

உ

திருத்தக்க தேவரியற்றிய

சீவகசிந்தாமணி மூலமும்

மதுரையாசிரியர் - பாரத்துவாசி

நச்சினூர்க்கினியருளாய்ம்.

TAM இவை

சென்னை, ப்ரெஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்,

வே. சாமிநாதையரால்

நாம் நூதனமாக எழுதிய

பலவகைக்குறிப்புக்களுடன்

செனனை:

ப்ரெஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இரண்டாம் பதிப்பு.

பிலவங்களு மார்கழிமீ.

1907.

லிலை ரூபா கூ.

[Copyright Registered.]

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

	பக்கம்.
க. இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை	1.
உ. முதற்பதிப்பின் முகவுரை	5.
ங. நூற்பெயர்கள்முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்	11.
ச. நூலாசிரியர் வரலாறு	13.
ஞ. நூலைப்பற்றியசிலகுறிப்புக்கள்	17.
கா. உரையாசிரியராகிய நச்சினூர்க்கினியர்வரலாறு ...	21.
எ. சீவகன் சரித்திரச்சுருக்கம்	க.
அ. ஸ்ரீபுராணத்துள்ள சீவகசரித்திரம் [மணிப்பிரவாள நடை]... ..	கக.
கா. சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம் [இந்நூலிலும் பிறநூல்களிலுமுள்ள ஒற்றுமைப்பகுதிகள்]... ..	கௌ.
கௌ. விளங்காமேற்கோளகராதி	எக.
கக. விசேடக்குறிப்பு [மூலத்திலும் உரையிலுமுள்ள கடின மானபகுதிகளின்விளக்கம்; இதற் சைனமதக்குறிப்பும் மூலத்துட் சிலபகுதிகளுக்குச் சைனர்களுடைய கர்ண பரம்பரையில் வழங்கிவரும் பொருளும் பெரும்பாலும் காணலாம்.]	அக.
கஉ. இந்நூலை எடுத்தாண்ட உரையாசிரியர்கள் ...	ககஉ.
கங. சீவகசிந்தாமணி நச்சினூர்க்கினியருரை ...	க.
கடவுள் வாழ்த்து	க.
அடையடக்கம்	ஞ.
பதிகம்	கா.
க.—நாமகளிலம்பகம்	கஞ.
உ.—கோவிந்தையாரிலம்பகம்	கஉக.
ங.—காந்தருவகுந்தையாரிலம்பகம்	கஞஞ.
ச.—குணமாலையாரிலம்பகம்	உகக.
ஞ.—பதுமையாரிலம்பகம்	க.ஞ.
கா.—கேமசரியாரிலம்பகம்	சகக.

எ.—கனகமாலையாரிலம்பகம்	...	...	சுருள.
அ.—விமலையாரிலம்பகம்	...	...	நடுக.
க.—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்	...	...	நாஅ.
க௦.—மண்மகளிலம்பகம்	...	...	காக௦.
கக.—பூமகளிலம்பகம்	...	...	காளங்.
கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம்	...	...	காஅஅ.
கங.—முத்தியிலம்பகம்	...	...	எருக.
கச. சிலபிரதிகளிற்காணப்பட்ட செய்யுட்கள்...	...	...	ககக.
கரு. உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்	...	...	ககஎ.
கக. சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளகராதி	...	...	ககக.
கஎ. அரும்பதவகராதிமுதலியன. [இதில் அரும்பதங்கள், சிறந்தவாக்கியங்கள், அரியவிஷயங்கள், பழமொழிகள், அபிதானங்கள் முதலியன உள்ளன.]	...	...	ககசரு.
கஅ. பிழையும் திருத்தமும்	...	...	க௦சக.

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை.

“ஆதிகீழ் றமிழ்நூ லகத்தியந் துணர்த்திய
மாதோநு பாகனை வழத்துதும்
போதமெய்த் தூன நலம்பெறந் போருட்டே.”

1887-ம் ஆண்டுத்தில் இந்நூலும் உரையும் பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறியபின்பு காலக்கிரமத்தில் எனக்குக்கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகள்-கள; அவற்றாலும், செய்துவந்த பழைய நூல்களின் ஆராய்ச்சி முதலியவற்றாலும் இதன்மூலமுதலியன அடைந்த திருத்தங்கள் பல; முன்பு விளங்காமலிருந்த மேற்கோள்களிற் பெரும்பாலான பின்புவிளங்கின; இவையும், ஸ்ரீபுராணத்திலுள்ள சீவகசரித்திரமும், பிறநூல்களிலும் இந்நூலிலுமுள்ள ஒற்றுமைப் பகுதிகளைப் புலப்படுத்துவதாகிய சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கமென்பதும் மூலத்திலும் உரையிலும் உள்ள கடினமானபாகங்களின் பொருள்களைப் பெரும்பாலும் புலப்படுத்தும் விசேடக்குறிப்பும், அவ்வினாடினுமுள்ள அரும்பதங்கள், சிறந்தவாக்கியங்கள், விஷயங்கள், பழமொழிகள், அபிதானங்கள் முதலியவற்றைத் தெரிவிப்பதாகிய அரும்பத அகராதிமுதலியன என்னும்பகுதியும், பிறவும் இப்பதிப்பில் நூதனமாகச்சேர்க்கப்பெற்றவை.

தமிழில் நல்லபயிற்சியுள்ளவர்களுக்கு மிக்க இன்பத்தையும் படிப்பவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கத்தையும் பயிற்சியையுமுண்டிபண்ணுவதன்றிப் பண்டைக்காலத்திலிருந்த பெரியோர்களுடைய இயல்பையும் ஆராய்ச்சிவன்மையையும் மேற்கூறியபகுதிகள் நன்குபுலப்படுத்தும்; தமிழ்ச்சுவையை நுகர்ந்து ஆனந்திப்பவர்களுக்கு இவை நன்விருந்தாக இருக்குமென்பது வெளிப்படே.

நூலும் உரையும் ஒருவருடத்திறகுமுன்பே பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறியும், ஆராய்ச்சிவிளக்கம் முதலியவற்றைப் பதிப்பித்துச் சேர்த்தே புத்தகத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டிமென்று வித்தியாவிநோதர்களாகிய பாலைக்காட்டு, ம-ந-ந-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் பா. ஐ. சின்னஸாமிபிள்ளையவர்களும், சென்னை Senior Veterinary Assistant ஆகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்களும் இன்னும் சில அன்பர்களும் பலமுறை வற்புறுத்தினார்கள்.

அடிக்கடி நேர்ந்த தேக அஸௌக்கியத்தாலும் பலவகையான வேலைகளாலும் அவற்றை ஒருவாறு செய்துமுடித்தற்கு இதுகாறும் தாமதமாயிற்று.

சில கையெழுத்துப்பிரதிகளில் அதிகமாகக்காணப்பட்ட பாடல்கள், உரிய இடங்களில் தனித்தனியே சேர்க்கப்பெற்றன. சில பயன்கருதி, முத்ற்செய்யுள்முதல் எல்லாச்செய்யுட்களுக்கும் ஒன்றுமுதல் தொடாச்சியான எண்கள் போடப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலின் முதற்பதிப்புப்புத்தகத்தையும் மேலேகுறிப்பிட்ட எட்டுபிரதிகளுள் ஒவ்வொன்றையும் வைத்துக்கொண்டு அன்பர்களுடன் ஒப்புநோக்கி, பாடபேதங்களை உளபடியே எழுதியும் எழுதுவிததும் பேருதவிசெய்தவா கும்பகோணம் நேடிவ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-நா-ந-ஸ்ரீ ம. வீ. இராமானுஜாசாரியரவர்கள்.

இதனைப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கியகாலமுதல் உடனிருந்த மிக்க உதவிசெய்தவர் மயிலாப்பூர் பி. எஸ். லைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-நா-ந-ஸ்ரீ இ. வை. அந்தராமையரவர்கள்.

இதன் முதற்பதிப்புமுதல் ஸகாயஞ்செய்தவரும், சென்னை, நியூயிங்க்டன் ஸ்கூல் மதபோதகாசிரியராகிய ம-நா-ந-ஸ்ரீ தி. அ. கிருஷ்ணையரவர்களுடைய உதவி இதற்கும் உண்டென்பதை நான் சொல்லவேண்டுமெனவிலலை.

ஜெனமத ஸம்பிரதாயமான அநேகவிஷயங்களை அன்புடன் விளங்கச்செய்தவர், ஜெனசாஸ்திரபண்டிதராகிய வீரே ம-நா-ந-ஸ்ரீ அப்பாஸாமிநயிராவர்கள்.

இங்ஙனம் உதவிசெய்தவர்களையும் கையெழுத்துப்பிரதிகளை ஈந்தவர்களையும் எப்பொழுதும் மறவாதிருத்தலன்றி அவர்களுக்கு யான்செய்ததருரிய கைம்மாறுயாதுது?

பிரதிகளிற் காணப்பட்ட பாடபேதமுதலியனவும் இந்நூல் ஸம்பந்தமாக எழுதிவைத்திருக்கும் இன்னும் வேறு பலவகையான ஆராய்ச்சிக்குறிப்புக்களும் இதன் பிரயோகவிளக்கமும் ஒழுங்கு படுத்தி எழுதப்பெறாமையால், இப்போது பதிப்பிக்கக்கூடவில்லை; காலம்வாய்க்குமாயின், அவற்றைத் தனிப்புத்தகமாகப் பின்பு வெளிப்படுத்தலாமென்பது எனதுகருத்து.

இதிற் காணப்படும் தவறுகள் என்னுடைய மறதிமுதலியற்றால் நேர்ந்தனவென்றெண்ணிப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி பெரியோர்களை வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

தோன்றாத்துணையாய் நின்று இங்ஙனம் நடத்தியருளுகின்ற ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரேசருடைய பெருங்கருணையைச் சிந்திக்கின்றனன்.

இப்பதிப்பிற்குக்கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகள்.

எண்.	செய்யுளளவு.		பிரதிக்கு உரியவர்கள்.	பிரதி கிடைக்கும்படி செய்தவர்கள்.
	முதல்.	இறுதி.		
க.	1	3145	திருவாவடுதலைஆதினத்து மஹாவித்வான் ஸ்ரீமீனாட் சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	ரும்பேகோணம்காலேஜ் தமிழ் ப்பண்டிதராயிருந்த ஸ்ரீசி.தி யாகராஜசெட்டியாரவர்கள்.
உ.	2907	,,	கொழும்புத்துறை, தி. குமா ரஸாமிசெட்டியாரவர்கள்.	உரியவர்களே.
ங.	2	1220	தருமபுர ஆதினத்துத்தலைவ ர்கள்.	ம-ந-ந-ஸ்ரீ ம. வீ. இராமா னுஜாசாரியரவர்கள்.
ச.	1428	2928		
ஞ.	13	723	அழகிய" சிற்றம்பலக்கவிரா யரவர்கள், மிதிலைப்பட்டி.	,, அப்பாப்பிள்ளையவ ர்கள், குன்றக்குடி.
சு.	1412	2598		
ள.	1963	3125	செங்கோட்டைக்கவிராஜ பண்டாரமவர்கள்.	,, திரிகூடராஜப்பக் கவி ராயரவர்கள், மேலகரம்.
அ.	1342	1986	கடையநல்லூர், முத்திரு ஷ்டண வாத்தியாரவர்கள்.	,, " "
கூ.	1	1556	சென்னை, பச்சையப்பவா த்தியாரவர்கள்.	,, முத்துக்குமாரஸாமி மு தலியாரவர்கள், சென்னை.
கொ.	1	1554	வானமாமலைத்தாதர், கண க்கு நாங்குனேரி.	உரியவரே.
கக.	1412	2227	சேலம் அப்பாசாமிபிள்ளை யவர்கள்.	,, குருஸாமிபிள்ளையவ ர்கள், சேலம்.
கஉ.	1	1412	திருநெல்வேலி, திருவம்பலத் தின்னமுதம்பிள்ளையவர்கள்.	,, வி.விசுவநாதசாஸ்திரிக ன், திருவல்லிக்கேணி.
கங.	1	1335	திருநெல்வேலி வண்ணப்பே ட்டை, திருப்பாற்கடனா தன்கவிராயரவர்கள்.	,, கவிராஜ நெல்லையப் பிள்ளையவர்கள், திரு நெல்வேலி.
கச.	2102	3145	ம-ந-ந-ஸ்ரீ. அப்பாஸாமி நயினாவர்கள், வீரே.	உரியவர்களே.
கடு.	1	,,	சேலம், இராமசாமிமுதலி யாரவர்கள்.	உரியவர்களே.
கசு.	1	2421	சென்னை, பச்சையப்பவாத் தியாரவர்கள்.	ம-ந-ந-ஸ்ரீ, முத்துக்குமா ர ளாமி முதலியாரவர்கள்.
கள.	1	2380	திருநெல்வேலி அம்பலவா ணகவிராயரவர்கள்.	,, கவிராஜ நெல்லையப் பிள்ளையவர்கள்.

இவற்றுள், முதலாவது பிரதியும் பதின்மூன்றுவது பிரதியும் உரியவர்க ளாலேயே எழுதப்பெற்றுள்ளவை; முதல் இரண்டு பிரதிகளும் மூலமும் பொ ழிப்புடையும் உள்ளவை. ஈ - வது முதலிய பன்னிரண்டு பிரதிகளும், மூல

மும் பொழிப்புணையும் விசேடவுரையுமுள்ளவை; கடு - வதும் கசு - வதும் மூலமட்டும் உள்ளவை; கஎ - வதுபிரதியில், முக்கியமான பாடல்கள்மட்டும் எழுதப்பெற்றிருந்தன; அதன்முதற்பக்கத்தில், 'சிந்தாமணித்தெரிவு' என்றபெயர் வரையப்பட்டிருந்தது.

முதலாவது இரண்டாவது பிரதிகளின் இறுதியில், 'இவ்வரையாசிரியர் கருத்தறியாது இக்காலத்தார் வேண்டாதனவற்றிற்கு வேண்டுவனவாகக் கருதி எழுதிய இடைவாசகங்கள் முடிக்குஞ்சொல்லோடு முடியாமையான் மீகையென்று விதப்புகாகளையும் நாட்டுவளங்களினும் நகரவளங்களினும் கதைகளினும் கூடிப் பாடியிட்ட பாட்டுக்களையும் சொல்வேறுபாட்டானும் பொருள் வேறுபாட்டானும் இலக்கணவழுவானும் வாய்பாட்டின் பேதங்களானும்கண்டு அவற்றைத்தள்ளி எழுதின சிந்தாமணியுரை நச்சினூர்க்கினிய முடிந்தது' என்னும் வாக்கியமும், ௫ - வது பிரதியினிறுதியில், 'சைவராஜ குருவேதுணை' என்பதும், ௧௦ - வது பிரதியினிறுதியில், 'கூஉ - ம் ஆண்டு குரோதனஞ்சு சித்தினாமாஸம் கடுவமுதல், சிந்தாமணி, திருநெல்வேலி, தம்பாபிள்ளையன் அவர்கள் ஏடுபார்த்து எழுதின, ஸ்ரீவைகுண்டம், சிவசங்கரம்பிள்ளையவர்கள் ஏடுபார்த்து இராமாயணம் - திருவேங்கடம் எழுதுவித்து எழுதின எட்டம்படிக்கு முதற்புத்தகம் பிழைபார்த்துமுடிந்தது' என்பதும், ௧௨ - வது பிரதியினிறுதியில், 'அஅ௦ - ம் ஆண்டு சித்தினாமன் காரிமாறன் எழுதிமுடித்தது' என்பதும், ௧௪ - வது பிரதியினிறுதியில், 'பிரமோத நாமஸம்வத்ஸரம் கார்த்திகைமீன் உக-உ ஸௌமியவாரம் த்விதியை மிருக சீரிஷ்டகைத்ரங்குடமன சுபதினத்தில், செந்நாநல்லூரில், ஆதிதீர்த்தேசுவர ஸ்வாமியுன்னிதியில், சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம் உரையெழுதி ஸம்பூர்ணம்' என்பதும், ௧௫ - வதுபிரதியினிறுதியில், 'அர்த்தநாரிபண்டிதர்பாதபத்மந் துணை; ஆங்கோஸஞ்சு சித்தினாமன் கூஉ ஸோமவாரம், திருதியை, உரோ கிணி எழுத ஆரம்பம்; ஷை வருஷம் வைகாசிமீன் உகஉ புதவாரமும் தசமியும் இரேவதி நக்ஷத்திரமும் பெற்ற சுபதினத்திலே திருச்சிராப்பள்ளியிலிருக்கும் குமாரஸாமிவாத்தியார் குமாரர் வேலாயுதவாத்தியார் சேலத்திலிருக்கும் அட்டாவதானச் சொக்கநாதமுதலியாரவர்கள் (தஞ்சைவாணன்கோவையுரையாசிரியர்)மேலேடுபார்த்து எழுதியது' என்பதும், சிலபிரதிகளினிறுதியில்,

“ஓரா தெழுதினே னாயினு மொன்பொருளை
யாராய்ந்து கொள்க வறிவுடையார் - சேராய்ந்து
குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மார்தர் கடன்”

என்னும் வெண்பாவும் எழுதப்பெற்றிருந்தன.

சென்னை. }
25 - 12 - 07.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

செந்தமிழ் மொழியிற் சிறந்துவிளங்கும் பழைய *காப்பிய மைந்தனுள் முந்தியதாகிய இந்தச் சீவகசிந்தாமணி என்பது திருத் தக்கதேவர் என்னுஞ் சைனமுனிவரால் இயற்றப்பட்டது. இது பழைய இலக்கியவுரைகளிலும் இலக்கணவுரைகளிலும் உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று; முற்காலத்து முதல் இடைகடை என்னும் முச்சங்கத்தும் எழுந்தருளியிருந்து தமிழாராய்ந்த தெய்வப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த இலக்கியங்கள்போன்று செந்தமிழ்நடையிற் சிறந்துள்ளது; வடமொழியில் வான்மீகம்போல, எல்லாவருணைகளும் தன்பால் அமையப் பெற்றிருத்தலின், மகாகாவியமென்று கூறப்பட்டிருத்தலன்றி, பிற்காலத்து அதிமதுரமான காப்பியங்களியற்றிய மகாகவிகள் பலர்க்கும் இன்ன இன்னவற்றை இன்ன இன்னவாறு வருணித்துப் பாடுகுவென அவ்வான்மீகம்போல வழிகாட்டியதும் இந்நூலே யென்பர்.

இந்நூல் சீவகனென்னும் ஓரசன் பிறந்ததுமுதல் வீடுபெற்றது இறுதியாகவுள்ள கதையைக் கூறும்.

இந்நூலில், அரசன் அமைச்சரைப் பல்முறை ஆராய்ந்து தெளியல்வேண்டுமென்பதும், பெண்வழிச்சேறல் பெருந்துயர்விளைக்குமென்பதும், தன்னாசிரியன் கட்டளைப்படியே எப்பொழுதும் ஒழுகல்வேண்டுமென்பதும், பகையை வெல்லக்கருதினான் உரிய காலமும் இடமும் வாய்க்குமளவுத் தன்னெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், பிறவுயிர்களுக்குத் தன்பம் வரின் உடனே தீர்த்தற்கு முயல்வேண்டுமென்பதும், வருத்தும் படி நேரினுந் தனக்கு ஒருவாற்றானும் பகைவரல்லாதவரைச் சிறிதும் வருத்தலாகாதென்பதும், தந்தைதாயர்சொல்லைத் தலையாகக் கொள்ளல்வேண்டுமென்பதும், அறிவும் அன்புமுள்ள துணைவனிருந்தால் தானெண்ணியவற்றையெல்லாம் எளிதில் முடித்துக்

* காப்பியமைந்தாவன : சீவகசிந்தாமணி, சிவப்பதிகாரம், மணிமேகலை, அண்டலகேசி, வளையாபதி என்பன.

கொள்ளலாமென்பதும், தனக்கு இன்பதுன்பங்கள்வந்தவிடத்து முறையே மகிழ்தலும் வருந்துதலுமின்றி எல்லாம் ஊழ்வினைப் பயனென்றே எண்ணல்வேண்டுமென்பதும், எல்லாவுயிர்களிடத்தும் எப்பொழுதும் அருளுடையனாதல் வேண்டுமென்பதும், சற்பாத் திரமறிந்து தானஞ்செய்தல் வேண்டுமென்பதும், தீவழிச்செல்வோரைக் காணின் இரங்கி உடனே அவரை நல்வழிப்படுத்த முயலல் வேண்டுமென்பதும், நன்றிமறவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், இவைபோல்வன பிறவும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இந்நூலாசிரியர், இச்சரிதத்தை இன்னநூலிலிருந்தெடுத்தாயாம் பாடுகின்றேமென்று கூறுமையின், இதற்கு முதலூல் இன்னதென்று இந்நூலைக்கொண்டு நிச்சயிக்கக் கூடவில்லை. ஆயினும் வடமொழியில் கூடித்திரசூடாமணி, கத்தியசிந்தாமணி, ஜீவந்தரநாடகம், ஜீவந்தரசம்பு என நான்குநூல்கள் உள்ளன. அவைகளெல்லாம் இச் சீவகன்சரிதமே கூறுகின்றன. *மஹாபுராணத்தின் ஒருபாகத்தும், மணிப்பிரவாளமாகிய ஸ்ரீபுராணத்தின் ஒருபாகத்தும் இச்சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்றிற்கும் இதற்கும் கதையில் வேறுபாடுகளுண்டு. அந்நூல்களுள் கூடித்திரசூடாமணி என்பதை இதற்கு முதலூலென்று சைனர் கூறுகின்றனர். தமிழிற் சிந்தாமணிமாலையென்று ஒருநூல் வழங்குகின்றது. அது கத்தத் தமிழ்நடை யுள்ளதன்று.

இந்நூல் முதலிற் கடவுள்வாழ்த்து முதலியனவும் கதையைத் தொகுத்தக்கூறுவதாகிய பதிகமும் முறையே அமையப்பெற்று, பின்னர் நாமகளிலம்பசமுதைய பதின்மூன்று இலம்பகவுறுப்பாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் செய்யுட்டொகை, நுகசநி; திருத்தக்க தேவர் இயற்றிய செய்யுள் இரண்டாயிரத் தெழுநாறையென்று “முந்நீர்வலப்புரி” என்னுஞ் செய்யுளுரையில் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருத்தலால், பற்றவைகள் பிறரார் செய்யப்பட்டனவென்று தோற்றுகின்றன.

இச் சீவகசிந்தாமணியை உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியருரையுடன் பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு கன்னடப் பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் தோந்த வழங்களைமாற்றி, பலாக்தும் பயன்

* இம் மஹாபுராணமும் ஸ்ரீபுராணமும் சைனசமயத்தாரியற்றிய பதையுடனாக.

படம் வண்ணம் அச்சிடுவிக்க முயலும்படி சிலவருடத்திற்குமுன், சேலம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள் பலமுறை வற்புறுத்திக்கூறி, எனக்குத் தம்பாவிரூந்த கையெழுத்துப் பிரதியை யுங் கொடுத்தார்கள்.

யான் அவ்வாறு செய்தற்கு அருகனையினும், உலோகோபகாரிகளாகிய அவர்கள்சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சியும், கல்விமான்களுக்குக் கருவூலம்போலும் இந்தூல் உரையுடனே நின்றிலவுதல்நுறித்தும் ஒருவாறு அவ்வண்ணஞ் செய்யலாமென்று துணிந்து முயன்றுவருகையில், இத் தமிழ்நாட்டிள்ள கல்வியறிவொழுக்கங்களான் ஆன்ற விவேகிகளபலர் இம்முயற்சி இனிதபயன்படும்வண்ணம் தம்பா லுள்ள பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளை அன்போடு கொடுத்தார்கள். அவையனைத்தையுங்கைக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி வந்தேன்.

அப்பொழுது என்வேண்டுகோளுக்கிரங்கித் திருக்கலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதறை யாதினத்து ஸ்ரீஸஸ்ரீ - சுப்பிரமணிய தேசிகமுர்த்திகள், தங்கள் புத்தகசாலையிலிருந்த புத்தகங்களுள் எனக்கு வேண்டவனவற்றையும், திருநெல்வேலி முகலைய பிறவிடங்களிலிருந்து வருவித்த சிலபிரதிகளையும் கட்டளையிட்டார்கள். இம் முயற்சியில் யான் மனத்தளராவண்ணம் இடையிலே யே அவர்கள் செய்துவந்த பேருதவிகள் பல.

எழுத்துஞ் சொல்லும் மிகுத்தும் குறைத்தும் பிறழ்த்தம் திரித்தும் பலவாறு வேறுபட்டுக் கிவமுதற்ருந்த இந்நூலுரைப் பழையபிரதிகள் பலவற்றையும் பலகால் ஒப்புநோக்கி இடையறாது பரிசோதனை செய்துவந்த பொழுது, கவிகளின் சுத்தவடிவத்தையும் உரையின் சுத்தவடிவத்தையும் கண்டுபிடித்தற்கும், உரையினுள் விசேடவுரையின்னது பொழிப்புரையின்னதென்று பிரித்தறிதற்கும், மேற்கோள்களின் முதலிறுதிக்கோத் தெரிந்துகோடற்கும், பொழிப்புரையை அலக்த்தொடும் இயைத்துப்பார்த்தற்கும், பிழையைப் பிழையென்று கிச்சயித்துப் பரிகரித்தற்கும், பொருள்கோடற்கும் எந்ததுக்கொண்ட முயற்சியும் அடைந்தவருத்தமும் பல. அப்படியடைத்தும் சிலவிடத்துள்ள இயைக்கத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பாகுபாடுகளும், மற்றுஞ் சிலபாகழம் நன்றாக விளங்கவில்லை. அதற்குக்காரணம் அவ்விவசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ்நூல் முதலியவைகள் இக்காலத்துக் கிடையாவமைபே.

இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் பின்னும் இரண்டொருமுறை பரிசோதித்தற்கு விருப்புடையனேனும், இவற்றை விரைவில் பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ்செய்யும்படி, யாழ்ப்பாணம் ம - ன - ன - ஸ்ரீ சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பலமுறை தூண்டினமையால் விரைந்து அச்சிடுவிக்கத் துணிந்தேன்.

ஆயினும் புராதனமான தமிழ்நூல்களும் உரைகளும் பண்டை வடிவங் குன்றாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதே எனது நோக்கமாக வின், பிரதிகளில் இல்லாதவற்றைக் கூட்டியும், உள்ளவற்றை மாற்றியும், குறைத்தும் மனம்போனவாறே அஞ்சாது பதிப்பித்தேனல்லேன்; ஒருவகையாகப் பொருள்கொண்டு, பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பித்தேன்; யானாக ஒன்றுஞ் செய்திலேன்; பிரதிகளிற் சிலவிடத்து வடமொழிப்பதங்கள் கிரந்தவெழுத்தாலே எழுதப்பட்டிருந்தமையின், அவ்வாறே பதிப்பித்தேன்.

இந்நூலில் ஆங்காங்குள்ள ஆருகதசமயக் கோட்பாடுகளை வீரீர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ சந்திரநாத செட்டியாரவர்கள் எனக்குவிளங்கச் செய்தார்கள்; அடிக்கடி யான் பார்த்துக்கொள்ளும்படி சில சைன நூல்களுங் கொடுத்தார்கள்.

புலவர்திலக்களாற் பரிசோதித்தற்குரிய இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் என்சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டுமே ஒருவாறு பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேர்ந்தவழுக்களைக் களைந்து, இயன்றவரை திருத்தமாகப் பதிப்பித்தேனாவின், இப்பதிப்பிற்காணப்படும் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை வாக்கியப்பிழை முதலியவற்றையும், அவற்றின் திருத்தங்களையும் தயைசெய்து விவேகிகள் தெரிவிப்பார்களாயின், அவர்கள் பேருதவிசெய்ததாகவெண்ணி எழுமையுறவேனாக அவற்றைப் பின்பு அச்சிற்பதிப்பித்துப் பலர்க்கும் பயன்படும்படிசெய்வேன். விளங்காத மேற்கோள்களுள் ஏதாவது இன்ன நூலின் இன்னபாகத்துள்ளதென்று காணப்படின், அதனையுந் தெரிவிக்குமாறு அவர்களை வேண்டுகின்றேன்.

இப்புத்தகத்தை அச்சிடுவிக்கும்பொழுது யான் பொருட்கவலைபடைந்த வருந்தாவண்ணம் கும்பகோணம், தஞ்சை, கோட்டூர், திரிகிரபுரம், யாழ்ப்பாணம், சென்னப்பட்டணம், திருநெல்வேலி, ஊற்றுமலை, சோழன்மாளிகை முதலிய இடங்களிலுள்ள, செல்வப்

பொருளோடு கல்விப்பொருளும் ஒருங்குடைய கனவான்கள் பலர் கையொப்பஞ்செய்து முற்பணமளித்தார்கள். இக்காலத்தில் அவர்கள் செய்த அவ்வுதவியை யான் எக்காலத்தும் மறவாதிருப்பதன்றி அவர்களுக்கு என்னம் செய்தற்குரிய பிரதியுபகாரம் யாது?

யான் எழுதியனுப்பும் மேற்பிரதிக்கு அச்சப்பிரதி வேறுபடா வண்ணம், சென்னைத் திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திலிருந்து அவற்றைப் பலமுறை ஒப்புநோக்கிப் பேருதவி செய்து வந்த தேரமுந்தூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாசாரியாயும், திருமானூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ கிருஷ்ணையாயும் ஒருபொழுதும்மறவேன்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடாத்தி நிறைவேற்றியருளிய எம்பெருமானது திருவருளையும் குரு வருளையும் எக்காலத்துஞ் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

எனக்குக் கிடைத்த பிரதிகளுள் நச்சினுர்க்குனிய ருளையோடு கூடிய சீவகசிந்தாமணிப் பிரதிகளாவன:—

திருவாவடுதுறையாதீனத்து			
ஸ்ரீலஸ்ரீ - சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள் ...	...	பிரதி	க.
ஹை ஆதினத்து மஹாவித்துவான்			
ம-ள-ள-ஸ்ரீ, மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் ...	...	”	க.
தீர்ச்சிரபுரம்			
,, சி. தியாகராசசெட்டியாரவர்கள் ...	...	”	க.
யாழ்ப்பாணம்			
,, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் ...	...	”	உ.
சென்னை			
,, மழவை - மகாலிங்கையரவர்கள் ...	...	”	க.
,, அஷ்டாவதானம், சபாபதிமுதலியாரவர்கள்	...	”	க.
,, தி. க. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள் ...	...	”	க.
,, திரு. சின்னசாமிப்பிள்ளையவர்கள் ...	...	”	க.
சேலம்			
,, இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள் ...	...	”	க.
உடையூர்			
,, சுப்பிரமணியப்பிள்ளையவர்கள் ...	...	”	க.
திருநெல்வேலி			
,, சாஸிவாடிசுவரவோதுவாரவர்கள் ...	...	”	க.
,, சுவரமூர்த்திக்கவிராயரவர்கள் ...	...	”	க.

தூத்துக்குடி			
ம-நா-ந-ஸ்ரீ,	சுமாரசாமிபிள்ளையவர்கள் ...	...	,, க.
சிதம்பரம்			
,,	திருமலிங்கசெட்டியாரவர்கள்...	...	,, க.
தஞ்சை			
,,	மருதமுத்து உபாத்தியாயரவர்கள்	...	,, க.
,,	விருஷபதாசமுதலியாரவர்கள்	...	,, க.
கூடலூர்			
,,	விசயபாலநயிரவர்கள் ...	...	,, க.
விடேர்			
,,	சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள்...	...	,, க.

ஆ உரைப்பிரதி கக.

இவற்றுள் முழுது மில்லாதனவும் விசேடவுரையில்லாதனவுஞ் சில.

மூ ல ப் பி ர தி க ள்:—

இராமநாதபுரம்			
ம-நா-ந-ஸ்ரீ,	பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள் ...	,,	க.
சேலம்			
,,	இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள்	...	,, க.
விடேர்			
,,	சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள்...	...	,, உ.

ஆ மூலப்பிரதி

வே. சாமிநாதையன்.

இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் *முதற்குறிப்புகள்.

அகத் - அகத்திணையியல்.
அகநா - அகநானூறு. [தை.
அந்தி - அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்கா
அரங்கேற் - அரங்கேற்றுக்காதை.
அரிச்சந்திர - அரிச்சந்திரபுராணம்.
அருங்கல் - அருங்கல்செப்பு.
அழகர்கலம் - அழகர்கலம்பகம்.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
ஆசா - ஆசாரக்கோவை.
ஆதி - ஆதியுலா. [கம்புராணம்.
ஆனக்கா, திருவானக்கா - திருவானை
இசை-இசைநூல்வழக்கு; இசைமரபு.
இடை - இடைச்சொல்லியல்.
இந்தி - இந்திரவிழுவெடுத்தகாதை.
இலக் - இலக்கணையாரிலம்பகம்.
இலக். வி - இலக்கணவிளக்கம்.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம். [உரை.
இறை - இறையனாகப்பொருள்; ஐ-
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உதா - உதாரணம்.
உயிர்ம - உயிர்மயங்கியல்.
உரி - உரியியல்.
உரைபெறு - உரைபெறுகட்டுரை.
உவம - உவமவியல்.
எச், எச்ச - எச்சவியல்.
எழுத் - எழுத்திற்காரம்.
ஏலா - ஏலாதி.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
கட - கடவுள் வாழ்த்து.
கதை - பெருங்கதை.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கரந் - கரந்தைப்படலம்.
கல் - கல்லாடம்.
கலி, கலித் - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பராணி. [ஊம்.
கழுக்குன்ற - திருக்கழுக்குன்றப்புரா

களவ - களவழிநாற்பது.
களவி - களவியல்.
கற் - கற்பியல்;
கனக - கனகமாலையாரிலம்பகம்.
காஞ்சி - காஞ்சிப்புராணம். [கம்.
காந்த - காந்தருவத்தையாரிலம்ப
கால்கோட் - கால்கோட்காதை.
கானல் - கானல்வரி.
கிள - கிளவியாக்கம்.
குண்டல - குண்டலகேசி. [பகம்.
குண, குணமா - குணமாலையாரிலம்
குந் - குற்றியலுகரப்புணரியல்.
குறு, குறுந் - குறுந்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
கூவ - கூவப்புராணம்.
கேம - கேமசரியாரிலம்பகம்.
கோவி - கோவிந்தையாரிலம்பகம்.
சில, சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிவஞான - சிவஞானசித்தியார்.
சிறப் - சிறப்புப்பாயிரம்.
சிறுபஞ், சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபா - சிறுபாணாற்றுப்படை.
சினேங்கிர - சினேந்திரமாலே.
சீகா, சீகாளத்தி - சீகாளத்திபுராணம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சீவசம் - சீவசம்போதனை. [ரம்.
சுந்தர - சுந்தரமூர்த்திராயனாதேவர்
சுரமஞ் - சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.
கு - குத்திரம்.
குரா - குளாமணி.
செய், செய்யுள் - செய்யுளியல்.
சே - சேனாவனாயம்.
சேது - சேதுபுராணம்.
சொல் - சொல்லதிகாரம்.
சோ - சோதிடநூல்வழக்கு.
தகடீர் - தகடீர்யாத்திரை. [ஊம்.
தணி, தணிகை - திருத்தணிகைப்புரா

* விரிவஞ்சி நூலுறுப்புக்களின் முதற்குறிப்புகள் பெரும்பாலும் இங்கே காட்டப்படவில்லை.

திணைமா - திணைமாலையுற்றைம்பது.
 தியாக - தியாகராசலீலை.
 திரி - திரிபுகம்.
 திருக் - திருக்குறள்.
 திருச், திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்
 கோவையார்.
 திருச்சத - திருச்சதகம்.
 திருஞான - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
 நாயனார் தேவாரம்; அவர்புராணம்.
 திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார் தே
 வாரம்; அவர்புராணம்.
 திருநூற் - திருநூற்றந்தாதி.
 திருமு - திருமுருகாற்றுப்படை.
 திருவா, திருவாச - திருவாசகம்.
 திருவால - திருவாலவாயுடையார் திரு
 விளையாடற்புராணம்.
 திருவிளை - திருவிளையாடல்.
 திருவுந்தி - திருவுந்தியார்.
 தீவ்ய - தீவ்யப்பிரபந்தம்.
 தே - தேவாரம்.
 தொகை - தொகைமரபு.
 தொல் - தொல்காப்பியம்.
 நள - நளவெண்பா.
 நற் - நற்றிணை.
 நாடு - நாகோண்காதை.
 நாம - நாமகளிலம்பகம்.
 நால், நாலடி - நாலடியார்.
 நீதிநெறி - நீதிநெறிவிளக்கம்.
 நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.
 நைட, நைடத் - நைடத்தம்.
 பட் - பட்டினப்பாலை.
 பதி - பதிகம்.
 பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
 பது - பதுமையாரிலம்பகம்.
 பர - பரத்தூல்வழக்கு.
 பரி - பரிபாடல்.
 பரிமேல் - பரிமேலழகருரை.
 பழ - பழமொழி.
 பன் - பன்னிருபடலம்.
 பா - பாகதச்சொல், பாகதம்.
 பாக - பாகவதம்.
 பார - பாரதம்.
 பிரபு - பிரபுலிக்கலீலை.

பிரமோ - பிரமோத்தரகாண்டம்.
 புண - புணரியல்.
 புள்ளி - புள்ளிமயங்கியல்.
 புறத் - புறத்திணையியல்.
 புறநா - புறநானூறு. [மலை.
 புறப், வெ - புறப்பொருள்வெண்பா
 பூம - பூமகளிலம்பகம்.
 பெய - பெயரியல்.
 பெரிய - பெரியபுராணம். [ப்படை.
 பெரு, பெரும்பா - பெரும்பாணற்று
 பெரும்பொருள் - பெரும்பொருள்வி
 பேரூர் - பேரூர்ப்புராணம். [ளக்கம்.
 பொரு - பொருளதிகாரம்.
 பொருந - பொருநராற்றுப்படை.
 பொருளி - பொருளியல்.
 மங் - மங்கலவாழ்த்து.
 மண், மண்ம - மண்மகளிலம்பகம்.
 மணி - மணிமேகலை.
 மத - மதனூல்வழக்கு.
 மது - மதுரைக்காஞ்சி.
 மர - மரபியல்.
 மலை - மலைபடுகடாம்.
 மனை - மனையறம்படுத்தகாதை.
 முத், முத்தொள் - முத்தொள்ளாயிரம்.
 முத்தி - முத்தியிலம்பகம்.
 மூ - மூதனா.
 மெய் - மெய்ப்பாட்டியல்.
 மேரு - மேருமந்தரபுராணம்.
 மொழி - மொழிமரபு.
 வளை - வளையாபதி.
 வா, வாகை - வாகைப்படலம்.
 வி - விகாரச்சொற்கள்.
 விநாயக - விநாயகபுராணம்.
 விம, விமலை - விமலையாரிலம்பகம்.
 விளி - விளிமரபு.
 வினை - வினையியல்.
 வெங், கோ, வெங்கைக்கோ - வெங்
 கைக்கோவெ.
 வேற் - வேற்றுமையியல்.
 வேற் - ம. மேற்றுமையியல்.
 வேணிற் - வேணிக்காதை.
 வைரவன் - வைரவன்புலவந்தது.
 வை - வைணுவல்லவழக்கு.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவருடைய காலம், இடம், அவரை ஆதரித்த பிரபுவின் பெயர் முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தமிழ்நூல்களால் வெளிப்படையாக விளங்கவில்லை. ஆனாலும் இந்நூலுரைத்தொடக்கத்தில் நச்சினூர்க்கினியர், 'இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளைத் தேவர்செய்கின்றகாலத் திற்குநூல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும்' என்று எழுதியிருத்தலால், இவருடைய*காலம், பழமையானதென்றும்ட்டும் ஒருவகையாகத்தெரிகிறது. [கடைச்சங்கத்தாருக்கு அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் இலக்கணமாயிருந்தனவென்பதை இளையராசரூப்பொருளுரை முதலியவற்றாலுணர்க.]

“முந்நீர்வலம்புரி” (3143) என்றும் ஒம்படைச்செய்யுளின் உரையில், இந்நூலாசிரியரைச் சோழகுலமாகிய கடலிலேபிறந்த வலம்புரிஎன்று நச்சினூர்க்கினியர் எழுதியிருத்தலால், இவர் சோழகுலத்திற்பிறந்தவரென்பதும் நச்சினூர்க்கினியருரைச்சிறப்புப்பாயிரத்திள்ள, “வண்பெரு வஞ்சிப், பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு சீர்த்தித் திருத்தகு முனிவன்” என்னும்வாக்கியத்தால், இவர் வஞ்சியென்னும் ஊரிலிருந்த பொய்யாமொழியென்பவராத் புதழ்ப்பெற்றவரென்பதும் வெளியாகின்றன.

மேற்காட்டிய 3143-ம் கவியாலும், “மூவாருதலா” என்னும் கவியுரையினின்றுதியில் எழுதப்பெற்றுள்ள, ‘செம்பொன்’ என்பதை முதலிலேயுடைய வாக்கியத்தாலும் இவராசிரியர் இவரை மதித்திருந்தமை புலப்படுகின்றது.

இவர், திருத்தகுமுனிவர், திருத்தகுமகாமுனிவர், திருத்தக்கமகாமுனிவர்களென்றும் வழங்கப்பெறுவர்.

ஒருவர், தம்மைக் குறிப்பால் இகழ்த்துரைத்துக்கொண்ட பழையசெய்யுளாகிய,

“திருத்தக்க மாமுனிசிந் தாமணி கம்பர்

விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்க

கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறேங் குறளனுசே

மெங்கெழிலென் ஞாயி நெமக்கு”

என்பதனால், இவருடையவாக்கின்பெருமை முதலியன விளங்குகின்றன.

* இவருடையகாலம் கி. பி. 900; அல்லது கி. பி. 900 - த்தக்குப்பித்தியதாக இருக்கலாமென்று மதுரைச் செந்தமிழில் ம. ஈ. ஈ. ப்ரீ து. அ. கோபிநாதராவ் M. A. அவர்களும் தஞ்சைத்தமிழகத்தில் பிரஹ்மபுரீ T. S. குப்புசாமிசாஸ்திரிகளும் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவை விரிவஞ்சி, இங்கே எடுத்தக் காட்டப்படவில்லை. (செந்தமிழ், தொகுதி - இ, பக்கம் - கூகி; தந்திரம், வால்மீகி, I, பக்கம் 131)

இத்தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஜைனர்களுள், கர்ணபரம்பரையாகவழங்கும் இவருடையசரித்திரம் வருமாறு:—

இந்நூலாசிரியராகிய திருத் தக்க தேவர் சோழர்குலத்திலே யுதித்து உரிப்பிராயத்தே வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்றுச் சிறிதுகல்விகற்ற பின்பு, நல்லாசிரியர்பால் அகத்தியம் தொல்காப்பியமுதலிய இலக்கணநூல்களையும், பழைய சங்கச்செய்யுட்களையும், அக்காலத்துவழங்கிய மந்தை நூல்களையும் ஐயங்கிரிபற ஓகியுணர்ந்து, இப்படியே வடமொழியிலும் வல்லராய்ப் பின்பு, தாம்மேற்கொண்ட ஆருகதசமயத்திற்குரிய நூல்களெல்லாவற்றையுங் கற்று, அவற்றிலே அதிபாண்டித்திய முடையராய், அன்பு அருள் வாய்மை அடக்கமுதலிய நற்குணங்களினைத்தும் ஒருங்கே அமையப்பெற்று, ஆண்டினியராயினும் அறிவின் முதியராய் இளமைப்பருவத்தே துறவறம் பூண்டு, தம்மாசிரியரை விட்டுநீங்காது அவர்கருத்தின்வழி ஒழுகுதலே தமக்குப் பெரும்பயனைக்கொண்டு, அவ்வாறு அன்போடொழுகுவாராயினர். சிலநாட்சென்றபின், ஆசிரியருடன் பாண்டுவளநாட்டிலேயுள்ள மதுராபுரியையடைந்து அவ்விடத்தே சிலகாலம் அமர்ந்தனர்.

அங்ஙனம் அமரும்போது, திருத்தக்கதேவர், அம் மதுரைப்பதியிலே யிருந்த * சங்கப்புலவர்களின் புலமைகளை உணர்ந்து, அவர்களோடு கூடிப் பழகவிரும்பி, ஆசிரியர்பால் அதுமதிபெற்றுச் சென்று அவர்களோடு நாடோறும் பயிலுவாராய்த் தமிழ்மொழியிலுள்ள பழைய செய்யுட்களின் சொற் சுவை பொருட்சுவைகளை அவர்கள் எடுத்துக்கூறிப் பாராட்டத் தாமின்புற்றும், தாம் அவ்வாறே எடுத்துமொழிந்து அவர்களை யின்புறுவித்தும் “தவ லருந் தொல்கேள்வித் தன்மை யுடையா, ரிகலில ரெருகுடையார் தம்முட் குழீஇ, நகலி னினிதாயிற் காண்பா மகல்வானத், தும்ப ருறைவார் பதி” என்றவாறே அவர்களோடும் அளவளாவி அளவில்லாத மகிழ்ச்சியடைந்து, அவர்களால் நன்குமதிக்கப் பெற்றிருந்தனர்.

அப்படியிருக்கு நாட்களிலே ஒருநாள், சங்கப்புலவர்கள் திருத்தக்க தேவனானோக்கி, “ஆருகதசமயத்தாரிற் பாடும்புலவர் பலரும் துறவினை வலியுறுத்திப்பாடத் தெரிந்துகொண்டாரேயன்றிக் காமச்சுவையைப் பாராட்டிப் பாடத் தெரிந்துகொண்டாரல்லர். இக்காலத்து வழங்குங் காமச் சுவையை யுடைய நூல்கள் பலவற்றுள்ளும் ஒன்றேனும் அவர் இயற்றியதாகக் காணப்படாமையே அதற்குத் தக்க சான்றும்” என்றுசொல்ல, அதற்குத் திருத் தக்கதேவர், “இன்பச்சுவையைப் பாராட்டுதலில் அவர் வெறுப்புற்றிருந் தாரல்லது பாடத் தெரியாதிருந்தாரல்லர்” என்கூறி, சங்கப்புலவர்கள்,

* இச்சங்கம், கடைச்சங்கமன்றென்பர்; இதனை, ‘இனி, பலவடுக்கிப் பொருட்டொடராய் அறம்பொருளின்பம் வீடென்பனவிராய்ப் பொருள்வேறு படவந்த தரவுகொச்சகம், பின்னுள்ளோர்செய்த சீந்தாமணிமுதலியனவாம்’ (தொல். செய். கடுஞ. கு. ந.) என்பதும் வலியுறுத்துகின்றது.

“அப்படியானால் காமச்சுவை முழுதும்விளங்க அமைத்து, தேவரே! ஒரு நூலியற்றுதிர்” என்றார்.

திருத்தக்கதேவர் அங்ஙனம் பாடத்துணிந்து, தம்மாசிரியர்பாற் சென்று வணங்கி, மிக நுட்பமான விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆசிரியர் அவ்வாறு பாடுதற் கண்ணே தம்மாணுக்கர் வல்லுநராயிருத்தலை நன்குணர்ந்திருந்தாராயினும், மாணுக்கர்கருத்தை அளந்தறிய ஆலோசித்திருக்கும்பொழுது, அவ்விருவருக்கும் எதிரிலே ஒருநரியானது ஓட, அதனைக் கண்ட ஆசிரியர், மாணுக்கரை நோக்கி, “இந் நரிச்சாதித்தன்மையை ஆதாரமாகக்கொண்டு உமக்குத் தோற்றியவாறே ஒரு சிறிய நூல் இயற்றுதிர்” என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் அதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு, யாக்கை நிலையாமை செல்வநிலையாமை முதலியவைகளெல்லாம் வெள்ளிடைமலைபோல் தெள்ளிதிற் புலப்படும்வண்ணம் வினாவில் நரிவிரூத்தம் * என்னும் ஒரு நூலியற்றி ஆசிரியருக்குக் காட்ட, ஆசிரியர் பெரிதும் வியப்புற்றுத் தம்மாணுக்கர்கருத்துத் துறவின் கண்ணே உறுதி கொண்டிருந்தலைநோக்கிக் கழிபேருவகையுற்று மாணுக்கரைப்பார்த்து, “சங்கப்புலவர்கள் கூறியவண்ணம் காமச்சுவை பெரிதும் விளங்கும்விதம் சீவகன் கதையை ஒரு பெருங்காப்பியமாக இயற்றுதிர்” என்றுகூறி, “அஃது இடை யூறின்றி இனிதுமுடிக” என்று அருகக்கடவுளைப் பிரார்த்தித்து, “செம்பொன்வரைமேல்” (2) என்னுஞ் செய்யுளொன்றியற்றி அதனால் அக்கடவுளைத்துதித்து, “இச்செய்யுளைக் கடவுள்வாழ்த்தாகக் கொண்டு நீர் நூலியற்றுதிர்” என்று அக்கவியைத் திருத்தக்கதேவருக்கு அளித்தனர்.

திருத்தக்கதேவர் அச்செய்யுளையேற்றுச் சிரமேற்கொண்டு, தாம் “மூவா முதலா” (1) என்னுங்கவியாற் சித்தனைத் துதியாநிற்க, அக்கவியை ஆசிரியர் கேட்டு, “யாண்கூறியகவியினும் நீர்கூறியகவி செவ்வியாயிருத்தலால், அதனை முதலிலே நிறுத்துக” என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் தம்மாசிரியர் கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சித் தாங்கூறிய சித்தசரணமாகிய “மூவாமுதலா” என்னுங்கவியை முன்னும், ஆசிரியர்கூறிய அருகசரணமாகிய “செம்பொன்வரைமேல்” என்னுங்கவியைப் பின்னமாக † வைத்தப் பாடத்தொடங்கி, இந்நூலை எட்டுநாளில் நிறைவேற்றி ஆசிரியருக்குக்காட்ட, ஆசிரியர்நோக்கிப் பெரிதும் வியந்து புகழ்ந்து, “இந்நூல் நின்றநிலவுக” என்று ஆசிரியர் “முந்நீர் வலம்புரி” (3143) என்னும் கவியால் ஓம்படையுரைத்துத் தேவரைநோக்கி, “இனிச் சங்கப்புலவரிடஞ்சென்று அரங்கேற்றிவருநிர்” என்றனர்.

உடனே திருத்தக்கதேவர் சென்று பாண்டியராசனைவைக்களத்திற் சங்கப்புலவர்களுடைய முன்பு இந்நூலை வாசித்துக்காட்ட, அவர்கள்கேட்டு,

* இந்நூல், செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர் ம-நா-ந-ஸ்ரீ மு. இராகவையங்காரவர்களால், செந்தமிழ்ப் பிரசாரம் 20 - ஆவதாக அருமபதவுரையுடன் இப்பொழுது பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

† இவ்வாறாறு, முதற்கவியுரையின் இறுதியில் உள்ளது,

இந்நூல் சொல்வனம் சந்தவீன்பம் செய்யுணடைமுதிர்ச்சி காமச்சுவைமுதலியனவும் அலங்காரங்களுமுடைத்தாய், எவ்வெச் சாதியார்க்கும் காலம் இடமுதலியவற்றிற்கும் ஏற்ற வருணனைமுதலியன பெற்றிருத்தலைத்தெரிந்து வியப்புற்றுச் சிரந்துளக்கி, “இங்ஙனம் பாடுதல் யாவார்க்கும் அரிதரிது” என்றுபுகழ்ந்து நன்குமதித்து மிகப்பாராட்டிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தனர்.; அரசனும் அவ்வாறே புகழ்ந்து பெரிதும்பாராட்டினன்; மற்றையோரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

அப்படி நிகழ்ந்தபொழுது, ஆங்குள்ளாரிற் சிலர் ஐயமுற்று, “இத்திருத்தக்கதேவர் இளமைப்பருவந்தொடங்கித் துறவுபூண்டிருத்தல் மெய்ம்மையாயின், மற்றச்சுவைகள்போலக் காமச்சுவையை இவ்வாறு பாராட்டிப்பாடுதல் இவர்க்கு இயலுவதன்று; இந்நூலின்கண்ணே அச்சுவை அதிகரித்துள்ளது; ஆதலின், இவர் சிற்றின்ப அநுபவமுடையராதல் வேண்டும்” என்று தம்முட்பேசிக்கொண்டனர்.

அதனைத் தேவர்தெரிந்து அவ்வனைவரும் காணும்படி, திரண்ட இரும் பின்கட்டியைத் தழுவிற் பழுக்கக்காய்ச்சி வருவித்து, “யான் *பாலசந்நியாசியாகவிருத்தல் மெய்ம்மையாயின், இஃது என்னைச் சுடாதொழிக” என்று குறளைத்து, அக்கட்டியைத் தம்கையினுற் தழுவியும் நாவாற் பரிசித்தும் தாம் யாதொரு தன்பமும் அடையாது இன்புற்றிருந்தனர்.

தேவர் அங்ஙனமிருத்தலை முன்பு ஐயமுற்றுப் பேசினோர்கண்டு அஞ்சி, “யாம் என்னகாரியஞ்செய்தேம்; யாம் என்னகாரியஞ்செய்தேம்” என்று நடுநடுங்கி, அவரைவணங்கி, “யாங்கள் கருதிப்பேசிய பெருங்குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்க” என்று பன்முறையிரந்து வேண்டிக்கொண்டனர். தேவர் அவர்களை நோக்கி, “நீவிர் எனது துறவொழுக்கத்தைப் பலரும் அறியச் செய்திராதலின், எனக்குக் குற்றஞ்செய்தீரல்லீர்; இதுபற்றி நீவிர் அஞ்சன்மின்” என்று பல இனியமொழிகள் கூறி, அவர்களைச்சத்தையகற்றினர்.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சங்கப்புலவரும், பாண்டிய அரசனும் திருத்தக்கதேவரது துறவொழுக்கத்தையும், மற்ற மேம்பாடுகளையும் மிகவியந்து பாராட்டினார்கள்.

பின்பு தேவர் அவர்களிடத்து விடைபெற்றுச் சென்று, தம்மாசிரியரிடத்தே ஆங்கு நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் கூறி உடனுறைவாராயினர்.

* இவர் பாலப்பிரம்சாரியென்றும் வழங்கப்பெற்றவர்.

V.B. SUBRAHMANYASARMA
TAMIL-PANDIT
நூலாசிரிய சில குறிப்புகள்.

சிந்தாமணியென்பது, இந்நூற்குத் தன்மையால்வந்தபெயரென்பர்; நன்னூலில், “முதனூல்” என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், ‘தன்மையாற்பெயர் பெற்றன சிந்தாமணி, நன்னூல்முதலாயின’ என்று சங்கரநமச்சிவாயரெழுதியிருத்தல்காண்க. பிறந்தவுடன் சேவகனை விசயை சிந்தாமணி (*311)யென்று பாராட்டினமையால், சிந்தாமணியென்பது முதலில் அவனுக்குப்பெயராய், அப்பால் அவன்சரித்திரமாகிய இந்நூலுக்காயிற்றென்று கூறுவதுமுண்டு; “முந்ரீர் வலம்புரி” (3143) என்னும் செய்யுளில், இந்நூல், சிந்தாமணியென்னும்பெயரால் வழங்கப்பெற்றிருத்தல் காண்க. இப்பெயருள்ளநூல்கள் சில தமிழிலிருத்தலின், அவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தித் தெரிவித்தற்பொருட்டே, ‘சேவக’ என்னும் அடைமொழியுடன் இந்நூற்பெயர் வழங்குவதாயிற்றென்று தெரிகின்றது. ஆனாலும் உரையாசிரியர்களாற் பெரும்பாலும் சிந்தாமணியென்றே வழங்கப்படும். புலவர் சிந்தித்தவற்றையெல்லாம் தருதலின், இது சிந்தாமணியென்று பெயர்பெற்றதென்று சிலர் சொல்லுவதுமுண்டு.

இதற்கு மணநூல் என்றும் ஒருபெயர்வழங்குகின்றது; அதற்குக்காரணம், இதன் உறுப்பாகிய இலம்பகம் பதினமூன்றனுள் ஈ, ச, இ, சு, எ, அ, க, கஉ - இவற்றிற் சேவகன், காந்தருவதத்தைமுதலிய மகளிரென்மணாத் தனித்தனி மணஞ்செய்துகொண்டதும், உ - ம் இலம்பகத்தில் அவன் கோவிந்தையைத் தன்தோழனான பதுமகனுக்கு மணஞ்செய்வித்ததும், க, க0, கக, கஉ - இவ்விலம்பகங்களில் அவன் நாமகள், மண்மகள், பூமகள், முத்திமகளென்னுமிவரை மருவியதுமாக நூல்முழுவதும் மணங்களேகூறப்படுதல். இதனை,

368. “குழைமுக ஞான மென்னுங் குமரியைப் புணர்க்க ஹற்றார்”
 369. “திருந்துபொற் கண்ணி யாற்குச் செவ்வியைச் சேர்த்தி னாரே”
 370. “நாமக ணலத்தை யெல்லா நயந்துடன் பருகி”
 2326. “பூமிதேவி,.....வக மாக நுகரிய வெய்தி னானே”
 2368. “பொருவில் பூமகட் புணர்ந்தனன்”
 3117. “சேவலமடந்தையென்னும்.....பொன்னொருபாகமாக”

என்பனவற்றாலும் இவற்றின் உரைகளாலும் அறிந்துகொள்க.

இந்நூல், சைனர்களாற்பூசித்துப் பாராயணஞ்செய்யப்பெற்று வருகின்றது. புறத்தீரட்டி முதலிய சில தொகைநூல்களில் இதன் செய்யுட்கள் இடத்திற்குத்தக்கபடி தெரிந்தெடுத்துச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

* இங்கிலீஷ் எண்களெல்லாம் சிந்தாமணிக்கவினைத் தெரிவிப்பவை.

இதனையும் இதற்காக மற்றச்சைனதூல்கள் சிலவற்றையும் ஆராய்ந்த பொழுது, பல வடமொழிகளும் பிராகிருதமொழிகளும் தமிழில் விரவிவழங் குவதற்குக்காரணம் அந்நூல்களென்றேதோற்றியது.

ஒரோமாதிரியின்றி எதுகை வேறுபட்டுவந்த செய்யுட்களும் இதில் சில சில உள்ளன: 172, 191, 533, 840, 1121, 1320, 1359, 1946, 2253, 2307, 2309—ம் கவிகளைப்பார்க்க.

நச்சினுக்கினியத்திற்குமுன்பு இந்நூலுக்குப் பழைய வுரை யொன்று இருந்ததாகச் சொல்லுவதுண்டு, இதனை, (260) 'வினைகபொலிக ஒருவழக் கென்பாருமுளர்' எனவும், (366) 'இனி, தீர்த்தங்கரரில் ரிஷபஸ்வாமிகன் பரதராச சக்கரவர்த்தியென்று முரைப்பர்' எனவும், (1434) 'கண்டத்தினு வியாரென்பதற்குக் கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்புகைத்த அகிற்புகையையுடை யாரென்று முரைப்பர்' எனவும், (1793) 'இனி, அபூரூரென்னுங் கவியில், 'உழிதருபெருந்தி யென்றதனைத் தோழராக்கி, இவரைக் கட்டியங்காரன் கந்துக்கடற்குக்கொடுத்தானென்பார்க்கு இக்கவியில் எங்கடமர் தோழரென லீந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க' எனவும், (1870) 'இனி முழுமுற்றும், ஒரு சொல்லாக்கியுமுரைப்ப' எனவும், (1933) 'இனி, நடந்தானென்று பாட மோதி.....தான் நூற்றைவரோடும் போனானென்பாருமுளர்' எனவும், (2705) 'சாகரத்தன் பெயரென்பாருமுளர்' எனவும் வருவனவற்றாலறிக.

இந்நூற்கதைகள் பழைய உணாகளிலும் நூல்களிலும் எடுத்த ளாளப்பட்டுவந்துள்ளன; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

உணா.

'காய் தேவனாயிற்று' (தொல். சொல். ௧0௨ - ம் கு. சே.)

'தொழிலின்சிறப்புக்கு ஆசைப்பட்டக் கட்டியங்காரனைப்போல் வேறு படுமாந்தர்பலர்' (திருக். இகச. பழையவுணா.)

'கட்டியங்காரன்போல அரசவிற்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல் லது அதனைக்குற்றமென்றொழிந்து தம்மியல்பில்நிற்பார் அரியராகலின், 'வே ருருமாந்தர்பலர்' என்றார்.'

'"கம்பன்சிலைவாய்.....அரசம்மலை" (809.) எனப் பதுமுகன் கூறி னுற்போல, ஒருவீரன் தன்மறம் அரசன்மேல்வைத்துக்கூறியவாறு'

(திருக். இகச, எகச. பரிமேல்.)

நூல்.

“சீவகன் மஞ்சரியைத் தாழ்த்துரைப்பச் சீறினளே
நூவாய்க் குணமலை சோமேசா—ஆவகையே
தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீர ராகுகி ரென்று.”

(சோமேசர்முதுமொழிவேண்பா, ௧௩௨)

“சச்சந் தனையழித்துக் கொண்டான் றனியமைச்சன்
வைச்ச வரசை வடமலையே—நிச்சம்
எனவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையால்
வேறாகு மாந்தர் பலர்.”

“தோழமை கொண்ட சுதஞ்சணனாற் சீவகனும்
வாழுமுயிர் பெற்றான் வடமலையே—தாழா
துடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
இடுக்கண் கனைவதா நட்பு.”

(வடமலைவேண்பா, ௫௨, ௭௯)

“சுரமஞ் சரிவிடுத்த சுண்ணம் பழித்த
அருமந்த சீவக னும்.”

(வருணதுலாதித்தனுலாமடல், கண்ணி, ௧௩௪)

“சீவகனுக் கன்றொருபெண் சிங்கமொரு கன்றினும்
பாவனைபோ லேயெழுதிப் பக்கத்தில்—ஒவியமாக்
காராணெ யொன்றெழுதிக் காட்டவரிக் கன்றுதுள்ளிப்
போராடிப் பாய்த்தகதை பொய்யலவே.”

(கூளப்பநாயகன்விறலிவினோது, கண்ணி, ௨௦௩ - ௪)

“பாராளுந் சீவகர்கோன் பல்லவதே யத்தணுகச்
சீரால் விழுந்தமைத்த சேவகனும்”

(சீவந்தேழுந்தபல்லவராமறுலா)

“சீவகன் றந்தை முயற்சியை நீத்த செயலினன்றோ
பூவல யத்தைப் புரப்பது விண்டனன் பொற்கொடியே
தேவன் மயில்வெற்பிற் றம்வீடு காக்குந் திறமிலநூர்
காவல ரென்பதெ னென்றோத னல்ல கருத்தல்லவே.”*

(மயூரகிரிக்கோவை, ௪௬௨)

* இது, பாங்கு பிரிவுடம்படுத்தல்,

இந்நூற்பெயரைச் சிலைடைவகையில் அமைத்துப் பாராட்டிய நூல்கள் சில; அந்தப்பகுதிகள் வருமாறு:—

“மந்தா கினியணி வேணிப் பிரான்வெங்கை மன்னவாநீ
கொந்தார் டுழன்மணி மேகலை நூனுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொள்ளினு
ந்தா வுரையை யெழுதலெவ் வாறு நவின்றருளே”*

(வேங்கைக்கோவை, ௧௦௭)

“வந்தென்றுஞ் சிந்தா மணியென் நிருந்தவுனைச்
சிந்தென்று சொல்லியநாச் சிந்துமே” (தமிழ்விடுதூது)

“சிந்தா மணியாஞ் சிலப்பதிகா ரம்படைத்தான்
கந்தா மணிமே கலைபுனைந்தான்—நந்தா
வனையா பதிதருவான் வாசவனுக் கீந்தான்
தினியாத குண்டலகை சிக்கும்—வனையாழி”

(திருத்தணிகையுலா, ௩௨௬ - ௭)

இந்நூற் செய்யுண்டையைப் பரிமேலழகர், திருக்குறளுரையில் அங்கங்கே வசனநடையாக அமைத்திருக்கின்றனர்; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

†(௨௭௭) ‘அதன்வினைவின்சண் அந்தோ வினையெயன்றழவராதலின்’ 2625.

(௩௨௦) ‘உயிர்கிலத்து வினைவித்திட்டார்க்கு வினையும் அதவேயாகலின்’ 2762.

(௪௦௭) ‘உருவின்மிக்கதோருடம்பதுபெறுதலுமரிதாகலான்’ 2752.

(௪௩௦) ‘மோதிமுள்ளொடு முட்பனககண்டிடல், பேதுசெய்து பிளந்திடலென்பவை’ 1920.

௬௨௪) ‘பகடு, மருங்கொற்றியும் மூக்கன்றியும் தாடவழ்ந்தும் அரிதினுக்கு மாறுபோல’ 2784.

(௬௯௮) ‘ஒளி உறங்காநிற்கவும் தாம் உலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை’. 248.

மிக்கதுறவியென்று புகழப்பெடும் திருத்தக்கதேவர் இந்நூலிற் பலவகைச் சுவைகளை அமைத்திருத்தலையும் முன்பு ஸ்ரீ அநாயச்சோழமஹாராஜா இந்நூலைக் கற்றும் கேட்டும் தம்முடைய சமயக்கொள்கையை முதலில் மறந்திருந்தாரென்பதையும் நோக்கும்பொழுது, சிறந்தகவிகள் தம்மவரன்றி ஏனையோரும் அறிந்து நடத்தற்பொருட்டுத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளை இடையிடையே விரவுவித்துப் பலவகையங்களுடன் நூலியற்றுவாரென்றும் அவற்றைப் படிப்போர்களிற் சிலர் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளை மறந்தொழிந்து அவ்வுழியேசெல்லத்துணிவாரென்றும் பெரியோர்கள் கூறுதல் வலியுறுகின்றது; ஸ்ரீ உமாபதிசீவாசாரியர் அருளிச்செய்த திருத்தொண்டர் புராணவரலாற்றில், ௧௦ - வது செய்யுள்முதலியவற்றைப்பார்க்க.

* இது, பாங்கி, தலைமகளவயவத்தருமைசாற்றல்.

† தமிழெண்கள் திருக்குறளைத்தெரிவிப்பவை.

இந்நூல் உரையாசிரியராகிய நச்சினூர்க்கினியர் வரலாறு.

எவஞல வாயிடைவந் தமுதவா யுடையனென வியம்பப் பெற்றோன்
எவன்பண்டைப் பனுவல்பல விறவாது நிலவவுணா யெழுதி யீந்தோன்
எவன்பரம வுபகாரி யெவனச்சி னூர்க்கினிய னெனும்பே ராளன்
அவன்பாத விருபோது மெப்போது மலர்கவென தகத்து மன்றோ.

“தொல்காப் பியத்திற் றொருத்த பொருளனைத்து
மெல்லார்க்கு மொப்ப வினிதுணைத்தான்—சொல்லார்
மதுநாநச்சி னூர்க்கினியன் மாமறையோன் கல்வித்
ததிரின் சுடரெழிப்பக் கண்டு.”*

பாண்டியமண்டலசதகம்.

“கரைபெற்ற தோர்பஞ்ச லட்சண மானதொல் காப்பியமும்
தரைமுற்றும் போற்றிய சிந்தா மணியுந் தமிழ்ச்சங்கத்தி
னினாபெற் றுயர்பத்துப் பாட்டும் விளங்க நிகவுரையை
வரைநச்சி னூர்க்கினி யன்னையன் பாண்டிய மண்டலமே.”†

இந்நூலின் உரையாசிரியராகிய ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் பாண்டி
வளநாட்டுள்ள மதுராபுரியிற் பிராமணவருணத்திற் பாரத்துவாசகோத்திரத்
திற்பிறந்தவர். தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பலவகையான எல்லாநூல்களிலும்
அதிபாண்டித்தியமுடையவர்; சைவசமயத்தினர்; இவர் இன்னராதல், “வண்
முயிர் சோலை மதுரா புரிதனி, லெண்டுகை விளங்க வந்தவாசான், பயின்ற
கேள்விப் பாரத் துவாச, னான்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய, தூய ஞான
நிறைந்த சிவச்சுடர், தானே யாகிய தன்மை யாளன்” என்னும் உரைச்சிறப்
புப்பாயிரத்தால் விளங்கும். சிவஸ்தலங்களுட்சிறந்த சிதம்பரத்தினது திரு
நாமங்களாகிய, “திருச்சிறம்பலம்,” “பெரும்பற்றப்புலியூர்” என்பவற்றை
முறையே ஆறெழுத்தொருமொழிக்கும் ஏழெழுத்தொருமொழிக்கும் உதா
ரணமாக இவர், தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்து மொழிமரபில், “ஓரொ
ழுத்தொருமொழி” என்னுஞ் சூத்திரத்து விசேடவுரையிற் காட்டியிருத்தலா
லும், சைவசமயத்துச் சிறந்தநூல்களாகிய திருவாசகம் திருச்சிறம்பலக்
கோவையார் † திருவுலாப்புறமுதலியவற்றினின்றும் தமது உரைகளிற் பல

* இன்னும் இவரைப்பற்றிய உரைச்சிறப்புப்பாயிரங்களாகஉள்ள செய்
யுட்களை, இப்புத்தகத்தின் கடை - ம் பக்கமுதலியவற்றிற் பார்க்க.

† இச்செய்யுளைத்தெரிவித்தவர், கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல்
முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம.ந.ந.ஸ்ரீ அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்.

‡ ஆதியுலா.

விடங்களில் இலக்கியஇலக்கணப் பொருள்களுக்கன்றித் தத்துவப்பொருளுக்கும் மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டியிருத்தலாலும், அங்ஙனம் மேற்கோள்கொண்ட சிலவிடங்களில் எழுதியுள்ள விசேடவுகைகளாலும், இந்நூல் 362-ம் செய்யுளில், 'போகம்மீன்ற புண்ணியன்' என்பதற்கு எழுதிய விசேடவுகையாலும், திருமுருகாற்றுப்படை யுரையிற்காட்டிய சில நயங்களாலும், மற்றஞ் சிலவற்றாலும் இவர் சைவசமயியாதல் நன்குவெளியாகும்;

“கச்சைசே ராவர் போலுங் கறையணி மிடற்றர் போலும்
பிச்சைகொண் டென்பர் போலும் பேரரு ளாளர் போலு
மிச்சையான் மலர்க வேி யிரவொடு பகலுந் தம்மை
நச்சுவாரீகீ கினியர் போலு நாகவீச் சுரவ னாரே.”

(திருநா. திருநாகேச்சரம்.)

“பச்சிலை பழம்போ தேனும் பறித்திட்டுப் பத்தி செய்வோர்க்
கெச்சமி விருமைப் பேறு மளித்தரு ளிறைவா போற்றி
முச்சக முதலே போற்றி முலைச்சுவட் டணியாய் போற்றி
நச்சினுக்கீ கினியாய் போற்றி யெனத்துதி நவிலுங் காலே.”

(காஞ்சி. சந்தத்தான. கக.)

என்பனவற்றில், முறையே 'நச்சுவாரீகீகினியர்' என்றும், 'நச்சினுக்கீ கினியாய்' என்றும் வருவனவற்றைநோக்கும்போது, இவருடைய பெயர் சிவபெருமானுடைய திருநாமமாகவே கருதப்படுகிறது.

இவ்வகையாசிரியர், இந்நூலுக்கன்றிப் பத்துப்பாட்டிற்கும் தொல்காப்பியத்திற்கும் கலித்தொகைக்கும் குறுந்தொகையில் பேராசிரியர் பொருளை முதாதொழிந்த இருபது செய்யுட்களுக்கும் உரைசெய்தருளினர். இன்னும் சிலநூல்களுக்கு இவர் உரையியற்றினரென்பர்; அவை இவையென்று புலப்படவில்லை. இக்காலத்து வழங்கும் திருக்கோவையாருரை பேராசிரியரால் செய்யப்பட்டதென்று தெரிகின்றமையாலும், இவர் அந்நூற்குச்செய்த வேறுரை கிடையாமையாலும் அதற்கும் திருக்குறள் முதலிய மற்றஞ்சிலவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்திருப்பதாக இவருடைய உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்திலேனும் வேறொன்றிலேனும் கூறப்படாமையாலும் அவைகள் இங்கே எழுதப்பட்டன.

இன்றியமையாத இடங்களில்மட்டும் பதப்பொருள், இலக்கணக்குறிப்பு முதலியன இவரால் எழுதப்படும்.

இவர் பதஸாரம் *எழுதுதல் மிகப் பாராட்டற்பாலது.

மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டும் நூலின்பெயரையாவது நூலாசிரியரின் பெயரையாவது எடுத்துக்கூறுதல் பெரும்பாலும் இவருக்குவழக்கமன்று.

வெளிப்படையாகக் கூறப்படாமலிருந்தும் சிலசில குறிப்பைக்கொண்டு மிக ஊகித்தறிந்து இன்னகாலத்தில் இன்னசெய்தி நிகழ்ந்தது, இன்னகாலத்தில் இன்னசெய்தி நிகழ்ந்ததென்று இந்நூலுள் அவ்வவ்விடத்து, கதை நிகழ்ந்தகாலத்தைவிளக்கிக் கொண்டேபோவார்; 21, 413, 493, 590, 851, 1564, 2029, 2033, 2106, 2706 - ம் கவிகளின் உரைகளைப் பார்க்க.)

விரிவிற்கஞ்சி ஒருவாக்கியத்தின் இறுதிச்சொல்லையேனும் அதன்முதற் சொல்லையேனும் எழுதி வாக்கியத்தைக்குறிப்பித்துவிட்டுப் பொருளெழுதுதலும் மேற்கூறிய யாதொன்றையும் எழுதாமலே பொருளெழுதுதலும்,

“அறுவர்தந் நூலு மறிந்துணர்வு பற்றி
மறுவரவு மாறான நீக்கி—மறுவரவின்
மாசா ரியனாய் மறுதலைச்சொன் மாற்றதலே
ஆசா ரியன தமைவு”

(ஏலாதி. எசு.)

என்றபடி நூலின்சமயத்தையும் நூலாசிரியருடைய கொள்கையையும் அவர் கருத்தையும் அறியவேண்டிய அளவு உழைத்தறிந்து அவற்றிற்கேற்பவே உரையெழுதுதலும் இவருக்கு இயல்பு; இவருரை விசுர்பங்கள் இன்னும்பல வகை.

இவர் இந்நூலுக்கு முதன்முறை ஒருரையெழுதி, அக்காலத்திற் புகழ் பெற்றிருந்த சைனவித்துவான்கள் சிலருக்குக்காட்ட, மற்றைப்பகுதிகள் போலத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகள் முறையே அறிந்து எழுதப்பட வில்லையென்றுகூறி அவர்கள் அவ்வுரையை அங்கீகரிக்கவில்லையென்றும், அப்பால் இவர் ஆருகதநூல்கள் பலவற்றையும் அறிந்தோரிடம் முறையே கற்றறிந்து நலமுற ஆராய்ந்து இரண்டாமுறை இவ்வுரையையெழுதி அவர்களுக்குக்காட்ட அவர்கள் உற்றுநோக்கி மகிழ்ந்து பாராட்டி இதனை அங்கீகரித்தார்களென்றும் சைனர்களுள்ளும் வனையோருள்ளும் கர்ணபரம் பனாயில் ஒருவரலாறு வழங்குகின்றது; “அகன்று பொருள்கிடப்பினும்” (தொல். செய். சூ. ௩) என்பதனுரையில், ‘இனிப்பல செய்யுட்கள் வருமாறு சீந்தாமனியுள் யாங்கூறிய உரைகள் பலவற்றாலுமுணர்க’ எனவும், “மாட்டு மெச்சமும்” (தொல். செய். சூ. ௩.) என்பதனுரையில், மாட்டும் எச்சமுமின்றி உடனிலையாய் அமைந்தனபலவும் சீந்தாமனியுள் யாங்கூறிய உரையான் உணர்க’ எனவும் “இழுமென் மொழியான்” (தொல். செய். சூ. ௩.) என்பதனுரையில், ‘இவை பொருட்டொடர்; அவை சீந்தாமணி முதலியன; அவை பாவிற்கு இனமாகிய துறையும் விருத்தமும் பற்றிச்செய்தனமென்பார்க்கு அப்புலவர் செய்யுள் செய்கின்ற காலத்திற்கு நூல் தொல் காப்பியமானவாறும் அவர் இனங்கொள்ளாத வாறும் அவ்வினைக்கடாம் இலக்கணக் குளரபாடுடையவாறும் கொச்சகம்போற்சிற்றப்பின்மையும் முன்

னர் விளங்கக்கூறியவற்றைக்கொண்டு பின்பு செய்த நூல்கள் முன்புசெய்த செய்யுட்டு விதியாகாதவாறும் கொண்டு மறுக்க' எனவும் வருவன, இவர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரை செய்யுமுன்னரே இந்நூலுக்கு உரைசெய்ததையும், இந்நூல் 72 - ம் கவியுரையில், 'எங்குத் தன்மையையுணர்த்துதல், "செல்வினும் வரவினும்" என்னும் சூத்திரத்திற் கூறிலும்' எனவும், 892-ம் கவியுரையில், 'ஆசிரியர், "நண்டுந்தும்பியும்" என்று தும்பியைப் பின்பைச்சது மேல்வருஞ் சூத்திரத்தில், "மாவு மாக்களு மையறிவென்ப" என்ற ஐயறிவு இதற்கும் ஏறுதற்கென்றுணர்ஃ; இதனை வாராததால் வந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திர வுத்தியார் கொள்க வென்று ஆண்டு உரைகூறிப்போந்தாம்' எனவும், 1913-ம் கவியுரையில், 'சேவகசாமி யென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, "பண்புகொள் பெயருமதனோரற்றே" என்னும் சூத்திரத்தில் தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் சேவகசாமியாரென ஆரீராய்ச் சேவகசாமியீரேயென ஈரோடு ஏகாரம்பெற்றதெனக் கூறிலும்' எனவும், 2690-ம் கவியுரையில், 'வயாமரமென்பதூஉம் மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபன்றி வழக்கின்கண் அடிப்பட்டுச்செய்யுளின்பம்படவந்த மரபென்று மரபியலிற் பாதுகாத்தாம்' எனவும் வருவன அதற்கு உரை செய்தபின்னரே இவர் இதற்கு உரைசெய்ததையும் தெரிவித்து, இந்த இரண்டு பகுதியுள் முதற்பகுதி இவர் தொல்காப்பியத்திற்குரையியற்றுமுன் சிந்தாமணிக்கு முதன்முறை உரையியற்றியதையும் இரண்டாவதுபகுதி இவர் அந்நூலுக்கு உரையியற்றியபின் இதற்கு இரண்டாமுறை உரையியற்றியதையும் ஒருவகையாகப் புலப்படுத்தி மேற்கூறிய வரலாற்றை வலியுறுத்தி நிற்பல் காண்க.

பாஷாபிமானத்தையும் தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள நூலாராய்ச்சியையும் நூலாசிரியரிடத்தேயுள்ள அன்புடைமையையும் ஒவ்வொன்றையும் நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து விளங்க எழுதுதலையும் மற்றக் குணவிசேடங்கையுமுடைய இவர், டைமொழியுரையாசிரியர்களுள் ஒருவராய்ச் சிறந்து விளங்கிய பூரி மல்லநாதஸூரியைப்போன்றவரென்று இருமொழியிலும் பாண்டித்தியமுடையவர்கள் சொல்வார்கள்.

இவர், நூலாசிரியருடைய ஆழந்தகருத்தைவிளக்கி அவ்வவ்விடத்து எடுத்துக்காட்டுநயங்கள் மிக்க இன்பத்தை அளிக்கும். அவற்றுட் சில வருமாறு :—

[குறிப்பிட்ட இடங்களில் இவற்றின் விசேடவுரைகளைப் பார்க்க.]

2. வெம்புஞ்சுடர்.
3. பகைநண்பொடில்லான்.
6. மீனேறுயர்த்த.
- ,, சேவகசாமியென்பான்.

11. ஆங்கே.
- ,, வள்ளல்.
- ,, விஞ்சைக்கிறைவன்மகள் வீணயிற்றோற்றவாறு.

11. நாகநிறமுத்தவாறு.
14. வென்றிக்களிற்றை.
128. வம்புண்கோதையர்.
141. மாகநீண்மணிமுடி.
163. பெண்ணணங்கரியதேவரும்.
164. கருங்குழல்கள்.
165. வட்டமதிமுகம். [மழலை.
181. மெய்பெருவெழுத்துயிர்க்கு
183. திருமகளிவளென வைகும்.
188. பொனங்கொடி யமிர்தனான்,
பொன்னெடுங்குன்றனான்.
192. பளிக்கறைப் பவழப் பாவை
பரிசெனத் திகழுஞ் சாயல்.
200. களிற்றனன்.
- „ வெள்ளிலாக்கேள்வியானே வே
றுகொண்டு.
204. வலம்புரிபொறித்தவண்கை
மதவலிவிடப்ப.
221. அத்தம்பெருமான்.
222. தேனெனப்பாலெனத் தெள்
ளமிர்தூற்றென.
251. வாண்னாமற்கு ஒலைவைத்தன்
னவொண்டிறலாற்றலான்.
252. பிழைப்பின்புறந்தந்தானும்.
268. அமிர்தமன்னோடியெய்தி.
271. வண்டுமொய்த்தரற்றும்.
- „ அனையரீயும்.
279. வேன்மிடைத்தவேலியும் பிள
ந்து வாள்வலையரிந்து.
- „ தேன்மிடைத்தாரினான் செ
ங்களம்.
280. உப்புடையமுந்நீருடன்றுகரை
கொல்வ தொப்புடையதா
னையுள்.
289. ஆண்டகையலிந்தான்.
305. குரிசிறந்தபுதல்வனை.
326. தன்னுடைமதி.
332. உற்றது.
336. நமரதும்புறு நண்ணலமாகி.
340. திருவிற்கைபோய் மெய்காப்ப.
344. அணங்குருண்டுகில்.
345. ஐயவோவென்றெழுந்தனன்.
348. வாளுறைநெடுங்கண்ணை.
- „ தோளுறப்புலனுவார்போற்
றெக்கு.

351. தொழுதேனும்மையெனத்
துறந்து.
352. நோக்கிதும்மைநோக்கான்.
353. உரவோன்சிறுவன்.
354. வனத்தறைதெய்வமானான்.
357. குறுகவம்மென.
361. மாற்றமஞ்சும் மன்னியகற்பு.
362. போகமீன்ற புண்ணியனெய்த
கணையேபோல் மாகமீன்ற
மாமதியன்னான்.
364. எல்லார். [தான்.
365. மாரியின்நல்கிக் கற்பகமொத்
368. குழைமுக ஞானமென்னுங்கு
மரி.
392. இன்னணம்விலக்கினானே.
393. ஆண்டகைக்குரவார்.
396. மாடவீட்டகம்.
400. அந்தனத்தொழிலேனானேன்.
402. நலம்பொறுக்கலாதபிண்டி நா
ன்முகந்து.
406. நறுவிறமலர்ந்தகண்ணி.
407. கைவரையன்றிநில்லா.
427. ஆய்த்திட்டனர் பூசல்.
431. மிலேச்சனைச் செங்கட்டவழி
யாத்தெழித்தான்.
439. திருநகர்ச்செல்வ.
440. பொன்னிழைசுடருமேனி.
453. மடவார்ப்புமனப்போல மாய்ந்
455. நாளுற்றுலத்தான். [தார்.
466. நானோக்கனவிரி வருளிவந்து.
478. நம்படைதம்முள்.
493. சாலவுடைநாய்கன்.
506. கனாகடலழுவம். [பதி.
563. குலம்புரிந்தனைய குன்றிற்கதி
613. ஒருபிடிதுசுப்பினுனை.
615. மதுகரவீட்டமொத்தார்.
703. மனப்பொலிவெனுமணிக்கை
மத்திகை.
712. ஈயின்றியிருந்ததித்தேன்.
737. வீழ்த்தனன். [சொல்.
747. தண்ணியசிறியவெய்யதழற்
775. ஏழுயர்போதகம்.
793. வான்புலங்காவல்கொண்டார்.
796. அகில்கொண்ட கொள்ளிவட்
டம்.

840. மகளிருட்டிருவனானை.
 842. மரபினுளைக்குகின்றான்.
 856. தொழுவிறேறென்றியதோமறு
 கேவலக்கிழவன்.
 881. மல்லிகைமாலைசேர்ந்து.
 882. இருந்தான், கோணமின்னுமீ
 னகுழுகுளிராமாதித்தோற்
 றமொத்தே.
 973. கடலென.....ஊழித்தியென.
 1013. எவலாற்சேர்கலென்.
 1096. புரவலனிதனைச்சொன்னான்.
 1154. என்னையிக்குமிகொன்று.
 1167. விழுச்சிறை.
 1169. பவித்திரகுமரன்.
 1200. மன்னுடைவேலினாய்.
 1219. இந்திரன்நன்னேநோக்கி.
 1226. உழுவையன்னாற்கு.
 1229. கடந்தான்காலிற்கழலானே.
 1264. இறைவனுமெதிர்கொண்டு.
 1266. உருமிற்றேன்றி.
 1271. குறையரவு.
 1509. திண்டெவந்து.
 1570. கண்டவன்கண்ணினோக்க,
 1573. பாவைபோன்று.
 1625. குன்றனாச்சித்திக்கின்றான்.
 1659. கன்னிப்பிணையினிலைகலங்கி.
 1661. திருந்துசோலைக்கருங்குயிலே.
 1693. வளையுடைமார்பன்.
 1841. குஞ்சரம்நிற்றலுமிருமணி
 கிணினெனவிசைத்தன.
 1889. பருகுபைங்கழல்.
 1981. கட்டிலேறிய.
 1997. நன்குரங்கு.
 2382. தேனெய்மாற்பகம்.[டென்ன.
 2423. மலர்வீடுபெற்றனவின்றொ
 2453. கரும்பேதேனே.....மானே.
 2540. இடைகுழைந்துகின்றார்.
 2542. துகிலிகைப்பாவையொத்தார்.
 2552. பொய்நங்கைமார்கள்.
 2554. முலைமுத.....நம்பி.
 2558. முரல்.....சேர்ப்ப.
 2602. இல்லை.....ஈந்தான்.
 2606. திருவன்னாள்.
 2608. எங்கோபணியென்னா.
 2630. விளக்கிட்டன்னவன்.
 2631. கயனெடுத்தடங்கண்ணி.
 2651. பாவையன்னாள்.
 2655. கட்டியங்காரனாக.
 2707. வீரிதைகொடியனாரும்.
 2719. கடியமலர்.....ஒத்தான்.
 2720. இனந்திரியேறுபோல.
 2730. தளிர்கவரிவீச.....ஒத்தான்.
 2746. கோற்கடன்மன்னன்.
 2781. ஆர்கண்ணேநோக்குமே.
 2842. அடங்கலர்க்கீந்த.
 2917. புவலர்கொடியனார்.

தொல்காப்பியவுரை முதலியவற்றில் இவரால் எடுத்துக்காட்
 டப்பட்டுள்ள மேற்கோள்களமைந்த நூற்பெயர்கள் முதலியவற்
 றுள் இதுகாறும் விளங்கியவை வருமாறு:—

க. அகத்தியம்.	கஉ. ஐந்திணையம்பது.
உ. அகநானூறு=நெடுந்தொகை.	கங. ஔவையார் பாடல்.
ங. அணியியல்.	கச. கடகண்டு.
ச. அலிநயம்.	கடு. கலித்தொகை.
டு. ஆசாரக்கோவை.	கசு. களவழிநாற்பது.
சு. இராமாயண வெண்பா.	கஎ. காக்கைபாடினியம்.
எ. இறையனாகப்பொருள்.	கஅ. கார்நாற்பது.
அ. உதயணன் கதை = பெருங்	கக. கானாக்காற்பேயார்பாடல்.
க. எலாதி. [கதை.	உ௦. குணநாற்பது.
க௦. ஐங்குறுநூறு.	உக. குறிஞ்சிப்பாட்டு.
கக. ஐந்திணையெழுபது.	உஉ. குறந்தொகை.

- உந. கூத்தநூல்.
உச. கைந்நிலை.
உடு. கொன்றைவேந்தன்.
உசு. சிலப்பதிகாரம்.
உஎ. சிறுகாக்கைபாடினியம்.
உஅ. சிறுஞர்இயுரை.
உசு. சிறுபஞ்சமூலம்.
நடு. சிறுபாணற்றுப்படை.
நக. கிணைந்திரமாலே.
நஉ. சீவகசிந்தாமணி.
நந. தகரீயாத்திரை.
நச. தந்திரவாக்கியம்.
நடு. திணைமாலேநூற்றைம்பது.
நசு. திணைமொழியைம்பது.
நஎ. திரிகடுகம்.
நஅ. திருக்குறள்.
நக. திருக்கோவையார்.
சடு. திருப்பாட்டு.
சக. திருமுருகாற்றுப்படை.
சஉ. திருவாசகம்.
சக. திருவாய்மொழி.
சச. திருவுலாப்புறம்.
சடு. தொல்காப்பியம்.
சசு. நற்றிணைநானூறு.
சஎ. நாடகநூல்.
சஅ. நாலடியார்.
சக. நெடுநல்வாடை.
நடு. பட்டினப்பாலை.
நக. பதிற்றுப்பத்து.
நஉ. பரிபாடல்.
- நடு. பல்காப்பியம்
நச. பல்காயம்.
நடு. பழமொழி.
நசு. பன்னிருபடலம்.
நஎ. பாரதவேண்பா.
நஅ. புறநானூறு.
நக. புறப்பொருள்வேண்பாமாலை.
சடு. பூதத்தாரவையடக்கு.
சக. பூதபுராணம்.
சஉ. பெரும்பாணற்றுப்படை.
சந. பெரும்பொருள்விளக்கம்.
சச. பொய்கையார் முதலாயினோர்
செப்த அந்தாதி.
சடு. பொருநராற்றுப்படை.
சசு. மணிமேகலை.
சஎ. மதுரைக்காஞ்சி.
சஅ. மலைபடுகடாம்.
சக. மாபுராணம்.
எடு. முத்தொள்ளாயிரம்.
எக. முதுமொழிக்காஞ்சி.
எஉ. முல்லைப்பாட்டு.
எந. மூதுரை.
எச. மோதிரப்பாட்டு.
எடு. யாப்பருங்கலம்.
எசு. யாழ்தூல்.
எஎ. வசைக்கடம்.
எஅ. வசைக்கூத்து.
எக. வினையாபதி.
அடு. விளக்கத்தார்கூத்து.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் வேதம், வேதாங்கம் முதலிய பல நூல்களிலிருந்தும் அவற்றின் உரைகளிலிருந்தும் பற்பல அரியவிஷயங்களை ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டி நன்கு விளக்கிப்போகின்றமையாலும் பிறவாற்றாலும் இவரை வடமொழியிற் பலவகையான கலைகளிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவரென்று சொல்லுதற் கிடமுண்டு.

உளையாசிரியர், சேனாவரையர், பேராசிரியர், ஆளவந்தபிள்ளையாசிரியர் முதலிய உளையாசிரியர்கள் இவருடைய உரையில் எடுத்துக்கூறப்பட்டிருத்தலின், அவர்களுக்கு இவர் காலத்தினுற்பிற்பட்டவரென்று தெரிகின்றது. *

* இவர் கி. பி. 14 - வது நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவரல்லரென்று பிரஹ்மஸ்ரீ T. S. குப்புஸாமி சாஸ்திரிகள் எழுதியிருக்கிறார்கள்; தமிழகம், வால்மீகம். I, பக்கம் ௯௧ - வதைப் பார்க்க.

இவர், பழைய செய்யுட்களையேனும், அவற்றின் கருத்தையே
னும் உலாநடையாக எழுதுவதுமுண்டு; அவற்றுட் சில வருமாறு:

3. அருஞ் சுரத்தின் மரம்போல அடைந்தார்க்களித்தல் அவற்கியல்பு.
(புறநா. ககக; நாலடி. சுற்றந். உ)

192. அடுத்தது காட்டும் பளிங்கை. (திருக். எஃசு.)

205. நன்மையுந் தீமையுங்கருதி. (,, ஓகக.)

214. இடித்துக் கூறல் அமைச்சர்க்கியல்பு. (,, கூடஅ.)

252. அரசன் உவாத்தியாயன் தாய் தந்தை தம்முன். (ஆசார. கள.)

272. இருதலைக் கொள்ளியிடத்து ஏறம்புபோல். (திருவா. நீத்தல் கூ.)

547. சங்குசுட்டாலும் நிறங்கெடாதது. (முதுரை. ச.)

799. குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கு. (1998.) (திருக். எஃசு.)

1592. சென்ற விடத்தாற் செல்ல விடாதே. (,, சஉஉ.)

1631. இருதலைப் புள்ளின் ஒரு யிரேம். (கலி. அக.)

1731. ஆடவர் குறுகாவருங் கடிவரைப்பு. (நெடுநல். ககள.)

1813. இடிக்குந் துணையாற்சொற் கொள்ளாதே. (திருக். சசஎ.)

2384. மெய்புகுவன்ன முயக்கம். (அகநா. நஃசு.)

2353. தேவாசரம் இராமாயணம் மாபாரதம். (கலிங்க. களம்பாடினது,க.)

2802. மார்பிற்கோதை. (புறநா. சஅ.)

அமிர்தினுமினிய தமிழ்மடவரல்செய் அருந்தவத்தின்பெரும்பயனாக
அவதரித்தருளிய இம்மகோபகாரியின் அருமைபெருமைகள் விரிவஞ்சி எழு
தாமல் இவ்வளவோடே நிறுத்தப்பெற்றன.

V.B. SUBRAHMANYASARMA
TAMIL-PANDIT
இக்காப்பியத்தலைவனாகிய

சீவகன்சரித்திரச்சுருக்கம்.

[க.—நாமகளிலம்பகம்.]

இப்பரதகண்டத்தில் ஏமாங்கதநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் குருகுலத் திலே உதித்துச் செங்கோல்செலுத்திய சச்சந்தனென்னுமரசன், தன்மாம னும் விதையதேயத்தரசனுமாகிய ஸ்ரீதத்தன்மகள் விசயையை மணந்து அவ ளது பேரழகுபற்றியெழுந்த வேட்கைமிகுதியால் அவளோடும் அநவரதஞ் சுகித்திருப்பக் கருதி, நிமித்திகன்முதலிய மந்திரிமார்கூறிய உறுதிமொழி யைக் கொள்ளானாய், கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியொருவனையழைத்து, அவனைநோக்கி “நீ இந்நாட்டைக் காத்துவருதி” எனவிதித்து, அந்தப்புரம் புகுந்து, தானெண்ணியவண்ணஞ் சுகித்திருந்தான்.

அரசன் அப்படியிருக்கையில், விசயை கருப்பமுற்று, ஒருநாளிரவில் மூன்றுகனக்கண்டு, அவற்றின்பயன்களை அரசனாளுணர்ந்து அவற்றுள் ஒன் றால் வருத்தமுற்று, அவன் தேற்றத்தேறியிருந்தனள்.

அப்பொழுது கட்டியங்காரன் அரசனைக்கொன்று இராச்சியமுழுமை யுந் தானேயாளக்கருதி, அறிவுடையோர் சொற்க்களானாய், தன் மைத்துன னாகிய மதனனோடுயோசித்து, பின்பு அரசனிருக்கும் அந்தப்புரத்தைச் சேனை களோடும் வளைந்துகொண்டான். அதனை அரசன் வாயில்காப்பாளனாலறிந்து, மனங்கலங்கிப் புலம்பிய விசயையைத் தேற்றி, அவளை முன்னமே தான் செய்வித்த மயிற்பொறிமேலேற்றி, மகப்பேற்றைக் கருதி ஆகாயவழியே வேறிடஞ்செல்ல விடுத்துத் தான்புறம்போந்து, கட்டியங்காரனோடும் அவன் படைவீரரோடும் போர்செய்து, பின்பு அவனால் மாய்ந்தனன். அப்பாற் கட்டி யங்காரன் வெற்றிமுரசறைவித்து எல்லாவற்றையுங் கவர்ந்துகொண்டான்.

ஆகாயவழியேசெல்லும் விசயை அம்முரசொலிகேட்டுக் கலங்கித் தான் ஊர்ந்துசெல்லும் மயிற்பொறியை முறுக்கிடத்தமாட்டாது மூர்ச்சித்தமை யால், அப்பொறி அப்பாற் செல்லமாட்டாமல் அந்நகரத்தைச்சார்ந்த ஓர்மயா னத்திடையே மெல்லவீழ்ந்தது. உடனே அவள் அவ்விடத்துச் சுபகாலத்தில் ஓராண்மகவைப்பெற்றுக் கவலையொருவாறொழிந்து, அக்குழந்தைக்குப் பா லூட்டி, அரசனிறந்ததற்கிரங்கி, அப்பிள்ளையைநோக்கி, “வேந்தே! அரசன் பலபல சிறப்புச்செய்யப் பிறக்குநீ பாவியென்காண இங்ஙனம்பிறப்பது தகு தியா? உலகுடையாய்! நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிராநின்றது; நினதுபாயல் சுகிகாடாயிராநின்றது; யானும் உசாவுதற்கு ஒருதனையுமில் லாத் தமியேனா யிராநின்றேன்; நின்னைக் கொண்டுபோகக்கருதில், ஐக்கா

லம் போகவொண்ணாத இருளாயிராநின்றது; மேல் நீவளருமாயும் அறியேனா யிராநின்றேன்; சிந்தாமணியே! நீ ஒன்றுமுளையாமற் கிடவாநின்றாய்; எனது வருத்தநீக்கப்பிறந்த நீ என்னிடத்துப் பிறந்த துன்பக்கடலை யான்நீந்தற் தெப்பமாகாதபொழுது என்னைக் காப்பவரயாவர்? உணர்க்கின்றிலை” என்று கூறித் தனியேயிருந்து வருந்திப் புலம்பும்பொழுது, அம் மயானத்துள்ள தெய்வமொன்று மனமிரங்கி, அவள்தோழியாகிய சண்பகமலை வடிவங் கொண்டு அவன்முன்னேவந்து துயரந்தீரும்படி அவளுக்கு இனிய வார்த்தைகள் கூறி, அவளிடத்திருந்த (சச்சந்தன்பெயரொழுதப்பட்டுள்ள) மோதிரத்தைக் குழந்தைக்குச் சேர்த்தி அக்குழந்தையை ஒருபடுக்கைமீதுகிடத்தி, அவனைநோக்கி “இனி இப்பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டுபோவதற்கு ஒருவன் வருவான்; ஆதலால், யாம் ஒளித்திருத்தல் நலம்” என்றுகூற, உடனே அவள் விலகிச்சென்று மறைந்து நோக்கிக்கொண்டு நின்றனள்.

அவள் அப்படிநிற்கையில், மரித்த தன்குழந்தையைப் புதைத்தற்கு அங்கேவந்த கந்துக்கடனென்னும் வணிகனொருவன் யாருமின்றித் தனியே கிடந்த அக்குழந்தையைக்கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து அதின் கையிலிருந்த மோதிரத்தால் இராசபுத்திரனென்றறிந்து, பிறரறிந்துகொள்ளாத படி அம்மோதிரத்தை மறைத்துக்கொண்டவனாய் அக்குழந்தையை அன் போடெடுப்ப, அது தும்பிற்று. அப்பொழுது தெய்வம் “சீவ” என்று வாழ்த்தியது. பின்பு கந்துக்கடன் அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு விரைந்து சென்று இராசமாபுரத்துள்ள தன்வீட்டினுள்ளே புருந்து தன்மனைவியாகிய சுந்தையைநோக்கி, “நீன்மகன் சாதலிலின்றிற் தப்பினான்” என்றுகூறிக்கொடுப்ப, அவள் தொழுதுவாங்கிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வளர்த்துவருநாளில், முன்னர் தெய்வம் சீவவென்று வாழ்த்தினமைபற்றி, அறிவுடையோர் அப்பிள்ளைக்குச் சீவகனென்று நாமகரணஞ் செய்தனர். பின்பு சுந்தை கந்தட்டனென்னும் ஒருபுத்திரனைப் பெற்றாள். இதுநிகழ்.

மயானத்திருந்த விசயை தோழியாகவந்த தெய்வத்தோடு தண்டகாரணியம்புருந்து, தவவேடம்பூண்டு, மகனுக்கு ஆக்கம் உண்டாருகவென்று நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள். தெய்வம், “இராசமாபுரத்திற்சென்று நின்புதல் வன்செய்தியை அறிந்துவருவேன்” என்றுகூறி விசயையிடத்து விடைபெற்றுப்போய்த் தானுறையும் புறங்காட்டைச்சேர்ந்திருந்தது. சீவகன் *தோழர்களுமும், தம்பிரமாராகிய †நபுலவிபுலர்களோடும், கந்தட்டனோடும் இனிது வளர்ந்த உரியபருவத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்று, கந்துக்கடன்

* சச்சந்தனிறந்தபின்பு, அவன் சுற்றத்தைக் கட்டியங்காரன் அழிப்பது தெரிந்து, சச்சந்தன்குழைத் தம்புதல்வர்களைக் கந்துக்கடனிடத்தே ஒப்புவித்து வளர்த்துவரும்வண்ணம் வேண்டிக்கொள்ள, கந்துக்கடன் அவர்களைச் சீவகனோடுசேர்த்து அன்போடு வளர்த்துவருவானாயினான். அதனால், அப்பிள்ளைகள் சீவகனுக்குத் தோழராயினர்.

† நபுலவிபுலர் - சச்சந்தனுடைய காமக்கிழத்தியர்புத்திரர்.

கட்டளைப்படி அச்சணந்து யாசிரியரிடத்து வில்வித்தைமுதலியவற்றை எளிதிலே பயின்று சிலகாலத்துட் சகல வித்தியாபாரங்கதனாயினான்.

ஆசிரியர், சீவகனது புத்தியின்றிறமும் கல்விமுதிர்ச்சியுங்கண்டு அளவில்லாத ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியுமுடையராய், முன்பு அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து, பின்பு அவனைத் தனியிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, தாம் ஓராசனத்திருந்து அவனைநோக்கி “இந்நகரத்தரசனாயிருந்த சச்சந்தனென்பவன் பூர்ண கருப்பினியாகிய தன்மனைவி விசயையை மயிற்பொறிமேற்போக்கிப் பின்பு கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியாற் கொல்லப்பட்டான். அவ் விசயை மயானமடைந்து ஒருபிள்ளையைப் பெற்றாள். அப் பிள்ளையைக் கந்துக்கடனெடுத்துவந்து தன்மனைவியாகிய சுந்தைகையிற் கொடுப்ப, அவள் அன்போடு வளர்த்துவருவாளாயினாள்” என்று ஒருகதைமுகத்தாலே, கண்ணன் கண்ணனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியதுபோலக் கூற, அதனோடே சீவகன் “அப்பிள்ளை யாவன்” என்று வினாவி, ஆசிரியர் “நீதான்” என்றவுடன், சீவகன் பதைபதைத்து மூர்ச்சித்து, அவர்தேற்றத்தேறிச் கட்டியங்காரனைக் கொல்லுதற்குச் சந்தத்தனெழுந்தான். ஆசிரியர் அவனைநோக்கி, “மைந்த! இது காலமன்று; இன்னும் ஒருவருடனா சென்றபின்னர், நீ என்னியது செய்க; இப்பொழுது உன்னை வெளிப்படுத்தாதொழிக; இதுயான்வேண்டுவது” என்றுசொல்ல, சீவகன் ஆசிரியர்கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சி, “அப்படியே யாகுக” என்று உடன்பட்டான்.

பின்பு ஆசிரியர் தம்வரலாறு கூறுவாராய், அவனைநோக்கி “யான் முன்னம் வெள்ளிமலையிலுள்ள வாரணவாசி என்னும் நகரத்தரசன்; உலோகமாபாலனென்னும் பெயருடையேன்; தவஞ்செய்தற்கெண்ணி, மகனுக்கு அரசளித்துத் தவவேடம்புனைந்து நோன்புபுரிகையிற் பூர்வசனம்பாவத்தால் எனக்கு யானைத்தீயென்னும் நோய் உண்டாகியது; அதனால், மிகவும்வருந்தி ஒருவாற்றாணர் தீர்ப்பெற்றிலேனாய் இங்குவந்து நினைக்கண்டவுடன் அந் நோய் தீர்ப்பெற்றேனாதலின், நிற்பாற் பெருவிரும்புற்று, நினக்குக் கல்வியறிவுறுத்தற்கே ஈண்டிருந்தேன். என்னெண்ணம்முற்றியது. இனித் தவஞ்செய்தற்குச்செல்ல என்னுகின்றேன்; விடைகொடு” என்ன, சீவகன் அவரைப் பிரிதற்குச் சிறிதுங் கருத்திலனையினும் அவர் தவஞ்செய்யப்போதலை மறுத்தற்கஞ்சிச் சம்மதிப்ப, அவர் *இருபத்துநான்காந்தீர்த்தங்கரராகிய ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளுடைய சமவசரணமடைந்து நோன்பியற்றி முத்தியடைந்தனர். சீவகன் இராசமாபுரத்தே யிருந்தனன்.

* தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வர். அவர்களபெயர்வருமாறு:—(க) விருஷபர், (உ) அஜிதர், (௩) சம்பவர், (ச) அபிநந்தனர், (இ) சுமதி, (ஈ) பத்மப்ரபை, (எ) சுபார்ச்வர், (அ) சந்திரப்ரபை, (க) புஷ்பதந்தர், (கௌ) ஈதனர், (கக) சிரேயாமஸ், (கஉ) வாசுபூர்யர், (க௩) விமலர், (கச) அநந்தர், (கஇ) தருமர், (கஈ) சாந்தி, (கஎ) குந்து, (கஅ) அரர், (கஈ) மல்லி, (உௌ) முனிசுலர்தர், (உக) நமி, (உஉ) நேமி, (உ௩) பார்சுவர், (உச) ஸ்ரீவர்த்தமானர்.

[௨.—கோவிந்தையாரிலம்பகம்.]

சிலநாட்சென்றபின், ஒருநாள் அரசனதுபசுக்கள் சமீபத்துள்ள ஒரு மலையையடைந்து மேய்கையில், அம்மலையிலுள்ளவேடர் அவற்றைக் கவர்ந்து கொண்டுசெல்ல, அப்பசுக்களைப் புரக்குமிடையர் அவ்வேடர்களை யொன்றுஞ்செய்யமாட்டாது மறுகிச் சுழன்று வினாந்தோடிச் சென்று கட்டியங்காரனிடத்து முறையிட்டார். உடனே அவன் அவ்வேடனாவென்று நிராமீட்டுவரும்படி தன்புதல்வர் னூற்றுவருக்கும் மதனனுக்குங் கட்டினையிட, அவர் பட்டையுடனேசென்று, பொருது, அவ்வேடராற் றோல்வியுற்று மீண்டார். இடையர் மீட்டெவந்து அச்செய்தியைக் கட்டியங்காரனுக்கறிவிப்ப, அவன் வாளாவிருந்தனன். அதனை, அவ்விடையர்தலைவனாகிய நந்தகோன் றெரிந்து வருத்தமடைந்து, “இந் நிராமீட்டுவருமைத்தற்குப் பேரமுஞ்ள என் கன்னியாகிய கோவிந்தையைத்தருவேன்” என்று வீதிதோறும் முரசறை வித்தான். அதுகேட்டும் வேடருக்கஞ்சிப் பலரும் சும்மாவிருந்தனர். அதனை யுணர்ந்த சீவகன், சூளுரைத்துப் போர்க்கோலங்கொண்டுசென்று யுத்தஞ் செய்து, அவ்வேடர் ஐம்பத்தாரூயிரவரும் தனக்கு ஒருவாற்றினும் பகைவரன்மையின் அவர்களைக் கொல்லாது அச்சுறுத்தி நிராமீட்டுவந்து, நந்தகோன் வேண்டுகோளின்படி அவன்மகளைத் தான் அப்பொழுது மணஞ் செய்தல் தன்குலத்திற்குப் பொருந்தாதென்றெண்ணி, தன்தோழனாகிய பதுமுகனுக்கு மணஞ்செய்வித்தனன்.

[௩.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.]

அப்பால் வெள்ளிமலையிலுள்ள வித்தியாதரராசனாகிய கலுழவேகனென்பவன், தன்மகள் காந்தருவதத்தைக்கு இராசமாபுரத்தில் மணநிகழுமென்பதைச் சோதிடராலறிந்து, அங்ஙனஞ் செய்விக்கத்தணிந்து, அவ் விராசமாபுரத்து வணிகனாகிய ஸ்ரீதத்தனென்பான் ஒருதீவற்சென்று பெரும்பொருளிட்டி நகரடையவெண்ணிப் பரிசனங்களோடும் மரக்கலமூர்த்து கடலிற் செல்பதைத் தெரிந்து, அவனை யழைத்துவரும்படி தன்னிடத்துள்ள தரனெனும் வித்தியாதரனொருவனை யனுப்பினான். அத்தான் போந்து சனங்களுடன் கப்பல்முடியுதலுபோலே தன்வித்தைமகிமையால் ஸ்ரீதத்தனுக்குத் தோற்று விப்ப, ஸ்ரீதத்தன் அக்கப்பலினின்றும் முறிந்துவியூந்த ஒருமரத்துண்டத் தைத்தழுவ மெல்லமெல்லச்சென்று கரையையடைந்து வருந்தியிருந்தனன்.

அப்பொழுது, தான் ஆறுசெல்வான்போன்று அவனைச்சந்தித்துத் தேற்றி, அவனை யழைத்தக்கொண்டு கலுழவேகனிடஞ்செல்ல, கலுழவேகன் ஸ்ரீதத்தனுக்கு நிரம்ப உபசாரங்கஞ்செய்து அளவளாவியிருந்து, பின்னர்க் காந்தருவதத்தையின் வரலாறுகளைக்கூறி, அவனை வீணாபதியென்றந் தோழியுடன் அவனிடமொப்புவித்துப் பலபொருள்களுமுதவி, அவனைநோக்கி, “இசையில் இவ்வெல்லவான் யாவனோ அவனுக்கு இவ்வை மணம்புரிவி” என்று சொல்லி விடுப்ப, ஸ்ரீதத்தன் அவளோடும் புறப்பட்டு விமானமூர்த்து

போந்து, பரிசனங்களுடன் முழுகிப்போனதாகத் தான் முன்னங்கருதிய கப்பலைத் தரன்காட்டக்கண்டு உவப்புற்று, அதிலுள்ள தனக்கினியவரனைவருந் தன்னைச்சூழ இராசமாபுரஞ்சார்ந்து தன்மனையை யடைந்து தன்மனை வியாகிய பதுமைக்கு நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறிக் காந்தருவதத்தையைக் கன்னி மாடத்தேயிருத்தி, கட்டியங்காரனைக்கண்டு அவனுடம்பாடுபெற்று ஒருமண்டபஞ்செய்வித்து, “இக் காந்தருவதத்தையை வீணையில்வெல்வோரே இவளை மணஞ்செய்தற்குரியர்” என்று பிரசித்தஞ்செய்தனன். அஃதுணர்ந்த பலதேயத்தாரும் அவ்விடத்தே வந்துகூடினார்கள். பின்பு ஸ்ரீதத்தன் காந்தருவதத்தையை யழைத்துவந்து, அம் மண்டபத்தேயிருத்தி, அவளை யாழ்வாசிக் கச்செய்தான். அதுகேட்ட பலரும் ஆச்சரியமுற்றனர். முதல் மூன்றுவருணத்தாருள்ளே இசையில்வல்ல ஒவ்வொருவருந் தனித்தனியேவந்து பாடியும், யாழ்வாசித்தும் அவளை வெல்லும்வல்லமை யில்லாராய்த் தோல்வியுற்றனர். இப்படி ஆறுதினஞ் சென்றன.

பின்பு இச் செய்தியுணர்ந்த சேவகன் தன்கல்வியைத் தோற்றவிப்பான் ஆண்டுச் செல்லக்கருதித் தன்றோழனாகிய புத்திசேனனாற் கந்துக்கடனுக்குத் தெரிவித்தான். கந்துக்கடன் அநங்கமாலையென்னும் பரத்தைநிமித்தம் சேவகனிடத்துக் கட்டியங்காரனுக்கு மிக்க சினமுண்டாயிருத்தலை நாகமாலையென்பவளால் அப்பொழுது அறிந்தகொண்டமையால், “படையமைத்து அவ்விடஞ்செல்க” என்று சொல்லி விடுப்ப, சேவகன் அப்படியேபோந்து, அம்மண்டபமடைந்து, தான் இசையில்வல்லனாலைப் பலர்க்கும் புலப்படுத்திக் காந்தருவதத்தையை வென்றனன். உடனே அவன் அவனுக்கு மாலையிட்டனன்.

அதகண்டு அழக்காறுற்ற கட்டியங்காரன் மனம்பழுங்கி, அங்குவந் திருக்கும் அரசர்களைநோக்கிப் பொழுமைவிளைத்தற்குரிய சிலவார்த்தைகள் கூறி, “அரசர்களே! இச் சேவகனைவென்றோனே இக் காந்தருவதத்தையை மணஞ்செய்தற்குரியன்” என்று கூற, அரசர் ஒருங்கு திரண்டுவந்து சேவகனோடு போர்செய்து தோல்வியுற்றனர். பின்பு சேவகன் காந்தருவதத்தையைத் தன்மனைக்கு அழைத்துச்சென்று சுபமுகூர்த்தத்திலே அவளை விதிப்படி மணம்புரிந்து அவளோடும் இன்புற்றிருந்தனன்.

[சு.—குணமாலையாரிலம்பகம்.]

இப்படிச் சிலசாளாயபின், இளவேனிர்காலம்வந்தது. அப்பொழுது நகர்ப்புறச்சோலையில் விளையாடுதற்குச்சென்ற இராசமாபுரத்தினருட் சுரமஞ்சரியும் குணமாலையும் *சுண்ணங்காரணமாகத் தம்முண் மாறப்பட்டுத் தஞ்சுண்ணங்களுள் நல்லதை அறிஞரால் அறிந்துவரும்படி தந் தோழியிருவளையனுப்ப, அவர் அவ்வாறே அறிஞர்பலர்க்கும் அவற்றைக்காட்டினர். கண்ட அவர், “இவற்றைச் சேவகனுக்குக் காட்டுங்கள்” என்றனர். அம்முகனிர் அவன்மாட்டுச்சென்று அவற்றைக் காட்ட, அவன் குணமாலையுடன்

* சுண்ணம் - வாசனைப்பொடி.

ணத்தை நல்லதென்றான். அவர் மீண்டுசென்று, அச்செய்தியைத் தம் தலைவியாக்கறிவித்தான். அதனைச் சுரமஞ்சரிகேட்டு அவலமுற்று, “எனதுகண்ணத்தை மிகழ்ந்தசேவகன் பின்னர் வலிந்துவந்து என்னைவிரும்பும்படியான் நோற்பேன்” என்றுகுறிப்பாலுணர்த்திக் கன்னிமாடஞ்சென்று மற்றையாடவொருவரையுங் கருதாளாய்ச் சேவகனையே கருதி நோன்பியற்றியிருந்தான்.

அவள் அப்படியிருக்க, அப் புறநகர்ச்சோலையிலே பிராமணருடைய சோற்றுக்குவியலை நாயொன்றுதிண்ட அதனை அப் பிராமணர் தடியால் மொத்தினர். அது பயந்து ஒருகுளத்தில்விழுந்து நீந்தி வருந்தந்தருணத்தில், அதனைச் சேவகன்கண்டு மிகவுயிரங்கிப் பஞ்சநமஸ்காரமென்னும்திரத்தை அதன் செவியில் உபதேசித்தான். உடனே அந்நாய் அவ்வுபதேசித்தால் தன்னுடம்பை ஒழித்துத் தேவனாகி விண்ணிற் சென்றது. யாவருங்கண்டு வியப்புற்றனர்.

பின்பு அத்தேவன் சுதஞ்சனனென்னும் பெயருடையவனாய் மீண்டு வந்து சேவகனை வணங்கிநிப், சேவகன் “கீயார்” என்றான். சுதஞ்சனன், “நங்குநின்றும் நின்னருளாற்சென்று இயக்காதலைவனாய்ச் சங்கவெண்மலையிற் சந்திரோதயமென்னு நகரில் இருப்பேனாயினேன்; எனக்குப் பெயர் சுதஞ்சனனென்பது; நினக்குப் பணிபுரியுங் கருத்துடையேன்” என்று சொல்ல, சேவகன், “எனக்குப் பகைவராற் றன்பம்வரும்பொழுதுவந்து உதவ்செய்க; இப்பொழுது நின்னிடைஞ்சென்றுறைக” என்றுவிடுப்ப, சுதஞ்சனன் விசும்பாறாகச்சென்று தன்னகரமடைந்தான்.

அவன் சென்றபின்பு, சோலையிலிருந்தோர்யாவரும் தத்தம் ஊர்திகளிலேறி, நகரிக்குச் செல்லுகையில், அசனிவேகமென்னும் பட்டத்தையாணை செருக்குற்றுச் சங்கிலிபணித்த கட்டுத்தறியை முறித்துப் பாகனுக்கடங்காமற் குணமாலைக்கெதிரே சென்று சினந்துநின்று அவனைக் கொல்லத்தொடங்கியது. அதனைச் சேவகன்கண்டு, கட்டியங்காரன் பகைப்பாரென்று கருதாமல், அந்தயானையின் செருக்கடக்கி, அதனை அப்பாற்செலுத்திக் குணமாலையைக் காத்தான். முன்னரே சேவகன்மாட்டு விருப்புற்றிருந்த குணமாலை அவனை நேரிக்கண்டமையால் அவனிடத்தே அதிமோகமுடையவளாய்த் தன் மனையையடைந்து, தோழிமுதலாயினார் நிரமப உபசரிக்கவும், உணவுமுதலியவற்றை வேண்டாளாய்ச் சோர்வுற்றுச் சேவகனிடம் தூதுசென்றுவந்த தன்கள்ளையால், அவன் தன்னைவிரும்பியதுதெரிந்து ஒருவாறு துயரந்திரப்பெற்றிருந்தான். அதனை அவளுடையநற்றயாகிய விகமாமாலையறிந்து, தன்கணவனாகிய ருபேரமித்திரனுக்குத் தெரிவித்தான். அவன் சேவகனுக்குக் குணமாலையைக் கொடுத்தலில் மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவனாய்த் தன்கருத்தை மொழிந்து சிலமுதியோனாக் கந்துக்கடனிடத்துத் தூதுவிடுத்தான். அம் முதியோர் அவனிடம்போய்ப்பேச, அவனுடம்பட்டபின் விவாகத்திற்குரியவை ஈட்டப்பட்டன. அதன்பின்பு, சேவகன் குணமாலையை மணம்புரிந்து அவனைப்பிரியாது மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தான்.

சேவகன் இப்படியிருக்கையில், முன்னர் அவனுக்குத் தோல்வியுற்ற யானை நாணிக் கவளமுதலியன கொள்ளாமற் கோபத்தோடு நின்றலைக் கட்டியங்காரனறிந்து, “இதற்குக் காரணம் என்ன” என்று வினவினான். பாகன் சேவகனால் நிகழ்ந்ததைக்கூற, உடனே அவன் சினந்து, தன் மைத்துனனாகிய மதனனையும் சில வீரரையுநோசகி, “நீவீர்சென்று சேவகனாகிய செட்டிமகனை விலாவிற் கொணர்க” என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் சென்று சேவகனிநுக் குமிடத்தை வளைந்துகொண்டார்கள். அதனை உள்ளேயிருந்த சேவகனறிந்து கோபங்கொண்டு யுத்தசநந்ததனாய்ப் புறம்போந்தும் “இன்னும் ஒருவருடம் வரை கட்டியங்காரனிடத்துக் கோபங்கொள்ளாதிருப்பேன்” என்று முன்னம் ஆசிரியராணைக்கிசையத் தான் கூறியதைநினைந்து கோபந்தணிந்து நின்றவனவிலே, கந்துக்கடனும் சுந்தையும்வந்து, “மைந்த! அரசனுக்கு அடங்கியொழுதல் ஆண்மை” என்றனர். அதனாலும் சேவகன் தன்வீரத்தை வெளிப்படுத்தானாய் மதனன்முதலியோர் சூழ்ந்துவரச் செல்லும்பொழுது, இக்கொடுமையைக்கண்ட ஊரவரீயாவரும் பதைப்புற்று வருந்திப்புலம்பியழுதனர். இச்செய்தியைத் தோழருந் தம்பிமாருங் கேட்டுச்சினந்து மதனன்முதலியோரை வெல்லுதற்குரிய உபாயத்தை நாடிக்கொண்டு நின்றனர். காந்தருவாதத்தைக்கேட்டு, தன்கணவனைச் சிறைமீட்கக் கருதித் தன்தெய்வங்களைத் தியானிப்ப, உடனே அத்தெய்வங்கள் போந்து அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டன. இவற்றைத் தெரிந்த சேவகன் “இனிச் செய்வதென்னை” என்று ஆலோசித்து, காந்தருவாதத்தை தன் சிறைத்துயரக்க முயன்றதற்குநானிக் தன் உயிர்த்தோழனாகிய சுதஞ்சனனை நினைத்தான். நினைத்தவுடன் அச் சுதஞ்சனனுக்கு இடக்கண்ஆடியது; ஆடினவனவிலே, அவன் இதனால் எனக்குத் தீங்குவருமோவென்று நோக்காது முதலிலே சேவகனை நினைந்தான். நினைந்து அவனுற்ற துன்பத்தைத் தனது ஞானத்தாலறிந்து விரைந்துவந்து யுகமுடிவுவந்ததுபோலத் தோற்றும்படி அவ்விடத்துக் காற்றும் மழையும் மிக்குவரச்செய்த ஒருவருக்குந் தோற்றாமற் சேவகனையெடுத்த மார்போடணைத்து ஏந்திச்சென்று தன்னகரமடைந்து, அவன்பெருமையையும் அவன் தனக்குச்செய்த பேருதவியையுந் தன்றேவியார்க்கு விளங்கக்கூறி, அவனை மகிழ்வித்து, அவனோடும் அவ்விடத்தேயுறைந்தான்.

இங்கே மதனன் சேவகனைக் காணாது திகைத்து, “கட்டியங்காரனிடத்து என்னசொல்லுவோம்” என்றெண்ணி, ஆங்குள்ளானொருவனை வாளாற்பிளந்து உருத்தெரியாமற் புரட்டிவிட்டுக் கட்டியங்காரனிடஞ்சென்று, “நின்கட்டளைப்படியே சேவகனைப் பிடித்துக் கொண்டுவருகையில், மழையுங் காற்றும் அதிகரித்தமையால் ஈண்டுக் கொணர்தற்குத் தடையுற்று, அவ்விடத்தேயே அவனைக் கொன்றுவிட்டேன்” என்றான். கட்டியங்காரன் பெரிதும் வியப்புற்று, “சேவகனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரித; அவனைக் கொன்றீ இவற்றைப் பெறுவாயாக” என்று மதனனுக்குப் பல சிறப்புக்களுஞ் செய்து அவனை மகிழ்வித்தான்.

[௫.—பதுமையாரிலம்பகம்.]

அங்கே சுதஞ்சணன் பலதேயங்களையும் ஆங்காங்குள்ள மலைகள் ஆறுகள் முதலியவற்றையும் காணுதற்குச் சேவகன் விருப்புற்றிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, அவற்றின் வழிமுதலியவற்றைக் கூறி, பின்னர்க் காமனும் விரும்பும் கட்டழகமைந்த சரீரத்தைக்கொடுப்பதும் விடமுதலியவற்றைக் கெடுப்பதும் வேண்டியவருவைத் தருவதுமாகிய மூன்றுமந்திரங்களை அவனுக்கு மொழிந்து, அவனையேந்திக் கொண்டு தன்மலையினின்றும்பிறங்கிப் பூமியில்விடுப்ப, சேவகன் அவன் முன்னர்க் கூறிய வழியேபோய், மிருகங்களையும் பறவைகளையும் கொன்று தின்று திரியுங்கொடிய வேடனொருவனைக் கண்டு, அவனை நல்வழிப்படுத்த நினைந்து, அவனுக்கு உறுதிமொழியுரைத்தான்.

உரைத்து அப்பாற்சென்று காட்டுத்தீயால் வளைக்கப்பட்டுநின்ற யானைத்திரளின் வருத்தத்தைநீக்கினான்; நீக்கி அரண்பாதமென்னும் அசலமடைந்து, ஆங்குள்ள அருக்கடவனையும் சாரணனாயும் வழிபட்டேத்தி, அப்பாற் பல்லவதேயத்தள்ள சந்திராபமென்னு நகரானண்ணி, அந்நகரத் தாசனாகிய தனபதிமகன் உலோகபாலனோடு நடபுற்று, அவன்சகோதரியாகிய பதமையென்பவள் சோலையிற்சென்று பூக்கொய்து விளையாடுகையிற் பாம்புகடித்த மையால் அவளுக்குண்டான விடவேகத்தைப் போக்கி அவளை மணம்புரிந்து, அவளோடும் அவ்விடத்தே இரண்டு மாதந்தங்கி இன்புற்றிருந்து பின்பு வேறிடஞ்செல்ல விருப்புற்று ஒருநாளிரவினடுவில் ஒருவரோடுஞ் சொல்லாது வேற்றருக்கொண்டு அந்நகரினின்றூங்கி, அப்புறஞ் செல்வாளுயினன்.

பின்பு பதமை சேவகன் தன்னைநீங்கியது தெரிந்து துன்பக்கடலிலழுந்தி, அவனோடு கூடியிருக்கையில் இன்பம்வினைவித்த ஒவ்வொருபொருளையுங்கண்டு பலவாறு புலம்பித் தன்றோழிமாருள் அறிவுடையா னொருத்தி தேற்ற ஒருவாறு தேறியிருந்தனள். இஃதுணர்ந்த தனபதி மிகவுங்கவலையுற்றுச் சேவகனைநாடிக்கொணரும்வண்ணம் சிலரையனுப்ப, அவர் சேவகனைப் பலவிடத்தந்தேடி யலைந்து பின்பு கண்டு, “நினைப் போன்றொருருகரிசிலைக் கண்டதண்டாயிற்றுக்க” என்ன, சேவகன் அவனைநோக்கி, “அவனை ஒன்பதாங்கிங்களிலே காண்பீர்; அதற்குமுன்னர்க் காணீர்; யான்கூறியது பொய்யுமாயன்று; இச்செய்தியை நம்மரசனுக்குக் கூறுகின்” என்று விடுப்ப, அவர்போந்து அச்செய்தியைத் தனபதிக்குத் தெரிவித்தார். அவன் ஒருவாறு வருத்தமொழிந்திருந்தான். சேவகன் அப்பாற் சென்றான்.

[௬.—கேமசரியாரிலம்பகம்.]

அப்படிச்சென்ற சேவகன் பலவிடங்களையுங்கடந்து சித்திரகூடமென்னுந் தவப்பள்ளியைச் சார்ந்து, அதிலிருந்த தாபநர்களோடும் அளவளாவி அவர்களைத்திருத்திப் பின்னர்க் தக்க நாட்டிலுள்ள கேமநாபுரத்தை யடைந்தான்.

முன்பு, அந்நகரத்துள்ள வேதவணிகனாகிய சுபத்திரனென்பவன், தனக்குக் கேமசரியென்ற ஒருபுத்திரி பிறந்தபொழுது அவளுக்குச் சாதகங்கணித்தற்குப் போந்த கணிதனானோக்கி, “இவளுக்குக் கணவன்யாவன்” என்ன, அவர் “நின்மகளுக்குக் கணவனல்லாதார் ஐடவராகத் தோன்றாராதலின், அவள் எவனைக்கண்டு நாணுகின்றாளோ அவனே அவளுக்குக் கணவனாவான்” என்றனர். அதுகேட்டவணிகள் அது தொடங்கி நாடோறும் வருவோர் பலரையும் தன்மனைக்கழைத்துச் சென்று உபசரித்து விருந்துட்டி ஒருவரையுங்கண்டு அவள் நாணுமைதெரிந்து, “இவளுக்குக் கணவனாவான் வருங்காலம் உளதோ” என்று கவலையுற்றிருந்தான்.

அப்படியிருந்த சுபத்திரன் சீவகனைச் சந்தித்து அவன்வடிவழகுகண்டு மகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்றான். சென்றபொழுது கேமசரி சீவகனைக்கண்டு நாணமடைந்து பின்னர் மோகமுற்று வருந்தினான். அதையறிந்த சுபத்திரன் சீவகனுக்கு அவனை மணம்புரிவிக்க, அவன் அவனோடும் அவ்விடத்தே இரண்டுதிங்கள் தங்கியிருந்து பின்பு வேறிடஞ் செல்லக்கருதி, அவளிடத்துச் சொல்லாது பிரிந்து சென்று, எதிர்ப்பட்டா னொருவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தன் அணிகலன்களை அவனுக்களித்து, அப்பாற்செல்வானாயினான்.

கேமசரி சீவகனைக்காணாது திளைத்துப் பிரிவாற்றாது பலவாறுபுலம்பித் தன் நற்றாயாகிய ரிப்புதியென்பவன் தேற்ற, ஒருவாறு துயரத்தீர்த்திருந்தான்.

[௭.—கனகமாலையாரிலம்பகம்.]

பின்பு சீவகன் சிலவிடங்களைக் கடந்துசென்று மத்திமதேயத்துள்ள ஏமமாபுரமென்னுநகரிக்குச் சமீபமாகிய ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து, ஆங்குள்ள அழகான ஒருபொய்க்கையைக்கண்டு, அதின்வளங்களைநோக்கிக் காதருவத்தையையும், குணமாலையையுநினைந்து பலவாறுபுலம்பி மிகுந்தவருத்தமடைந்து அப்பாற்செல்லாது அவ்விடத்தே யிருந்தான். அப்பொழுது அந்நகரத்தரசனாகிய தடமித்தனுபுதல்வன் விசயனென்பவன் அச்சோலையையடைந்து சீவகனைக்கண்டு, “இவன் இவ்விடத்தானல்லவ்” என்றெண்ணி, தேயமுதலியவற்றை வினாவ, சீவகனும் தானின்னானென்று புலப்படாவண்ணம் அவற்றைக்கூறி, அவ்விடத்துப் பலமுறைமுயன்றும் அவ்விசயன் எய்து வீழ்த்தமாட்டாத மாங்கனியொன்றைத் தான் ஓரம்பாலெய்து அவ்வம்புடன் அம்மாங்கனி தன்னைகயில்வரப்பெற்றுத் தான் வில்வித்தையில் வல்லுதலை வெளிப்படுத்த, அதனை அவ்விசயனறிந்து மகிழ்ந்து சீவகனை உடன்கொண்டு சென்று தன்நந்தையாகிய தடமித்தனுக்கறிவித்தான். அவன் சீவகனைக்கண்டு உவப்புற்று, விசயன்முதலிய தன்புத்திரரைவர்க்கும் வில்வித்தைமுதலியன கற்பிக்கும்படி அவனை நியோகிப்ப, அவன் அவற்றை அவர்களுக்குக் கற்பித்துவருகையில், அவர்கள் அவ்வித்தைகளில் மிகவும் வல்லுகராயினர். அதனை அரசனறிந்து அளவில்லாத மகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்னிடத்தே

வைத்துக்கொள்ளக்கருதித் தன்புத்திரி கனகமாலையை அவனுக்கு மணம்புரி விக், அவன் அவளோடுகூடி அவ்விடத்தே யிருந்தான்.

சீவகன் அங்ஙனமிருக்க, நந்தட்டன் அவன் இன்னவிடத்திலுள்ளா னென்பதை யறியானும் நாடுங்கூந்தேடியும் அவனைக்காணுது வருந்திக் காந் தருவத்தையை வினவி, அவள் செய்த வித்தைமகிமையாற் சீவகன் ஏமமா புரத்திற் கனகமாலையோடிருத்தலை நேரிர்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து அவளை வணங்கி, “அடியேன் சீவகனை யடையும்படி அருள்புரிவாய்” என்றுவேண்ட், காந்தருவத்ததை தன்வித்தைவிசேடத்தால் நந்தட்டனைச் சீவகனிருக்குமிட த்தை யடையச்செய்தான். அப்படியடைந்த நந்தட்டனைச் சீவகன்கண்டு ஆந்தமுற்றுத் தழவி, எல்லாச்செய்திகளையும் வினவி, அவனை மகிழ்வித்து அவனோடும் அந்நகரத்திருந்தான்.

இச்செய்தியையறியாத தோழன்மார் கவலைமிக்குக் காந்தருவத்தையை யடைந்து சீவகன் ஏமமாபுரத்தே இருத்தலையும், நந்தட்டன் அவனிடத் தடைத்ததையும் அவளாற் நெரிந்துகொண்டு தாழும் சீவகனிடஞ் செல்லக் கருதி அவளுக்குத்தெரிவித்து விடைபெற்றுப் பலவீரர்களோடும் புறப்பட்டு ஏமமாபுரஞ் செல்வாராய், விசயை தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குந் தவப்பள் ளியையடைந்தனர். அப்பொழுது விசயை அவர்களை நோக்கி, “நீங்கள் எங் குள்ளீர்? எங்குச் செல்கின்றீர்” என்று வினவ, தம்வரலாறு சொல்லுக யிற் சீவகன்வரலாறுஞ் சொல்லும்படி நேர, அதனைக் கூறாநின்ற தேவதத் தன், “கட்டியங்காரன் கட்டளையால் மதனன்முதலியோர் சீவகனைக் கொல் லக் கொலைக்களங் குறுகலும் ஒருதெய்வம் வந்துகாத்தது” என்றுசொல்ல வெண்ணி, “சீவகனைக்கொல்ல” என்றவளவில் விசயை பதைபதைத்து மூர் ச்சித்துப் பின்பு எழுந்து சீவகன்வரலாறுகளை வெளிப்படச்சொல்லிக் கண் ணீர் விட்டுப் பிரலாபித்தழுகையில். தோழர் தம்முள் ஒருவரை யொருவர் நோக்கி மகிழ்ந்து அவனைச் சீவகன் நற்றாயென்றும், சீவகனை இராசகுமார னென்றும் விளங்க அறிந்தவர்களாய்ச் சீவகன் இறவாதிருத்தலை அவளுக்குண ர்த்த, விசயை, “என்மீதுவைத்த காதலாலே என்இறை இறந்தபின்பு, யான் மிகுந்ததுன்பமடைந்தேன்; இச்செய்தியை என் ஐயனுக்கு உணர்த்தி அவனை என்னிடத்து அழைத்துவாருங்கள்” என்றுசொல்ல, தோழர்வணங்கி, “தாயே ஒரு மதிக்குள்ளே நும்பாற் சீவகனை அழைத்துவருவேம்; நீலிா கவலைப்பட வேண்டாம்” என்றுசொல்லி வ்டைபெற்று ஏமமாபுரத்தைச் சார்ந்த ஒரு சோ லையையடைந்து அங்குந் துகொண்டு அந்நகரத்தில் நந்தட்டனோடு சீவகனி ருத்தலை ஒற்றாலறிந்து அவனைக் காணுமாறு எங்ஙனமென்று அலோசித்து யுத்தஞ் செய்யவந்தவர்களைப் போலவே கோலங்கொண்டு அந்நகராவணந்து அசன் பசுகளைக் கவர்ந்தனர்.

அதனையறிந்து சினந்த அரசன்கட்டளையாற் பெரும்படைகூழத் தேர் மீதேறிப் போர்செய்தற்கு நந்தட்டனோடுவந்த சீவகனைக்கண்டு, பதமுகன் “அடியேம் நின்றிறுவுடிநிலிலே உறையவேண்டிச் சச்சந்தன் மகனாகிய

நின்னைக் காணவந்தேம்” என்று எழுதியெய்த அம்புசென்று சீவகன்தேர் மீது மாறிவீழ்ந்தவளவிலே சீவகன் இக்கூணையை இவ்வாறு வீழும்படி எய்தவன் பதுமுகனே யென்றறிந்து போர்செய்யாதபடி தன்படையை விலக்கி நிற்ப, தோழர்சென்று அவனைவணங்கிப் பேராந்தமுற்று அவனோடு நகரஞ் சென்று அரசனைப் பணிந்தனர். அரசன், “இவர்கள் யார்” என்று வினவ, சீவகன், “என் உயிர்த்தோழர்” என்றான். பின்பு சீவகன் தனியே யிருந்து தோழனானோக்கி, “என்னிலைமையை எங்குணர்ந்தீர்” என்ன, அவர், “சச்சந்தன் தேவியாகிய விசயையைத் தண்டகாரணியத்துக்கண்டு தெரிந்து கொண்டுடோம்” என்றார். உடனே சீவகன் கண்ணீர்சொரிய, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, “மகாபாவியாகிய என்னைப்பெற்ற அடிகளும் உளரோ உளரோ” என்று பன்முறைவினவி, அவரிருக்கின்றதிசை எங்கேயெங்கேயென்று கேட்டு, அத்திசையைநோக்கி விரையவணங்கி அங்குச்செல்லங் கருத்துடையவனாகி விடைபெறுதற்பொருட்டுத் தடமித்தன்பாற் சென்றான்.

உடனே அவனும் தோழரார் சீவகன் வரலாற்றைத்துந் தெரிந்து கொண்டு மகிழ்ந்து விடைகொடுக்க, சீவகன் கனகமாலைையை அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டு எல்லாரோடும் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு சென்றான்.

[அ—விமலையாரிலம்பகம்.]

சேன்ற சீவகன் தோழரோடும் தண்டகாரணியமடைந்து தன்வரவு நோக்கிக் கொண்டிருந்த விசயமாதேவியைத் தரிசித்து வணங்கிப் பேராந்த முற்றான். விசயையும் சீவகனை எடுத்துத்தழுவிப் பெரிதும் பாராட்டி அன்புறுவாளாயினள். இங்ஙனம் ஆறுதினஞ்சென்றன. பின்பு விசயை தோழருட் சிலரை வேறேயழைத்துச் சில உபாயங்களைக்கூறிப் பின்பு சீவகனை நோக்கி, “நின்மாமனாகிய கோவிந்தனைக் கண்டு, அவனைவலாற் பகையை வெல்லக்கடவை” என்ன, சீவகன், “உமதுகட்டளைப்படியே செய்வேன்” என்றுகூறி, ஆங்கிருந்த சில தவமகளிரோடும் விசயையைமுன்னதாகத் தன் மாமனகறிந்கனுப்பிவிட்டுத் தான்குதிரைபேறி எல்லாரோடும் ஏமாங்கதகாட்டைச்சார்ந்து இராசமாபுரத்தின் அருகேயுள்ள ஒருசோலையிறற்கு உண்டுநங்கியபின், மற்றைநாட்காலையிற் றோழரை அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டுத் தான் மகளிர் வரும்புதற்குரிய ஒருவடிவங்கொண்டு, அந்நகரத்து வீதியிற்சென்றான்.

அப்பொழுது, தான் விளையாடிய பந்தினுள்ளொன்று எழும்பிச்சென்று சீவகன்முன்னே வீழ அதனை எடுத்தற்கு வந்த விமலையென்பவன் அவனைக் கண்டு வேட்கையதிகரிக்கப்பெற்று நெஞ்சங்கலங்கி நாணமகன்று வருந்துவாளாயினள். சீவகனும், அவள் பேரழகை நோக்கி அதிகமோகங்கண்டு அப்பாற்செல்லமாட்டாது அவள் தந்தையாகிய சாகரதத்தனுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தான்.

சாகரதத்தன் தன்னிடத்துப் பலநாளாக விலையாகாதிருந்த சரக்கையெல்லாம் அப்பொழுதுவிற்று மிகவுமகிழ்ச்சியடைந்து சீவகனைச்சந்தித்து,

சீவகன்

அவ்வினோக்கி, “நம்பனே! என்மனைவியாகிய கமலைபெற்ற விமலைக்குச் சாதஞ்செய்யவந்த சோதிடனானோக்கி, ‘என்பண்டம் விலையாகாமெக்குக் காரணமாயது’ என்று வினவினேன்; அச்சோதிடருள் ஒருவன், ‘நின்மகள் விமலைக்குரிய கணவன் நின்கடையில்வந்து தங்குவான்; அப்பொழுது எல்லாம் விலையாகும்’ என்றான். அப்படியே நீவந்து தங்கியவுடன் எல்லாப்பண்டமும் விலையாயின; ஆதலால், நீயே விமலைகணவன்” என்று கூறிச் சுபமுகூர்த்தத்திலே அவனுக்கு விமலையை மணஞ்செய்தித்தான். சீவகன் அவனோடும் அவ்விடத்தே இரண்டுதினம் தங்கி மற்றைநாட் காலையில் எழுந்து சோலையிலுள்ள தோழனாயடைந்தனன்.

[கூ—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.]

அப்பொழுது தோழர், சீவகனது மணக்கோலங்கண்டு மகிழ்ந்து “நீமணஞ்செய்ததையலின் பெயர் கூறுக” என்ன, சீவகன் “விமலை” என்றான். கேட்டதோழர் மிகவியப்புற்று, “இவனே காமன்” என்று கூறினர். அவர் அங்ஙனங் கூறக்கேட்ட புத்திசேனன் சீவகனைநோக்கி, “இவர்களைப்போல யானும் நீனை வியப்பேனல்வேன்; இந்நகரத்தின்கண்ணே ஒருமடந்தை சுரமஞ்சரியென்றுள்ளாள்; அவள், ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்லியும் உயிரை விடுவேனைக் கோரியாநிற்பள்; அவளை மயக்கமுறுத்தி இன்பநுகரின் நீனைக் காமதிலகனென்பேன்” என்றுசொல்ல, சீவகன் புத்திசேனனைநோக்கி, “நீகூறிய அவளைக்கொணர்ந்து நாளையே காமன்கோட்டத்தில் மகிழ்விப்பேன்; நீ காமம்படிவத்தைச் சார்ந்து மறைத்திரு” என்றுசொல்லி, உடனே அவ்விடம்விட்டுச் சுரமஞ்சரியிடத்து மிகுந்த காதுலுடையவராய் ஒரு வயோதிகப் பிராமணவடவன்கொண்டு தன்னேறி மிகவும் மெலிவைப் புலப்படுத்திக்கொண்டு கண்டோரிரங்க நடத்துசென்று, அவனது கன்னியாடத்தின் வாயின்முன்போயினன்.

அப்பொழுது சீவகன் தன்முதமையைக்கண்டு அச்சுறுத்தற்றந்நிய அவ்வாயில்காக்குமகனினானோக்கி, “பசியால் மிக வருந்துகின்றேன்” என்றான். அம்மகளிர் விரைந்து சுரமஞ்சரியை யடைந்து, “ஊதப்பாகுந்தன்ன மையனாய் மிகுந்த பசியாளாய் ஓர் விருத்தப்பிராமணனை நம் மனைவியிலே வந்ததறிக்கின்றான்; அவனிடத்தே யாம் செய்குகிறிந்துலேய; யிரைந்து கூறுது” என்ன, சுரமஞ்சரி “அம்முபடியுடையானைப்பார்ப்பின் விரைவு குறுவதன்று” என்றெண்ணி மாடத்தினின்று மிறங்குவந்த, அம்முபடியோனைநோக்கி, “நீவந்த என்னகாரியத்தைக்காது” என்றுவினவினாள். அவன் “குமரியாட” என்றான். அவன் “அதனறப் பயனெனின” என்ன, முதியோன் “இம்முப்புப்போம்” என்றான். சுரமஞ்சரிக்கட்டுக்கைத்து “இவர் பித்தர்போலும்; இதுநீர்க்; இவர்ப்பசியைத்தீர்ப்பது பேரறம்” என்றொணர், அம்முதியோனை, தன்மாடத்தே யாழத்துச்சென்று மெகநகர் செய்வீர்துப் பொருத்தவந்த, பப்பி அறுகனையகிறாட்டி முகவச்சித்து

கட்டிலின்மீதுள்ள பஞ்சணையிலே படுக்கச்செய்ய, அம்முதியோன் சிறிது நேரம் உறங்குவான்போற்கிடந்து பின்னர் ஒருகீதத்தைப் பாடினான். கேட்ட மகளிர் விம்மிதழுந்நனர். சுரமஞ்சரி நாணிநகைத்துக் கேட்டுக்கொண்டு நின்றனர்.

அங்ஙனமின்ற சுரமஞ்சரி, “இப்பாட்டுச் சேவகன்பாட்டை ஒத்துளது” என்று தோழியர்வியந்து சொல்லக்கேட்டு, “நானேச்சென்று காமனைவழி பட்டு, ‘இப்பாட்டையுடைய சேவகனை வினாவிற்காக’ என்று வேண்டிக் கொள்வேன்” என்கூறி, மற்றைநாளில் தன்னுயிர்த்தோழியுடனே அவ் வேதியனையும் அழைத்துக்கொண்டு சகடமூர்ந்து, ஆடவர்காணுமற் காமன் கோட்டத்தை யடைந்து, தான்பரவுகின்றது கேளாதபடி கூடவந்த அந்த ணை ஆங்குள்ள ஓரறையில் வைத்துவிட்டுச் சென்று காமனைவணங்கி, “பூமலிமார்பனே! எனக்குச் சேவகனை வினாவிற்கின் மகரக்கொடியும், அம்பும், கருப்புச்சிலையும், தேரும், ஊருந் தருவேன்” என்றவேண்ட, ஒளித் திருந்த புத்திசேனன், “சேவகனை ந்பெற்றாய்; இனி வினாவிற்கெல்” என்றுசொல்ல, அதனை அவன் காமத்தெய்வம் வாய்விட்டுக் கூறியதாகவே யெண்ணிப் பின்னும் பரவி மீண்டிவந்து அறையிடத்தே உரிய வடிவுகொண் டிநின்ற சேவகனை நெஞ்சுதனுக்கெனக்கண்டு நாணி நைந்துநிற்ப, சேவகன் மிக்க காதலுடையனாய்ச் சுரமஞ்சரியைத்தழுவி, “நினை நாளைமணஞ்செய் வேன்” என்றுவிடுப்ப, அவன் தன்மனையையடைந்தான்.

தோழர் இச்செய்தியைப் புத்திசேனனாற் நெரித்துக்கொண்டு சேவகனைக் “காமநிலகன்” என்று புகழ்ந்தனர். நிகழ்ந்த இச்செய்தியைச் சுரமஞ்சரியின்தாயாகிய சுமதியும் தந்தையாகிய குபேரத்ததனுக்கேட்டு மகிழ்ந்து கூற்றத்திற்கெல்லாமறிவித்துச் சேவகனுக்குச் சுரமஞ்சரியை மணஞ்செய்வித் தனர். சேவகன் அவளோடும் அன்று அவ்விடத்தே தங்கியிருந்து, மற்றைநா ளெழுந்து தோழர்கூழத் தன்மனையை யடைந்து, தன் குதினாமுதலியவற் றைநோக்கித் தன்னையேநினைந்து அழுது புலம்பி யுருகிக்கொண்டிருக்கின்ற கந்தையையும் கந்துக்கடனையுங்கண்டு வணங்கி, அவர்கள் வருத்தத்தைப் போக்கி, மற்றையோரை மகிழ்வித்து, காந்தருவதத்தையைக்கண்டு, குண மாலையைத் தேற்றி, மேல்நுழையும் காரியங்களைக் கந்துக்கடனுக்குக்கூறி, விடைபெற்று, குதினாமொள்ளும்வாணிகன்போல வேடம்பூண்டு, தோழர் சூழ எமாங்கதநாட்டைக்கடந்துசென்றான்.

[௧௦.—மண்மகளிலம்பகம்.]

அங்ஙனஞ்சென்றசேவகன் விதையநாட்டையடைந்து நகரத்தார் எதிர் கொண்டிலிரும்பச் சென்று தன்மாமனைய கோவந்தராசனை வணங்கினான். கோவந்தராசன் மகிழ்ந்து விருந்துசெய்வித்துச் சேவகனுக்கு மேல் நடத்த வேண்டவனவற்றை யெண்ணித் தன்மகனாகிய ஸ்ரீசத்தனுக்குச் சுபகாலத் திலே அரசனித்து எல்லாவிராடுமிறக்கையில், தன்னை இரட்சமாபுரத்து

வரும்படிவேண்டித் தன் கருத்தறிதற்பொருட்டு வணக்கமுடையவன்போலே தனக்குக் கட்டியங்காரணனுப்பிய வஞ்சகவோலையை விரிசிகனென்பவன் படிப்பவறிந்து, “கட்டியங்காரணக் கொல்லுதற்குரிய உபாயம் இதுபோல வேறொன்றில்லை” என்று சேவகன்கூறக் கேட்டு, நால்வகைச் சேனையோடும் புறப்பட்டு இராசமாபுரத்தின் பக்கத்தே வந்து தங்கிலுன். அப்பொழுது கட்டியங்காரனுக்குத் தூங்கித்தங்கள் நிகழ்ந்தன.

அவைநிகழ்ந்தபின், கோவிர்தன் கட்டியங்காரணக் கபடமாக வருவிக் கவெண்ணித் திரிபன்றியந்திரமொன்று செய்வித்து, “இவ்வந்திரப்பன்றியை எய்துவீழ்த்தியவனே என்மகள் இலக்கணைக்குக் கணவனாவான்” என்று பிரசித்தஞ்செய்தான். அதுதெரிந்த கட்டியங்காரனும், பலதேயத்தரசரும் அவ் விடத்தே வந்துகூடி அந்தயந்திரத்தைநோக்கி வியப்புற்றனர். பின்பு இலக் கணையை விரும்பிய அரசினங்குமார் தனித்தனியேவந்து வில்லைவளைத்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை எய்துவீழ்த்தமாட்டாதவராய் மெலிவடைந்தனர். அப்பொழுது சேவகன் யானைமேற்கொண்டு வெளிப்பட, அவனை இறந்தானென்று கருதியிருந்த கட்டியங்காரன் கண்டு துணுக்குற்றுப் புலியைக் கண்ட மான்போலே அஞ்சிக் கலக்கமுற்றான். சேவகன் யானையினின்று மிறங்கி அவ்வந்திரத்திலுள்ள சக்கரத்தின்மேல் ஏறிநின்று வில்லைவளைத்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை வீழ்த்தினன்.

அப்பொழுது கோவிர்தன் கட்டியங்காரனுக்கும் மற்றையோருக்கும் சேவகனை இன்னொனென்று விளங்கக் கூறினன். அதன்பின்பு ஆகாயத்திடத்தே ஓரியக்கன்றோன்றி, “சேவகனாகியசுங்கம் கட்டியங்காரனாகிய கரியினுயிரை விழுங்கும்” என்று கூறக்கேட்டுக் கட்டியங்காரன் மிகச்சினந்து சேவகனைநோக்கி, “நினைக்கு ஒருபொழுதும் அஞ்சவேனல்லேன்; எனது ஆற்றலை நின்தந்தையறிவன்; நீயறியாய்; நின்னையும் என்னைக் கபடமாக வருவித்துக்கொல்லத் துணிந்த நின்மாமனையும் வெல்லும் விருப்புடையேன்; போர்செய்தற்கு எழுச” என்றுசொல்லித் தன்மக்கள் நூற்றுவரோடும் மற்றை அரசர்களோடுங்கூடி யுத்தசந்தத்தாக, சேவகனும் தோழரோடும் தம்பி மாரோடும் மற்றையரசரோடும் புறப்பட, அவ்வருதிற்றதார் சேனையும் எதிர்த்துநின்று போர்செய்தன. சேவகன்படைவீரரார் கட்டியங்காரன்படைவீரரிற் சிலர் மாய்வுற்றனர்; சிலர் தோற்றோடினர். பின்பு சேவகன், கட்டியங்காரன் புதல்வர் நூற்றுவரையும் பதுமவியூகம்வகுத்து அதனுள்ளேயிருந்த அவனையும் கொன்றுவிளங்கினான். எல்லாரும் புகழ்ந்தனர். விசயைகேட்டு மகிழ்ந்தனன்.

[௧௧.—பூமகளிலம்பகம்.]

பின்பு சேவகன் இராசமாபுரமடைந்து மாளிகைபுகுந்து, தன்னைக் கண்டுகொங்கிய கட்டியங்காரன் பரிசனங்களுக்கு அபயமளித்து, வேண்டும்பொருள்களும் விருத்தியுமுதவி, அவர்விருப்பின்படி உரியவிடங்களுக்குப் போகச் செய்து, பின்பு எல்லாவிடங்களையுங் கண்ணூற்று முத்திரைவைத்துக் காவ

லிட்டி, யுத்தவீரர்களை இளைப்பாறச்செய்து மகிழ்வித்து, வேத்தவைசார்ந்து சுபகாலத்திலே சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து மணிமுடிசூடி, கட்டியங்கார னாற் றுன்பமுற்ற யாவளாயும் இன்பமுறுவித்து, நீதிநெறியை நடாத்தி அரசியற் றவானாயினான்.

[கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம்.]

பின்பு அவன் தன்னருகிலுள்ளாரை நோக்கி, “பதுமைமுதலிய தேவியரை அழைத்துவருவீர்” என்ன, அவர் உடனே ஆங்காங்குச் சென்று அவர்களை யழைத்துவந்தார். வந்தமங்கையர் சேவகனைத் தொழுதுவணங்கி, அவனா ல் அங்கீகரிக்கப்பட்டுப்பெருமகிழ்ச்சியோடிருந்தனர்.

அப்பாற் கோவிந்தராசன் இலக்கணையைச் சேவகனுக்கு மணஞ்செய்விக்கக் கருதிக் கணிதர்களால் விவாகமுகூர்த்தம் வரையறைசெய்து முரசறை வித்து நகரையலங்கரிப்பித்து, குறித்த முகூர்த்தத்தில் விதிப்படி சேவகனுக்கு இலக்கணையை மணஞ்செய்வித்தான். பின்பு சேவகன் எல்லாருங்கண்டு மகிழும்படி நகர்வலமரகப் பவனிவந்து, ஆலயமடைந்து அருகக்கடவுளை வலஞ் செய்து ஏத்தித் தொழுது, அக்கடவுளுக்கு னாறு ஊர்கள் முதலியவற்றைச் சேர்ப்பித்துத் தன்மாளிகையடைந்து சிங்காசனத்திருந்து செங்கோல்செலுத்தி அரசுபுரிவானாயினான்.

அங்ஙனம் அரசுபுரிகின்ற சேவகன் தன்னை வருந்திவளர்த்த கந்துக்கடனுக்கு இதற்குமுன்னில்லாத அரசுரிமையையும் சுநந்தைக்குத் தேவிபட்டத் தையுங் கொடுத்தான்; நந்தட்டனை இளவரசாக்கினான்; நடிவலிபுலர்க்குக் குறுநிலமன்னர்மகளிரை மணஞ்செய்வித்து நாடுகளையும் நல்கினான்; தன்றோழர்க்கு அரசையும் ஏனதிமோதிர முதலியவற்றையும் ஈந்தான்; தன்னிமித்தம் வருந்திய பிறர்க்கு அமைச்சரைக்கொண்டு சிதியையும், நாட்டையுங் கொடுப்பித்தான்; தன்னை வருந்திவளர்த்த செவிலித்தாயர்க்கு நாடோறும் ஆயிரம்பொன் இறை தண்டுதற்குரிய ஐந்துகிராமங்களைக்கொடுத்தான்; மாமனாகிய கோவிந்தனுக்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களையெல்லாம் உதவினான்: தனக்குப் பேருதவிபுரிந்த சுதஞ்சனனுக்குக் கோயில்சமைப்பித்து, அவன்வடிவைப் பொன்னாலியற்றி, ஒருளையும் நிலைபெறத்தி, அவன் சரித்ததை ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினான். இனிப் பெருதார் யாரென்று சிந்தித்து, இளமைப்பருவத்தே தான் விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஓர் ஆலமரத்துக்கு மாலையணிந்து பீடஞ்சேர்த்தி, அதற்குப் புண்ணியஞ்சேரும்படி பசுக்கள்மேய்த்து, அதனிழலில் உறங்கும்வண்ணம் ஐந்தூரை அதற்கு இறையிலியாகவிட்டான். இன்னும் இவ்வாறு செய்யவேண்டுமெனவெல்லாஞ் செய்துமுடித்துத் தேவிமாரொண்மரோடுங் கூடி மகிழ்வுற்றுச் செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டு வருநாளில், உலகஞ் செழிப்புற்றது; யாவரும் இன்புற்றனர்; எல்லாவுயிர்களும் மகிழ்வடைந்தன.

[௧௬.—முத்தியிலம்பகம்.]

அப்பழிகழும்பொழுது, ஒருநாள் விசயை, தவப்பள்ளியினின்றும் தனக்குத் துணையாகப்போந்த தவமகளிர்க்குக் கைம்மாரில்லையென்றெண்ணி அருகக்கடவுளுக்குக் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசைசெய்து, அப்பூசையின் பயனையெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தனள்; முன்பு சண்பகமாலேபோல் வந்து தன்னிடரைத்தீர்த்துத் தன்னைத் தாபதப்பள்ளியிலே சேர்த்துப் பாதுகாத்த தெய்வத்திற்கு அதுதங்கும் புறங்காட்டிலே கோயில்சமைப்பித்தான்; தன்னை யெடுத்துப்போந்த மயிற்பொறியைத் தான் எப்பொழுதுங் காணும் படி தானுறையுமாடத்தே எழுதுவித்தான்; சேவகன் பிறந்தவிடம் சுகோடாகக் கிடவாதபடி சாஸையாக்கி, அவ்விடத்து ஐந்தாற்றைந்து பிள்ளைகளுக்கு நாடோறும் பாலும் அன்னமும் உண்பிக்கும்படி செய்வித்தான்; சுந்நைதக்கு உபசாரமொழிகூறி மேம்பாடுறவித்தான்; தன்னைவணங்கிய காந்தருவத்தத் தைமுதலிய எண்மனையும் எடுத்துத்தழுவி, “உலகாளுஞ்சிறுவனாப் பெறக் கடவீர்” என்று பணித்தான்.

இங்ஙனம் தான் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்தமுடித்துப் பின்னர்ச் சேவகனையழைத்து அருகேயிருத்தி அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தான் துறக்கவெண்ணியதைத் தெரிவித்து உடம்பாடுபெற்றுச் சிவிகையேறிச் சுந்நையோடும், துறக்கவிரும்பிய மன்றைமகளிரோடு சமீபத்துள்ள ஒருதவப் பள்ளியைச்சார்ந்து, ஆங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பம்மையென்பவனைத்தொழுது, “அடிகளே! எம்மையெல்லாம் பிறவிக்கடலினின்றும் களையேற்றுவிர்” என்று பிரார்த்தித்து, அவன்கூறிய அறமொழிகேட்டுத் தீகைப் பெற்று விதிப்படிதறந்து அவ்விடத்தே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தான்.

அவன் அவ்வாறிருக்க, ஒருநாள் சேவகன் அத் தவப்பள்ளியைச் சார்ந்து, விசயை, சுந்நைத் திருவனாயுத் தரிசித்துவந்து, தேவியாரெணமரோடும் நீர்விளையாட்டுகிழ்த்தி, இளவேனில்முதலிய ஒவ்வொருபருவத்திலும் அவர்களோடும் இன்பதுகூர்ந்து செல்லாநிற்கையில், தேவியாரெணமரும் கருப்பமுற்றுத் தனித்தனியே ஒவ்வொரு புத்திரனைப்பெற்றார். காந்தருவத்தை, குணமாலே, பதுமை, தேமசரி, கனகமாலே, விமலே, சுரமஞ்சரி, இலக்கணையென்னுந் தேவியர்புதல்வரெணமருக்கும் முறையே சச்சந்தன், சுதஞ்சனன், தரணி, கத்துக்கடன், விசயன், தத்தன், பரதன், கோவிந்தனென்று பெயர்களூட்டப்பட்டன. அப்புதல்வர் வளர்வுற்று, ஐந்தாவது பிராயத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்று, முறையே கலைகளற்று, படைக்கலம் பயின்று, ஊர்திகளுந்து மேன்மையடைந்தார். அப்பொழுது சேவகனுக்கு நாற்பத்தைத் தாவது பிராயஞ்சென்றது.

பின்னர் ஒருநாள் மல்லிகைமாலையென்பவன்வந்து சேவகனைவணங்கி, “அரசே! சோலை நிறையப்பூத்து அழகெய்தியது; அதனைக் கண்டருள்க” என்ன, சேவகன் தேவியாருமு அச் சோலையைடைந்து எல்லாவளங்களையுந் தான்கண்டு தேவியர்க்குக்காட்டி ஒருபலாமரத்தின் நீழலையடைந்து ஒருபக்

கத்திருந்தான். அப்பொழுது அவ்விடத்தே ஓராண்குரங்கு தன்னோடுபிணங்கிய தன்காதன்மந்தியை மகிழ்விக்கும்பொருட்டுப் பலாப்பழமொன்றையெடுத்துக் கீறிச் சுவைகளை அதற்குக்கொடாநிற்கையில், அச் சோலைகாப்பாறையொருவன்வந்து அக் கனியைக்கவர்த்து அக்கடுவனையும் மந்தியையும் ஓட்டித் தான் உண்டு மகிழ்ந்தான். அதனை ஆங்கிருந்த சீவகன்கண்டு செல்வத்தில் மிகவும் அருவருப்புற்று, “கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரனையொத்தது; இச் சிலதன், அக் கட்டியங்காரனைத் துறந்து அரசையெய்திய என்னையொத்தனன். வலியான் கவர்த்துநுகர்தற்குரிய இச்செல்வத்தால் அடையும்பயனென்னை” என்றெண்ணித் துறக்குஞ்சிந்தையறையத் தன்மாளிகையடைந்து ஸ்நாநஞ்செய்து அறுசுவையழிசிலுண்டு முகவாசங்கொண்டு தேவிமார்களோடும் கோயிலேச்சார்ந்து அருகக்கடவுளைவணங்கித் துதித்து வலமாகவந்தான்.

வந்தவன் அவ்விடத்து அசோகமரத்தின்கீழே பளிக்குக்கல்மேலே சாரணரிருவாரிநிப்பக்கண்டு, அவரைத் தரிசித்து வணங்கி வாழ்த்தி, அவரை நோக்கி, “அடிகளே! பிறப்பினையொழிக்கும் வழியறியாதேன் பலபிறப்புக்களிலும் செய்துகொண்ட தீவினையென்கெடும்படி தவஞ்செய்து ஞானத்தையடையுமாறு அருளுமின்” என்று பிரார்த்திக்க, அவருள் இரத்தினப்பிரபையென்பவர், “அரசனே! கேட்பாய்” என்று, தவத்தாற் பெறுகின்ற மக்களையாக்கையையும், அந்தயாக்கை தூறியாண்டும் நிலைபெற்றுகில்லாது கருப்பமுதலாக அழிகின்ற அழிவையும், நரககதி விலங்குகதி மக்கட்கதி தேவகதியென்கின்ற நாற்கதித்தன்பத்தையும், துணியப்பெம் பொருளையும், அப்பொருளைத் துணியுந்துணியவையும், சிலத்தையும் தானத்தையும், அச்சிலத்தாலும் தானத்தாலும் பெறப்பெம் பயன்களையும், வீட்டிலக்கணத்தையும் விளங்க விரித்துக்கூறினர். யாவற்றையும் சீவகன் விரும்பிக்கேட்டு, “சுவாமி! அடியேனுடைய முற்பிறப்பையும், அப் பிறப்பிற்கெய்த பாவத்தையும் அருளிச்செய்க” என்ன, அவர் கூறுவாராயினர்:—

“தாதகியென்பதொருநாட்டிற் பூமிமாதிலகமென்னுகளில் அரசன் பலணமாதேவனென்பான்; அவன்மனைவி சயமநியென்பான்; அவர்புத்திரன் அசோதரனென்பான். அவனுக்குத் தந்தைதாயர் இலக்கணமெந்த மகளிளா மணஞ்செய்விக்க, அவ்வசோதரன் அம்மனைவிகளோடும் இன்புற்றொருகுநாட்களிலே, ஒருநாள் அவன் அம்மனைவியரோடும் கீர்வீளையாடுதற்கு ஒரு தடாகத்தை அதுகியபொழுது, அவன்மனைவியர் ஆங்குள்ள தாமரைமலரில் ஒளித்திருக்கும் அன்னக்குஞ்சுகளைக்கண்டு, “இவற்றைப் பிடிப்பித்துத் தருக” என்று அவனைவேண்ட, அசோதரன் தன்னருகேநின்ற வவலாளனொருவனைக்கொண்டு, அவற்றொன்றைப் பிடிப்பித்து அம்மாதர்களுக்குக்கொடுத்தனன். அவர்கள் அதற்குப் பாலுட்டித் தமதுமாற்போடணைத்துப் பாதுகாத்துவந்தார். இதனை ஒருநாட் பவணமாதேவன் கண்டு, நடுநடுங்கி, அசோதரனால் வீணாந்தமை தெரிந்து, கினந்து, அவனைவருவித்து, நேரேயிருத்திப்

பலவறம்போதித்து, “மைந்தனே! பறவைகளையும், மிருகங்களையும் தங்களினையினின்றும் பிரித்துக் காவல்செய்து வைத்தோர், மறுமையில் தாழும் தங்களினையினின்றும் பிரித்துக் காவல்செய்யப்படுவர்” என்றுகூற, அசோதரன்கேட்டு மிகவுமஞ்சி, அவ்வண்ணப்பார்ப்பைத் தன்மனைவியரிடத்தினின்றும் விடுவித்து, அன்று பிடித்ததடாகத்தே போகவிட்டுத் தந்தையைப்பணிந்து, “அடியேன் துறந்து தவஞ்செய்வல்” என்ன, அரசன் “மைந்தனே! உலகைக்காத்துப் பின்றுறவினையடைகி” என்று வற்புறுத்திக்கூற, அதனை அவன் மனங்கொள்ளாதுத் தந்தையை உடன்படுவித்து விடைபெற்றுத் துறவிற்சென்றான். அவ்வசோதரன் நீயே” என்றுகூறி மேற்செய்தி கூறுஞ்சாரணர், “அங்ஙனம் துறவிற்சென்றீ தவஞ்செய்து மறுமையில் ஸகஸ்ராரமென்னுங் கற்பத்து இந்திரனாய் அரசுபுரிந்து இங்கேஅவதரித்தாய்; அன்னப்பார்ப்பைக் கினையினின்றும் பிரித்துச் சிறைவைத்தமையால் நீயும்கினையினின்றும் பிரிந்து சிறைகொள்ளப் பட்டாய்” என்று கூறக்கேட்டு அஞ்சிப் பதைபதைத்துத் துறக்குஞ்சிந்தையனாய்ச் சேவகன் அவனாவணங்கித்துதித்தான். அப்பொழுது அச்சாரணரிருவரும் எழுந்து விசம்பாளுகத் தாம் குறித்தவிடஞ்சென்றார்.

உடனே சேவகன் தேவிமாரோடும் தன்மாளிகையடைந்து தன்கருத்தை யாவருமறியக்கூறி, நந்தட்டினையழைத்து, “நீ இவ்வுலகாள்வாய்; நான் துறப்பேன்” என்ன, அவன், “இவ்வறப் வாழ்வைவேண்டேன்; நின்றிருவடியை வழிப்படுவாழும் வாழ்வன்றோ அடியேன் வேண்டுவது” என்றான். பின்பு தன்புதல்வன் சச்சந்தனையழைத்து அவனுக்கு இராசதருமங்கள் பல வற்றையுங்கூறி மணிமுடிசூட்டி அவனை அரசாக்கி, தம்பிமார்புதல்வருக்கும், தோழர் புதல்வருக்கும் உரிய சிறப்புக்களியற்றி, தான் துறத்தல்கேட்டுப் பிரிவாற்றாது, “யாரும் நின்னோடு துறப்பேம்” என்றுகூறிய தேவிமாரெணமரையும் விசயைபாற் சேர்த்துத் துறப்பித்து, தன்பிரிவையெண்ணத் தேயததாரும், நகரத்தாரும், மற்றையாரும் விம்மிவிம்மிப் பிரலாபித்தழவும் தான் ஒருவரையும் நோக்காதுத் தேவர்கள் தாங்கிச்செல்லுஞ் சிவிகையூற்று சமவசரணமடைந்து ஸ்ரீவர்த்தமானஸ்வாமிகளைத் தரிசித்துச் சுதன்மரென்புங்கணதாரால் விதிப்படியே துறந்து விபுலகிரியில் தவஞ்செய்து கருமசுடியம்பண்ணி யாவருக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து எல்லாவுலகத்திற்கும் ஓச்சியி னுள்ளதாகிய எபித்தசேஷத்திரத்தையடைந்து வீடுபெற்றான்.

பின்பு அவன்மேனி அக்கினியிந்திரனாற் கருப்பூரவிநாசம்போலே மறைந்தபின்பு, எல்லாவுலகத்தாருங்கூடப் பஞ்சகல்யாணத்துள் ஒன்றாகிய பரிநிரவாணமென்னுங் கல்யாணத்தை விதிப்படி செய்தார்கள்.

தேவிமாரெண்மரும் தவஞ்செய்து மறுமையில் இந்நீராய் இன்புற்றனர். நந்தட்டனும், தோழரும் தவஞ்செய்து மறுமையிற் தேவராய்ச் சுவாகமபெற்றனர்.

சேவகன்சரித்திரச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஸ்ரீவர்த்தமானர் புராணத்துள்ள

சீவகசரித்திரம்.

—o—o—o—

மற்றொருநாள், சிரேணிகமகாராஜன், ஸமவசரணமடைந்து, அசோக வணத்துள் அசோகவிருகக்ஷமூலத்து ஈபயௌவந சுபலக்ஷணஸகிதராகித் தியா நாரூடராகியிருந்த ஜீவந்தரமுனிகளைக் கண்டு அத்தியந்தம் (க) விஸ்மிதனாகி, ஸுதர்மகணதரணா யடைந்து, “பகவானே! (உ) ஈதிருசலக்ஷணசகிதராகிய இந்தத்தபோதனர் யார்?” என்றுவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்: “ஐம் பூத்வீப பரதக்ஷேத்திர ஹேமாங்கத (ங) விஷய ராஜமகாபுரத்து ராஜா, ஸத் தியந்தரன்; தேவீ, விஸையென்பான். இவன் மந்திரி, காஷ்டாங்காரிகன்; புரோகிதன், ருத்திரதத்தனென்பான். ராஜா விஷயாதேவியுடன் அனவரதம் போகாபிலாஷியாகையினால், மந்திரிபக்கலே ராஜ்யகாரியகிருவாஹத்தினை நியோகித்து, இஷ்டவிஷய காமபோகங்களை அனுபவித்துச் செல்லாகின்ற நாளாகத்து ஒருநாள், விஜயை. ஓர் அசோகவிருகக்ஷத்தினைப் (ச) பரசவினாற்சே திக்க, வீழ்ந்தபின், அதன்மூலத்தே ஒரு பாலாசோகம் அஷ்டமாவாலங்கிருத மாகித் தோற்றமும் ஸவப்நங்கண்டு இராட்டாவுக்கு ஸவப்நத்தை நிவேதிப்ப, இராட்டாவும் சொல்லுவான் — “எட்டுக்கல்பாணத்தை யுடையனாகி எனக்குப் பின் ஸகலபுவன ராஜ்ய யோக்கியனாயினொரு புத்திரனைப் பெறுகி” என் றனன். அதன்பின், சுவர்க்கவாஸியாயினொருதேவன் ஸ்வஜீவிதாந்தத்து அவதரித்து விஷயாதேவிகருப்பததை யடைந்தனன். அந்நகரத்துக் கத்தோத் கடனென்பான் ஒரு வைசியன், மனோகரோத்தியானத்து எழுந்தருளியி ருந்த சீலகுப்தனென்ற தபோதனரை நமஸ்கரித்து, “பகவானே! எனக்கு இத்தகுமூன் ஆயுஷ்யவ்ஹீனராகிய புத்திரரே துனித்தனர்; இனி ஆயுஷ்மாலா ளிய புத்திரன் உளனாருவனோ?” என்றுவினவ, முனிவரனும் (ஐ) அவதிஞானத் தாம் பார்த்து, “இதன்மேல், ஆயுஷ்மான்களாயினார் பலபுத்திரரையும்பெறு வை; அகற்கு உபாயமும்; பிறிது மிருகைய புத்திரனை ஸம்சாஸ்பூமியுள் ஸம்ஸ்கரித்தற்காகக் சென்மவிடமது அங்கே ஒருபிள்ளையைப்பெறுவை. அவனும் ஸகலபுவநராஜாவாகித் தபப்பிரபாவத்தால் முக்திபதமடைருவன்” என்று சீலகுப்த தபோதனா அருளிச்செய்யக் கேட்டுப் போயினன். ஒரு

(க) விஸ்மிதம் - ஆச்சரியம்.

(உ) ஈதிருசலக்ஷணஸகிதர் - இந்த ஸ்மையதாகிய இலக்கணத்தோடு கூட உடையவர்.

(ங) விஷயம் - காடு.

(ச) பரச - கோடாலி.

(ஐ) அவதி ஞானம் - முற்பிறப்பை யறிபுமறியு.

(க) யக்ஷிதேவதை (உ) சரமதேகதரனெருவன் விசயாதேவிக்குப் புத்திரனாகு மென நினைத்து அவனுக்கு உபசாரஞ்செய்வே னென்று ராஜகிருகத்தில் ஒரு கருடயந்திரத்திலே ஸன்னிதமாய்நின்றனள். மற்றொருநாள், (ங) பிரபாதசமயத்து, ருத்திரதத்தன், ராஜகிருகமடைந்து அலங்காரவினையாகிய தேவியைக் கண்டு, “தேவி! ஸ்வாமி எங்கே யெழுந்தருளியிருக்கின்றனர்” என்றுகேட்ப, அவளும், “இப்போது பள்ளிகொண்டருளுகின்றன ராதலிற் காணமுடியாது” என்றுசொல்லக் கேட்டு, இவ்வசனம் தூர்கிமித்த மென்று நிச்சயித்து மீண்டுபோகிக் காஷ்டாங்காரிகளையடைந்து இரகஸ்யமாகச் சொல்லுவான்: “உனக்குச் சகலபுவனராஜ்யமுண்டாகுமாதலின், அரசனே லோகாந்தரமடைவிப்பாயாக” என்றுசொல்லக் கேட்ட காஷ்டாங்காரிகள், தனதுகரங்களால் (ச) சிரவணங்களைப் புதைத்து, “முன்பு (ஊ) காஷ்டபாரவாகியாகிய எனக்கு ராஜ்யபாரம்பிரஸாதித்த ஸ்வாமிக்கு (ஈ) ஈதிருச துவக் கருமத்தைச் செய்க வென்று சொல்லிப் பிழைசெய்தனையே” என, புரோகிதனும், “தத்புத்திரனானே உனக்கு மரணம் அவசியம் (எ) பாவியாகுமாதலின், உனக்கு உறுவதுசெய்வாயாக” என்றுசொல்லிப்போயினன். பின் ருத்திரதத்தனும் மூன்றாநாள், அஸாத்திய வியாதிபீடிதனாகி மரணமடைந்து நரகம்புக்கனன். அதற்பின், காஷ்டாங்காரிகள் தனதுமரணபயத்தால் ராஜாவுக்கு மரணத்தைப் பண்ணுவேனென நிச்சயித்துப் பருவித் சம்மானங்களால் இரண்டாயிரம் ராஜாக்களை ஸ்வவசராக்கி அவர்களோடுகூட ராஜபவனத்தை வளைய, ராஜாவும் அதனைக்கேட்டுத் தேவியைக் கருடயந்திரத்தின்மேற்போக விட்டு யுத்தஸன்னத்தனாகிப்புறப்பட்டு யுத்தம்பண்ணப் (அ) பராஜயமெய்திய காஷ்டாங்காரிகள், காளாங்காரகனென்னுந் தன் புத்திரனோடு கூடவந்து யுத்தம்பண்ணி ராஜாவை லோகாந்தரமடைவித்து இராஜ்யத்தை அடைந்தனன். விஜயமாதேவியும் கருடயந்திரத்தின்மேற் போகியகூழியின்பிரபாவத்தாற் சரீரபாதையின்றியே ஸம்சாரப்பிரதேசமடைந்து ஸர்வாங்கோபாங்கஸூந்தரனாகிச் சந்திராதித்தரை அகிச்சயிக்கும் காந்தித்தியினையுடையனாகிய புத்திரனைப் பயந்தபின், யக்ஷிதேவதை, அகித்தயத்தவாதி ஸம்ஸாரஸ்வபாவவாணநபூர்வகமாக, “சரமதேகியாகிய நன்புத்திரன் ஸகலபுவனராஜ்யத்தாங்கித் தபப் பிரபாவத்தால் முக்திபதமடைவான்” என்று தேவிக்குச்சொல்லித் தத் காலயோக்கியமாகிய தேவியதுதுக்கங்களை நீக்கியிருந்தபின், கந்தோத்தகடன், மிருதனாகியபுத்திரனைக் கொடுவந்து தத்பிரதேசத்தேவைத்துத் தத்ஸமீபத்தே பிள்ளையது ஸ்வரத்தினைக்கேட்டு, “ஜீவ” என்னும் ஆசீர்வாதஞ்சொல்

(க) யக்ஷிதேவதை - அருகனுக்குப் பணிசெய்வதோர் தெய்வம்.

(உ) சரமதேகதரன் - முடிவான தேகத்தைத் தரித்தவன்.

(ங) பிரபாதசமயம் - காலம்.

(ச) சிரவணம் - காது.

(ஊ) காஷ்டபாரவாகி - விறகூட்டைச்சுமப்பவன்.

(ஈ) ஈதிருச துவக்கமும் - இத்தன்மையாகிய தத்தொழில்.

(எ) பாவி - வரற்பாலது.

(அ) பராஜயம் - தோல்யம்.

லிப் பிள்ளையையெடுப்ப, தேவியும் அதனைக்கண்டு மிகவும் சந்தோஷித்த பிள்ளை, பிள்ளையை அப்பிரகாசமாகக் கொண்டுபோகி, ஸூநந்தையென்னுந் தன்பாரியையைக் குறுகி, “ஸஜீவனாகிய பிள்ளையைப் பரீக்ஷியாது தந்தனை” என்று (க) கிருத்திரிமகோபத்தாற் கொடுப்ப, அவளும் ஆனந்தத்துடன் வாங்கிவளர்ப்ப, வளர்கின்றபிள்ளைக்குச் சீவகனென்னும் நாமகரணம்பண்ணியதற் பின், ஸூநந்தை நந்தாட்டியனென்னும் புத்திரனைப் பெற்றனள். விசயமா தேவியும் யக்ஷிதேவியுடன்கூடக் கருடயந்திரத்தாற்போகி ஒரு தாபஸாச்ர மத்தே வஸித்தனள். ஸத்தியந்தரமகாராஜனுக்குத் தேவிமார் பாமரதியும், அநங்கபதாகையுமென்பா ரிருவருளர். அவர்கட்குப் புத்திரர் மதுரனும் வருளனு மென்பார். அந்நகரத்து விசயனென்னும் சேனாபதிக்கும் ஜயவதி யென்னும்பாரியைக்கும் புத்திரன் தேவஸேனன்; சாகரசேன னென்னும் புரோகிதனுக்கும் ஸ்ரீமதிக்கும் புத்திரன் புத்திவேணன். தனபாலசிரேஷ் டிக்கும் ஸ்ரீதேவிக்கும் புத்திரன் வரதத்தன். மதிஸாகரமந்திரிக்கும் அனுப மைக்கும் புத்திரன் மதுமுகன். (உ) ஸ்ராவகதருமஸகிதராகியமதுராதிகள் அறுவரும் ஜீவந்தரனுடன் வளர்ந்து மித்திரராகிச் செல்கின்றநாளாகத்து ஒரு நாள், நகரபாலஹ்யோத்தியானத்து மித்திரருடன் (ங) வனக்கிரீடபண்ணிந் தருமாரனைக் குறுகிப் (ச) பஸ்மகவியாதி பீடிதனாகித் தாபஸவேஷதாரியாயினான் ஒருவன், “குமாரனே! ஸமீபமாக இவ்விடத்து நகரமுண்டோ?” என்றான். குமாரனும், முறுவல்கொண்ட முகத்தனாகி, “பாலராகிய எங்களைக் கண்டால் நகரம் (ஊ) ஆஸன்னமேயென்பது (சு) அநுபதேசமாகவேபிரஸித்தமாக இரு ப்ப, இவ்வண்ணங்கேட்கின்றீர்; மோகவியாடுவசித்தத்தினரீர்போலும்” என்று குமாரன்சொன்ன (எ) பரிணத வசனங்களைக்கேட்டு, இராஜ்யார்ஹமாகிய சரீரகதசுபலக்ஷணதிகளைக் கண்டு இவன் இராசகுமாரனெனநிச்சயித்து (அ) க்ஷூத்திராபரவசனாகிய தாபஸன் போசனூர்த்தியாயினன். குமாரனும் அதனை (ஈ) ஸம்வதித்து அவனுடனேபோகி ஸ்வபவநடைந்து போஜனஸம யத்துக் குமாரன் ஸ்வஹஸ்த்தால் தாபஸனுக்கு ஆஹாரங்கொடுப்பத் ததா ஹாரபுத்திக்ஷணத்திலே ரோகபீடையெல்லாம் போயின. அதற்பின், கந் தோத்தகஸமீபமடைந்து, “மஹாவியாதிவிநாசகாரணனாகி மஹோபகாரியா கிய குமாரனுக்கு யான் சாஸ்திராப்பியாசம் பண்ணப் பெறுவேனாகவேண் டும்” என்றுசொல்ல, கந்தோத்தகனும், “சாஸ்திரருருவாயினற்கு நமஸ்கா ராதி விநயங்கள் செய்யவேண்டுமே; நீர் அந்யலிங்கிகளாகின்றிராதலின், அது ஸம்பலிப்பதன்றுபோலும்” என்றுசொல்ல, தாபஸனும் சொல்லுவான்: “ஸிஹ

(க) கிருத்திரிமம் - இயற்கையல்லாதது.

(உ) ஸ்ராவகசருமம் - இல்லநடை.

(ங) வனக்கிரீட - பொழில்விளையாட்டு.

(ச) பஸ்மகவியாதி - பெரும்பசியையுண்ண்பெண்ணும் யானைத்தீயென்னும் கோழி.

(ஊ) ஆஸநம் - ஸமீபத்திலுள்ளது.

(சு) அநுபதேசம் - சொல்லாமை.

(எ) பரிணதவசனம் - பக்குவமான மொழி.

(அ) க்ஷூதபீட - பசித்துன்பம்.

(ஈ) ஸம்வதித்து - ஒத்துச்சொல்லி.

மபுரமென்னும் நகரத்து ராஜா ஆர்யநந்தியென்பேன். வீரநந்திமுனிவரன் சமீபத்தே தரும சிவவனாதரம் த்ருதிவேணபுத்திரனுக்கு இராஜ்யபதம் கொடுத்துத் தீக்ஷாப்ராப்தனாகியபின், காலாந்தரத்துப் பஸ்மகமென்பதொரு மகாரோகம் தோன்றுதலின், தீக்ஷாப்ரச்சுதனாகித் தாபஸவேஷதாரியாகின் றேன்; யான் ஸம்மியக்திருஷ்டியாதலின், உனக்கு ஸத்தர்மவானாகின்றேன்” என்றுசொல்லக்கேட்டு, கந்தோத்தகடன் மிகவும்பிரீதனாகித் தருமவாத்ஸல்யத் தினும் குமாரவிருத்தாந்தத்தினை ரகஸ்யமாகவறிவித்துத் தாபஸஸமீபத்தே குமாரனைச் சாஸ்திராப்பியாசம்பண்ண விட்டனன். குமாரனும் போதாதி சயத்தால் அல்பகாலத்தே ஸகலவியவகாரசாஸ்திரபாரங்கதனாயினன். அதற் பின், ஆர்யநந்திகள், ஸம்மயத்தினைப் பிராபித்துத் தபப்ரபாவத்தால் முக்தி பதமடைந்தருளினர்.

குமாரனும், யௌவனாவஸ்தையினை அடைந்து செல்கின்ற காலத்துக் காளகூடனென்பான் ஒரு (க) வியாதபதி, அந்நகரத்தே நிறைதூரந்துகொண் டிபோக, அந்நிறைக்கு அதிபதியான கோபாலன் கோபேந்திரனென்பான்; இவன் பார்யை கோபஸூரியென்பான்; “இவன்புத்திரியாகிய கோதாவரியினை இந்நிறைமீட்கவல்ல வீரபுருஷனுக்குக் கொடுத்தும்” என்று காஷ்டாங்காரி கனகரத்திலே (உ) கோஷணைபண்ணுவிப்ப, அதனைக்கேட்டு ஜீவந்தரன் மித் திரரோகிகூடப்போகி வியாத(ஈ)பலமடைந்து யுத்தம்பண்ணிச் சயித்து மீட் டிக்கொண்டுவந்து நகரமடைந்து யுத்தமுகத்துப் பராக்ரமம்பண்ணிய நந் தாட்டியனுக்குக் கோதாவரியினைக் கொடுப்பித்தனன்.

இப்பால், ஜம்பூதவீப பரதகேஷத்திரத்து விஜயார்த்தபர்வத தக்ஷிண றேணியில், ககனவல்லபகரரதிபதி கருடவேகனென்னும்வித்தயாதரன், தாயாதியாயினொருவனும் (ச) பராஜிதனாகிப்போந்து ரத்தவீபத்து மனு ஜோதயமென்னும்பர்வதத்து ரமணீயமென்பதொருநகரம்பண்ணுவித்திருந்த னன். இவன்பார்யை, தாரணியென்பான்; இவர்கட்குப்புத்ரி, கந்தர்வதத்தை யென்பான். இவன், ஒருநாள் உபவாஸஸ்தியால்கோற்று முடிவின்கண்(ஐ)ஜின பதிகூலபண்ணித் திவ்ய (ஈ) சேனைகொடுவந்து ராஜாவுக்குக்கொடுப்ப, அவனும் அதனைவாங்கிச் (எ) சிரஸாவகித்து உபவாஸ (அ) பரிபூரணதையாகிய புத்திரியை, “(ஈ) பாரணைபண்ணுவாயாக” என்றுவிடுத்தபின், “பெண்பிள்ளை யை யாவர்க்குக்கொடுத்தும்” என்று மதிஸாகரனைவினவ, அவனும்சொல் லுவான்: “ஒருநாள் மஹாமேருபர்வதநத்தனவனத்துப் (பூர்வதிக்) (க) ஜின

- (க) வியாதபதி - வேடர்தலைவன்.
(உ) கோஷணை - பனறமுழக்கம்.
(ஈ) பலம் - சேனை.
(ச) பராஜிதன் - ஜயிக்கப்பட்டவன்.
(ஐ) ஜினபதி - அருகன்.
(ஈ) சேனை - தெய்வப்ரஸாதம்.

- (எ) சிரஸா - தலையாலே.
(அ) பரிபூரணதை - ப்ரமத்தை அடைந்தவள்.
(ஈ) பாரணை - உபவாஸவிரதத்தி ன்முடிவிற்கெய்யும் உணவு. [யில்.
(க) ஜினபவனம் - அருகன்கோ

பவனமடைந்து, (க) ப்ரதக்ஷிணீகரணம் ப்ரணாம ஸ்தவஸாப்யர்ச்சனம்பண்ணியபின், அங்கே (உ) ஸந்திஹிதராகிய விபுலமத்சாரணதபோதனரை நமஸ்கரித்து (ங) தர்மஸ்ரவணாந்தரம், 'என்ஸ்வாமிபுத்திரியாகிய கந்தர்வதத்தை, யாவர்க்குயோக்யை' என்றுயான்வினவ, அவரும் அவதிஞானத்தாற்பார்த்து அருளிச்செய்வார்: 'ஜமபூத்வீப பரதக்ஷேத்ர ஹேமாங்கதவிஷய ராஜமஹாநகரத்து ஸத்யந்தரமஹாராஜபுத்ரனுக்கு வீணாஸ்வயம்வரத்தால் தேவியாகும்' என்று அருளிச்செய்தனர்" என்று மந்திரிசொல்லக்கேட்டு, ராஜாவும், "பூதலத்துள்ளாருடன் (ச) அபூர்வமாகியஸம்பந்தத்தினை யாங்ஙனஞ்செய்தும்" என்றுவினவ, மந்திரிசொல்லுவான்: "ராஜமஹாபுரத்து வ்ருஷபத்த (ரு) ஸ்ரேஷ்டிக்கும் பத்மாவதிக்கும்புத்திரன், ஜினதத்தனென்பான்; அவனா ல் நமது (சு) அபிப்ரேதகாரியம் ஸித்திக்கும். அஃது எவ்வண்ணமென்னின், ராஜமஹாபுரஸமீபமாகிய (எ) ப்ரீதிவர்த்தனமென்னும் (அ) உத்யானத்து ஸாகரசேன (க) கேவலிகளுக்குக் கேவலபூஜார்த்தமாக நின்பிதாவினோடுங் கூடச்சென்று கேவலபூஜைபண்ணியபின், (க0) தர்மவாத்ஸல்யத்தால் வ்ருஷபத்தஜினதத்தர்களோடு (கக) பார்தவமுண்டாயிற்று. அதன்பின், வ்ருஷபத்தன், புத்ரனுக்கு ஸ்ரேஷ்டிபதங்கொடுத்துக் குணபாலமுனிஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனன். பத்மாவதியும் ஸாவிர்தையென்னும் (க௨) ஆர்யாங்கனைபக்கல் தீக்ஷித்தனன். ஸ்ரேஷ்டிபதப்ராப்தனாகிய ஜினதத்தனும் வாணிஜ்யார்த்தமாக ஜலயாத்ரையால் இங்கேவருவன்" எனக்கேட்டு, ராஜாவும் அவனை உபாயத்தாற்கொண்டெருவதற்குப் பலாதிகனென்னும் வித்யாதரணியேவ, அவனும் ஸ்வவித்தையால் மரக்கலமுடைந்ததாகக்காட்டியபின், ஜினதத்தனும் ஒரு பலகை (க௩) அவலம்பனமாகப்போந்து ஸமுத்தரத்துள் ஒருகரையினையடைந்து, பின் பலாதிகனுடன்சென்று விநயபூர்வகமாக ராஜஸமீபமடைந்தபின், மாயையால்உடைவித்த மரக்கலத்தைக்காட்டி, மிகவும் (கச) ஸம்ப்ரீதனாகிய ஜினதத்தனுக்குப் பூர்வவ்ருத்தார்த்தத்தினையறிவித்து, "கந்தர்வதத்தையைக்கொடுபோகி ராஜமஹாபுரத்து வீணாஸ்வயம்வர கல்யாணவிதியாற்கொடுப்பாயாக" என்று பெண்பிள்ளையைக்கொடுப்ப, அவனும் கொண்டுபோகித் தன்னகரம்

(க) ப்ரதக்ஷிணீகரணம் - ப்ரதக்ஷிணம்செய்தல். ப்ரணாமம் - வணக்கம். ஸ்தவனம் - துதித்தல். அப்யர்ச்சனம் - பூஜை.

(உ) ஸந்திஹிதர் - ஸமீபத்திலிருப்பவர்.

(ங) தர்மஸ்ரவணாந்தரம் - தர்மத்தைக்கேட்டபின்பு.

(ச) அபூர்வம் - முன்னில்லாதது.

(ரு) ஸ்ரேஷ்டி - செட்டி.

(சு) அபிப்ரேதகாரியம் - இச்சிக்கப்பெற்றகாரியம்.

(எ) ப்ரீதிவர்த்தனம் - ப்ரீதியை விர்த்திபண்ணுவது.

(அ) உத்யானம் - தோட்டம்.

(க) கேவலிகள - முத்திபெற்றவர்.

(க0) தர்மவாத்ஸல்யம் - தர்மத்திலுள்ளப்ரீதி.

(கக) பார்தவம் - பந்துத்தன்மை.

(க௨) ஆர்யாங்கனை - தவப்பெண்.

(க௩) அவலம்பனம் - பிடிப்பு.

(கச) ஸம்ப்ரீதன் - செவ்வியப்ரீதியையுடையவன்.

டைந்தபின், காஷ்டாங்காரிகனுக்கு ஸ்வயம்வரவ்ருத்தாந்தத்தினையறிவித்துச் சுபதிவஸத்து ஜினபதிபூஜாபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வயம்வர கோஷணபண்ணிய பின், மனோஹரோத்யானத்து ஸ்வயம்வரமண்டபத்து (க) ஸமுதிதராகிய (உ) த்ரைவாரணீசரும் கந்தர்வதத்தைக்கு வீணையிறோற்றபின், ஜீவந்தர குமாரன் மித்ரரோடுங்கூட ஸ்வயம்வரமண்டபமடைந்தபின், இவனுக்கு வீணைகள் பலவுங்கொடுப்ப, அவற்றுள், நரம்புமுதலானவற்றுள் உரோமமுத லானதோஷங்களைக்காட்டி, “வித்யாதரகுலத்துட் பரம்பரையால் வருகின்ற ஸுகோஷணையென்னும் வீணையைத்தருக” என்று வாங்கிக்கொண்டு மதுர மாகவாசித்தபின், வீணையிறோற்ற கந்தர்வதத்தை ஜீவந்தரகுமாரன்மிசை மாலையிட்டனன். அதனைக்கண்டு, காளாங்காரகன்முதலான ராஜகுமாரர் கள் (ங) அஸஹமானர்களாகி யுத்தஸந்தத்தராகியபின், ஜீவந்தரகுமாரன் ஜய கிரியென்னும் (சு) மதஹஸ்தியினையேறி, மித்ரரோடும் பலாதிகவித்யாதர லோடுஞ்சென்று யுத்தம்பண்ணிஜயித்தபின், கந்தர்வதத்தையைக் கல்யாண விதியால் வ்வாகம்பண்ணி, இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களை அனுபவித்துச் செல்லாநின்றகாலத்து, ஒருநாள்,

வஸந்தகாலத்து. நகராஜனங்கள் வஸந்தவினோதார்த்தமாக ஸுரமலய மென்னும் உத்யானமடைந்து வஸந்தோத்ஸவமனுபவித்திருப்ப, அந்நகரத்து வைபுரவணத்தன்னென்னும் வைச்யனுக்கும் சூதமஞ்சரியென்னும்பார்யைக் கும் புத்ரி, ஸுரமஞ்சரியென்பாள்; குமாரத்தன்னென்னும் வைச்யனுக்கும் விமலைக்கும்புத்ரி, குணமாலையென்பாள்; இவர்களிருவர்க்யகைகளும் வஸந் தகரிடைபண்ணித் தமது (ஓ) சூர்ணங்காட்டி, “அதனில் இதுநன்று” என்று (சு) பரஸ்பரவாதமுண்டானவிடத்து, ஸுரமஞ்சரி, சந்த்ரோதயமென்னும் தனதுசூர்ணத்தை ச்யாமலதையென்னும் (எ) சேடிகையிலும், குணமாலே ஸூர்யோதயமென்னும் தனதுசூர்ணத்தை வித்யுர்லதையென்றஞ்சேடிகையிலும் கொடுத்த, (அ) “கத்தயுத்திர்புணராயினார்ச்சுக்காட்டிக்கொடுவருக” என்று விடுப்ப, அவர்களும்போகிப் பலரையுங்கேட்ப, பலரும் தர்சன ஸ்பர்சனகத்தங்களாற்பார்த்துச் சந்த்ரோதயத்தை ஸ்துதிப்பாரும் ஸூர்யோ தயத்தை (க) ப்ரசம்ஸிப்பாரும் ஸமாணமென்பாரும் ஜீவககுமாரனே அறிவானென்பாருமாயினபின், ஜீவந்தரகுமாரனுக்குக்காட்டி, அவரும், சந்த்ரோதயத்தை “அழகிது” என்றுசொல்லி, அவர்களுக்கேற யுத்தியிரொற்காட்டுவான்வெண்டி அவ்விரண்டினையும்வாங்கி, ஆகாசத்தவீச, அவற்றுள் சந்த்ரோதயத்தை வண்டுகள்சூழ்ந்துகொண்டன. இவ்வண்ணம் யுத்தியினால்

(க) ஸமுதிதர் - கூடியவர்.

(உ) த்ரைவாரணீசர் - முதல் மூன்றாவரணத்தவர்.

(ங) அஸஹமானர்கள் - ஸஹியாதவர்கள்.

(சு) மதஹஸ்தி - மதயாளே.

(ஓ) சூர்ணம் - சுண்ணம். [வா.

(சு) பரஸ்பரம் - ஒராவருக்கொரு

(எ) சேடி - எவல்செய்பவன்.

(அ) கந்தயுத்தி - கந்தத்தின்சேர்க்க

கை.

(க) ப்ரசம்ஸித்தல் - துதித்தல்.

(க) கந்தாதிசயத்தை அறிவித்தபின், ஸுரமஞ்சரி குணமலைகள் பரஸ்பரம் மாந்ஸர்யத்தின்மீங்கினர். அங்கே அஞ்ஞானராகிய ஜனங்களால் (உ) பாதிதமாகி ஒடி நீருள்வீழ்ந்து கண்டகதப்ராணனாயிறொரு (ங) ச்வாவினைக் கண்டு, ஜீவந்தரகுமாரன் எடுப்பித்து அதன்செவியுள், பஞ்சநமஸ்கார மங் கலபதங்களைச்சொல்ல, அதுவும் ஸாவதானமாகிக்கேட்டுச் சரீரம்விட்டு அதன்மாஹாத்மியத்தால், சந்த்ரோதயமென்னும்பர்வதத்துச் சுதர்சனனென் னும் யக்ஷனாயிற்று; ஸுதர்சனன், தக்காலத்து அவதிஞானத்தாற் பூர்வபவ ஸம்பந்தத்தினையறிந்து இங்குவந்து ஜீவந்தரகுமாரனைக்கண்டு, “குமாரனே! நின் (ச) ப்ரபாவத்தால் (ரு) ஈத்ருசவிபவத்தைப்பெற்றேன்” என்றுபூஜித்து “(ஈ) வ்யஸநோத்ஸவகாலங்களில் என்னைநினைக்கப்பெறவேண்டும்” என்று சொல்லிப்போயினன். அதற்பின், வன (எ) விஹரணம்பண்ணிப்போது கின்ற நகரஜனகோலாஹலத்தினுற் ப்ரமித்து ஒடிவருகின்ற அசனிவேக மென்னும் மதஹஸ்தி, ஸுரமஞ்சரியேறிய ரதத்தினைக்குறுகுதலும், அத னைக்கண்டு, குமாரன் கருணபரவசனாகித் தனது பலப்ரபாவத்தினால் அத னைப் (அ) ப்ரஹரித்து (ஊ) நிவாரித்து மீண்டு நகரமடைந்தபின், ரூப யௌவன விஞ்ஞானி குணலங்க்ருதனாகியகுமாரனை ஸுரமஞ்சரி (கௌ) அனு ராகித்தமையை இங்கிதசேஷ்டைகளாலறித்து வைபுரவணதத்தாதி பந்து ஜனங்கள் கந்தோத்தகடனுக்குஅறிவிப்ப, அவனும் அதிப்ரீதனாகிச் சுபதி வஸத்து ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு விவாஹவிகியால் ஸுரமஞ்சரியைக்கொ டுத்தபின், அவருடன் இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களால் இனிது செல்கின் றகாலத்து, குமாரபீடிதமாகி (கக) க்ஷணசக்திகமாகிய அசனிவேகமென்னும் மதஹஸ்தி கவளங்கொள்ளாதுநின்றமையறிந்து காஷ்டாங்காரிகன் மிகவும் கோபித்து, “வைச்யோசிதமாகிய வாணிய (கஉ) வ்யாபாரமின்றி ராஜபுத்ரா (கங்) னுரூபமாக (கச) ஆசரிக்கின்ற கர்வதனாகிய பேரஷ்டபுத்ரனை (கரு) லோ காந்தரமடைவிக்க” என்று சண்டதண்டனென்னும் (கசு) தளவாளை (கஎ) நியோ கிப்ப, அவனும் (கஅ) தத்ர பலஸஹிதனாக்ச்சென்றுகுறுக, அதனையறிந்தகுமா ரன் புறப்பட்டு யுத்தம்பண்ணிச் சண்டதண்டபலத்தையெல்லாம் (கக) பங் கம்பண்ணி, “காஷ்டாங்காரிகன் ஸந்திஹிதனாகின்றவன்; இந்த (௨௦) க்ஷுத்ர

(க) கந்த அதிசயம் - கந்தத்தின் மேன்மை.

(உ) பாதிதமாகி - துன்புறுத்தப்

(ங) ச்வா - நாய். [பெற்று.

(ச) ப்ரபாவம் - மஹிமை.

(ரு) ஈத்ருசவிபவம் - இத்தன்மை யதாகியசெல்வம். [மகிழ்ச்சி.

(ஈ) வ்யஸனம் உத்ஸவம் - துக்கம்,

(எ) விஹரணம் - ஸஞ்சாரம்.

(அ) ப்ரஹரித்து - அடித்து.

(ஊ) நிவாரித்து - விலக்கி. [நமை.

(கௌ) அனுராகித்தமை - ஆசையுற்

(கக) க்ஷணசக்திகம் - குறைந்தவன் மையையுடையது.

(கஉ) வ்யாபாரம் - செய்கை.

(கங்) அனுரூபம் - உரியது.

(கச) ஆசரிக்கின்ற - அனுஷ்டிக்கி ன்ற.

(கரு) லோகாந்தரம் - வேறு உலகம்.

(கசு) தளவான் - சேனைத்தலைவன்.

(கஎ) நியோகிப்ப - ஏவ.

(கஅ) தத்ர - அங்கே.

(கக) பங்கம்பண்ணி - உடைத்து.

(௨௦) க்ஷுத்ரம் - அற்பம்.

ஹனங்களைவதிப்பது கர்மமன்று” என்றுகருதி, ஸூதர்சனயக்ஷணிகினைந்தனன். அவனும் தத்க்ஷணத்திலேவந்து விஜயகிரியென்னும் மதஹஸ்தியிலேற்றிக்கொண்டுபோகித் தனதிடமடைந்தனன். ஜீவந்தரகுமாரன், யக்ஷநீர்மிதமாகிய பூஜாதிசயங்களை அனுபவித்திருந்தனன். ஜீவந்தரகுமாரன், அபாயமின்றியிருந்ததைக் கந்தர்வதத்தை வித்யாப்ரபாவத்தாலறிந்து, குமாரவருத்தாந்தத்தினையறியாது பயசலிதராகிய கந்தாட்யன்முதலாகிய பந்துஜனங்களை உள்ளபடியறிவித்தவின், அவர் பயத்தினீங்கினர். குமாரனும் (க) யக்ஷாவாஸத்தே சிலகாலங்கழித்தபின் அபூர்வதேசங்களைக்காண்பான்வேண்டிக் கமனேன்முகனாகியபின், அவனுக்குக் காமரூபினியென்னும் (உ) முத்திரிகை முதலாயினகொடுத்துவிடுப்ப, அநேகதேசங்களைக்கடந்துபோகிச் சந்த்ராபமென்னும் நகரங்குறுகுதலும், அந்நகரத்துத் தனபதியென்னும்ராஜாவுக்கும் திலோத்தமையென்னுந்தேவிக்கும் புத்ரி, பத்மோத்தமை; ராஜா, ஆதித்யமுனிகளென்பாரொரு தபோதனரை நமஸ்கரித்து, “இவன் யாவர்க்குப் பார்யையாகும்” என்றுவினவ, அவரும், “ஒருகாலத்தில் இவளுக்கு விஷஸ்பர்சனமுண்டாம்; அதனைத் தீர்க்குமவனுக்குயோக்யை” என்றனர். இவளும் யௌவனவஸ்தையினையடைந்து, வனவிஹரணம்பண்ணுகின்றபொழுது, இவளை ஒரு ஸர்ப்பங்குடிபு மோகித்தனன். இதனையறிந்து, “(ங) விஷஹரணம்பண்ணினவனுக்குக் கர்யகையோடுகூட அர்த்தராஜ்யங்கொடுப்பன்” என்று அரசன் கோஷணைபண்ண, அதனைக்கேட்ட வித்யாநிபுணராகிய ஜனங்கள், விஷஹரணம்பண்ணமாட்டாது நீங்கியபின், விஷவீத்யாநிபுணராயினரைத் தேடித்திரிகின்றபரிஜனங்கள், ஜீவந்தரகுமாரனைக்குறுகி, “பூஜயனே! உனக்கு விஷவீத்யா (ச) கௌசல்யமுண்டோ” என்றுவினவ, குமாரனும், “சிறிது உண்டுபோலும்” என, ஸந்துஷ்டராகியபரிஜனங்கள், குமாரனைக் கொண்டுபோகி ராஜஸூயமடைவிப்ப, குமாரனும் (இ) யக்ஷோபதிஷ்ட (ஈ) மந்த்ரானுஸ்மரணத்தால் விஷவிநாசம்பண்ணியபின், ராஜ்யார்ஹமாகிய லக்ஷணரூணாதிசயங்களைக்கண்டு, “இவன் ராஜகுமாரன்” எனநிச்சயித்துப் பத்மோத்தமையினைக் குமாரனுக்கு விவாஹவிதியாற்கொடுத்து அர்த்தராஜ்யத்தினையும் கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களை அனுபவித்த, லோகபாலன்முதலாகிய முப்பத்திருவர்மைத்துனரோடுகூட இனிதசெல்கின்றகாலத்து, தேசாந்தர கமனேன்முகனாகி ஒருவருமறியாதபடி பல்லவதேசத்தைக் கடந்தபின், கேஷமவிஷயத்து கேஷமுரமென்பதொரு ஜினபவனத்தைக்குறுகினனாக, தத்க்ஷணத்திலே ஜினபவனஸூயமாகியதொரு சம்பகவ்ருக்ஷம் புஷ்பித்தது; உத்யான ஸகலகோகிலங்களும்

(க) யக்ஷதுவாஸம் - யக்ஷர்களின் இருப்பிடம்.

(உ) முத்திரிகை - மோதிரம்.

(ங) விஷஹரணம் - விஷத்தைப் போக்கல்.

(ச) கௌசல்யம் - திறமை.

(இ) உபதிஷ்டம் - உபதேசிக்கப் பெற்றது.

(ஈ) அனுஸ்மரணம் - பின்னினைத்தல்.

கூவின; நகரஸமீபமாகிய மனோஹரமென்னும் உத்யானத்து ஸஹஸ்ரகூட மென்னும் தடாகமும் ஸலிலபரிபூர்ணமாயிற்று; (க) தக்கத ஸகலருவலயாதி புஷ்பங்களும் மலர்ந்தன; ப்ரமரநிகரங்களும் (உ) பரிப்ரமித்தன; ஜினபவன் கோபுர கவாடங்கள் தாமேநீங்கின. அவ்வவ்விதசயங்களைக்கண்டு விஸ்பித னாகித் தடாகத்தையடைந்து ஸநானபுரஸ்ஸரமாகப் புஷ்பங்களைக் கைக் கொண்டு ஜினபதிஸமீபமடைந்து அர்ச்சுரபுரஸ்ஸரமாக ஸ்துதித்திருந்த னன். தந்நகரேறேஷ்டி ஸுபத்ரனுக்கும் நீஸ்பருதியென்னும்பார்யைக்கும் புத்ரி, கேஷமஸூந்தரியென்பாள்; ஸுபத்ரேறேஷ்டி, வினயந்தரரென்னும் தபோதனரையடைந்து, “கேஷமஸூந்தரி யாவர்க்குப்பார்யையாகும்” என்று வினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்: “கந்யகாயோக்கியனாகியபர்த்தா ஸஹஸ்ரகூடஜினபவனத்தையடைதலும் சம்பகவிகாஸமும் (ங)கோகிலகோலாஹல மும் தடாகபூர்ணமும் தக்கத குமுதவிகாஸமும் மதுகரஸஞ்சாரமும் கோபுர (ச) கவாடவிசுடனமுமாகிய அதிசயங்களுவாகும்” என்று (ரு) ஆதேசித்தனர். ஆதலின், தத்பரீக்ஷார்த்தமாக நான்வழிபார்த்திருக்கின்ற ஸுபத்ர ண்பரிஜனங்கள் ஜீவந்தரகுமாரனையும் அவ்வவ்வாச்சர்யங்களையும் கண்டு, (சு) ஸம்பரமத்துடன்சென்று னேறேஷ்டிக்கு அறிவிப்ப, அவனும்வந்து குமாரனை எதிர்கொண்டுபோற்றித் தனது (எ)பவனமடைந்து சுபதிவஸத்துக் கல் யாணவிதியாற் குமாரனுக்கு கேஷமஸூந்தரியைக்கொடுப்ப, அவளுடன் இனிது அனுபவித்துச் சிலகாலங்கழிந்தபின், முன்பு ஸத்யந்தரமஹாராஜனால் தனக்கு (அ) ப்ரஸாதஞ்செய்யப்பட்ட சாப்பாணங்களைக் குமாரனுக்கு யோக்யமென்றுகொடுப்ப, அவற்றைக்கொண்டு அங்குநின்றும் அப்ரகாசமாகப் போந்து பலநாடுங்கடந்து ஸுஜனவிஷய ஹேமாபநகரத்துஸமீபமாகிய மனோஹரோத்யானமடைந்தனனாக, தந்நகராதிபதி த்ருடமித்ரனென்னும் ராஜாவுக்குத்தேவி, நளினியென்பாள்; இவளுக்குப்புத்ரி, ஹேமாபையென்பாள்; ராஜா தன்புத்ரியை யாவாக்குக்கொடுத்துமென்று ஒரு (கூ) நைமித்திகளைக்கேட்ப, அவனும், “மனோஹரோத்யானத்து ஒரு (கௌ) லக்ஷத்தினை நோக்கி எய்தபின், யாவனதுசரம் லக்ஷத்திற்சென்று மீண்டுவந்துவிழுவதா கும். அவன் கந்யாபதியாகும்” என்றனன். அன்றதொடங்கி, ராஜபுத்ரர்கள், அந்தஉத்யானத்தே யந்தரத்திலே (கக)தனுர்வியாயாமம்பண்ணுகின்றவிடத்தே, ஜீவந்தரகுமாரனும் குறுக, அவர்களும், “குமாரனே! தனுர்வேத சிஸைஷியில் அப்யாஸமுண்டாயின், எய்வாயாக” என்ன, குமாரனும் அவர்களுடைய சாப்பாணங்களைக்கண்டு, “லக்ஷணஹீனங்கள்” என்றுதுஷித்த

(க) தக்கத - அதையடைந்த.
(உ) பரிப்ரமித்தன - நாற்புறமும் சூழ்ந்தன.
(ங) கோகிலகோலாஹலம் - குயில் முழக்கம்.
(ச) கவாடவிசுடனம் - கதவுதிறந்தல்.

(ரு) ஆதேசித்தனர் - கட்டளையிட
(சு) ஸமபரமம்-பாபரப்பு. [டனர்.
(எ) பவனம்-வீடு. [டுகப்பபட்ட.
(அ) ப்ரஸாதமசெய்யப்பட்ட.கொ
(கூ) நைமித்திகன் - சோதிடன்.
(கௌ) லக்ஷம் - குறி.
(கக) தனுர்வியாயாமம்-விற்பயிற்றி.

மத்யமலக்ஷணத்ததாகியதொரு பாணத்தினைவாங்கிக்கொண்டு எய்ய, அது லக்ஷயத்திற்செல்லாது மீண்டுவந்ததுகண்டு, விஸ்மிதராகி, “குமாரனுக்குத் தனுர்வேதாப்யாஸம் இப்பெற்றியதோ” என்ன (க) மித்தியாபஹாஸம்பண்ணியபின், குமாரனும் (உ) லக்ஷ்மிதனாகி, ஸ்வஹஸ்தகதபாணத்தினால் எய்த விடத்து லக்ஷயத்திலேவீழ்ந்தது. அதனைப்பரீக்ஷிப்பான்வேண்டி ராஜா (ங)நியுக் தராகிய பரிஜனங்கள் ஸம்ப்ரமத்துடன் கொண்டென்று ராஜாவுக்குக் காட்ட, அவனும் இவனுடைய ராஜயோக்யமஹாத்மயத்தினைக்கண்டு ராஜ புத்ரனெனநிச்சயித்துக் கல்பாணவிதியால் ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு ஹேமாவை யைக்கொடுத்தான். குணமித்ர பருமித்ர தனமித்ர ஸுமித்ரமுதலாகிய கல்யகாப்ரதாக்களைத் தனுர்வித்யாதி ஞானகுசலராகப்பண்ணி, குமாரன் இனிதிருந்தான். கந்தர்வதத்தை தனதுவித்யையால் அப்ரகாசமாகவந்து ஜீவந்தரகுமாரன் (ச) குசலவ்ருத்தியினையறிந்து தனதுவரவினையறிவித்துச் செல்கின்றகாலத்து, ஒருநாள், நந்தாட்யன் கந்தர்வத்தாஸமீபமடைந்து, “ஸ்வாமியீ! அப்ரகாசமாகப் பலநாளும்போகின்றதேசம்யாது” என்று வினவ, அவரும் (ஞ) மந்தஸமிதஞ்செய்து, “குமாரனே! தத்ப்ரதேசமடைய வேண்டுமியாயின், ஸ்நானபவித்ராகுசி ஸ்மரதரங்கினீயென்னுஞ் சயனதல த்து கின்ப்ராதாவினை ஸ்மரித்துச் சயனம்பண்ணத் தத்ஸமீபமடையலாகும்” என்றபின், நந்தாட்யனும் அவ்வண்ணஞ்செய்ய, கந்தர்வத்தந்திரியோகத்தால் ஆபோகினீயென்பதொருவித்யை,சயனதலத்தோடும்கொண்டுபோகி ஜீவந்தர குமாரஸமீபமடைவிப்ப அடைந்து ஜீவந்தரகுமாரனைநமஸ்கரிப்ப, ஜீவந்தர குமாரனும் ஆனந்தத்தோடு நந்தாட்யனை ஆலிங்கனம்பண்ணியபின், கந்தோத் கடாதி பந்துஜனவ்ருத்தந்தினையுங்கேட்டுப் பரஸ்பரம் ப்ரீதராயிருந்த னர். மற்றொன்றுசொல்லுதம்:

ஸுஜநவிலுய சோபாநகரத்தாராஜா த்ருடமித்ரனுக்கு ப்ராதாவாகிய ஸுமித்ரனுக்குத்தேவி, வசந்தநா; இவர்கட்டுப்புத்திரி, ஸ்ரீசந்த்ரையென் பான். இவள் யௌவநாவஸ்தையினையடைந்தபின், ஒருநாள், தன்மாளிகை யில்வினையாடுகின்ற (க) கபோதமிதுனங்களைக்கண்டு (எ) ஜாதிஸ்மரணமு டையளாகி மூர்ச்சித்தனளாக, இவளைப் பரிஜனங்கள் சந்தனாகிகளால் தேற் றியபின், மாதாபிதாக்கள் அதனைக்கேட்டுப் பரவசராகித் த்லகசந்திரிகை மகள் அகங்கஸூர்திரியென்னுஞ்சேடியை, “பெண்பிள்ளையின் மூர்ச்சாகார ணத்தையறிந்துவருவாயாக” என்றுபோகவிட, அவளும் ஜாதிஸ்மரணத்தால் மூர்ச்சைவந்தமை கல்யகைபக்கல்கேட்டுவந்துசொல்லுவாள்: “இதற்கு மூன் றும்பலத்து ஹேமாங்கதவிஷய ராஜமஹாபுரத்து வைச்யன், ரத்ததேயனென்

(க) மித்தியாபஹாஸம் - பொய்யா
கியபரிஹாசச்சரிப்பு.

(உ) லக்ஷ்மிதனாகி - வெட்கமடைந்து.

(ங) நியுக் தர் - எவப்பிட்டவர்.

(ச) குசலவ்ருத்தி - சேஷமமாக

இருத்தல்.

(ஞ) மந்தஸமிதம் - புன்கிரிப்பு.

(க) கபோதமிதுனம் - புறாவிட
டை.

(எ) ஜாதிஸ்மரணம் - பழம்பிதப்

புணர்ச்சி.

பான்; பார்யை, ரத்நமாஸையென்பான்; இவர்கட்டுப்புத்திரி, அநுபமையென்பான்; அந்நகரத்துக்கனகதேஜனென்னும்வைச்யனுக்கும் சந்தரமாஸைக்கும் புத்ரன் ஸ்வர்ணதேஜன்; மைத்துனனாகிய இவனுக்கு அநுபமையைக்கொடுத்துமென்றிசைந்த மாதாபிதாக்கள் பின் அவனைஅவமதித்து, மணிகாரனென்னும் வைச்யபுத்ரனாகிய குணமித்ரனுக்குக்கொடுத்துச் செல்கின்றகாலத்து, அவன் அம்போரிதியென்னும் ஓராற்றின்சுழியுள் அகப்பட்டு மரித்தபின், அநுபமையும் பர்த்ருமரணதுக்கிதையாகித் தத்த்ரதேசத்தேவீழ்ந்துமரித்தனன்; பின்பு அவர்களிருவரும் அந்நகரத்து ஒருவைச்யன்க்ருஹத்தே பவனவேகனும் ரதிவேகையுமென்னும் கபோதமிதுனங்களாகப்பிறந்து (க) போதாதிசயத்தாற் பிறருபதேசிப்ப அக்ஷராப்பாஸஸுதலாகிய ஸாமர்த்யத்திளையடைந்து ஸ்ராவகயோக்யாசாரங்களை ஆசரித்துப் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினாற்பாஸ்பரம் அனுகரித்து வளர்கின்றகாலத்து, அநுபமைக்குமைத்துனனாகிய ஸ்வர்ணதேஜன்மரித்து (உ) மார்ஜாரமாகப்பிறந்தனன்; மார்ஜாரம் பூர்வவைரத்தால், அநுபமையாகிய ரதிவேகையைப்பிடிப்பப் பவனவேகனென்றும்புரு, நக (ஊ) துண்டங்களால் மார்ஜாரத்தைப் பாதித்துச்செல்லாநின்றகாலத்து, ஒருநாள் பர்வதபார்ச்வத்தே கபோதமிதுனங்கள் விளையாடப்போகியவிடத்த வஸியிலே பவனவேகனகப்படக் கண்ட ரதிவேகை சோகத்தினோடு கூடவந்து நேருஷ்டிக்குத் (ச) தத்பர்த்ருமரணத்தனை மூக்கினுலெழுதிக்காட்டி, சோகத்தால்மரித்து ஸ்ரீசந்தரையாகிப்பிறந்தது" என்று சேடி சொல்லக்கேட்டு ஸ்ரீசந்தரையுடைய பூர்வபர்த்தாவைத்தேவொன்வேண்டி ஒருப்பட்டகன்று இவள்பூர்வவைபவங்களையெழுதுவித்து ரங்கதேஜனென்னும்நர்த்தகனையும் மதனலதையென்னும் நர்த்தகியினையும்அழைத்து ஸம்மானபூர்வகமாக, (ஐ) ஏதத்வ்ருத்தாந்தத்தினை நாடகமாகப்பண்ணி அபிநயித்துப் பலதேசங்களிலும் ரங்கஸ்தானத்துப் (ஈ) பட்டகத்தைவிரித்துக் கூத்தாடுக" என்று சொல்லிவிடுத்தனா. அவர்களம்போநி அவ்வண்ணஞ்செய்கின்றகாலத்து, ஒருநாள், ராஜா, புஷ்பவனமென்பதோருதயானத்து ஸமரதிரூப்தரென்றுத் தபோதனநாகமஸ்கரித்துத் தாம்மஸுரவனாந்தரம், "என்புத்திரி பூர்வபவ பர்த்தாவைக் காணலாவதுஎவகே" என்றுவினவ, அவரும், "இப்பொழுது நேமாபாகரத்தில" என்றருளச்செய்யக்கேட்டு, நர்த்தகரோடுகூடப்போகி நேமாபாகரமடைந்து ரங்கஸ்தானத்தேகூத்தாடுவிப்ப, தத்தர்சனார்த்தமரக நகரஜனங்களோடுவந்து நந்தாட்யன்கண்டு, ஸ்ரோதிஸம்ரணத்தினுல்மூர்ச்சிப்ப, ஜீவந்தரகுமாரன் சிதக்கிரியைகளால் மூர்ச்சைகீக்கி, "மூர்ச்சாகாரணம்" என்னென்றுவினவ, அவனும் பட்டகத்தவெழுநிய பூர்வபவஸம்பந்தத்தினையெல்லாஞ்சொல்லி, "பூர்வபவத்து நின்மானிகையிலே

(க) போதாதிசயம் - ஞானமிருதி.

(உ) மார்ஜாரம் - பூனை.

(ஈ) துண்டம் - மூக்கு.

(ச) தத்பர்த்ரு - தன்கணவன்.

(ஐ) ஏதத்வ்ருத்தாந்தம் - இந்நவர

(ஈ) பட்டகம் - படம். [லாறு.

பவனவேகனென்னும் கபோதமாகி, (க) ஜீவிதாவஸானத்து நந்தாட்யனாயி னேன்” என்று சொல்லக்கேட்டு, அத்தயந்தம் விஸ்மிதனாகி ஜீவந்தரகுமாரன் ஸ்ரீசந்த்ரநந்தாட்யர்களுக்குக் கல்யாணவிதியினைத் தொடங்குவானெருப் பட்டனன். மற்றொன்று சொல்லுவதும்:

ஹரிவிக்ரனென்பானொரு வ்யாதபதி தந்தாயாதியாயினொருவனாற் பீடிதனாகிப்போந்து கபித்தவனஸமீபமாகியதொரு பர்வதபார்ச்வத்தே ஒரு நகரம்பண்ணியிருந்தனன். இவனுக்கும் வனகிரியென்னும்பார்யைக்கும் புத் திரன், வனராஜனென்பான்; ஹரிவிக்ரமனுக்கு (உ) ஸாமந்தர், அதிபலனும் வடவ்ருக்ஷனும் சித்ரஸேனனும் ஸைந்தவனும் அரிஞ்சயனும் சநாமர்த்தனனும் என்பார். வனராஜனுக்குஸகாயர், லோகஜங்கனும் ஸ்ரீஷேனனும் என்பா ரிருவர். ஒருநாள், நகரசோபையென்னும்நகரமடைந்து ஒருத்யானத்துவிளை யாடாநின்ற ஸ்ரீசந்த்ரையது ரூபயௌவனஸௌந்தர்யாதிசயத்தினைக்கண்டு விஸ்மிதராகிப்போகின்றவர் ஸ்காநூர்த்தமாகக் கொடுபோகின்ற ராஜவாகன மாகிய ப்ரதானதூரகத்தினைப் பலத்தாற்பிடித்துக்கொண்டுபோகி ஹரிவிக்ர மனுக்குக்கொடுப்ப, அவனும் அவர்களுக்கு ஸம்மானம்பண்ணியபின், வனராஜ னுக்கு ஸ்ரீசந்த்ரையது ரூபஸௌந்தர்யாதிசயத்தையறிவிப்ப, அவனும் பூர்வ பவ ஸ்நேஹானுபத்தத்தினால் மிகவும் (௩) அனூரக்தனாகி, “அவளை யாதானும் ஒருபாயத்தாற் கொடுவந்துதரவேண்டும்” என்று பருவிதஸம்மானங்களை விரப்ப, அவர்களும் நகரமடைந்து (௪) நிவாஸஸ்தானமறிந்து அதற்கு அது ரூபமாக நிலவறைபண்ணி அவளையுங்கொண்டு அங்கேகி, “இன்னார் இவ்வண் ணஞ்செய்தனர்” என்று ஒலையெழுதிவைத்துப்போனவிடத்து மந்தறநாள், பெண்பிள்ளையைக்காணாது பந்துஜனங்கள் அதிதக்கிதராகியபின், கின்னர மித்ரனும் யக்ஷமித்ரனுமென்னும் கர்யகாப்ரதாக்கள் அவ்வேலையைவாசித்து அவ்வழியேதொடர்ந்துசென்று யுத்தம்பண்ண, அவர்களும் இவர்களைஜயித் துக்கொண்டுபோகி வனராஜனுக்குக்கொடுத்தனர். அவளும், “என்னுடைய நகரத்த ஜினபவனம் நமஸ்கரித்தல்லது வார்த்தைபேசேன்” என்று மௌன விரதங்கைக்கொண்டனன். வனராஜனும் இவனதுவிரகத்தித்தமறித்து, “யா தானுமோருபாயத்தால் என்கண் அனூராகிப்பாளாகப்பண்ணவேண்டும்” என்று தன்பரிசாரகஸ்திரீகளையேவ, அவர்களும் நானாப்ரகாரத்தாற் பேதிப்பவும், அவள் முன்போலச் சலியாநிருந்தனன்; இந்தவ்ருத்தாந்தத்தினை ஹரிவிக்ர மன்கேட்டு, “இவ்வண்ணஞ்செய்தபிழைசெய்தனை” என்று வனராஜனை மிக வுங்கோபித்து ஸ்ரீசந்த்ரையினைத் தன்புத்ரிகளோடுகூட வர்த்திப்பாளாகப் பண்ணியபின், த்ருடமித்ரன் ஸுமித்ரன்முதலாகிய ஸகலபத்தஜனங்களோ டுகூட ஜீவந்தரகுமாரன் யுத்தஸன்னத்தனாகிச்சென்று ஹரிவிக்ரமனுடைய நகரத்தைவளைந்து யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கியபின், “பருஜனவினாசகாரண

(க) ஜீவிதாவஸானம் - வாழ்நாள் முடிவு.

(உ) ஸாமந்தர் - சிறந்தவர்.

(௩) அனூரக்தன் - பிரீதிகொண்ட வன்.

(௪) நிவாஸஸ்தானம் - இருப்பிடம்.

மாகிய யுத்தஞ்செய்யுமது காரியமன்று” என்றுகருதி ஜீவந்தரகுமாரன், ஸுதர்சனயக்ஷணிகிணந்தனன்; அவனும் தத்க்ஷணத்திலே ஸ்ரீசந்த்நாயைக்கொடுவந்துகொடுத்துப் பின்னும் யுத்தோன்முகனாகிய ஹரிவிக்ரமனையும் வனராஜனையும் கட்டிக்கொடுவந்து குமாரஸன்னிதானத்திலிட்டனன். தத்காலத்தே (க) சர்யாமார்க்குமெழுந்தருளினாரொரு சாரணரைக்கண்டு ஜீவந்தரகுமாரன், நவபுண்யக்ரமத்தாலெதிர்கொண்டு அமுதுசெய்வித்துப் (உ) பஞ்சாச் சர்யமடைய, அதுகண்டு வனராஜன் ஜாதிஸ்மருதியடைந்து, “யான்முன்பு ஸ்வர்ணதேஜனென்னும் வைச்யனாகிப்பிறந்து அதற்பின் மார்ஜாரபவத்துக்கபோதத்தினையடர்த்துப்பிடித்தபின், மற்றொருநாள் ஒருதபோதனர் சூகமாத்நியயனம்பண்ணக்கேட்டிருந்து உபசம்பாவத்தால் வைராஜபந்தத்தினீங்கி வரராஜனையினோதலிற் பூர்வபவஸ்நேகத்தால் இவ்வண்ணஞ்செய்தேன்; என்பலபராக்ரமத்தாலன்று” என்றுசொல்லியபின், அவர்களைப் பந்தத்தினீங்கிப் போகவிட்டபின் சோபாநகரமடைந்து கல்யாணவிதியால் ஸ்ரீசந்த்நாயினை நந்தாட்யனுக்குக்கொடுத்தபின், ஹேமாபநகரத்தேறவருகின்றவன் ஒருபொய்க்கைக்களையில் விட்டிருந்தபொழுது அப்பொய்கையுள் ஸ்நானபானாதினைச்செய்கின்ற பரிஜனங்களைச் சில (௩) மக்ஷிகைகள்வந்து பாதிப்ப, “இது (ச) க்ருதகமாகவிருந்தது” என்று அறிந்து, “இதற்குக்காரணமென்ன” என்று யக்ஷணைஸ்மரிப்ப, அவனும் அதுபொழுதேவந்து அப்பொய்கையுள் ஒருவித்யாதரன்செய்த அம்மாயத்தினைநீக்கி அவனைக் குமாரஸந்திதானத்துவைப்ப, அவனும், “நீயார்” என்றுவினவச் சொல்லுவான்: “பூர்வபவத்தி மாலாகாரனென்னும்வைச்யனுக்கும் குஸுமஸ்ரீயினுக்கும்புத்ரன்; ஜாதபடனென்பேன்; தனத்தன்னென்னும்வைச்யனுக்கும் நந்தியென்னும்பாரியைக்கும்புத்ரன்சந்த்ராபனென்னும்மித்ரனோடுங்கூட நின்கண்ணே ஸந்தர்மங்கேட்டு மதுமாம்ஸநிவ்ருத்திவ்ருதம் கைக்கொண்டுமுடித்து வித்யாதரனாயினேன். ஒருநாள், ஸித்தகூடத்துஸன்னிஹிதராகியசாரணரைகமஸ்கரித்துப் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினைக்கேட்டு (௪) பவத் தர்சனார்த்தமாகவந்தேன், நின்பூர்வ பவஸம்பந்தமாவது: தாதக்ஷேண்ட பூர்வமந்தர பூர்வவிதேக புஷ்கலாவதிவிஷய புண்டரீகணீரகராதிபதி, ஜயந்தரன்; தேவி, ஜயதேவி; இவர்கட்குப் புத்ரன், ஜயத்ருடன். இவன் ஒருநாள், மனோகரோத்யானமடைந்து வனவிஹாரணம்பண்ணி ஒருபொய்கையுள்விளையாடாநின்றதொரு அன்னக் குஞ்சைக்கண்டு ஆதரித்து, ஒரு (௫) சேடகனைவிடுத்துப் பிடிப்பித்துக்கொண்டுபோந்து வளராரிற் ப இதன்மாதாபிதாவாகிய அன்னங்கள் இதன்பின் ரொடர்ந்தசென்று மாளிகையிலே அவராதமும் சோகஸ்வரத்தால் அரற்று

(க) சர்யை - பிண்குக்கோடல்.

(உ) பஞ்சாச்சரியங்களாவன - தேவர்கள் மலர்மழைபொழிதல், பொன்மழைபொழிதல், தேவதந்துபிழைக்கல், தேவஸ்துதி, தென்றல் நறுமணம் வீசல்.

(௩) மக்ஷிகை - ஈ.

(ச) க்ருதகம் - செயற்கை.

(௪) பவ - உன்னுடைய.

(௫) சேடகன் - ஏவல்செய்பவன்.

கின்றவிவற்றுள், பிதாவாகிய அன்னத்தைச் சேடகன் எய்துவீழ்த்தினன்; ஐய தேவிகண்டு, “இஃது என்” என்றுவினவ, சேடகனும் உள்ளபெற்றிசொல்லியபின், குமாரனைநோக்கி, “இந்தப்பாபக்ரியைசெய்துபிழைசெய்தனை; இனி இதனைத்தாயோடேகூடவிடுவாயாக” என்றுசொல்ல, அவனும், “அஞ்ஞான னாகிய என்னால் இப்பாபக்ரியைசெய்யப்பட்டது” என்று ஆத்மநிரந்தையோடுங் கூடிப் பிரித்தபதினாறாநிற்கட்டியபின், ஸம்ஸாரவிரக்த தப்பரபாவத்தால் ஸஹஸ்ராரகல்பத்துத்தேவனாகி அஷ்டாதசஸாகரோபமகாலம் திவ்யஸூக மனுபவித்துப்போந்து ஜீவந்தரகுமாரனாயின. முன்பு சேடிகனாலெய்யப் பட்ட அன்னம் நின்சத்தருவாகிய காஷ்டாங்காரிகளாயிற்று. முன்பு அன்னக் குஞ்சைக் கிளையிப்பிரித்தனையாதலிற் பதினாறஸம்வந்தராம் நீயும் நின்கிளையிற் பிரிந்தனை” என்று இவ்வண்ணம் வித்யாதான்சொல்லக்கேட்டு, அவனுக்கு ப்ரியவசனஞ்சொல்லிவிட்டு ஹேமாபநகரமடைந்து இஷ்டவிஷயங்களையனு பவித்துச்செல்கின்றகாலத்து, மற்றொன்றுசொல்லுதம்:

“ராஜபுரத்துநின்றம் நந்தாட்யன்போகி ஜீவந்தரகுமாரனையடைந்த பின், வருளமதுராதிகள் கந்தர்வத்தையைக்குறுகி, விரயோபசாரஸுனித மாக, “ஸ்வாமியும்நந்தாட்யனும் எந்தத்தேசத்தே வர்த்திக்கின்றனர்” என்று வினவ, அவனும் ஸுஜனவிஷயஹேமாபநகரத்துள்ளா” என்றுசொல்லக் கேட்டு மிகவும்பீதராகி ஸ்வபந்துஜனங்களுக்கு அறிவித்து, ஹேமாபநக ரத்து ஏறப்போகின்றவர்கள் தண்டகாரணயத்துத்தாபஸாச்சரமத்துவிட்டனர்; அவ்விடத்து (க) யத்ருச்சையாய் விஜயமஹாதேவி அவர்களைக்கண்டு, “நீங் கள் எங்குள்ளீர்; எங்குப்போகின்றீர்” என்றுவினவ, (உ) யதாவ்ருத்தாந்தமறி வித்தபின், புத்ரவிரஹ துக்கபீடிதையாகியதேவி சோகபாஷ்பம்வீழ்தர, “அப்பிள்ளையை இங்கேயும்கொண்டுவருவீராக” என்றுசொல்லிவிடுத்தபின், அவர்களும், “தேவியதுசோகாவஸ்தையினாலும் ரூப ஸாத்ருச்சயத்தாலும் ஸ்வா மிக்ஞமாதாவேபோலும்” என்று ஸந்தேஹமெய்திப்போகி ஹேமாபநகரமடை ந்து செளர்யப்ரகாசபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வாமியைக்காண்பான்வேண்டி, ஒரு வ்யாதபதியோடுங்கூடி (ங) ஸார்த்தத்தினைச்சுறைகொண்டனர். ஸார்த்தத் துள்ளவர்கள் சிரோகதஹஸ்தராகி ஆக்ரோசபூர்வகம் ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு அறிவிப்ப, அவனும்வ்யாதபலத்தோடும் யுத்தம்பண்ணுகின்றவிடத்து வருளா ன்களும் தமதுவீர்யப்ரகாசபூர்வகமாக ஸ்வநாமாக்ஷரஸுனிதமாகியசரங்கனை விட, அவற்றைக்கண்டு பந்துஜனங்களாவதறிந்து, அவர்களுடன்கூடிக் கந் தோத்தாதி பந்துஜனவ்ருத்தாந்த (ச) நிவேதநாகந்தரம் தண்டகாரணய வ்ருத்தாந்தத்தினையறிவித்தபின், அப்போதே ராஜபுரமனோன்முகனாகி த்ரு டமித்தாநிபந்துஜனங்களுக்கறிவித்து, சாதாரண்கபல (ஞ) விபூதியோடுங்கூ

(க) யத்ருச்சை - தற்செயல்.

(உ) யதாவ்ருத்தாந்தம் - உள்ளவர லாறு.

(ங) ஸார்த்தம் - பொருளோடுகூடி.

(ச) நிவேதநாகந்தரம் - தெரிவித்த பின்.

(ஞ) விபூதி - செல்வம்.

டப்போகித் தண்டகாரண்யத்துத் தன்வரவுபார்த்திருந்த விஜயமஹாதேவியை நமஸ்கரித்திருப்ப, தத்க்ஷணத்தே ஸுதர்சனயக்ஷண்சந்திகிதனாகித் திவ்யாபரண வஸ்த்ரகந்த மால்யபோஜனாதினாந்ஸூஜித்து மதரவசனங்களாந் குமாரமாதாக்களுடைய சோகதுக்கங்களைக் கெடுத்துப்போயினபின், குமாரனதுபுண்யமஹிமையினைக்கண்டு மிகவும் (க) பிரஸன்னையாகி ரஹஸ்யமாகப் புத்திரினைநோக்கி, “ஸ்வாமியை லோகாந்தரமடைவித்து நம்குலராஜதானியாகிய ராஜபுரத்தே ராஜ்யபதமெய்தி வர்த்திக்கின்ற காஷ்டாங்காரிகன் நமக்குச் சத்துருவாயினன். தேஜஸ்வியாகிய உண்ணல் உபேக்ஷிக்கப்படுவானல்லன்” என்றுசொல்ல, “அவ்வண்ணஞ்செய்கின்றேன்” என்றுசொல்லி, காலானுருபமாக (உ) அபிப்ரேதகாரியமுடிந்தபின் நந்தாட்யலோடே எழுந்தருளுமளவுமீவ்வனப்பிரதேசத்தே இருந்தருளுவீராக” என்றுசொல்லி, மஹாதேவிக்கு ரக்ஷார்த்தமாகச் சிலபரிஜனங்களையுமிருத்திப்போகி முன்பேபரிஜனங்களையடைவித்து அப்ரகாசமாக ராஜமாபுரமடைந்து யக்ஷனாந்கொடுக்கப்பட்ட காமமுத்திரிகாப்பராவத்தினால் ஒரு வைச்யவேஷங்கொண்டுபோகி (௩) ஆபணப்ரதேசத்திருப்ப, அந்தநகரபேரூஷ்டி ஸாகரதத்தன் பார்யை, அமலையென்பான்; புத்திரி விமலையென்பான்; “இவளைப் பூர்வார்க்குக்கொடுத்து” என்று கைமித்திகினைவினவ, “கஷ்டகாரியோக்யபர்த்தா ஸன்னிஹிதனாகியபொழுது ஸ்வர்ணராஜதாதி ஸகலதனங்களுந் அதிகலாபத்தவாகும்” என்று ஆதேசமுண்டாதவின், ஜீவந்தாரும்பரின் ஸன்னிஹிதனாகியபொழுதே அவ்வண்ணமாகியபின் ஆனந்தத்திடைக்கடி ஜீவந்தாருமாரனாக்கு விமலையை விவாஹவிதியாற்கொடுக்க அனுபவித்துச் சிலகாலங்கழித்தபின்பு (ச) பரிவ்ராஜகவேஷங்கொண்டுபோகிக் காஷ்டாங்காரிகஸமீபமடைந்து, “அதிதியாகியவெனக்குப் போஜனதானம்பண்ணவேண்டும்” என்ன, அவனும் உபசாரஸஹிதமாகப்போசனம்பண்ணுவித்தபின், அதுவே காஷ்டாங்காரிகவிநாசநிமித்தமாகக்கொண்டு புறப்பட்டு ஒருவ்ருததப்ராஹமணவேஷங்கொண்டு போகி ராஜபுத்திராதிவிசிஷ்டஜனங்களிருந்தஸபையையடைந்து, “த்ருஷ்டபலமாகிய வசிகரண ரூர்ணஞ்சுனதி ஓனவுதவித்தைகளுள்; வேண்டுமீர்களாயின், உபதேசங்கொள்வீராயின்” என்ன, அவர்களும், “என்னே, இந்தவார்த்திகயானுருமமாகின்றதில்லை, இவன்வசனம்” என்றுசொல்லி, அபஹஸித்து, “இந்நகரத்தே குணமலை யென்பான் ஒருவைச்யபுத்திரி, ரூர்ணத்தினை ஜீவந்தாருமான் ஸ்துதியாமையாற் புருஷத்வேஷியாகி வர்த்திக்கின்றான்; அவனை வசிகரணம்பண்ணவல்லீராயிற் பின்பு யாங்களும் அப்யஸித்தும்” என்றுசொல்லியபின், மாயாவ்ருத்தனும், “அவ்வண்ணம் செய்குவன்” என்று ப்ரதிஞ்ஞாபண்ணி, குணமலைபவனமடைந்து, “அதிதியாயினொரு

(க) பிரஸன்னையாகி-திர்ப்தியடைக்கவளாகி.

(உ) அபிப்ரேதகாரியம்-இச்சிக்கப்பெற்றகாரியம்.

(௩) ஆபணம் - கடைத்தெரு.

(ச) ப்ரிவ்ராஜகவேஷம் - ஸத்யாஸவேஷம்.

வன்வந்துகின்றனன்” என்று சேடிமுகத்தாலறிவித்து, குணமாலையின் அனுமதியாலடைவிக்கஅடைந்து (க) பத்ராஸனத்திருப்ப, “எங்குநின்றும்வருகின்றீர்; எங்குப்போகின்றீர்” என்று குணமாலையினவ, (உ) ஸ்கலிதவசனத்தனாகி, “பின்னின்றும்குருகின்றேன்; முன்னோக்கிப் போகின்றேன்” என்ற பரிஹாஸவசனங்களைப்பரிஜனங்கள் அபஹஸித்தபின், “வார்த்திக்யம்சித்தவி காரம்பண்ணுமென்பது தருவதன்றோ” என்று அவர்களைநிவாரித்து, “முன்னோக்கிப்போகின்றதேசம்யாது” என்றுவினவ, “ஜராவிநாசகாரணமாகிய கர்யாதீர்த்தத்தேறப்போகின்றேன்” என்ன, அவளும், “என்னே! இவனது சரீரம் வார்த்திக்யாநுபமாயினும் வசனம் யௌவனஸங்கிருதமாகின்றவாறு” எனநினைந்து உபசாரஸஹிதமாக அவனுக்குப் போஜனம்பண்ணுவித்தனன். அதற்பின், “(௩) அபிலஷிததேசத்தேறப்போவீராயின்” என்ன, அவளும், “அவ்வண்ணஞ்செய்வேன்” என்று ஸ்கலிதவசனத்தனாகி அவளதுசயனத்தல த்தையடைய, குணமலை, பரிசாரகஜனங்கள் அதனையறிந்து கரங்களைப்பற்றி யீர்க்கின்றவர்களைநிவாரித்து, “சயனதலத்தேவஸிப்பிக்க” என்று நியோகித் தபின், இரவுவஸித்து (௪) ப்ரபாதகாலத்து அதிமதுரமாகப்பாடிய இவனது ஸ்வரத்தைக்கேட்டு, “கார்தர்வத்தாலிவாஹகாலத்து ஜீவந்தரகுமாரகீதமே போன்றிருந்தது” என்று விஸ்மிதையாகி, குணமலை அவனையடைந்து, “என்னஎன்னவித்தைகள் அப்யஸித்தீர்” என்றுகேட்ப, தர்மார்த்தகாமசாஸ்திர பாரங்கதனுகின்றேன்; தர்மார்த்தபலங்களைப் பிரதிபாதிப்பது காமசாஸ்தரம்; அதன்பேரத்தனவாகிய ஸகலகலாவித்தைகளும் அறிவேன்” என்ன, அவளும் ஆதரித்து, “கந்தயுக்திமுதலாகியவித்தைகளை எனக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்” என்றுபிரார்த்தித்து அப்யஸியாநின்றவிடத்து, மற்றொருநாள், வித்யாதீதேவதாபூஜா வ்யாஜத்தினால் ஒருத்யானமடைந்து கௌர்தமாகத் தனது ஸ்வபாவரூபத்தைக்காட்டிப் பின்னரும் (௫) விச்வாஸார்த்தமாகச் சூர்ணவிவாதவ்ருத்தார்த்தத்தினையுஞ்சொல்லிக் கரதலஸபாச்சனஸூகமஸூபவித்த பின், அவளும் லக்ஷ்ஜாஸநேகபரவசையாகிநிப்ப, பின்னும் தனதுவ்ருத்தவேஷங்கொண்டு வித்யாதேவதாபூஜைபண்ணியபின், இந்தவ்ருத்தார்த்தத்தினைப் பந்துஜனங்களறிந்துமிஷம்பூரீதராகி, ஜீவந்தரகுமாரனுக்குக் குணமாலையை விவாகவிதியாற்கொடுத்தபின், அவளுடன்இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களையனுபவித்துச் சிலநாள்கழித்தபின், ஒருநாள், ஸமஸ்த பந்துஜனங்களோடும் சாதாரண (௬) பலஸஹிதனாகி விஜயகிரியென்னும் மதஹஸ்தியினையேறி ராஜ (௭) பரிச்சதம் புடைகுழ்தரக் கந்தேத்தகடபவனத்தினையடைந்தனன். அதனைக் காய்டாங்கரிகன்கேட்டு மிகவுங்கொபித்தவிடத்து ஆப்தமாகிய மந்த்ரிஜங்கள்,

(க) பத்ராஸனம் - மங்களமான ஆஸனம்.

(உ) ஸ்கலிதம் - கழுவல்.

(௩) அபிலஷிததேசம் - இச்சிக்கப் பெற்றதாய்.

(௪) ப்ரபாதகாலம் - விடியற்காலம்.

(௫) விச்வாஸார்த்தம் - நம்பிக்கையின்பொருட்டு.

(௬) பலம் - சேனை.

(௭) பரிச்சதம் - பரிவாரம்.

“ஜீவந்தரகுமாரன், மகானுபாவனும் ஸுதர்சனயுகைமித்ரனும் வித்யாதரபலஸகிதனும் மதரவகுளாதிஸஹாயனும் ஆதலின், அவன் அபேத்யபராக்கரமன்; அவனுடன் விரோதிக்குமது விராசஹேதுவாகும்” என்று சொல்ல அடங்கினன்; மற்றொன்று சொல்லுதம்:

விதேஹவிஷயத்து ராஜா, கோபேந்த்ரன்; தேவி, ப்ருத்விஸூந்தரி; புத்ரி, ரத்னவதி; “இவள், சந்த்ரகவ்யதனமென்னும் யந்த்ரம் வீழ்தரச் சரத்தூர்திட்டவனுக்கு யோக்யை” என்று நியதியுண்டாதலின், ததர்த்தமாகக் கோபேந்த்ரமஹாராஜன், ராஜமகாபுரமடைந்து, ஸ்வயம்வரகோஷனுபூர்வகமாக ராஜாக்களையழைப்பித்தபின், அவர்களும் (க) ஸமுதிதராகிவந்து யந்த்ரத்திலெய்து, அஸமர்த்தராகியபின், ஜீவந்தரகுமாரன் வித்தநமஸ்கராரந்தரம் ஆசார்யராகிய ஆர்யநந்திகளை நமஸ்கரித்து யந்த்ரத்தை ஸ்கலிதமாகவெய்தனன்; அதனைக்கண்டு ராஜவித்யாதரஜனங்கள் ஸாதுகார்முகராகி ஸ்துதிப்ப, ரத்னவதி, ஜீவந்தரகுமாரன்மிசை மாலையிட்டனள். காஷ்டாங்காரிகன்முதலியராஜாக்கள், கன்யாபஹரணம்பண்ணுவான்வேண்டி யுத்தந்தொடங்குதலும், ஜீவந்தரகுமாரன், ஸத்யந்தரமகாராஜ ஸாமந்தவர்க்கமாகிய வவர்களுக்குத் தூதமுகத்தால் தனதுவ்ருத்தார்த்தத்தினையும் க்ருதக்னனாகிய காஷ்டாங்காரிகனது ஸ்வாமித்ரோஹத்தினையும் அறிவித்து ஸாமபேததான தண்டலக்ஷணத்தவாகிய சதுர்விதோபாயத்தினால் அவர்களைவசிகரித்து யுத்தோன்முகனாகி விஜயகிரியென்னும் மதஹஸ்தியேறி யுத்தரங்கங்குறுகுதலும் காஷ்டாங்கரிகன் அசனிவேகமென்னும் மதஹஸ்தியைமேற்கொண்டு குறுகி, யுத்தம்பண்ண, அவனை ஜீவந்தரகுமாரன் லோகாந்தரமடைவித்தனன். ததனந்தரம், ஸகலராஜபலமும் ஜீவந்தரஸ்வாமியைச் சரணமாக அடைந்தபின், ராஜ்யகோஷனுபூர்வகம் விஜயாதேவ்யாதி ஸகலபந்து ஸஹிதனாகி ஜினபதிபூஜாதிமங்கலக்ரியாபூர்வகமாக ஸுதர்சனயுகை வித்யாதரப்ரபுருதிகள் ராஜ்யாபிஷேகம்பண்ணியபின் ரத்னவதி கல்யாணானந்தரம் கார்த்தர்வதத்தைக்கு மஹாதேவீபட்டங்கொடுத்து, துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலனப்ரகாரத்தினால், ராஜ்யபரிபாலனம்பண்ணி இஷ்டவிஷயகாமபோகவகனையனுபவித்துச் செல்கின்றகாலத்து, மற்றொருநாள், ஜீவந்தரமஹாராஜன், ஸுரமலயோதயானத்து வரதர்மதபோதனர் பார்ச்வததே தர்மச்ரவணனந்தரம் நந்தாட்யாதி பந்துஜனங்களோடுகூட ஸம்யக்தர்சன தான சீலோபவாஸ ஜினபூஜாதி வ்ருதங்களோடுகூடச் செல்லாநிற்ப, ஒருநாள், அசோகவனமென்றும் உத்யானத்துப் பரஸ்பரயுத்தம் பண்ணுகின்ற வானரஸமூகத்தைக்கண்டு போக(௨)நிரவிண்ணனாகித் தத்ரஸன்னிஹிதராகிய சாரணதபோதனர்பார்ச்வததே தனதுபூர்வபலஸம்பத்தத்தினைக்கேட்டு, ப்ரதிதிவாஸம் - ஜிநபதிபூஜாபராயணனாகின்றவன், ஸுரமலயோத்யானத்தே ப்ரீவாத்தமான

(க) ஸமுதிதராகி - மகிழ்ச்சியையுடையவர்களாகி.

(௨) நிரவிண்ணன் - ஒன்றுமதோடொன்றுமில்லாதவன்.

பட்டாரகர் ஸமவஸரணம் ஸந்நிஹிதமானமைக்கேட்டு, விபூதிஸுஹிதம்போகி, ஸமவஸரணமடைந்து ஜினபதிபூஜாநந்தரம் கந்தர்வதத்தாபுத்ரனாகிய வஸுந் தரபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங்கொடுத்து ஸத்யந்தரமஹாதேவியோடுங்கூடக் கந்தர்வதத்தாதிதேவிகளும் அவர்கள்மாதாக்களும் சந்தனூரையஸமீபத்தே தீக்ஷித்தபின், ஜீவந்தரமஹாராஜனும் நந்தாட்ய மதுராதிஸஹாய மாதுலாதி மஹீபதிகளோடுகூட ஸர்வஸங்கபரித்யாகரூபத்ததாகிய ஜினதீகைக்ஷயினைப் ப்ராபித்து ஜீவந்தரமுனிகளும் தபப்பரபாவத்தால் சுருதகேவலீபத ப்ராப்தராகி விஹரித்து ஸ்ரீவர்த்தமானபட்டாரகர் பரிநிர்வாணானந்தரம் விபுலகிரியிசை அகாதிகர்மக்ஷயம்செய்து முக்திபதமடைகுவர்” என்று ஸுதர்மகணதரர் அருளிச்செய்யக்கேட்டு ஸ்ரேணிகமஹாராஜன், அதிஸந்துஷ்டனாகி நாமஸ்கரி த்துப்போகித் தனதுநகரமடைந்தனன்.

சீவகசரித்திர முற்றிற்று.

சேவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

சேவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

௩௭

சேவக செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் ரீகள்முத லியன.	நூல்களின் பாதிதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	செங்கதிர் மூலம் அல்லது கருத்து.
2	வெம்புஞ் சுடரிற் சுடருந்திரு முர்த்தி (அருகண்)	சிலப்	கக	௨	செங்கதிர் மூலம் அல்லது கருத்து
4	கற்பாழாமிழந்தமணி (சேவக, கூ-கல்லா	கதை பிரமோ	நருமதைகட வஞ்சகளை	கூ அ௭	கல்லாட் பிறத்த கழுவாக் கதிர்மணி
6	மீனே றயர்த்த கொழுமேவந்தனை வெ ன்ற பொற்பின்.....சாமி	சேவக	நாமக	௩௭௨	கல்லார் மணிப்பூ னுமையான் சுறவுயர்த்த காணையன் கா [கோகின்]
7	சேவகசாமி, (சேவக, ௨௦௨கூ - சாமி)	''	முத்தி	கக	சேவகசாமி
7	தேனூற (கூடு - தேனூறு திஞ்சொற்)	கல் நள	'தன்னுழை' சயம்	''	தேனூற தமீழும் (தேன் - இனிமை)
10	தோளுற்றொர் தெய்வத் துணையாய்த் தாயர் திர்த்த வாறும்	பாரத திருக்	கக-ம்போர் நட்பு	அக அ	தோடாத்தானை நளன் ஒட்டமிருனையான் உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல
11	கலைமாக்கட னீர்த்தி யாங்கே	சேவக	இலக்	௭௭	சிலையிடம் பிடித்த ஞான்தே தெவ்வ ரைச் செகுத்த நம்பி
14	நீனாவள்ளல் விடுத்த வாறும் வென்றிக் களிற்றை.....வென்ற	திருவால	கூ௦	௩௭	வென்றிப் புரம் வென்றேன்

சீவக. செய்யுளேன்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயரீகளிழைவியன்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
16	சிக்க(= அகப்பட)	சீவக	லிமலை	உக0க	பொதிந்து சிக்க
"	கிணைக்கென்று.....பணித்தவாறும்	"	குண	கக0	இடர்வரி னிணைக்க வென்று
18	அத்தம்மணைய களிமு (களநக., 20உ2)	"	மண்மக	கக	அத்தமா மணிவரை யினைய தோன்றல
19	கற்பா டுழித்த கனமாமணித் தூண் செய் தோளான்	கூர்ம	இராவண	கக	கற்பா டுழித்த புயத்தரக்கன்
23	மதியகுகெடுத்த வாயினெனத் தம்பி மாழாந்து (சீவக., ௧2ககு)	சீவக	வணத்	ககக	வெண்மதி யிழந்த மீன்போல் விடலைத்
26	கண்மணிப் பாவையன்ன.....பெண் அறிவின் னடிக்கிழ.....துரந்த	பாரத	இராச	கக	குத்தம்பி மாழாந்து
27	வீணைக் கிழவன் (சீவக., ௪கக)	சீவக	கோவி	க	கண்மிசைமா மணிக்சிரென் காண்முனை
28	வீணைக் கிழவன் (சீவக., ௪கக)	"	இலக்	உஉக	வீரன் ருணிழல் விளங்க நோற்றபின்
"	விருந்தார்கதி (சீவக., ௩௮க)	"	நாமக	௩௪௭	வீணைவேந்து==சீவகன்
29	ஈனோர்க்குரைப்பாம்	சிவப்	பதி	௩௩௭	நுகர்ச்சியிலுலகம்
"	"	மணி	உஅ	௩௩௨	ஈனோர் வடிவிற்ப் காண்டலில்
30	பாரமற் சென்ற கேள்வி	குளா	மந்திர	௭௮	ஈனோர்க் கெல்லா மிடர்கெட
31	தெங்கின் பழம்வீழ [ஞெடைதிரி	கத்த	பாயிர	௭௮	பாரறு நோன்பு
"	தெங்கின் பழம்வீழ [ஞெடைதிரி	சீவக	நாமக	௭௮	தெங்கினுண் பழம்பரீஇ
"	தெங்கின் பழம்வீழ [ஞெடைதிரி	சீவக	பதமை	௭௮	கமுதி னென்றிப் படுபழ முதிர வின்டு
"	தெங்கின் பழம்வீழ [ஞெடைதிரி	சீவக	சுயம்	௭௮	தரமையுப் புடைக்காய் வீழ்ந்து.....
32	பழங்கள் கித்தம்	சீவக	சுயம்	௭௮	அரம்பை சாய்க்கும் [வனபோல
33	ஆழியி லுன்களிற் றீட்டம்போல்	சீவக	முத்தி	௭௮	கோமா னமுகாரக் குஞ்சரங்கள் செல்
34	வெள்ளிவெண், கோனினைத்தனபோ	சம்ப	ஆற்று	௭௮	வான், வெள்ளி வீழிடை வீழ்த்தெனத்
34	முதலி னின்றிநிர்..... அருவித்திரள்	பதிற்		௭௮	தாரைகள்

படைநக்குரலருவி

சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

௩௯

35	முத்தாரமும் பேரன் நவவ	சிறுபா	சுள	வரையினை யிழித்தரு மருவியின் மாட்
36	வன்னந் தைத்தல மாந்தரின்...உய்த்து	கம்ப	௨ - ௩	த்து.....கொழுநடங்கு தெரு
38	காடு கையரிக்க கொண்டு சுவர்த்து	நாட்டு	௪	ஆரம் போல.....சேய்வரத் கான்யாறு
39	தடங்கொண்டெவ் (நகில்)	நாட்டு	௪	வள்ளி யோரின் வழங்கின மேகமே
40	பழங்கொண்டெவ் கிளையெனைப் பரந்து	திருக்குறிப்பு	௨௨	சந்தொடு கையரிக்க கொண்டு
	பாய்புனைல், வழங்க	வைசயந்த	௧௧	பின்னைதவர.....ஏறி
43	பம்பையிற் சாத்திரி	நாமக	௧௩	ஆறு, பணிலாப் பழங்கொ டெங்கி
	காமனாஞ் சாமனம் (சீவக. களகடு)	மருதம்	௨௧	னிலையெனைப் பரந்தது
	"	சு - தி. னை	௧	கிளைக்கும் பம்பையம்
	"	யொரு	௧௧	சாமனாற் தம்முன் செலவு காண்க
	"	அசுவமேத	௧௧	அநங்கதேவா உன்னையுமும்பி
	"	சீமந்தனி	௧௧	யையுந் தொழுதேனை
	"	அருச்சுனன்	௧௧	காமனாஞ் சாமன் றானும்
46	கவரிகன் றாட்டப் போந்தபால்	தீர்த்த	௨௧	காமனாஞ் சாமன மெனக்கவி னமைந்
49	அளமரு குவிலினம்	வள்ளி	௨௧	சாமனாஞ் சாமன மெனக்கு மெய்
50	கனிப்பவண் டனவனங் கன்னி நா	நாட்டு	௨௧	யோன
	நாயைத் தினைத்தலின்	மண்மக	௨௧	கன்றினைக் கவரி யூட்டிக் கழிந்தபால்
51	தெருட்டுஞ் செம்மந்தே	"வெருவரு"	௨௧	அளமரு பொறிபோல்
	கண்ணெனக் குவளையுந் கட்ட லோ	நாட்டு	௨௧	சலஞ்சலமேய் வனோக்கி, யரிதுண
	ம்பினார், வண்ணவான் முகமென	"வெருவரு"	௨௧	ரன்னம் பெடையெனத் தழுவி
	மரையி னுளபுகார்	நாட்டு	௨௧	நின்றமைக்குஞ் செம்மந்தே
53	சொல்லரு.....காய்த்தவே	பதுமை	௨௧	கண்ணைகான் முகம்வர யொக்குங் களை
54	மீன்கனி னளவும்	முத்தி	௨௧	யலாந் களை யி லாமை.....உலாவ
	தேன்கணக் கரும்பியல் காடும்		௨௧	நிப்பார்
	செந்தெனின் களிமாய் கழ		௨௧	புறையற வுணர்ந்தோர் ஒசித்தது
	னி யாக்கம் (சீவக. களகடு)		௨௧	கயற்கனி னளவுங் கொள்ளார்
			௨௧	கரும்பலாந் நாடொன் றில்லாக் கழனி
			௨௧	களிறு மாய்க்குந் கதிர்க்கழனி

சீவக. செரியுளேண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் களிமுதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செரியுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
54	செச்....., உரக்கம்	நைட்டப் பிரபு தணிகை திருவிளா	சுயம் மாயையுந் நாட்டு	கநஅ கக ககச ௨௭	களிறு மாய்க்குஞ் செந்நெலங்குலை யானை மறையக் கதிர்ந்தலைச் சாலி கீழ் களிறு மாய்ப்ப கதழ்ந்தெழு பூம்பயிர் கொடும்பினை வடிவின் செய்த கூனியும் பங்கை வாங்கி
55	தேய்ப்பிறை யிரும்புதம் வலக்கை சேர் த்தினர்.	திருஞான சீவக நைட்டத்	சீகாழி பதுமை அன்னத் தைக்கண்	பூவார்-டு நஉ ௫	செந்நெல் காடேறிச் சங்கீனும் எங்கு கம்பலத் தின்னிசை பாணவாய் சமுகிற் றூவிப் படுபழஞ் சிதறி
56	செந்நெலகன்ற காடு	திருஞான சீவக நைட்டத்	க0 திருக்குறிப்பு நாமக வெள்ளை	௫அ கசஅ கநஅ க0 கநக ௨௨ ௨க	விண்டு வன்ன வெண்ணெற் போர்வின் எருமை.....நெற்பார்வு சூழவரும் தெண்கிணைப் பொருநர்
57	செய்தலைக் குடைத்தலின்	திருவிளா பதிந்	மணி	கநக ௨௨ ௨க	கிளி மருதமர் சேக்கைய மருதம் வள்ளைவாடு (நள. சுயம், கசஅ) சுயந்தலைக் குடைந்த போது அவ்லெறி யுலக்கை வரழைச் சேர்த்தி
58	பாசவ விடிப்பவ ருலக்கை வரழைப் பப்பழம்.....தடிந்து	மணி	கஉ	கநக	கறவைகன் றூர்த்திக் கலிறை பொழி யும்
59	கன்றருத்தி மங்கையர் கலிறை பொழிந்தர தின்ற மேதி	பாரத்	காண்டவ	நக	கபோதமொத் தனவிடை யிடையெ முஞ் சுடர்த்துபம்
60	அதிந்டகை திண்டெதாக்கு மாமணி பட்டு	மலை		சச	கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிஞ்சுத் தைசுஇ

71	காடியுண்ட மன்னர்	இருத்தவண்ண	சிதம்பா	வயத்தகனகனத்து	உகஉ - ச	மகனி, ரகிலுண விரித்த வம்மென் கூடத் தலினுமணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பி
"	"	"	சனத்	நகர	க - கக	காடி கலந்த கோழக் கலிங்கம், கழும லுட்டுங்காழகி னுறுமுகை, முழுநீலா மாடத்து முடிமுக தழுவு கொய்ம்மலர்க் குடுமிச் சேவல் கோழி னுப் தகர்போர் மூட்டி
73	கொய்யம்மலர் தேன்றிபேரற் றுட்டு டைய சேவல்.....பொர்க்கொளிதி	திருவிளை	திருவிளை	நகர	எக	நுப் தகர்போர் மூட்டி
75	கெப்பின் முப்ப டிச்சுனைத், தலைத் தனீர் மலாணித்து சர்த்த னஞ்செய் பத்தரும் (சிவக. ௨௩௫ச)	கழுக்குந் நப்	கழுக்குந் நப்	"	சஎ	ஒப்பழம் பொதிந்த வாவி மூவகைத் தலைத்தெண்ண னீர்னைத், தப்பழ நறை கொண் டீட்டிச் சந்தனப் பந்தரீட்டி, வெப்பொழி தரப்பெய் வாறும்
76	அழகில் வைக லாயிர் மதப்புறமுமா யிரம்	மணி	மணி	௨௦	ச - எ	ஆறேவார் பள்ளியு, மட்டிற் சாலையும்
77	நற்றவஞ் செய்வார்க்கிடத் தவஞ்செ ய்வார்க்கு மல்திடம்.....அஃதிடம்	"	"	கச	ச௦ - சக	அறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தேராம் புநர், நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயலவோர்
"	"	"	"	௨௨ நகர	௨௨ க௨க	நற்றவப் பெண்டிர் பற்பல நகர மெல்லாம் வட்ட மாப் படைத்த காஞ்சி
78	மற்றநாடு வட்டமாக வைகு மற்ற நா டரோ	காஞ்சி	காஞ்சி	குணமா	க	காசறு துறவின் மிக்க கடவுளர் சிந்தை போல, மாசறு விசும்பு
79	பெண்வலைப் படாதவர் பீடி னோங் திய, வண்ணலங் கழநர்	சிவக	சிவக	அன்னத் தைக்கண்	௩௫	விண்புகு வியன்சிறைத் தருக்கள்
79	விண்புகு வியன்சிறை மெலியப் பூத் தன	நைடத்	நைடத்	நாமக	௩௬க	பாத்தரும் பசும்பொற் றாலம்
87	பாத்தரும் பசும்பொளின் மாடத்து	சீவக	சீவக	௨௨ - ௫	௨௨ - ௫	மகளிர் உணங்குண.....விலக்கும்
89	பொற்சிறு தேர்மிசை.....சான்றவே	பட் மணி	பட் மணி	௩௬க - ௩	௩௬க - ௩	புதல்வரைப், பொலந்தேர்.....வற்றி பெண்முத்தமணைய.....தேருகுட்டு
"	"	"	திருவிளை	௨௦	௨௦	வார்கள்

சீவக. செய்யுளின்	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற் பெயர் கள் முத லியன.	நூல்களின் பதிதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
93	பட்பயில் பழுமப் பொலிவிறது (சீவக. சகசு)	சீவக	காந்தருவ	௩௩.௬	பழுமரப் பறவை யொத்தவே
"	"	பொருந		௬௪	பழுமர முள்ளிய பறவையின்
"	"	பெரும்பா		௨௦	பழுமரந் தேரும் பறவை போல
95	சுழுவின்னத்தொடு முச்சு கருப்பைகள்	திருவிளை	நகர	௬௭	பாய தொன்மர்..... கிடந்தனதே
96	சுழையனப் பெண்டயினோடு	சீவக	கோவி	௬௯	சுழவணி சூழ்கிடங் காரெயின் மூதூர்
"	இத்ததே	ஆணைக்கார	நகர	௮	முள்ளரைப் பகந்தான்..... தகையும்
100	காவலிற் காமர் கன்னியே காய்முலை தழுவிய சூழவி போலவும், மாமலை தழுவிய மனசு போலவும்	கம்ப பட்.	"	௯	காவலிற் கலையூர் கன்னியை யொக்கும் மாமலை யனைந்த கொணமும் போல வுந், தாய்முலை தழுவிய சூழவி போலவும்
101-4	மதிலும் பொறிகளும்	சிலப்	கடு	௨௦௭-௨௬	மினையுங் கிடங்கும்....வேலும் பிறவும்
"	"	திருவிளை	நகர	௨௪ - ௮	மழுக்கள்.....பெய்யுமால்
106	வையம்பான்வினை	சீவக	காந்தருவ	௬௬	நன்பொன்வினை தீப மடைந்ததே
107	தப்பித் தொண்டைச் செவ்வாய்த் தோயர்	குண்டல	அப்பழத்தே	௬௬	தப்போடு கனிதொண்டை துயில்கொண்ட துவர்வாயன்
"	"	மேரு	பத்திர	௪	தப்புறழ் தொண்டை வாயார்
"	"	சிலப்	வச்சிராயு	௬௬	தப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய்
"	ஒன்றுதாயாக வாய்த் தோரெட்டி லுச்செய்த	"	௩	௬௬-௬	நூற்றுப்பத்திடுக்கி யெட்டுக் கடைநிறுத்த, வீழாய் பகம்பொன்
"	"	"	௬௪	௬௬	எட்டுக் கடைநிறுத்த வாயிரத் தென் கழஞ்சு

"	"	கதை	நருமதைச் சம்பந்தம்	அஉ - எ	ஒன்றுமூத லாக வேரெட் டுறுத்த, வாயிடுங் காறு மாத்த பரிசத்து..... தேர்த்துத் தூதினர்
109	ஆசைப்பட்டாசு வைக	சிலப்	கசு	கசஎ	அர தொடுங்கும் கழமனை வாழ்க்கை
111	புகை இரவுசெய்தல்	திருவிளை	நகர	அஎ	அட்டிவாய்ப் புகையும்..... கங் குல் பட்டது
113	பவளக்காங்கிடுகு	சீவக	முத்தி	நஉஎ	பவளக்கா நிகழும்.....கிடுகு
116	சொற்கள் பொருளில்லா ஒசையாதல்	திருவிளை	நகர	கஎ	பாய தொன்மர்.....கிடந்தன்றே
120	காத்தலை மருவினி (சீவக. சசஎ)	தணிசை	"	ககஎ	பொருண்மை சுட்டிய.....பேசுவார்
122	வளையறுத் தனையன வாலரி	பெரும்பா	பிலக்க	ச0	மருவாய்க் கோவலர்
124	வளையறுத்.....ஒருபால்	கந்த	வில்வலன்	கஉ	செந்நா மருவினி சேகட்டலும்
131	புரிவளர்குழல்	நைடத்த	நாட்டு	கசு	வளையின் சின்ன, மொத்த தண்டிலம்
135	இரவும்பகலும் தெரியாமையால் நகரம்	சிலப்	ந	ககசு	மாதர் மன் முல்லை.....தூகர்வர்
138	சுவர்க்கம்போலுதல்	ஐங்குறு	நாட்டு	உஎசு	குழல்வழி கின்றது யாதே
"	விழவும் வேள்வும்	புறநா		கசுஅ	நதைத் தொகாடி கொண்டு
142	சேணிலத் தியற்றிய சித்திரச் சுருங்	நைடத்த		உஎ	நதைநார்த் தொடுத்த வேங்கை
"	"	திருநா	திருமுழபாடி	நீறு.க0	கொல்லுலை இமையவ ருலக
145	கொங்குவிம்மு கோதை [செய்குன்று	பெரியதிரு	சு.ப. ச.தி.	அ	மேய்க்கும்
148	தினைவளைதல் முதலியன அமைந்த	மொழி	கசு	சுச - இ	விழுவாலியும் வேள்வொலியு மாணன்
152	ஊற்றிருந்தமும்மதத்து	சிலப்	உஅ	இ	வேள்வும் விழவும் வீதியி லென்று மறு தலூர்
157	நாகத்தி னொழிந் தீற்றத்தன்	மணி	ஊர்த்தேடு	கசு - இ	யானை யினகிரா பெயருந், சுருங்கை
		கம்ப	கைக்கிளை	இ	வீதி
		நைடத்த	கேம	கசுஇ	சுருங்கைத் தூம்பின்
		சீவக	காப்பு	க	கரந்துறை காண்பான்
		தணிசை	பூமக	அஇ - எ	கொங்கு விம்மு கோதை யோடு
		வேக		உ	பொறிந்துகு.....ஓச்சினுனை
				கக	ஊற்றிருக்கு மதக்கலுழி
					அரவீ னவராரழல் போன்று சிறி

தீவக செய்யுளே	புலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெயர்களைப் பதிலி.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	புலம் அல்லது கருத்து.
157	அரசன் விடமும் அமுதம் போதல்	சீவக தனிமை	நாமக சீபரி	உஉக சஅ	வேண்டி வின்னமிந்து நஞ்சு மாதலால்
161	தேனை மாரியன்னுள்	மணி	உஉ	கஉ0	தேனை மாரியம் நீர்த்தது தூனியே
164	கருங்குழல்கள் (பன்மை)	கல்	அமுதமும்	கௌ	நாளைநல் கூந்தலு நகைவிரா வுற்றன
165	ஒழுதுபொற்கொழிமுக்கு	கூர்ம	பலவகை	க	குழலும்.....இருள்காட்டின
167	கருமணியம் பாலகத்துப் பதித்தன்ன	கந்த	மார்க்கன்		ஒழுது கொழிமுக் கினிற்றககன்
169	படிய (சீவக. கஉஉரு)		டேய		நச்சக வயிர் த மன்ன
171	புலகவினங்கமுது	கம்ப	உருக்காட்டு	கௌ	வைவேல்
172	சாமச்செப்பிணைமுகட்டு	கூர்ம	இராமன்வன	கௌ	கன்னிப் பூகமும்
173	உண்டில்ல யெனவைய மல்லதொன்	கம்ப	கோலங்கா	கௌ	தாமச்செப் பெனப்பிணைத்து
179	புணர்வரிது	கூர்ம	கண்ணனவ	கௌ	இல்லையுண் டெனநின்ற விடையினுக்கு
184	இணைப்படம்	பொருந		கௌ	பாம்பிணைப் படத்தை
189	ஒன்பதுசான் (எழி) நடத்தல் (சீவக. கஉஅச)			கௌ	காவி 'பிணைமுடிப் பின்சென்று
191	வலம்புரிகள் சலஞ்சலத்தை வளைதல்	கதை	பிழவிழ்த்தது	கௌ	சேவடி, ஏழடி யிடுத லாற்றா தாயினும்
192	மாகண மகிச்சி மன்றல் (சீவக. உகௌ)	சீவக	மண்மக	கௌ	வலம்புரி யினத்துட் சலஞ்சல மேய்வன
196	மாதர் தாமரைப் பூவதாக [கககக]	சீவக	இரண்டி	கௌ	இரண்டி டு லொன்றாய்க் கரைந்து
198	பனிக்கதைப் பவடிப் பாவை (சீவக. கௌ)	மணி	நாமக	கௌ	நாகினத் தாமரைவாய் [யின்
	இடியினுக் கொடியினு மயங்கி	கதை	ச	கௌ	பனிங் குப்புத் தெறிந்த பவளப் பாவை
	மதியும் உரோகணியும்		கனிபெயர்	கௌ	இழையினுந் கொடியினு மிடியினும்
			தத்து	கௌ	பிணங்கி
			பூகிசாக்காடு	கௌ	உருவுகொ ளுரோணியோ டுடனிலை
				கௌ	புரிந்த, மறுவுடை மண்டிலக் கடவுள்

200	வெளிநிலாக் கேள்வியான் (சீவ.ககக)	குளா கூர்ம பழ	மந்திர சந்திர	சுரு க(பு) எடு	வெளிநிலாக் கேள்வியானே வெளிநெறி கேள்வி விருட்டுணி பெரியார்க்கு.....நாய்மேற் நவிகி மாறு
202	யானைத்தவினச நாய்மேலிடுதல்	திருவாச	உயிருண்ணி	உ	ஒருநாய்க்குத்தவிசிட்டிம், கூனருடல் புஞ்சாண்
203	துகம் பூண்பல் (பாரம் பூண்பேன்)	சிறுபா	திருவேசநவு	ககந. 3	பொற்றவிச நாய்க்கிடுமா நன்றே [கி சுனைச் செந்துகம்..... ஒருதான் ரூன் உலகங் காக்கும் விழுதகம் [இள்ளான் கிராதர்க் கெல்லா, நாயக துசம்பூண் தொழுணைத்துறைவலோடாமயபின்னை தொழுணையுள்,.....மயக்கூறுத்தாள் தொழுணையன்னை கருதுழியொழு குருந்தொசிபெருந்தகையு நீயும் [கிற்று கொல்லாவாய்க் குருந்தொசித்து குருந்திடைக்கூடைபணியாய கனறிய காமக் கள்ளாட்டு வளம்பட.....செய்தாருமில் நனவுபொல.....கடிதீங்குமம் கண்டான் கழுவா முன்னே யோடி கண்கழீஇத் கஞ்சியையுண்டு பாலிய்யற் காலியொன்று அளிச்ச மலரும் பொறைறாகி தவனைக் கண்கிணி ததும்புஞ் சிறும தவனை வாய்ச் செம்பொற் கண்கிணி கோணிலை திரிந்திழிற்..... இல்லை. கார்த்திகை...விளக்கின் விளங்கினன் நெற்பலுபொலிகொன்புரிதுசிந்தக்
204	தொழுணையாறு (யமுனை)	குளா சந்த சிலப் பழி	மந்திர வள்ளி கள	கக கக பக். ந.க கஉ நக	
205	கண்ணன் குருந்தமர்த்ததை ஒசித்தது	திருஞான திருநா நாய்ச்-திரு மணி	கண்ணன்பு புறம்பயம் திருவத்திகை ந.தி. கோழி உஉ பழவினை கடு திருப்பழனம்	ந வெறி.க0 உ உ0 ந க0 க0	
210	காமமே கன்றி நின்ற	ஆசார சீவக	குணமா	க1	
213	அளித்தன போக மெல்லாம்	சிலப்	முத்தி	க3	
219	விடியற்காலக் கனா உடனேபலித்தல்	திருஞான	உழைச்சன	க0	
220	கண்கழுஉச்செய்து	ஆசார சீவக	நான்முக எ	க0	
227	கண்கழுஉச்செய்து.....செய்தாள்	சீவக	நான்முக	க1	
231	பாலியொனுவிலுந்துதியோ	சீவக	நான்முக	க3	
243	ஆய்ந்தவனரிச்சமலை பெரும்பாரமாய் தவனைக் கண்கிணி (சீவக. நகஉஎ)	சீவக	நான்முக	க0	
255	கோணிலை திரிந்து.....கோல்கோழன்	சீவக	நான்முக	க0	
256	கார்த்திகை விளக்கிட்டன்ன	சீவக	நான்முக	க0	
259	பொன்வினைந்துபூமிபொலிய	சீவக	நான்முக	க0	

சீவக. செய்யுள்கள்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெயர் கள்முதல் யன.	நூல்களின் பதங்கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
260	வினாக பொலிக	கதை	கதை	கசசு	வினாக பொலிக வேந்த னுறுகுறை
261	குலத்தொடுங்கோநில்	சுவக	சுவக	சுசு	குலத்தொடு முடிந்தகோன்
262	குன்றத்துச்சித் சுடர்ப்பழி விளக்கிட்டு	பழ	கோவி	20ச	குன்றித்தோ விட்டவிளக்கு [ந்ரு
266	புலிப்பொறிப்போன்வ (உறை)	சுளா	மந்திர	கஎ	குன்றிற் கொழுஞ்சுடர் விளக்கிட் டா
272	வீரன், சன்வரணோக்கிப்பேசல்	பதிற்	நிந்தனை	கக	எல்கம் புலியுறை கழிப்ப (சை உச)
272	உரிமைமுன் போக்கி யல்லால்.....	சுட்ப	அரிச்சக்	எட	எரிகதிர் வாளை நோக்கி
273	மன்னப் போகார்	அரிச்சக்	நகரீங்கு	க	குலமகனு மடமயிலு முன்னடக்கப்
275	குணமுக்கப்பரிசை	நெடுநல்	நகரீங்கு	க0எ	பின்னடந்தான் கொற்ற வேந்தன்
279	வேண்டிடைத்தவேலி	பதிற்	விழாவாத்	நட	ஆடகர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பு
281	நீடக மித்தகேரி	கதை	மன்மக	200	வாண்மது லாக வேன்மினை யுயர்த்து
284	புண்ணிடங்கொண்ட...திருத்தினன	சுவக	விழாவாத்	ககஉ	நீடகத்திருந்த வாசவ தத்தை
"	என்கமபறித்தல்	திருக்	மன்மக	எஎச	குஞ்சரங்...சிய.....திருத்துவான்
"	வேலின் வினைவை யானைக் கொம்பால்	புதார	மன்மக	2அச	மெய்வேல்பறியாநடும்
"	விளக்கல்	கூடம்	கண்ணன்-ம	ககஎ	ஒருகையேம்பினத்தெயிறுமிறையா
286	கதைக்கோவி திருத்தினன	கதை	கண்ணன்-ம	ககஎ	கத், திரிந்த வாய்வா முருத்தா
"	கிணையாழம்ப, பேரமரு ளன்மபெ	கதை	கண்ணன்-ம	ககஎ	மிறைக்கோளிர்திருத்தும்வென்றிவர்
"	குத்தானையொடும் பேரப், பேர	கதை	கண்ணன்-ம	ககஎ	பேரமர் ஞாட்பினுட் பெருமுது தந்
"	மரு ளன்நவனை யோளிப்போலி	கதை	கண்ணன்-ம	ககஎ	தைதன் வார்கிலைப் புரிகாண் வாளியி
"	வந்தான்	கதை	கண்ணன்-ம	ககஎ	னறுப்பத், தேர்மிசைத் திரித்த திற
290	மந்தகிமா நாக முடண்வீழங்கிற் தன்	சுவக	நாமக	நகுக	லோன் போல
303	உண்டென யுளாயித் கேட்பார்	கதை	மாலேப்புலம்	கக0	கல்லா மந்திரி விழுங்கப் பட்டான்
	கண்டிணித் தெனிக வென்று		பல்		உண்டெனக் கேட்டோர் கண்டினித் தெனிகென

3305	சூரிசி நந்த புதல்வன் கதைபண்ணீராண் சிலிசிதல்முதலியன பொற்றும் புறத்தந்தி	திருவினை சீவக	தடா-திரு நாமத	ந.உ.ச சு.அ ந.சு.எ	உரவேலன் சிறுவ னுயர்கெனவே சிறைவிரிதின் பெருக்குடென நல்லநங்காக்கவென்றாள் [க்கை அக்கை புறங்கையா மனைவாழ் இன்னையீ யாய தெல்லா மெம்மனோ ர்செய்த பாவம்
3311	சுசங்கை புறங்கை யானுட்போல் எம்மனை தமியை யாக்கிய்விட ருந்த செல்லாம்.....யாக்கிச் செய்த பாவம்	சாரிணை சீவக	நாமக	சு-சு.உ-ம் ந.சு.உ	அருந்தவ முடன்றோர்கம், உடம்பொ ழித் துயருல கினிதுபெற் றுங்கே நிலம் விரகா லளந்த ஞானாய புனைவிழச் சலதி யாழ்ந்து புலம்புகொ ண்மரக்கள்
3325	அருந்தவத் திடம்புநீர்க்கு, ரதிப்ப ரும் பொன்னுடம்படைத்த தொப்ப விழி என்மன	கவி பாரசுத் கந்த	நெய்தல் கஅ-ம்போர் மேரு	உக க கக	புதுமரப் பாவை பொறியற் றுங்கு, விதுப்புறு நடுக்கமொகி விம்முனை ஓசனை பலகடந்து [ளாகி தெய்விகத் தினின்வந்த, மன்றலம்பெ ரும் பொயனக
3332	சிலம்பி வலத்ததுபொற்போர்வை போ ர்த்து	தணினை	நந்தியுப	உக	சிலம்பி, பொருவினுல் வலந்து தங்கிய வலயம்
3341	பனூத யடரணிச்ச நெருஞ்சியின்றபழ மாலென், நஞ்சு மலரமிகள்	திருக் கதை	பிரவீழ்ந்தது	ககஉ.௦ ககஉ-ந	அணிச்சமு மன்னத்தின் றாவியு மாத, ரமக்கு நெருஞ்சிப் பழம் அணித்த மிதிப்பினும் பணித்த லானு, வொளிச்செஞ் சேறடி
3342	முடங்கைபோலுண்ட கூனியும் (சீவக. உருநடு)	கூர்ம கைடத்த நாலடி சீவக	கண்ணன்-ம நளன் றுது திறவு முத்தி	உரு௦ ச க கூச	முடங்கையி னெடிய வாட் டடங்கன் குடங்கையி னான்றவிழி விளக்குப் புகவிருள்.....நிர்குமாந் தீது அமிதமிர்க்குந், தேனா ரகலின் புகை சோத்தி வகுத்து
3353	பிழக்கை போலுந் திரளாருங்கு னணி	"	"	கௌ	பிழக்கை வென்று கடைந்தனபோற் முற்றஞ்.....மகரம்

ச.அ சேவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

சீவக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களுள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
362	மதியன் னன் னுன் னுளர்கின் னுன் (சீவக. ௩௬௪, ௩௬௫, ௪௫௬; அ.அ.2)	பிரமோ	உமாமகே	௪௬௩	மறைபயில் பாலன் கலையினால் வளரு மதியெனக் கலைகளால் வளர்காள் அஞ்சுதாயர்தங் கைவழி
363	ஆயினே னாயவர நலனோம்ப	மேரு	வைச-மூத்	௩௬௩	சிங்க மடங்கலின் முழங்கி (சீவக. ௪௦௪)
364	சிங்கக் குட்டியும் போன்று	சீவக	நாமக	௪௦௫	மையாடி யறிந்தார் கலைகள்
367	மதிலை யாடுக	”	முத்தி	௪௦௫	துவரவாய்க் கலைவலார்
372	கலையிகர் னினிய சொல்லார்	”	மண் மக	௪௦௫	பெருவத மருவிறு
378	குணவதங் கொளுத்த லாமோ	குளா	இரத	௪௦௫	வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்
380	வலம்புரியுலகம் விற்கு மாமணி யீன்ற தென்ன	”	பூர்ண	௪௦௫	(ஆத்தினாயன்போரகிரியர், கு.)
390	சற்பகங் கலங்கி வீழ்த்த வண்ணம் போற் காணீ வீழ [செய்தபாவம்	பிரபு	மாயையுற்	௪௦௫	சலஞ்சலம்.....முத்தினை யீன்றதை கற்ப, தருவின்மே ஓருமு வீழ்ச் சாய் ந்தது போலச் சாய்ந்து [யென இனைய யாவது மெம்மனோர் வீனை மங்கலையிழந்ததெம்மனோர் கடம்பர்வம் தாதுறக் காய்ந்த போழ்திற் றுணறு நீரை யொத்தே
394	இரும்புண்டீர் (சீவக. ௨௫௩௦-௩௬)	மேரு	பூர்ண	௪௦௫	ஆனைத் தீநோ யகவயிற் நடக்கிய நிலம் பொறுக் கலாச் செம்பொன னி அலாவென்ப.....வித்து [நைருமு ஆசைவேரறுத்து [யாமென விரிந்த சுடுகலாற் தேற்றின மிரியுஞ், செய்தி வென்றனை வேட்டுவீர் புள்ளெவன் பிறை த்தது
396	யானைத் தீநோய் (சீவக. ௪௦௬, ௪௦௭)	மணி	கள	௪௦௬	
402	நிலம்பொறுக்கலாதெம்பொனீனிதி	பிரமோ	உருத்திரா	௪௦௬	
409	ஆர்வமே	திருக்	நாரதன்னை	௪௦௬	
416	உடைத்து சுடுவிறே னுடைந்த வன்	இலிங்க	நான்முக	௪௦௬	
417	ஏழை வேட்டுவீர் ஒருவ னென் செயும்	கோள	வென்றியெய்	௪௦௬	

420	வெள்ளி வள்ளின் விளங்குதோள்...	நெடுநல் திருநா கம்ப இலங்க கவி	ஒட்டியூர் சடாபுகாண் பலியேற்க முல்லை	வெள்ள.க ௨௩ ௩௩ ௧0	வெள்ளி வள்ளி வங்கிதைப் பனைத் முன்குவார்போசம்வேண்டின் [தோள் தயிருடைக்கு மத்தென்ன வலகைநலி மத்தெறி தயிரின் மாழ்தி [சம்பரணை மத்தம் பிணித்த கயிறுபோ ளின்னல ன், சுற்றிச் சுழலுமென் னெஞ்சு வலைப்படு மான்பிணை யென கணலுகாண் மெய்குளிரின் கண்டு [தொல். பொருளதி. பக். 106]
421	மத்தம் புல்லிய கயிற்றின் மற்றவர், அத்தலைவிடி னினென வலைப்படு மாரினி யெங்ஙனம் வாழ்கு வீர்....எனத், தம்மனைக் கன்முருடு பாறைபடுதயிர் [தாம்புலம் புற்றூர் கழுதீர்ப் பிடித்தாங் கரியாசனத்திருந் தான் (சீவக. ௧௮௮௭, ௨௩௬௮)	கூர்ம பெரும பொருள் கூர்ம கதை இலக்.வி.	இரா-வைகுந் (கங்கைபாந் தாங்கு) கண்ணவா விழாவாத் திரை செய்	௧௧௧ ௩0௭-௮ ௧௪ - ௪௪, ௨௪௮	பாறைபடு வொண்டயிர் பணிப்பூங் குவளை பயத்தின் ளளர்த்த, தனிப்பூப் பிடித்த தடக்கைய னாகி. கார்நறு நீவங்க மகயத்துள் வைகலுநீர் நிலை நின்ற பயன்கொல்லோ - கூர் துளைவேல், வண்டிருக்க நக்கதார வாமான் வழுதியாற், கொண்டிருக் கப் பெற்ற குணம்.
435	விற்பழுத் துமித்த வெய்ய வெந்து பல்லினூற் சுகிரந்த நாரிற் பணிமலர் பயிலப் பெய்த, முல்லையங் கண்ணி செம்புகொண் டன்ன விஞ்சித் திருநா [நகர்ச்செல்வ [தண்டேல் மோட்டும் முதுநீர் முத்தலக்கு வலிய எட்டைப் பசியி னினொடு ளவிய நாகம்	கூர்ம " திருநா திருநா மது திருந் கூர்ம	இராமன்வன பிலக்க தெளிச்சேரி அதிசை பிலக்க	௩௬ ௪௩ பூவலர்-௩. இரம்பு-௨ ௪௮௩ ௪௯௩ ௪௮	விற்பழுத் துமிழும் வெய்ய களை பல்லினூற் சுகிரந்த நாரிற், கொந்தவிழ் கோடற் போது கடடிய குழங்குண் செம்படுகித் செழும்புரிசை [மலை செம்புகொப் புளத்த மூன்று மதில் செம்புனை மன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து நெடும்புன லுள் வெல்லு முதலை எட்டைவெம் பசியிற் பாய்ந்த முடங் குளை மடங்கல்
447	எடுத்தனர் வீளியுஞ் சங்கும் வீனையும் வெணமதி செல்வ தொத்தான் வாளாரத் துடைத்த வைவேல்	திருஞான மணி கம்ப	பழனம் ஸ மிதிலை	வேதம்-௬ ௭௩ - ௬ ௧௪	விளைக்குர லும் விளசங்கொலியும் மதியம்போல.....தேர்க்கடைஇ வாளாரம் பொருதவேலும்

சீவக. செய்யுள்கள்	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற் பெயர் ரீகள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
461	தடங்க ணைல்லாம், நீள்கடர் நெறியை நோக்கு நினையிதழ் நெருஞ்சிப் பூப்போற், காணாதன் றேர்செல் வீதி கலந்துடன் றொக்க வன்றே	குறு புறநா இறை கதை	உதா. செய். சு-ம் திங்கள்	நகடு ௨௮௫ ௧௪ - ௫	ஒங்குமலை நாடன், ஞாயிற் றினையென் ன் றோழி, நெருஞ்சி யினையென் பெரும்பனைத் தோளே [தரு சுடரினெதிர்கொண்டாங்கு பாழார் நெருஞ்சிப் பசலை வான்ழி, எர் வெஞ்சுடர் நோக்கு நெருஞ்சியில செங்கதிர் விரும்பும் பைங்கொடி நெருஞ்சிப், பொன்புனை மலரின் புகழ்சி போல
"	"	"	"	"	"
462	வட்டுடைப் பொலிந்த தானை (சீவக.)	கடைத் தீவக	இந்திர மணமக	௧௦ ௧௧௩ ௪௫	குற்றடைவாள் வட்டுடையின் வயங்க புரவிகள் கொளீஇய திண்ணுகம் கோ லினகிற் றன்றே
471	பொன்னுகம் புரவி பூட்டு விட்டு	"	"	"	"
476	கோலிமுகம் குற்ற ஞானந்தே	பெரி-திரு முதலாயிர மணி பதிற்	உ-ப,௩-தி. திருப்பாவை கடி	விற். ௫. ௧௧ ௭௧ ௫௨	ஆயர்பாவைவநப்பின்னை தனக்கிறை மாமான்மகளை [தம் முத்துக் கூர்த்தன்ன முன்னையிற்றமு கொழுதுடங்கு நிலைய கொல்சுளிறு.... வங்கங் திசைத்திரிந் தாங்கு சகாயாழ வம்மி மிதப்ப திதலை தினப்பட்ட.....கெடும் வெடிபட நகைத்து
484	நீணினா நப்பின்னை	"	"	"	"
491	முள்வா யெயிற்றா றமுதம்	"	"	"	"
493	களிறு போன்றோர் வங்கமொடு போகி (சீவக. ௫௦௬, ௨௭௯௩.)	"	"	"	"
495	அம்மிநந் தாழ்ந்து சுரை வீழ்த்து	பழ நாலடி	தாளாண்மை	௧௨௫ ௭	சுரைமுழைசப் பக்கமு மெதிரெதிர் கலாஅய்க், கண்டவர் நடுங்கக் குடி வனி தோன்றலின்
498	தொன்மரங்க ளென்ன தாங்கல்	பாகவத் கதை	இரணிய ணர்தீ	௪௪ ௧௦௨-௩	"
507	கெடபட முழங்கி	"	"	"	"
508	என்முறை வளியு மீண்ட யெதிரெதிர் சலாவிப்பவன், கொன்றமே லெழு வ தொப்பக் குளிர்	"	"	"	"

509	இடுக்கண்வந் துற்ற நாலை நகுக்	திருக்	கஉக	இடுக்கண் வருங்கா னகுக
510	பாடகம் போலத் குழந்த பழவனை	கல்	க0	பழவனை புருந்த பாடகம் போல
512	குருமித்து மடலை பொங்கி	பாரத்	எக	குருமித்து நடக்கின்றன்
513	கூம்பிற்ற துண்டந் தழுவித் திடந்தா ன் திரையுய்த்தது [உரு.எ.அ]	மணி	கசு	ஒழமரம் பற்றி யூர்திரை யுதப்ப
525	கோதை யருவிக் குளிர்வரை (சீவக.	நால	க	கோதை யருவிக் குளிர்வரை நன்னூட்
534	தேக்க ணின்னகில்	சீவக	உகக	தீந்தே னகிழ்புகை
535	கப்பத் திந்திரன் காமுறு (கற்பம்)	சிலப்	கருசு	கப்பத் திந்திரன் காட்டிய
536	நன்னகர் நோக்கி நாய்கன் நாகங்	கம்ப	உ	நன்னகர் நோக்கினு னாக நோக்கி
537	கொல் புருத்த தென்ன			னன்
538	மாடியந் தானை	சேது	எக	விளங்குமா டியமும் (கவசம்)
547	எண்ணிட மின்றி மன்னர்.....	ரைடத்	உ	எண்ணிட விடமொன் றின்றி.....
	நன்னூட் (சீவக. கூரு)		சுரு.க	பாரத்
	சங்குடைந் தனைய வெண்டாமரை	கதை		சங்கினும் பாலினுஞ் சலமில் வாய்
	மலர்த் தடங்கள் போலு, நங்குடி.			மை, விழுத்திணைப் பிறந்த லொழுக்
	(சீவக. உசுகநூ.)			குடை மரபினர்
549	சங்குடைந் தனைய வெண்டா மரை	குளா	கஎ	சங்குடைந் தனைய தாழை [டபத்தில்
558	எரிமணிப் பளிக்கு மாடத்து	கூர்ம	க0	பளிங்கு போழ் தறுத்த பத்திமண்
	பல்வினைப் பலனப் பாய்காற் பகமணி	கதை	சஎஎ-அ	பளிக்குமணி யிழிகைப் பலனக் கைவி
	யிழிகை வம்பார், நல்லகில் விழு			னைப், புலிக்கா லமளி
	கட்டில்			
559	தேன் துளக்கற லொழுதி யன்ன துய்	கந்த	சக	உகுதேன், அருகாதொழு கியதன்மை
	யறத்திரண்ட திண்கோல்			யி னவிர்தான்
563	வலம்புரி யீன்ற முத்த மண்மிசைய	கலி	அ	சீர்கெழு வெண்முத்த மணியவர்க்கல்
	வர்கட கல்லால், வலம்புரி பயத்தை			லதை, நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கலை
	பெய்தா தனையேரே மகளிர்			தா மென்செய்யும் அனை
				யனே
572	கலங்கவிழ்த், தல்லலுற் றழுங்கிய	கதை	சஎ-அ	நாவாய் கவிழ்த்த நாய்கன் போல....
	செல்வன்			கலங்கி

சீவக. செய்யுள்கள்	புலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் நிகழ்த லையன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	புலம் அல்லது கருத்து.
572 587	சலங்கலிழ்த், தல்லலுந்.....செல்வன் பெண்டிரு மான்மை வெஃகிப் பே துறு முலையினுள் (சீவக. உசசசஎ)	மேரு கம்ப	பத்திர கோலங்	கச கக	அலைகடற் கலிழந்த நாவாயவருற்றது அருளினு ளழகை மாந்தித், தஞ்சொற் கள் குழித்த் தத்தத் தகைககு மாநி நின்றார் (ஹ. சூர்ப்ப. சு0)
589 607 614	மையன்மத யானைநிரை மன்னன் மூரிநூற் கலைக ளெல்லாங், கற்றவன் வெள்ளணி யணிந்த ஞானநேற..... பேர்ப்பலதொலைத்த	நடைத் சீவக கூர்ம	அன்னத்தை காந்தரு கண்ணவ	கஉஎ ககடு ககஉ	மையன் மத வெங் கரியானை வீமன் கலைத்தொழில் படவெழிஇ வெள்ளணி யணிந்து கோழ..... நந்தான்
615 617	குச்செனநினைத்தல் (சீவக. ககடு௩) வெண்ணுகி லடுத்து வீதி.....அனிச் சத்தம் போது.....பரப்பி	தணிகை கத்த நடைத்	சீபரி நாட்டு சயம்	சடுக எ க0க	வெள்ளணிநான், மேலிக் கதினாவெரு குச்சென.....பதித்தனர் நுண்டு கடுத்து.....அனிச்சப் போ து பரப்பிய.....வீதி
622 623;	சாந்தின் குவளைக் காம ரகலிதழ்பயில மட்டித்தது கங்கையின் களிற்றி னுச்சி ஆட்டினுராமபயன்னார்	சீவக பிரமோ	இலக் சோம	சக ககஉ	சந்தனமேந்து தாமனாத், தோழன் பயில்லினற் பூசி மாக மூழ்கு மாமணி ஆட்டி (நடைத். சயம். க0க; விநாயக. திரு மண. கஉ0, கஉக; தணிகை, வள்ளி. கஉஅ)
624 631 634 642	முல்லைச் சூட்டு வெய்ந்தார் சுறள் சித்திலே, டோரு நடந்தன கூனை யானையகலுமி னீரென..... ஆனை யின் நெம தேயென்று தூட்டை செஞ்சின ராயுழல் வாரர்கள்	பிரபு கம்ப கதை நள	கைய கோலங் வியாவாத் தீனா சயம்	உஎ உ௩ உஉ-௩ சச	முல்லை யந்தொடை யருந்ததி சிந்தொடு குறளுங் கூனும்.....கற்ற இறைவ னானை யீங்கெவன் செய்யும், புதவ ரானைப் புதுநீ ராட்டென தூட்டை மனத்தோ முயிர்தாங்கி [ன்

[illegible]

கீவுக. செய்யுளேண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களுக்கீழ் விபரம்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
748	யானை இசைக்குவனங்கள்	மேரு	வச்சிராயுத	நக	மஃரயாழ் வல்ல மைந்த னொருவனைக் கண்ட மத்தப், புகர்முகக் களீர்நின் அநிங்கத்தின், மாங்கொலு மதவேழ மதர்த்தெழு மயக்கத்தால் நாகனை விடையிற் புல்லி [பி] லாட்டி தெவ்வர் தேளம், துகம்படக்கடந்து தூ எழுயர் குறம்பொறை யிபம் கோடுமுழங் கிமிழிசை யெடுப்பும் இயமரகின் றூர்ப்பவினவனைகின் றேங்க எயிற்றுப்படை தொடுத்தார் (நை-கசு-மபோர். நக)
750	அதிமதுரத்தழையால் யானைக்குக் களிப்புமிகும்	தனிகை	வீராட்ட	கந	வாடியார்த்து..... போர்க்களத்தாடுங் வாள்விரித்தது.....மறவராடினார் கைவேல் களிற்றொடு போக்கி புகர்முகக் குஞ்சர மெறிந்த வெடிகம் புரவியும், வடிப்போர்.
751	நாகும் எழும்	சீவக	சுர	சுஅ	சுடுநகாக்கு
752	இப்பாரொலாம் தூழிலாட்டி	மலை	மார்க்கண்	அசு - எ	என்னைமுன் னில்லன் மின்றெவ்வீர்
755	எழுயர் போதகம்	கந்த	சுர	அந	எதிர்த்தோர் மேனி முதுமரப் பொந் முடியுமுறீஇ [திந் தோன்
779	சிலம்பின வியமரந் தொழித்த சங்கமே	பதிந்	சுயம்	இடு	
780	எயிற்றம்பு மூழ்கலின்	பாரத	முதற்போர்	அஅ	
783	வானமலை யாழ்க் காட்டுவார்	பதிந்	தும்பை	இசு	
"	வேழம் வேலினால் விலக்கி நிற்பார்	புற. வெ	வாதுவல்	உக	
"	வழக்கிய றாய்த் து.....புரவி முள்ளா வெள்ள நிலையு.....கைகளை யுச்சிக் கண்ணுட் டயாய் து.....கைகளை [கூப்பி நம்பன சிலைவாய் நடக்குங்களை மிச்சி லல்லால் (ஒருவன் தன்வீரத்தைத் தலைவனதாகக்கூறல்)	திருக் தக்கோர் மணி சிலப் திருக்	உஅ	எஎசு	
794	வழக்கிய றாய்த் து.....புரவி முள்ளா வெள்ள நிலையு.....கைகளை யுச்சிக் கண்ணுட் டயாய் து.....கைகளை [கூப்பி நம்பன சிலைவாய் நடக்குங்களை மிச்சி லல்லால் (ஒருவன் தன்வீரத்தைத் தலைவனதாகக்கூறல்)	பெரும்பா	சு	சு0-சுசு	
804	வழக்கிய றாய்த் து.....புரவி முள்ளா வெள்ள நிலையு.....கைகளை யுச்சிக் கண்ணுட் டயாய் து.....கைகளை [கூப்பி நம்பன சிலைவாய் நடக்குங்களை மிச்சி லல்லால் (ஒருவன் தன்வீரத்தைத் தலைவனதாகக்கூறல்)	சிலப்	சு	உ.எந	
807	வழக்கிய றாய்த் து.....புரவி முள்ளா வெள்ள நிலையு.....கைகளை யுச்சிக் கண்ணுட் டயாய் து.....கைகளை [கூப்பி நம்பன சிலைவாய் நடக்குங்களை மிச்சி லல்லால் (ஒருவன் தன்வீரத்தைத் தலைவனதாகக்கூறல்)	திருக்	சு	அசு	
809	வழக்கிய றாய்த் து.....புரவி முள்ளா வெள்ள நிலையு.....கைகளை யுச்சிக் கண்ணுட் டயாய் து.....கைகளை [கூப்பி நம்பன சிலைவாய் நடக்குங்களை மிச்சி லல்லால் (ஒருவன் தன்வீரத்தைத் தலைவனதாகக்கூறல்)	திருக்	சு	எஎசு	
819	முதுமரப் பொந்து போல முடியுமுறீஇ	கூர்ம	சந்திரவ	கஉ	
"	முதுமரப் பொந்து போல முடியுமுறீஇ	சிலப்	சு	உஉசு	

825	முழுவன பலவின் றிங்கனி	புறநா	கசு	உஙக	முழுவமருள் பெரும்பதும்
828	மாசனம்.....பார்க்கெழு பழுமரப் பற	மணி		உச-உஎ	மக்களு மாவும் பழுமரத் தீண்டிய பற
833	வை யொத்த	கூர்ம	சந்திர	க௦	வையி னெழுஉம்
838	மூழிவாய் முல்லை மாலை	பாரத்	காண்டவ	க௮	மூழிவாய்த் தாமன் குடி
848	தாழிவாய்க் குவளை	பாரத்	மணம்	உசு	தாழி நறுங்குவளை (குளா, மந்திர, எசு)
	ஐந்தமூன் றடுத்த செல்வத் தமளி	நைடத்	இரணிய	கஉ	மூணைத் தடுக்கிய வமளி—சில, (ச)சுள
	ஆம்பொருள்களாகுமது யார்க்குமழிக்	பாகவத			வெறுத்துவாரியினொருபொருள்வீழ்த்
	கொண்ணு, போம்பொருள்கள்போ				தினும்.....மாய்ந்துபோம்போம்
	கும்				பொருள்
857	மங்கைய ரங்கையால், உள்ளங் கூரத்	நள	சயம்	க௩	மடவார்தங் கொங்கை மிசைத்திமிர்
	திமிர்ந்துகுத் திட்டசார், தள்ள லா				ந்த, சீத களபக் செழுஞ்சேற்றால்-
	யடி யானை யிழுக்கின		சம்பு	௩சு	வீதவாய், மானக் கரிவழுக்கும்
858	கூந்தன் மாலைக் குமரிப் பிடிக்குழாம்	கூர்ம			கூந்தலம் பிழகள் (ஷ- சி)
863	தழங்குவெம் மதுத்தண்டும் (சீவக- கசிஎசு)	குளா	நகர	கசு	மதுத்தண் டட்டமும்
888	வாரம்பட்டுழித் தியவு நல்லவார், தீரக் காய்ந்துழி நல்லவுந் தியவாம்	அற		உ௩	காய்வதன்க, ணுற்ற குணத்தோன்று
					தாக்குழப்பதன்கட், குற்றமுந் தோ
					ன்று கெடும்—குறு, உ; திருவால.
892	சுரும்புகான், வண்டு காண்மகிழ் தே னினங் காள்.....மிஞ் றிட்டங் காள்	நைடத்	நாட்டு	கசு	(௩எ) கடு.
					தூங்கிசை வண்டுந் தேனுந் சுரும்
					பொரு மிஞிறம் பாட—மணி. (கசி)
					சங்.. [லது
899	மழை வள்ளல்	புறநா	புணற்பாற்	கசஉ	அறுகுளா.....கொடைமடம்படுதலல்
911	ஆசை மாக்களோ டந்தனர் கொள் கென, மாசை மாக்கடன் மன்னவ னாடலின்	கதை		கடு - சு	ஆசை மாக்களோ டந்தனர் கொள்
					கென, மாசை வாரி மன்னவ னாடி
927	அலவ னூடும் வகைபோ லரும்பொற் கவறங் குளா	கலி	செய்தல்	கக	எக்கர் அலவனா டனைவரி, தவலிறண்
					கழகத்துக்....கவறுற்ற வடுவேய்க்கும்

தீவக. செய்யுள்கள்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் கீழ்க் குறிப்பிட வியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
928	செம்பொன் லெண்டிப் பூக்கல ஆம்பா லக்கா ரட்டலை	திருவிளா நாயக்கரு	நாட்டு	நட	செம்பொன் லெண்டிப் பூக்கலால் நூறுதடாநிறைந்த வக்கா ர வடிவில் பண்ண னுரொடு காமக் கலன்களே அகன்பரியான மும்
929	காமக்கலன் (பரசுதை)	ஞான கதை	க. - தி. இரத வென்றி	திரு 5-சு	வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மை யால் - சிவப். (கடு) கடுக; மணி (சு) க0; மேரு, நால்வரும், உக.
930	பரியான லெண்டித் து	நாலடி	பது	உடு	இரும்பெரி பொன்செயு மிரதநீர் துழநீர்க் கடம்பின் றுணையார் கோதை கடலன்ன காம முழந்து மடலேறப், பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்
931	மேருன் றேய லுடு வானிடு சிலையி லு	சீவக சிறுபா திருந்	பது	நக	முதிழ் தேத் திளமுலை முத்தொடு கினைக்கவின் றெழுதரு கீழநீர்ச் செவ் வருமபு
960	இரும்பு இரதத்தால் பொன்னுதல	சீவக சிறுபா திருந்	பது	சுக	தாமுறு காமத் தன்மை தாங்களே யு னைப்பதென்ப, தாமெனலாவதன்றால் இவ்வளவிற் செல்லுங்கொல்..... மீளுங்கொல் (திருவரங்கக்கலம்பக ம், உடு)
990	கடம்பு குடிய கன்னிமலை	சீவக சிறுபா திருந்	பது	சுக	செந்தார் க் கிளி
998	என்னில காம மெரிப்பி று மேற்செ லாப். பெண்ணின் பிக்கது பெண் ணல் தில்லையே	சீவக சிறுபா திருந்	பது	சுக	மருகப் பெரு மான்விறிற், க.டு நீயென் மருகப்பெரு மான்விறிற், (க.டு நீயென் றுகடலிழைக்குமே; (இரட.கைக்.சு)
1004	முகிழ்த்தவீங் கிளமுலை முத்தத் தை	கதை	பது	சுக	
1016	கிளாககழுநீர்	திருமு	பது	சுக	
1028	கன்னிய ருட் கோய் கண்ணுந் து	கம்ப	பது	சுக	
1035	மெத்தின்னெதன் றுரையால் நாணின் இருந்ததெல் பொத்தகொல், செ ன்நத்தொகால் சேர்த்ததுகொல்	நள	பது	சுக	
1036	செந்தார் பசுக்கினியார்	கம்ப	பது	சுக	
1037	புல்லப் பொருந்தமேற். குன்றது கூ டுகென	திருநா	பது	சுக	

சுடர்ம - கன்னிய - மனம் - 223. லெண்டி - கிளி.

சீவக- செய்யு ளெண்.	பூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்களிறுத லியன்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	பூலம் அல்லது கருத்து.
1121	ஆய்களிறு நரசனி வேக மதன்மருப்பூசி யாகச். சீவகன்கன்ற மார்புமேலை யாத்தினைகள் கேட்பத், காய்பவன் கன்வ ரொன்ன வெழுதுவித் திடுவல் புத்திசேனினினைந்து சொல்லும் (புத்தி நீசனன், சீவக. ககச௦)	மூத்தொள்	பத்திர	௬௩	மருப்பூசியாக மதன்கனல்வேன் மன் னார், திருத்தகு மார்போலை யாகத்- திருத்தகத், வையக மெல்லா மெம தென் நெழுதுமே, கையிலேவென் ராம தத்தையுஞ் } [மாறன் களிறு சீய சேனும்.
1140	தன்பஞ்சொல்லிய கால்வளைகீழ்த்தென (சீவக. ௨௭௨௭)	மேரு	பத்திர	௬௩	புறவி னல்லல் சொல்லிய 'சொல்லிய' குஞ்சரங்கீழ்த்தகுமரன் [என் தல்நேர் வேரிக் கமழ்தா ரரசன்விடு கென்ற போழ்துந், தாரித்த வாகா வகையாற் கொலை குழந்த பின்னும், பூரித்தல் வாட லிவற்றாற்போலி லினிநின் றான், பாரித்த வெல்லாம் வினையின் பய னென்று வல்லான் (கம்ப. கை கேசிகுழ், ௧௦௮; ஷா காட்சி. ௨௦)
1146	கால்வளைகீழ்த்தென (சீவக. ௨௭௨௭)	புறநா	களவு	௬௩	புறவி னல்லல் சொல்லிய 'சொல்லிய' குஞ்சரங்கீழ்த்தகுமரன் [என் தல்நேர் வேரிக் கமழ்தா ரரசன்விடு கென்ற போழ்துந், தாரித்த வாகா வகையாற் கொலை குழந்த பின்னும், பூரித்தல் வாட லிவற்றாற்போலி லினிநின் றான், பாரித்த வெல்லாம் வினையின் பய னென்று வல்லான் (கம்ப. கை கேசிகுழ், ௧௦௮; ஷா காட்சி. ௨௦)
1157	விவங்கலில், ஓயியும். பூணன் விழுச் சுரைப் பட்டபோழ்தம், அலங்கலந் தாரினுன்வந் தருஞ்சிறை விடுத்த போழ்தம், புலம்பலு மகிழ்வு நெஞ் சிந் போலிதலு மின்றிப் பொன்னா ர்த், அலங்கலந் தியர்ந்த தோளா னுழ்வினை யென்று விட்டான். (சீ வக. ௨௮௮௦, ௨௮௨௫)	தணினை குண்டல	களவு	௬௩	புறவி னல்லல் சொல்லிய 'சொல்லிய' குஞ்சரங்கீழ்த்தகுமரன் [என் தல்நேர் வேரிக் கமழ்தா ரரசன்விடு கென்ற போழ்துந், தாரித்த வாகா வகையாற் கொலை குழந்த பின்னும், பூரித்தல் வாட லிவற்றாற்போலி லினிநின் றான், பாரித்த வெல்லாம் வினையின் பய னென்று வல்லான் (கம்ப. கை கேசிகுழ், ௧௦௮; ஷா காட்சி. ௨௦)
1169	பலித்திரகுமரனென்றான்	சீவக	மண்மக	௨௧௦	பலித்திரகுமரப்பிறந்ததே இந்நீர் பிறிதுழியில்லென்னுங், கிணற் றகத்துத் தேனார்போ லாகார் வெண்டலைப்புணரிசேப்ப சீனபவனமேகையோடு செந்துகிர்க்கோவை பவழஞ்சேர்ந்தபல்காழ்
1173	ஊற்றிசிக் கூவலு லாழையு மினனார், வேற்றுசாட்டநன் சவை விடுத்தன்	பழ	மண்மக	௬௩	பலித்திரகுமரப்பிறந்ததே இந்நீர் பிறிதுழியில்லென்னுங், கிணற் றகத்துத் தேனார்போ லாகார் வெண்டலைப்புணரிசேப்ப சீனபவனமேகையோடு செந்துகிர்க்கோவை பவழஞ்சேர்ந்தபல்காழ்
1184	வெண்டலைப்புணரிசிக் [மேயினார் பவனமேகை]	பாகவத திருநா சிலப் கதை	சாலுவனை கழிப்பாலை சு ணர்தீயி	௬௩	பலித்திரகுமரப்பிறந்ததே இந்நீர் பிறிதுழியில்லென்னுங், கிணற் றகத்துத் தேனார்போ லாகார் வெண்டலைப்புணரிசேப்ப சீனபவனமேகையோடு செந்துகிர்க்கோவை பவழஞ்சேர்ந்தபல்காழ்
"	"			௬௩	
"	"			௬௩	
"	"			௬௩	

சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

இது

1186	வதிகொண்டதொர்வெல் வழுல்வாய் [சொல்லிவேம்	கம்ப	தாடகை	சு	பழயின்மேல் வெட்மையைப் பகரி னும் பகருநா, முடியவேம்
1193	முழவின்னினசமுரிமுழங்கருவி யும்	பதிற்	பதுமை	௭0	படைக்குரலருவி
1196	அரவ வண்டொடு தேனினம் யாழ்செ	சீவக	சம்புத்தீவின்	௭2	பாடல்வண் டியாழ்செயும்
1201	மானமாக் கவரிவேண் மயிரின் வேய் ந்தன.....குரம்பை	கூர்ம	சம்புத்தீவின்	௭௭	கற்றையங் கவரி மயிரின் வேய்ந்த சிறுகுழல்
1212	மாற்றரு மண்ணெறி மகளிர் நெஞ்ச மே, போற்பல கவர்களும் பட்டது	"	நவகண்ட	௭0	கலையுனர் நெஞ்சிற் கூத்திய ருளம் போற் கவர்ந்தசெல்
1221	இறைவந் பேணிச் சார்பறுத் தயாதி	திருக்	மன்னுந்	௭௭	சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின்
1240	தனிமுதர் கடவள் கோயி ருன்வலங் கொண்டு செல்வான் வெய்யோ	மேரு	தேவியும்	௭௭	மாமேருகுழவரு, மலர்கதிர்ப் பரிதி யிற் கிரண வேகன்றான், பலமுறை வலம்வர
1247	ன் குன்றுகுழ் வதனை யொத்தான் தீரா வ்ணைநீர்த்துத் தீர்த்தந் தெநிந் துய்த்து	திருஞா	திருக்கருகா ளூர்	முத்திலங் கு. ௧0	உழல்வார்கள்கொற், நீர்த்த மென்று தெளியேனின்
"	வாராக்கதியுரைத்தவாமன்றன்யாரே	திருநா	திருவையாறு	ஓசை. ௧	வாரா வுலகருள வல்லாய் றீயே
1250	அன்னமுமகன் திலுமணிந்து	மேரு	வைசயந்தன்	௧௭௧	மிட்சியிலுலகமேற்றுமொழுக்கம்
1254	அழகிகூத் தாடுகின்றான் [20ச௭	தணிகை	குமாரேச	௭	அன்ன நேமியு மகன்றிலு மணிந்து
1255	தொட்டிழமை யருவ நோக்கி (சீவக. வெண்ணெய்தீ யுற்ற வண்ண மாட	திருநா	நட	௮	ஆடலும் பாடலு மழகும்
"	வர் மெலிகின்றார். (சீவக. ௧௭0௧) குடந்மையா னொண்டுகொண்டு (சீவக. ௧௭௭0, ௧௭௭௧, ௧௭௮௭, ௨௭௭௭)	மேரு	திருவாரூர்	குழல். ௭	தொட்டிழமை யுடைய தொண்டன் வெங்கனல் வெண் ணெய்ப்போன் றுடைத்து
1258	பொன்னினு லுடையுங்கற்பு	சிலப்	க0	௮௭	குடந்மையி னொண்டு கொள்ளவுங் கூடும்
1260	மைத்துனத் தோழ னென்றான்	தணிகை	பிரமன்சிருட்	௧௭	நீர், நொண்டி துண்டினிதூய்
1264	கம்பலம் போர்த்த போலுங் கழமலர்க் காவு	சீவக	கனக	௭௧	எண்ணிப்பத்து.....பின்னிற்சும்
1269		கூர்ம	கண்ணம்	௧௮௮	மைத்துனத் தோழ ரெய்தி
		"	கண்ண-வை	௧௭	சேறு மைத்துனத் தோழ சித்திரச் செய்னைத் தோழ
		மணி	நட	௧௭௮-௧௭	ததுவே, யொப்பத் தோன்றியவனம்

சீவக. செய்யுள் எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் களியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1270	நாண்மலர்க் குரவம் பாவை	ஐங்குறு திணைமா	சம்புத்திவின்	ந.ச.சு கரு	குரவம் பயந்த, செய்யாப் பாவை[னம் ஈன்றாய் பீ பாவை யிருந்தோரவே உத்தினம் பாவை தூக்கிய குரவம் பருப்புடைத் தண்டஞ் சுற்றி அஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றின் முக த்துச், செங்கடை மழைக்க ணி ரண் டா யித்தது
1282	புப்புடைப் பவனத் தூண்	கூ.ர்ம	சுவேதன்	எ0 க0	நிணத்திடு நீரள்ளி நிழ்முமன்னெ லுச்சு நிறைநெடுமுத்தார்
1291	ஓக்கிய முருகன் வைவே லோரிசண் டணைய கண்ணுள்	சிலப்	உ	க0	கண்ணிமைத்தலால்...மாலையாடுதலால் பூவ்முழன்மாதர்.(ஹேசோமவார.க0சு)
1311	திணந்தெ னெஞ்சு நிறைகொண்ட கள் வன்	தணிகை	களவு	கூ.உ0	செண்ணைவஞ்சிலம்பினினை
1327	மாலைய வாழன.....தோய்த்தன	நள	சுயம்	கரு.ந. ச0	செண்ணைவஞ்சிலம்போசையும்
1328	பூவற் சொலை	பிரமோ	வஞ்சுளை	உ.சு.கூ	மென்மெலவொதுங்கி
1333	செண்ணைவஞ்சிலம்பு	கதை	வழங்கோ	சு0	பன்மினடுவப் பான்மதி போல
"	"	தணிகை	வள்ளி	எ0	திங்களைச் சூழந்த, வெண்ணீன்போல
1336	மென்மெலமலர்மேன்மிதித்து	பேரூர்ப்	நகர	எ0	ஓடா நின்ற களியிலே..... ஒள்க்கு மாறுண்டோ
1337	திங்கள் சூழ்த்தபன் மினை	கூர்ம	இராமனவ	எ0	தலையசைத்த லொப்ப வசையஞ்சுடர்
1366	மையில் வாடுணடுங் கண்வளராதன	சிறுபா	வென்றி	க0	எழ.த. யிடுத லாற்றா தாயினும்
1367	விளக்கு, பிள்ளைகளுக்காவலென்றல்	கதை	பம்பா	உ.எ.அ. -கூ	காப்முதிர் கணியி னூழ்த்து வீழுவில்
1384	எழுமழுக்கி நடந்துசெலா	கம்ப	மரையயுழ்	உ.எ	யாக்கை
1389	மாதைய ரிடும்பை காய்த்து மரணமே கனிந்து நிற்கும்	கம்ப	பிடிவீழ்	கூ.உ	
		சீவக	கேம	உ.சு	

1390	மீன்சென்ற நெறியும் போல விழித் திமைப் பவர்க்குத் தோன்று	மேரு	பாரசு மேரு	பத்திரமதித்	கக௩	மீன்சென்ற நெறியைப் போலும்
1402	இன்னவர்குரல் கேட்ட வசனமா; வன்ன னாய்மகிழ் வெய்துவத்தாள்	பாரசு மேரு	பாரசு மேரு	குருகுல வைசயந்தன்	௭௦ ௪௪	மீனெறி கரந்தென மீள வெகிலைம் இசைசகேட்டவசனமாத், தாழ்ச்சி போல்
1414	சுருமைமெழுகியவைபோன், நினிய வல்லா முகத்தருசு	கதை கூர்ம	கதை கூர்ம	உரிமை சம்புத்தீவின்	௨௪௧ - ௨ ௩௩	இசைசகேட்ட, வசனைநன்மா மைமெழுக் கெறிந்த முகத்தினமந்தி
1415	பருகு வாரிற் புல்லி.....ஆர்ப்ப	மணி	மணி	கடி	௪௦௯	வண்மந் துறக்கும் கொண்டு மகளினா
1416	சிறியர் கொண்ட தொடர்பின் அஃகும்	நாலடி	நாலடி	தீவியை	௫	வைகலுந் தேயுமே, தானே சிறியர் தொடர்பு
1417	இனைவ போலும் வரையி னருவி	பிரபு	பிரபு	கோரக்கர்	௨௫	சிலம்பழு மாறு போல....அருவிபாயும்
1421	தனிதேனருபு	வெங்-கோ	வெங்-கோ	வீரரட்ட	௧௧	மலய, மழுதகண்ணைப் பொருளை
1422	புல்லுமல்லியும்.....நுகர்வார்	தணிகை	தணிகை	கேம	௩௪	தனிதினின்ற
1427	போடியுரீன்கழை	சீவக	சீவக	பிலக்க	௧௧	அல்லியும் புல்லு முண்டு
1427	வீடு வேண்டி வீழுச்சடை நீட்டல்..... பிறவுக்குவித்து	கூர்ம	கூர்ம		௧௬	போகுவார்சினைய.....புண்ணை
1440	மலர் தெகிழ்ந்த நாற்றமும்	திருக்	திருக்		௨௮௦	மழித்தது நீட்டலும் வேண்டா வுல கம், பழித்த தொழித்து விடின்
1446	ஏறிகுறவியைவர்	தணிகை	தணிகை	புராண	௪௩	தெகிழ்ந்தபூந் தண்டகா ரணியம்[னிர்
1455	மாவடு மருட்டு நோக்கின்	பேருர்ப்	பேருர்ப்	கரிகாற்	௩௧	தெகிழ்ந்த காமத்துச் சிந்தனை செய்த
1462	மார்பிடை வரியுமூன்றுள(சீவக.௧௭௦௬)	புதநா	புதநா	கண்ண-மனை	௧௩	சுறவினத் தன்ன வானோர்[செவ்வாய் மாவடு மருட்டு நோக்கின்.... பவளச்
1464	கூழ், கெழற்றழ கழிப்பன (கெளரி)	கூர்ம	கூர்ம	நக்கீர	௧௦௪ - ௫ ௩௩	மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய் செவ், வரையா கத்தான்
1471	நிலந்தினக் கிடந்தன நியமம்	நந்த	நந்த		௭௦	சினைக்கெழற் றுர்கையை
1477	மங்கல வெண்ணைவழித்துமுத்திர்த்தபின்	பெரி-திரு	பெரி-திரு	நு-ப. ௨-தி.	அஞ்சனசு	சமுறுபலதிரி (கனிறு)
		கூர்ம	கூர்ம	கண்ண-மனை	௨௪௮	நிலந்தினக் கிடந்த நீணிடிக் குவையும்
		தணிகை	தணிகை	வீரரட்ட	௩	மங்கல வெண்ணை வழித்து மலர்த்துகண் மேலட்டி

சீவக- செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கனிழத் வியன்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1500	வீணையும் குழலும்..... யாழ்கனியும்	கம்ப	ஊர்தேடு	௬	குழலும் வீணையும் யாழ்மென் றினை
1504	திருத்தயில் பெற்றமார்பன் [வென்ற	கூர்ம	கண். சிவதி	௫	திருத்தயின் மார்ப [யன குழைய
1505	அவலியுட் பாவை யன்னுள்	"	இராமனவ	௧0௩	அல்லியங் கமலையன்
1507	அரந்தின் பிறந்த பைம்பொன்	"	நவகண்ட	௧௪	அரந்தின் றுகுத்த பசும்பொன்னின்
1510	பனிகொண் மாமதி போற்பசப் பூர	கவி	பாலை	௬	மண்மலம்...போன்முகம்பசப்பூரும்
1537	மொக்கு ளொக்கு மானிட ரிளமை	கீதகேறி	கஉ	௧	கீரிற் குமிழி யிளமை
1546	படநாந் தேராலுரித்தாற் போற்றுந் து	குடாமணி	இன்மை	௧௮	வாளாவு தோலும்விடமுநீத் தென்ன
1549	எட்டாளும் பத்தாளு மில்லாதார்க் கிவ் வுலகிலின்ப மேபோல்	நாலடி		௧	பத்தெ - டுடைமை பலருள்ளும் பா டுய்த்தம் [யாங்கு
1550	ஆற்றாணக் கொள்ளர்	திருக்	இளமை	௨௪௭	பொருள்வாரக் கிவ்வலக மில்லாகி
1552	ஓட்டை மரச்செவியர் கேளார்	நாலடி		௧0	தோட்டேகர்ப்புக் காலத்தாற் கொண் டும்மின்
1553	கையாற் பொதித்துணையே காட்ட.... விளம்பழமே வியன் கின்றீர்	திருக்	புல்லறிவு	௧௧௮	கேட்பினுங் கேளாத்தகையவே கேள் வியாற், றோட்கப் படாத செவி
1561	யானையின் பழுப்போற் பொங்கு காய்	பழ	நாட்டு	௮	பேதையார் கைகாட்டும், பொன்னும்
1562	யானை வெண்மருப் புலக்கை யறை யுர லைவன மிடித்த, வாசகல்	திருவினை கதை	உண்டாட்	௨௬௧	புளிவிளங்கா யாம் [கற்காணுவாறு
1577	என்பினை நரம்பிற் பின்னி யுதிநந் தோய்த் திறைச்சி மெத்திப், புண்	மேரு	வைசயந்தன்	௪௧ - ௫௧	மத்தமால் யானைப் பழுக்குலை யவரை வேழத்துப் பனைமருப் புலக்கையி, னறையுர னிறைய வைவனப் பாச வல்.....இடிக்கும்

1580	புறச் தோலைப் பேர்த்து.....ஒன் பது வாய் லாக்கி யூன்பயில் குரம் பை செய்தான்	மணி திருவால குளா	௩ ௬ ௧௬	நட ௬ ௧௬	தோலின் மூடி.....ஒன்பது வாயிற் ரூய ஆன் பயில் குரம்பை
1588	வீஞ்சைய நெற்கொண்டேக ஆவி (மணம்) மலர்மேன் மிதித்து வேண்டெய்க்குன் நெரியுற் றுற்போ ன் மெலிந்து. (சீவக. ௨௬௨௭)	பேரூர் திருநா கூர்ம	௩ ௬ ௧௬	வீஞ்சையன், ... எற்கொண்டெழுந் ஆவிகள் குறுதி ருப்ப [தன்ன வேண்டெயின் குன்றங் தீயால் வெது ம்புகின் நதனே டொத்தான் இழுக்கும் மதத்த வெள்ளத்து..... தூசங் கரியுரித்தான் [வேழம் தூற்த்த மன்னவர் தூமுடி. தோள் வனை, நீங்குகா ளாரம்..... பின்னிவீழ்ந்து	
1602	முனிமை முகடாய மூவா முதல்வன் மணிமலர்க், கோலை விடுகண்	மேரு கூர்ம	௧௬ ௨௬	முனிமையிற் றனிய னாகி கூற்றை.....வருசென் றோலைவிட் டுலவி மதர்க்குங் கண் [ந்த.....பிழி வல்வாய்ச் சாடியின் வணைச்சுற வின் வின்னுங்க வீங்கு தினிதேறாளுடை பானே பேசி [மித்தி ராக்கன் கலையுணர் நெஞ்சிற் கூத்தியர் யானோக்குங் காலை நிலனோக்கும்	
1609	வழை முகத்தை நோக்கும்	சுலி	௨௬	பல்நூழ் பெயர்ந்தென்னே நோக்கும் றியானோக்கின், மெல்ல விதைஞ்சுந் தலை	
1620	பரிவற் றுற்பய னின்றியும் பாவைமார், முரிவற் றுர்களின் முர்ச்சனை செய் பவால்	திருக்	௧௬	தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க் குடி, நீநீர ராருதி ரென்று	
1627	தாது துற்றுபு தங்கிய வண்டனார்க்கு " (சீவக. ௨௬௬௧)	சுலி அழகர்சல	௧௬	தாதன்னுங், வண்டிற் றுற்பான் மணமலரின் வண்டுநிகர் வன்கணர்	

சீ.க. செய்யுள் எண்	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற் பெயர் ரீகளிழத் லியன்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	புலம் அல்லது கருத்து.
1645	சிலைத்தழும்பு..... கண்டு	கூடம்	கண்ணன்ம	ககந	விறழும் பதனை நோக்கி
1651	அரவழைபத் தாவித் தன்ன வங்காந்த ளவிழ்த்தலாந்தன.	,,	பிலக்க	கூஉ	பாம்புழைபத் தாவித்தென்ன மென்கா ந்தட் பருமுனை யவிழ்த்து (ஷை சம் புத்திவின், அந்)
1661	வருங்கி மீன்றான் மறந்தொழிந்தான் வளர்த்தான் சொற்கேட் டிலக்கழத் தான்: (குயிலைப் பழித்தல்)	பிரபு	பிரபுதேவர்	ககந	உயிர்த்த பொழுதே நின்றால் கேளா மு நோழும் மீன்றதாய், நயத்தின் வளர்த்த தாய்மரல்கேட் டலுமே நடுங்கத் துரந்ததால்
1704	ஐவிலி னகல் நின்றாங்கு கழிதொழுது	மணி	சு	அக - க0	ஐவிலின் டிடக்கை, நீங்காது நின்ற தே
1731	இளங்கினைச் சுதறம்	சுந்தர கம்ப	குருகாவுர் குளாமணி	இத்த. க0 அஉ	இளங்கினை யாழ்வான் நம்ப னாளங்கினை நன்குணராத் இளைப்புணா கிளைத்து வாடுந் துவார கைக் கிடை
1741	இலைப்புணா கிளைத்திட்ட டேமே	சாஞ்சி	வாணீசு	க0	இலைப்புணா கிளைத்துநெடு மாலுமறி குக்குட வழிவந் பாம்பாய்ப் பிறந்த வக் குபதன்
1755	அரிதூற்றுகொழி நாமத்தரவ (குக்குட ஸர்ப்பம்)	தணிகை மேரு	நாரதன் நாலவருஞ்	உ0 உசு	எவரே சுடப்பவ ரெம்பி நீயுனை, யாவ தே வலியினி யரணும் வேண்டுமோ பாடுலொடு தேன்கலந் தற்றே
1760	எம்பியை யிங்குப் பெற்றே நென் னெனக் கரிய தென்றான்	கம்ப	அயோமுகி	அஅ	பெறப்பட்ட லைப்பா லுக்குவிடல் பருகு வன்ன வடுகா நோக்கமொடு பருகு வன்ன பண்பின னுகி
1761	தேனிற்பாலென	திருக் பழ		ககஉக ககநக	
1765	பருகு காத்தலிற் பாடி	பொருந கதை	தருசுக் நாட்டு	எள சக	
1778	இளகு காழள கப்பரி கொண்டவே	தணிகை		ககந	இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர்

1788	பூட்டுசிலை யிறவினாடு	பெரும்பா	சடாயுகான் கசு	உசக.௬.௭௦	பகழியுஞ் சிலையு மான, ... கய லொடு பச்சுறப் பிறழும் [ஈமை சொற்பங்க முறையிற்செயின் சுமைய தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப் பெற்ற [ஓரம்பாவாய் எங்கெழிலென் னாயி நெமக்கேலோ செய்வனன் செய்யக் கண்டு திருவாள னென்மகனைச் செய்தனைகள் அரங்கத்தம் மாபள்ளி யெழுந்தருளா முகமுகம் பார்த்தனர் [யே முகமுக நோக்கி யெண்ணி விடுத்தன னல்லாட் கூட்டி [உ௦] இறுவரை யேறி புறப். வெ. தும்பை. கோற்றொழிப் புரிசை சூழும் வண்டர்சூழக்களும், (ஷெ. ௫௦, ஓவர்) சுறாவெறி வீராநாடு தழுமுற்றும் வாராத சேவங்கண்மால் சேவழக்கீழுவீழ்ச்சி [மயிரித்து மயிர்ப்பட எலிப்பூம் போர்வையொடு எத முண்டோ வடிக ளிக்கு எத மலை மிடைந்த, படலைக் கண்ணி படலைக் கண்ணி [(கஅ) சுந. வேந்தே வாழ்ச்சின் கண்ணி — ஷெ. தொழுதகை யுள்ளும் படை யொடு கு மொன்னு; ரழுதகண் ணிரு மனை தது தயிரியாடி (ஷெ. ௭௨) குஞ்சரம கோலிசைக்கும் பாம்பை
1789	இனாப்பலின் நேகசுரப்பின் [ன் வேந்தன்பெய ராற்பொறியும் பெற்று	கம்ப சிலப்		அ க௦௯	
1792	[ஈமை வளர்ந்தேம் எங்கெழிலென் னாயிநென வின்ன கற்பனக னெல்லாம் (சீவக. ௨.௪௬௯)	திருவாசக திருநா பெரி-திரு திருப்-எழு திருவால	எம்பாவை ஆவடுததை இ.ப. ௫-தி. தீவிய ௫௭ குதுபோர் ௫௫ உசு கண்ணன்பு விறகுவிற்ற பலதீதவர் கண்ணன்பு க. - தி	கக திருவே. ௨ வெருக் க - க௦ ௨௩௦ உசுஅ உக ௩௦ ௬௫ ௪௮ ௪௮ கக வின். ௭	
1793	ஆவம்மா வம்மாலென் னம்மா வகன்	பாரத திருவால மணி	உரிமை கசு	கக ௨௪	
1795	முகமுகங்க ணுக்கினரே [நனையே	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1804	ஆவம்மா வம்மாலென் னம்மா வகன்	பெரும்பா நெருதல் மணி	௫	௩௮ ௨௮ ௮௨௮	
1808	முகமுகங்க ணுக்கினரே [நனையே	கூர்ம திருச்சிறு	நகை கசு	௨௭ ௨௪	
1826	ஆட்கெலாஞ் செப்பினன்	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1833	இறுவரை (எதுகை)	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1837	கோற்றொழிப் புரிசையுள்	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1844	வண்டரு மோவரும் பாட	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1845	சுறாவின் தொக்கபொன் மறவரும்	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1870	தழுமுற்றும் வாராத திரடாமங்கள்	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1873	சிற்றழ்ச்சி தத்தையடி வீழ்ச்சி (சீவக, ௨௫௮௭)	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1874	மயிரெலியின்போர்வை (சீவக. ௨.௪௭௧, அடிகளு முளரோ (அடிகள், பெண் முறியிடை படலை மால்) [பால்]	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1884	வாழ்கநங் கண்ணி	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1889	தொழுததங் கையி னுள்ளும்	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1890	ஆழுதகண் ணீரி னுள்ளும்	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1891	படைபட்ட டெருநெட்டம்	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1892	தமிழி யாட்டி	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	
1894	நாகம்..... ஞ்சாரம்புலம்பி வீசு.....	கடை சிலப்	கசு	௫௯ - ௬௦	

சீவக. செய்யுளேன்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயரீகள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1898	பவழமே யனையன னன்மயிர்ப் பேரெலி, யகமுயிந் குலிகமஞ் சனவனாச் சொரிவன	கூர்ம	வானவர்	க	இந்திர கோப கீதத்தபன் மயிர்ப்பே ரெலியகழந் தொளிபெற வெநீக்கும்
1900	மானிடம் பழுத்தன இலுத்தம்	தணிசைக காஞ்சி	சம்புத்திலின் நந்தியுப நகரேற்று	௩௨ ௩௧ ௮௪	சண்ணம் மானிடம் பழுக்குங் இலுத்தநீள்வனம் மானிடம் பழுதினாத்தம் மகண்மாக்க, ளம்பொ னுலயத் தூணி னூண் பாவையைய யாடவொன்
1902	மைந்தனாப் பார்ப்பன மாமகண் மாக் குழாம்	ஆணைக்கா	ஆரஞ்சாத்து	௨௪	நோக்குமாறா அடியானும் விழியானு மனைப்பரனாஞ் சுவைப்பானும், வடிவாரு சிழலானும் வசையானு மிசையானும், ...
1907	சித்தில முலையி னூர்த நெடுங்கணு லோக்கப் பெற்றுங், கைத்தலந் தீண்டப் பெற்றுங் கனிந்தன மலர்ந்த காண்க (சீவக. எச)	கலி	பாலை	௧௦	காரிகைகயார் வழிகின்ற பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன, நல் லெழி லுண்கணு மாடுமா லிடனே சொன்னெலாடு படுத்ததுச் செல்கவென் களிறென
1909	கண்ணிட னூடு மின்னே, பல்லியும் பட்ட பாங்கர் வருங்கொளோ நம்பி வருகவென் களிறென் றேத்தி[னென்	கதை	சாங்கி-உரை	௩௪௭	இடைய நெறித்த மரம் இராமனைப் பயந்தலெங்கிடருண் டோ வென்றான், (ஹைசைகநகர்நீங்குரு)
1914	இடைமகன் கொன்ற லீன்ற மரத்தி னைக்குயிர்ச் சிறுவ னாவா னந்தனே	பழ கம்ப	மந்தனாரு முச்சி	௩௧௪ ௪௭	முள்ளினுன் முட்களையு மாறு ஒற்றெறித் தந்த பொருணியு மற்று மோ, பொற்றினு லொற்றிக் கொளல் குழுவார் கணனூக வொழுகலால்
1916	யையனவலை	பழ கம்ப		௩௧௪	
1920	மோதி முன்னொடு முட்பகை கண்ட	பழ திருக்		௩௮௮	
1921	ஒற்றந்தங்களையொற்றரினாய்தல்			௪௪௩	
”	கற்ற மாந்தனாக் கண்ணெனக்கோட	”			

நீவக. செய்யுள் தொண்.	மூலம் அல்லது சுருந்து.	நூற்பெயர் களிமுதலியன.	நூல்களின் பதிதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது சுருந்து.
2040	கொறுகொறுப்பேபொலும்	கூர்ம திருநா	கண்ணன்ம ஆரூர் பிரிவுறு தையொரு	ககந. குழல், நகந. க	கொறுகொறுத்துத் தோங்கிய தோட்டிமையுடையதொண்டர்[கைப்ப காண்ரு குயிரொழுக்கக் கண்ணர் கவுள அனைங்குதவர, உன்னையும் உம்பியைய யும்தொழுதேன் (க - கூ)
2050	கண்ணீர் கவுளலைப்பக்கையற்றியாமி	கூர்ம நைத்தியம் நாயச்சியா	சு	அஉ - ௪	வினாமலர்வாளியொடுகருப்புவில்லேந் தி, மகரவெல்கொழுமைத்தன்றிரிதர, நகரங்காவனனிசிந்தத்து
2057	மனத்தனைத்துத்தித்தல்	ர, திருமொ சிலப்			குடம்படுகொருத்தல்.....எருமை ஊன்றலைப்பொழுத்தா லன்னசெஞ்ஞ குட்டி. நெளியாயிர் வாரணம் புதுக்கலம்பொலும்பூங்கனியால்
2090	கைச்சிலைகணையோடேந்திக் காமனிக் கடைமையக்காப்பான்	கூர்ம "	சூரியன்மரபு பிலக்க	சகந. ச0	புதுக்கலத்தன்னகனியவாலம் கதிர்கலம்பெய்காட்சிபொலுதிப்பழம் அலவன்னன்சீர்ப்பெடையின், வாய்வ ண்டணையதொந்நாவற்கணிக்நனிகலக வில்லகவி ரலிந்நொருந்தி ஆயம்புருதக மயிர்வாய்ச்சிறுகுடப்பிடி குவணைமலர்ந்ததாமரை
2102	குடம்புகொருசெருத்தல்.....எருமை	கூர்ம "	அட்டமா	ந.0ந. கஉ அச	
2106	ஊன்றலைப்பொழுத்தாங் கணையசெஞ் குட்டி. நெளியாயிர் வாரணம்	கூர்ம "	களவு அன்ன. தூது மாரிசன்வ தை	ந.எ0 க0உ எச கசுதி	
2108	புதுக்கலம்பொலும்பூங்கனியால்	ஐங்குறு திருவளை			
2109	பழத்தை ஆணைப்பெபொண்ணெழுந்து க்கொடுத்தல்	குறுக்குறு திருவளை			
2110	வில்லகவிரல்பொற்பொருந்தின்று	குறுக்குறு திருவளை			
2121	திருவெபுருதக	குறுக்குறு திருவளை			
2126	மயிர்வாய்ச்சிறுகுடப்பிடி	குறுக்குறு திருவளை			
2130	குவணைப்பொற்பு.....கமலவட்டத்தி டைவிராயப்பூத்ததேபோல் (சேவக. உ.கந.ந.)	குறுக்குறு திருவளை			
2142	எற்றுகிரமுரசம் (சேவக. உ.சகடுஉ)	கதை கூர்ம	விழாவாந் கண்ணன்பு	க00 கக	[புறநா. உ.அ.அ; மணி. (க) உ.க சாற்றிடக்கொண்ட வேற்றுகிரமுரசம்- ஏற்றுகிரமுரசமார்ப்ப

2145	இடுகொடியணிந்தமார்பர்	சீவக	மண்	அ0	ஆகஞ்சாந்தி னிடுகொடியெழுதி
2148	காலனையளியன்றானை கையினால்வி	திருக்		அ௬சு	கூற்றத்தைக் கையாலவித்தன்றானை
2154	எழுறுப்புத்திண்ணிலந்தேவய்ய(யானை)	பாரத	குதுபோர்	௭௧	நிறுவார்க், காற்றூதாரின்னுசையல்
2155	தந்திலொடுமலைவ.....கனிது	”	கசு-ம்போர்	௧0	எழுறுப்புத்தித்தாழ்ந்த
2158	அரவின்றோற்றமேபொலுஞ்சிலைகளு	”	”	௨௩	தன்னிழல்கண்டுமேங்குந்தத்த
2165	மீயிநகளுந்திறைபொய்	பட்	கோவி	௨௭௧	வரிவின்முதலிய பலபடைகளுமுடல்
2170	கடறுர்த்தன்மலையாழ்தலிவைவல்லார்	சீவக	படைதலை	௨௭௬	வலியெடுசலவுறு பலபடைசூலமென
2179	குஞ்சித்திழற்குளிர்பிச்சமும்	கதை	கணனன்பு	௧௭	மலையகழ்ச்சூலனேக - ஊர்க்குவேன
2197	வில்லந்தேயுவணிப்பாரும்	கூர்ம	படைதலை	௧௭	புனைமயிற்சூஞ்சிபிச்சம் [கடைமணி
”	புலியாப்புறுத்திக்கொண்டேன் போக்			௧௮	பவனத்தரச னுவணித்தேற்றந்த குந்தக்
”	கிவிட்டபிழைப்பும்				புலியாப்புறுத்தத்தேன
2215	பறந்தியறருக்கின	பாரத	குதுபோர்	௨௬௮	வயப்புலியையவாலுருவில்குன்றீரே
2219	பொற்றேநர் நான்கரைக்கச்சமாரும்	தொல்	கற்பியல்	௮௩	புள்ளியற்கலிமா
2227	ஆடவர்பொருவிழைபந்தலை.....அந்	கூர்ம	கண்ணன்பு	௨௧	கடலந்தானைபத்தகைக் கச்சத்தோடும்
”	முவிழவன, கருங்கனிப்பெண்ணையங்	பரிபாடல்			நீளிரும் பனைமிசைப், பலபதி னுயி
”	கானங்காலப்பொர, விருங்கனிசொரி				ரங் குலைதனா யுதிர்வபோல்.....
2231	வன போன்ற	மேரு	பலதேவர்	௧௮	சோரச்சேரா ரின்னுயிர் செஞ்சும்
2237	புந்சமுற்சி உவமம்	மணி	”	௧௮	(கதை. உழைச்சன, ௧௧ - ௨௨)
”	யானைமதங்கொண்டுகழுதுதற்குக் கப்	களவழி		௧௮	கால்பொரப் பெண்ணை நெற்றிக் கனி
”	கணைமொய்ப்ப.....குருவிசேர்வரை			௧௮	கன்போற் றலைகள் வீழ்ந்த
”	பொன்றகுஞ்சரம்			௧௮	கூப்புமதல்.....கனிமயக்குந்தன
”	உருணைமிசும்தேழுந்து, பரிதிசேர்	மேரு	பலதேவர்	௧௮	யானைமேல்.....கடுங்கணைமெய்க்
”	வரைபோலப்பகட்டினம்பரந்தனவே	களவழி		௧௮	மாய்ப்ப.....குன்றிற்குரிஇயினம்
”				௧௮	போன்றன [சேர் குன்றமொத்த
”				௧௮	கொல்பொரக் குளித்தயானை குருவி
”				௧௮	தேர்ப், பரிதிசுமந்தெழுந்தயானை, யிரு
”				௧௮	விசுமபிற், செல்கூடர்சேர்ந்த மலை
”				௧௮	கூபான்ற

2358	சேக்கைமரீஇயசினங்கம்போல்	தணிகை	அகத்தியன்	எக	தினும்பும்பொருவேல்
2365	பகட்டரசன் செய்தமும்பொல்...	பாவக	பூமக	சுரு	சின்காசனத்தின்மேற்சின்கம்போல்
2369	கமழும் (சீவக. ௨௪௩௬)	பாரத	அருச்சுனன்,	௧0	நாகாதிபன்விழும்மதநாறுந்திசை
"	பொன்மயமாமுழைக்கலங்கள் பொலி	ஆதியுலா	தீர்த்த	ருக	மேலோர்களுழைக்கலங்களேந்த [பி
"	" [ந்துதேன்ற	கதை	புனற்பாற்	ருள-அ	வெண்கதைமாடத், துழைக்கலம்பரப்
"	சின்னமலர்க்கோதைத்திஞ்சொல்லார்	மேரு	ஸமவசரண	௨௩௨-	உழைக்கல, மாதர்களுள்திவர
2370	செந்தாமரைகளையல்லது பெண்ணா	திருநா	தாணைக்கா	பாசார். ச	சின்னம்பெச்செருகுமென்பு
"	"	கம்ப	கோலம்	௧௭	சின்னப்பூச்செருகுமென்பு
"	செந்தாமரைகளையல்லது பெண்ணா	கதை	சு.ம்திங்	௨௧	கோவீற்றிருப்புழிப்பூவீற்றிருந்த, திரு
2373	ராத.....மண்டபம்	நெடுநல்	நகர்நீங்	௧௬	மகளிப்போல
2379	தடவளர்முழங்குஞ்செந்தீ	கம்ப	இலக்க	௧௮௪	பருவாய்த்தடவிற்செந்நெருப்பார
2391	பரிதிகண்டறியாப், பாடுவண்டொடு	சீவக	மாந்துதை	௭அ	தண்டலைக்கோசலைத்தலைவன்மாதரை
2403	அதிந்குடம்பாரப்பி	திருஞான	இலக்க	செம். ௩	க்கண்டனனிரவியுங்கமலவாண்முக
2405	கூந்தலேந்தியகமுக்காய்க்குலை	வெங்கை	மாந்துதை	௧௧	துமாண்டுகுடமாவிரமாய்
"	மண்மகன்முற்றும்வாய்திறந்தழுதிட்	க்கோவை	மந்துதை	௧௨௩	பூசுமுகடந்தலின்னிலைவாரி
2411	டாரெணய்யும்பாஜுமாகவே	பேரூர்ப்	தெய்வயாழை	௧௨௩	மலயம், அழுதகண்ணைப்போற்றி
2416	மங்கலவச்சுசந்தெளித்து	சுதை	மண்ணுநீர்	௧௬-௭0	யென்பார்
"	அழகைநெய்தோய்த்து.....மகளிர்	புநரா	பூமகள்	௨	முடியிற்சாலவச்சுதந்தெளித்தபின்னை
2417	நெய்யேற்றுகின்றார் (சீவக. ௪௮௭,	சீவக	கண்ணன்ம	௩௭	அழகைப்புல்லினும்.....நதுநெய்
2425	உசுநெ) [நம்போலப்பூமிமேனிலவி	புநரா	உ	௩௮-௩௯	தோவ்த்த முறைமுதனீவி
"	இமயமெனும், பொன்னெடுங்குன்	சீவக	கண்ணன்ம	௩௮-௩௯	[பொதியுமும்போன்றே
2438	விந்திர, திருவிவன்னைதார்தனைப்ப	சிலப்	வள்ளி	௨௬.௪	நிலயிர்..... பொற்கோட்டமயமும்
"	[திஞ்சொல்	கூர்ம	வள்ளி	௨௬.௪	திருவின் மாலவரைக்குவியதனைய
2441	கரும்புந்தேனு முழுதம்பாலும் கலந்த	தணிகை	வள்ளி	௨௬.௪	தோர்தேந்தார் [மழலைக்கிளவிக்கு
"	"	தணிகை	வள்ளி	௨௬.௪	குதுமியாழு மயிழ்துங்குழைத்தின்,
2441	விலங்கம்பொருதச்சுநிவ்வனை	தணிகை	வள்ளி	௨௬.௪	சுழும்புமுதன்கோற்றேனுங் கலந்த
"	"	தணிகை	வள்ளி	௨௬.௪	கனிவாயந்திஞ்சொல்
2441	விலங்கம்பொருதகோட்டு.....குழை	தணிகை	வள்ளி	௨௬.௪	விலங்கம்பொருதகோட்டு.....குழை

சீவக. செய்யுளேண்	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களுமுதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
2455	வேமானியர் தம்மகளின் விரும்பநளிச் செய்தான்	கதை	பதுமாபதி	அக-க0	வேமானியர் தம்மகள், மண்ணைத் திழிதர மனம்பிறழ்ந்தாங்கு
2457	தெண்டினா வேலி யெங்குந் திதின தாக மாடோ	சீவக	இலக்க	அக	தெண்டினா வேலி யெங்குந் திருவிளை யாட மாடோ
2458	கண்ணினு லின்ற கண்டனூ கூற்றினை பெருந்தட்டங் கண்ணிற் றம்மா	திருக்		க0அந	பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினி யற்றிதேன், பெண்டகையற் பேரம ர்க் கட்டு
2473	அங்கருங் காலி சீவி யூறவைத் தமை க்கப்பட்ட, செங்கனி வீரைய காயுஞ் செம்பழிக் காயுத் தித்தே, நென்க னுங் குளிர்த்த விள்ளி ரினம்பகங் காயு மூன்றும்	கதை	நலனாராய்ச்சி	அக-அடு	பைங்கருங் காலிச் செங்கனியனை, நண்பகற் கமைந்த வந்துவர்க் காயு, மிருங்கண்மா லைக்குப் பெரும்பழிக் காயும், வைகறைத் கமையக் கைபு னைந் தியற்றிய, வின்றே னனையு வள்ளம்பகங் காயும்
2483	வீடுமலியுலகினவர்போல விலையாடு வச்சிர வண்ணன் காப்ப வாழியருழி அவிர்ப்பதிப் பாகக் கன்மேற் காயந்த வாள் கலப்பத் தேய்த்து.....துகிலி விறி ழுடைத்துத் தூயதா, வாயந்த கைப் புரட்டி	மேரு எலாதி கதை	மன்னு சு-ம் திங்கள்	நக ௫0 கக0-க	முத்திபெற் றுணையோத் தானம் மூர்த் வயிச்சிர வண்ணனூய்வாழ்வான் தியே வாள்ளை பைங்கதி ரலர்மதப் பா கத் தன்ன, வங்கேழ்க் கன்மிகை யறிந்துவாய் கூட்டி, வெங்கேழத் துகிலினை விதியுளி புரட்டி
2524	மடற்பனைக் குழாத்திற் பிச்சம் லீனாத் ஒன்னிலைக் குலத் தெண்ணீ ருலாமுகில் கீழ்க்கு மாட	திருஞான பெரி-திரு	திருநல்லூர் நு-ப. கூ.தி.	கொட்-ச0 ச	பிச்சக்குடைநீழற்சமணர் மணிமாடத்துச்சிமிசைக்குலஞ்செழுங் கொண்டலகழியிய [யில்
2527		குளா	மத்திர	கஉந	குலநெற்றி, யந்தரந்திவனூராயிற்கோ

2531	அங்குபுல்லெண்ணப்போகி	திரைக்	குமார	க0 ௭௫௨	தம்புரிவளை நன்னகர்ச்செல்வம்புல்லென இல்லானா யெல்லாரு மென்றவாச் செ வ்வனா, யெல்லாருஞ் செய்வாச் சிறப்பு காலாடுபோழ்திற்.....சிலர்
2535	நீர்மாந்தர்	நால சீவக தணிகை திருவாச	மெய்ம்மை கோவி வள்ளி சதகம்	௩ ௪௨ ௫௬ ௨௧	புழுத்தலைவேடன் செங்கைமுழாலிற் பொலிவண்முழவும் உடம்பெலவாங் கண்ணு யண்ணு, வெ ள்ளந்தான் பாயாதால்
2541	முனித்தலைக்கண்ணிநெற்றிச்சிறார்	பொருந	மண்மக சடலூர்	௧௩௬- ௧௪௮ ௫௯௪ ௬௪	ஆளிரன்மானனனங்குடைக்குருளை,.... கரிகால்வளை ஆக்கமதர்விலாய்ச்செல்லும் பைம்பொனாழிதொட்டான் [வந்ததால் வேனலானையுரித்து வேனற்பாணிக்கலந்தான்; இளவேனல் இளவேனல்வந்ததெதிர்
2553	உடம்பெலவாங் கண்க ளாயின்	சுயம் இலங்க தும்பை	சுயம் இலங்க தும்பை	௨௧ ௨௦௬ ௨௧	உத்தராகுருவுமாகி வானை பிழுவங் கயங்கடுப்ப, ஆழனார்; வாள்திரித்து
2554	முலைமுத ழுறந்த வன்றே.....தெவ் வரைச் செகுத்த நம்பி	சம்ப பட்	பம்பை	௨௨ ௧௧௭-௧	வாளெனவானைகள்பாய விலைநார்முன்றின் பிழுவும் விலை நார் குரம்பைமாலீண்டவும் கொலை கழந்துங்களவுநீக்கியும்
2556	பொருணர்க்கே, வரும்வழிவினாபுழந்து	மேரு	பூரண	௪௩	இளஞ்சிங்கநடப்பதேபோற் சென்றவ ன்பணிந்தெழுந்து
2569	ஆழிசெம்பொற் குட்டொடு கண்ணி...	தொல் மது	புறத்தலை	௮ ௭௨௫	வருவினைசங் புனைகை கற்சிறை போல வருபுனர் கற்சிறை கடுப்ப கற்சிறையழித்து.....ஒழுஞ்சரபு (ஐ. நண்கண்ட. ௬0)
2578	வேனன் மல்கி	கூர்ம	சூரியன்மரபு	௨௪	
2580	போகபூமியும்				
2583	வாளெனவானைபாய				
2588	விலையவர் முன்றிற் பொங்கி வாளென வானை பாயச், சிலையவர் குரம்பை யங்கண் மானினஞ் சென்று சேர்ப்ப, ...கொலைகடிந் திவற லின்றி சிங்க நடப்பதுபோற் சேர்ந்து..... பாதமுடிதீட்டி [வாயாங்கு கற்சிறை யழித்து வெள்ளங் கடந்த				

2747	மணிவண்ணனுலலியவலித்தான்	சீவக	முத்தி	உகா.கூ.	மணிவரையனையமாதவன்
2749	ஒருகடலி லிட்டகழி மன்றொருகடலி	திருச்சிற்	களிமுபெயர்	கூ.	வரையினில் கீழ்க்கட னின்நிட மேல்த
2750	லிட்டநுகத்தனையிற்செல்லல்	கதை	த்தது	சகக.கூ.	டல்வானுகத்தின்,றுனாவழி நோக்கழி
2756	பொய்கையுண் மலரெனவளர்ந்து	மது			கோத்தென
2769	எதிலான் றுர நம்பி யெளிதென விற	திருக்		கசகூ	தென்கட லிட்டதோர் திருமணி வர
2771	ந்த பாவத்	மேரு	கிரயத்தி	உகூ	ன்கழி, வடகட னுகத்தனை வந்துபட்
2781	வீழ்ப்பற வதுக்கி யிட்டு	பெரும்பா	பிடிவீழ்த்தது	ககூ.கூ.	டாங்கு
2784	மனுவனைய மென்குன் மடவரும்பு	கதை			மாக்கனை
2787	கிரம்பாத கீரியாற் றிடுமனலு ளாழ்ந்	திருக்		ககூ	த்தாங்கு
2789	து, பெரும்பார வாடவர்போல்.....	நாவ	இளமை	ககூ	எளிதென வில்லிற்ப்பா எனத்துமென்த்
2793	புலனுண்ணு பொன்றம்	திருக்	மெய்ப்பா	ககூ.உரை	ஞானம், விரியாது நிற்கும் பழி
2824	வேள்விவாய்க் கண்படுத்தும்	நாவ	வச்சிராயுத	ககூ	வீழ்ப்பற வதுக்கவினை யேகொடிய
2825	ஞாலப்பித் திட்டார்	திருக்	ன		மனவச்சு லுழிப்பு
2826	மல்லன் மலையனைய மாதவனா	தொல்			குண்டுதிறை யிடுமனற் கொடுற வரு
2827	காவரய, கவிழ்தற்றன்பம்	மேரு		ககூ.உரை	ந்திய, பண்டிதறை யேற்றும் பகட்
2828	ஐவகைப் பொறியும் வாட்டி யாமை	தொல்			ழினைப்போல
2829	போ லடங்கி	தொல்			கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுது
2830	இன்பதுன்பஒப்புமை (சீவக. கககௌ, உகசூ0)	தொல்			வான் வாழ்காண்மேற், செல்லாதுயி
2831	பாற்கதிர்த் திங்கட் கொட்பிற் பருமி	தொல்			குன்றன் னார் [ருண்ணுங் கூற்று
2832	த்த களிமு போல, நூற்கதி கொண்டு	தொல்			வந்ததே, யாழ்கலத் தன்ன கலி
2833	கண்ணு னுகத்தள வெவிலை நோக்கி	தொல்			ஒருமையு ளாமைபோ லைத்தடக்க வா
2834	தவர்மனையி ல்வந்தால்	தொல்			ற்றின்
2835		தொல்			செஞ்சார் தெறியினுஞ் செத்தினும்
2836		தொல்			போழினு, நெஞ்சோர்ந் தோடா நிலை
2837		தொல்			மை
2838		தொல்			மண்ணிற் கண்ணுகத் தளவு நோக்கி
2839		தொல்			 வாள்வாய்ப் பிடிநடப்பதே
2840		தொல்			போல், ஏற்றநாண் மீனோ டேகு மதி
2841		தொல்			யென

சீவக. செய்யுள்கள்.	புலம் அல்லது கருத்து.	நுற்பெயர் கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	சேயியுள் அல்லது அடி எண்.	புலம் அல்லது கருத்து.
2839	அஞ்சி, நமைத்தபூந் தாமத் தோய	திருநா	ஆரூர்	பொய். ந.	நம்மா னமைப்புண்ணேன்
2842	அடங்கலர்க்கு	திருக்		உஎசு	நெஞ்சிற்றுறவார்
2845	உன்பொரு ளிது வென வுணர்தன் னொ	”		சஉந	எப்பொருள்..... மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு
2885	கழிந்தநம் பிறவி தம்மு னேதிலம் யா	சீவக	நாமக	உசக	அவற்று னெல்லா மேதிலம் பிறந்து நீங்கிச், செல்லுமக்கதிக டம்முட்சே வங்கினைப் பற்றிப் போதா வ } [ரலம் ல்லும் பென்ன நீங்கான்
2887	தனைக்கிறப் பறித்த போதூந் தானனை	பெரிய	கண்ணப்ப	ககசு	இந்தச் சாசாரானால்
2889	விடுத்தல் செல்லா.....உடும்பு	மேரு	நால்வரும்	ச0	சாசாரமென்னு, மிந்திரவுகைமெய்தி
2889	சாசார னென்னு.....தேவர் கோவாய்	குளா	மந்திர	ககசு	சிலம்பேங்க வேங்குவ, அன்னம்; (சு-கையடை. உக; ஹ- பம்பை, கடு)
2890	சிலம்பிற் சிலம்புங்குர லன்னம்	கம்ப	சந்திர	ககசு	சிலம்பொலி யென்னப் பெடையன மாரற்றி
”	”	கூர்ம	முத்தி	சகஅ	இன்னுணா பெயிறுவில் லுமிழ வீழ்ந்
2891	மொழி, நஞ்சுண் வேலினு னடுங்க வீழ்	சீவக		கசு	கரும்பல்லது காடறியாப், பெருந்தன் பனை
2902	கரும்பலாற காடொன் றில்லாக் கழனி	புறநா		கஅச	காய்நெல் லறுத்து.....உலகமுங் கெ
2907	வாய்ப்படுங் கேடு மின்றும்.....சுரக்	”		கஅச	டுமே (முற்றுமபர்க்க)
2908	மென்றே. (முற்றுமபர்க்க)	”		கஅசு	நெல்லுமுயி ரன்றே வேந்தற்குக் கடனே. (முற்றுமபர்க்க.)
2909	நெல்லுயிர்.....நம்பி பென்றான் (முற் றுமபர்க்க)	”		கஅடு	கால்பார் கோத்து..... தலைத்தலைத் தருமே (முற்றுமபர்க்க.)
2909	ஆர்வலஞ் சூழ்ந்த வாழி..... அன்ன தாமே. (முற்றுமபர்க்க)	”			

2910	காய்ந்தெறி கடுங்கற் நன்னைக் கவுட் கொண்ட களிறு போல.....வேகுளி மாற்றி	"	௩௦	களிறுகவு ளுடுத்த வெறிகற் போல, ஒளித்த துப்பினை
"	வேந்தர்தாம் விழைபவெவ்லாம்..... மறைத்தல்	திருக்	௪௪௦	காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி, னேதில வேதிலார் தூவ் (ஷே. ௪௬௨)
2930	காட்டிடத் தொருமகன் ஞாக்கு மாத் கலை, யோட்டுடைத் தாமெனி னுய் யும்	புதநா	௧௬௩	வெண்களரி, நெருவ னுட்டும் புல் வாய் போல,வோடி யுய்தலுங் கூடும்
2932	மாய்தலும் பிறத்தலும் வளர்ந்து வீங் கலுந், தேய்தலு முடைமையைத் திங்கள் செப்புமாள்	"	௨௭	தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மை யும், மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையும், அறியாதோரையு மறி யக் காட்டித்,திங்கட் புத்தே டிரிதரு முலகத்து
"	"	கூவப்புரா ணம்	௧௪	உலகினர் செவ்வ நந்த லுரைப்பொரு ளிரண்டுங் கோட, விலகுவிண் மதி யங் காட்ட வென்றுமோர் தகைத் தாய்ச் சேறல், விலகுதஞ் செவ்வ மெங்கள் விழுப்பொருளாய வண்ண, வலகிச்செஞ் சோதிப் பின்ன லணி மதி யுரைத்த வாழ்வார்
"	"	தியாகாச	௧௪	அகன்மதி வளர்ந்து தேபந்தற் நச்சக போகத் தன்மை, நகலுநக் காட்ட குழலினை வதுபோ லமுதனன் பெரிதே தாழிக் குலினை
2945	குழலேங்கு மாறெங்கி யமுதார் கோ	புதநா	௧௪௩	தாழிநறுங் குலிளையந்தர்த் தருமன் மதுசேர்ந்த.....வான்பொய்கை
2974	தாழிவாய் மறைக்கும்.....குலினை	சிவப் பாரத பட்	௧௬௨	குழலினை வதுபோ லமுதனன் பெரிதே தாழிக் குலினை
"	தேய்பிழை யுருவக்கேணி	காண்டவ	௧௮	தாழிநறுங் குலிளையந்தர்த் தருமன் மதுசேர்ந்த.....வான்பொய்கை
2998	குலினை யஞ்சிக் குறுவிழிக் கொள்ளும் வாட்கண்	சுட்புத்தீவின்	௩௮-௮	குற்றசெங் கழுநீ ரனந்தரிவ் விழித்த கண்ணெனைக் குறுவிழிக் கொள்ளும் வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வர
3018	வாடா மாலை வார்தளிப் பிண்ட்	திருமு	௭௯	

நீவக. செய்யுளேண்	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் நகள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
3018	வாடா மாலை வார்த்தளிப் பிண்டி.	மணி	நட	சக-௫௦	பன்மரம் யாவையும், வாடா மாமலர் மாலைகடக்கலின்
3081	சக்கிலத் தியான மென்னுங் கணையெ	மேரு	சஞ்சயந்தன்	உக நகக	சக்கிலத் தியானவா ளெடுத்து இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்
3107	தன்னுயிர் தானபரிந் தோம்பு மாறு	திருக்			னாமை, வேண்டும் பிறன்கட் செயல்
3111	போன், மன்னுயிர் வைகலு மோம்பி மணியுயிர் பொன்னுயிர் மரண்ட வெ ள்ளியி, னணியுயிர் செம்புயி ரிரும்பு பேரலவரம், பிணியுயி ரிறுதியாப் பேசினேன்	மணி	உள	க௫௦-௫௩	கரும்பிறப்புங்கருகிலப்பிறப்பும், பசு மம்பிறப்பும்செம்மப்பிறப்பும், பொன் ன்பிறப்பும்வெண்பிறப்பும். (சுவ னானசித்தியார், பர. ஆசீவகன். ௮)

விளங்காமேற்கோளகராதி.

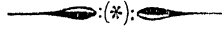
பக்கம்.

அகத்தெழுசுவையானகமெனப்படுமே (சயந்தம்)...	...	...	20௯
அடகுபுலால்.....கல்வியவன் ...	...	...	௬௬௪
அத்தமென்னும்பொன்னஞ்சிலம்பு ...	...	...	௧0
அதிர்வெனப்படுவது.....ருச்சரிப்பிசையே ...	...	...	௨௨௧
அந்தணரவிந்த.....மனர் ...	...	...	௨௧௭
அரக்குலண்டு.....ஐந்து ...	...	...	௬௧௩.
அரசரெடுத்ததேவகுலம் ...	...	...	௧௧0
அரசனுழையிருந்தான் ...	...	...	௩௨௫
அவைதாம், ஒருமுகவெழினியும்.....முவகையே ...	...	...	௨0௭
அவைதாம், சாந்திக்கூத்தே.....ரூனே (சயந்தம்) ...	...	...	௨0௯
ஆர்ப்பெனப்படுவதளவிற்றந்திசைக்கும் ...	...	...	௨௨௧
ஆன்றவப.....ஊர் ...	...	...	௩௭௪
ஆனையேறே.....பார் ...	...	...	௬௬௮
இடக்கணியியா.....கருவியாகும் ...	...	...	௨0௭,௭௪௧
இருகதிநாற்சாதி.....ஈண்டு ...	...	...	௮௬௩
இலவங்கம்பச்சிலை.....யோமாலிகை ...	...	...	௧௧0
உண்டவெச்சில் ...	...	...	௧0௫
உண்ணுகிடந்தான் ...	...	...	௮௮௧
உள்ளாளம்விந்து.....றென்னுரை (இசைமரபு) ...	...	...	௨0௧
எடுத்தல்பாட்டு.....ஊனர் ...	...	...	௨௨௭
எதிர்கொளலிட.....யேந்தினார் ...	...	...	௮௨0
எவன்முரணும் ...	...	...	௨௭௧
ஒன்றுமிருபது.....தூலோர்விதி ...	...	...	௧௮௬
ஒங்கியமுங்கி.....பார்த்து ...	...	...	௨0௭
ஓர்க்கோலை.....டைந்து ...	...	...	௨௫,௬௧௩
கடாமுங்குருதியு.....தொன்றில்லை ...	...	...	௧௧௬
கண்ணிமைப்பளவும் ...	...	...	௫௬0
கண்ணிமையா.....பாடலுணர் - (இசைமரபு) ...	...	...	௨0௯
கருங்காலி.....வைப்பு ...	...	...	௨0௭
கழைபோய்விண்முத்தும்... ..	...	...	௧௫௯
கற்சுனைக்குவனையிதழ் ...	...	...	௧௨
கனிட்டமுதலாப்.....பரிவார்த்திதமே ...	...	...	௩௭௪
கனிட்டமுதலாவி.....வியாவர்த்திதமே ...	...	...	,,
குழல்வழி.....ஆம்ந்திரிகை (கூத்தநூல்) ...	...	...	௬௩-௨0௭
கூடமென்பது.....யிசைப்பதுவே ...	...	...	௨௨௧
கூத்தின்வகையு.....வகைப்படுமே (சயந்தம்) ...	...	...	௨0௯
கூறியவுறுப்பிற்.....புணர்ந்தோரே (சயந்தம்) ...	...	...	௨0௯
கொடும்புரி.....யெனமொழிப ...	...	...	௨௨௩
கொன்வரல்வாடை ...	...	...	௫௭
கோடேபத்த.....வகையினதாகும் ...	...	...	௨௨௨
சந்தனமகி.....யைந்துமலினாயே ...	...	...	௧௬௧
சாந்திக்கூத்தே.....புலவர் (சயந்தம்) ...	...	...	௨0௯
சாமரைதீபந்.....ளெட்டு ...	...	...	௧௪௮

சிச்சிலி.....யியல்பு (இசைமரபு)	...	...	...	...	22ச
சிறுபூனை.....நாந்து	...	...	...	...	2௫ச
செந்நெல்.....ஐந்து	...	...	...	...	சுகந
செம்பகையார்ப்புக்கூடமதிர்வு	...	...	...	...	22க
செம்பகையென்பது.....யென்மனாற்புலவர்	...	...	...	...	”
சொல்லியகொன்றை.....யாமோர்வதி	...	...	...	...	22உ
தக்கோலம்.....டைந்து	...	...	...	...	2௫ச, சுகந
தளமாய்ச்சம்.....தண்டாம்	...	...	...	...	22உ
தற்சனிமுதலாப்.....அபவேட்டிதமே...	...	...	...	...	ந௭ச
தற்சனிமுதலாவிடுத்.....உபவேட்டிதமே	...	...	...	...	”
தாறுபடுநெல்	...	...	...	...	22
திரையெறிதல்	...	...	...	...	௭௨க
துன்னிமுத்துநரகம்	...	...	...	...	௮0ச
தொடையும்விலக்கும்.....ஐவினையாம்	...	...	...	...	சகுக
நவநகரத்திரோந்ருபதி	...	...	...	...	சுக0
நன்பொன்போகியபொன்னாரம்	...	...	...	...	சுக௮௫
நாற்பான்மர.....துவரே	...	...	...	...	ககுக
நிலக்கு (திருக். ௫௭௨)	...	...	...	...	ந௭ச
நீரிலேநிற்தல்.....சிறிநிடையே	...	...	...	...	22க
நூலாற்பேசக்கினன்	...	...	...	...	2௭க
நெய்யோடுதி.....வேண்டிமே	...	...	...	...	க௭க
நேர்கட்டிசெந்தேன்.....ராறு...	...	...	...	...	க௭௭
நேரிருந்து... ..பத்மாசனம்	...	...	...	...	௨00
பசுவினமுதுகொற்றி.....முரித்து	...	...	...	...	௭௭௩
படைநாந்ருமிகப்படைத்து.....புரித்தோர்	...	...	...	...	க௩௭
பதமங்கழல்.....மின்னிடையே	...	...	...	...	௨௨௨
பதமம்வீரஞ்.....மெய்யாசனமே	...	...	...	...	௨00
பல்லாக்கொண்டா.....மாற்றி (பன்னிருப்படலம்)	...	...	...	...	க௩௭
பூவைநிறுத்தியிட்டு	...	...	...	...	௭௭க
பேருறுப்பாகியகண்டப்புகை (வனையாபதி)	...	...	...	...	௭௨௩
பொன்னுணாத்தது	...	...	...	...	௭௭௭
மக்கள்விலங்கு.....ஆருமென்ப.....	...	...	...	...	க௮
மரக்கவமோடினான்	...	...	...	...	க௭0
மருந்துதின்றென்ப்பிணிக்ங்குற்று	...	...	...	...	௭0௫
மலைநிலனே.....உலோபக்கே	...	...	...	...	௮௭௨
முதுகண்...	...	...	...	...	௭௩௮
வட்டணையுந்துசி.....சூழ் (பரதசேனாபதியம்)	...	...	...	...	20ச
வழுவில்சென்வி.....மொழிப	...	...	...	...	௨0௭
வாடியவண்டளி.....யில்லோர்	...	...	...	...	௩௭௩
விக்கிதம்.....டைந்து	...	...	...	...	2௭௭, ௭௨௭
விட்டில்கிளி.....லெட்டு	...	...	...	...	௨௫
வியத்தரு...	...	...	...	...	௩௭

இவற்றுட் சிலவற்றின் நேரேருறிக்கப்பட்ட நூற்பெயர்கள், சிலப்பதி காரவுரை, கல்லாடவுரை முதலியவற்றிற் கண்டவை.

விசேடக் குறிப்பு.*

1. தேவர் - இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவர்; துறந்தோனாதே வரென்றல் சைனசமயமரபு; குணபத் திரதேவர், உதித்தேவரென்றும் பெ யர்களாலுணர்க. ஆசிரியர் - தொல் காப்பியர். அம்மைமுதலிய எட்டா வன்: அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இலையு, புலன், இழைபு என்பன; “அம்மைதானே” (தொல். செய்) என்னும் குத்திரமுத லியவற்றைப்பார்க்க, பாடானென்பது பாடுதல்வினையையும் பாடப்படும் ஆண்மகளையும்நோக்காது அவனது ஒழுக்கத்தினையுணர்த்தும். பரவற்க ண்வரும் செந்துறைப்பாடாண்பாட் டும், புகழ்ச்சிக்கண்வரும் செந்துறை ப்பாடாண்பாட்டும், முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வரும் செந்துறைப்பா டாண்பாட்டுமென்ப பாடாண்பாட்டு மூவகைப்படும்; முன்னோர்கூறிய குறி ப்பாவது பழையதோர்கதையைப் பொ ருளாகக்கொண்டு பிறர்க்கு உறுதிய ப்பக் கூறுவது. செந்துறை-மக்களைப் பாடுவது. தேவபாணி. தேவவாவாழ் த்துவது. தாழம்பட்ட - தாழ்தல் பொருந்திய. மருவின் பாத்தியது - மருவிநடந்த வழக்கினது புகுகைய இலக்கணமாகவுடையது; (தொல். குற்றியலுகர. எ. எ. கு.). உலகம் நித்திய மென்பது சைனர்களுடைய கொள் கையாதலின், ‘மூவாமுதலாவகம்’ என்றார். சாதுக்கள்-துறந்தோர். சித் தசரணம் - சித்தனைவணங்கல்; சித் தன் - காதி, அகாதியென்னும் இரு

வகைக்கருமங்களையும்வென்று அக் கினியிந்திரனால் உடம்பைத்துறந்து பரிசீர்வாணம்பெற்று மூவுலகத்துச்சி யிலிருப்பவன்; சித்திபெற்றவன்; அச ரீரியென்றும் அநங்கனென்றும் கூறப் படுவன்: முத்திபெற்றவர்கள் பலராக விருந்தும் ஒருமையாற்கூறல், சாதி யொருமையென்பர். “மூவுலகத்துச் சிச் சூளா மணிவிளக்குத், தேர்வகை யிற் சித்தி யவர்” (அருங்கல. கருக). முத்தியுலகம், வித்தகேதத்தரம்; இது, வென்றாருலகமென்றும் வழங் கப்படு. ருருக்கள் - திருத்தக்கதேவ ருடைய ஆசிரியர். சித்தசரணம், அருக சரணத்தன்பின்பு கூறப்படுதல்முறை.

2. பத்மம், சங்கம், மதஸ்யம், ஸ்ரீ வத்ஸம் முதலிய இரேகைகள் நூற் றெட்டும் மஸூரிகைமுதலிய அடை யாளங்கள் தொளாயிரமும் ஆக மறுக் கள் ஆயிரத்தெட்டென்றும், ஸ்வஸ்தி யும், நந்தியாவர்த்தமுதலிய இரேகை கள் நூற்றெட்டும் மஸூரிகைமுதலிய அடையாளங்கள் தொளாயிரமும் ஆக மறுக்கள் ஆயிரத்தெட்டென்றும் நூல் கள் கூறும். ஸ்ரீவர்த்தமானர், பொன் னிறமுடையவராதலின், ‘வெம்புஞ் சுடரீற் சுடருந் திருமூர்த்தி’ என்றார்; “பரிதியங்கடவுளன்னகோன்” என் பாயின்; 374; இதனை, திருக்கலம்பக க்காப்புச்செப்புளின் உரையாலுமுண ர்க. அருகன் - ஜினன்; பூஜ்யன். இஃது அடியார்க்குநல்லார்க்குந்து.

3. நல்லறம் - ஜினதர்மம். அருஞ் சுரத்தின்மரம் - நிழலினீளிரைத்தனி

* அரும்பத அகராதிமுதலியவற்றாலும் சேவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சி விளக்கத்தாலும் விளங்காத மூலப்பகுதி உரைப்பகுதிகளுள் இன்றியமையாத சிலவற்றிற்குமட்டுமே இக்குறிப்பு எழுதப்பெற்றது.

மாம்; (புறநா. ககசு; நாலடி. சுற்றம். 2)

6. சாமி - ஸாமி; ஸ்வாமியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. பாகதம் - பிராகிருதம். அகம் - அகநானூறு.

10. ஒருதெய்வம் - யக்ஷிதேவதை.

11. நஞ்சுற்றை - நைந்தற்ற; மனமுருகிய. நாகர் - பவணதேவர். நாகரிற் றுய்த்தமையை, “மாகுண மகிழ்ச்சி மன்றல்”, “நாகரி னுயினரே” என்பவற்றாலுமுணர்க; 189, 217.

13. மழைவள்ளல் - மழைபோலே வரிசையறியாமற் கொடுப்பவன்; 899.

14. பஞ்சநமஸ்காரமாகிய மந்திரங்கள் - அருகர், வீத்தர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், ஸாதுக்களென்னும் பஞ்சபரமேஷ்டிகளை வணங்குதற்குரியனவாகிய ஐந்துமந்திரங்கள்; “மந்திரங்களைத் து மனத்திலவரச் சென்றார்க, வீந்திரற்கு மிந்திரரே யெண்” (அருங்கல. கந0). இவை மரணத்துன்பத்தை நீக்குதலின், அநிந்தெனப்படுமென்பர்; “ஐம்பத வயிந்தமுண்டால்,” (916) என்பதனாலறிக.

15. அன்னப்பார்ப்பைச்சிறைசெய்தசெய்தியை, இந்நூல், 2851 - ம் கவிமுதலியவற்றாலுணர்க.

16. சிக்கவென்பது குடநாட்டில் உழவுசெய்தது.

22. ஏறாறர் - இரந்தவர்.

23. உததன் - உண்டானவன்.

26. மாமன்மகளென்றதற்கு மாமன்மனையென்று பொருள்கொண்டார், அடியார்க்குநல்லார்; (சிலப். கொலை. கஎ - ம்) அடியுணையப்பார்க்க).

27. சிவகன் உருமுற்றபாம்பின் அஞ்சியதை, 2891 - ம்பாட்டரலுமுணர்க. அறிவன் - ஸ்ரீவர்த்தமான். அம - அவர்கோயிலாகிய சமவசரணம்; தடுத்து தவஞ்செய்தற்குரிய இடம் அது; இப்படியே, “வீரன் னுணியல் விளங்க நோற்றபின்”, என்பர்பின்னும்; 409. சமவசரண இயல்பை, இப்புத்தகத்து, அஎக - ம்பக்கத்துக்குறிப்பாலறியலாகும்.

29. நேவலமடந்தை - மோகலக்ஷ்மி; 3117 - ம்பாட்டைப்பார்க்க.

32. சக்கரவர்த்தியென்றது, சூரியகுலத்திற்பிறந்த நாரிமஹாராஜாவின் பெளத்திரரும் விருஷபதித்தங்கரரின் புத்திரருமாகிய பரதேசவரசக்கரவர்த்தியை; இவர் பரதராஜசக்கரவர்த்தியென்றுங்கூறப்படுவர்; கட - மஹாசக்கரவர்த்திகளுள்முதல்வர். இவருக்கு அசு - லக்ஷம் யானைகளுள்ளனவென்பர்; “கோமா னடிசாரக் குஞ்சரங்கள் செல்வனபோல்” (3040) என்பதனாலுமுணர்க. மேலே, “ஆதிக்காலத்தந்தனன் காதன்மகன்” (306) என்றதும் இவரையே.

34. “துகினால்” என்பர்; 235.

37. குறிப்பு - தொனி; “உண்டு” என்றவாக்கியத்தில் உண்ணுதல்முதலிய மனிதர்செய்கைகள் முறையேதொனித்தல்காண்க; பின்னும் இந்நூலுள்ளே இங்ஙனம்வரும் தொனிப்பொருள்வாக்கியங்கள் பலவுள்ளன.

39. ‘சனையெனும்பெயருடை’ என்றும் பாடம்.

40. பம்பை - ஒருவகைவாத்தியம்; “சிலைக்கும்பம்பை” 42.

41. உவமிக்கும்பொருள் - உபமேயம்; 1557 - ம்பாட்டின் உரையைப்பார்க்க

43. காமனென்றது, கண்ணபிரானுக்கு உருக்குமணியினிடமாகத்தோற்றிய பிரத்தியும்நனையென்றும் சாமனென்றது, அவருக்கு ஜாம்பவதியினிடமாகத்தோற்றிய ஸாம்பனையென்று நன்கொள்க; இராம லக்ஷ்மணர்களைப்போல இவ்விருவரும் எப்பொழுதும் இடைவிடாமற் சேர்ந்தேவாழ்ந்துகொண்டிருந்தனரென்று ஹைனநூலாகிய பிரத்தியும்நசரிதம் கூறமென்பர்.

48. நிலமயக்கம் - திணைமயக்கம்.

51. பண் - நிறைந்தநரம்புகளையுடைய இராகம்; “நிறைநரம் பிற்தே பண்ணென லாகும்” என்பது தீவாகாரம்; ஏழுசுரங்களையுமுடைய இராகமென்றபடி; இது வடமொழியில் ஸம்பூர்ணராகமென்றும் ஐனகராகமென்றும்

கூறப்படும்; எழுபத்திரண்டுமேளகர் த்தாக்களிலுள்ளவையெல்லாம் ஸம்பூ ரணராகங்களே; குறைந்தநரம்பையு டைய இராகம் திறமெனப்படும்; “கு றைநரம் பிற்றே திறமெனப் படுமே” என்பதுதிவாகரம். இவற்றின்விகற்ப மெல்லாம் இசைநூல்வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. கஜாபரிப்போர் இங் கே ஆடவரென்றுதெரிகிறது.

54. ‘ஒல்லென்சும்மைத்து’ என்றத னால், முற்றினமை கூறப்பட்டது.

55. கம்பலம்=கம்பலை; இச்சொல், பெருங்கதையிற் கம்பலெனவும் வழ ன்கும்.

58. போர்வு-நெற்போர்; (ஐங்குறு. கூ, 60)

60. ஒருக்கின-ஒரிடத்திற்குட்டின.

61. கிணைநிலை-வேளாளரைக்கிணை கொட்டுவோன் புகழ்ந்து பாடுதல்; கிணை-ஒருவகைப்பறை; தடாரி. பொ ருநர், ஏர்க்களம்பாடுவோர், போர்க்க ளம்பாடுவோர், பரண்பாடுவோரென முப்பகுதியினர்.

63. ஓர்க்கோலை - கடலிற்றேன் றும் ஒருவகைப்பொருள்; அம்பர்.

64. சிளி, மருதமரத்திலிருத்தற்கு ரியதென்பர். தேன், மது: 872.

65 தாமரைமலரும் குயிலோசை யும் இளவேனிற்சூரியன். தோகைம யில் - ஆனமயில். குயிலின்ஒசை பஞ் சமஸ்வரமென்று கூறப்படுமாதலின், ‘மெல்லியஒசையன்மையின்’ என்றார்.

66. கூடினாருடையகண்களை அர் த்த உன்மீலனமுடையனவென்பர். “வள்ளுவாடு” என்பர்பின்னும்; 168. கழாய் - ஆடுதற்குநாட்டும் மூங்கிற்கம் பம். தொழிற்பெயர் - வினையாலணையும்பெயர்.

67. ஆவியன்னைபுந்துகில் - புனை போன்ற, பூத்தொழில்மைந்த ஆடை.

68. ஆசினி - ஈரப்பலா.

70. ‘சிலர்பாட’ என்னும்வாக்கியம் தொனிப்பொருள்.

72. இமைத்துகோக்கின், கண்ணிற் பிரதிபிம்பம் தோன்றாது.

73. “பூத்தலைவாரணப்போர்த்தொழிலினையவர்” என்பர்; 120. பூழ்-பூறு ம்பூழ்ப்பறவை; காடை.

74. வட்டில் - கிண்ணம்.

76. இறையிலிகிலம்-பகுதியில்லாத நிலம்; ஸர்வமானியம். கம்மியர்=கர் மியர் - தொழில்செய்வோர்.

81. இன்பிடி-இனியபிடி. யானைக் கவளம் நெற்கற்றையாலாக்கப்படும்; “நெல்லுடைக் கவளம்”, “காய்நெல் லறுத்துக் கவளங்கொள்ளே” (புறநா. சச, கஅச.) என்பனவற்றாலுணர்க. வாரிகள் - யானைக்கூடங்கள். யானைக் கூடங்கள், மதிலைச்சார அமைத்தல் வழக்கம்; குளாமணி, நகரச்சருக்கம், ச - ம் செய்யுள்பார்க்க.

83. கோளகை - யானைத்தந்தப் பூண்; 645, 2275-ம்பாடல்களினுரை யாலுணர்க. “மௌலி யிரண்டு மிருகோட்டுக், கோளகையா கக்கொ ண்டகோக்களிறு” என்பது, இராச ராசசோழனுலா, உருக

84. வட்டம்-வட்டமாக ஒடுமிடம்.

85. புறப்படைவீடு - புறநகர். புற ம்பே அணைந்த இடம் புறம்பினையெ ன்பர் அடியார்க்குநல்லார்; (சிலப். கதைக்கிறம். க2.)

86. மட்டத்தருத்தி, நெடுந்தருத் தியென்பன் நீர்வீசங்கருவிகள்.

87. பாத்தல் - பகுத்தல். ஏ - மேல் நோக்குதல்,

88. ‘சிலர் கோபத்திற்குஅஞ்சி’ எ ன்ணும்வாக்கியம், தொனிப்பொருள்.

89. கோழிமேற் குழைமேறியல், நன்னூல், ச0அ - ம் சூத்திரவிருத்தியு ளாயிலும், திருவானைக்காப்புராணம், திருநாட்டுச்சிறப்பு, சகஉ - ம் செய்யு ளிலும் கூறப்பட்டுள்ளது; பெருஞ் செல்வரென்றபடி.

93. “பழமரப்பறவையொத்த” (828) என்பர்பின்னும்; மிலேச்சர் - இலக்கணத்திருத்தமில்லாத சொற்க ளைச்சொல்லுவோர்; ஐயறிவுடையோ ர்; “மாவு மாக்கல்ல மையறி வினவே” (தொல். மா.), “பொழுதன் திறியம்

பொய்யா மாக்கள்” (முல்லை. ௫௫): “செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர் வின் மாக்கள்” “கொலைவினைய ராகிய மாக்கள்” (திருக். ௪௨௦, ௩௨௯) என்பவற்றாலறிக.

95. இந்நகரத்தருகே கழியிணைந்தமை, 92, 427 - ம் செய்யுட்களாலும் பெறப்பட்டது. சுருக்களின்தன்மையை, 142-ம் பாடலாலுமுணர்க.

96. மும்மலம் - காமம், வெருளி, மயக்கம்; சங்கைமுதல் பாஷுண்டிழை மறுதியாகியமலங்கள் இருபத்தைந் தென்று கூறுவதுமுண்டு. கடவுள்-முனிவன்; “தொன்முது கடவுட் பின் னர்மேய” (மது. ௪௧). ‘எழுந்தவண்டு’ என்னும்வாக்கியமும், “புண்டரிகத் தியெரிவ போல்விரியப் பூம்புகைபோல், வண்டிரியுந் தெண்ணீர் மகதையர் கோன்” (நள. ௪யம். ௧௪௪) என்பதும் ஒத்திருத்தல்காண்க.

98. தப்பல் - கொல்லல்; “பார்ப்பார் தப்பிய” (புறநா. ௩௪). “கன்னிய மகளிரிற் காண்டற் கரியன” என்பர் பின்; 1203.

99. யோசனையினனவு, பலவகைப் பட்டு வழங்குகின்றது: நான்காதந்தான் யோசனையென்று சைனரும், ச - நாழிகைவழி அல்லது ஏ - நாழிகை வழியென்று மலைநாட்டாரும், ச - குரோசவளவென்று வடநாட்டாரும்வழங்குவர்; [குரோசம் ௧2 - நாழிகைவழி] இந்நூல், 1901-ம் கவியுரையைப்பார்க்க.

101. துவக்குதல் - இங்கே, தானே சென்றுகட்டுதல்

102. இடங்கணிப்பொறி - வந்தோர்மேற் கல்லைவிசும்பொறி. ஐயவித் தலாம்-கதவை அணுகாதபடி கற்கவி தொடங்கிநாற்றந்தலாம்; கற்கவி-நிலையின்மேலே போடப்பட்டிருக்கும்பா.

103. வட்டு - எஃகுருண்டை. யவனர் - யவனதேசத்துத்தச்சர்; இவர்கள் வேலையிற்சிறந்தவர்கள்.

104. செய்யுளுறுப்பு இரபத்தாரா வன, மாத்திரைமுதல் வண்ணம் இறு

தியாகஉள்ளவை; “மாத்திரையெழுத்தி” என்னும் சூத்திரம்பார்க்க; (தொல். செய். க.)

101-4. சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ௨௦௭-ம் அடிமுதலியவற்றிலும், திருவிளையாடற்புராணம், திருநகரப்படலம், ௨௪-ம் திருவிருத்தமுதலியவற்றிலும் மதிற்பொறிகள் இப்படியே கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

105. எப்புழை - பகைவர்மேலே அம்புகளை எய்யுந் துவாரம்; “எப்புழை ஞாயி லேந்துநிலையரணம்” (பு-வெ. நொச்சி. ௧, கொளு); (தொல். புறத்திணை. ௧௦ - ம் சூத்திரம் நச்சி ஞர்க்கினியருநாயைப்பார்க்க.) இதனை, 1444-ம் கவி ஒத்திருத்தல்காண்க.

106. பொன்விளைதீவு: 503. நன் பொன்விளைதீபம்.

112. பட்டம் - அரசாற்கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்கள்; அவை எட்டி, காலித்யென்பன; “எட்டி காலிதிப் பட்டந் தாங்கி” (பெருங்கதை); பூண் - இங்கே பொற்பூமுதலியன; “எட்டிப் பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றியான், டொட்டடிய செல்வத் துயர்ந்தோ ஞாயினன்” — மணி, (22) ௧௧௩-௪. யோசனையின் அளவை, 99-ம் கவிக்குறிப்பாலுணர்க.

113. நூல்போனவன் - நூலிற்றேர்ச்சியடைந்தவன். படுத்தநிலம். கற்படுத்தியபூமி. ஐயவி - வெண்கிறுகடுகு; இது தெய்வங்களுக்கு இனிது; “நெய்யோ டையவி யப்பி” (திருமு. ௨௨௮); “ஐயவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை” (நெடுநல். ௮௪) என்பவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலுமுணர்க. இச்செய்யுளின் பொருள், 2975 - ம் செய்யுளாலும் அதனுரையாலும் நன்குவிளங்கும்.

114. தாள் - தாழைத்திறக்குங்கோல்; “இன்பப்புதாத்திறக்குந் தாளுடையழர்ந்ந” என்பார்பின்; 1549; “ஹக்கந் திறப்பதோர் தாள்” (அறநெறி. ௧௧௨). யவனப்பேழை - யவனதேசத்துப்பெட்டி.

116. இரூல் - தேன்கூடு; எழுவர், “உத்தம குலத்து நாற்பெருங் குடியு முயர்ந்தவு மிழிந்தவு மயங்க, வைத் தவு மான புறக்குடி மூன்றும்” (திரு விளை. நகரங்கண்ட. சடு) என்றும் வழங்கப்பெற்றுள்ளார். “பாயதொன் மரப்பறவை” (திருவிளை. நகர. சுள) என்னும்பாடல் இதன் உ - ம் அடிப் பொருளைத்தழுவிவது.

117. உண்டசோறு - உண்மெிக்க சோறு.

118. ஒப்பித்த - அலங்கரித்த.

119. பவி-பூசை. கொடி-ஒழுங்கு.

120. தோன்றி-செங்காந்தள். நாத்தலை மடிவிளி - நாவின்து நுனியை மடித்துச்செய்யும் ஒலி; இது சீழ்க்கை, வீனையெனவும்வழங்கும்; “எடுத்தனர் விளியுஞ் சங்கும் வீளையும்” 447.

121. காசு - பலவகைமணிகள்.

122. துவை - புளிங்கறி.

129. இருவேரி - வெட்டிவேர்.

131. மடைதூல் - பாகசாஸ்திரம்; “கந்துகக் கருத்து மடைதூற் செய்தியும்”—மணி. (உ) 22.

135. நடைதம், நாட்டுப்படலத்தின் இறுதிப்பாடல் இக்கவியைப் பின் பற்றியது.

136. உயிர் உறப்புமுதலியன கொடுத்தலைத் ததேசி, சிபி, வலன், புத்தன் முதலியோரிடத்துக்காண்சு. இந்நகரத்தில் இராப்போரில்லையென்றபடி. பொன்னகர் - இராசமாபுரம்.

139. திங்கள்முக்குடை - திங்கள் போன்ற மூன்றுகுடை; அகடு-ம் பக்கம்பார்க்க; “திட்கள்மூன் றடுக்கிய திருமுக்குடை” (சிலப். நாகொண். க.)

140. கற்பகங்கள் பத்துவகைப்படுமென்றும் அவை மாலைமுதலியவற்றையளிக்குமென்றும் சைனநூல்கள் கூறுமாதலின், ‘கற்பகச்சோலை’ என்றார்; 1716, 2841, 2997-ம் பாடல்களையும் அவற்றின் உரைகளையும் இப்பத்தகம் அஎ-ம் பக்கத்துக் கீழ்க் குறிப்பையும்பார்க்க.

142. புறம்பில் அகழ் - நகரத்தின்

மதிற்புறத்தேயுள்ள அகழி. கி - ன்கு - அகழ்; இஃது அரசன்மனையைச்சூழ்ந்தமதிலின்புறத்தது. கரந்தகற்படை - மூடப்பட்டுள்ள கற்படுத்தியவழி; கரந்துபடையெனவும் கரந்துறையெனவும்வழங்கும்; இது புறத்தேயுள்ள அகழியினின்றும் கோயிலகழிக்கு நீர்வருதற்காகச் செய்யப்பட்டுள்ளகால்வாய்; வீதியிற்செல்லும் யானைகள் தன்னுள்வீழாதிருத்தற்பொருட்டு இது மேலேமூடப்பட்டிருக்கும்; (சிலப். ஊர்காண். ஈச - டு; மணி. 22 - டு; கம்ப. ஊர்தேடு. கசடு.)

144. குலம் - இடதாங்கி.

146. பவணம்-நாகலோகம்; இது பலவகைப்பட்டபோகங்களிற் சிறப்புற்றதென்பர், “பவணத் தொருபாங்கினதால்” (2853); இது, “நாகநீணகரொடு நாகநாடகஞ்ஞெடு, போகநீள் புகழ்மன்னும் புகாரநகர்” (சில. மங்கல) என்பதனாலும் அதனுரையாலும் அறியப்படும்.

147. சுருகமரம் மகளிர் ஊசலாடு தற்குரியதென்பது, திருவாரூர் நான்மணிமாலே, உ-ம்செய்யுள் முதலிய வற்றாலுமறியலாம்.

148. மாள் பிணைமுதலியவைகள் சித்திரமாக எழுதப்படுதலை, 596-ம் செய்யுளாலுணரக.

149. ஊழ்-முறை. பிண்டி-அசோகு. நாகம் - சுரபுனை; நாகமரமென்றே ஒருமரமுமுண்டு. காளம் - ஒருவகைவாத்தியம்.

150. இளையர்-மங்கையர். பந்தாடலின்விகற்பங்கள் இந்நூல், 1953-ம் செய்யுள்முதலியவற்றாலும், பெருங்கதையில், ‘பந்தடிசண்டது’ என்னும் பகுதியாலும் நன்குவிளங்கும்.

153. கௌவை-முடிக்கம். சூழ்ந்த-ஆராய்ந்து. மௌவல் - முல்லை. வலந்த - சொல்லப்பட்ட.

154. காவன்மகளிர்-பகைவர்மனையோராய்ப் பிடித்துவரப்பட்டமகளிர்; கொல்லப்படாராகலின், இவர்களைக் கொண்டு கோயிற்காரியங்கள்செய்

வீத்தல் மரபு; இதனைப் பட்டினப் பாலை, உசு - ம் அடிமுதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க. பூரீகோயில் - ஜினாலயம்.

155. கை - கைம்மரம்: உரிமை - மனைவி; “உரிமைமுன் போக்கி யல் லால்” என்பர்பின்; 272.

156. ஒக்கடித்து-சேரக்கொட்டி.

157. அழல்-விடம். அணங்கு-தெய்வம். சச்சந்தன் - ஸத்யந்தரன்.

158. கலி - வறுமை. நுண்கலையென்க. கடி-வரைவு; “கண்ணாடியன்ன கடிமாப்பன்” என்பதன்பொருளைப் பார்க்க; 2327.

159. கோதை - மாலை.

157-9. சீற்றத்தனென்றதிறற்றிறலும், அமிர்தன்னவென்னதிறனால் அளியும், கடிமாப்பனென்றதனால் அழகும், கலிமாற்றியென்றதனால்கொடையும், தேர்த்தொன்கமாற்றினென்றதனாலீரமுடி, கலைக்கிடனென்றதனாற் கல்வியும், ஒப்பிழற்றலானென்றதனால்துறைசெய்தலுங்குறிநர்.

160. உவமையும் உருபும் விரித்தவாவது தருமனைப்போல்வான், வருமனைப்போல்வானெனவிரித்தல். வாமன் - அரக்ககடவுள்; “வாமன்கோயில்” என்பர்; 2738. இச்செய்யுளைப் பலபடப்புவைவணிக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர், திருத்தணிகைச்சரவணப் பொமாளையர்; அவருடைய அணியதிகாரம்பார்க்க.

162. விதையம்-விதேகநாடு; விதையத்தரசன்பெயர் அரிமர்த்தனென்க. அல்லிசேரணங்கு - திருமகள்; அல்லி - அகவிதழ்.

163. காரிகை - பேரழகு.

164. மயிரின்வகை ஐந்தை, இந்நூல் 2437 - ம்செய்யுளின் விசேடவுரையாலுணர்க. நானம் - கஸ்தூரி. இவையிற்திலே - இவற்றிலே; இற்று, சாரியை. குழன்ற - குதற்சிபெற்ற. நெறி-நெளிவு. இக்கவிமுதல், 179-ம் கவியளவும் விசையின் கேசாதிபாதவருணனை; தெய்வமகனினாப் பா

தாதிகேசாந்தமாகவும் மானிடமகனினாக் கேசாதிபாதாந்தமாகவும் வருணித்தல்மரபு; வேறுபட்டுவருதலுமுண்டு.

166. துகிலிகை - எழுதுகோல்.

167. அரியவாய் - இரேகைகளையுடையனவாய். கருமணியென்றது-திருமாலை, கற்புடையமங்கையர் பிறர்க்கு மயக்கத்தையுண்டெண்ணூர்; தம்மைநினைத்த பிறர்நெஞ்சையும் சுருவாரென்பர்; இதனை, “நிறையுடைப் பெண்ணிடா தம்மே போலப், பிறர்நெஞ்சுசுடேம் பெற்றியு மில்லை” (மணி-உஉ. சுசு-சுஎ.) என்பதனாலும், “தீதிலாவடமீன்” (சிலப். மங்கல.) என்பதன் உரையாலும் விளங்கும். இதுபற்றியே, ‘கன்னியாதலின்மாலுறுப்ப வென்றார்’ என்று பொருள்குறிநர்; இதிலுள்ள, ‘கருமணியம், பாலகத்தப்பதித்தன்’ என்பதற்குச் செய்கிருக்கும் பொருளை, இந்நூல், 1325 - ம்செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

168. வாடினவள்ளைக்கொடி, ‘வள்ளைவாடு’ எனவும் வழங்கும்.

169. கோட்புகாதகண்ணிக்கமுருகுலைவைக்கத்தொடங்காத இளங்கமுருகு, நெய்ப்பு-பளபளப்பு. கண்-கணு.

170. மகரம்-ஒருவகைத்தோளணி; அது முத்தவடங்களைத் தன்வாயிற் பெற்றிருப்பது; இந்நூல், 231, 351-ம்பாடல்களைப்பார்க்க.

171. பிறைவடம் - சந்திரஹாரம். வீற்றுத்தெய்வம் - வேறென்றற்கில்லாத அழகைச்செய்வதோர்த்தெய்வம்; இந்நூல், 411, 606 - ம்பாடல்களையும் அவற்றினுணையும்பார்க்க.

172. வலஞ்சுழி-நந்தியாவட்டமலர்.

173. ஆலவட்டம் - விசிறி.

174. வெருட்டி - வெருட்டிதலையுடையதுடைகள். குறங்குசெறி-ஓராபரணம்; “குறங்குசெறிதிரள் குறங்குனிற் செறித்து” (சிலப்.கடலாடு.அக); “நிழன்மணிமகரவாய்செறித்து” (திருவாணை. அகிலாண்ட. நூ.)

176. காம்பு - மூங்கில்.

177. அரி - பரல்.

178. அசுவிதழ்-உள்ளிதழ்; உகிர்-நசம். தேன்-வண்டுகள்.

179. தம்பாவ்வந்தமீனும்பெரியோர்களுடன் ஏழடியளவுசென்றுவருவோர், ஸ்பத்தயத்தினின்றநீங்கி, ஸ்பத்தபரமஸ்தானத்தைப் பெறுவரென்பது சைனநூற்கொள்கை; “எழுமேழடியுக்கிடந்துசெலா” என்பார்பின்னும்; 1384.

180. நயனமோக்கம்பண்ணி-கண்ணைத்திறந்து; கண்ணைத்திறத்தல், சிற்பிகளாற்செய்யப்படும் ஒருவகைக்கிரியை

183. இமவான் - இமயமலை; ஹிமவான், மஹாஹிமவான், நிஷதம், நீலி, ருக்மி, சிகரியென மலைகள் ஆறு உண்டென்பதும் அவற்றில் முறையே பத்மை, மஹாபத்மை, தங்கச்சை, கேசரி, புண்டரீகை, மஹாபுண்டரீகையென ஆறுபொய்கைகளுள்ளனவென்பதும் அப்பொய்கைகளில் முறையே ஸ்ரீ, ஹ்ரி, த்ருதி, கீர்த்தி, புத்தி, லக்ஷ்மியென ஆறுதெய்வமங்கையர் தோற்றினரென்பதும் சைனநூல்வழக்கு; ஸ்ரீ-தருமகள்; இதனை, 1001, 2863-ம் கவிகளாலுமுளர்க.

184. ஐவகைத்தாயர் இன்னரென்பதை, இந்நூல், 363 - ம் கவியின் உரையாலுணர்க; இங்கே, ‘தாயர்தவ்வையர்’ என்றதுபோல, ‘தாயர்தவ்வையர்’ (கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. 10க) என்றார்கப்படும். அடிபரவ-அடிபோற்றி; “தன்னே ரில்லா மங்கையர் செங்கைத் தளிர்மானே, யன்னே தேனே யாமமு தேயென் றடிபோற்றி” (கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. 100). சலஞ்சலம், ஆயிரம் வலம்புரிச்சங்குகளாற் சூழப்படுவதோர்சங்கு; சூடாமணிநிகண்டு, 1௩ - ம்தொகுதி, ௭௩ - ம்செய்யுளைப்பார்க்க.

187. கிளவியாக்கமென்பது, தொல்காப்பியத்தில் ஓரியலின்பெயர்; இதற்குப்பொருள், சொற்களையமைத்துக் கோடவென்பது. கோவித்தன் - விச

யையின் சகோதரன். தந்தையும்தாயும் - விசயையின் தந்தையும்தாயும். விசயையின்தந்தை சச்சந்தனுக்குமாமன். பெரும்பொருள், பெரும்பொருள்விளக்கமென்னும் நூலாக இருத்தல்கூடுமோவென்பது ஊகிக்கப்படுகின்றது.

188. பொனங்கொடி - பொற்கொடி. செல்வி - உமை.

189. இங்கே மாசுணமகிழ்ச்சியென்றதற்கேற்ப, “நாகரினியினரே” என்பார்பின்; 217. போகபூமியின்வரலாற்றை, இந்நூல், 2829 - ம்செய்யுள்முதலியவற்றாலுணர்க; “தூண்புண ரன்னத் தூறித் தூவி” (நெடுநல். ௧௩௨.) என்பதும் அதனுடையும, ‘அன்பினாலன்ன மொத்தும்’ என்பதை வலியுறுத்தும். ஆமான்-காட்டுப்பசு; அது னுடையநக்குதல், முதலில் இன்பத்தைத்தந்து பின்னர் உயிராகீக்கும்; “ஆமபோனக்கியவர்கைப்பொருள்கொண்டு” (நாலடி. பொதுமகளிர். ௭), “நாவின புறநகரிக் கொல்லுங் கவயமாப் போல்” (ரீதிநெறிவிளக்கம். ௭௭.) என்பவற்றாலுணர்க.

191. “மாதர் தாமரைப் பூவதாக” என்றதற்கேற்ப, “நாகிளந்தாமரைவாய்” என்பார் பின்னும்; 218.

193. அறுசுவையாவன - கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பென்பன. ஆறுகாலமாவன - கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதவேனிலென்பன.

194. ஏலம்-மயிர்ச்சாந்து.

195. பூஞ்சிகை-பூவையணிந்த மயிர்முடி.

196. இடி-இடிக்கப்படும்மா. நூழித்கொடி - பிணங்கியகொடி.

197. கப்புரம் - கல்பூரமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; பச்சைக்கருப்பூரம்.

198. கழிகண்ணோட்டம் - அளவிறந்த உவகை; ௧௩௨ - ம்திருக்குறளின் விசேடவுரையில், ‘அளவிறந்தவுவகையாவது, கழிகண்ணோட்டம்’ என்பர்,

பரிமேலழகர்: பதிற்றுப்பத்து, உஉ-ம் செய்யுளாலும் இதுவிளங்கும்

199. ஒழுக்க-நீள. அங்கமாகியவருணைகள் - நாட்டுவளம், நகரவளம், கோயிற்சிறப்பு முதலியன. சேவகன் முற்பிறப்பில் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்தவரலாற்றை இந்நூல், 2851 - ம் கவிமுதலியவற்றாலும் சேவகன்சரித்திரச்சுருக்கத்தாலும் அறிந்துகொள்க. குரவர் - தாய்த்தந்தையர்.

200. சுட்டியங்காரன் - காவுட்டாங்காரகன். வெளிநு - அறிவினமை. தோட்டி - அங்குசம், நீவுதல் - நீக்குதல்.

201. அரிஞ்சயன் மிகப் புகழ்பெற்றவனென்பதை, இந்நூல், 1412-ம் கவியின் விசேடவுரையாலுமுணர்க.

203. பரிதிமார்பு: காஞ்சிப்புராணம், விநாயகர்காப்பு, ௧.

204. வலம்புரி - சங்கரேகை; "சங்க லேகையுஞ் சக்கர லேகையு, மங்கை யுள்ளன" (சூளா. சூமார. சூ) என்பதனாலுணர்க. மதவலி-அரசன். உடம் - உருண்டால்.

205. மனக்கிள்ளு - பொருமை.

206. உலகியலாற்கூரல் - பொதுவாகக்கூரல்; 245 - ம் கவியுரையைப் பாராக்க.

207. திலோத்தமை-தேவகணிகைகளுள் ஒருத்தி; நான்ருமுகமென்றது, இயற்கையாயுள்ள ஒருமுகத்தையன்றி வேறு நான்ருமுகங்களை. அந்நான்ருமுகமுண்டானதை வருமாறு:— பிரமதேவா, முன்னொருகாலத்தில் காமமிஞ்ஞயால் தேவலோகஞ்சென்று ஆண்டுள்ள தேவமகன்களை அடைதற்குமுயன்று, தம்மை அவர்கள் மதியாமையாகவும், அவர்களை எளிதிற் பெற்று அனுபவித்தற்கு உரிய இவ்விதிரபதவியையடையவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு மீண்டு வந்த ஓரிடத்திலிருந்து மூன்றரைக்கோடிவருடம் குரூரமான தவஞ்செய்தார்; அதனையறிந்து, நமதுபதவிக்குக் கேடுவருமோவென்று கவலையுற்ற இந்நிரன், தேவ

குருவின்பால் முறையிட்டு அவர் கட்டலாயால் இவருடையதவத்தை யழித்தற்காகத் திலோத்தமையை உண்டுபண்ணியனுப்ப, அவன்வந்து முன்னின்று, வேட்கையை விளைவித்தற் குரிய ஆடல்பாடல்களைச்செய்தனன்; உடனே இவர் விழித்துப் பார்க்கத்தொடங்கையில், அவன் வலப்புறத்தே சென்று அவற்றைச் செய்தனன்; இவர்திருமயிப்பார்த்தார் கூடவிருக்கும் முனிவர்கள் பழிப்பார்களேயென்று நினைத்துத் தாம்புரிந்தவந்த தவங்களுள் ஒருகோடிவருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தே ஒருமுகத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டபார்க்க, அவன் பின்புறத்தே சென்று அவற்றைச் செய்ய, இவர் மற்றொருகோடி வருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தும் ஒருமுகத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டபார்க்க, உடனே அவன் இடப்பக்கத்தே சென்று அவற்றைச் செய்தனன்; இவர் வேறொருகோடி வருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தும் ஒருமுகத்தையுண்டாக்கிக்கொண்டு பார்க்க, அவன் உடனே ஆகாயத்தே சென்று அவ்வாடல்பாடல்களைச்செய்ய இவர் எஞ்சிய அணைக்கோடிவருடத்தவத்தால் மேலேயும், ஒருமுகத்தையுண்டாக்கிக்கொண்டு பார்த்தபொழுது அவன்மறைந்துபோயினன். அப்பால் இவர் காமபரவசராகி ஆகாயவழியே செல்லும் தெய்வமங்கையர் பலரையும்வலிந்திழுத்துத் துன்புறுத்தவாராயினர்; அதையறிந்த தேவர்களுடைய வேண்டுகோளால்வந்த சதாசிவமூர்த்தி, இவர் அத்தீச்செய்கையை நிகழ்த்தாதிருத்தற்பொருட்டு இவருடைய மேற்றலையைக் கிள்ளியெறிய, அப்பால் இவர் எல்லாராலும் அவமதித்தப்பழிக்கப்பட்டித் தம்பதவியையுமிழந்தாரென்பது, தாமபரீதையென்னும் சைனநூலில் மூன்றும்படலத்திற்குட்பட்டிருக்கிறது.

208. கங்காதேவியை மணந்தது தெரிந்த ஊடிய உமாதேவியை மகிழ்

வித்தற்பொருட்டுச் சிவபெருமான் உமாதேவியார்க்குத் தமதுதிருமேனியிற் பாதியைக் கொடுத்தருளினாரென்று ஷ. தருமபரீகைஷ தெரிவிக்கின்றது.

209. பால்கிறவண்ணன்-பலராமர். தொழுனை - யமுனையாறு. குருந்து - குருந்தமரம். கண்ணபிரான் குருந்தொசித்தகதை: — ஒருநாள் யமுனையாற்றிலே நீர்வினையாடிக்கொண்டிருந்த கோவியருடையதுகில்களையெல்லாம் வினையாட்டுகிறித்தம் கவர்ந்து கொண்டு கரையிலுள்ள குருந்தமரத்திலேறிநின்ற கண்ணபிரான், தம்முடையமுன்னோராகிய பலராமர் அங்குவருதலையறிந்து, தமதுசெய்கையை அவாகாணின் தமக்குமிக்கப்படியுண்டாகுமென்றுகினைந்து அக்குருந்தமரத்தைமுறித்து யமுனையாற்றில்வீழச் செய்து தாம்கவர்ந்ததுகில்களை நீரினின்ற அக்கோவியர் எளிதிற்பெறும் வண்ணம்செய்ததன்றித் தாமும்நீந்தி வேறிடம்சென்றாரென்று சைனர்கூறுவர்; 'ஒசித்தது' என்பதற்கு ஒளித்துக்கொண்டதென்றும் அவர்களில் ஒருசாரார் பொருள்கூறுவதுண்டு.

210. புத்தன் இச்செய்கையால் இழிவுபடுத்தப்பட்டதை, நீலசேசியிற் புத்தவாதச்சருக்கத்தில், "திரிவேதனைகளுந் தீரா துமக்குள வாதலன்றே, கரிவே தனையவர் காமுறு காமங்கழிந்ததுதான்" என்னும் சுட-ம்செய்யுளாலும், [கரி-பெட்டைக்கழுதை] 'மூன்றவேதனைகளும் துமக்கு உண்மையினன்றே பெட்டைக்கழுதையைப்பெறாது வெதனைப்படுகின்ற கழுதைகளோடு சங்கமிப்பீராயினது' என்னும் அதனுரையாலும், ஷெதூல், மொக்லவாதச்சருக்கத்துள்ள, "கல்லாது நீயுங் கழுதைக்கருள் செய்தியென்றான்" (கச0) என்பதனாலும்தெளிக.

211. பஞ்சவர் - பாண்டவர்கள்.

213. உருத்திரதத்தன்குறிய யாக்கைநிலையாமை, 212 - ம்செய்யுளிலுள்ள, 'அவலம்' என்பது.

214. உட்கோள் - எண்ணம்.

215. தேவரது - பிரமன்முதலிய தேவரது.

216. திருவின் உலையா அமிர்து.

217. தெய்வஉத்தி - திருமகன்வடிவாகச்செய்யப்பட்டதோராரணம்; "தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்து" (திருமு. உங.).

218. பிள்ளையாரவதரிக்க - பிள்ளைதங்க. சேவகளைப் பிள்ளையாரென்று சிற்சிலஇடத்த வுழங்குவர்.

219. துவர்-சிவப்பு. கழுமூன்றும் கடையாமத்திற்காணப்பட்டனவாதலாற் கடிதிற்பயக்குமாறாயினவென்றார்; இதனை, "படைத்தமுற் சாமத்தொராண்டிற் பலிக்கும் பகிரண்டாய்க், கிடைத்தபிற் சாமத்திற் றிங்க ளெட்டாவதிற் கிட்மென்ப, ரிடைப்பட்ட சாமத்து மூன்றினிற் றிங்க ளுண் மூன்றென்பராத், கடைப்பட்ட சாமத்து நாட்பத்தி லேபலன் கைப்பெற்றதே" (உ) என்னும் கருதாற் செய்யுளாலுணர்க.

220. விண்-தேவர். அறவாழி-தருமசக்கரம். "நாளாங்கி கோறின்று கண் கழிஇத் தெய்வத்தைத், தானியு மாற்றாற் றொழுதெழுக்" (ஆசார. க0) என்பதை இச்செய்யுள் தழுவிவந்தது; இந்நூல், 1943-ம்செய்யுளும் இதுவும் ஒத்திருத்தல்காண்க. "கண்கழுஉச்செய்து" என்பதை இடக்கரடக்கலென்பர்; கற்புடையமங்கையர், தெய்வத்தைத்தொழுதற்கு உரியரல்லராயினும் கணவனுடையகுலதெய்வத்தை அவனுணர்த்தவுணர்த்துவனங்கலாமென்பது வீதி.

222. தேவர் கோக்கத்தானாவரை என்பது, இந்நூல், 352-ம்செய்யுளிலும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

223. முனை - அசோகங்கன்று.

224. பார் - பெருமை.

228. பண்ணுரை - உபசாரவார்த்தை.

229. அகில் - அகிற்புகை.

230. பழுக்கக்கேட்டி - முற்றக்கேட்டி.

231. வயா - கருப்பந்தங்கியபின் வருத்தமுற்று துகரப்படும்பொருள் கண்மேற்செல்லும்வேட்கை.

232. 'அறிவெனுமமைச்சன்சொன்னான்' என்பதற்குத் தண்ணைப்பாது காத்தற்குரிய ஒரறிவு சச்சந்தனுக்கு உண்டாயிற்றென்பதுபொருள்; அஃது உண்டானதற்குக்காரணம், விசையின் கணக்காட்சியைக்கேட்டதே.

233. பொறி, நல்வினைக்கும் யந்திரத்திற்கும்பெயர். ஒருபொறிசெய்விக் கவேண்டிமென்று சச்சந்தன் நிச்சயித்துக்கொண்டான்.

234. சமதூல் - தம்முடையகுலத் துக்குரியசிற்பநூல்; அவை, மயமதமுதலியன.

237. வெய்யோன்-விரும்பியவன்.

238. பாடலின் - ஒருஸ்தானத்திலிருந்து மற்றொருஸ்தானத்திற்குச்சென்று அங்கே ஆலாபனஞ்செய்யப்பட்டு அதிலிருந்து மற்றொருஸ்தானத்திற்கு மெல்லச்செல்லும் இசைப்பாட்டைப்போலே; 730-ம்பாடலின் உரையைப்பார்க்க.

239. பண் - பண்ணையுடையபாழ் நரம்பு. போழ்ந்து - பிளந்து.

240. பயனில்லாதகூறுகளைக் கோதென்றல்மரபு; சக்கை; "கோதென்று கொள்ளாதாங்கூற்று" (நாலடி.பழ.சு.)

242. அழுங்க - அழிய; (புறநா. கூஅ.)காழ்த்தமை-வயிரம்பற்றினமை.

244. பெண் நின் இன்பம்.

245. உலகியலாற்கூறல் - பொதுவாகக்கூறல்.

247. மருளி - மயக்கம்.

249. பால்வரை தெய்வம் - இன்பதுன்பத்திற்குக் காரணமாகிய நல்லவினையினை வகுக்குந்தெய்வம். உவமைகூறுமிடத்துக்கூறல் - "பகல் வெல்லுங்கூகையை" (திருக். சஅக) என்றத்போல்வன.

250. 2344 - மகவியுரையைப்பார்க்க. செற்றம் - தணியாக்கோபம்.

251. வாலிது-தூயது. சூமன்-யமன். ஆற்றல்-நடத்துதல்.

252. குழந்திகை - ஒருவகையயிர் முடி. புறந்தரல்-வெளியேவிட்டுவிடுதல். இடுமபை-துன்பம்.

253. வரையாதவன் - மணம்புரியாதவன். கைக்கிளை-ஒருதலைக்காமம். இராக்கதம்-வலிதிருக்கொள்ளுதல். தப்புதலாவது, இங்கே மணஞ்செய்யாமை.

256. குவளை - செங்குவளை. பொள்ளெனவியர்த்தென்பது, "பொள்ளெனவாங்கேபுறம்வேரார்" (திருக். சஅஎ) என்றதைத்தழுவியது.

257. முன்னிலைப்புறமொழி-முன்னேநிற்பானாகோர்க்கிப் பிறரைக்கூறுமாறுபோலக் கூறுதலு; இங்கே, 'கருணையாற் குழைக்கும் கைகள், வானமர் நீந்தும் போழ்தின் வழுவுழுத்தொழியும்' என்றது அது.

261. கருவுற்றிருக்கும் விசையையையும் கொல்லநினைந்தமையின், 'குலத்தொடுங் கோறலெண்ணி' என்றார்; மேலே, "குலத்தொடு முடிந்தகோன்" என்பர்; 477.

264. போற்றி - பாதுகாத்தருளுக; வணங்குந்தோறுங்கூறினமையின், போற்றி, பலவாயிற்று; சிலப்பதிகாரம், வழக்குகாக்காதை, ௩௦-வது அடிமுதலியவற்றின் அரும்பதவுரையைப்பார்க்க.

265. இராசதம் - இரசோருணசம்பந்தம்.

266. புலிப்பொறிப்போர்வை, "புலித்தோற்கவசம் பூம்பொறிசிறைய" (புறநா. க௩) என்பதனாலும் அறியற்பாலது. கலி - பாவம். எள்ளுதல் - இகழ்தல். வாகனங்களிலேஈராதுவர், கவசமூறுதல் மரபல்லென்பர்.

267. விசைய வயிற்றிழடித்துக் கொண்டமையின், 'திருமகந் கவலஞ்செய்தான்' என்றார்.

268. மல் அலைத்து. தலைப்பிரியாதன - நீங்காதவை.

269. "தீது என்றும் பிறர்தர வாரா, நோதலும் தணிதலு மவற்றோன்னை, சாதலும் புதுவ தன்றே" (புற

நா. ௧௯௨) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

270. உறை - இலக்கக்குறிப்புக்களுள் ஒன்று; தானியங்களை அளக்குங்கால், ஐந்துகலத்தானியம் அளக்கப்பட்டவுடன் அவற்றை ஒன்றென்று எண்ணி, தானியத்திலிருந்து எடுத்து வைக்கும் ஒருபிடிக்குப்பெயராக வழங்கப்படுகின்றது; இதனை, “உறையிடத்தேய்த்திடு மிவ்வந்தி வானத் துடுக்குலமே” என்பதனாலும் உணர்க; (திருவேங்கடத்தந்தாதி, ௩௪)

271. வண்டுமொய்த்தரற்றும்பிண்டி - 957. “பாடல்வண்டரற்றும்பிண்டி”

273. அநந்தசகம் - எண்குணங்களுள் ஒன்று. ஒம்ணமோ அரஹந்தாணமென்பது, பஞ்சநமஸ்காரமந்திரங்களுளொன்று. இம்மந்திரம் வழங்குதலையாகுவெனக் கூறப்படுவதுமுண்டு; “மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணையாக” (சிலப்.நாடுகாண்.௧00)

274. வண்ணம் - சந்தம். நெருப்பிலிருந்து நீருண்டாயிற்றென்பர். மடங்கற் - ணுதித்தீ.

275. குழைமுழகப்புரிசை - மகளிர்காக்குமதில்; அந்தப்புரம்; “அரசருரிமையி லாடவ ரணுகார்” (மணி.௨௩. ௩௩) என்பதனாலுணர்க. செண்டு வெளி-யானைச்செண்டு என்னும் விளையாடலைச்செய்யும் வெளியிடம்; குதிரைச்செண்டென்றும் ஒருவிளையாட்டுண்டு; கம்பராமாயணம், நகர்ப்படலம், ௬௮-ம்பாடலாலுணர்க.

279. வேன்மிடைந்தவேலி - வேற்படைவீரரின்சூழ்ச்சி. வாள்வலை-வாள்வீரரின்சூழ்ச்சி.

281. கதிர்வட்டம்-சூரியமண்டலம். மிகை - மீதுர்த்தநடை.

286. குன்றம்-கிரௌஞ்சகிரி.

288. வெம்படைகள்வீழவிமையாமையை, “விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய வழித்திமைப்பி, னோட்டன் றோ வன்க ணவர்க்கு” (திருக். எங்) என்பதனாலுணர்க.

289. முகநோக்கிவீழ்தல் வீரர்குறிப்பு; இந்நூல், 2322-ம்கவியின் விசேடவுரை இங்கே அறிதற்பாலது. பிள்ளையார்-சீவகன். இங்கே, ‘நிலமா மகடன் வெம்முலை ஞெழுங்க’ என்றது போல, 609 - ம்கவியில், “மண்ணக மடந்தையாக மாற்புற முயங்கி நின்ற, வண்ணல்” என்றார்.

290. இக்ஷ்வாகுகுலம், ஹிரிகுலம், குருகுலம், நாதகுலம், உக்ஷிரகுலமென்னும்குலங்கள் ஐந்தனுள், குருகுலத்திற்பிறந்தவன் சச்சந்தன். இந்நூல், 2324-ம்செய்யுளும் அதனுடையும்தான் இறுதியடிக்கு இன்றியமையாதன.

291. சுக்கிலத்தியானம் - பரிசுத்தமானதியானம்; அது பிரமத்தவவிதர்க்கவிசாரம், ஏகத்தவவிதர்க்கவிசாரம், குக்ஷமக்கிரியாப்பிரதிபாதி, வ்யுபரதத்திரியாநிவிர்த்தியென நான்குவகைப்படும்; இதன் இலக்கணத்தை, அரும்பதவகராதியாலுணர்க; ௩௩௮ - ம்திருக்குறளுடையிற் பரிமேலழகர் இப்பெயரை எழுதியிருக்கிறார். போர்செய்தற்குச்சென்ற சச்சந்தன் சிறிதுநேரம்போர்செய்து ஜீவஹிம்ஸையாகிய பாவத்துக்கஞ்சிச் சும்மாவிருந்து வைராக்ஷியம்வந்து உதவ அப்பாற்செய்த பாவனைவிசேடத்தால், மேலுலகம்பெற்றானென்று வடநூல்கள்கூறும்.

292. அதுகரணம் - ஒன்றைப்போலே ஒலித்தல்செய்வது. அகப்பரிவாரம் - அகச்சுற்றம்.

293. அரங்கி-அழுத்தி; தைத்து.

294. நூறு - பற்பல.

296. அணல் - கீழ்வாய்.

297. பூமகனென்றது, செல்வத்தை; பூமகளிலம்பகமென்னும் இவம்பகப்பெயராலுமறியற்பாலது.

298. எருத்து - பிடர். வளிமுகச்சுடரின் - காற்றின்முன்னுள்ள தீபம்போல.

302. அன்புமிருதியால், மூர்ச்சைமுந்துமென்பதை, 359 - ம்கவியுடையாலுணர்க. மகன்றில்-நீர்வாழ்பற

வைகளுளொருசாதி; 1250-ம்பாடலைப் பார்க்க.

305. இங்கே; 'சூரிசிறந்தபுதல்வன்' என்றதபோல, "உரவோன்சிறுவன்" என்பர்மேலும்; 353.

306. பாலக்கிரகாரிட்டம். - பாலர் களைப்பிடித்துவருத்தும் பேய்களாலுண்டாகுந்திங்கு. தனிசு-கடன். கோட்டம்-சிறைவைத்தற்குரியஅறை.

308. கணிகள்-சோதிடர்கள்.

310. தூங்கிருள் - செறிந்த இருள்; 321 - ம் பாடலினுடையப்பார்க்க. உசாவதல் - வினாவதல்.

311. புறந்தந்து-பாதுகாத்து. 'நீயும், அடிகளாருளியபேரறமும்' என்று சைனர் பொருள்கூறுவர்.

312. அகங்கை புறங்கையானாற் போலென்றது வினாவுகுறித்துநின்றது. கடுமை-வினாவு. கண்ணீர், சிலேடையுமாம்.

314. தெய்வம் - யக்ஷாதேவதை; யக்ஷர், வியந்தரலோகவாஸிகள் என்ற மருள் ஒருவகையார்.

316. பூ-தாமரைமலர். முருகக்கடவுள் தாமரையிற் பிறந்தமை கந்தபுராணத்தாலறியப்படும்.

317. 'நன்மணி யீன்று முநீர்ச் சலஞ்சலம் புகுவ தொத்தாள்' என்று இங்கேகூறியதுபோலவே, "வலம்புரியுலகம் விற்கு மாமணி யீன்ற தென்ன, விலங்கிழை சிறுவன் நன்னைப் பயந்த" என்பர்பின்னும்; 386.

318. அறிந்தி-சச்சத்தனுடையமகனென்றறிந்து.

320 கத்துக்கடன் சக்கரவர்த்தி வணிகனென்று வடநூல்களிற் கூறப்படுவன்.

323. 'சீவ' என்பதற்குச் சீவித்திரு என்றபொருள். தும்பியவுடன், ஜீவ, தூறும்புகு க என்றல்மரபு. ஜீவ, நந்த, வர்த்தஸ்வ என்று ஆசிகூறல் சைனமுனிவர்களுடைய வழக்கமென்பர். இப்பிள்ளைக்குச் சீவகனென்றுபெயர்வந்ததற்குக்காரணம் இதுவே.

324. துன், கன்னடபாவையில் வழங்குகின்றது.

325. பொன்னுடம்பு-தேவசரீரம்; தேவருயிர் பொன்னுயிரெனப்படும்.

326. சிறைகோடல் - கட்டியங்காரன் சிறைகளெனல்.

329. இக்கவியாற் கந்துக்கடனுடையவீட்டிற் சென்மமகோற்சவம் கொண்டாடப்பட்டமைகூறப்பட்டது.

337. தாபதப்பள்ளி - தவஞ்செய்வோருறையுடம்.

340. சிலம்பி - சிலம்பிநூல்.

341. செருக்கு-செழுமை; "செருக்கற்ற பஞ்சிமலர்" என்பர்பின்; 2339.

344. மஞ்சு - வெள்ளைமேகம்.

349. தகரம்-ஒருவகைவாசனைமரம். தாது ஊதாரமையின் - தாதுக்களை உண்ணாமையால், ஊதல் - உண்ணல்; (கலி. 44 - ம்பாடல்பார்க்க.)

352. இரண்டன்மருங்கின்-இரண்டாம்வேற்றுமைக்கண்.

353. கற்றோய்நுண்கலிங்கம் - காலாயவஸ்திரம்; இது கல்லாடையெனவும்வழங்கும்.

354. கார்த்தபெப்பு - கார்த்தபூவினிசழ்.

355. குளசெல்லை நீவாரமென்பர் வடநூலார்; இது குளச்செந்நெலெனவுங்கூறப்படும். அல்லி-அல்லியரிசி; இஃது அல்லிப்பூவின் உட்கொட்டையிலுள்ளது. ஆம்பல்லி - இருபெயரொட்டி. அணில் - அணிற்பின்னை.

356. மாது: "மாதுகுமயிலினல்லார்" என்பர்பின்; 463.

357. வம்மென-வாருமென்று; "வம்மெனக்கூஉய்" (பொருந. 404)

359. ஆனியம் - நான்.

360. கட்டழலெவ்வம் - இணரெரிதோய்வன்ன இன்னு.

362. 'புண்ணியன்' என்பதற்கு இங்கே எழுதியபொருளையத்தைப்பார்க்கையில், "போரார் புரங்கள் புரள நூறும் புண்ணியனை" என்பது ரூபகத்திலவருகின்றது; (நிருகா.

திருவாரூர், திருமணியை, ௧0). கண்ணன்சரிதம், ௨௨-ம் தீர்த்தங்கரராகிய நேமிசுவரர் புராணத்துள்ளது.

363. ஆட்டுவான் - பாராட்டுபவன்; ஊட்டுவான் - உண்பிப்பவன்; ஒலுறுத்துவான் - தாலாட்டுபவன்; நொடிபயிற்றுவான் - வார்த்தைகற்பிப்பவன்; கைத்தாய் - கையிலேந்திவளர்க்குந்தாய்.

364. ஒழிந்தோரென்றது, ஐஞ்ஞாற்றுநால்வரை. வால்சிகிறத்தை - குழந்தைகளுக்குவரும் அரிஷ்டத்தினீக்கத்தைக் கூறுவதோர் தூலென்பர். தெய்வப்பகை - வாலக்கிரகங்களாகியபகை.

365. செளளம் - குடுமிகைத்தல்; சூடாகர்மம்.

366. போதி-ஞானம்; அனுப்பிவோகை. பன்னிரண்டனுள் ஒன்றற்குப் போதிதூர்லபமென்று பெயருண்மையாலுமுணர்க. ஆதிக்காலம் - அறுவகைக்காலத்துள், நன்னந்தகாலமென்று கூறப்படும். அந்தணன் - பிரமதேவர். இயல்பான அறிவு - இயற்கையறிவு. ரிஷபர், ஆதிதீர்த்தங்கரரென்றுங் கூறப்படுவர். பரதராசசக்கரவார்த்தியின் வரலாற்றை, 32-ம் கவிக்குறிப்பாலுணர்க.

369. “குறணியொவ்வொன்றதாகக் கொள்கலம் பிரப்பதாமே” என்பது, சூடாமணிகிண்டு; “சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇ” என்பது, திருமுருகாற்றுப்படை, ௨௩௪. செல்வி - நாமகள். நாமகளைச் செல்வியென்றார், “செல்வத்துட் செல்வஞ்செவிச்செல்வம்” எனவும், “சேடில் விழுச்செல்வங் சல்வி” எனவுங் கூறப்படுங் கல்விச்செல்வத்தைக் கொடுப்பவளாதலின்; (திருக். ௪௧௧, ௪00); (நாலடி. அறிவின்மை, ௧-பார்க்க.)

372. கலையின்பகுதிகளை, 2107-ம் கவியின் விசேடவுரையாலுணர்க. இப்பரத்தையர்-ஒருவனுக்கே உரிமைபூண்டவர்; காமக்கழத்தியர். சேரிப்பரத்தையர்-ஒருவனுக்கு உரிமைபூணு

மல் யாராயும் விரும்புவோர், இவர், வரைவின்மகளிரென்றும், காதற்பரத்தையரென்றுங் கூறப்படுவர்.

374. பரிதியங்கடவுளன்னகோன்-அருகன்; “வெம்புஞ் சுடரிற் சுடருந், திருமூர்த்தி” (2) என்றும் வருதல்காண்க. பவ்வியஜீவன் - முத்தியில்விருப்பமுள்ள ஆன்மா; பக்குவமுள்ள ஆன்மா. நன்னாணமாவது - பொருள்களின் தன்மைகளை உள்ளவாறே உணர்தல்; “பொருணின்ற பெற்றியைப் பொய்யின் றுணர்தல், மருளறு நன்னாண மாண்பு” (அருங்கல. ௭௭); நற்காட்சியாவது-ஐயமின்மை, அவாவின்மை, உவர்ப்பின்மை, மயக்கமின்மை, அறப்பழிநீக்கல், அழிந்தாணத்தாங்கல், அறத்துக்கு அளவளவு, அறத்தை தவிளக்கலென்னும் எட்டுறுப்பினையுடையது; “எட்டுவகையுறுப்பிற் ருகியியன்றது, கட்டிய நற்காட்சி காண்” (ஷே. ௧௩). நல்லொழுக்கம், அனுவிரதம், மஹாவிரதமென இருவகைப்படும்; இவற்றுள், முன்னையது இல்லறத்தார்க்கும் வீனையது தறவறத்தார்க்குமுரியனவாமென்றும் ஒவ்வொன்றும் மிகப்பலவாமென்றும் கூறுவர்; இரத்தினத்திரயம், பரத்திரயமெனவும் வழங்கும்; “பரத்திரயங்கள் பணித்தபிரான்” (திருநாற். ௨௪).

375. பொறியெனும் பெயரவைவாய்ப் பொங்குழலரவு; “ஐவாயவேட்கையவா” (நாலடி. தறவு. ௯)

376. நுகர்ச்சியிலுலகம் - வீட்டுலகம்; “ஆட்சியிலுலகம்” (381), “பண்டுகண்டேயறி யாப்பொருள்” (திருநாற். ௨) எனவழங்கப்படும். ஐ-சிலேட்டுமம். ஆயுக்கன்மம் - வாழ்நாளைக் கொடுத்தற்குரியவனை.

377. ஆக்கத்திற்குக்காரணமானமையின், மக்களயாக்கை, ‘அயிர்து’ எனப்பட்டது.

378. சரிசனமோகனீயப்பிரகிருதி-பார்வையைமறைப்பதாகிய கன்மம்; அவை அகந்தாணபந்தக்குரோதமுத

லியன; இப்புத்தகம் அகஉ - ம்பக்கம் பார்க்க.

379. குழவிப்பருவமாகியநாற்று. காளைப்பருவமாகிய சுதிர்.

380. கலை, சிலேடை. பொன்னெயில்வட்டம்-சமவசரணம். இதனிலக் கணத்தை, திருநூற்றந்தாதி, கஅ - ம்பாடலாலுணர்க. பிரபுலிக்கலிலை, வசவண்ணர்கதி, கடு-ம்செய்யுளின் கற்பனை இங்கே அறிதற்பாலது. சாது-ஆசிரியன். இதன் கூ-ம்அடி, "தவமுந்தவமுடையார்க் காகும்" என்னுந்திருக்குறளைத்தழுவியது; உகஉ.

381. பூட்சி-பூணுதல். இரத்தினத்திரயங்கள், முறையே இதில் நிலைமுதலிபனவாக உருவாக்கப்பெற்றன.

382. சரணம் - ரக்ஷணை.

383. தம்பிமார்-நபுலவிபுலரும் நத்தட்டனும். தோழன்மார் - ஐந்துநூற்றுநால்வர். இவர்கள், சேவகனுடன் கல்விபயின்றவர்கள்.

384. ஒன்று-ஒன்றிஒன்றி அறிவனவாகியபறவை. அசோகமரத்தின்கீழேயிட்ட பீடத்திலிருத்தல், சாரணபரமேந்திரகளுக்குரியவியதியென்பர்.

385. தேர்த்து-ஆராப்பது; "ஆம்புடை தெரிந்து வேந்தம் கறிவெனுமமைச்சன் சொன்னான்" என்றார்முன்னும்; 232.

389. கண்ணபிரான் கன்னனாக்குப்பிறப்புணர்த்தியது, பாரதம், கண்ணனாதுச்சுருக்கம், உகஅ-ம் பாடல் முதலியவற்றாலும் பரீபுராணத்தில், உஉ-வதனாலும் அறியலாகும்.

390. கூட்டு - பலபொருள்கூடியது.

391. நினைவு - சென்றவற்றைநினைதல்.

392. அவனுடையபருகலுற்று - அவனைக்கொல்லத்தொடங்கி; யுத்தஸந்தத்தையு. இளம்பிராயத்திற்கு பகையை வெல்லத்தொடங்கினமையின், சேவகனுக்குச் சிங்கக்குட்டி உவமமாயிற்று; 364, 404-ம்பாடல்களைப்பார்க்க. பொருநராற்றுப்பாடலிசை, கஉ, கூ.

ம்அடிமுதலியவை இங்கே அறியற்பாலன.

393. தன்பகையைக்கொல்ல ஒருவன் சேரலைவிலக்குதற்கு அரசுகுலத்திற்பிறந்தவர் அஞ்சுவர்; "ஒருவருடம்பொறுத்திருத்தலைக்குறதகூறினையாக எனக்குக்கொடு" என்று ஆசிரியன் சேவகனை இரத்தானென்பர், வடநூலார். முற்பிறப்பில், அன்னக்குறையைத் தாய்தந்தையினின்றும் பிரித்தநான், கக - ஆதலின், சேவகன், தாய்முதலியவர்களை, கக - வருடம்பிரியும்படி நேர்ந்ததென்றுதெரிகின்றது.

394. நெருப்பிற் பழுக்கக்காய்ந்த இரும்புஉண்டகீர் அவ்விரும்புள் அடங்கியிருப்பதுபோல இரத்தினத்திரயங்கள் சேவகனிடம் அடங்கியிருத்தலையறிந்தது.

395. வெள்ளிமலை - வித்தியாதாரர்களுக்கு இருப்பிடமென்றுகூறப்படும் வெள்ளிமலை; அதில், தகூறினேநேரணி, உத்தரநேரணியென இரண்டுள்ளன; முதலாவதில் ௫௦ - பட்டணங்களும், உ-வதில் ௬௦-பட்டணங்களுமுள்ளனவாம்; மேறும்ந்தரபுராணம் பார்க்க.

396. யானைத்தீ - பஸ்மகவியாதி; இது, 'தணியாப்பசி', 'விளிவில்வெம்பசி' என்று மணிமேகலையிற்கூறப்படும். மாடம் ஈடு (=திரள்) அகமெனப்பிரிக்க.

398. தீம்பாலமிர்தம்: "தீம்பாலடிசில்" என்பர்பின்; 928. பாத்தரும் பசும்பொன் - பகுத்துணர் தற்கரிய பசும்பொன்; "பாத்தரும் பசும்பொனின் மாடம்" என்றார்முன்னும்; 87.

399. இடைகழி - 'ரேழி'; "புதுவாயிற் போகிடைகழி" (பட். கசச)

400. கன்னல் - சுருக்ககா.

402. நன்னூல்விருத்தியுரையில், "பூமலியசோகின்", "முச்சக நிழற்றும்" என்னுங் டவுள்வாழ்த்துக்களின் விசேடவுரைகள் இங்கே அறிதற்பாலன. கர்மங்கெட்டபின்பு அருகனுக்கு உண்டாகும் அதிகாயங்களுள், சதுரானைத்துவம் ஒன்றென்பர்.

403. பொன்றக்கெட்டது-முற்றக்
கெட்டது.

404. கோடு-பிறையின் இருபக்க
த்துமுள்ள முனை.

405. 'தந்தையாகி' என்றான், ஞா
னபிதாவாதலின்.

406. மணிவண்ணன் - திருமால்.

407. கை-ஒழுக்கம். தீக்கை-தீசை; ஆ
லிது இங்கே ஜினதீசையென்று
கூறப்படும்.

409. ஆசை பிறவிக்குவேரென்ப
தை, "அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்
குமெஞ்ஞான்றும், தவாஅப் பிறப்பீ
னும் வித்து" (திருக். நடசு. 4) என்பத
னாலுமுணர்க. ஆரியநந்தி - சீவகனு
டைய ஆசிரியன். வீரன் - புவீவர்த்த
மானர்; "வீரன்பிண்டியே" என்பர்
பின்; 3012. சமவசரணம், அவருடைய
தாள் நிழலாகக்கூறப்படும்; "அநிவ
னடிக்கீழ்" (27) என்பதனாலுமுண
ர்க. அதிருசியமாகை - கண்ணிற்குத்
தோற்றமுற்போதல். கொள்கை-தவம்.

410. நம்பன்-நமக்குச்சிறந்தவன்;
சீவகன். நாகம்-பவணலோகம், வெம்
புதல் - விரும்புதல்; "வெம்புஞ் சுட
ரிற் சுடருந்திரு மூர்த்தி", 2.

411. சீவகன் வீணையில் மிக்க பயி
ற்சியுள்ளவனென்பதை, "வீணைக்கி
ழவன்" (28), "வீணை வித்தகன்"
(1002), "வீணைவேந்து" (2598) என்
பனவற்றாலுணர்க. வீற்றுத்தெய்வம்-
அழகைத்தருவதொருதெய்வம். வீர
மகள்-வீரலக்ஷ்மி. மாதங்கி-ஸங்கீதத்
தின் அத்தேவதை.

413. தேனினம்-ஒருவகைவண்டி
ன்சாதி. முல்லை, காரகாலத்திற்குரி
யது. சுன்று உள்ளி.

415. ஆயுள் - அப்பொழுது. புள்-
புண்டு ஆந்தை; 450-ம் கவியுரையைப்
பார்க்க.

416-7. நிமித்திகன்-சகுனம்சொல்
லுபவன்.

418. மூசுதல் அருது. ஆகோட்ப
றை-பசுக்களைக்கொள்வோர் அதற்கு
அறிஞரியாக அடிக்கும் காத்தியம்.

முருகக்கடவுள், சூழிஞ்சிலத்திற்குத்
தெய்வம்.

419. கோங்கமலர்கள், பொன்னிற
முடையவை. ஆகீண்டு குற்றி - தின
வைப் போக்கிக் கொள்ளாதற் பொரு
ட்டுப் பசுக்கள் உரிஞ்சிக்கொள்ளாத
ற்கு நாட்டப்பட்டுள்ள கட்டை.

420. பிள்ளை - கரிக்குருவி. முள்கு
தல் - முயங்குதல், "செவ்வாய் பயந்
ததேன் பருகிமுள்ளுஞ், சிலைவலாய்"
(687), "கண்ணின் நெழுதி முள்கு
மொய்ம்பன்" (1413), "முள்கப் பூம்
பட்டழித்து" (1986) என்பவற்றாலு
ணர்க. புதுமணவாளப்பிள்ளைகள்போ
ருக்குச் செல்லுதல் மரபன்றென்பர்.

422. நவியம் - கோடாரி. உழலை-
தடைமரம். பள்ளி - இங்கே இடைச்
சேரி; "பள்ளி யாகுல மாக", 426.

423. மத்தம் - மத்து. புளி - புள்ளி.

424. பிணங்க - பின்னிக்கொள்ள.

425. 'எம்மனைமார்' என்றது, கன்
றுகளை நோக்கி; அண்மை வளி.

426. ஆப் - இடைச்சாதி; வேடு -
வேட்டுவச்சாதி; 446 - ம் பாடலாலு
முணர்க.

427. 'இறையணிகேட்க' என்றத
னால், வாயிலோலுக்குச்சொன்னமை
பெறப்பட்டது.

428. பித்தை - தலைமயிர்.

429. அரசர் சையிற் செங்கழுநீர்ப்
பூவைப்பிடித்திருத்தல் மரபு.

430. பூசல் - பெரும்போர்.

431. மிலேச்சர்கள் வாயில் காப்ப
தண்டென்று பழைய நூல்களால்
தெரிகின்றது. நிகழ்ந்தசெய்திகுறிய
வாயிலோனைக்கோபித்தல் இராஜதர்
மமன்றென்பர்.

432. மீட்க என.

433. உலா-பவணி. பரிசை - கேட
கம்.

434. 'முன்' என்றது, 5-ம் கவியின்
உரையை. துத்தரிக்கொம்பு - ஒருவ
கை ஊதுகொம்பு; "கொம்பு துத்தரி
கொட்டு முறைமைமண்" (கம்ப. கன்
கை. ௩௭)

435. உரையிலுள்ள, 'வீட்டினார்' என்பது, அடுத்தசெய்யுளிலுள்ளது.

436. கோள் - கொலை.

437. குஞ்சிபிச்சம்: "கோலக் குஞ்சி நிறஞ்ஞர் பிச்சமும்" (2170.) சிற்றணுக்கன் - ஒருவகைவருது; இது மிசவும் அருகிற்பிடித்தந்திரியது. பிச்சம் - பீலிக்குடை. இக்கவியின்பொருளோடு, 450 - ம்கவிப்பொருள் ஒற்றுமையுடையது.

438. இடையர்க்கு மூல்லைமலை உரித்தது.

441. வெதிர - மூங்கில்.

444. கொண்மு=கொண்மூ - மேகம்; "கொண்மு மாடங்கள்" (திருவால். ௧௨ - ௧௩) கவி-முழக்கம்.

445. இழுது - நெய். புன்மொழிந்தான்-நிமித்தங்கூறியவன்.

446. நீரினிடத்தில் முதலேமிக்கவலியுடையதென்பதை, சகூடம்-திருக்குறளாலுணர்க. 'ஒடிப்போங்கோள்' என்பது, 'ஒடிப்போங்கள்' என்பதன் மருஉ; தொல்காப்பியம், வினையியல், ௨௬-ம் குத்திரத்திற்குக் கல்லாடரெழுதிய விசேடவுரையாலும் இது துணியப்படும். தூற்றெடுத்திருப்பதென்றதான், இது:—"புறப்பற்றுத், தள்ளுங்கோ ஞராவறி ருமோ தரன்பள்ளி, கொள்ளுங்கோ ஞர்மருவங்கோள்" என்பதனாலும் அறிக, இங்ஙனம் பின்வரும் சொற்களையும், இப்படியே அமைத்தக்கொள்க.

447. கொக்கரிப்பு - கர்ச்சிப்பு. சீழ்க்கையை, 120 - ம் கவிக்குறிப்பாலுணர்க.

448. தேர்சுற்றுதல், சக்கரகதியை னப்படும்.

450. புறத்தலையென்பது, குறிப்பால் புறவின் தலைபோலும் சிறியதலையென்னும் பொருளைத்தந்தது; இப்படியே சிறியதலையை, "முனித்தலை" என்பர் பின்னும்; 2541. இதன்வழி தூலும் இதிலுள்ளமொழிகளையும் வாக்கியங்களையும் பெரும்பாலும் பெற்று வந்ததுமாகிய சிந்தாமணிமாலையென்

பதில், இங்கேகூறியவேடன், "புறத்தலைவேடன்" என்றே கூறப்பட்டுள்ளான்.

451. மணிநிறம்-கரியநிறம். கோல்-அம்பு.

453. 'மெய்நூறு' என்பதில், நூறு, பலவென்னும்பொருளில்வந்தது.

454. பாம்பின்வாய்ப்பட்டமதியத்தைத் திருமால் சிறைவிடுத்தமை, "தேம்பல்லிளந் திங்கள் சிறைவிடுத்தவாய்ப்பு, பாம்பின்னணைப் பள்ளி கொண் டாய்பாஞ் சோதி" (பெரிய திருமொழி, ௧௧-ப. ௮-தி, மாற்றமுள. எ.) என்பதனாலும் அறியப்படுகின்றது. 'மேல்' என்றது, காந்தருவத்தை யாரிலம்பகத்தை. அரசர்-கட்டியங்காரண்கட்டினையால் அழுக்காற்றுறுப்போர்செய்தற்குவந்தவர்கள். பொன்னுற் பண்ணவனுருவமாக்கியது முதலியவற்றை, இந்நூல் 820-ம் பாடல் முதலியவற்றாலுணர்க.

455. அற்றம்-அறுதல். கோவன்-இடையன்; பசுக்களைக் காப்பவன், நானுற்றலந்தான்-கட்டியங்காரன்.

456. விராடபுரத்திலிருந்தபொழுது அருச்சுனன்நிரைமிட்டமை இங்கே அறியற்பாலது.

457. விடலை, ௧௬ - பிரயத்திற்கு மேல், ௩௦-வரையாக் கூறப்படும் ஆண்பாற்பருவப்பெயர்; பன்னிருபாட்டியல், ௨௩-ம் குத்திரம்பார்க்க.

458. சில்அரி-சிலவாகியபருக்கை.

460. நாகருவகம்-பவணலோகம்.

462. அத்தவாளம்-மேற்போர்வை.

464. பயம் - பிரயோசனம்.

466. காட்டி-காட்டுக; வியங்கோள், மண்=மரு - மாணிக்கம்.

469. தொடி, வளையல்களுக்குக்குக் காவலாக இடப்படுவது.

470. மகளிர்க்குரிய குணம் நான்கனுள்ளே, நாண் முதலாவது.

471. வாக்கி-வார்த்து; தேரினைவழிபடுதல் மரபு; கம்பராமாயணம், தேரேற்படலம், ௨௪-ம் பாடலைப்பார்க்க.

476. 'கோலிழுக்குற்ற ஞான்று'

என்றது, சச்சந்தனுடையமரணகாலத்
தைக்குறித்துநின்றது. மால்வழி- சச்
சந்தனுடையசந்ததி.

477. தொறு - இடைச்சாதி.

479. 'இலக்கணப் பாவையேழுங்
கொடுத்தனன்' என்பர்பின்னும்; 490.

480. 'ஊறு - ஸ்பர்சம். மேம்==மே
வும் - விரும்பும்.

481. அடிச்சி - அடியாள்.

482. நப்பின்னை - நப்பின்னைப்
பிராட்டியார்; இவர், கண்ணனுடைய
தேவியார்களுள் ஒருவர்; இவரை நீளா
தேவியின் கூறென்பர்; இப்பெயர்,
பின்னையெனவும் வழங்கும். நச்செ
ள்ளை - காக்கைபாடினியார் நச்செள்
ளையார்; இவர், தமிழ்ப்புலமைவாய்ந்த
பெண்பாலார்; பதிற்றுப்பத்தில், சு-ம்
பத்துப்பாடியவர் இவரே; இப்பெயர்,
செள்ளையாரெனவும் செள்ளையென
வும் வழங்கும். நப்பாலத்தன், நக்கீர
யென்பன, சங்கப்புலவரிருவர் பெ
யர்.

484. பதுமுகன் வணிகர்குலத்திற்
பிறந்தவன்; 1791-ம்பாடலாலுணர்க;
குட்டு, மகனர்க்குரித்தா, (624).

487. மூழை - அகப்பை.

489. ஏறக்கோள் - ஏறகோட்
பறை; இப்பறை முல்லைத்திணைக்
குரியது. சாறு - வீழா.

493. சங்கம் - ஓளவு; சூடாமணி
நிகண்டு, கஉ - ம்தொகுதி, ககடு - ம்
பாடலைப்பார்க்க.

494. பூண் - ஆபரணம். அசம்பு -
ஊற்று; "அசம்புபொன்", (533) என்
பர், குளிர்தல் - தங்குதல்; "குளிருமா
ப்பலகை", "குளிர்சாகரத்தெனென்
பான்" எனப் பின்னும்வரும்; 1782,
1973.

495. இம்மியரிசி - மத்தங்காய்ப்
புல்லரிசி; அது, மிகவும் சிறியது; "இ
ம்மியரிசித் துணையானும்" (காலடி.
நகை, ச)

499. தார்கெழிய-மாலையொருந்திய.

501. கப்பல் களிறுபோல ஓடுதலை,
2793-ம் பாடலாலுணர்க.

503. துப்புரவு - துகர்த்தற்குரிய
பொருள்.

506. ஓணா - இரண்டணாநாழிகை
ப்பொழுது.

515. ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை.

519. மதவலி - மிக்கவலியையுடை
யான்.

529. குடங்கை - உள்ளங்கை.

532. சந்திரமண்டலம் சூரியமண்
டலத்திற்குக்கீழே யுள்ள தென்பது
சோதிடநூலாருடையகொள்கை.

535. தானவர் - வித்தியாதரர்; "சா
மமார்ந் திலங்கு மேனித் தானவ னொ
ருவன்", "விச்சா தரவேந்தன்" (மே
ரு. சஞ்சயந்தர். சு, ஏ)

537. மாடியமென்பதற்குத் தலைச்
சீராவென்று பொருள்கூறுவர், சை
னர்.

546. வேதண்டம் - வெள்ளிமலை.

547. அரசமூல்லை - அரசனுடைய
இயல்பின்மிகுதி; காவன்முல்லை - அரசு
ன் உலகத்தைக்காத்தலின் மிகுதி,
[பு - வெ. வாகை, கள, உச]; இவ்
விரண்டுக்கும் அறிகுறியாக முல்லைமா
லைகுடதல் மாபு.

549. காந்தருவத்ததை பளிக்முரா
டத்திருத்தல்: 594.

555. விடைத்தல் - வேறுபடுத்தல்.

558. கைச்சுரிகை - கைக்கத்தி;
கட்டிலினுடையமேற்கால்களில் உட்
டுளையமைத்து அவற்றிற் கத்தியைச்
செருகிவைத்திருத்தல் மாபு. இது
பெரும்பாஹம் அரசர்க்குரியவழக்கம்.

561. பீச்சம் - பீலிக்குடை.

565. உறுதிச்சுற்றங்களுள் ஒன்று
தலின், படைையைச் சுற்றமென்றார்.

567. குதிரை, தன்வேகத் தால்
அம்பை விலக்கல்: 701.

568. பாறு - பருந்து.

579. 'துன்பமுற்றவர்க்கலாவின் ப
மில்லை' என்பதை, நால்வர்கான்மணி
மாலே, நசு-ம்செய்யுளும் இனிது புல
ப்படுத்தும்.

580. அம்பி - கப்பல். கடைப்படு
தல் - முற்றுப்பெறல்.

583. சுதிய=சதுவிய - பற்றிய.

585. இதன் இரண்டாமடிமுதலிய வற்றை, 593 - ம்செய்யுள் ஒத்துள்ளது.

588. நீலமணியின் நன்மை பாலால் ஆராய்ந்து கொள்ளப்படுமென்பது, 1325 - ம்செய்யுளாலும் விளங்குகின்றது.

589. இதன் ச-ம்அடியின்சுருத்து, நடைதம், அன்னத்தைத்துதுவிட்டபடலத்தின் முதற்செய்யுளின் முதற்பாகத்திற்காணப்படுகின்றது.

590. வான் நக்கிடும்.

591. பட்டினொடுபஞ்சுதுகில்: (திருவிளை. திருநகர. சுரு). சைனர் இரவிலுண்ணாராதலின், 'வல்சி' என்பதற்குப் பகற்சோறென்று இங்கே பொருள்கூறினர்; 1939-ம்பாடலாலும் இது விளங்கும்.

598. இதன்முதலிரண்டமகளின் பொருள், நடைதம், நகரப்படலம், ௫ - ம்செய்யுளிற்காணப்படும். நாகி - மானிகையின்மேற்பாகத்தள்ள ஒருறுப்பு; "தொடுகுடுமி நாகிதொறுத் தொடுத்தகொடி" (பெரிய. திருஞான. கஉ)

600. சோதிடர்=ஜ்யோதிஷ்கர் - சந்திரன், சூரியன், கிரகங்கள், நடிகைத் திரங்கள், தாரகைகள்; அகக்-மபக்கத்துக் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க. கற்பம் - கல்பலோகம்.

601. வியம் - ஏவல்.

603. கோடணை - முழக்கம்; என்றது, யாழ்வாசத்தலை.

604. தலைப்பட்டு - எதிர்ப்பட்டு.

606. அல்லி - பூவின் உள்ளிதழ்.

611. வட்டு - விளையாட்டிற்குரிய ஓவகையுருண்டை; "வல்லா ஓடிய மணியை டேய்ப்ப" என்பாற்பின்னும்; 983; (திருக். சூக: நற். கூ)

614. பிறந்தநாளில் மங்கலமாகிய வெள்ளணியைப் பல மரபாதலின், 'வெள்ளணியைநீந்துவது' என்பது, பிறந்தநாளைப் புலப்படுத்திவந்தது; இதுவே அகப்பொருளிலக்கணத்தாலுமு

ணர்க; வெள்ளணியணிந்தோரை, "மங்கலவணியினர்" என்றார்முன்னும்; 603.

615. பாவாற்றி - நெய்வோர்க்குரிய ஒருகருவி.

616. ஒருவில் - எட்டுச்சாண்; இத்தஅளவுப்பெயர்விகற்பம் சைனநூல்களிற்பரக்கக்காணலாம்.

621. பசுங்கதிர்க்கடவுள் - சந்திரன்; யோகம் - நூல்; நூலை யோகமென்றல் சைனநூன்மரபு.

622. இங்கே வெள்ளிலோத்திரத்தின் பூம்பொருக்கரைத்தகுழம்பு குவளைப்பூவின் அகவிதழ்த்தடிப்பினைவு பூசப்பெற்றதென்றதுபோலப் பின்பு, சந்தனக்குழம்பு தாமரையிதழ்த்தடிப்பினைவு பூசப்பெற்றதென்பர்; 2423.

623. ஓமாலிகை - ஓமாலிகாதிரவியமெனவழங்கும்.

626. சான்று - சாகுதி.

632. பனிச்சை - ஒருவகைமயிர்க்கட்டு; 'சூறை' என்பதற்குச் சல்லடமென்று பொருள்கூறுவர், சைனரில் ஒருசாரார்.

633. நொய்ம்மை - விரைவு.

634. பிளிச்சு, 'பிளாச்சு' என இக்காலத்து வழங்குகின்றது.

647. அவைப் பரிசாரத்தை விரயப் பிரசாரமென்றும் ஸபாஸ்தவமென்றுங்கூறுவர், வடநூலார்.

654. இடை: (திருச்சிற். கூ)

658. சரீரத்தை வீணையாகக்கூறுவர், இசைநூலார்; சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதை, உசு-ம் அடியில், "மிடறும்" என்பதனுரையைப்பார்க்க.

665. அறுபகல் கழிந்தபின்றை: "அறுபகல் கழிந்தபின்றை" 1917.

667. கல்லேந்திரீக்கியதை, 690-ம்பாடலானுணர்க.

672 - 5. இவற்றின்விசேடவுரையிலுள்ளவை, சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதையின் உரையால்விளங்கும்.

674. 'அங்குசன்' என்பதற்கு அருபியாகிய வித்தளைன்றும் பொருள்கூறுவதுண்டென்பர், சைனர்.

678. 'ஒருதாய்க்கு ஒருபிள்ளை' என்பது ஒருபழமொழி.

712. கரும்பெருத்திலுள்ள தீந்தேன்: "அறையுறு கரும்பி னணிமடற் றொடுத்த, நிறையுறு தீந்தே னெய்த் தொடை முதிர்வை" (பெருங்கதை, மருதநிலங்கடந்தது, கசக - ஏ)

727. சித்தர் - இருடிகள்.

737. 'குன்று' என்றது, முன்கவியிலுள்ளதனை.

739. இக்கவியின்பொருளை, 1327-ம்கவியிலும் காணலாகும்.

741. இக்கவிமுதலியவற்றின்பொருள்நயம், நடைதம், போர்புரிபடலத்தின் முதற்செய்யுள்முதலியவற்றிற்காணப்படும்.

754. 'கழுமினார்க்கு', 'கெழுவினார்க்கு' என்றும்பாடம்.

758. ஒன்பதுகவைகளுள், ஒன்று அதிகரித்தபொழுது மற்றொன்று கெட்டுமாதலின், இங்கே, 'வீரத்தாங்காமங்கெட்டது' என்றார்; இப்படியே ஒன்று மற்றொன்றைக்கெடுத்ததாகக்கூறுவர், கம்பரும்; (கம்ப. பாசப். 2௩).

778. பொற்றகடுகளைத் தம்வாயுள் இட்டுக்கொண்டு தலைவனைவாழ்த்து தல்முதலியவற்றை, 'லோகாபிஸாரம்' என்பர் வடநூலார். பாடுகுறித்து - இறத்தல்குறித்து; 2303.ம்பாடலைப்பார்க்க.

779. இயமரம்-ஒருவகைவாத்தியம்.

790. தம்முடம்பில் வேல்குமுத்ததைக்கப்பெற்றுத் தோன்றும்வீரர்க்கு ஆர்க்கம்மட்டும் வைக்கப்பெற்ற தேர்க்குறட்டை உவமை கூறியதுபோல, "அடல்வன் போந்தையினிர்குமோர்க்கே" (புறநா. ௨௧௭) எனவும், "எய் போற கிடந்தா னென்னேறு" (பு. வெ. வாகை. ௨௨) எனவும் பெரியோர் ஏற்ற உவமைகள் கூறியிருத்தல்காண்க.

814. "சிறுபடையான் செல்லிடஞ்சேரி னுறுபடையா, னூக்க மூழிந்து விடும்" (திருக். ௪௧௮) என்பதன்சொ

ல்லும்பொருளும் இதில் அமைந்துள்ளன.

820. இங்ஙனம் பரிசுடரம்செய்தல், னூராவகாசாரதூல்விதியென்பர்.

821. பாதசேடம் - பாதோதகை. வலம்புரி - வலம்புரிவடிவமாக உலோகத்தாற்செய்யப்பெற்ற ஒருபாத்திரம்; சங்கமன்றென்பர்; "ஆடுவதுன்னடிவாரப் புனல்" (திருக்கலம்பகம், ௪௩)

833. விரற்சரமி - விரற்புட்டில்; விரற்கவசம்.

834. பலாசு - புரசமரம் சுக்கிரன்களத்திரகாரனாதலின், சுக்கிராஸ்தமனத்தில் விவாஹம்செய்யலாகாதென்பதுவிதி.

836. மந்திரம் - மந்திரங்கள்.

852. சேடர் - ஊழினமகளிரை நாயகரோடுசேர்க்கும் ஆற்றலுடையவர்; இது, பிரதாபருத்திரயத்திலுள்ளதென்பர்.

857. "பெருமையுஞ்சிறுமையும்" (தொல். உவம. ௧0-ம் சூ. ௩.) என்பதனுரையிற் காட்டப்பெற்றுள்ள, "வள்ளத்தி னீர்கொண்டுமிடுத்த சாந்து மறுகிற்பரந், தள்ளலயானையெவ்லா மடிவழுக்கினவே" என்பதும் இச்செய்யுளின்கருத்தும் ஒத்துள்ளன.

862. சீலமென்பதன்பொருளை, "சீலக் கஞ்சிந் போதகஞ் செல்வன்" (2392) என்பது உலியுறுத்தும்.

869. மாத்தொடு-மாமரத்துடனே.

872. இது, "கயம்புக் கன்ன, பயம்படு தண்ணிழல்" (மலை. ௪௭) என்பது அமையப்பெற்றுள்ளது.

876. ஏறட்டுக்கொண்டு - சுமந்துகொண்டு.

878. வென்றான் - பிரகிருதியின் ஒருவகையாகிய காக்கன்மங்களைவென்றவன்; இங்கே அருகன்.

879. சூதாட்டத்தை ஐயமென்பது வடமொழிவழக்காதலின், 'சூது' என்பதற்குப்பொருள் வெற்றியென்றனர்.

880. இட்டிடை - சிற்றிடை: "ஆகாறளவிட்டி தாயினும்" (திருக். ௪௭௨).

888. இதிலுள்ள, 'வாரம்பட்டுழித் தியவு சுவ்வார்' என்பதை, "நெறி கெட வாரம்பட்டு நீதிமன் சொல்ல" (திருப்பா. ௫௭.—௧௫) என்பது தழு வ்வந்தது.

892. வண்மும் தேனும் ஒருகுணத் தன்வென்பதை, "என்றன தேனினை மிரங்கு வண்டொடு, சென்றன" (3034) என்பதனாலுமுணர்க.

911. பொன்னிலேபிறத்தல், ஹிர னியகர்ப்பொன்னப்படும; அஃதாவது பொன்னுற்செய்யப்பெற்ற பசுவின் வாயினுள்ளே ஒருவன்புழுந்து பின்பு வெளிப்பட்டு, அப் பொண்ணை யெல்லாம் தானஞ்செய்துவிடுதல். இஃது அரசர்க்குரியவதி; இது, தான ஹேமாதத்திரியென்னும் வடநூலிற் கூறப்பெற்றுள்ளதென்பர்.

912. நேமியென்பவர், உஉ-ம் தீர் த்தங்கரர்; இதனால், இராசமாபுரத் தில் நேமிதீர்த்தங்கரருக்குக் கோயி லிருந்ததென்று தெரிகின்றது.

924. பரிகரிக்கின்ற - காக்கின்ற; இச்சொல், 'பரிக்கிரகிக்கின்ற' என்ப தோவென்று கருதப்படுகின்றது.

928. அக்காரடலை - அக்காரவடி சில்; "நூறுதடாரிதைந்த வக்காரவடி சில்சொன்னேன்" (நாயச்சியார்திரு மொழி, கூ. சிந்தர. ௧). அக்கா ரை - ஒருவகைச்சிற்றுண்டி; அஃது உக்காரையென இக்காலத்து வழங் குகின்றது.

930. காரன்னமுண்மையை, "யவ னர், ஓதிம வ்ளக்கு" (பெரும்பா. ௩௧௧ - ௭) என்பதனுரையா லுமு ணர்க.

933. பஞ்சமஸ்காரமந்திரத்தை, 14-ம் செய்யுளின் குறிப்பாலுணர்க.

939. தீம்பூ - ஒருவகைமரம்; 1267 - ம் பாடலைப்பார்க்க.

942. தருமத்தை விடைவழுவரு டையதென்பர்.

947. இங்கே பாவத்தை நீன்றவி னையென்றதபோல, "கருவினை" என்பர் பின்னும்; 951.

948. பரமாகமம் - இங்கே ஜிஞக மம்; உயிர்போகும்கதிலவகை; ஸித் தருடைய உயிர்போம்கதி, அவிக்கிர க்கதி; அதற்குஸமயம், ௧; ஸம்ஸாரஜீவ னுடைய உயிர்போம்கதி விக்கிரக கதி; அது மூன்றுவகைப்படும்; அவற் றள், முதலாவது பாணிமுக்தாகதி; அஃது (ட) இதுபோல் ஒருவனைவுடைய து; அதற்குஸமயம், ௨; இது, தேவ ருக்கும் மனிதருக்குமுரியது; இரண் டாவது இலாங்கலகதி; அஃது, (ப) இதுபோல் இரண்வெனைவுடையது; அதற்கு ஸமயம், ௩; அது விலங்குக ளுக்குரியது; மூன்றாவது கோமத்திர கதி; அது, மூன்றுவனைவுடையது; அதற்கு ஸமயம், ௪; அது நாகருக் குரியது; இது, தத்தவார்த்த குத்திர மென்னும் நூலிற்கூறப்பட்டுள்ளதெ ன்பர்.

949. பரிவாரம் - குழந்திருப்பது.

951. தேவர் வானவில்லைப்போல் தோற்றுவர்: "அமரனாமந்தறையுங் கா, விர்திரவில் லெனவெளிப்பட்டு" (குளா. தூவு. ௨௦௯)

952. நாகருயினா இரம்புயிரென் றும் தேவருயினாப் பொன்னுயிரென் றுங்கூறுவர்; 3107-ம் பாடல் முதலி யவற்றைப்பார்க்க.

954. தேவர்க்கும் நாகர்க்குமுள்ள சரீரம் வைக்கீச்சரீரம்; அதற்குத் தடையும் ஆயுதச்சேதமுமில்லை; இ மையாமை, நிழலின்மை, மாலேவா டாமை, கால்நிலந்தோயாமை உண் டென்றும், மனிதர்க்கும் விலங்குகளு க்குமுள்ளசரீரம் ஒளதாரிசரீரமென் றும் அவற்றிற்கு ஆயுதச்சேதமுதலி யன உண்டென்றும் சொல்லுவர்.

956. வென்றவா - பிரகிருதிகளா கிய காதி, அசாதியென்னும் இருவ கைக்கனமங்களாயும்வென்ற ஸித்தர்; 962-ம்பாடலைப்பார்க்க; "எண்வினையு மகற்றியின்பக் கடலாக்கித், தருமா ல்' (961) என்பதனாலுமுணர்க. சித் தபரமேயுடிகள் - ஸித்தர்.

957. பிண்டிப்பகவன் - அருகன்.

958. கோளுடைக்கிழமை - ஞாயிறு முதலியவை; ஏழுகோளுக்கும் அவற்றிற்கும் மிக்கஉரிமையுண்டென்பர்; கிழமையென்பதன்பொருளே அதனை நன்குபுலப்படுத்தும்.

960. நாய் தேவனுமை: “தேவனு நாயாகுந் தீக்காட்சியானாயுந், தேவனு நற்காட்சியால்” (அருங்கல. ௩௮)

961. எண்வினை, ஞானாவரணீயமுதலியன. திருமால் இரணியனைக் கொன்றமை, அகளங்காஷ்டகத்தில் வந்துள்ளதென்பர்.

962. சாரித்திரம்-நல்லொழுக்கம்.

966. உவறுநீர்-ஊறுநீர்: “உவறுநீருயரெக்கர்” (கலி. ௩௩௬)

980. இறைஞ்சல் - குனிதல்.

983. யானையோடுபொருது அதனை ஆடக்கிய வீரச்செயன்முறை, இப்படியே, சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, சஅ - ம் அடிமுதலியவற்றிற்காணலாகும்.

984. கஞ்சனுக்குப் பிரியமானதெய்வம் ஏழு; ஆவை பூதனை, கழுதை, குதிரை, மருதமரம், பனை, யானை, சுகடமென்று கூறப்படும்; கண்ணிரானைக் கொல்லவந்தது, யானையாகியதெய்வம்; அந்தயானையைக்கொல்லாமல் விட்டு விட்டமையின், கண்ணிராரன், கரிவரத ஞாயினனென்பர்; இச்சரிதம், ஸ்ரீ புராணத்தில், 22 - ம் தீர்த்தங்கரர் புராணத்துள்ளது.

985. இக்கவியின்பின், “ஆடவர்க்குட” என்னுமுதலையுடையபாடலொன்று மிக்கபிழையுடன் பிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது.

990. நியாயங்களுள், கதம்பகோரக நியாயமென, ஒன்றுண்டு; அது, கடம்பின் அரும்புகளின் சேர்க்கையாலுண்டாயது போலும்; ஷு-நியாயம், கதம்பமுருளநியாயமெனவும் வழங்கும்.

995. கற்பவர், இலக்கத்திற் படைச்சுவத்தையெய்துகற்றல்: “இளம்பல்கோசர் விளங்குபடை கன்மா, நிகலின ரெறிந்த வகலிலை முருக்கு”, (புறநா. ௧௩௬)

999. காலவேல்: “சாலன் வடிவாயவேலான்” (நள. கலிதொடர். ௧0௫)

1001. ‘தயம் - பத்மை, மஹாபத்மையென்னுங்கயங்கள்’ என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

1009. “மரபேதானம்” (தொல். செய். ௮0.) என்பதனுரையில், இதன்முதலிரண்டடியை எடுத்துக் காட்டி, இதிற் கூறிய கோலமும் அணியும் இக்காலத்திற்கு ஆகாவாயின வென்றார், நச்சினுர்க்கினியர்.

1011. இப்படியே மயிர்முடிக்குக் குயிலின் முகத்தை உவமைகூறினர், பிரபுலிங்கலீலையுடையார்; (பிரபுதேவர் வந்தகதி, எ.).

1015- ஆடையுடன் பிறத்தலும் மயிர் பிறந்தகாலத்திலிருந்தபடியே யிருத்தலும் இயக்கார்க்கு இயல்பென்பர்.

1016. கழுநீரரும்பு, நீர்க்கீழரும் பென்றும் வழங்கப்பெறும்: (திருமு. ௨௬.)

1017. இதில், ‘பாவியேற், காவியொன் றிரண்டுடம்பு’ என்பது, “காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே மணிகலந் தாங்கிருவ, ராகத்து னோருயிர்கண்டனம்” (திருச்சிற. ௭௧) என்பதன்கருத்தைக் கொண்டுள்ளது.

1021. சுவாகதம்: (திருவிளை. இரதவாதம். ௧௫.)

1027. உயிராக்காதத்வருத்தமென்றது, சீவகன் யானையை அடக்கியதை.

1031. இக்கவியை, 1042-ம் செய்யுளின் முற்பகுதி ஒத்திருக்கின்றது.

1035. என்பின்னையென்றது, கிளியை.

1047. பரியம் - பரிசம்.

1049. ‘அடிச்செருப் பாவதல்லால்’ என்றும்பாடம். ‘கொண்டியப்போமின்’ என்றது, 981 - ம் கவியிலுள்ளது.

1066. ஆளத்தி = ஆலத்தி - ஆலாபனம். இதன் இலக்கணத்தை, சிலப்பதிகாரம், அ௫. ம் பக்கத்திற்காண்க.

1079. வாகினை - வாசித்தல்.

1087. சிவபெருமான் திரிபுரத்தக
னஞ்செய்தது கதாகோசமென்னும்
புத்தகத்திற் கூறப்பெற்றுள்ளதென்
பர். வெள்ளிலிவங்கு, காலிற்கிடந்த
கதை: — தன்னுடையமுற்பிறப்பில்,
ஒருமுனிவர் அன்னப்பறவை வடிவங்
கொண்டிருந்தபொழுது அவர்காலைத்
தாமரைநூலாற் கட்டியபாவத்தால்,
மகத்தேசத்தரசன் குமாரனாகிய இரா
சவாகனனென்பவன், மாளவதேசத்
தரசனுடையகுமாரியாகிய அவந்திசந்
தரியென்பவளோடு சேர்ந்திருக்கை
யில் வெள்ளிலிவங்கைப் பூண்டானெ
ன்பது. கந்தியார் - ஓர் ஆரியாங்கனை.
இவர் தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்தவர்;
இப்பெயர் ஆரியாங்கனைகளுக்குப்
பொதுப்பெயராகவும்வழங்கும்.

1095. இல்லுறைதெய்வம் - வீட்
டுத்தெய்வம்.

1097. பிறப்பிறப்பு: (திருக். ந.நக.)

1098. நல்லிளம்படியார்: (குளா.
தறவு. 213.)

1099. முற்றில்: (கம்ப, நாட்டு. உகூ;
திருவேங்கடத்தந்தாதி, கூஎ.)

1107. வட்டிகைப்பலகை-சித்திர
மெழுதும்பலகை; வர்த்திகை - எழு
துகோல்.

1116. 'சிலம்பி நூலாற் சிமிழ்ப்
புண்ட சிங்க மொத்தான்' என்றது,
“மானிட மடங்கல் பைம்பொற், ரு
ளதா மரைதண் ணூலிற் சிமிழ்பு
ண்ட தன்மைத் தன்றோ” (கூர்ம.
கண்ணன்மணம். ககக) என்பதில்
ஒருவகையாக அமைந்திருக்கின்றது.

1125. நவபுண்ணியக்கிரமம் இன்
னவென்பதை, 2828-ம் கவியுடையா
லுணர்க. பறவைதாதுண்டவண்ணம்
பட்டினிப்பிவித்தலை, மாதாகரவி
ர்த்தியென்பர்; மதுகரம் - வண்டு.

1136. 'முனைத்தண்டு' என்றும் பா
டபேதமுண்டு.

1139. புத்திசேனன் - சச்சந்தனு
டைய ஆசிரியன்பின்னை.

1156. படிவம் - வடிவம்.

1162. நடைவிளக்கெரித்தல்-தலை
யில்விளக்குவைத்து நடக்கச்செய்தல்.

1190. தாபதர் - தவமுடையோர்.

1191. மாத்தன-மாமரத்தினுடைய.

1213. சிலாவட்டம் - வட்டப்பா
றை.

1221. சாறு - அருகனுக்குச்செய்
யும் விழா.

1229. கூந்தலை உரிமைகூறுவது
ஒருவகைமரபு; இந்நூல், 202 - ம்
பாடலையும், புறநானூறு, ககந - ம்
பாடலையும் பார்க்க.

1230. 'வெறுவாய்க்கிலைகெட்டவ
ன்' என்பது, ஒரு பழமொழி.

1231. தழை - உடைவிசேடம்.

1232. இந்தா: (கந்த. வள்ளி, நடு)

1240. காதி - காதிகர்மங்கள்; அ
வை தரிசனாவரணியமுதல் நால்வ
கைப்படும்; ஆன்மகுணத்தைக்கெடுத்
தலால், இஃது இப்பெயர்பெற்றதெ
ன்பர்; 2713-ம் பாடலைப்பார்க்க. இந்
தக்கர்மங்களைவென்றவன், அருகன்.

1242. காட்சி, தரிசனமெனவும்வ
ழங்கும். பசையாப்பு.

1243. உலகம் ரித்தியமென்பது
தம்கொள்கையாதலின், மன்னாவுல
கம் என்பதற்கு நிலையாதலையுடைய
சுவர்க்கமென்று பொருள்கூறுவர்,
சைனர். பொன்னாரிஞ்சி - சமவசர
ணம். வினை - அஷ்டகர்மம்.

1246. அங்கம் முதலியன, ஜை
னமங்கள். இவற்றின்விரியை இப்
புத்தகம், அகடு - ம்பக்கத்தால் அறிக.

1247. தீர்த்தம் - ஜைனமம். இங்
கேசாரணரென்றது, மேற்கூறிய ஆல
யத்திற்குவந்திருந்த ஸஜீவராகிய
முனிவரையென்பர்.

1248. விபூஷுவின்ருஹம், விண்
ணகரமெனவும் இராஜக்குகம், இரா
ஜகரமெனவும் ஆனதுபோல, ஜின
க்குஹம் சினகரமென்றாயிற்றுப்போ
லும்.

1252. கரியபிள்ளை, கொடி - காக்
கை. காக்கைவலமாதல் நல்லசகு
னம்.

1257. வட்டிணை - வர்த்தனை.

1260. 'பதிவிரதையைக்கெடுக்கப் பதினாந்துபொன்' என்பது ஒருபழமொழி.

1268. "எயிறீனுந்தகையவோ.....முல்லை" என்பர், பின்; 1331.

1268 - 1269. தாம்வளர்த்த முல்லைக்கொடி முதலில் அரும்பியபொழுது, மகளிர் அதற்குவிழாச்செய்தல் மரபு; னாட்டம், நாட்டுப்படலம், அம்செய்யுளைப்பார்க்க.

1283. இறை - இரேகையையுடையகை; "இறைக்குவளையும்" (பழமலையந்தாதி. உ.)

1287. சித்தராடும் - ஒருநூல்; 'சித்தராடட்சிந்து' என்ற விஷவைத்தியநூல் ஒன்று தமிழில் இக்காலத்தில் வழங்குகின்றது.

1299. மரவடி - பாதக்குறடு.

1302. இச்செய்யுளின்பொருள், கந்தபுராணம், வில்வலன்வாதாவியதைப்படலம், உஎ-ம் செய்யுள்முதலியவற்றில் ஒருவாறு அமைந்திருத்தல்காண்க.

1311. பிணித்தற்பொருளில் நிணத்தல், நிணர்த்தலிரண்டும் வழங்குகின்றன.

1353. இக்கவி, "காணு மரபினதுயிரென மொழிவேர், நாணிலர் மன்ற பொய்மொழிந் தனரே, யாஅங்காண்டுமெம் மரும்பெற லுயிரே, சொல்லு மாடு மென்மெல வியலுங், கணைக்கா னுணுகிய நுசுப்பின், மழைக்கண் மாதர் பணைப்பெருந் தோட்டே" (இல. வி. சகக. கு. உதா) என்றும் பழைய செய்யுளின் பொருளைப் பெற்றுவந்தது.

1417. நனை - தேன்.

1418. அசோகமரம், மணிதர்கட்டிய மாலையால் அலங்கரிக்கப்படுமென்பர்.

1419. உண்டு - ஒருவகையாகவுண்டு; ஸ்யாதஸ்தி. இல்லை - ஒருவகையாகஇல்லை; ஸ்யாத்நாஸ்தி.

1420. எண்வினை - காதிநர்மம் ச, அகாதிநர்மம் ச.

1426. தொடர்ப்பாடு: (திருக். நசுரு.)

1429. உறியிற்கிடந்து தவஞ்செய்வோர், உறித்தாபதரென வழங்கப்படுவர்.

1436. இதன்பொருளே, இந்நூல், 2845-ம் கவியிலும் வந்துள்ளது; அருங்கலச்செப்பு, உ-ம் பாடல்முதலியனவும், மேருமந்தரபுராணம், முதலாவது சருக்கத்துள்ள, "உரைத்தவிப்பொருளின்" என்னும்பாடலும் இரத்தினத்திரயத்தைநன்குவிளக்குகின்றன.

1440. இக்கவி சிலபிரதிகளின் காணப்படவில்லை.

1459. 'நமோ அரஹந்தாணம்' என்றதை மந்திரத்தியானமென்பர்.

1494. கடலளவாகிய ஆயுளையுடையவராதலின், தேவர்கள், 'சாதலும் பிறப்பு மில்லாத் தன்மைபெற்றவர்கள்' என்று கூறப்பட்டார்; உபசாரம்.

1526. இக்கவியும் இதன்பொருளும் மிக இன்புறற்பாலன.

1544. 'மனைவியுறத் தெருத்தி மக்க, ளொவ்வாதார் தாமில்லை யொப்பாரே நால்வரென வுரைத்தான் சான்றோன்' என்றும்பாடம்.

1547. "உவாவட்டமியின்க ணல்வகையுணு, மவாவறுத்தல் போத்த மெனல்" (அருங்கல. ககரு); 'உவவு' என்பதற்குச் சதுர்த்தசியென்று பொருள்கூறி, சதுர்த்தசியிலும் அஷ்டமியிலும்பட்டினியிருத்தலின்பயன்கள், முறையே, கச - வதாகிய அயோகிருணஸ்தானத்தை அடைதலும் எண்வினைகளைக் கெடுத்தலுமென்று சொல்லுவர்.

1548. அதீதாவஸ்தை, அருகந்தாவஸ்தையென்றும் வழங்கும்.

1561. கைத்தளம் - ஒருவகைக்கேடகம்; 1606-ம் கவியுரையைப் பார்க்க; "அதன்புனை யரணம்" (சில. ஊர்காண். கஎ0) என்பதற்குத்தோற்கைத்தளமென்று பொருளொழுகியிருக்கின்றன. அது தேன்கூட்டிற்கு

உவமையாதல், “கைத்தளம் போலத் தூங்குங் கமழ்பசுந் தேனிரால்”, “கைத்தள மென்னப் பூத்த கருஞ் சின் வறையிற் றூங்கு, மொய்த்ததே னிரால்” என்பவற்றாலும் துணியப் படம்; (கூர்ம. சம்புத். சுசு; ஷை பில க்க. ௫௦.)

1567. உழுவலன்போடுதோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது சேவகனுக்கு வேட்கைகிழாதென்று ஈண்டுக்கூறியது, “எகு நல்வழி யல்வழி யென்மன, மாகு மோவசற் காகிய காரணம், பா கு போன்மொழிப் பைத்தொடி கன் னியே, யாகும் வேறிதற் கையுற வில் லையே.” (சம்ப. மிதிலை. கசுஎ.) என்பதனாலும் வலியுறுகின்றது.

1574. முக்கி - முழுகுவித்தது.

1578. உறுகோளாய் - பற்றுக்கோ டாய்; “குளங்கோடுமென்றிதவுமுறு கோளே” (கம்ப. சூர்ப்பகை. கச௦)

1599. இளமை - அறிவின்மை.

1600. ‘மெலித்த பின்னிற்ரும்’ என்பத, 1597-ம்கவியிலுள்ளது.

1613. ‘மகளிரைப்போலே ஐம்புல னுக்கும் வேண்டும்பொருள்களையு டைய’ என்பது, “கண்டுக்கேட்டுண் டையிற் துற்றியு மைம்புலனு, மொ ண்டொடி கண்ணே யுள்” (திருக். க௧௦௧) என்பதன்பொருளாகவுள்ளது.

1631. இருதலைப்புள்ளின் ஒருயி ரேம்; “ஒருயிர் புள்ளி னிருதலையுள் றொன்று, போரெதர் தற்று” (கலி. அக); ‘யானென்புழி இருதலைப்புள் னின் ஒருயிரோகியயான்’ (திருச் சிற். ௧௨, பேராசிரியருரை)

1646. அமோகம்-மழுங்கலின்மை, வீணாகாமை.

1651. குருதிக்கார்தன் - செங்காந் தன்; “குருதிக்கார்தன்மென்மலர்க் கரம்சுவக்கும்” (கூர்ம. பிலக்க. ௧௬.)

1658. இறைவன் - அருகன்.

1676. நாராசம் - அம்பி. ‘பஞ்சகிரு த்தியர், நிவாரணம் (=தடை), சேதம் (=ஹேட்டுதல்), பிரத்யுத்தானம் (= எதிர்ப்பாணத்தொடுத்தல்), நித்திரா

ணம் (=ரக்ஷணம்), பிரகரணம் (=கா லதேசத்தொழிலின்பார்வை)’ என இத்த ஐந்துபெயர்களமைந்த சுலோக மொன்று மிகவும் பிழைபட்டுச் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது; அத ன்உருவம் சிறிதும் புலப்படவில்லை; இத்த ஐந்தன்பெயர் ஆகர்ஷணம், விகர்ஷணம், ஸங்கர்ஷணம், பிரகர் ஷணம், உத்கர்ஷணமென்றிருக்கவே ண்டுமென்கின்றனர், வடமொழிப்பு லவர். ‘பஞ்சகிருத்தியம்’ என்பதற் குப் பஞ்சாங்கமென்றும் பிரதிபேத முண்டு.

1681. அசலனென்று ஓர்வீரன் காதம்பரியென்னும்வடநூலிற் புகழப் பட்டுள்ளனென்பர்.

1708. வித்தைகளுள், மகாவித்தை- ௫௦௦; க்ஷூல்லகவித்தை - ௭௦௦; ஆக வித்தை-௧௨௦௦ம், விஞ்சையர்க்குரிய னவென்றும் மதிமுகமென்பது அவற் றுள் க்ஷூல்லகவித்தையைச்சார்ந்த தென்றும் சொல்லுவர். இத்தவித்தை ஆபோகினியென்று ஸ்ரீபுராணத்திற் கூறப்படுகின்றது.

1711. ‘வீற்றிருத் தின்ப முய்ப்ப’ என்றது, 1708-ம்பாடலிலுள்ளது.

1713. காமினி - சமனஞ்செய்தற் குக்கருவியாகவுள்ளமந்திரமென்பர்.

1724. தலைவதவனமென்றவனத் தில் தங்கியிருந்தபொழுது இந்திரரா ஜனென்றும் வித்தியாதரனுடைய பகைகடித்தற்குத்தனியேசென்ற அர்ச் சுணன் மீண்வெருத்தற்கு ஐந்து வரு டம் சென்றனவென்பர்.

1736. கட்டியங்காரன்மக்கள் நூ ற்றுவர்-காளங்காரகன்முதலியோர்.

1745. மலைகள் - காந்தருவாத் தை; “மலைமகடன்மைகண்டே” என் பர்பின்னும்; 1751.

1753. மூவகைப்பாவம் - செய்தல், செய்வித்தல், உடன்பாடென்பன; இவற்றை முறையே கிருதம், காரிதம், அறுமோதமென்பர், வடநூலார்.

1756. வணிகர் மூவகையரென்ப தும் அவர்களிலக்கணமும் பின்னுள்ள

வெண்பாவாலுணர்க. சேவசம்போதனை, ஆரூவது, உலோகாதிசாரம், சஉ:- “இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடி வாணிகரென், ரொப்புடைய மூவருணாக் குங்காற் - நப்பின், மிதியடியே ஸ்ரீனமிசை நோக்கினர்கள் காணா, நிதியுடைய ராவர் நிலத்து.”; இஃது எதிர்நிரனிறை.

1787. ‘அடிகள்’ என்பது பெண்பாலிற்கும் வருதலை, இந்நூல், 1792, 1884, 1909 - ம் கவிசுளாலுமுணர்க.

1813. இன்னநாளிற்றிந்த இன்னென்றல், மலைநாட்டுவழக்கு.

1836. புலிமுகப்பு - அரண்மனைவாயில்; “உஞ்சேனைதன், புலிமுகவாயில்”, “கொடிப்புலிமுகத்துவாயிற் கோட்டை” (உதயனகுமாரகாவ்யம், உஞ்சைக்காண்டம், எஉ, ௧00)

1843. தோணைக்கல், மகிழ்ச்சியின்மிருதியைப் புலப்படுத்தும் ஒருகுறிப்பு; பல்வரிக்கூத்தினுள்ளொன்றாகிய தோள்வீச்சென்பது தோணைக்கமெனவழங்கும்; (சிலப். எக-ம் பக்கம் பார்க்க.)

1864. சேவகன் தரத்திற்குத்தக்கவண்ணம் சிறப்புச்செய்ததுபோன்ற முறை, பாகவதம், கண்ணபிரான் துவளையடைந்த அத்தியாயம், சுஉ - ம் செய்யுளிலும், திருவிளையாடல், திருமணப்படலம், கூடு - ம் செய்யுளிலும் அமைந்திருத்தல்காண்க.

1873. காப்பென்பது, மஞ்சட்காப்பு, மாக்காப்பு, எண்ணெய்க்காப்பு, மிளகுக்காப்பு என்று இக்காலத்தும் இருவகைவழக்கிலும் வழங்கும்.

1879. ‘அணிமைத்தோ பெரிதுஞ்சேய்த்தோ’ என்பது, “அணித்தோசேய்த்தோ கூறுமினெமக்கே” (புறநா. ௧௭௩.) என்பதைத் தழுவியவந்தது.

1880. போற்றியென்பதை வியங்கோளாகவைத்து இங்கே பொருள் செய்திருத்தல் அறிதற்பாலது; 264.

1891. தேவர் - திருவள்ளுவர்.

1906. கோய் - பரணி; “கோய்வாயிர்கீழ்” (சிறுபஞ்சமூலம், ௧௭.)

1939. சைனர் பகலிலேயே உண்பவராதலின், பகலுண இக்கவியிற் கூறப்பட்டமை கருதற்பாலது. இதனால்தான் இந்நூல் 591-ம் கவியிலுள்ள வல்சியென்பதற்குப் பகற்சோறென்று பொருள்கூறினர்.

1982. நிலவுவெண்கதிர் நீர்மையுந்தகில்: (நைடதம், நகர. உஅ).

1991. மருதயாழ்: (புறநா. ௧௪௧).

2009 - 2010: மூப்புமடிவம்: (பெரிய. தடுத்தாட்டுகோண்ட. உகூ - நஉ; பேரூர்ப். கௌரிதவம். ௫௩ - கூ.)

2026. தமிழ்த்தழியசாயல்: “தமிழினு மினிய மென்மைய வாசி” (கூர்ம. வானவர். ௧௩.)

2037. காண் - கேட்க; “பேச்சைக்கண்டு” (திருவால. ௧௪: உஅ)

2038. இடங்கழிகாமம்: “இடங்கழி காமமொட்டங்காணாய்” (மணி. ௧0: உஉ.)

2043. நூறும்புகுகவென்றல் மரபு.

2045. அடித்தியார் - தலைவியார். முகவியர் - ஏற்றுக்கொள்ளுவோர்.

2061. மேகலையிலழுத்தின நீலமணியின் ஒற்றைக்கதிர் போலும் உரோமாவலி: “மேகலைமணியினொருசுடர் செவ்வனின்றதுவோ..... அணிமயிரொழுங்கே” (நைடத. அன்னத்தைத்தாது. ௧௯.)

2087. ஆகம் - முறைமை; “ஆகஞ்சுருக்கேல்” (சுத்திகுடி)

2088. ‘சிறியவர் செய்ததீமை, புலம்பவர் பொறுப்பரன்றே பெரியவர்:’ - “பொறுப்பான் தேபெரி யோர்சிறுநாய்கடம் பொய்யினையே” (திருவாசகம், நீத்தல். சு.)

2097. நாயனாரென்றது, கந்துக்கடனடையதந்தையை.

2105. கங்கைக்குத்தலைப்பில், ‘கங்காகூடம்’ என்று ஒரு சிறுமலையுன் டென்பர்.

2106. மூலையுங்குறிஞ்சியுஞ்சேர்

ந்த இடம் பாலையாதல், “முல்லை யுக்குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதய ருமத் துப், பாலை யென்பதோர் படிவங் கொ ள்ளும்” (சிலப். காடு. ௬௪ - ௬௬.) என்பதனாலுமறியப்படும்.

2107. ‘இன்கனித் தொண்டையந் துவர்வா, யரங்கக்கூத்திகள்’ என்றார் முன்னம்; 1557.

2108. பீலிக்கனே குரணை:—“நாளை, ...பீலிதகைதரப்பினிற்றுமன்றே” (திருவாணைக்கா. திருநாட்டு. அச.)

2138. விலாவண்ணை-அழகை; பிராகிருதம்; பின்பு, அந்தப்புரவிலாவண்ணை, கோயில்விலாவண்ணை, நகரவிலாவண்ணை யென வருவனவற்றாலுமறிக.

2145. இடுகொடியணிந்தமார்பர்: 2264—“கொடியார்பினர்”, 2477—“இடுகொடியகலம்”, 2483—“ஆடுகொடியணிந்தவுய ரலங்கல்வனாமார்பன்”.

2167. ஏனாதி: “சோழிகவேனாதி” (மணி. 22. 205.)

2168. நிமித்தம்-புள்ளொழிந்தவை.

2177. திரிபன்றியெய்தல்:—‘அசுரமாவது, கொல்லேறுகோடல், திரிபன்றியெய்தல், வில்லேற்றுதல் முதலியனசெய்துகோடல்’ (தொல். கள. க. கு. ௩.)

2202. விரற்சரடி - விரற்கவசம்; கைச்சரடென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

2231. யாணைக்குக்கப்பல் உவமை யாக இங்கே கூறப்பட்டமை, “வீங்கு கோன்கயிறு” (மது. ௩௭௬) என்பது முதலியவற்றை நினைப்பிக்கின்றது.

2236. காலாசு-காற்கவசம்; “காலாசோடற்ற கழற்கால்” (களவழி. கூ.)

2240. செஞ்சேற்றுக்கடன்கீங்கல்-உணவளித்தவன்பொருட்டு உயிர்போனமை: “செஞ்சேற்றுக் கடனின்னே கழியே ஞயிற் றிண்டோள் கள் வளர்த்ததனாற் செயல்வேறுண்டோ” (பாரத. களம்போர். ௨௦.)

2276. கோடுபுய்க்கலாது - கொம்பைவாங்கமாட்டாமல்; “மதயாணை,

.....கோடுபுய்க்கல்லாதாழ்க்கும்” (கலி. ௩௮); “புய்ந்துகால்போகி” (கள. ௩௬). புய்த்தலென்பது புய்த்தலெனவும் வழங்குகின்றது.

2283. கண்மாயம் - கண்கட்டுவித்தை; “கண்டுங் கண்டிலே நென்ன கண்மாயமே” (திருவாசகம், திருச்சதகம், ௪௨)

2302. கல்-வீரக்கல்; அல்தாவது, போரில்இறந்த வீரன்பொருட்டு அவனுடைய உற்றார்முதலியோராள் அவன்பெயரும், பெருமையும் எழுதிநட்டுத் தெய்வமாகப்பாவித்து வழிபடப்பெற்ற கல். இதனை, செந்தமிழ், தொகுதி ௩-ல், ௫௫, ௮௭-ம் பக்கங்களமுதலியவற்றால் உணர்க.

2303. பொற்சின்னம் - வெட்டப்பட்டபொற்றகடு.

2326. வீராபிஷேகம் - பகைவனை வென்ற வீரர்க்குச்செய்யப்படும் அபிஷேகம். இது விஜயாபிஷேகமெனவும் வழங்கும்; “திருமகன் மருவிய செங்கோல் வேந்தன்” என்னும் மெய்க்கீர்த்தியில், “திசையது நிகழ வீராபிஷேகம்பண்ணி” எனவும், “திருமாதர் புவியெனும் பெருமாதர்” என்னும் மெய்க்கீர்த்தியில், “விசயாபிஷேகஞ்செய்து” எனவும் வருதல்காண்க. இவை சிலாசாதனத்திற்கண்டவை.

2327. “கண்ணாடியன்னகடி மார்பன்” என்பதும், “ஆடியுட் பாவையன்னாள்” (தஞ்சைவாணன்கோவை, ௩௮௬) என்பதும் பொருள் நயத்தால்தம்முள் ஒத்துவிளங்குதல்காண்க.

2343-4. துன்பச்செய்தியைப் பொறுக்கும்படி கூறுதல், “ஏர்குழை யாமலெடுத்துகாக்கின்றான்” (224) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

2353. ‘என்கொண்டனாட்டி’ என்னும் மூலமும், இதற்கு ‘தேவாசுரம் இராமாயணம் மாபாரதம் என்கின்ற போர்’ என்றெழுதிய உரையும், “உயிர்த்தொகையுண்டவொன்பதிற நிரட்டியென், நியாண்டு மதியு நாளுங்கடிக்கையு, மீண்டீரீர் ஞாலங் கூட்டி

யென்கொள்" (சில. நீர்ப்படை, ௮ - ௧௦) என்பதனாலும், "தேவாசுரயுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும் இராமராவண யுத்தம் பதினெட்டுமாதத்திலும் துரியோதன பாண்டவ்யுத்தம் பதினெட்டுநாளிலும் செங்குட்டுவனும் சனகவிசயருஞ்செய்தயுத்தம் பதினெட்டுநாழிகையிலும் முடிந்தவென்று எண்ண' என்னும் அதனரும்பதவுரையாலும், "தேவாசுர ராமாயண மாபாரத முளவென், ஞோவாவுரை யோயும்படியுளதப்பொரு களமே" (களம்பாடியது, ௧) என்னும் கலிங்கத்துப்பராணியாலும் அழகுற்றுப் பொருட்டொடர்புபெற்று விளங்குதல்காண்க.

2355. 'விழுப்புண் - முகத்திலும் மார்பிலும்பட்டபுண்' என்பர் பரிமேலழகர்; (திருக். எளசு). "மலர்மார்பின், வென்வேன்முகந்தபுண் வெய்துயிர்ப்பு" என்றார், வெண்புமாலை யுடையார்; (காஞ்சி, ௨௮, குறை - மங்கல அணி; பதினாண்டி, ௧௭) "கரத்தோலை பாலித்த தயவாளர்" (மதுரைக் கலம்பகம், ௨௮) என்பவற்றால் துணியப்படும்.

2388. வெண்கெல்முசலியன மங்கல அணி; 'மங்கலவணியினர்' (603) என்பதனுரையைப்பார்க்க.

2391. அகிற்குடம்: 'தாமக்குடமாயிரமாய்' என்பர்பின்னும்; 2455.

2413. இங்கே ஆயுதலத்திற்குப் பாற்கடலை உவமை கூறியதுபோல, "சங்குடைந் தணைய வெண்டா மரை மலர்த் தடங்கள் போலு, நங்குடி" என்றார் முன்னும்; 547. இங்கே, மயிர்வினைக்கலயாணமென்றது, புருவமொதுக்குதலையென்பர்.

2417. சக்கரவாள சக்கரவர்த்திகளென்னும்பெயர், புறநா னுற்றின் களெம்பாடலின் விசேடவுரையிலும் வந்துள்ளது.

2446. இச்செய்யுளை எடுத்துக்காட்டி, அடிமுதலியவற்றில் அலத்தக மெழுதுங்கோலம் பண்டைக்காலத்த

தென்றும் பிற்காலத்துக்காகாததென்றும் கூறினர், நச்சினர்க்கினியர்; (தொல். செய், ௮௦ - ம் சூத்திரவுரையைப் பார்க்க).

2461. இக்கவியிற்கூறிய உவமையைத்தழுவியே, முகத்தைமறைத்துக்கொண்ட இலக்கணையின்கையை சிவகன்விடுத்தானென்று பின்னர்க் கூறுவர்; 2468.

2463. பரிதி - நீளமானசமிதை, சமிதை, ௧௨ - அங்குலமுள்ளதாக இருத்தல்வேண்டுமென்பர்.

2491. "உளமையாடி" என்றும்பாடம்.

2496. 'பூவநீறுத்தியிட்டி' என்பது, 'பூவுதிரத்தீட்டி' என்று சிலபிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது.

2503. இச்செய்யுளில் மகளிர்மேனியின் நாமத்திற்குக்கூறியவுவமையுள், பரி காளிதாசராலும் கூறப்பெற்றுள்ளதென்பர்.

2507. "சூலம் - இடிதாங்கி.

2529. வேட்கைபிறவாப்பருவத்தாரும் வேட்கைபிறக்கின்றபருவத்தாரும் வேட்கைபிறத்தபருவத்தாருமென, இங்கேகூறியதுபோல் மகளிரை மூன்றுகூருக்கி வழங்குவர், வடநூலார்.

2535. துகுப்புமிடித்தார் - இடைவறுமையுற்றார்; "இடைமிடித்தார்தமை" (வெங்கைக்கோவை, ௩௧)

2541. முனித் தலைக்கண்ணிநெற்றிச்சிறார்: "முனித்தலைப்புதல்வர்தந்தை" (புறநா. ௨00)

2544. 'காதநான்ககன்ற' என்றதனால், இராசமாபுரம் நற்காத அகல முடையதென்பது பெறப்பட்டது; "காத நான்குங் கடுங்குர வெடுப்பி" (சில. இந்திர. ௧௩௩) என்பதனால், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் எல்லை நற்காதமுடையதென்பது பெறப்படுகின்றது. இவ்விரண்டையு முற்றுகோக்குமிடத்து, பெரியநகரத்தன் எல்லை நாலுகாதமாக இருத்தல்வேண்டுமென்று வெளியாதலுடன், காதம் என்ற

சொர்குப்பொருள் யாதோவென ஐய முமுண்டாகின்றது.

2545. இதன் முதலிரண்டடியின் பொருளை, “தேரிற் றுகளைத் திருந்தி னையார் பூங்குழலின், வேரிப் புன னைப்ப” (நள. சுயம். ௨௨) என்பது பெற்றுவந்தது.

2560. அரசன் வருங்காலத்துக் கோயிற்கதவங்கள் திறக்கப்படுதல், “கிரண வேகன்றான், பலமுறை வல ம்வரப் பரமன் கோயிலு, னிலையுறு கதவங்க ணிக்கப் பட்டவே” (மேரு. மன்னனுந்தேவியும். சுஎ) என்பதனாலும் தெளிவுறுகின்றது.

2562. சுக்கிலத்தியானமாவது இரு வகைக்கண்மமுநீங்கிய ஆன்மபாவனை யென்பர்.

2571. ‘மந்திகொண்டகைம்மகப் போன்று’ என்பது மர்க்கடநியாயம்.

2575. இக்கவியில், கொட்டமே கமழுங்குழல் என உரையாசிரியர் சொற்களை இயைத்திருந்தல், “கொட்டமே கமழுங் குழலாளொடு கூடி னாப்” (திருஞான. கோயில். ஆடி னாய். ௨.). என்பதைப் பின்பற்றிப் போலும். கொட்டமென்பதற்குப் பொருள் கோஷ்டமென்பர், னைணர்.

2590. ‘ஐராவத்தின்மேல்’ என்றவாக்கியத்திற்று, திக்கஜபர்வதங்க ளுள் ஒன்றாகிய ஐராவத்தின்மேலு ள்ளபொய்கையில் மலர்ந்ததாமமை லர்மேலுள்ள திருமகள் என்றும், ஐராவதமென்பதற்கு ஐராவதகேசத்திர மென்றும் பொருள்கூறுவர்; ஸ்ரீபுரா ணத்தில், (௨௩) பார்சுவதீர்த்தங்கரர் புராணத்திலுள்ளதாகிய, ‘ஸ்வாமிபிற த்ஷவுடன் ஜன்மாபிஷேகத்திற்குக் கொண்டோபொருங்காலத்தில், ஜம்பூத் வீப்பிரமாணமாகி, முப்பத்திரண்டு முகத்தையுடைத்தாகி, முகமொன்று க்கு எட்டுக்கொம்பையுடைத்தாகி, கொம்பாந்துக்கு ஒருபொய்கையாகி, பொய்கையொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு கடவுட்புஷ்பமுள்ளதாகி, புஷ்ப மொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு இதழா

கி, இதழொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு நர்த்தனஸ்திரீகளாகி நிரமிக்கப்பட்ட தோளாராவதம்’ என்னும்வாக்கியமும், “பொலம்பூங் காவும் புனல்யாற் றுப் பரப்பு, மிலங்கூரீர்த் துருத்தியு மிளமரக் காவு, மரங்கும் பள்ளியு மொருங்குடன் பரப்பி, யொருதுற்று நாற்பது யோசனை வரிந்த, பேரு மால் களி” (சில.காட்சி.க௨-௬)என்னும்பகுதியும் அதன் அரும்பதவுறையும் இங்கே அறியத்தக்கன.

2622. ‘அறங்கரிதுசேய்த்தென்ப தியாதமறிபார்’ என்பது, தருமம் கறுப்பு சிவப்பென்று தெரியாதவரெ ன்னும பழமொழி.

2628. ‘தாமினிற்றநோன்பு’ என்றது, மகன்வாழவேண்டுமென்று முன் பு நோற்றிருந்ததனை.

2631. கன்னிப்பருவத்தும் விவாக மானபின்பும் கணவனிறந்தபின்பும் பெண்பாலார் துறத்தற்குரியரென்பர்; “கன்னி யிற்றற வன்னங்கள் கணவ னிற்றுறவின், மன்னு மாரியாங்களை கணூல் வாங்குமக் குசைகள்” (திரு விளை. சமணனைக்கழு. கஎ)

2633. தூநகர் - சுத்தமான இடம்.

2656. பாராவணையம்: “தொல்கதை பாரா வணைவனை யெறிக்கோல்”, (திரு வால. நக: க௩).

2660. கூந்தலைஒருகையாலும் துகிலை ஒருகையாலும் எந்தல், “அகிலேந் துகூந்த லொருகையிலேந்தியசைந் தொருகை, துகிலேந்தி” (தஞ்சைவா ணன்கோவை, ௨௭) என்பதில் அமைந்திருத்தல்காண்க.

2680. பங்கயப்பகைப்பருவம்: “தாமரை முகங்கள் வாட்டுந் தண்பனிக் காலம்” (நைடத. அன்னத்தைக்கண். க)

2683. கைத்து - செலுத்தி; “நுக மின்நிலிளாக்கைத்து”, (திருவாசகம், அதிகாய. அ.)

2700. மதுநுகர்கையில் மோந்து இன்புறுதற்பொருட்டுக் சுவனாமலர் வட்டிலில்லவ்வப்பெற்றது; ‘இஞ்சிவி

ராய பைந்தார்பூட்டி” (பதிற். சுஉ.) என்பதுமுதலியவற்றையும் அவற்றினுளையையும் பார்க்க.

2708. மகளிர்க்குக்கொடுக்கப்படும்காணிக்கை, யௌதகமெனப்படுமென்பர்.

2713. இடபதீர்த்தங்கரர் அவதரிக்குமுன்பு இவ்விடமெல்லாம் போகபூமியாகவேயிருந்தனவென்றும் அப்பாற் கருமபூமியாயினவென்றும் கூறுவதுண்டு.

2717. ‘தயிர்க்குரவவேங்கை’ என்பதை, “இரும்புலிக் கிரிந்த கருங்கட் செந் நாகு, நாட்டயிர் கடைசூரல் கேட்டொறும் வெளுதம்” (தொல். அகத்திணை. சக. சூ. ந். உதா) என்ற தனுவதனிக.

2718. மரச்செவி:— “தோளாமரச்செவித் தூரா வயிற்றுச் சுமடர்” (திருநாற். க0)

2726. “வாணர் நுதலார் வலைப் பட்டமியேன் பலவின் கணியிந் தது போல் வதன்முன், ஆணோடு பெண்ணு முருவாகி நின்ற யடியே னுயப் போவதோர் சூழல்சொல்லே” (சுந்தர. திருநெல்வாயில் திருவரத்தறை, கூ) என்னுந்திருவாக்கு இதன்பொருளை ஆராய்தற்கு இன்றியமையாதது.

2733. அரசனுக்குக் கழிந்தநாழிகையைக் கணிகள் கூறுதல், “பூமென்கணையும் பொருசியையும் கைக்கொண்டு, காமன் நிரியுங் கருவூரா - யாமங்க, ளோன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையு, மொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்று” (சில. இந்நிர. சக. உரை, உதா) என்பதனால் விளங்குகின்றது. நாழிகை கூறுங்கணிகள், நாழிகைக்கணக்கென்றும், கடினையாரென்றுங் கூறப்படுவர்.

2736. உறுவர் - எல்லாத்தேவரினுமிக்கவர்; “உற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா” (நாலடி. பழவினை. ச.)

2743. சாரணர் - சமணமுனிவர்; அவர் தலசாரணர், ஜலசாரணர், பலசாரணர், புஷ்பசாரணர், தந்துசார

ணர், சதுரங்குலசாரணர், சங்கசாரணர், ஆகாசசாரணரென எண்வகையர்; இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல்பென்பர். ‘மேல்’ என்றது, 2893-ம் கவியை.

2746. மேற்கூறிய சாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர் மூத்தோராதலின், ‘நூற்கடன்மாதவன்’ என ஒருமையாக்கறினர்; இது, சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, ககூ-ம் அடிமுதலியவற்றாலும் பெறப்படும்.

2756. பொய்கையுண்மலர் - தாமமைமலர்; “அடைமறை யாயிதழ்ப் போதுபோற் கொண்ட கொடைநிழற் றேன்றுகின் செம்மலை” (கவி. அச.) என்பதற் புதல்வற்குத் தாமரைப்பூ உவமையாதலறிக.

2802. மார்பிற்கோதை - மார்பின் மாலே; “கோதைமார்பிற் கோதையானும்.” (புறநா. சஅ)

2806. ‘புருவமு முருவஞ் செய்ய’ என்றும்பாடபேதமுண்டு; உடு-அச்சமாதலின், உருவமென்பதை அதன்திரிபாகக்கொள்க.

2808 தேவர்கள் ஜின்பூஜைசெய்வதுண்டென்றும் தேவலோகத்தில், அச - லக்ஷத்துத் தொண்ணூற்றேழாயிரத்திருபத்துமூன்று ஜினலயங்களுள்ளனவென்றும் கூறுவர்; இதனை, “பாரிடையீருநூற்றைம்பத் தெட்டி ப்பத்தாம் பலணத், தோரெழு கோடியெண்ணென்பாணிலக்க முயர்ந்தகற்பத், தோரியல்யோனிடொள்ளேழாயிரச்சின்னமெண்ணவொண்ணச், சீரிய வந்தார்சோதிடத்தீசுநற்சேதியமே” (திருநாற். கூ2) என்பதனாலுணர்க.

2813. சகசாதிசயம் பத்துவகை; கர்மசூயாதிசயம் பத்துவகை; தெய்வீகாதிசயம் பதினாறுவகைப்படுமென்பர்.

2815. புண்ணியமிகுதிக்கு இந்நிரலையும் பாவமிகுதிக்குக் குரங்கிணையும் எடுத்துக்காட்டினர்.

2816. தெளிவு - சம்யகத்தரிசனம்.

2817. இதன் விசேடவுரையில், 'ஆகாதநாகம் ஆறே' என்றதன்பின் உள்ளவாக்கியத்தை, 'முன்பே நாகாயுஷ்யம் கட்டினபின்பு தரிசனங்கொண்டவர் முதல்நாகத்திலே முதற்புரையிலே நாகராயும், விலங்காயுஷ்யங்கட்டினபின்பு தரிசனங்கொண்டவர் போகபூமியிலே விலங்காயுஷ்யம்பிறப்பரென்றது' எனத் திருத்திப்படித்துக் கொள்க. இது, ரத்நகரண்டகமென்னும்வடநூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ள தென்பர்.

2818. பண்ணவர் - முனிவர்; இங்கே கூறப்பட்டவை துறவிகளுக்குரிய நித்தியாசாரங்களாம்.

2820. தங்குஞ்சியை தங்கையாற்பறித்தல், 'உலோச்சு' என்னும் பெயரினதென்பர்; இந்தக்கிரியை, பின்னர், 3031 - ம்கவியிலும்வந்துள்ளது; "தடுக்குத்துத் தலையைப்பறிப்பாரோ" (திருஞான. திருப்பிரமபுரம், விடையதேறி. க0); "பறித்த புன்றலைக் குண்டுகைச் சமணர்" (ஹை. ஹை. அன்னமென்னடை. 40).

2826. துறவிகள் பிணைக்குச்செல்லுதல், "வில்லின தெல்லை கண்ணுளேக்கிமெல்லடிகள் பாலி, நல்லறள் புரித்துயிர்க்கணைமுதலாய நானி, யில்லவ ரெதர்கொண்டியி னெதர் கொளுண் டியரு மாசி, நல்லற வமுத முண்டார் நடந்தனர் வீதி யூடே" (முதலாவது, 2அ) என இப்படியேயசோதரகாவியத்திற் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

2833. இச்செய்யுளும் உளாயும், பலவகையாக வேறுபட்டுவழங்குகின்றன.

2836. 'பொற்குவடு' என்பதற்குத், குடவளை என்று பொருள் எழுதியது, "அச்சமென்னும்பான்னஞ்சிலம்பு" (இறை. கஅ. ம் கு. உதா.) என்பதை எண்ணிப்போலும்.

2843. கப்பம் - பதினாறுவகையான கல்பல்லாகம்; இப்புத்தகம் சுகக-ம் பக்கம்பார்க்க.

2845. இக்கவியாற்கூறப்பட்டவை இரத்தினத்திரயங்கள்; 1436 - ம்கவியைப்பார்க்க; "எல்லையிலின்பமுணர்வுவலிகாட்சி, புல்லும் வினைவென்றவர்க்கு", (அருங்கல. கடுஎ)

2847. ஏனைநான்காவன; நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவிடல் என்பன.

2863. இக்கவியில், 'வடமலைப்பொன்' என்பதற்குத் திருவென்று பொருளுழிபெயர்ப்பது 183 - ம் கவிக்குறிப்பால் விளங்கும்.

2868. இதுமுதலியவற்றிற்கூறப்படும் உயிர்க்கொலைமுதலியவை ஸப்தவியஸுனத்தின்பாற்படுமென்பர்.

2871. 'கடுப்புடையகாமம்' எனவும் பாடபேதமுண்டு.

2872. படிக்கால் - எணி; "குறந்தொடைநெடும்படிக்கால்" (பட்டின. கசஉ.) அருளுநக, பொருளுநக: "வைத்த, பொருளுமவனைநகுமேயுலகத், தருளுமவனைநகும்" (நாலடி. ஈயாமை, ந.)

2889. ஸஹஸ்ராரமென்பது கற்பலோகம் பதினாறுபன்னிரண்டாவது.

2916. 'தோழர்மக்கள், நம்பிதன் கண்களாக' என்றது, "குழுவார்கண் ளாகவொழுக்கலால்" (திருக். சசடு.) என்பதைக் கொண்டுநின்றது.

2943. இக்கவியின் சிலபகுதி, இந்நூல் 269, 270, - ம் கவிகளின் சிலபகுதிகளை ஒத்துள்ளன.

2959. தாமமுதலிய முடியின்வகை ஐந்தன்பெயர்கள், சூடாமணிநிகண்டு, எ - ம் தொகுதி, 22 - ம் செய்யுளிலும் பிற நிகண்டுள்ளன.

3007. தீர்த்தங்கரரிருக்குங்கோயிலைக் கந்தகுடியென்பர்.

3013. கவியத்தொனியாவது அருகனுக்குத் தேவர்கள்செய்யும் எனவகைச்சிறப்பித்தொன்று; என்வகைச்சிறப்புக்களை: — "கடர்மண் டலஞ்சுர துந்துபி செய்வத் துவனிசிகப்ப,

பிடர்மண் டலவனை பிண்டுவெண்
சாமனா பெய்மலரி, னடர்மண் டலம
தை யம்பொற் குடைமூம்மை யாம
டியோ, மிடர்மண் டலங்கெடுப் பாற்
கிமை யோர்செயு மென்சிற்றப்பே”
(திருநூற். அ0.) என்பதனுணர்நக.

3024. கணதாரிருக்குமிடம், கண
தரகோட்டமெனவழங்கும்.

3038. சுருதஞானம் - தூலுணர்ச்சி; அஃது அக்ஷராத்தமகம், அநக்ஷராத்தமகமென இருவகைப்படுமென்பர்.

3039. 'பாம்புரிபோன்முற்றத்துற
ந்து' என்பது, 1546 - ம்கவியாவும்

அதன் உரைமுதலியவற்றாலும் விளங்கும்.

3046. பட்டத்துயானையை ஆயிராவணம் எனவழங்கல் மூவருலாமுதலியவற்றிலும்காணப்படும்.

3116. கர்ப்பாவதானம், ஜன்மா
பிஷேகம், பரிசிஷ்டிராமணம், தேவல
ஞானம், பரிதிர்வாணம் என்னும் பஞ்
சகலியாணங்களுள், பரிதிர்வாணம் ஜ
ந்தாவதாதலின், கலியாணமெனப்ப
ட்டது; பரிதிர்வாணம் - முத்தி.

3121. ஐயமின்மை- நற்காட்சியிற்
சங்கையின்மை.

915-6-பி.கி.தீய் தெரிந்துரை 'புகைகொண்டு' எ
ய் தெரிந்துரை உயர் உயர்.

[illegible]

உது சென்ற மிகுந்தொருது. 20, பகுதி-
23. குய்க்குந்தின் 'பெயர்நினைவுபொன்',
பலபாள் பெயர்நினைவுபொன்.

V. B. SUBRAHMANYASARMA
TAMIL-PANDIT.

பரமபதிதுணை.

சீவகசிந்தாமணி.

நச்சினூர்க்கினியருநா.

கடவுள் வாழ்த்து.

1. மூவாமுதலாவுலகம்மொருமுன்றுமேத்தத்
தாவாதவின் பந்தலையாயதுதன்னினெய்தி
யோவாதுநின்றகுணத்தொண்ணிதிச்செல்வனென்ப
நேவாதிதேவனவன்சேவடிசேர்துமன்றே.

என்பது. இத்தொடர்கிலைச்செய்யுள் தேவர் செய்கின்றகாலத்திற்கு நூல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமு மாதலானும், “முந்துநூல்கண்டு முறைப்பட வெண்ணி” (தொல். சிறப்.) என்றதனால், அகத்தியத்தின்வழி நூல் தொல்காப்பியமாதலானும், பிறர்கூறியநூல்கள் நிரம்பிய இலக்கணத்தன அன்மையானும், அந்நூலிற் கூறியவிலக்கணமே இதற்கிலக்கணமென்றுணர்க.

அவ்விலக்கணங்களிற் செய்யுளியலின்கண்ணே ஆசிரியர் பா நான்கென்றும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற் கூறுகவென்றுங்கூறிப் பின்பு அம்மைமுதலிய எட்டும் தொடர்கிலைச்செய்யுட்கு இலக்கணமென்று கூறுகின்றழி, “இழுமென் மொழியான் விழுமியது துவலினும்” (தொல். பொரு. செய். ௨௩௮.) என்பதனால், “மெல்லென்றசொல்லான் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் விழுமியபொருள்பயப்பப் பழையதோர்கதைமேற் கொச்சகத் தாற்கூறின, அது தோல்” என்று கூறினமையின், இச்செய்யுள் அங்ஙனங் கூறிப்பதோலாமென்றுணர்க.

இச்செய்யுள் முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வந்த செத்துறைப்பாடாண் பகுதியாம். இதனானே, “யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது” (தொல். பொரு. செய். ௧௪௬.) என்பதற்குத் தேவபாணியும் காமமுமேயன்றி வீடும் பொருளாமென்பது ஆசிரியர் கருத்தாயிற்று.

முந்துநூல்களிற் காப்பியமென்னும்வடமொழியால் தொடர்கிலைச்செய்யுட்குப் பெயரிண்மையும் இதற்குப்பின்புகூறிய நூல் ௨௪ இதற்கு விதியன்மையு முணர்க.

இனி, இத்தொடர்கிலைச்செய்யுளை இனமென்ப. அந்நூல்கள் இனமென்றுகாட்டிய வுதாரணங்கடாம் அவர்சேர்த்த அவ்வப்பாக்கட்கே இனமா

காது ஒழித்தபாக்கட்கும் இனமாதற்கு எற்றலானும், துறையை விருத்தமாகவும் தாழிசையைவிருத்தமாகவும் ஒதுதற்கு அளவியேற்றமையானும், “மூவாமுதலா” என்னும் சலிமுதலியன தாழம்பட்டவோசையான் விருத்தமாயும் சீர்வளையறையானும் மிகத்துள்ளியவோசையானும் துறைமாயுங்கிடத்தலின், இதுவே விருத்தக்கலித்துறையெனவென்றும்; அதுகூறவே துறையும் விருத்தமுமெனப் பகுத்தோதிய இலக்கணநிரம்பாதாமாகலானும் இனமென்றல் பொருத்தமின்று. இச்செய்யுட்களின் ஓசைவேற்றுமையும் மிகுங்குறைத்தும் வருவனவும் கலிக்கேயேற்றலிற் கொச்சகமென்றடங்கின.

“யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது” என்பதனால் இக்கவியும் மேலிற்வியும் முன்னிலையன்றியும் தேவர்ப்பராயினவாம்.

இனி, அளவியற்சந்தம், அளவழிச்சந்தம், அளவியற்றாண்டகம், அளவழித்தாண்டகம், சமசந்தத்தாண்டகம், சந்தத்தாண்டகம், தாண்டகச்சந்தமென அடக்குவார்க்கு அவற்றுள்ளும் சிலவன்றி முழுதுமடங்காமை யுணர்க.

மூவாமுதலாவென்பது, மூத்த முதலியவென்னும் பெயரொச்சங்களின் எதிர்மறையுட்கு; “எதிர்மறுத்து மொழியினும் பொருணிவெதிரியா” (தொல். சொல். வேற். ம. உச.) என்பதனால், உலகமென்னும் வினைமுதற் பொருளொடு முடிந்தன; “முதலா வேன தம்பெயர் முதலும்” (தொல். எழுத். மொழி. நட.) என்பதனால், முதலுமென்பதோர்வினை உடன்பாட்டிற்கு உளதாம். ஆசிரியர், “காலமுலகம்” (தொல். சொல். கிள. இஅ.) என்றும் பிராண்டும் சூத்திரஞ்செய்தலின், அது வடமொழியன்று. ஈண்டு உலகமென்றது உயர்க்கிழவனை; “உலக முவப்ப” (திருமு. க.) என்றதுபோல, ஒரு மூன்றுமென்ற குற்றியலுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டி, “முதலீனெண்ணி னெற்றாரகரமாகு, முகரம் வருத லாவயி னுன” (தொல். எழுத். குற். நட.) என்னும் விதியும்பெற்று, “அளந்தறி கிளவியும்” (தொல். எழுத். குற். சக.) என்னுஞ்சூத்திரத்து, “தோன்றுங் காலை” என்ற இலேசான் முடிந்தது. ஒரு மூன்றுமேத்த எய்தியென்க; உம்மை, “இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் றளவி, வினைப்படுதொகுதியின்” (தொல். சொல். கிள. நட.) வந்தது. உலகமென்னும்பெயர் மூன்றென்னும் பெயர்ப்பயனிலைகொண்டு, அது தான் எத்தவென்னும் வினைப்பயனிலைகொண்டது. வருத்தமாகிய குறிப்புணர்த்திய தாவென்றும் உரிச்சொல். வினைக்கு முதனிலையாய்த் தாவாதவெனப் பெயரொச்சமறையாய் இன்பமென்னும் பெயரொடுமுடிந்தது. எத்தத் தாவாதவென்பது, “வினையெஞ்சுகிளவியும். மல்லெழுத்தமிகுமே” (தொல். எழுத். உயிர்ம. உ.) என்பதனால், ஒற்றுமிக்கது. தாவாதவின்பமென்பது உடம்படுமெய்யாயிற்று; இன்பமென்னும்பெயர் தலையாயதென்னுங் குறிப்புப்பெயரைக்கொண்டது; “அவ்வழி யெல்லா மெல்லெழுத்தாலும்” (தொல். எழுத். புள்ளி. கக.) என்பதனால், மகரம் நகரமாயிற்று. சன்னி

னெய்தியென்ற இன், காரகவேதப் பொருட்கண்வந்த ஐந்தாமுருபு. சன்னிலெய்தியென்று பாடமாயின், மணியினதுஒளியும் மலரினதுநாற்றமும் போலத் தன்னுள்ளேபெற்றென்க, எய்தியெனநின்ற செய்தெனெச்சம், காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றவென்னும் பெயரொச்சவினையொடு முடிந்து, அது குணமென்னும் பொருட்பெயரொடுமுடிந்தது. ஓவாதென்னும் எதிர்மறையெச்சமும் நின்றவென்பதொடு முடியும். குணமாவன, தாவாத வின்பமென்பதனாற்பெற்ற அநந்தசுகமொழிந்த எழுகுணங்களும். அவை, அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு என்பன. அத்து இரண்டாமுருபின் கண்வந்த சாரியை; “அத்தே வற்றே யாயிரு மொழிமே, லொற்றுமெய்கெடுத நெற்றென் றற்றே” (தொல். எழுத். புண. ௩௧.) என்பதனான், மகரங்கெட்டு “அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை” (தொல். எழுத். புண. ௨௩.) என்பதனான், அகரம் கெட்டுமுடிந்தது. “குற்றிய லுகரமு மற்று” (தொல். எழுத். புண. ௩.) என்பதனான் வருமொழியில் ஓகரமேறிற்று. ஒண்ணிதி - பண்புத்தொகை. ஒண்ணிதிச்செல்வன் - வீடாகிய விளங்கிய நிதியையுடைய செல்வன்; இகரவீற்று வேற்றுமைச்சொல்லாதலின், வல்லெழுத்துமிக்கது. செல்வனென்றார், அழியாதவின்பத்தை நுகர்தலின், என்பவென்னுமுற்றுச் சொல், சாதுக்களென்னும்பெயர் தொக்குநின்றதொடுமுடியும்; தோன்றவெழுவாயுமாம். தேவும் தெய்வத்துக்கு ஒருபெயர்; நான்கனுருபு விரிக்க, ஆதியாகியவென்க. சேவடி, பண்புமாத்நிரையாய்க்குறைத் சொல்லாதலின், மருவின் பாத்தியதாய்நின்றது. சேவடிசேர்துமென ஒன்று இரட்டாதுநின்றது, இரண்டாவதற்கோதிய திரிபில்லன பிறவால்; (தொல். எழுத். தொகை. ௧௮). சேர்தும் - பன்மைத்தன்மை. ஈண்டு ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. அன்று - அசை. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(இதன்பொருள்.) தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவனுவான், கெடாத இன்பம் தனக்கு ஒப்பற்றதனை அந்தமுமாதியுமில்லாத மூன்றுலகுமேத்தத் தன்னாற்பெறுகையினாலே தன்னை விட்டுநீங்காத குணங்களையுடையனாகிய ஒண்ணிதிச்செல்வனென்பார் சாதுக்கள்; ஆதலின், யாரும் இவ்விலக்கியம் இனிதுமுடிதற்பொருட்டு அவன் திருவடிகளை வணங்குவேமென்றாரென்க.

இஃது, அருகசரணம் சித்தசரணம் சாதுசரணம் தன்மசரணமென்று நான்கினுள், சித்தசரணம்.

இனி, தான் மூவாமுதலாக வேண்டியென்றும், நாம் மூவாமுதலாக வேண்டியென்றும் வினையெச்சமாக்குவாரமுளா. அதற்கு எய்தியென்பதொடு முடிக்க.

மேல்வருஞ்செய்யுட்கும இவ்வாறுஷாப்பின் உஷாபெருமாதலின், இனி நல்லறிவுடையோர் உய்துணைநமாறு நனங்கவுளக்கன்டும்.

“செம்பொன்” (கட. உ.) என்னுங் கவியாற் குருக்கள் அருகணைவணங் குதலின், தாம் சித்தனைவணங்கினார். குருக்கள்கூறுதலானும் அருகணைவணங் குதலானும் அதனை முன்வைக்கவெனின், அவர், ‘இது நன்று; இதனை முன் னேவைக்க’ என்றலின், முன்வைத்தார். (க)

2. செம்பொன்வணமேற்பசும்பொன்னெழுத்திட்டதேபோ
லம்பொன்பிதிர்வின் மறுவாயிரத்தெட்டணிந்து
வெம்புஞ்சுடரிற் சுடருந்திருமூர்த்திவிண்ணோ
ரம்பொன்முடிமே லடித்தாமரைசென்னிவைப்பாம்.

இன் - ஐந்தாமுருபு; உவமப்பொரு. எழுத்திட்டதென்றது, ஒற்றுமைப் படக்கிடந்ததற்கும், பிதிர்வென்றது சிறியவும்பெரியவுமாகிய வடிவிற்கும் உவமை, மேல்வெம்புமென எதிர்காலநோக்கிற்று; எல்லாரும் விரும்புஞ் சுடரென்று இளஞாயிறென்றலுமாம்; இன் - உறழ்பொரு. வைத்தவென வருவிக்க.

(இ - ள்.) ஆயிரத்தெட்டு மறுவை எழுத்திட்டாற்போலப் பிதிர்வு போல அணிந்து இளஞாயிற்றினும் விளங்குமூர்த்தியுடைய, தேவர்கள்முடி மேல்வைத்தஅடியை யாமுஞ் சென்னியிலே வைப்பாமென்க.

செம்மை பசுமை, தொடைமுரண்; ஈண்டு வண்ணவேறுபாழன்று.

இஃது அருகசரணம்.

(2)

3. பன்மாண்குணங்கட்கிடனாய்ப்பகைநண்பொடி ல்லான்
ஞென்மாண்பமைந்த புனைநல்லறந்துன்னிகின்ற
சொன்மாண்பமைந்த குழுவின்சரண்சென்றுதொக்க
நன்மாண்புபெற்றே னிதுநாட்டிதன்மாண்புபெற்றேன்.

சொல் - புகழ். குழு - ஆசிரிய உபாத்தியாய சாதுக்கள்.

இ - ள். உறவும் பகையுமில்லாதான்கூறிய நற்குணங்கட்கு இருப்பிட னாய்ப் பழைதாகிய மாட்சிமையமைந்த அறத்தையும், அதனைப் பொருந்தி நின்ற குழுவினையும் சரணாகச் சென்றுசேர்ந்த நல்வினையுடையேனாதலின், இக்கதையை உலகிலே நிலைபெறுத்துதற்கு நல்வினையுடையேனெனத் தெளி ந்துகூறினாரென்க.

இறைவன் நண்பிலனாயினும் அருஞ்சரத்தின் பரம்போல் அடைந்தார்க் களித்தல் அவந்கியல்பு. இல்லாவென்று பாடமாயின், இல்லாவறமென்க.

இனி, குணங்கட்கிடனாய்ப் பகைநண்பில்லானெனின், பிறர்க்குள்ளது, இவற்கின்றென்றாகும்; “குணமென்னுங் குன்றோறி கின்றார் வெகுளி” (நிருக். உக.) என்றலின்.

இது, தன்மசரணமும் சாதுசரணமும் கூறிற்று.

(ங)

அவையடக்கம்.

4. கற்பாலுமிழந்தமணியுங்கழுவாதுவிட்டா
னற்பாலழியுநகைவெண்மதிபோனிறைந்த
சொற்பாலுமிழந்தமறுவும்மதியாற்கழுஉவிப்
பொற்பாவினழுத்துக்கொளற்பாலர்புலமைமிக்கார்.

இ - ள். கல்லின்பகுதியின்றமணியும் நிறைமதிபோற் கலைணிறைந்த
சொல்லின்பகுதியின்றமறுவும் கழுவாதொழிந்தால் நன்மைகெடும் ; ஆத்
லிற் சான்றோர் தமது அறிவாலே கழுவி அழகாக அமைத்துக்கொளற்பா
லராயிருந்தாரென்க.

எனவே யான் அத்தன்மையனல்லென்பது சொல்லெச்சம் ; “ சொல்
லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொளியற்கை, புல்லிய கிளவி யெச்சமாகும்.”
(தொல். பொரு. செய். ௨௦௭.) என்றாராதலின். மறுவில்லாமதிக்கு மறு
வடுத்தாற்போலக் கலைநிறைந்தசொற்கு அடுத்த மறுவாவது வழுவமைக்குஞ்
சொல் ; அதனைச் சங்கத்தார் ஆராய்ந்தமைகூறவே அவையடக்க முணர்த்
தியதாயிற்று. மதிபோல் நிறைந்த மதியுமாம். (க)

5. முந்நீர்ப்பிறந்தபவமுத்தொர்செங்குமுத்து
மந்நீருவர்க்கு மெனின்யாரவைரீக்குகிற்பா
ரிந்நீரவென்சொற்பழுதாயினுங்கொள்பவன்றே
பொய்ந்நீரவல்லாப்பொருளால்விண்புகுதுமென்பார்.

நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலு
முடைமையின், முந்நீர் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். பவமுமும் சங்கும் முத்தும் கடலிலேபிறந்தன, அவை பிறந்த
அக்கடல் உவர்க்குமென்று கூறினும் அவற்றைக் கைவிடுவாரில்லை. அது
போல மெய்யாகிய புராணப்பொருளாலே வீடுபெறுவே மென்பார், எனது
இவ்வாறு உவர்க்குந் தன்மையையுடைய சொல் தீதாயினும், அச்சொற்பொ
திந்தபொருளாலே அச்சொல்லைக் கொள்வரெனத் துணிந்து கூறினாரென்க.

ப தி க ம்.

—o—o—o—

6. மீனேறுயர்த்தகொடிவேந்தனைவென்றபொற்பிற்
 றுனேறனையானுளன்சீவகசாமியென்பான்
 வானேறநீண்டபுகழான்சரிதம்மிதன்னைத்
 தேனூறநின்றுதெருண்டார்வைசெப்பலுற்றேன்.

ஏறுயர்த்த - ஏற்றைமேம்படுத்தின; “கடல்வாழ் சுறவு மேறெனப் படு
 மே” (தொல். பொரு. மர. ௪௦.) என்றார். சாமி, பாகதம்.

இ - ள். காமனைவென்ற பெர்ப்பிணையுடைய ஏறனையான்ருன் ஒருவ
 னுளன்; அவன் யாரெனிற சீவகசாமியென்பான்; அவனதுஒழுக்கம் கேட்
 டோர் நெஞ்சிடத்தேகின்று இனிமைமிகும்படி, தெளிந்தோர் அவையிலே
 இத்தொடர்நிலைச் செய்யுளைக்கூறலுற்றேனென்க.

புகழானென்னும் பெயர் சொல்லுவான்குறிப்பான் அவனென்னுஞ் சுட்
 டுப்பெயர் மாத்திரையாயிற்று; “நாணி நின்றோள்” (அகநா. ௧௬.) என்றும்,
 “அணங்கருங் கடவு ளன்னோள்” (அகநா. ௧௬.) என்றும் அகத்திற் கூறினாற்
 போல. இது, “பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்” (தொல்.
 சொல். கிள. ௩௭.) என்னுஞ்சூத்திரவியிதி. மேல் இங்ஙனம் வருவனவற்றிற்
 கெல்லாமொக்கும். சீவகனை முற்கூறினார், கதைக்கு நாயகனாதலின். (௧)

7. கோடாதசெங்கோற்குளிர்வெண்குடைக்கோதைவெள்ளே
 லோடாததானையுருமுக்குரலோடையாளை
 வாடாதவென்றிமிகுசச்சந்தனென்பமன்னன்
 வீடாதகற்பினவன்றேவிவிசையென்பான்.

செங்கோல் - பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணமாயினும் கோடாத
 வென்று அடையடுத்தலிற் கோலென்னுந் தன்மையாயிற்று. வெண்குடை -
 இயைபின்மை மாத்திரை நீக்கிய விசேடணம். உருமுக்குரல்போலும் குரலை
 யுடையயாளை. விடாத - விகாரம்.

இ - ள். செங்கோன்முதலியவற்றையுடைய மன்னன் குறையாதவெ
 ன்றிமிகு சச்சந்தனென்பர்; அவன்தேவி விசையென்று பெயர்கூறப்படு
 வானென்க. (2)

8. சேந்தொத்தலார்தசெழுந்தாமரையன்னவாட்குட்
 பூந்தொத்தலார்தபசும்பொற்கொடியன்னபொற்பி
 னேந்தொத்தலார்தமுலையின்னமிர்தன்னசாயல்
 வேந்தற்கமுதாய்ளினையாடுதற்கேதுவாடே.

இ - ள். சிவந்து தம்மிலிணையொத்து அலர்ந்த தாமரையன்னகண்ணி னையும் பொற்பிணையும் தம்மிலொத்து அடிபரந்த ஏந்துமூலையிணையுமுடைய சாயலாள், வேந்தனுக்கு அமுதமாய்ப் புணர்ச்சிக்குக் காரணமாமென்க.

அமிர்தம் கட்கினிதாகிய மென்மையும் தன்னை நுகர்த்தார் பிறிதுநுகரா மற் றடுக்குமென்மையு முடைமையின், ‘அமிர்தன்னசாயல்’ என்றார்; “சா யன் மென்மை” (தொல். சொல். உரி. உசு.) என்று பொதுப்படச்சூத்திரஞ் செய்தது ஐம்பொறியால் நுகரு மென்மையெல்லாமடங்குதற்கு; “மயிலன் னசாயல்” (ஏலா. உஅ.), “சாயன்மாப்பு” (கலித். சுரு) என ஒளிக்கும் ஊற் றிற்கும் வந்தன; பிறவுங் காண்க. சாயல் - ஆகுபெயர். மறுமையிற்சென்று பெறும் அமுதமும் இவ்வுணக்கொண்டு மயங்கினமைதோன்ற மீட்டும், அமுதாயென்றார். (ங)

9. கல்லார்மணிப்பூணவன்காமங்கனைந்துகன்றிச்
சொல்லாறுகேளானனிசூழ்ச்சியிற்றேற்றவாறும்
புல்லாப்புசுலப்பொறிமஞ்ஞையிற்றேவிபோகிச்
செல்லாறிழுக்கிச்சுகுகாடவன்சேர்ந்தவாறும்.

நனி - விசேடித்த உரிச்சொல். பொறி - எந்திரம். செல்லாறிழுக்கு தல் - வெற்றிமுரசுகேட்டுக் கலங்குதல். தேவி போகி இழுக்கிச் சேர்ந்தவா றுமென முடிவுழி, அவ்வுண வேண்டாமையின், அது தேவியைச்சுட்டாது, அங்ஙனம் அமுதாயவள் இங்ஙனமாயினுள்ளெனத் தேவிரங்குதலின், முன் னிற்கவியை நோக்கித் தகுதிபற்றிவந்தது. இனிச் சாத்தியவன்வந்தா ளென் றாற்போலத் தேவியவ்வுண வினைக்கொருங்கியன்றதென்பாருமுள்; அது வழக்கிற்கென்று மறுக்க.

இ - ள். பூணவன் வேட்கைசெறிந்து அதிலே அடிப்பட்டு அமைச்சர் சொல்வழியைக் கேளானாய் பகைவர் மனமகிழ எண்ணத்திலே மிகத்தோற் றபடியும், தேவி போகி இழுக்கி அவள் சுகுகாட்டைச் சேர்ந்தபடியுமென்க.

10. நாளுற்றநம்பிபிறந்தான்நிசைபத்தநந்தத்
தோளுற்றொர்தெய்வந்துணையாய்த் துயர்தீர்த்தவாறும்
கோளுற்றகோன்போலவன்கொண்டிவளர்த்தவாறும்
வாளுற்றகண்ணுண்மகன்வாழ்கெனநோற்றவாறும்.

தோள் - கை. உற்று - உவமவாசகம்; “செப்புற்ற கெங்கை” (கிருச் சிற். ஈசு.) என்றார் பிறரும். “ஒழியாத” (தொல். எழுத். தொகை. கரு.) என்னுமிலேசாற் கோணையென்னுமுருபு தொக்கது. அவ்வுணன்று கந்துக்கட னைச் சுட்டிற்று, கதையை உட்கொண்டு. அரசன் இறத்தற்கு ஏதுவாகலின், ஈண்டும் வாளுற்றகண்ணென்றார். வாழ்க - வியங்கோள்; விரும்ப. கோன்பு, வேட்கையுள்ளது.

இ - ள். நம்பி, ஒன்பதுநிங்கனும் நிறைந்து, திசைகளிற் பல்லுயிர்களும் வளர்தல்காரணமாகப் பிறந்தானாக, ஒருதெய்வம் கூனியது உருவாய்த் சன்கைதனக்கு உதவுமாறுபோலத் தேவிக்கு உதவித் துயர்தீர்த்தபடியும், கொலையுண்டசச்சந்தன் வளர்க்குமாறுபோலக் கந்துக்கடன் உட்கொண்டு வளர்த்தபடியும், கண்ணாள் நோற்றபடியுமென்க.

நல்ல நாளூற்றென்றுமாம்.

(இ)

11. நெஞ்சம்புணையாக்கலைமாக்கடனீர்தியாங்கே

வஞ்சம்மறவர்கிராவள்ளல்வித்தவாறும்

விஞ்சைக்கிறைவன்மகள்விணையிறோற்றவாறு

நஞ்சுற்றகாமநனிநாகரிற்றுய்த்தவாறும்.

இ - ள். வள்ளல், தனதுநெஞ்சு தெப்பமாகக் கலைகளாகிய கடலைக் கடந்து களையேறி அப்பொழுதே மறவர்கொண்டநிரையை மீட்டபடியும், தத்தை யாழ்ப்பாடலிலே தோற்றபடியும், இருதலையுமொத்தகாமத்தை நாகனாட்போல நுகர்ந்தபடியுமென்க.

கற்றபொழுதே பயன்கோடலருமையின், 'ஆங்கே' என்றார். மறவரைக் கொல்லாது உயிரைவழங்குதலின், வள்ளலென்றார். விஞ்சை, குணப்பண்பு; பண்புடைப்பொருண்மேனின்ற ஆகுபெயர். ஒருமகளை வென்றானென்றல் இவன் தலைமைக்கு இழிவென்று அவன்செய்தியாகக் கூறினார். நாகரோடுவமை, ஒருடம்பாதலும் நீங்கல்வன்மையும்பற்றி.

(சு)

12. முந்நீர்ப்பசெங்கலறம்முரசார்ப்பழுதூர்ச்

செந்நீர்க்கடியின் விழுவாட்டினுட்டேங்கொள்கண்ண

மைந்நீர்நெடுங்கணிநுமங்கையர்தம்முண்மாறு

யிந்நீர்ப்படியேமிவைதோற்றனமென்றவாறும்.

அலற ஆர்ப்ப வினையாடும்வினையாட்டென்க. கடி - மிகுதி. தேங்கொள்கண்ணம் - ஒளியும் நூற்றமும் ஊறும்இனிமைகொண்ட சுண்ணம். தோற்றனம், "மோயின ஞாயிர்த்த காலே" (அகநா. ௫.) என்றாற்போல, வினையெச்சம் முற்றப்பத்திரித்தது.

இ - ள். மூதூரிற் புதுநீராலுண்டான விழுவெத்தாடும் ஆட்டிலே இருவராகிய மங்கையர் சுண்ணத்தாலே மாறாய் இச்சுண்ணங்களைத் தோற்று இந்நீர்ப்படியே மென்றபடியுமென்க.

(எ)

13. சுண்ணம்முடைந்துசார்பஞ்சரிசோர்த்துதோழி

வண்ணந்நெடுங்கட்குணமாலையையலைதுமாறிப்

புணவேற்புடையிற்புகைந்தாணுருவியாதுநோக்காள்

சுண்ணைக் குடைந்துகடிமாடமடைந்தவாறும்.

இ - ன். சுரமஞ்சரி சுண்ணந்தோற்றலாலே சோர்ந்து தோழியாகிய குணமாலையைக் கண்ணுற்றுச் சீவகனை மழைவள்ளலென்று வைது நெஞ் சழன்று அழகுருகட்டு ஆண்மக்கள் வழவை ஓவியத்தும் நோக்காளாய்க் கண் னியாமாடத்தை அடைந்தபழியுமென்க.

மாறிவைதென மாறிற்று, “திங்களங்கதிர்” (குண. சஅ.), “மாற்ற மொன்று” (குண. சக.) என்னுங் கவிகளேநோக்கி. (அ)

14. பொன்றுஞ்சுமார்பன்புனலாட்டிடைப்புன்கணெய்தி

நின்றெஞ்சுகின்றருமலிக்கமிர்தீந்தவாறு

மன்றைப்பகலேகுணமாலையைச்சுறுத்த

வென்றிக்களிற்றைவிரிதாரவன்வென்றவாறும்.

அச்சம், விகாரம். வென்றிக்களிற்று - முன்புவெற்றியையுடைய களிற்று. விரி தார் - மார்பின்விசேடத்தால் உலகுபுகழ்ந்த தார்.

இ - ன். திருத்தங்குமார்பன், புனலாட்டிலே உயிர்போகின்ற னும லிக்குத் தானும் வருந்திப்பார்த்துகின்று பஞ்சநமஸ்காரமாகிய மந்திரத்தைக் கொடுத்தபடியும், அவன் அறஞ்செய்த அப்பகலே களிற்றை வென்றபடியு மென்க. (க)

15. தேனாறுதிஞ்சொற்குணமாலையைச்சேர்ந்தவாறுங்

கோனாறுசெய்வான்கருதிச்சிறைகொண்டவாறும்

வானாறுழிந்துமழைமின்னெனவந்தொர்தேவ

னானுறொளிவேலுரவோற்கொண்டெழுந்தவாறும்.

செய்வான், வினையெச்சம். கருதியென்பது கருதவெனநின்றது; “உறற் கால் யானை யொடித்தனன்” (குறற். உகடு.) என்னுஞ்செய்தெனெச்சம் பிறவினையொண்டாற்போல. சிறை - அன்னப்பார்ப்பைச்சிறைசெய்தது. ஒரு தேவன், விகாரம். மழை - அவனூர்தி. ஆசிரியன்கூற்றை உட்கோடலின், உரவோன் அறிவுடையோனாயிற்று.

இ - ன். உரவோன் தேனினது இனிமை இடைவிடாத இனிய சொல் லையுடைய குணமாலையைச் சேர்ந்தபடியும், கட்டியங்காரன் கொல்லுதற்குக் கருத முற்பிறப்பிற் நீவினையாகியசிறைவந்து அவனைக் கைக்கொண்டபடியும், ஒருதேவன் மழைமேலேறி மின்போல வான்வழியாக வந்திழிந்து அவனைக் கைக்கொண்டுபோனபடியுமென்க.

அவனைச்சுட்டுவருவித்து உரவோனைச் சுட்டாக்கலுமொன்று. (ஃ)

16. தேங்காதமள்ளார்திரடோளிணைக்கயாத்த

பூங்கச்சுநீர்க்கிப்பொறிமாண்கலநல்லசேர்த்தி

நீங்காதகாதனுடையாய்நினைக்கென்றுபின்னும்

பாங்காயவிஞ்சைபணிந்தாங்குவிடுத்தவாறும்.

பூங்கச்சியாத்த கெடாதவீரர், தோளிணையையுடைய வீரர். இவை இகழ்ச்சி. கச்சு - சேலையின் மேற்கட்டினது. சிக்க - அகப்படக்கோல; திசைச்சொல். நீக்கி - அச்சிறையைநீக்கி. பின்னும் நினைக்கவென்றது இடர் வரினென்றதன்றி இன்பமுறுங்காலும் நினைக்கவென்றவாறு.

இ - ன். மள்ளர் சீவகனைச் சிக்க, தேவன் அதனை நீக்கிக் கலத்தைச் சேர்த்தி, 'என்றும் நீங்காத காதலையுடையாய், பின்னு நினைக்க' என்று தனக் குரிய விஞ்சைகளை அவனுக்கு நிறுத்தி அவ்விடத்துநின்று விடுத்தபடியு மென்க.

இது, முற்கூறியசுவியற் சிறைப்பாவத்தைத்தொடர்புபடுத்தித்து விரி யக்கூறிப் பின்பு அவற்குச்செப்த சிறப்புக்களும் கூறிற்று. கட்டில்லாமை பின்னேயுணர்க. (கக)

17. பைந்நாகப்பள்ளிமணிவண்ணனிற்பாயல்கொண்டி
'கைந்நாகந் தஞ்சுங்கமழ்காந்தளஞ்சாரல்போகி
மைந்நாகவேலிமலிபல்லவதேயநண்ணிக்
கொய்ந்நாகச்சோலைக்கொடியந்நகர்புக்கவாறும்.

மை - மேகம். கொய்ந்நாகம் - புன்னை. கொடிமாநகரும்பாடம். காந் தன், வடிவிற்கும் நிறத்திற்கு முவமம்.

இ - ன். நாகப்படுக்கையிலே மாயோன்துயிலுமாறுபோலக் காந்தனைப் படுக்கையாகக்கொண்டு யானைதுயிலும் அழகிய சாரலைப்போய்ப் பல்லவ தேசத்தை நண்ணி அதன் நகரிலே புகுந்தபடியுமென்க. (கஉ)

18. அத்தம்மனையகளிற்றந்நகர்மன்னன்மங்கை
முத்தம்முரிஞ்சுமுகிழ்மென்முலைமின்னனானைப்
பைத்தங்கொர்நாகம்பனிமாமதியென்றுதீண்டச்
சித்தங்குழையற்கெனத்தீர்த்தவட்சேர்ந்தவாறும்.

அத்தகரியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு விகாரமாயிற்று; "அத்தமென் னும் பொன்னஞ்சிலம்பு" (இறை. கஅ - ம. கு. உதா. "அன்னம்புனாயும்.") என்றார் பிறரும். அங்கெனக்கதையையுட்கொண்டு சுட்டினார். குழையற்க, விகாரம்.

இ - ன். களிற்றையுடைய முக்கூறிய நகரின்மன்னன்மகன்முகத்தைப் பொழிவத்தே ஒருநாகம் மதியென்று உட்கொண்டு படம்விரித்து, அது மறுச்சேர்மதியன்மையின், அவனைக் கையிலே தீண்டதலாலே சித்தம்வருந் தின உலோகபாலனை வருந்தற்கவென்றுகூறி, அச்சொந்சேற்பத்தீர்த்து அவ னைச் சேர்த்தபடியுமென்க. (கங)

19. பொற்புண்சுமந்தபுணர்மென்முலைக்கோடுபோழ
நற்குழலானிருதிங்கணயந்தவாறும்

கற்பாடழித்தகனமாமணித் தூண்செய்தோளான்
வெற்பூடறுத்துவினாவின்னெறிக்கொண்டவாறும்.

இ - ள். கழலான், பூணுகிய கிம்புரியைச்சுமந்த முலையாகிய கோடு உழாநிற்க, அதனை இரண்டிதிங்கள் விரும்பிப்படிபடி, அவன் காரியத்தின் விராவாலே மலையை ஊடறுத்து வழிக்கொண்டபடியுமென்க.

உலத்தின்பெருமையைக்கெடுத்த கனத்த மணித் தூணையொத்த தோ ளான். (கச)

20. தள்ளாடசுமமைமிரு* தக்கநனுநண்ணி
விள்ளாவிழுச்சீர்வணிகன்மகள்வேற்கேணுக்க
முள்ளாவிவாட்டவுயிரொன்றொத்துறைந்தவாறுங்
கள்ளாவிநாறுங்கமழ்கோதையிற்போயவாறும்.

விள்ளா - நீங்கா. உள் - மனம். ஆவி - மணம். இன் - நீக்கம்.

இ - ள். இன்னஒலியெனநீக்கலாகா ஒலிமிருகின்ற தக்கநாட்டைப் பொருந்தி, அவ்விடத்துநகரின்வணிகன்மகள் நோக்கம் மனத்துனின்னு உயி னாவருத்துதலால் இருவருயிரும் ஒருயினாயொத்து உறைந்தபடியும், அவளி னின்றும் போனபடியுமென்க. (கரு)

21. இன்னீரமிர்தன்னவள்கண்ணிணைமாரிகற்பப்
பொன்னூர்கழலான்பொழிமாமழைக்காமிபோகி
மின்னீரவெள்வேலவன்மத்திமதேயமன்னன்
கொன்னூர்கொடுவெஞ்சிலைகண்டெதிர்கொண்டவாறும்.

‘கண்ணிணையும்’ என்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஒடினபொன் னிடக்க நெகிழ்மாதலின், ‘ஊரும்’ என்றார். கண்ணுங்காடும் மழைபொழி யப்போனென்றதனால், காலம் காராயிற்று. ‘மின்னீரவெள்வேல்’ என வும் பாடம். சிலை - ஆகுபெயர்.

இ - ள். கழலான், அமிர்தன்னவள்கண்ணிணைகள் மாறாது நீர்சொரி யப் பழகும்படி காட்டிடைப்போகையினாலே, மின்னின்றன்மையையுடைய வேலவனாகிய தடமித்தன் அச்சம்பரந்த சிலைத்தழும்பைக்கண்டு எதிர்கொண் டபடியு மென்க. (கசு)

22. திண்டேரரசாந்திறற்சிங்கங்கள்வில்லும்வாளுங்
கண்டாங்குவந்துகடிபெய்திவட்சாத்துமென்று
கொண்டார்துடங்கைபளவேயுள்கண்ணினுளைப்
புண்டாங்கெரிவேலினையொற்குப்புணர்த்தவாறும்.

* ‘தக்கநனாடு’ என்றும்பாடம்.

கொண்டார் - ஏற்றார். பகைவர் புண்ணைத்தாங்குதற்குக் காரணமான வேல், வினைத்தொகை; ஏதுப்பொருள் கருவிக்கண்டாங்கும்; “மற்றிற் றோய்திருமருந்து” (கலித். ௬௦.) என்றாற்போல, அரசன்றிறலும் பாடம்.

இ - ள். அவன், அரசர்சிங்கங்களினுடைய விற்றொழிலையும் வாட் டொழிலையுங்கண்டு அப்பொழுதே உவந்து இவ்விடத்தே இவனைக் காவலிட் டிக் காப்பேமென்று உட்கொண்டு கண்ணினுளை இளையோற்குப் புணர்த்த படியுமென்க. (க௭)

23. மதியங்கெடுத்தவயமீனெனத்தம்பிமாழார்
துதிதற்குரியாள்பணியாலுடனாவாறு
நிதியின்னெறியினவன்றோழர்நிரந்தவாறும்
பதியின்னகன்றுபயந்தானைப்பணிந்தவாறும்.

இ - ள். நந்தட்டன், திங்களைக்கெடுத்த உரோ^(தி)ணியென்னும்படிய ங்க் உலகுவிளங்கத்தோற்றினவனுக்குரிய தத்தையேவலாலே அவனைக்கண்ட படியும், பொருள்தேடவேண்டுமென்னும் வழியாலே அவன்றோழர் அவ னைத்தேடினபடியும், அவன் விசயையைக்கண்டபடியுமென்க.

வயமின்களெனத் தோழர்கிரந்தபடியுமென்றுமாம். பதியினின்றும் ங்கிப் பின்னையைப்பெற்றாளெனவே விசயையாம். பதி - இராசமாபுரமு மாம்; எமமாபுரமுமாம். (க௮)

24. கண்வாளுக்குங்கமழ்தாரவன்றொயொடெண்ணி
விண்வாளுக்குநகர்வீதிபுகுந்தவாறு
மண்மேல்விளக்காய்வரத்திற்பிறந்தாளொர்கன்னிப்
பெண்ணாமிர்தின்பெருவாரியுட்பட்டவாறும்.

மாலையைக்கண்டகண் பிறிதொன்றிற்செல்லாமையின், கண்வாளுக்கு மென்றார். விண் - தேவருலகு. மண்ணுக்கு, உருபுமயக்கம், கன்னிப்பெண் னொருமின்பெருவாரி, பலசொற்றொகையினும், “கற்குனைக்கு வளையிதழ்” போல இருசொற்றொகையாய் நின்றது.

இ - ள். தாரவன், விசயையுடனெயெண்ணி இராசமாபுரத்திற் றெரு விலே புகுந்தபடியும், வரத்தோடே பிறந்தாளொரு கன்னிப்பெண்ணாகிய அமிர்ந்தது போகக்கடலிலே அகப்பட்டபடியுமென்க. (க௯)

25. தஞ்சாமணிப்பூட்சுரமஞ்சரியென்னுநாமத்
தஞ்சாயல்பூத்தவகிலார்துகிலாய்பொனல்கு
லெஞ்சாதவின்பக்கொடிதாழ்த்துநாற்பன்றியெய்து
நஞ்சுறுதிவெலான்பகைநாமறக்கொன்றவாறும்.

துகிலையும் மேகலையையும் உடைத்தாகிய வல்ருலையுடைய கொடி; இன் பமாகியகொடி; பொன், ஆகுபெயர். கொடியென்றலானும் விரதத்தை நீக்குதலானுந் தாழ்த்ததென்றார். நாம் - அச்சம்; நாமமாயின் விகாரமாம்.

இ - ள். வேலான் ஒளிமாறாதமணிப்பூணிணையும் நாமத்தினையும் சாய லினையும் பூத்தகொடியை வளைத்தபடியும், பன்றிபையெய்து பகையைக் கொன்றபடியு மென்க. (௨௦)

26. புண்டோய்த்தெடுத்தபொருவேலெனச்சேர்துநீண்ட
கண்போன்றமாமன்மகள்கண்மணிப்பாவையன்ன
பெண்பாலமிர்தினலம்பெற்றதும்பொற்பச்செங்கோ
றண்பான்மதிதோய்குடைதண்ணிழற்பாயவாறும்.

தன்மாமனுடையமகள், அவன்கண்போன்றமகள், அவன் தேவிபுதலியு டைய வேலெனச் சேர்துநீண்ட கண்மணியிற்பாவையன்ன பெண்; “உன் கண்மணிவாழ்பாவை” (நற். ௧௮௪.) என்றார் பிறரும்.

இ - ள். அவளிடத்து அமிர்நையொத்த இனியநலத்தைப்பெற்றபடி யும், செங்கோல் பொலிவுபெறாநிற்பக் குடைநிலைப் பரப்பினபடியுமென்க.

வேல்படும்பொழுதே புண்ணும் உடனே நிகழ்தலிற் புண்டோய்த்தென் னார். தோய் - உவமவாசகம். குடை - எழுவாய். குடைத்தண்ணிழலும் பாடம். (௨௧)

27. திறைமன்னருய்ப்பத்திருநிற்பச்செங்கோனடப்பக்
குறைவின்றிக்கொற்றமுயரத்தெவ்வர்தேர்பணிய
வுறைகின்றகாலத்தறங்கேட்டுருமுற்றபாம்பி
னறிவன்னடிக்கீழரசஞ்சித்துறந்தவாறும்.

உய்ப்ப - செலுத்த. நிற்ப - செடாதுநிற்ப. குறைவின்றி, மத்திமதிப்பம்.

இ - ள். உய்ப்ப, நிற்ப, நடப்ப, உயரும்படிதேர்பணிய வீற்றிருக்கின்ற காலத்தே அறத்தைக்கேட்டு, உருமேற்றின் ஓசைகேட்ட பாம்புபோல அரச சாட்சியைஅஞ்சி அறிவனடிக்கண்ணே துற்தபடியுமென்க.

இவனது துறவுகூறவே எல்லாந்துறவுமுணர்த்தியதாயிற்று. (௨௨)

28. கோணைக்களிற்றுக்கொடித்தேரிவுளிக்கடல்குழம்
நாண்மொய்த்ததாணையவன்றம்பியுத்தோழன்மாரும்
பூண்மொய்த்தபொம்மன்முலையாரும்புலந்தூறப்ப
வீணைக்கிழவன்விருந்தார்துதிச்சென்றவாறும்.

கோணை, ஐ - அசை.

இ - ள். மாறுபாட்டினையுடைய களிற்றுமுதலியவற்றைச்சூழ்ந்த காலா னையுடையவனுடைய தம்பியும் தோழர்நால்வரும் தேவியரெண்மரும் இந் நிலத்தை விட்டுச் சுவர்க்கம்பெறத் தான் வீடுபெற்றபடியுமென்க.

இவனையொழிந்தோர்க்கு வீடுபெற நல்வினையின்று. “தென்புல மருங் கின் விண்டு நிறைய” (மது. ௨௦௨) என்றாற்போலப் புலம் - நிலமாம். “எசு பெண்ணொழித் தித்தி ரர்களாய்த், தூய ஞானமாய்த் துறக்க மெய்தினர்” (முத்தி. ௧௨௩.) என்று தேவியரைமுகூறி, “ஐவருந் - திருவின் ரோற்றம் போற்றேவ ராயினர்” (முத்தி. ௧௩௬.) என்று பிற்கூறுவாராதலான், முலையாரும் தம்பியும் தோழன்மாருமெனல்வேண்மொயினும், ஆண்பால் சிறப்புடைமையின், முற்கூறினர். பாட்டுக் காமத்தைவினைத்தலின் அதிற்பற்றற்று விரையவீடுபெற்றமைதோன்ற, ‘வீணக்கீழுவன் விருந்தார்கதிச்சென்றவாறும்’ என்றார். (௨௩)

29. தேன்வாயுமிழ்ந்தவமிர் துண்டவன்போன்றுசெல்லன்
வான்வாய்வணக்குநலத்தார்முலைப்போகம்வேண்டா
னேனோருமேத்தவவனெய்தியவின்பவெள்ள
மீனோர்க்குடாப்பாம்பதிகத்துளியன்றவாறே.

உமிழ்ந்தவமிர்து, “நிலம்பூத்தமரம்போல்” (கலித். ௨௭.) நின்றது.

இ - ள். அழியாதசெல்வத்தையுடையவன், தேனை உமிழ்தற்குக் காரணமாகிய அமிர்தத்தையுண்டவனையொத்து, வானிடத்துமகளிரை அழகால் வணக்கும்நலத்தாருடைய போகத்தைவேண்டானாய், எல்லாருமேத்த அவன் அவ்வீட்டிலே கேவலமடந்தையை நுகர்ந்த பேரின்பத்தையும் பதிகத்தில் நடந்த நெறியே இவ்வுலகிலுள்ளோர்க்கு உடைப்பா மென்றாரென்க.

இன்பவெள்ளத்தையுமென்று உம்மையும் உருபும் விரித்து, “கல்லார் மணி” (பதி. ச.) என்னுங்கவிமுதலியவற்றின் உம்மைகளுக்கும் இரண்டாவதுவிரித்து உடைப்பாமென்பதொரு முடிக்க.

முற்கூறிய வீட்டை உட்கொண்டுகூறி அதிற்பயனும் கொண்டுகூறினர்.

ப தி க ம் மு ற் றி ற் று.

ஆகக்கவி - ௨௯.

க.—நா ம க ளி ல ம் ப க ம்.

—o—o—o—

நா ட் டு வ ள ம்.

30. நாவீற்றிருந்தபுலமாமகனோடுநன்பொற்
பூவீற்றிருந்ததிருமாமகள் புல்லநாளும்
பாவீற்றிருந்தகலைபாரதச்சென்றகேள்விக்
கோவீற்றிருந்தசூடிநாட்டணிகூறலுற்றேன்.

இ - ள். பாவிலேவீற்றிருந்தகைகள் தட்டறநடந்த கேள்விக்கோ, தன்னை நாமகனோடு திருமகள் வெறுப்பின்றி நாடோறும்புல்லம்படி தான் வீற்றிருத்தற்குக்காரணமான நாட்டழகைக் கூறுதலுற்றே னென்றாரென்க.

‘கேள்விக்கோ’ எனவே, கல்வியும் செல்வமும் பெற்றனவேனும், அவை நாடோறும் புதிதாக நிச்சிந்தனமை தோன்றப் பின்னும் ‘புல்ல’ என்றார்.

இனி, அவர்கள் நாட்டிலே புல்ல என்றுமாம். (க)

31. காய்மாண்டதெங்கின்பழம்வீழக்கமுகினெற்றிப்
பூமாண்டதீந்தேன்றொடைகீறிவருக்கைபோழ்த்து
தேமாங்கனிசிதறிவாழைப்பழங்கள் சிந்து
மேமாங்கதமென்றிசையாற்றிசைபோயதுண்டே.

வீழ’ என்னுமெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்கண் இறந்தகாலமுணர்த்திற்று. ஒழிந்தஎச்சம் ஈண்டுச் செய்வதன்றொழின்மேலன. பூமாண்டதீந்தேன்றொடை - பொலிவு மாட்சிமைப்பட்ட தேன்போல இனிய நீராயுடைய தாறு; “தகைசெய் தீஞ்சேற் றின்னீர்ப் பசங்காய்” (மது. ௪௦௦.) என்றார் பிறரும். இனித் தேனும் தொடையுமென உம்மை விரித்தலுமாம். வருக்கை, ஆகுபெயர்.

இ - ள். பழம் விழுதலாலே கீறிப் போழ்த்து சிதறிச் சிந்தும் ஏமாங்கதமென்று பெயர்கூறப்பட்டு, இசையாலே நிசையெல்லாம்போயதோர்நாடுண்டென்க.

இனி வீழ அப்பழம் கீறிப் போழ்த்து சிதறிச் சிந்துமெனச் செய்விப்பதன்தொழிலுமாம்; “விண்டு” (திருச்சிற். ௨௪.) என்பதுபோல. (உ)

வேறு.

32. இலங்கலாழியினுன்களிற்றீட்டம்போற்
கலங்குதெண்டி. னாமேய்ந்துகணமழை

பொலங்கொள்கொன்றையினுன்சடைபோன்மின்னி
விலங்கல்சேர்ந் துவிண்ணேறிவிட்டார்த்தவே.

கலங்குதெண்டினா - மறுகுகின்றதெண்டினா ; ஆகுபெயர்.

இ - ள். கணமழை சக்கரவர்த்திகளிறீட்டம்போலே திரையைப்பரு
கிச் சூன்முதிருமளவும்மலையைச்சேர்ந்து பின்பு விண்ணிலேயேறிச் சடைபோ
லமின்னி வாய்விட்டு ஆர்த்தனவென்க. (௩)

33. தேனினாத்துயர்மொய்வரைச்சென்னியின்
மேனினாத்துவிசும்புறவெள்ளிவெண்
கோனினாத்தனபோற்கொழுந்தாராகள்
வானினாத்துமணந்துசொரிந்தவே.

இ - ள். வான், ஒன்றின்மேலொன்றாகாமல்கிணாத்துத் தம்மிற்குடித்
தேனினால் கிணாத்துயர்ந்த வரைத்தலையிலே வெள்ளியாற்செய்த வெள்ளிய
கோல்களை விசும்புற கிணாத்தாற்போலத் தாராகளை கிணாத்துச் சொரிந்தன
வென்க. (௪)

34. குழவிவெண்மதிக்கோடுழக்கீண்டுதேன்
முழவினின்மதிர்மொய்வரைச்சென்னியி
னிழியும்வெள்ளருவித்திரன்யாவையும்
குழுவின்மாடத்துகிற்கொடிபோன்றவே.

இ - ள். வரைத்தலையினின்றிழியும் வெள்ளருவித்திரன்யாவையும்,
பிறைக்கோடுமூதலின் இரூல்கிழிந்து வரைத்தலையினின்றிழியும் தேன்றி
ரன்யாவையும் திரட்சியையுடைய மாடங்களில் துகிற்கொடியையொத்தன
வென்க.

முழவுபோலஅதிர்தல், இரண்டிற்குமேற்றாக. “வெண்டுகில்” (பரி.
௧0.) என்றும் “கோபத் தன்ன தோயாப் பூத்துகில்” (திருமு. ௧௫.) என்
றுங்கூறலின், துகில், வெண்மை செம்மை இரண்டிற்கும் பொது. (௫)

35. இலங்குரீண்முடியிந்திரன்மார்பின்மேல்
விலங்கிவீழ்ந்தமுத்தாரமும்போன்றவை
நலங்கொள்பொன்னொநன்மணிசுந்தலாற்
கலன்பெய்ப்பேழைகவிழ்த்தவும்போன்றவே.

விலங்கிவீழ்தல் - பிணைத்திட்டமாலேபோலேவீழ்தல். கவிழ்த்த, தொ
ழிற்பெயர். சுத்துதல் - உள்கிறைதலிற் நெறித்தல்.

இ - ள். அவ்வருவிகடாமே, விழுகின்றபொழுது இத்திரன்மார்பின்
மேலே வீழ்ந்த முத்துவடத்தையுமொத்து, அவை பொன்னையும் மணியை

யுஞ் சிந்துதலின் அவனாபரணப்பெட்டிதான் கவிழ்க்கப்பட்ட ஆபரணங் களையு மொத்தனவென்க.

இது நீரிற்குவமைகூறிற்று.

(சு)

36. வள்ளற்கைத்தலமார்தரின்மால்வரைக்
கொள்ளைகொண்டகொழுந்திக்குப்பையை
யுள்ளமில்லவர்க்குர்தொறுமுய்த்துராய்
வெள்ளநாடுமடுத்துவினாந்ததே.

உய்த்து - உய்ப்ப. உராய் - பெயர்ந்து.

இ - ள். வெள்ளமானது, வண்மையையுடையகையினைத் தம்மிடத் தேயுடைய நன்மக்களைப்போலே நிதித்திரனை மடிந்திருப்பார்க்கு ஊர்தொறுங்கொடுப்பதாக நாட்டிலே முகஞ்செய்து வினாந்ததென்க. (எ)

37. மையல்பானையின்மும்தமார்துதே
னையபொன்னசம்பாடியனைத் துராய்ச்
செய்யசந்தனந்தீம்பழமாதியா
நையவாரிநடந்ததுநன்றேரோ.

இ - ள். அவ்வெள்ளம், மூன்றாமதமும்உள்ளேநிறைத்து தேனைப்பூசி வியப்பையுடைய பொன்னசம்பையனைந்து பெயர்ந்து, சந்தனம் பழமென் னின்றவைமுதலாகப் பிறவற்றையும் இழந்தேமென்று காவெருந்தும்படிவா ரிப் பெரிதாகநடந்ததென்க.

உண்டு பூசி அனைத்து செருக்கி நாட்டை நோக்கி நடந்ததென்றார் ; குறிப்பு. ஐய - உரிச்சொல்லீறு திரித்தது. “நன்று பெரிதாகும்.” (தொல். சொல். உரி. சடு.) (அ)

38. வீடிப்பட்டினம்வெளவியவேந்தெனக்
காடுகையரிக்கொண்டுகவாந்துபோய்
மோடுகொள் புனன்மூரிநெடுங்கட
னடுமுற்றியதோவெனநண்ணிற்றே.
வீடு - விகாரம்.

இ - ள். புனலானது, குழிநீங்குதலில்லாத பட்டினத்தைக் கொள்ளை கொண்டவேந்தெனத் தினாகளாகியகைகளாலேகாட்டையரித்தல்கொண்டு அப்பொருள்களை உள்ளடக்கிக்கொண்டுபோய்க் கடல் நாட்டைவளைத்ததோ வென்று மக்கள் வருந்தும்படி அந்நாட்டை நண்ணிற்றென்க. (க)

வேறு.

39. திராபொருகளைகடற்செல்வன்சென்னியே
ஊனையெனுமாலையாகுச்சூட்டுவான்

சரவெனும்பெயருடைத்தடங்கொள்வெம்முலைக்
குறாபுனற்கன்னிகொண்டிழிந்ததென்பவே.

சரவென்னும்பெயரினையும் தடமாகிய விரும்பியமுலையினையுமுடைய புனலாகியகன்னி; முலைபோற்சுரத்தலின் முலையாம். கொள்கன்னி - வினைத் தொகை. கன்னியென்றும் விசேடிக்கப்படுஞ்சொல்லை நீர் விசேடித்து அவிநிணையாக்குதலின், இழிந்ததென்றார். என்ப - அசை; இது புறனடையாற் கொள்க; (தொல். சொல். இடை. சஅ.) இவ்விதி மேலுங்கொள்க.

இ - ள். கடலாகிய தன்கணவன்குரத்தற்கு முற்கூறியபொருள்களை உள்ளடக்கிக் கொண்டகன்னி அவனுக்குச் சூட்டுதெற்குத் தன்தலைமேல் நுறாயாகியமூலையைக் கொண்டு இழிந்ததென்க. (க0)

40. பழங்கொடெங்கிலையெனப்பரந்துபாய்புனல்
வழங்கமுன்னியற்றியசுதைசெய்வாய்த்தலை
தழங்குரற்பம்பையிற்சாற்றிநாடெலா
முழங்குதிம்புனலகமுரியமொய்த்தவே.

பழங்கொடெங்கு - வாய்த்ததெங்கு. இலை - நெருக்கத்திற்கு. இலையெனப் பாய்புனல் பரந்துவழங்கும்படி நீர்வரத்தறித்து முன்னேபடுத்த வாய்த்தலை. தழங்குரல், விகாரம்.

இ - ள். புனலாலே வாய்க்கால் உட்கரை முரிதலின், நாட்டிலுள்ளா ரெல்லாரும் பறையினாலே சாற்றி வாய்த்தலையிலே மொய்த்தார், படலிதெற்கென்க. (கக)

41. வெலற்கருங்குஞ்சரம்பேட்டம்பட்டெனத்
தலைத்தலையவரகதந்தனிர்ப்பத்தாழ்ந்துபோய்க்
குலத்தலைமகளிர்தங்கற்பிற்கோட்டக
நிலைப்படாநிறைந்தனபிறவுமென்பவே.

இ - ள். முன்பேவெலற்கருங்குஞ்சரம் பின்பு வேட்டம்பட்டால் அதனைப் பரிக்கோற்கார் குத்தி விலக்குமாறுபோல வாய்த்தலையிந்தொறுமிடந்தொறும் நாட்டிலுள்ளார் படலிட வாய்க்கால்கள் தணிந்துபோதலாலே மகளிர் சுற்புப்போலே கோட்டகமும் பிறவும் நிலைப்படாவாய் நிறைந்தன வென்க.

குஞ்சரத்திற்கு வாய்க்கால் உவமிக்கும்பொருள். கோட்டகம் - பயிருடைத்தான நீர்நிலை. பிற - ஏரிமுதலியன. (கஉ)

42. அவ்வையுங்ககிம்புனலொலையுங்காப்பவா
செவ்வனுமுயிரஞ்சிலைக்கும்பம்பையு

மெவ்வெலாத்திசைகளுமீண்டிக்காரொடு
பொளவகின்றியம்புவதொத்தவென்பவே.

செவ்வன் - நேரே.

இ - ள். படலிட்டினின்றும் குதித்து வழியு புனலொலியும், கரை
காப்பாருடைய கவ்வையும், பறையொலியும், எல்லாம் எல்லாத்திசைகளினு
மீண்டிக் காருங்கடலும் மாறாமல் முழங்குவதொத்தவென்க. (கங)

43. மாமனுமருகனும்போலுமன்பின
காமனுஞ்சாமனுங்கலந்தகாட்சிய
பூமனுமரிசிப்புல்லாரந்தமோட்டின
தாமினமமைந் துதந்தொழிவின் மிக்கவே.

இ - ள். தம்உழவுத்தொழிலிலேமிக்கனவாகிய எருமைமுதலியனதாம்
அன்பின, காட்சிய, பூ மன்னும்அரிசிப்புல் என்கின்றவற்றைத்தின்ற வயிற்
றினவாய்த் திரளமைந்து நின்றனவென்க.

இதற்கு ஒருசொல் வருவிக்க. ஒன்றுக்கொன்று பிற்படிந், வருந்து
மென்று அன்புகூறினார். சாமன் - காமன்றம்பி. “ஆவயிற்குறிப்பேயாக்க
மொடுவருமே” (தொல். சொல். எச். டசு.) என்றதனை அக்கம் வருவிக்க.

44. நெறிமருப்பெருமையினொருத்தனீனிநஞ்
செறிமருப்பேற்றினஞ்சிலம்பப்பண்ணுநீஇப்
பொறிவரிவரானினமிரியப்புக்குடன்
வெறிகமழ்கழனியுருமுநர்வெள்ளமே.

சிலம்ப - முழங்க. பொறி - விளக்கம்.

இ - ள். அங்ஙனகின்ற அறல்பட்டகொம்பினையுடைய எருமைச்சாதி
யிற் கடாவாகிய பெரியதிரள், எருத்தினம் என்கின்றவற்றைப்பூட்டி வரா
லிரிய அவற்றுடனே இழிந்து கழனியிலே உழுவார் வெள்ளமென்றுமெண்
றையினொரென்க.

“ஏற்புடைத்தென்பவெருமைக்கண்ணும்” (தொல். பொரு. மர. ட௭.)
என்பதனால் ஒருத்தலென்றார். (கடு)

45. சேறமைசெறுவினுட்செந்நெல்வான்முனை
வீரொடுவினிகெனத்தொழுதுவித்துவார்
நாறிதுபதமென்பபறித்துநாட்செய்வார்
கூறியகடைசியர்குழாங்கொண்டேகுவார்.

இ - ள். அங்ஙனம் உழுவார், நிலமகளைத்தொழுது சேறுசமைந்தசெய்
யிலே முனைகைய வினையென்று வித்துவார், இந்நாற்றுச் செய்வியென்று

பறித்து அதிலே நாட்கொண்டுவைப்பார், முன்னாளே எமக்கென்று கூறி வைத்த கடைசியர்திரிணக்கொண்டு ஏகுவாராயினரென்க.

இத்துணைநிலத்திற்கு இத்துணைக்கடைசியரென்று கூறியவென்றுமாம்.

46. முலைத்தடஞ்சேதகம்பொறிப்பமற்றவர்
குலைத்துடன்பதித்தலிற்குதித்தவாட்கயல்
புலத்திடைக்கவரிகளூட்டப்போந்தபா
னிலத்திடைப்பாய்ந்தவைபிறமுநீரவே.

மற்று, வினைமாற்று. குறிஞ்சிநிலத்தே கவரி தன்கன்றையூட்டுதலான் அதற்கு மிக்குச்சொரிந்த பால்மறைத்த நிலத்திடையென்க. “கவரியுங் கராமு நிகரவற்றுள்ளே” (தொல். பொரு. மர. கள.) என்றதனால், ‘கன்று’ என்றார்.

இ - ன். அக்கடைசியர், முலைப்பரப்பிலே சேறுதெறிப்ப முடியைக் குலைத்து எல்லாரும் நடுதலின், வெருவி நடாதஇடத்தே குதித்த கயல் அவர் நெருங்குதலிற் பானிலத்திடத்தே பாய்ந்து அவை அதிலேகிடந்து பிறமுநீர அந்நிலமென்க. (கள)

47. பாற்சுவையறிந்தவைபழனத்தாமரை
மேற்செலப்பாய்தலின்வெரீஇயவண்டினங்
கோற்றொடிதுளைச்சியர்முத்தங்கோப்பவ
ரேற்றியமாலேத்தேனிரியப்பாய்ந்தவே.

இ - ன். அக்கயல்கள் உண்டு பாற்சுவையைஅறிந்து நீரன்மையின் தாமரைமேலே செல்லப்பாய்தலின், அதற்கு வெருவியெழுந்த வண்டினம் துளைச்சியர் முத்தைக்கோப்பவர் குடின மாலையில் தேனினங் கெடும்படி பாய்ந்தனவென்க.

‘பாற்சுவைதெரிந்தன’ எனவும் பாடம். (கஅ)

48. இரிந்ததேன்குவளையினெற்றிதைவர
முரிந்துபோதவிழ்ந்துகொங்குயிர்க்குமுல்லையி
னரும்புசேர்ந்தணிஞ்மிரூர்ப்பவாய்ப்பதம்
விருந்தெதிர்கொண்மெனத்தமுனிவிழ்ந்தவே.

இ - ன். முல்லையின்அரும்பு போதாயவிழ்ந்து தேனைச் சொரியப்படுங் குவளையின்நெற்றியிலே, முன்பு இரிந்த தேனினம்சேர்தலாலே, அதிலிருந்த ஞிமிறுகள் முரிந்துஆர்ப்ப, அத்தேனினம் இவ்வழகிய உணவை நுகர்க்கு விஞ்ந்துகொண்டேம்; இதனை ஏற்றுக்கொண்மினென்று கூறிஞற்போல அவற் றைத்தைவர, அஞ்ஞிமிறுகள் அத்தேனினத்தைத் தழுவி அதிலே வீழ்ந்தன வென்க.

கொண்மின், விகாரம். இவற்றுல் நிலமயக்கங்கூறினார். (கங)

49. வளமுடிநடுபவர்வரம்பில்கம்பலை
யினமழைமுழக்கெனமஞ்ஞையேங்கவி
னளமருகுயிலினமழுங்கிப்பூம்பொழி
ஹளமெலிமகளிரினெடுங்குமென்பவே.

இ - ள். நடுபவர்கம்பலையைக் கார்செய்யத்தொடங்கின மழைமுழக்
கென்று உட்கொண்டு மயில்ஆரவாரித்தலின், அக்கம்பலையை மழையென்று
அலமருகின் மருகுயிலினம் உண்மையென்று வருந்திப் பிரிந்தமகளிரைப்போலே
பொழிலிலே குவிந்திருக்குமென்க. (உ0)

50. வளைக்கையாற்கடைசியர்மட்டுவாக்கலிற்
றிளைத்தவர்பருகியதேறேறேங்குழிக்
களிப்பவுண்டிளவனங்கன்னிநாரையைத்
திளைத்தலிற்பெடைமயிறெருட்டுஞ்செம்மற்றே.

மீண்டும் நடவுத்தொழின் முதலாகக்கூறுகின்றார்.

இ - ள். கடைசியர் கையாலே மதுவைவார்த்தலின், தொழிலிலே
இடைவிடாதுபயின்றவர் உண்டதேறல் மிகுச்செறித்தஇடத்தே, காமவின்
பம்அறிந்த அன்னம் அதனையுண்டு காமவிற்பதுகார்த்தறியாத நாரையைப்
புணர்தலின், அதனைக்கண்டு மயிற்பெடை தன்மயிலைத் தெருட்டுந்தலை
மைத்தென்க.

“தீனையா வருமருவி” (திருச்சிற். உகச.) என்றார் பிறரும். பெடை
யென்றும் மயிலென்றும் பிரிக்க. நீர் கள்ளாண்டு இதுபோல் மயங்கன்மி
னென்று தெருட்டிற்று. இனி மயிலைக்கண்டாற் கள்ளின்களிப்புத் தீரு
மென்றலின், அது தெருட்டிற்றென்றுமாம். (உக)

51. கண்ணெனக்குவளையுங்கட்டலோம்பினார்
வண்ணவாண்முகமெனமராயினுட்புகார்
பண்ணெழுத்தியல்படப்பரப்பியிட்டனர்
தணவயலுழுவர்தந்தன்மையின்னதே.

குவளையும், உம்மை சிறப்பும்மை. ஓம்பினார், விளையச்சமுற்று. உட்
புகார், தொழிற்பெயர்.

இ - ள். காதன்மகளிர் முகமென்றுஉட்கொண்டு தாமரையாகிய களை
யின் அருகுசெல்லாதவர், அவர்கள் கண்ணென்று உட்கொண்டு குடிதற்குப்
பறிக்குங் குவளையையும் களைபறித்தலைப்பிரிகரித்துப் பண்ணை எழுத்தின்
வடிவுதோன்றப் பாடினார் ; உழவர்தன்மை இப்படியிருந்ததென்க.

தாமரையை, “கடவு ளொண்பூ வடை-த லோம்பி” (பெரு. உக0.)
எனக் கூறுதலானும் அவர் பறியாராயிற்று. ‘மரையினுள்’ என்னும் உம்மை

யில்சொல், எஞ்சுபொருட்களவியான செஞ்சொலன்மையுணர்க. முகமும் கண்ணும் காத்தன்மையைத் தோற்றுவித்தலின், அதற்கேற்கப் பாடினாரென்க.

52. நித்திலப்பந்துடனீன்றுபாதிரி
யொத்தபூவுடற்றியநானினுகிணற்
றத்துநீர்நாராமேலெறியத்தண்கடற்
பைத்தெழுதியெனப்பறவையாலுமே.

நித்திலப்பந்து, உவமத்தொகையின்வந்த ஆகுபெயர்; “கத்தருவ வழக் கம்” (இறை. கு. க.) என்றாற்போல. னன்று உடையவென்க.

இ - ன். தத்துநீர், முத்தப்பந்துபோலுஞ் சிணையைச் சேரலீன்று தனது நாவிற்கு ஒத்த பாதிரியினது பூவைக்கெடுத்த நாவினையுடைய நத்தை யாலே நாராமேலே எறிய, அப்பறவை தினாயென மெல்ல வெழுத்து ஆலுமென்க.

இது, வேண்மன ளெவிலே நீர்பாய்கின்றமை கூறிற்று. (உரு.)

53. சொல்லருஞ்சூற்பசம்பாம்பின்றோற்றம்போன்
மெல்லவேகருவிருந்தின்றுமேலலார்
செல்வமேபோற்றலைவிருவித்தேர்த்தூற்
கல்விசேர்மாந்தரினிறைஞ்சிக்காய்த்தவே.

சொல் - செல். அரு - குலுண்டென்று சொல்லற்கரிய. மெல்ல - ஒழுக். தேர்த்த - மெய்ப்பொருளை ஆராய்த்த. “தாறுபடுசெல்” என்றாற்போல, ‘காய்த்த’ என்றார்.

இ - ன். செல்லுனவை கருத்தங்க ளன்று குடிப்பிறவாதார்செல்வமே போல் தலையை தேரேற்றுத்திக் கல்விசேர்மாந்தரொப்பால மிகவும்வளைந்து விளைந்தனவென்க. (உரு.)

54. மீன்கணினளவுபெற்றிடங்கலின்னையாற்
றேன்கணக்கரும்பியல்காடுஞ்செந்நெல்லின்
வான்புகழ்க்களிறுமாய்கழனியாக்கமு
ழுன்கணூர்க்குணாப்பரிதொல்லென் சம்மைத்தே.

இ - ன். மீனினது கண்ணளவும் பாழ்நில மின்மையான் மக்கட் ளுற் புகழ்தலரிதாய் வானிலுள்ளார் புகழ்கின்ற கழனியில் தேனிறுவினது தீரட் சிபையுடைய கருமபுவளர்த்த காடும் யானேதின்றால் மறையுஞ்செந்நெல்லி னது முநர்ச்சியும் ஒல்லென்குன்ற லுசையை யுடைத்தாயிற்றென்க.

முன் வினையுடறி, இதனால் முற்றினபடி கூறினார். மீன்கண் மிகவும் உருட்சியுடைமையின், இடங் குறித்தல் அரிது. (உரு.)

55. ஆய்பிழிவிருத்துவண்டயிற்றியுண்டுதேன்
வாய்பொழிசுவனைகள் சூடிமள்ளர்க
டேய்பிறையிரும்புதம்வலக்கைசேர்த்தின
ராய்செநெலகன்மகாடரிசூற்றார்களே.

இ - ள். உழவர்கள், பிழியை வண்டை யூட்டிப் பின்பு தாமுமுண்டு சுவனையைச்சூடிப் பிறைபோலும் அரிவாளைத் தங்கையிலே எடுத்தார்; எடுத்துச் செந்நெற்காட்டை அரியலுற்றாரென்க.

சுவனையை ஈண்டுக் களிப்பாற் பறித்துச் சூடினர். காடு, பெருமை கூறிற்று. எறிசூற்றாரும் பாடம். விருத்துவண்டு, “வன்றொடர்மொழியும்” (தொல். எழுத். குற். கூ.) என்னும்குத்திரத்தில், வல்லெழுத் திடைமிகும் என்னுது, ஒற்று என்ற மிகுதியான், இயல்புகணத்துக்கண்ணும் மெல்லொற்றுத் திரிந்தது. (௨௬)

56. வலியுடைக்கைகளான்மலர்ந்ததாமரை
மெலிவெய்தக்குவனைகள்வாடக்கம்பலம்
பொலிவெய்தப்பூம்பொய்கைசிலம்பிப்பார்ப்பெழ
மலைபடவரிந்துகூன்குயங்கைமாற்றினர்.

கம்பலம், உரிச்சொற்றிரிவு. ‘பொய்கை பார்ப்பெழ’ என இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. பட, உவமவுருபு.

இ - ள். அந்நெல்லே அரிதற்குத்தக்க வலியுடைக்கைகளாலே வருந்த வாடக் கம்பலை பொலிவெய்ததலாற் பார்ப்புமுட்பட ஆரவாரித்தெழு அரிந் திட்டு வளைந்த அரிவாளை மாற்றினாரென்க.

முன் களைபறியாதவற்றை ஈண்டுக் களிப்பினால் அரிந்தார். (௨௭)

57. வானையினிநநிலையிரியவண்டலர்
நாளுடைத்தாமரைகிழியவண்சுமை
கோளுடையினையவர்குழாங்கொண்டேகலிற்
பானைவாய்க்கமுகனம்பழங்கள்சிந்துமே.

தலை - இடம். வண்டுஅலர் - வண்டுதலைகத்துஅலர்ந்த. பானைவாய்க் கமுகு - மடந்தாமுகு.

இ - ள். தொழிந்கோட்பாட்டையுடைய இனையவர்குழாம், இரியக் கிழியச்சூட்டைச் சுமந்துபோதலின், அதுபட்டுக் கமுகினம் பழத்தைச் சிந்து மென்க. (௨௮)

58. சோர்புபன்முகிலைவிலங்கித்துநில
மார்புகொண்டார்ந்ததுநரலவண்சுமை

யார்வுறுபலாப்பழமழிந்தநீள்களம்
போர்வினான்மலிந்துடன்பொலிந்தநீரவே.

புயல் - நீர். விலங்கி - விகாரம்; விலங்குவென்க. பழம் - களத்திற்கு
அடை. நிலத்திற்குக் களம் சீனையாம்.

இ - ள். முகிலைத் தலைசென்றுதடுக்கும்படி நிலத்தின்மார்பையெல்லாம்
தமக்கு இடமாகக்கொண்டுநிற்கையினாலே அந்நிலம் பொறுக்கமாட்டே
னென்று வாய்விடும்படி களங்களெல்லாம் போரான்மிக்குப்பொலிந்த நீர
வென்க.

இனி, நிலத்திலே முகிலைவிலக்கிப் பழையகூடுகள் நிறைதல்கொள்கை
யாலே அங்ஙனம் அவைநிறைந்தநிலம் இப்பொழுது இடுகின்ற போனாப்
பொறேனென்று வாய்விடும்படியென்றுமாம்; ஆர்புகொண்டெனவே கூடு
கள்பெற்றாம். (உசு)

59. ஈகிசால்போரழித்தெருமைப்போத்தினான்
மாடுநத்தெழித்துவைகளைந்துகாலுநீஇச்
சேடுறக்கூப்பியசெந்நெற்குப்பைகள்
கோடியர்கொழுப்பொனின்குன்றமொத்தவே.

இ - ள். பெருமைநிறைந்தபோனாத் தலையைத்தள்ளிப்போத்தினாற் பக்
கத்தேயுற உரப்பி வைக்கோலைக்களைந்து தூற்றிக் குவித்தபொலிகள் குன்ற
மொத்தனவென்க.

ஈடு - இடுதலுமாம். “பெற்ற மெருமை புலிமனா புல்வாய், மற்றிவை
மெல்லாம் போத்தெனப் படுமே.” (தொல். பொரு. மர. ச.ச.) (உடு)

60. கரும்புகண்ணுடைப்பவராலேதோறெலாம்
விரும்பிவந்தடைந்தவர்பருகிவிஞ்சிய
நிருந்துசாறநிஷுழிப்பிறந்தநீம்புகை
பரந்துவிண்புகுதலிப்பரிநிசெந்தேந்.

இனிக் கரும்பின்செய்தி கூறுகின்றார்.

இ - ள். கருமபைச் சாறுகொள்வாருடைய ஆலேதோறும் அடைத்து
வந்தவரெல்லாம்பருகி மிக்கசாற்றைப் பாருசெலுத்துமிடத்துப்பிறந்தபுகை
விண்ணிலேபரந்துசேறலிற் பரிநிசி சிவந்ததென்க.

எல்லாமென்பது இருகிணங்கும் பொது. பருகுதலிற் நிருத்திற்று.

இனி, இங்ஙனம் ஒருக்கனபண்டங்வுணிக் கொண்டுபோகின்றமை கூறு
கின்றார். (உசு)

61. கிணைநிலைப்பொருநர்தஞ்செல்லல்கீழ்ப்படப்
பணைநிலையாய்செநெற்பகரும்பண்டியுங்
கணைநிலைக்கரும்பினிற்கவரும்பண்டியு
மணநிலைமலர்பெய்துமறுகும்பண்டியும்.

இதுமுதல் மூன்றுகவிபு மொருதொடர்.

உழவர், கிணைப்பொருநரது மிடிதீரக் கொடுத்து மிக்கநெல்லை விற்றற்
குக் காரணமான பண்டியும், கரும்பினின்றும் பாகுமுதலியன கொண்டுபோம்
பண்டியும், மலர்பெய்துபோம் பண்டியு மென்க. பண்ணை, விகாரம். நிலை -
நிலைபெறுதல். (௩௨)

62. மல்லலந்தெங்கிள நீர்பெய்ப்பண்டியு
மெல்லிலைப்பண்டியுங்கமுகின்மேதகு
பல்பழுக்காய்க்குலைபெய்தபண்டியு
மொல்குதீம்பண்டம்பெய்தொழுதும்பண்டியும்.

இளநீர்பெய்த பண்டியும், வெற்றிலைபெய்த பண்டியும், பழுக்காய்பெய்த
பண்டியும், குழைந்த இனிய பழம் பெய்து இடைவிடாதுபோம்பண்டியு
மென்க. மெல்லிலை, வினைத்தொகை. (௩௩)

63. கருங்கடல்வளந்தரக்கரையும்பண்டியு
நெருங்குபுமுதினாயினிறைந்தபண்டியும்
பெருங்கலிப்பண்டிகுள்பிறவுஞ்செற்றுபு
திருந்தியெத்திசைகளுஞ்செறிந்தவென்பவே.

சுடல்வளமாவன, “ஒர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த,
நீர்ப்படு முப்பிளே டைந்து.” நெருங்குபு, நிகழ்காலமுணர்த்தும். பிறவும்,
உம்மை மாறுக. ‘செற்றுபு’ என்னுமெச்சம், ‘ஒலியையுடைய’ என்னும்
விரியொடுகூடும்.

இ - ள். முற்கூறிய பண்டிகளும், வளத்தை நகர்க்குத் தருதற்கு முழங்
கும்பண்டியும், நெருங்கி முதினாயானிறைந்தபண்டியும், ஒழிந்தபண்டங்கள்
செற்றி ஒலியையுடையபண்டிகளுந்திருந்தி எத்திசைகளும் செறிந்தனவென்க.

நகர்க்கரையும் பாடமாயின், கதைதல் திசைச்சொல்லாய்க் கொண்டு
போமென்னும் பொருள்பயக்கும். (௩௪)

64. கிளியவளர்பூமுருதணிந்துகேடிலா
வளவயல்வைகலுமின்னதென்படுதன்
றுளியொடுமதுத்துளியுறாதசோலைரு
ழொளியமையிருக்கையுருநாக்கநின்றவே.

கேடு, “விட்டில் கிளினால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, நடடம் பெரும்
பெயல்கா லெட்டு.” என்ப, அசை. தேன் - வைத்ததேன், மது - பூவினமது.

இ - ள். மருதணியப்பட்டுக் கேழல்லாதவயல் நாடோறும் இத்தன்மைத்து; இனி, யான்கூறுதற்குநின்றன, குடியிருப்பையுடைய நாட்டிலுரர்களென்க.

(௩௫)

வேறு.

65. சேவலன்னந்தாமரையின்றோடவிழ்ந்தசெவ்விப்பூக்காவிற்கூட்டுக்கியகவ்விக்கொண்டிருந்தன
தாவில்பொன்விளக்கமாத்தன்ருயின்முழவமாத்தூவிமஞ்ஞைநன்மணம்புகுத்துந்தும்பிக்கொம்பரோ.

எடுக்கிய - எடுத்தற்கு. தா - வலி. தூவி - சூட்டு. மணம் - பூவின்மணமும் கலியாணமும்.

இ - ள். தும்பியையுடைய கொம்புகள், சேவலாகிய அன்னம் பூவைக் கவ்வியிருந்தன; அவ்வன்னம் விளக்காகக் குயில் முழவமாக மயிலை மணத்தேபுகுத்திவிடுமென்க.

தாமரையானும் குயிலோசையானும் இளவேனிலென்றுகருதி, மயில் பூம்பொதும்பரின்றைதலிற் கொம்பு புகுத்துமென்றார்; பேடும் தோகைமயிலும் சேரவிருந்தனவென்க.

இனி, மயில் அன்னம்விளக்காகக் குயின்முழவமாகத் தும்பியைக் கொம்பிடத்தே மணம்புகுத்துமென்றுமாம்; கொம்பிலுலாவமயில், விளக்காலும் முழவாலும் அஃகொம்பினின்றும்போர்துஆடுதலின், அக்கொம்பிற் பூவின்மணத்தே தும்பியைப் புகுதவிட்டதாயிற்று. மெல்லிய ஓசையன்மையின், குயிலோசையை முழவமாகக்கருதிற்று. இதற்கு இக்கருத்து நிகழ்தல், “ஆடமைக்குயின்ற” (அகநா. அஉ.) என்னும் அகப்பாட்டிற் காண்க.

(௩௬)

66. கூடினார்கண்மலர்க்குவனையங்குழியிடை

வாடுவள்ளைமேலெலாம்வானையேறப்பாய்வன

பாடுசால்கயிற்றிற்பாய்ந்துபல்கலனொலிப்பப்போர்

தாடுகூத்தியாடல்போன்றநானாகாண்பொத்தவே.

இ - ள். கண்போலும் செவ்விமலையுடைய குவனையோடையில் நீர் தாழ்தலிற் சிறிதுவாழ்ந வள்ளைமேலேசெல்ல வானைமீன்எனெல்லாம் பாய்கின்றவை, கழாயினின்றும் இழிந்து பக்கத்தினமைந்த சுயிற்றிலே குதித்துக் கலனொலிப்ப ஆடுகூத்தியது கூத்தையொத்தன; களையிலிருந்தநானாசள் காண்பனபோன்றன வென்க.

குவளைக்குழியில் நாட்டினகையுடைய அறிற்படாந்தகோடியும் அறிற்பாய்கின்றமீனும், கழாயும் அதன்சீழிழிந்துஆடுங்கயிறும் கூத்தியும் போன்றன; வடிவும் தொழிலும் உவமம். காண்ப, அகரவீற்றுப் பலவறிசொல்; தொழிற் பெயராய்கின்றது.

(௩௭)

67. காவியன்னகண்ணினூர் கயந்தலைக்குடைதவி
னூவியன்னபூந் துகிலணிந்தவல்குற்பல்கலை
கோவையற்றுதிர்ந்தன கொள்ளுநீ ரரின்மையின்
வாவியாவும்பொன்னணிந்துவா னம்பூத்ததொத்தவே.

இ - ள். மகளிர் கயத்திடத்தே வினையாடுதலிற் பலகலைகள் வடமற்ற
உதிர்ந்தன ; அவற்றை எடுப்பாரின்மையின், வாவிக்கெல்லாம் மே லைய
யணிந்து, வானம் மீனைப்பூத்த தன்மையையொத்தன வென்க.

கயந்தலை, விகாரம். பொன், ஆகுபெயர். மேகலைக்குறுப்பானவை
அற்றுவீழ்ந்தன. (௩௮)

68. பாசவல்லிடிப்பவருலக்கைவாழைப்பல்பழ
மாசினிவருக்கைமாதடிந் துதேங்கனியுதிர் த்
தூசலாடுபைங்கமுகுடுதெங்கினெண்பழம்பரீஇ
வாசத்தாழைசண்பகத்தின்வான்மலர்கணக்குமே.

இ - ள். உலக்கை வாழைப்பழத்தை உதிர்த்து ஆசினிமுதலியவற்றை
முறித்து அவற்றின்பழங்களையும் உதிர்த்துப் பின்னும் அசைகின்ற கமுகின்
பழத்தையும் தெங்கின்பழத்தையும் பரிந்து தாழைமலரையும் சண்பகத்தின்
மலரையும் நக்குமென்க.

எனவே எனையும் பயன்றருமென நிலநன்மை கூறினார்.

இத்துணையும் சோலைகளும் அவற்றிற்கு அங்கமான வாவிக்களும் கூறினார்.

69. மன்றனாறிலஞ்சிமேயந் துமாமுலைசுரந்தபா
னின் ததாராயானிலநனைப்பவேகநீண்மனைக்
சன்றருத்திமங்கையர்கலநிறைபொழிதர
நின்றமேதியாற்பொலிந்தநீர மாடமாலையே.

இலஞ்சி - மடு ; ஆகுபெயர். நிறை - சால் ; “பீரிவர்பு பரந்த நீரறு
நிறைமுடி” (பதிற். ௧௩.) என்றார் பிறரும். மாலை - ஒழுங்கு.

இ - ள். மாடவொழுங்குகள், பூவை மேய்தலாற் சுரந்தபால் நிலத்தை
நனைக்கும்படி மாறாதுகின்ற தாராயாலே கண்ணாநீனைத்துப்போய் அதனை
அருத்தி மங்கையரெடுத்த கறவைக்கலமும் அதனினின்றும் பால்சொரிபுஞ்
சாலும் வழியுற்படிநின்ற மேதியாலே பொலிந்த தன்மையவென்க. (௪௦)

70. வெள்ளிப்போழ்விலங்களைத்தனையவாய்மணித்தலைக்
கொள்பவளங்கொத்தனையகாலஞ் றிச்செங்கண
வொள்ளகிழ்புகைதிரண்டதொக்குமா மணிப்புறக்
கள்ளையோடுபாறுணுங்கேடில்பூவைபாடவே.

மா - கருணமகிழும், மணி - அழகு.

இ - ள். அம்மாடத்திலே வெள்ளித்தகட்டை விலங்குதலாக வைத் தன்னவாயினையும் தீலையினையும் அகிற்புகை திரண்டதனை யொக்கு நிறத் தினையுமுடைய புற, காலவாய்க் கண்ணவாய்ப் பூவைபாடாநிற்கக் கிள்ளை யோடே பாலுண்ணு மென்க.

கொள்ளுதல் - அறுத்துக்கொள்ளுதல். நடுவு பலவரையுண்மையின், 'கோத்தனைய' என்றார். ஒள்ளில், ஒண்மை அகிற்குஅடை. சிலர்பாடப் பிள்ளைகள் பாலுண்டாரென்பதும் தோன்றிற்று. (சக)

71. காடியுண்டபூந்துகில்கழுமபூட்டும்பூம்புகை
மாடமாலைமேனலார்மணிக்குழலின்முழுகலிற்
கோடியார்தகுன்றின்மேற்குழீஇயமஞ்ஞைதஞ்சிற
காடுமஞ்சினுள்விரித்திருந்தவண்ணமன்னரே.

இ - ள். காடியுண்டதுகில் புகையிலே மயங்குதலாலே மாடவொழுங் கண் மேலிருக்கின்ற நல்லாருடைய குழலினூட்டும் புகையிலே அக்குழல் மறைதலின், அவர்கள் மலைமேற்றிரண்ட மயில்கள் தஞ்சிறகை அவ்விடத்து உலாவுமஞ்சி உள்ளே விரித்திருந்த தன்மையையொப்பாரென்க.

காடி - கஞ்சி. சுட்டு வருவிக்க. 'அன்னது' என்ற பாடத்திற்கு மூழ் குதல் உண்மை என்னது அன்னதென்க. (சஉ)

72. கண்ணுளாந்துங்காதலரொழிககாமமீங்கென
வுண்ணிலாயவேட்கையாலாடினாயாடவர்
வண்ணமேகலைகளைப்பற்றவறுதுதிர்ந்தன
வெண்ணில்பொன்சுடுநெருப்புக்கமுற்றமொத்தவே.

இ - ள். தும்மாற்காதலிக்கப்பட்டமகளிர், துங்கண்ணுள்ளார், எங்குக் காமத்தையொழிகவென்றுகூறி உள்ளே நிலைபெற்ற விருப்பத்தாலே ஊழிப் போகின்றவரைக் கணவர் மேகலைகளைப்பிடிக்க, அவை அறறுச்சிதினவை சூட்த்தஇ - ம் மாற்றற்ற பொன்னைச்சுடும் நெருப்புச்சிறுதன முற்றங்களை யொத்தனவென்க.

இமையாது நோக்கலின், இங்ஙனம்ஊழிஞர். 'ங்கு' தன்மையை யுணர்த்துதல், "செவலிறும் வரவினும்" (தொல். சொல். கள. 1 அ.) என் னுஞ்சுத்தரத்தற் கூறினும். பொன்னுக்குமணிக்குமதழலும் கரியுமுவடை.)

73. 'காட்டினாந்தகர்களுங்கொய்யாமலற'தோன்றிப்பாற்
நுடங்குடையசேவலுந்தோணிந்காடியாதிடா
வட்டவறுநிறுதுளராவெருளிமாந்தர்ப்பாறகொளிஇக்
காட்டியார்க்குந்கொளவையுங்கடியுங்கொளவையெனவையென.

இ - ள். செவவச்செருக்கினையுடையமாந்தர், அவற்றினது புண்ணைக் கருதாராய்ப் பிண்டிய போனைவிராமித் தகர்க்களையும் குட்டிடைய தோணி

யில்வந்த கோழிமுதலாவுள்ள கோழிகளையும் பூழ்முதலிய சேவல்களையும் காட்டிக் கொளுத்தி ஆர்க்குங் கௌவையும் விலக்குங் கௌவையுமே அவ் விடத்திற்கு ஆரவாரமென்க.

(சச)

74. இறுதுசுப்பினந்நலாரேந்துவள்ளத்தேந்திய
நறவங்கொப்புளித்தலினாகுபுண்ணைபூத்தன
சிறகர்வண்டுசெவ்வழிபாடமாடத்தூடெலா
மிறைகொள்வானின்மீனெனவரம்பைமுலையினிருந்தவே.

‘நாகுபுண்ணை’ வேற்றுமைத்தொகையாய், “ஒற்றிடை யினமிகா மொழியும்” (தொல். எழுத். குற். எ.) என்னுஞ்சூத்திரத்தான், ஒற்றுஅடாது நின்றது. “சொல்லியமரபின்” (தொல். பொரு. மர. ௨௬.) என்னுஞ்சூத்திரத்தில், ‘சொல்லுங்காலை’ என்றதனால், நாகு பெண்மையேயன்றி, இளமையு முணர்த்திற்று; “நாகுமுதிர் துணவம்” (சிறுபா. ௫௧.) என்றார் பிறரும். இறை - தங்குசல். அரம்பை, ஆகுபெயர்.

இ - ள். நல்லார், மணிவட்டிலிலே எடுத்த நறவத்தைக் கொப்புளித்த லிற் புண்ணைகள் மாடத்தூடெலாம் வண்டுபாடும்படி மீனென்பபூத்தன; அவர் கொப்புளித்தலின் வாழைமுகை முலைபோலே இருந்தன வென்க. (ச௫)

75. விலக்கில்சாலையாவார்க்கும்வெப்பின்முப்பழச்சுனைத்
தலைத்தணீர்மலரணிந்துசந்தனஞ்செய்ப்பந்தருங்
கொலைத்தலையவேற்கணர்கூத்துமன்றியைம்பொறி
நிலத்தலையதுப்பெலாநிறைதாளும்புழார்களே.

நோயறுத்தற்குக் கடு நெல்லி தான்றி குழுவளர்ப்பார்கள். தலைய, இரண் டுடத்தும் வினைக்குறிப்பு.

இ - ள். நாட்டிலுங்கள், யாவார்க்கும் விலக்குதலில்லாத அடிசிற்சாலை முதலியனவும், வெம்மையில்லாத சுனையிற் காலையிலெடுத்த தண்ணீரிலே பூவுமிட்டுச் சந்தனமுமிட்ட தண்ணீர்ப்பந்தரும், கூத்தாடுமிடமுமொழிய ஐம்பொறிநிலத்திடத்தனவாகிய துகரும்பொருள்களெல்லாம் நிறைந்து ததும்பு மென்க.

இவை அரசனறம்.

(சசு)

76. அடிசில்வைகலாபிரமற்புறமுமாயிரங்
கொடியனார்செய்கோலமும்வைகறோறுமாயிர
மடிவிலக்கம்மியர்கனோடுமங்கலமுமாயிர
மொடிவிலைவெறாயிரமோம்புவாரினோம்பலே.

இல்லையும், வேறாயிரமும் விகாரம். அறப்புறமென்பதற்கு ஒதுவிக்குஞ் சாலையென்பதும் ஒன்று. ஒடிவு - தவிர்வு; “ஒடியாவிழவு” (அகநா. ௧௪௮.) என்றார் பிறரும்.

இ - ள். அவ்ஜூர்களில் நாடோறுங்காணப்பட்ட வைகுதலையுடைய அடிச் சிற்சாலையும் ஆயிரம்; அறத்திற்குவிட்ட இறையிலிநிலங்களும் ஆயிரம்; மகளிர் கோலஞ்செய்யுமிடமும் ஆயிரம்; தொழிலின்மடியாத கம்மியருமாயிரம்; கலியாணமுமாயிரம்; வெவ்வேறாகியஆயிரம் பாதுகாப்பாராற் காத்த வில்தவிர்தலில்லையென்க. (௪௭)

77. நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிட
நற்பொருள்செய்வார்க்கிடம்பொருள்செய்வார்க்குமஃதிடம்
வெற்றவின் பம்விழைவிப்பான்விண்ணுவந்துவீழ்ந்தென
மற்றநாடுவட்டமாகவைகுமற்றநாடரோ.

இ - ள். அவ்வேமாங்கதமென்னும்நாடு, வெற்றியையுடைய தனதின் பத்தை உலகை விரும்பப்பண்ணுதற்கு வின் மகிழ்ந்தவீழ்ந்ததென்னும்படி தன்னையொழிந்தநாடு தனக்கு எல்லையாக வைரும். அது வீடுபெறத் தவஞ் செய்வார்க்கு இடம்; மறுமைகருதி இல்லறநடத்துவார்க்கும் இடம்; அது நற்பொருளைப்பயக்குங்கல்வியைக் கற்பார்க்கு இடம்; நிலையாத பொருளைத் தேடுவார்க்கு மிடமென்க.

உம்மையிரண்டும் இழிவுசிறப்பு. வெற்றம் - வெற்றி. வீழ்ந்ததென, விகாரம்.

“ஊருளாக்க நின்ற” (நாம. ௩௫.) என்ற கவிமுதலாக முடித்த வீணை களைச் சேர்த்து, அவற்றையுடைய நாடு, வின்வீழ்ந்தென வைரும்; அஃது இவை செய்வார்க்கிடமென்க. (௪௮)

ந க ர் வ ள ம்.

வேறு.

78. கண்வலைக்காமுகரென்னுமாபதித்
தொண்ணிதித்தசைதழீஇயுடலம்விட்டிடும்
பெண்வலைப்படாதவார்பீடினோங்கிய
வண்ணலங்கடிகரமைதிசெப்புலாம்.

இ - ள். கண்ணாகிய வலையாலே காமுகரென்னும் விலங்கை அகப் படுத்து நிதியாகிய தசையைக் கைக்கொண்டு உடலைக் கைவிடும் பெண்ணி னுடைய சூழ்ச்சியில் அகப்படாத முனிவருடைய தவப்பயன்போலே செல்வ மோங்கிய இராசமாபுரத்தின் நிறைவு கூறுவாமென்க.

அம், சாரியை.

(௪௯)

79. விண்புகுவியன்சினைமெலியப்பூத்தன
சண்பகத்தணிமலர்குடைந்துதாதுக
வண்சிறைக்குயிலொடுமயில்கண் மாறுகூய்க்
கண்சிறைப்படுகிழற்காவுகுழந்தையே.

இ - ள். குயில்கள், பூத்தனவாகிய சண்பகத்தின்மலரைத் தாதுகக் குடைந்து மயிலோடேமாறாகக்கூவி, நோக்கினூர்கண்கள் மீளாத நிழலையுடைய கா அந்நகரைச் சூழ்ந்தனவென்க.

மெலிய - வணைய. கார்காலத்துமயிலின்களிப்பைத் தான்உட்கோடலின் மாறென்றார். மயிலொடென மாறுக. செய்தெனெச்ச அடுக்கு, “அம்முக்கிளவியும்” (தொல். சொல். வினை. ௩௪.) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் பிறவினை கொள்ளுமென்றதனற் பிறவினையாகிய உடைய வென்னும் குறிப்பினைக் கொண்டது. இகரவீறு திரிந்தது. இனி மேலிற்கவிக்கும்பொருந்த மயிலை உவமத்தொகைக்கண்வந்த ஆகுபெயரென்று மகளிராக்கி, மகளிர் குயிலொடு மாறுகூவினாரென்றுரைப்பதும் ஒருபொருள். இனிச் சண்பகத்தின் தேன் துளித்தலிற் காரென்று மயிலொடுமயிலும், வேனிலாதலிற் குயிலொடுகுயிலும் கூவிற்றென்றுமாம்; சிறுபான்மை மயில் கூவிற்றென்றலு மரபு. (௩௦)

80. கைபுனைசாந்தமுங்கடிசெய்மாலையு
மெய்புனைசண்ணமும்புகையுமேவிய
நெய்யொடுகுங்குமநிறைந்தநாணிநை
பொய்கைகள் பூம்படாம்போர்த்தபோன்றவே.

மேவியநெய் - பூசினபுழு. குங்குமம் - குங்குமமும். இவை குளிப்பா ரணிந்தன.

இ - ள். சாத்தமுதலியன நிறைந்த பொய்கைகள் நாணத்தாலே பொலிவினையுடைய படாம்போர்த்ததன்மையை ஒத்தனவென்க.

இனிப் பிறர்மாசுபட்டதென்னுநாலே பூவாகியபடாம்போர்த்ததுவுமாம். (௩௧)

81. (க) கடிநலக்கரும்பொடுகாய்நெற்கற்றையின்
பிடிநலந்தழீஇவரும்பெருங்கைக்குஞ்சர
மடிநிலையிருப்பெழுவமைந்தகன்மதிட்
புடைநிலைவாரிகள் பொலிந்தசூழ்ந்தவே. (௩௨)

82. (உ) சலசலமும்மதஞ்சொரியத்தத்தமுட்
கொலைமருப்பிரட்டைகள் குளிப்பப்பாய்ந்திரு
மலைதினைப்பனவெனநாகமானற்போர்
குலவியநிலைக்களங்கேலமார்த்தவே.

இவையி ரண்டுமொருதொடர்.

க. இன்பிடி - கவளம். அடியிளகாதுநிற்பையுடைய கணையமமைந்தவாரி.

௨. தம்மிற்போர்செய்வன இரண்டுமலையென்னும்படி யானைகள் ஓசைபடமும்மதஞ்சொரிதலாலே இரண்டுமொழிபும் தைத்துமறையப் போர்செய்திருவனின் நிலைபெற்றசளம்.

இ - ன். சூழ்ந்த கன்மதிலின் உட்புடைநிலையிலே கரும்புமுதலியவற்
றின் நலத்தை விரும்பிவரும் குஞ்சரநிற்றலையுடைய கூடங்களும் பொ
லிந்த; அக்குஞ்சரம் போர்செய்தற்குச் சமைந்த களங்களும் கோலமார்ந்தன
வென்க. (௩௩)

83. முத்துடைவெண்மருப்பிர்ந்துமொய்கொளப்
பத்தியிற்சூயிற்றியமருங்கிற்பல்வினைச்
சித்திரக்கிம்புரிவரைஞ்சேர்த்துந்
ரொத்தியலிடங்களுமொழுங்குநீண்டவே.

பத்திமருங்கிலே பலவினைகளைக்குயிற்றிய நல்ல கிம்புரி. இன், அசை.

இ - ன். மருப்பையறுத்துக் கூர்மையிட்டு அது வலிகொள்ளும்படி
யிடும் கிம்புரியிலே வையரிடுவார் தம்மிற்பொருத்திநடக்குந் தெருவுகளும்
ஒழுங்குநீண்டனவென்க.

இனி, கிம்புரிவரம் - கோளகையுமாம்; ஆகுபெயர். (௩௪)

84. ஒடுதோர்ச்சாரிகையுகுபொற்பூமியு
மாடகமாற்றுந்தார்ப்புரவிவட்டமுங்
கேடகவாட்டொழிவிடமுங்கேடிலாக்
கோடுவெஞ்சிலைத்தொழிவிடமுங்கூடின் றே.

ஆடகத்தார், வேற்றுமைத்தொகை. கோடுசிலை, வினைத்தொகை.

இ - ன். தேரினது கதிவிசேடத்தாலே சித்தும் பொன்னையுடைய தே
ரேறுமிடமும், குதிரையேறுமிடமும், கேடகத்தோடு வாட்டொழில்செய்யு
மிடமும், பயிற்றுதலிற் கெடுதலில்லாத விற்றொழில் செய்யுமிடமும் கூடற்
றென்க. (௩௫)

85. புடைநகர்த்தொழிவிடங்கடந்துபுக்கமி
னிடையகாபபுறம்பணையியம்புமோசையோர்
கடலுடைந்ததுவெனக்கலந்ததக்கடன்
மடையடைத்தணையதம்மாக்களிட்டமே.

இ - ன். புறப்படைவீட்டில் தொழில்செய்வாரிடத்தை யான் ஒருவாற்
றாக்கறி இடைநகரினதுதன்மைகூறத்தொடங்கினபின்பு, முற்கூறிய புடை
நகர்ப்புறமாகிய மருதநிலத்தே சென்றொலிக்கும் இடைநகரினோசை கடலு
டைத்ததென்னுமபடி அவ்விடத்தே பொருந்திற்று; அவ்வோசை பிறத்தற்
குக் காரணமாகிய மாக்களிட்டம் அதன் உடைப்பை உலகு குவிந்தடைக்குந்
தன்மையையொத்தது; ஆதலால் என்னாற் கூறுதலரிதென்றாரென்க.

கடந்தென்றார், கூறுதலருமைபற்றி. புகுதல் - சொல்லப் புகுதல்.
அடைத்தணையது, காலமயசகம். (௩௬)

86. சிந்துரப்பொடிகளுஞ்செம்பொற்கண்ணமுஞ்
சந்தனநீரோடிகலந்துதையலார்
பந்தொகிவிநியிற்சிதறப்பார்மிசை
யிந்திரவில்லெனக்கிடந்தவீதியே.

இ - ள். தையலார், சிந்துரப்பொடிகளையும் சுண்ணத்தையும் சந்தனத்தையும் பனிநீரோடேகலந்து மட்டத்துருத்தியாலும் நெடுந்துருத்தியாலுஞ்சிதற, அவை பாரிலேகிடந்த இந்திரவில்லென வீதியிலேகிடந்தனவென்க. (௫௭)

87. பாத்நரும்பசும்பொனின்மாடத்துச்சிமேற்
றுத்திரண்மணிக்ருடநினைத்துத்தோன்றுவ
பூத்தனவேங்கைமேற்பொலிந்துகார்நினைந்
தேத்தருமயிற்சூழாமிருந்தபோன்றவே.

இ - ள். மாற்றற்ற பொன்மாடங்களின்உச்சியிலே நிலமணிக்ருடங்கள் நிரைத்துத் தோன்றுவன, பூத்தனவாகிய வேங்கையின்மேலே மேகத்தை நினைத்தலால் மேகோக்குதலைத்தருகின்ற மயிற்றிரள் பொலிந்திருந்தனவற்றை ஒத்தனவென்க.

“ ஏக்கழுத்தம் ” (காந்த. ச.) என்றார்பின்னும்.

(௫௮)

88. நெடுங்கொடிகிழன்மதிநெற்றிதைவர
வுடம்புவேர்த்தினமழையுரநோக்கவி
னகிங்குபுநல்வரைமாடத்துச்சியி
லடங்கிவிழ்ந்தருவியினமூவபோன்றவே.

இ - ள். கொடி, மிக்குச்சென்று மதியின்றலையைத் தடவுதலின், நெடுதிரியு மேகம் உடம்புமுங்கி வேர்த்து இடித்து நோக்கிப் பெத்தலின் உளதாயஅருவியின் கணத்தால் நெங்காநின்று மாடத்துச்சியிலே ஓவீதுவீழ்ந்து அழுவனபோலே யிருந்தனவென்க.

சிலர்கோபத்திற்கஞ்சிச் செருக்கடங்கி யழுதனரென்பது போதரும். ()

89. பொற்சிறுதேர்மிசைப்பைப்பொற்போதக
நற்கிழாநூர்தலினங்கைமார்விரீஇ
யுற்றவர்கோழிமேலெறிந்தவொண்குழை
மற்றத்தேருநுள்கொடாவளமைசான்றவே.

விரீகி, விரீஇ ஆயிற்று. மற்று, அசை.

இ - ள். நங்கைமார் நெல்லப்பார்த்திருக்கின்றவர்கள் கோழிமேல் ஏறிந்தகுழை, சிறு தேர்மிசைப்போதகத்தையுர்தலின், அத்தேரைப் போதல் கொடாத செல்வ நிறைந்தனவென்க. (௬௦)

90. முலையும்பசும்பொனுமயங்கிவார்களைக்
கோலெயுங்குனிசிலைநுதலினொராமி

வேலியலாடவர்விரவிண்ணவ

ராலயமிதுவெனவையஞ்செய்யுமே.

கீண - அலகு.

இ - ள். அவ்விடம், மாலையும் பூணும் மயங்கப்பட்டுச் சிலைபோல நுதலினாரோடேஆடவரும் கலக்கப்பட்டுத் தேவரிருப்பிட மிதுவென்று ஐயந்தருமென்க. (சுக)

91. கற்கணஞ்செய்ததோண்மைந்தர்காதலா
னற்கணப்பட்டுடைபற்றநாணிநாற்
பொற்கணத்தால்விளக்கவிபப்பொங்கிய
பொற்கணம்புறம்பணைதவழும்பொற்பிற்பே.

கல் - உலம். சுண்ணப்பட்டு - சுண்ணமணைத்தப்பட்டு. சுண்ணத்தால், உருபிலும் பொருளினுமெய்தமொறி ஒன்றனிலைக்களத்து ஒன்றுசென்றது. மகளிர், தோன்றா எழுவாய்.

இ - ள். மைந்தர், மகளிர் புலத்துபோவுழித் தங்காதலால் அவருடையைப்பிடிக்க, அதுநெகிழ்த்தராணலே அவர் சுண்ணத்தைக்கொண்டு விளக்கையவிப்ப மிக்கெழுந்தசுண்ணம் புறம்பின்மருதநிலத்தேபரக்கும் பொற்பிற்று அவ்விடமென்க.

காதலாரும் பாடம்.

(சு2)

92. நலத்தகுநானநின்றிடிக்குநல்லவ
ருலக்கையா லுதிரந்தனதெங்கினொண்பழ
நிலத்தவைசொரிதலின்வெரீஇயமஞ்ஞைபோய்க்
கலத்துயர்கூம்பின்மேலாடுங்கொளவைத்தே.

நலத்தகு, 'வியத்தகு' என்றற்போல நின்றது.

இ - ள். விரும்பத்தகுகின்ற சுண்ணத்தை நின்றிடிக்கு மகளிருலக்கையாற் கழன்றனவாகிய பழத்தை அத்தெங்கு மடலிலேதாங்கி நிலத்தேசொரிதலின் வெரீஇயமயில்போய் அச்சநீங்கிக் கூம்பின்மேலாடுங் கொளவைத்து அவ்விடமென்க.

நானம், ஆகுபெயர்; அநிலே நனைத்திடித்தலின். புகாரினது ஆழ்தால் நகரளவும் கலம்வந்தது; அரசன்வினையாடுதற்குச் சமைத்தனவுமாம். (1)

93. இட்டவெண்ணிலப்படாவகையினீண்டிய
முட்டிலாழுவறுபாடைமாக்களாற்
புட்பயில்பழுமரபொலிநிற்குகிய
மட்டிலாவளநகர்வண்ணமின்னதே.

மிடே, ச்சராதலின், ஐபறிவிற்றுகிய மாக்களென்றும் பெயராற் கூறினார்.

இ - ள். போகட்டள்ளுந் திலத்தில்வீழாததொருகூற்றாலே திரண்ட குறைவற்ற பதினெட்டுப்பாடைமாக்களாலே பழுமரப்பொலிவிற்குகிய நக ரின்செய்தி, எக்காலமும் யான் முற்கூறியதன்மைத்தென்க.

இதனானே நெருக்கமும் ஓசைவேறுபாடும் பயன்கோடலும்கூறினர்.

“கடிநகரமைதிசெப்புவாம்” (நாம. சக.) என்றதுமுதலாக நடுகூறிய வினைகளை, “புடைநகர்த்தொழிலிடங்கடந்து” (நாம. ௫௬.) என்பதனோடு முடித்து, அதுமுதல் இடைநகரிற் கூறிய வினைகளை, ‘இன்னது’ என்பத னோடுமுடிக்க. (சுச)

94. தங்கொளிரித்திலத்தாமஞ்சூடிய

வெங்களியிள முலைவேற்கண்மாதரார்

பைங்கிளிமுன்கைமேற்கொண்டுபார்ப்பெனுங்

கொங்கலர்தாமரைக்கிடங்குசூழுவாம்.

சூடியவென்றார், ‘முலைமுதுகூழற்று’ என்றற்போல. வெம்மை - விருப் பம். மேல் தாமரைகூறுதலின், பார்ப்பு - அன்னப்பார்ப்பு.

இ - ள். மாதரா, கிளியை முன்கையிலேகொண்டு பார்ப்பை அக் கிளிகு எண்ணிக்காட்டுதற்குக்காரணமாகிய கிடங்கினைக் கூறுவாமென்ற ரென்க. (சுசு)

95. கோட்சுரூவினத்தொடுமுதலைக்குப்பைக

ளாட்பெறாதிரிதரவஞ்சிப்பாய்வன

மோட்டிமுரப்பனிக்கிடங்குழக்கமொய்த்தெழுந்

திட்டமுரப்புள்ளினமிரற்றுமென்பவே.

இ - ள். சுரூவினத்தோடே முதலைத்திரன் கரையிலேவந்த ஆளை எதிர்ப்படப் பெறவாய் உள்ளேதிரிதருதலான், அதற்கஞ்சி விசைத்துப்பாய் வனவாகிய இரூ உழக்குதலின் ஈட்டமறாத புள்ளினம் எழுந்தரற்றுமென்க.

முன்னே கழியிணந்தமைபெறுதலின், சுறவுகூறினர். கரையில்அஞ்சி ஆழத்திற்கென்றால் ஆளிக்கொல்லுதல் அவற்றிற்குத்தொழில். (சுசு)

96. சிறையனப்பெடையினோடிச்சேவல்போ

யறுபதவண்டினமார்ப்பத்தாமரை

யுறைவதுகுழுவினினீங்கியோகொடு

கறையறமுயல்வதோர்கடவுளொத்ததே.

இ - ள். அன்னப்பெடையினோடே சேவலுடிப்போய் வண்டினமெ முந்தார்ப்பத் தாமரைப்பூவிலே ழுவிந்திருக்கின்றது, சுற்றத்தினின்றநீங்கிக் கறையறத் தீயிடைநின்று யோகத்தோடு தவஞ்செய்வதோர்கடவுளையொத்த தென்க.

கறை - மும்மலம். யோகம், திரிந்தது. எழுந்தவண்டு பகைக்கும், பூ நெருப்பிற்குமுவமம். (சுஎ)

97. அரும்பொனும்வெள்ளியுமணியுமல்லது
கருங்கலந்தோய்விலாக்காமர்பூந்துறை
குரும்பைமென்முலையின்மேற்குலாயகுங்குமம்
விருந்துசெய்திடவெற்றேனிசேந்ததே.

இ - ள். குளிப்பார்முலையிற்குங்குமம், தன்னைப் புதுமைசெய்தலாலே
பொற்குடமுதலியனமுகத்தலல்லது மட்குடமுகவாத துறை மேனிசிவந்த
தென்க.

பொன்முதலியகாரணப்பெயர், அவற்றானியன்ற காரியத்தின்மேனின்
ஆகுபெயர். வெறி - மனம். (௬௮)

98. பட்டவர்த்தப்பலிற் பரவையேந்தல்கு
லட்டொளியரத்தவாய்க்கணிகையல்லது
மட்டுடைமணமகண்மலர்ந்தபோதினாற்
கட்டுடைக்காவலிற்காமர்கன்னியே.

அட்டு ஒளி அரத்தம் - உருக்கி ஒளியையுடைய அரக்கு. மட்டு - காம
பானம். கட்டு - கற்பித்தல்.

இ - ள். அகப்பட்டவரைக் களாயேறாமற்கோறலிற் பரத்தையை
யொக்கும்; அதுவொழிய மலர்ந்தபூவினால் மணஞ்செய்த குலமகளையொக்
கும்; காவலாற் கன்னியையொக்குமென்க. (௬௯)

99. நிகாகதிர்நித்திலங்கோத்துவைத்தபோல்
வினாகமழ்கமுகின்மேல்விரிந்தபாளையுங்
குளாமதுக்குவளைகள்கிடங்கிற்பூத்தவு
முளையினைஒரோசனையுலாவிநாறுமே.

குளாமது, வினைத்தொகை. உளா - புகழ்; புகழால் எங்குமுலாவி.

இ - ள். நித்திலத்தைக்கோத்துவைத்தபோற் களாயிற் குமுகின்மேல்
விரிந்த வினாகமழ்பாளையும், அகழிற்பூத்தகுவளையும் உலாவி ஒரோசனைநாறு
மென்க. (௭௦)

100. தாய்முலைதழுவினகுழவிபோலவு
மாமலைதழுவினமஞ்சுபோலவு
மாய்முகிறழீஇயசும்பரூதநெற்றிய
சேயுயர்மதில்வகைசெப்புகின்றதே.

இ - ள். நீர்சுமந்தினைத்த மேகத்தைத் தன்னிடத்தே அணைத்தலா
லே குழுவியை அணைத்த தாயுடையமுலைபோலவும், மஞ்சைத்தன்னிடத்
தேஅணைத்த பெரியமலைபோலவும் அசும்பரூததலையையுடைய மதிலின்கூறு
பாடு இனிக் கூறுகின்றதென்றொன்க. (௭௧)

வேறு.

101. மாற்றவர்மறப்படைமலைந்துமதிப்பற்றி
 னூற்றுவரைக்கொல்லியொடுநூக்கியெறிபொறியுந்
 தோற்றமுறுபேய்களிறுதுற்றுபெரும்பாம்புந்
 கூற்றமனகமுகுதொடர்குந்தமொடுகோண்மா.
 இதுமுதலாக, “கரும்பொன்” (எரு) அளவுமொருதொடர்.

நூற்றுவரைக்கொல்லி - சடக்கி; நூறுபேரை ஒருகாற் சொல்வதொரு பொறி. நூக்கி - தள்ளி. எறிதல் - அடித்தல்; “சேரிபம் பெண்டிர் ரெஞ் சத் தெறிய” (நற். கஎக.) என்றாற்போல. தோற்றமுறுபேய் - கட்புல னாகியபேய். துற்றுதல் - விழுங்குதல். தொடர் - துவக்குசங்கிலி. குந்தம் - விட்டேறு. கோண்மா - புலிமுதலியன. இவற்றிற்கு எண்ணும்மைவிரிக்க.()

102. விற்பொறிகள் வெய்யவிடுகுதிரைதொடரயில்வாள்
 கற்பொறிகள் பாவையனமாடமடுசெந்தீக்
 கொற்புனைசெய்கொள் ளிபெருங்கொக்கெழில்செய்கூகை
 நற்றலைகடிருக்கும்வலிநெருக்குமரநிலையே.

விடுகுதிரை - பகைவர்மேலே விடுங்குதிரைப்பொறி. தொடர்வாள் - தானேதொடர்ந்துகொல்லும்வாள். கற்பொறிகள் - இடங்கணிமுதலியன. பாவையும் அன்னமும் மாடங்களும் அடப்படுத்தியும்; மாடம் - நாடகசாலை. கொல் - கொற்சாதி. காய்ந்த இரும்புடன் கொளுத்தலின், கொள்ளியென்றார். எழில், இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. தலைகளைத்திருக்கிகொள்ளும்வலியுடனே நெருக்குமரமாவது ஐயவித்துலாம். இவற்றிற்கும் உம்மைவிரிக்க. (எரு)

103. செம்புருகுவெங்குகளிகளும்பிழ்வதிரிந்தெங்கும்
 வெம்புருகுவட்டிமிழ்வவெந்நெய்முகந்துமிழ்வ
 வம்புமிழ்வவேலுமிழ்வகல்லுமிழ்வவாகித்
 தம்புலங்களால்யவனர்தாட்படுத்தபொறியே.

எவ்விடத்தந்திரித்து செம்புருகினகை உமிழ்வனவும், பகைவர் வேதற்குக்காரணமான உருகுவட்டைஉமிழ்வனவும், நெய்யைஉமிழ்வனவுமாக யவனார் இயத்திரித்த பொறியும். உம்மை விரிக்க. ஆகி, ஆக. புலம் - அறிவு. ()

104. கரும்பொணியல்பன்றிகதநாகம்விடுசகடங்
 குரங்குபொருதகரினெடுகூர்ந்தரிவதுண்ணுல்
 பார்த்தபுகம்பொற்கொடி பதாகையொடுகொழிக்குந்
 திருந்துமதிநெவ்வர்தலைபணிப்பத்திருந்தின்றே.

இரும்பான்இயன்ற பன்றி. நாகம் - விடவரவு. நூல் - அரிகயிறு. பதாகை - பெருங்கொடி.

இ - ள். பொற்கொடிகள் பதாகையொடு கொழிக்குந் திருந்துமதில், மாற்றவர் மறப்படை அகழைக்கடந்து தன்னைப்பற்றின், அத்தெவ்வர் தலை

பனிக்கும்படி நூற்றுவனாக்கொல்லிமுதல் மரநிலையீரகவுள்ளவையும், செம்புருகு கனிமுதலியவற்றை உமிழ்வனவாக யவனர் தாட்படுத்த பொறிகளும், பன்றிமுதல் துண்ணூலீரகவுள்ளவையும் திருந்திற்றென்க.

மதில் இன்னதும்இன்னதும்திருந்திற்றெனச் சீனவினை முதலொடு முடிந்தது. பற்றிற் பனிப்பவென்க; இத்தொடர்நிலையிற் சொற்களைத்துணித்துப் பலவிடத்தினுமெடுத்துக்கூட்டியது, செய்யுளுறுப்பு இருபத்தாறிலும் மாட்டென்னுமுறுப்பாதலின், “அகன்று பொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்று பொருண்முடியத் தந்தன ருரைத்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்” (தொல். பொரு. செய். ௨௧௦.) என்றும், “மாட்டு மெச்சு மு நாட்ட லின்றி, யுடனிலை மொழியினுந் தொடர்நிலை பெறுமே” (தொல். பொரு. செய். ௨௧௧.) என்றும் தொல்காப்பியனார்கூறினார். இதனால், நாடு முதலியகவிகளில் மாட்டின்றி வந்தனவுங்கொள்க. இவ்விதி மேல்வருவனவற்றிற்குங்கொள்க. (௭௮)

105. வயிரவனாகண்விழிப்போன்றுமழையுக்கும்

வயிரமணித்தாழ்க்கதவுவாயின்முகமாக

வயிரமணிஞாயின்முலைவான்பொற்கொடிக்கூந்தல்

வயிரக்கிடங்காடைமதிற்கன்னியதுகவினே.

வனாகள் கண்விழிப்பனபோன்று கதவுடையவென வினைக்குறிப்பொடு முடிந்தது. மழையுக்கும்வாயிலெனவே கோபுரமாம். ஞாயில் - எப்புழைக்குடுவாய் எய்து மறையுஞ்சூட்டு. கவினது என மாறுக. ‘அது’ இடப் பொருளுணர்ந்திற்று.

இ - ள். முலையினையும் கூந்தலினையும் ஆடையினையுமுடைய மதிற் கன்னி கதவினையுடைய நாலுவாயிலும் நாலுமுகமாகக் கவினிடத்ததாயிற் றென்க.

இனி, ஆகவென்பதை எங்குங்கூட்டி, மதில் இன்னது இன்னதாகக் கவினிடத்தென்றுமாம். மதிலில் இன்னது இன்னதாகையினாலே அம் மதிர்கன்னியதாயிருக்கும்அழகென்றுமாம். (௭௯)

106. செம்பொன்மழைபோன்றடிதொறாயிரங்கன்சிந்திப்

பைம்பொன்விளைநீவினிதிதடிந்துபலர்க்கார்த்தி

யம்பொனிலத்தேகுருடியகநகரமதுதா

ஐம்பருலகொப்பததன்நன்மைசிறிதுரைப்பாம்.

இ - ள். இனிக் கூறாகின்றது, பொன்விளைகின்றநீவில் நிதியைவெட்டிப் பொன்னைமழைபோன்று அடிக்கடிசிந்திப் பலர்க்கும் பல ஆயிரங்களைக் கொடுத்து கிறைவித்ததினாலே மறுமையில் தேவருலகத்திலே செல்லுங்குடியையுடைய உண்ணகரம்; அதுதான் நுகர்ச்சியான் உம்பருலகொப்பவொன்றாயினும் அதன்நன்மை சிறிதுகூறுவாமென்றொரென்க. (௮௦)

வேறு.

107. துப்புறழ்தொண்டைச்செவ்வாய்த்தோழியர்காமத்துதி
னெப்பவொன்றாதிதாகவாயிரத்தோரெட்டொருச்
செப்பித்தஞ்செம்பொனல்குனலம்வனாவின்றிவிற்கு
முப்பமைகாமத்துப்பினவரிடமுரைத்துமன்றே.

இ - ள். வேட்கையினைவினைவிக்குந் தோழியராகியதூதாலே செம்பொன்
ஒன்றாதிதாக ஆயிரத்தென்கழஞ்சுள்கு, வந்தவனுக்கு ஒப்ப விலைசொல்லித்
தம்மல்குலைவிற்கும் உவர்ப்பில்லாத காமநுகர்ச்சியையுடைய பரத்தையரிடத்
தைதக் கூறுவாமென்க.

தொண்டை, வாய்க்குஅடை. நலம்வனாவின்றி - ஒருவரிடத்தும் அன்பு
நிலைபெற்றி. “உப்புடையமுந்நீர்” (நாம. உடுக.) என்றார் உவர்ப்பிற்கு ;
உப்பு - இனிமையுமாம். இனி உவமத்தொகையாக்கி, இதற்கு இஃதுஅள
வென்று உப்பிடுமாறபோலக் கொடுக்கும் பொருளளவான அன்பென்று
முரைப்ப. துப்பையொக்கும் தொண்டைபோலும்செவ்வாயென இரண்டிவ
மையும் செவ்வாயை நோக்குதலின், அடுத்தவரலுவமையன்று. (எஅ)

108. குங்குமமெழுதிச்சார்வுந்திண்ணையுங்குயிற்றியுள்ளாற்
றங்குமென்சார்த்தத்தோதிதாமமுந்தாழநாற்றி
யெங்குநற்சுவர்கடோறுநாடகமெழுதியேற்பப்
பொங்குமென்மலர்பெய்ச்சேக்கைபொலிந்துவின்புகற்சியுண்டே.

இ - ள். அச்சேரிப்புறமெங்கும், சார்த்திருக்குமிடத்தையும் திண்ணை
யையும்பண்ணிக் குங்குமத்தாலேமெழுதி, உள்ளெல்லாம் மெழுகினசந்தனத்
திலே மாலையையும்தாழநாற்றிச் சுவர்கடோறும் காமக்குறிப்புப்பட நாடக
மெழுதிச் சிசக்கைபொலிந்து விண்ணை விரும்பப்பண்ணுதலுடைத்தென்க. (.)

109. தூசுசூழ்பரவையல்குல்சமக்கலாதென்னவீழ்த்த
காசுசூழ்கோவைமுத்தங்கதிர்முலைதிமிர்ந்தசார்த்தம்
வாசநற்பொடிகண்மாலேவண்ணெவீழ்த்தமுற்ற
மாசைப்பட்டரசவைகவருங்கடி கமழமுன்றே.

இ - ள். தூசுசூழல்குலைச்சூழ்த்தகோவை, இவ்வல்குல் நம்மைச் சமக்க
மாட்டாதென்று கருதினாற்போல வீழ்த்தகாசு முத்தம் சார்த்தம் சுண்ணம்
மாலே என்கின்றவைவீழ்த்தமுற்றம் அரசு விரும்பித்தங்கும்படி கமழமுன்க.

110. அஞ்சிலம்பொலியோடல்குற்கலையொலியணிந்தமுன்கைப்
பஞ்சிமெல்லிரநிற்பாணிபண்ணெலிபவழச்செவ்வா
யஞ்சினேந்தியுயிர்க்குந்தேன்சோர்குழலொலிமுழவினோசை
துஞ்சலிலோசைதம்மாற்றுநக்கமுநிகர்க்கலாதே.

முன்பு சேடியர்கையாற் செம்பஞ்சணித் தவிரல், செவ்வாயை முன்னும் பின்னங்கூட்டுசு, வாயுறுத்தற்குஅஞ்சி உற்றபின் தன்றொழின்முடித்தற்கு நேர்த்துணுதுங்குழல்.

இ - ள். சிலம்பொலியோடே கலையொலி யாமொலி பாட்டொலி குழ லொலி முழவினொலியாகிய ஒழியா ஒலிகளாலே இச்சேரிக்குத் துறக்கமு மொவ்வாதென்க. (அக)

111. தேனுலாமதுச்செய்கோதைதேம்புகைகமழலூட்ட
வானுலாஞ்சடர்கண்முடிமாநகிரவுசெய்யப்
பானிலாச்சொரிந் துநல்லாரணிகலம்பகலைச்செய்ய
வேனிலான்விழைந்தசேரிமேலுலகனையதொன்றே.

சுடரென்றது - ஞாயிற்றினதுசுடரையும் திங்களினதுசுடரையுமாக்கிப் பானிலாவைத் திங்களின்சுடரிந்கேற்றுக.

இ - ள். கோதையைப்புகைத்தலால் அப்புகை வானுலாஞ்சடர்களை மறைத்து நகராப் பகலேஇரவையுண்டாக்க, அவ்விரவை நல்லாரணிகலத் தின் மாணிக்கங்கெடுத்தப் பசற்பொழுதைச்செய்ய இயல்பானஇரவிலும் பா னிலாச்சொரிந்து வானுலாவுத்திரங்களின்சுடர்களை அம்மணிகண்மறைத்துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய அச்சேரி மேலுலகை யொப்பதொன்றே யாயிற் றென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம். இரவும்பகலுமின்மையிற் றுறக்கமொத்தது. இனி, பால் - பருதி, நிலா - ஒளியென்று முறைப்ப; “நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூண்” (விம. சுஉ.) “பணிகிலாவீசும்பைம்பொற்கொடி” (இலக். கடுச.) என்றாற் போல. (அஉ)

112 இட்ட நூலவழாமையோடியோசனையெல்லேனீண்டு
மட்டிவார்மாலேவேய்ந்துசதுக்கங்கண்மலிந்தகூடம்மைப்
பட்டமும்பசும்பொற்பூணும்பரந்தொளிகிழற்றுந்தீந்த
னட்டிந்தாரணிந்தமார்பராவணங்கிளக்கலுற்றேன்.

இ - ள். வலித்தனாற் செவ்வைதப்பாமற்கிடந்து நீண்டு வேயப்பட்டு நாற்சத்திகளிலே மிக்கஒலியினையுடைய அங்காடித்தெருக் கூறுதலுற்றேனெ ன்றாரென்க.

தம் தரத்திற்கேற்ப்பெற்ற பட்டமும் பூணும் எங்கும்விளங்குதற்குக் காரணமான வணிகர் முதலாயினார். (அங்)

113. மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டைவம்பணிமுத்தமாலேக்
கணிபுனைவழுத்திண்காழ்கம்பலக்கிடுகினூன்றி
யணிகிலபெழுதிச்சாந்தினகிற்புகைத்தம்பொற்போதிற
றிணிகிலமணிந்துதிகொகையவிசிதறினாரே.

கணி - நூல்போனவன்; அவன்புனைந்தகாழ், துணிநிலம் - படுத்த நிலம். தேங்கொணையவி - தெய்வங்கள் இனிதாகக்கொண்ட ஐயவி.

இ - ள். மணியழுத்தின பொன்னுற்செய்த கடைமணியையுடைய கச் சுத்துக்கின பவழக்காம்பைக் கம்பலம்வேய்ந்த சட்டத்திலே கொளுத்தி ஊன்றி மெழுகிப் புகைத்து அணிந்து சிதறினாரென்க.

முத்தமாலையுணந்த கெடுகு.

(அச)

114. பொன்சொரிகதவுதாளிற்றிறந்துபொன்யவனப்பேழை
மின்சொரிமணியுமுத்தம்வயிரமுங்குவித்துப்பின்னு
மன்பெரும்பவழக்குப்பைவாலணிகலஞ்செய்குப்பை
நன்பகவிரவுசெய்யுநன்கலங்கூப்பினுரே.

இ - ள். பொன் தானேசொரிதற்குக் காரணமானகதவைத்திறந்து பேழையிலிருந்த மணிமுதலியவற்றைக்குவித்துப் பின்னரும் பவளத்திரள்னையும் குறைப்பணிகளையும் நீலமணிப்பூண்டனையும் குவித்தாரென்க.

நன்பகல் - கடும்பகல்.

(அஇ)

115. விழுக்கலஞ்சொரியச்சிந்திவீழ்ந்தவையெடுத்தக்கொள்ளா
வொழுக்கினரவர்கள் செல்வமுரைப்பரிதொழிகவேண்டா
பழுக்குலைக்கமுருந்தெங்கும்வாழையும்பசும்பொனாலு
மெழிற்பொலிமணியினாலுங்கடையொறுமியற்றினுரே.

இ - ள். கலத்தைச்சொரிதலாற் சிதறிவீழ்ந்தவற்றைக்கொள்ளா ஒழுக்கினர்; அதுவேயன்றி, அவர்க்கு நாடோறுநடுத்தற்குக் கழுகு முதலியன தேட வேண்டா; அஃது என்னையெனின், அவற்றைப் பொன்னாலு மணியாலும் இயற்றினராதலான். அவர்கள் செல்வம் என்னாலுரைத்தலரிது; இனி நீரும் கேட்கவேண்டுமென்னும்விருப்பத்தை ஒழிவீராகவென்க.

இனி உரைப்பரிது, கேட்கவிரும்பவேண்டா, ஒழிகவென்றுமாம். (அச)

116. மூசுதேனினுலின்மூசுமொய்திணையியம்பியாங்கு
மோசையென்றுணரினல்லாலெழுத்துமெய்யுணர்தலாகாப்
பூசுசார்தொருவர் பூசிற்றெழுவர் தம்மகலம்பூசி
மாசனமிடம்பெருதுவன்கடைமலிந்ததன்றே.

இருலின்மூசு தேன்போலமூசு. உம்மை, சிறப்பு. ஒரோசையும் பாடம். பூசுசார்து - நன்குமதித்த சாந்து. பூசி - பூசு.

இ - ள். மாசனம் போக்கிடம்பெருமல் ஒருவர் பூசிற்று எழுவர்தம்மகலம் பூசும்படிமூசு ஆங்குப்பிறந்த ஓசையும் மொய்திணைபோல இயம்பி ஓசையென்று உணர்தலன்றி எழுத்தின்வடிவு உணர்தலாகாதாய்க் கடையிலே மலிந்ததென்க.

நான்குசாதியும் அதுலோமப் பிரதிலோமரும் சங்கராசாதியும்பற்றி, எழுவரென்றார்.

(அஎ)

117. மெய்யணிபசும்பொற்கண்ணமெககுநானதீரி
னைதுபட்டொழுமியானையழிமதங்கலந்துசேராய்ச்

செய்யணிகலன்கள் சிந்திமாலையுமதுவுமல்கி
வெய்தடியிடுதற்காகா வீதிகள் விளம்பலுற்றேன்.

அணிசண்ணம், உண்டசோறுபோனின்றது ; மிச்சில்கவிழ்த்தல் மரபு.
செய்யணிகலம் - அரிதிற்செய்தகலம். மாலையினும் கலத்தினுநீண்டுதற்கு
அடிநாணிற்று, தமது நலத்தான்.

இ - ள். அணித்துமிக்கசண்ணம் நானத்தாலும் பனிநீராலும் இளகு
தப்பட்டு வீதியில் ஒழுசலின், அதனோடு மதமுங்கலந்து மதுவுமல்கிச் சேரு
ய்ச் சிந்தி விரைய அடியிடுதற்காகா வீதிகள் கூறலுற்றேனென்க.

இவை பீடிகைத்தெருவொழிந்தன.

(அஅ)

வேறு.

118. முழுவணிமுதநகர்முரசொடுவளைவிம
விழுவணிமகளிர் தம்வீனாகமழிள முலை
யிழையணியொளியினவெயில்செயவிடுபுகை
மழையெனமறையினபொலிவினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால், முழவுகளைத்த கோயில்களிலே முரசும்வளையும் விம்
முதலால், அவ்விழவிற்கு ஒப்பித்த மகளிருடைய முலையினணிந்த இழையி
வொளி இளவெயிலை உண்டாக்கும்படி இடுகின்றபுகை மழையென ஞாயிற்
றைமறைத்த பொல்வினையுடைத்தாயிற்றென்க.

(அக)

119. குடையொடுகுடைபலகளிறொடுநெரிதர
வுடைகடலொலியினொடுவரார்பலிசெல
முடியொடுமுடியுறமிடைதலின்விடுசுடர்
கொடியுடைமழையினிற்சுலவியதொருபால்.

உடைகடலொலி - உடைகடலொலிபோலும் ஒலி.

இ - ள். ஒருபால், அரசனைக்குடையுங்குடையும் களிறுங்களிறும் பல
நெருங்கிச் சேவித்தல் காரணமாகத் தேவருடைய பலிநடத்தலாலே, அத
னைச் சேவிக்கும் அரசர்முடியு முடியுநெருங்குதலின், விடுசுடர் மழையின்
மின்போற் குலவியதென்க.

இது, செல்வமுண்டாதற்குப் பலிநடக்குமென்றார். இனிப் பலிநடத்த
லிற் குடைமுதலியன நெரிதர முடி நெருங்கிற்றென்றுமாம்.

(சு0)

120. பூத்தலைவாரணப்போர்த்தொழிவிளையவர்
நாத்தலைமடிவிளிக்கூத்தொடுகுயிறரக்
காய்த்துறுதமனியத்துகளொடுகடி கமழ்
பூத்துகள் கழுமியபொலிவினதொருபால்.

பூ - தோன்றிப்பூ. காய்த்துறு - காய்த்துதலுற்ற.

இ - ள். ஒருபால், கோழிப்போரின்வெற்றியைத் தமதாகவுடைய இளை யவர் சிழக்கைக்கூத்தோடு நெருங்குதலான், அப்பொழுதுசிந்தும் பொற்றுக் கும் பூத்துக்கனாமயங்கின பொலிவினதென்க. (கக)

121. மைந்த்ரோடேயமகளிரையினையவ
ரந்துகில்பற்றலிற்காசரிந்தணிகொர்
சுந்தரநிலமிசைச்சொரிதலின் மின்னணிந்
திந்திரதிருவினெழிவினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால், கணவரோடேயமகளிரை அவர் துகில்பற்றலிற் காசு கோவையற்று நிலத்தே விசையோடேசுந்துதலின், ஒளியையணிந்து வான வில்லின் எழிலினதென்க.

சுந்தரம் - நன்மை.

(கஉ)

122. வளையறுத்தனையனவாலரியலம்பத
மளவறுநறுநெயொடிகுறியமைதுவை
விளைவமைதயிரொடுமிசைகுவிர்விரையுமி
னுளவணிகலமுனமுரையினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால், வளையை நுண்ணிதாக அறுத்தாற்போன்றனவாகிய வாலியஅரிசியாலமைத்தசோற்றையும் நெய்யால்அட்டகறியையும் முற்றின தயிராலமைத்த துவையினையும் மிசைகுவிர்விரை வினையுங்கோள்; உண்டால் தருதற்கு அணிகலமுளவெனும் உரையினதென்க.

ஒடு, எண்ணெடுவுமாம். வாலவிழும் பாடம்.

(கங)

123. வரைந்நாயருவியின்மதமிசைசொரிவன
புரைந்நாகளிரொடுபுனைமணியியறேர்
வினைந்நாயிவுளியொடினையவர்விரவுபு
குரைந்நாகுளிர்புனல்யாற்றினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால், மலையொழுங்கின்அருவியைத் தம்மேலேசொரிந்து கொள்வனபோல மதத்தை மேலே சொரிவனவாகிய உயர்ச்சியையுடைய களிற்றோடும் தேரிழ்ப்புண்டாற் செலவுவினாந்த இவளையோடும் இளையவர் விரவி நிராத்த யாற்றினதென்க.

அருவிபோல் வீழ்கின்ற மதமென்பாருமுளர். மிகையும் பாடம். (கச)

124. வரிவளையரவமுமணிமுழவரவமு
மரிவளர்கண்ணியரணிகலவரவமும்
புரிவளர்குழலொடுபொலிமலிகவினிய
நிருவிழைகடிமுனைதிருவிதின்மொழிவாம்.

புரிவளர்குழல் - நரம்பிடத்து இசைவளர்த்தற்குக் காரணமாகிய குழல்; “குழல்வழி யாழெழிஇத் தண்ணுமைப் பின்னர், முழவியம்ப லாமத்திரி கை.” (கடத்தூல்); புரி - விருப்பமுமாம்.

இ - ள். குழலொடு வளையரவமும் முழவரவமும் கலவரவமும் கவினி யமனைகளைச் செவ்விதாகக் கூறுவாரென்றாரென்க.

இஃது அரசற்குரியவர் இருப்பு.

(கூடு)

வேறு.

125. பாவையன்னவர்பந்துபுடைத்தலிற்
லாவியன்னம்வெரீ இத்துணையென்றுபோய்க்
கோவைநித்திலமாடக்குழாமிசை
மேவிவெண்மதிதன்னொடிருக்குமே.

இ - ள். மகளிர் பந்தடித்தலின் அன்னம் அவ்வோசைக்கு வெருவி மதியை இனமென்றுகருதிக் கூடப்போய் மாடங்களின்மேலே அம்மதியோ டே மேவியிருக்குமென்க.

மதி இயங்குந்தோறும் தானும் இயங்கிற்று.

(கூசு)

126. திருவந்நீணகர்ச்செம்பொனினீடிய
வுருவவொண்கொடியூழினுடங்குவ
பரவைவெங்கதிர்ச்செல்வனபன்மயிர்ப்
புரளிபொங்கழலாற்றுவுபோன்றவே.

பரவை - பரத்தல்.

இ - ள். அத்திருவையுடையமனைகளில் நீடியகொடி முறையால் அசை வன, செல்வனுடையபுரவியை அழலாற்றுவுபோன்றனவென்க.

(கூஎ)

127. இழைகொள்வெம்முலையீரமுலர்த்துவார்
விழையலுட்டியமேதகுதீம்புகை
குழைகொள்வாண்முகஞ்சூழ்குளிரங்கதிர்
மழையுண்மாமதிபோன்மெனத்தோன்றுமே.

இழை தான்விரும்பிக்கொண்ட வெவ்வியமுலையிலே கணவர்பூசிய சந் தனமுதலியவற்றின் ஈரத்தைஉலர்த்துவார், தொழிற்பெயர்.

இ - ள். கணவர்விழைய ஈரமுலர்த்துவாரூட்டிய புகைகுழ்முகம் மழை யுட்குளிரும் கதிர்மதிபோலுமெனத் தோன்றுமென்க.

(கூஅ)

128. செம்பொற்கண்ணிசுரூர்களைந்திட்டவு
மம்பொன்மாலையவிழ்ந்துடன்விழ்ந்தவுந்
தம்பொன்மேனிதிமிர்ந்ததண்சாந்தமும்
வர்புண்கோதையர்மாற்றுமயலரோ.

இ - ள். மகளிர் தம்மேனிதிமிர்ந்தசாந்தமும் மயிர்கூலைந்துசோரவீழ்ந் தமாலையும் சுரூர்களைந்த கண்ணியும் சேடியர்மாற்றும் தூரலென்க.

வண்டுள் புதுமையையுண்ட பழமாலையைச்சூடிதலிற் சேடியராயிற்று. “கண்டுகை விட்ட மயல்” (நால. தூய்தன்மை, நு.) என்றார் பிறரும். (கூக)

129. வேரியின்மெழுக்கார்த்தமென்பூநிலத்
தாரியாகவஞ்சாந்தந்தளித்தபின்
வாரிநித்திலம்வைப்பொற்பூவொடு
சேரிதோறிதுசெல்வத்தியற்கையே.

அரி - ஐம்மை; விகாரம். ஆரி - அழகென்றுமாம்; ஆரியாக - மேலாக
வென்றுமாம். மேலும், “தளித்தசுண்ணம்” (பது. ௧௬௫.) என்ப. வேரி -
இருவேரியுமாம்.

இ - ன். நாற்றமும் தோற்றமும் இனிபவற்றான் மெழுகிய மெழுக்கு
ஆர்ந்த வேரியையுடைய பூநிலத்தே ஐதாகத் தொழில்படச் சாந்தைப்பூசின
பின்பு பொற்பூவொடு நித்திலத்தையும் வைப்பார்கள்; சேரிதோறும் செல்
வத்தியற்கை இத்தன்மைத்தென்க. (௧௦௦)

130. கருணைவாசமுங்காரிருங்கூந்தலா
ரருமைசான்றவகிற்புகைவாசமுஞ்
செருமிச்சேந்துகண்ணீர்வரத்தேம்பொழி
லுரிமைகொண்டனவொண்புறவென்பவே.
கூந்தலிலார்ந்த புகையென வினைத்தொகை; ^{சேர்ந்}பெயருமாம்.

இ - ன். புறவுகள் பொரிக்கறியினது வாசப்புகையும் அகிலினது வாச
ப்புகையும் செருமிக் கண்ணீர்வருதலாலே பொழிலைத் தாம் இருத்தற்குரிய
இடமாகக் கொண்டனவென்க. (௧௦௧)

131. நறையுநானமுநாறுநறும்புகை
விறகின்வெள் ளியடுப்பினம்பொற்கல
நிறையவாக்கியநெய்பயிலின்னமு
துறையுமாந்தர்விருந்தொடுமுண்பவே.

நறை - நறைக்கொடி. நானம் - தூவியெரிக்கும்புழுது. நிறைய - மடை
தூல் விதியிற்குறையாமல். விருந்து பெறற்கருமையின், உம்மை-சிறப்பும்மை.

இ - ன். வெள்ளியடுப்பிலே நறையுநானமுநாறும் நறும்புகைவிறகா
லாகுகினை அமுதை மாந்தர் பொற்கலத்தே விருந்தோடுமுண்டபென்க.

விறகு - சந்தனமுதலியன.

(௧௦௨)

132. பாளைமென்கமுகின் பழமெல்லிலை
நீள்வெண்டாடத்துநின்றுகொண்டநல்லா
ராளிமொய்ம்பர்க்களித்தணிசண்பக
நாள்செய்மாலையகமுடிப்பெய்பவே.

மணமெல்லியபாளை. வெள்ளிலைபாடமாயின், கொம்பிலேவெழுத்ததாம்.
நகைமுடி - முத்தமாலையையுடையமுடி.

இ - ள். நல்லார் மாடத்தேநின்று பாக்கையும் வெற்றிலையையும் பறித்துக்கொண்டு மொய்ம்பர்க்குக்கொடுத்து அவரணிந்த சண்பகமாலையையாங்கி நாட்காலமன்றியினும் வேட்கைமிகுதியால் தமதுமுடியிலே பெய்வரென்க.

இனி நாட்காலத்தேசெய்த சண்பகமாலையணிந்த முடியிலே அக்காலத்திற்கு உரிய பூக்களைப் பெய்வரென்றுமாம். (௧௦௩)

133. எழுதுவானெடுங்கண்ணிணையநல்லார்
மெழுகுருங்குமமாப்பிடைவெம்முலை
யுழுதுகோதையுஞ்சாந்துமுவந்தவை
முழுதும்வித்திவினைப்பாதினைப்பவே.

மையெழுதுங்கண். ஞங்குமமெழுகும். தினைப்பன - கரணங்கள்.

இ - ள். அம்மணிக் கணவர்பாப்பிலே முலையாலே உழுது கோதையையும் சாந்தையும் வித்தித் தினைப்பனவற்றில் தாங்கள் உவந்தனவற்றை முழுதும் வினைப்பரென்க. (௧௦௪)

134. குஞ்சிமேலனிச்சம்மலர்கூட்டுணு
மஞ்சிலோதியரம்மலர்ச்சீரடி
மஞ்சதோய்மணிமாடத்துமல்குபூம்
மஞ்சிமேலும்பனிக்கும்பனிக்குமே.

கூட்டுணும் - கவரும்.

இ - ள். ஒதியருடைய அனிச்சமலர்கூட்டுணுஞ் சீரடி ஆடவர் குஞ்சிமேலும் பனிக்கும்; மஞ்சிமேலும் பனிக்குமென்க.

கோபத்தாலும் கரணத்தாலும் நடுங்கிற்றென ஊடலுங்கூடலு முணர்த்திற்று; “சொல்புனற் தளிரி னடுங்குவன னின்று” (பதிற். ௩௨.) என்றார் பிறரும். நகராதலின், ஊடற்குக் காரணங்கூறாராயினார். “ஞஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற், பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்” (தொல். சொல். இடை. ௩௬.) என்பதனாற் குஞ்சிமேலுமென்று உம்மைகொடா ராயினார். (௧௦௫)

135. தூமமேகமழுந்துகிழ்சேக்கைமேற்
காமமேதுநர்வார்தமகாதலால்
யாமமும்பகலும்மறியாமையாற்
பூமிமாநகர்பொன்னுலகொத்ததே.

எகாரம், தேற்றம். காமமே - எகாரம் பிரிசிலை. “யாமத்துமெல்லையும்” (சுல்த. ௩௩௬.) என்றார்பிறரும். பூமியின். பூமென்மாநகரும் பாடம்; பூ - வடமொழி.

இ - ள். சேக்கைமேல் துகர்வார் தம்முடைய காதலால் இரவும்பகலும் அறியாமையின், அந்நகர்பொன்னுலகத்தை ஒத்ததென்க. (௧௦௬)

136. அரவுகான்றிட்டவங்கதிர்மாமணி
யுரவுநீர்முத்துமுள்ளுறுத்துள்ளன
விரவன்மாந்தர்க்குமின்னவையீவதோர்
புரவுபூண்டனர்பொன்னகர்மாந்தரே.

உரவுநீர் - உலாவுநீர். உம்மை, இழிவுசிறப்பு.

இ - ள். மணியுமுத்தும் உள்ளுறுத்து இன்னவை இரவன்மாந்தர்க்கும் உள்ளனவாதலாற் பொன்னகர்மாந்தரே புரவுபூண்டனரென்க.

இஃது இகழ்ச்சி. ஏகாரம், எதிர்மறை. இனி இன்னவை இரவன்மாந்தர்க்கும் உள்ளனவாயிருத்தலிற் பின் மாந்தரே புரவுபூண்டாரென்றது, உயிர் உறுப்புமுதலியன கொடுத்தற்குத் துணிந்தாரிவரே யென்றுமாம்; ஏகாரம், தேற்றம். (க௦௭)

137. முல்லையங்குழலார்முலைச்செல்வமு
மல்லன்மாநகர்ச்செல்வமும்வார்கழற்
செல்வர்செல்வமுங்காணியவென்பர்போ
லெல்லியும்மியையாரிமையாததே.

இ - ள். இமையார் இமையாதிருந்திருப்பு, நீயிர் இம்மூன்றுசெல்வத்தையும் விடாமற்காண்டற்கு யாம் விழித்திருந்தேமென்று தங்கண்ணை நோக்கிக் கூறுவாராப்போலே யிருந்ததென்க.

மூன்றாவன : போகமும் செல்வமும் வீரமும். 'என்பவே' என்பது பாடமாயின், இமையார், நீயிர் இவைகாண்டற்கு யாங்கள் இமையாதிருந்ததென்று கண்ணிற்குக் கூறுவாரென்க. ஏகாரம், ஈற்றைசை. (க௦௮)

138. முழவுஞ்சங்கமுமுன்றின்முழங்குவ
விழவும்வேள்வும்விடுத்தலொன்றின்மையாற்
புகழலாம்படித்தன்றிதுபொன்னக
ரகழ்தன்மாக்கடலன்னதொர்சும்மைத்தே.

வேள்வி - விசேடமான நாட்களில் நிகழ்வன; வேள்வென ஈறுதிரிந்தது.

இ - ள். விழவினும் வேள்வியி றும்ஒன்றைக் கைவிடுதலின்மையான், முழவும் சங்குமுழங்குவன, கடலன்னதோர் சும்மைத்தாதலான், இப்பொன்னகர் புகழலாம்படித்தன்றென்க. (க௦௯)

139. திங்கண்முக்குடையான்றிருமாநக
ரெங்குமெங்குமிடந்தொறுமுண்மையா
லங்கண்மாநகர்க்காக்கமறாத்தோர்
சங்கநீணிதியாற்றழைக்கின்றதே.

சங்கமென்னும் பேரொண்ணையுடைய தொண்டரிதியோடே.

இ - ள். ஸ்ரீகோயில், தெருவிடமெங்கும் மணையிடமெங்கு முண்டா கையிலே, மாநகர்க்கு இடந்தோறும் நிதியோடே அருத்தோராக்கம் தழை யாநின்றதென்க.

இனி, மாநகருண்மையால், நகர்க்கு ஆக்கமரூது; அவ்வாக்கம் ஒருசங் கநிதியாலே தளிர்க்கின்றதென்று மாம்; சங்கநிதி - அரசன். (கக0)

வேறு.

140. தேன்றலைத்துவலைமலைபைந்துகில்செம்பொன்பூத்து

ஞான்றனவயிரமாலேருகதிர்முத்தமலை

கான்மயிர்தேந்திநின்றகற்பகச்சோலையார்க்கு

மீன்றஞர்சுரந்தசெல்வத்திராசமாபுரமதாமே.

தேனைத் தலையிலே துவலையாகவுடைய மாலேமுதலியவற்றைப்பூத்து ஞான்றனவாகிய வயிரமாலேமுதலியவற்றைத் தோற்றவித்து, அமிர்தையேந் திநின்ற கற்பகச்சோலையென்று ஊறிற்று ஒருபெயர் கூறிற்று; இதற்கும் அவை யுண்மையின்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியஊர், யார்க்கும் அருளையின்று செல்வத்தைச் சுரந்த கற்பகச்சோலை; அஃது இராசமாபுரமென்னும் பெயரையுடைத்தா மென்க.

இனி, தான்சுரந்த அருளாலே யார்க்கும் மறுமையிற் கற்பகச்சோலையே யின்று அச்சோலையிற் செல்வத்தைத் தன்னிடத்தேயுடையது, இராசமாபுர மென்றமாம்; என்றது: இதில் வாழ்வாரருளைக்கண்டு பிறர்க்கும் அருள் பிறந்து சுவர்க்கமெய்துவரென்றவாறு.

இத்துணையும் நகரின்கிறப்புக்கறிஞர்.

(ககசு)

கோயிற்சிற் ப்பு.

வேறு.

141. வேகயாணைமீளிவெல்வெய்யதாணையையகோன்

மாகநீண்மணிம்முடிமாரிவண்மைகமாலில்சீ

ரேகவாணைவெண் குடையிந்நகர்க்குமன்னவ

னாகநீரநன்னகர்நன்மைதன்னஞ்செப்புவாம்.

தாணையென்றது ஒத்திதழன்றபடையை. ஐய - வியக்கத்தக்க. தேவர் புகழுமுடியென்று குவநன்மை கூறிஞர். சீர் - மிக்கபுகழ். ஏகவாணை - பொது வறவாளுதல்.

இ - ள். யாணைமுதலியவற்றையுடையமன்னவனது கோயிலின் நன் மையைச் சீறிது கூறுவாமென்றாரென்க. (கக2)

142. நீணிலம்வகுத்துநீர்நிரந்துவந்திழிதரச்

சேணிலத்தியற்றியசுத்திரச்சுருங்கைசேர்

கோணிலத் துவெய்யவாங்கொடுஞ்கறத்தடங்கிடங்கு

பூணிலத்துவைத்ததோர்பொற்பிணிப்பொலிந்தீத.

இ - ள். நீர் நிரந்துவந்திழியும்படி நீணிலத்தைவெட்டிப் புறம்பில் அகழ்தொடங்கிப்படுத்த வழிசேர்ந்தகிடங்கு நிலமகளுக்குப் பூணிட்டதோர் அழகுபோலப் பொலிந்ததென்க.

சுற, புறனடையாற்கொள்க; (தொல். எழுத். உயிர்ம. ௩௨.) சுருங்கை - கரந்தகற்படை. (கக௩)

143. இஞ்சிமாகநெஞ்சுபோழ்ந்தெல்லைகாணவேகலின்
மஞ்சுசூழ்ந்துகொண்டணிந் துமாகநீண்டநாகமு
மஞ்சுகின்னையென்றவினாண்டுநின் றுநீண்டதன்
குஞ்சிமாண்கொடிக்கையாற்கூவிவிட்டதொத்ததே.

இ - ள். மதிலானது மாகத்தின் நடுவைப்பிளந்து ராகத்தின் எல்லை யைக்காண ஏகுதலின், அதனை மஞ்சு முற்படப்போகாமற்றித்துப் பின்பு காலைக்கட்டிக்கொண்டு, ஆகாயத்தேயுயர்ந்தநாகமும் நின்னை அஞ்சுமென் றலின், தான் மேகபத்தத்தாலிலேநின்று தன்றலையினீண்ட கொடிக்கையாலே நம்மைவந்துகாண்கவென்று கூவிவிட்டதன்மையையொத்தது, அவைஅசைந் ததன்மையென்க.

குஞ்சி - கொடிநாட்டுக்குழி; கழையுமாம். (கக௪)

144 முத்தமாலேமுப்புரிமூரிமாமணிக்கத
வொத்தநான்குகோபுரமோங்கிநின்றொளிர்வன
சுத்திரெற்றிசூட்டியதாமநீண்டமணிவணன்
மத்தொளிமணிம்முடித்தாமநால்வபோலுமே.

இ - ள். மாமணிக்கதவையுடைய தம்மிலொத்த நீலமணிக்கோபுர னான்கிலும்நின்று ஒளிர்வனவாகிய சூலத்தினெற்றியிற்சூட்டிய முப்புரியாகிய முத்தமாலே, தாமத்தையுடைய உலகனர்தமாயோன் முடியில் தாமநால்வன போலுமென்க.

போன்றவும் பாடம். முப்புரியாகிய முத்தமாலையையுடைய கதவுமாம். தத்துதல் - வீசுதல். (கக௫)

145. சங்குவிம்முநித்திலஞ்சார்தொடேந்துபூண்முலைக்
கொங்குவிம்முகோதைதாழ்கூந்தலேந்துசாயலா
ரிங்குதக்களிப்பினாலெய்கியாடும்பூம்பொழில்
செங்கணிந்திரன்னகர்ச்செல்வமென்னதன்னதே.

சங்குவிம்முநித்திலம் - சங்கு குன்றியின்றமுத்து. செல்வம், ஆரு பெயர்.

இ - ள். நித்திலத்தைச் சாந்துடனேந்திய முலையினையும் கூந்தலினையு முடைய சாயலார் காமக்குறிப்போடுகூடியகன்ப்பார் சென்றுஆடும்பொழில் இந்நிரன ளிற் கற்பகச்சோலை என்னதன்மைத்து, அன்னதன்மைத்தென்க. (1)

146. வெள்ளியானைமென்பிடிமின்னிலங்குபைம்பொனாற்
றுள்ளுமானொருத்தலுஞ்செம்பொனம்பொன்மான்பிணை
யுள்ளுகாமமுள்சுடவேந்தனுங்குறைவதோர்
பள்ளிமாடமண்டபம்பசுங்கதிர்ப்பவண்ணமே.

இ - ன். வெள்ளியாற்செய்த களிற்ும் பைம்பொனாற்செய்த பிடியும்
செம்பொனாற்செய்த ஒருத்தலும் அம்பொனாற்செய்த பிணையும் ஒன்றை
யொன்று உள்ளுங்காமம் வேந்தனுள்ளத்தே வேட்கைமிருப்ப அச்சோலை
யில் அவன் உறைவதோர்மண்டபத்திற் பள்ளிமாடம் நாகருலகையொக்கு
மென்க.

இனி, வெள்ளியாலே யானையும்பிடியும் செய்தவென்றுமாம். (கக௭)

147. கோழாமணிம்மடற்கூந்தனெற்றியேந்திய
மாதையந்திரள்கனிமாமணிமரகதஞ்
சூழ்சூலைப்பசுங்கமுகுசூலுபானைவெண்பொனா
லுழ்திரண்மணி:க்கயிறாசலாடவிட்டதே.

இ - ன். பொன்னாற்செய்தபழத்தினையும் மரகதமணியாற்செய்த சூலை
யினையும் வெள்ளியாற்செய்த பாணையினையும் ஏந்திய கொழுவின அனாயினை
யும் கீலமணியாற்செய்த மடலினையுமுடைய கூந்தற்கமுகின் நெற்றியில் ஊச
லாடவிட்டகயிறு முத்துவடமென்க. (கக௮)

148. மென்றினைப்பிறங்கலுமிளிர்துவிழ்ருவியுங்
குன்றயன்மணிச்சுனைக்குவளைகண்விழிப்பவு
ந்நிறோக்குமரன்பிணைநீலயானைமன்னவன்
கன்றுகாமம்பெல்கியகாமர்காமபூமியே.

காமர்காமபூமி - காமனுக்கு விருப்பஞ்செய்கின்றபூமி ; “காமரை வென்
நகண்ணேன்” போல ; (திருச்சிற். ௧௬௪.)

இ - ன். நீலயானைமன்னவன் தழும்பிய காமத்தாலேவிரும்பிய பூமி
யிடத்துச் செய்குன்றில்தினையையும், அதினின்றும் குதித்துவிழுகின்ற அருவி
பையும், மானும்பிணையும் அதன்அயலிற் சுனைக்குவளை காப்பார்கண்போல
விழியாகிற்கவும், உண்பனவாகநின்று நோக்குமென்க.

பிறங்கல் - திரள். இவற்றைச் சித்திரமெனிற் கோயிற்குஅங்கமாநிய
செய்குன்று கூறிற்றிலராவர். (கக௯)

149. திங்குயின்மணந்துதென்றுஞ்சவண்பொன்செய
வேங்கைநின்றுபொன்னுக்குக்கும்வெற்புமித்தசந்தன
மோங்குபிண்டிசண்பகழுநிநாறுநாகமு
நீங்கநீங்குயின்னுயிர்நினைப்பினின்றனாகுநே.

ஊழ், ஊழியனைத்திரித்தது; முறைமைப்பட அலர்ந்துநாறும்.

இ - ள். குயிலாகியகாளங்கூழத் தேனாகிய யாழ்தங்க வண்டுபாட அவற்றிற்குப் பரிசிலாக வேங்கை பொண்ணைச்சொரியும் முற்கூறிய செய்குன்றைச் சந்தனமுதலியன குழந்தை ; இக்குன்றையும் காவையுநீங்க உயிர்நீங்கும் ; நினைப்பின் உயிர் தளிர்க்குமென்க. (கஉ௦)

150. முத்தம்வாய்புரித்தனமொய்குதிர்ப்பசும்பொனாற்
சித்திரத்தியற்றியசெலவமல்குபன்மணி
பத்தியிற்சூயிற்றிவான்பதித்துவைத்தபோல்வன
வித்திறத்தபந்தெறிந்தினையராமிழையே.

இ - ள். இனையர் பந்தாழையிகள், முத்து விளிம்பிலே அழுத்தப்பட்டன ; பொன்னிலே பண்ணப்பட்டன ; மணி பத்தியிற் சூயிற்றப்பட்டு வாணை இவ்வுலகிலே இருத்தினும்போல்வனவாகிய இத்திறத்தனவென்க. (கஉ௧)

151. வைத்தபந்தெடுத்தலும்மாலையுட்கரத்தலும்
கைத்தலத்தினோட்டலுங்கண்ணிநெற்றிதிட்டலும்
பத்தியிற்புடைத்தலும்பையரவ்வினாடலும்
மித்திறத்தபந்தினோடன்பமெல்லையிலையே.

இ - ள். பந்தைக் கையாற்றொடாதே காலாலேதட்டியெடுத்தலும் கரத்தலும் கையிலேகொள்ளலும் செல்லுத்தலும் கண்ணியையுடையநெற்றியிலே தீட்டெதலும் ஒருகாலேக்கு ஒருகாலுயரப் பத்தியாகப்புடைத்தலும் தாம் நிலையிலேகின்று அரவுபோலப் பரந்து உலாவுதலுண்டாம்படி புடைத்தலுமாகிய இக்கூற்றவாகிய அப்பந்தினோடெண்டானவன்பம் முடிவிலையென்க.()

152. கூற்றமன்னகூர்நுதிக்குருதிவான்மருப்பிடைச்
சீற்றமுற்றமன்னர்தஞ்சென்னிபந்தடிப்பன
ஆற்றிருந்தமும்மதத்தோடையாணைபிடுசால்
காற்றியற்புரவிதேர்கலந்துகொவைமல்கின்றே.

கூற்றம், யானைக்குவமை. சீற்றமுற்ற - அரசன் வெகுண்ட. இருந்த - இடைவிடாத.

இ - ள். மருப்பிடையே மன்னர்தலையைப் பந்தடிப்பனவாகிய யானை புரவி தேர் இவைகூடி ஒலிக்கது, அவ்விடமென்க.

இவை, அரசன் ஏறுவனவாதலின், உண்ணிற்றல் இயல்பு. (கஉ௨)

153. கவ்வையங்கருவிசூழ்ந்துகண்பகிக்குமாடமுந்
தெவ்வர்தந்தநீணிதிசேர்ந்தசெம்பொன்மாடமு
மொளவலங்குழலினர்மணிக்கலம்பெய்மாடமு
மிவ்வலந்தவல்லவும்மிடங்கொல்லையிலையே.

இ - ள். மனச்செருக்கால் ஆரவாரமுடைய வீர்திரள், அரசனது பகையை மனத்தாடுகக்கூயாம்தோறுங்காத்துத் தயில்கொள்ளுமாடமும்,

திறைகிடக்குமாடமும், கலம்இட்டுவைக்குமாடமுமாகிய இக்கூறப்பட்டு
இடங்களும், கூராதொழிந்த ஆயுதசாலைமுதலிய இடங்களும் முடிவிலி
யென்க.

கருவி - தொகுதி; ஈண்டு ஆகுபெயர். இனிப் பகைவர்க்குக் கவ்வையச் செய்தலையுடைய ஆயுதங்கள்கூழ்ந்து நோக்கினுர்கண்ணை அகப்படுக்கும் ஆயுதசாலையுமென்ப. (கஉச)

154. பூத்தகோங்கும்வேங்கையும்பொன்னிணர்செய்கொன்னையுங்காய்த்துநின்றகண்டெறாஉங்காமர்வல்லிமாதரார்

கூத்தரூதபள்ளியுங்கொற்றமன்னமங்கைய

ரேத்தல்சான்றகோயிலுமிடைப்படுத்தியன்றவே.

தமதுகண்ணுனது இனையோர்மெய்யை வெவ்விதாக்கி அவர்நெஞ்சிலே நின்ற சுகுமாதராரெனச் சினைவினை முதலொடுமுடிந்ததென்க.

இ - ள். மாதரார்நாடகசாலையும், காவன்மகளிர் அரசற்கு வெற்றி நிலைபெறும்படி எத்தும் ஸ்ரீகோயிலும் கோங்குமுதலியவற்றை நடுவேயாக்கிப் பண்ணினவென்க.

இதனால், இரண்டும் தம்மில் இடைவிட்டிருக்குமென்றார்; மேலே “வண்புகழ் மாலடி வந்தனை செய்தாள்.” என்ப; (நாம. ககக.) (கஉடு)

155. கந்துமாமணித்திரள்கடைந்துசெம்பொனீன்கவர்ச்சந்துபோழ்ந்தியற்றியதட்டுவேய்ந்துவெண்பொனா

லிந்திரன்றிருநருரிமையோடுமில்வழி
வந்திருந்தவண்ணமேயண்ணல்கோயில்வண்ணமே.

இ - ள். மாமணித்திரளைத் தூணுக்ககடையப்படுதலானும், பொற்சீவரிலே சந்தனத்தைஅறுத்துப்பண்ணிவைத்தநெடுங்கையை வெள்ளியாலே வேயப்படுதலானும், அண்ணல் கோயிலின்றன்மை, இந்திரனாகர் இவ்வழி வந்திருந்ததன்மையையிருந்ததென்க.

ஏகாரம், தேற்றம்.

(கஉச)

156. ஆடலின்னரவ்வமுமங்கைகொட்டிநெஞ்சுணப

பாடலின்னரவமும்பணைமுழுவ்வரவமுங்

கூடுகோலத்திஞ்சவைக்கோலயாழரவமும்

வாடலில்லவோசையால்வைகளுளும்வைகின்றே.

கொட்டி - ஒக்கடித்து. ஒழிந்தகருவிகளோடுகூடும்அழகையும் சுவையையுமுடைய நரம்பையுடைய யாழ்.

இ - ள். கூத்தின்அரவமும் பாட்டினரவமும் முழுவின்ரவமும் யாழின்அரவமுமாகிய குறைதலில்லாத ஓசையாலே அண்ணலுக்கு நாள்கடோறும் நாள் கழியாநின்றதென்க.

இனி, வைக வாயின், ஓசையோடுசெல்ல, நாளும் கழியாநின்றதென்க.

கோயிலின்கிறப்புக்கறிஞர்.

(கஉ௭)

சச்சந்தன்சரித்திரம்.

வேறு.

157. நச்சநாகத்திராழற்சிற்றத்த
 னச்சமுற்றடைந்தார்க்கமிர்தன்னவன்
 கச்சலாமுலையார்க்கணங்காகிய
 சச்சந்தன்னெனுந்தாமரைச்செங்கணுன்.
 இதுமுதல், “கோதை” (௧௩௦) அளவுமொருதொடர்.
 நச்சு, நாகத்திற்கு அடை. அன்னவன், தொழிற்பெயர். (௧௨௮)

158. வண்கையாற்கவிமாற்றிவைவேலினாற்
 நிண்டிறற்றெவ்வந்தோர்த்தோகைமாற்றினா
 னுண்கலைக்கிடனாய்த்திருமாமகள்
 கண்களுக்கிடனாங்கடிமார்பனே.
 கோக்கியகண்கள் வேறுசெல்லாத புதியமார்பன். (௧௨௯)

159. கோதைநித்திலஞ்சூழ்ஞளிர்வெண்குடை
 யோதநீருலகொப்பநிழற்றலாற்
 றுதையேயவன்றாணிழற்றங்கிய
 காதலாற்களிக்கின்றதிவ்வையமே.
 கோதைநித்திலம், உம்மைத்தொகை. ஒப்ப - எல்லார்க்குமொப்ப.

இ - ள். சச்சந்தனென்னுஞ்செங்கணுன், அடைந்தார்க்குஅமிர்தன்ன
 ன், அடையாதார்க்கு உயிர்போமளமும் சென்று கோபமாளும் நஞ்சுபோ
 லுஞ்சிற்றத்தன், கடிமார்பன், கலைக்கு இடனாகக் கையாலே கலியைமாற்றி
 வேலாலே தேர்த்திரைமாற்றினான்; மாற்றிக் குடையாலே ஒப்ப நிழற்றலால்
 உலகிற்குத் தாதையே; ஆதலின், அவன்தாணிழலிலேதங்கவேண்டி இவ்வுல
 கம் அவன்மேல்வைத்த காதலாலே களியாகின்றதென்க.

இனி, தாணிழற்றங்கியவையம், அவன் உலகில்வைத்தகாதலாலே களிக்
 கின்றதென்றுமாம். இவற்றால், தெறலும் அளியும் அழகும் கொடையும்
 வீரமும் கல்வியும் முறைசெய்தலும் கூறினார். (௧௩௦)

160. தருமன்றண்ணளியாற்றனதீகையால்
 வருணன்கூற்றாயிரமாற்றலின்வீரமனே
 யருமையாலழகிற்கணையந்துடைத்
 தருமகன்றிருமநிலமன்னனே.

தருமன் - அறக்கடவுள். இதற்கு உவமையும் உருபுமவிரிக்க.

இ - ள். அம்மன்னன் அமிர்தத்தையொத்ததலும் உலகை உற்றலுமா
 றிய தண்ணளியால் தருமன்; கவிமாற்றின கையால் வருணன்; தேர்த்தொ
 கைமாற்றியிடத்தால் அழற்சிற்றத்தன்னுடையனமாற்றுவதற் கூற்றம்; கலை

கிடனாமருமையால் வாமன் ; மகளிர்க்கு அணங்காகிய அழகாற் காமனென்று உவமைகூறுதற்குக் கொண்குகிறினர், கூறியதுகூறல் அன்றென்க. (௧௩௧)

161. ஏனைமன்னர்தமின்னுயிர்செற்றவேற்
முனைமன்னரிற்றினிமிலேறன
தேனைமாரியன்னுன்றிசைகாவலன்
வானந்தோய்புகழான்மலிவெய்தினான்.

இ - ன். ஒழிந்தபகைவர் உயிரைச்செற்ற தம்மரபிலுள்ளாரில் தான் செருக்கினால் ஏறண்பான், மொழியால் தேன்மாரியினையனாகிய காவலன் சுவர்க்கத்தேசெறியும்புகழாலே மிகுதல்பெற்றானென்க.

தேனை, ஐ - அசை.

(௧௩௨)

162. செல்வற்கின்னணஞ்சேறலிற்றீம்புனன்
மல்குநீர்விதையத்தரசன்மக
ளல்லிசேரணங்கிற்கணங்கன்னவர்
வில்லினீள்புருவத்தெறிவேற்கணன்.

(௧௩௩)

163. உருவுஞ்சாயலுமொப்பவுரைப்பதற்
கரியவாயினுமவ்வளைத்தோளிகட்
பெருகுதாரிகைபேசுவல்பெண்ணணங்
கரியதேவருமேத்தருநீரளே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

புனலினது வளப்பம்பொருந்திய நீர்மையையுடைய விதையம் ; தண்ணீரும் யினாவிக்குநீருமாம். தருவிற்கு ஒருதிருவன்னவள், இல்பொருள்.

இ - ன். செல்வற்கு இன்னணம் நல்வினைநடத்தலாலே, இதற்குவற்ப விதையத்தரசன்மகள், இவ்வுலகிற்பெண்ணால் அணங்குதற்கரிய தேவரும் ஏத்தரும் நீர்மையையுடையாளாயினள் ; அவ்வேற்கண்ணாளுகிய அணங்கன் னவளுடைய வடிவும் மென்மையும் இத்தன்மையவென்று உவமைகூறு வார்க்கு அரியவாயினும், அவளிடத்துக் காரிகையைச் சிறிதுகூறுவேனென்று ரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௧௩௪)

வேறு.

164. எண்ணெயுநானமுமிவைமுழ்கியிருடிருக்கிட்
டொண்ணுந் துகிற்கிழிபொதிந்துதைகழித்தனபோற்
கண்ணிருண்டுநெறிமல்கிக்கடைகுழன்றகருங்குழல்கள்
வண்ணப்போதருச்சித்தமகிழ்வானாதற்கையவே.

ஒருண்டு, இருளவென்க. குழல், மயிர்மாத்திரையாய் ஐவகையையு முணர்த்தலிற் பன்மைகூறினார்.

இ - ன். எண்ணெயுநானமுமென்கின்ற இவையிற்றிலேழும்கிக் குழன்ற கரியகுழல்கள், இருளைப்பிடித்து நீளமுறுக்கி அறல்படப்பிடித்து உறையிலேபொதிந்து அதனை வாங்கப்பட்டவைபோல நோக்கினார்களே இருளும்படி நெறிமல்கிச் சேடியர்போதைக்கொண்டு வழிபட்டாலும் வருந்தாதன்மைய வென்க.

கண் - இடமாக்கி, கருங்குழல் - கொடியகுழலென்றமாம். குழன்றும் பாடம். (கருடு)

165. குழவிக்கோட்டிளம்பிறையுங்குளிர்ததியுங்கூடினபோல
லழகு கொள்கிறது தலுமணிவட்டமதிமுகமுந்
தொழுதாற்குவரங்கொடுக்குந்தொண்டைவாய்துமுறுவ
லொழுகுபொற்கொடிமுகக்குமுருப்பசியையுருக்குமே.

குழவிப்பருவத்து ஒருகலையையுடைத்தாய்ப் பின்பு இளமைப்பருவத்தே நின்றபிறை. இளமை - ஈண்டுக் குழவிப்பருவமொழிந்ததன்மேற்று; “இளமையுந்தருவதோ” (கலித். கடு.) என்றார்பிறரும்; “மாக்கட னெவ னெண்ணுட்பக்கத்துப், பசுவெண்டிங்க டோன்றி யாங்குக், கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுதுதல்” (குறுத். சுஉகூ.) என்றார்பிறரும். வட்டமதிமுகம் - வட்டத்தை யுடைய மதித்தமுகம்; அடையுமாம். தான் தொழப்பட்ட கணவனுக்கு வரங்கொடுக்கும். வளருகின்ற பொலிவினையுடைய நீண்டமுகமும்.

இ - ன். பிறையும் மதியும் கூடினபோல் அழகு கொண்டதுதலும் முகமும் வாயும் முறுவலும் மூக்கும் உருப்பசியையுருக்குமென்க.

உருக்குதல் - நுகர்தற்கு அவளும் ஆண்பாலாக விரும்புதல். (கருசு)

166. வண்சிலையைவனப்பழித்துவார்த்தொழுகிநிலம்பெறு
துண்கருமைகொண்டொசிந்துதுதலிவர்த்துபோந்துலாய்க்
கண்கூடாகடைபுடைத்துக்கைவல்லானெழுதியபோற்
பண்பார்த்தகொடும்புருவம்பழிச்சாணப்படியவே.

இ - ன். எழுத்தொருமைப்படுத்தித் துதலினைக்கோலை உதறிக் கைவல்லானெழுதியவைபோல் தமக்குரியகுணநிறைந்த கொடியபுருவம், வனப்பழித்துத் தாம்செல்லுமளவுஞ்சென்று மேற்செல்லாவாய்க் கூரிய கருமை கொண்டெவனீந்து துதலில் தாம் சேற்றகுரிய அளவுஞ்சென்று போந்து பார்த்து தம்மிருக்கடாவாதலின், பழிச்சுதலமையாத தன்மைய வென்க.

‘வனப்பிடுத்து வார்த்தொழுக’ என்பதுஉம் பாடம். (கருஎ)

167. சேலணையசில்லரியகடைசிவந்துகருமணியம்
பாலகத்துப்பதித்தன்னபடியவாய்முனிவலையு
மாலுறுப்பமகிழ்செய்வமாண்பினஞ்சுமமிர்தமுமே
போல்குணத்தபொருகயற்கண்செவியுறப்போந்தகன்றனவே.

இ - ன். சில அரியவாய்ச் சிவந்து மாயோனையும் பாந்தலையும் முகத்தே வைத்தார்போன்றதன்மையவாய் மாலுறுப்பனவாய் மகிழ்ச்சியெய்வன

வாய்த் துன்பத்தாலும் இன்பத்தாலும் நஞ்சும் அமுதம்போலும் குணத்தவா
கியகண், செவியுறநீண்டு அதற்கேற்ப அகன்றனவென்க.

கன்னியாதலின், 'மாலுறுப்ப' என்றார். மகிழ்செய்வ - கணவனுக்கு
மகிழ்செய்வ. மாண்பிலாநஞ்சு. கயல்போற் பிறழுங்கண். கருமணியைப்
பாலிற் பதித்தாற் பால்நிறங்கெடுமென்றுணர்க. (க௭௮)

168. மயிரெறிகத்திரிகையணையவாய்வன்னைவா

மெயிர்செகுத்துமுன்னென்றிப்பின்பேராதுருவமைந்த

செயிர்மகரகுண்டலமுந்தினைப்பானுவார்காதும்

வயிரவின்முகஞ்சூடிவண்ணம்வீற்றிருந்தனவே.

இ - ள். கத்திரிகையணையவாய் வாவென்னையின் அழகைக்கெடுத்துப்
பின்மறியாது முன்னேபொருந்தி அழகமைந்த குண்டலமும் தோடும் அசை
தலமையாதகாதும் வயிரத்தினெளியை இடத்தேசூடி வீற்றிருந்தனவென்க.

வாட்டாயின், வாட்டின் காதென்க. 'காதும்' என்ற உம்மை, இறந்
தது தழீஇயிற்று. (க௭௯)

169. ஈனாதவிளங்கமுகின்மரகதமணிக்கண்ணு

மாணாதேயிருள்பருகுமருமணிகடைந்ததூஉந்

தானாகியிருளொடோர்தாமரைப்பூச்சுமந்தன்ன

காணாந்ததிரள்கழுத்துக்கவின்சிறைகொண்டிருந்ததே.

கோட்டிகாதகன்னிக்கமுரு, வரையிற்கும் நெய்ப்பிற்கும், மணி திரட்சிக்
கும் நிறத்திற்கும் உவமம். உதயகிரியிற் சித்தூரஅருவிவீழ்ந்த சித்தூராகரத்
திற்பதினாறுசதாயுகம் சிவப்பேறின முழுமாணிக்கம் இருளைக்கெடுத்தலின்,
இருள்பருகு மருமணி' என்றார். இருளும் தாமரையும், மயிர்க்கும் முகத்
திற்கும் உவமம். கான் - மணம்.

இ - ள். கமுகினது மரகதமணிபோலுங்கண்ணும் இருளைக்கெடுக்கும்
மாணிக்கங்கடைந்ததுவந்தானாய்ச் சுமந்தன்ன கழுத்து அழகு குழிகொண்டி
ருந்ததென்க. (க௮௦)

170. மணிமகரம்வாய்போழ்ந்துவாழ்முத்தவடஞ்சூழ்ந்தாங்

கணியரக்கார்செம்பஞ்சியணையணையவாடமைத்தோ

டுணிகதிர்வோமுன்கைத்தொகுளிரல்செங்காந்தண்

மணியரும்புமலரங்கைகுலிகமார்வனப்பினவே.

துணிதல் - தெளிதல். பஞ்சணை - நிறத்திற்கும் மென்மைக்குமுவமம்.
அமை - திரட்சிக்கும் நெய்ப்பிற்குமுவமம்.

இ - ள். அமைத்தோள், மகரம்வாய் அங்காத்தலாலே ஆங்குவாழ்முத்
தஞ்சூழப்பட்டுச் செம்பஞ்சணையை அணைய. குவித்தவிரல்செங் காந்தளின்
அழகையுடைய அரும்பையணைய. அகங்கை தாமரைமலரையணைய. இக்கை
கள் குலிகமார்ந்த வனப்பினவென்க.

போழ்த்தவும், வான்முத்தரும் பாடம்.

(க௮௧)

171. தாமச்செப்பிணைமுகட்டுத்தண்கதிர்விநிலீல
மாமணிதாபித்தன்போன்மனம்பருகுருங்கண்ண
வேமுறவடிபார்த்திளம்பிறைவடஞ்சூடி
யாமணங்குகூடியிருந்தஞ்சுணங்குபரந்தனவே.

இ - ள். தாமத்தையுடையமுலையிரண்டும், தம்மலையிலே நீலமணியை அழுத்தினற்போல நோக்கினார்மனத்தை உள்ளடக்குங்கரியகண்ணவாய், கண்டார்மயக்கமுற அடிபரந்து, சூடி, தம்மேலுறையும் வீற்றுத்தெய்வம் இருப்பிடமாக இருக்கப்பட்டுச் சுணங்குபரந்தனவென்க.

‘தாமச்செப்பு’ எனவே முலையாம். இனி, பூஞ்செப்பாக்கின், இக்கவி சினையிற் கூறுமுதலறிவினவியுமாம். ஆமணங்கு - மேல்ஆக்கடவ வருத்தமுமாம். (கசஉ)

172. அங்கைபோல்வயிறணிந்தவலஞ்சுழியமைகொப்பூழ்
கங்கையின்சுழியலைக்குங்கண்கொளாதுடங்கிடையை
யுண்டெனத்தமர்மதிப்பர்நோக்கினாற்பிறரெல்லா
முண்டில்லையெனவையமல்லதொன்றுணர்வரிதே.

இ - ள். அகங்கைபோலும்வயிற்றை அழகுபெறுத்தின கொப்பூழ், சுழியைவருத்தும். கட்புலனாகா இடையைத் தமர் பயிறவின் உண்டென்றுகருதுவர்; பிறர் அதனைநோக்கினாரெல்லாம் அல்குலும் முலையுமுண்மையின் உண்டென்றும் கட்புலனாகாமையின் இல்லையென்றும் ஐயுறுதலன்றி இரண்டிலொன்று துணிவார்க்கு அறிதலரிதென்க.

கங்கை, குலந்தாய்மைக்குக் கூறினார்.

(கசங்)

173. மன்னகவிணைப்படமுந்தேர்த்தட்டுமதிமயக்கிப்
பொன்னாலவட்டமும்போற்கலையிமைக்குமகலஞ்சூல்
கொன்னிளம்பரிதியுங்குறுமுயலின்சூருதியும்போன்
றின்றரத்தப்பட்டசைத்திந்திரற்கும்புகழ்வரிதே.

மன் - பெருமை. இணைப்படம் - இரண்டுபுறமுமொத்தபடம். கலை, அடை. கொன் - விடியற்காலம்; “கொன்வரல்வாடை” போல. உம்மை, சிறப்பு.

இ - ள். படமும் தட்டும் ஆலவட்டமும்போலே வட்டமகன்றவல்குல், பரிதியும் சூருதியும்போலே கண்ணுக்கு இனியபட்டு உடுக்கப்பட்டு எல்லாறாயும் மதிமயக்குதலின், இத்திரற்கும் புகழ்தலரிதென்க. (கசச)

174. வேழுவெண்டிராடக்கைவெருட்டிமற்றிளங்கன்னி
வாழைத்தண்டெனத்திரண்டிவாலரக்குண்செம்பஞ்சி
தோழமைகொண்டெனமென்மையுடையவாயொளிசிகழ்த்து
மாயைகொண்மணிமகரங்கொவிவீற்றிருந்தனவே.

வெருட்டி, பெயர். மற்று, வினைமாற்று. செம்பஞ்சி, பஞ்சிமாத்திணை. பொன் தன்னிடத்தே அடக்கின மணி. மகரம், ஆகுபெயர்.

இ - ன். ஒழுக நோக்குதலான், அயிராவதத்தின்கையை வெருட்டிய குறங்குகள், தண்டெனத் திரண்டு பஞ்சிதன்னுடனே தோழமைகொண்டு மென்மைபெற்றதெனத் தாம் மென்மையுடையவாய்த் திகழ்ந்து குறங்கு செறிகொள்வீ மேலாயிருந்தனவென்க.

‘திரண்ட’ பாடமாயின், பெயராம்.

(கசடு)

175. பக்கத்தாற்கவிழியவாய்மேல்பிறங்காப்பாண்டிலா
வொக்கநன்குணராமையொருந்தியசந்தினவாய்
நெக்குப்பின்கூடாதுநிகரமைந்தமுழந்தாளு
மக்களுக்கில்லாதமாட்சியின்மலிந்தனவே.

இ - ன். மேற்பக்கத்திலே கவிழ்ச்சியையுடையவாய்ப் பேராதவட்ட மாம்படி உள்ளே பொருந்திய சந்தினவாய் நெகிழ்ந்து பின்போகாமல் ஒப்பற் முழந்தாளும் மாட்சியினால் மிக்கனவென்க.

நன்மை இதற்கொப்ப வேறென்றில் உணராதபடி பொருந்தியசந்து. (.)

176. ஆடுதசைபிறங்காதுவற்றாதுமயிரகன்று
நீடாதுகுறுகாதுநிகரமைந்தவளவினவாய்ச்
சேடாவநாழிகையிற்புடைதிரண்டிதேனெய்பெய்
வாடாதகாம்பேபோற்கணைக்காலின்வனப்பினவே.

இ - ன். கணைக்கால், தசைபேராதமாய் வற்றாதுமாய் மயிர்மிக்கு நீடாமற் குறுகாமல் ஒப்பிலாதஅளவினவாய் அம்பரத்தூணிபோலே துரண்டு காம்புபோல் இனிய வனப்பினவென்க.

சேடு - பெருமை. தேவிரித்திற்கு உவமை பதுமராகமாயினும், மயிர்கள் அகன்றதனால், காம்பு உவமையாயிற்று. இனிக் கணைக்காலின் வனப்பு இன்னவென்றுமாம்.

177. பசும்பொன்செய்கிண்கிணியும்பாடகமும்பாடலைப்ப
நயந்தெரிபொற்சிலம்புமுத்தரிபெய்தகநக
வியைந்தெழிலார்மணியாமையினம்பார்பபின்கூன்புறம்போ
லசைந்துணர்வுமடிந்தொழியுமடியிணைபுகழ்வார்க்கே.

இ - ன். அரி பெய்யப்பட்டி, கிண்கிணியும் பாடகமும் தாங்கிக் கிடக்கின்ற இடத்தை வருத்துதலாலே, சிலம்பு சிறிதேசிரிப்ப அழகார்த்த யாமைப் பார்ப்பின்புறம்போலும் அடியிணையைப் புகழ்இயைந்துபுகழ்வார்க்கு உணர்வு துளங்கிக் கெட்டுப்போமென்க.

நயந்து - விரும்பி. “பார்ப்பும் பின்னையும் பறப்பவற்றிளமை” (தொல். பொரு. மர. ச.) “தவற்பனவ தாழ் மவற்றோரன்ன” (தொல். பொரு. மர. சி.) என்றார்.

(கசஉ)

178. அரக்கியல்செங்கமுரீரகவிதழ்போலுகிர்குடிப்
பரப்பின் நிதுதியுயர்ந்துபழிப்பறத்திரண்டுநீண்
டொருக்குறநெருங்கிப்பொன்னொளியாழியகங்கெளவித்
திருக்கவின்கொண்மெல்விரல்கடேனார்க்குந்தகையவே.

இ - ன். திருவினது விரலினழகக்கொண்டவிரல்கள், நதி பரப்பின்
றித்தோன்றித் திரண்டு நீண்டு சேரநெருங்கி மோதிரம்கொளவப்பட்டு அக
விதழ்போலும் உகிர்குடிப் பூவென்று தேனார்க்குத் தகைமையவென்க.

குலிசமூட்டின இதழ், செம்பஞ்ச ஊட்டினதற்கு உவமம். (கசக)

179. என்போடுநரம்பின்றியிலவம்பூவடரனுக்கி
யின்புறவரம்புயர்ந்திருநிலமுறப்புல்லி
யொன்பதின்சாண்டப்பினுமொருகாதமென்றஞ்சு
மென்பஞ்சிச்சீறடியுமேதக்கவிழைவினவே.

இ - ன். என்புநரம்புமின்றி இலவிதழைக் கெடுத்துக் கட்கினிய புற
வெல்லு உயர்ந்து நிலத்தையுறப்புல்லி நடப்பினும் அஞ்சுமடியும் பெருமை
தக்க விழைவினவென்க.

எழடியென்றல் மரபாயிருக்க, ஒருகாதமென்னுமெழுத்து நோக்கி,
ஒன்பதின்சாண்' என்றாரேனும் அடியிடுமளவில் எழாம். (கடு)

180. இவ்வுருவுநெஞ்சென்னுங்கிழியின்மேலிருந்திலக்கித்
தவ்வுருவுநினைப்பென்னுந் துகிலிகையால்வருத்தித்துக்
கவ்வியதனோக்கினுற்கண்விடுத்தாக்காதனீர்
செவ்விதிற்றெளித்தானாக்காமப்பூச்சிதறினன்.

இ - ன். கூறிய இவ்வுருவை ஒருப்பட்டிருந்து நெஞ்சென்னும் பட்டத்
திலே குறித்து அதனை நினைவென்னுங்கோலாலே உறுப்புவிளங்க எழுதித்
தான் கைக்கொண்டதியானத்தாலே நயனமோக்கம் பண்ணி மாமன்மகளா
தலின், அன்பென்னு நீரைச்சொரிந்து புணர்ச்சிவேட்கையாகிய அமையாத
பூவைச் சிதறினனென்க.

இவன் எழுதிப்பிரதிட்டித்தான். இலக்கு - குறித்துப்பார்த்தல். 'இருந்
திலேகித்து' என்பதும் பாடம். (கடுக)

181. மெய்பெறாவெழுத்துயிர்க்குமழலைவாயின்முறுவற்
றையலாணெடுத்தடங்கண்வலைப்பட்டுச்ச்சந்த
னையுறானணங்கெனவேயகத்தடக்கிச்செல்கின்றான்
மொய்யுறாக்களியானேமுழங்கித்தேனிமீர்தாரான்.

எழுத்து வடிவுபெற்றுத் தோற்றும் இனையவார்த்தையையும் முறுவலையு
முடைய தையலாள். மழலை எக்காலத்திற்கும் கூறுப. மொய் - போர்.

இ - ன். அங்ஙனங்குறித்த தாரானாகிய சச்சந்தன், விசேடித்துத் தை
யலாள் கண்வலையிலேஅகப்பட்டுக் கால் நிலந்தோய்தல்முதலியன கண்டு
தெளிந்தும் அணங்கென்றே உட்கொண்டு செல்லாநின்றானென்க. (கடுஉ)

வேறு.

182. வண்டினமுகபடாமணிந்துவார்மத
முண்டிருத்திகளிற்றுழவன்றன்மகள்
பெண்டிர்தம்பெருநலங்கடந்துபெற்றபேர்
விண்டலர்கோதைக்குவிசையென்பவே.

இ - ள். வண்டினமாகிய முகபடாத்தை யணிந்து மதத்தைத் தான் உண்டு சிந்துங்களிற்றுழவன்றன்மகள்பெயர் விசையென்பர் ; அக்கோதைக்கு அப்பெயர் பெண்டிரநலங்கடந்துபெற்ற காரணப்பெயரென்க.

பெயர், பேரெனமருவிற்று.

(௧௫௩)

183. அருமணிமரகத்தங்கணறிய
வெரிநிறப்பொன்னிதழேந்துதாமரைத்
திருமகளிவனெனத்திலகவெண்குடைப்
பெருமகன்கோயிலுட்பேதைவைகுமே.

இ - ள். இமவானில் மரகதப்பாறையிற் பதுமையென்னுங்கயத்தில் தோற்றிய பொற்றாமரையிற் திருவென்ன விதையத்தரசன்கோயிலிலே பேதை வைகாநிற்குமென்க.

திலகம் - மேலாதல். திருஉவமம், வடிவிற்கும் நல்வினையுடையோனிடத்து எழுத்துணையும் பொதுவாயிருத்தற்கும்.

(௧௫௪)

184. கலம்புரியகல்குற்றாயர்தவ்வையர்
சிலம்புரிதிருந்தடிபரவச்செல்பவார்
வலம்புரிசலஞ்சலம்வளைஇயதொத்தனன்
குலம்புரிந்தனையதோர்கொடியினீர்மையான்.

இ - ள். குலம் கொடியினீர்மை புரிந்தனையதோர் நீர்மையான், மேகலை விரும்பின அல்குலையுடைய ஐவகைத்தாயரும் அவர்மக்களாய்த் தனக்கு மூத்தவர்களும் அடிபரவச்செல்பவள், வலம்புரி சலஞ்சலத்தைவளைத்ததன் மையையொத்தாளென்க.

சிலம்புரி, விகாரம்.

(௧௫௫)

185. இன்னகிற்கொழும்புகையுயிர்க்குமீங்குமுன்
மென்மலர்க்கோதைதன்முலைகள்விங்குலின்
மின்னுருக்குறுமிடைமெலியமெல்லவே
கன்னிதன்றிருநலங்கனிந்ததென்பவே.

மின்னுருக்குறுமிடை - மின் வடிவுகெடுத்தற்குக் காரணமான இடை. 'குக்குறும்' என்றும் பாடம்.

இ - ள். குழலையுடைய கோதைதன்முலைகள், இடைமெலிய வீங்குதலாலே, அவள் நலம் முதிர்ந்ததென்க.

(௧௫௬)

186. முந்துநாக் கூறியமூரித்தானையக்
கந்துகொல்கடாக்களியானைமன்னவன்
பைந்தொடிப்பாசுழைப்பரவையேந்தல்கு
றந்தைமாட்டிசைத்தனன்றனதுமாற்றமே.

இ - ள். தானையையும் யானையையுமுடைய அச்சச்சந்தன், விசையையுடைய முந்துகூறிய தந்தைமாட்டே தனது மாற்றத்தை இசைப்பித்தானென்க.

தனதுமாற்றம் - அவனைக் கொள்ளவேண்டுமென்னுமாற்றம். (கடு௭)

187. மருமகன்வலந்ததுமங்கையாக்கமு
மருமதிச்சூழ்ச்சியினமைச்சரெண்ணிய
கருமமுங்கண்டவர்கலத்தற்பான்மையிற்
பெருமகற்சேர்த்தினூர்பிணையனானேயே.

ஆக்கம் - சிளவியாக்கம்போனின்றது; அவள் முதிர்ச்சியுமாம். கருமம் - கோவந்தனுக்கு இவன் உசவியாதல்.

இ - ள். தந்தையுந்தாயும், மருமகன் கூறியதனையும் மங்கை அவனிடத்து அன்பை அமைத்துக்கோடலையும் அமைச்சரெண்ணிய கருமத்தையும்பார்த்து, மைத்துனன்முறையானும், பிணையனானைப் பெருமகற்குச் சேர்த்தினரென்க.

“பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே” (தொல். பொரு. களவி. கச.) என்பதனான், ஒப்பும் பெருந்திணைப்பாற்படுங்கத்தருவமாமாறு பெரும் பொருளானுன்க. (கடு௮)

வேறு.

188. பொனங்கொடியமிர்தனாம்பொன்னெடுங்குன்றனா
மனங்கனுக்கிலக்கமாகியம்புகொண்டமுத்தவிள்ளா
ரினந்தமக்கெங்குமில்லாரியைந்தனொன்பமுக்கட்
சினந்திகழ்விடையினாஞ்செல்வியுஞ்சேர்த்ததொத்தே.

இ - ள். குன்றனானும் கொடியாகிய அமிர்தனானும், முன்பு இலக்கமாய் நின்று, பின்பு, அவர், விடையினானும் செல்வியும் சேர்த்ததொத்து விள்ளாராய் ஒருடம்பாயினரென்க.

கொடியென்றார், குன்றுமறையப்பட்டர்த்து கேடுபிறப்பித்தவின். அழுத்த இலக்கமாய். காட்சியும் நிலையும் முயக்கமுங்கூறி, அவற்றிற்கு உவமை மேற்கூறுகின்றார். (கடு௯)

189. காதலாற்காமபூமிக்கதிரொளியவருமொத்தார்
மாநருங்களிறனாமாசுணமகிழ்ச்சிமன்ற
லாதரம்பெருகுகின்றவன்பினுலன்னமொத்துந்
திதிலார்தினைப்பினுமான்செல்வமேபெரிதுமொத்தார்.

காதல் - எல்லாப்பொருளையும் துர்த்தற்குச்செல்லும் வேட்கை. காம பூமி - தானப்பயனாற்பெறும் போகபூமி. உம்மை, சிறப்பு. ஆதரம் பெருகு மன்பாவது - புணர்வதன்முன்னும் பின்னும் ஒரு தன்மைத்தாய்ச் செயற்கை யால் மிகுமன்பு. அன்னம், புணர்ச்சியால் மெய்யுருகுமென்மைக்கு உவ மம். பலரும், “தூண்புணரன்னத்தின்னூவி” (கலித். ௭௨; சிலப். அந்தி. ௬௬.) என்று புணர்ச்சியால் தூவிக்கு மென்மை பிறக்குமென்றார். ‘ஒத்தும்’ என் பதனை முன்னும்பின்னாகூட்டுக. இவ்வெச்சத்தைத் தீதிலாநிலை தீதின்மை யோடு முடிக்க. தீதிலாத் தீதாப்பிற் பாடமாயின், ஆமானையொத்தும் தீதிலா மாதரும் களிறனானென்க. ஆமான் நக்குங்காற்பிறக்கும் இனிமையே ஈண்டு உவமம். ஏகாரம், தேற்றம். (௧௬௦)

இ - ன். மாதரும் களிறனானும், மகிழ்ச்சியையுடைய முயக்கத்தால் மாசுணத்தையொத்தும், அன்பாலுளதாகிய மென்மையால் அன்னத்தை யொத்தும், கண்முதலிய அவயவதுகர்ச்சியால் ஆமானையொத்தும், தீதிலாத வர்கள் இப்புணர்ச்சிக்கு முன்னர்ப் போகபூமியிலுள்ளார் செல்வமே பெரிது மொத்தார்; இப்பொழுது காதலால் அவர்கள் தன்மையுமொத்தாரென்க.

190. தன்னமர்காதலானுந்தையலுமணந்தபோழ்சிற
பொன்னனாமிர்தமாகப்புகழ்வெய்யொன்பருகியிட்டான்
மின்னவிர்பூணிணைவேற்கணுர்க்கியற்றப்பட்ட
மன்னியமதுவின்வாங்கிமாதரும்பருகியிட்டான்.

இ - ன். காதலானுந்தையலும் முற்கூறியாங்குப் புணர்த்தபொழுதிலே, அவன் பொன்னனானை அமிர்தமாகப் பருகினான்; அவன் பருகினதன்மை யைத் தானுங்கண்டு பூணிணை அவளும் மதுப்போலே பருகினாள் என்க.

மகளிர்க்குச் சமைத்தமது. வாங்கி - அவன் காட்டக்கண்டு. பருகியிடு தல், ஒருசொல். இதனால், அதரபானமும் அல்குற்பானமுகூறி, மேல் இவற்றிற்கு உவமை கூறுகின்றார்.

191. பவழவாய்பரவையல்குலென்றிவைபருகும்வேலான்
கவழமார்களிறுபோன்றான்காதலிகரும்பையொத்தா
டவழ்மதுக்கோதைமாதர்தாமரைப்புவதாக
வுமிழ்கைவேலினானுமொன்சிறைமணிவண்டொத்தான்.

இவை’ என்றது, கரும்பையும் தாமரைப்பூவையும். கரும்புவமை, நெருக்கி கீர் துர்த்தற்கு. பூவதாக - பூவினதுதன்மை எக்காலமுமுண் டாக. இது, வேறுபாடினமையின் வேறுபடவந்த உவமமாயிற்று; எனவே பதம யோனியாம். ‘வேலினானும்’ என்றது - களிறுபோல வன்மையுடையோனு மென்றவாறு; உமமை, சிறப்பு.

இ - ன். வாயும் அல்குளும் இவையென்று உட்கொண்டு. வேலான் பவழ வாயைப் பருகிக் களிந்தையொத்தான்; அப்பொழுது அவன் கரும்பையொத்

தாள். அவ்வேலானும் அல்குலைப் பருகி மாதர் பூவாயிருக்கச் செவ்விருலையா திருக்க நுகர்வதோர் வண்டையொத்தானென்க.

செவ்விருலையாதிருக்கநுகர்வதோர் வண்டு, இல் பொருளுவமை. (க௯௨)

192. பளிக்கறைப்பவழப்பாவைபரிசெனத்திகழுஞ்சாயத்
களிக்கயல்பொருவபோன்றுகடைசிவந்தகன்மகண்ணு
ளொளிக்கவின் கொண்டகாமத் தூழுறுகனியையொத்தா
ளளித்தயில்கின்றவேந்தனஞ்சிறைப்பறவையொத்தான்.

இ - ள். கண்ணுள் கனியையொத்தாள்; அவளுக்கு மேன்மேலும் விருப்பமுண்டாக்கி அயில்கின்ற வேந்தன், வாவலையொத்தானென்க.

பளிக்குப்பாறையை அடுத்த பவழப்பாவை இவளது தன்மையெனத் திகழும்சாயல் - ஈண்டு ஒளியதுமென்மை; இது செயற்கைநலம். இதற்கு அடுத்ததுகாட்டிம் பளிங்கைப் பவழம் தன் தன்மையாக்கிஹ்ந்போல, அடுத்தமகளிர் தன்மையுளும் அரசனை இவளும் தன் தன்மையையாக்கிக்கொண்டாளெனக் கதைநருதிய நயமுமுண்டு. பொருவபோன்று பொருதென விரிக்க. கொண்ட கனி. அயிறல் - உண்டல்; “உண்டற்குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே.” (தொல். பொரு. பொருளி. க௯.); “தோணலமுண்டு துறக்கப் பட்டோர்” (கலித். உ௩.) என்றார் பிறரும். பழமும் வாவலும் வடுப்பட நுகர்தற்குவமை. (க௯௩)

வேறு.

193. துறுமலர்ப்பிணையலுஞ்சூட்டுஞ்சண்ணமு
நறுமலர்க்கண்ணியுநாறுசாந்தமு
மறுநிலத்தமிர்தமுமகிலுநானியும்
பெறுநிலம்பிணித்திடப்பெரியர்வைகினார்.

பிணையல் - மலர்நெருங்குமார்பின்மாலை. சூட்டு - நெற்றிக்கட்டு. கண்ணி - முடிக்குமாலை. அமிர்தம் - அடிசிலும்பானமு முதலியன. இனி, அறுநிலத்தமிர்தம் - அறுசுவையுமாம்; அறுகாலத்திற்குரிய பானமுமாம்.

இ - ள். பெரியவர், புணர்ச்சியற்றநிலத்தே பிணையல் முதலியன தம் மைதிகரும் இந்திரியங்களைப்பிணிப்ப வைகிறாரென்க. (க௯௪)

194. துடித்தலைக்கருங்குழற்சுரும்புண்கோதைத
னடித்தலைச்சிலம்பினோடரவமேகலை
வடித்தலைக்கண்மலர்வளர்த்தநோக்கமோ
டடுத்துலப்பரிதவருறிவின்பமே.

துடி - ஏலம். வடித்தலைக்கண் - ஒப்பினால் வடுவகிரிடத்தேநிற்குங்கண்.

இ - ள். அவரின்பம், கோதைதன்கண்மலர் ஊடலையும் கூடலையும் விளைவித்த நோக்கத்தானே, அவனாடினகாலத்து அடி அவன்றலையிற்படுத லிற் பிறந்தசிலம்பின் அரவத்தோடும் கூடினகாலத்துப்பிறந்த மேகலையாவத் தோடும் அடுத்த முடிதல் அரிதாயிருந்ததென்க.

அவனும் பாடம்.

(க௯௫)

195. இழைகளிரிளமுலையெழுதுநுண்ணிடைத்
தழைவளர்மதுமலர்தயங்குபூஞ்சிகைக்
குழைமுகக்கொடியொடுகுருதிவேலினுன்
மழைமுகின் மாரியின்வைகுமென்பவே.

பூண் விளங்குதற்குக்காரணமாயமுலை. ஒலியமெழுதுவார், இதன்றன்
மைகருதி எழுதுதற்குக் காரணமான இடை. தழையிலேவளர்ந்த. சிகை -
முடி. முலைமுதலியவற்றையுடையகொடி, இல்பொருளுவமை.

இ - ள். வேலினுன், கொடியோடே மாரிக்காலத்துமழைமுகில்போ
லே அருள்பொழிந்து தங்குமென்க. (௧௬௪)

196. பதிதிரைப்பவழுவாயமுதமார்தியுங்
கொடிவளர்குவிமுலைத்தடத்துளவைகியு
மிடியினுங்கொடியினுமயங்கியாவதுங்
கடிமணக்கிழமையோர்கடலின்மிக்கதே.

இ - ள். மிக்க மணக்கிழமை, அமுதத்தையுண்டும் வைகியும் மாவிடி
போலவும் நூழிற்கொடிபோலவும் உணர்வும் உடம்புமெல்லாமயங்கிக் கட
லின்மிக்கதென்க. (௧௬௫)

197. கப்புரப்பசுந்திராகதிர்செய்மாமணிச்
செப்பொடுசிலதியரேந்தத்தீவிய
துப்புமிழ்ந்தலமருங்காமர்வல்லியு
மொப்பரும்பாவைபோன்றுறையுமென்பவே.

இ - ள். கருப்பரமுதலியவற்றையுடைய சுருளைச் சேடியர் செப்போ
டேந்த, அதனை நுகர்ந்து ஐம்பொறிக்குமினிய நுகர்ச்சிகளைக் கணவனுக்குக்
கொடுத்துப் புணர்தற்கு அலமரும்வீசையையும் அவனுக்குக் கொல்லிப்பாவை
போல் தங்குமென்க.

கப்புரம், பாகதம். உம்மை, சிறப்பு. வேறுகருத்துச்செல்லாமல்தன்னை
யேகருதுவித்தலின், பாவையென்றார்.

இதற்குமுன்பு உலகியன்மணங்கடறி, மேற் காமமிருதியாற் கெடுகின்ற
மை கூறுகின்றார். (௧௬௬)

198. மண்ணகங்காவலின்வழுக்கிமன்னவன்
பெண்ணருங்கலத்தொடுபிணைந்தபேரருள்
விண்ணகமிருள்கொளவிளங்குவெண்மதி
யொண்ணிறவுரோணியோடொளித்ததொத்தே.

இன், நீக்கப்பொருட்டு. உரோகிணி - விகாரம். அவ்வுரோகிணிகார
ணத்தின் இருடிசுபிக்க மதிதேய்ந்ததொக்கதை.

இ - ள். மன்னவன் மண்ணகம் இருள்கொள்ளும்படி காவலிற்றப்பிப்
பெண்களுக்கு அருங்கலமானவளுடனே சேர்ந்த கழிகண்ணோட்டம், மதி
விண்ணகமிருள்கொள உரோகிணியோடொளித்த தன்மையையொத்த
தென்க. (௧௬௭)

வேறு.

199. குங்குமத்தோளிநுனுகொழுங்கயற்கண்ணினுந்
தங்கியகாதல்வெள்ளந்தணப்பறப்பருகுநாளுட்
டிங்கல்வெண்குடையினற்குத்திருவிழுக்குற்றவண்ணம்
பைங்கதிரமதியிற்றெள்ளிப்பகார்தெடுத்தாத்தாமன்றே.

இ - ள். தோளிநுனும் கண்ணினும் வேட்கைப்பெருக்கத்தின் நீக்க
மறப் பருகுநாளிலே, அவனுக்குச் செல்வம் மதிபோல் ஒழுகக்குறைந்ததன்
மையைத் தெரிந்துகூறிப் பின்பு சீவகன்சரிதம் எடுத்துரைக்க லுற்றமென்
றாரென்க.

இதன்கருத்து: இச்செய்யுட்டு அங்கமாகிய வருணனைகள்கூறி, அதற்
குரிய தலைவனை நாட்டுகின்றார், இத்துணையும் அவன்தோன்றற்குக்காரணங்
கூறி, அதற்கு முற்பிறப்பில் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்தவினைவந்து குரவ
டைப்பிரித்தலும் கூறவேண்டுதலின், திருவிழுக்குற்றமை முற்கூறுகின்ற
ரென்றுணர்க. திருவிழுக்குறுதலாவது - கட்டியங்காரற்கு அரசளித்தலும்
அமைச்சர்சொற் கேளாமையும். (க௭௦)

200. களிற்றனுமைச்சர்தம்முட்கட்டியங்காரனென்பா
னொளிறுவாட்டடக்கையானுக்குயிரெனவொழுகுநாளுட்
பிளிறுவார்முரசிற்சாற்றிப்பெருஞ்சிறப்பியற்றிவேந்தன்
வெளிநிலாக்கேள்வியானேவேறுகொண்டிருந்துசொன்னான்.

இ - ள். களிற்றன், தன்அமைச்சரில் வெளிநிலாக்கேள்வியையுடைய
நிமித்திகளைத் தனக்கு வேறுகக்கொண்டு கட்டியங்காரனென்கின்றவனைத்
தனக்கு உயிரெனக்கொண்டொழுகுநாளிலே, வேந்தன் அத்தடக்கையா
னுக்கு முடியும் குடையுமொழிந்த சிறப்புக்களையுண்டாக்கி அதனை உலகறிய
முரசாற்சாற்றி இருந்து இக்காரியத்தைக் கூறினென்க.

மதச்செருக்காற் பாகன்றோட்டியை நீவுமாறுபோலக் காமக்களிப்பால்
தன் அமைச்சர்கூற்றைக் கடத்தலோக்கி, “களிற்றன்” என்றார். நிமித்திகள்
கருமமேகூறுதலும் கட்டியங்காரன் அரசன்கருத்திற்கேற்ப ஒழுகுதலும்
இரண்டற்குங்காரணம், “கோதனன்” (நாம. ௨௧௧) என்றும், “கரி
மாலை நெஞ்சினன்” (நாம. ௨௬௫.) என்றும், “கல்லாமந்திரி” (நாம. ௩௫௬.)
என்றும் மேற்கூறலின், கட்டியங்காரனை வெளிநிலாக்கேள்வியானெனலா
காது; இனி இகழ்ச்சிக்குறிப்பென்பாருமுள். (க௭௧)

201. அசைவிலாப்புரவிவெள்ளத்தரிஞ்சயன்குலத்துட்டோன்றி
வசையிலாள்வரத்தின்வந்தாள்வான்சுவையயிர்தமன்னாள்
விசையையையப்பிரிதலாற்றேன்வேந்தனீயாகிவைய
மிசையடக்காத்தல்வேண்மிலங்குழிணமார்பவென்றான்.

அரிஞ்சயன் - தேவிபாட்டன். வசையிலாள், வினையெச்சமுற்று. வேண்டுமென்பது, உம்மீற்றூன்வந்ததோர்வவல்கண்ணியவியங்கோள்; “வாழ்தல் வேண்டுமென வனாந்தவைகல்” (புறநா. ஈசு.எ.) என்றாற்பிறரும்.

இ - ன். பூண்மார்பனை, அமுதன்னாள், அரிஞ்சயனது அசைவிலார்க்குலத்துட்டோன்றி வசையின்றி முற்பவத்தில் எனது வேண்டுகோளாலேவந்தாள்; அவனைப்பிரிதலாற்றேன்; நீ இனி வேந்தளாய் உலகை இசையுண்டாகக் காப்பாயாகவென்றானென்க. (௧௭௨)

202. அண்ணாறுநூர்ப்பக்கேட்டேயடுகின்றெருத்தினிட்ட
வண்ணப்பூந்தவிசுதன்னை ஞமலிமேலிட்டதொக்குந்
கண்ணகன் ஞாலங்காத்தலெனக்கெனக்கமழுங்கண்ணி
மண்ணகம்வளருந்தோளான்மறுத்துநீமொழியலென்றான்.

தவிசு - கழுத்துமெத்தை. மண்வளர்தற்குக்காரணமாகிய தோளான் - அரசன்; மண்ணெழுவுனையதோள் பாடமாயின், பண்ணியவெழுவாம்; “ஆவுதிமண்ணி” (மது. சகசு.) என்றற்போல. தோளாயும் பாடம்.

இ - ன். கட்டியங்காரன், தான்கருதியிருந்ததனை அரசன்றானேகூறக்கேட்டு உண்மகிழ்து, ஞாலங்காவல் எனக்குத் தவிசை ஞமலிமேலிட்டதொக்குமென்று மறுப்ப, தோளான் என்காரியமாக நீ மறுத்துமொழியலென்றானென்க.

வேறெருத்திகூறுது ஞமலியைக்கூறினான், அவன்அயிராதுதருதற்கு.)

203. எழுதருபரிதிமார்பனிற்றெனவிசைத்தலைநாடின்
தொழுதடிபணிந்துசொல்லுந்துன்னலர்த்தொலைத்தவேலோய்
கழிபெருங்காதலாங்கட்கழிநலம்பெறுகவையம்
பழிபடாவகையிற்காக்கும்படுதுகம்பூண்பலென்றான்.

ஒடு, உடனிகழ்ச்சி. கழிபெரு, ஒருபொருளிருசொற்பிரிவிலலாதது.

இ - ன். அரசன் என்னிலை இற்றென இசைத்தவளவிலே, கட்டியங்காரன் தொழுது வணங்கப் பகையென்றுகூறப்படும் பகைவனாயெல்லாம் கொன்றவேலோய், நீ நலம்பெறுக; யான் பழிபிறவாதபடிவையத்தைக்காக்கும் பெரியபாரத்தைப் பூண்பெனன்றானென்க.

தன்நினைவை அவன்காரியம்போற்கூறினான். (௧௭௩)

204. வலம்புரிபொறித்தவண்கைமநவலிவிடப்பவேகிக்
கலந்தனன்சேனைகாவல்கட்டியங்காரனென்ன
வுலக்தருதோளினாய்நொருவன்மேற்கொற்றம்வைப்பி
னிலந்திருநீங்குமென்றோர்கிமித்திகனெறியிற்சொன்னான்.

பொறித்த' எனப் பிறவினையாற்கூறினார், அயன்படைத்ததோக்கி. மத, விசேஷத்த உரிச்சொல். உலகம்வளர்க்குந்தோள்.

இ - ள். மதவலி, உபசாரமாகக் கையாலே காட்டிவிடுப்பக் கட்டியங்கா
ரன்போய்ச் சேனையைக்காத்தலைக் கலந்தானென்று கூறக்கேட்டு, நிமித்திக
னென்னுமமைச்சன், தோளினாய், ஒருவன்மேல் உனது கொற்றம்வைப்
பின், நிலமும் திருவும் நின்னைநீங்கும்; இதனை நீயே ஓரென்று நீதியாற்
கூறினானென்க. (க௭டு)

205. எனக்குயிரொன்னப்பட்டானென்னலாற்பிறனாயில்லான்
முனைத்திறமுருக்கிமுன்னேமொய்ப்பமர்பலவும்வென்றான்
றனக்கியான்செய்வசெய்தேன்றான்செய்வசெய்கவொன்று
மனக்கினுமொழியவேண்டாவாழியரொழிகவென்றான்.

என்னலாற் பிறனாயில்லான் - என்னையொழியப் பிறனாயில்லாதான் ;
இன்மை, உடைமைக்கு மறுதலை. முன்னே - சிறப்பிக்குமுன்னே. வென்ற
னெனவே நடத்துதற்குரியனென்றான். நன்மையுந் தீமையுங்கருதிச் செய்வ
வெனப் பன்மையாழ்குறினான்.

இ - ள். உயிரொன்பட்டான், பிறனாயில்லான், வென்றான்; அவன்
றனக்கு யான்செய்வனசெய்தேன்; அவன்றான் எனக்குச் செய்வனசெய்க;
நீ சிறிதும் பொருமைகூறவேண்டா; நீயும் நின்னிலையிலே வாழ்வாயாக;
இனி இக்கூற்றினைத் தவிரவாயாகவென்றானென்க. (க௭௯)

206. காவலகுறிப்பன்றேனுங்கருமமீதருளிக்கேண்மோ
நாவலர்சொற்கொண்டார்க்கு நன்கலாற்றிங்குவாரா
பூவலர்கொடியனார்கட்போகமேகழுமிமேலும்
பாவமும்பழியுமுற்றார்பற்பலர்கேளினென்றான்.

நாவலர் - அமைச்சர். கழுமி - மயங்கி. இஃது உலகியலாற் கூறி
னான். மேற்கூறுவனவெல்லாம் போகத்தையே நோக்குதலின், இதுவென
ஒருமையாழ்குறினான்.

இ - ள். காவல, நாவலர்சொற்கொண்டார்க்குத் திங்குவாரா; ஆத
லால், திருவுள்ளமன்றேனும் அருளிக்கேண்மோ; ஒருவன்மேற் கொற்றம்வை
யாதிருக்கின்ற இது கருமமென்றான்; அதற்கு உடம்படாமையின், நின்னை
யொழியக் கழுமி முன்னும் இம்மையிற்பழியும் மறுமையிற்பாவமுற்றார்
மிகப்பலர்; இதனைக் கேளென்றானென்க. (க௭௯)

207. பெரும்பெயர்ப்பிரமனென்னும்பிடினாற்பெரியநீரா
னரும்பியமுலையினாக்கணிமுகநான்குதோன்ற
விரும்பியாங்கவனையெய்தான்விண்ணகமிழந்ததன்றித்
திருந்தினாற்கின்றுகாறுஞ்சிறுசொல்லாய்நின்றதன்றே.

இ - ள். பிரமனென்னுந் தவத்தாற் பெரியநீரான், திலோத்தமை
பொருட்டு நான்குமுகம் தோன்றும்படி விரும்பி அவ்விடத்து அடனைப்பெரு

ஞய் விண்ணகமிழந்ததேயன்றிப் பின் தவத்தாற் பாவந்தீர்த்தவற்கு இன்றளவும் புறஞ்சொல்லாய் கின்றதல்லவோவென்றானென்க.

பெயர் - புகழ். அன்றே, ஏகாரம் - வினா. முறைசெய்யாமையிற் றன்னிலையிழந்தான். தோற்றியும் பாடம். (௧௭௮)

208. கைம்மலர்க்காந்தள்வேலிக்கணமலையரையன்மங்கை
மைம்மலர்க்கோதைபாகங்கொண்டதேமறுவதாகக்
கொய்ம்மலர்க்கொன்றைமாலேக்குளிர்மதிக்கண்ணியாற்குப்
பெய்ம்மலரலங்கன்மார்பபெரும்பழியாயிற்றன்றே.

கைமலர் - கைபோலுமலர். மலையரையன் - மலைகளுக்கரசன். மைமலர்க்கோதை - நீலமலராற்செய்த கோதை ; இறைவி ; ஆடுபெயர். மாலே - அடையாளப்பூ, கண்ணி - குடும்பூ ; “ கண்ணியுந்தாருமெண்ணினராண்டே ” (தொல். பொரு. மர. ௭௬.) என்றார்.

இ - ள். இடப்பட்டமாலேமார்பனே, மலையரையன்மனைவியாகிய மேனைபெற்ற கோதையைப் பாகத்தேவைத்ததே மறுவையுடையதொன்றாகக் கொன்றையாற்செய்தமாலையினையும் மதியாகிய கண்ணியினையுமுடைய அரனுக்குப் பழியாயிற்றல்லவோவென்றானென்க. (௧௭௯)

209. நீனிமவண்ணனன்றுடுந்துகில்கவர்ந்துதம்முன்
பானிறவண்ணனோக்கிப்பழியுடைத்தென்றுகண்டாய்
வேனிமத்தானேவேந்தேனிரிபுனற்றொழுநையாற்றுட்
கோனிமவலையினார்க்குக்குருந்தவனெசித்ததென்றான்.

வேனிமம் - வேலினது விளக்கம். கோல் - திரட்சி.

இ - ள். வேந்தே, மாயோன் பலதுகிலைக்கவர்ந்து தம்முனாகிய பானிறவண்ணன் நோக்கிற் பழியுடைத்தென்றுகாண் தொழுநையாற்றிலே கோவியர்க்குக் குருந்தொசித்தது ; இஃது அங்ஙனம் தீதென்றானென்க. (௧௮0)

210. காமமேகன்றிநின்றகழுதைகண்டருளினாலே
வாமனாற்சென்றுகூடிவருந்தினீரென்றுவையத்
திமஞ்சேர்மாலேபோலனிழித்திடப்பட்டதன்றே
நாமவேற்றடக்கைவேந்தேநாமிதுதெரியினென்றான்.

காமமே, ஏகாரம் - தேற்றம். என்று, என்ன. காமம் - சுகோடு.

இ - ள். வேந்தே, நாமஇக்காமத்தைத் தெரியின், காமமேஅடிப்பட்டிநின்ற ஆண்கழுதையைக்கண்டு, அருளாலே புத்தனாற் பெண்கழுதையாய்ச் சென்றுகூடி, இக்காமத்தாலேவருந்தினீரேயென்ன ; அது வையத்திலே நமத்திலேவிழுந்தமாலேபோல இழித்திடப்பட்டதல்லவோவென்றானென்க.

211. படுபழியறைக்கலாபோபஞ்சவான்றுபெற்ற
வநிலையாவாப் பெர்பார்வாப்பபழையபழைந்துதூற்றி

யிடுவதேயன்றிப்பின்னுமிழ்க்குடைத்தம்மகாம
நடுவுநின்றிலகமோம்பனல்லதேபோலுமென்றான்.

இ - ள். கேட்பாயாக; காமத்தாற் பிறந்த பழியை மறைக்கலாமோ, பஞ்சவர் ஒருத்தியையே மனைவியாக்கலிற்பெற்ற வடுவுரையைப் போக்கு வார்யார்; அது தூற்றியிடுதலேயன்றி மறுமையிலும் நரகமுதலியவற்றைத் தரும்; ஆதலால், நடுவுநிலையிலே நின்று உலகமோம்புதலே நல்லதுபோலு மென்றனென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி.

(கஅஉ)

212. ஆரறிவிகழ்தல்செல்லாவாயிரஞ்செங்கணனுங்
கூரறிவுடையநீரார்சொற்பொருள்கொண்டிசெல்லும்
பேரறிவுடையநீயும்பிணையனுட்கவலஞ்செய்யு
மோரறிவுடையயென்னுருத்திரதத்தனென்பான்.

ஆரறிவிகழ்தல் செல்லா - பெரிய அறிவு பிறராலிகழப்படாத. அவலம் - அரசன் கொலையுண்டல்.

இ - ள். அரசன் நிமித்திகன்கூற்றைக்கொள்ளாமைகண்டு, அருகிருந்த உருத்திரதத்தன், இத்திரனும் அமைச்சர்சொற்பொருளைக் குறிக்கொண்டு நடக்கும்; அவனைப்போல நீயும் அறிவுடையை; ஆயினும் இப்பொழுது இவன் சொல்லைக் கொள்ளாமையின், பிணையனுக்கு அவலஞ்செய்யும்ஓரறிவுடையயாயினாயென்றனென்க.

(கஅங்)

213. அளந்துதாங்கொண்கொத்தவருந்தவமுடையநீரார்
களந்தனபோகமெல்லாமவரவர்க்கற்றைநாளே
யளந்தனவாழுநாளும்துவெனக்குரையலென்றான்
விளங்கொளிமணிகள்வேய்ந்துவிசுடரிமைக்கும்பூணன்.

இ - ள். பூணன், வரைத்துகாத்த தவமுடையார்க்குக் கருவாய்ப் பதி கின்றபொழுதே போகமெல்லாம்அளந்தன; அவரவர்க்கு அப்பொழுதே வாழுநாளும்அளந்தன; அஃது எனக்கு உரையலென்றனென்க.

போகமுமென்னும் உம்மை கூறிற்றிலர், செஞ்சொலாய் முற்படக் கிளத்தலின். “கிலந்திரு நீங்கும்” (நாம. களஞ.) என நிமித்திகன்கூறிய செல்வநிலையாமையையும் உருத்திரதத்தன்கூறிய யாக்கைநிலையாமையையும் நிலையாமையென ஒருமையாக்கி, ‘அது’ என்று ஒருமையாற்கூறினான். உரையலென்றான், நிமித்திகளைநோக்கி; அவன்உரியனாசலின்.

(கஅச)

214. மூரித்தேந்தாரினாய்நீமுனியினுமுறுதிநோக்கிப்
பாரித்தேன்றருமறுண்ணூல்வழக்கதுவாதல்கண்டே
வேரித்தேங்கோதைமாதர்விருந்துனக்காகவின் பம்
மூரித்தேந்தினையகொங்கைபுணர்கயான்போவலென்றான்.

இ - ன். தாரினாய், நால்வழக்கு இடித்துக்கூறல் அமைச்சர்க்கு இயல்பென்றமைகண்டு, உறுதிநோக்கி இத்துணையும்பரக்கக்கூறினென்; இனிமாதர்கொங்கையை நினக்கு எப்பொழுதும் விருந்தாகக்கொண்டபுணர்ச்சு; நீ என்னமுனியினும் நின் தவறுகாணாமல் துறவிடத்தே போவேனென்றனென்க.

மூரி, பண்புமாத்திரமுணர்த்தாது பெயராதலின், வேற்றுமைத்தொகை. முனியினுமென்பது எதிர்காலமுணர்த்துமெச்சம்; உம்மை, ஐயம். 'இனைய கொங்கை' என்று இளமைநிலையாமை கூறினான். அரசன்போவென்றாமல் தானேபோவேனென்றல் நீதியன்மையின், துறவு உட்கோளாயிற்று. இதனான், "வெளிநிலாக்கெள்வியான்" (நாம. கஎக.) என்றார்.

"கனிநான்" (நாம. கஎக.) முதல் இத்துணையுமொருதொடர். (கஅடு) வேறு.

215. இனமாமென்றுரைப்பினுமேதமெனான்
முனமாகியபான்மைமுனைத்தெழலாற்
புனமாமலர்வேய்நறும்பூங்குழலான்
மனமாநெறியோடியமன்னவனே.

இனமாம் - நினதுவேட்கையும் முற்கூறிய ரேவரது வேட்கைத்திரனிலே வைத்து என்னுவதோர் வேட்கையாம். குழலான் மனமாம் மன்னவன் - குழலான்மனக்கருத்தாய்நுகருமன்னவன்; நெறியோடியமன்னவன் - அரசநீதிக்கெட்டமன்னவன்.

இ - ன். குழலான் மனமாமன்னவன், முற்பிறப்பில் தீவினை முனைத்துத்தோன்றுதலாலே, இது முற்கூறிய இனத்தேயாமென்று பின்னங்கூறினும் தனக்குவரும்ஏதமெண்ணையினுனென்க. (கஅசு)

216. கலையார்துகிலேந்தல்குலங்குதிர்குழ்
முலையார்தடமும்முனியாதுபடிந்
துலையாத்திருவிண்ணமிர்துண்டொளிரே
மலையார்மணிமார்பன்மகிழ்ந்தனனே.

விசையயது கெடாத இளமைச்செவ்வியை நுகர்த்து. ஆர்தல் - ஒத்தல்.

இ - ன். மார்பன், அவளஸ்ரலாகிய இன்பக்கடலிலும் முலைத்தடத்தினும் வெறுதேபடித்த உண்டு வேறு மனக்கவந்தியின்றி மகிழ்த்தானென்க.

217. விரிமாமணிமாலையிளங்குமுடிந்
திருமாமணிசுந்துதினைப்பினரா
யெரிமாமணிமார்பனுமேந்தியெயு
மருமாமணிநாகரினாயினரே.

இ - ன். மார்பனும் ஏந்தியையும், மார்பிற்கிடந்த விரிந்த மாமணிமாலையும் மணிபோலும் மயிர்முடியிற்கிடந்த செய்வவுத்தியும் சிந்துத் தினைப்பினராய் நாகரைப்போல் ஒன்றாயினுனென்க. (கஅஅ)

218. நறவார்ந்ததொராநாகிளந்தாமனாவா
யுறவீழ்ந்ததொரொண்மணிபோன்றுரவோ
னறவாக்கியவின் பமமர்ந்தவிருட்
கறையேற்கணிஞள் கனவுற்றனளே.

தேனிறைதலும் மிக்க இளமையுமாறாத தாமனாயெனவே பதமயோர்
னியாம். உரவோனற - பிள்ளையாரவதரிக்க. அறவு, தொழிற்பெயர்.

இ - ள். அங்ஙனம் நாகரைப்போலமர்ந்த இருட்கண்ணே தாமனா
வாய் வீழ்ந்ததோர் முத்துப்போன்று உரவோனற, அப்பொழுதே இன்பம்
அறுதலையாக்கியகனவைக் கறையேற்கண்ணினுள் கண்டாளென்க. (கஅக)

வேறு.

219. பஞ்சியடிப்பாளத்துவர்வாயவ
டுஞ்சுமிடைக்கனமூன்றவைதோன்றவி
னஞ்சிறடுங்கின ார யிழையாயிடை
வெஞ்சுடர் தோன்றிவிடிந்ததையன்றே.

இ - ள். துவர்வாயினையுடையாள் துயிலிடைக்கண்டகன மூன்று;
அவை பின்பு மனத்தே தோன்றலின், அவள் அஞ்சிறடுங்கினுள்; அக்காலத்தே
விடிந்ததென்க.

எனவே கடிதிற்பயக்குமாறாயின. இவை பிற்பயக்குங்கனவாதலின்,
பின்னும் நெஞ்சிறுநேற்றின. (கக௦)

220. பண்கெழுமெல்விரலாற்பனைத்தோளிதன்
கண்கழுஉச்செய்துகலைநலதாங்கி
விண்பொழிபூமழைவெல்கதிர்நேமிய
வண்புகழ்மாலடிவந்தனைசெய்தாள்.

பண், ஆகுபெயர்; யாழொடுபயின்றவிரலும் ஆகுபெயர். கழுஉச்செய்து,
“நல்ல, மருஉச்செய்து” (நால. அறிவு. சு.) என்பதுபோல நின்றது. விண்,
ஆகுபெயர். தீவினையை வெல்லும் அறவாழி.

இ - ள். பணைத்தோளி, கண்கழுவித் தாங்கி அக்கோயிலின் மாலடியை
வணங்கினுளென்க.

“தெய்வமஞ்சல்” (தொல். பொரு. மெய். உச.) என்று மெய்ப்பாட்டி
யற்குத்திரம், தன் குலதெய்வத்தை வணங்குதற்கு விதியாமாறுணர்க. (கக௧)

221. இம்பரிலாநறுமபூவொசொந்துகொண்
டெம்பெருமானடிக்கெய்துகென்றிறத்தி
வெம்பரிமாவெடுந்தோநிகுதானையு
தப பெருமானடிசார்ந்தனனன்றே.

இ - ள். அவன், இவ்வுலகில் நிகரில்லாதபூவையுஞ் சாந்தையுங்கொண்டு, எம்பெருமானே, நின்னடிக்கு இவை பொருந்துவனவாகவென்றேத்தி, தன் கணவனடியை வணங்கினுள்ளன.

அ - உலகறிபொருண்மேற்று.

(கக௨)

222. தானமர்காதலிதன்னொடுமாவலி
வானவர்போன்மகிழ்வுற்றபின்வார்நறுந்
தேனெனப்பாலெனச்சில்லமீர்நூற்றெனக்
கானமர்கோதைகனுமொழிகின்றான்.

தேவர் நோக்கத்தால் நுகர்ந்தாற்போல இவனும் நோக்கத்தால் நுகர்ந்து மனமகிழ்ச்சியுற்றபின். கனவுமூன்றிற்கும் தேன்முதலியமூன்றும் உவமம்: “பிண்டிவீழ்ந்தது” என்னுமொழி, இவன்கூறுதலின் இனிதாய்ப் பின் தீங்கு விளைத்தலிற் றேனுவமம்; “ஆர்த்தோர் வாயிற் றேனும் புளிக்கும்” (குறந். ௩௫௬) என்றார் பிறரும். “எண், முத்தணிமலை” (நாம. கக௬) என்ற சொல் குலத்துய்மைகூறுதலிற் பாலுவமம். இவன்ஆக்கத்திற்கு ஊறுமமிந்து உவமம்; இவனாக்கம் அமுதுபோல் உயிர்களைக்காததலின்.

இ - ள். மாவலி, தான்மேவின காலிதன்னோடே மகிழ்வுற்றபின்பு, அவன் தேன்முதலியனவென்னும்படி கனுமொழியானின்றாளென்க. (கக௩)

223. தொத்தணிபிண்டிதொலைந்தறவீழ்ந்ததென்
முத்தணிமாலேமுடிக்கிடனாக
வொத்ததன்றான்வழியேமுனையோங்குபு
வைத்ததுபோலவளர்ந்தவையன்றே.

முத்தணிமலை - முத்தையொத்தமலை; அணி, “மின்னனிநண்ணிடை” (திருச்சிற். ௩௪௨) போல் உவமவுருபு; என்றது வெள்ளியமாலையை. இது குலத்துய்மை கூறிற்று; “வெண்டாமமாமலர்த்தடங்குள்போலு, நங்குடி” (கார்த. ௫௫) என்பர் மேலும்; முத்தமாலையெனின், மேல், “நறுமலை” (நாம. கக௬) “எண்கோதைத்தொகை” (முத்தி. ௬) என்றல் பொருந்தாது. வளர்ந்ததை, வீணைத்திரிசொல்; “உரைத்ததை” (கலித். ௪௬) போல.

இ - ள். ஒருபிண்டி, தான் அணிந்த தொத்துக்கள் ஒழுக்கக்கெட்டுப் பின்பு தானும் நேராகவீழ்ந்தது; அதன்வழியிலே ஒருமுனை அதனையொத்து எட்டுமாலையையுடையதொருமுடிக்கு இருப்பிடனாக நட்டுவைத்தாற்போலே ஒங்காரின்ற வளர்ந்ததென மொழிந்தாளென்க.

மேலே, “துளும்புநலத்தாரொடு” (முத்தி. ௨௯௬) என்றலின், முத்தணிமாலையைக் கனவின்கண்டாள்; அது காரணம். இதனால், சுற்றங்கெட்ட படியும் அரசன்கெட்டபடியும் கூறினார். அது கதையிற் காண்க. (௧௧௪)

224. வாரகுழைவில்லிடமாமுடிதூக்குபு
கார்கெழுஞ்ஞன்றையான்கனவினியல்

பார்க்கெழுநூல்விதியாற்பயன்றான்மெரிந்
தேர்குழையாமலெடுத்துரைக்கின்றான்.

இ - ன். சலியாதவன், கனவின் இயல்பை, களுதூலின்விதியாலே பயனைத்தெரிந்து தான்பார்த்து முடிதுளக்கி அவற்றில் நல்லவற்றை யெடுத்து அவன் அழகுக்கெடாமற் கூறாநின்றனென்க.

அஃது, அசோகுமுறிந்ததுகூறாமல் மாலையையும் முடியையும் இரண்டு கனவாகப் பிரித்தது. (ககடு)

225. நன்முடி நின்மகனாந்றுமாலேக
ளன்னவனுலமரப்பிந்தேவியர்
நன்முனீநின்மகனாக்கமதாமெனப்
பின்னதனாற்பயன்பேசலன்விட்டான்.

இ - ன். அவன் அவட்கு முடி நின்மகனும்; நறியபூமாலேகள் அந்நல் வினையுடையோனால் அமரப்படும தேவிமார்; முனீ நின்மகனாக்கமென மூன்றாக்கிக்கூறிப் பின்பு இற்றதனாவுள்ள பயனைப் பேசலனாய் விட்டா னென்க.

“குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரகரம்” (மண்ம. அக.) போல் முத்தமாலையை மாலையென்னுமபெயர்கருதி நறுமாலையென்றலாகாமையுணர்க; மாலையென் றும்பெயா பொதுவாகலின். (கககூ)

226. இற்றதனாற்பயனென்னெனவேந்திழை
யுறறதின்னேயிடைபூறெனக்கென்றலு
மற்றையாடலளாய்மணிமரநிலத்
தற்றதொர்கோலையிற்பொற்றொடிசோர்ந்தான்.

உற்தென இறந்தகாலத்தாற் கூறினான்; தெளிவுபற்றி, “இல்லை, களு முத்துருட வினை” (பழ. உ.) என்றலின். இன்னே, உதாசீனம்போனின்றது.

இ - ன். இற்றதனாற்பயன் என்னென்று தேவிகேட்ப, ஏந்திழாய், எனக்கு, இங்ஙனே ஓரிடையுறுவத்ததுகாணென்றவளவிலே, பின்பு உடையா டலளாய் மணியிலத்தே தங்கியதோர் கோதைபோலே வீழ்ந்தானென்க. ()

227. காவிகடந்தகண்ணீரொடுகாரிலைக
யாவிரடந்ததுபோன்றணிமாழ்கப்
பாவியெனவிவருதுதுதியாவெனத்
தேவியையாண்டகைசென்றுமெய்சார்ந்தான்.

இ - ன். காரிகை, கண்ணீருடனே ஆவிபோனாற்போல அழகுக்கெடு தலாலே, ஆண்டகை சென்று பாவியேனுடையஆவியை வருத்துகின்றயோ வெனக்கூறி அவனை மெய்யைச்சார்ந்தானென்க.

தேவியை மெய்யையென்ற இரண்டுபும், “தெள்ளிது” (தொல். சொல். வேற் - ம. ௫.) என்றதனை முடியும். (௧௯௮)

228. தண்மலர்மார்புறவேதழீயினுவள்
கண்மலர்த்தாள் கனவின்னியன்மெய்யெனும்
பெண்மயமோபெரிதேமடவாய்க்கெனப்
பண்ணுரையாற்பரவித்துயர்தீர்த்தான்.

இ - ள். குளிர்ந்த அகன்ற மார்பிலேயுறத் தழீயினான்; அதனால் அவள் வீழித்தாள்; அப்பொழுது, கிணக்குக் கனவின்நன்மையை மெய்யெனக்கருதும் பெண்டன்மை பெரிதாயிருந்ததெனக்கூறிப் புனைந்துரையாற் பரவித்துயர்தீர்த்தானென்க.

ஏகாரம், ஈற்றசை. ஓ, வியப்பு. (௧௯௯)

229. காதலன்காதலினுற்களித்தாய்மலர்க்
கோதையங்கொம்பனையார்தங்குழாந்தொழித்
தாதுகுதாமமணிந்தகில்விம்மிய
போதுகுமெல்லணைப்பூமகள் சேர்ந்தாள்.

இ - ள். பூமகள், காதலன் கொண்டாட்டத்தாலே களித்துச் சேடியர் தொழத் தாமஞ்சூழ்ந்து அகில் விம்மிய அணியிலே சேர்ந்தாளென்க. (௨௦௦)

230. பண்கனியப்பருகிப்பயனாகங்
கண்கனியக்கவார்ந்துண்டுசின்னாள் செல
விண்கனியக்கவின்வித்திபவேற்கணி
மண்கனிப்பான்வனரத்தார்கின்றான்.

வின், அருபெயர். வித்திய - பரப்பிய. சூழவிப்பருவத்தாலும் அரசநீதியாலும் வீடுபேற்றாலும் மண்ணையுருக்குமவன்.

இ - ள். பண்ணைப் பழுக்கக்கேட்டும் நாடகங்களைக் கண்ணுருகமுகந்து நுகர்ந்தும் இருவாக்கும் இங்ஙனம் சிலநாள்களென்றவளவிலே, வேற்கண்ணி பிள்ளைவளர்தலாலே தளராகின்றாளென்க. (௨௦௧)

வேறு.

231. கரும்பார்தோண்முத்தங்கழன்றுசெவ்வாய்விளர்த்துக்க
ன்பசலைபூத்தகாமம், விரும்பார்முலைக்கண்கரிந்துதிங்கள்வெண்க
தீர்க்கப் பெய்திருந்தபொற்செப்பேபோ, லரும்பால்பரந்துதுசுப்புங்
கண்ணின் புலனாயிற்றாய்ந்தவனிச்சமலை, பெரும்பாரமாய்ப்பெரிது
நைந்துநற்கூற் சலஞ்சலம்போனங்கைநலந்தொலைந்ததே.

இ - ள். வயாவிற்கு நங்கையுடையதோள் மெலிந்து வாய்வெளுத்துக் கண்கள் பசலைபூட்டின; மின்பு முதுகின்நவளவிற்குக் காமத்தை விரும்பு

தற்குக் காரணமான முலைக்கண் கருகிப் பால்பரந்து துசுப்பும்கண்ணினது நுகர்ச்சிப்பொருளாயிற்று; பின்பு முதிர்ந்த அளவிற்கு அனிச்சமாலே பாரமாய்ச் சலஞ்சலம்போல் நைந்து நலந்தொலைந்ததென்க.

உம்மை, சிறப்பு.

(202)

வேறு.

232. தூம்புடைநெடுங்கைவேழந்துற்றியவெள்ளிலேபோற்
தேம்புடையலங்கன்மார்பிற்றிருமகன்றமியனாக
வோம்படையொன்றுஞ்செப்பாடிருமகனொளித்துநீங்க
வாம்புடைதெரிந்துவேந்தற்கறிவெனுமமைச்சன்சொன்னான்.

வேழம் - வெள்ளிலுக்கு வருவதோர்நோய்; “குருதிக்கோட்டேக் குஞ்சரநகரம்” (மண்ம. அக.) போல வேழத்திற்குக் கை அடை. தேம்புதலுடைய திருமகன்; தேம்புதல் - கெடுதல்; விகாரம்; “புட்டேம்பப் புயன் மாறி” (பட். ச.) என்றார் பிறரும். தமியனாக - அரசவரிமையை நீங்க. ஒம்படை ஒன்றும் செப்பாள் - தான் பரிகாரம் சிறிதும்கூறாள். அவன் வஞ்சித்து அரசுவெளவதலின், ‘ஒளித்து நீங்க’ என்றார். ஆம்புடை - பிள்ளையார் பிழைப்பதோர் கூறுபாடு.

இ - ள். திருமகன் வெள்ளில்போலத் தமியனாகத் திருமகனீங்கப் பின்பு அவனுக்குத் தன்னறிவென்னுமமைச்சன் ஆம்புடைதெரிந்து கூறினென்க.

(203)

233. காதிவேன்மன்னர்தங்கன்கண்ணெனவைக்கப்பட்ட
நீதிமேற்சேறேற்றாய்நெறியலாநெறியைச்சேர்ந்து
கோதியல்காமமென்னுமதுவினிற்றுகளித்தஞான்றே
யோதியபொறியற்றோரரும்பொறிபுனைவியென்றான்.

இ - ள். அவ்வறிவென்னுமமைச்சன், வேன்மன்னர் ஊனாகிய கண்ணைக் கண்ணென்பாருடனேகாதித் தம்முடைய கண்ணென்று துணிந்து வைத்த நீதியிற்செல்லாயாய்த் தீநெறியைச்சேர்ந்து காமமென்னுங்கள்ளிலே யழுந்தின அன்றே நல்வினையற்றாய்; ஆதலால், இனி ஒரெந்திரத்தைப் புனைவியென்றானென்க.

(204)

வேறு.

234. அந்தரத்தார்மயனேயெனையுறுந்
தந்திரத்தாற்றம நூல்ககைகண்டவன்
வெந்திறலான்பெருந்தச்சனைக்கூவியொ
ரெந்திரவூர்தியியற்றுமினென்றான்.

இ - ள். அரசன், தொழிலோடே நூலைக் ககைகண்டவனாகிய தச்சனைக்கூவி எந்திரமானதோரூர்தியை இயற்றுமினென்றானென்க.

தொழிலால் மயனேயெனத்துணிந்து வடிவால் ஐயமுறுத்தச்சன். இயற்றமின், ஒருமைபன்மைமயக்கம். ஊர்தி - எழுப்படுவது.

(205)

235. பல்கிழியும்பயினுந்துகினூலொடு
நல்லரக்கும்மெழுகுந்நலஞ்சான்றன
வல்லனவும்மமைத்தாங்கெழுநாளிடைச்
செல்வதொர்மாமயில்செய்தனனன்றே.

கிழி - சீலை. பயின் - பற்றுதற்குரியன. துகினூல் - வெள்ளியநூல்.

இ - ள். நலஞ்சான்றனவாகிய கிழிமுதலியனவற்றையும் ஒழிந்தனவற்
றையும் கூட்டி, அவன்கூறியபடியே செல்வதொர்மயிலை ஏழுநாளிலேசெய்தா
னென்க. (20௬)

236. பீலின்மாமயிலும்பிறிதாக்கிய
கோலநன்மாமயிலுங்கொடுசென்றவன்
ஞாலமெல்லாமுடையானழகைதொழு
தாலுமிம்மஞ்ஞையறிந்தருளென்றான்.

இ - ள். மயிலையும் பண்ணினமயிலையும் அவன்கொண்டுசென்று, அர
சனாவணங்கி இம்மயில்களில் ஆலுமஞ்ஞையை அறிந்தருளென்றானென்க.

பீலி - இரண்டற்கு மேற்றுக.

(20௭)

237. நன்னெறிநூனயந்தானன்றுநன்றிது
கொன்னெறியிற்பெரியாயிதுகொள்கென
மின்னெறிபல்கலமேதகப்பெய்ததொர்
பொன்னறைதான்கொடுத்தான்புகழ்வெய்யோன்.

இ - ள். வெய்யோன், இம்மயில் நூலினுடைய நீதிநூலாயிருந்தது;
இது மிக நன்றெனக்கூறி, தான் கொற்றொழிவிற்பெரியாய், இதுகொள்க
வென்று பொன்னறையைக் கொடுத்தானென்க.

மின்னெறி - மின்னைக்கெடுக்கும். இந்நூலின் நீதியென்றுமாம். (20௮)

238. ஆடியன்மாமயிலூர்தியையவ்வழி
மாடமுங்காவுமடுதொர்சின்னான்செலப்
பாடலின்மேன்மேற்பயப்பயததானுரந்
தோடமுறுக்கியுணர்த்தவுணர்ந்தாள்.

இ - ள். ஆடுதலியன்றமயிலாகிய ஊர்தியைத் தேவிதான் பாட்டுப்
போலே பையப்பைய மேன்மேற்றுரந்து மாடத்திலும் காவிலுமடுத்துச் சின்
னஞ்சென்றவளவிலே, ஒருநாள் அங்ஙனங்கற்பித்தவன் விசையுடனோடும்
படி முறுக்கியுணர்த்த அவள் அதுவுணர்ந்தாளென்க. (20௯)

வேறு.

239. பண்டவழுவிரலிற்பாவைபொறிவலந்திரிப்பப்பொங்கி
விண்டவழ்மேகம்போழ்ந்துவிடும்பிடைபாடற்குய்வெய்ய

புண்டவழ்வேற்கட்பாவைபொறியிடந்திரிப்பத்தோகை
கண்டவாமருளவீழ்ந்துகால்குவித்திருக்குமன்றே.

இ - ள். கண்டவர் மருளும்படி பாவை விரலாலே பொறியை வலத்
தேதிரிப்ப அது பொங்கிப் போழ்ந்து பறக்கும்; அவள் அதனை இடத்தே
திரிப்ப அது வீழ்ந்து காலைக் குவித்திருக்குமென்க.

பகைவர்க்குப் புண்செல்லுதற்குக் காரணமான வேல், கால்பரப்பிற்
பொறிகெடும். (உக0)

வேறு.

240. காதிலேவ்வலகட்டியங்காரனு
நீதியானிலங்கொண்டபின்திறா
லோதினூதமைவேறுகொண்டோதினை
கோதுசெய்குணக்கோதினுட்கோதனை.

காதிலேவ்வல - பொருது வேலைவல்ல. உம்மை, இழிவுசிறப்பு. கோது
செய்குணக்கோது - நூல்கள் பயனின்றாகக்கூறியகுணங்களிற் கோது; அஃ
தாவது செய்நன்றிக்கேடு; உட்கோதனை - அதிலேநிற்கின்ற பயனிலா
தோன். இனிப் பயனின்மைசெய்கின்ற குணத்துக்கோதின தீக்குணங்
சுள்ளாகிய செய்நன்றிக்கேடுதன்னை ஒப்பானென்றுமாம்.

இ - ள். கோதுனாகைய கட்டியங்காரனும், அரசன் கொடுப்ப நிலத்தை
அடிப்படுத்தியபின்பு தருமநூலோதினொரெல்லாரையும் தனக்கு மாறாகக்
கொண்டு ஒருமொழி கூறினென்க. (உகக)

241. மன்னவன்பகையாயதொர்மாதெய்வ
மென்னைவந்திடங்கொண்டதிராப்பகற்
றுன்னின்றுசெகுத்திடுநீயெனு
மென்னையான்செய்வகூறுமினென்னவே.

இ - ள். மன்னவன்பகையாயதொர் தெய்வம் என்னை இருப்பிடமாகக்
கொண்டவந்து அத்தெய்வம் இரவும்களும் நெருங்கிநின்று நீ செகுத்திடு
என்னிற்கும்; அதற்கு யான் செய்யத்தகுவன யாவை; அவற்றை நீர் கூறு
வீராகவென்று கூறினென்க.

‘என்ன’ என்பதனை, “உட்கினரா” (நாம. உகக.) என மேல்வருகின்
றத்தொடுமுடிக்க. (உகஉ)

242. அருமைமாமணிநாகமழுங்கவோ
ருருழுவீழ்ந்தெனவுட்கினராவவன்
கருமங்காழ்த்தமைகண்டவர்தம்முளான்
றருமதத்தனென்பானிதுசாற்றினான்.

இ - ள். மணி அழுங்கும்படி நாகத்தின்மேலே இடிவீழ்ந்தாற்போலே
அம்மொழியைக் கேட்டு அமைச்சர் உட்கினராக, அவர்களினுள்ளாகைய
தருமத்தனென்கின்றவன் கண்டு இதனைப் பலரறியக்கூறினென்க.

மணி அரசனுக்கும், நாகம் அமைச்சர்க்கும், 'செகுத்திடு' என்றசொல் இழக்குமுவமை. காழ்த்தமை - கொல்லத்துணிந்தமை. 'ஆயவன்' என்ற பாடத்திற்கு அரசனாலாயவனென்க. (௨௧௩)

243. தவளைக்கிண்கிணித்தாமரைச்சீறடிச்
சுவளையேயளவுள்ளகொழுங்கணு
ளவளையேயமிர்தாகவவ்வண்ணலு
முவுளகந்தனதாகவொழிங்கினுன்.

இ - ள். அவ்வண்ணலும் சீறடியையுடைய கண்ணளாகிய அவளையே அமுதாகக்கொண்டு அந்தப்புரமொன்றுமே தனக்குரித்தாக ஒழிந்தவற்றில் வேட்கையின்றிச் சுருங்கினுனென்றனென்க.

எகரமிரண்டும் தேற்றம். உம்மை, சிறப்பு. உவனகம் - ஒருபக்கமு மாம். (௨௧௪)

244. விண்ணிளோடமிர்தம்விலைச்செல்வது
பெண்ணின்னின்பம்பெரிதெனத்தாழ்ந்தவ
னெண்ணமின்றியிறங்கியிவ்வையசுந்
தண்ணந்தாமலாயாளொடுந்தாழ்ந்ததே.

இ - ள். விண்ணும் அமிர்தம் விலைபெறுவதொன்றாயிருக்கும், பெண்மை; அதிலும் நினதரசினதுன்பம் பெரிதுகாணென்று காரியங்கூறுதலின், கின்னற்றாழ்ந்த நிமித்திகன் செல்வம்வேண்டுதலின்றித் துறவிலே வீழ்தலாலே இவ்வையசும் திருமகளுடனேகூடி நின்னிடத்தே தங்கிற்று; இனி நினக்கு வேறோர் மனக்கவற்சியின்றென்றனென்க.

'நின்னின்பம்' என்றது, அரசனைநோக்கி நிமித்திகன்கூறியது. 'பெண்ணினின்பமெனப்பெரிதாழ்ந்தவன்' என்பதும் பாடம். (௨௧௫)

245. தன்னையாக்கியதார்ப்பொலிவேந்தனைப்
பின்னைவெளவிற்பிறழ்ந்திடும்பூமக
ளன்னவன்வழிச்செல்வினிம்மண்மிசைப்
பின்னைத்தன்குலம்பேர்க்குநரில்லையே.

இ - ள். தன்னை ஆக்கியவேந்தனைப் பின்னைக் கொல்வனாயின், தன்குலமும் திருவும் மண்மிசையினின்றும் பிறழும்; அவன்வழியேயொழுநின், தன்குலத்தையும் செல்வத்தையும் மண்மிசையினின்றும் பெயர்ப்பாரில்லையென்றனென்க.

பூமகன் - திரு. இஃது உலகியலாற்கூறினான். தார்கெழுவேந்தனும் பாடம். (௨௧௬)

246. திலகநீண்முடித்தேவரும்வேந்தரு
முலகமார்தர்கனொப்பவென்றோதுப
குலவுதார்ப்பன்னர்க்கியானிதுகூறுவன்
பலவுமிக்கனர்தேவரிற்பார்த்திவர்.

இ - ன். முடிகளுக்கு மேலாயமுடியையுடையதேவரில் அரசர் பல குணங்களால் மிக்காராயினும், உலகிலுள்ளார் தேவரும்வேந்தரும்ஒப்பொன்றுகூறுவர்; அவர் அறியார்; யான் மன்னர்க்குள்ளதோர் விசேடங்கூறுவேன்; அதனைக் கேளென்றானென்க.

‘கூறலென்’ என்று பாடமாயின், ஒப்புக்கூறென்றென்றென்க. இது முதல், “மன்னவன்பகையாயதொர்மாதெய்வம்” (நாம. ௨௧௨.) என்ற துணைக்குறித்துக்கூறுகின்றான். (௨௧௭)

247. அருளுமேலரசாக்குமன்காயுமேல்
வெருளச்சுட்டிமீமேவந்தெனுமாதெய்வ
மருளிமற்றவைவாழ்த்தினும்வையினு
மருளியாக்கலழித்தலங்காபவோ.

மன் - மிகுதி. மருளி, இ - பகுதிப்பொருள்விகுதி. மற்று, வினைமாற்று. “தாமினிநோயும்” (புறப் - வெ. வாகை. ௩௩.) என்றற்போல உம்மை மாற்றுக. ஆக்கல் அழித்தல், காலத்தோன்றாத வினைப்பெயர். ஆப, எதிர் காலத்திற்குரிய பகரத்தோடு அன்பெருதுவந்த அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். ஓகாரம், எதிர்மறை.

இ - ன். வேந்தெனுந்தெய்வம் அருளுமேல் அரசாக்கும்; காயுமேற் சுட்டிமீ. மற்று மயக்கத்தையுடைய அத்தெய்வங்கள் தம்மை ஒருவன் வாழ்த்துவனாயின் அவனையருளியாக்கலும், தம்மையொருவன் வைவனாயின் அவனை அருளாதழித்தலும் அவைகட்கு அப்பொழுதே ஆகாவேயென்றானென்க. (௨௧௮)

248. உறங்குமாயினுமன்னவன்றன்னொளி
கறங்குதெண்டிரைவையகங்காக்குமா
விறங்குகண்ணிமையார்விழித்தேயிருந்
தறங்கள்வெளவவதன்புறங்காக்கலார்.

இறங்கு கண்ணிமையார் - தெய்வத்தன்மைகுலையுந் தேவரென்றது; மேலே, “எல்லேழ வைந்துநாள் ளளவென விமைக்குந் கண்ணும்” (முத்தி. ௨௧௨.) என்பராதலின்; கண்ணிமையார், தேவர்க்கு ஒரு பெயர்.

இ - ன். மன்னவன் உறங்குமாயினும் அவனொளி உலகைக் காவாநிற்கும்; தேவர் விழித்தேயிருந்தும் தம்மைநோக்கி உலகத்தார்செய்கின்ற அறங்களை அசுரர்வெளவ அதனைப் பரிகரிக்க மாட்டாரென்றானென்க. (௨௧௯)

249. யாவராயினுநால்வரைப்பின்னிடற்
றேவரென்பதுதேறுமிவ்வையகங்
காவன்மன்னவர்காய்வனசிந்தியார்
நானினும்முனையார்நவையஞ்சுவார்.

இ - ன். இழிந்தோராயினும் அவர் பின்னே நால்வரைத் திரியச் சொல்லுவராயின், அவரைப்பால்வரைதெய்வமென்னுந்தன்மையை இவ்வையகத்தேறுமாதலான், மன்னவர்களான்வரும் நவையை அஞ்சுவார், அவர் காய்வனவற்றை உவமைகூறுமிடத்துங் கூறார்; நினைப்பதுஞ்செய்யாரென்றென்க. (௨௨௦)

250. தீண்டினுர்தமைத்தீச்சுடுமன்னர்தீ
யீண்டுதங்கிளைபோடுமெரித்திடும்
வேண்டிலின்னமீர்துநஞ்சுமாதலான்
மாண்டதன்றுநின்வாய்மொழித்தெய்வமே.

இ - ன். தீ தீண்டினாலையே சுடும்; அதுபோலன்றி மன்னருடைய கோபம் தீங்குசெய்தவர்களைத் திரண்ட சுற்றத்தோடுஞ்சுடும்; அவரது அருள், அவரைவிரும்புவாருண்டாயின் அமுதுபோல் உறுதிபயக்கும்; அவரது செற்றம் அவரைவிரும்பாதார்க்கு நஞ்சுபோற் கரந்துகின்றனுகொல்லும்; அங்ஙனமாதலால், நின்றெய்வம் என்றெய்வம்போல மாண்டதன்றென்றென்க.

இதனாற் பகைவரையும் சுட்டாரையும் தீநட்பையுங்கூறினான். (௨௨௧)

251. வேலின்மன்னனைவிண்ணகங்காட்டியிஞ்
ஞாலமாள்வதுநன்றெனக்கென்றியேல்
வாலிதன்றெனக்கூறினன்வாண்ருமற்
கோலைவைத்தன்னவொண்டிறலாற்றலான்.

இ - ன். வாள்வலியாலே ஞமனுக்கு வல்லவனாயின் வந்துபார்க்கவேன்று ஒலைவைத்தாற்போன்ற திறலைநடத்துதலுடைய தருமத்தன், மன்னனை வேலினால்விண்ணேற்றி, இவ்வலகையாள்வது எனக்கு நன்றென்றியேல், அது நினக்கு நன்றன்று, என்றென்க.

இவன் முன்னின்றுகூறிய அருமைநோக்கி, 'ஆற்றலான்' என்றார். ()

வேறு.

252. குழற்சிகைக்கோதைசூட்டிக்கொண்டவனிருப்பமற்றோர்
கீழற்றிகழ்வேலினானேநெடியநெடுங்கணனும்
பிழைப்பிலாட்புறந்தந்தரனுங்குரவரைப்பேணல்செய்யா
திழுக்கினுரிவர்கள் கண்டாயிடும்பைநோய்க்கிகைகளாவார்.

இ - ன். இடும்பைநோய்களுக்கு இரைகளாவார், தன்கணவனையொழிய வேறொருவனைத் தேடியவனும் தன்னைத்தப்பாத மனைவியை மனத்தாற் கொள்ளாதுவிட்டவனும் குரவரைப் பேணுதல்செய்யாதே தப்பினருமாகிய இவர்கள்காணென்றென்க.

தரவு, "செவலினும் வரலினும்" (தொல். சொல். கிள. ௨௮.) என்னும் பொதுக்குத்திரத்தான்முடிக்க. குரவர் - அரசன், உவாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தம்முன் எனஐவர். (௨௨௩.)

253. நட்பிடைக்குய்யம்வைத்தான் பிறர்மனைநலத்தைச்சேர்ந்தான்
கட்டழற்காமத்தீயிற்கன்னியைக்கலக்கினான்
மட்டுயிருடலந்தின்றானமைச்சனாயரசுகொன்றான்
குட்டநோய்நரகந்தம்முட்குளிப்பவரிவர்கள் கண்டாய்.

இ - ள். நட்பிடத்துவஞ்சித்தவனும், பிறர்மனையானைச் சேர்ந்தவனும், மிக்க அழல்போலும் காமத்தீயினாற் கன்னியை அத்தன்மைகுலைத்து வரையா தவனும், உயினா அட்டு உடலைத்தின்றவனும், கொன்றவனுமாகிய இவர்கள் காண், இம்மையிற் குட்டநோயினும் மறுமையில் நரகத்தினும் அழுந்துவ னொன்றானைக்.

கலக்குதல் - கைக்கிளைவகையாகிய இராக்கதமென்னுமணத்தில் தப்பிய தாம். (உஉச)

254. பிறையதுவளரத்தானும்வளர்ந்துடன்பெருகிப்பின்னாட்
குறைபடுமதியந்தேயக்குறுமுயறேய்வதேபோ
லிறைவதைத்தன்னையாக்கியவன்வழியொழுகினென்று
நிலைமதியிருளைப்போழுநெடும்புகழ்வினைக்குமென்றான்.

இ - ள். பிறைவளர அதுதானும் உடனேவளர்ந்து பெருத்துப் பின்பு குறைதலுண்டான மதிதேய முயலும் தேயுமாறுபோலத் தன்னை இறைவ னாக ஆக்கினவன்வழியிலே அவனோடும்பெருகி அவனோடும் தேய்ந்தொழுக வனாயின், அவ்வொழுக்கம் இருளையோடும்மதிபோலப் பழியையோடும் ; புகழைவினைக்குமென்றானைக். (உஉஊ)

255. கோணிலைதிரிந்துநாழிகுறைபடப்பகல்கண்மிஞ்சி
நீணிலமாரியின்றிவினைவஃகிப்பசியுநீடிப்
பூண்முலைமகளிர் பொற்பிற்கற்பழிந்தறங்கண்மாறி
யாணையிவ்வுலகுக்கேடாமரசுகோல்கோடினென்றான்.

இ - ள். அரசன் தான்நடத்துமுறைமையிற் பிறழ்வனாயின், இவ்வுலகு, கோள் நிற்குநிலைகுலைத்து இராநாழிகைகுறையப் பகற்பொழுதுகள் மிக்கு மாரியின்றாய் நிலம் வினைவுகருங்கிப் பசியிக்கு மகளிர்கற்பழிந்து அறச்சாலை களுமின்றிக் கெடும் ; அரசனலையையென்றானைக்.

கட்டியங்காரன் கொலைகுறித்ததும் அரசன் அவற்கு அரசளித்ததும் உட்கொண்டு இரண்டுகவியும் பொதுவாகக்கூறினான். எச்சங்கள் செயப்படு பொருளான். (உஉசு)

256. தார்ப்பொலிதருமதத்தன்மக்கவாறுரைப்பக்குன்றிற்
கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னகடிகமழ்குவனைப்பைந்தார்
போர்த்தத்தன்னகலமெல்லாம்பொள்ளெனவியர்த்துப்பொங்கி
நீர்க்கடன்மகரப்பேழ்வாய்மதனன்மற்றிதனைச்சொன்னான்.

குன்றிலே கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னவாகக் குவளைத்தார்போர்த்த அகலம். மகரவாய்போலும் பெரியவாய்.

இ - ள். வாளைத்தாராற்பொலிந்த தருமத்தன், அமைச்சர்க்கும் அரசர்க்கும் தக்கபடியைக் கூறினானை; மதனன், தன் அகலமெல்லாம் கடுகவியர்த்துப் பொங்கி இதனைக் கூறினானை. (உஉஎ)

257. தோளினால்வலியராகித்தொக்கவர்தலைகள்பாற
வாளினுற்பேசலல்லால்வாயினுற்பேசமேற்றேன்
காளமேகங்கள்சொல்லிக்கருணையாற்குழைக்குங்கைகள்
வாளமர்நீந்தும்போழ்தின்வழுவழுத்தொழியுமென்றான்.

இ - ள். பகைவரதுதலைகள்சிதற வாளினால் வஞ்சினமுடித்தலல்லது வாயினுற்பேசுதலையறியேன்; தாங்கள் காளமேகங்கள்போல் இங்ஙனமுழங்கக்கூறுதலாலே, கருணையோடே சோற்றைத்திரட்டுங்கைகள் அமர்க்கடலை நீந்தும்பொழுது மிகவேர்த்த வான்வழுக்குமென்று கூறினானை.

தேற்றேன், “தேற்றாய் பெரும பொய்யே” (புறநா. ௧௬.) என்றும் போனின்றது. இக்கவி முன்னிலைப்புறமொழி. (உஉஅ)

258. துண்முத்தமேற்றியாங்குமெய்யெலாம்வியர்த்துநொய்தின்
வண்முத்தநிரைகொணெற்றீவார்முரிபுருவமாக்கிக்
கண்ணெரிதவழுவண்கைமணிநகுடகமெற்றோ
வெண்ணகைவெகுண்டிருக்குக்கட்டியங்காரன்சொன்னான்.

இ - ள். கட்டியங்காரன், மெய்யெலாம் முத்தமுத்தினுற்போலக் கடிதின்வியர்த்து அவ்வியர்ப்புகினைத்த நெற்றியிலே புருவமாக்கக் கண் எரிதவழாநிற்கக் கடகத்தை உடைத்து வெடிசிரிப்பாக வெகுண்டெகிந்து ஒருவார்த்தைகூறினானை.

வார்புருவம் - நெடியபுருவம். (உஉக)

259. என்னலாற்பிறர்கன்யாரேயின்னைபொறுங்குநீரா
ருன்னலாற்பிறர்கன்யாரேயுற்றவற்குறாதகுழ்வார்
மன்னன்போய்த்துறக்கமாண்டுவானவர்க்குணைவனாக
பொன்னெலாம்வினைந்துபூமிபொலியயான்காப்பலென்றான்.

உற்றவன் - சச்சந்தன். உறாத - பொன்னுலகாளாமல் மண்ணுலகாளாதல். இனி, உற்றவன் - கட்டியங்காரனுமாம். வினைத்துபூமியும் பாடம்.

இ - ள். நீ கூறிய கடியசொற்களைப்பொறுப்பார் என்னையொழியவேறுயார்? அதற்குயானே; தன்னைச் செறிந்தவற்கு உறாதகாரியங்களைச்சூழ்வார் உன்னையொழிய வேறுயார்? அதற்குநீயே; இனிஅமைச்சர்; வேந்தன் தேவர்க்குணைவனாக, யான் பூமியெல்லாம் வினைந்து பொன்பொலியக் காப்பேனென்றானை. (உ௩௦)

260. வினாகபொலிகவஸ்தேயுரைத்திலம்வெருளவேண்டா
கனாகமெழுகமின்னேகாவலற்கூற்றங்கொல்லும்
வனாகமடந்தைகொல்லுந்தான்செய்தபிழைப்புக்கொல்லு
மளவறுநிதியங்கொல்லுமருள்கொல்லுமமைகவென்றான்.

இ - ன். நீ கூறியவாறே பூமியெல்லாம் வினாக; பொன்னும் பொலிக்;
நினதுநினைவே கூறிற்றிலேம்; அவற்றிற்கு நீவெருளவேண்டா; இப்பொழு
தே கனாவேமாக எழுவேம்; இதற்குக்காரணம் யாதெனின், காவலனைக்
கொல்லுங்கூற்றம், நிலமகளாய்க்கொல்லும்; பிழைப்பாய்க்கொல்லும்; நிதி
யாய்க்கொல்லும்; அருளாய்க்கொல்லும்; ஆதலால், அவனுக்கு அக்கொலை
அமைவதாகவென்றானென்க.

இனி, 'அஸ்தேலுணாக்கிலம்' என்பது பாடமாயின், நின்கருத்து அது
வாயின், வேறு கூறுகின்றிலேமென்க. இனி, கூற்றமும் கயமடந்தைமுத
லியனவும் காவலனாகிய கட்டியங்காரனைக் கொல்லுமென்று உட்கொண்டு,
இனி வார்த்தையமைக' என்றானென்பாருமுள். வினாகபொலிக, ஒரு
வழக்கென்பாருமுள். (உருக)

261. நிலத்தலைத்திருவனுடனீப்பருங்காதல்கூர
முலைத்தலைப்போகமுழ்க்குமுகிழ்நிலாமுடிகொள்சென்னி
வெலந்தருந்தாணீத்தவேந்தனைவெறுமைநோக்கிக்
குலத்தொடுங்கொடவெண்ணிக்கொடியவன்கடியகுழந்தான்.

இ - ன். திருவனுடனீத்தே தனதுகாதல்கூருதலின், அவளது முலைப்
போகத்தே அழுத்தித் தானையனீத்த சென்னியையுடைய வேந்தனை வெறு
மையைப்பார்த்தப் பிள்ளையுடனெகொல்லக்கருதி, அதற்குவேண்டும் கடிய
தொழில்களைக் கொடியவன் குழந்தானென்க.

நிலத்தலைத்திரு, இல்பொருளுவமை.

(உருஉ)

262. கோன்றமர்நிகளமுழ்க்கிச்சாட்டத்துக்குரங்கத்தன்கி
மேன்றநன்மார்தர்க்கெல்லாமிருநிதிமுசுந்தரல்கி
பூன்றியநாட்டையெல்லாமொருகுடைநீழல்செய்து
தோன்றினுன்குன்றத்துச்சுசுடர்ப்பழிவிளக்கிட்டன்றே.

இ - ன். அரசன்குற்றம் விலங்கிலேமுழ்க்சி சிறையிலேதாழத் தன்
கீழ்மையையெற்ற மார்தர்க்கெல்லாம் நிதியைநல்கி நாட்டையெல்லாம் குடை
யால் நீழல்செய்துணன்றுதற்குக் குன்றத்திலிட்டவிளக்குப்போலே பழியா
கிய விளக்கையிட்டித் தோன்றினானென்க.

கீழ் - இடமுமாம். நன்மார்தர், இகழ்ச்சி. ஊன்றிய, பெயரெச்சமு
மாம். (உருஉ)

263. பருந்தித்தகளிற்றுமாவும்பரந்தியதேரும்பண்ணிக்
திருநித்தகசேனைமுதூர்த்தொருவுதொடுங்குமிண்டி

யெரிமொய்த்தவாளும்விலுமிலங்கிலைவேலுமேந்திச்

செருமிக்கவேலினுன்றன்றிருநகர்வனீர்த்ததன்றே.

இ - ள். சேனையானது, களிற்றுமுதலியவற்றைப்பண்ணி, வாள்முதலிய வற்றையேந்தி, தெருவுதோறும் ஈண்டி, வேலினுனது நகரை எங்கும் வனீர்த்ததென்க.

உண்ணிற்கு ஊர்திகளும் உட்பட வனீர்த்து அந்தப்புரத்தினுட் புகுதாது நின்றதுகண்டு வாயிலோன் உணர்த்துகின்றமை மேற் கூறுகின்றார். (உருச)

264. நீணிலமன்னபோற்றநெடுமுடிக்குரிசில்போற்றி

பூணணிமார்ப்போற்றிபூணணியவேந்தேபோற்றி

கோணினைக்குறித்துவந்தான்கட்டியங்காரனென்று [லான்.

சேணிலத்திறைஞ்சிச்சொன்னான்செய்யகோல்வெய்யசொல்

போற்றி, பரிகாரம். பூணணிமார்ப - பகைவர் கவசமணிவதற்குக் கா ரணமானமார்ப்; “அரும்பூணற வெறிந்தாங்கு” (மண்ம. கருச.) என்பர் மேலும். போற்றி, நான்குகூறியது நிலத்திற்கும் குலத்திற்கும் வீரத்திற்கும் தருமத்திற்கும் நின்னையொழிய இல்லையென்று இரங்கினான்.

இ - ள். வெய்யசொல்லைக்கூறுதலுடைய வாயிலோன், போற்றியென் றுகூறி இறைஞ்சி, கட்டியங்காரன் கின்னைக் கொலைகுறித்துவந்தானென்று கூறினென்க.

‘கோண்’ எனின், மாறுபாடாம்.

(உருடு)

265. திண்ணிலைக்கதவமெல்லாந்திருந்துதாழுறுக்கவல்லே

பண்ணுகபகம்பொற்றேரும்படுமதக்களிறுமாவுந்

கண்ணகல்புரிசைகாக்குங்காவலரடைகவென்றான்

விண்ணுருமேறுபோன்றுவெடிபடமுழங்குஞ்சொல்லான்.

வல்லேயென்றது, எவ்விடத்தும் கூட்டுக. வெடிபட - வெடித்தலுண் டாக.

இ - ள். சொல்லான், கதவமெல்லாம் தாழிடுக; தேர்முதலியவற்றைப் பண்ணுக; புரிசையிலே அதுகாக்கும் காவலரடைகவென்றானென்க.

இஃது, இராசத்தத்தாற்கூறினான்.

(உருச)

266. புலிப்பொறிப்போர்வைநீக்கிப்பொன்னணிந்திலங்குகின்ற

வொலிக்கழன்மன்னருட்குமுருச்சுடர்வானோநோக்கிக்

கலிக்கிறையாயநெஞ்சிற்கட்டியங்காரனம்மேல்

வலித்ததுகாண்டிமென்றுவானொயிறிலங்கநக்கான்.

இ - ள். புலியினது வரியையுடைய கவசத்தைத்தவிர்த்து மன்னரஞ் சம் வானோநோக்கி வலித்ததுகாண்டிமென்று மிகச் சிரித்தானென்க.

இது, வீரத்தின்கண் எள்ளுதலாற் பிறந்தநகை. ஊர்திகளின்மையின், கவசநீக்கினுனென்க; போர்வை, உறையுமென்ப.

(உருஎ)

267. நங்கைநீநடக்கல்வேண்டிநன்பொருட்கிரங்கல்வேண்டா
கங்குனீயன்றுகண்டகனவெலாம்வினைந்தவென்னக்
கொங்கலர்கோதைமாழ்கிக்குழைமுகம்புடைத்துவிழ்ந்து
செங்கயற்கண்ணிவெய்யதிருமகற்கவலஞ்செய்தாள்.

நன்பொருள் - பிள்ளை. வேண்டுமென்பது, ஒருவியங்கோள்; “ஓஓதல்
வேண்டும்” (திருக். சுருட.) என்றும்போல. எல்லாமென்றான், பிள்ளையார்
அக்கங்கருதி உயர்ந்திறற்கு. தெளிவுபற்றி, ‘வினைந்த’ என்று இறந்தகாலத்
தாற்கூறினான்.

இ - ள். நங்காய், நீ இரங்குதல்வேண்டா; பிள்ளைகாரணத்தாற் போ
வாயாக; அஃது என்னெனின், நீ அன்று கங்குலிற்கண்ட கனவெல்லாம்
பயன்பட்டனகாண் என்றுகூற, கயற்கண்ணி, கோதைபோலமாழகி வீழ்ந்து
தன்பிள்ளைக்கு வருத்தஞ்செய்தாளென்க. (உருஅ)

268. மல்லலைத்தெழுந்துவிங்கிமலைதிரண்டனையதோளா
னல்லலுற்றமுங்குவிழ்ந்தவமிர்தமன்னோயெய்திப்
புல்லிக்கொண்டவலநீக்கிப்பொம்மல்வெம்முலையினாட்குச்
சொல்லுவானிவைகள் சொன்னான்குழுகழற்காலினே.

இ - ள். மற்றொழிலை வருத்தி எழுத்து நீண்டமலைதிரண்டனையதோ
ளானாகிய கழற்காலினான், அல்லலுற்றுக் கெட்டுவிழ்ந்த அமிர்தமன்னானைச்
சேர்ந்து, தழுவி அவலத்தைநீக்கி அவளுக்கு முன்பு அன்பிற்றலைப்பிரியாதன
கூறுகின்றவன் இப்பொழுது அவ்வன்பிற்றலைப்பிரிந்தன கூறினென்க.

அமுதயின்றார்க்கு நாளுலந்தால், அது வேறுபாடு தோற்றுவிக்குமாறு
போல் இவற்கும் வேறுபாடுதோற்றுவித்தலின், ‘அமிர்தமன்னான்’ என்றார்.()

269. சாதலும்பிறத்தறாணுந்தம்வினைப்பயத்தினாகு
மாதலுமழிவுமெல்லாமவைபொருட்கியல்புகண்டாய்
நோதலும்பரிவுமெல்லா துண்ணுணர்வின்மையன்றே
பேதைநீபெரிதும்பொல்லாய்பெய்வனோத்தோளியென்றான்.

இ - ள். பேதாய், தோளி, சாதல்தானும் பிறத்தல்தானும் ஆதல்தா
னும் அழிதல்தானுமெல்லாம் தம்வினைகளின் பயத்தாலுண்டாம்; ஆண்டுச்
சாதற்கும் அழிதற்கும் நோதலும், பிறத்தற்கும் ஆதற்கும் இன்புறுதலும்
எல்லாம் அறிவின்மையன்றே, இங்ஙனமாதலின், நீ பெரிதும் அறிவிலியா
யிருந்தாய்; அவ்வினையுறுதல் பொருட்கு இயல்புபாணென்றானென்க. ()

270. தொல்லைநம்பிபுனியெண்ணிறொடுகடன்மணலுமாற்றா
வெல்லையவவற்றுளொல்லாமேதிலம்பிறந்துநீங்குச்
செல்லுமக்கதிகடம்முட்சேரலஞ்சேர்ந்துநின்ற
வில்லினுளிரண்டிராளைச்சுற்றமேயிரங்கல்வேண்டா.

அக

சீவகசிந்தாமணி.

மஹில

அவற்றுள் எல்லாம் பிறந்துமெனமாறுக. இரண்டுநாள் - சிறிதுநாளென் னும்பொருட்டு.

இ - ள். நம்முடைய பழைய மானிடப்பிறப்பை எண்ணின், வெண் மணலும் உறையிடப்போதாத எல்லையுடைய; அப்பிறவியுள்ளெல்லாம்பிறந் தும் வேறுபட்டேம்; இனி இவ்வுடம்பைநீங்கிச் செல்லுங்கதியிலும்சேரேம்; ஆதலின், இப்பொழுது சேர்ந்துநின்ற இரண்டுநாளை உறவை உறவாக்கக்கருதி அதற்கு இரங்கவேண்டாவென்றானென்க. (உசக)

271. வண்டுமொய்த்தரற்றும்பிண்டிவாமனல்வடித்ததுண்ணு
லுண்டிவைத்தனையநீயுமுணர்விலாநீரைபாகி
விண்டுகண்ணருவ்சோரவிம்முயிர்த்தினையையாத
லொண்டொடிதகுவதன்றாலொழிகநின்கவலையென்றான்.

இறைவன் அருளால் வண்டுமொய்த்தது. நூல், ஆகுபெயர், அனைய, நெஞ்சறிபொருண்மேற்று.

இ - ள். ஒண்டொடி, வாமனஞ்சொல்லப்பட்ட நூற்பொருளை உணர்ந் தவைத்து அவ்வாறுணர்வுடையநீயும் உணர்வில்லாத தன்மையையாய் என துமொழியை வேறுபட்டுக் கண்ணீர்வீழ வியம்பியுயிர்த்து இத்தன்மையை யாதல் தகாது; இவ்வருத்தத்தைத் தவிர்கவென்றானென்க. (உசஉ)

272. உரிமைமுன்போக்கியல்லாலொளியுடைமன்னர்போகார்
கருமீதெனக்குழந்திசமைந்ததுகவலவேண்டா
புரிநரம்பிரங்குஞ்சொல்லாய்போவதேபொருண்மற்றென்ற
வெரிமுயங்கிலங்குவாட்கையேற்றிளஞ்சிங்கமன்னான்.

இ - ள். வாளைப்பிடித்த கையினையுடைய ஏறுகிய சிங்கத்தையொப் பான், நரம்பு இரங்குதற்குக்காரணமானசொல்லாய், மன்னர் உரிமையை முன்னேபோக்கியல்லது தாம்போகார்; ஆதலால், இப்போக்கு எனக்கும் கரு மம்; உனக்கும்கருமம்; ஏறுதற்கு ஊர்தியுஞ்சமைந்தது; இனிக் கவலவேண் டா; போவதே கருமமென்றானென்க.

பின்னையாற்கதிபெறுதலும் பகைவேறலுங்கருதி, இருவர்க்கும் கருமமெ ன்றான். கவற்சி - இருதலைக்கொள்ளியிடத்து ஏறும்புபோற் கணவனையும் புதல்வனையுநோக்கிக் கவலுதல். (உசங)

273. என்புநெக்குருகியுள்ளமொழுபுசோரயாதத
வன்புமிக்கவலித்தாற்றுவாருயிர்க்கிழத்திதன்னை
யின்பமிக்குடையசீர்த்தியிறைவனதானைகூறித்
துன்பமில்பறவையூர்திசேர்த்தினன்றுணைவிசேர்த்தாள்.

உருகி, உருக. அநந்தசுக மிகுதலாலே சீர்த்தியை யுடைய அருகன். அவனுனை, “ஒண்ணொகாரஹ்தான்” (ஒண்ணமோ அநந்தான்ம) என்னுமொழி. கூறி, கூற. துன்பமில்பறவை - தீதற்றபறவை.

இ - ள். என்புருகும்படி உள்ளம் ஒழுகாநின்றசோரப் பிணித்த அன் புமிருதலால் ஆற்றாத உயிர்போலுங்கிழத்தியைப் பறவையாகிய ஊர்தியைச் சேர்த்தினான்; அத்துணைவியும் செயலற்று இறைவனது ஆணைகூறச் சேர்ந் தாளென்க. (உசச)

வேறு.

274. நீருடைக்குவளையினெடுங்கணின்றவெம்பனி
வாருடைம்முலைமுகந்நனைப்பமாதர்சென்றபின்
சீருடைக்குரிசிலுஞ்சிவந்தழன்றொர்த்தீர்திரள்
பாருடைப்பனிக்கடல்சுடுவதொத்துலம்பினான்.

உடைம்முலை, மகரவொற்று வண்ணத்திற்கடுத்தது. பாரா அகத்தடக் கினகடலென்றது, ஊழிக்காலத்துநீரை. தான் உண்டாக்கினபடையைத் தான் அழிக்கின்றதன்மைபற்றி, நெருப்பும் நீரும் உவமைகூறினார்.

இ - ள். மாதர், நீராறுதோர் குவளைபோல வெய்யநீர் இடையாறுது நின்றகண் வாருடைகின்ற முலைமுகத்தை நனைப்பப் போனபின்பு, குரிசிலும் நெஞ்சு அழன்று கோபித்து மடங்கற்றி கடலைச் சுடுவதொத்து முழங்கினு னென்க. (உசசு)

275. முழைமுகத்திடியரிவளைத்தவன்னமள்ளிற்
குழைமுகப்புரிசையுட்குரிசிறுனகப்பட
விழைமுகத்தெறிபடையிலங்குவாட்கடவிடை
மழைமுகத்தஞ்சரம்வாரியுள்வளைத்தவே.

குழைமுகமகளிர் காக்கும்புரிசையெனவே அந்தப்புரமாயிற்று; “ஆட வர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்” (நெநெல். ௧௦௭.) என்றார்பிறரும். இழை முகத்தெறிதல் - ஞால்பிளக்கவெறிதல். மழை - மதம்.

இ - ள். முழையிடத்தே அரியைவளைத்த குஞ்சரத்திரள்போல அந்தப் புரத்தே குரிசில் அகப்படும்படி வேலையும்வாளைமுடைய மள்ளராகியகட லினிடையிற் குஞ்சரங்கள் சென்டுவெளியிலே வளைத்தவென்க.

அரியை யானைவளைத்தல், இல்பொருளுவமம். (உசசு)

276. அயிலினிற்புனைந்தவாளழன்றுருத்தூரீஇயுடன்
பயில்கதிர்ப்பருமணிப்பன்மயிர்ச்செய்கேடகம்
வெயிலெனத்திரித்துவிண்வழுக்கிவந்துவிழ்ந்ததோர்
கயிலணிக்கதிர்நகைக்கடவுளொத்துலம்பினான்.

விளையுலந்துவிழ்ந்ததோர்கடவுள் உவமையாயிற்று, இவனும் இங்ஙன நின்றலின். கயில் - மூட்டுவாய். நகை - முத்துவடம்.

இ - ள். கூர்மையாற்புனைந்தவாளை, நெஞ்சுமூன்றுகோபித்து உருவி அதனுடனே கேடகத்தையும் ஞாயிற்றைத்திரிக்குமாறுபோலத் திரித்துக் கடவுளையொத்து முழங்கினுனென்க. (உசவ)

277. மாரியிற்கடுங்கணைசொரிந்துமள்ளரார்த்தபின்
வீரியக்குரிசிலும்விலக்கிவெங்கணைமழை
வாரியிற்கடிந்துடனகற்றமற்றவன்படைப்
பேரியற்பெருங்களிறுபின்னிவந்தடைந்தவே.

இ - ள். மள்ளர் கணையை மாரியிற்சொரிந்து ஆர்த்தபின்பு, குரிசிலும் அக்கணைமழையவிலக்கிச் செண்டிவெனியில்கின்ற நார்படையையும் சேரக் கெடுத்துப்போகப்பேரணியினின்ற பெருங்களிறுடன் செற்றி வந்துசேர்ந்தனவென்க.

தம்பேர் உலகில் இயலுதலையுடைய பெரிய களிறு. (உசஅ)

278. சீற்றமிக்கமன்னவன்சேர்ந்தகுஞ்சரந்துதற்
கூற்றருங்குருதிவாங்கோடுறவழுத்தலி
னூற்றுடைநெடுவரையுருமுடன் றிடித்தென
மாற்றரும்மதக்களிறுமத்தகம்பிளந்தவே.

கூற்றரு - சொல்லுதற்கரிய. ஊற்று - அகம்பு.

இ - ள். சச்சந்தன், கோடுறத் தன்னைச்சேர்ந்த குஞ்சரங்களின் துதலிலே வரைக்கண் உருமிடித்தென வானையழுத்தலின், அக்களிறுகள் மத்தகம்பிளந்தனவென்க. (உசக)

279. வேன்மிடைந்தவேலியும்பிளந்துவெங்கண்வீரனா
வான்மயிர்ச்செய்கேடகத்திடித்துவாள்வலையரிந்
துனுடைக்குருதியுள் றுழக்குபுதிரிதரத்
தேன்மிடைந்ததாரினுன்செங்காஞ்சிறந்ததே.

வேலி, ஆகுபெயராதலிற் பிரித்தென்னுது, 'பிளந்து' என்றார். தன்னை ஒறுத்தவரைப் பரிசையாலிடித்து. வலையென்றார், தப்பாமற்குழ்தலின்.

இ - ள். பிளந்து இடித்து அரிந்து திரிதலால் தாரினுன்களும் சிறந்த தென்க.

இத்துணையும் இவன்வெற்றியாதலின், இவன்களமென்றார். (உடு௦)

வேறு.

280. க. உப்புடையமுந்நீருடன் றுகளாகொல்வ
தொப்புடையதானையுளொருதனியனாகி
யிப்படியிறைமகளிருங்களிறுநூற
வப்படையுண்ணலுமழன்றுகளிறுந்தி. (உடுக)

281. உநீடகமிருந்தகிழ்வேமீவலனேந்திக்
கேட்கமறுப்பநடுவற்றரவுசேர்ந்தாங்
கோடுகதிர்வட்டமெனவொய்யெனவுலம்பிக்
காடுகவர்தீயின்மிகைசீறுபுவெருண்டான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. தனக்கு வேலியாகியகரையைக் கடல் தானே கொல்லுகின்றாற்போலத் தமக்குக் காவலாகிய அரசனைப் படை தாமேகொல்லுகின்றதென்றார். ஒருதனி - ஒப்பில்லாததனி.

உ. நீடகமிருந்தநேமி - பகையின்மையின் நெடுநாள் உள்ளேயிருந்த சக்கரம். நடுவற்று - பாதியில்லையாய். சீறுதல் - செற்றம்.

இ - ள். இறைவனாகிய மகன் தானையுள் தனியனாய்கின்று முற்கூறிய வாதே களிற்றைநூற அதற்கு அழன்று கட்டியங்காரனும் களிற்றைஉந்திச் சக்கரத்தையேத்தி அரசுசேர்தலால் நடுவற்று விசம்பிலேயோடுகின்ற கதிர் வட்டமெனக் கேடகத்தையறுத்தலிற் சச்சந்தன் உலம்பி அவன்மிகையைச் சீரூகின்று தீப்போல வெகுண்டானென்க. (உருஉ)

282. க. நெய்ம்முகமணிந்துநிழறங்கியழல்பொங்கி

வைம்முகமணிந்தநுதிவாளழலவீசி

மைம்முகமணிந்தமதயானைதவநூற்கு

கைம்முதறுணிந்துகளிழுழவதுநோனான்.

283. உ. மாலை நுதிக்கொண்டுமழையின்னெனவிமைக்கும்

வேலைவலனைந்திவிரிதாமமழகழியச்

சோலைமயிலார்கடுணைவெம்முலைகடுஞ்சங்

கோலவனாமார்பினுறுகூற்றெனவெறிந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. நுதி - நுனை. கருமையையுடையமுகத்தே பட்டமணிந்த மதயானை. தவ - மிக. முதல் - அடி.

உ. விரிதாமம் அழகழிய - இவன்குடும் வாகைமாலை மேல் அழகுசெட் டிப்போக. மயிலின்றன்மையாரென்ற பன்மையால், தேவியர்பலராயிற்று. ‘முலைதுஞ்சுமார்பு’ எனவே முன் தனக்கு நிகராக எறிவாரின்மை தோன்றிற்று; “மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு” (புறநா. ௧௦.) என்றார் பிறரும். வேல்வடிவுகொண்டு உறுவதோர் கூற்றென. யானை வீழாநிற்க எறிந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனம்வெகுண்டு வானைஒச்சி யானையை வெட்டுதலாலே அது கைதுணிந்துவீழாநிற்க, அதனைக் கட்டியங்காரன்பொறாஅம் வேலையேந்தி அழகழிய அவன்மார்பிலே கூற்றென எறிந்தானென்க. (உருஉ - ௪)

வேறு.

284. புண்ணிடங்கொண்டவெஃகம்பறீத்தலிற்பொன்னனார் தங்

கண்ணிடங்கொண்டமார்பிற்றடாயினகாதுவெள்வேன்

மண்ணிடங்கொண்டயானைமணிமருப்பிடையிட்டம்ம

விண்ணிடமள்ளர்கொள்ள மிறைக்கொளிதிருத்தினானே.

சடாயினவேல், பெயரெச்சம். அம்ம, அசை.

இ - ள், மார்பிலே தைத்துநின்றவேல் பறித்தலின், அம்மார்பிலே பொருதுவனந்த அதனைப் பட்டுவீழ்ந்த யானையின் மருப்பிடையிலேயிட்டு மள்ளர்விண்ணிடங்கொள்ளும்படி அவ்வனைவுக்குண்டாகிய இளக்கத்தைப் போக்கினென்க. (உருகு)

285. எந்தல்வேறிருத்தயானையிரிந்தனவெரிபொற்கண்ணி

நாந்தகவுழுவர்நண்ணர்கூற்றெனநடுங்கிமள்ளர்

சாய்ந்தபின்றுறுகணுண்மைக்கட்டியங்காரன்வேழங்

காய்ந்தனன்கிகவுந்திக்கப்பணஞ்சிதறினானே.

இ - ள். எந்தல் வேலைத்திருத்துதலாலே மள்ளர் நடுங்கிச்சாய்ந்தபின், யானை இரிந்தன; உழவர் அணுகார்; அதுகண்டு கட்டியங்காரன் அவர்களைக் காய்ந்தனனாய் வேழத்தைச்செலுத்திக் கப்பணத்தைச்சிதறினென்க.

நாந்தகம் - வாள். நண்ணர், முற்று. கப்பணம் - இரும்பால் ஆனநெருஞ்சிமுள்ளாகப்பண்ணியது. இதனால், இவன்வேழோர்யானையை ஏறினமையுணர்க. (உருசு)

286. குன்றமார்பரிந்துவெள்வேற்குமிமாமஞ்ஞையூர்ந்து

நின்றமால்புருவம்போலநெரிமுரிபுருவமாக்கிக்

கொன்றவன்வேழம்வீழ்ப்பமற்றுமோர்களிற்றிற்பாய்ந்து

நின்றமாமள்ளர்க்கெல்லாநீண்முடியிலக்கமாணன்.

ஊர்தல் - ஈண்டுப் போதன்மேற்று; “வானூர்மதியம்” (நால. திவினை. கு.) போல. மால் புருவம்போல - மால் புருவம்நெரித்தாற்போல. நீண்முடி, ஆகுபெயர்.

இ - ள். வேலாலே குன்றினது மார்பைப்பிளந்து மயில் போகப்பட்டு நின்ற முருகனைப்போலப் புருவமாக்கிக் கட்டியங்காரனதுவேழத்தை முன்பு திருத்தினவேலாலே கொன்றுவீழ்ப்ப; அவன் மற்றும் ஓர்களிற்றிற்பாய்தலாலே மள்ளர்க்கெல்லாம் சச்சந்தன் இலக்காயினென்க. (உருள)

வேறு.

287. நஞ்சுபதிகொண்டவளநாகணையினுன்ற

னெஞ்சுபதிகொண்டபடைமூழ்கநிலம்வீசு

மஞ்சுதவழுகுன்றனையதோளொசிந்துமாத்தாட்

குஞ்சரங்கணுறிக்கொலைவானொடித்துநின்றான்.

நாகணையினுன் - சச்சந்தன். ஒசிந்து - ஒசிய.

இ - ள். நாகணையினுன்றன் நெஞ்சைப் பதியாகக்கொண்டு மள்ளர் படைகள் மூழ்காநீங்க, தானும் குஞ்சரங்களைத் தோளொசியவெட்டி வானை ஒடித்துநின்றனென்க.

நிலத்திலுள்ளார்க்குக்கொடுக்குந்தோள், ஆகுபெயர். இனி, ‘மதுகொண்ட’ என்பது பாடமாயின் திருமால் உட்கொண்டசக்கரமென்க. தோளசைத்தும் ஸாடம். (உருஅ)

288. ஆரமருளாண்டகையுமன்னவதைவீழும்
வீரரெறிவெம்படைகள்வீழுவீமையானாய்ப்
பேரமருளன்றுபெருந்தாதையொடும்பேராப்
பேரமருணின்றவினையோனிற்பொலிவுற்றான்.

வீழும் - விரும்பும்.

இ - ள். ஆண்டகையும் அமரிலே முற்கூறியவாதே விரும்பும் வீரரெறி
கின்ற படைகள்வீழ இமையானாய், பாரதத்திற் புறங்கொடாமற் பொருகின்ற
பேரிலே கன்னனோடே மாறுபட்டுகின்ற அபிமன்னுவைப்போலே பொலி
வுற்றனென்க.

இனி நீமும் பர்டமாயின், நெடும்பொழுதாம்; “நீடுகின்று” (அகநா.
உரு.) என்றாற்பிறரும். (உருக)

289. போழ்ந்துகதிர்நேமியொடுவேல்பொருதமுந்தத்
தாழ்ந்துதறுகண்ணிணைகடியழலவிழியா
வீழ்ந்துநிலமாமகடன்வெம்முலைஞெழுங்க
வாழ்ந்துபடுவெஞ்சடரினாண்டகையவிற்தான்.

ஆழ்ந்து - மறைந்து. ஆண்டகைமை, குணப்பண்பு; “ஆண்டகைக்
குரவீர்” (நாம. ஈசுச.) போல. அவிதல் - குறைதல்; “திரைபாடவிய”
(அகநா. உருக.) என்றாற்போல. பண்பியாக்கப்பட்டானென்னின், “பால
ருவி” (நாம. உகக.) என்னுங்கவி வேண்டாவாம். இவன் பகைவர் முக
நோக்கி வீழ்ந்தமையின், பிள்ளையார் பின்பு பகைவென்றார்.

இ - ள். சக்கரத்தோடே வேலும்போழ்ந்து தம்மிற் பொருது அழுந்து
தலாலே மெய்வலிகுறைத்து தறுகண்மையையுடையகண்கள் அழலவிழித்து
முலைஞெழுங்க வீழ்ந்து சுடர்போல் ஆண்டகைமைகுறைந்தானென்க. (உசு0)

வேறு.

290. தோய்ந்தவிசும்பென்னுந்தொன்னாட்டகர்தொழுதுபுலம்
பெய்திமைந்தர்மாழ்க, வேந்துமுலையாரினைந்திரங்கக்கொங்கோலி
ருள்பரம்பவேளபாவ, மாய்ந்தகுருகுலமாமாழ்கடலினுண்முனைத்த
வறச்செங்கோலாய்கதிரினை, வேந்தர்பெருமானைச்ச்சந்தனை மர்
திரிமாநாகமுடன்விழுங்கிற்றன்றே.

கடலாங்குருகுலம், சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த மெய்
புலமம். மந்திரிமாநாகம், கிழக்கிப்பொருள் நிலைக்களமாக முதலொடுமுத
லேவந்த வினையுலமம். தொல்காப்பியனால் சொல்லும்பொருளும் உடன்
ஆராய்தலின், உருவகவுலமையென்றேகூறினார். செங்கோலையுடையகதிர்,
இல்பொருளுலமம். உடன்விழுங்கிற்று - அரசவுரிமையெல்லாம் கொண்
டான். நாகத்திற்கேற்ப, ‘விழுங்கிற்று’ என்றார்.

இ - ள். மக்கள்செறிந்த விசும்பென்றகூறும் எமாங்கதத்தே சான்
னோர் மயங்க, சுற்புடைமுகனார் இரங்க, கொடுங்கோலாகியஇருள் பரவ,

பெருமானைச் சச்சந்தனைக் கடல்போலும் குருகுலத்தே முனைத்த கதிர்போல்
வானை நாகம்போலுமந்திரி விழுங்கினான் ; ஏனபாவமென்க.

ஏ, குறிப்புமொழி. இதனால், அவன் ஆண்டகைமை குறைந்ததற்கு
இரங்கினார். (௨௬௧)

291. பாலருவித் திங்கடோய் முத்த மாலைப் பழிப்பி னெடுங்
குடைக்கீழ்ப்பாய்பரிமான்மேர்க், கோலருவிவெஞ்சிலையான்கூர்வா
ளோடுமணிக்கேடகமும்மறமுமாற்றி, வாலருவிவாமனடித்தாமமை
லர்சூழிமந்திரமென்சாந்துபூசி, வேலருவிக்கண்ணினர்மெய்காப்போ
ம்பவேந்தன்போய்விண்ணோர்க்குவிருந்தாயினானே.

பாலருவி - பால்போலுங் கிரணம். தோய், உவமவுருபு; புறனடையாற்
கொள்க. வாலருவி - சுக்கிலத்தியானம். வேலருவி - வேலொழுங்கு. கண்ணி
னார் காவற்றொழிலை ஈண்டுப் பேணப்போய்.

இ - ன். குடைநிழற்கண்ணே தேர்மீதுநின்று கோல் இடையறாமல்
வழங்கும் சிலையானையேந்தன், அவை உதவாமையின், வாளும் கேடகமும்
மறமும் துணையாகப்பொருது, அவற்றைப்போக்கி வாமனுடைய அருவியை
யாடிச் சாந்தைப்பூசி மலனாயொத்த அடியைச்சூழிப் போய்த் தேவர்கள்வழி
படுத்தற்குப் புதியனையினென்க.

உயிர்நீங்குகின்றபொழுது தியானம்வந்து உதவுதலின், வீடுபெற்றா
னென்க; சுவர்க்கமுமாம். (௨௬௨)

292. செந்திக்கருந்தனையதிங்குழல்யாழ்த்தந்தேமென்னுமணி
முழுவமுந், தந்தாங்கிளையார்மெல்விரல்கடண்டத்தாந்தா மென்றி
ரங்குந்தண்ணுமைகளு, மந்திங்கிளவியாராஞ்ஞாற்றுவரவைதுறை
போயாடலரம்பையன்ன, ரெந்தாய்வெறுநிலத்துச்சேர்தியோவென்
றனைந்திரங்கிப்பள்ளிபடுத்தார்களே.

செந்தியாற் கருந்துனையவான குழல்கள். தேந்தேம், தாந்தாம் - அதுகர
ணம். இனையார் - நிருத்த கீத வாச்சியத்திற்குரியமகளிர். கிளவியாராஞ்
ஞாற்றுவரென்றார், அகப்பரிவாரம் ஐஞ்ஞாற்றுவரையென்றற்கு. மேலும்
நால்வரையொழிந்ததோழர் ஐஞ்ஞாற்றுவரும் அகப்பரிவாரமென்றுணர்க.
ஈமக்குரியதுறையின் முற்றக்கற்று அவையிலே ஆடுதலுடைய அரம்பையன்
னார்.

இ - ன். இனையார், குழல்முதலியவற்றை ஈமத்தேசொண்டெவந்து விரல்
களால் வாசியாநிந்த, ஐஞ்ஞாற்றுவரும் அரம்பையன்னாகும் இரங்கிப் பள்ளி
படுத்தாரென்க.

“கோன்றமர் நிகளழங்கி” (நாம. ௨௬௩.) எனவே ஆடவரின்மை
யுணர்க. (௨௬௩)

293. மடையவிழ்த்தவெள்ளிலேவெள்ளுபாய மணிச்செய்ய
கங்கடைகின்றவெயோற, ரெடை பணித்தபாலையுமுத்தந்தோய்ந்த

துணைமுலையினுள்ளரங்கிழுக்கக்காமன், படையவிழ்ந்தகண்பணிநீர் பாயவிம்மாப்பருமுத்தநாமதலைக்கண்கினியினார், புடையவிழ்ந்தகூந்தல்புலவுத்தோயப்பொழிமழையுண்மின்னுப்போற்புலம்பினாரே.

தொடை - முறுக்கு. தோய்ந்த - செறிந்த. காமன்படையவிழ்ந்த - காமனம்புதோற்ற. முத்தமாகியநா. புலவு - குருதி; ஆகுபெயர்.

இ - ள். கண்கினியினார், மணிச்செப்பை உள்வாயைக்கடைகின்றகருவிகள் அதனுள்ளே அழுந்துமாறுபோல, மூட்டுக்கமுன்றவேலும் அம்பும் ஆண்டுப் பரந்துகிடக்கின்றவை முலையினுள்ளேதைத்து அழுந்தும்படிபுரண்டமுது, பின்பு, பெய்கின்ற மேகத்தினுள்ளே மின்தோன்றுமாறுபோலக் கூந்தல் மெய்யையமறைத்து நிலத்தைத்தீண்ட, அதனுள்ளேயிருந்து அழுதாரென்க.

விம்மிப் புலம்பினாரென்க.

(௨௬௪)

294. க. அரிமாளோர்மெல்லணைமேன்மஞ்ஞைகுழக்கிடந்தாங்குவேந்தன்கிடந்தாணைத்தான், கரிமாலெஞ்சினன்கண்டான்கண்டைகைதொழுதான்கண்ணீர்கலுழந்துகுத்தபி, நெரிமாலையீமத்திழுதார்குடமேனைநூறுமேற்பச்சொரிந்தலறியெம், பெருமானேயெம்மையொளித்தியோவென்னாப்பெரியகண்ணீர்சொரிந்தலறுவார் ()

295. உ. கையார்வளைகன்புடைத்திரங்குவார்கதிர்முலைமேலாரம்பரிந்தலறுவார், நெய்யார்கருங்குமுன்மேன்மாலெசுந்திநிலத்திடுவார்கின்றதிருவில்வீசு, மையார்கடிப்பிணையும்வார்குழையுங்களைந்திடுவார்கையால்வயிறதக்குவா, ரையாவோவென்றழுவார்வேந்தன்செய்த கொடுமைகொடிதென்பார்கோல்வளையினார்.

296. ஈ. பானாட்பிறைமருப்பிற் பைங்கண்வேழம் பருவாயோர்பையணன்மாநாகம்வீழ்ப்பத், தேனார்மலர்ச்சோலைச்செவ்வரையின்மேற்சிறுபிடிசுள்போலத்துயருழந்துதா, மானாடியேய்வந்தவ்வுலகினின்னடியடைதுமென்றமுதுபோயினாரெங், கோனார்பறிப்பநலம்பூத்தவிக்கொடியினிப்பூவாபிறப்பறிப்பவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) கலுழந்து - வழிபாட்டிற்படுத்தலின் மனம் தன்வழித்தன்திக் கலங்கி. அழுதது, உவகைக்கலுழ்ச்சி; “விளிவில்கொள்கை” (தொல். பொரு. மெய். ௩.) என்றதனான், இதுவும் அமுனைப்பாற்படும். மலை - இயல்பு. ஈமம் - விறகு. ஏனைநூறு - சந்தனமுதலியன. ஒளித்தியோ - நின்மெய்யும் எரிநுகர்கின்றதோ.

(உ) கதிராயுடைய ஆரம். திருவில்லைநின்னுவிசங்குழை. நீலக்கடிப்பிணை - குதம்பைபோல்வதோர்பணி. ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. கொடிதென்றது, அரசற்குச்செய்யுநர்க்கடன் மரபுசெய்யாமைநோக்கி.

(௩) வாயையும் பையையும் அணையுமுடையதோர் நாகம். சிறுபிழக்
 ளெனவே அக்களிறு கூடுதற்குரிய குலத்திற்பிறந்த பிழ்களல்லவென்பது
 பெற்றும். 'இக்கொடி' என்றார், தம்மைப்பிறப்போல. இவர்கள் அரசற்குக்
 காமமொழிந்த துகர்ச்சி கொடுத்தற்குரிய மகளிர்.

இ - ள். மயில்குழந்துகிடப்ப ஓர் அரிமான், அணைமேற்கிடந்தாற்போ
 லத் தேவியர் குழந்துகிடப்ப வேந்தன்கிடந்தவனைக் கரிந்த இயல்பினைபு
 டைய நெஞ்சினுன்றான்கண்டான்; கண்டு கலுழ்த்து தொழுதான்; தொழுது
 கண்ணிருகுத்தபின்பு, அவன் செற்றநீங்கினமைகண்டு, கோல்வனையினர்,
 ஈமத்தே குடமும் வீனையவும் அரசற்குப்பொருந்தச் சொரித்து அலறி, பின்பு,
 ஒளித்தியோவென்று நீர்சொரித்து அலறுவார், இரங்குவார், அலறுவார், இடு
 வார், களைத்திடுவார், அதுக்குவார், அழுவார், கொடிதென்பாராய்ச் செவ்விய
 வனாமேல் ஓர்நாகம் வேழத்தைவீழ்ப்ப அது காத்தற்குரிய பிழ்கள் துயருழக்
 குமாறுபோலத் தாம் துயருழந்து. எங்கோனார் நகர அவர்க்குக் கொடுத்த
 நலங்கள் பிறர்க்குக் கொடேம்; இனி அவ்வுலகிலேசென்று அடியடைவே
 மென்று ஆனது அழுது போயினாரென்க. (௨௬௫ - ௭)

297. செங்கட்குறுநரியோர்சிங்கவேற்றைச்செகுத்தாங்கதனி
 த்தைச்சேர்ந்தாலொப்ப, வெங்கட்களியானேவேல்வேந்தனைவிறலெ
 ரியின்வாய்ப்பெய்தவன்பெயர்ந்துபோய்ப், பைங்கட்களிற்றின்மேற்
 தன்பெயரினாற்பறையறைந்தான்வேன்மாரிபெய்தாலொப்ப, வெங்க
 ணவருமிணந்திரங்கினாரிணமனத்தான்பூமகனையெய்தினானே.

இ - ள். நரி, நிகரில்லாத சிங்கவேற்றைச்செகுத்து அப்பொழுதே அத
 ற்குரிய இடத்தைச் சேர்ந்தால் அச்சிங்கத்தின்றொழிவேநடத்தாது தன்றொ
 ழிவே நடத்துமாறுபோல, இருண்மனத்தானாகிய விறலவன், வேந்தனை எரி
 வாய்ப்பெய்துபோய்ப் பூமகனை எய்தினான்; அதுவேயனித் தன்பெயராலே
 பறைசாற்றினான்; அதுகேட்டு வேன்மழைபெய்தால் அதற்கு இரங்குமாறு
 போல எவ்விடத்தவரும் இரங்கினாரென்க.

அவன்கருத்தால் மகளிர் பெய்தவன், அவன்பெய்தானென்றார். விறலவ
 னென்க; இஃது இகழ்ச்சி. இஃன்து - கெட்டு. (௨௬௮)

சீவகன் உற்பத்தி.

வேறு.

298. கனிமுகச்சுரும்புன்கோதைகயிலெருந்தசைந்துசார
 வளிமுகச்சுடரினில்லாமனத்தொடுமயங்கியிப்பாற்
 சுளிமுகக்களிறானுன்றன்சொன்னயநெறியிற்போய
 கிளிமுகக்களினிக்குற்றதிற்தெனக்கிளக்கலுற்றேன்.

களிமுகம் - களிக்கின்றநெறி. கயில், ஆகுபெயர். அசைந்துசோற -
 குலித்துவீழ். சுளித்தல் - கோபித்தல்.

இ - ள். காற்றின்முன்னின்ற சுடர்போல ஒருவழியில்லா மனத்தோடே எருத்தத்திலே கோதைசோர மயங்கிக் களிறனானது வார்த்தையின் பயனை உட்கொண்டுபோன கிளிபோலங் கிளவிக்கு இப்பாலுற்ற தீங்கு இத்தன்மைத்தென்று கூறுதலுற்றேனென்க. (உசுசு)

299. எஃகெனவினங்குவாட்கணெறிகடலமீர்தமன்னு

ளஃகியமதுகைதன்னாலாய்மயி லூருமாநங்கண்

வெஃகியபுகழினுன்றன்வென்றிவெம்முரசுமார்ப்ப

வெஃகெறியிணையின்மாழ்கியிறுகிமெய்ம்மறந்துசோரந்தாள்.

எஃகென - கூர்மைதான் இதன்வடிவென, ஆய்மயில் - விசைகுறைந்த மயில். எஃகெறி - எஃகாலெறிந்த, மாழ்கி - மனமயங்கி, இறுகி - மூர்ச்சித்து. இது கையாளுதலிற் பொறி இடந்திரித்தலாற்றாமையுணர்க.

இ - ள். அரசனுக்கு வாளின்றன்மையாகிய கண்ணையுடைய அமுதன்னுள், அவனைநீங்குதலாற் குறைந்தவலியாலே மயினைச்செலுத்துகின்ற அவ்விசம்பிடத்தே புகழினானது கொடிய முரசார்ப்ப, அதுகேட்டு மாழ்கி மெய்மறந்து இறுகிச் சோரந்தாளென்க.

வேந்தார்தன்மையை விரும்பியபுகழினுன்.

(உஎ0)

300. மோகிடைநகரினீங்கிமுதுமரந்துவன்றியுள்ளம்

பீகிடையவருமுட்கப்பிணம்பலபிறங்கியெங்கும்

காமிடையளவையெல்லாங்கமுகிருந்தறங்குநீழற்

பாமிடைமயிலந்தோகைபயப்பயவீழ்ந்ததன்றே.

பீகிடையவரும் உள்ளம் உட்க எங்கும் பிணம்பெருத்து. துவன்றிப் பிறங்கித் தானுடைய எல்லையெல்லாம் சமுகுறங்குநீழலையுடையகாடென்க. பாமி - ஈண்டு இடப்பக்கம். உடை மயில் - உடைகின்ற மயிலெனவினைத் தொகை. பொறிக்கு, “ஓடமுறுக்கி” (நாம. 20கூ.) என்னும்வாசகம் முன்னர் உளதாகலின், அதற்கேற்ப உடைகின்றதென்றார். கையால் இடந்திரித்தாற் கடிதின்வீழ்கின்றது ஈண்டுத் தானே இடந்திரிதலிற் பையப்பைய நிலத்திற்கு அண்ணிதாக வீழ்ந்ததென்றார். வீழ்ந்தது, கிழங்காலத்திறன்றோன்றிய இறப்பு.

இ - ள். அங்ஙனம் மூர்ச்சிப்பதன்முன்பு வலத்திலேமுறுக்கினவிசை தானேகைவிட்டபின் இடத்தேபிரிகின்ற தோகைமயில் அந்நகரினின்றானீங்கிச் சுகொட்டின்னேரே வீழ்ந்ததென்க. (உஎக)

301. மஞ்சுகுழ்வதனையொத்துப்பிணப்புதைமலிந்துபேயு

மஞ்சுமம்மயானந்தன் னுளகில்வயிரூர்த்திகோதை

பஞ்சிமேல்வீழ்வதே ப்பாற்பல்பொறிக்குநிமிர்நெற்றிக்

குஞ்சிமாமஞ்ஞைவீழ்ந்துகால்குவித்திருந்ததன்றே.

மேகம், புதைநிறத்திற்கு உவமம். பேயும், உம்மை சிறப்பு. அகில், ஆகு பெயர். குஞ்சி - மயிர்.

இ - ள். அங்ஙனம்வீழ்ந்த அந்தமயில், புகைமலிந்து பேயும் அஞ்சு மயானத்தே வீழ்கின்றபொழுது, மாலை பஞ்சின்மேல் வீழ்வதுபோல் மெல் லெனவீழ்ந்து காலக்குவித்திருந்ததென்க.

‘இருக்கும்’ என்றும் பாடம். இம்மயிற்பொறியைக் கூனியதுருவா கியதெய்வம் மறைத்துக் கட்டியங்காரனும் கோவிந்தனும் தேவியைத்தேடா மற்காத்ததென்றுகொள்க. அது பின்பு, “கனியார்மொழியாட்குமயிற் குங் காமர்பதில்லிக்” (முத்தி. ௫.) எனச்சேரக்கூறியவாற்றாறுமுணர்க. (உஎ2.)

302. வார்தருதடங்கணீர்தன்வனமுலைநனைப்பவேல்பெற்
நூர்கடலனையகாட்டுளச்சுமொன்றானுமுள்ளா
ளோர்தருமயிலஞ்சாயலிறைவனுக்கிரங்கியேங்கிச்
சோர்துகிறிந்ததேற்றாடுநனைபிரிமகன்றிலொத்தாள்.

வார்தலைத்தருகின்ற. ஏல் - மனவெழுச்சி. தான் நிற்கின்ற நிலையிற் கலக்கத்தாலே பேய்முதலியவற்றிற்குச் சிறிதும் அஞ்சாளாய். யாதுசெய்வ லென்றிரங்கி. ஏங்கி - அழுது. தேற்றாள், தொழிற்பெயர். அன்புமிகுதி யாற் கையாறுமுற்படுதலின், இதுகியெனக் கையாறுகூறி, இரங்கியெனக் கவலைகூறி, ஏங்கியென அரற்றுக்கூறி, அச்சமுள்ளாளென அவலங்கூறினார். வருத்தந்தோன்றிநிற்றல், அவலம். வாய்விட்டழுதல், அரற்று. யாதுசெய்வ லென்றல், கவலை. மூர்ச்சித்தல், கையாறு.

இ - ள். மயிலஞ்சாயல், திருத்தல்தேற்றாதவன், காட்டிலே உணர்வு பெற்று இறைவனுக்கு இரங்கிக் கண்ணீர் முலையைநனைப்ப ஏங்கி அச்சமுள் ளாளாய் மகன்றிலை ஒத்தாளென்க. (உஎ௩.)

303. உண்டெனவுலாயிற்கேட்பாருயிருறுபாவமெல்லாங்
கண்டினித்தெளிகவென்றுகாட்டுவாள்போலவாகி
விண்டொடநிவந்தகோயில்விண்ணவர்மகளிற்சென்றாள்
வெண்டலைபயின்றகாட்டுள்விளங்கிழைதமியளானாள்.

இ - ள். விளங்கிழை, கோயிலிலே விண்ணவர்மகள்போல நல்வினை யின்வண்ணமாய்நடந்தவன், இப்பொழுது, பல்லுயிர்களுதருமப்பாவமுன் டென்று நூலிலேகேட்பாரெல்லாம் இனி என்னைக்கண்டு தெளிவீராக வென்று உலகிற்குக் காட்டுவாள்போலத் தான் தீவினையின்வண்ணமாய்க் காட்டிலே தமியளானாளென்க.

மகப்பெறுங்காலத்திற்குத் துணையின்றிவருந்துதலிற் காட்டுவாள்போல வாகியென்றார். (உஎ௪.)

304. இருள்கெடவிகலியெங்குமணிவிளக்கெரியவேந்தி
யருளுடைமனத்தவாகியணங்கெலாம்வணங்கிநிற்பப்
பொருகடற்பரிதிபோலப்பொன்னனான்பிறந்தபோழ்வே
மருளுடைமாதருற்றமம்மர்நோய்மறைத்ததன்றே.

இ - ள். பெறுதற்கரியோன், மணிவிளக்கு எந்தியெரிய அணங்குகள் வணங்கிநிற்பக் கடலிடத்துப் பரிதிபோலப் பிறந்தபொழுதே, மயக்கமுடைய மாதருற்ற வருத்தநோய் மறைந்ததென்க.

“கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறந் தாஅங்கு” (நால. சுற்றந். க.) என்ற ஞாப்பிறரும். முன், “வெஞ்சுடரினாண்டகையலிந்தான்” (நாம. ௨௬௦.) எனக் கூறி, அச்சுடர் குழுவியாய்த்தோன்றினமைகூறினார். ஞாயிறு தோற்றத்தில் இருளைப்போக்கிப் பின் மதியத்தைக்கெடுக்குமாறுபோல, இவனும் பிறந்த பொழுதே தேவியிருளைப்போக்கிப் பின்பு பகைவெல்லுமென்பது கருத்து. இக்கருத்தால், “செய்யோன் செழும்பொற்சரம்” (மண்ம. ௨௨௧.) என்றும், “மதிவீழ்வதுபோலவீழ்ந்தான்” (மண்ம. ௨௨௧.) என்றுங்கூறினார். இகலி - விளக்கோடிகலி. எந்தி - மிக்கு. இவன் வீடுபெறுவெனப்பதுகருதித் தெய்வம்வணங்கிற்று. (௨௭௫)

305. பூங்குழற்சுரிசிமந்தபுதல்வனைப்புகன்றுநோக்கித்
தேங்கமழோதிதிங்கள்வெண்கதிர்பொழிவதேபோல்
வீங்கின முலைகள்விம்மித்திறந்துபால்பிளிற்றவாற்றான்
வாங்குபுதிலகஞ்சோத்தித்திலகனைத்திருந்தவைத்தான்.

புதல்வன்பொருட்டு இவளைப்போக்குதலின், ‘சுரிசிமந்தபுதல்வனை என்றார். முலைகள் திங்களின்ககிளைத் தாம்பொழிவதுபோலப் பால்சொரியும் பருவத்தளவும் பொறாளாய் பால் வலியவாங்கியென்க. என்றது, மகப் பயந்தோர்க்குப் பயந்தபொழுதே பால்சுரவாதாதலால்.

இ - ள். ஒதி, புதல்வனைநோக்கிப் பிலிற்றுத்துணையும் ஆற்றாளாய் வாங்கித் திருந்தத் திலகமிட்டுத் திலகனைவைத்தாளென்க. (௨௭௬)

வேறு.

306. க. கறைபன்னீரான்டுடன் விடுமின்காமர்சாலைதளிகிறுமின்,
சிதைசெய்சிங்கம்போன்மடங்கிச்சேராமன்னர்சினமழுங்க, வுறையு
ங்கோட்டமுடன் மிடுணைப்பொற்குன்றந்தலைதிறந்திட், டிறைவன்
சிறுவன்பிறந்தானென்றேற்பார்க்கூர்தோறுய்த்தீமின்.

307. ௨. மாடமோங்கும்வளநகருள் வரம்பில்பண்டந்தலைதிறந்
திட், டாடைசெம்பொனணிகலங்கன்பாவும்பாருங்கவர்ந்தெழுநாள்,
வீடலின்றிக்கொளப்பெறுவார்விலக்கல்வேண்டா வீழ்ந்தீர்க்குக்,
கோடிமுன்றோடரைச்செம்பொன்கோமானல்குமெனவறைமின்.

308. ௩. அரும்பொற்பூணுமாரமுமிமைப்பக்கணிகளகன்கோயி,
லொருங்குகூடிச்சாதகஞ்செய்தோகையரசர்க்குடன்போக்கிக், கருங்
கைக்களிறுங்கம்பலமுங்காசங்கவிகள் கொளவீசி, விரும்பப்பிறப்பா
ய்வினைசெய்தேன்காணவீதோலுபிறக்குமா.

309. ச. வெவ்வாயோரிமுழவாகவிளிந்தாரீமம்விளக்காக, வொவ்வாச்சுகாட்டியரரங்கிழல்போனுடங்கிப்பேயாட, வெவ்வாய்மருங்குமிருந்திரங்கிக்கூகைகுழறிப்பாராட்ட, விவ்வாறாகிப்பிறப்பதோனிதுவோமன்னர்க்கியல்வேந்தே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) கறை - கடமை. பாலக்கிரகாரிட்டம் பன்னீராண்டளவும் உண்டாகையினுலே அதற்குச் சார்தியாகப் பன்னீராண்டு கடமைகொள்ளாதொழிதல் அரசியல்பென்று, பன்னீராண்டு' என்றான். இனி, அரசார்க்குப் பதினேராண்டிலே உபநயனம்பண்ணிப் பன்னீராண்டிலே இல்லறக்கிழமை பூண்டு அரசவுரிமையெய்துதல் இயல்பாகலின், பன்னீராண்டும்உலகத்தார்க்குத் தானமாகவிடுதல் இயல்பென்றலுமொன்று. உடன் - சேர. சாலை - அறச்சாலை. தளி - கோயில். நிறுமின் - இவையிறறைப்படைமின். மன்னர் சிறைசெய்சிங்கம்போல் மடங்கிச் சினமழுங்கும்படி உறையும். சீமின் - இடித்துத்தூய்மைசெய்மின். புதல்வற்பயந்தார் சிறைவீடுசெய்தல் பிறிரருடைய தனிசு நீங்குதலாம். திறத்தீட்டு - திறத்துபோகட்டு. சிறுவன்பிறத்தா னென்று மகிழ்ந்து ஏற்பார்க்கு. உய்த்து - கொண்டுசென்று. இது தானம்.

(உ) நகர் - கோயில். பண்டம் - நெல்லுமுதலியன. யாவும் - பிறவும். எழுபிறப்பினுமுள்ள தீவினை நீங்குதற்கு, 'எழுநாள், வீடலினறிக்கொளப் பெறுவார்' என்றான். எழுபிறப்பாவன, "மக்கள் விலங்கு பறவை யூர்வன, நீருட் டிரிவன பருப்பதம் பாதவ, மெனவிவை யெழுபிறப் பாகு மென்ப." வீடல், விகாரம். வீழ்த்தீர்க்கு - உயர்த்ததானத்தைப்பெற விரும்பினீர்க்கு. உடம்பிற்கு மூன்றறாக்கோடிமயிர் உளவாகலின், ஒருமயிர்க்கு ஒருபொன் னாக மூன்றறாக்கோடிபொன் நல்குமென்றான். தலைதிறத்து, பண்டங்களை யும் ஆடைமுதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் கொள்ளுகொள்ளப்பெறுவானா யாரும் விலக்குதல்வேண்டாவென்க.

(ங) ஒருங்கு - சேர. செய்து - செய்ய. ஓசை - உவகை. கவிகள் - பெருமங்கலம் பாவொர். பிறப்பாய் - பிறக்கு நீ. இஃது - இத்தன்மைத்து. ஒஓ, இரக்கக்குறிப்பு.பிறக்குமா - பிறக்கும்படியென்றும்பொருட்டு; மாறு, மாவென விகாரமுமாம்.

(ச) வெவ்வாய் - கொடியவாய். பிறப்பார்க்கு ஒவ்வாச்சுகாடு. மருங்கு - பக்கம். ஒரி முழவாக ஈமம்விளக்காக அரங்கிலே பேய் ஆடவென்க. இவ்வாறென்றது, தந்தைவிரும்பும்படி நல்வினையுடைய தன்மையை. இது வென்றது, செயலின்றித் தாய்வருத்தும்படி தீவினையுடையதன்மையை.

இ - ள். தேவி, புதல்வனைநோக்கி, கோமாளுனவன் கணிகள் சாதகஞ்செய்ய ஓகைபோக்கி வீசித் தறையீடுமின், நிறுமின், சீமின், ஈமின், விலக்கல்வேண்டா என அறையின், வீழ்த்தீர்க்கு நல்குமென அறையினென்று விரும்பப்பிறக்கும் நீ ஒஓ தீவினைசெய்தேன் காண்டிக்காகப் பிறக்கும்படி

இத்தன்மைத்தாயிருந்தது ; வேந்தே, இவ்விரண்டிலும் இவ்வாறாகிப் பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ? பேயாடக் கூகைபாராட்ட இதுவாகிப்பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ? கூறாயென்றானென்க.

ஓகாரமிரண்டும் வினா. என்றெனவும், கூறாயென்றானெனவும் வருவிக்க. ஆகி, இரண்டிடத்திற்கும்கூட்டுக. (௨௭௭ - ௮௦)

310. பற்றுமன்னனைகர்ப்புறமாற்பாயல்பிணஞ்சூழ்சுகிகாடா
ஹற்றூரில்லாத்தமியேனாலொதுங்கலாகாத்தூங்கிருளான்
மற்றிஞ்ஞாலமுடையாய்நீவளருமாறுமறியேனா
லெந்தேயிதுகண்டேகாதேயிருத்தியாலென்னினுயிரே.

இ - ள். இஞ்ஞாலமுடையாய், நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிராநின்றது ; நினதுபாயல் சுகிகாடாயிராநின்றது ; யானும் உசாவுவதற்கு ஓர் துணையுமில்லாத் தமியேனாயிராநின்றேன் ; நின்னைக்கொண்டுபோகக் கருத்திற் போகவொண்ணாத இருளாயிராநின்றது ; மேல் நீ வளருமாறும் அறியேனாயிராநின்றேனென்று பிள்ளையை நோக்கிக்கூறி, இனி இதுவும் அறிந்தே இச்செய்திகண்டும் போகாதே கொடியவயிரே இராநின்றாய் ; இதற்குக்காரணம் என்னென்று கூறினானென்க.

மற்று, வினாமாற்று.

(௨௮௧)

311. பிறந்தநீயும்பூம்பிண்டிப்பெருமானடிகன்பேரதமும், புறந்தந்தென்பாற்றுயர்க்கடலைநீந்தும்புணைமற்றுகாக்காற், சிறந்தாருளரே ஹுளையாயாற் சிந்தாமணியேகிடத்தியான், மறங்கூர் துங்கோன் சொற்செய்தேன் மம்மர்நோயின்வருந்துகோ.

சொல், ஆகுபெயர். வருந்துகு, வருந்துவேனெனத் தனித்தன்மை.

இ - ள். சிந்தாமணியே, நீ ஒன்றுமுளையாமற் கிடவாநின்றாய் ; இனி எனது வருத்தநீக்கப்பிறந்த நீயும் பேரறத்தையுடைய அடிகளும் புறத்தந்து என்னிடத்துப் பிறந்த துயர்க்கடலை யான் நீந்தும் புணையாகாதபொழுது மற்று நின்னிறும் அவனினும் சிறந்தாருளரேல் உரைக்கின்றிலை ; துங்கோன் கூறிய காரியத்தைச் செய்த யான் வருந்தக்கடவேனெனவென்று கூறினானென்க. (௨௮௨)

312. அந்தோவிசயைப்பட்டன கொண்டகங்கைபுறங்கையானாற்போற், கந்தார்க்களிற்றுத்தங்கோமான் கழியமயிலோர்மயிலூர்ந்து, வந்தாற்போலப்புறங்காட்டுள்வந்தாடமியேயெனமரங்கள், சிந்தித்திரங்கியமுவுனபோற்பனிசேர்கண்ணிர்சொரிந்தனவே.

இ - ள். அகங்கைபோய்ப் புறங்கையான கடுமைபோல விசயை கோமான் படாதித்ப் புறங்காட்டுள்வந்தவன் தனியேபட்ட தீங்குகளை உட்கொண்டு அந்தோவென்ன இரங்கி அழுவனபோல மரங்கள் தமக்கு அடுத்த பனியாகிய உண்ணினைச் சொரிந்தனவென்க. (௨௮௩)

313. அடர்பொற்பைம்பூணரசழியவரும்பொற்புதல்வற்பெற்
றிருந்த, விடர்கொணஞ்சத்திறையியிருங்கண்ஞாலத்திருன்பரு
கிச், சுடர்போய்மறையத்துளங்கொளியகுழவிமதிபெற்றகங்குளிர்
ந்த, படர்தீரந்தியதுவொத்தாள்பண்செய்கோட்டுப்படாமுலையாள்.

அடர் - தகடுமாம். உம்மை, சிறப்பு. படர்தீர்த்த அதுவென்க. அந்தி -
சந்தியாதேவி. பண்செய் - பிழைத்தலைச்செய்த.

இ - ன். உலகில்தீங்கினைநீக்கின அரசுபடப் புதல்வனைப்பெற்றிருந்த
படாமுலையாளாகிய இறைவியும், சிறிது இடர்தீர்த்தமையால், இருளைப்பரு
கிச் சுடர்மறையக் குழவியாகிய மதியைப்பெற்றுச் சிறிதுமனங்குளிர்ந்த அந்தி
படர்தீர்த்த அத்தனமையையொத்தாளென்க. (உஅச)

வேறு.

314. தேனமர்கோதைமாதர்திருமகன்நிறத்தையோராள்
யானெவன்செய்வலென்றேயவலியாவிருந்தபோழ்திற்
ருனமர்ந் துலையினீங்காச்சண்பகமாலையென்னுங்
கூனியதுருவங்கொண்டோர்தெய்வதங்குறுகிறதன்றே.

இ - ன். மாதர், திருமகன் நல்வினையையோராளாய், யான் யாது
செய்வலென்று வருந்தியிருந்தவளவிலே, ஒரு தெய்வத்தான் இவளிடத்து
நின்றம நீங்காத சண்பகமாலையென்னும் கூனியதுவடிவைக்கொண்டு அம
ர்ந்து குறுகிறதென்க.

இவள் அரசன்மகனாதலின், ஆண்டிறையும் தெய்வம்வந்தது. தெய்
வதம், தைவதமென்றும் வடமொழிச்சிதைவு. (உஅரு)

315. விம்முறுவிழுமவென்றோயவனுறைதெய்வஞ்சேரக்
கொம்மெனவுயிர்த்துநெஞ்சிறகொட்புறுகவலைநீங்க
வெம்மனைதமியையாகியிவ்விடருற்றதெல்லாஞ்
செம்மலர்ததிருவின்பாவாயான்செய்தபாவமென்றாள்.

இ - ன். அவ்விடத்துறையுந் தெய்வமாகிய கூனிசேர, பொருக்கென
உயிர்த்து நெஞ்சிறகவலை நீங்குதலாலே, அக்கூனி, அன்னாய், பாவாய், நீ
இவ்விடருற்றதெல்லாம் யான்செய்ததீவினையாலே; இனி வருத்தநீங்கென்றா
ளென்க.

தேவியதுவிழுமத்தாலே நோயையுடையதாகிய தெய்வம். திருவின் -
இன், அகச்ச. தெய்வம் கூனியாய் நின்றலின், உயர்திணையாற்கறிஞர். (1)

316. பூவினுட்பிறந்ததோன்றற்புண்ணியனையநம்பி
நாவினுட்கொட்கெல்லாநடக்குமொன்றாதுகின்ற
கோவினையடர்க்கவந்துகொண்டுபோமொருவனின்னே
காவியங்கண்ணினாயாமறைவதுகருமமென்றாள்.

தோன்றல் - கலைமை. புண்ணியன் - முருகன். நா, ஆகுபெயர்.

இ - ள். அவள், கண்ணினாய், நம்பிவார்த்தையிலே உலகமெல்லாநடக்கும்; அங்ஙனநடத்தற்குப் பொருந்தாதுகின்ற கட்டியங்காரனைக் கொல்லும் படி இவனை ஒருவன் இப்பொழுதேவந்து கொண்டுபோம்; ஆதலால், யாம் மறைந்தறிப்பது கருமமென்றானென்க. (உஅ௭)

317. க. சின்மணிமழலைநாவிற்கிண்கிண்சிலம்போடேங்கப்
பன்மணிவிளக்கினீழ்நம்பியைப்பள்ளிசேர்த்தி
மின்மணிமிளிர்ந்தேவிமெல்லவேயொதுங்குகின்ற
ணன்மணியீன்றுமுந்நீர்ச்சலஞ்சலம்புகுவதொத்தாள்.

318. உ. ஏதிலாரிடர்பன்னாறுசெய்யினுஞ்செய்தவெல்லார்
திதிலவாகவென்றுதிருமுலைப்பான்மதித்துக்
காதலான்பெயர்ச்சுமந்தகதிர்மணியாழிசேர்த்திக்
கோதைதாழ்குமுலினுனாக்கொண்டுபோய்மறையநின்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மணியாகியநா. பன்மணி - உயிர்கீத்தவர்பூண்டமணி. நீழல், விகாரம்; நிழலிடம்.

உ. ஏதிலார் - அயலார். திதிலவாக - நன்றாக; காப்பாக. அவள் முலையைப்பிடித்துக் கூனிகொடுத்தாள். ஆழிசேர்த்திற்று, அறிந்துவளர்த்தற்கு. சேர்த்தி, சேர்த்தவென்க.

இ - ள். கூனி, நம்பியைப் பள்ளியிலேசேர்த்தித் திதிலவாகவென்று முலைப்பாலேமடுத்து ஆழிசேர்த்தினுளாக; தேவி, கிண்கிணி சிலம்போடேங்க மணிமிளிர் ஒதுங்குகின்றவள், சலஞ்சலம் மணியையீன்று முந்நீரிலே புகுவதொத்தாள்; அங்ஙனம் போகின்ற அக்குமுலினுனாக் கூனி கொண்டுபோய் மறையநின்றாளென்க.

தெய்வம், ஒருபள்ளியைத் தேவியறியாதபடி நிருமித்ததென்றுணர்க. அது, பின்பு ஆசிரியன், “பூத்தவிசினுச்சி” (நாம. ௩௫௭.) என்பதனானும் பெற்றும். (உஅ௮ - கூ.)

319. நல்வினைசெய்திலாதேனம்பிரீதமியையாகிக்
கொல்வினைமாக்கள்குழக்கிடத்தியோவென்றுவிம்மாப்
புல்லியகொம்புதானோர்கருவினைபூத்ததேபோ
லொல்கியோர்கொம்புபற்றியொருகணுனோக்கிநின்றாள்.

இ - ள். அப்பொழுது, அத்தேவி, நின்னைப்பெறுதற்கு நல்வினைசெய்து, வளர்த்தற்கு நல்வினைசெய்யாதேனுடைய நம்பி, நீ தனியையாய்க் கொடிய விலங்குகளுக்குக் கிடத்தியோவென்று அழுது, கொம்பைப்புல்லிய கருவினை தான் ஒருபூவைப் பூத்ததுபோல ஒருகொம்பைப்பற்றி ஒதுங்கி ஒருகண்ணாலே நோக்கினின்றாளென்க. (உ௧0)

வேறு.

320. நாளொடுநடப்பதுவழுக்கிமின்னொழீர்
கோளொடுருளிர்மதிவந்துவீழ்ந்தெனக்
காளகவுடையினன்கந்துநாமனும்
வாளொடுகணையிருள்வந்துதோன்றினான்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனநிற்க, மதி நாளொடு நடக்கின்றதனைத்தப்பி
மின்னோடுசெல்கின்ற மேகத்துடனே வந்துவீழ்ந்தாற்போல, கந்துக்கடனும்
கருமையை இடத்தேயுடைய உடையினனாக் கணையிருளிலே வாளொடு
வந்துதோன்றினனென்க.

நடப்பது, தொழிற்பெயர். ஊர்கோள், வினைத்தொகை; ஆகுபெயர்.
கோள் - பாம்புமாம்; இதற்கு உம்மைவிரிக்க. நாமனும், உம்மை - சிறப்பு.

321. வாஸ்கடைந்தழுத்தியகண்ணினூர்கடந்
தோள்கடைந்தழுத்தியமார்பன் றாங்கிரு
ணீள்சுடர்நிழன்மணிகிழிப்பநோக்கினு
ணர்கழிந்தணங்கியவணங்குகாட்டினோ.

அழுத்தியகண் - அழுத்தினற்போலுங்கண். தோள்கடைதல் - புல்லு
தல்விசேடம். அணங்குகள் ஆளைக்கழிந்து வருத்திய, காடென்றதற்கு அடை.

இ - ள். கண்ணினூர் தோளழுத்தியமார்பன், காட்டிலே செறிந்தஇரு
ணைச் சுடராயுடைய மணிகிழித்தலாலே பிள்ளையை நோக்கினுனென்க. (1)

322. அருப்பிளமுலையவர்க்கநங்கனாகிய
மருப்பிளம்பிறைதுதன்மதர்வைவெங்கதீர்
பரப்புபுகிடந்தெனக்கிடந்தநம்பியை
விருப்புளமிகுதியின்வினாவின்மதினான்.

அருப்பிளமுலை - அரும்புபோலுமுலை; விகாரம். மருப்பு - கோடு. மதர்
வை - மயக்கம். பரப்புபு - கதிர் தனதுகிரணங்களைப் பரப்பாநின்று. கிடந்த
தென, விகாரம்.

இ - ள். பிறைபோலும் நுதலையுடைய முலையவர்க்கு அநங்கனாதற்கு
இப்பொழுது, உதயத்து இளராயிற்று கிடந்ததெனக் கிடந்தநம்பியை, அவன்,
விருப்பத்தையுடைய மனச்செருக்காலே வினாவோடு சேர்ந்தானென்க. (1)

323. புனைகதிர்த்திருமணிப்பொன்செய்மோதிரம்
வனைமலர்த்தாரினன்மறைத்துவண்கையாந்
றுனைகதிர்முகந்தெனமுகப்பத்தும்மினான்
சுனைமறைந்தொருகுரல்சீவவென்றதே.

வனைதல் - கைசெய்தல். துனைகதிர் - இருணைக்குதற்கு வினாகின்ற
கதிர். எல்லாப்புலன்களுக்கும் விருப்பஞ்சேறலின், 'முகப்ப' என்றார்;
“மன்னெயின்முகவை” (புறநா. ௩௭௩.) என்றார் பிறரும். தும்முதல்,
மன்னிமித்தம். சீவ, வேண்டுகோளாகிய வியங்கோட்கண்வந்த வடசொல்.

இ - ன். தாரினான், மோதிரத்தைப் பிறரும் அறிவரெனமறைத்துக் கையாலே இளஞாயிற்றை யெடுத்தாற்போல நம்பியையெடுப்ப, அவன்தும் மினை ; அப்பொழுது, அத்தெய்வம் சினையிலேமறைந்துநின்று சீவிப்பா யாகவென்று ஒருகுரல் வாழ்த்திற்றென்க.

தேவி அச்சத்தால் தன்னுள்ளே வாழ்த்துதலின், 'ஒருகுரல்' என்றார்.

324. என்பெழுந்தருகுபுசோரவீண்டிய
வன்பெழுந்தரசனுக்கவலித்தையனை
நுன்பழம்பகைதவநூறுவாயென
வின்பழக்கிளவியினிறைஞ்சியேத்தினான்.

என்புக்குள்ளேயெழுந்து உடலுருகி அவசமாக வளர்ந்த அன்பு. அரச னுக்குப் புத்திரமுகங்காணுநல்லிணையின்மைகண்டு வருந்தி. துன், திசைச் சொல். தவ - மிக. கிளையறநூறுவாயென்பது கருத்து.

இ - ன். அப்பொழுது, தேவி, கந்துகன் பிள்ளையெடுத்ததுகண்டு பழையஅன்புதோற்றி அவலித்து, பின்பு தெய்வத்தையணங்கி, ஐயனைப் பகைதவநூறுவாயென வாழ்த்தினுளென்க. (2ககூ)

325. ஒழுக்கியலருந்தவத்துடம்புரீங்கினை
ராழிப்பரும்பொன்னுடம்படைந்ததொப்பவே
வழுக்கியபுதல்வனங்கொழிபமாமணி
விழுத்தகுமகனெழிமன்னானினேகினான்.

இ - ன். கந்துகன், அருந்தவத்தேகின்ற உடம்பைவிட்டவர் மேலான உடம்பைப்பெற்ற நிலைமையையொப்ப, தன்புதல்வன் காட்டிலேகிடப்ப, மணிபோல விழுத்தக்க மகனைக்கொண்டு வினாவோடே ஏகினுனென்க.

ஒழுக்கத்தாலே இயன்ற தவம், அழிப்பருமருந்தவமென்க. தவவுடம்பை இவன்புதல்வனுக்கு உவமைகூறினர், அவனாலே சீவகனைப்பெறுதலின். (1)

326. மின்னமிகளையிருணீந்திமேதகு
பொன்னுடைவளநகர்பொலியப்புக்கபின்
றன்னுடைமதிசுடத்தாருந்தையலுக்
கின்னுடையருண்மொழியினியசெப்பினான்.

பொலிய - துன்பரீங்கி இன்பரிகழ. தன்னுடைமதி - பெண்மதி. இன் மொழி, "புண்ணியந்பெறுதிர்" (குண. 2அ0.) என்றது. அருளுடைமொழி, "பின்றையுநிகழ்வதுண்டு" (குண. 2அ0.) என்றது. எல்லார்க்கும் அருள் பிறத்தலிற் சிறைகோடலை அருளென்றார்.

இ - ன். அவன், இருணீந்தித் தன்மனையிலே புக்கபின், தையலுக்கு முனிவன் கூறிய இரண்டுமொழியிலும் இனியமொழியைக் கூறினானென்க.

327. க. பொருந்தியவுலகினுட்புகழ்கண்கூடிய
வருந்தியகற்றியவாசில்கற்பினாய்
திருந்தியநின்மகன்றீதினீங்கினான்
வருந்தனீயெம்மனைவருகவென்னவே.

328. உ. கள்ளலைத்திழிதருங்களிகொள்கோதைத
னுள்ளலைத்தெழுதருமுவகையூர்தர
வள்ளலைவல்வினாந்தெய்தநம்பியை
வெள்ளிலேவேலினான்விரகினீட்டினான்.

இவை யிரண்டும்ஒருதொடர்.

க. உலகின்பொருந்திய புகழெல்லாம் கூடிய அருந்ததிகற்பை அகற்றிய கற்பினாய். ஆச - குற்றம். திருந்திய - நல்வினைதிருந்திய. வருந்தல், அல் லீற்றுவியங்கோள். எம்மனை - எம்மில்லாளே.

உ. தேன் இதழையலைத்து இழிதற்குக் காரணமானகளிப்பு. உள் ளலைத்து - தன்நெஞ்சிலே தரங்கித்து. “இதுமக வழியின்வாழேன்” (குண. ௨௪௪.) என்றவனாயினாயும் மேற் பொருள்களையுங் கொடுத்தலின், ‘வள்ளல்’ என்றா. விரகு - தேவிசேர்த்தின திலகத்தை மாற்றினது.

இ - ள். கந்துகன், கற்பினாய், நின்மகன் சாதலினின்றூர்த்தப்பினனெ னச்செப்பினான்; செப்பி இனி வருத்தல்; எம்மில்லாளே, வருகவென, கோ தை உவகைபரத்தலால் வள்ளலை மிகவினாந்தெய்த, வேலினான் நம்பியை விரகாலீட்டினனென்க. (௨௯௮ - ௯)

329. கரிமுகவலம்புரி துவைத்ததூரியம்
விரிமுகவிசும்புறவாய்விட்டார்த்தன
வெரிமுகநித்திலமேந்திச்சேந்தபோற்
கரிமுகமுலையினார்காய்பொன்சுந்தினார்.

இ - ள். அப்பொழுது வலம்புரி இசைத்தன; நால்வகைவாச்சியங்க ளும் ஆர்த்தன; நித்திலமேந்துதலாற் கோபித்தனபோற் கரிந்தமுகத்தை யுடைய முலையினர் எரிமுகத்தேகாய்ந்த பொன்னைச் கொள்ளையூட்டினா னென்க. (௩௦௦)

330. அழுஞ்சுரன்மயங்கியவல்லலாவணத்
தெழுக்கிளைமகிழ்ந்தெமதரசவேண்டி னான்
கழிபெருங்காதலான்கந்துநாமனென்
துழிதருபெருநிதியுவப்பநல்கினான்.

அரசன்பதெலால் அழுஞ்சுரல். எழுக்கிளைமகிழ்ந்து - எழுபிறப்பும் ஈளை மையைவிரும்பி; வளர்சின்றநிலையுமாம். உழிதரு - ஓரிடத்தும்நில்லாது திரியும்.

இ - ன். அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன், அரசனிருப்பிற்குத்தொடர்ந்த பீழிகைத்தெருவிலே இருந்தும் கந்துகன் எமது அரசாட்சியைவிரும்பினு னுதலால் மிக்ககாதலையுடையனென்றுகொண்டு, அவன்உவப்ப நிதியை நல் கினுனென்க. (௩0௧)

331. திருமகற்பெற்றெனச்செம்பொற்குன்றெனப்

பெருநலநிதிதலைதிறந்துபீடுடை

யிருநிலத்திரவலர்க்கார்த்தியின்னணந்

செருநிலம்பயப்புறச்செல்வன்செல்லுமே.

பெற்றென ஆர்த்தி, எனவெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டு; 'மரு ந்துதின்றெனப் பிணியீங்கிற்று' என்றாற்போல. குன்றெனப் பெரிய. செரு நிலம்பயப்புற - அரசன் போர்செய்த இந்நகர்தன்னிலே சீவகனும் போர் செய்து, பிறந்தபயன் உறவேண்டி.

இ - ன். செல்வன், திருமகனைப்பெறுதலாலே, கட்டியங்காரன் நல் கினப்பின்பு நிதியைப் பீடுடையஇரவலர்க்கு ஆர்த்தி, அம்மகன் போரிலே தன்பகையைவெல்லவேண்டி, மேலும் இங்ஙனம் கொடைக்கடன்பூண்டொ முகுமென்க.

“அருளிவர், கொடாமை வல்ல ராகுக” (புறநா. ௨௭.) என்றாற்பிறரும். ஆழியாற் குலனுணர்தலின், அதற்குரியதொழிலே கருதினுன் கந்துகனும். () வேறு.

332. நல்லுயிரீங்கலுநன்மாண்புடையதொர்

புல்லுயிர்தன்னொடுகின்றழிப்புல்லுயிர்

கல்லுயிர்காட்டிற் கரப்பக்கலங்கவிழ்த்

தல்லுற்றாளுற்றதாற்றவுரைப்பாம்.

நல்லுயிர் - சச்சந்தன். புல்லுயிர் - பிள்ளை. கரப்ப, செய்விப்பதன்றொ ழில். கவிழ்த்த அல்லல் - இது காரணகாரியம்; கருவிக்கணடங்கும்; உன் டஎச்சில்போல. 'உற்றது' என்று இறந்தகாலத்தாற்குறிஞர், கதையைஉட் கொண்டு.

இ - ன். தேவி, தனது நல்லுயிரீங்குதலாலே புல்லுயிருடனேகின்ற விடத்து, அதனைக் காட்டிலே விதிமறைத்தலாலே, ஒருவன் மரக்கலம் கவி ழ்த்தலால் அவனுற்ற வருத்தத்தைத் தான் காட்டிடத்தே உற்றவன், மேல் உற்றதனை முடிவுபோக உரைப்பாமெனத் தேவர் கூறினாரென்க. (௩0௩)

333. பொறியறுபாவையிற்பொம்மெனவிம்மி

வெறியுறுகோதைவெறுகிலமெய்த

விறுமுறையெழுச்சியினெய்துவதெல்லா

நெறிமையிற்கூறநினைவினகன்றாள்.

பொறி - எந்திரம். பொம்மென - கடுக. 'எய்துவதெல்லாம்' என்றார்; “ஒருமை சுட்டிய பெயர்க்கிலைக் கிளவி, பன்மைக் காரு பிடினும் ருண்டே.”

(தொல். சொல். எச். கூடு.) என்றதனால். நெறிமை, மை - பகுதிப்பொருள் விருதி.

இ - ன். கோதை, விம்மிப் பாவைபோலே நிலனெய்துதலாலே, கூனி, அந்தத்திலும் ஆகியிலுமெய்துங் காரியத்தையெல்லாம் நெறியாலேகூற, அவள் வருத்தத்தினின்றும் நீங்கினுளென்க.

கனவால் ஆக்கமுமுளதென்று கருதிய தேவி மனங்கொள்ளும்படி கூனி தன்தெய்வத்தன்மையால் மேல்வருவனகூறலின், அதனை உட்கொண்டு நினைவின் அகன்றுளென்க. (ந.0ச)

334. பெருமகற்காக்கம்பிறழ்வின்றிக்கேட்டே

திருமகடானினிச்செய்வதையெல்லா

மொருமனத்தன்னாயுரையெனலோடுந்

தெருமருதெய்வதஞ்செப்பியதன்றே.

கொரம், ஈற்றசை. செய்வதை, வினைத்திரிசொல். இருவர்க்கும் ஒரு மனம். ஒடு, உடனிகழ்ச்சி. தெருமருதெய்வதம் - புதல்வன் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்ததிவினையை உறுகின்றதன்மையைத் தானோக்கி அதற்கு அவனை வேரூரிடத்துக்கீழ் தேவியைத் தனியேகொண்டுபோகின்றதற்கு வருந்துகின்றதெய்வம். செப்பியது - கணவனியிழந்தார்க்கு நோன்புகடனாதலின், அதற்கு இயைவதோர்க்கும் தேவிக்குக்கூறிற்று.

இ - ன். மகனுக்கு ஆக்கம் பிறழ்வின்றாகக்கேட்டுத் தேவிதான், இனியான்செய்யுங்காரியங்களெல்லாம், அன்னாய், உரையாயென்னுதலோடும், தெய்வம் துணிந்து செப்பிற்றென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(ந.0க)

335. மணியறைந்தன்னவரியுறலைம்பாற்

பணிவருங்கற்பிற்படைமலர்க்கண்ணாய்

துணியிருட்போர்வையிற்றுன்னுபுபோகி

யணிமணற்பேர்யாற்றமரிகைசார்வாம்.

இ - ன். நீலமணியிலே அறலையழுத்தியன்ன ஐம்பாலினையும் உலகெல்லாம் நினதேவல்லே வருத்தற்குக்காரணமான கற்பினையுமுடைய படைபோலுங்கண்ணாய், இருளாகிய போர்வையிலேமறைத்துபோய், அமரிகையென்னும்பேர்யாற்றில் அணிமணலிலே அயர்வுயிர்ப்பாம்; அதனைத் துணியென்றுளென்க.

பகைகிலத்தை இருளிலே கழிவாமென்றாள்.

(ந.0ச)

336. க. அமரிசைக்கோசனையைம்பதுசென்றாற்

குமரிக்கொடியிதற்கோபுரமுதூர்

தமரியல்லாம்புந்தரணிதிலக

கமர துடித்ததுகண்ணலபாய்.

337. உ. வண்டார்குவனையவாவியும்பொய்கையுங்
கண்டார்மனங்கவர்காவுங்களுலிய
தண்டாரணியத்துத்தாபதப்பள்ளியொன்
றுண்டாங்கதனுளுறைகுவமென்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஓசனை, வடசொற்சிதைவு. குமரிமதில். உலகிற்கெல்லாம் தமராம் இயல்பை நடத்தும். தேவி நோற்றற்குத் தாபதப்பள்ளிவேண்டுதலானும், அரசனை அமரில் நீத்துப் புதல்வனைப் புறங்காட்டில் நீத்துத் தமரிடத்துச் சேறல் ஆகாமையானும், கூனி, 'நண்ணலமாகி' என்றாள்.

உ. வாவி - யாற்றிலோடை. பொய்கை - மானிடராக்காதநீர்நிலை. ஆங்கு, உவமவுருபு.

இ - ள். அந்த அமரிகைக்கு ஐம்பதுபோசனைபோனால் தரணிதிலக மென்னு மூதார் நமரது; அதனைச் சேரேமாய், மற்று வாவிடும் பொய்கையும் காவுநெருங்கிய தண்டகாரணியமென்கின்றவனத்தே ஒருதாபதப்பள்ளி உண்டு; அதனிடத்தே அவர் உறைகின்றாற்போல உறைகுவமென்றாள் என்க.

(௩௦௭ - அ.)

338. க. பொருளுடைவாய்மொழிபோற்றினன் கூற
மருளுடைமாதர்மதித்தனளாகி
யருளுடைமாதவரத்திசைமுன்னி
யிருளிடையின்னினிலங்கிழைசென்றாள்.

இதுமுதல், "தடங்கொடாமரை" (௩௩௩.) ஈறாக ஐந்தாம் ஒருதொடர்.

மருளுடைமாதர் - மயக்கத்தீர்த்தமாதர். கேளினாக்கண்டால் துன்பம் மிகுமாதலின், தமரிடைச்சேறலாகாதென்றும் நோற்பலென்றும் யான்கருதியதனையே கூறினாள். அது அவளேகூறினாளாகக் கொண்டமைதோன்ற 'மதித்தனளாகி' என்றார். புதல்வற்பயந்தபுனிதுதீராத இராத்திரியிற்சேறலரிதென்கருதித் தெய்வம் தன்தெய்வத்தன்மையாற் கொண்டிபோகின்ற வினாவுதோன்ற, 'மின்னின்' என்றார்.

வேறு.

339. உ. உருவமாமதிவாண்முகத்தோடிய
விருவிலும்மெறிமாமகரக்குழைத்
திருவிலும்மிவைதேமொழிமாதரைப்
பொருவினீளதர்போக்குவபோன்றவே.

முன்பு கிறைமதிபோலுமுகத்தில் ஒளி, இப்பொழுது வருத்தத்தாற் கெட்ட கரியவொளி; "இருங்கண்யானை" (பதிற்.) போல. பொருவில் - வெம்மையால் ஒப்பில்லாத. அதர்போக்குவ - வழிபோக்குவ; வீளக்கு.

வேறு.

340. ஈ. சிலம்பிரங்கிப்போற்றிசைப்பத்திருவிற்கைபோய்மெய்காப்ப, விலங்குபொற்கிண்கணியுங் கலைபுடையங்குவெழிவேற்கண்,

மலங்கமணிமலர்ந்தபவளக்கொம்புமுழுமெய்யுஞ், சிலம்பிவலந்தது
போற்போர்வைபோர்த்துச்செல்லுற்றாள்.

வில்லென்னும்பெயர்பற்றி, விற்படை பக்கத்தே காப்பவென்றார். கண்
மலங்க - தனியேபோதற்கு அஞ்சிச்சூழல்; வலம்புரிசலஞ்சலம்வளைஇயதொத்
தவளாதலின் (நாம. ௧௫௫). மணியைப்பூத்ததோர் பவளக்கொம்பைச் சிலம்
பிசுழ்ந்ததுபோல மெய்முழுதும் போர்வையாலே மறைத்தது.

341. ச. பஞ்சியடரணிச்சநெருஞ்சியீன்றபழமாலென்
றஞ்சுமலரடிகளரங்கண்டன்னவருங்காட்டித்
குஞ்சித்தசைந்தசைந்துகுருதிகான்றுவெய்துயிரா
வஞ்சியிடைதுடங்கமயில்கைவீசிநடந்ததே.

என்ற' என்றார், பழத்தின்செருக்கால். அரம் - வாளரம். குஞ்சித்து -
குத்தி. வெய்துயிரா மயில். நடந்ததே - நடந்ததன்மையே; ஏகாரம், தேற்
றம். பஞ்சிஅடனையும் அணிச்சத்தையும் நெருஞ்சிப்பழமென்றுசுருதிக் குஞ்
சித்து அசைந்தசைந்து குருதிகான்று அஞ்சுமலரடியென்க. கைவீசிபென்று
வருந்தாமைகூறினார்.

வேறு.

342. ரு. தடங்கொடாமரைத்தாதுறைதேவியுங்
குடங்கைபோலுண்கட்கூனியுங்கூர்ம்பரற்
கடங்கரும்மலையுங்கடந்தார்புன
விடங்கொள்யாற்றகமெய்தினரென்பெவ.

புனவிடங்கொண்ட - நீரறாத. என்ப, அசை.

இ - ன். கூனி, மொழிகளை விரும்பினளாய்கூற, அதனை மாதர்
மதித்தனளாய் மாதவரிருக்கின்ற அத்திசையைக்கருதிப் போர்வைபோர்த்து
அருங்காட்டிலே இடைதுடங்கக் கையைவீசிநடைச்சுவருந்தாததோர் மயில்
நடந்ததன்மையே மலரடிகளாலே செல்லுற்றாள்; அப்பொழுது, இருவி
லும் திருவிலும் மாதரை இரவிடை வழிபோக்கும் விளக்குப்போன்றன;
அவ்விளக்கிலே கூனியொழிய வேறொருவரின்மையின், கண் அலமருதலாற்
சிலம்புஇசைப்பத் திருவிற்காப்பக் கண்கணியும் கலையும் எங்கக் கடங்கரும்
மலையுங்கடந்து அந்த இலங்கிழை மின்போலச்சென்றாள்; இங்ஙனஞ்சென்ற
தாதுறைதேவியும் அவளுக்கு ஏற்பச்சென்றகூனியும் மின்னர் யாற்றிடைந்
ருதையைச் சேர்த்தாரென்க. (ந. ௦௯ - ௧௩)

343. எல்லையெய்தியவாயிரச்செங்கதிர்
மல்லன்மாக்கடற்றோன்றலும்வைகுருட்
டொல்லைநல்வினைமுற்படத்தோன்றிய
மல்லல்வெள்ளினைபொலவகன்றதே.

எய்திய எல்லை, மல்லல் - மணிமுதலியென.

இ - ள். எய்தின அளவிலே, ஒருவர்க்கு நல்வினைவந்துதோன்ற அதற்
சூழ்முன்னே தோன்றிநின்ற தீவினை அகலுமாறுபோல, உலகம் பகற்பொழு
தைப்பெறவேண்டிக் கதிர் கடலிற்றோன்றின அளவிலே இருள் அகன்ற
தென்க. (௩௧௪)

344. துணங்குதுண்கொடிமின்னொர்மழைமிசை
மணங்கொள்வார்பொழில்வந்துகிடந்ததொத்
தணங்குதுண்கின்மேலசைந்தாளரோ
நிணங்கொள்வைய்துதிவேனெடுங்கண்ணினாள்.

மிகவும்துண்ணிய ஒழுங்குபட்டமின். அணங்கும் - இழைதெரியாது
வருந்தும்.

இ - ள். கண்ணினாள், அவ்வாற்றிடைக்குறையிற் பொழிலிலே வந்து,
மஞ்சிலே ஒருமின்கிடந்த தன்மையையொத்து, துகிலின்மேலே கிடந்தா
ளென்க. (௩௧௫)

345. வைகிற்றெம்மனைவாழியபோழ்தெனக்
கையினுடைதவரக்கண்மலர்ந்
தையவோவென்றெழுந்தனளாய்மதி
மொய்கொள்பூமிமுனைப்பதுபோலவே.

தெய்வம், கூனிவடிவாய்நின்றலின், தன்ரொழிற்கேற்ப அடிதைவந்தது.
ஈண்டு அரசனைக் கணவிந்கண்டு அது நனவாகாமையின், 'ஐயவோ' என்
றாள்; ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. ஆய்மதி - ஒளியற்றமதி. அதுவும் உதயத்தே
தோன்றும். மொய்கொள் - அணுச்செறிந்த.

இ - ள். அப்பொழுது, கூனி, எம்மன்னாய், வாழ்வாயாக; பொழுது
வைகிற்றென்று அடியைத்தடவ, கண்ணைவிழித்து ஐயவோவென்று மதி பூமி
யிலே முனைப்பதுபோல எழுந்தாளென்க.

முகமெடுத்தற்கு உவமை. அன்னை, ஈண்டு முறைப்பெயரன்மையின்,
“அன்னையென்னை” (தொல். பொரு. பொருளி. இஉ.) என்னும் பொரு
ளியற்குத்திரத்தாற்கொள்க. (௩௧௬)

346. தூய்யஞ்சிறையன்னமுந்தோகையு
மேவிமென்புனமானினமாதியா
நாவிநாறெழின்மேனியைக்கண்டிகண்
டாவித்தாற்றுகிலாதழுதிட்டவே.

இ - ள். அதனைக்கண்டு மானினமுதலாக அன்னமுந்தோகையுமேவி
எழின்மேனியைக்கண்டு கொட்டாவிக்கொண்டு ஆற்றாது அழுதிட்டனவே;
தமக்கு இவை இயல்பாகக் காலையிற்செய்தனவல்லவென்க.

ஏகாரம், தேற்றம்.

(௩௧௭)

347. கொம்மைவெம்முலைப்போதிட்கொடியனா
ஞாந்மைநின்றதொழுந்வினையுண்மையா

லிம்மையிவ்விடருற்றனளெய்தினுள்

செம்மைமாதவர்செய்தவப்பள்ளியே.

கொம்மை - பெருமை. செம்மை - செவ்வை.

இ - ள். அவை வருந்தினபின், பால்சுரத்தற்கு வெவ்விதாகிய முலையினையுடைய திருவனாள், முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையுள்ளதாதலால் இப்பிறப்பில் இவ்வருத்தமுற்றாள்; அது நீங்குதலாலே மாதவர் தவஞ்செய்கின்ற பள்ளியைச்சேர்ந்தாளென்க. (நகஅ)

வேறு.

348. வாளுறையெடுங்கணைமாதவமகளிரெல்லார்

தோளுறப்புல்லுவார்போற்றொக்கெதிர்கொண்டிபுக்குத்

தாளுறுவருத்தமோம்பித்தவநெறிப்படுக்கலுற்று

நாளுறத்திங்களுநரல்லணிகீக்குகின்றார்.

வாளின்றன்மை முன் தங்கியகண்ணை. மாதவஞ்செய்வார்க்குப் புல்லலாகாமையின், 'புல்லுவார்போல்' என்றார். வருத்தம் தேவிக்கு இன்றென்பது உணராத இக்காட்டில்வருவார்க்கு வருத்தமுளதென்று தாம் கருதி ஒம்பினார். மேல் தவத்திற்சேறற்கு நெறியாகிய நோன்பை உண்டாக்கலுற்று. கணவனை இழந்ததற்கும் புதல்வன் வாழ்ததற்கும் பொருந்தியனோன்பு, நல்லநான்வந்துபொருந்த. நாடோறும் திங்கள் ஒருகலை ஏற்றிந்க.

இ - ள். மகளிரெல்லாம் தொக்குக் கண்ணைப் புல்லுவாரைப்போல் எதிர்கொண்டிபுக்கு ஒம்பி அவள்கருத்தறிந்து படுக்கலுற்று உற ஊர நீக்குகின்றாரென்க.

தேவி நீக்குகின்றவற்றை அவர்மேலேற்றினார், எவ்வினாக்கருத்தாவாக; அரசரெடுத்த தேவகுலம்போல. (நகக)

வேறு.

349. திருந்துதகரச்செந்நெருப்பிறேன்றேய்த்தமிர்தங்கொளவுயிர்க்குங், கருங்காழ்கினனும்புகையிந்கமுமிக்கோதைகண்படுக்குந், திருந்துநானக்குமல் புலம்பத் தேனும்வண்மிசைப்புலம்ப, வரும்பொன்மாலையலங்கலோடாரம்புலம்பவகற்றினுள்.

தகரவிறகாலாக்கினநெருப்பிலே தேன்றேய்த்திட்ட அகிலினது இனிமைகொள்ளாறும்புகையிலே மயங்கிக் கண்படுக்குங்கோதை.

இ - ள். கோதைபுலம்ப, தேனினமும் வண்டினமும் தாதுதாமையின் இசைக்குப்புலம்ப, பொன்னரிமாலையும் நெற்றிமாலையும் தலைக்கோலமாகியமுத்தம் புலம்ப, இவற்றைக் குழலினின்று அகற்றினுளென்க. (நஉ0)

350. திங்களுகிற்சொலிப்பதுபோற்றிலகம்விரலிற்றானீக்கிப்பைம்பொன்மகரகுண்டலமும்பாவைகழுத்தினணிகலமும் வெங்கண்வேந்தற்கமிர்தாகிவேற்கட்பாவைபகையாயவங்கண்முலையினணிமுத்துமரும்பொற்பூணுமகற்றினுள்.

சொலிப்பது - இடப்பது. சிதைப்பதும் பாடம். இன்பத்தால் அவனைக் கெடுத்தலின், தனக்குப்பகையாயமுலை.

இ - ள். பாவைதான், திலகத்தை விரவாலேக்கி, குழையையும் குண்டலத்தையும் கழுத்தின் அணிகலங்களையும் முலையில் அணிந்தமுத்தையும் பூணையும் நீக்கினுளென்க. (௩௨௧)

351. பஞ்சியனையவேய்மென்றோட்பருவாய்மகரங்கான்றிட்ட, துஞ்சாக்கதிர்கொடுணைமுத்தந் தொழுதேனும்மையெனத் துறந்து, வஞ்சிவருத்துதுசப்பினுள்வளைகையுடைத்துமணிக்காந்த, ளஞ்சச் சிவந்தமெல்விரல்சூழரும்பொழுதியகற்றினுள்.

அங்கார்தவாயினையுடைய மகரங்கான்ற மாறாதகதிரையுடைய பலவடம்சேர்ந்தமுத்தம். அரசன் நீங்காமல் முயங்குதற்குக்காரணமாய்த் தன்னைக்கெடுத்தலின், 'தொழுதேன்' என்றான். வளைகழற்றுதல் அரிதாதலிற் கையாலுடைத்தென்றார். மணி - அழகு.

இ - ள். துசப்பினுள், தும்மைத் தொழுதேனென்று தோளின்முத்தத்தைத் துறந்து, வளையை உடைத்து, பின்பு, விரலைச்சூழ்ந்த ஆழியை அகற்றினுளென்க. (௩௨௨)

352. பூப்பெய்செம்பொற்கோடிகமும்பொன்னராலவட்டமு
மாக்குமணிசெய்தேர்த்தட்டிமரனின்பையும்மிகுல்
வீக்கியின்னுங்கலைபெல்லாம்வேந்தன்போகியரம்பைமரை
நோக்கிதும்மைநோக்கானீர்நோவாதொழிமினெனத்துறந்தாள்.

'நோக்கி' என்றார், மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி நோக்கால் துகர்தலின். தும்மைநோக்கான் - தும்மாலுள்ளபயனைக் கொள்ளான். இஃது, இரண்டன் மருங்கின் நோக்கனோக்கமாதலின், ஏதுவாயிற்று.

இ - ள். தேவி, வேந்தன்போய் அரம்பையரைதுகர்தலாலே தும்மை நோக்கானாதலால் நீர் என்னவெருதே நீங்குவீராகவென்றுசொல்லி, பூர்த்தட்டையும் ஆவவட்டத்தையுந் தேர்த்தட்டையும் பையையும் அடுகின்றவல்குலிலேவீக்கி இன்பத்தையாக்குங் கலைகளெல்லாவற்றையும் துறந்தாளென்க.

மணியாலேசெய்தமைக்குந்தேருமாம். (௩௨௩)

353. பிடிக்கைபோலுந்திரள் குறங்கினணியுநீக்கிப்பிணையன்னு,
ளடிக்கிண்கணியு மஞ்சிலட்பும் விரன்மோதிரத்தோடகற்றியபின்,
கொடிப்பூத்துதிரந்ததோற்றம்போடகொள்ளத்தோன்றியணங்கலற,
வுறித்தார்கற்றோய்துண்கலங்கமுரவோன்சிறுவனுயர்கெனவே.

கொடிப்பூத்துதிரந்த, ஒற்றுமையாற் சினைவினை முதன்மேலேற்றினார். அவற - வருந்த. கல் - நற்செங்கல், உரவோன் - அறிவுடையோன். 'உயர்க' என்றார், டோன்பின்பயன் அதுவாகலின்.

இ - ள். பிணையன்னுள், குறங்கிற்செறிந்த அணியையுநீக்கி, கின்னினி யையும் சிலம்பையும் காலாழியுடன் அகற்றியபின்பு, பூத்துதிர்ந்தோற்றம் போல் தோன்றி, கூனிவருந்தச் சிறுவன்உயர்கவென்று கவிங்கத்தைஉடுத்தா ளென்க.

உரவோன்சிறுவனென்றாள், பகையைவெல்லப் பிறந்தமை கருதி. (1)

வேறு.

354. பாலுடையமிர்தம்பைம்பொற்கலத்திடைப்பாவையன்ன
நூலதிநுகப்பினல்லாரேந்தவுநேர்த்துநோக்காச்
சேலகிகண்ணிகார்த்தட்டிருமணித்துடுப்புமுன்கை
வாலடகருளிச்செய்யவனத்துறைதெய்வமானாள்.

அமிர்தம் - அடிசில். நேர்த்தேந்தவும் - இவள் உணவொழிந்தாளென்று வலிய எடுக்கவும். உணவொழிந்து நுகர்ச்சியே நிகழ்ந்தமையின், நோக்காத வென்றார். முன்பு திருமணியையுடையகை. அருளி, அருள. செய்ய-சிவந்த.

இ - ள். உடுத்தபின், நுகப்பிணையுடைய பாவையன்னல்லார் நேர்த்து கலத்தே அமிர்தத்தை ஏந்தவும் நோக்காதகண்ணி, காந்தட்டுடுப்புப்போலும் தன்கை தானே அடகையருள அதனைநுகர்ந்து, இல்லுறைதெய்வமன்றி வனத்தேயுறைவதோர் செய்யதெய்வமானாளுளென்க. (௩௨௫)

355. மெல்லிரன்மெலியக்கொய்தகுளநெல்லும்வினோந்தவாம்ப
ல்லவியுமுணங்குமுன்றிலணில்விளித்திரியவாமான்
புல்லியகுழவித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பைபோலு
நல்லெழிற்கவரியூட்டநம்பியைநினைக்குமன்றே.

மெலியவென்றார், தவமகளிர்கொய்தவின். விளித்திரிய - கத்திக்கெட. கதிர்க்குப்பைபோலுமெழிலென்றார், சாமரத்தால்.

இ - ள். நெல்லும் அல்லியும் உணங்குமுன்றிலிலே அணில் இரியும்படி ஆமான்குழவியைப் புல்லியகவரிமா, அதற்கு முலையையூட்டத் தேவி, நம்பி பிறர்முலையை உண்டு வளர்கின்றபடியை நினைக்குமென்க.

“குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை” (தொல். பொரு. மர. கக.) என்றதனுள், ‘கொடை’ என்றதனுள், ஆமான் குழவியும்கொண்டவாறுணர்க. (௩௨௬)

356. பெண்மைநான்வனப்புச்சாயல்பெருமடமாதுபேசி
னெண்மையினொருங்குகூடியுருவுகொண்டனையநங்கை
நண்ணியநுங்கட்கெல்லாமடைக்கலமென்றுநாடுங்
கண்ணியகுலனுந்தெய்வங்கரந்துரைத்தெழுந்ததன்றே.

பெண்மை - அமைதித்தன்மை. மடம் - கொளுத்தக்கொண்டு கொண் டதுவிடாமை. மாது - காதல்; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. இவட்குள்ள அமை தித்தன்மைமுதலியவற்றைக் கூற நினைத்தேமாயின், அவை தமக்கு விளக்

கங்காரணமாகச் சேரக்கூடி ஒருவடிவுகொண்டாற்போலுநங்கை. எல்லா
கண்ணியநங்கட்கு - நற்குணமெல்லாம்பொருந்திய நுமக்கு.

இ - ள். அவ்வளவிலே தெய்வம், நங்கை நுங்கட்கு அடைக்கலம்;
இவளைக் காத்தல்வேண்டுமென்றுகூறிப் பின்பு, நாட்டையும் குலத்தையும்
வேறுபெயர்ப்படக்கூறிப் போதற்கு ஒருப்பட்டதென்க. (௩௨௭)

வேறு.

357. உறுதிசூழ்ந்தவனோடலினாயிடை

மறுவில்வெண்குடைமன்னவன்காதலஞ்
சிறுவன்றன்மையைச்சேர்ந்தறிந்திவ்வழிக்
குறுகவம்மெனக்கூனியைப்போக்கினான்.

ஆயிடை - இராசமாபுரத்திடை. சேடியை வம்மென்று உயர்த்துக்கூறி
னான்; தான் நிற்கின்ற தவநிலைக்கேற்ப.

இ - ள். அங்ஙனம் போதற்கு ஒருப்பட்ட தெய்வத்தினெஞ்சம் இவ்வி
டத்து இவட்கு ஆம் உறுதிகளைச்சூழ்ந்து தான் உறைகின்ற இடத்தே சேற
லான் அதற்கேற்பத் தெய்வம் தன்றெய்வத்தன்மையால், தேவிக்கும் அக்
கருத்தேபிறப்பிக்கத் தேவியும் ஆயிடைச்சேர்ந்து சிறுவன்செய்தியை அறிந்து
இவ்விடத்தே அணித்தாக வம்மென்று அத்தெய்வத்தைப் போகவிட்டா
ளென்க. (௩௨௮)

358. நெஞ்சினொத்தினியானையென்னீர்மையால்

வஞ்சித்தேனெனவஞ்சியங்கொம்பனாள்
பஞ்சிமெல்லடிப்பல்கலனார்ப்பச்சென்
றிஞ்சிமாநகர்த்தன்னிடமெய்தினான்.

நெஞ்சினொத்து - யான்கருதியதேதானுங்கருதி. வஞ்சித்தல், அறிந்து
வருகின்றேனென்றது.

இ - ள். அப்பொழுது, கொம்பனாள், இனியானை எனதுதெய்வத்தன்
மையாலே வஞ்சித்தேனென்றுவருந்தி, கலன் ஆர்ப்பச்சென்று, இராசமா
புரத்திற் புறங்காட்டைச்சேர்ந்தாளென்க. (௩௨௯)

359. தானுந்தன்னுணர்விறன்றாற்றவு

மானினோக்கிவரும்வழினோக்கின்
ருனியம்பலவாசையிற்செல்லுமே
தேனியம்புமொர்தேம்பொழிற்பள்ளியே.

மானின், இன் - சாரியை.

இ - ள். மானோக்கிதானும், தெய்வமென்றறியாத பெண்ணுணர்வாலே
மிகவுந்தளர்ந்து, பள்ளியிடத்தே, அவன்வரும்வழியை நோக்கிநின்ற, பல
இரவுப்பகலும் இன்றுவரும் இன்றுவருமென்னும் ஆசையிலே நடவாநிற்கு
மென்க. (௩௩௦)

வேறு.

360. மட்டவிழ்கோதைவாளனவுண்கண்மயிலன்னார்
கட்டழுவெவ்வங்கைம்மிகநீக்கிக்கனிகூர
விட்டகல்வாற்றுவேட்கையினோடும்பொழுதிப்பாற்
பட்டதையெல்லாம்பல்லவர்கேட்கப்பகர்குற்றேன்.

அழல்போலெவ்வம். அகல்வு - அகற்சி. இன், சாரியை. பகர்கு, தன்மைச்சொல்.

இ - ன். சுநந்தை, பிள்ளையையிழந்ததுன்பத்தைச் சிறிதும் நில்லாதபடி போக்கிக் களிப்புமிக்குதலாலே ஒழிந்தோர்க்கும் பிள்ளையை விட்டுநீங்கமாட்டாத வேட்கைநடக்கின்ற இராப்பொழுதிற்குப்பின்பு, பிள்ளையுற்றகாரியங்க ளையெல்லாம், பலருங்கேட்கும்படி கூறுவேனாகத் தொடங்கினென்றே ரென்க.

என்றது, தம்மாற் சரிதங்கூறுதல் அரிதாகலின். இனி வேட்கையாற் கடுக்கழியும்பொழுதென்றுமாம். (ந.ந.க)

361. கூற்றம்மஞ்சங்கொன்னுனையென்கின்னினையானு

மாற்றம்மஞ்சம்மன்னியகற்பின்மடவாளும்
போற்றித்தந்தபுண்ணியர்கூடிப்புகழோனைச்
சீற்றத்துப்பிற்சீவகனென்றேபெயரிட்டார்.

கொன்னுனை, வினைத்தொகை. சொல்லப்புகின், சொல்லும் அஞ்சும் கற்பு. சீவகன், சீவித்தலையுடையவனென்று தெய்வம் வாழ்த்தினமையின், அப்பெயரேயாயிற்று.

இ - ன். இனையாளும் மடவாளும் விரும்பிக்கொண்டுவந்த பார்ப்பார் சான்றோருள்ளிட்டோருங்கூடிச் சீற்றத்துப்பிற்புகழோனைச் சீவகனென்றே பெயரிட்டாரென்க. (ந.ந.உ.)

362. மேகம்மீன்றமின்னையாடன்மிளிர்பைம்பூ
ணைகம்மீன்றவும்முலையின்பாலமிர்தேந்தப்
போகம்மீன்றபுண்ணியனெய்தகணையேபோன்.
மாகம்மீன்றமாமதியன்னான்வளர்கின்றான்.

முலை, எழுவாய். போகமீன்ற - தான் சத்தியுஞ் சிவனுமாய் உலகத்துக் கெல்லாம் போகத்தை உண்டாக்கின. புண்ணியனென்றார், திரிபுரத்தை யழித்தும் நஞ்சுண்டும் பல்லுயிர்களையுங்காத்தலின். எய்தகணை - திருமால். கணைவளருமாறுபோல வளர்கின்றானெனவே, அவன் ஆய்ப்பாடியிலே நந்த கோன்மனையிலே மறையவளர்த்தது உவமையாம்.

இ - ன். மதியன்னான், மின்னையாளாது ஆகமீன்றமுலை இனியபா லமுதத்தையேந்தப் புண்ணியனெய்தகணை நந்தகோன்மனையவளருமாறு போலக் கந்தகன்மகனாய் வளர்கின்றானென்க.

மா, என்னை அதிசய. மதி - மிறை.

(ந.ந.கூ.)

363. அம்பொற்கொம்பினுயிழையைவாநலனோம்பப்
பைம்பொற்பூமிப்பல்கதிர்முத்தார்சகடம்முஞ்
செம்பொற்றேரும்வேழமுமுந் துநிதிசிந்தி
நம்பன்செல்லுநாளினுநாளுநலமிக்கே.

ஐவர்: ஆட்டுவாள், ஊட்டுவாள், ஒலுத்துவாள், நொடிபயிற்றுவாள், னைத்தாய். நிதிசிந்தி, குழவிப்பருவத்தும் கொடையியல்பு. நாளின், இன் - சாரியை.

இ - ள். நம்பன், ஐவர் எல்லாநலத்தையும் பேணுநிற்க, அவ்விடத்தே சகடத்தையும் தேனாயும் வேழத்தையும் தன்கையாற்செலுத்திச் சிந்தி நாடோறுநாடோறும் நலமிக்குச்செல்லுமென்க. (ந.ந.சு)

364. பல்பூம்பொய்கைத்தாமனாபோன்றும்பனிவானத்
தெல்லார்கண்னுமின்புறவூரும்மதிபோன்றங்
கொல்லுஞ்சிங்கக்குட்டியும்போன்றிவ்வுலகேத்தச்
செல்லும்மன்னோசீவகன்றெய்வப்பகைவென்றே.

ஒழிந்தோரிற்சிந்தமையின், தாமனாயுவமம். வானிடத்துத் தேவர்முதலாயினிடத்தும் இன்பமுறப் பரக்கின்ற மதியாவது, அறிவு; அதுதான் ஒருவடிவுகொண்டாற்போன்றும். “குட்டியும் பறமுங் கூற்றவண் வரையார்” (தொல். பொரு. மர. ௧0.) என்றதனுள் ‘கூற்று’ என்றதனால், புலிமுதலியவற்றிற்குக் கூறிய இளமைப்பெயர் சிங்கத்திற்குங்கொண்டார். தெய்வப்பகை - வாலசிந்திசையிற் கூறுகின்ற தெய்வப்பகை. ஓ, அசை.

இ - ள். சீவகன் பகையை மிகவும்வென்று உலகேத்தும்படி தாமனா முதலியனபோன்று செல்லுமென்க. (ந.ந.இ)

365. மணியும்முத்தும்மாசறுபொன்னும்பவளம்மு
மணியும்பெய்யும்மாரியினேற்பார்க்கவைநல்கிக்
கணிதம்மில்லாக்கற்பகங்கந் துக்கடனொத்தா
னிணைவேலுண்கணந்தையுமின்பக்கொடியொத்தாள்.

இ - ள். தமக்கு வேண்டும்பொருள்களை வேண்டாமல் ஏற்பார்க்கு அப் பொருள்களைப் பெய்கின்றமாரிபோலே நல்கி ஓரளவிற்படாதகந்துகன், பின்பு; வேண்டியேற்பார்க்கு நல்கிக் கற்பகமொத்தான்; சுநந்தையும் அதன்மேற்படர்ந்த காமவல்லியையொத்தாளென்க.

கார் வேண்டாமைக்கொடுத்தலும் கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தலுமியல்பு. நல்கி இல்லாவென்க. நந்தை, தலைக்குறை. இது செளளத்திற்கு முன்புள்ள கருமங்களிலும் நாடோறுநடத்துங் கருமங்களிலும் கொடைக் கடன்அமர்ந்தமைகூறினார். (ந.ந.சு)

366. சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளியெளவிக்தவைகருன்று
நிதிச்செல்வம்மேன்மேனிந்நிலையெய்திப்

போதிச்செல்வம்பூண்டவரேத்தும்பொலிவின்னா
லாதிக்காலத்தந்தணன்காதன் மகனொத்தான்.

சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளிவெளவி, இதனால் நிறம்பிறந்தமை கூறி
ஞர். நீதிச்செல்வம் - சொளன். மேன்மேல்கிறைவெய்தி - முறையே நாம
களைப் புணரும்பருவநிறைந்து. அந்தணன்மகன் - சுவாயம்புமனு; இயல்பான
அறிவிற்குவமை. இனித்தீர்த்தங்கரரில் நிஷபஸ்வாமிமகன் பரதராசசக்கர
வர்த்தியென்றுமுனைப்பர்.

இ - ன். ஒளியைவெளவிச் செல்வநீர்தி நிறைவெய்துதலின், அறிவா
கியசெல்வத்தைப்பூண்டவரேத்தும் பொலிவாலே அந்தணன்மகனொத்தா
னென்க.

கூடித்திரியனுக்கு வைதிகம்வேண்டுதலின், சொளத்திற்குமுன் புள்ள கன்
மமும் சொளமுங்கூறினமையான், மேலும் உபநயனமுதலியனவும் விரியக்
கூறராயினும் அவ்விடங்களிலே குறிப்பானுணர்க. (நடங்)

வேறு.

567. நனந்தலையுலகின்மிக்கநன்னுதன்மகளிர்தங்கண்
மனந்தனோபரியநின்றமதலைமையாடுகென்றே
பொனங்கொடியிறைஞ்சிகின்றபூமகள்புலம்பிவைக
வனங்கனுக்கவலஞ்செய்யுமண்ணன்றாபுராத்தாள்.

மிக்க மகளிராவார் - விறன்மடந்தையும் புழம்மடந்தையும். தனோ-குவி
தல். மனத்தினின்ற தனோபரிய - இவனைப்பெறுமாறு நினைத்துவருந்துகின்ற
மனத்தினின்றவருத்தநீங்க. நின்றமையாடுக - முறையேநின்ற மையோலை
பிடிக்க.

இ - ன். அண்ணல் நற்றாய், கொடிபோல இறைஞ்சிகின்ற, மகளிர்
தனோபரியத் திருமகள் சிறிதுநாள் தனித்துவைக மதலை மையாடுகவென்று
உரைத்தாளென்க.

இது தன்னொழிலாதலிற் கூறிஞன். தனோபரியமையாடுகவென்றது, பல
நூல்களைக்கற்கவே வெற்றியுட்புகழுமுண்டாமென்று. செல்வச்செருக்கின்றி
வழிபாட்டோடு கற்றலின் 'திருமகள்புலம்ப' என்றார். (நடங்)

368. முழுவெனத்திரண்டதிண்டோண்முரிவெஞ்சிலையினுனு
மழலெனக்கனலும்வாட்கணவ்வனோத்தோளினை
மழலையாழ்மருட்டிந்தீஞ்சொன்மதலையாமயிலஞ்சாயற்
குழைமுகஞானமென்னுங்குமரியைப்புணர்க்கலுற்றார்.

யாழைமருட்டு மழலைத்தீஞ்சொல். சாயற்குமரி; குழைமுகம், பூனை
யுந்தோற்றுவித்தது; குழையப்பண்ணுகின்ற முழுமுடைய ஞானமென்னுங்
குமரி. வேறு தன்கருத்தறிவாரின்றி இவனே தன்கருத்தறியத் தான் அழி
யாதிருத்தலின் 'குமரி' என்றார்.

இ - ள். கந்துகனும் சுந்தையும் மதலையை ஞானமென்னுங்குமரி
யைப்புணர்க்கக் கருதினரென்க.

சாத்தனைநூலைக் கற்பிக்கலுற்றாரென்றற்போல. (நடகூ)

369. அரும்பொனுமணியுமுத் துங்காணமுக்குறுணியாகப்
பரந்தெலாப்பிரப்பும்வைத்துப்பைம்பொன்செய்தவிசினுச்சி
யிருந்துபொன்னேலைசெம்பொனாசியாலெழுதியேற்பத்
திருந்துபொற்கண்ணியாற்குச்செவ்வியைச்சேர்த்தினாரே.
பரந்த, விகாரம். வைத்து - வைக்க.

இ - ள். அவர்கள், பொன்முதலியன குறுணியென்கின்ற அளவாகப்
பரந்த எல்லாப்பிரப்பரியையும்கை, உவாத்திமுதலியோர் தவிரினமே
வேயிருந்து கண்ணியாற்குச் செவ்வியை, மகளினைச்சேர்த்துமாறன்றியே
பொன்னேலையிலே அவள்பொருந்தும்படி எழுத்தாணியாலெழுதிச் சேர்த்தி
னாரென்க. (நடச௦)

370. நாமகணலத்தையெல்லாநயந்துடன்பருகின்றனார்
லேமுதலாயவெல்லாப்படைக்கலத்தொழிலுமுற்றிக்
காமனுங்கனியவைத்தபுலங்ககாகண்டிகண்ணார்
பூமகள்பொலிந்தமார்பன்புவிமிசைத்திலகமொத்தான்.

சொல்லாற் கூறுவனவெல்லாம் அடங்குதற்கு 'எல்லாம்' என்றார். பரு
கியெனவே தன்குலத்திற்குரிய வேதமும் இதிகரிக்வேண்டுதலின், ஈண்டே
உபநயனமுங்கூறினார். இது, "சாமகீத மற்று மொன்று சாமி நன்கு பாடி
னான்" (சுரமஞ்: சச.) என்பதனானும் பிறவாற்றானுணர். ஏழுதலாய
படைக்கலத்தொழிலுமுற்றி, எல்லாத் தொழிலு முற்றியென்க. புலம், ஆகு
பெயர்.

இ - ள். மார்பன், நாமகணலத்தையெல்லாம் தான்விரும்பிச் சேரக்
கற்று, தான்ஓதிய தனுவேதத்திற்கூறிய அம்புமுதலியபடைக்கலங்களின்
தொழில்களையும்எல்லாத்தொழில்களையு முடித்து, காமனு மனமுருகும்படி
அந்நூலிற்கூறிவைத்த பாட்டினையுங் ககாகண்டு, மண்மகளுக்கு நெற்றியி
லிட்ட திலகத்தையொத்தானென்க.

இசைகூறவே கூத்துமடங்கும். முன் நூல்களைக் கற்றதற்கேற்பத் தொ
ழில்களைக்கற்றா நென்றார். (நடசக)

371. மின்றெளித்தெழுதியன்னவிளங்குநுண்ணுகப்பினல்லார்
பொன்றெளித்தெழுதியன்னபூம்புறப்பசலைமுழ்கிக்
கூன்றெளித்தொழியநின்றகுங்குமத்தோளிநாற்குக்
கன்றெளித்தகலவைத்தகறவையிற்றகனிந்துகின்றார்.

மின்னை நிலபெற்றிற்கத் தெளிவித்து அதனிடத்தே மகளிர் அவயவங்
களை எழுதியன்ன நல்லாரென்க; "தெளித்தசொற், தேறியயார்க்கு" (திருக்.
கககூச.) என்றற்போல. இனி மின்னைக் ககாத்தெழுதியன்ன நல்லாருமாம்,

புறம் - தம்மெய்யிடம். ஒளித்து ஒழிய - ஒளித்துப்போக. கண்ணம்மைத்து முலையுண்ணாதபடி வைக்கப்பட்ட கறவை.

இ - ள். தோளிற்றோருத் தமது பூம்புறத்தில் தோன்றிய பொன்னைக் கடைத்தெழுதியன்ன பசுலையிலே நல்லார் முழுகிக் கறவைபோல் வேட்கை செறிந்துகின்றாரென்க.

இதனாற் குலக்கன்னியரைக் கூறினார்.

(௩௪௨)

372. விலைபகர்ந்தல்குல்விற்றும்வேலினும்வெய்யகண்ணார்
முலைமுகந்தினையர்மார்பமுரிவிலரெழுதிவாழும்
கலையிகந்தினியசொல்லார்கங்குலும்பகலுமெல்லாந்
சிலையிகந்துயர்ந்ததிண்டோட்சீவகற்கரற்றியாற்றார்.

அல்குல்விற்றும்கண் - அல்குலேவிற்றற்குக் காரணமானகண்; களவுகுடி கொள்ளுங்கண். இவர் பரத்தையரிற் கன்னியர். மார்பை முலையாலேமுகந்து நீங்காது எழுதிவாழும் இனியசொல்லார் - போகதகரும் பரத்தையர். சிலையிகந்து - சிலைக்குக்கூறுகின்ற நிலையைக் கடத்தலாலே.

இ - ள். சீவகற்குக் கண்ணார், சொல்லார் எல்லாரும் இரவும்பகலும் அரற்றி ஆற்றாராயினாரென்க.

இப்பரத்தையரும் சேரிப்பரத்தையருமாம்.

(௩௪௩)

373. வான்சுவையமிர்தவெள்ளம்வந்திவட்டொக்கதென்னத்
தான்சுவைக்கொண்டதெல்லாந்தணப்பறக்கொடுத்தபின்றைத்
தேன்சுவைத்தரற்றும்பைந்தார்ச்சீவகருமரனென்ற
வூன்சுவைத்தொளிறும்வேலாற்குறுதியொன்றுணைக்கலுற்றான்.
கொண்டதெல்லாம், ஒருமைபன்மை மயக்கம்.

இ - ள். சீவகருமரனென்ற வேலாற்கு ஆசிரியன் தான் துகர்ந்த கலை கலையெல்லாம் தட்டறக் கொடுத்தபின்பு, வானிடத்தமிர்தக்கடல் வந்து நிறைந்ததென்னும்படி ஓர் உறுதிகூறலுற்றாரென்க.

தொக்கதென்னக் கொடுத்தபின்பையென்றுமாம்.

(௩௪௪)

374. தூனெறிவகையினோக்கிதுண்ணிதினுழைநுதிநைம்ப
பானெறிபலவுநீக்கிப்பரிதியங்கடவுளன்ன
கோனெறிதழுவிநின்றகுணத்தொடுபுணரின்மாதோ
நானெறிவகையினின்றநல்லுயிர்க்கமிர்தமென்றான்.

ஆகமங்கூறிய வழியினது கூறுபாட்டாலே நன்மைத்மையை ஆராய்ந்து. கூரியபொருளிடத்தே நெஞ்சுசென்று. தீமைப்பானெறி - துன்மார்த்தம். நிறத் தாலும் இருணைக்கத்தாலும் ஞாயிறு உவமை. கோன் - அருகன். குணம் - இரத்தினத்திரயம்; அவையாவன: நன்னூனம், நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம். நானெறி - சதூர்க்கதி; அவையாவன: நரககதி, விலங்குகதி, மக்கூட்டதி, தேவ கதி. நல்லுயிர் - பவ்வியசீவன்.

இ - ள். அவன் நோக்கி நுழைந்து நீக்கிப் புணரின், நல்லுயிர்க்கு ஆக்கமென்றென்க. (௩௪௫)

375. அறிவினும்பெரியநீராரருவினைகழியநின்ற
நெறியினைக்குறுகியின்பநிறைகடலகத்துநின்றார்
பொறியெனும்பெயரவைவாய்ப்பொங்கழலரவின்கண்ணே
வெறிபுலங்கன்நின்றுவேதனைக்கடலுணரின்னார்.

தீவினை கழியநின்றநெறி - சன்மார்க்கம். இன்பநிறைகடல் - அநந்தசுகம். நிறைக்கடல் பாடமாயின், இன்பப்பெருக்கினையுடைய கடலென்க. வேட்கையாகிய நஞ்சையுடைய உடம்பென்னும்பாம்பிடத்திற் பொறியென்னும் பெயரையுடையவாகிய ஐந்துவாயிடத்தே களிப்பைச்செய்கின்ற விடயங்களிலே அடிப்பட்டுகின்றார்.

இ - ள். பெரியநீரார் குறுகி இன்பக்கடலகத்தேநின்றார்; கன்றிநின்றார் துன்பக்கடலிலே நின்றாரென்க. (௩௪௬)

376. கூற்றுவன்கொடியனாகிக்கொலைத்தொழிற்கருவிசூழ்ந்து
மாற்றரும்வலையைவைத்தான்வைத்ததையறிந்துநாமு
நோற்றவன்வலையைநீங்கிநுகர்ச்சியிலுலகநோக்கி
யாற்றுறப்போதேற்றமுமளியமோஓபெரியமேகாண்.

கருவி - ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய வார்கள். வலை - ஆயுக்கன்மம். நுகர்ச்சியிலுலகம் - இதற்குமுன்பு அனுபவியாத உலகம்; வீடு. ஓஓ பெரியம், இசுழ்ச்சி.

இ - ள். கூற்றுவன் கொடியனாய்ச் சூழ்ந்து வலையை வீசிவைத்தான்; அதனை அறியத்தக்கநாமும் அறிந்து தவஞ்செய்து தப்பி உலகநோக்கி வழிப்படப்போதலைத் தெனிகிலேம்; பெரியேங்காணென்க. (௩௪௭)

377. பேரஞரிமெப்பையெல்லாம்பினர்திடம்பிறப்புநீக்கு
மாரமிர்தரிதிற்பெற்றமதன்பயன்கோடதேற்றா
மோருமைம்பொறியுமோம்பியுளபகல்கழிந்தபின்னைக்
கூரெரிகவரும்போழ்திற்கூடுமோகுறித்தவெல்லாம்.

இ - ள். இடம்பையெல்லாநீக்குதற்குக் காரணமான, பிறப்பறுக்கு மக்கள்யாக்கையைத் தவப்பயனாற்பெற்றும்; பெற்றவைத்தும் அதன்பயனைக் கொள்ள அறிகின்றிலேம்; ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களாலே பேணி உள்ளாள்சென்றால் எரிகவரும்பொழுது நினைத்த அறமெல்லாம் செய்யக்கூடுமோ! ஓந்துபாருமென்க. (௩௪௮)

378. தழங்குரன்முரசிம்சாற்றித்தததுவந்தமுவுல்வேண்டிச்
செழுங்களியாளர்முன்னிருநாற்செப்பினு
முழங்கழனரகின்முழ்குமுயற்சியராகினின்று
கொழுங்களியுணர்வினாநாக்குணவதங்கொளுத்தலாமோ.

தழங்குரல், விகாரம். செழுங்களி - தரிசனமோகனீயப்பிரகிருதி
எழும். குணவதம், வதம் - விரதம்; இது பருகிப்பொருள்விருதி.

இ - ள். எல்லாரும் தத்துவந்தமுவல்வேண்டிக் களியாளர்முன்னே முர
சிற்சாற்றிச் செப்பினாலும் அதுகொள்ளாதபடி நாகின்மூழ்கும் பாவத்தினை
முன்னே உடையராகிநின்ற உணர்வினாகக் குணங்கொளுத்தலாமோவென்க.

379. பவழவாய்ச்செறுவுதன்னுணித்திலம்பயிலவித்திக்
குழவிநாறெழும் துகாளைக்கொழுங்கதிரீன்று பின்னாக்
கிழவுதான் வினைக்கும்பைங்கூட்டிகேட்டி ரேற்பிணிசெய்பன்மா
வுழவீர்காண்மேயுஞ்சீலவேலியுய்த்திடுமினென்றான்.

பவழவாய் - கருத்தங்கும் பை. நித்திலம்போலுஞ்சுக்கிலம்.

இ - ள். உழவீர்காள், கேட்பீராயின், பவழவாயாகியசெய்யிலே நித்தி
லத்தை வித்துதலாலே முனைதோன்றிக் கதினாயின்று பின்னே தான் மூப்
பைவினைக்கும்; அப்பயினை நோயைச்செய்யும் தீவினைகளாகிய விலங்குகள்
மேயும்; அவை மேயாதபடி சீலமாகியவேலியைக் கொண்டுசென்றிடுவீராக
வென்றென்க. (௩௮௦)

380. சூழ்கதிரீர்தியமன்னசுடர்மணிப்பூணிநானும்
வீழ்தருகதியினீங்கிவிளங்குபொன்னுலகத்துய்க்கு
மூழ்வினை தூரத்தலானுமுணர்வுசென்றெறித்தலானு
மாழ்கடற்புணையினன்னவறிவரன்சரணடைந்தான்.

சீவகனுக்கு மதியுலமை, கலைகளிறைதலால்; உம்மை, சிறப்பும்மை.
வீழ்தருகதி - நரகத்தேவிழுதற்குக் காரணமான தீவழி. பொன்னெயில்
வட்டத்திற்செலுத்து மூழ்வினை - சாதுசரணுவதற்கு முன்செய்த நல்வினை.
அத்தவத்தே பயின்றமையால், உணர்வு மீண்டும் அதன்மேற்சென்றுபரத்த
லானும்.

இ - ள். அதுகேட்டுப் பூணிநானும், ஊழ்வினை செலுத்துதலானும்
உணர்வு எறித்தலானும் கதியினீங்கிப் பிறவிக்கடலை நீந்துதற்குத் தெப்ப
மன்ன அறிவினைச்சரணாக அடைந்தானென்க. (௩௮௧)

381. காட்சிநன்னிலையின்ஞானக்கதிர்மணிக்கதவுச்சர்த்திப்
பூட்சிசாலொழுக்கமென்னும்வயிரத்தாழ்கொருவிப்பொல்லா
மாட்சியில்கதிகொல்லாமடைத்தபின்வரம்பிஸின்பத்
தாட்சியிலுலகமேறத்திறந்தனனலர்ந்ததாரான்.

நிலைபெறுடைமையின் நிலை. பொருள்களைக் காத்தற்கு உலாவுதலிற்
கதவு. காட்சியையும் ஞானத்தையும் விட்டுநீங்காமல் தகைத்தலின், தாழ்.
மாட்சியில் பொல்லாக்கதிர், பிறவி; கெடுதலில்லாத தீக்கதி; மாட்சிமையு
மாம். ஆட்சியில் உலகம் - இதற்குமுன்பு ஆளாதவுலகம்; வீடு. அலர்ந்த -
புகழாற்பரந்த.

இ - ள். தாரான், காட்சியாகியநிலையிலே ஞானமாகிய கதவைச் சேர்ந்தி ஒழுக்கமாகிய தாழைக்கொளுவிச் சுதிகளெல்லாம், அடைத்தபின் வீட்டுவகத்தேசெல்ல வழிதிறந்தானென்க. (௩௫௨)

382. நல்லறத்திறைவனுகிரால்வகைச்சரணமெய்தித்
தொல்லறக்கிழமைபூண்டதொடுகழற்காலினுற்குப்
புல்லறநெறிக்கணின் றுபொருள்வயிற் பிழைத்தவாறு
மில்லறத்தியல்புமெல்லாமிருளறக்கூறியிட்டான்.

நால்வகைச்சரணம் : அருகசரணம், சித்தசரணம், சாதுசரணம், தன்மசரணம். தொல்லறம் - தன்குலத்திற்கெல்லாம் உரிய அறம். புல்லறநெறிக்கணின்று பொருள்வயிற் பிழைத்தவாறும் - தீக்கதியினின்றோர் தாம் நடாத்துகின்ற புல்லிய இல்லறத்தினெறியிலே நின்றலால் வீடுபேற்றில் தப்பியவாறும். இல்லறத்தியல்பும் - வீடுபேறு தப்பாதபடி இல்லறம் நடாத்துமியல்பும். எல்லாம் - ஒழிந்தனவும்.

இ - ள். சரணமெய்திப் பூண்ட காலினுக்கு உலகம்பிழைத்தபடியையும் நல்லோர்நடாத்தும் அறத்தியல்பையும் ஒழிந்தவற்றையும் மயக்கமறக்கறினென்க. (௩௫௩)

383. எரிமுயங்கிலங்குவைவேலினையவர் குழாத்தினிங்கித்
திருமுயங்கலங்கன்மார்பிற்சீவகற்கொண்டிவேறா
விரிமலர்க்கண்ணிகட்டி விழைதகவேயந்தபோலுந்
தெரிமலர்க்காவுசேர்ந்துபிறப்பினைத்தெருட்டலுற்றான்.

இனையவர் - தம்பிமாறும் தோழன்மாறும். கொண்டிவேறா - வேறாகக் கொன்னிட.

இ - ள். ஆசிரியன், குழாத்தினின்றும் தானிங்கி சீவகனைத் தனியே கொண்டிபோய், கண்ணிகட்டி விதானித்தபோலுங்காவைச்சேர்ந்து, அவனுக்குப் பிறப்பினைத் தெளிவிக்கலுற்றென்க. (௩௫௪)

384. பூவையுங்கிளியுமன்னரொற்றென்புணர்க்குஞ்சாதி
யாவையுமின்மையாராய்ந்தநீர்ப்பிண்டிநீழ்ந்
பூவியற்றவினெஞ்சிப்பொலிவினோடிருந்தபோழ்தி
லேவியல்சிலையினையிப்பொருள்கேண்மோவென்றான்.

இ - ள். ஆசிரியன், பிண்டிநீழலிடத்திட்ட தவிசின்மேல் இருந்தானவிலே, பூவையுங்கிளியுமுதலாகக்கொண்டு வேறும் அமசர் ஒற்றாகவிடும் சாதிகளெல்லாம் இல்லாதபடியை ஆராய்ந்து, சிலையினுனை இக்கதையைக் கேட்பாயாகவென்றென்க. (௩௫௫)

385. வையகமுடையமன்னன்சச்சந்தனவற்குத்தேவி
பைவிரிபகம்பொனல்குற்பைந்தொடிவசையென்பான்

செய்கழன்மன்னன்றேர்துதேவியைப்பொற்றியிற்போக்கி
மையல்கொணெஞ்சிற்கல்லாமந்திரிவிழுங்கப்பட்டான்.

பொன் - மேகலை, தேர்த்து - கனவிற்குப்பின்பு இவனைப்போகவிடு
மாறுதேர்த்து, மையல் - தன்னை ஆக்கினவனைக்கொல்லுதல்.

இ - ன். இவ்வையகமுடைய அரசன் சச்சந்தன்; அவனுக்குத்தேவி
விசயை; அவன் தேர்த்து அவனைப்போக்கி மந்திரியாலே கொல்லப்பட்டா
னென்க. (௩௫௬)

386. புலம்பொடுதேவிபோகிப்புக்கற்குங்காடுநண்ணி

வலம்புரியுலகம்விற்குமாமணியின் றதென்ன

விடங்கிழைசிறுவன்றன்னைப்பயந்தூழ்ந்தவிசினுச்சி

நலம்புரிநங்கைவைத்துநல்லமங்காக்கவென்றான்.

வலம்புரி உவமைகூறவே தேவிமறைந்தமையும் உணர்த்தினார். இலங்
கிழை - தேவி; இது சுட்டு. நலம்புரிநங்கை - அறத்தைவிரும்பிய கூனி
யாகிய தெய்வம். வைத்து, வைக்க. அறம் - நோன்பு.

இ - ன். தேவி போய், நண்ணி, வலம்புரி மணியையின்றாற்போலச்
சிறுவனைப் பயக்கையினாலே, அவனைத் தெய்வம் தவிசின்மேலேவைக்க,
அத்தேவி, யான் மேற்செய்கின்ற அறம் நினைக்காக்கவென்று உட்கொண்
டாளென்க.

இத்தெய்வம் நம்பியைப் பள்ளிசேர்த்தினபொழுதே தேவிகருதியதனை
ஆசிரியனுணர்ந்து ஈண்டுக்கூறினான். எனவே தேவி நோன்பிலேயிருந்தமை
சீவகனுணர்ந்து, அது கருமமென்று உட்கொண்டான். பின்பு, “அழகருமுள
ரோ” (கனக. ௩௨௮.) என்றது, இதற்குப்பின்பு திங்கின்றியிருந்தமைகருதி.

387 வானத்தின்வழுக்கித்திங்கட்கொழுந்துமீன்குழாங்கன் சூழக்

கானத்திற்கிடந்ததேபோற்கடலகமுடையநம்பி

நானத்துமணியுந்தானுமிரட்டுறத்தோன்றினானே

பூனத்திறீர்த்தசீர்த்தியுத்தரட்டாதினானே.

கொழுந்தென்றார், நாடோறும் வளர்தலின். தானத்துமணி - சுகோட்
மேணி. ஊனம் - நாளுக்குள்ள திங்கு.

இ - ன். நம்பி, உத்தரட்டாதிநாட்பிறந்தவன், பிறை மீன்குழாங்கன்
சூழ்க்கிடந்ததுபோலே மணியும் தானும் மாறுபடத் தோன்றினென்க. ()

388. க. அருந்தவன்முந்துகூறவலங்கல்வேனாய்கன்சென்று

பொருந்துபுசிறுவற்கொண்டுபொலிவொடுபுகன்றுபோகத்

திருந்தியநம்பியாரத்தும்மினன்றெய்வம்வாழ்த்தித் [டாள்.

நரும்பொனாய்கொண்மோவென்றானலைகடல்விருப்பிற்கொண்

389. உ. கரியவன்கன்னற்கன்றுபிறப்பினைத்தேற்றியாங்கப்

பெரியவன்யாவனென்னநீயெனப்பேசசோடுஞ்

சொரிமலர்த்தாரும்பூனுமாரமுங்குழையுஞ்சோரத்
திருமலர்க்கண்ணிகிந்தத்தெருமந்தாமயங்கிவிழ்ந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. முனிவன் நிகழும்பொருளெல்லாம் கத்துகற்றுகூறலின், அது தப்
பாதென்றுகருதிச்சென்று. கொண்டு, கொள்ள. திருந்திய - தவம்திருந்திய.
பொன்னாய் - திருவையுடையாய்.

உ. கரியவன் - கண்ணன். பெரியவன் - அறிவுபெரியவன். பேசலோ
டும், உடனிகழ்ச்சி. தேன்சொரிமலர்.

இ - ள். நாய்கன், அவ்வொளியோடியவழியேசென்று பொருந்தாநின்ற
சிறுவனையெடுக்க; அந்தநம்பி, நன்னிமித்தம்பெற்றேமென்று நாய்கன்.
மகிழ்ந்துபோம்படி, நிறையத் தும்மினான்; அப்பொழுது தெய்வம் வாழ்த்
திற்து; அம்மகிழ்ச்சியுடனேபோய், அரும்பொன்னாய், கொள்ளென்றான்;
அவளும்கொண்டாளென்று, ஒருகதைமுகத்தாலே, கரியவன் கண்ணுக்
குப் பிறப்புணர்த்தியாங்கு உணர்த்தினானை; அதுகேட்ட சேவகன், நீகூறிய
வன்யாரென்றுகேட்ப, நீயெனக்கூறினானை, தார்முதலியனசோரச் சிந்தக்
கலங்கி மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தானென்க.

‘என்று’ எனவும், ‘உணர்த்த’ எனவும் வருவிக்க. அன்புமிகுதியால்
மூர்ச்சைமூந்திற்து. (௩௫௧ - ௬௦)

390. கற்பகங்கலங்கிவிழ்ந்தவண்ணம்போற்காளாவீழ்ச்
சொற்பகர்புலவன்வல்லேதோன்றலைச்சார்துபுல்லி
நற்பலகுழீஇயதம்மானவையறத்தேற்றத்தேறிக்
கற்புனைதிணிதிண்டோளான்கவலைநீர்க்கடலுட்பட்டான்.

இ - ள். காளை, கற்பகம் நிலைகுலைந்துவிழுந்ததன்மைபோல விழுதலா
லே, சொல்லை விரகாங்கூறிய ஆசிரியன், அத்தோன்றலை விராயச்சேர்த்து
தழுவிச் சந்தனாதிக்கூட்டாற்செய்த குழம்பால்தேற்ற, அத்தோளான் தெளி
ந்து கையாற்றைவிட்டுச் சோகக்கடலிலே விழுந்தானென்க. (௩௬௧)

391. இனையைநீயாயதெல்லாமெம்மனோர்செய்தபாவ
நினையனீநம்பியென்றுநெடுங்கணீர்துடைத்துநீவிப்
புனைபிழைமகளிர்போலப்புலம்பனின் பகைவனின்ரு
னினைவெலாநீங்குகென்னநெடுந்தகைகேதறினானே.

புலம்பல் - அழுதல்; தொழிற்பெயர்.

இ - ள். நம்பி, நீ இனையையாயதெல்லாம் எம்போல்வாற்செய்தபா
வம்; இனி, நிற்பகைவன் நின்றானுதலின், மகளிர்போலப் புலம்பலை நீநினை
யலென்று கண்ணீர்துடைத்துப் பின்பு உடம்பினைத்தடவி நினைவுநீங்குக
மென்னை, அவன் தெளிந்தானென்க.

‘நீர்துடைத்து’ என்றது, அரசற்று. ‘நினைவெலாம்’ என்றது, அவலம். அவலமுதலிய நான்குநூற்றா. எம்மனோர்செய்தபாவம், நீங்குகைக்காரணமாகவென்றுமாம். (நகஉ)

392. மலைபகவடிக்குஞ்சிங்கமடங்கலின் முழங்கிமாநீ
ரலைகடற்றினாயிற்சீறியவனுயிர்பருகலுற்றுச்
சிலையொடுபகழியேந்திக்கூற்றெனச்சிவந்துதோன்று
மீலயுடைக்கண்ணியானையின்னணம்விலக்கினே.

இ - ன். அவனுயிர்ப்பருகலுற்று, தினாயின்முழங்கிச் சிங்கக்குட்டி போலச்சீறி வில்லோடும்பகழியேந்திக் கூற்றெனத்தோற்றுங்கண்ணியானை விலக்கினென்க.

தந்தையைக்கொன்றவனைக் கொல்லாமைவிலக்கல் அருமையின், மேற் கூறுகின்றகூற்றான் விலக்கினமைதோன்ற, ‘இன்னணம்’ என்றார். (நகந)

393. வேண்டுவனம்புயானோர்விழுப்பொருளென்றுசொல்ல
வாண்டகைக்குரவிற்கொண்மின்யாதுநீர்கருதிற்றென்ன
யாண்டுநேரெல்லையாகவவன்றிறத்தழற்சியின்மை
வேண்டுவென்றுசொன்னுன்வில்வலானதனைநேர்ந்தான்.

வேண்டுவல், அல்லீற்றுத் தன்மைச்சொல்; சந்தியால் நகரம்வந்தது. இஃது, “கேளீர்வாழியோ” (குறுந். ௨௮௦.) எனநின்றாற்போல இயல்பாய் நின்றது. ஆண்டகைமுகுறிற்று, கொலையை விலக்குவரோவென்று அஞ்சிக் கற்பித்தமுகத்தான்; அரசனென்றுணர்ந்தான். திறம் - குலம். வல்லான் - செய்யுளாய் மறையாகாது வழக்காய் உடன்பாடுணர்த்திற்று. இது மேலும் கொள்க.

இ - ன். நம்பி, யான் ஓரிடம்பெயையுடையதோர்காரியத்தை வேண்டுவென்றுகூற, குரவர், நீர்கருதிற்று யாது? அதனைக்கொண்மினென, அவன்குலத்தளவில் ஓர்யாண்டிதுதயளவாக அழற்சியின்மை வேண்டுவென்று விலக்கிச்சொன்னான்; வில்வல்லானும் நேர்வரியதனை நேர்ந்தானென்க.

என்கூறவும் பாடம்.

(நகச)

394. வெவ்வினைவெகுண்சாரானிழுகிதியமிர்தமின்னீர்
கவ்வியவெஃகினின்றகயக்கமினிலைமையோக்கி
யவ்வியமகன்றுபொங்குமழல்படுவெகுநீர்க்கி
யிவ்வியலொருவற்குற்றிற்றெனக்கிளக்கலுற்றான்.

வினையைத்தான் வெகுளுதலாலே அது சாரப்படாத அமிர்தம் - இரத்தினத்தரயம். கயக்கம் - கலக்கம். ஒளவியமகன்று - மனக்கோட்டமின்றி ‘இவ்வியலொருவன்’ என்று தன்னைப் பிறன்போற்குறிஞன், தன்மேலன்பால் வருந்துவென்று.

இ - ள். ஆசிரியன், சீவகனுக்கெழுந்த வெய்தானகோபத்தைப்போக்கி, அவனுக்கு அமிர்தம் இரும்புண்டகீர்போலநின்ற நிலையைநோக்கி, ஒருவற்கு வந்ததுன்பத்தை இற்றெனச் செப்பாநின்றானென்க.

தான்மெய்யுணர்தலின், என்னேவிலக்கானென்று இக்கதை கூறுகின்றான். (நகடு)

395. க. வானுறைவெள்ளிவெற்பின்வாரணவாசிமன்ன
னானுறைபரிதிவெள்ளேலுலோகமாபாலனென்பான்
மேனுறைதிருந்துகண்ணிச்சிறுவனுக்கரசுநாட்டிப்
பானிறக்குருகினாய்ந் துபண்ணவர்படிவங்கொண்டான்.

396. உ. வெஞ்சினங்குறைந்துநீங்கவிழுத்தவந்தொடங்கினோற்கும்
வஞ்சமில்லொள்கையாற்குப்பாவம்வந்தடைந்ததாகக்
குஞ்சரமுழங்குதியிற் கொள்கையின்மெலிந்திம்முதூர்
மஞ்சதோய்குன்றமன்னமாடவீட்டகம்புகுந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. வெள்ளிமலையில் வாரணவாசியென்னுமூரின் மன்னன். பரிதிபோற் பகையாகிய இருளைக்கெடுக்கும்வேல். மா, வியங்கோளசையன்றி இசை நிறைத்து நின்றது; புறனடையால்வந்தது; “ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்டுமா காலே” (புறநா. கக௩.) என்றற்போல. அன்னம்போல் நல்லனகொண்டி.

உ. கொள்கை - விரதம்.

இ - ள். மன்னனாகிய உலோகபாலனென்பான், புதல்வனுக்கு அரசை நிறுத்தி ஆய்ந்து தவவேடங்கொண்டான்; கொண்டு தவத்தைத்தொடங்கிச் சினம்போகநோற்குங்கொள்கையாற்குப் பாவம் வந்துசேர்ந்ததாக, யானைத் தியாலே உணவிடத்தேவருந்தி இவ்வூரில் மாடத்திரளிடத்தே புகுந்தான் என்க. (நக௭ - எ)

397. உரைவினையாமைமைந்தன்கேட்கியவுவந்துநோக்கி
வரைவினையாடுமார்பன்பாரவன்வாழியென்ன
வினாவினையாடுந்தாரோயானெனவிரும்பித்தீம்பாற்
றிரைவினையமிர்தமன்னகட்டுனாசெல்கவென்றான்.

வரை தனக்கு நிகராகக்கருதி வினையாடும். வினாவினையாடும் - வினா யுலாவும்.

இ - ள். மைந்தன், கதை முடிவதற்குமுன்னே கேட்டற்கு மகிழ்ந்து நோக்கி, நீ கூறியமார்பன்யார்? அவன்றான் வாழ்வானாகவெனக்கூற, அது கேட்டு, தாரோய், அவன்யானென்று ஆசிரியன்கூற, மேற்கேட்பதாகவிரும்பி, அமிர்தமன்னபுனைந்துரை முடிவுபோக நடப்பதாகவென்றானென்க.()

398. பூத்தின்றுபுகன்றுசேதாப்புணர்முலைபொழிந்ததீம்பா
னீத்தறச்செல்லவேளித்தட்டவின்னமிர்தமுன்பான்.

பாத்தரும்பசும்பொற்றூலம்பரப்பியபைம்பொற்றூமி
யேத்தருந்தவிசினம்பிதோழரோடேறினே.

சேதா, பண்புத்தொகை. பால் பெருக்கறுதலாலே அந்நிலையறிந்து அதி-
விட்ட அரிசியைப் பால்செல்ல வேவப்பண்ணிச் சமைத்த பாலடிசில். ஓடின
பொன்.

இ - ன். கந்துகன், அமுதமுண்ணவேண்டித் தாலம்பரப்பியபூமியிலே
தவிசின்மேலே தோழரோடு ஏறினானென்க. (ந.சு.க)

399. புடையிருகுழையுமின்னப்பூந்துகில்செறிந்தவல்கு
னடையறிமகனிரேந்தநல்லமிர்துண்ணும்போழ்தி
னிடையழிநின்றவெண்ணோக்கிப்போந்தேறுகென்றான்
கடல்கெழுபரிதியன்னபொற்கலத்தெனக்குமிட்டார்.

நடை - சோறிடுமுறைமை.

இ - ன். மகளிர், இருகுழையுமின்னுநிற்க அமுதமேந்த, தான் அதனை
யுண்ணுங்காலத்தே, எண்ணப்பார்த்து இங்ஙனேபோந்து ஏறுவீராகவென்-
றான்; யான்ஏறினவளவிலே, பொற்கலத்தே எனக்கும் அமுதமிட்டாரென்க.

400. கைகவிநறுநெய்ப்பெய்துகன்னலங்குடங்கள் கூட்டிப்
பெய்ப்பெயென்றுரைப்பயானும்பெருங்கடல்வெள்ளிக்குன்றம்
பெய்துதூர்க்கின்றவண்ணம்விலாப்புடைபெரிதும்விங்க
வையனதருளினுல்யானந்தணர்தொழிலேனானேன்.

வினாவின்கண் இருகாலடுக்குதல், இக்காலவழக்கு.

இ - ன். இவற்குக் கைகவித்தற்குக் காரணமான நெய்யைப்பெய்து
குடங்களையும் ஒன்றோடொன்றுசேர்த்திப் பெய்ப்பெய்யென்று கந்துகன்கூற,
அவர்சொரிதலின், யானும் வெள்ளிமலையைப்போகட்டுக் கடலைத் தூர்க்கின்ற
வண்ணம் விலாப்புடை வீங்கத்தூர்த்து உன்னருளாலே அறவோர்தொழில
னானேனென்க.

திருத்தியை யடைந்தேனென்றான். (ந.சு.க)

401. சுரும்புடையலங்கன்மாலேச்சுநந்தையுந்துணைவன்றானும்
விரும்பினரெதிர்கொண்டோம்பவேழவெந்தியினீங்கி
யிருந்தனெனமமுந்நீரெறிசுறவுயர்த்ததோன்றற்
கரும்புடைக்காளையன்னகாளையின்வலைப்பட்டென்றான்.

அலங்கன்மலை - அசையுமலை. சுறவுயர்த்த - சுறவை மேம்படுத்தின.

இ - ன். தலைமையையுடைய காமனையொத்த காளாய், நின்வலைப்
படுதலாலே, சுநந்தையும் துணைவனும் விரும்பினராய் வழிபட்டுப் பேண,
யானைத்தீயினின்றும் நீங்கியிருந்தேனென்றானென்க.

பின்னர்ப் பசிடோன்றாதிருத்தலின், நீங்கியென்றான். இவன் கோய்திர்
த்தநீனையை வலையென்றான். இதுவிளக்கிப்போகக் கருதலிற் பட்டென்றான். (.)

402. நிலம்பொறுக்கலாதசெம்பொன்னிதி நுந்தையில்ல
நலம்பொறுக்கலாதபிண்டிநான் முகன் தமர்கட்கெல்லா
முலம்பொறுக்கலாததோளாயாதலா லுடுபுக்கேன்
கலம்பொறுக்கலாதசாயலவருழகின்னைக்கண்டேன்.

நிதி - திரள். தன் நலம் தான்பொறுக்கமாட்டாத. எல்லாழர்த்தமும்
இவனதலின், 'நான்முகன்' என்றார்; "ஆகிவேதம் பயந்தோய்நீ" (பது.
எள.) "மலரேந்து சேவடியமாலென்ப" (கனக. ௫ச.) என்பமேலும்.

இ - ள். தோளாய், நிதியையுடைய நுந்தையில்லம் துறந்தவர்க்கெல்
லாம் இல்லமாதலால், உள்ளேசென்றேன்; மகளிரிடத்தே நின்னைக் கண்
டேனென்றானென்க. (௩௭௩)

403. ஐயனைக்கண்ணிற்காணயானைத்தீயதகங்கண்ட
பையணனாகம்போலவட்கயான்பெரி துமுட்கினை
தெய்வங்கொலென்றுதேர்வேற்கமிர்துலாந்நிமிர்ந்ததேபோன்
மொய்துரன்முரசநாணுந்தமுங்குந்முழங்கக்கேட்டேன்.
நாகம், ஆகுபெயர்.

இ - ள். நின்னைக் கண்ணற்கண்டேனாக யானைத்தீ, மருந்துகண்ட
நஞ்சுபோலக்கெடுதலாலே, யான் அந்தத் தெய்வமோவென்று ஆராய்
வேற்கு அமிர்தநிமிர்ந்ததேபோல் உலாவப்பட்டு முரசநாணும் வார்த்தை
அவ்விடத்தேமுழங்க, அதனைக் கேட்டேனென்றானென்க.

'ஐயநிற்கண்ணின்' என்றும் பாடம். இவனிருக்கின்ற மனையாதலின்,
இவனைக் காண்பதற்குமுன்னே குறைந்து இவனைக்கண்டபின் பொன்றக்
கெட்டது. (௩௭௪)

404. கோட்டிளந்திங்கஞ்சூழ்ந்துகுலவியதிருவிற்போல
மோட்டொளிமுத்தஞ்சூழ்ந்துமுருகொப்புளிக்குந்தாரோய்
கேட்டளப்பரியசொல்லுங்கிள ரொளியனப்புளின்னைச்
சேட்டிளஞ்சிங்கமன்னாய்சாதகஞ்செய்தவென்றான்.

திங்னை வளைத்திட்ட விற்போல முத்தைச்சூழ்ந்து தேன்கொப்புளிக்கும்
தார். சேடு - பெருமை.

இ - ள். தாரோய், சிங்கமன்னாய், அங்ஙனங்கேட்டு அளவிடுதற்கரிய
வார்த்தையும் வனப்பும் நின்னைப் பிறப்பை அறிவித்தனவென்றானென்க. ()

405. கோளியங்குழுவையன்னகொடுஞ்சிலையுழுவன்கேட்டே
தாளியறவங்கடாபாத்தந்நீதரியாகியென்னை
வாளியங்குருவப்பூனோய்ப்படைத்தனை வாழியென்ன
மீளியங்களிதறயான்மெய்நெறிநிற்பலென்றான்.

கோளியங்கு - கொலைத்தொழிலிலே நடக்கின்ற.

இ - ள். சேவகன், அதனைக்கேட்டு ஒளியியங்காரின்ற உருவமாகிய
பூணையுடையோய், முயற்கியாற்பிறந்த தவங்குந் தரியாக, நீ தந்தையாக

என்னைப்படைத்தனையென்ன, ஆசிரியன், களிற்றாய், யான் தவநெறியிலே நிற்பேனென்றானென்க.

நல்வினையால், இக்கலைகளைக்கற்றுத் தான் வேரோர்பிறப்பானமைகூறினான். (௩௭௭)

406. மறுவறமனையினீங்கிமாதவஞ்செய்வலென்றாற்
பிறவறமல்லபேசார்பேரறிவுடையநீரார்
துறவறம்புணர்கவென்றேதோன்றமுடொழுதுநின்ற
னறவறமலர்ந்தகண்ணிநன்மணிவண்ணனன்னான்.

அறமல்லவாகியபிற - விலக்குஞ்சொற்கள். நறவு அற - நறுநாற்றம் தன்னிடத்தேதங்க.

இ - ள். மணிவண்ணனன்னான், அறிவுடையோர் இல்லறத்தினின்றும் நீங்கி மறுவறத் தவஞ்செய்வலென்றாற் பிற பேசார், உலகத்தார்; ஆதலால், யானும் அதுவே கூறுவேன்; துறவறத்தைக்கூடுகவென்று அவனுடையதானைத் தொழுதுநின்றானென்க.

ஒருவன் துறப்பேனென்றால் அறிவுடையோர் விலக்காராதலின், இவனும் அதற்கு உடன்பட்டானெனத் தேவர்கூற்றுமாம். (௩௭௮)

407. கைவரையன்றில்லாக்கடுஞ்சினமடங்கலன்னான்
றெவ்வரைச்செகுக்குநீதிமனத்தகத்தெழுதிச்செம்பொற்
பைவிரியல்குலாட்கும்பகிகடனிதியின்வையகு
மைவரைமாற்பினாற்குமனமுறத்தேற்றியிட்டான்.

கை வரையன்றில்லா - ஒழுக்கத்தின எல்லைகடவாத; யானையையமாறுபட்டு நில்லாதவென்றுமாம். பைபோலவிரிந்த. கடல்போலநிதி.

இ - ள். மடங்கலன்னான், தன்பகைவரைக்கொல்லுமுறைமையை அவன்மனத்தேநிலைபெறுத்தி, சுநந்தைக்கும் கந்துகைக்கும் சீவகன்கல்வியையும் திக்கையையும் தன்னுறவையும் மனங்கொள்ளும்படி தெளிவித்தான். (௩௭௯)

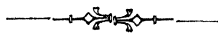
408. அழலுறுவெண்ணெய்போலவகங்குழைந்துருகியாற்றான்
சூழலுறுகிளவிசோரந்துகுமரனைத்தமியகை
நீழலுறுமதியமன்னாய்நீத்தியோவெனவுநில்லான்
பழனினைபரியநோற்பான்விஞ்சையர்வேந்தன்சென்றான்.

இ - ள். சுநந்தை, ஆற்றாளாய்ச் சோரந்து, தலைநனைந்தவனே, குமரனைத் தமியனும்படி நீத்தியோவென்றுகூறவும் நில்லானாய், யேந்தன் பழவினைபெடும்படி தவஞ்செய்வதற்குச் சென்றானென்க.

இது நாமகளைக்கூடின இலம்பகமென்க, இலம்பகம், வடசொல். (௩௮௦)

க. -- நாமகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

409. ஆர்வவேரரிந்தச்சணந்திபோய்
வீரன்னுணிழல்விளங்கநோற்றபின்
மாரிமொக்குளின்மாய்ந்துவிண்டொழச்
சோர்வில்கொள்கையான்ரோற்றநீங்கினான்.

ஆர்வவேர் - ஆசையென்கிற பிறவிவேர். அச்சணந்தி - ஆரியநந்தி. வீரன் தான்நிழல் - ப்ரீவர்த்தமாநஸ்வாமிகள் சமவசரணத்தே, மொக்குளின்மாய் தல் - வீடுபெறுங்கால் திருமேனியுடனே மறைதல்.

இ - ள். அச்சணந்தி, இவ்விடத்துரின்றும்போய், தாணிழலிலே விளங் கும்படி வேரையரிந்து நோற்றபின்பு, அக்கொள்கையான், விண்டொழ மொக்குளின்மாய்ந்து பிறவிரீங்கினனென்க. (க)

410. நம்பனித்தலைநாகநன்னகர்ப்
பைம்பொனோடைசூழ்பருமயானையுஞ்
செம்பொனீள்கொடித்தேரும்வாசியும்
வெம்பவூர்ந்துலாம்வேனிலானினே.

இ - ள். நம்பன், இவ்வுலகில் நாகம்போலும் இராசமாபுரத்தே யானே முதலியவற்றைக் கண்டார்விரும்ப ஏறி, வேனிலான்போல மகளிர்க்கு வேட் கைவினைத்து நடக்குமென்க. (உ)

லேறு.

411. கலையினதகலமுங்காட்சிக்கின்பமுஞ்
சிலையினதகலமும்விணைச்செல்வமு
மலையினினகலியமார்பனல்லதிவ்
வுலகினிலிலையெனவொருவனாயினான்.

இதனால், சீவகற்குப் பதினையாண்டுசென்றபின் நல்வினையாற்பிறக்கின்ற குணங்கள் கூறுகின்றார். கலையினதகலம் - கல்விகாரணமாகப் பிறப்பதொரு ஞானம். காட்சிக்கின்பம் - அப்பருவத்திலே பிறப்பதோர் அழகு. சிலையினதகலம் - படைக்கலம் பயின்றவாற்றால் அப்பருவத்துப்பிறக்கும் வீரம். வீணை - தாளத்தோடே கண்டத்திலும்கருவியிலும்பிறக்கும் பாட்டு; இசை நாடகம் காமத்தைவினைத்தலின், அவற்றைப் பிறக்குங்காமத்தை, 'வீணைச் செல்வம்' என்றார்.

இ - ன். ஞானமும் அழகும் வீரமும் காமமுமாகின்றான் சீவகன் ; இவனல்லாது இவ்வுலகில் ஞானமுதலியன இல்லையென்னும்படி தான் ஒரு வனையாயினென்க.

அரசர்க்குச்சிறந்தன இந்நான்கென்றார். இனி, கலையினதகலம் - நாம கள்; காட்சிக்கின்பம் - வீற்றுத்தெய்வம்; சிலையினதகலம் - வீரமகள்; வீணைச் செல்வம் - மாதங்கி. இவர்கள்தாம் இவனல்லது வேறு யாங்களென்று இல் லையென்னும்படி ஆயினென்றுமாம். (ந.)

வேறு.

412. நாமவென்றவேனகைகொண்மார்பனைச்
காமனையெனக்கன்னிமங்கையர்
தாமரைக்கணற்பருகத்தாழ்ந்துலாங்
கோமகன்றிறத்துற்றகூறுவாம்.

நகை - முத்துவடம்.

இ - ன். அங்ஙனம் ஒருவனாகியமார்பனை மங்கையர் காமனையென்று தாழ்ந்து கண்ணைப் பருகும்படி நடக்கும் சீவகனிடத்துப் பிறந்த காரியங்களைக் கூறுவாமென்றாரென்க. (சு)

413. சில்லம்போதின்மேற்றினாந்துதேனுலா
முல்லைகாரெனப்பூப்பொய்ந்நிரா
புல்லுகன்றுளிப்பொழிந்துபால்படுங்
கல்லென்கம்மையோர்கடலின்மிக்கதே.

பின்பனிக்கு அழிகின்றமையின், சிலவான அழகிய போதின்மேலே தேனினம் சாய்ந்துலாவுமுல்லையென்று அடை கூறியது. இப்பொழுது கா ரெனப் பூக்கும்படியாகவென்க. பால்படும் கம்மை - பசுக் கறக்கிற ஒலி.

இ - ன். நிரா, தான்புல்லங்கன்றைநினைத்து, முல்லை காரெனப்பூப் பத் தானே பாலைப்பொழிதலாற் படுமொலி ஒருகடலினுமிக்கதென்க. (கூ)

414. மிக்கநாளினுல்வேழமும்மத
முக்கதேனினோறேவார்களை
யொக்கவாய்கிறைந்தொழுகுருன்றின்மேன்
மக்களீனடினார்மடங்கன்மொய்ம்பினார்.

உக்கதேனுடனே மும்மதம் ஊறுதலாலே சுனைகளெல்லாம் தம்மில் ஒக்க வாய்கிறைந்து ஒழுகுங்குன்று.

இ - ன். இங்ஙனம் ஒலிமிக்கநாளிலே குன்றின்மேல் மொய்ம்பினொ ரைய வேடரெல்லாரும்வந்து தங்களிலே திரண்டாரென்க. (கூ)

415. மன்னவன்னிராவந்துகண்ணுறு
மன்னநாளினுர்கோடுநாமெனச்

சொன்னவாயுளையொருவன்புட்குரன்
முன்னங்கூறினன்முழுதுணர்வினன்.

இன்னநாள் - இளவேளிற்சூரியநாள்.

இ - ள். அங்ஙனம் ஈண்டினவர்கள், இத்தன்மைத்தாகிய நாளிலே
நிலா வந்துசேரும்; அதனை நாம் கொள்ளுதுமெனக்கூறிய அப்பொழுதே,
புட்கூறிய குரலின் குறிப்பை, நிமித்தமெல்லாவற்றினும் அறிவுடையானொரு
வன் கூறினானென்க

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(ஏ)

416. க. அடைதுநாகியாயடைந்தகாலையே

குடையும்பிச்சமுமொழியக்கோன்படை

யுடையும்பின்னரேயொருவன்றேறினு

ஹடைதுஞ்சுகிவிற்றேனுடைந்தவண்ணமே.

417. உ. என்றுகூறஹமேழைவேட்டுவி

ரொன்றுதேறினாலொருவன்கூற்றமே

பென்றுகூறினமொருவனென்செயு

மின்றிகோடுநாமெழுக்கென்றேகினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க, பிச்சம் - பீலியாந்தட்டிவன. சுடுவில் - சுடுவால்; சுடுதலென வினை
மேனின்ற வினைப்பெயரன்றி வினைமாத்நியாயுணர்த்தினின்று உருபேற்றது.
தேனினம்போலக் கெடுதுமெனவே தமக்குப் பாழின்மைகூறினான்.

இ - ள். நாம் நிலையை அடிப்பேம்; அடித்த பொழுதே, அரசன்படை
வந்துபொருது குடையும் பிச்சமும் அவ்விடத்தேகிடக்கத் தான்கெடும்; அது
கெட்டபின்பு சுடுதலால் தேனினம் கெட்டாற்போல ஒருவன்றேராற் கெடு
வேமென்று நிமித்திகள் கூறினான்; அவன்கூறினவளவிலே, அவனை வேட்டு
வீரென இகழ்ந்து, ஒருவனைக் கூற்றமேயென்று உலகங்கூறினும், அவ்வொ
ருவன் ஒருதேரால் ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டான்; ஆகலின், இன்று கொள்ளக்
கடவேம்; எழுந்திருப்பீராகவென்றுகூறி நிராகிற்றி இடநோக்கிப் போன
ரென்க.

(அ - க)

418. வண்டிமுகமுநறவமார்த்தவர்

தொண்டகப்பறைதுடியொடார்த்தெழு

வீண்டுதெய்வதம்வணங்கிவெல்கென

மண்டினூர்கிராமணந்தகாலையே.

முகமு, விகாரம். தொண்டகப்பறை - ஆகோப்பறை. வீண்டு - அரச
னுடன் பகைத்து.

இ - ள். அங்ஙனம் ஏகினவர், நறவமார்த்து, பறை துடியோடு ஆர்த்
தெழு முருகனைவணங்கி, வீண்டு, நிலாவந்துகூடன அளவிலே வெல்கவெனக்
கூறி மிகஞ்சொன்னாரென்க.

(கடு)

419. க. பூத்தகோங்குபோற்பொன்சுமந்துளா
ராய்த்தியர்நலக்காசெறாணான்
கோத்தநித்திலக்கோதைமார்பினான்
வாய்த்தவந்நிராவள்ளுவன்சொனான்.

420. உ. பின்னையுள்புகுந்தழித்ததாதலா
லெள்ளன்மின்னிராயின்னுநீரென
வெள்ளிவள்ளியின்விளங்குதோணலார்
முன்குமாயரும்மொய்ம்பொடேகினார்.
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. சுமந்திருப்பாராகிய ஆய்த்தியர். கோதை - பூமலை. நித்திலத்தை
யுடையமார்பினான் - நந்தகோன். வாய்த்த - தப்பாத.

உ. வெள்ளியாற்செய்த வளையினையுடைய தோள்.

இ - ள். ஆய்த்தியர் நலஞ்சேர்தற்கு ஆதீண்டுநிறியை ஒப்பானாகிய
நந்தகோனுடைய அந்நிராயிலே வாய்த்தநிமித்திகன், நிராக்ஞள்ளேபுகுந்து
காரி அழித்ததாகலால், இன்று நீர் நிராயைக் காவல் இகழாதொழியினெ
னச்சொன்னான்; அதுகேட்டுப் புதுமணவாளப்பிள்ளைகளும் மொய்ம்புடனே
காத்தற்கு ஏகினரென்க. (கக - உ)

421. காயமீனெனக்கலந்துகானினா
மேயவெந்தொழில்வேடரார்த்துடன்
பாயுமாரிபோற்பகழிசுந்தினை
ராயர்மத்தெறிதயிரினாயினார்.

இ - ள். ஆகாயமுமீனுமென்னும்படி காட்டிலே கலந்து நிராமேய்கிற
அளவிலே, வேடர் ஆர்த்துப் பரந்த மழைபோலப் பகழியை உடனேசுந்தினா
ராக, போரிற்கு ஆற்றாராய் ஆயர், மத்தாற்கடைந்த தயிர்போலச் சிதறினா
ரென்க. (கங)

422. க. குழலுநவியமுமொழியக்கோவலர்
கழலக்காடுபோய்க்கன்றுதாம்பரிந்
துழலைபாய்ந்துலாமுன்றிற்பள்ளியுண்
மழலைத்தீஞ்சொலார்மறுகவாய்விட்டார்.

423. உ. மத்தம்புல்லியகயிற்றின்மற்றவ
ரத்தலைவிடினித்தலைவிடா
ருய்த்தனரெனவுடைதயிர்ப்புளி
மொய்த்ததோணலார்முழுதுமீண்டினார்.
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

உ. மற்று, அசை.

இ - ள். அங்ஙனம்சிதறினகோவலர், குழலும் கோடாலியும் அங்கே கிடக்கக் காட்டைக் கழலப்போய், இடைச்சேரியில் மகளிர்நின்று ழீழலும் சி படி, அவ்வேடர் கயிறுபோல அத்தலையை நெகிழவிட்டாராயின் இத்தலையை நெகிழவிடார்; ஆதலால், இனி அந்நிலையைக் கொண்டேபோயினாரென வாய்விட்டார்; அதுகேட்டுத் தோள்முழுதும் தயிர்ப்புள்ளிசெறிந்தநல்லார் திரண்டாரென்க.

‘உய்த்தனர்’ என இறந்தகாலத்தாற்கூறினார், தெளிவுபற்றி. (கச - இ).

வேறு.

424. வலைப்படுமானெனமஞ்ஞையெனத்தம்
முலைப்படுமுத்தொடுமொய்குழல்வேய்ந்த
தலைப்படுதண்மலர்மாலையிணங்க
வலைத்தவயிற்றினராயமுதிட்டார்.

இ - ள். அவர், முத்தோடே குழலிலேவேய்ந்த தலையுடன்மலை பிணங் கும்படி மயிர்கூலைய அலைத்தவயிற்றினராய், வலைப்படுமானென வலைப்படு மயிலென வருந்தினாரென்க. (கச).

425. எம்மனைமாரினியெங்ஙனம்வாழ்குவிர்
நும்மனைமார்களைநோவவதுக்கி
வெம்முனைவேட்டுவருய்த்தனரோவெனத்
தம்மனைக்கன்றொடுதாம்புலம்புற்றார்.

இ - ள். அவர், பின்பும், வேட்டுவர் நும்முடையதாய்மாரா நோம்படி அடித்துக் கொண்டுபோயினார்; இனி எம்முடையதாய்மார், எங்ஙனம் உயிர் வாழ்வீர்; ஒவ்வெனக்கூப்பிட்டிக் கன்றொடு புலம்புற்றாரென்க.

உவப்பின்கண் அஃறிணையை உயர்திணையாகக்கூறினார். (கச).

426. க. பாரைபடுதயிர்பாலொடுநெய்ப்பொரு
தாறுபடப்பள்ளியாகுலமாக
மாறுபடமலைந்தாய்ப்படைநெக்கது
சேறுபடுமலர்சிந்தவினாந்தே.

427. உ. புறவணியூவிரிபுன்புலம்போகி
நறவணிதாமரைநாட்டகநீந்திச்
சுறவணிசூழ்கிடங்காரெயின்முதூ
ரிறையணிகேட்கவுய்த்திட்டனர்பூசல்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஆய், வேடுபோலச் சாதியையுணர்த்திற்று. சேறு - மது.

உ. புறவு - முல்லைநிலம்.

இ - ள். கற்போற்றேய்ந்த தயிரும் பாலும் நெய்யுடனேகலந்து ஆறுண்டாம்படி பள்ளியிலே வருத்தம் நிகழாநிற்க, கெடாதுநின்ற ஆய்ப்பு

டை மாறுபாடுண்டாகப் பொருது கெட்டது; கெட்டபின்பு, ஆயர், மலர்சிந் தும்படி வினாந்து புன்புலத்தைப்போய் நாட்டகத்தைநீந்தி மூதூரில் இறை அணித்தாகக்கேட்கும்படி நிராயையடித்த பூசலைக் கொண்டுபோய்ப் போ கட்டாரென்க.

‘இட்டனர்’ என்றார், இப்பழியை அரசன்நலையிலே போகதெலால்; உய்த்திட்டனர், ஒருசொல்லுமாம். ‘மூதூர்’ எனவே இது கேட்டறியாத தென்பதுகருத்து. இதனால், வாயிலோனுக்கு இசைத்தமை கூறினர். (கஅ-க்).

வேறு.

428. கொடுமரவெயினீண்டிக்கோட்டிமிலேறுசூழ்ந்த
படுமணிகிராயைவாரிப்பைந்துகிலருவிநெற்றி
நெடுமலையத்தஞ்சென்றாரென்றுநெய்பொதிந்தபித்தை
வடிமலராயர்பூசல்வளநகர்பரப்பினாரே.

துகில்போலருவி. நெய்யைவார்த்த மயிரிலே மலரையுடைய ஆயர்.

இ - ள். மறவர் திரண்டு நிராயைச் சேரக் கைக்கொண்டு மலையில் அருஞ்சுரத்தே போயினாரென்று பூசலை நகரிலே பரப்பினாரென்க.

“பல்லாக் கொண்டா ரொல்லா ரென்னும், பூசல் கேட்டுக் கையது மாற்றி” (பன்) என்றும், “நிராகோட்கேட்டுச்செய்தொழிலொழிய” (புறப்-வெ. கரந். உ.) என்றும் துறைகூறுதலின், இவரும் கேட்டோரெல்லாம் சென்றுமீட்பரெனக்கருதி நகர்க்குணர்த்தினார். (20)

வேறு.

429. காசின்மாமணிச்சாமரைகன்னியர்
வீசுமாமகரக்குழைவில்விட
வாசவான்கழுநீர்பிடித்தாங்கரி
யாசனத்திருந்தானடன்மொயம்பினான்.

காசு - குற்றம். மொயம்பினான், இகழ்ச்சி.

இ - ள். மொயம்பினான், கன்னியர் வீசுந்தோறும் மகரக்குழை வில் விடக் கழுநீரைப் பிடித்து, சச்சந்தனிநுந்தமண்டபத்தே அவனிநுந்தசிங்கா சனத்தே இருந்தானென்க. (21)

430. கொண்டவாளொடுங்கோலொடுங்குப்பு
சண்டமன்னனைத்தாடொழுதாயிடை
யுண்டொர்பூசலென்றாற்குரையாயெனக்
கொண்டனர்நிராபோற்றெனக்கூறினார்.

இ - ள். எடுத்தவாளொடும் பிரம்பொடும் கையைக்குவித்துக்கொடிய அரசனைத் தாளைத்தொழுது, அக்காட்டிலே ஒரு பூசலுண்டென்றுகூறிய அசாரவாசிக்கு, அதயாது? கூறாயென்று அரசன்கூற, அவனும் யான்கூறு கின்றதனைத் திருவுளம்பற்று; நிராயை அடித்துக்கொண்டாரென்றுகூறினா னென்க. (22)

431. செங்கட்புன்மயிர்த்தோறினாசெம்முக
வெங்கணைக்கிற்குப்பாயமிலேச்சனைச்
செங்கட்டிவிழியாத்தெழித்தான்கையு
ளங்கட்போதுபிசைந்தடுகூற்றனன்.

இ - ள். அடுகூற்றனன், அதனைக்கேட்டுப் பூவைப்பிசைந்து, கண்முத்
லியவற்றையுடைய மிலேச்சனைக் கண்ணாலே தீப்புறப்படவிழித்துக் கோபித்
தானென்க.

அவன் அரசனன்மையின், கோபம் எளியார்மேற்றாயிற்று. (உரு)

வேறு.

432. கூற்றின்னிடக்குங்கொலைவேலவன்கோவலர்வாய்
மாற்றம்முணர்ந்துமறங்கூர்கடற்றானேநோக்கிக்
காற்றின்வினாந்துதொறுமீட்கெனக்காவன்மன்ன
னேற்றையரிமானிடபோலவியம்பினானே.

“ஏறுமேற்றையும்” (தொல். பொரு. மர. உ.) என்றலின், ஏற்றையும்
பெயர்.

இ - ள். கூற்றுப்போற் கோபியாகின்றவேலவனாகிய காவல்மன்னன்,
அக்கோபம் சிறிதுதணிந்து, கோவலரையழைத்து அவர்கூறிய கூற்றிற் பொ
ருளையுணர்ந்து, தனதுதானையைப்பார்த்து, காற்றினும்வினாந்துசென்று நினா
யைமீட்பீராகவென்று அரிமானேறும்இடியும்போல இயம்பினனென்க.(உச)

வேறு.

433. கார்வினைமேகமன்னகவுளழிகடாத்தவேழம்
போர்வினையிவுளித்திண்டேர்புனைமயிர்ப்புரவிகாலாள்
வார்வினைமுரசம்விம்மவானுலாப்போந்ததேபோ
னார்வினைசுரிசங்கார்ப்பநிலநெளிபரந்தவன்றே.

கார்காலத்துண்டான மேகமன்ன கவுள்மறைந்த கடாம். போருண்
டதற்குக் காரணமான குதிரை. வார்வினை - வானுண்டான. யானையும் பரி
யும் முழங்கமுமுண்மையின், மேகம் உவமை. இனி, வானுலாப்போந்ததே
போலுநீராவது கடல்; அதில் வினைந்த சங்குமாம். நெளிய, விகாரம்.

இ - ள். வேழமும் தேரும் புரவியும் காலாளும், முரசம்விம்மச் சங்கு
ஆர்ப்ப வான் உலாப்போந்ததேபோல் நிலம் நெளியப் பரந்தவென்க. (உரு)

434. காலகம்புடைப்பழநீர்க்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததேபோல்
வேலகமிடைந்ததானைவெஞ்சினவெயினர்தாக்க
வால்வனையலறவாய்விட்டிரலையுந்துடியுமார்ப்பப்
பால்வனைந்திரவுசெற்றுப்பகலொடுமலைவதொத்தார்.

இ - ள். காற்று உள்ளேயடித்தலாலே கடல் எழுந்ததேபோலக் கிளர்
ந்து வேல் மிடைந்ததானையும் எயினரும் வனையலற இரலையும் துடியும் வாய்

விட்டு ஆர்ப்பத் தம்மில்தாக்குதலாலே கோவித்து ஒருபக்கத்திலே வந்து வளைந்து இரவும்பகலும் மலைவதொத்தாரென்க.

மூன்றுநீர்மையையுடைய கடல்; அது முற்கூறினும், ஒடு, எண்ணெடு. வேடர் அரசர்க்கு எதிரிற்றலின், இரவும்பகலும் உவமையாயின. வளை தானைக்கும், துத்தரிக்கொம்பும் துடியும் வேடர்க்கும் நிரனிறை. (உசு)

435. னிற்பழுத்துமிழ்ந்தவெய்யவெந் துணைப்பகழிமைந்தர்
மற்பழுத்தகன்மமார்பத்திடங்கொண்மிவைகச்செந்நாச்
சொற்பழுத்தவர்க்குமாண்மைசொல்லலாந்தன்மைத்தன்றிக்
கொற்பழுத்தெரியும்வேலார்கொடுஞ்சிலைகுழைவித்தாரே.

பழுத்து - குழைத்து. வெய்ய - விரும்பின. மற்பழுத்து - மற்ரொழி விலே முற்றுப்பெற்று. செவ்வியநாவிலே சொல்லெல்லாம் கைவந்தவர்கள். கொற்ரொழிவிலே அடிப்பட்டி. மைந்தரும்வேலாரும் அரசன்படை.

இ - ன். வேடர்கையில்வில் வளைந்துகான்றபகழி மைந்தர்மார்பத்தே தங்குதலாலே கவிகளுக்கும் ஆண்மைகூறலாந் தன்மைத்தன்றாக எரியும்வே லார் அவ்வேடர்வில்லைக் கெடுத்தாரென்க.

இனி, வேலார் தமது வில்லைவளைத்தார்; அவ்வளவிலே வேடர் மைந் தனா வீட்டினாரென்றுமாம். (உஎ)

436. வாட்படையனுங்கவேடர்வண்சிலைவளையவாங்கிக்
கோட்புலியினத்தின்மொய்த்தார்கொதிதுணைப்பகழிதம்மால்
வீட்டினுர்மைந்தர்தம்மைவிளிந்தமாகவிழ்ந்ததினடேர்
பாட்டரும்பகடுவீழ்ந்தபனிவகாருனிவதொத்தே.

இ - ன். தம்மைக்கெடுத்த வாட்படைகெடும்படி வேடர் வில்லைவளைத் துப் புலியினம்போல் எதிர்சென்று மொய்த்தவர்கள், தம்பகழியாலே வீர ரானவர்களை வீட்டினார்; அவ்வளவிலே மா வீழ்ந்தன; தேர் கவிழ்ந்தன; வகா குனிவதனையொத்துப் பகடுவீழ்ந்தனவென்க.

மொய்த்தார், தொழிற்பெயர். பட்டு, விகாரம். (உஅ)

437. வென்றிநாங்கோடுமின்னேவெள்ளிடைப்படுத்தென்றெண்ணி
யொன்றியுள்வாங்குகென்னவொலிகடலுடைந்ததேபோற்
பொன்மவழ்களிறுபாய்மாபுனைமயிர்க்குஞ்சிபிச்ச
மின்மவழ்கொடியொடிட்டுவேற்புடையுடைந்தவன்றே.

வேற்படை - காலாள். குஞ்சி - சிற்றணுக்கள்.

இ - ன். பட்டாதமைந்தர், வேடரை வெளியிலே புறப்படவிட்டு, யாம் இப்பொழுதே வெற்றியைக்கொள்ளுதுமென்று எல்லாருமெண்ணி, அப்படை யுடனே பொருந்தித் தள்ளிச் சிறிதுகுறைப்பீராகவென்று தம்படைக்குச் சொல்ல, களிறும் மாவும் வேற்படையும் குஞ்சுத்தையும் பிச்சத்தையும் கொடியுடனே போகட்டிக் கடலுடைந்ததுபோல் உடைந்தவென்க. (உக)

438. பல்வினாற்சுகிர்தநாரிற் பனிமலர்பயிலப்பெய்த
முல்லையங்கண்ணிசிந்தக்கால்விசைமுறுக்கியாய
ரொல்லெனவொலிப்புவோடிப்படையுடைந்திட்டதென்ன
வல்லலுற்றமுங்கிரெஞ்சிற்கட்டியங்காரனுழந்தான்.

இ - ள். படைகெட்டவளவிலே, ஆயர், கண்ணிசிந்தும்படி காலே
விசையுண்டாக முறுக்கி ஓடி ஒல்லெனவொலிப்பப் படையுடைந்ததென்று
கூற, அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன் நெஞ்சிலே ஓர்வருத்தமுற்று இரங்கி
அதிலே அழுந்தினுனென்க.

பல்லாங்கிழித்த நாரிலே பூ நெருங்கவைத்துக் கட்டப்பட்ட முல்லைக்
கண்ணி. என்றார்க்குப் பாடமாயின். என்றுவருந்தினார்க்குத் தானும்எதிரே
வருந்தினுனென்க. (ந.0)

439. வம்புகொண்டிருந்தமாதர்வனமுலைமலைத்தேன்சோர்
கொம்புகொண்டன்னநல்லார்கொழுங்கயற்றடங்கண்போலு
மம்புகொண்டரசர்மீண்டாராக்கொண்டிமறவர்போனார்
செம்புகொண்டன்னவிஞ்சித்திருநகர்ச்செவ்வெவன்றார்.

செம்பின்றன்மையைக் கொண்டாலொத்த மதில். உலகிற்கன்றி நக
ரிற்கு அரசனாகிய ஸ்ரீமானேயென்றார், வெகுண்டு.

இ - ள். நிராபோனபின்வந்த ஆயர், செவ்வனே, மாலையினது தே
னொழுக்குவதோர் கொம்பு கச்சைத் தம்மிடத்தேகொண்டு அடிபரந்த காதலை
யுடையமுலைகளைத் தனக்கு உறுப்பாகக் கொண்டாற்போலு நல்லாருடைய
கண்போலத் தப்பாத அம்பைக்கொண்டு அரசர்மீண்டார்; மறவர் ஆவைக்
கொண்டே போனாரென்றாரென்க.

அரசர் - அவன்புதல்வரும் மதனனும். (ந.௧)

440. மன்னிநாபெயர்த்துமைந்தர்வந்தனர்கொள்கவாட்கட்
பொன்னிழைசுடருமேனிப்பூங்கொடியனையபொற்பிற்
கன்னியைத்தருதுமென்றுகடிமுரசிபம்பக்கொட்டி
நன்னகர்விதிதோறுநந்தகோனறைவித்தானே.

இ - ள். அதனோடு அரசன் வாளாவிருத்தலின், நந்தகோன், கன்
முதலியவற்றையுடைய கன்னியை மைந்தர் நிராமீட்டுவந்தவர் கொள்வா
ராக; யாரும் தருவேமென நகர்விதிதோறும் மிக்கமுரசை முழங்கக்கொட்
டிச் சாற்றுவித்தானென்க.

மன்னிநா - பெரியநிரா. பூண்விளங்குதற்குக் காரணமான மேனி.
இரண்டிருவத்தோரும் தாழ்வுயர்வு கருதாதிருத்தற்கு, 'கொள்க' என்றும்,
'தருதும்' என்றுகூறினான். படைநான்குமிகப்படைத்துப்பல்லுயிர்க்கும்
அருள்புரிந்தோருண்மையானும், கன்னியை விரும்புவாருண்மையானும் கொ
ட்டி அறைவித்தானென்க. (ந.௨)

441. வெதிர்ங்குதைச்சாபங்கான் நவெந்நுணைப்பகழிமூழ்க
வுதிர்ந்ததுசேனையீட்டங்கூற்றொடுபொருதுகொள்ளுங்
கருந்தடங்கண்ணியன் றிக்காயமாருகவேகு
மரும்பெறலவருமாகென்றோடவர்தொழுதுவிட்டார்.

மூங்கிலாற்செய்த குதையையுடைய வில்.

இ - ள். ஆடவர், சேனைத்திரள் வேடரதுசாபங்கான்ற பகழிமூழ்குத்
லாலே கெட்டது; ஆதலால், இவனேயன்றி ஆகாயமேவழியாகச் செல்வா
ளொருபெறுதற்கரிய தெய்வமகளுமாக, அவ்வேடராகியகூற்றொடு பொருது
கொள்ளுங் கோனாவல்லார் இல்லையென்று தொழுதுவிட்டாரென்க.

இது சொல்லெச்சம்.

(நாட.)

442. கார்விரிமின்னனார்மேற்காமுகர்நெஞ்சினோடு
தேர்பரிகடாவித்தேந்தார்ச்சீவகனருளிற்போகித்
தார்பொலிபுரவிவட்டந்தான்புகக்காட்டுகின்ற
கூர்பரிவுற்றதெல்லாமொருமகனுணர்த்தினோன்.

இ - ள். சீவகன், மின்னையொக்குமகளிர்மேலே காமுகர் நெஞ்சு ஓடு
மாறுபோல்ஓடுந்தேரைச் செலவிலேகடாவிப் பின்பு புரவியை வட்டத்தே
செல்லக் காட்டுகின்றவனுக்கு அவனருளாலே ஒருமகன்போய்வந்து ஊர் பரி
வுற்றதெல்லாம் உணர்த்தினனென்க.

வட்டம் - வாளி. இனி, ஒருமகன் தேர்பரிகடாவிப்போய் வந்தென்று
மாம். இதன்பின், * “என்றவன்”, † “சேட்டினம்” என இரண்டுகவி கூறு
வாருமுளர்; அவை பயிலவழங்கா.

(நாச)

வேறு.

443. தன்பான்மனையாளயலான் நலைக்கன்னிபின்னு
மின்பாலடிசிற்கிவர்கின்றகைப்பேடிபோலா
நன்பால்பசுவேதுநந்தார்பெண்டிர் பாலர்பார்ப்பா
ரென்பாறையோம்பேனெனின்யானவனாகவென்றான்.

தன்பகுதியாய்த்தங்கிய வீரமகளை. ‘போலா’ என்பது, செய்யாவென்
னும் எச்சப்பொருட்கண்வந்த உவமைச்சொல். நன்பால் - நல்லொழுக்கம்;

* என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயெரிமணிக்கடகக்கையா
லொன்றியதோழர்கைம்மேலெறிந் துநக்குணர்வின் மிக்கான்
சென்றவற்றோகையாகச்சிறப்பொடுசெம்பொன்சுந்தி
நன்றிதேபோல்வதில்லைநாந்தொறுமீட்டுமென்றான்.

சேட்டிஷம்பரிதிபோலுந்திருமகிழ்மலைமார்பன்
கேட்டலுங்கனன்றுவல்லேகிள ரொளிரந்ததிண்டோர்
நீட்டமில்செய்கைதம்மாற்பண்ணெண்ணினைந் துசொன்னான்
நீட்டரும்பரிதியின்ன சீவகசாமியன் றே.

“சிலவயினான்” (தொல். சொல். கிள. ௫௧.) என்றதனால், திணைவிராய் எண்ணி உயர்திணையான் முடிந்தன.

இ - ள். நல்லொழுக்கம், பசு, துறந்தார், பெண்டிர், பாலர், பார்ப்பாரென்பாரை ஒம்பேனெனின், யான் தன்வீரத்தை அயலாரிடத்தேகண்டு பொறுத்தான் ஆண்மகன்மையிற் பேடியையொத்துப் பின்னும் பாலடிசி லுண்டற்கு மேற்கொள்கின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கட்டியங்காரளுவே நென்றனென்க.

இஃது உட்கோள். இனி, ‘போலாம்’ என மகரவீரக்கிப் பேடிபோலாம் அவனாகவென்றுமாம். ‘போலா’ என்றது, எச்சப்பொருளுணர்த்தினமையின், ஒப்பில்போலியாகாமையுணர்க. (௩.௫)

444. போர்ப்பண்ணமைத்துதுகம்பூட்டிப்புரவிபண்ணித்
தேர்ப்பண்ணமைத்துச்சிலைகோலிப்பகழியாய்ந்து
கார்க்கொண்முமின்னினிமிர்ந்தான்கவிமான்குளம்பிற்
பார்க்கண்ணெழுந்ததுகராற்பகன்மாய்ந்ததன்றே.

பண்ணமைத்தல் - சமைத்தல். கொண்மூ, விகாரம்.

இ - ள். புரவியைப்பண்ணி, நுகத்தைப்பூட்டித் தேரைப்பண்ணமைத்துப் பின் தன்னைப் போருக்கிடாகப் பண்ணமைத்துக் கோலி ஆய்ந்து மின் போலத் தேரைச்செலுத்தினான்; அப்பொழுது, குதிரைக்குரத்தாற் பாரிடத்து எழுந்த புழுதியிலே பகற்பொழுது கெட்டதென்க. (௩.௬)

445. இழுதொன்றுவாட்கணினையாரினையார்க்கணைக்கிற்
பழுதின் றிழுழ்க்கும்பகழித்தொழில்வல்லகாளை
முழுதொன்றுதிண்டேர்முசஞ்செய்தவன்றன்னெடேற்கும்
பொழுதன்றுபோதுமெனப்புண்மொழிந்தான்மொழிந்தான்.

இ - ள். முன்பு நிமித்தங்கூறினவன், அத்தேரைக்கண்டு, தோன்றின அவன் மகனார் காழுகரித்து நோக்குகின்றநோக்குப்போலத் தப்பின்றாகத் தைக்கும் அம்பாற்செய்யுந் தொழிலைவல்லகாளை, தேரொன்றே திசைமுழுதும் முகஞ்செய்தற்குக் காரணமானவன்றன்னெடனே யாம் போரை எதிர்கொள்ளும் பருவமன்று, இப்பொழுது; போகக்கடவேமென்று கூறினென்க.

446. மோட்டும்முதுநீர்முதலைக்குவலியதுண்டேற்
காட்டுண்ணமக்குவலியாராயுங்காண்நொமென்
தேட்டைப்பசியினிராகவ்லியநாசமேபோல்
வேட்டைந்கிரையைவிடலின்றிவினாந்ததன்றே.

இ - ள். அப்பொழுது, வேட்டுவச்சாதி, பெரிய முதலைக்கு முதலீரிடத்து வலியதொன்று உண்டாயின், நமக்குக் காட்டிடத்து வலியாராயும் காண்மென்றுகூறி, இரைக்கிடைந்தபசியால் இரையைக்கவ்வியநாகம்போல் ஆர்விரையைக் கைவிடதலின்றாய்ப் போரிற்கு வினாந்ததென்க. (௩.௭)

வேறு.

447. கடற்படையனுங்கவென்றகானவரென்னுங்கூற்றத்
திடைப்படாதேதாடிப்போமினுய்யவென்றிரலேவாய்வைத்
தெடுத்தனர்விளியுஞ்சங்கும்விளையும்பறையுங்கோடுங்
கடத்திடைமுழங்கக்காருங்கடலுமொத்தெழுந்தவன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம்வினாந்தவர், அரசன்படைகெடும்படி வென்ற வே
டரென்னும் கூற்றத்திடையில் அகப்படாதே பிழைக்க ஓடிப்போங்கோ
ளென்று வார்த்தைகூறித் துத்தரிக்கொம்பையுதிக்கொக்கரிப்பையும் சீழ்க்
கையையுமெழுப்பினார்; அதற்கு எதிரே பிள்ளையாருடையசங்கும் பறையும்
கொம்பும் காட்டிலேமுழங்க, இரண்டுபடையின் ஒலியும் காரையும் கடலை
யுமொத்து எழுந்தவென்க.

“வில்லுடை வீளையர் கல்லிடு பெடுத்த” (குறூர். ௨௭௨.) என்றார்
பிறரும். (நடக)

448. கைவிசைமுறுக்கிவிசுங்கொள்ளியுங்கறங்குமேய்ப்பக்
செய்கமுற்குரிசிறிண்டேர்விசையொடுதிசைகனெல்லா
மையெனவளைப்பவீரரார்த்தனரவருமார்த்தார்
மொய்யமர்நாட்செய்தையன்முதல்விளையாடினானே.

விசையுண்டாகமுறுக்கி. ஐயென - விளைய. பின்புசெய்யு மொய்ய
மருக்கு முதலே நாட்கொண்டு என்றது, தான்செய்யுந்தொழில் நிகழ்த்து
வதற்கு முன்பே அதனைத் தொடங்குவைத்தலை. இது தம்மிற்றும்படை
வருத்துவிளையாடுந் தன்மைத்தென்று, ‘விளையாடினான்’ என்றார். தனக்கு
அவர்கிரண்மையானும், அரசாட்சியின்மையிற் பகையின்மையானும், தனது
அருளும் வீரமுமேம்படுத்துதற்குச் சென்றானாகலானும், அவரை அஞ்சப்
பண்ணி நிராமிட்டானென்பதே தேவர்கருத்து; அது மேற்காண்க.

இ - ள். அவரெதிர்த்தலிற் குரிசில் தேர் கொள்ளிவட்டத்தையும் காற்
றையையுமொப்ப விசையோடே வளையாநிற்க, தன்வீரர் ஆர்த்தார்; அது
கேட்டு வேடரும் ஆர்த்தார்; அப்பொழுது ஐயன் நாட்செய்து விளையாடினா
னென்க. (ச0)

449. ஆழியானூர்திப்புள்ளினஞ்சிறகொலியினு
மாழ்கிப்பையவீந்தவண்ணம்வள்ளறோர்முழக்கினுஞ்
சூழ்துகண்மயக்கத்தானும்புளிஞருள்சுருங்கிச்சேக்கைக்
கோழிபோற்குறைந்துநெஞ்சினறமெனமறமும்விட்டார்.

இ - ள். திருமாலேற்படுவதாகிய கருடனது சிறகொலியினாலே பாம்
புமயங்கிப் படமொடுங்குறப்போல, வள்ளல் தேரொலியாலும் தம்மைச்சூழ்
ந்த துகளின்மயக்கத்தாலும், வேடர், மனவெழுச்சிசுருங்கி, வலைப்பட்ட
கோழிபோலே செயல்குறைந்து தமதுநெஞ்சில் அறம்புகுதாமற் கைவிட்
டாற்போல ஈண்டு மறத்தையும்கைவிட்டாரென்க.

அவருயிரைக்கொடுத்தலின், 'வள்ளல்' என்றார். பொராதே தேரொலியாலே அவரை அஞ்சுவித்து கிராமீட்கின்றான். (சக).

450. புள்ளொன்றேசொல்லுமென்றிப்புருத்தலைவேடன்பொய்த்தான்
வெள்ளந்தேர்வனைந்தநம்மைவென்றியீங்கரி துவைய்தா
வுள்ளம்போற்போதுநாமோரெடுப்பெடுத்தாய்வென்னு
வள்ளன்மேலப்புமாரியார்ப்பொடுசிதறினாரே.

இ - ள். அங்ஙனம் மறம்விட்டவேடர், ஆந்தை ஒருதேர்வருமென்று சொல்லாகின்றதென்று நமக்குச்சொல்லி இந்தப்புன்றலைவேடன் நிமித்தத்தைத் தப்பினான்; நம்மைத் தேர் வெள்ளமாகவனைந்தன; ஆகலான், இவ்விடத்து கிரைகோடலரிது; இனி நாம் கடிதாக ஒருகால் உற்றுப்பொருது தள்ளி உய்யப்போம்படி ஒருவருள்ளம்போலே எல்லாரும் செல்லக்கடவேமென்று கூறிச் சென்று, வள்ளன்மேலே அப்புமாரியைச் சிதறினாரென்க.

நீ நினைந்தாற்போலப் போவேமென்றுமாம்.

(சஉ).

451. மாலையொத்தொடுத்திவீழ்ந்தமணிநிறமாரிதன்னைக்
காலிரைத்தெழுந்தபாறக்கல்லெனப்புடைத்ததேபோன்
மேனிரைத்தெழுந்தவேடர்வெந்துணையப்புமாரி
கோனிரைத்துமிழ்மல்லாற்கோமகன்விலக்கினே.

இ - ள். மாரிதன்னைக் காற்று, கல்லென இரைத்தெழுந்து சிதற அடித்த தன்மைபோல, தன்மேல்கிரைத்தெழுந்த வேடருடைய அம்பாகியமழையை, கோமகன் தன்னைகவிலால் தான்சொரிகின்ற கோலை எதிரேநிரைத்து விலக்கினென்க.

மால் - பெருமை. வரையிற்பெடுத்தென்றார், காலமழையென்றுணர் தற்கு. காற்றுத் தான்வேண்டியதிசையே மழையைப்போக்குமாறுபோல, இவனம்பு தன் விசையால் அவரம்பை மீளவிட்டதென்க; “நாமுறக், கணைக் காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை” (புறநா. நட.௪௩.) என்றார்பிறரும். இத னாற் கோமகனென்றார். (ச௩).

452. கானவாரியில்வாய்க்கங்கிணைதொடுத்தலோடு
மானிரைபெயர்ந்தவாயரார்த்தனரணிசெய்திண்டோ
டானென்றுமுடங்கிற்றென்றுநிமிர்ந்ததுசரம்பெய்மாரி
போனின்றவென்பமற்றப்பொருவருசிலையினார்க்கே.

இ - ள். தனது வில்வாய்க் கடுங்கணையை அங்ஙனந்தொடுத்தவுடனே கிராமீண்டன; அதுகண்டு ஆயர் ஆர்த்தனர்; அதன்பின்பு, கிரையை விட்டுக் குவிந்த கானவாரியும்படியாகத் தனதுதிண்டோடானென்று முடங்கிற்று; ஒன்று நிமிர்ந்தது. அப்பொழுது அவ்வேடர்க்கு அம்புகள் பெய் மாரிபோலத் தாரையாய்கின்றவென்க.

அங்ஙனந்தொடுத்த தொடைவிசேடங்கண்டு, இனிப் பொரலரிதென்று குறைந்து நினாயைக்கைவிடுத்தால், ‘தொடுத்தலோடுமானினைபெயர்ந்த’ என்றார். இது, நினாமீட்ட பின்பு, அவ்வேடர்திரள் குலைத்துபோம்படியெய்த சிலைமகூறிற்று. கொல்லாதிருத்தலின், ‘மாரிபோல்’ என்றார். (சச)

வேறு.

453. ஐந்நூறுநூறுதலையிட்டவாறாயிரவா
மெய்ந்நூறுநூறுநுதிவெங்கணைதூவிவேடர்
கைந்நூறுவில்லுங்கணையும்மறுத்தான்கணத்தின்
மைந்நூறுவேற்கண்மடவார்மனம்போலமாய்ந்தார்.

தலையிட்ட - முதலிலையிட்ட. வேடர் ஐம்பத்தாறாயிரவர். அவர்மெய் நூற்றை நூறவல்லகணையை இப்பொழுது அங்ஙனநூறுதபடி சொரிந்து; தூவுதல் - மிகச்சொரிதல். மையாகியநூறு - அஞ்சனம். இனி, மையை அழித்தற்குக்காரணமான வேலென்றுமாம். நிலைநில்லாதுகெடுத்தலின், மனம் உவமை. மாய்தல் - மறைதல்; “களிறுமாய்க் குங்குதிர்க்கழனி” (மது. உசஎ.) என்றற்போல. தம்முயிர்க்கு ஊறுசெய்யாது எய்தமைகண்டு போகுகதலின், தூவுதலான், ‘அறுத்தான்’ என்றார்; தூவித் துணித்தானென்றுமாம்.

இ - ள். அங்ஙனம் பெய்மாரிபோனிற்சும்படி. கணையைத்தூவி, வேடர்கையிற் பிறநூறுகின்ற வில்லையும் அம்பையும் அஞ்சிப் போகடப்பண்ணினான்; பின்பு அவர் மடவார்மனம்போலே ஒருகணத்திற் காட்டிலே மறைந்தாரென்க. (சரு)

454. வாள்வாயுமின்றியடி வெங்கணைவாயுமின்றிக்
கோள்வாய்மதியடுடியான்னித்தாங்குபைந்தன்
ரோள்வாய்சிலையினெனியாற்றொறுமீட்டுமீள்வா
னாள்வாய்நிறைந்தநகைவெண்மதிசெல்வதொத்தான்.

கோள் - இராகு. சிலையின் ஒலியால் - எய்கிறகாலத்து விசையிற்பிறந்த ஒலியாலே. இது, “கோனினைத்துமிழுமவில்லால்” (கோவி. சா.) என்ற துணைக் கருதிக்கூறிற்று. நாடோறு நிறைந்தமதி, உலகறியக் கலைகிரம்பி னமை தோற்றுவித்தலின், உவமையாம். மேல், அரசர், தேற்றவுந்தேற மற்பொருதுபட்டாரேனும், அவர் கட்டியங்காரணப்போற் பகையன்மையிற் றிதுபாவமுளதென்று, அதுதீர்த்தற்குப் பொன்றற் பண்ணவருவமர்க்கி விழாச்செய்து களத்துப்பாவம்போக்கினென்றுகூறிய தேவர். ஊண்டு வேடர் எம்முறையானும் கொல்லத்தகாதவராதலிற் கொலையின்றென்பததோன்றக் களத்துப்பாவம்போக்கினென்று கூறராயினுரென்க.

இ - ள். கோள்வாய்மதியத்தைத் திருமால்விடுத்தாற்போல, மைந்தன், அவ்வேடர்மேல் வாட்டமூட்டியின்றாக அம்புத்தட்டும்புின்றாகச் சிலையினெலியால் நினாமீட்டுமீள்வான், மதிபோவதனையொத்தானென்க. (சக)

455. ஆளற்றமின்றியலர்தாரவன்றோழரோடுங்
கோளுற்றகோவனிராமீட்டனனென்றுகூற
வாளுற்றபுண்ணுள்வடிவேலெறித்திற்தேபோ
ளுளுற்றுலந்தான்வெகுண்டானகரார்த்ததன்மே.

தோழர்க்குப் போரின்றேனும் கூடகின்றகிலையால், 'தோழரோடும்' என்றார். கோளுற்ற-வேடராற்கொள்ளப்பட்ட. கோவன் - நந்தகோன்; அர்சனுமாம். தான்தோற்றதன்மேல் இவன்வெற்றிகிலைின்றது, புண்ணிலே வேல் எறியப்பட்டு அது முறிந்துகின்றதோன்றது. நிராமீட்டற்கு வெகுண்டமையால், தேவர், 'நாளுற்றுலந்தான்' என்று ஒரு பெயரிட்டார்; சீவகன் அரசவுரிமை எய்துநான்வந்துறுதலின், தனக்கிழைத்த நாளுற்றுலந்தவனென்றுமாம்.

இ - ள். தாரவன், தோழருடனே இரண்டிபடையிலும் ஓராளுக்கும் குற்றமின்றாக நிராமீட்டானென்றுகூற, அதுகேட்டு நாளுற்றுலந்தவன், இற்றதுபோல வெகுண்டான்; நகர் உவந்து ஆர்த்ததென்க. (சஎ)

வேறு.

456. இரவிதோய்கொடிகொண்மாடத்திடுபுகைதவழச்சுண்ணம்
விரவிப்பூந்தாமநாற்றிவினாதெளித்தாரந்தாங்கி
யரவுயர்கொடியினுன்றனகன்படையனுங்கவென்ற
புரவித்தோர்க்கானையன்கானையைப்பொலிகவென்றார்.

இ - ள். சீவகன் செல்லுகின்றதெருவிலே கற்புடைமகளிர், மாடத்தே சுண்ணத்தோடேகலந்து புகைதவழாநிற்கத் தாமத்தைநாலப்பண்ணி விராயை எங்குந்தெளித்து அதனை இங்ஙனங்கோடித்து, தாரும் மங்கலமாக ஆரத்தையணிந்து, துரியோதனன்படைகெடும்படிவென்ற அருச்சுனனையொத்த கானையைப் பொலிகவென்றாரென்க.

விலிலும் தேரும் நிராமீட்டிலும் உவமம். (சஅ)

457. இன்னமுதனையசெவ்வாயினங்கிளிமழலையஞ்சொற்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபொங்கிளமுலையினார்த
மின்னிவாந்துசுப்புநோவவிடலையைக்காணவோடி
யன்னமுமயிலும்போலவணிநகர்வீதிக்கொண்டார்.

இ - ள். செவ்வாயினையும் சொல்லினையுமுடைய, வளர்கின்ற இனைய முலையினார், விடலையைக்காண்பதாக துசுப்புநோவ ஓடி, அன்னமும் மயிலுநின்றதோல நகரில் தெருவைக் கைக்கொண்டுகின்றாரென்க.

இது, கற்புடைமகளிரொழிந்தோரைக் கூற்றிற்று. (சக)

458. சில்லரிச்சிலம்பின் வள்வாரச்சிறுபறைகறங்கச்செம்பொ
னஸ்குற்றேரணிந்துகொம்மைமுலையெனும்புரவிபூட்டி

நல்லெழினெடுங்கணம்பாப்புருவவில்லுருவக்கோளிச்

செல்வப்போர்க்காமன்சேனைசெம்மன்மேல்முந்ததன்றே.

இன், அசை. 'முலையெனும்புரவி' என்றார், புரவியின்பின் தேர்ச்செல் லுமாறுபோல முலைசென்று வசிகரித்தபின்பு அல்குற்பயன்கோடலின்.

இ - ள். செல்வத்தேகின்று போர்செய்யுங் காமன்சேனை, சிலம்பாகி யபறைகறங்காநிற்க அல்குலாகிய தேரைச்சமைத்து, முலையாகிய புரவியைப் பூட்டி, கண் அம்பாகக்கொண்டு, புருவமாகியவில்லை முடியவளைத்து, தலை வன்மேலே மறுபடையாக எழுந்ததென்க.

இதனால், அவர் வேட்கைசெலுத்தினமை கூறினார்.

(60)

459. நூல்பொரவரியநுண்மைநுசுப்பினையொசியவீங்கிக்
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்வீக்கிக்
கோல்பொர்ச்சிவந்தகோலமணிவிரற்கோதைதாங்கி
மேல்வரல்கருதிநின்றார்விண்ணவரமகளிரொத்தார்.

நூலெதிர்த்தற்கரிய. இன்னும் ஐயும் அசைச்சொல். கோல் - நரம்பு.

இ - ள். இடை தளரும்படிவீங்கி அடிபரந்து தளராதிருந்தமுலையைக் கச்சாற்கட்டி, விரலாற்கோதையைத்தாங்கி, சீவகன்வரவைக்கருதி, இமை யாதேபார்த்து மேனிலத்துநின்றவர் தெய்வமகளிரையொத்தாரென்க. (61)

460. ஆகமுமிடையும்கவடிபரந்தெழுந்துவீங்கிப்
போகமும்பொருளுமீன்றபுணர்முலைத்தடங்கடோன்றப்
பாகமேமறையநின்றபடைமலர்த்தடங்கணல்லார்
நாகம்விட்டெழுந்துபோந்தநாகர்த்தம்மகளிரொத்தார்.

அக - சுருங்கும்படி. பொருள் - சுணங்கு. புணர்முலை - நெருங்கின முலை. வேல்போலுங்கண். எழுந்து - உயர்ந்து.

இ - ள். எழுந்து வீங்கி ஈன்ற முலைத்தடம், ஒருபாதியேதோன்ற ஒரு பாதியறைய, ஒருவர்பின்பு ஒருவரின்நல்லார், நாகருலகத்தைவிட்டுப் போந்த நாகர்மகளிரையொத்தாரென்க. (62)

461. வாளரந்துடைத்தவைவேவிரண்டிடன்மலைந்தேவபோ
| லான்வழக்கொழியீண்டவணிமலர்த்தடங்கணெல்லா
நீள்குடர்நெறியைநோக்குநிரையிதழ்நெருஞ்சிப்பூப்போற்
காளைதன்றேர்செல்வீதிகலந்துடன்ஞெக்கவன்றே.

வாளரம் - அரவிசேடம்.

இ - ள். அரவினவேல் இரண்டு தம்மின்மலைந்தனபோல் ஆள்வழக்க மற மலைந்துகீண்ட கண்ணெல்லாம், கொடுமைசெய்யமாட்டாது தம்மிற் கலந்து, ஞாயிறுபோநெறியைநோக்கும் பூப்போலே காளைதேர் செல்வின்ற வீதியிலே சேரநெருங்கினவென்க. (63)

462. வடகமுந்தகிலுந்தோமொலையுமணியுமுத்துங்
கடகமுங்குழையும்பூணுங்கதிரொளிகலந்துமுதா
ரிடவகையெல்லையெல்லாமின்னினைத்திட்டதேபோற்
படவரவல்குலாராப்பயந்தனமாடமெல்லாம்.

வடகம் - அத்தவாளம் ; உடைவிசேடம். கதிரொளி - திங்களும்ஞாயி
றும்போலுமொளி. கலந்து, கலப்ப. வகை - குறுந்தெரு. நினைத்திட்டது,
ஒருசொல்.

இ - ள். வடகமுதலியன ஒளி தம்மிற் கலக்கும்படி சிலமின்னினைத்
தாற்போல மூதாரிடத்தினது கூறுபாட்டின் எல்லையெல்லாவற்றிலுமுள்ள
மாடமெல்லாம் அல்குலாராப் பெற்றனவென்க.

இனி, மூதாரெல்லையெல்லாம் வடகமுதலியன ஒளி தம்மிற்கலக்கும்
படி சிலமின் நினைத்தாற்போலவென்றுமாம். (ருச)

463. சு. மாதாகுமயிலினல்லார்மங்கலமரபுகூறிப்
போதகநம்பியென்பார்பூமியும்புணர்கவென்பார்
தோதகமாகவெங்குஞ்சண்ணமேற்சொரிந்துதண்ணென்
றுதுகுபிணையல்விசிச்சாந்துகொண்டெறிந்துகிற்பார்.

இதுமுதல், “வட்டுடை” (கோவி. சு0.) அளவும் ஒருதொடர்.

காதலொழுக்குகின்ற மயிலிற்காட்டின் நல்லார் - பரத்தையர். போதக -
போதுக ; “திருவேபுருக” (மண்ம. 10.) என்றாற்போல. இவன் அரச
னென்றறியாநின்றும் உலகங்காத்தற்குரியனென்று, ‘பூமியும்புணர்க’ என்
றார். தோதகமாக - வருத்தமாக. நல்லார், மங்கலங்கூறி, நம்பி, போதுக
வென்பாரும், புணர்கவென்பாரும், எவ்விடமும் சொரிந்து வீசி எறிந்துகிற்
பாரும்.

464. உ. கொடையுளுமொருவன்கொல்லுங்கூற்றினுங்கொடி
யவாட்போர்ப், படையுளுமொருவனென்று பயங்கெழு பனுவனு
ண்ணா, னடையுளாரசொல்லிற்றெல்லா நம்பிசீவகன்கட்கண்டார்,
தொடையலங்கோதையென்றுசொல்லுபுதொழுதுகிற்பார்.

உம்மையிரண்டும் சிறப்பு. வாட்போரையுடையபோலென்று போரிற்கு
விசேடம். பனுவல் - ஆராய்ச்சி. நடை - ஒழுக்கம். தொடையலங்கோதை -
கட்டுதலையுடைய அழகிய மாலை. கோதாய், துண்ணூல்வல்லார் கூறிற்று,
கொடையிலும் ஒருவன்கொடுப்பான் ; படையிலும் ஒருவன்கொடுப்பான் ;
இவ்விரண்டும் ஒருவனிடத்தே நில்லாவன்றே ; ஆயினும், இவ்விரண்டும்
சீவகனிடத்தே கண்டேமென்று தம்மிற்கூறி, அவனைத்தொழுதுகிற்பாரும்.
ஒன்றல்லவெல்லாம் பலவாதலின், இரண்டையும், ‘எல்லாம்’ என்றார்.
இவற்றிற்குக் கண்ணனும் அருச்சுனனுங்கொள்க. இனி, நிலையாமையையுணர்
ந்து, கொடைக்குநிகரில்லாதவன், அதனாற் படைக்கு நிகரிலாவெனென்று
சொல்லிற்றுமாம்.

465. ந. செம்மலைப்பயந்தநற்றாய்செய்தவமுடையளென்பா
ரெம்மலைத்தவஞ்செய்தாள் கொலெய்துவம்யாழுமென்பா
ரம்முலையமுதமன்னாரகம்புலர்ந்தமர்ந்துநோக்கித்
தம்முறுவிழுமவெந்நோய்தந் துணைக்குரைத்துநிற்பார்.

இவனைப்பயந்தமையால் தவமுடையளென்பாரும், இவனைப்பெறவிருக்
கின்றவன் எம்மலையிலேகின்று தவஞ்செய்தாளோ! யாரும் அதனைச் சேர்வே
மென்பாரும். 'தவஞ்செய்தார்கொல்' என்றும் பாடம். அகம்புலர்ந்து -
நெஞ்சலர்ந்து. தம்முடைய மிக்க சீரிய காமநோயைத் தம்மோழிக்குக்கூறி
கிற்பாரும்.

466. ச. சினவுநர்க்கடந்தசெல்வன்செம்மலரகலநானைக்
கனவினிலருளிவந்துகாட்டியாங்காணவென்பார்
மனவிரியல்குலார்தம்மனத்தொடுமயங்கியொன்றும்
வினவுநரின் திநின்றுவேண்டுமகூறுவாரும்.

நானையென்றார், இற்றைக்குக் காட்சியால் ஆற்றுவதின். காட்டி, இகர
வீற்றுவிங் கோள். செல்வனே, எம்மையருளி நானைக் கனவிடத்தேவந்து
நின் அகலத்தை யாங்காணக்காட்டுவாயாகவென்பாரும். மனவு - மணி. தாம்
கூறுவன ஒன்றும் கேட்பாரின்றாகவும் மயங்கிகின்று தாம் இவனிடத்து
விரும்புநகர்ச்சிகளைத் தம்மனத்தோடு கூறுவாரும். அல்குலார், இரண்டித்
துங்கூட்டுக.

467. ரு. விண்ணகத்துளர்கொன்மற்றிவ்வென்றிவேற்றுகிரிசிலொப்பார்
மண்ணகத்திவர்கொள்வார்மழுகறிநனையதோன்றல்
பண்ணகத்துறையுஞ்சொல்லார்நன்னலம்பருகவேண்டி.
யண்ணலைத்தவத்திறந்தார்யார்கொலோவளியரென்பார்.

மற்று, வினைமாற்று. தோன்றலை மண்ணிடத்து இம்மக்கள் ஒவ்வா
ராதலால், பின்னை இக்குரிசிலையொப்பார் விண்ணகத்துளரோ? அஃது அறி
கின்றிலேமென்பாரும்; இவ்வுலகின்மகளிர் ஈங்கில்லாததொருநலத்தைநுகர
வேண்டி இவ்வண்ணலைத் தாம்செய்த தவத்தாற்றந்தவர் தேவரோ, மக்க
ளோ, அவர் யாவராயினும் எல்லாராலும் அளிக்கத்தக்காரென்பாரும்.

468. கூ. வட்டுடைப்பொலிந்ததானைவள்ளலைக்கண்டிபொழ்தே
பட்டுடைசூழ்ந்தகாசுபஞ்சிமெல்லடி யைச்சூழ
வட்டரக்கனையசெவ்வாயணிகலங்கருகிக்காமக்
கட்டழலெறிப்பகின்றூர்கைவளைகழலகின்றூர்.

வட்டுடை - முடிந்தாளளவாக வீரருக்கும் உடைவிசேடம். காசு -
புரத்தின் மேகலை. அட்ட அரக்கு.

இ - ன். மயிலினல்லார், அமுதமன்னார், அல்குலாராகிய இவர்கள் என்பாரும் என்பாருமாய், வள்ளலைக்கண்டபொழுதே காமத்தீயெரிய வாய் கருகின்றவர்கள், பின்பு, மேகலைகுழ வளைகழல நின்றரென்க. (௧௫ - ௬௦)

469. வார்செலச்செல்லவிம்மும்வனமுலைமகளிர்நோக்கி
யேர்செலச்செல்லவேத்தித்தொழுதுதோக்கெவிப்பாற்
பார்செலச்செல்லச்சிந்திப்பைந்தொடிசொரிந்தநம்பன்
றேர்செலச்செல்லும்வீதிபீர்செலச்செல்லுமன்றே

வார்செலச்செல்ல - கச்ச மேலேபோகப்போக. இப்பால் - பின்பு. நிலத் திலே செல்லும்படி செல்லும்படி சிதறிச் சொரிந்தன; தொடி. பலவாதலிற் கூறினார். செல்லுமென்பது, நிகழ்காலமேயுணர்த்தும்.

இ - ன். நம்பன்தேர்செல்லுதலாலே இப்பாலுள்ளமகளிர், மறையுமள வுநோக்கின்று, அமுதுபோகாநிற்கப் போகாநிற்க ஏத்தித் தொழுது தோனை நாற்ற, அத்தோள்கள் செருகிக் காத்தற்குரிய தொடிகளையும்சொரிந்தன. பின்பு அவனதுதேர், செல்கின்றவீதியின் மகளிர்க்குப் பசப்புப்பரக்கத் தான் செல்லாநிற்குமென்க.

“நீப்ப நீங்காது வரின்வரை யமைந்து, தோட்பழி மறைக்கு முதலிப், போக்கில் பொலந்தொடி” (நற். ௧௩௬.) என்பர். முன் வளைகழலநின்றார்க்கு வருத்தமிடூதியால், தொடியும் கழன்றனவென்க. (௬௧)

470. வாண்முகத்தலர்ந்தபோலுமமைமலர்த்தடங்கண்கோட்டித்
தோண்முதற்பசலைதீரத்தோன்றலைப்பருகுவார்போ
னாண்முதற்பாசந்தப்படுங்கினார்நிற்பநில்லான்
கோண்முகப்புவியொடொப்பான்கொழுதிதிப்புரிசைபுக்கான்.

ஒளியையுடையமுகத்தே பூத்தமலர்போலும் குளிர்ந்த கண். புரிசை - தன்மனையைச்சூழ்ந்த மதில்.

இ - ன். அங்ஙனம்பசந்தவர், தம் தோளிற்பசலைதீரும்படி தோன் றலைப்பருகுவார்போலே கண்ணாலே வளைத்துப்பார்த்து நடுங்கினராய் நாண கியமுதற்றனை தடுத்தலாலே செல்லமாட்டாதுநிற்ப, தான் நில்லானாய்க் கொல்லுமுகத்தையுடைய புலிபோல்வான் புரிசைக்குள்ளே புக்கானென்க.()

471. பொன்னுகம்புரவியூட்டுவிட்டுடன்பந்திபுக்க
மன்னுகவென்றியென்றுமணிவள்ள நிறையவாக்கி
யின்மதுப்பவியும்பூவுஞ்சாந்தமும்விளக்குமேந்தி
மின்னுகுசெம்பொற்கொட்டில்விளங்குதேர்புக்கதன்றே.

வந்தி, வந்த.

இ - ன். புரவி, நுகம்பூட்டுதெல்லிட்டுப் பந்தியிலே புக்கன; பின்பு தே ராக்கு மதுவை வட்டில் நிறையவார்த்து, அம்மதுவாகியபலிமுதலியவற்றை வென்றிமன்னுகவென்றேந்த, அத்தேர் மகிழ்ந்து கொட்டிலிலேபுக்கதென்க.

472. இட்டவுத்தரியமெல்லென்றிடைசுவல்வருத்தவொல்கி
யட்டமங்கலமுமேந்தியாயிரத்தெண்மரீண்டிப்
பட்டமுங்குழையுமின்னப்பல்கலனெலிப்பச்சூழ்ந்து

த ர மட்டவிழ்கோதைமாநிலம்மைந்தனைக்கொண்டுபுக்கார்.

ஒல்கி - எதிர்கொண்டு.

மொதல்

இ - ன். ஆயிரத்தெண்மர் ஈண்டி, எட்டிமங்கலத்தையுமேந்தி, மின்ன
ஒலிப்ப உத்தரியம் இடையையும் சுவலையும் வருத்த எதிர்கொண்டு, சூழ்ந்து,
மைந்தனை உள்ளேகொண்டுபுக்காரென்க.

“சாமரை தீபந் தமனியப் பொற்குடங், காமர் கயலி னிணைமுதலாத் -
தேமருவு, கண்ணாடி. தோட்டி கதலிகை வெண்முரசு, மெண்ணிய மங்க
லங்க ளெட்டு.”

(௧௪௪)

473. தாயுயர்மிக்கதந்தைவந்தெதிர்கொண்டுபுக்குக்
காய்கதிர்மணிசெய்வெள்வேற்காணையக்காவலோம்பி
யாய்கதிரும்பும்பைம்பூனாயிரச்செங்குணன்றன்
சேயுயருலகமெய்தியன்னதோர்செல்வமுற்றார்.

பிள்ளை உயர்ச்சிமிகுதற்குக் காரணமானதந்தை; “சான்றோ னுக்குத
றந்தைக்குக் கடனே” (புறநா. ஈகஉ.) என்றார் பிறரும். காய்தல் - எறித்
தல்.

இ - ன். தாயுந் தந்தையும் பிள்ளையை எதிர்கொண்டுபுக்கு, ஆலத்தி
முதலியவற்றாலேபரிகரித்து, உலகைப் பெற்றாலொத்ததோர் செல்வத்தைத்
தாழுற்றாரென்க.

(௧௪௫)

474. க. தகைமதியெழிலுவாட்டுந்தாமரைப்பூவினங்கட்
புகைநுதியழலவாட்கட்பொன்னாள்புல்லநீண்ட
வகைமலிவரைசெய்மார்பின்வள்ளலைக்கண்டெண்ணடார்த்
தொகைமலிதொறுவையாளுந்தோன்றன்மற்றின்னகூறும்.

475. உ. கேட்டிதுமறக்கநம்பிகேண்முதற்கேடுசூழ்ந்த
நாட்டிதைவிசையென்னுநாறுபூங்கொம்பனை
வேட்டிதைப்பாரமெல்லாங்கட்டியங்காரன்றன்னைப்
பூட்டிமற்றவன்றனாலேபொறிமுதலடர்க்கப்பட்டான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. தான்மதிக்குக்கடாதே மதியைத்தான்கெடுக்கும் பொற்றாமரை
யிற்றிருப் பொருந்தும்படி பெருத்த மார்பினையுடைய வள்ளலைக்கண்டு சில
மொழிகளைக்கூறாநிற்கும் நிராயையாளும் வண்டாரையுடைய நந்தகோனெ
ன்க. மற்று, வினைமாற்று. இன்ன - இத்தன்மையவாகியமொழிகளை; இன்ன
கேளென மேலேகூட்டுக.

உ. பொறிமுதல் - இருவினையும் செய்தற்குக்காரணமானஉயிர் ; “தொழிமுத னிலையே” (தொல். சொல். வேற் - ம. உக.) என்றதோல நின்றது.

இ - ள். வள்ளலைக்கண்டுகூறந்தோன்றல், நம்பி, இதனைக்கேட்டு மற்பபாயாக ; பின்னை இன்னகேட்பாயாக ; அவ்விரண்டும்யாவையெனின், கொம்பனாவிரும்பிப் பல்லுயிரைக்காக்கின்றபாரத்தையெல்லாம் கட்டியங் காரணப்பூட்டித் தனக்குமுன்னேநாட்டிற்குக் கேடுகூழ்ந்த இறை அவனாலே உயிர்போக்கப்பட்டானென்க. (சுசு - ஏ)

476. கோலிமுக்குற்றநூன்றேகொடுமுடிவவாயொன்றேறிக்
காலிமுக்குற்றுவீழ்ந்தேன்கருந்தலைகளையலுற்றேன்
மால்வழியுளதன்றாயின்வாழ்வினைமுடிப்பவென்றே
யாலம்வித்தனையதெண்ணியழிவினுளகன்றுநின்றேன்.

காலோடி வீழ்ந்தேனாக வீழ்ந்தென்றது - கட்டியங்காரன் இவன் அரசு
நேடிமந்தானென்று தன் சுற்றத்தையழிப்பென்றாகுந்தி.

இ - ள். அவனால் உயிர்போக்கப்பட்டஅன்றே வரையேறி வீழ்ந்து
உயிரைப்போக்கலுற்ற யான், மால்வழி ஆலம்வித்துப்போலத் தெறித்துப்
போய் மறைந்தது பின்தோன்றினதில்லையாயின் உயிரைப்போக்குவென்றே
எண்ணி, வருத்தத்தே மிக்குகின்றேனென்றானென்க.

தேவிக்குப் பிள்ளையுண்மையறிதலிற் கூறினானென்க. இது, கேட்டு
மறக்கவென்றமொழி. (சுஅ)

477. குலத்தொடுமுடிந்தகோன்றன்குடிவழிவாராநின்றே
னலத்தகுதொறுவினுள்ளேனாமங்கோவிந்தனென்பே
னிலக்கணமமைந்தகோதாவரியெனவிசையிற்போந்த
நலத்தகுமனை விபெற்றநங்கைகோவிந்தையென்பான்.

குலம் தோன்றுதலருமைபற்றிப் பின்னும் ‘முடிந்த’ என்றான். தன்குல
மெல்லாம் இப்பொழுதுதானாய்நின்றவின் வாராநின்றேனென்றான். நலத்
துக்குத்தக்க.

இ - ள். யான், கோன்குடிவழிவாராநின்றேன் ; இடையிடத்தேன் ;
பெயர் கோவிந்தனென்றுகூறப்படுவேன் ; கோதாவரியென்றுகூறிப் புகழால்
எங்கும்பரந்த இலக்கணமமைந்த என்மனைவிபெற்றநங்கை கோவிந்தையெ
ன்று பெயர்கூறப்படுவாளென்க. (சுக)

478. வம்புடைமுலையினொன்மடமகன்மதர்வைநோக்க
மம்படியிருத்திரெஞ்சத்தழுத்தியிட்டனையதொப்பக்
கொம்பபிதுசுப்பினுளைக்குறையிரந்துழந்துநின்றேன்
நம்படைதம்முள்ளெல்லாநகைமுகமழிந்துநின்றேன்.

இ - ள். முலையினொளியு என்மகனோக்கம், எல்லார்க்கும் அம்பைத்
தோளமுயிலேசெல்லவலித்து நெஞ்சிலே அழுத்தியதன்மையை ஒத்தலாலே,

அந்துசப்பினுளைப் பெறவேண்டுமென்று வருந்திநின்ற நம் ஆயரிடத்தெல்லாம் முகச்செவ்வியின்றி மறுத்துநின்றேனென்க.

தான்மகட்கொடுத்தலின் நம்படையென்றான். சீவகன்விரும்பிக்கோடற்கு மகளை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக்கூறினான். (எ0)

479. பாடகஞ்சுமந்தசெம்பொற்சீமடிப்பரவையல்குற்
சூடகமணிந்தமுன்கைச்சுடர்மணிப்பூணினை
யாடகச்செம்பொற்பாவையேழுடன் றருவலைய
வாடலில்வதுவைகூடிமணமகனாகவென்றான்.

இ - ள். ஐயனே, அடிமுதலியவற்றையுடைய கோலந்தையைப் பாவை ஏழுடனேதருவேன். குறைவற்றமணம்பொருந்தி மணமகனாவாயாகவென்றென்க.

இஃது இன்னவாகியமொழியைக்கேளென்றது. 'என்றான்' என்பதனை, அகன்றுநின்றேன்' (கோவி. சுஅ.) என்பதனோடுங்கூட்டுக. (எக்)

வேறு.

480. க. வெண்ணெய்போன்றாறினியண்மேம்பால்போற்றீஞ்சொல்ல
ருண்ணவுருக்கியவானெய்போன்மேனியள்
வண்ணவனமுலைமாதர்மடநோக்கி
கண்ணுங்கருவிளம்போதிரண்டேகண்டாய்.

இதுமுதல், "குலநினையல்" (கோவி. எசு.) அளவும் ஒருதொடர்.

மேம்பால் - உண்டற்குமேவும்பால்; ஈற்றுமிசையுசரம் மெய்யொடுங்கெட்டது. உண்ண - தீய. உம்மை, சிறப்புமமை.

481. உ. சேதாநறுநெய்யுந்தீம்பால்சுமைத்தயிரும்
பாதாலமெல்லாநிறைத்திவிவல்பைந்தாரோய்
போதார்புணைகோதைசூட்டுன்னடிச்சியை
யாதாவதெல்லாமறிந்தருளியென்றான்.

சுமைத்தயிர் - ஆடைத்தயிர். யாதுஆவது - இத்தால்வரும் தீங்கென். (0)

482. ஈ. குலநினையனம்பிகொழுங்கயற்கண்வள்ளி
நலனுகர்த்தானன்றேநுந்தார்முருக
னிலமகட்குக்கேள்வனுநீணினாநப்பின்னை
யிலவலர்வாயின்னமிர்தம்மெய்தினுனன்றே.

நப்பின்னை - அவள்பெயர்; ந - சிறப்புப்பொருளுணர்த்துவதோரிடைச் சொல்; நச்செள்ளை, நப்பாலத்தன், நக்கீரன் என்றாற்போல; நம்பின்னை, விகாரமுமாம்.

இ - ள். பைந்தாரோய், நம்பி, முலையினையும் காதலினையுமுடைய மடநோக்கி, வெண்ணெய்போற்குழைந்து இனியள்; சொல்லன்; மேனியள். அவையன்றி அவள் கண்களும்பூவிரண்டேகாண்; அவளை வரைந்தால் யாது

ஆவது? யாமறிய முருகன் வள்ளினலம் நுகர்ந்தானன்றே; திருமால் பின்னையைப் புணர்ந்தானன்றே; ஆதலால், குலத்திற்குழவு கருசாதொழிக்; இனியான் கூறினவெல்லார் திருவுள்ளம்பற்றி நின்னடிச்சியைக் கோதைகுட்டுவாயாக; சூட்டுமிடத்துக் கலியாணஞ்செய்தற்குச் சிறியேனல்லேன்; நெய்யும் பாலும் தயிரும் பாதாளமெல்லாம் நிறைப்பேனென்றானென்க.

மணமகனாகவென்றவிடத்து முகச்செவ்விகாணுமையின், பின் இது கூறி உடம்படுத்தினான். (௭௨ - ௪)

வேறு.

433. கன்னியர்குலத்தின்மிக்கார்கதிர்முலைக்கன்னிமாற்பு முன்னினர்முயங்கினல்லான்முறிமிடைபடலைமாலைப் பொன்னிழைமுகளிரொவ்வாதவரைமுன்புணர்தல்செல்லாரின்னதான்முறைமைமார்தர்க்கெனமனத்தெண்ணினானே.

இ - ள். நங்குலத்தோர், வகைமாலையினையும் இழையினையுமுடைய மகளினை வரையுமிடத்து, கன்னியரிற் குலத்தின்மிக்காருடைய அழியாத மார்பத்தை எதிர்ப்பட்டாராய்முயங்கினல்லது, தங்குலத்திற்கு ஒவ்வாதவரை முற்படவரையார்; அதுவுமன்றித் தேவரையொழிய மக்கட்கு முறைமை இத்தன்மையதாயிருந்ததெனக் கருதி, பின்பு, தன்மனத்தே பதுமுகனுக்குக் கொடுப்பதாகவெண்ணினானென்க. (௭௩)

484. கோட்டிளங்களிறுபோல்வானந்தகோன்முகத்தைநோக்கி மோட்டிளமுலையினுணின்மடமகளெனக்குமாமான் சூட்டொடுகண்ணியன்றையென்செய்வானிவைகள்சொல்லி நீட்டித்தல்குணமோவென்றுநெஞ்சகங்குளிர்ப்பச்சொன்னான்.

சூட்டொடு கண்ணியன்றே' என்றது, இடுந்தன்மையன்றிச் சூட்டுந் தன்மையோடுகூடிய கண்ணியல்லவோவென்றும் நெற்றிச்சூட்டும்கண்ணியு மல்லவோவென்றும் இரண்டுபொருளுணர்த்தும்; உணர்த்தவே மார்பிற்கு மாலையிடுகவென்றும், தலைக்கு மாலேசூட்டுகவென்றும் பெரும்பான்மையும் வழக்குநடத்தலின், தலைமேல் வைக்கப்படும் கண்ணியென்றானாக நந்த கோன் கருதினானும். நெற்றிச்சூட்டு ஆடவர்க்காகாததன்மையும், கண்ணி ஆடவர்க்கு ஆந்தன்மையும்போல, தன்குலத்திற்கு ஆகாமையிற் சூட்டின்றன் மையும், பதுமுகன்குலத்திற்குச் சிறிதுபொருந்துதலிற் கண்ணியின்றன்மையுமுடையனென்று சீவகன் கருதினானும்; கோபாலரினும் வாணிகஞ்செய்வா ருளராதலின்.

இ - ள். களிறுபோல்வான், நந்தகோன்முகத்தைப்பார்த்து, முலையினு ளாகிய நின்மகள், மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியல்லவோ, இவை கள்சொல்லி நீட்டித்தல் செய்வானேன்? இதுகுணமோவென்று நெஞ்சிடங் குளிரும்படிகூறினானென்க.

இனி, மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியன்றேயென்றது : தனக்கு ஆகாமையிற்புலாவும், பதுமுகற்கு ஆதலின்பூவுமாகக் கருதினென்றுமாம். இனி, மாண்கூட்டுமாம். இனி மா வடசொல்லாக்கி ஆகாதென்றுமுரைப்பர். (எசு)

485. தேன்சொரிமுல்லைக்கண்ணிச்செந்துவராதையாயர்
கோன்பெரிதுவந்துபோகிக்குடைதயிர்குழம்புக்கு
மான்கறிகற்றகூழைமௌவல்சூழ்மயிலைப்பந்தர்க்
கான்சொரிமுல்லைத்தாரான்கடிவினைமுடிகுவென்றான்.

துவருட்டினவாடை. தயிர்முழங்கப்புகுதல் நன்னிமித்தம். கறிகற்ற - கமத்தலைக்கற்ற. மௌவல் - மல்லிகைவிசேடம். மயிலை - இருவாட்சி. கடிவினை - சமாவர்த்தம்.

இ - ன். முல்லைத்தாரானாகிய ஆயர்கோன் உவந்துபோய்ப் புக்குப் பந்தரிலே கடிவினை முடிவதாகவென்றானென்க. (எசு)

486. கனிவளர்கிளவிகாமர்சிறுதுதல்புருவங்காமன்
குனிவளர்சிலையைக்கொன்றருவளைக்கண்கயலைக்கொன்ற
வினியுளரல்லராயரெனச்சிலம்பரற்றத்தத்து
பனிவளர்கோதைமாதர்பாவையைப்பரவிவைத்தார்.

குனிவ, விகாரம்.

இ - ன். மாதர், கனித்தமைதோற்றுகின்ற கிளவியையுடையாளுடைய ததலும் புருவமும் சிலையைக்கெடுத்தன; கண்கயலைக்கெட்டு - வினியுளரல்லராயரெனச்சிலம்பரற்றத்தத்து பாவையைத்தத்து பரவி வைத்தாரென்க. (எசு)

487. நாழியுனிமுதுநாகாகன்கன்றுதின்னொழிந்தபுற்றோய்த
தூறிதொருவுந்தோமும்போன்றுடன்அக்கவென்று
நாழிருங்குழலினுளைநெய்தலைபெய்துவாழ்த்தி
மூழைநீர்சொரிந்துமொய்கொளாய்ச்சியராட்டினாரே.

இ - ன். ஆய்ச்சியர், குதலினுளைப் பசுவும் கொடியும்போன்று ஊழிதோறும் நீயும் தின்னணவறும் சேரமும்பீராகவென்று வாழ்த்தி, நாழியுனிநெய்யிழுதை நாகாகய பசுவிற்கன்றிநின்றபுல்லாடெனதொய்த்து, அந்நெய்யைத் தலையிலேவாழ்த்து, மூழையிலே நீளச்சொரிந்து ஆட்டினாரென்க. (எசு)

488. நெய்நிலைப்பசும்பொற்றோடுநிழன்மணிந் துழையுநீவி
மைவிநிசூழலினுளைமங்கலக்கடிப்புச்சேர்த்திப்
பெய்தனர்ப்புணையன்மாலையோரிலைச்சாந்துபூசிச்
செய்தனாசிறுபுண்மோலந்தொறுந்தியாதிசைந்துகின்றார்.

இ - ன். கருமைவிரிந்தகுழலினுளை, நெய்விலையாலுண்டான பொற் றோட்டையும் குழையையுநீக்கி மங்கலமானகடிப்பிணையையிட்டு மாலையை இட்டனராய் ஓரிலையில் இடுவித்துவந்தசந்தனத்தையும்கூசிக் கோலஞ்செய் தார் ; அதுகண்டு ஆய்ச்சியர் திகைத்துநின்றாரென்க. (அ0)

489. ஏறங்கோண்முழங்கவாயரெடுத்துக்கொண்டேகிழ்தூர்ச் சாமெங்குமயரப்புக்குநந்தகோன்றன்கையேந்தி வீறுயர்கலசநன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான் பாறுகொள்பரிதிவைவேற்பதுமுகமரற்கென்றே.

இ - ன். ஆயர், ஆகோட்பறைமுழங்காநிற்க அவனை எடுத்துக்கொண்டு மூதுரெங்கும் சாறயர எகிப் பின்பு கந்துகண்மனையிலேபுகுதலின், நந்த கோன், தன்கையிலே கலசத்தையேந்தி நீராச்சொரிந்தான் ; வீரனும் பதுமுக னுக்கென்றுகூறி ஏற்றானென்க.

வீறு - வேரென் றற்கில்லா அழகு. மணஞ்செய்தமை கூறினார். (அக)

490. நலத்தகையவட்குநாகானயிரத்திரட்டினன்பொ னிலக்கணப்பாவையேழுங்கொடுத்தனன் போகஃப்பா லலைத்ததுகாமன்சேனையருதுணையம்புமுழ்க முலைக்குவட்டிடைப்பட்டாற்றான்முத்தாகமுயங்கினுனை.

நலத்தகை - நன்மையையுடைய அழகு. காமன்சேனை - கண்ணும் முலையும்.

இ - ன். கோவீர்தகைகுப் பசு இரண்டாயிரமும், பொற்பாவை எழும் கொடுத்தனனாய் நந்தகோன்போக, இவ்விடத்தே பதுமுகனைக் காமன்சேனை வருத்திற்று ; அவ்வளவிலே அவன் அம்புகைத்தலாலே ஆற்றானும் முலைச்சிக ரங்களுக்கிடையே முத்துகவீழ்த்த முயங்கினுனென்க. (அ2)

வேறு.

491. கள்வாய்விரிந்தகழுநீர்பிணைந்தன்னவாகி வென்றவன்மிளிரந்தநெடுங்கண்விநாநாறுகொதை முள்வாயெயிற்றாறமுதம்முனியாதுமாந்திக் கொள்ளாதவன்பக்கடற்பட்டனன்கோதைவேலான்.

கள்வாய் விரித்த - சேன் வாயிலே பரத்த.

இ - ன். வேலான், இன்பத்தைச்செய்தலின் அலர்சின்ற கழுநீரின்கு சேர்த்தாற்போன்ற தன்மையவாய்த் துன்பத்தைச்செய்தலின் வேல்போற் பிறழ்ந்த கண்ணினையுடைய மணந்தோற்றுகின்ற கோதையுடைய எயிற்றின் மாறாதஅமுதத்தை வெறாமல் உண்டு, கரைபுரண்ட இன்பக்கடல்வே அழுந் தினுனென்க. (அ3)

492. தீம்பாற்கடலைத்திரைபொங்கக்கடைந்துதேவர்
தாம்பாற்படுத்தவமிர்தோதடமாலேவேய்த்தோ
ளாம்பாற்குடவர்மகளோவென்றிரைவநைய
வோம்பாவொழுக்கத்துணர்வொன்றிலனையினே.

திரை, கடைசிறகாலத்துப் பிறந்தது. தாம்பால், ஆம்பால் இரண்டும்
விகாரம்; இனி, ஆம்பால் - பெரும்பாலுமாம்.

இ - ள். இவள், தேவர் கடலைக்கடைந்து தம்மிடத்தே அகப்படுத்த
அமுதமோ! அன்றி அழகிய பாலைபுடைய இடையர்மகளோ! என்று நயப்
புரைத்துப் பின்னும் பரிகரிக்கவொண்ணாத புணர்ச்சியொழுக்கத்திலே மாலை
யினையும் தோளினையுமுடைய அரிவை அவசமாகத் தானும் அறிவு மயங்கினு
னென்க.

இவ்விலம்பகம், வீரமகளைச் சேர்ந்தமைகூறிற்று.

(அச)

உ.—கோலிந்தையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆக்கக் கவி - சுகுட.

காந்தருவதத்தைதயாரிலம்பகம்.

493. க. இங்கிவர்களிவ்வாறிருந்தினிதுவாழச்
சங்குதருநீணிதியஞ்சாலவுடைநாய்கன்
பொங்குதினாமிதுபொருமால்களிறுபோன்றோர்
வங்கமொடுபோகிதிவந்துதரலுற்றான்.

இவ்விடத்தே பின்னையாரும் சுற்றமும் இருந்து இனிதாக வாழாநிற்க, நாய்கன் பரிவுதீர்த்து மட்டவழிகோதையோடே மனையிலே மகிழ்ந்து புக்கா னெனக்கூட்டி, “கட்டழல்” (காந்த. கூக.) என்னும் கவியளவும் ஒருதொட ராக்குக. இதற்குக் காரணம் என்னையோவெனின், ஆசிரியன், “ஆண்டு நேரெல்ல” (நாம. ஈசுசு.) என்கூறிய பின்பு, சுதஞ்சனனும், “பன்னிரு மதியின்” (பது. ௫௫.) என்றும், “ஆறிருமதியின்” (பது. ௫௬.) என்றும் கூறினமையால், ஆசிரியன் முந்நூற்றறுபத்தைந்துநாள் ஓர்யாண்டான சௌ ரமானபட்சம்பற்றிக் கூறினானென்றும், தேவன், ‘மதியின்’ என்று மதியைக் கருதிச் கூறினமையின், சாந்திரமான பட்சம்பற்றிக் கூறினானென்று முணர்க. அங்ஙனங் கூறுகின்றபொழுது, ஆசிரியன், மாசித்திங்களில் முத்தறேதியில் அபரபட்சத்துத் தசமியிலே கூறினானென்றும், தேவன் பங்குனித்திங்களில் நாலாந்தேதியில் அபரபட்சத்துச்சுதர்த்தசியிலே கூறினானென்றுங்கொள்க. எனவே ஆசிரியன், ‘யாண்டு’ என்றது முந்நூற்றறுபத்தைந்து நாளாதலா னும், தேவன், ‘பன்னிருமதியின்’ என்றது மாசித்திங்களிறேன்றிய பங்கு னிப்பிறைமுதலாக மேல்வருகின்ற மாசியிற் பங்குனிப்பிறையளவும் பன்னிரு மத்யாமாதலானும் இருவரும் இரண்டுதிங்களிற் கூறினாரேனும் ஓரியாண் டென்பது பெற்றும். சௌரமான பட்சத்தாலே ஐந்து நாள் ஏறுகின்றதாக லின், ஆசிரியன்கூறியது அம்மாசியில் உவாவின் முன்கழித்த தசமியிலெனக் கொள்க. இது, “நானக்கிடங்கு” (காந்த. கூஅ.) என்னும் கவியாலுமுணர்க. மாசித்திங்களில் ஆளுத்தேதி அமாவாசைமுதல் பங்குனித்திங்களில் ஐந்தாந் தேதிவரை சாந்திரமான பட்சத்தாற் பங்குனியாகையாலே மண்டபமெடுத்தலும் விவாகங்களுமுரியவாயின. இவ்விடத்தில் சௌரமானபட்சத்தால் மாசித்திங்கள் கொள்ளார்; சாந்திரமான பட்சம் சுற்றத்தாகலின். இங்ஙனம் இருவரும் ஆண்டுக் கூறுகின்ற நாளிடைவில்லாடத் சரிதமாகிய நினாமிட்ட லும், தத்தையையும் சௌரமாலையையும் வரைதலும். சிறைவிடுத்தலும் நிகழ்த் தன மாகியிலும் பங்குனியிலே சிறிதநாளிலு மென்பது உணர்த்தற்கு மேலே, “பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்” (சௌ. க.) என்றார். மேலே தோழர் பின்

னையார்க்குத் தத்தையது ஓலை கொடுத்ததிலே, “ஐந்துமதியெல்லையினையான் டெடையனாகி” (கனக. ௩௧௬.) எனவே இவ்வோலை எழுதுவதற்கு முன்னே எழுதிங்கள்சென்றனவென்றாராதலின், இராசமாபுரத்தே முப்பத்தைந்து நாளும், “இங்ஙன மிரண்டுதிங்களேகலும்” (பது. ௧௬௪.) என்றும், “கழிந் தனவிரண்டுதிங்கள்” (கேம. ௮௩.) என்றும் கூறுதலால், பதுமையாரிடத் தும் கேமசரியாரிடத்தும் பங்குனிமுதலாக நான்குதிங்களும், இவ்வோலை எழுதுதற்குமுன்னே கனகமாலையாரிடத்து இரண்டிதிங்களும், ஆக எழுதிங் களும் சென்றனவென்று தேவர் திங்களைப்படுத்தக் கூறுதலின், ஈண்டு ஸ்ரீதத்தனுக்கு, “அணங்களுரோடறுமதிகழிந்தபின்னை” (காந்த. ௧௩.) என் றல் பொருந்தாதென்பது பற்றி, முன்னிகழ்ந்ததோர் கதை தேவர்கூறுகின்ற ரென்றே பொருளுணர்த்தல் வேண்டிற்றென்றுகொள்க.

“சங்குதரு” முதலாக, “மடவார்கள் கடனென்றெழுந்து போந்தான்” (காந்த. ௬.) இறுதியளவும் ஒருதொடர்.

உடைநாய்கன், வினைத்தொகை; சங்கமென்னும் இலக்கத்தை மேன் மேலேதருகின்ற பெரியபொருள் மிகவுங்கெட்டநாய்கன். “கலத்தினுங் காலி னுந் தருவன ரீட்டக், குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வர்” (சிலப். மனை. ௭ - ௮.) என்று இளங்கோவடிகளும் கூறினமையின், பொருளுடைய வன்றான் இருந்து பொருள்தேடுதலும் பொருளில்லாதவன்றான் கலத்திற் சென்று பொருள்தேடுதலும் வேண்டுதலின், இவனையும், ‘ஓர்வங்கமொடு போகி நிதிவந்துதரலுற்றான்’ என்றும், “ஊனமெனுமின்றியினிதோடுகவி தென்றான்” (காந்த. ௮.) என்றும் ஒருவங்கமே யுளதாகத் தேவர்கூறினமை யால், பொருளின்றித்தான் செல்கின்றானென்றுணர்க. பொருமால் களிறு போன்று பொங்குதினாமீதே ஒருவங்கத்தோடு போய்வந்து நிதி தரலுற்றா னென்க.

494. உ. மின்னொழுகுசாயன்மிகுபூப்பதுமைகேள்வன்

கொன்னொழுகுவேலியவதத்தன்குளிர் தூங்குந்

தன்வழியகாளைசீதத்தனவன்மன்போற்

பொன்னொழுகுகுன்றிலுறைபோர்ப்புலியொடொப்பான்.

மின்னொழுகுசாயல் - ஒளிபரக்கும் சாயல். சாயலினையும் பூணினையு முடைய பதுமைகேள்வன்; பதுமை - ஸ்ரீதத்தன்மனையான். கொன் ஒழுகு வேல் - அச்சம்பரக்கின்றவேல். குளிர், திசைச்சொல்; குளிருமென்னும் வினைச்சொல் குளிரெனத்தொழின்மேனின்றது; இருப்பென்றவாறு; செப் புப்போல். இப்பொழுது மனையிடத்து இருப்புச்செறியும் யவதத்தன்வழியில் ஸ்ரீதத்தன். அ, அசைச்சொல். அவன்மன்போற்காளை - தந்தையையொக் குங்காளை. பொன் அசும்பாக ஒழுகும் குன்றிலேதங்கும் புலியொடொப்பான்.

495. ஈ. இம்மியன துண்பொருள்களீட்டிநிதியாக்கிக்

கம்மியருமூர்வர்களிரோடை நுதல்குட்டி.

யம்மிமிதந்தாழ்ந்துசுனைவிழந்ததறஞ்சால்கென்
றும்மைவினைநொந்துபுலந்துடலுணர்வன்றே.

திரு. - மத்தந்த ப்புல்லரிசி; குறைந்ததோர் எண்ணுமாம். பிறர்தொழில்செய்வாரும் சிறியபொருள்களைத்தேடிப் பெரியபொருளாக்கி, அதனானே களிற்றின்றுதலிலே பட்டத்தைக்கட்டி, அதனை ஏறுவர். இதனால், நெடுங்காலமாகப் பொருள்தேடுமாறு கூறினான். ஆழ்தற்குரிய அம்மி மிதந்து மிதத்தற்குரியகரை ஆழ்ந்து வீழ்ந்ததென்றது, உயர்ந்தோர் வாழாதே தாழ்ந்தோர் வாழ்ந்ததனை.

496. ச. உள்ளமுடையான்முயற்சிசெய்யவொருநாளே
வெள்ளநீதிவிழும்வீனாயாததனிநிலில்ல
தொள்ளையுணர்வினன்னவர்கள் சொல்லின்மடிகிற்பி
னெள்ளுநர்கட்கேக்கழுத்தம்போலவினிதன்றே.

முயலுமுள்ளமுடையான். வருந்தாமல் ஒருநாளே வெள்ளமென்னும் எண்ணியுடைய பெரும்பொருள் திரளும். இதனால், ஒருநாளை முயற்சியிலும் வருமென்றான், முயற்சியின்பெருமைகூறுதலின். இனி, நல்வினைவந்துதலு வது ஒருநாளிலே யென்றுமாம். ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு; “எபெற்றுகும்” என்றார். (தொல். சொல். உரி. எ.)

497. னு. செய்கபொருள்பாருஞ்செறுவாணைச்செறுகிற்கு
மெஃகுபிறிதில்லையிருந்தேயுயிருமுண்ணு
மையமில்லையின்பமறனோடவையுமாக்கும்
பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றல்லபிறபொருளே.

செறுவார் - செறப்பவொர், ‘எவையும்’ என்றும் பாடம். மற்று, அசை நிலை.

498. கூ. தூங்குசிறைவாவலுறைதொன்மரங்கனென்ன
வோங்குசுலகையவதனுட்பிறந்தவீரர்
தாங்கல்கடனாகுந்தலைசாய்க்கவருதீச்சொ
னீங்கனம்மடவார்கள்கடனென்றெழுந்துபோந்தான்.

வாவலுறையுமாம் - ஆல். ஆல் தான்கெட விழுது தாங்கினுற்போல. தீச்சொல் - இவன்பிறந்து இக்குழிகெட்டதென்னுஞ்சொல். நீங்கல் - தாங்காதுபோதல்.

இ - ள். பரீதத்தன், காளை, புலியொடொப்பான், பதுமைகேள்வன், அவன் நிதியங்கெட்ட நாய்க்குதலால், தான்போய்ப் பொருடாக் கருதினான்; அங்ஙனங்கருதி, கம்மியரும் களிற்றேறுவர்; ஆதலால் முயற்சியே நன்மென்று கருதாதே வாழாதார் வாழக்காண்டலின் முயற்சிவேண்டா; அறமே அமையுமென்றுகருதி முற்பிறப்பில் நல்வினைசெய்யப்பெற்றிலேமென்று நொந்து அம்முயற்சியை வெறுத்துக் கலாய்த்திருத்தல் ஒருவர்க்கு அறி

வன்று; அதுவேயுமன்றி உள்ளமுடையான் முயற்சியைச்செய்ய ஒருநாளே நிதி திரளும்; அந்நிதியாலே எல்லாத்துப்புரவுகளும் உளவாம்; அங்ஙனம் எல்லாமாசின்ற முயற்சியைவிட்டுப் புரைபட்ட உணர்வினவர்கள், வருவது இடைத் தங்காதென்னுஞ் சொல்லான் மடிந்திருப்பின், அவ்விருப்புப் பகை வர்க்கு ஒரு தலையெடுப்புப் பெற்றாற்போல இனிதாயிருக்கும்; அங்ஙனம் அவர் தலையெடாதபடி எல்லாரும் பொருளைத்தேடுக; தேடினாற் பகைவ ி) னைக்கொல்லும்படை அதனையொழியில்லை; தான் அஷ்ஷீடத்து இருந்தே யும் பகைவனைக்கொல்லும்; அதுவன்றித் தான் உளவாக இன்பத்திற்கு ஐய மில்லை; ஆதலின், அறத்தோடே முற்கூறிய வற்றையும் உண்டாக்கும் மெய் யாகியபொருளே நன்குமதிக்கும் பொருள்; ஒழிந்த பொருள் நன்குமதிக்கும் பொருளல்ல; ஆதலின், இப்பொருளைக்கொண்டு தங்குலரைகிறவளவிலே ஆல மரத்தின் வீழ்போலத் திச்சொற்பிறவாமைத் தங்குலத்தைத்தாங்கல் அத னுட்பிறந்தவருடைய கடனாகும்; தங்குலத்தைத் தாங்காதுபோதல் பேதை யரது கடனாகும்; ஆதலால், யானும் முயன்று பொருள்தேடி என் குலத்தைத் தாங்குவேனென்று கூறி எழுந்திருந்து பண்டசாலையேறப்போந்தானென்க.

இவையெல்லாம், தன் பொருட்குறைபாட்டாற் கூறினான். (க - கூ)

499. மோதுபடுபண்டமுனியாதுபெரிதேற்றி

மாதுபடுநோக்கினவர்வாட்கண்வடுவற்ற

தாதுபடுதார்கெழியதங்குவரைமார்பன்

கோதுபடவில்லகுறிக்கொண்டெழுந்துபோந்தான்.

மாதுபடு - பெருமைபட்ட, வடு உற்ற கண் தங்குமார்பு - வடுவகி னையொத்த கண் தங்குமார்பு; வரைபோலுமார்பு; தார்கெழியமார்பு. கண் ணெளிமழுங்குதற்குக் காரணமான தாருமாம்.

இ - ள். மார்பன், பண்டத்தைப் பெரிதாகவேற்றிக் குற்றமற்ற நன் முகூர்த்தத்தையும் கைக்கொண்டு பண்டசாலையினின்றும் கடற்கரையேறப் போந்தானென்க. (எ)

500. வானமுற்றீண்டபுகழ்மாரிமழைவள்ள

முனமெனவேண்டுநர்கள்வேண்டுவனநல்கி

நானமிகநாறுகமழ்குஞ்சியவனேறி

யூனமெனுமின்றியினிதோடுகவிதென்றான்.

இ - ள். குஞ்சியவனாகிய வள்ளல், தானமென்று ஒரு பெயரையிட்டு வேண்டுவார் வேண்டுவனகொடுத்து மரக்கலத்தேறித் தெய்வத்தையோக்கி இக்கலம் திங்கு சிறிதுமின்றி நன்றாக ஓடுவதாக வென்றானென்க.

மாரிமழை - மாரிக்காலத்துமழை. கமழ் குஞ்சி-இயல்பானமணம் கமழ் குஞ்சி. இதலை, முன்பு பலகலங்களும் திங்குற்றனவென்பது பெற்றாம். (அ)

501. ஆடுகொடியுச்சியணிகூம்பினுயர்பாய்மூன்

நீடுபடச்செய்தினையரேத்தவிமிழ்முந்நீர்க்

கோடுபறையார்ப்பக்கொழுந்தாட்பவளங்கொல்லா

வோடுகளிரொப்பவினிதோடியதையன்றே.

இ - ள். கொடியணிந்த கூம்பிலே மூன்றுபாய் காற்றுமுகக்கும்படி ருழையக்கட்டுதலாலே, முந்நீர்பிறந்த சங்கும்பறையும் முழங்காநிற்கப் பவ ளக்கொடியை அறுத்து, ஓடுகின்றகளிறுபோலக் கம்மகாரர் கொண்டாடும் படி நன்றாக ஓடிற்றென்க.

இதனால், காற்றுமுகந்த பொழுது ஓடினவிசை கூறினார். (க)

502. திராகடருஞ்சங்குகலந்தாக்கித்திரண்முத்தங்

கரைகடலுட்காலக்கணைபின்னொழியமுந்நீர்

வனாகிடந்துகீண்டதெனக்கிறிவளர்தீவி

னிரையிடறிப்பாய்ந்திரியவேகியதுமாதோ.

முந்நீரை ஒருமலை நில்லாதே கிடந்து கிழித்ததென்னும்படி கிழித்து. இஃது இல்பொருளுவமை.

இ - ள். அக்கலம், சங்கு தன்னைத் தாக்குதலாலே அச்சங்கு ஒலிக்கிற கடலிலே முத்தைச்சொரிய அம்முந்நீரைக்கீறித் தீவின்ஒழுங்கைஇடறிக்க் குதித்துத் தன்மேலிருந்தெய்த அம்பு பின்னேகழியப் போயிற்றென்க.

இதனால், கடுகினவிசைகூறினார். (க0)

503. மின்னுமிளிர்பூங்கொடியுமென்மலருமொப்பா

ரன்னமொடுந்தோகைநடைசாயலமிர்தன்னார்

துன்னியினிதாகவுறைதுப்புரவின்மிக்க

நன்மையுடைநன்பொன்வினேதீபமடைந்தலீதே.

இ - ள். விளக்கத்தால் மின்னையும், துடக்கத்தாற் கொடியையும், மென்மையால் மலரையுமொப்பார்; நடையும் சாயலும் அன்னத்தையுமயிலையுமொப்பார்; இத்தன்மையார் இனிதாகஇருக்கிற துப்புரவுகளாலேமிக்க நன்மையுடையதீபத்தை அக்கலம் சேர்ந்ததென்க, (கக)

வேறு.

504.க. தீவினுளிழிந்துதேந்தார்ச்செம்மலுந்திருமுத்தாரங்

கோவினைக்குறிப்பிற்கண்டுகொடுத்தருள்சுமந்துசெம்பொற்

பூவினுள்ளவனையன்னபொங்கிளமுலையினர்த

நாவினுளமிர்தங்கேட்டுநாடகநயந்துகின்னார்.

இதுமுதல், “ஆடகம்” (கஅ) அளவும் ஒருதொடர்.

திரு முத்துஆரம் - திருமகள்சேருமாரம்; “கழையோய்விண்முத்தம்” என்றும்போல; உம்மைத்தொகையுமாம்; முத்துவடமுமாம். ‘சுமந்து’ என்றார், மிகுதிதோன்ற. உள்ளவள் - உண்டானவள்; ஒருசொல்.

505. உ. புணர்ந்தவர்பிரிதலாற்றாப்போகமீன்றளிக்ஞஞ்சாய

லணங்கினுக்கணங்கனரோடறுமதிகழிந்தபின்றைக்

கொணர்ந்தனபண்டம்விறற்கொழுந்திக்குப்பையெல்லர்
முணர்ந்துதன்மதலையேற்றியொருப்பித் தூர்க்குமீள்வான்.

தெய்வங்களுக்கும் தாம் தெய்வமன்னார். 'எல்லாமுணர்ந்து' என்றார்,
சரக்கின்பெருமையால் உணரவரிதாகலின்.

506.ங. அரசனைக்கண்டிகண் ணுற்றவர்களைவிடத் துந்நு
ளிரேவதிவியாழ்வோரையிருஞ்சிலைமுறைப்பவேறிச்
ககாகடலழுவநீர்திக்காற்றினுங்கமிகியெஞ்ஞா
றுரையுடைக்காதமோடியோசனையெல்லைசார்ந்தே.

ஏறி, ஏற. ககாகிற கடலழுவம் - ககா அண்ணிதான கடற்பரப்பு.
சார்ந்து, சார. இனி, இரண்டெச்சமும் திரியாமல் மரக்கலத்தின்றொழினை
மக்கண்மேலேற்றுப்; 'மரக்கலமோடினான்' என்றற்போல.

507.ச. களித்தலையங்கியிப்பாவிருத்தலுங்கலந்தோர்காற்றிற்
றுளித்தலைமுகில்களீண்டித்தாங்கிருண்மயங்கிமான்று
விளிப்பதுபோலமின்னிவெடிபடமுழங்கிக்கூற்று
மொளித்துலைந்தொழியவெம்பியுரறிநின்றிடிப்பநாய்கன்.

முற்படக் கூற்றும் உலைந்து ஒளித்துப் போம்படிவெம்பி வெடித்தல்
படமுழங்கிப் பின்னைச் சிறிதேமுழங்கின்று இடிப்ப. (கடு)

508.ரு. எண்டிசைவளியுமீண்டியெதிரெதிர்கலாவிப்பவ்வங்
கொண்மிமேலெழுவதொப்பக்குளிறிநின்றதிர்துமேகந்
தண்டிளிபளிக்குக்கோல்போற்றாராயாய்ச்சொரிந்துதெய்வங்
கொண்டதோர்செற்றம்போலுங்குலுங்கன்மினென்றுகூறும்.
சொரிந்து, சொரிய. (கசு)

509.சு. இடுக்கண்வந்துற்றகாலையெரிகின்றவிளக்குப்போல
நடுக்கமொன்றுனுமின்றிருகதநக்கபோழ்தவ்
விடுக்கணையரியுமெல்காமிருந்தமுதியாவருய்ந்தார்
வடுப்பித்தென்னையாண்மைவருபவந்துறுங்கனன்றே.
எரிகின்ற விளக்குப்போல நடுங்கும் நடுக்கம். கள், அசை. (கஎ)

510.ள. ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணத்தேந்தியவலங்கற்றெண்ணீர்
கூடகங்கொண்டவாழ்நாளுலந்தேற்கொல்லுமபவ்வத்
தூடகம்புக்குமுந்நீரமுந்நினுமுய்வர்நல்லார்
பாடகம்போலச்சுழந்தபழவினைப்பயத்தினென்றான்.

அலங்கற்றெண்ணீர் - துளங்குகிறதெண்ணீர். கூடுஅகங்கொண்ட - உட
ம்பு உள்ளேகொண்ட. மகளிர்காலிற்பாடகம் ஒருகம்பியாய்ப் பலமுடக்காலே
போக்கும் வரவுமுண்டானுற்போலத்தோன்றிக் காலவிடாதே கிடந்தாற்போ

லப் பழவினையென ஒன்றையாயது நல்வினையினையென இரண்டுபோல் தோன்றி இவனைச் சூழ்ந்துகிடக்குமென்க. இனி, பாடி - பக்கமாக்கி, மகளி ரிடத்தநெஞ்சுபோலே சூழ்ந்தவென்றுமாம்; நல்லாருய்வென்றுமாம்.

இ - ள். செம்மலும் தீவினுள்ளே இழிந்து ஆரங்கொடுத்து அரசனை அவன் குறிப்புடனேகண்டு அவன்தலையளியைச்சுமந்து திருவையொத்த மக ளிரது பாட்டைக்கேட்டு அவர்கள்நாடகத்தையும் விரும்பி, சிலநாட்கூழன வர்கள் பலநாளாகப் பிரியவொண்ணாதொருபோகத்தை உண்டாக்கிக்கொ டுக்கும் அவ்வணங்களுடனே அங்ஙனம் ஆறுதிங்கள்சென்றபின்பு நிகிக் குப்பையெல்லாம் உணர்ந்து அந்நே மரக்கலத்தேற்றி அங்குள்ள காரி யத்தை ஒருப்படுத்தித் தன்னூர்க்குவரவேண்டி, மீண்டும் அரசனைக்கண்டு தான்செறிந்தவர்களைப்போக்கி நன்னுளாகிய இரேவதியிலே வியாழலுளையிலே தனு உதயமாக மரக்கலத்தையேற, அஃது அழுவத்தக்கடந்து கடுகி ஐஞ்ஞாநென்கிற வார்த்தையையுடைய காதத்தை ஒடித் தான்போனகளை ஒரோசனையெல்லையெனச் சேருதலாலே, தாம் களியிடத்தே மயங்கியிருந்த வளவிலே, அவ்விடத்திலே இருள்போன்று எங்கும்பரந்து ஒருகாற்றாலே முகில்கள் ஈண்டி எத்திசையுங்கலந்து கெடுப்பதுபோல மின்னி இடியாநிற்க; அதனைக்கண்டு சிலமொழிகூறும் நாய்கள்: என்டிசையிற் காற்றறுமிண்டி ஒரு காற்றுக்கெதிரே ஒருகாற்றுக்கலந்து கடலைக்கொண்டு மேலேயேழும் ஊழி யிறுதியை ஒவ்வாநிற்க மேகமும் நின்றதுஅதிர்ந்து துளியைச்சொரியும்படி நம் முடனே தெய்வங்கொண்டதொரு செற்றம்போலேயிருந்தது; இதற்கு நீங கள் அசையாதொழிமினென்றுகூறி, பின்னும் கட்புலனாம்படி இடுக்கணவந் துற்றபொழுது நடுக்கம் சிறிதுமின்றித் தாம் நடுவாராக; அங்ஙனம்நக்க பொழுது அவ்விடுக்கணை அரியும்வானாம்; அங்ஙனம் நகாதிருந்து அழுது பிழைத்தார் ஒருவருமில்லை; ஆதலால், அழவேண்டா; வருந்திங்கும நன்றும் வந்தேசேரும்; அவைவந்துசேருமிடத்தும் பாடகம்போலச் சூழ்ந்த பழவினையி ல் நல்வினையாயத்தாலே வாழநான் உலந்ததில்லையாயின், கடலுக்கு நடுவே புக்கு அந்நடுக்கடலிலே அழந்தினும் பிழைப்பர்; தீவினையாயத்தாலே வாழ நான் உலந்ததாயின், உயிர்க்குக்காவலாகிய சிறிதுதண்ணீரும் கட்புலனாகா மற் கொல்லும்; ஆதலால், ஈண்டுஆண்மையை வடுப்படுத்திப்பெறுவது என் னையென்றானென்க.

(௧௨ - அ)

511. வினையதுவினைவின்வந்தவிவருந் துன்பமுன்னீர்க்
கனைகடலழுவநீர்திக்கண்களிர்திரங்கல்வேண்டா
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனலங்கிளர்பாதமூல
நினையுமினீவிரெல்லாநீங்குமினச்சமென்றான்.

இ - ள். தீவினையின் பயனாகிவந்த துன்பமாகிய பழையநீரையுடைய கடற்பரப்பைநீர்திக் கண்குழைந்து வருந்தல்வேண்டா; நீவிரெல்லாம் நாதன் பாதமூலத்தை நினையுமின்; அச்சம் நீங்குமினென்றானென்க.

பாதமாகிய, துன்பரீங்குதற்குக் காரணமாயதனை, கலம்படுதலும் அவர் வருத்தமுமாக இவனுக்குத் தோற்றியதன்றி அவர்க்கு இவையின்மை, “நாடகநாங்களுற்றது” (காந்த, கூ.) என்றதனானும் பிறவாற்றாநுணர்சக. (கக)

512. பருமித்தகளிநனனும்பையெனக்கவிழ்ந்துநிற்பக்
குருமித்தமதலைபொங்கிக்கூம்பிறப்பாய்ந்துவல்லே
நிருமித்தவகையினோடிநீர்நிறைந்தாழ்ந்தபோதி
ஊருமிடித்திட்டதொப்பவுள்ளவரொருங்குமாய்ந்தார்.

இ - ன். பண்ணின களிநனனும் மெல்லெனத் தலைசாய்த்துநிற்ப, மதலை முழங்கிப் பொங்கித் தரன்நினைத்தகூற்றிலே ஓடிக்கூம்புமுறியப்பாய்ந்து நீர் நிறைந்து உருமிடித்த தன்மையையொப்ப அழுந்தினபொழுதிலே அங்குள்ள வரெல்லாம் சேரமறைந்தாரென்க. (உ௦)

வேறு.

513. ஒம்பிப்படைத்தபொருளும்முறுகாதலாரும்
வேம்புற்றமுந்நீர்விழுங்கவ்வினையாதுநின்றான்
கூம்பிற்றதுண்டந்தழுவிக்கிடந்தான்கொழித்துத்
தேம்பெற்றபைந்தாரவனைத்தினையுய்த்ததனறே.

இ - ன். பாவம்வாராமற் பரிகரித்துத் தேடினபொருளையும் காதலாராயும் உவர்த்தலுற்றநீர் விழுங்காநிற்க, கலங்காமல் நின்றவன் துண்டந்தழுவிக்கிடந்தான்; அத்தாரவனைத் தினா கொழித்துக் களையிலேசெலுத்திற்றென்க.

514. நாவாயிழந்துநடுவாருமிலியாமநீந்திப்
போவாய்தமியேபொருளைப்பொருளென்றுகொண்டாய்
வீவாயெனமுன்படையாய்படைத்தாய்வினையென்
பாவாயெனப்போய்ப்படுவெண்மணற்றிட்டைசேர்ந்தான்.

இ - ன். வியையே, முன்படைக்கிறபொழுதே பொருளைப்பொருளென்று கொண்டநீ வீவாயெனப்படையாயாய், நாவாயிழந்து ஆருமில்லாத நயொமத்தே கடலைநீந்தித் தனியேபோவாயெனப்படைத்தாய்; நீ இனி எத்தைச் செய்யாயென்று கூறிப்போய்க் கொழிக்கின்றமணற்றிட்டையிலே சேர்ந்தானென்க.

‘என’ என்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக.

(உஉ)

வேறு.

515. பொரியனாளுழலும்புன்னையும்பூத்து
வரிதருவண்டொடுதேனினமார்க்குந்
திருவிரிபூம்பொழிற்செவ்வனஞ்சேர்ந்தாங்
கருவனாமார்பனவலித்திருந்தான்.

இ - ன். மார்பன், ஞாழலும்புன்னையும்பூத்தலால் இசையைத்தருகின்றவன்மேல் தேனும் ஆர்க்கின்ற பொழிலிலே நேனோ சென்றுசேர்ந்து வருந்தியிருந்தானென்க.

அம், அசை.

(உ௩)

516. ஒமித்திகாகளுதைப்பவருண்டுருண்

டாமிமலவணையன்னமருள்செய

நீடியநெய்தலங்கானனெமிந்தகை

வாடியிருந்தான்வருங்கலநோக்கா.

இ - ன். நெமிந்தகை, நெய்தனிலத்திற் கானலிலே அலவணை அன்னம் அருளுதலாலே, அது தனக்கு நன்னிமித்தமாகக்கருதி நாம்போம்படி இவ்விடத்து வரும்படிமுளதோவென்றுநோக்கி அதுகாணுமையின் வருந்தியிருந்தானென்க.

அன்னம் கொல்லாதிருந்ததன்மை, தான்பற்றுக்கோடாக வாழ்வாளைக் காலான் உதைத்துக் கடல் முன்னேதள்ளவும் போக்கற்றுப் பின்னும் அதனிடத்தே செல்லாநின்றதென்றுநோக்கி அதற்கு அருளிஹம்போலேயிருந்ததென்க. (உச)

517. ஆளியமொய்ப்பனிருந்தவப்பூம்பொழிற்

முள்வலியாறொர்மகனைத்தலைப்பட்டுக்

கேளிரெனக்குற்றகேண்மின்னீரெனத்

தோள்வலிமிக்கான்ரொடர்ந்துணைக்கின்றான்.

இ - ன். ஆளி மொய்ப்பனாகிய அத்தோள்வலிமிக்கான், தானிருந்த அப்பொழிலிலே முயற்சிவலியான் ஒருமகனைச்சென்றுபொருந்தி, கேளிரே, எனக்குற்றவருத்தத்தை நீர் கேண்மினென்று இடைவிடாதகூறுகின்றனென்க.

இதனை, 'மொழிந்தான்' (உசு) என்பதனோடு முடிக்க. தான் வழிப்போவாரைப்போலே வந்தான். அ, அசை. (உஊ)

518. கருங்கடற்போயிற்றுங்காற்றிற்கவழிந்து

திருந்தியதன்பொருடதுற்றவாறு

மரும்புணைசார்வாவவனுய்தவாறு

மிருந்தவற்கெல்லாமெடுத்துமொழிந்தான்.

இ - ன். பொருளின்மையின்அதுதேடிதற்குக் கடலிற்போனசெய்தியும், நல்வழியால் தேடியதன்பொருள் காற்றாற் கலங்கவிழ்தலாலே தீதுற்றபடியும், தெப்பஞ்சார்வாகத் தான் உய்ந்தபடியும் எல்லாம் தானிருந்து அத்கரனுக்கு உயர்த்துக் கூறினனென்க. (உசு)

519. மானுமரனுமிரங்கமதவலி

தானுற்றதுன்பந்தரனுக்குரைத்தபின்

மேனுமமிழ்துந்தினைத்தாங்கினியன

ஆனமில்கட்டுரைக்குள்ளங்குளிர்த்தான்.

இ - ன். ஸ்ரீதத்தன், மானும் மரனுமிரங்கும்படி தானுற்றதுன்பத்தை அங்ஙனம் தரனுக்குரைத்தபின்பு, அவன் யான்இழந்ததற்கெல்லாம் நின்னைப் பெந்தேனெயென்று கூறியவுரைக்கு அத்தான் உள்ளங்குளிர்த்தானென்க.

இவனாற்பெறுதல்கருதுதலின், ஊனமிலுளாயாயிற்று. தினைத்தல் - அறா தொழுதல். 'உலாத்தலின்' என்றபாடத்திற்குத் தரன்குறியதற்கு ஸ்ரீதத் தன் மகிழ்ந்தானென்க. (2௭)

520. விஞ்சைகள் வல்லேன்விளிந்தகின்றோழரோ
டெஞ்சியவான்பொருளெல்லாமிமைப்பினுள்
வஞ்சமொன்றின்றிமறித்தேதருகுவ
னெஞ்சிற்குழைந்துகிளையன்மினென்றான்.

இ - ள். விஞ்சைபலவும் வல்லேன்; ஆதலாற் கெட்டகின்றோழருட னே கிண்ண நீங்கிய நீதியாலுண்டான பொருளெல்லாம் ஒருமாத்தினாயில் வஞ்சனை சிறிதும் இன்றாகக் கெடுதியைநீக்கித் தருவேன். இனி நீயிர் கெட்டு நெஞ்சிற் பலகால்கிளையாதொழிவீராக வென்றானென்க.

கிளையன்மின், ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. (2௮)

521. உரையகங்கொள்ளவுணர்த்தினனா
வரையகமேறவலிமினமென்னு
வினாசெலல்வெம்பரிமேழகமேற்றிக்
குராகமுன்மைந்தனைக்கொண்டுபறந்தான்.

இ - ள். தருகுவனென்றவுரையை மனங்கொள்ளும்படி மைந்தனை உணர்த்தினனாய் இவ்வரையிடத்தே ஏறும்படி துணிவீராகவென்றுகூறித் தான் கிருமித்த பரிபோலும் செலவினையுடைய மேழகத்தையேற்றித் தான் கொண்டு பறந்தானென்க.

அம், அசை. (2௯)

522. விசும்பிவர்மேகம்வினாவினர்போழ்ந்து
பசும்புயற்றண்டுளிபக்கநனைப்ப
நயந்தனர்போகிறுமலர்ச்சோலை
யசும்பிவர்சாரலருவரைசார்ந்தார்.

இ - ள். பசும்புயற்றுளி பக்கத்தைநனைப்ப அதனை நயந்தனராய் ஆம் மேகத்தைப்பிளந்து வினாவினராய்ப்போய்ச் சோலையினையும் சாரலினையு முடைய மலையைச்சேர்ந்தாரென்க.

அசும்பு - நீர்ப்பொசிவு. (௩0)

523. கண்டாலினியனகாண்டற்கரியன
தண்டாமரையவடாழந்தகையன
கொண்டான்கொழுங்கனிகோட்டிடைத்தூங்குவ
வுண்டானமிழ்தொத்துடம்புகுளிர்த்தான்.

இ - ள். அவன், அம்மலையிலே உலகிற் காண்டற்குரியனவாய்க் கண் டாற் கண்ணுக்கு இனியனவாய்த் திருவிரும்பும் தன்மையவாய்க் கோட்

ழடையிலே அமிர்தொத்துத் தூங்குவனவாகிய கனியைக்கொண்டான் ; கொண்டு உண்டான் ; உண்டு உடம்பு குளிர்தானென்க. (௩௬)

524. மழைதவழ்சோலைமலைமிகைநீண்ட
குழைதவழ்குங்குமங்கோழனாநாகந்
தழைதவழ்சந்தனச்சோலையினோக்கி
யிழைதவழ்மார்பனினிதினுவந்தான்.

நான்கடியும் தவழ்தல் - பரத்தல்.

இ - ள். இழை ஒளிபரத்தற்குக் காரணமான மார்பன், நீண்ட அம்மலை மிகையிற் குங்குமத்தையும் நாகத்தையும் சந்தனச்சோலையோடே நோக்கிக் கட்டு இனிமையினாலே மனமகிழ்ந்தானென்க. (௩௭)

525. கோதையருவிக்குளிர்வனாமேனின் று
காதங்கடர்தபின்கன்னிக்கொடிமதி
னாதனுறைவதொர்நன்னகருண்டங்குப்
போதுமெழுகெனப்போயினர்சார்ந்தார்.

இ - ள். மலைபோலும் அருவியையுடைய அம்மலையிலே தான் நின்று, இம்மலையிலே காதங்கடர்தபின்பு நாதன் உறைவதொரு கொடிமதில்நகருண்டு ; அங்குப் போகக்கடவோம் ; அதற்கு எழுந்திருப்பாயாகவெனக்கூற, அவரும் போயினராய் அந்நகரைச் சேர்ந்தாரென்க.

முன் வரையளவென்றிருந்தவனை, இது கூறி, 'எழுக' என்றான். நகர் - ஸ்ரீகோயிலென்று கருதினான். (௩௮)

வேறு.

526. மேகமேமிடைந்துதாழ்விருள் கொண்டவெள்ளிக்குன்றம்
மாகத்துவிளங்கித்தோன்றும்வனப்புநாம்வகுக்கலுற்று
னாகந்தான்கரியதொன்றுகீழ்நின்ற நடுங்கக்கவவிப்
பாகமேவிழுங்கப்பட்டபான்மதிபோன்றதன்மே.

இ - ள். தாழ்வனாயெல்லாம் மேகமே நெருங்கியிருத்தலாலே ஒன்று பாதி இருட்சிகொண்டவெள்ளிமலை ஆகாயத்தேதோன்றுகின்ற அழகை நாம் வகுத்துக்கூறத் தொடங்கினால், கரியதொருநாகந்தான் கீழேநின்ற அது வருந்தும்படி முதற்கவவிப் பின்பு ஒன்றுபாதியேவிழுங்கப்பட்ட மதிபோன்ற தென்றுகூறலாம், வேறு அரிதென்க.

வகாரம், தேற்றம்.

(௩௯)

527. னுளங்குபொன்னகரின்றன்மைசொல்லலாஞ்சிறிதோர்தேவன்
விளங்குபொன்னுலகத்துள்ள அப்புரவிடங்கொல்லலா
மளந்துகொண்டின்பம்பூரித்தணிநகராக்கமேலா
விளங்குதிர்ப்பரிதிசூட்டியியற்றியதென்னலாமே.

பரிதி - வட்டம் ; ஆகுபெயர் ; என்றது, பொன்மதிலை ; "அத்தேர்ப், பரிதி சுமந்தெழுந்த யானை" (களவ. ச.) என்றார். பிறரும்.

இ - ள். நகரின்றன்மை நமக்குச் சிறிது கூறலாம்; எங்ஙன்மென்னின், ஒரு தேவன் அம்மதிபோலு மலைத்தலையிலே ஞாயிறுபோலு மதிலைச் சூட்டி அதனுள்ளே நகராக்கி அந்நகரிடங்களெல்லாம் பொன்னுலகில் இன்பத்தையுடைய துகர்பொருள்களை ஆராய்ந்துகொண்டு நிறைத்து இங்ஙனம் செய்ததோர் நகரியென்று கூறலாமென்றாரென்க. (௩௩)

வேறு.

528. பொங்கியாயிரந்தாமனாபூத்தபோற்
செங்கணாயிரஞ்சேர்ந்தவன்பொன்னகர்
கொங்குதோய்குழலாரொழிங்குன்றின்மேற்
றங்குகின்றதுபோற்றகைசான்றதே.

தாமரை மிக்கு ஆயிரம்பூவைப் பூத்தனபோலுங் கண்கள்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறலின், அந்நகர் இந்திரன் அமராவதி தெய்வமகளிரோடேவந்து வெள்ளிமலைமேல் தங்குகின்றதன்மைபோல அழகமைந்ததென்க. (௩௪)

529. கிடங்குசூழ்மதிர்கேழ்கிளர்பூங்கொடி
மடங்கனோக்கியர்வாண்முகம்போலுமென்
றுடங்குவெண்மதியுள்குளிரத்தம
குடங்கையாற்கொம்மைகொட்கிவபோன்றவே.

இ - ள். மதிலிற்கொடிகள், மதியைத்தீண்டுகின்ற பொழுது, இம்மதிமகளிர் முகத்தையொக்கும்; இதற்கு நாம் அருளவேண்டுமென்றுகருதி அவையெல்லாம்சேர அம்மதியின் மனங்குளிரும்படி தம்முடையகுடங்கைகளாலே, 'கீ முகத்தையொப்பை; நல்லேநல்லே' என்று அதன்புறத்தைத் தட்டுவனபோலே யிருந்தனவென்க. (௩௫)

530. திருவமேகலைதெள்ளரிக்கண்கிணி
பரவையாழ்குழல்பண்ணமைமென்முழா
வுருவம்யாருடையாரென்றொளிர்நக
ரரவம்வாய்திறந்தார்ப்பதுபோன்றதே.

திருவ, அ - அசை.

இ - ள். மேகலை, கண்கிணி, பேரியாழ், பண்ணையுடையகுழல், முழா என்கின்ற இவற்றின் அரவம் எங்ஙனமிருந்ததென்னின், இவ்வுலகில் என்னிற்காட்டில் உருவுடையார் யாரென்று நகர்தான் வாய்விட்டு ஆர்க்குந் தன்மைபோலேயிருந்ததென்க. (௩௬)

531. செம்பொன்மாடங்கள்சென்னியமுத்திய
வம்பொற்றிண்ணிலையாய்மணித்தூயிகள்
வெம்புநீள்சுடர்நீழ்ந்துசுமெதலிற்
பைம்பொற்கொப்புள்பரந்தனபோன்றவே.

இ - ன். தம்மலையிலழுத்திய மணித்தூவிகளையுடைய மாடங்கள், ஞாயிறு தாழ்ந்து சுடுதலினாலே பொன்உருகிக் கொப்புள் பரந்தனபோன்றன வென்க.

பொன்னுல் திண்ணிய நிலையுண்டாகக் கட்டின தூவி. (௩௬)

532. உருளிமாமதியோட்டொழித்தோங்கிய
வெருளிமாடங்கண்மேற்றுயிலெய்தலின்
மருளின்மான் பிணைநோக்கினல்லார் முகத்
தருளினுலுலாற்றுவபோன்றவே.

இ - ன். மதியைச் செலவைத்தவிர்த்து மேலேஓங்கிய வெருட்சியையுடையமாடங்களின்மேலே ஞாயிற்றின்மேற்பூண்டமாக்கள் துயிலைப்பெறுதலாலே, அவை, நல்லார் முகத்தின் அருளால் தம்வெம்மையை ஆற்றுவன போன்றவென்க.

உருளி, வெருளி, இ - பகுதிப்பொருள் விசுதி. சோதிடநூலார் இங்ஙனங்கூறுப. (௪0)

533. அசம்புபொன்வரைபாய்மணிப்பூண்களும்
பசும்பொன்மாலையும்பட்டுழிப்பட்டவை
நயந்துகொள் பவரின்மையின்னகர்
விசம்புபூத்ததுபோன்றனவீதியே.

இ - ன். பொன் இடையறாது ஒழுகுகின்ற வரையிற்பிறந்த மணியாற் செய்தபூண்களும் மாலையும் விழுந்த இடத்தே கிடக்கின்றவற்றை எடுப்பாரின்மையின், நன்னகர்வீதிகள், ஆகாயம் மீனைப்பூத்த தன்மையை ஒத்தன வென்க. (௪௧)

534. தேக்கணின்னகிறேனென்கூட்டமைத்
தாக்கப்பட்டவனவில்கொழும்புகை
வீக்கிமாடந்திறந்திடமெல்லவே
பூக்கிவாய்விட்டுயிர்ப்பனபோன்றவே.

இ - ன். நெய்யை இடத்தேயுடைய நாற்றமினிய அகிலையும் ஒழிந்த கூட்டையும் தேனோடேபிசைந்திட்டு உண்டாக்கினபுகையை மாடங்களிற் சாளரங்களை அடைத்துநிறைத்து அவற்றைத்திறக்க, அம்மாடம் புகையைப் பொறுக்கமாட்டாது வலிய வாய்அங்காந்து மெல்லெனக் காலுவனபோன்றனவென்க.

கூட்டாவன: “நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசங் கற்பூர, மார மகிலுறுப் போராறு.” நிரியாசம் - பிசின். அது குங்குலியமுதலியன. (௪2)

535. தப்பில்வாய்மொழித்தானவர்வையிய
வொப்பின் மாநகரொண்மைமற்றியாதெனிற

கநீபத்திந்திரன்காமுறுமாமணிச்

செபுபுவாய்திறந்தன்னதொர்செம்மற்றே.

இ - ன். தானவர்தங்கிய நகரின்விளக்கம் பின்னை எங்ஙனமிருந்ததென் னின், இக்கற்பத்துக்குரிய இந்திரன்விரும்பிய பூண்நங்கும் மணிச்செம்பை வாய்திறந்தாற்போலும் தலைமைத்தென்க. (சுந)

வேறு.

536. நன்னகர்நோக்கிராய்க்குளங்கொல்புகுந்ததென்னப்
பொன்னகர்பொலியப்புக்குப்பொங்குமாமழைகடங்கு
மின்னவீர்செம்பொன்மாடத்திருவருமிழிந்துபுக்குப்
பின்னவன்விருந்துபேணிப்பேசினன்பிறங்குகாரான்.

மழைதங்குமிருவரென்றது, தரணியும் ஸ்ரீதத்தணியும்; தான் கதியாற் றங்குதலும் ஸ்ரீதத்தன் கொடையாற்றங்குதலும் கொள்க. இனி, வெள்ளி மலை மேகபதத்துக்கு மேலென்றாரேனும் மேகம் எங்குமுளதென்றுவைத்து, மழைகள் தங்குமாடமென்றுமாம்.

இ - ன். நாய்கன் நகரானோக்கி நாம்புகுந்தது நாகமோவென்றுகரு தும்படி, பொன்னகரிலேபுக்குப் பின்பு இருவரும் இழிந்து தரணுடையமனை யிலே செல்லுதலாலே அத்தான்விருந்திடும் பின்பு அவன் ஒருமொழி கூறி னுனென்க. (சச)

537. க. மாடியந்தானைமன்னர்மாமணிநாகமாகக்
கேடில்சீர்க்கலுழனாகலுழவேகற்குத்தேவி
தோடலர்கோதைத்தொல்சீர்த்தாரணிகரும்புண்கண்ணி
யாடவரறிவுபோழுமணிமுலையணங்கினன்னாள்.

538. உ. விண்ணகம்வணங்கவெண்கோட்டினம்பிறைமுனைத்தேபோற்
பண்ணகத்தினியசொல்லாள்பாவையைப்பயந்தனான்றே
யெண்ணிடமின்றிமன்னரிம்மலையிறைகொண்டண்டிடி
யண்ணலங்களிற்றினுச்சியருங்கலவெறுக்கையீர்தார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். மன்னர் நாகமாகத் தான் அவர்களுக்குக் கருடனாகிய கலுழ வேகற்குத் தேவியாகியதாரணி, அணங்கினன்னாளுமாய், இனியசொல்லானு மாயிருக்கிறபாவையை விண்ணிடத்தே பிறைதோன்றினாற்போல எல்லாரும் வணங்கும்படி பெற்றஅற்றைநாளே, எள்ளிட இடமின்றாக இம்மலையில் மன் னரெல்லாம் ஈண்டித் தங்குதல்கொண்டு களிற்றின் உச்சியிலே கலமாகிய செல்வத்தைக்கொடுத்தாரென்க.

மாடியம் - உடம்புக்கீடு. அன்றே பேசினாரென்க.

(சரு - சு)

539. மந்திரத்தரசன்வல்லேகிமித்திகன்வருகவென்றாற்
கந்தரத்தோடுகோளிறசாதகமவனுஞ்செய்தார்

னிந்திரதிருவிலேயப்பக்குலவியுருவத்தாட்டு
வந்தடைபான்மைமண்மேலிராசமாபுரத்ததென்றான்.

மந்திரம், ஆகுபெயர்.

இ - ன். விச்சாதரலோகத்தின்கண் அரசன், கணி, கடுகச் சாதகம்
செப்தவருகவென்றவனுக்கு அவனும் கோளாலே எண்ணிச் சாதகஞ்செய்
தான் ; அங்ஙனஞ்செய்தவன் தத்தைக்குவந்துசேரு நல்வினைப்பயனெல்லாம்
மண்மேல் இராசமாபுரத்தே வந்துசேருமென்று கூறினானென்க. (சஎ)

540. அவனுரைதெளிந்துவேந்தனுசையுளரசர்நிற்பக்
கவனங்கொள்புரவிக்கொட்பிற்காதலுங்கரந்துவைத்தா
னவனதேகருதிற்றாங்கொலன்றுகொலறியலாகா
திவணதுமறிதுமென்றுகோயிலுக்கேகினனே.

இ - ன். அரசர் எமக்குத்தருமென்னும் ஆசையிலேநிற்ப, கணி தான்
கூறியவுரையைத்தெளிந்து அங்கே கொடுக்குமென்று நிற்ப, வேந்தன், இட
மும்வலமும் பாய்கின்ற கதிவிசேடத்தைக்கொண்ட குதினாயினதுமனத்திற்
சுழற்சிபோலே தன்காதலையும் இரண்டிடத்துக்கும் ஏற்பக்கூறி மறைத்து
வைத்தான் ; ஆதலால், அவன்கருதியகாரியம், அக்கணி கூறியபேயாயிருக்
கின்றதோ, அன்றி அரசர்கருதியதேயோ, இரண்டும் இதற்குமுன் அறியமுடி
யாது ; இனி நீவந்தபடியாலே இப்பொழுது அவன்கருதியதும் விளங்க அறி
யக்கடவேமென்றுகூறிப் பின்பு ஸ்ரீதத்தனையுங்கொண்டு கோயிலுக்கேகின
னென்க.

அதுவும், விகாரம். அரசனதுகருத்துத் தெள்ளிதின் உணரலாகாமையின்,
இயற்கு ஈண்டும் உண்மைகூறுது காரியமுடிந்துபோகின்றபொழுது
கூறினான். (சஅ)

541. க. பால்பரந்தன்னபட்டார் பூவணைபசம்பொற்கட்டிற்
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்விக்கி
வேல்பரந்தனையகண்ணூர்வெண்மதிக்கதிர்பெய்கற்றை
போலிவர்கவரிவீசமன்னவனிருந்தபோழ்தின்.

பாலாவி பரந்தன்ன பட்டு. கச்சாற்கட்டி அடிபரந்து தளராதிருந்த
முலையினையுடைய, வேல் கொலையிலேபரந்தாற்போலும் கண்ணூர். மதியின்
கதிர்களைச் சொரிந்த திரள்போலுங்கவரி.

542 உ. என்வரவிசைக்கவென்னவாயிலோனிசைப்பவேகி
மன்னர்தமுடிகள்வேய்ந்தவயிரம்போழ்ந்துழுதுசேந்த
பொன்னவீரகழல்கொள்பாதம்பொழிமழைத்தடக்கைகூப்ப
வின்னுரைமுகமன்கூறித்தானத்திலிருக்கவென்றான்.

என்வரவு - ஸ்ரீதத்தனைக்கொண்டவந்த வரவு, பிளந்து உழுதலாலே
சிவந்த.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனமேகினதரன், கண்ணூர் கவரிவீசக் கட்டிலிற் பூவீணையிலே மன்னவன் இருந்தவளவிலே, என்வரவு இசைக்கவென்ன, வாயிலோ னுமிசைப்ப, ஸ்ரீத்தன்போய்ப் பாதத்தவனாங்க, மன்னவன் உபசாரங்கூறி அரசரிருத்தற்குரிய இடத்தே இருக்கவென்றானென்க. (சக - ௫௦)

543. முதிர்பெயன்மூரிவானமுழங்கிவாய்விட்டதொப்ப
வதிர்குரன்முரசநாணவமிர்துபெய்மாரியேய்ப்பக்க
கதிர்விரிபூணிநற்குத்தந்தைதாய்தாரங்காதன்
மதுரமாமக்கள்சுற்றம்வினவிமற்றிதுவுஞ்சொன்னான்.

வான் சத்தத்திற்கும், முரசு முழக்கத்திற்கும், மாரி கேட்டற்கு இனிமைக்கும் உவமை.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவரசன், ஒப்ப நாண எய்ப்ப அவனுடையதந்தைமுதலியவர்களைவினவிப்பின்பு அந்த ஸ்ரீத்தனாக்கிதுவுங்கூறினானென்க. அது மேற்கூறுகின்றார். (௫௧)

544. இன்றையதன்கேண்மையெமர் துமரெழுவர்காறு
நின்றதுகிழமைநீங்காவச்சிரயாப்பினாழா
லன்றியுமனுமொன்றேயரசன்யான்வணிகளீயே
யென்றிரண்டில்லகண்டாயிதுகினதில்லமென்றான்.

வச்சிரயாப்பு - வச்சிரத்தால் தலையிலிட்ட எழுத்து; “வச்சிரதுதியனிட்ட, வெழுத்தன” (கேம, ௧௨௩.) என்ப மேலும்.

இ - ள். கேண்மை இன்று உளதாயதன்று; வச்சிரயாப்பின் நீங்காத விதியினாலே எமரெழுவர் துமரெழுவரளவும் எழுதிழமையும்போல ஏற்றிழிவின்றி நின்றது, அக்கேண்மை; அன்றியும் சமயமும் ஒன்றே; ஆதலின், யான் அரசன், நீவணிகளென்று இரண்டுசாதியில்லகான்; இது நின்மனைகாணென்றானென்க.

கிழமை - உரிமையுமாம்.

(௫௨)

545. க. மந்திரமன்னன்சொன்னீர்மாரியால்வற்றிகின்ற
சந்தனந்தளிர்ந்ததேபோற்சீத்தத்தன்றளிர்ந்துநோக்கி
யெந்தைக்குத்தந்தைசொன்னானின்னமென்றுகேட்ப
முந்தைத்தான்கேட்டவாறேமுழுதெடுத்தியம்புகின்றான்.

546. உ. வெள்ளிவேதண்டத்தங்கண்வீவிநென்சேடிப்பாவிற்
கள்ளவிழ்கைதேவலிக்காசில்காந்தாரநாட்டுப்
புள்ளனிகிடங்கின்விச்சாலோகமாநகரிற்போகா
வெள்ளிவேற்குலுழுவெகன்வேதண்டுவெந்தர்வேந்தன்.

547. ஈ. சங்குடைந்தனையவெண்டாமரைமலர்த்தடங்கள் போலு
நங்குடித்தெய்வங்கண்டார்நமநங்காளறிமினென்னக

கொங்குடைமுல்லைப்பைம்போதிருவடங்கிடந்தமார்ப
விங்கடிபிழைப்பதன்றாலெங்குலமென்றுசொன்னான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

௩. தடங்களிலே உடைந்ததன்மையவாகிய மலரும் சங்கும்போலு நங்
ருடி. இது தாய்மைக்கு உவமை; இனி, சங்கு 'கெட்டாலும் நிறங்கெடாதது
போலக் கெட்டாலும் தன் தன்மைகெடாத குடியுமாம்; “நத்தம்போற்
கேடும்” (திருக். உ௩௫.) என்ப. அரசமுல்லையும் காவன்முல்லையுங்கருதி
'இருவடம்' என்றார்.

இ - ள். மாரியின்மையின் வற்றிநின்றசந்தனம் அதுபெற்றுத் தளிர்ந்
தாற்போல மன்னனது சொன்னீராலே பரித்ததன் தளிர்ந்து மன்னனை
நோக்கி, யான்கேட்டிருப்ப என்னுடையதந்தைக்கு அவன் தன்னுடைய
தந்தை தான் முன்புகேட்டிருந்தபடியே இன்னமென்று முழுதெத்தி
யம்புகின்றவன், நமரங்காள், வேதண்டமலையில் தென்சேழக்கூற்றிற் காந்
தாரநாட்டில் விச்சாதரலோகமகாநகரியில் நின்றுநீங்காத கலுழவேகன் வேந்
தன்; அவன், நங்குடித்தெய்வங்காணுங்கோள்; அதனை அறிந்திருப்பீராக
வென்றுசொன்னான்; ஆதலால், மாப்பனே, எங்குலம் இவ்விடத்து உன்னடி
யைப்பிழைப்பதன்றாயிருந்ததென்று சொன்னானென்க.

மன்னனைநோக்கி, பிழைப்பதன்றால் எங்குலமென்று சொன்னானெனக்
கூட்டுக. தந்தை இயம்புகின்றவன், நமரங்காள் அறிமினென்னச் சொன்
னானென்றது, 'மந்திரம்' என்னுங்கவியிற் சொன்னானென்றதனை. தந்தை -
பாட்டன். (௫௩ - ௫)

548. க. பெருந்தகைக்குரிசிறோழன்பெருவிலக்கடகமுன்னை
திருந்துபுவணங்கப்பற்றிச்சென்றுதன்னுரிமைகாட்டப்
பொருந்துபுபொற்பவோம்பிப்பொன்னிழைசுடரநின்ற
கருங்கண்ணிதிமத்துவேருக்கட்டுபாயிற்றுக்கின்றான்.

549. உ. எரிமணிப்பளிக்குமாடத்தெழுந்ததோர்காமவல்லி
யருமணிக்கொடிகொன்மின்கொலமரர்கோனெழுதிவைத்த
வொருமணிகுயின்றபாவையொன்றுகொலென்றுநாய்கன்
றிருமணிக்கொடியையோரான்றெருமாமன்னன்சொன்னான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. திருந்துபு - மனம் திருந்தாநின்று. ஓம்பி, ஓம்ப. திறம் - குலம்.
பயிற்றுக்கின்றான், எதிர்காலமுணர்த்திய நிகழ்காலம்.

உ. காமவல்லியாகிய மணிக்கொடி. இந்திரன் தன்மனத்தே எழுதி
வைத்த ஒப்பில்லாதமணியென்று மணிக்குவிசேடங்கூறுக. மணியைப்பூத்த
கொடி - தந்தை.

இ - ள். அதுகேட்டு, குரிசில் தோழன்தொழாநிற்க, அவன்முன்னை
யைப் பிடித்துச்சென்று தன் உரிமையைக்காட்டினானாக, அவனும் மனம்

பொருந்தாநின்று உபசரியாநிற்ப, நாய்கன் அவ்விடத்து நின்ற மணிக் கொடியை அச்சகிகழ்ந்தமையால் மகளென்று ஓராளுய், கொடியோ! மின் னோ! மணியாற்செய்தபாவையோ என்றுசுழலாநிற்க, அவனுக்கு மன்னன் அக்கருங்கண்ணியைத் தன்குலமன்றி ஸ்ரீதத்தன் குலமாகவே மேற்றொட் டும் கூறுதலைப்பயிற்றுக்கின்றவன் ஒருகாரியம்சொன்னானென்க.

அது, “நின்மகளிவள்” (காந்த. ௬௦.), “ஆணையிராமின்” (காந்த. ௬௬.) என்றவற்றிற்கொள்க. (௫௬ - ௭)

550. க. தூசலாய்க்கிடந்தவல்குற்றுப்புறழ்தொண்டைச்செவ்வாய்
வாசவான்குழலின்மின்போல்வருமுலைச்சாந்துநக்கி
பூசல்பாய்ந்தாடிக்காதிற்ருண்டலமிலங்கநின்றான்
காசில்யாழ்க்கணங்கொடெய்வக்கார்தர்வதத்தையென்பான்.

551. உ. விளங்கினாலுலகமெல்லாம்விணையின்வனப்பினாலே
யளந்துணர்வரியநங்கைக்கருமணிமுகிழ்த்தவேபோ
விளங்கதிர்முலையுமாகத்திடங்கொண்டபரந்தமின்னிற்
றுளங்குதுண்ணுசுப்புந்தோன்றாதுருவருவென்னவுண்டே.

552. ங. நின்மகளிவளைநீயேநின்பதிகொண்டுபோகி
யின்னரிசைபொருதுவெல்வான்பாவனையானுமாக
வன்னவற்குரியனென்னவடிப்பணிசெய்வலென்றான்
றன்னமர்தேவிகேட்டுத்ததைக்கேதக்கதென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. உலாய் - சூழ்ந்து. நாணல் இறைஞ்சிகிறநலிற் குண்டலம் சாந்தைத் தீண்டிப் போக்குவரவுடைத்தாய் அசைந்து இலங்கநின்றான். யாழ்விச் சைத் தொகுதி கொண்டதெய்வம் - மாதங்கி.

உ. குணங்கள் அளந்துணர்வரிய.

ங. போகி, போகவென வியங்கோளுமாம். யாவன் - மூன்றுவரு ணத்திலும்தாவான்; “இறைவராதி மூவகைக் குலத்து ளாக்கும்” (காந்த. ௧௧௬.) என்றார் மேலும்; தன்னில் இழிந்த வணிகரையுங்கூட்டினான், அக் குலத்தில் தான்செய்தநல்லீணையின் நிலைமையை எய்துவித்தலின், ‘உரியன்’ எனவே கொடைப்பொருட்டாம். அடிமைப்பணி, விகாரமாம்.

இ - ன். அல்குன்முதலியவற்றையுடையதோர் மின்போல நாணிநின்றவன், தெய்வமாகிய காந்தருவதத்தையென்னும்பெயரையுடையான்; இவள் தான் வீணையாலும் வனப்பினாலும் உலகமெல்லாம்விளங்கினாள்; இவட்கு அதுவுமன்றி முலையும் மணிமுகிழ்த்தபோற்றோன்றிப் பின்பு ஆகத்தேபரந்தன; முன்பு மின்போல்துளங்குநுசுப்பும் இப்பொழுது உண்டு இல்லையென ஐயநிகழ உண்டாயிற்று; இத்தன்மையுடைய நின்மகளாகிய இவளை நீயே நின்பதியேறக்கொண்டுபோய் இசையாற்பொருதுவெல்வான் யாவன

யினுமாக, அங்ஙனம் வென்றவனுக்குக்கொடுப்பாயென்று கூறினாஹை; நாய்களும் அடிமைப் பணிசெய்வேனென்றான்; அதனைத் தாரணிகேட்டு இவ்விழிவு இவளுக்கே தக்கதென்று வெறுத்துக்கூறினாளுன்க. (௫௮ - ௬௦)

553. க. முனிவரும்போகபூமிப்போகமுட்டாதுபெற்றுந்
தனியவராகிவாழ்தல்சாதுயரதனினில்லை
கனிபடுகிளவியார் தங்காதலர்கவானிற்றுஞ்சிற்
பனியிருவிசம்பிற்றேவர்பான்மையிற்றென்றுசொன்னான்.

554. உ. நூற்படுபுலவன்சொன்னதுண் பொருணுழைந்தியானும்
வேற்கடற்றானேவேந்தர்வீழ்ந்திரந்தாலுநேரேன்
சேற்கடைமதர்வைநோக்கிற்சில்லரித்தடங்கணங்கை
பாற்படுகாலம்வந்தாற்பான்மையார்விலக்குகிற்பார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

உ. வேற்றானே. சேலின்கடைபோன்ற கடையினையும் நோக்கினையும் அரியினையுமுடைய கண்.

இ - ள். அதுகேட்டு மன்னன், இனிமைதோன்றினகிளவியார் வெறுத்தற்கரிய இப்போகபூமியிற் போகத்தைக் குறையாமற்பெற்றுவைத்தும் தனித்துவாழ்கின்ற தொழிலதனிற்காட்டில் அவர்க்கு இந்நதுபடும் வருத்தம் வேறில்லை; அவர் தங்கணவர்குறங்கிலே தஞ்சப்பெறின், அவ்வன்பம் தேவரின்பத்தின் பகுதியையுடைத்து; அதனை அறிந்துவைத்து, நங்கை இந்நாளளவும் சாந்துயரெய்திநிற்கவும் ஒருவன்பகுதியிலே படுங்காலம் வாராமையினாலே யானும் சோதிடதுலிலே யுளனாகிய கணிகூறியபொருளிலே சென்று மன்னரிந்தாலும் நேரேனாயினேன்; ஈண்டு அவள் ஒருவன்பாற்படுங்காலம்வந்தால், அவ்விதி யாவரானும் விலக்கலரிது; ஆதலின், அதற்குநேர்ந்தேனென்று சொன்னானென்க.

‘வாராமையின்’ என்றும், ‘ஆதலினதற்கு நேர்ந்தேன்’ என்றும் வருவித்துரைக்க. (௬௧ - ௨)

555. படைப்பருங்கற்பிடைன்பாவையைப்பரிவுரீக்கிக்
கொடைக்குரிப்பாலவெல்லாங்கொடுத்தபிண்கூற்றுமுட்கும்
விடைப்பருந்தானேவேந்தன்வேண்டுவெவெறுப்பநல்கித்
தொடுத்தலர்கோதைவீணாபதிக்கிதுசொல்லினானே.

கணவன்கருத்தே தன்கருத்தாகலின், பிற்படைத்தற்கரிய கற்பாயிற்று. உரிப்பால, வினைத்தொகை. வேறுபடுத்தற்கரிய தானே

இ - ள். அதுகேட்டதாரணி, தத்தையைத் தம்மைநீங்குதலாற் பிறந்த பரிவாரீக்கிக் தான்கொடுத்தற்குரியனவெல்லாம் கொடுத்தபிண்பு, வேந்தனும் அவள்வேண்டுவனவெல்லாம் மிகக்கொடுத்து வீணாபதியென்னும் பேடிக்கு இதனைக்கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௬௩)

556. உடம்பினெடுயிரிற் பின்னியொருவயினீங்கல்செல்லா
நெடுங்கணுந்தோளும்போலுநேரிழையரிவைநீநின்
மடங்கணிதனிமைநீங்கத்தந்தையுந்தாயுமாகி

பு. ஷிடங்கலரட்டவேலானுணையிராமினென்றான்.

உதவியாற் கண்ணுந்தோளும்போலும் அரிவாய், ஆகி, வியங்கோள்;
எச்சமாக்கி, ஒருமைபன்மைமயக்கமுமென்ப.

இ - ன். உடம்பினெடு உயிர்பின்னுமாறுபோற்பின்னி ஒன்றாய் ஒரி
டத்தும் இவனைநீங்காத அரிவாய், நின் தடங்கண்ணி எம்மைப்பிரிந்ததனிமை
போம்படி இவளுக்குத் தந்தையும்தாயுமாவாயாக; அங்ஙனமாய்ப் பின் இரு
வீரும் நம்முடைய ஆணையைவிட்டு ஸ்ரீதத்தனது ஆணையையுடையீராவீ
ராகவென்றானென்க. (சூச)

557. அருமணியயிரம்வேய்ந்தவருங்கலப்பேழையைஞ்ஞா
றெரிமணிசெம்பொனூர்த்தவிராயிரம்யவனப்பேழை
திருமணிப்புணிறற்குச்சினந்தலைமழுங்கவின் நிக்
குருமணிமுடியிறீறய்த்ததரன்றமர்கொள்கவென்றான்.

பூணிறற்குப் பகைவர்மேற்செற்றம் தலைகெடுதலின்றாகவின், அவர்
முடியின் மணியை அவனடியிலேதேய்ப்பித்த தரன்.

இ - ன். மன்னன், அருங்கலம்வைத்தற்குச்சமைத்த மணியாகிய வயி
ரம்வேய்ந்தபெட்டி ஐஞ்ஞாறும், மணியும்பொன்னுமார்த்த யவனதேசத்திற்
பெட்டி இரண்டாயிரமும், தரனுடைய சுற்றமும் நீ கொள்வாயாகவென்றா
னென்க. (சூடு)

558. பல்வினைப்பவளப்பாய்காற்பசுமணியிழிகைவம்பார்
நல்லகில்விம்முகட்டிற்றவிசொடுநிலைக்கண்ணாடி
மெல்லியதூபமுட்டிமேதருநானச்செப்போ
டல்லவுங்கொள்கவென்றானணங்குடைநிணங்கொள்வேலான்.

இ - ன். வேலான், பரந்தகாலினையும் கைச்சுரிகையினையுமுடைய கச்
சார்ந்தகட்டிலும் தவிசும் கண்ணாடியும் இந்தளமும் செப்பும் ஒழிந்தனவும்
நீகொள்கவென்றானென்க.

ஒடு, எண்ணெடு.

(சூசு)

559. விளக்கழலுறுத்தபோலும்விசியுறுபோர்வைத்தீந்தேன்
றுளக்கறவொழுக்கியன்னதுய்யறத்திரண்டதிண்கோல்
கொளத்தகுதிவவுத்திங்கட்கோணிரைத்தனையவாணி
யளப்பருஞ்சுவைகொணல்யாழாயிரமமைகவென்றான்.

இ - ன். இனிமைகொண்ட நல்யாழாயிரம், விளக்கை அழலைச்சேர்த்
தினற்போலும் நிறத்தவாய்த் தெரியாமற்போர்த்த போர்வையினையும் தேன்
அசைவற ஒழுகிறற்போன்ற சிம்பறத்திரண்ட நரம்பு தன்னிடத்தேகொள்

ளத்தக்க வார்க்கட்டினையுமுடையவாய்க் கோணினாத்தனைய எண்ணுட்டிங் களைப்போல அமைகவென்றனென்க.

கோள்நினாத்ததிங்கள் பத்தரில் தோலைச் சூழமுடுக்கின ஆணிக்கு உவ மம்; “விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பச்சை” (பொருந. ௫.), “உருக்கி யன்ன பொருத்துறு போர்வை” (பெரு. கூ.), “தொடித்திரிவன்ன தொண் டெடு திவவிற், கடிப்பகை யனைத்துங் கேள்விபோகாக், குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பின்” (மலை. உக - உ௩.), “துளைவாய் தூர்ந்த தூரப் பமை யாணி, யெண்ணுட் டிங்கள் வடிவிற் றுகி” (பொருந. ௧௦ - ௧௧.) என் றார் பிறரும். (௧௭)

560. அரக்கெறிசுவளைவாட்கணவ்வளைத்தோளினுளைப்
பரப்பமைகாதற்றாயர்ப்பல்காற்புல்லிக்கொண்டு
திருப்புறக்கொடுத்தசெம்பொற்றாமலாபோன்றுகோயில்
புரிக்குழன்மடந்தைபோகப்புலம்பொடுமடிந்ததன்றே.

“தொடர லிறுதி தம்முற் றும்வரின், லகரம் நகரவொற் றுகலு முரித் தே” (தொல். எழுத். உயிர்ம. ௧௨.) என்பதனால், ‘பற்பல்கால்’ என்றார். கொண்டு, கொள்ள.

இ - ள். தமரைப்பிரிதற்கு அழுதுசிவத்தலின், இங்குலிகழட்டின சுவளைபோலுங் கண்ணையுடைய தத்தையைத் தாயர் பற்பல்கால்தழுவிக்கொள்ள, அம்மடந்தைபோகையினாலே, கோயில், திருமகளைப் போகவிட்ட தாமரைபோன்று புலம்பொடுமடிந்ததென்க.

“ஒழியாது” (தொல். எழுத். தொகை. ௧௫.) என்றதனால், இரண்டா வதுவிரித்துத் தாரணியையும் அல்லாததாயரையும் புல்லிக்கொண்டு போக வென்றுமாம். (௧௮)

561. காம்புபொன்செய்தபிச்சங்கதிர்மணிக் குடையொடேந்தித்
தாம்பலர்கவரிவீசக்கிண்கிணிததும்பநாகப்
பாம்புளைத்தனையவல்குற்பல்கலைமிறற்றவேகி ப
யாம்பறைமுதச்செவ்வாயரசனைத்தொழுதுகின்றார்.

இ - ள். ஆம்பல்போல மணக்கின்ற செவ்வாயினையுடையான், பலர் தாம் பிச்சத்தையும் குடையையுமேந்தக் கவரிவீசத் ததும்ப மிழற்றத் தாய ரிடத்துகின்றும்போந்து அரசனைக் கண்டபொழுதே கையாற்றொழுது கின் றுளென்க.

ஏந்தி, ஏந்த. பலர்தாம் கவரியைவீச வென்றுமாம், நாறுதல் - தோற்று தலுமாம். (௧௯)

562. அடிக்கலமரற்றவேகியரும்பெற்றதைபாத
முடிக்கலஞ்சொரியச்சென்னியிறைஞ்சலுமுரிந்துமின்னுக்
கொடிப்பலநூடங்கியாங்குத்தோழியாருழாத்தாணிற்
பயித்தனன் புல்லிவேந்தனாற்றுகிலாதுசொன்னான்.

மின்னுக்கொடியெனப் பொருட்பெயர்க்கும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெறுதல் இலேசாற்கொள்க. புல்லி, புல்ல.

இ - ன். தத்தை அங்ஙனந்தொழுதுநின்ற இடத்தினின்றும் சிலம்பு முதலியன ஒலிப்பச்சென்று தந்தைபாதத்தே சென்னியால் முரிந்துவணங் கினஅளவிலே, அவன் ஆற்றுகிலாதே பல்காற்புல்ல, அவள்போய் மின்னுக் கொடி பலவுதுடங்கியாங்குதடங்கும் தோழியர் திரளிடத்தேநிற்க, வேந்தன் ஒருமொழிகூறினானென்க. (௭௦)

563. வலம்புரியீன்றமுத்தமணமிசையவர்கட்கல்லால்
வலம்புரிபயத்தையெய்தாததனையரேமகளிரென்ன
நலம்புரிந்தனையகாதற்றேனினனவையநீங்கக்
குலம்புரிந்தனையகுன்றிற்கதிபதிகூறினானே.

குலம் வடிவுகொண்டனைய அதிபதி.

இ - ன். நலம் வடிவுகொண்டனையதேவி தனது வருத்தத்தை நீங்கும் படி வலம்புரியீன்றமுத்தம் மண்மிசையவர்கட்குப் பயன்கொடுப்பதன்றி அதனால் வலம்புரி பயனைய்தாது; மகளிரும் தாயருக்கு அத்தன்மையரே யென்றுகூறினானென்க. (௭௧)

564. இன்கவையாமொடன்னமிநாங்கிளிமழலைமஞ்ஞை
பொன்புனைபூகமந்திபொறியிர்ப்புறவம்பொன்னார்
மென்புனமருளின்னோக்கின்மானினமாதியாகத்
தன்புறஞ்சூழப்போகித்தளிரிபல்விமானஞ்சேர்ந்தான்.

உம்மைவிரிக்க. மழலையிளங்கிளி. வளர்த்தலிற் பூண் அணிந்த கருங் குரங்கு. மந்தி, பெண்பெயர்; “குரங்கு முகவு மூகமு மந்தி.” (தொல். பொரு. மர. ௬௭.) என்றார். புறவம் - சித்திரப்புறா. மருண்ட இளரியனோக்கு.

இ - ன். தளிரியல், மானினமுதலாக எண்ணியவெல்லாம் தன்பக்கத் தேசுழந்துசெல்லப் போய் விமானத்தைச்சேர்ந்தானென்க. (௭௨)

வேறு.

565. வெற்றிவேன்மணிமுடிக், கொற்றவனொருமக
ளற்றமில்பெரும்படைச், சுற்றமோடியங்கினாள்.

இ - ன். வெற்றியையுடைய வேலினையும் முடியினையுமுடைய கொற் றவன்மகள் இடைவிடாதபடையாகிய சுற்றத்தோடே போயினானென்க.

அதன் எல்லை மேற் கூறுகின்றார்.

(௭௩)

566. கண்ணயற்களிப்பன, வண்ணல்யானையிரம்
விண்ணகத்தியங்குதே, ரெண்ணவற்றிரட்டியே.

இ - ன். கண்ணருகே மதமுடையனவாகியயானை ஆயிரம்; தேரினு டையஎண் இரண்டாயிரமென்க.

(௭௪)

567. விற்படைவிலக்குவ, பொற்படைப்புரவியு
முற்படக்கிளந்தவற்றி, னற்புடையநாற்றியே.

இ - ள். அம்பைத் தம்விசையாலே விலக்குவனவாகிய பக்கையுடைய குதிரைகளும் முற்கூறியயானையின் நான்மடங்குற்ற பக்கத்தனவென்க. (௭௫)

568. பாறுடைப்பரிதிவேல், வீறுடையினையரு
மாற்றிடடியாயிரர், கூறுதற்கரியரே.

பாற்றினஞ்சூழ்ந்த வேல். வீறு - தம்வீரம் பிறர்க்கின்மை.

இ - ள். பரிதிபோற்பகைவரைக் கெடுக்கும் வேலையுடைய இனையரும் பன்னிராயிரம்பெயர்; அவர்தாம் பகைவர் வஞ்சினங்கூறுதற்கு அரியரென்க.

569. மாகநீள்விசும்பிடை, மேகநின்றிடித்தவி
னாகநின்றதிரந்தவர்க், கேகலாவதில்லையே.

மாகம் - திக்கு; மஞ்சுமாம். அதிர்ந்து, அதிர.

இ - ள். விசும்பிலே மேகம் மழைபெய்தற்கு இடித்தலின், அதனைத் தன்பகையானையாகக்கருதியானைகள்போகாது நின்று அதிர்தலாலே அவர்க் குப் போகலாவதோர் உபாயமில்லையாயிற்றென்க. (௭௭)

570. வெஞ்சினவெகுளியிற், குஞ்சரமுழங்கலின்
மஞ்சுதம்வயிறழிந், தஞ்சிநீருகுத்தவே.

இ - ள். குஞ்சரம் அங்ஙனம் வெகுளியோடே முழங்குதலால், அது கேட்டு மேகம் அஞ்சிக் கருக்கலங்கி நீளையுகுத்தனபோன்றனவென்க.

இடித்தமேகம் பின்பு பெய்தது. (௭௮)

571. வேழமும்மதத்தொடு, தாழ்புயல்கலந்துட
னாழ்கடலகம்புறம், வீழ்தரவினாந்தே.

புயல், ஆகுபெயர். கலந்து, கலக்க.

இ - ள். கடல்நடுவு கரைக்குப்புறம்பேவிழும்படி மும்மதங்களோடே புயலுகுத்தநீரும் கடலிடத்தே கலத்தலாலே மேகத்தாலும் நாகத்தாலும் தகைவின்றி விமானம் படையுடனே மரக்கலமிருக்கின்றவிடத்தே வினாந்து சென்றதென்க. (௭௯)

572. மல்லன்மாக்கடவிடைக், கல்லெனக்கலங்கவிழ்த்
தல்லலுற்றமுங்கிய, செல்லவனுற்றசெப்புலாம்.

இ - ள். கடலிடத்தே கலங்கவிழ்த்து வருத்தமுற்றுக்கெட்டழித்த தன்பெற்ற இலாபம் இனிக் கூறுவாமென்க. (௮௦)

573. க. பானிறப்பனிவரை, மேனிறமிகுத்தன

நீனிறநிழன்மணி, தானிறைத்தகமெலாம்.

இதமுதல், “பீழை” (௮௧) அளவும் ஒருதொடர்.

வெள்ளிமலையில், 'நிறமிகுத்தன' என்றது, நீலமொழிந்த மணிகளை.
நீலநிறத்தையுடைய ஒளிமணி. (அக)

574. உ. வஞ்சமின்மனத்தினு, நெஞ்சகம்புகன்றுக
விஞ்சையம்பெருமகன், வஞ்சமென்றுணர்த்தினான்.

வஞ்சமில் மனத்தினுன் - ஸ்ரீதத்தன். புகன்று உக - உவந்து உவகை
யொழுக. பெருமகன் - தரன். (அஉ)

575. ஈ. நங்கைதன்னலத்தினுன், மங்குல்வெள்ளிமால்வரை
யெங்குமன்னரீண்டினார், சங்குவிம்முதானையார்.

மங்குல் - மேகம். மால்வரையில் மன்னர் தானையாராய் எவ்விடத்தும்
ஈண்டினார். (அங)

576. ச. ஈரலங்கலேந்துவே, லாரலங்கன்மார்பினுன்
கார்கலந்தகைக்கணி, சீர்கலந்துசெப்பினான்.

ஈரும்வேல். மார்பினுன் - அரசன். (அச)

577. ஞ. மாதர்வாழ்வுமண்ணதே, யாதலாலலங்கலர்
தாதவிழ்ந்தமார்பின், காதலன்கடலுளான்.

அவிழ்தற்குக்காரணமான மார்பு. 'அழைப்பி' என்பது சொல்லெச்சம்.
(அரு)

578. கூ. என்றுகூறவென்னையே, துன்றுகாதற்றோழனைச்
சென்றுநீகொணர்கென, வன்றுவந்தவண்ணமே.

அழைப்பியென்றென முன்னேகூட்டுக. (அசு)

579. எ. துன்பமுற்றவர்க்கலா, விற்பமில்லையாதலி
னன்பமற்றியானினைத், துன்பத்தாற்றொடக்கினேன்.

தொடக்கினேன் - பிணித்தேன். (அஎ)

580. அ. பிழைசெய்துபெற்றனன், வாழியென்றுமாக்கட
லாழ்வித்திட்டவம்பியைத், தோழர்ச்சட்டிக்காட்டினான்.

பிழை - துன்பம். ஸ்ரீதத்தனுக்கு ஆழ்வித்தானாகப்பண்ணின. சுட்டி -
இதுகலம், இவர்தோழரென்றுசுட்டி.

இ - ன். விஞ்சையம்பெருமகன், நங்கைநலத்தாலே மன்னர் ஈண்டி
னார்; அதுகண்டு மார்பினுனுடைய கணி மாதர்வாழ்வு மண்ணிடத்தே; ஆத
லால், அவனைக்கொண்டுபோதற்கு மார்பனே, நின்றோழன் கடலிடத்தான்;
அவனை அழைப்பியென்று சீர்கலந்து செப்பினான்; அதுகேட்டு மன்னன் நீ
சென்று என்காதற்றோழனைக் கொணர்கவென என்னையேகொக்கிகூற,
யான் அன்றுவந்தசெய்தி ஒருவஞ்சனைகாணென்று கூறி, அவ்வஞ்சனையை,
அன்பனே, துன்பமுற்றார்க்கல்லது இன்பமில்லையென்று உலரூகூறலின்,
யான் நினையொழிந்தோர்க்கு இன்பஞ்செய்து நினையொருவனையும்

துன்பத்தாற் பிணித்தேனென்று உணர்த்தினான் ; உணர்த்தி யான் அங்ங
னம் பீழைசெய்து நின்நட்பைப்பெற்றேன் ; இனி நீ வாழ்வாயாகவென்று
முகமன்கூறி, மறைத்த அம்பியின் அகமெல்லாம் நிறமிருத்தனவற்றையும்
மணிகளையு நிறைத்து, வஞ்சமின்மனத்தினான் அகம்புகன்றிருக்கும்படி, அவ்
வம்பியையும் தோழரையுங்காட்டினுனென்க.

எனவே இலாபமேகூறினான். காரியம் கடைப்படுதலின், ஈண்டு உண்
மை கூறினான். “வெற்றிவேல்” (காந்த. எஃ.) முதல், இத்துணையும் சூற
ளடிநான்காய்வந்த கொச்சக ஒருபோரு ; “நெய்யோடுதீயொக்கச், செய்
யானைச்சேர்வார்க்குப், பொய்யாதவுள்ளமே, மெய்யாதல்வேண்டுமே” என்
றாற்போல யாப்பின்வேறுபட்டன. (அக - அ)

வேறு.

581. தேன்றருமாரிபோன்றுதிவ்வியகிளவிதம்மா
லுன்றருகுருதிவேலா னுள்ளகங்குளிர்ந்துவிஞ்சைச்
கோன்றருதுன்பமற்றென்குலத்தொடுமுடிகவென்றான்
கான்றுவில்வயிரம்விசங்கனமணிக்குழையினானே.

தேனைச்சொரிவதோர்மாரி. ஊன்சொரிவதோர்குருதி.

இ - ன். வயிரம் ஒளியைக் கான்றுபரப்பும் குழையினாகிய வேலான்,
தரனது இனியமொழியாலே குளிர்ந்து, கலுழவேகன்றந்த இத்தன்மைய
தானதுன்பம் என்குலமுள்ளஅளவும் நடப்பதாகவென்று உவந்துகூறினா
னென்க. (அக)

582. தோடலர்தெரியலான் றன்றோழரைக்கண்மிகாத
லாடலர்தெழுந்துபொங்கவுருவத்தார்குழையப்புல்லிப்
பாடிரும்பொளவமுந்நீர்ப்பட்டதுபகர்தலோடு
நாடகநாங்களுற்றதென்றுகையெறிந்துநக்கார்.

இ - ன். ஸ்ரீதத்தன் தோழரைக்கண்டு காதல் நெஞ்சிலேவிரிந்
தெழுந்து மிகுதலாலே தார்குழையத்தழுவி முந்நீர்ப்பொளவத்திலே தான்
உற்றதெல்லாங் கூறியவளவிலே; நாங்கன்கண்டதுநாடகம் ; இதுகண்டிலே
மென்று கைதட்டிச் சிரித்தாரென்க.

இவர்க்கு இங்ஙனநிருமித்தான்.

(கூ0)

583. கட்டழற்கதியபுண்ணிற்கருவரையருவியாரம்
பட்டதுபோன்றுநாய்கன்பரிவுதிர்ந்தினியர்குழ
மட்டவிழ்கோதையோடுமண்கணைமுழவமுதூர்க்
கட்டவிழ்தாரினுன்றன்கடிமனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

இ - ன். முகையவிழ்ந்த தாராளுகிய நாய்கன், அழலாற் கதுவியபுண்
னிலே அருவியும் ஆரமும் பட்டதுபோன்று பரிவுதிர்ந்து, தனக்கினியவ
ரெல்லாரும் தன்னைக்குழ மகிழ்ந்து தத்தையோடே இராசமாபுரத்தில் தன்
மனையிலே புக்கானென்க.

கதுவிய, விகாரம்.

(கூ.க)

584. பெருமனை குறுகலோடும்பிறையென விலங்கித்தோன்றுந்
திருதுதன்மனை விசெம்பொற்கொடியென விறஞ்சிறிந்
வருமுலை பொதிர்ப்பவாங்கி வண்டினமிரியப்புல்லிக்
கதிர்நகைமுறுவன்மாதர்கண்ணுறுகவலே தீர்த்தான்.

இ - ன். தன்மனைவியிருக்கின்ற இடத்தைச் சேர்ந்தவளவிலே அவள்
இறைஞ்சிறிந், தன்மேல்வண்டினங்கெடும்படி அவனையிணைத்து முலைபுடை
கொள்ளும்படி தழுவி, எயிற்றிணையும் மகிழ்ச்சியையுமுடைய அம்மாதரிட
த்து நின்ற வருத்தத்தைத் தீர்த்தானென்க. (கஉ)

585. சந்திரகாந்தமென்னுந்தண்மணியிலத்தினங்கண்
வெந்தெரிபசும்பொன்வெள்ளிபரிங்கொடுபவளம்பாய்த்திக்
கந்தெரிமணியிற்செய்தகன்னியாமாடமெய்திப்
பைந்தொடிப்பாவையொன்றும்பரிவிலள்வைகினுளே.

இ - ன். பாவை, சந்திரகாந்தமென்னு மணியாற்செய்த நிலத்திடத்தே
ஓடவைத்து விளங்குகின்ற பொன்னுந் சுவரமைத்து மணியாற்கந்துநாட்டிப்
பளிக்குக்கையலகோடே பவளத்தைப் பூட்டாகப்பரப்பி அதிலே வெள்ளி
யாலேவேய்ந்துசெய்த கன்னியாமாடத்தைச் சேர்ந்து சிறிதும் வருத்தமின்றி
வைகினுளென்க. (கங)

586. பாசிழைபரவையல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கக்
காசுகண் பரியவைகிக்கடன்றலைக்கழிந்தபிண்ணுத்
துசணிபரவையல்குற்றுளங்குதுண்ணுசுப்பிற்பாவை
யாசறுவரவுந்தந்தைவலித்ததுமறியச்சொன்னான்.

இ - ன். பதுமையது அல்குற் கலாபம்வீம்முதலால் அதில் மணிகளற்று
வீழும்படிபுணர்ந்து, அவளிடத்து நிகழ்த்து முறைமையெல்லாம் அவ்விடத்
தே கழிந்தபின்பு, தந்தையது குற்றமற்றவரவையும் அவள்தந்தை யாழ்
வென்றானுக்குக் கொடுக்கவென்று துணிந்ததனையும் அவளறியக் கூறினா
னென்க. (கச)

587. வண்டினமலர்ந்தகோதைவருவீர்ப்புருப்பட்டுநேரத்
தென்கடலமிர்தம்பெய்தசெப்பெனச்செறிந்துவீங்கிப்
பெண்டிருமாண்மைவெஃகிப்பேதுறுமுலையினுளைக்
கண்டவார்முளநானைக்கடிவினைமுடித்துமென்றான்.

இ - ன். அது கேட்டபதுமை நெஞ்சாலேதுணிந்து உடன்படுதலாலே
புரித்ததனும் நானே முலையினுளைக் கடிவினைமுடிப்பேமென்றானென்க.

செறிந்து - நெருங்கி. மகளிருமுட்பட நுகர்த்தற்கு ஆண்மையைவிரும்பி
மயங்குதற்குக் காரணமான முலை. கட்டியங்காரன் உடன்படவே கடிவினை
முடிதலின், அடினை நானையுடன்படுவிப்பேனெனத் துணிந்துகூறினான். (கடு)

588. மால்வவாயிறுபோழ்ந்துவல்லவர்மதியிற்றந்த
பால்வமைணியும்பொன்னும்பற்பலகொண்டுபுக்குக்
கால்பொருகழலினுங்காவலற்கண்டுசொன்னான்
வேல்பொருதானையானும்வேண்டிவந்தியினேந்தான்.

இ - ள். ஸ்ரீதத்தனும், தூவல்லவர் தமதறிவாலே வரையின் வயிற்
றைப்பிளந்துதந்த, பாலாலே நன்மையாராய்ந்துகொண்டமணியும் பொன்
னும் பலபலகொண்டுபுக்கு அரசனைக்கண்டு தன்குறையைக்கூறினான்; அரச
னும் அவன்விரும்பினவற்றை விதியாலே உடன்பட்டானென்க.

குறை - மண்டபஞ்சமைத்தலும் மூன்றுவருணத்தாரும் வரச்சாற்றுதலு
முதலியன. சுயம்வரத்திற்கு அரசர் உடன்படவேவேண்டுமென 'விதியின்'
என்றார். (கக)

வேறு.

589. மையன்மதயானைநினைமன்னன்மகிழ்ந்தானாப்
பொய்யில்புகழ்நாய்கன்மதவொளியினெடுபோகி
நொய்தின்மனையெய்தியிதுசெய்கெனநொடித்தான்
மொய்கொண்முலைபாயமுகைவிண்டலர்ந்ததாரான்.

மையல் - செல்வச்செருக்கு.

இ - ள். பாய்கையினால் அலர்ந்ததாரானாகியநாய்கன் மன்னன்மகிழ்ந்த
வளவிலே மிக்கஒளியோடேபோய் மனையைச்சேர்ந்து இத்தொழிலைக் கழுதா
கச்செய்கவென்று கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (கக)

590. நானக்கிடங்காடைநகர்நாகத்திடைநன்பொன்
வானக்கிமிமாட்சியதொர்மண்டபஞ்செய்கென்ன
மீனத்திடைநான்கிழமைவெள்ளிசையபக்கங்
காணத்திடைவேங்கையெழக்கண்ணினர்களுன்றே.

இ - ள். நானக்கிடங்கைஆடையாகவுடைய நகராகிய சுவர்க்கத்தினடு
வே பொன்னையுடைய வாளைச்சிரித்திடும் அழகினையுடையதோர் மண்டபத்
தைச்செய்கவென்று கூறினானென்க; கணிகள் வெள்ளிக்கிழமையும் திருதியை
யும்பெற்ற உத்தரட்டாதிநாள் சிங்கம் உதையமாக முகூர்த்தங்குறித்தா
ரென்க.

நானம் - புழுகு; குளித்தலிற் புழுகுடைத்தாயிற்று. வாளைத்தீண்டு
மென்றுமாம். பூரட்டாகியின் நாலாங்காலும் உத்தரட்டாதியும் இரேவதியும்
மீனராகியாதலால், உத்தரட்டாதி நடுநாளாதலின், 'மீனத்திடைநான்' என்
ன்றார். திருதியை, அட்டமி, திரையோதசியென்பவற்றில் திருதியைகுறித்தலின்,
'சையபக்கம்' என்றார். மேடத்தின்முற்கூறுமேடராசியின்கூறு; இரண்டாங்
கூறு சிங்கராசியின்கூறு; மூன்றாங்கூறு தனுராசியின்கூறு; ஆதலால், மேடத்

தின் நடுக்கற்றைச் சிங்கத்தின் உதையமாகவித்தார். இதுகூறிற்று, சிங்கத் தே பிருகஸ்பதியாதலின். வெள்ளிமுதல் வியாழமீராகக் கிழமை ஏழாயவா றும், உத்தரட்டாதிமுதல் உரோகினியீராக நாள் ஆராயவாறும் கூடுமா நென்னையெனின், இத்திங்களிற் சதயமுதல் ஆயிலியத்தனவும் சந்திரன்வர்த் தித்துவருதலின், வியாழக்கிழமைக்கு உரோகினிகூடிற்று. இதனானே, மேல், “ஒண்ணிற வுரோணி யூர்ந்த வொளிமதி யொண்பொ னுட்சி” (காந்த. கஉஅ.) என்று வியாழக்கிழமையிலும் சிறிதுநாழிகை உரோகினியாகக் கூறினார். (கஅஅ)

591. நட்புப்பகையுட்குனெடுநன்பொன்வினைகழனி
பட்டினெடுபஞ்சதுகில்பைம்பொனெடுகாண
மட்டசுவைவல்சியினெடியாதுமொழியாம
லொட்டிப்பதினயிரவருற்றுமுயல்கின்றார்.

பொன் இட்டால்வினையுமென்று அக்கழனியின் சிறப்புக்கூறிற்று; பொன் உண்டாதற்குக்காரணமான கழனியுமாம். பஞ்ச - படாம். ஒடு, என் னெடு. காணம் - பழங்காசு. வல்சி - பகற்சோறு. உருபுவிடுக்க.

இ - ள். பதினாயிரம்பெயர், கழனிமுதலியவற்றையும் லீனையவற்றையும் ஒழியாமல் அறுதியிட்டுத் தம்மிற் கூடியும் மாறுபட்டும் இவனுக்கு அஞ்சுதலுடனே கடிதின்முடிக்குங்கருத்தினராய் முயலாநின்றாரென்க. (கஅக)

592. வண்டிபிதேறனறவாய்விடொடுபருகிக்
கண்டதொழிற்கணிச்சிகளிற்கயம்படநன்கிடித்தாங்
கெண்டிசையுமேற்பப்பித்தேற்றியதன்மேலாற்
கண்டிருகுபொன்னினிலங்காமுறுவபுனைந்தார்.

இ - ள். அவர்கள், தேறலையும் நறவையும் வாய்விடுதலோடேபருகிக் தொழில்செய்தற்கென்றுகண்ட குந்தாலிகளாலே ஆழம்படவெட்டிப் பின்பு அவ்விடத்தே எண்டிசையும்பொருந்தம்படி தலமிசைத்து உயர்த்தி அதன் மேலே இஃது உயரத்திற்களவென்றறிந்து காமுறுவனவாகிய பொன்னுலே நிலத்தைப்புனைந்தாரென்க.

வாய்விடுதல் - வஞ்சினம்; ஆரவாரமுமாம். ஒடு, உடனிகழ்ச்சி. (க00)

593. பொன்செய்குடங்கோத்தனையவெருத்திற் பொலிபொற்றாண்
மின்செய்பசும்பொன்னிலத்துவீறுபெறநாட்டி
மன்பவளமேனவின் றுபளிக்கலகுபரப்பி
நன்செய்வெளிவேய்ந்துசுவர்தமனியத்தினமைத்தார்.

மன் - பெருமை. நவின்று, நவில. வெள்ளி, விகாரம்.

இ - ள். அப்பொன்னிலத்தே தங்கமுத்திற்குடதாடியாலே பொற்குடத் தைக் கோத்தாலொத்ததூணைப் பெருமைபெற நாட்டி, மேலே பவளமாகிய

உத்தர முதலியனபயில அவற்றின்மேலே பளிக்குக்கையலகாலே கைபரப்பி,
வெள்ளியாலேவேய்ந்து, சுவரைப் பொன்னான் அமைத்தாரென்க.

குடதாடி - தூணுக்கும் உத்தரத்துக்கும் நடுவேவைக்கப்பட்டது. (1)

594. பாவையவளிருக்குமிடம்பளிக்குச்சுவரியற்றிக்
கோவைகுளிர்முத்தினியல்கோதையொடுகொழும்பொன்
மாலையொடுமலைதலைமணந் துவரநாற்றி
யாலையமிதோவியர்கட்கென்னவணியமைத்தார்.

இ - ள். பாவையாகிய அவளிருக்குமிடத்தைப் பளிங்காலேசுவர்செய்து
முத்தினியல்கோவையோடே பூமாலையும் பொன்மாலையுடனே மாணிக்கமா
லைமுதலியனவும் தம்மில் தலையொத்துவர நாலப்பண்ணி, இவ்விடம் சித்திர
காரர்கட்கு இருப்பிடமென்னும்படி சித்திரத்தையெழுதினாரென்க.

இவை சித்திரத்தின்மலை. ஒவியங்கட்கும் பாடம். (க02)

595. ஆயிதழ்பொன்னலங்கல்காலசைப்பவொல்கி
வாயருகுவந்தொசுந் துமறியமழையின்போற்
சேயவர்க்குந் தோன்றியதொர்திலகமெனுந்தகைத்தாய்ப்
பாயதினா முத்தமணல்பரந் துபயின் றுளதே.

இ - ள். அழகிய இதழையுடைய பொன்னாற்செய்த தூக்குமலைகள்
காற்றசைத்தலாலே ஒதுங்கி விளிம்பருகே வந்துசாய்ந்து மீளுதலாலே மின்
போற்றோன்றப்பட்ட மண்டபந்தான் மண்டபங்களுக்குத் திலகமென்னுந்
தகைமைத்தாய் முத்தமாகிய மணல் எங்குநெருங்கிப் பரந்துளதென்க.

இதனாற் பிறவுங்கூறினார். (க03)

596. காமர்களிறம்பிடியுங்கன்றுங்கலைமானுந்
தாமரையவாவினும்புள்ளுந்தகைநலத்தி
னேமுறுவபாவையினெடியக்கிநிலையெழுதி
யாமொரையங்காண்பவர்க்கிதகம்புறமிதெனவே.

கலையும் மாணும். இயக்கிநிலையெழுதி - அதிதெய்வமாக இயக்கியதுநிலை
யையுமெழுதி. இயக்கநிலை பாடமாயின், இவை இயக்கமும் நிலையுமாகஎழுதி
யென்க. எழுதி, எழுத.

இ - ள். பாவையோடே களிறுமுதலியவற்றைப் பளிக்குச்சுவரிலேயே
முத, அச்சுவரின்பாடத்தால் வந்துகாண்பார்க்கு அகமிது புறமிதுவெனத்
தெரியாததோர் ஐயம் நிகழாநின்றதென்க. (க04)

597. உழந்தவருநோக்கிமகிழ்தூங்கவொளிவாய்ந்து
விழுங்குமெனப்பறவைகளும்பிறவிலங்குமடையா
முழங்குதினாவேலியினினில்லையெனமொய்கொண்
டெழுந்தகொடியாடுமிதவ்வெழினகரினியல்பே.

இ - ள். பலநாள் இதிலேபழகின சித்திரகாரரும்பார்த்து வியந்து மகிழ்ச்சிசெறியும்படி ஒருவிளக்கம்வாய்ந்து, இதில் எழுதின பறவைக்கும் விலங்குக்கும் பகையாகியபறவைகளும் விலங்குகளும் இவை நம்மைவிடிக் குமென்றஞ்சி அடையாவாக, உலகினில் தனக்குநிகரில்லையென்னும்படி கொடியாடாநிற்கும், அம்மண்டபத்தினியல்பு இத்தன்மைத்தென்க. (க0௫)

598. ஒடுமுகில்கீறியொளிர் திங்கள் சிகைவைத்தே

மாடமதுவார்சடையவள்ளலையுமொக்கு

நாடிமுகநான்கதனினை முகனையொக்கு

நேடிநிமிர்தன்மையினினேமியையுமொக்கும்.

இ - ள். அந்தமாடமாகிய அது, முகிலைக் கிழித்துப் பிறையைத் தலையிலேவைத்தலாலே அரையொக்கும்; முகநான்காகிய அதனானே எங்குநாடு தலாலே அரையொக்கும்; மேலெல்லையெத்தேடி நிமிர்ந்தன்மையாலே அரியையுமொக்குமென்க.

நாடி - நாசியென்பாருமுளர். இன், அசை.

(க0௬)

599. கண்டவர்கள்காமுறலிற்காமனையுமொக்குங்

கொண்டிலகமேத்தலினக்கொற்றவனையொக்கும்

வண்டெரியலாரமுலைமாதர்மகிழுமுத

முண்டவர்களெவ்வகையரவ்வகையதொன்றே.

இ - ள். அது, காமுறலிற் காமனையொக்கும்; உலகங்கொண்டேத்தலிற் சச்சந்தனையுமொக்கும்; அதுவன்றி, மாதராகிய அமுதத்தைபுண்டவர்கள் எத்தன்மையர் அத்தன்மையதொன்றென்க.

நீங்கலாகாமைகூறினார்.

(க0௭)

வேறு.

600. முகிற்றலேமதியமன்னமுழுமணிமாடத்திட்ட

வகிற்புகைதவழ்ந்துவானத்தருவிசம்பறுத்துநீண்டு

பகற்கதிர்ப்பரப்பிற்றுகிப்பஞ்சவர்விமானமுட்டிப்

புகற்கருமமரர்கற்பம்புக்கயாவுயிர்த்ததன்றே.

இ - ள். மதிபோன்ற நிறைமணிகளையுடைய முகிற்றலே மாடத்திட்ட புகைதவழ்ந்துசென்று வானத்து மேகத்தை ஊடுருவி நீண்டு பகலைச்செய்கின்ற கதிரிடத்தே பரத்தலையுடைத்தாய்ச் சோதிட்கரது விமானத்தை முட்டி அமரர் கற்பத்திலும்புக்கு அயர்வுயிர்த்ததென்க.

கற்பம் - இருத்தற்குக்கற்பித்திடம்.

(க0௮)

வேறு.

601. க. அரைசனதருளினொடகன்மனையவனெய்தி

யுரைசெல்லவகையினொலிகமுமறிவுற

முரைசதிரிமிழிசைமுதுநகரறைகென

வினாசெல்லினையனாவியவரினவிடவே.

602. உ. விடிகணைவிசையொடுவெருவருதகையவர்

படுபணையவருறைபதியதுகுறுகி

நெடுமதியகடுநிழுவழங்கொடியுயர்

கடிநகரிடிமுரசுறைமினமெனவே.

603. ன. மங்கலவணியினர்மலர்கதிர்மதியன

புங்கவனறநெற்பொலிவொடுமலிகென

வங்கதிர்மணிகையலமருமுலைவளர்

கொங்கணிகுழலவள்கோடணையறைவாம்.

வேறு.

604. ச. வான்றருவளத்ததாகிவையகம்பிணியிற்றீர்க

தேன்றருகிளவியாருங்கற்பினிற்றிரிதலின்றி

பூன்றுகலுறிதோறுமுலகினுண்மார்தரெல்லா

மீன்றவரவயத்தராகியில்லறம்புணர்கராளம்.

605. ரு. தவம்புரிந்தடக்கினோற்குந்தத்துவர்த்தலைப்பட்டோம்பிப்

பவம்பரிகெமக்குமென்றுபணிந்தவருவப்பவீமி

னவம்புரிந்துடம்புரீங்காதருந்தவமுயன்மீன்யாருஞ்

சிவம்புரிநெறியைச்சேரச்செப்புமிப்பொருளுங்கேண்மின்.

606. கூ. ஆம்மலரனிச்சத்தம்போதல்லியோடணியினெந்து

விம்முறுதுசப்புரையவீற்றிருந்தணங்குசேர்ந்த

வெம்முலைப்பரவையல்குன்மிடைமணிக்கலாபம்வேய்த்தோட்

செம்மலர்த்திருவின்சாயற்றேமொழித்ததையென்பான். ()

607. எ. மற்றவடந்தைநாய்கன்வண்கைச்சீதத்தனென்பான்

கொற்றவன்குலத்தின்வந்தான்கூறியபொருளிதாரு

முற்றவமுடையளாகிமூரிநூற்கலைகளெல்லாங்

கற்றவன்கணங்கொணல்யாழநங்கனைக்கனிக்குரீரான். ()

608. அ. தீந்தொடைமகரவினைத்தெள்விளியெடுப்பித்தேற்றிப்

பூந்தொடியரிவைதன்னிற்புலமிகுத்துடையநம்பிக்

கீர்திடுமிறைவராதிமூவகைக்குலத்துளார்க்கும்

வேந்திகுருதிவேற்கண்விளங்கிழைதாதையென்றான். ()

609. கூ. மண்ணகமடந்தையாகமார்புறமுயங்கிகின்ற

வண்ணலையாதியாகவருங்கடிநகரைவாழ்த்தி

விண்ணகமுழக்கினெய்ப்பவீதிதொறெருக்கியெங்குங்

கண்ணொளிர்கடிப்பினோச்சிக்கடிமுரசுறைந்தகாலே.

இவையென்பதும் ஒருதொடர்.

க. உரைசெலல்வகை - முற்கூறிச் சாற்றுமுறைமை; புகழுமாம். கண் நடுங்குதலால் இமிழ்கின்ற ஓசையையுடைய முரசு. வியவர் - எவல்செய்வார்; வியங்கோள்போல. என்றது - முரசறைவிப்பானா.

உ. தகையவர் - அவ் வியவர். பதியாகிய அதனை. அம், அசை.

ங. மங்கலவணி - வெள்ளணி. எவ்வுயிர்க்கும் தண்ணளிசெய்தலின், மதி உவமை. நகை - முத்து. மணியும் நகையும். மூலவளர்கின்றதத்தை.

ச. கற்பினின், இன் - அசை.

டு. தவத்திலேமிக்கு ஐம்புலனும் அடக்கிறோற்கும் தத்துவவுணர்விலே னா எதிர்ப்பட்டு எமக்கும் பிறப்பறுகவென்றுவணங்கி ஒம்பி அவர் உவப்பன வற்றை ஈமின். யாவரும் உடம்பு அவமேபுரிந்து நீங்காமல் அவ்வுடம்பால் நன்மைபுரிந்த வீட்டைச்சேரும்படி அருந்தவத்தை முயன்மின்.

சு. அனிச்சப்போதை அழகியமலர்களின் அல்லியோடே அணியின் நொந்துவருந்தும் துசப்புநோம்படி வீற்றிருந்து வீற்றுத்தெய்வஞ்சேர்ந்த மூலே முதலியவற்றையுடைய தேமொழி பெயர் தத்தை.

எ. மற்று, வினைமாற்று. கலுழவேகன் குலத்தோடே போந்தான். இசைநூலிற் கூறியகலைகள். யாழாலே காமனையும் உருக்குரீரான்.

அ. தொடை - நரம்பு. பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ் என்னும் நான்கினும் பத்தொன்பதுநரம்புகட்டின மகரயாழ் இவள்வாசிக்கின்றதென்பதுதோன்ற, 'மகரவீணை' என்றார்; "ஒன்று மிருபது மொன்பதும் பத்துடனே, நின்ற பதினான்கும் பின்னேழுங் - குன்றாத, நால்வகை யாழுக்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகைய நூலோர் விதி." முறையே - உக - கக - கச - எ - என்க. விளி - ஓசை. எடுப்பி - எழுப்பி. அரசர் அந்தணர் வணிகரென்னும் மூவகைக்குலத்துளாரிலுமென்க; உருபுமயக்கம். இவ்வந்தான் அரசகுலமாதலின், அரசனா முற்கூறினார்.

க. தன்மார்பிலேயுற. எருக்கி - தாக்கி. எங்கும் - எவ்விடத்தும்.

இ - ன். அங்ஙனம்மண்டபம் சமைத்தவளவிலே, ஸ்ரீதத்தன், அவ்விடத்து அரசனுக்கு அறிவித்து அவனருளோடே தன்மனையைச்சேர்ந்து உலகமும் அறிவுறும்படி இந்நகரிலே உரைநடத்தலின்கூறுபாட்டோடே முரசை அறைவார்களாகவெனக்கூறித் தன்னினையரை வியவரிடத்தே விட, அவ் வியவரும் கணைபோலும் விசையுடன்சென்று முரசறைவாருறைபதியதனைக் குறுகி முரசறைமினெனக்கூற, அதுகேட்டு அவரும் சூழலவனுடைய யாழ்வாசினையை அறைவாமெனக்கூறி அணியினராய்ப் புங்கவனறநெறி வளர்ச்சியோடேமிகு; ஊழிதோறும் இவ்வையகம் மழைத்ருவளத்தையுடைத் தாம்பி பணியினின்றும்நீங்குக; கிளவியாரும் கற்பினில்திரியாத நிலைபெறுக; மாந்தரெல்லாம் இருமுதுகுரவர் சொற்கேட்டு நாளும் இல்லறம்புணர்கவென உலகைவாழ்த்தி, பின்பு, கட்டியங்காரன்முதலாக நகரையும்வாழ்த்தி, நீங்கள் தானஞ்செய்மின்; தவஞ்செய்மின்; யான்செப்புகின்ற இக்காரியத்தையுங்கேண்மின்; தேமொழி, தத்தையென்பான்; அவ்வந்தையாகிய நாய்

கன் ஸ்ரீதத்தனென்பான் ; குலத்தின்வந்தான் ; ஆதலால் அவன்கூறியகாரியம் இதுவாகும் ; அஃது யாதெனின், கற்றவன், நீரான், விளங்கிழை, அவன் தாதையாகிய கலுழவேகன் மூவகைக்குலத்துளாரிலும் மகரயாழினது விளியையெடுப்பி மிகுத்து எல்லார்க்கும் தெளிவித்து அவ்வரிவையிற்காட்டில் அறிவுடையநம்பிக்கு அவனைக்கொடுமென்றுகூறினென்பதென்று வீதிதோறும் கடிப்பினேச்சித் தாக்கி எங்கும் முழக்கினெய்ப்ப முரசறைந்தபொழுதிலேயென்க. (க௦௧ - க௭)

610. வணக்கருந்தானை மன்னர்மத்தகம்பினர் துவாய்த்த
நிணக்கொழுங்குருதிவாட்கைநிலம்புடைபெயர்க்குமாற்ற
லணைப்பருங்களிகொள்வேழுத்தத்தினபுரத்துவேந்தன்
கணைக்கவினழித்தவுண்கட்கன்னியைக்கருதிவந்தான்.

நிணத்தையுடைய குருதி.

இ - ன். மன்னருடைய வேழுத்தினது மத்தகத்தைப்பிளந்து தப்பாத வானையுடைய கையினையும், மெய்வலியினையுமுடைய அத்தினபுரத்தினரசன், கன்னியைக்கொள்ளக்கருதி வந்தானென்க. (க௧௮)

611. சிதைப்பருஞ்சீற்றத்துப்பிற்செய்கமுனரலவீக்கி
மதக்களிறடர்த்துக்குன்றமணிவட்டினுருட்டுமாற்றற்
கதக்களியொளிறுவைவேற்றம்பிலிக்காவன்மன்னன்
பதைப்பரும்பருமயானைப்பாலமாகுமரன்வந்தான்.

கதக்களியாற் பகைக்குஞ்சிப் பதைத்து ஓடுதலரியயானை. பாலமா, மா, ஈண்டு வியங்கோன்றி இசை நிறைத்தது.

இ - ன். பகைவராற் சிதைத்தற்கரிய துப்பாலே வீரக்கழலைக்கட்டிக்களிறை அடர்த்துக் குன்றை வட்டுப்போலுருட்டுமெய்வலியினையும், வேலினையும், யானையினையுமுடைய காம்பிலிநாட்டுக்கு மன்னனாகிய பாலகுமரன்வந்தானென்க. (க௧௯)

612. இலைபொரவெழுதியன்னவெரிமணிக்கடகமுன்கைச்
சிலைபொரத்திரண்டதிண்டோட்சில்லரிச்சிலம்பினுர்த
முலைபொரவுடைந்ததண்டார்மொய்ம்மதுத்துளிப்பவந்தான்
மலைபொரவரியமார்பின்வாரணவாசிமன்னன்.

இட்ட இலைத்தொழில் திருந்த நெருங்க எழுதினற்போன்றது.

இ - ன். முன்கையினையும், தோளினையும், மலை ஒத்தற்கரிய மார்பினையுமுடையமன்னன் முலைபொருதலாலலர்ந்த தாரின்மதுத்துளிப்பவந்தானென்க. (க௨௦)

* இதன்பின், “இசைபட வறைந்த வோசை யென்முனை வேந்தமல்லால், விசையுடையவரு மீண்டி வெறுநில நெளியத் தோற்றிப், பசைபடுமாறு வந்தார் பாண்மையும் பண்பு மெல்லா, நசைபட நல்ல நாட்டி நாஞ்சிறிதுரைத்து மன்றே.” என ஒருசெய்யுள், சிலபிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது.

613. கதிர்முடிமன்னர்சூழ்ந்துகைதொழுதிறைஞ்சிமாலைத்
திருமுடிவயிரவில்லாற்சேவடிதிகோப்பவேத்தி
யருமுடியணிந்தகொற்றத்தவந்தியன்முரசமார்ப்ப
வொருபிடிதுசப்பினோயுள்ளபுவந்துவிட்டான்.

ஏத்தி, ஏத்த.

இ - ள். மன்னர் சூழ்ந்து கையாற்றொழுது தமதுமுடியின் வயிரத்தி
னதுஒளியாலே அவன்சேவடி ஒளி இடையறாதிருக்கும்படி இறைஞ்சியே
த்த, முடியணிந்த அவந்தியன், ஆர்ப்ப ஒருபிடியினடங்கு துசப்பினோக்
கொள்ளக்கருதி வந்துவிட்டானென்க. (கஉக)

614. வெள்ளணியணிந்தனான்தேவேந்தர்தம்முடியிற்கொண்ட
கள்ளணிமாலேமோந்துகனைகழலிலங்குநோன்றாட்
புள்ளணிகொடியினுனிற்போர்பலதொலைத்தவாற்ற
லள்ளிலையணிந்தவைவேலயோத்தியரிதையும்வந்தான்.

வெள்ளணி - பிறந்த நாளில் ஒப்பனை. அள்ளுதல் - செறிதல்.

இ - ள். ஒப்பனையை அணிந்தவன்றே மாலையைமோந்து கழலிலங்கு
காலினையும் கருடக்கொடியோனைப்போலப் பல போரைத்தொலைத்த ஆற்
றலையும் வேலினையுமுடைய அயோத்தியர்க்கிறையும் வந்தானென்க. (கஉஉ)

615. நீணிதிவணிகரீரூநிலமிசையவர்களெல்லாம்
வீணையிற்பொருதுவெல்லாவனவினாவின் துவன் றிமூதூர்க்
கோணமுமறுகுமெல்லாங்குச்செனநினைத்தம்மாந்தர்
மாண்மதுநசையின்மொய்த்தமதுகரவீட்டமொத்தார்.

இ - ள். கடிமுரசுரைந்தகாலையிலே, வணிகரீரூக நிலமிசையவர்களா
கிய இவர்களும் ஒழிந்த அரசரும் அந்தணரும் எல்லாரும் வீணையிற் பொருது
வெல்லவேண்டி விரைவினராய் நெருங்கி மூதூரிற் குறுந்தெருவினும் நெடுந்
தெருவினும் பாவாற்றியென நினைத்தலாலே, அம்மாந்தர், மதுநசையால்
மொய்த்த தேனீயின் திரட்சியையொத்தாரென்க.

இது, மதுகரம்வருந்தத் தேனைஒருவன்கொண்டுபோமாறுபோல் இவர்
வருந்தச் சீவகன் கொண்டுபோதல் கருதிற்று. (கஉ௩)

616. க. உருக்கமைந்தெரியுஞ்செம்பொனோனாவில்லகலமாகத்
திருக் குழன்மடந்தைசெல்லத்திருநிலந்திருத்திப்பின்னர்
வினைத்தருநானரீரால்வெண்ணிறப்பொடியைமாற்றிப்
பரப்பினர்படுவண்டார்ப்பப்பன்மலர்பக்கமெல்லாம்.

617. உ. விலைவரம்பறிதலில்லாவெண்ணிலடுத்துவிதி
யலர்தலையணிச்சத்தம்போதைம்முழுவகலமாகப்
பலபடப்பரப்பிப்பாவைமெல்லடிப்பரிவுதீர
நிலவரைத்தன்னனானாகிதியினால்வறுமைசெய்தான்,
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மடந்தைசெல்லும்படி, வீதியில் திருநிலத்தை ஓட்டமைந்து எரியும் பொன்னாலே ஓனாந்துவிற்கிட அகலமாக எங்குந்திருத்திப் பின்பு நாற்றத்திற்குத்தக்க புழுகளும் பணிரீராலும் எழுந்தபொடியையமாற்றிப் பக்கமெல்லாம் வண்டார்க்கும்படி மலரைப்பரப்பினார்; அங்ஙனம்பரப்பிப் பாவையது அடியிற் பரிவுதீரும்படி அப்பொன்னிலத்தே வெண்கெழைப் பல படச்சேர்த்து அதன்மேலே அணிச்சப்பூவை ஐம்முழவகலமாகப் பரப்புதலாலே, நிலத்தெல்லையில் தன்னையொப்பாரா நிதியாலே மிடியராக்கினுனென்க.

உ. அடுத்து - சேர்த்து.

(கஉச - ௩)

618. மண்டலநிறைந்தமாசின்மதிப்புடைவியாழம்போன்றோர்
குண்டலமில்லங்கநின்றகொடியினைக்குறுகித்தோழி
விண்டலர்கோதைவிம்மும்வினாகுழறொழுதுநீவிப்

பண்டியன்மணங்கொல்லாம்பரிவறப்பணிந்துசொன்னாள்.

இ - ள். வட்டம்நிறைந்த மறுவில்லாத மதியின்பக்கத்துநின்ற வியாழம்போன்று முகத்தருகே ஒருகுண்டலம் இலங்கும்படிநின்ற கொடியினை வீண்பதி தொழுது குறுகி வினாக்குழலைக்கோதி அவட்கு நாணல்வரும் பரிவு அறப் பண்டு உலகிலியலு மணங்கனையெல்லாம் தாழ்ந்துகூறினாளென்க.

வினாக்குழல், விகாரம்.

(கஉச)

619. எரிமணிநெற்றிவேயந்தவிளம்பிறையிதுகொலென்னப்
புரிமணிசுமந்தபொற்றூண்பொறுக்கலாநுகப்பிற்பாவை
திருமணிவினைக்குன்றத்திழந்ததீம்பாலைநீத்தத்
தருமுடியரசராமழ்வரம்மனையறிவலென்றாள்.

புரி - முத்துவடம். பாலையாவன - செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, விளரிப்பாலை எனவேமும். அம்மனை - தாய்; “அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே, தொன்னெறி முறைமை சொல்லினு மெழுத்தினுள், தோன்ற மரபின வென்மனார் புலவர்.” (தொல். பொரு. பொருளி. ௩௨.) என்பதுவிதி.

இ - ள். வீண்பதி, இது மணியை இரண்டிதலையிலும் அழுத்தியதோர் பிறையோவென்ன முத்துவடங்கள் இரண்டிதலையிலும் மணியைச்சுமந்தபூணைப் பொறுக்கலாத நுகப்பினையுடையபாவாய், அம்மனாய், நினது மகர யாழாகிய மலையினின்றங்குதித்த பாலையென்கின்றபண்ணாகிய நீர்ப்பெருக்கத்திலே அரசர் அழுந்துவர்; அதனை யான் அறிவேனென்றாளென்க.

இதனால், வருவதுகூறினாள்.

(கஉ௪)

620. க. மண்ணிடமவிரவெங்குமார்தரும்வந்துதொக்கா

ரொண்ணிறவுரோணியூர்தவொளிமதியொன்பொனாட்சித்
தெண்ணிறவிசும்பினின்றதெளிமதிமுகத்துநங்கை
கண்ணியவினைவாட்போர்க்கலாமின்றுகாண்டென்றே.

621. உ. பசுங்கதிர்க்கடவுள்யோகம்பழிப்பறதுனித்துவல்லான்
விசும்பிவர்கடவுளொப்பான்விரிச்சிகனறிந்துகூற
வசம்புதேனலங்கலைம்பாலரிவையொடாய்ந்துநாய்கன்
விசம்புபோன்மார்தராரவிழுநிதிசிதறினோனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஈண்டி, பாடமாயின், தம்மில் திரண்டென்க. கண்ணிய - உலக மதித்த,

உ. விரிச்சிகன் - கணி; காரணப்பெயர். அசம்புதேன் - இடையரூது ஒழுருந்தேன்.

இ - ள். சந்திராபரணமென்னும்நூலிற் கூர்த்துவல்லான், பிருகஸ்பதியை ஒப்பானாகிய விரிச்சிகன்றான் அறிந்து, மாந்தரும் வந்து மண்ணகநிறைய எங்கும் தொக்கார்; ஆதலின், உரோகணியூர்ந்த மதியையுடைய வியாழக்கிழமையிலே நங்கையது வீணையாகியவாட்போரின் மாறுபாட்டைக் காண்பேமென்று ஸ்ரீதத்தனுக்குக்கூற, அவனும் ப்துமையுடனே இதுநடத்துமுறைமையை ஆராய்ந்து விழுநிதியை மாந்தராரும்படி மழைபோலச்சிதறினோனென்க. (கஉஅ - கூ)

622. வாசநெய்வண்டுமூசமாந்தரிர்விரல்கள்சேப்பப்
பூசிவெள்ளிலோத்திரத்தின்பூம்பொருக்கரைத்தசார்தின்
காசறுகுவளைக்காமரகவிதழ்பயிலமட்டித்
தாசறுத்திமிர்ந்துமாதரணிநலந்திகழ்வித்தாரே.

இ - ள். மாதர், மெய்யிலே வண்டுமூச விரல்கிவப்ப நெய்யைப்பூசி வெள்ளிலோத்திரத்தினது பூவுலர்தலை அரைத்த குழம்பாலே குற்றமறத்திமிர்ந்து நலத்தைவிளக்கினாரென்க.

குவளையினது உள்ளிதழின் தடிப்பதெனப் பூசித் திமிர்ந்தென்க. (கஉ0)

623. கங்கையின்களிற்றினுச்சிக்கதிர்மணிக்ருடத்திற்றந்த
மங்கலவாசநன்னீர்மணிநிறங்கழீஇயதொப்ப
நங்கையைநயப்பவெல்லாம்விரையொடுதுவருஞ்சேர்த்தி
யங்கரவல்குலாணையாட்டினாரம்பையன்னார்.

இ - ள். அரம்பையன்னார், மணியைஒப்பமிட்டதன்மையொப்ப, நங்கையை நயக்கப்படுவனவாகிய ஓமாலிகைகளெல்லாவற்றையும் விரையையும் துவளையுஞ்சேர்த்தி, பின்பு, அவளைக் களிற்றின்உச்சியிலே குடத்தாற்றந்த மங்கலமாகிய கங்கையினீராலே ஆட்டினாரென்க.

ஓமாலிகைகளாவன : - “ இலவங்கம் பச்சிலைகச் சோலமிரு வேரி, மலையிரு வேரி வகுளஞ்சுரபுன்னை, யேலந்தக் கோல மதாவிரிசி சாதிக்காய், நாகணமஞ் சட்டி நறும்பிசின் குக்குலு, மாஞ்சிகண் டில்வெண்ணெய் தீம்பூநன்னரி, யடவிக்கச் சோல மரத்தை சரளம், புழுகா ரியக்கோட்டங் கோட்டங்

தகர, மதிமதுர முத்தக்கா சாய்ந்தவிலா மிச்சஞ், சயிலேக நாகப்பூச் சண்பக
மொட் டென்று, முழுதுணர்ந்தோ ரோதிய முப்பத் திரண்டே, விதிவகை
யோமா லிகை.” நயப்ப, பெயர். வினா: “சந்தனமகிலொடு கருப்பூரங்
கத்தாரி, குங்கும மென்றிவை யைந்தும் வினாயே.” துவர்: “நாற்பான்
மரமா நாவ நிரிபலை, வன்கருங் காலி பத்துந் துவரே.” எனவிலை. (௧௩௧)

624. வெண்ணிறமழையின் மின்போல்வெண்கிறகலாபம்விக்கிக்
கண்ணிறமுலையுந்தோளுஞ்சந்தனத்தேய்வைகொட்டித்
தெண்ணிறச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்பாதஞ்சேர்த்திப்
பண்ணிறச்சுரும்புசூழும்பனிமுல்லைச்சூட்டுவெய்ந்தார்.

இ - ன். வெண்மேகத்தினுட்கிடந்த மின்னுப்போல் துகிலுக்குள்ளே
கலாபத்தைவீக்கி, கண்ணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினும் தோளினும்
சந்தனக்குழம்பைப்பூசி, சிலம்பையும் கிண்கணியையும் பாதத்தேசேர்த்தி,
பண்ணையும்நிறத்தையுமுடைய சுரும்புசூழும் முல்லைச்சூட்டைக் கற்பிற்குத்
தலையிலே சூட்டினாரென்க. (௧௩௨)

625. எரிமணிச்சண்ணமின்னுமிருஞ்சிலைமுத்தஞ்சேர்த்தித்
திருமணிமுலையினெற்றிச்சிறுபுறஞ்செறியத்தீட்டிப்
புரிமணியாகத்தைதாவிரனுதிகொண்மிபூசி
விரிமணியியப்பமேனியொளியிட்டுவிளங்கிற்றன்றே.

புரி - வடம். பூசி, பூச.

இ - ன். அவர், வானவிற்போலும் முத்துவடத்தை முலத்தலையிலே
சேர்த்தி, மணிச்சண்ணத்தை முதுகிலே செறியத்தீட்டி, அதனை ஆகத்தே
விரனுதியைக்கொண்டு ஐதாகப்பூச, மேனிதான் மணியியக்கும்படி விளங்
கிற்றென்க.* (௧௩௩)

626. அருங்கயம்விசம்பிற்பார்க்குமணிச்சிறுசிரலையஞ்சி
யிருங்கயந்துற்துதிங்களிடங்கொண்கிடந்தநீல
நெருங்கியமணிவிற்காப்பநீண்டிலாய்ப்பிறழ்வசெங்கேழ்க்
கருங்கயலல்லகண்ணையெனக்கரிபோக்கினாரே.

இ - ன். நீண்டு உலாய்ப் பிறழ்கின்றவிவை ஆழ்ந்தகயத்தை விசம்பி
லேகின்று பார்த்துத் தன்னையெடுக்குஞ் சிச்சிலிக்கஞ்சி அகனைத்துறந்து நீல
மணியாகிய நெருங்கிய விற்காப்பத் திங்களை இடங்கொண்கிடந்த கயலல்ல,
கண்ணையென்று பிறர்கருதும்படி மையையெழுதினாரென்க.

‘கரி’ என்றார், சான்றுபோலவுஞ்சோன்ற. ‘கிடந்த’ என்றும் பாடம்.()

* இதன்பின், “இதுமெயென் றின்றுந் தேறா ரிருநிலத் துறையு மாந்
தர், புதுமையைப் பொருளி தென்னார் பழமையைப் பொருளி தென்பர்,
மதுமய மாலைத் தோழி பழமையைப் பழித்து மாதோ, புதுமையே பொ
ருளி தாதல் பூங்கண்ணி னுணர்த்தி னாளே.” என ஒருசெய்யுள், சில கையெ
ழுத்துப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

627 பொருந்துபொற்றுண்கண்கிம்பொலீந்துநாற்புலவர்செந்நா
வருந்தியும்புகழ்தலாகாமரகதமணிசெய்கூடத்
திருந்தினையார்கள்கோலமிந்திரனிருமித்தாற்போற்
றிருந்தச்செய்ததற்பினங்கைதிருவிற்றோர்திலகமொத்தாள்.

இ - ள். தூண் நான்காற்பொலிந்து நூற்புலவர் புகழ்தலாகாத மணி
யாற்செய்த, ஒப்பித்தற்குப் பொருந்துங்கூடத்தே ஒப்பிக்குமகளிரிருந்து கோ
லத்தை இந்திரன் நிருமித்தாற்போற்செய்தபின், நங்கை திருமகட்கிட்ட
தோர் திலகத்தையொத்தாளென்க. (கநடு)

628. மண்களைமுழுவம்விம்மவரிவளை துவைப்பவள்வார்க்
கண்களைந்திடியின்வெம்பிக்கடலெனமுரசமார்ப்ப
விண்கனிந்துருகுநீர்மைவெள்வளைத்தோளிபோந்தாள்
பண்கனிந்துருகுநல்யாழ்ப்படைபொருதுடைக்கலுற்றே.

மண் - மார்ச்சனை. பண் முற்றுப்பெறுதலிற் கேட்டோர் நெஞ்சுருகு
தற்குக் காரணமான யாழ்.

இ - ள். தேவர் நெஞ்சுகெழிந்துருகுந் தன்மையையுடைய வளைத்
தோளி, யாழையுடைய மூன்றுவருணத்துப் படையையுங் கெடுக்கலுற்று
முழவுவிம்ம வளையொலிப்ப வள்வார்முரசம் கண்ணொலித்து இடியின்வெம்
பிக் கடலென ஆர்ப்பப் போந்தாளென்க. (கநசு)

629. பரந்தொளியுமிழும்பைம்பொற்கண்ணடிபதாகைதோட்டி
விரிந்திருண்மேயுஞ்செம்பொன்விளக்குவெண்முரசுகும்பஞ்
சுரந்தவெண்மதியைச்சூன்றுகதிர்கொண்டுதொகுத்தபோலும்
பொருந்துபொற்கதிர்பெய்கற்றைபுணர்கயல்போந்தவன்றே.

கண்ணாடி, விகாரம். ஒளிபரந்து இருளைக்கெடுக்கும்விளக்கு. அமு
டைச்சுரந்த மதியைச்சூன்று கிரணங்களைவாங்கிக்கொண்டு சேர்த்தபோலும்
கற்றை; பொற்காம்பாற் கதிராப்பெய்கின்ற கற்றை. புணர்கயல் - இரட்
டைக்கயல்.

இ - ள். கண்ணாடிமுதலிய அட்டமங்கலங்களாகிய இவை முன்னே
போந்தனவென்க. (கநஎ)

630. வென்றவனகலம்பூட்டவிளங்கொளிமணிசெய்செப்பி
னின்றெரிபசும்பொன்மாலேபோந்ததுநெறியிற்பின்ன
ரொன்றியமணிசெய்நல்யாழ்போந்தனவுருவமாலே
தின்றுதேனிசைகன்பாடத்திருநகர்சுடரவன்றே.

தின்று - உள்ளடக்கி. யாழினதுருவை மாலே மறைத்துக்கிடத்தலின்,
அம்மாலையில் தேன்பாட. தேன் மாலையைத்தின்றென்று மிகுதியாற்கூறு
வாருமுளர். 'தின்றுதேன்றிசைகன்பாட' என்றும் பாடம்.

இ - ள். உலகுநடக்குநெறியாலே, வென்றவனகலத்தே பூட்டுதற்குச்
செப்பிலே பொன்மாலே போந்தது; அதன்பின்னே பாட விளங்க யாழ்போந்
தனவென்க. (௧௩௮)

வேறு.

631. ஆரந்துயல்வரவந்துகில்சோர்தர
வீரம்படக்கையைமெய்வழிவிசித்
தேரைநடப்பனபோற்குறள்சிந்தினொ
டோருநடந்தனவொண்டொடிமுன்னே.

இ - ள். குறள் சிந்துடனே ஆரமசையத் துகில்நெகிழாநிற்க வீரமுண்
டாக விலாப்புடைக்குள்ளே கையைவீசித் தேரைகள் நடக்குமவைபோல
ஒண்டொடிமுன்னே நடந்தனவென்க. (௧௩௯)

632. வட்டச்சூறையர்வார்முலைக்கச்சினர்
பட்டுவிக்கியவல்குலர்பல்களை
விட்டதூணியர்வில்லினர்வாளின
ரொட்டியாயிரத்தோரெண்மர்முன்னினார்.

இ - ள். வட்டமான பனிச்சையர், வாராற்கட்டின கச்சினர், சேலை
கட்டின அல்குலர், தூணியர், வில்லினர், வாளினராய் வஞ்சினங்கூறி ஆயி
ரத்தெண்மர் முற்படச்சென்றாரென்க. (௧௪௦)

633. வம்புவிக்கிவருமுலையுட்கரந்
தம்பினொய்வவராணுடைத்தானையர்
பைம்பொற்கேடகம்வாஸொடுபற்றுபு
செம்பொற்பாவையைச்சேவித்துமுன்னினார்.

இ - ள். ஒடுங்கால் அம்பினுங்கடியவர் வருமுலை உட்கரந்து கச்சு
வீக்கி ஆணுடையாகவுடுத்த தானையராய்க் கேடகத்தையும் வாணையும்பிடித்
துப் பாவையைச்சேவித்து முற்படச்சென்றாரென்க.

இங்ஙனஞ்சேவித்தல் மகளிர்க்கியல்பு. (௧௪௧)

634. க. ஆணையானையகலுமினீரென
வேணுக்கோலின்மிடைந்தவரொற்றவி
ணையின்மெய்தேயென்றணிநகர்
காணுங்காதலிற்கண்னெருக்குற்றவே.

635. உ. கண்ணினோடுபிறந்ததுகாரிகை
வண்ணங்காண்டற்கன்றோவென்றுவைதவர்
விண்ணுமண்ணும்விருந்துசெய்தாலொப்ப
வெண்ணினெண்ணிடமின்றிருங்குனார்.

இவை யிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். காவற்குரியவர்கள் மிடைந்தவரை முற்படவைது அவர் நீங்கா மையின், ஆணை ஆணை, அகலுமினெனக்கூறி ஒற்றுதலால், அவர், விண்ணில்விச்சாதாரும் மண்ணிலுள்ளாரும் எள்ளிட இடமின்றி நெருங்கினார், காரிகைவண்ணங் காண்டற்கன்றோ; ஆதலால், விசாரித்துப்பார்க்கின், யாமும் கண்ணினோடு பிறந்தது வண்ணங்காண்டற்காயிருக்குமெனக்கூறிப், பின்னும் எங்கட்கு நீர் விருந்துசெய்தாற்போல இன்று எம்முடைய ஆணையே ஆணையாகக்கொண்மினெனவழங்குநீ நகரிலுள்ளார் காதலாற்காணுங் கண்கள் நெருக்குற்ற வென்க.

வேணுக்கோல் - மூங்கிற்பிளிச்சு. ஐயுறுபுலிரிக்க. (கச2-ந.)

வேறு.

636. க. இனஞ்சேராவாடியினையாருயிரின்மேலெண்ணங்கொள்வான் புனஞ்சேர்கொடிமுல்லைபூம்பவளத்துள் புக்குப் பூத்தபோலும் வனஞ்சேர் துவர்ச்செவ்வாய்வானெயிறுங்கண்மலரும்வனையலாகாக் கனஞ்சேர்கதிர்முலையுங்கண்டார்கள் வீட்டுலகங்காணார்போலும்.

637. உ. மீன்சேர்குழாமனையமேகலையும்வெம்முலையுங்கூற்றங்கூற்ற முன்சேருயிருய்யக்கொண்டோடிப்போமின்களுநாத்தேமென்று காண்சேர்கமழ்கோதைகாறொடர்ந்துகைவிடாதரற்றுகின்ற தேன்சேர்திருவடிமேற்கிண்கணிபொன்னுவதற்கேதக்கதென்பார். ()

638. ந. கள்வாய்ப்பெயப்பட்டமாலேக்கருங்குழல்கள்கண்டாரைய வுள்வாய்ப்பெயப்பட்டவெம்மதுச்செப்போரிணைமெல்லாகமீன்ற புள்வாய்மணிமழலைப்பொற்சிலம்பினிக்கொடியையின்னாள்போலங் கொள்வானுலகுக்கோர்கூற்றீன்னாளம்மவோகொடியவாதே.

வேறு.

639. ச. செய்யதாமரைமேற்றிருவேகொலோ
வெய்யநோக்கின்விச்சாதரியேகொலோ
மையில்வானவர்தம்மகளேகொலென்
றையமுற்றலர்தார்மன்னர்கூறினார்.

இவை நான்குமொருதொடர்.

க. முல்லை இனையாருயிரிடத்தறிவைக் கொள்ளவேண்டித் தம்மினத் தைச் சேராவாய்ப் பவளத்துள்ளே புக்குப் பூத்தபோலும் செவ்வாயையும் எயிற்றையுங் கண்மலரையும் பண்ணமுடியாதமுலையையும் காணாதவர்கள் போலேயிருந்தது, முன்பு வீட்டுலகத்தைக் கண்டவர்களென்பாரும். இவையிற்றைக்கண்டவர்கள் பின்னை இவையே காண்பார்களென்று கூறினொன்று மாம். செவ்வாய், பெயர்மாத்நினை.

உ. முலையும் உம்மை, சிறப்பு. கூற்றம் கூற்றம், விரைவு. ஊன் சேருயிர் - மானிடயாக்கை. பூவென்று தேனினைஞ்சேரும் அடி. ஆவதற் கே, ஏகாரம் எதிர்மறை. கோதைபோல்வாளிடத்தே கட்டுப்பட்டு, முலையும் கூற்றங்கூற்றம்; துமதுயிர் ஊன்சேருயிராதலின் அதனைப் பிழைக்கக் கொண்டோடிப்போங்கோள்; எம்மேல்தாழ்வறவுரைத்தேமென்று மாறாதரற் றுகின்ற திருவடிமேற் கிண்கணியும் அல்குலின்மேலையும் பொன்னுவதற் கோ தக்க; இவளிடத்தே தங்குதற்குத் தக்கனவல்லவோவென்பாரும்.

௩. மாலைக்கருங்குழலும் பாடம். பன்மை - ஐம்பாற்பகுதி. விருப்ப் மாகியமதுவை நெஞ்சுகளிலே பெயப்பட்டசெப்பாவது முலை; மதுப்பெய்த செப்புமாம். மணியாகியநாவால் அன்னத்தின்வாய்போல மழலைவார்த்தை கூறுஞ்சிலம்பு. கொள்வான் - உயினைக்கொள்ளுதற்கு. கேட்பீராக; ஆக மீன்ற செப்பினையையும் கள்வாய்மாலை வேயப்பட்ட குழல்களையும் கண் டார்வருந்தும்படி இக்கொடியை யின்றவள்போலேயிருந்தது, முன்பு உலகத் திற்குக் கூற்றுவினையின்றவள்; ஒ ஒருத்தி கொடியபடி என்னென்பாரு மென்க. பெண்ணும் ஆணும் இவ்வாறு பேதுறுதலின், ஒ வென்றார்.

ச. கொல், ஐயம்; ஓகாரம், அசை. வைய - கொடிய.

இ - ள். மன்னர், என்பாரும் என்பாருமாய்ப் பின்னும் திருவோ! விச்சாதரியோ! மகளோ! என்று ஐயுற்றுக்கூறினாரென்க. (௧௪௭)

640. வீணைவென்றிவள் வெம்முலைப்பூந்தட

மாணைதோய்வதல்லாற்பிறன்வெளவுமேற்

கோணைப்போரிற் குளிருவமன்மெனின்

மாணநற்றவஞ்செய்குவமென்மரும்.

இ - ள். இவள் முலைத்தடத்தை யாழைவென்று தோய்வதன்றி ஒரு வன் வலிதிற்கொள்ளக்கருதின, ஆணையே, போரிற் குளிருவம்; இவடான் வெல்லின் இவளைப்பெறுதற்கு நல்வினையுண்டாம்படி தவஞ்செய்குவமென் பாருமென்க.

ஆணை - வஞ்சினம்.

(௧௪௮)

641. குலிகச்செப்பனகொம்மைவரிமுலை

நலியுமெம்மையென்பார்நல்லகண்களால்

வலியவாங்கியெய்தாளெம்மைவாழ்கலே

மெலியவாவிவிடுக்குமற்றென்மரும்.

நலிதல், பிறவினை. மெலிய, விகாரம்.

இ - ள். முலை எம்மைவருத்தும்; இனி வாழ்கலேமென்பாரும்; நிரம் பவலித்துக் கண்ணாகிய அம்பாலே எம்மைஎய்தாள்; அதனாற்றேய்ந்த ஆவி போமென்பாருமென்க. (௧௪௯)

642. ஊட்டியபன்னவருக்கரக்காரடி.

நீட்டி மென்மலர்மேல்வந்துகின்னலன்

காட்டியெம்மைக்கொன்றையெனக்கைதொழு

தோட்டைநெஞ்சினராயுழல்வார்களும்.

இ - ள். இயல்பானசிவப்பால் அரக்கட்டியன்ன நிறத்தோடுபொருந் திய அடிநீட்டப்பொருததனை நீட்டி வந்து நலத்தைக்காட்டி வருத்தினு பென்றுகூறித் தொழுது அறைபோயநெஞ்சினராய் வருந்துவார்களுமென்க. வேறு.

643. திங்கண் மதிமுகத்த சேலும் பவளமுஞ் சிலையு முத்துங், கொங்குண் குழலாண்மெல்லாகத்தகோங்கரும்புங்கொழிப்பில்பொன்னு, மங்கைகுழியாவரக்கீத்தசெந்தளிர்நெய்தோய்த்தபோலு, மங்கைமல ரடியுந்தாமனாயேயாமறியேமணங்கேயென்பார்.

பிறையையுடையதொருமதி, இல்பொருளுவமை; திங்கண் மதித்த முகமு மாம். 'முகத்த', 'ஆகத்த' என்பன அவ்வவ்வுறுப்புக்களையுணர்த்தும்.

இ - ள். குழலாளது முகத்திடத்தனவாகியகண்ணும் வாயும் புருவமும் எயிறும், சேல்முதலியவற்றையொக்கும்; ஆகத்திடத்தனவாகிய முலையு ம் சுணங்கும், அரும்பையும் ஓட்டற்றபொண்ணையுமொக்கும்; அகங்கை குழி யாவாய்த் தளிர் நெய்தோய்த்தவற்றையொக்கும்; மங்கையடியும் தாமனாமல னையொக்கும். இவை வருத்தும்வருத்தமொன்றுமே இத்தன்மைத்தென்று யாம் அறியாதிருக்கின்றேமென்பாருமென்க.

இவற்றில் நம்மைவருத்துகின்றது இவ்வேன்று யாமறியேமென்றுமாம். அணங்கேயென்னுமேகாரம் தேற்றம். (ககக)

644. பொன்மகரம் வாய்போழ்ந்த முத்தநா றோன்யாப்பிற் பொ லிந்தவாறு, மின்மகரங்கூத்தாடிவில்லிட்டுருங்குழைக்கீழிலங்குமா று, மன்மகரவெல்கொடியான்மால்கொள்ளக்கால் கொண்ட முலையி னானை, யென்னரம்பையென்னாவாமென்பாரிமைக்குங்கணியைபோ வென்பார்.

மகரம் தன்வாயங்காத்தலிற் றோன்றியமுத்து. மகரம் அசைதலால் ஒளியைவீசி விளங்குகிறபடியும். மன் - பெருமை.

இ - ள். முலையினானை அரம்பையென்றதபடி மாறுபட்டு இம்முத்துவ டம் தோட்கட்டிற்றொலிந்தவாறும், இக்குழை காதில் இலங்குமாறும் என் னென்பாரும், கண் இமைக்கு மென்பார்க்கு இம்மானிடமகனிற்கண்களோ இக்கண்களென்பாருமென்க.

ஓகாரம், எதிர்மறை. இப்பூண்கள் கந்தருவாச்செய்தனவாகலின், இவள் தெய்வமன்றென்று தெளிவித்தவென்றும், கண் இமையாகிற்கவும் மானிட ரில் விசேடமுண்டென்றும் கூறினார்; இது, "வண்டே யிழையே வள்ளி பூவே" (தொல். பொரு. கள. ச.) என்னுஞ்ஞத்திரவீதி. (ககஉ)

645. கோள்வயிர நீளருளிக் குன்றிவந்த செஞ்சுடர்போற் கொ லைவேன்மன்னர், நீள்வயிரவெண்பாருப்பி னீலக்கனிற் றின்பேணினைத்

தார்பொங்கத், தோள்வயிரந்தோன்றத்தொழுவாரமுதுரைவார்தொக்கோர்கோடி, வாள்வயிரம்விற்றுகுமடநோக்கியார்கொலோபெறுவாரென்பார்.

கோட்பாட்டையுடையவயிரம். நீள்வயிரம் - ஆகுபெயராத் கோளகை. நிரைத்தார் - வாகைத்தார், யாழ்வென்றுகுடிதலின். பொங்க - மிகுத்துக் காட்ட. தோள்வயிரம் தோன்ற - தோள்வலி உலகெங்கும்பரக்க; இவளைப் பெறவே எல்லாவாற்றானும் தோள்வலியுண்டாமென்றார். அது, “திருமகளி வளைச்சேர்ந்தான்” (காந்த. உடுஉ.) என்னுங் கவியானுமுணர்க. தொழுவார்க்கு இவர்த செஞ்சுடரென்க. அழுதுவைவாரென்றது அவலம்; “இளிவே யழிவே” (தொல். பொரு. மெய். இ.) என்னுஞ்சுத்திரத்தில், அசைவாவது பழையதன்மைகெட்டு வேறொருவாராய் வருந்துதலாதலின், இவரும் அத்தன்மையெய்தி அவலமுற்றாரென்க. இது தம் அசைவிற் றேன்றிய அவலம். கோடி - அநேகர். வாள் தனது செற்றத்தைக் கைவிடுத்தற்குக் காரணமானநோக்கி. ஒருவனென்று துணியலாகாமையிற் பன்மையாற்கூறினார்.

இ - ன். மன்னர் குன்றிலே தொழுவார்க்கு இவர்த சுடர்போலே இருந்து அழுது வைவாராய்த் தொக்கு ஓர்கோடியாயிருந்தவர்களில் இம்மடநோக்கியைத் தார்பொங்கத் தோள்வயிரம்தோன்றப் பெறவிருக்கின்ற நல்வினையுடையார் யாரென்பாருமென்க. (கடு௩)

646. பைம்பொனியிர்கொடிபாவைவனப்பென்னுந்தளிரையீன்று, செம்பொன்மலர்ந்தினையார்கண்ணென்னுஞ்சீர்மணிவண்மீழல் ச்சில்லென், மம்பொற்சிலம்பரற்றவன்னம்போன்மெல்லவேயொதுங்கியம்பூஞ், செம்பொற்புரிசையடைந்தாள்செந்தாமரைமேற்றிருவொடொப்பாள்.

வனப்பென்னுந்தளிரையீன்று பொன்னின்பூத்துக் கண்ணென்னும் வண்டுழலும்படி பொன்னையவளர்ந்ததோர் கொடியென்று ஒருபெயர். ஒடி, எண்ணெடு.

இ - ன். அலர்தார்மன்னர் அங்ஙனங்கூறி, பின்பு, அவரும் ஒழிந்தோரும் என்றும் உழல்வார்களும் என்பாருமாகாநிற்ப, கொடியையும் பாவையையும் திருவையுமொப்பாள், சிலம்பரற்ற அன்னம்போல நடந்துசென்று புரிசையைச் சேர்ந்தாளென்க. (கடு௪)

647. பட்டியன்மகண்டத்திவைவளைத்துப்பன்மலர்நன்மாலையாற்றி, விட்டகலாச்சாந்தினிலமெழுகிமென்மலர்கள்சிதறித்தூம், மிட்டினையரேத்தவிமையார்மடமகள்போவிருந்துநல்யாழ், தொட்டெழீஇப்பண்ணெறிந்தாள்கின்னரருமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாரன்றே.

நாற்றம் விட்டகலாத. தூம், ஆகுபெயர்.

இ - ன். பல்வண்ணத்திவையைவளைத்து நாற்றி மெழுகிச் சிதறி அகிலைப்புகைத்து இனையரேத்தாநிற்க, இமையார்மடமகள்போலே இருந்து யாழை

யெடுத்துப்பண்ணையெழுப்பி நரம்பைத் தெறித்தாள்; அப்பொழுது கின்னரரும் சோரந்தாரென்க.

யாழ்மண்டபத்தேயிருந்து அவைப்பரிசாரமாகப் பாடுகின்றமை கூறுகின்றார். கண்டத்தினா - கண்டமாகியதினா. (கடுடு)

வேறு.

648. க. புன்காஞ்சித்தாதுதன்புறம்புதையக்கிளியெனக்கண்டன்புகொண்மடப்பெடையலம்வந்தாங்ககல்வதனை யென்புருகுரலழைஇயிருஞ்சிறகர் குலைத்துகுத்துத் தன்பெடையைக்குயிறழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். தாதிலே தன்புறம்புதையலே பெடை அதனைக்கண்டு கிளியென்று அலம்வந்து அவ்விடத்துநின்றும் போகின்றவதனைத் தன்குரலாலே யழைத்துச் சிறகையசைத்துத் தானை உதிர்த்துக் குயில் பெடையைத் தழுவும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

649. உ. தன்காஞ்சித்தாதாடித்தன்னிறங்கரந்ததனைக் கண்டானுமடப்பெடைகிளியென்போய்க்கையகல நுண்ணியிளஞ்சேவனோக்கோடுகிளியிப்பிற்த் தன்சிறகாற்பெடைதழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். தாதையனைந்து தன்னிறங்கரந்த சேவலைக்கண்டு அமையாத பெடை கிளியெனக்கருதிக் கைவிட்டுநீங்குதலாலே சேவல் இங்கிதமான நோக்கோடே அழைத்தலைப் பலகானிகழ்த்திப் பெடையைச் சிறகாற்றழுவும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

650. ஈ. குறுத்தாட்குயிற்சேவல்கொழுங்காஞ்சித்தாதாடி வெறுத்தாங்கேமடப்பெடைவிழுவகன்றுநடப்பதனை மறுத்தாங்கேசிறகுளார்ந்துமகிழ்வானாக்கொளத்தேற்றி யுறுப்பினுலடிபணியத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். சேவல் தாதையாடுதலாலே பெடை கிளியென்று அப்பொழுதேவெறுத்து வேட்கைநீங்கிப்போகின்றதனைப் போக்கைத்தவிர்த்து உளர்ந்து தேற்றித் தலையால்வணங்கும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

பங்குனியிலும் சிறிது இளவேனில் தோன்றுதலின், இதுகூறினார். வேட்கைவினைகின்ற பருவத்தாளாதலின் இதுகூறினார். இம்மூன்றும் ஒருபொருண்மேல் மூன்றெக்கித் தாழ்மட்ட ஓசைபெற்று வந்த கொச்சகவொரு போகு. ஒருபோகென்பது பண்புத்தொகைப்புறத்தன்மொழி. இது, “தரவின்றாகி” (தொல். பொரு. செய். கசக.) என்னுஞ் சூத்திரவிதி. இசைதாலோர், முகநிலைமுரிவென்பனவற்றில் நிலையென்ப இதனை. (கடுக-அ)

வேறு.

651. தனையவிழ்கோதைபாடித்தானமர்ந்திருப்பத்தோழி வினேமதுக்கண்ணியீனாபதியெனும்பேடிவேற்க.

ணிநீயவள் பாடவீரரெழால்வகைதொடங்கலன்றேல்
வளையவளெழாலின்மைந்தர்பாடுகவல்லையென்றாள்.

இ - ன். கோதை அவைப்பரிசாரத்தைப்பாடி யாழ்வாசித்தற்குச் சமைந்திராநிற்க, அவடோழியாகிய வீணுபதியென்னும்பேடி இனையவள் பாடவீரரெல்லாரும் அதற்கேற்ப யாழின் கூறுபாட்டையெல்லாம் வாசிக்கத்தொடங்குக; அதற்கு இயையீராயின், வளையவளது யாழ்வாசினேபோலே மைந்தர் விரையப் பாடுவீராகவென்றாளென்க.

தொடங்கல், அல்லீற்றுவிங்கோள்; “இற்றெனக்கிளத்தல்” (தொல். சொல். கிள. ௧௧.) போல. இதற்கு உத்தரங்கூறலாற்றாது அவளுடனே நகையாடுகின்றாள். (௧௧௧)

வேறு.

652. வேயேதிரண்மென்றோர் வில்லேகொடும்புருவம்
வாயேவளர்பவளமாந்தளிர்மாமேனி
நோயேமுலைசுமப்பதென்றார்க்கருகருந்தா
ரேயேயிவளொருத்திபேடியோவென்றா
ரெரிமணிப்பூண்மேகலையாள்பேடியோவென்றாள்.

இ - ன். தோள் வேயே; புருவம் வில்லே; வாய் பவளமே; மேனி தளிர்; இவை இத்தன்மையவாகவும் முலைகண்டிலேம்; இவட்கு முலைசுமத்தல் நோயோவென்று ஐயுற்று வினியினர்க்கு அருகருந்தவரும் முலைகாணுமையால் என்னே என்னே இவளொருத்தி பேடியோவென்று ஐயுற்றாள்; அதுகேட்டுச் சிலர் தத்தையுடன் வந்தாளென்று யாம் கேட்டிருந்தபேடி இவளொவென்றாரென்க. (௧௧௦)

653. பவிகொண்டிபேராதபாசமிவள்கண்
னொலிகொண்டியிருண் ணுங்கூற்றமென்றெல்லே
கலிகொண்டிதேவர்முலைகரந்துவைத்தா
ரிலைகொண்டபூணினீரென்மெழினிசேர்ந்தா
ளிலங்குபொற்கிண்கணியாணக்கெழினிசேர்ந்தாள்.

*கொண்டு - கொள்ள. ஒலி - தழைத்தல்; “ஒலிதெங்கு” (பதிற். ௧௩.) போல. எல்லே - வெளியே. கலி - ஆரவாரம்.

இ - ன். அவள் அதுகேட்டு, பூணினீர், பிரமனார் படைக்கின்றபொழுதே இவள்கண் உயிர்ப்பவிகொள்ளுதலாலே தன்கொலைத்தொழிலின் மீளாத காலபாசம், இவடான் எல்லேசென்று உயிரையுண்ணுங்கூற்றமென்றுகருதி, எனக்கு முலையை மறைத்துவைத்தாரென்று கூறிப்போய்த் தினாய்ச்சேர்ந்தாள்; அக்கலியை உட்கொண்டுதேத்தையும் நக்கு இருந்தவிடத்தினின்றும்வந்து தினாயைச்சேர்ந்தாளென்க.

“கடாமுங் குருதியுங் கால்வீழ்த்த பச்சைப், படாமும் புலித்தோலுஞ் சாத்தும் பரம, னிடாமுண்ட நெற்றியா நெஞ்ஞான்றுங் கங்கை, விடாமுண்

டவார்சடையான் வெண்ணீ றணிந்தோன், மெய்யுறு நோயில்லை வேறோர் பிறப்பில்லை, யையுறு நெஞ்சில்லை யாகாத தொன்றில்லை” என நான்கடிச் செய்யுள் முடியவும் ஈற்றடி யிரண்டுமிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகமென்று கூறி, ஒழிந்தனவும் பிறவேறுபாட்டான் வருவனவும் வந்துழிக்காண்க வென்றமையின், இக்கவியிரண்டும் ஒரோவோரடிமிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகவொருபோகாம். (க௬க)

வேறு.

654. நுண்டிகிலகல்குனெசித்தவெம்முலை
யுண்டிவனுசுப்பெனவுரைப்பினல்லநு
கண்டறிகிலாவிடைக்காமவல்லியாழ்
கொண்டவர்குழாத்திடைக்கொடியினெல்கினார்.

இ - ள். அல்குலுமுலையும் இவட்கு இடையுண்டெனக் கூறுமதுவொழிந்து கட்புலனாகாத இடையையுடைய தத்தை யாழையெடுத்துத் தோழியர்குழாத்திடையே கொடியைப்போல ஒதுங்கினுள்ளென்க.

இதனால், திரையருகினின்றும் யாழ்வாசிக்கின்றவிடத்து ஏறப்போகின்றனென்றார். நொசித்தமுலை - நோக்கினூர்நெஞ்சை வருத்தினமுலை. (க௬உ)

655. பளிக்கொளிமணிச்சுவரெழினிபையவே
கிளிச்சொலினினியவார்நீக்கக்கிண்கிணி
யொளிக் குமின்றாடவருயிர்கொன்னநொந்
தளித்தவையிரங்கச்சென்றணையிலேறினாள்.

இ - ள். அவள், கிளிச்சொல்லிற்காட்டில் இனியசொல்லையுடையார் பளிங்காகிய ஒளிமணியாற்செய்த சுவரை மறையவீழ்த்த திரையைப் பையவே நீக்காநிற்க, கிண்கிணி, இன்று ஆடவருயிரெல்லாம்போமென்றுநொந்து அருள்பண்ணி அவையிரங்க, நடந்துசென்று அணையிலே ஏறினாளென்க.

656. உறைகழித்திலங்குவாருடற்றுங்கண்ணினான்
மறையொளிமணிச்சுவரிடையிட்டித்தலை
யிறைவனையாழ்தழீஇயிருப்பவத்தலைக்
கறைகெழுவேலினூர்கண்ணிதீந்தவே.

இ - ள். கண்ணினான், தன்னைமறைத்தற்குச் சமைத்த பளிக்குச்சுவரை நடுவேயிட்டு உணந்தயாழைக் கையாலேதழீஇ உள்ளேயிருப்ப, அவனைக் கண்டு புறத்திருந்த வேலினூர்கண்ணி காமத்தீயால் தீந்தனவென்க.

பளிங்கிற்கு இரண்டுபுறத்தோரும் தோன்றுவர். இறை, ஆகுபெயர். “பதுமம் வீரஞ் சிங்கம் பிரமரம், பாத விலக்கண மஞ்சாநு மண்டிதம், விதியுறு பங்கோற் பலஞ்சுக மண்டித, மேலோர் விரும்பு மெய்யா சனமே” இவ்வொன்பதிலும் இவள் பதுமாசனத்தேயிருந்தாள்; “நேரிருந்து காலடி கண் மாற்றிக் குதிமேலாப் - பாரிருத்தல் பத்மாசனம்.” “ஒன்பான் விருத்தி

யுட் டலைக்கண் விருத்தி, நன்பா லமைந்தவிருக்கையன்” (சிலப். வேனிற். ௨௫ - ௬.) என்றார் பிறரும். (௧௬௪)

657. கிலைத்தொழிற்கிது துதறெய்வப்பாவைபோற்
கலைத்தொழில்படவெழீஇப்பாடினான்கனிர்
திலைப்பொழில்சுரங்கினவீன்றதூண்டளிர்
நிலத்திடைப்பறவைமெய்ம்மறந்துவீழ்ந்தவே.

ஏறிட்டவிற்போலும் துதல். தெய்வத்தாற்செய்த கொல்லிப்பாவை;
“பூதம் புணர்த்த புதிதியல் பாவை” (நற். ௧௯௨.) என்றார் பிறரும். கலைத் தொழிலாவன்: “பண்ணல் பரிவட்டணை யாராய்த றைவரல், கண்ணிய செ லவுவினையாட்டுக் கையூழ், நண்ணிய குறும்போக்கு” (சிலப். கானல். ௧.) என்றவெட்டிம். பண்ணல் - பாடநினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மைமாத்தினாயறிந்து வீக்குதல். பரிவட் டணை - அவ்வீக்கினநரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல் - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிவது. அதுசுருதியேற்றுதல், தைவரல். ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல், செலவு. பாடநினைத்தவண்ணத்திற் சந்தத்தைவிடுதல், வினையாட்டு. வண் ணத்திற்செய்தபாடலெல்லாம் இன்பமாகப்பாடுதல், கையூழ். குடகச்செல வும் துள்ளற்செலவும் பாடுதல், குறும்போக்கு.

இ - ள். சிறுதுதல், பாவைபோலிருந்து யாழைவாசித்து அதற்கேற்பப் பாடினான்க; பொழில் உருகிவளைந்தன; தூண் தளிரையின்றன; கின்னர மிதுனங்கள் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தனவென்க. (௧௬௫)

வேறு.

658. கருங்கொடிப்புருவமேருகயனெடுங்கண் ணுமாடா
வருங்கடிமிடறும்விம்மாதணிமணியெயிறுந்தோன்றா
விருங்கடற்பவளச்செவ்வாய்திறந்திவள் பாடினாளோ
நரம்பொடுவீணைநாவினவின்றதோவென்றுநைந்தார்.

கொடி - ஒழுங்கு. கடி - விளக்கம்.

இ - ள். அரசர்முதலாயினார், புருவம் ஏறு; கண்ணும்ஆடா; மிடறும் வீங்காது; எயிறும் தோன்றா; ஆதலால், இவள்வாய்திறந்து பாடினாளோ! அன்றி யாழ்தான் தனக்குரிய நரம்போடே சாரீரவீணைக்குரிய நாவாலும் பாடிற்றோவென்று வருந்தினாரென்க.

இது பதினொருவகையிலும் உள்ளாளப்பாட்டுப் பாடுங்கால் இடை பிங் கலையை இயக்கமுற்றுத் துமலாதாரமுதல் பிரமரந்திரமளவும் இயக்கமாக்கி நடுவு தொழில்வரப்பாடுதலென்றறிக: “உள்ளாளம் விந்துவுட னை மொலி யுருட்டுத், தள்ளாத தூக்கெடுத்த றுன்படுத்தன் - மெள்ளக், கருகி நலிதல் கம் பித்தல் குழல, மொருபதின்மே லொன்றென் றுணா.”, “கண்ணிமை யா கண்டந் துடியா கொழிந்தசையா, பண்ணளவும் வாய்தோன்றா பற்றெரி

யா - வெண்ணிலிவை, கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவ, ருள்ளா எப் பாட லுணர்.” (இசைமரபு.) (கசுக)

வேறு.

659. இசைத்திறத்தநங்கனையனையநீரினார்
வசைத்திறமிலாதவரவான்பொன்யாழெழீஇ
விசைத்தவர்பாடலின்வெருவிப்புள்ளொலா
மசிப்பபோன்றிருவிசும்படைந்தவென்பவே.

இ - ள். முன் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்த புள்ளெல்லாம், காமனையொத்த நீராராகிய வசையிலாதோர் யாழைவாசித்து உச்சத்தேபாடுதலின், அதற்கு வெருவி அவரைச்சிரிப்பனபோல விசும்பைச் சேர்ந்தனவென்க.

அசிப்ப, வடசொற்றிரிபு.

(கசுஎ)

660. மாதர்யாழ்த்தடவரவந்தமைந்தர்கைக்
கீதத்தான்மீண்டனகேள்விக்கின்னரம்
போதரப்பாடினாள்புகுந்தபோயின
தாதலர்தாரினர்தாங்கன்பாடவே.

இ - ள். மாதர் யாழைவாசித்தலாலே வந்த, அறிவையுடைய கின்னரம்; மைந்தர் யாழ்வாசினையாலே மீண்டுபோயின; அவை உள்ளேவந்து புகுதும்படி கண்டத்தாற் பாடினாள்; அப்பொழுது புகுந்தன; தாரினர் தாம் கண்டத்தாற்பாட மீண்டும் அவை போயினவென்க.

(கசுஅ)

661. சுரும்பெழுந்திருந்துணுந்தொங்கல்வார்முழ
லரும்பெறலவட்கிசையரசர்தோற்றபி
னரம்புறுதெள்விளிநவின்நரான்மறை
வரம்பெறுநெறியவர்மலைதன்மேயினார்.

எழுந்திருந்துண்ணும்: “நறுந்தா தூதந் தும்பி, கையாடு வட்டிற் றோன்றும்” (அகநா. ௧௦௭.) என்றார்பிறரும். வரம் - வேண்டுவகோடல்.

இ - ள். குழலையுடைய பெறுதற்கரியவட்கு அரசர் இசையைத் தோற்ற பின்பு நரம்போடுசேர்ந்த பாட்டிலே பயின்ற அந்தணர் வாசித்தலைப் பொருந்தினரென்க.

‘சுரும்பெறிந்திருந்து’ என்றும் பாடம்.

(கசுக)

வேறு.

662. திருமலர்க்கமலத்தங்கட்டேனிநமுரல்வதொப்ப
விரிமலர்க்கோதைபாடவெழால்வகைவீரர்தோற்றா
ரெரிமலர்ப்பவளச்செவ்வாயின்னரம்புளரமைந்தர்
புரிநரம்பிசைகொள்பாடலுடைந்தனர்பொன்னாட்டுகே.

இ - ள். கோதை, தாமரைப்பூவிலே தேனினம் பாடுந்தன்மையை யொப்பக் கண்டத்தாற்பாட அந்தணர் அதற்கேற்ப யாழைவாசித்தலைத் தோற்

ரூர் ; முருக்கிதழ்போலும் செவ்வாயினையுடையாள் நரம்பைத்தடவ மைந்தர் அந்நரம்பினிசையைக்கொண்ட கண்டப்பாடலை அவட்குத்தோற்றாரென்க.

“அந்த னாளர்க் கரச வலாவின்றே.” (தோல். பொரு. மர. ௮௨.) என் றதனால் ‘வீரர்’ என்றார். (௧௭௦)

663. வாலரக்கெறிந்தகார்தண்மணியரும்பனையவாகிக்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலக்குவிவிரன்மடந்தைவினை
நூல்பொரப்புருந்தநுண்ணூல்வணிகருந்தொலைந்துமாதோ
கால்பொரக்கரிந்தகாமர்பங்கயப்பழனமொத்தார்.

இ - ள். நரம்பைத் தடவுதலாலே அரத்தழட்டின அரும்பையினைய வாகிச் சிவந்தவிரலையுடைய மடந்தைக்கு யாழை இசைநூலோடே வாசிக்கத் தொடங்கிய பூணூலையுடையவணிகருந்தோற்றுக் கரிந்தாமரைப் பழனத் தையொத்தாரென்க. (௧௭௧)

664. தேனுயர்மகரவினைத்தீஞ்சுவையிவளைவெல்வான்
வானுயர்மதுகைவாட்டிம்வார்சிலைக்காமனாகு
முனுயர்துதிகொள்வேலீரொழிகவிங்கில்லையென்றான்
கானுயரலங்கன்மாலேக்கட்டியங்காரனன்றே.

தேனின்மிக்க வார்சிலை.

இ - ள். சுட்டியங்காரன், தசைமிக்க முன்கொண்டவேலினீர், இவளை மகரயாழின் இனிமையைவெல்வான் வானிலுள்ளாரது அறிவைக்கெடுக்குங் காமனாகுக்கும்; இவ்வுலகில் இல்லையல்லவோ? ஆதலின், இவ்வியாழ்வாசினே இனி ஒழிவதாகவென்றானென்க. (௧௭௨)

665. க. மறுமுயற்கிவரந்தவேகமாசுணமடையப்பட்ட
நிறைமதிபோன்றுமன்னரொளிகுறைந்துருகிரைய
வறுபகல்சுழிந்தபின்றையநகர்க்காதிநாய்கன்
சிறுவனோர்சிங்கவேற்றைசீவகசாமியென்பான்.

666. உ. தம்பியுந்தோழன்மாருந்தானுமற்றெண்ணிச்சூழ்ந்து
வெம்பியவினைப்போருட்செல்குவம்யாமுமின்னே
தும்பறப்புத்திசேசைசொல்லி துகுரவற்கென்னக்
கந்துகற்கவனுஞ்சொன்னாவனிதுவிளம்பினுனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். முயலக்காத்தற்பொருட்டாகத் தன்னிடத்தே மறுப்பரந்த நிறைமதி தன்னை அடைந்த மாசுணத்தினது வேகத்தாலே ஒளிகுறையு மாறு போன்றுமன்னர் ஒளிகுறைந்துநையாநிற்க ஆறுநாள்சென்றபின்பு, நாய்கன் சிறுவன், எற்றை, சீவசாமியென்பான் ; அவன்தானும் தம்பியும் தோழன் மாருமாகவிருந்து, அரசர் முதலாயினர் சூழ்ந்து மாறுபட்ட யாழ்ப்போரிலே இத்திரங்குலைவதற்குமுன்னே யாரும் செல்வேமென்றெண்ணி, இக்காரியத்

தைப் புத்திசேனனே, நீசென்று கன்னியிடத்து வேட்கையாற்செல்கின்ற
னல்லன்; கல்விதோற்றுவித்தற்குச் செல்கின்றனென்றுகொள்ளும்படி குர
வற்குக் கூறென்றுகூற, கந்துகனுக்குப் புத்திசேனனும் கூறினானை, கந்துகன்
இவ்வார்த்தையைக் கூறினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஆறுநாள் ஒருமரபு. தும்பற - சிம்பற. (களங்-௪)

667. க. ஐயனுக்கமைந்தநீராரறுபத் துநால்வரம்பொன்
வையகத்தமீர்தமன்னார்வாக்கமைபாவையொப்பா
ரெய்தியவிளமைமிக்காரியைந்தனரென்றுபின்னுங்
கையமைசிலையினிற்குக்கந்துகனிதுவுங்கூறும்.

இதுமுதல், “இன்னன்” ((காந்த. ௨௦௧) என்னுமளவும் ஒருதொடர்.

668. உ. மறைவல்லாற்குரைக்கும்போழ்த்திகோயிலுணினிறுமலைப்
பிறைவெல்லுதுதலினுளோர்பெண்கொடிவந்துகூந்த
லுறைசெலநீக்கிப்பைந்தாளொண்மணிக்குவளைநீட்ட
நறைவெல்லுநாகமாலேநோக்கொடுப்புகொண்டானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. அறுபத்துநால்வரென்றது கலைகளை. வாக்கு - திருத்தம். சிலையினுன்.
சீவகன். இதுவுங்கூறும் - உலகம் இவன் மிகுதிப்பாடுகூறும்; உம்மை,
சிறப்பு. மிகுதியாவது, உலகம் ஏத்துதலானும் கல்லேந்தி நீக்குதலானும் நிரா
மீட்டலானும் உளதாயமிகுதி. இதற்குக் கட்டியங்காரன் பொறுத்தே குறை
யென்றான். இது, மேலே, “விலங்கல்” (காந்த. ௧௧௭.) என்னுங் கவிமுத
லியவற்றிற்கான்க.

உ. துதலினுளாகிய பெண்கொடி. மாலையென்றதற்கேற்ப நறைகூறி
நார். நோக்கு - நோக்கனோக்கம்.

இ - ள். இன்பத்தால் அமுதன்னாராய் நீங்கலாகாமையிற் கொல்லியம்
பாவையன்னாராய் மூப்பிலாதாராயமைந்தநீரார் அறுபத்துநால்வர் ஐயனுக்கு
முன்பே இயைந்தாராதலால் யாழ்வாசிக்கச் சேற்றடிக் குறையில்லையென்று
விளம்பினான்; விளம்பிப் பின்னும் கந்துகன் சிலையினனுக்கு ஆண்டுச்சேற்றற்கு
உலகங்கூறுமிகுதியார் சிறிதுகுறையுண்டென்று மறைவல்லாற்குக் கூறு
கின்றகாலத்தே கோயிலினின்றும் ஒருபெண்கொடிவந்து கூந்தலாகிய உறை
யை அகலநீக்கித் தாளிளையுடைய மணிபோலுங்குவளையைநீட்ட அதனை
மயிரிலே வைத்த பூவென்று இகழாதே இவளை வரவிட்ட நாகமாலேகுறிப்
பாலே ஒருகாரிய முண்டென்று கருதிப் பூவைக் கைக்கொண்டானென்க. (1)

‘என்று’ என்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக.

(களங் - ௫)

669. க. நல்லவனோக்கநாய்கன்றோர் துபூங்குவளைப்போதி

னல்லியுட்கிடந்தவோலைதான் துசலாகையாதல்

சொல்லுமென்றாய்ந்துகொண்டிதுகிலிகைக்கணக்குநோக்கி

வல்லிதிற்சலாகைசுற்றியோலையைவாசிக்கின்றான்.

670. உ. நம்பனை நகரினீக்கிச்சேமத்தால்வைக்கதீயுட்

செம்பொன்போற்பெரி துஞ்சேந்துசெகுத்திடலுற்றுநின்ற
வெம்பினுன் காரியுண்டி. க்கடவுளிற்கனன்றுவேந்த [ன்
னிம்பரின்மெனக்குச்சொன்னுனிதுபட்டதடிகளென்றான்.

671. ன. ஓலையையவட்குநீட்டியொண்மணிக் குழையுமுத்து

மாலையும்படுசொலொற்றிவம்மெனமறையநல்கி
வேலைநெய்பெய்ததிங்கள் விரவியபெயரினற்கு
மேலைநாட்பட்டதொன்றுவிளம்புவல்கேளிதென்றான்.
இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ன். அப்பூவைவாங்கினநாய்கன், நாகமலை குறிப்பை விசாரித்துப் பின்பு குவளைப்போதினது தாள்தானே தனது அல்லியுட்கிடந்த ஓலையைச் சுற்றிவாசித்தற்குச் சலாகையாதலைச் சொல்லாரின்றதென்று ஆராய்ந்து கொண்டு துகிலிகைக் கணக்காலெழுதின எழுத்தைப்பார்த்துத் தாளாகிய சலாகையிலே வரி ஏற்றிநூவு படாதபடி சுற்றி ஓலையைவாசிக்கின்றவன், வேந்தன் தீயுட்பொன்போல வெம்பினுன்; அங்ஙனம் வெம்பி நஞ்சையுண்ட கடவுள்போல எரிந்து இன்று இப்பொழுது எனக்குச் சொல்லுவதுஞ் செய்தான்; ஆதலாற் செகுத்திடலுற்றேநின்றான். இனி நம்பனை நகரினின் றும் போக்கி ஒருசேமத்திடத்தேவைக்கவென்று வாசித்தானென்க.

வாசிக்கின்றான், பெயர். சேமத்தால், உருபுமயக்கம். காரி - நஞ்சு. இக்கவியில், 'இது பட்டதடிகளென்றான்' என்னுமிடத்து, 'அடிகளென்றான்' என்பதனை 'மேலைநாட் பட்டதொன்று விளம்புவ லடிகளென்றான்' என அதனோடுகூட்டி, ஓலைகொண்டுவந்தவன் வார்த்தையாக்குக. 'கேளி தென்றான்' என்பதனை அது கேட்ட கந்துகன், திங்கள்விரவியபெயரினற்கு இவள்கூறுகின்ற விதனை நீ கேளென்றானென்க. "இன்னன்" (காந்த. ௨௦௧.) என்னுங்கவியில், 'குழ்ச்சிதன்னுளான்' என்பதன்பின்னே, 'இதுபட்ட தென்றான்' என்று ஓலைகொண்டுவந்தவன் கந்துகன் சிறைப்புறமாகப் புத்திசேனனுக்குச்செய்திகூறினாக்கி முடித்து, "ஓலையை" என்னுங்கவியில், 'மறையநல்கி' என்பதளவாக அதன்பின்னே கூட்டி, 'படையமைத்தெழுமின்' என்பதனை அதன்பின்னேகூட்டுக. 'என்றான்' இரண்டிடத்தும் கூட்டுக. இங்ஙனங்கூறுது, 'இதுபட்டதடிகள்' என்று கந்துகனுக்கு அவன் கூற அவன் புத்திசேனனுக்குக் கூறினென்றகூறின, புதல்வன் செய்தியைத் தந்தைகூறு முறையாற்கூறுது இடக்கர்முதலியகூற்றும் கூறினாகத் தேவர் கூறாரென்றுணர்க. வேலைபோல நெய்யை யோமம்பண்ணிய. திங்கள் - மதி; மதியெனவே புத்திசேனனும்; "தீத்தண்டு, கையார்" (திணை மா. இ.) என்றது வேங்கையையுணர்த்தினற்போல. (கள - ௧)

672. கடியரங்கணிந்துமுதூர்க்கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப

நடையறிபுலவரி ண்டிநாடகநயந்துகாண்பரன்

சூடையுடையவனொடெண்ணிச்சீவகற்கொணர்மினென்னத்
தொடையல்சூழ்வேலினுன்தோழருங்காணச்சென்றார்.

கடி - விளக்கம்; விளக்கமாவது எழுகோல் அகலத்தினையும், என்
கோல் நீளத்தினையும், ஒருகோல் குறட்டியரத்தினையும், வாய்தலிரண்டினையு
முடைத்தாதல். அணிந்து - பார்ப்பனப்பூதமுதலிய நால்வகைப்பூதங்களை
யும் ஒழிந்தவற்றையுமியற்றி; “கூறியவுறுப்பிற் குறியொடு புணர்ந்தாங், காடு
நர்க் கியற்று மரங்கி னெற்றிமிசை, வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட, வெ
ழுதின ரியற்ற வியல்புணர் தோரே.” நடையறிபுலவராவார்: இயலாசிரி
யனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமைமுதல்
வனுமுதலாயினர். ஈண்டு இவர்தன்மையுரைப்பிற்பெருகும். “கூத்தின்
வகையுங் குறைவற நோக்கி, னேத்தும் வகையா னிருவகைப் படுமே.”,
“அவைதாம், சாந்திக் கூத்தே விநோதக் கூத்தென், ஞாய்ந்துற வகுத்தன
னகத்தியன் றானே”, “சாந்திக் கூத்தே தலைவ னின்ப, மேந்திகின் றாடிய
வீரிரு நடமவை, சொக்க மெய்யே யவிநய நாடக, மென்றிப் பாற்படே
மென்மனார் புலவர்.” சொக்கமாவது - சுத்தநிருத்தம்; அது நூற்றெட்டுக்
கரணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது - தேசி, வடுகு, சிங்களம்; இவை
மெய்த்தொழிற் கூத்தாதலிற் காரணப்பெயர்; சாத்துவிகம், இராசதம், தா
மதமென்னும் அகச்சுவைபற்றியாடுதலின், அகமார்க்கமெனப்படும்; “அகத்
தெழு சுவையா னகமெனப் படுமே.” (சுயந்தம்). அவநயமாவது - கதை
தழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருடோன்றக் கைகாட்டி யவநயிப்பது. நாடக
மாவது - கதைதழுவவருங்கூத்து. ஈண்டுக் காண்கின்ற அது நாடகம்.

இ - ள். மூதூரில் நடையறிபுலவர் கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப ஈன்டி.
நாடகங்காண்டற்கு அரங்கையணிந்து அரசனோடெண்ணுதலாலே சீவகற்
கொணர்மினென்ன, வேலினுனும் தோழருங்காணச்சென்றாரென்று ஓலை
கொண்டுவந்தவன் புத்திசேனனுக்குச்செய்திகூறுகின்றானென்க.

இதுமுதல் ஓல்கொண்டுவந்தவன் கூற்று. “செலவினும்” (தொல்.
சொல். கிள. ௨௮.) என்னும் பொதுவிதியால், ‘சென்றார்’ என்றார். (கஅ௦)

673. நிலமறிந்தணிகவையன்சீவகனெறியினென்ன
நலதுதற்பட்டங்கட்டிநகைமுடிக்கோதைசூட்டி.
யலர்முலைக்குருதிச்சாந்துமாரமும்பூணுஞ்சேர்த்திக்
குலையி குருதிப்பட்டிற் கலைநலங்கொளுத்தியிட்டான்.

இ - ள். நடையறிபுலவர், ஐயனாகியசீவகன், நானெறியால் அணிவாயா
கவெனக்கூற, அவனும் கட்டிச் சூட்டிச் சேர்த்திச் செம்பட்டோடே கலையி
னலத்தைப் பொருத்தியிட்டானென்க.

வளர்கின்றமூலையெனவே பன்னிரண்டாமாண்டாயிற்று; “வட்டணை
யுந்துசியு மண்டலமும் பண்ணமைய, வெட்டெ னீரிரண்டான் டெப்திய
பின் - கட்டணைய, கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கிளரச், சோதித் தரங்
கேறச் சூழ்.” (பரதகேஹபதீயம்). குருதிச்சாந்து - குங்குமச்சாந்து. (நஅ௧)

674. திருவிலேசொரிந்துமின்னுங்குண்டலஞ்செம்பொனோலை
யுருவுகொண்மதியமன்னவொளிமுகஞ்சுடரவாக்கிப்
பரியகஞ்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிர்பாதஞ்சேர்த்தி
யரிவையையரம்பைநாணவணிந்தனநங்கனன்னுன்.

இ - ள். அநங்கனன்னுன், குண்டலத்தையும் ஓலையையும் நிறைமதி
போலு முகம்விளங்கும்படி ஆக்கி, காற்சரிமுதலியவற்றைப் பாதத்தேசேர்
த்தி, அரம்பை நாண அரிவையை அணிந்தானென்க.

ஆக்குதல் - சமைத்தல். இவனைத்தீண்டவும் வேட்கைகிகழாமையின்,
அநங்கனென்றார். “சிலைவல்லான் போலுஞ் செறிவினுள்” (கலித். ௧௪௩.)
என்றார் பிறரும். அவன்தீண்டதலிற் நனக்குவேட்கைகிகழவும் அவற்கு
வேட்கைகிகழாமையென்கு இவனும் இனிக் கூத்தினால் இவனைப்பிணிப்பே
மென்றுட்கொண்டு ஆடுகின்றனாம். ஈண்டு இவட்கு வேட்கையின்றேல்,
“ஆடவார்மனங்கள்” (காந்த. ௧௯௧.) என்னுங்கலியிற் றேழியை விட்டா
னென்றல் பொருந்தாதாம்; இதனானே இவள் நடிக்கின்ற நாடகம் ஒருவன்
மேலே ஒருத்தி வேட்கையுற்றதோர் கதையேயாம். (௧௮௨)

675. தோற்பொலிமுழவும்யாழூர்துளைபயில்முழலுமேங்கக்
காற்கொசிகொம்புபோலப்போர்துகைத்தலங்கள் காட்டி.
மேற்படவெருவிநோக்கித்தானையெனிட்டிடொல்கித் [லாம்.
தோற்றினுண்முகஞ்செய்கோலர்துளக்கினுண்மனத்தையெல்

மார்ச்சனைமுதலியவு முளதாய், “இடக்கணினியாய் வலக்கண்குரலாய்,
நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்” என்ற ஓசையுமுடைத்தாய், கஞ்சத்தாற்
செய்ததென்பது தோன்றப் பொலிதல்கூறினார். “கருங்காலி செங்காலி
வேம்புபலாக் கஞ்ச, நெருங்கிய சீர்க்குரா மண்ணும் - பொருந்தவே, யுன
மிலவா யுயர் நிலத்திற் றேன்றிலா, மானின் விழிமடவாய் வைப்பு.” துளை
பயில்குழல் - துளையிடத்தே வாச்சியமும்யாழ்ப்பாடலுங்கண்டப்பாடலும் பயி
லப்பட்ட முதல் வங்கியமும் வழிவங்கியமும். “ஒங்கிய மூங்கி ஓயர்ச்சுது
வெண்கலமே, பாங்குறுசெங் காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ண னுவ
ந்த கழைக்கிவைக ளாமென்றார், பண்ணமைந்த தூவல்லோர் பார்த்து.”
ஏங்க - இவைமூன்றுங் கூடியிசைப்ப. இவை ஆமந்திரிகையாம்: “குழல்
வழி யாமெழிஇத் தண்ணுமைப் பின்னர் - முழவியம்ப லாமந்திரி கை.”
போந்து - வலக்கால் முன்மிதித்தேறி வலத்தூணைச் சேர்ந்து. கைத்தலங்
காட்டுதல், கமலவர்த்தனை. மேற்படவெருவிநோக்கி - தெய்வத்தையோக்
குதலின், மேலேயெழுவெருவிப்பார்த்து. தானை - கரந்துவரலெழினி; “வழு
வில் கேள்வி நன்னு லுணர்ந்தோர், எழினி தானே மூன்றென மொழிப.”
“அவைதாம், ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுங், கரந்துவர
லெழினியு மெனமு வகையே.”; இராசதானியிலும், அரங்கிலும், கோல
மறைத்துவருமிடத்திலு மிட்டடிகைகள். முகஞ்செய் கோலம் - கூத்திற்கு
முகமாகிய தோற்றம்.

இ - ள். முழவுமுதலியனஎங்கக் கொம்புபோலப்போந்து விட்டிட்டுக் காட்டி நோக்கி ஒல்கிக் கோலத்தே தோற்றினாள் ; அப்பொழுதே பார்ப்பவர் மனத்தையெல்லாம் துளக்கினாளென்க. (கஅ௩)

676. தெண்மட்டுத்துவலைமாலேதேனெடுதுளிப்பத்திங்க
நுண்ணட்டகுவினோபோலுமுருவக்கண்வெருவியாட்
விண்விட்டுக்கடவுள்வீழ்துடங்கினபுருவநெஞ்சம்
பண்விட்டதிருந்துகாணும்பன்மணிக்கமுலினர்க்கே.

ஆடுகின்றவிசையாலே மாலே மதுத்துவலையைத் தேனினத்தோடே துளிப்ப. திங்களோடே நடப்புப்பண்ணின குவினோ.

இ - ள். துளிப்பக் கண் நடிப்பிற்கேற்பப் பிறழ்ந்தாட அதற்கேற்பப் புருவம் அசைந்தன ; அப்பொழுது இருந்துகாண்பார்க்கு நெஞ்ச நிலைகுலைந்த தென்க. (கஅ௪)

677. செங்கதிர்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கண்சிலம்பக்கோதை
பொங்கப்பொன்னோலைவட்டம்பொழிந்துமின்னுகுப்பப்போ
குங்குமச்சார்துவேய்ந்துகுண்டலந்திருவில்விச [ர்த்த
வங்கதிராரமின்னவரிவைகூத்தாடுகின்றாள்.

இ - ள். அரிவை, சிலம்புமுதலியனசிலம்பக் கோதை விசையால் எழுந்திற்ப ஓலை மின்னை வட்டமாகச் சொரிந்துசுந்தக் குண்டலம் மேனியைமறைத்த சாந்தைத் தீண்டுவீச ஆரமின்ன ஆடாடுகின்றாளென்க. (கஅ௫)

678. மருங்குலுமொன்றுதாய்க்குமொருமகளாதலோர்த்து
மிரும்பினாலியன்றநெஞ்சத்திவர்களோவிருந்துகாண்க
வரங்கின்மேலிவனோத்தந்ததாய்கொலோகயத்தியன்றேற்
சுரும்புகுழ்கண்ணிசூட்டியவர்கொலோகயவர்கொல்லீர்.

இ - ள். இடையும் ஒன்றே ; வேறு சேமவிடையுமில்லை ; இதுமுரிந்தாய்க்குமொருபிள்ளையேவேறில்லை ; இதனையறிந்தும் அருளின்றாக இரும்பாற் செய்த நெஞ்சினையுடைய இக்கொடியோர் இருந்து காண்க ; இவர் இதுமுடிபோகக் காண்டலறிந்தும் அரங்கின்மேல் இவனை விட்ட தாய்கொடியனோ ? அன்றாயிற் கண்ணிசூட்டியவர் கொடியரோ ? இருவரினும் கொடியவனாக் கூறிக்காணீரென்பாருமென்க.

இவர்களோ, ஓ - இரக்கக்குறிப்பு.

(கஅ௬)

வேறு.

679. அகிலார் புகையலாற் சாந்தணியாள் பூச்சாரச் செல்லாள்
செல்லிற், பகலேபகைவளர்த்த பாவைசிறுதுசுப்பொன்றுண்டே
பாவ, மிகலேந்திளமுலைமேற்சாந்தெழுதிமுத்தணிந்துபுலுஞ்சூட்ட,
முகிலேந்துமின்மருங்குன்மொய்குழற்றியிதுகண்டுமுள்ளேபாவம்.

உண்டே, ஏகாரம் - எதிர்மறை. ஒருபாவமிருந்தபடி.

இ - ன். இவள் அகிற்புகையணிதலன்றிச் சந்தனமுமணியாள் ; பூவின் அருகும்செல்லாள் ; சென்றாளாயின் அதனைத்தாங்குதற்கு முலையாகிய பகையை வெளியாகச் சுமந்துவளர்த்த துசுப்பென்பதொன்று பாவைக்கில்லை ; இத்தன்மையறிந்தும் இவள் தாயானவள் இடையுடனே மாறுபடுதலைமேற்கொண்டமுலைமேலே எழுதி அணிந்து சூட்ட, இதனைக்கண்டும் உயிருடனேயிருந்தாள் ; என்னே ! ஈதொருபாவ மிருந்தபடி என்னென்பாருமென்க. (1)

680. தேந்தாமஞ்செம்பவளத்தாமஞ்செம்பொனெரிதாமமின்னுத்திரடாமங்க, டார்தாமெனத்தாழ்ந்தபொன்மேகலைத்தாமவரங்கின்மேற்றாதார்முல்லைப், பூந்தாமக்கொம்பாடக்கண்டாரெல்லாம்புனமயிலேயன்னமேபொன்னங்கொம்பே, யார்தாமமாமகனேயல்லளாயினமரம்மகனென்பாருமாயினேரே.

பூமாலேதாம், பவளத்தாமந்தாம், பொற்றாமந்தாம், மணித்தாமந்தாமென்று கண்டார் கூறும்படி அவ்விடத்தேபொருந்திய மேகலையையுடைய தாமமென்று தோரியமடந்தையர்க்கு வெளிப்படையாக்கி அவர்களுையுடைய அரங்கின்மேலே கொம்புபோல்வாள் ஆடவென்க ; தோரியமடந்தையர் - பற்றுப்பாடுவார்.

இ - ன். மயிலேயாம், அன்னமேயாம், பொன்னங்கொம்பேயாம், திருமகளேயாம் ; அல்லளாயின், தேவர்மகளேயாமென்பாருமென்க.

‘என்பாரும்’ என்பதனை முன்னும்பின்னுங் கூட்டுக. ‘ஆயினார்’ என்பதனை, “நெய்ப்பருகி” (கக௦.) என்னுங்கவியிற் பின்னேகூட்டுக. முல்லை கற்பிற்குச்சூட்டிற்று ; “தானுடைமுல்லையெல்லாம்” (கக௧.) என்பமேலும். இனி இவையே மாலையென்று கண்டார் வியக்கும்படி பூமலைமுதலியதாழ்ந்த தாமவரங்கின்மேலே மேகலையையும் முல்லைத் தாமத்தையுமுடைய கொம்புபோல்வாள் ஆடவென்றுமாம். (க௮௮)

681. கொடியார்குளிர்புத்தஞ்சூட்டிவைத்தார்கொல்வானேகுங்குமச்சேரூட்டினார்க, ளடிசாரந்துவாழ்வாராயம்முலைகடாமேயழித்திடுமேற்றாமேயழித்திடுகுவென், ரொடியாதமாத்தினாயாலுண்டேறுசுப்பிருந்துகாண்பாருமுளரோசெங்க, னெடியான்மகன்சிலையுமம்பும்வைத்தநிழன்மதியோவாண்முகமோநோக்கிக்காணீர்.

இ - ன். நம்மைக்கொல்லுவதற்கே சூட்டுவதுஞ்செய்தார், சூட்டுவதுஞ் செய்தார் ; ஆதலால் கொடியராயிருந்தார் ; என்றும் தங்காற்கீழ்வாழ்வார்கிலனை உலகம் தாமேயழிக்குமாயின், அம்முலைகளுந்தாமே நம்மையழிக்கவமையுமென்று கருதித் தான்முறியாதமாத்தினாயாலே இடையும்குண்டென்னுமளவாயிருந்தது ; இப்பாதகத்தைக்கண்டிவைத்தும் இருந்துகாண்பாரும் உளராயிருந்தாரென்பாரும், காமனதுவில்லும் அம்பும்வைத்ததொருமதியோ ! முகமோ ! நோக்கிக்காணீரென்பாருமென்க. (க௮௯)

682. நெய்ப்ருகிரீண்டவிருட்கற்றைபோலுங்குழற்கற்றைகண்டுநிலை
கலங்குவார், மைபருகிரீண்டுமதர்த்தவுண்கண்வாளேறுபெற்றுரை
வார் மாநாகத்தின், பைபருகும்ல்குலியம்பற்றிப்பதனமைத்தபா
வைநிருத்தனோக்கி, மெய்யுருகிக்கண்ணுருகநெஞ்சருகிக்காமவெயில்
வெண்ணெய்ப்பாவைபோன்மெலிகின்றோ.

கற்றை - பற்றம். கண்ணுகிய வாளேறு. படத்தின்மன்மையைக் கைக்
கொள்ளுமல்குல் கூத்தில் தாளவறுதியைத் தொடங்கிக் காலமைத்தகூத்து.
கண்ணுருகுதல் - நீர்வார்தல். மெலிதல் - உடம்புநுணுகுதல். (கக0)

வேறு.

683. ஆடவார்மனங்களென்னுமரங்கின்மேலநங்கமாலை
யாடினாண்முறுவலென்னுந்தோழியையையன்காண்
வோடரிநெடுங்கணென்னுமோலையையெழுதிவிட்டாள்
வாடியவாறுநோயுமுரைத்துவார்கொடியனாளே.
கொடியனாள், சுட்டு.

இ - ன். அநங்கமாலை, மனங்களென்னும் அரங்கின்மேலேயாடினாள்;
ஆடியவள் தன்மேனிவாடியவாறும் நோயுமுரைத்துக் கண்ணென்னுமோலை
யையெழுதி அதனை முறுவலென்னும் தோழிகையிலேகொடுத்துச் சீவகன்
காணப் போக விட்டாளென்க.

தன் கூத்தினால் அவற்கு வேட்கைநிகழ்ந்ததோவென்றறிதற்கு நோக்கு
கின்றவள் தான்குறித்தன கொள்வானாகநோக்கினமையை உருவகமாகக்கூறி
னார். அதனை அவன்கொள்ளாமெகண்டு நாடகமகளாதலின், தன்னெஞ்சு
வருந்தாதபடி அதனைத் தேற்றுகின்றாளாக மேலிற்கவிகூறுகின்றார்; மா
தவி, “மாலை வாரா ராயினு மாணிழை, காலே காண்குவம்” (சிலப். வே
னிற். கக0 - ககக.) என்றற்போல. (ககக)

684. க. வளமலரணியப்பெற்றேன்வால்வளைநிருத்தப்பெற்றேன்
களனெனக்களையுமல்குல்கையினற்றீண்டப்பெற்றே
னிளமுலைசுமந்துபெற்றவருத்தமுமின்றுதீர்ந்தே
னுளமெலிமகளிரெய்துமின்பமுமின்றுபெற்றேன்.

685. உ. என்றவளரசன்மனைநோக்கலளிவன்கனார்வஞ்
சென்றமைகுறிப்பிற்றேறிக்கூத்தெலாமிந்தபின்றை
நின்றதுமுனத்திற்செற்றநீங்கித்தன்கோயில்புக்கான்
மன்மலமடந்தைதன்னைவலிதிற்கொண்டொலிகொடாரான்.
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. நகைமுடிக்கோதைகுட்டுதலின், ‘மலரணியப்பெற்றேன்’ என்றாள்.
வளைநிருத்தல் ஈண்டுக் கூறவே ஆண்டு அணிதல் பெற்றும். மேகலைக்குக் கள
னென்னு மோசை இயல்பு. பட்டிற்கலைநலங்கொளுத்த தலின், ‘அல்குறிண்

டப்பெற்றேன்' என்றான். குருதிச்சாந்துமுதலியன சேர்த்துதலின், 'முலை சுமந்துபெற்ற வருத்தமுமின்று தீர்த்தேன்' என்றான். பரியகமுதலியன பாதத்தேசேர்த்துதலின் தான்விரும்பி ஊடற்காலத்திற் காறிண்டி ஊடறித் தற்குரியமகளிர் பெறுமின்பமும் பெற்றேனென்றான்.

இ - ன். தன்னை அவன் விரும்பாமையுணர்தலின், தான் இவையெல்லாம் இவன் நிகழ்த்தப்பெற்றேன்; இனி யான் பெறாதது ஏதென்று உட்கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றிப் பின்பும் அவன் அரசன்றன்னைநோக்காளாயினான்; ஆதலால் கட்டியங்காரன் கூத்தெல்லாமுடிந்தபின்னை அவனிடத்து அவட்கு ஆர்வநிகழ்ந்தமையை அவன்தன்குறிப்பாற்றெளிந்து அம்மடந்தையை வலிதிற்கொண்டுநீங்கித் தன்கோயிலிலே புக்கான்; புக்கபின் அவன் மனத்தே இவனைக் கொல்லவேண்டுமென்னுஞ் செற்றகின்றதென்க.

686. தேனுடைந்தொழுகுஞ்செவ்வித்தாமரைப்போதுபுல்லி
பூனுடையருவக்காக்கையிதழுகக்குடைந்திட்டாங்குக்
காணுடைமாலையெனைக்கட்டியங்காரன்சூழ்ந்து
தானுடைமுல்லையெல்லாந்தாதுகப்பறித்திட்டானே.

முகைவிரிந்து தேனெழுகும். ஊனுடைந்த உருவம், வினைத்தொகை; ஊனையுடைக்குமுருவமுமாம். மாலையெனைக்கட்டியங்காரன் சூழ்ந்து கூடுவென்றலின், முல்லை - கற்பு. முல்லைக்கேற்பத் தாதுகறினார்.

இ - ன். அங்ஙனம் செற்றம் நிகழாநிற்கக் கட்டியங்காரன் மாலையைப் போகாமற்றடுத்தப் பிணத்திலிருக்குங்காக்கை போதைப்புல்லிக் குடைந்தார் போலத் தானுடைய முல்லையெல்லாம் பறித்தானென்க.

இதனால், புணருநெறியறியாமையுறினார்.

(ககச)

687. கலையினிற்றகன்னிரீக்கித்தாமரைக்கண்கடம்மான்
முலையினிலெழுதிச்செவ்வாய்ப்பயந்ததேன்பருகிழங்குஞ்
சிலைவலாய்புல்லுநம்பிசீவகசாமியோவென்
றலையகடற்புலம்பினோவாதரற்றுமாலணங்கினன்னான்.

சிலைவலாய்' எனவே இத்துன்பம் நீக்குதற்குரியாயென்றான். உருவு வெளிப்படுதலிற் புல்லென்றான். ஓ, இரக்கக் குறிப்பு.

இ - ன். அவன் அங்ஙனம்புணர்ந்தவளவிலே, அணங்கினன்னான், மேகலையிடத்து அழிவின்மையைநீக்கிக் கண்ணால் முலையிலெழுதிப் பருகி இங்ஙனம் முறைமையறிந்துமூழ்குஞ் சிலைவலாய், நம்பி, சாமி, நீ வந்துபுல்லு வாயாகவென்று கடலொலிபோல அரற்றுகிற்குமென்க. *

(ககடு)

* இதன்பின், "இந்நகர் தனக்கு மன்னன் யாரெனக் கியம்பு மாதே, மன்னிய வணிகன் மைந்தன் சீவகன் ருளே வென்னே, வுன்னிய நெஞ்சங் கண்ணு மொருங்குட னவனுக் காண, யென்னைநீ மனத்துள் வையாக் காரணம் யாதோ வென்றான்" என்னும் செய்யுள் சில எட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

688. பிறனலமரற்றக்கேட்டும்பிடினாற்கனிந்தகாம
நறுமலரணிந்தமாலேநாற்றக்கோர்நான்குகாத
முநநடந்தறிதலில்லாநெண்டொடிக்குருகிப்பின்னுந்
திறனலதமார்க்குச்செப்புநீயுமிழ்ந்திலங்கும்வேலான்.

இ - ன். வேலான், பீடினாற்கனிந்த காமமாகிய நறுமலராலே பண்
னின பெண்ணாகிய மாலையினது நாற்றத்திற்கு ஒருநாற்காதவழியளவும் அணு
கவந்தறியாதவன், ஒண்டொடி தன்னருகேயிருந்து வேறொருவன்நன்மை
யை அங்ஙனங்கூறக்கேட்டும் பின்னு அவ் டு உருகித் தன் அமைச்சர்க்கு
நெறியல்லாமொழிகளைக் கூறாநிற்குமென்க.

அவை மேற்கூறுகின்றார்.

(கக௯)

வேறு.

689. விலங்கலன்னவேகவேழநான்குவெல்லுமாரற்றலன்
கலங்கலந்திலங்குமார்பிற்கந் துகன்மகன்னென
நலங்கலந்துரைக்குமாலிந்நன்னகர்க்குமன்னனே
வுலங்கலந்ததோளினீருராமினீவிரென்னவே.

இ - ன். தோளினீர், கந்துகன்மகன் ஆற்றலனென்று உலகமெல்லாம்
கூடி அவனலத்தைக் கூறாநிற்கும். இந்நகர்க்கு அவனோபெருமான் ? நீங்கள்
கூறுவீராகவென்னிழைக்கவென்க.

கோபத்தால் இங்ஙனங்கூறினான். மார்பின்மகன்.

(கக௯)

690. மட்டவிழ்ந்ததாரினுனிம்மாநகர்க்குளாயிரர்
தொட்டெடுக்கலாவுலம்மொர்தோளினேந்தியாடின
னெட்டிநாகமோரிரண்டெடுக்கலாதகல்லினை
விட்டலரந்தபோதுபோலவேந்தலேந்திரீக்கினான்.

தொட்டு - தீண்டி. ஒட்டி - வஞ்சினங்கூறி.

இ - ன். தாரினான் உலமேந்தியாடினான் ; பின் அந்தவந்தல் யானையால்
எடுத்தலாற்றாத ஒரிரண்டு கல்லினையும் இரண்டுகையிலும் போதுபோலேந்தி
நீக்கினான்.

(கக௯)

691 வெஞ்சிலையின்வேடர்வெள்ளமப்புமாரி தாவலி
னெஞ்சலின் றிநம்படையிருமுறையுடைந்தபின்
மஞ்சுசூழ்க்கணைம்மழைபொழிந்துமாநீனாபெயர்த்
தஞ்சிலோதியார்புனைந்தசெஞ்சொன்மாலேசூடினான்.

இ - ன். வேடர், சிலையாலே வெள்ளமம்படி அப்புமாரியை ஒழிவின்
றாகத் தாவலின், நம்படை இருசால் உடைந்தபின், மஞ்சுசூழ்மழைபோலக்
கணையைப்பொழிந்து நிரையைப்பெயர்த்துப் புசும்மாலையைச்சூடினான்.

692. தீம்பயறியன்றசோறுசெப்பினுயிரம்மிடா
நீங்கலாநறுநெய்வெள்ளங்கன்னலாயிரங்குட
மேந்துவித்துநாமிசையவந்துதந்துரீக்கினு
னங்குநாம்பசித்தசைந்தகாலையன்றவண்ணலே.

இ - ள். சொல்லின், அவ்வண்ணல், அன்று அவ்விடத்தே நாம் பசித்து
இளைத்தபொழுதிலே, பருப்புச்சோறு ஆயிரமிடாவும், நறுநெய்வெள்ளமும்
கன்னலும் நீங்கலாத ஆயிரமாயிரங்குடமும் எத்துவித்துவந்து நாம் உண்
ணும்படித்து பசியைப்போக்கினுனென்க. (உ00).

693. இன்னனென்னவின்முனிழந்தனன்னரசென
வெண்ணைவெளவுமவாயிரானென்னுஞ்சூழ்ச்சிதன்னுளா
னன்னதாலரிதபவறிந்துகூத்திகூறினா
ளின்னதாற்படையமைத்தெழுமினென்றியம்பினுன்.

இ - ள். அவன்வலியனுமாய் நமக்குஉதவியுஞ் செய்தானென்று அவர்
கூற, அதற்கு மகிழானாய் இவர்கருத்தாலும் அவன்வலியாலும் இனி அரசும்
இழந்தேனல்லனாவென்று உட்கொண்டு இவனைக் கொல்லும்வழிதான் எங்
ஙனையென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னிடத்தேநின்றானென்க.

அன்னதால் - அவன்கருத்து அப்படியாயிருந்தலை ; ஆதல் - விகாரம்.
இன்னது - இக்காரியம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது. என்றது, தோற்றவர்க
ளும் கட்டியங்காரனும் பகைப்பார்போலே யிருந்ததென்றவாறு.

அவன் விளம்பியதியாதென்னின், ஐயனுக்கு முன்பே அறுபத்துநாலாவ்
இயைந்தாராதலின், தாழ்வில்லையென்றுவிளம்பினான் ; விளம்பிப் பின்னும்
கந்துகன் அச்சிலையினுக்கு ஆண்டுச்சேற்றஞ்ச் சிறிது தாழ்வுண்டென்று
மறைவல்லாற்கு உரைக்கும்பொழுதிலே, பெண்கொழுவந்து குவளைட்ட
அதனைக்கொண்டான் ; கொண்டு வாசிக்கின்றவன், சேமத்தேவைக்கவென்று
வாசித்தான் ; வாசித்து ஓலைகொண்டு வந்தவனைப்பார்க்க, அவள் மேலைநாட்
பட்டதொன்று விளம்புவல் அடிகளென்றான் ; அதுகேட்ட கந்துகன் திங்கள்
விரவியபெயரினாற்கு இவன்கூறுகின்ற இதனை கீ கேளென்றான் ; அப்பொ
ழுது புத்திசேனன் கேட்டிருப்பத் தான் கண்டசெய்தி கூறுகின்றான் ; சீவ
கற்கொணர்மினென்ன, வேலினுனும் தோழரும் காணச்சென்றான் ; அப்பொ
ழுது அவரும் சீவகன் அணிகவென்ன, அவனும் கொளுத்தியிட்டான் ;
கொளுத்தி அரிவையை யணிந்தான் ; அணிந்தபின்பு அவன் காண்பார்மனத்
தையெல்லாம் முற்படத் துளக்கினான். துளக்கினபின்பு அவர் நெஞ்சம் பண்
விட்டது ; அங்ஙனம்பண்விடும்படி கூத்தாடாகின்றான் ; அங்ஙனம் தாமவரங்
கின்மேலே கொம்பு ஆடக் கண்டாரெல்லாம், கயவர் சொல்லீரென்பாரும்,
பாவமென்பாரும், அமரர்களே யென்பாரும், காண்பாருமுளையென்பா
ராம், நோக்கக்காணீரென்பாரும், நிறைகலங்குவாரும், ரைவாரும், மெலிகின்
டாரும்புறார் ; அங்ஙனமாம்படி அநங்கமாலே அவர்மனமென்னும் அரங்

கின்மேலே ஆடினாள்; ஆடி ஓலையை ஐயன்காண விட்டாள்; விட்டும் அவ னுக்கு விருப்பங் காணாமையின், இவைபெற்றேன்; யான் பெறாதது ஏதென்று உட்கொண்டு தன்மனத்தேற்றி அரசனைநோக்காளாயினாள்; ஆதலால், தான் வலிதிற்கொண்டு நீங்கிக் கோயில்புக்கான்; புக்கபின்னும் மனத்தே செற்றம் நின்றது; அதுநிற்க மாலையைச்சூழ்ந்து பறித்திட்டான்; அங்ஙனம் பறித்தவளவிலே, அவள் ஓவாதரற்றும்; அங்ஙனம் பிறனலம் அரற்றக்கேட் டும் உருகித் தமார்க்குத் திறனலசெப்பாநிற்கும்; அங்ஙனஞ் செப்புகின்றவன், உலாமின் நீவிரென்றாநிற்க, அவரும் ஆடினாள், நீக்கினாள், சூடினாள், நீக்கி னாள்; ஆதலால், இன்னனென்ன, அதற்குஇன்புறாணும் என்னரசுமிழந்தே னென்று உட்கொண்டு இவனைக் கொல்லுமாறு எங்ஙனையென்னுஞ் சூழ்ச்சி தன்னிடத்தே நின்றாள்; இதுபட்டதென்றாள்; அதனையுணர்ந்து கந்துகனும் ஓலையைநீட்டி அவட்கு மாலையெனத்திலும் அங்குப்பிறந்த சொல்லை ஒற்றிவா வெனக்கூறிக் குழைமுதலியனவற்றை மறையநல்கி அவனைப்போக்கி, புத்திசே னனைநோக்கி, அவன்கருத்து அன்னதாதலை ஐயமறவறிந்து நாகமலை கூறி னாள்; அது யான் ஓலை வாசகத்தே விளங்கினேன்; இனிக் காரியம்இன்ன தாயிருந்தது; ஆதலாற் பட்டையமைத்துப் போவீராகவென்றியம்பினானென்க. செய்துகூறுகின்றாள், இதுபட்டதென்றானென்க. (உ0க)

வேறு.

694. தாதைதானுரைத்தவெல்லாந்தன்னுயிர்த்தோழன்கூறக்
கோதைமுத்தணிந்தமார்பன்கூரெயிலிலங்கநக்காங்
கேதமொன்றில்லைசேறுமென்றலுமிலங்குவாட்கைப்
போதுலாங்கண்ணிமைந்தர்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்குழந்தார்.

இ - ள். மார்பன், கந்துகன்கூறியகாரியங்களையும் சேடி கூறியவற்றை யும் தோழன் கூறக்கேட்டு நக்கு, அவ்விடத்து நமக்கு வருவதோர் தீங்கு சிறிதுமில்லை; சேறுமென்ற அளவிலே, தோழர் அதற்குடன்பட்டுப் புலித் திரள்போலச் சூழ்ந்தாரென்க.

சேடிகூற்றிற்கு நக்கான்; கந்துகன்கூற்றிற்கு ஏதமின்றென்றான். உலாம் - அலமரும். (உ0உ)

695. க. கண்ணுதற்கடவுள்சீமக்கனலெரிசுளித்தகாமன்
மண்மிசைத்தோன்றியன்னவகைநலமுடையகாளை
தெண்மணியாரமார்பன்றிருதுதன்மகளிர்நெஞ்சத்
துண்ணிறைபருகும்வண்டாருருவமைதிருவின்மிக்கான்.

696. உ. கருநெறியின்றகுஞ்சிக்காமுக்கமழ்வுட்டி
வரிநிறவண்ணமாலேவலம்படமிலைச்சிவாளார்
திருநிறமுகத்திற்கேற்பச்செம்பொனோரோலைசேர்த்தி
யெயிரிநிறக்குழையோர்காதிருநுளறச்சுடரவைத்தான்.

697. ௩. தென்வரைப்பொதியிற்றந்தசந்தனத்தேய்வைதேங்கொண்
மன்வரையகலத்தப்பிவலம்புரியாரந்தாங்கி
மின்விரித்தனையதொத்துவிலைவரம்பறியலாகா
வின்னுணாக்கலிங்கமேற்பமருங்குலுக்கெழுதிவைத்தான்.

698. ௪. இரும்பறக்கமுனியெஃகினிருளறவடிக்கப்பட்ட
வரும்பெற்றச்சுரிகையம்பூங்கச்சிடைக்கோத்துவாங்கிப்
பெருந்தகைக்குரிசில்கொண்டுபெருவலஞ்சுடரவீக்கித்
திருந்திழைமகளிர்வெஃகுந்தேவிறங்குமரனெத்தான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. திருவின்மிக்கான், பெயருமாம்.

௨. வலம் - இடம். வண்டினது பாட்டின் நிறத்தையுடைய மாலையைக்
குஞ்சியிடத்தே வண்ணம்பெறச்சூழ.

௩. தெற்கிடத்து எல்லையாகிய பொதியில்; வரைப்பொதியில், இருபெ
யரொட்டாகாது. மன் - பெருமை. மின்னை அகலவிரித்ததன்மையைஒத்து,
நுணாபோலும் கலிங்கம்.

௪. கழுவி - வட்டாகவுருக்கி. அதனாலே இருளறப்பண்ணப்பட்ட சுரி
கையைக் கையாற் பிடித்துக் கச்சை இடையிலே கோத்துவாங்கி வெற்றி
விளங்க வீக்கியென்க; “சுரிகை நுழைந்த சுற்றுவிங்கு செறிவுடை” (பெரு.
௭௩.) என்றார்பிறரும். தேவாகிய குமரன்.

இ - ள். கடவுள் சிறுதலின் எரியிலே மூழ்கிய காமன் மீண்டும் தோன்
றினாலொத்த அவயவஅழகையுடைய காளை, தாரினையும் ஆரத்தினையுமு
டைய மார்பன், குரிசில், அவன் குஞ்சியிலே புகையைபூட்டி மாலையை
மிலைச்சி முகத்திற்கேற்ப ஒரோலையை ஒருகாதிற்ருச் சேர்த்தி ஒருகுழையை
யொருகாதிற்ருட்டான்; இட்டுக் குழம்பை அகலத்தே அப்பித் தாங்கிக் கலிங்
கத்தை எழுதினாற்போல வுடுத்தான்; உடுத்துச் சுரிகையைவீக்கி மகளிர்
நெஞ்சினிறையை வாங்குதற்குக் காரணமான செயற்கையழகுபொருந்தின
இச்செல்வத்தால் மிக்கான்; அப்பொழுது முருகனையொத்தானென்க. (1)

699. வரைவிழித்திமைப்பதொக்கும்வாலொளியாரமார்பின்
வினாவழித்தினையரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
நுணாகிழித்தனையரொய்ம்மைதுண்டுகின்மருங்குல்சேர்த்தி
யுணாகிழித்துணருமொப்பினோவியப்பாவையொத்தான்.

இ - ள். இனையரெல்லாம், மார்பிலே வினையைப்பூசிக் கலங்கனையணிந்து
துகிலையுடுத்து வாக்காற்புகழ்தலரிதாய் மனத்தாலுணருமொப்பாற் பாவை
யையொத்தாரென்க.

இமைத்துவிழிப்பதென்றார், அசைவின் கட்டாடஞ்செய்தலின். பாவை.
இருபாற்றும் பொதுவாதல், “கைபுனைபாவையெல்லாங் கதிர்முலையாக்கி
னான்” (குண. ௫௭.) என்றதனானுகொள்க. (௨௦௭)

700. அரக்குநீரெறியப்பட்டவஞ்சனக்குன்மன்ன
திருக்கிளரோடைசூழ்ந்தசெம்புகர்நெற்றித்தாகி
யுருக்கியுண்ணும்வேகத்துறுபுலியனையநாக
மருக்கனோர்குன்றஞ்சேர்ந்தாங்கண்ணனானேறினே.

ஊனை யுருக்கி.

இ - ள். செம்புகர் நெற்றித்தாதலின், அரக்குநீரெறியப்பட்ட குன்ற
மன்னநாகத்தை, அருக்கன் ஒருமலையைச் சேர்ந்தாற்போலப் புலியனைய
அண்ணனான் ஏறினனென்க. (உ௦௮)

701. விடுகணைவிசையின்வெய்யவிளங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
கடுநடைக்கவரிநெற்றிக்காலியற்புரவிகாய்ந்து
வடிநுணையொளிறுமாலேவாட்படைமறவர்சூழ
அடுதிராச்சங்கமார்ப்பவணிநகர்முன்னினானே.

காய்ந்துவடித்த துணையொளிறுகின்ற வாளாகியபடை. கரையை அடு
கின்றதினா. மங்கலத்திற்குச் சங்குகூறினார்.

இ - ள். தேர்முதலியன சூழ ஆர்ப்பச் சென்று யாழ்மண்டபத்தை
அணுகினனென்க. (உ௦௯)

702. தோற்றனன்மடந்தைநல்யாழ்தோன்றலுக்கென்றுநிற்பார்
நோற்றனணங்கைமைந்தனினாநலனுகர்த்தற்கென்பார்
கோற்றொடிகமகளிர்செம்பொற்கோதையுங்குழையுமின்ன
வேற்றனசொல்லிநிற்பாரெங்கணுமாயினாரே.

இ - ள். மகளிர்கோதையும் குழையுமின்னாநிக, மடந்தை தோன்ற
லுக்கு யாழைத் தோற்றாளென்பார்; நங்கை மைந்தனலனுகர்த்தற்கு நோற்ற
ளென்பார்; தம்மனத்துக்கேற்றனசொல்லி நிற்பாராயினார், எவ்விடத்து
மென்க.

இவன்கல்வி உணர்தலிற் றெளிவுபற்றி, 'தோற்றனன்' என்று இறப்
பாங்கூறினார். (உ௧௦)

வேறு.

703. சுருகிறக்கொடுங்குழைசுழன்மெருத்தலைத்தா
வருமலர்த்தெரியலானழன்றுநோக்கியையெனப்
பொருமனப்பொலிவெனுமணிக்கைமத்திகையினா
லருவிவந்துதோன்றினானங்கனன்னவண்ணலே.

மனம்பொலிவு, விகாரம்.

இ - ள். செற்றமருத கட்டியங்காரன், தனது மகரக்குழை அசைந்து
கழுத்திலேவிழும்படி எரிந்துபார்த்து வியவாநிற்க, அவனது பொருத
மனத்தை அண்ணல் தனதுபொலிவென்கின்ற மத்திகையாலே அடித்து
வந்து தோன்றினனென்க.

எனவே பொலிவு அவன்மனத்தைக் கேடுசெய்ததென்க. மத்திகையென்றலின், கையிலிருக்குமென்று அடைகூறினார். (௨௧௧)

704. குனிகொள்பாகவெண்மதிக்கூரிரும்புதானுநீஇப்
பனிகொண்மால்வரையெனப்படுமதக்களிற்றீஇ
யினிதிழிந்தினாயேரத்தவின்னகிற்கொழும்புகை
முனியவுண்டகுஞ்சியான்முரண்கொண்மாடமுன்னினுன்.

குனிவு, விகாரம். பனி, கடாத்திற்குவமம். முனிய - வெறுக்க.

இ - ள். குஞ்சியான், வளைவுகொண்ட வெண்மதிப்பாகம்போலுந்
தோட்டியையழுத்திக் களிற்றையிருத்தி இனையர் இனிதாகவேத்த இழிந்து
யாழால் மாறுபாடுகொண்ட மாடத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (௨௧௨)

705. புதிதினிட்டபூந்தவிசினுச்சிமேனடந்தவட்
புதிதினிட்டமெல்லனைப்பொலிந்தவண்ணம்போருயர்
மதியமேறிவெஞ்சுடர்வெம்மைநீங்கமன்னிய
வுதயமென்னுமால்வரையுவந்திருந்ததொத்தே.

இன், அசை. போருயர் மதி - உயர்ந்தமதி, மலையும் மதியமும் கடரும்,
மண்டபத்திற்கும் அணைக்கும் சீவகனுக்குமுமவம்.

இ - ள். அவ்விடத்துப் புதிதாகவிட்ட தவிசின்மேலே நடந்துசென்று
புதிதாகவிட்ட அணைமேற் பொலிவுபெற்றிருந்ததன்மை, வெஞ்சுடர் மதியத்
தையேறித் தன்னிடத்துமன்னிய வெம்மை நீங்கும்படி உதயவரையிலே
உவந்திருந்ததன்மையை ஒத்ததென்க. (௨௧௩)

706. முருகுவிம்முகோதையார்மொய்யலங்கல்வண்டுபோற்
பருகுவானிவணலம்பாரித்திட்டவிற்க
ருருகுமைங்கணையொழித்துருவினையகாமனார்
கருதிவந்ததென்றுதங்கண்கள் கொண்டிருக்கினார்.

இ - ள். உருவினால் வியப்பையுடையகாமனார், இவணலம்பரந்த இந்த
நகர்க்கண்ணே இவணலத்தை அலங்கலை வண்டு பருகுமாறுபோலப் பருகு
வான்கருதி ஐங்கணையை ஒழித்துவந்ததொரு தன்மையென்று நினைத்துக்
கோதையார் தம் கண்களைக்கொண்டு அவனைநோக்கினாரென்க.

ஐங்கணை இரண்டு: “அந்த ணரவிந்த மாம்பூ வசோகப்பூப், பைந்தளிர்
முல்லை பனிரீல - மைந்துமே, வீரவேன் மைந்தனாயும் வேனெடுங்கண் மாத
தனாயு, மாரவே ளெய்யு மலர்.” இவை திரவிய பாணம். இங்கிதம், மதனம்,
வசிகரணம், மோகனம், சந்தாபம்; இவை பரவபாணம். (௨௧௪)

707. க. முனைத்திறத்துமிக்கசீர்முனைவர்தம்முனைவனார்
வனப்புமிக்கவர்களின் வனப்புமிக்கினியன
நினைத்திருந்தியற்றியநிருமிதமகனிவன்
கனைத்துவண்ணிர்ந்ததாரக்காளைசீவகன்னரோ.

இதுமுதல், “இனைய” (உகஎ) அளவும் ஒருதொடர்.

தவக்கூற்றின்மிக்க இருடிகள்தம் முனைவனுவான் - அயன். இவனென் பதின, ‘மார்பம்’ (உகசு) என்பதனோடு கூட்டுக. உளர்ந்த - சிதறின.

708.உ. பொன்னைவிட்டசாயலாள்புணர்முலைத்தடத்தினான்
மின்னைவிட்டிலங்குபூண்வினாசெய்மார்பமோலையா
வென்னைப்பட்டவாறரோவெழுதிநங்கையாட்கொள்வான்
மன்னும்வந்துபட்டனன்மணிசெய்வீணைவாரியே.

திருவைக்கடந்த. மன்னும் - மிகவும்; தப்பாமலென்றவாறு. வாரி - அகப்படுத்துமிடம். ‘என்று’ என வருவிக்க.

709.ஈ. இனையகூற்றிமற்றவடோழிமாருமின்புற
வனையலாம்படித்தலாவடிவிற்கெல்லையாகிய
கனைவண்டோதிகைதொழுங்கடவுள்கண்ணிற்கண்டவ
ரேனையதெனையதெய்திராரேனையதனையதாயினார்.

தோழிமாரும், உம்மை சிறப்பு. எழுதலாந்தன்மையுடைத்தல்லாத. ஒதி - தத்தை. கடவுள் - காமன்.

இ - ன். அயன், தான்படைத்த வனப்புமிக்கவரெல்லாரிலும் வனப்பு மிக்குக் கட்கினியனாக ஒருவனை யான் படைக்கவேண்டுமென்று நெடுநாள் நினைத்திருந்து நிருமித்தாலியற்றியமகன், இச்சீவகன்; இவன் வினாசெய் மார்பம் ஒலையாகக்கொண்டு சாயலாளாகிய நங்கை தன் முலைத்தடத்தினாலே எழுதி அடிமைகளொன்றும்படி வீணைவாரியிலே வந்து தப்பாமல்அகப்பட்டான்; ஈதொருநல்லினையுண்டாயவாறு எங்ஙனமிருந்ததென்று இத்தன்மையவான மொழிகளைக்கூறி அவடோழிமாரும் இன்புறாநிற்க, ஒழிந்தோரும் காமனைக்கண்ணுற்கண்டவர் எவ்வளவெவ்வளவாகிய இன்பத்தையுற்றார், அவ்வளவவ்வளவாகிய இன்பத்தின்வழி தாமாயினாரென்க.

ஒருவனைப் படைக்கவேண்டுமென்றெனவும், கொண்டெனவும், ஈதொருநல்லினையெனவும், ஒழிந்தோருமெனவும் வருவிக்க. (உகஊ - ஏ)

வேறு.

710.க. குட்டநீர்க்குவனையெல்லாகூடிமுன்னிற்கலாற்றாக்
கட்டழகமைந்தகண்ணாணிறையெனுஞ்சிறையைக்கைபோ
யிட்டநாண்வேலியுந்திக்கடலெனவெழுந்தவேட்கை
விட்டெரிகொளுவனின்றொளரியுறுமெழுகினின்றாள்.

711.உ. நலத்தைமத்தாகநாட்டிநல்வலியினமைவாராக்
குலப்பிறப்பென்னுங்கையாற்கோல்பாசங்கொளுத்திக்
கலக்கியின்காமம்பொங்கக்கடைந்திடுகின்றகாளை
யிலைப்பொலியலங்கன்மார்பமியைவதென்றாகுங்கொல்லோ.

712.௩. தீங்கரும்பெருத்திறுங்கியீயின்றியிருந்ததீந்தே
 னுங்கணற்பருகியிட்டுநலனுணப்பட்டநம்பி
 பூங்குழன்மகளிர்முன்னர்ப்புலம்பனீநெஞ்சேயென்றாள்
 வீங்கியகாமம்வென்றார்வினைத்தவின்பத்தோடொப்பான். ()

713. ௪. கண்ணெனும்வலையினுள்ளான்கையகப்பட்டிருந்தான்
 பெண்ணெனுமுழலைபாயும்பெருவனப்புடையநம்பி
 யெண்ணின்மற்றியாவனங்கொலென்னிதிற்பகித்தவேந்த
 லொண்ணிறவுருவச்செந்தீயுருவுகொண்டனையவேலான். ()

714. ௫. யாவனையானுமாகவருகிறைக்கதவநீக்கிக்
 காவலென்னெஞ்சமென்னுங்கன்னிமாடம்புகுந்து
 நோவவென்னுள்ளம்யாத் தாய்நின்னையுமாலையாலே
 தேவரிற்செறியயாப்பன்சிறிதிடைப்படுகவென்றாள்.

715. ௬. கழித்தவேலேறுபெற்றகடத்திடைப்பிணையின்மாழ்கி
 விழித்துவெய்துயிர்த்துமெல்லநடுங்கித்தன்றோழிகூந்த
 விழுக்கிவண்டிரியச்சேர்ந்தோர்கொடிப்புல்லங்கொடியிற்புல்லி
 யெழிற்றகைமார்பற்கின்யாழிதுவுய்த்துக்கொடுமோவென்றாள்.

இவையாறும் ஒருதொடர்.

க. குட்டம் - ஆழம். கடலெனத் தரங்கித்து எழுந்த வேட்கையாகிய
 எரி கொழுந்துபட்டு எரியுகின்றாள். இது, கைம்மிகலென்னும் மெய்ப்பாடி.

உ. தனதுவடிவழகை மத்தாகநாட்டி வலியும் இளமையும் அம்மத்தி
 னது இரண்டுதலையினும் பூட்டிம் வாராகக்கொண்டு ஒப்பனையழகாகிய
 கடையிற்பை அம்மத்திலேபூட்டித் தாய்குலனும் தந்தைகுலனுமென்கின்ற
 கைகளாலே காமமென்கின்றகடலைப் பொங்கும்படிகலக்கிக் கடைந் திடு
 கின்ற காணையது மார்பம்இயையுநல்லினை எந்நாளிலே உண்டாவதென்று ஐய
 முற்று மற்றைநாளில் விடியற்காலத்தே இயையுமென்பதனைத் தனதுஞானத்
 தாலுணர்ந்தாளென்க. 'என்றாகும்' என்பது விராவென்னுமெய்ப்பாடி.

௩. 'கரும்பெருத்திறுங்கி' என்று எளிமைகூறினாள். இதற்குமுன்பு
 ஒருமகளிரும் இவனை நுகராதிருந்தமையுணர்ந்து, 'ஈயின்றியிருந்த தீந்தேன்'
 என்றாள்; எனவே பிரமசரியங்கூறினாள். நாம் கண்ணுலே நலத்தை உள்
 ளடக்கி நுகரப்பட்டநம்பி. 'புலம்பல்' என்பது, சிதைவுபிறர்க்கினமையென்
 னுமெய்ப்பாடி. இன்பம் - சுவர்க்கத்தின்பம்.

௪. ஞானக்கண்ணென்கின்ற வலையைவீசிக் குலமுதலியவெல்லாம்
 நோக்கும்படி அவ்வலையினுள்ளேயிருந்தான்; "இருகண்ணும்குடைத்துவைக்
 கும்" (கனக. ௨௨.) என்றாற்போல; அந்த ஞானத்தாலெல்லாமுணர்தலின்,
 'கையகப்பட்டிருந்தான்' என்றாள். தன்மேல் வேட்கைசெல்லாமையின்,
 'பெண்ணெனுமுழலைபாயும்' என்றாள்; யாழ்வென்ற பின் அல்லது அவற்கு

வேட்கைகிகழாமெ மேலேகாண்க. யாவனாங்கொல் - தேவனே மகனே. இஃது ஐயமென்னுமெய்ப்பாடு ; “ சிறந்துழியையஞ் சிறந்த தென்ப, விழிந் துழியிழிபே சுட்ட லான” (தொல். பொரு. கள. நட.) என்பதனால், தலைவிக்கு ஐயம்நிகழாதேனும் ஈண்டுக் களவன்மையானும் தனதுஞானத்தால் ஐயந்தீர் தல்வன்மையானும் ஐயம் நிகழ்ந்தது. மக்களால் தன்னை வருத்தலாகாமெ முன்னே காண்டலின், என்னை இவ்வருத்தத்திலே அகப்படுத்தின எந்த லென்றான். உருவச்செந்தி, உருவம் - அடை. நீ வேலின்வடிவைக் கொண் டாற்போலும் வேலான்.

டு. தேவனாயினுமாக, மகனாயினுமாக. இஃது ஆராய்ச்சியென்னு மெய்ப்பாடு. காவலாகிய நிறைக்கதவைத்திறந்து. யாத்தாய், எதிர்பெய்து பரிதலென்னுமெய்ப்பாடு, மாலையாலே - எனது இயல்பாலே; மேல் மாலையாற் பிணித்தலுந்தோன்ற, தேவநிற்செறியயாப்பன் - தேவனாப்போலே இமை யானாட்டமாக நோக்கும்படி செறியப்பிணிப்பேன்.

சு. உறைகழித்தவேலேற்றை மருமத்தே தப்பாமற்பெற்ற கடத்திடைப் பிணையென்றார், பரிகாரமின்மையான். மாழ்கி விழித்து உயிர்த்தென்பவை இடுக்கெண்ணெயெய்ப்பாடு. நடுங்கி, நடுக்குமெய்ப்பாடு. ‘மெல்லவழுக்கி’ என்பது பாடமாயின், அவ்விடத்து நீங்கியென்க. தன்தோழிகூந்தலில் வண் டுகெடும்படி அவனைச்சேர்த்து. இது, கையாறென்னுமெய்ப்பாடு. எழிற்றகை மார்பனுக்கு இனியயாழ் இந்தயாழாயினும் அவன் கல்வியறிதற்குப் பலயாழைபுஞ்செலுத்திப் பின்பு இந்தயாழைக் கொடுப்பாயாக வென்றாளென்க.

இ - ள். மிக்க அழகுடைய கண்ணாள், இன்பத்தோடொப்பாள், அவள் வேலான், வனப்புடையநம்பி, என்னிதிற்படுத்தவேந்தல், இவன் ஆராய்ந் தால் யாவனாங்கொலென ஐயுற்று, யாவனையாயினுமாக ; நமதுஞானக்கண் ணிடத்தான் ; அதனால், யானோக்கினவிடத்துக் கையகப்பட்டேயிருந்தான் ; அங்ஙனமிருந்து கடைந்திடுகின்ற கானையதுமாப்பு இயைவது என்றாவது கொல்லோவென்று ஐயுற்று நோக்கி அக்காலம் சிறிதுநீட்டித்தலின், அதற்கு ஆற்றாது சிறையைக் கைபோய் நாண்வேலியைப் பாய்ந்து காமத்தியெரிய நின்றான் ; அப்பொழுது எரியுறுமெழுக்கின் நின்றான் ; அங்ஙனமின்று மாழ்கி விழித்து உயிர்த்து நடுங்கி மெல்லத் தோழிமேலே வீழ்ந்து அவனைப்புல்லி அங்ஙனம் கையாறுற்றவிடத்துத் தன்மனத்துகின்ற தலைவனைநோக்கி, நீக்கி மாடம்புகுந்து யான்நோம்படி என்னுள்ளத்தைப் பிணித்தாய் ; நின்னையும் பிணிப்பேன் ; சிறிதுபொழுது கழிகவென்றான் ; என்றபின்பு தன்னெஞ்சினை நோக்கி, நெஞ்சே, நலனுண்ணப்பட்ட நம்பி ஈயின்றி யிருந்ததீந்தேனாலால், மகளிர்முன்னே புலம்பாதொழிகவென்று ஆற்றவித்துத் தேற்றிப் பின்பு தோழியைநோக்கி, இனியயாழிது உய்த்துக்கொடுமோவென்றாளென்க. (.)

வேறு.

716. க. தடங்கணாள் பணியினுற்றானவ்வினையொன்றினை

நெடுங்கணுளெழினியைநீக்கியுய்த்துநீட்டினான்

மடங்கலன்னமொய்ப்பினுன்வருகவென்றுகொண்டுதன்
கிடந்தஞானத்தெல்லையைக்கொன்றுநோக்கினான்.

வேறு.

717. உ. சுரந்துவானஞ்சூன்முதிர்ந்துமெய்நொந்தீன்றதுளியேபோற்
பரந்தகேள்வித்துறைபோயபைந்தார்மார்பன்பசம்பொன்யாழ்
நரம்புதேனாத்தெனத்தீண்டிநல்லாள்விணைபொல்லாமை
யிருந்தமுலையாணின்ருளேநோக்கியிசையினிதுசொன்னான்.

718. ஈ. நீர்நின்றினகிற்றிதுவேண்டாரீரின்வந்ததிதுபோக
வாரின்நின்றினகுமுலையினாய்வாட்டிபுண்ணுற்றதிதுநடக்க
வோருமுருமேறிதுவுண்டதொழிகவொண்பொனுகொடியே
சீர்சால்கணிகைசிறுவன்போற்சிறப்பின்றம்மவிதுவென்றான்.

719. ச. கல்சேர்பூண்கொள்கதிர்முலையாய்காமத்தியால்வெந்தவர்போற்
கொல்லையுமுவர்சுடப்பட்டுக்குரங்கிவெந்ததிதுகனிது
புல்லமுரிந்ததெனப்போக்கித்தாமமார்த்ததுகலுறையு
ணல்யாழ்நீட்டவதுகொண்டிருங்கைநலத்ததிதுவென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. நெடுங்கண்ணுள்தானென்க. அவ்வீணை - தத்தை முற்கூறிய
வீணை, எழினி - உறை.

உ. வானம் சூன்முற்றி மெய்நொந்து சுரந்தீன்ற பெருமழை எத்
துறையுஞ்சென்று பயன்பட்டாற்போலப் பரந்த தூற்கேள்விகளெல்லாம்
முற்றக்கற்றுப் பயன்படுமார்பன். எழாது உள்ளடங்கியமுலை. பொல்லாமை.
இதுவென்றானென்க; பொல்லாங்கு பலவற்றையும் சாதியொருமையான்,
'இது' என்றான். நரம்பினிசையாற் பிறந்தபொல்லாமையாவன: "செம்
பகை யார்ப்புக் கூட மதிர்வு.", "செம்பகை யென்பது பண்ணோ ளெரா -
வின்பமி லோசை யென்மனாற் புலவர்.", "ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந்
திகைக்கும்.", "கூட மென்பது குறியுற விளம்பின், வாய்வதின் வாராது
மழுங்கியிசைப் பதுவே.", "அதிர்வெனப் படுவ தழுமென லின்றிச், சிதறி
யுரைக்குந ருச்சரிப் பிசையே." என்பன. இவை மரக்குற்றத்தாற்பிறக்கும்;
"நீரிலே நின்ற லழுகுதல் வேத னிலமயங்கும், பாரிலே நின்ற விடிவீழ்த
னோய்மரப் பாற்படல்கோ, ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வு
நிற்றல், சேரினோர் பண்க னிறமயக் கம்படுஞ் சிற்றிடையே."

ஈ. இளகிற்று - மெல்கிற்று. கட்ட ஆதாரமின்மையின், வார் இளகுறு
முலை. புண்ணுறுதல் - வெட்டுப்பட்டு நின்றல். கணிகைசிறுவன்போலென்
றது, நிலமயங்கின விடத்தே நின்றலின். வேண்டா, போக, நடக்க, ஒழுக
வென்றன, இகழ்ச்சி.

சு. கல்சேர் முலையாய், இகழ்ச்சி. குரங்கி - தாழ்ந்து. 'இது' என்பது, இரண்டற்கும் கூட்டுக. நங்கைநலத்தது - நங்கையின் குலமுதலிய நலத்தைத் தானுமுடைத்து. அந்நலமாவன: "சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்முருக்கு, நல்ல குமிழுந் தணக்குடனே - மெல்லியலா, யுத்தமமான மரங்க ளிவையென்றார், வித்தக, யாழோர் விதி.", "தளமாய்ச் சமநிலத்துத் தண்காற்று நான்கு, முளதா யொருங்குன மின்றி - யளவு, முதிரா திகளாது மூன்றாங்கு றுய, வதுவாகில் வீணைத்தண்டாம்.", "கோடே பத்தராணி நரம்பே, மாடக மெனவரும் வகையின வாகும்.", "பதுமங்கழல் குடந் தாடியொ ளெள்ளிபன் பூண்டுநின்ற, விதியமர் தண்டு குடையே குடுமி மெய்க் கோட்டுறுப்பு, மதியமர் போதிகை புட்டின் முகஞ்சுவர் மன் னெருத்தம், விதியமர் பத்தர்க் குறுப்பென் றுரைத்தனர் மின்னிடையே" என இவையும் பிறவும்.

இ - ள். தத்தையது ஏவலாலே அவ்வீணாபதிதான் அவ்வெழினியை யுடைய வீணையொன்றினையும் நீக்கவைத்து ஒழிந்தவீணைகளைச் செலுத்திக் கொடுத்தாள்; அப்பொழுது மொய்ப்பினும் இங்ஙனேவருகவென்றுகூறி அவற்றைக் கைக்கொண்டு தனது பரந்துகிடந்த ஞானத்தினளவை அறிவிக்க லுற்றுநோக்கினாள்; நோக்கி அம்மார்பன், அவற்றின் நரம்பைத் தேனாற் தெனத்தெறித்து அவற்றினிசையாலே அவள் வீணைகளின் பொல்லாமைஇது வென்று வீணாபதி நின்றவனைநோக்கிச் சொன்னாள்; எங்ஙனமெனின், முலையினாய், இந்தமரம் மெல்கின்றதாவின், இவ்வியாழ் வேண்டா; இந்தமரம் அழுகினதாதலால், இவ்வியாழ் போக; இந்தமரம் புண்ணுற்றதாதலால், இவ்வியாழ் நடப்பதாக; இந்தமரம் உருமேறுண்டதாதலால், இவ்வியாழ் ஒழிவதாக; இந்தமரம் சிறப்பின்றதாதலால், இவ்வியாழ் ஒழிவதாகவென்று சொன்னாள்; அங்ஙனங்கூறியபின்னும் கதிர்முலையாய், இம்மரம் வெந்தது; இம்மரம் முரிந்ததென்று ஒழிந்த யாழ்களையும் போக்குதலால், நல்லயாழை நீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு நங்கைநலத்தது இதுவென்றானென்க. (1)

வேறு.

720. இருநிலமடந்தையீன்றதிருவிசுட்பென்னுங்கைத்தாய்
திருநலமின்னுப்பொன்றான் முகின் முலைமாரித்தீம்பா
லொருநலங்கவினியூட்டவுண்டுநோய்நான் குரீங்கி
யருநலங்கவினிவாள்வாயரிந்திதுவந்ததென்றான்.

இ - ள். மண்மகளீனப்பட்ட மரம், விசும்பென்னும் செவிலித்தாய் அழகியநலத்தையுடைய மின்னாகிய பொன்னாணினையுடைய முகிலாகிய முலையின் மாரியாகிய இனியபாலை முழுவலன்போடே ஊட்ட உண்டு நோய்நீங்கி வளர்ந்து வாளின்வாயால் அரிந்துவந்தது, இவ்வியாழென்றானென்க.

என்றது, பெயர். சினைவினை முதலொடு முடிந்தது. நற்றாயன்பு செவிலிக்குப்பிறந்து வளர்த்தமைதோன்ற, 'ஒருநலம்' என்றார். நான்காவன: வெயிலும் காற்றும் நீரும் நிழலுமிகுதல்.

(2உஅ)

721. தீந்தொடைநரம்பின் தீமைசிறிதலாப்பொழுதுமோதிப்
பூந்தொடையரிவைகாணப்புரிநெகிழ்த்துரோமங்காட்டத்
தேங்கமழோதிதோற்றாள் செல்வனுக்கென்னமைந்தன்
வாங்குபுநபுலன்கையுள் வார்புரிநரம்புகொண்டான்.

இ - ள். மைந்தன், நரம்பின் தீமையை நெடும்பொழுதெல்லாம் ஆராய்ந்துகூறி அதற்கேற்ப அரிவைகாணும்படி முறுக்கையுடைத்து அதிற்கிடந்த மயினைக் காட்டுதலின், அவையுள்ளோர் ஒதி இனிச் செல்வனுக்குத் தோற்றாளென்றறிந்த, அவன் நபுலன்கையினரம்பை வாங்கிக்கொண்டானென்க.

தனக்குச் சேமமாகவந்தவற்றில் நரம்பையேவாங்கினான்; யாழ் நன்றாதலின். கந்துகன் படையமைத்தெழுமினென்றதனால், நந்தட்டனும் பதுமுகன்முதலாயினரும் போர்க்கோலத்தோடும் புறத்துநின்றோரென்பது தோன்ற, நபுலன்கையில் நரம்பிருந்ததென்றார்; அது, மேல், “பண்ணியல் யானைமேலான் பதுமுகன்” (காந்த. ௨௫௫.) என்பதனாலுணர்க. “கொடும் புரி மயிர்தும்பு முறுக்கிவை நான்கு, நடுங்கா மரபிற் பகையென மொழிப.” என்றார். (௨௨௯)

722. பணிவரும்பைம்பொற்பத்தார்பல்வினைப்பவளவாணி
மணிகடைமருப்பின்வாளார்மாடகவயிரத்தீந்தே
னணிபெறவொழுகியன்னவமிழ்துறழ்நரம்பினல்யாழ்
கணிபுகழ்க்காணைகொண்டிகடலகம்வளைக்கலுற்றான்.

பணிவரும் - வாசித்தற்றொழிலிலேவரும். வயிரமாடகம் - நால்விரலளவான பாலிகைவடிவாய் நரம்பை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யும் கருவி; “இடக்கை நால்விரன் மாடகந் தழீஇ” (சிலப். வேணிற். ௨௮.) என்றார் பிறரும். பொன்முதலியன அழகிற்கு இட்டன.

இ - ள். நூல்போனவன் புகழப்படுங்காணை, பத்தர்முதலியவற்றையுடையயாழைக்கொண்டு உலகினை வளைக்கலுற்றானென்க. (௨௩௦)

723. குரல்குரலாகப்பண்ணிக்கோதைதாழ்குஞ்சியான்றன்
விரல்கவாந்தெடுத்தகீதமிடறெனத்தெரிதறேற்றார்
சுரரொடும்மக்கள் வீழ்ந்தார்சோர்ந்தன புள்ளுமாவு
முருகினமரமுங்கல்லுமோர்த்தெழீஇப்பாடுகின்றான்.

இ - ள். குஞ்சியான், செம்பாலையைப் பண்ணித் தன்விரலாலே கவர்ந்தெடுத்த பாட்டைக் கண்டமென்றுகருதிக் கருவியென்று தெளிதலையறியாராய்த் தேவருமக்களும் தம்மில் வாசியின்றி வீழ்ந்தார்; கின்னரமும் அசுணமும் சோர்ந்தன; மரமும் கல்லும் உருகின; அங்ஙனம் வாசித்தநிலையைக் குறித்து அதற்கேற்ப ஆளாபஞ் செய்து பாடாநின்றானென்க.

“ஆழிபு மாரும்போற் கீறி யதனருகே, யூழி யொரோவொன் றுடன் கீறி - வாழி, யெருதாதி கீழ்த்திசைக்கொண் டராறு மெண்ணிக், கருதாய்

நிலக்கயிற்றைக் கண்டு.” (சினேந்திர. காண்ட.) இப்பாலைத் திரிவிலே பத் தொன்பது நரம்பையுடைய மகரயாழ் குரல்குரலாமாறுகாண்க. (உநக)

வேறு.

724. க. கன்னிநாகங்கலங்கமலங்கி
மின்னுமிரங்குமழையென்கோயான்
மின்னுமழையின்மெலியுமரிவை
பொன்னுண்பொருதமுலையென்கோயான்.

725. உ. கருவிவானங்கான்றபுயலி
னருவியரற்றுமலையென்கோயா
னருவியரற்றுமலைகண்டமுங்கு
மருவார்சாயன்மனமென்கோயான்.

726. ஈ. வானமீனிநரும்பிமலர்ந்து
கானம்பூத்தகாரென்கோயான்
கானம்பூத்தகார்கண்டமுங்கு
தேனர்கோதைபரிந்தென்கோயான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இம்மூன்றுகளையும் கூதிர்ப்பருவங்குறித்துப் பிரியக்கருதிய தலைவற்குத் தோழி அதற்குமுன்னிகழ்கின்ற காரின்நன்மையும், அது தலையைய வருத் துந் தன்மையும் யான்கூறவேண்டுமோ? நீயே அறிதியன்றோவெனக்கூறிச் செலவழங்குவித்தனவாக்குக. இளவேனினிகழ்ச்சிக்கண்ணே கார் கூற வேண்டிற்று; யாழ்வென்ற பின்னல்லது தன்மனத்தில் வேட்கைதோன்றா தாதலின், அதனைக்கூறவே வேட்கைதோன்றிறாது புலப்படுமென்பது கருதி.

க. இ - ள். யான் கன்னியாகுயபாம்பு மலங்கிக் கலங்கும்படி மழை மின்னா நிற்கும், இரங்காநிற்குமென்கோ; யான் முலையினையுடைய அரிவை அம்மழையால் மெலியுமென்கோவென்க.

உ. இ - ள். யான் புயலால் அருவியரற்றுமலையென்கோ; யான் அதனைக்கண்டு மருவதனிறைந்தசாயல் மனமழுங்குமென்கோவென்க.

ஈ. இ - ள். யான் காரினாலே கானம்பூத்தனவென்கோ; யான் அதனைக்கண்டு கோதைபோல்வான் பரிந்து அழுங்குமென்கோவென்க.

இத்தாழிசைக்கொச்சகவொருபோலுகள், கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கின, இது, மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும். (உநஉ. ச)

வேறு.

727. அண்ணலியாழ்நரம்பையாய்ந்துமணிவிறவவழ்ந்தவாறும்
பண்ணியவிலயம்பற்றிப்பாடியவனப்புநோக்கி
வண்ணவார்வீணைவீழ்த்தார்விஞ்சையர்கனிந்துசோரந்தார்
மண்ணவார்மருளின்மாய்ந்தார்சித்தருமனத்துள்வைத்தார்.

இ - ள். தலைவனதுவிரல் நரம்பைஆய்ந்து வாசித்தபடியும், அதில் தான் பண்ணிய செலவைக்குறிக்கொண்டு மிடற்றூற்பாடிய வனப்பையுமுட்கொண்டு, கின்னரர் வீணையைக்கைவிட்டார்; விஞ்சையர் நெஞ்சுருகி மெய்சோர்ந்தார்; மக்கள் தாம் அறியாதது கேட்டமயக்கத்தாலே அறிவுகெட்டார்; இருடிகளும் இதுவும் பேரின்பமாயிருந்ததென்று உட்கொண்டாரென்க.

இதனால், முன்பு யாழ்வாசித்த தன்மையையும் அதற்கேற்பப் பாடின தன்மையையும் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (௨௩௫)

728. வீழ்மணிவண்டுபாய்ந்துமிதித்திடக்கிழிந்தமாலே
சூழ்மணிக்கோட்டுவிணைச்சுகிர்புரிநரம்புநம்பி
யூழ்மணிமிடறுமொன்றாய்ப்பணிசெய்தவாறுநோக்கித்
தாழ்மணித்தாமமார்பிற்கின்னரர்சாம்பினாரே.

இ - ள். மதுவைவிரும்பியவண்டு குதித்து மிதித்தலால் அலர்ந்தமாலையினையும் கோட்டினையுமுடைய வீணையிற் சீவுமுறுக்கின நரம்பும் நம்பிமிடறும் ஒன்றாய் ஏவல்செய்தபடியையுட்கொண்டு, கின்னரர் மேனிலாடினாரென்க.

இதனால், கருவியும்கண்டமும் உடனிகழ்த்தினமையைக் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (௨௩௬)

729. விண்ணவர்வியப்பவிஞ்சைவீரர்கள்விரும்பியேத்த
மண்ணவர்மகிழ்வான்கட்பறவைமெய்ப்மறந்துசோர
வண்ணரானங்கனாணப்பாடினானரசரெல்லாம்
பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினாரே.

இ - ள். அண்ணனான், வியப்ப ஏத்த மகிழ்ச் சோர நாணப் பாடினான்; அதுகேட்ட அரசரெல்லாம் எழுதும்படிசமைத்து எழுதப்பட்டபாவைபோலாயினாரென்க.

இதனால், கருவியைக்கீ மிடற்றூற்பாடக்கேட்டோர் வியந்தபடிகூறினார்.

வேறு. தொடர்

730. க. பருந்துமதனிழலும்பாட்டுமெழாலுந்
திருந்துதார்ச்சீவகற்கேசேர்தனவென்றெண்ணி
விருந்தாகயாழ்பண்ணிவிணைதான்றோற்பா
னிருந்தாளிளமயில்போலேந்திலவேற்கண்ணன்.

731. உ. கோதைபுறந்தாழ்க்குண்டலமும்பொற்றோடுங்
காதினொளிரந்திலங்கக்காமர்நுதல்வியர்ப்ப
மாதொருத்தமிடங்கோட்டிமாமதூர
கீதங்கிடையிலாள் பாடத்தொடங்கினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. பருந்து பறக்குமிடத்து முறையே உயர்ந்து அந்நிலத்தின்கண் நின்று ஆய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மேல் உயர்கின்றத்போலப் பாட வேண்டுதலின், அஃது உவமையாயிற்று; “சிச்சிலி பூனை டுடமுழக்கஞ் செம்மைத்தா, முச்சிமலை நீர்விழுக்கா டொண்பருந்து - பச்சைநிற, வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்பறவை, யேயுங்கா லோசை யியல்பு” என்றார். ‘விருந்தாகச்சேர்ந்தன’ என்றான், இதற்குமுன்பு பிறரிடத்தில் லாது இவனிடத்தேகாண்டலின். ‘வீணை’ என்றது யாழையும் பாட்டையும். மயில் காரினைக்கருதியிருந்தாற்போல இவளும் புணருநாளினைக்கருதியிருத்தலின், மயில்போலென்றார். இளமயில், இளமை - குணம்.

உ. உட்கும் நாணும் ஒருங்குவருதலின், ‘துதல்வியர்ப்ப’ என்றார். அது தன்னை அவனோக்கியவழிப் பிறந்தமெய்ப்பாடு; அது, “புகுமுகம் புரிதல் பொறுதுதல் வியர்த்தல்” (தொல். பொரு. மெய். கரு.) என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. காதலையுடைய எருத்தம். கிடை - ஒப்பு.

இ - ள். மயில்போலிருந்தாள், கண்ணாள், அவள்தான் யாழையும் பாட்டையும் யான்தோற்றற்குப் பருந்தும் அதன் நிழலும்போற் பாட்டும் யாழ்வாசினையும் சீவகற்கே விருந்தாகச்சேர்ந்தனவென்றுகருதி யாழைப் பண்ணி வாசித்து மதுரகீதத்தில் அவனையொத்திலளாய்க் கோதைதாழ இலங்க வியர்ப்பக் கோட்டி அம்மதுரகீதத்தைப் பாடத்தொடங்கினுளென்க.

யானென்றும், அம்மதுரகீதமென்றும் வருவிக்க. (உரு.அ - கூ)

வேறு.

732. க. இலையாரெரிமணிப்பூணெந்துமுலையுஞ்
சிலையார்திருதுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க
மலையாரிலங்கருவிவான்போலமின்னுங்
கலையார்தீஞ்சொல்லினாய்காணர்கொல்கேள்வர்.

733. உ. பிறையார்திருதுதலும்பேரமருண்கண்ணும்
பொறையார்வனமுலையும்பூம்பசலைமூழ்க
நிறைவாளிலங்கருவிநீள்வரைமேன்மின்னுங்
கறைவேலுண்கண்ணினாய்காணர்கொல்கேள்வர்.

734. ஈ. அரும்பேர்வனமுலையுமாடமைமென்றோளுந்
திருந்தேர்பிறைதுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க
நெருங்கார்மணியருவிநீள்வரைமேன்மின்னுங்
கரும்பார்தீஞ்சொல்லினாய்காணர்கொல்கேள்வர்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இம்மூன்றுதாழிசைக்கொச்சகமும் இளவேனில்வருகின்றமைகண்டு ஆற்றாளாகியதலைவி தோழிக்குரைத்தனவாகக்கூறினாள், வேட்கையும் சிறிது புலப்பட்டுகின்றவின்.

க. இ - ள். இசைக்கலைநிறைந்தசொல்லினும், முலையும் நுதலும் பசுலையிலே மூழ்கும்படி ஒளிகிறைந்த வாள்போலிவங்குமருவி மலைமேலே மின்னும் ; இதனைக் கேள்வர் காணரோவென்க.

உ.* இ - ள். கண்ணினும், நுதன்முதலியன பசுலையிலேமூழ்கும்படி ஒளிகிறைந்த வாள்போலிவங்குமருவி மலைமேலேமின்னும் ; இதனைக் கேள்வர் காணரோவென்க.

௩. இ - ள். சொல்லினும், முலைமுதலியன பசுலையிலேமூழ்கும்படி மூத்துவடம்போலுமருவி மலைமேலேமின்னும் ; இதனைக் கேள்வர் காணரோவென்க.

அருவிதெளிந்ததெனவே காலம் வேனிலாயிற்று. (௨௪௦ - ௨)

வேறு.

735. பண்ணென்றுபாடலதுவொன்றுபல்வளைக்கை
மண்ணென்றுமெல்விரலும்வாணரம்பின்மேனடவா
விண்ணின்றியங்கிமிடறுநடுநடுங்கி
பெண்ணின்றிமாதரிசைதோற்றிருந்தனளோ.

அதுவொன்று' என்றது, அவன்பாடினபாட்டையும் யாழையும். மண்ணுதல் - பண்ணுதல் ; “ஆவுதிமண்ணி” (மது. ௪௧௬) என்றாற்பிறரும். ‘விரலும்’ என்ற உம்மை எச்சவும்மையாதலின், பாட்டுமென்றுகொள்க. விண்ணென்றது, முற்கூறிய உள்ளாளத்திற்குரிய மூலாதாரந்தொடங்கிப் பிரமரந்திரத்தளவுகின்ற வெளியை. ‘நடுநடுங்கி’ என்றது, கம்பிதப்பாட்டை ; “எடுத்தல்பாட்டுச்சமா மெண்படுத்தன் மந்தந், தடுத்து நலிதல் சமமாந் - தொடுத்தியன்ற, தள்ளாத கம்பிதந் தானடுக்க னற்குடல, முள்வாங்கிப் பாடலுணர்.” எனவே உள்ளாளத்திலே கம்பிதங்கலத்தலிற் குறையாயிற்று.

இ - ள். அங்ஙனம்பாடத்தொடங்கினவன் பாடினபாட்டும் அதற்கேற்ற யாழும் ஒருதிருமாயிருந்தன ; அவன்பாடினபாட்டும் யாழும் வேரோர் திருமாயிருந்தன. பின்பு உடனிகழ்ச்சியில் யாழைப்பண்ணி வாசித்தலைப் பொருந்தும் பல்வளைக்கையின்விரலும் அதற்கேற்றும் பாட்டுக்களும் நரம்புடன்நடவாவாயின ; பின்பு கருவியொழிந்தபாட்டும் விண்ணிலேநின்றியங்கி அக்காலத்தே கம்பித்தலைச்சேர்தலாலே வாதிற்கு எடுத்த கீதத்திற் சிறிது குறைந்து மாதர் இசைதோற்றாளென்க.

“சிலைத்தொழில்”, “கருங்கொடி” (காந்த. ௧௩௫, ௧௩௬) என்னும் கவிகளால் தெய்வத்தன்மையான பாட்டுடையாளென்றுகூறியவைத்து ஈண்டுக் கற்றடிப்படுத்தாதாராகக் கூறுமாறுபோல, “விருந்தாகயாழ்ப்பண்ணி” (காந்த. ௨௩௮) என்றதற்கு யாழ் பண்ணுமுறைமையன்றியென்றும், ‘பண்ணென்று பாடலதுவொன்று’ என்றதற்கு யாழுமிடறும் வேறுபட்டதென்றும், ‘விண்ணின்றியங்கி’ என்றதற்கு அந்தரவோசையென்றுங்கூறுதல் தேவர்கருத்தன்மையுணர்க. காமத்தாற்கலங்கி இவள் தோற்றாளென்னிற் சீவகற்கு இசைவென்றியின்மையுணர்க. (௨௪௩)

736. மையார்நெடுங்கண்ணான்மாமணியாழ்தானுடைந்து

நையாநெடுங்காநனிநாணமீதூராய்

பொய்யாதோர்குன்றெகிப்பாள்போன்மெலிந்துபொன்மாலை

பெய்ப்பூங்கழலாற்குப்பெண்ணரசியேந்தினளே.

நைந்துநெடுகுதல், இழுவென்னுமெய்ப்பாடு; வெற்றியையிழத்தலின். நாணுள்ளம் பிறர்க்குவெளிப்படிகழ்தலின், நானென்னுமெய்ப்பாடு. தோல்வியோன்ற மாலையிடுதலின், மேல் இளிவரவென்னுமெய்ப்பாடு.

இ - ன். கண்ணாளாகியபெண்ணரசிதான், அங்ஙனம் யாழ்தோற்றலின் நமக்குத்தோல்வியுளதாயிற்றென்றுநைந்து நிலைதளர்ந்து அவையிற்செல்ல வேண்டிதலின் நாணமீதூர்தலான் மெய்யாகவே ஒருகுன்றையெகிப்பாள் போலே குறைந்து பொன்மாலையைக் கழலாற்கு வந்திடுவளென்க. (௨௪௪)

737. மெல்லென்சிலம்பரற்றமேகலைகண்மின்னுமிழ

நல்லபெடையன்னநாணவடியொதுங்கி

யொல்லென்னுயர்தவமேசெய்ம்மினுலகத்தீ

ரெல்லீருமென்பாள்போலேந்தன்மேல்வீழ்த்தனளே.

இ - ன். அங்ஙனமேந்தினவள், அரற்ற உமிழ நாண அடியால் நடந்து சென்று, உலகிலுள்ளீரெல்லீரும் ஒல்லென்னுமோசைபட்புகழ்கின்ற உயர்தவமே செய்மினென்று கூறுவாளைப்போல வந்தல்கழுத்திலே அதனை வீழ்த்தாளென்க.

குன்றென்றதற்கேற்ப, 'வீழ்த்தனள்' என்றார். இங்ஙனமெய்துகற்குத் தவஞ்செய்யுங்கருத்து எல்லார்க்கும் இவன்பிறப்பித்தலின், 'என்பாள்போல்' என்றார். ஒல்லென் - வெளியாகவிவந்துமாம். (௨௪௫)

வேறு.

738. நாகத்துப்படங்கொளல் குனலங்கிளர்செம்பொன்மாலை

மேகத்துப்பிறந்தோர்மின்னுமணிவரைவீழ்ந்ததேபோ

லாகத்துப்பூட்டிமைந்தனடிதொழுதிறைஞ்சிநின்றார்

போகத்துநெறியைக்காட்டிம்பூமகள் புணர்ந்ததொப்பாள்.

இ - ன். போகத்தின்வழியைக்காட்டுந்திருவந்துகடிய தன்மையையொப்பாள், அல்குலவள், ஓடியின் மேகத்தேபிறந்து மணிவரையிலே வீழ்ந்ததுபோலே பொன்மாலையைக் கணவன் ஆகத்தேபூட்டி அவனைத்தொழுது இறைஞ்சி நின்றாள்என்க.

மாலை அவனது முடிகூடாத கருநெறியின்ற குஞ்சி எழுத்தத்துஅலைந்து கிடந்ததன்மேலே முதல்வீழ்ந்து பின்பு கழுத்திலேவிழுந்தடைதோன்ற மேக முவமைகூறினார். வீழ்வது பாடமாயின், காலமயக்கம். (௨௪௬)

739. செம்மலரடியுநோக்கித்திருமணியல்குணோக்கி

வெம்முலைத்தடமுநோக்கிவிரிமதிமுகமுநோக்கி

விம்மிதப்பட்டுமாதோவிழுங்குவான்போலவாகி
மைம்மலர்த்தடங்கணங்கைமரைமலர்த்தேவியென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனநின்றமையால், விம்மிதப்பட்டு விழுங்குவான்போலையாய்ப் பின்பு குறித்துநோக்கி ஐயம்நீக்குதற்குரிய கருவிகளாகிய அடிமுதலியவற்றைக்கண்டு ஐயம்நீங்கியும் நுகர்த்தற்குரியமாததைத் திருவென்றே கருதினென்க.

அடி நிலந்தீண்டியும், ஆடை மாசேறியும், மாலை வாடியும், கண்ணிமைத்தும் ஐயம்நீக்கும். விம்மிதம் - வியப்பு; அஃதாவது பிறர்கட்டோன்றிய புதுமையாற்பிறந்த மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு. இது, தனக்கே பான்மையாயினமையின், தன்கண்மறைந்துநின்ற வேட்கை புலப்பட்டு மனத்தினையும்கண்ணினையும் அடிதொட்டுமுடிகாறுஞ் செலுத்தினமைகூறிற்று. இவன் இங்ஙனங்கருதி, வீணையொழிந்து அயர்தலாகிய கையாறுற்றிருந்தமை, மேலே “தார்ப்பொலிமார்பனோர்த்து” (காந்த. ௨௬௬.) என்றதனுணர்க. (1)

740. கோதையுந்தோடுமின்னக்குண்டலந்திருவில்வீச
மாதரம்பாவைநாணிமழைமினிநெசந் துநிற்பக்
காதலந்தோழிமார்கள் கருங்கயற்கண்ணினுளை
யேதமொன்றின்பூம்பட்டெந்திரவெழினிவீழ்த்தார்.

தோட்டினெளி கோதையிலே எறிப்பநின்றவின், ‘கோதையுந்தோடுமின்ன’ என்றார்.

இ - ள். பாவை, அவையிலேநின்றவின் நாணி மின்ன வீச நிலநோக்கி மின்போல்துடங்கிநிற்க, தோழியர் அவட்கு நானத்தாலவரும் இறந்துபாடினாராகச் சூழவீழ்வதோர்தினையை வீழ்த்தாரென்க.

கண்ணினுளை, உருபுமயக்கம். (௨௬௮)

741. வெள்ளிலவேற்கணுளைச்சீவகன்வீணவென்ற
னொள்ளியனென்றுமார்தருவாக்கடன்மெலியவார்ப்பக்

*களளரார்ப்புலியையேறுகாணியகாவன்மன்ன

னுள்ளகம்புழுங்கிமாதோவுரைத்தனன்மன்னர்க்கெல்லாம்.

இ - ள். சீவகன், தத்தையை யாடும்பாட்டிமென்றான், நல்லனென்று மார்தர்ஜர்ப்ப, அதுபொருதே கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி, அரசனாக்கொண்டு சீவகனைப் போர்காணவேண்டி, அரசர்க்கெல்லாம் சில தீமொழிகளைக் கூறினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஒள்ளியன், திசைச்சொல். (௨௬௯)

742. வடதிசைக்குன்றமன்னவான் குலமாசுசெய்தீர்
விடுகதிர்ப்பரிதிமுன்னர்மின்மினிவிளக்கமொத்தீர்

*: கள்ளாவா புலியைக்குத்து’ என்பது ஒருபழமொழி.

வடுவுளாயென்றுமாயும்வாளமரஞ்சினீரேன்

முடிதுறந்தளியிர்போகிமுனிவனம்புகுமினென்றான்.

இ - ள். வணிகன்மகளை அரசன்கோடலன்றி அரசன்மகளை வணிக னுக்கு நீங்கள் கொடுக்கின்றமையால், மேருப்போல் நிலைகுலையாத நுங்குலத் திற்கெல்லாம் வடுவுண்டாக்கிக்கொண்டீர்; இதுவுமன்றி, இவன்முன்னர் நும்தொளியுங்குறைந்தீர்; இவ்வடுவுளை ஒருகாலத்தும் மாயாது. இதனை மாய்விக்கும் வாட்போரை அஞ்சினீராயின், அளிக்கத்தக்கீர், அரசைவிட்டுப் போய் முனிகளாய்க் காட்டிலே சென்மினென்றானென்க.

கலுழவேகனும் அரசனாதலான், இவனானோக்கி நுங்குலமென்றான். ()

743. முல்லைப்பூம்பந்துதன்னைமும்மதக்களிற்றுவேலிக்

கொல்லைப்பூங்குன்றஞ்செய்தீர்குங்குமக்குழங்கன்மலை

மல்லுப்பூத்தகன்றமார்பீர்புகழெனும்போர்வைபோர்த்துச்

செல்வப்பூமகளுநானாயவனுழைச்செல்லுமென்றான்.

இ - ள். அதுவேயன்றிப் பின்னும், மார்பினையுடையீர், கையாற்பிசை ந்துபோகடுவதோர் முல்லைப்பந்தைக் களிற்றை வேலியாகவுடைய கொல்லை யிற் குன்றாக்கினீர்; இனி நம்முடைய நிலமகளும் புகழாகிய போர்வையைப் போர்த்து நானே அவனிடத்தே செல்லுமென்றானென்க.

நீர் போரிட்கஞ்சிக் கலுழவேகன்மகளைக் கொடுக்கின்றமையின், யான் கினைத்ததளவாய் என்கீழ்வாழ்கின்றவனை எனக்கு நிலைகுலைத்தலரிதாக்கினீ ரென்றானென்க. (௨௫௧)

744. திருமகளிவளைச்சேர்ந்தான்மெண்டிளாயாடைவேலி

யிருநிலமகட்குஞ்செம்பொனேமிக்குமிறைவனாகுஞ்

செருநிலத்திவளைவென்றீர்திருவினுக்குரியீரென்றான்

கருமனநச்சுவெஞ்சொற்கட்டியங்காரனன்றே.

இ - ள். கொடியமனத்தினையுநஞ்சாகிய கடுஞ்சொல்லினையுமுடைய கட்டியங்காரன், இவளிலக்கணமிருந்தபடியால் திருமகளாகிய இவளைச் சேர்ந் தவனொருவன் தெண்டிளாவேலியை ஆடையாகவுடைய நிலமகட்கும் சக்கர வாளத்திற்கும் இறைவனாதலாற் போரிடத்து இவனைவென்று இவளைப் பெற்றீர், இப்பெருஞ்செல்வத்தை நுகர்தற்குரியீராவீரென்றானென்க. (௨௫௨)

745. அனிச்சப்பூங்கோதைசூட்டினம்மனையோவென்றஞ்சிப்

பனிக்குநுண்ணுசப்பிற்பாவையொருத்திராம்பலரென்றெண்ணித்

துனித்துநீர் துளங்கல்வேண்டா தூமணிச்சிகிறீர்தூய்த்

தனிக்கயத்தாழக்கிவென்றீர்தையலைச்சார்மினென்றான்.

இ - ள். இவனைவென்றாலும் பாவையொருத்திராம்பலராதலால் இவளைப்பெறுதற்குப் பின்னும் நம்மிற் போர்செய்யவேண்டுமென்றுகருதி வெறுத்து மனந்துளங்கல்வேண்டா; நமது உயிர்போகாதுபடி கயத்திலே

சிவிறியாலே நீரைத் தூவித் தனித்தனியே பொருது வென்றவர்கள் அவனைச் சேரக்கடவீரென்றனென்க.

துணியலாகாமையிற் பண்மையாற்கூறினான். அம்மனையோ-அம்மேயோ.

746. வெந்திறலாளன் கூறவேகமோடு ரதீமன்னர்
பந்தணிவிரவினுடன்படா முலைப்போகம் வேண்டிக்
கந்தெனத்திரண்ட திண்டோட்கந்துகன் சிறுவன் காயு
மைந்தலையரவின் சிற்றத்தாரழல்குளிக்கலுற்றார்.

இ - ள். அங்ஙனம் கட்டியங்காரன்கூற, அது கேட்டு மன்னர் தத்தையது முலைப்போகத்தைவிரும்பிக் கோபத்தோடே முழங்கிக் கந்துகன்பிள்ளையாகிய ஐந்தலைநாகத்தினது கோபமாகிய நஞ்சிலே அழுந்துதலுற்றாரென்க.

தானும் நந்தட்டனுமொருதலையும், பதுமுகஞெழிந்த தோழர்மூவரும் மூன்றுதலையும், நபுலனும் விபுலனுமொருதலையுமாகப் படைவகுத்தெழுதலின், 'ஐந்தலையரவு' என்றார். அது, "சதுமுக மாகச் சேனை நமர்தலைப் பெய்க" (கூந்த. ௨௪௪.) என்பதனுணர்ந்த. (௨௫௪)

747. பண்ணியல்யானைமேலான்பதுமுகன்பரவைத்தானை
கண்ணிய துணர்ந்துகல்லாக்கட்டியங்காரனெஞ்சி
லெண்ணியதெண்ணிமன்னரிகன்மலைந்தெழுந்தபோழ்திற்
றண்ணியசிறியவெய்யதழற்சொலாற்சாற்றுகின்றான்.

இ - ள். பண்ணிலேபயின்ற யானைமேலானாகிய பதுமுகன், அரசர் தானை போர்குறித்தமையுமிறிந்து கட்டியங்காரன் கள்ளராற்புலியை வேறு காண எண்ணியதனையுமெண்ணி, அரசர் இகலிலே மாறுபட்டெழுந்தவளவிலே தண்ணிய சிறிய வெய்யவாகிய சொற்களாலும் தழல்போலுஞ்சொல்லாலும் சாற்றுகின்றனென்க.

அவை, சாம பேத தான தண்டம். சாமம் - இனிதாகக்கூறல்; அது குளிர்ந்திருத்தலின், 'தண்ணிய' என்றார். பேதம் - மென்மையானும் வன்மையானும் மனத்தினைப் பேதித்தல்; அது பொய்யுமெய்யுங்கூறிப்பேதித்தலின், 'சிறிய' என்றார். தானம் - பகைவர்மனமகிழக்கொடுத்தல்; அஃது அவர்விரும்பப்படுதலின், 'வெய்ய' என விரும்பத்தாற்கூறினார்; "நின்வெய்யனாயின்" (கலித். ௧௦௭.) என்றும்போல. தண்டம் - பின்பு அவராகாமல் அழித்தேவிதெல்; அது தழல்போலிருத்தலின், 'தழல்' என்றார். (1)

748. இசையினிலிவட்குத்தோற்றம்யானையால்வேறுமெண்ணி
னிசைவதொன்றன்றுகண்டிரிதனையானிரந்துசொன்னேன்
வசையுடைத்தரசர்க்கெல்லாம்வழிமுறைவந்தவாரே
திசைமுகம்படர்கவல்லேத்தொட்டாற்சுடுவதன்றே.

இ - ள். இவட்கு இசையாற்றேற்றநாம் இசைக்குவணங்கும்யானையால் வெல்லுதுமென்றுகருதிற் பொருந்துவதொன்றன்று; அதவும் வசை

யுடைத்துக்கண்டீர்; அதுவேயுமன்றித் தீண்டினாற்சுவதன்றே தீயென்பது; இப்பிறர்மனைநயக்கின்ற தீவினையாகியத் தீவினப்பினும் சுவதொன்று கண்டீர்; ஆதலால், இங்ஙனம் பழியும்பாவமுமாய் நீரேஅறிதற்குரிய இக்காரியத்தினை நாமக்குமாருகியயான் இரந்துகொண்டு நுங்கட்கெல்லாங் கூறினேன்; இனி, அடைவே வந்தவழியே திக்கடங்களிலே கடுகப்போவீராக வென்றானென்க.

விலங்கினதறிவும் நுமக்கின்றென்றான். யானே, நாதத்திற் றேற்றுதலின், அதற்கு வணங்குதலியல்பு. (௨௫௬)

749. தோளிநான் மிடைந்து புல்லுந் தொண்டைவாயமிர்தம்வேட்வாளினான்மலைந் துகொள்ளின் வாழ்கநுங்கலையுமாதோ [டோர் கோளுலாஞ்சிங்கமன்னாந் கொடியினையெய்தப்பெற்றீர் தாளினொழையீராகித்தரணிதாவிடுமினென்றான்.

இ - ள். இன்பத்தைவேட்டோர் தோளாற் புல்லிப்பெறுகின்ற அமிர்தத்தை நீர் வாளாற்பொருது வலிதிற்கொள்ளின், நுங்கலை நூறும்புகுவதாக; அதுவுமன்றிச் சிங்கமன்னான் ஒருமகளைப் புணர நுமதுநல்வினையால் தரணியைப்புணரப்பெற்றுநின்றீர். இனி முடியாதமுயற்சியால் நொய்யீராகி அதனாற்பிறக்கின்றவருத்தத்தைக் கைவிடவீராகவென்றானென்க.

தா - ஈண்டிவருத்தம். இவை இரண்டுகவியும் சாமம். வலிந்துகொள்கின்ற இராக்கதம், “முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே” (தொல். பொரு. கள. கச.) என்பதனால், ஒருதலைக்காமமாகிய கைக்கிளையாய் அது புணர்ச்சிக்குச் சிறப்பின்மையுணர்ந்திலீராதலின், நீர்கற்றஇயலும் கெடுகவென்றான். (௨௫௭)

750. நானுமும்மதத்தினாலேநாகத்தையிரிக்குநாக மாறியசினத்ததன்றிய திங்கத்தின்கவளங்கொண்டால் வேறுநீர்நினைந்துகாணீர்யாவர்க்கும்விடுக்கலாகா தூறித்தேனொழுங்குகோதைநம்பிக்குமன்னொன்றான்.

இ - ள். தன்மதத்தாலே ஒழிந்தநாகங்களைக் கெடுப்பதொருநாகம், மிக்கசினத்தையுடைத்தாய் அதிமதுரத்தின்றுளகைக் கையிலேகொண்டால், அக்குளகை யாவர்க்கும் விடுவித்தலரிது; கோதை நம்பிக்கும் அக்குளகின் மன்மையன்; இதனைத்தனித்து ஆராய்ந்துகாணீர்வென்றானென்க.

குளகுபோல் மதத்தைவினைப்பவன் இவளுமாதலால், விடுத்தலரிதென்றான். (௨௫௮)

751. இளவளநாகுபுல்லியினத்திடையேறுநின்று ளளவளங்கருதியுக்கலுழப்பெருதுடையதாமே தளவளமுகைகொள் பல்லாட்சிவகன்றமுவிநின்றும் கொளவுளைந்தெழுவுதல்லாற்கூடுதலுங்கட்காமோ.

இ - ள். அழகையுடைய இளநாகைப்புல்லித் தன்னினத்திலே ஏறு நின்றால், அதற்குள்ள அழகைத் தான் நுகரக்கருதிமுயற்சை உழுமெருது உடையதாமோ? அதுபோலத் தத்தையைச் சீவகன் தழுவிநின்றற்கோடற்கு வருந்திப்போவதல்லது நங்குக்குக் கூடுதல்கூடுமோவென்றனென்க.

ஏறுபோல் எருதுநுகராமையின், அதனோடு அரசனாயுவமித்தான். ()

752. எழுந்துவிண் படருஞ்சிங்கம்பெட்டைமேலிவந்துநின்றான்
மழுங்கமேற்சென்றுபாய்தன்மறப்புலிதனக்குமாமோ
கொழுங்கயற்கண்ணினோச்சீவககுமரன்குழந்தா
லழுங்கச்சென்றணைதல்பேய்காநங்கற்குமாவதுண்டோ.

இ - ள். பேய்காள், சிங்கம் பெட்டைமேலே மேலிநின்றால், மேற் சென்று அதுகெடும்படிபாய்தல் புலிக்குங்கூடாதாகலின், நீர்கருதுகின்றதும் அத்தன்மைத்து; இனி அதுவுமன்றித் தத்தையைச் சீவகன் தழுவிநின்றற்காமனுக்கும் அவ்விடத்து ஆவதொருகாரியமில்லையென்றனென்க.

இதனால், உழப்பெருதென்றற்கு வெறுத்தமைகண்டு உயர்த்துக்கூறியும் விடுவித்தலரிதென்றான். “ஒட்டகங் குதிரை கழுதை மனையிவை, பெட்டையென்னும் பெயர்க்கொடைக் குரிய.” (தொல். பொரு. மர. ௫௨.) என்பதனுள், ‘கொடை’ என்றதனாற் சிங்கத்துக்கும் பெட்டைகொண்டவாறுகாண்க. தண்டித்துவிடுக்கவேண்டுதலின், ‘பேய்காள்’ என்றான். (௨௬௦)

753. மத்திரிப்புடையநாகம்வாய்வழிகடாத்ததாகி
யுத்தமப்பிடிக்கணினுலுடற்றுதல்களபக்காமே
பத்தினிப்பாவைநம்பிசீவகன்பாலனானு
லத்திறங்கருதியூக்கலரசிர்காணுங்கட்காமோ.

இ - ள். அரசிர்காள், செற்றத்தையுடைய நாகம் மத்தத்தாய்ப் பிடிக்கண்நின்றால் அதனைக் கெடுத்தல் யானைக்கன்றிற்குக் கூடுமோ? அதுபோலப் பாவை சீவகன்பாலனானால் அவனைப்பெறுத்திறத்தை நீர் கருதிமுயற்சை நுகர்க்கூடுமோவென்றனென்க.

அரசராதலின், இவனைப்பெறுதற்குரியிராயினும் கலைகளானும் ஆண்மை முதலியவற்றானும் குறைபாடுடைமையிற் பெறலரிதென்றான். (௨௬௧)

754. தூமத்தாற்கெழீஇயகோதைதோட்டுணைபிரித்தல்விண்மேற்
ருமத்தாற்கெழீஇயமார்பனிந்திரன்றனக்குமாகா
தேமுற்றிரின்னுங்கேண்மினிரதியைப்புணர்துமென்று
காமத்தாற்கெழுமினார்க்குக்காமனிற்பிரிக்கலாமே.

இ - ள். மயக்கமுற்றீர், கோதையது தோட்டுணையாகிய சீவகனைப் பிரித்தல் இந்நிரலுக்குங்கூடாது; இங்ஙனம் இவனைப்பிரித்தலையன்றி, இன்னமுங்கேண்மின், இரதியைக்கூடுவேமென்று வேட்கையாற்பொருங்கு லார்க்கு அவனைக் காமனிடைத்துகின்றும் பிரித்தல்கூடுமோவென்றனென்க.

தெய்வத்தாலும் பிரித்தலரிதென்கூறி, பின் இவடன்னைப் பிரித்தலும் அரிதென்றான். இவையையத்துகவியும் பேதம். (௨௬௨)

755. எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்றீர்வென்றபினிருந்தவேந்த
னுமையும்வேறுசெய்துதும்முளேபொருதுவீர்தால்
வெம்மைசெய்துலகமெல்லாமாண்டிடவினைக்குநீதி
யம்மமற்றதனையோரீரவன்கருத்தன்னதென்றான்.

இ - ன். நீர் எம்மை ஒருவாற்றான் வெல்லப்பெற்றீராகப்பாரும்; அங்
ஙனம் வென்றபின்பு கட்டியங்காரன் தும்மையும் பகைப்பித்து தும்மிலே
நீர் பொருதுபட்டால் தும்முலகெல்லாம் தான் ஆளுதற்கோர்முறைமை உண்
டாக்காநிற்கும்; அதனை என்னையொழிய வேறே ஆராய்ந்துபாரீர்; இவன்
கருத்து முன்பும் அத்தன்மைத்துக்காணுகோளென்றானென்க.

அம்ம, அசை. அரசருலகினைக் கட்டியங்காரன்கொள்ளாமல் அவரே
பெறுமபடி கூறினமையால், இக்கவி தானம். (௨௬௩)

756. சொற்றிறலன்றிமன்னீர்தொக்குநீர்காண்மினென்கள்
ஹற்றிறலென்றுவில்வாய்வெங்கணைதொமித்துவாங்கிக்
கற்றிரள்கழிந்துமண்ணுட்கரந்ததுகுளிப்பவெய்திட்
டிற்றெமார்கல்வியென்றானிட்யுருமேற்றொடொப்பான்.

இ - ன். உருமேற்றொடொப்பான், மன்னீர், எங்கள் சொல்வன்மை
யன்றி வில்வன்மையும்திரண்டு நீர் காண்பீராகவென்றுகூறி, வில்வாயிலே
கணையைத்தொடுத்து நிரம்பவாங்குதலாலே தன்னுள்ளேகரந்த அவ்வம்பு
கற்றிரள்க்கழிந்து மண்ணுட்குளிப்பவெய்து எமர்க்ககல்வியெல்லாம் இத்
தன்மைத்தென்றானென்க. (௨௬௪)

757. ஆழியங்கழனிதன்னுளம்பொடுகணையம்வித்திச்
சூழ்குடர்ப்பிணங்கண்மல்கவினைத்தபின்றொழுதிப்பல்பேய்க்
கூழ்படுகுருதிரெய்யினிறைச்சிச்சோறுட்டிவென்றி
விழ்தரவேட்டுகின்றொரெய்துபவெகுளல்வேண்டா.

இ - ன். சக்கரயுகமாக வகுத்த படையாகிய வினைநிலத்தே அம்பையும்
தண்டாயுதத்தையும் விதையாகவிதைத்துப் பிணமாகியநெல்லை விளைவித்த
பின்பு குருகியாகியநெய்யுடனே இறைச்சியாகிய ஊழ்படுசோற்றைப் பல்
பேய்க்கு ஊட்டி விசயமகன்விரும்பும்படி களம்பேட்டுகின்றவர்கள் இவனைப்
பெறுகின்றார்கள்; ஒருபயனின்றி வெகுளல்வேண்டாவென்றானென்க.

இவையிரண்டும் தண்டம்.

(௨௬௫)

758. போர்ப்பறைமுழங்கியெங்கும்பொருவளிபுடைக்கப்பட்ட
கார்க்கடல்போன்றுசேனைகலக்கமோடுரறியார்ப்பத்
தார்ப்பொலிமார்பனோத்துத்தன்கையில்வினைநீக்கி
வார்ப்பொலிமுலையினுட்குவாய்திறந்தினைச்சொன்னான்.

இ - ள். காற்றடித்த கடல்போல் எங்கும் பறைமுழங்கிச் சேனையார்
ப்ப அதனை மார்பன் ஓர்ந்து நீக்கித் தத்தைக்கு இதனை வாய்விட்டுக்கூறின
னென்க.

கலக்கம் - முன்னின்றநிலைகுலைத்ல். உரறி - முழங்கி. கையாறுற்றிருந்
தவன் ஆரவாரமுண்டென்று செவிகொடுத்துணர்ந்தான். ஓர்ந்து, விகாரம்.
வீரத்தாற் காமங்கெட்டதென்று இரண்டன்சிறப்புங்கூறினார். (௨௬௬)

வேறு.

759. தேய்ந்துதுண்ணிடைரைந்துகச்செப்பினைக்
காய்ந்தவெம்முலையாய்நினகண்கள்போ
லாய்ந்தவம்பினுக்காரிரையாகிய

வேந்தர்வேண்டினின்றூர்வீம்மனீயென்றான்.

இ - ள். இடை குறைந்துகெடும்படி செப்பினைக்கெடுத்தமுலையாய்,
நின்னுடைய கண்கள்போல் தப்பாதென்றாய்ந்த அம்பிற்கு இளையாவதற்கு
வேந்தர் விடும்பினின்றார்; நீ வருந்தாதொழிகவென்றனென்க. (௨௬௭)

760. அண்ணல்கூறலுமம்மனையோவெனாத்
துண்ணெனெஞ்சினளாய்த்துடித்தாயிழை
கண்ணினீர்முலைபாயக்கலங்கினார்
வண்ணமாக்கவின்சொல்லொடுமாய்ந்ததே.

இ - ள். தலைவன் அதனைக்கூறினானாக, ஆயிழை, அம்மேயோவென்
னாத் துணுக்கென்றநெஞ்சினளாய் மெய்ந்நடுங்கி அழுது கலங்கினார்; அப்
பொழுது அவளதுகவின், அவன் கூறியகூற்றோடே பொன்றக்கெட்ட
தென்க. (௨௬௮)

761. மேவிநம்பிக்குவெம்பகையாக்கிய
பாவியேனுயிர்பாழுடல்பற்றுவிட்
டாவியோநடவாயென்றழுதுதன்
காவிவாட்கண்கலங்கவதுக்கினார்.

இ - ள். உறவாயிருந்து நம்பிக்குக் கடியபகையை விளைவித்த பாவியே
னதுஉயிரே, நீ பாழுடலைக்கைவிட்டுப் போகின்றிலை; இங்ஙனம்போகாத
நீயும் ஓராவியோவென்றழுது தன்கண்கலங்க அடித்துக்கொண்டாளென்க.

பாவியேனது பாழுடலும் பாடம்.

(௨௬௯)

762. பாழிநம்படைமேலதிப்பாரெலா
தூழிலாட்டி துடக்கிக்குடித்திமிம்
வாழிநங்கைகண்டாயென்றுவாட்கணீர்
தோழிதுத்துகிற்றோகையினீக்கினார்.

இ - ள். தோழி, நங்காய், வலியையுடைய நம்படை மேலேநின்றது;
இஃது இவர்களேயன்றி இப்பாரிலுள்ளோரெல்லாரையும் கொன்றுகுவித்து

ஒன்றாகக்காத்துக் குடித்துவிடுங்காணென்றுகூறிக் கண்ணீரை முன்ற
னையாலே துடைத்தாளென்க. (உஎ௦)

763. எங்கள் பெண்மையுமீர்மலர்த்தார்மன்னர்
தங்களாண்மையுஞ்சால்வதுகாண்மென்
றிங்குவார்முரலுங்கலையேந்தல்கு
னங்கைவாட்படைநங்கையைச்சூழ்ந்ததே.

தங்குகின்ற நீண்ட கலை.

இ - ள். நங்கைவாட்படை, எங்கள்பெண்டன்மையிலும் மன்னராண்
தன்மையிலும் அமைவதொன்று காணக்கடவேமென்றுகூறி நங்கையைச்
சூழ்ந்ததென்க. (உஎ௧)

வேறு.

764. கூன்களுங்குறளமுஞ்சிக்குடர்வெந்துகொழும்பொற்பேழை
தான்கொளப்பாயவோடிச்சாந்துக்கோய்புகியசெல்வ
தேன்கொள் பூமாலேசூடித்தாமமாய்த்திரண்மிறிப்ப
வான்பளிங்குருவத்துணைமறைபவுமாயவன்றே.

இ - ள். படையெழுச்சிகண்டு, கூன்களும் குறளும், அஞ்சி வெந்து
பொற்பெட்டிதான் தங்களை உள்ளடக்கிக்கொள்வதாகக்கருதி அதனுள்ளே
பாய்கைக்கும் சாந்திருந்த பரணிகளிலே புகுகைக்கும் ஒடிச்செல்வனவும்,
சூடித் திரண்மிறிப்பனவும், உருவத்தையுடைய பளிக்குத் தூணிலே மறைவன
வுமாயினவென்க. (உஎ௨)

765. இங்கிதகிலைமைநோக்கிமுறுவலித்தெரிபொன்மார்ப [ச்
னங்கையைக்காக்கும்வண்ணநகாநின்றமொழிந்துபேழ்வாய்
சிங்கந்தான்கடியதாங்கோர்செழுஞ்சிங்கமுழக்கிற்சீறிப்
பொங்கிமேற்செல்வதேபோற்பொலங்கழனரலச்சென்றான்.

இங்கிதம் - குறிப்பின்றன்மை; அவை படையெழுச்சியும் அதற்கு இவை
அஞ்சினமையும். இங்கிதனிலைமையும் பாடம். செழுமை - கொழுப்பு.

இ - ள். பொன்மார்பன், நிலைமைநோக்கி முறுவலித்து நங்கையைப்
பதுமுகன்காப்பானாகத் தான்கருதி அதனை அவளுக்கு நகாநின்றகூறிக் கடி
யதோர்சிங்கந்தான் அவ்விடத்திற் சிங்கங்களின்முழக்காலே சீறிக் கோபித்து
அவற்றின்மேற் செல்வதுபோலே கழல்நரலப் பதுமுகன் நிற்கின்றவிடத்தே
சென்றானென்க. (உஎ௩)

766. பதுமுகமரன்மற்றிப்பாவையைக்காவலோம்பி

பதுமுகமாலேநெற்றிமுகனிறுந்திநிற்பு.

துதிமுகவாளும்வல்லுதுண்ணிலைவேலுபெர்திச்

சதுமுகமாதச்சேனைநமர்தலைப்பெய்கவென்றான்.

இ - ள். பதுமுகன், வேராக இப்பாவையைக் காத்தலைப்பேணிக் களிற் றைமண்டபத்தின் வாயிலளவும் செலுத்தி அதிலேநிற்க; நம்முடைய சுற்றத் தார், வாள்முதலியவற்றையேந்தி நஞ்சேனையை நான்கு கையாக அவர் வகுத் தவிடத்தே நிறுத்துகவென்றானென்க.

பதுமுகனையொழிந்த தோழர்மூவரும் மூன்றாகையும், நபுலவிபுலர் ஒரு கையும் ஆக நான்குகை. (௨௭௭)

767. வட்டுடைமருங்குல்சேர்த்திவாளிருபுடையும்வீக்கித்
தட்டுடைப்பொலிந்ததிண்டேர்தனஞ்சயன்போலவேறிக்
கட்டளைப்புரவிசூழ்ந்துகால்புடைகாப்பவேவி
யட்டுயிர்ப்ருகுங்கூற்றங்கோனொழுந்தனையதொத்தான்.

இ - ள். அவனா அங்ஙனமேவித் தான் சேர்த்தி வீக்கித் தேனாயேறிப் பண்ணினையுடைய புரவியைப் பக்கத்தேசூழ்ந்து கால்காப்பச்சிலனாயேவிக்கூற்றம் கொல்லுகைக்கெழுந்த தன்மையையொத்தானென்க.

வாள் - உடைவாள். (௨௭௮)

768. புள்ளிநாப்பன்னபொற்றார்ப்புரவித்தேரிரவிபோலா
வுள்ளருந்ததெழுந்துபொங்கியுடல்சினங்கடவநோக்கி
முள்ளெயிறிலங்கநக்குமுடிக்குழாமன்னர்கேட்பக்
கள்ளவிழலங்கன்மார்பன்கார்மழைமுழக்கிற்சொன்னுன்.

புள்ளிநாப்பன்ன - பறவையின் ஒலியையொத்த.

இ - ள். அம்மார்பன், தேரிலே இரவிபோலேயிருந்து சினம் வெவ்விதாய் மனத்தேதோற்றி மிக்கு உடம்பினைச்செலுத்தாநிற்க, மன்னனானோக்கி மிகநக்கு அவர்கேட்ப மழைமுழக்கம்போலே கூறினானென்க. (௨௭௯)

769. முருகுலாமுல்லைமாலேமூப்பிலாமுலையினூர்நும்
மருகுலாம்புலவிநோக்கத்தமிர்தமின்றுகுப்பகொல்லோ
கருதலாம்படியதன்றிக்கலதியம்பிவையுங்காய்ந்த [ன்.
பொருதுலாம்புகழைவேட்டிவ் வெஃகமும்புகைந்ததென்று

இ - ள். போர்செய்தலாலுண்டாம் புகழைவிரும்பி நினைக்கலாம்படிய தன்றாகக் கேட்டினைச்செய்தலுடைய அம்பாகிய இவையும் காய்ந்தன; இவ் வெஃகமும்புகைந்தன; ஆதலால், முலையினூர் நீர் யாழ்வாசிக்கப்போந்தீரென் பதனால் நும்மிடத்தேபிறந்த புலவிநோக்கத்தாற் பின்பு தாம்பெறுகின்ற புணர்ச்சியின்பத்தைப் பாழேழுகுப்பர்கொல்லோவென்றானென்க.

‘அமிர்தமென்றுகுப்ப’ என்றும் பாடம். (௨௮௦)

770. வாணிகமொன்றுந்தேற்றாய்முதலொடுங்கெடுவந்தா
லூணிகந்திட்டப்பட்டவூதியவொழுக்கினெஞ்சத்
தேணிகந்திலைசுநோக்கியிருமுதல்கெடாமைகொள்வார்
சேணிகந்துய்யப்போகின்செறிதொடியொழியவென்றார்.

இ - ன். ஊணைக்கைவிட்டுத் திரட்டப்பட்ட முதலோடே ஊதியத்திற்
கும் ஒருகேடுவந்தால் அவ்விரண்டினும் ஊதியமாகிய நடப்பின்மேலே நெஞ்
சத்துநடக்கின்ற திண்மையைக் கைவிட்டு இரண்டையுமிழப்பதில் முதல்
பெறுகையும் ஊதியமென்றுபார்த்துப் பெரியமுதல் கெடாதபடி அதனைக்
கொள்வார் நின்குலத்தோர்; நீயும் அதுசெய்யாது போர்குறித்தெழுதலின்,
கினக்குரிய வாணிகமொன்றுமறியாய்; இனி நன்செறிதொடியாகியஊதியத்
தைக் கைவிட்டு நின்னுடம்பாகிய முதலைக்கொண்டு பிழைக்கப்போவென்
ருரென்க.

தேற்றாய், “தேற்றாய் பெரும பொய்யே” (புறநா. ௫௧.) என்றது
போனின்றது. இலேசு - சிறுமையாகிய ஊதியம். (உஎஅ)

771. தம்முடைப்பண்டந்தன்னைக்கொடுத்தவருடைமைகோட
லெம்முடையவர்கள் வாழ்க்கையெமக்குமஃதொக்குமன்றே
யம்முடியரசிர்க்கெல்லாமென்கையிலம்புதந்நு
தும்முடைத்திருவுந்தேசநோக்குமின்கொள்வலென்றான்.

இ - ன். அதுகேட்டுத் தம்முடையபண்டத்தைப் பிறர்க்குக்கொடுத்து
அவர்களுடைமைகளை வாங்கிக்கோடல் எங்குலத்தோர்வாழ்வாதலின், அஃது
எமக்குமொக்குமல்லவோ, இனி யான் துங்குக்கெல்லாம் என்கையிலம்
பைத்தந்நு தும்முடைய வீரபுரியையும் புகழையும் இப்பொழுதே கொள்
வேன்; வல்லீராயின் அவற்றைக்காப்பீராகவென்றானென்க. (உஎ௧)

772. மட்டுலாந்தாரினாய்நின்வனப்பிணையுளமைகல்வி
கெட்டுலாய்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிகளிர்கோங்க
மொட்டுலாமுலைகள்பாய்ந்தவகலத்துச்சரங்கண்மூழ்கப்
பட்டுலாய்க்கிடக்கலுற்றாயென்சொலாய்பாவினென்றான்.

இ - ன். தாரினாய், சிலம்புமுதலியவற்றையுடைய மகளிரது கோங்க
ரும்பு தோற்றுப்போமுலைகள் உலாய்ப்பாய்ந்த அகலத்தே சரங்கள் உலாய்ப்
பாய்கையினுலேபட்டு நின்வனப்புமுதலியனகெட்டுக் கீழ்க்கிடக்கலுற்ற
பாவி, நீ எதுசொல்லாயென்றானென்க.

இஃது அரசர்கூற்று.

(உ௮௦)

773. எரிசுடர்ப்பரிதிமுன்னிருளெனவுடைந்துநீங்கப்
பொருபடைமன்னர் துங்கள் புறக்கொடைகண்மிறற்றிம்
முருகுடைக்குழலினுடன் முகிழ்முலைகலப்பலன்றே
லிருசுடர்வழுங்குமவையத்தென்பெயர்கெடுகவென்றான்.

இ - ன். பரிதிமுன்னர் இருள்கெடுமாறுபோல நீர் எனதுதோற்றங்
கண்டுபோக நுமதுபுறங்கண்டு பின்பு குழலினுனை முலையைக்கலப்பேன்;
அதுசெய்திலேனாயின், என்புகழ் ஞாயிறுந்திங்களுமவழங்குகின்ற உலகெங்
குமடவாது கெடுவதாகவென்றானென்க.

இது சேவகன்வஞ்சினம். இது, முன் இளமைமுதலியவற்றை அவ்வரசர் கொன்று கூறலின், அக்கொலை பொருளாகப்பிறந்த வெகுளியென்னுமெய்ப்பாடு. இது, “நகுதக்கனரோ” (௭௨) என்னும்புறப்பாட்டினுட்கண்டுகொள்க.

வேறு.

774. ஆண்மரவாணிலத்தப்புவேல்செய்முட்
காண்வருகாட்டினக்களிற்றுநீள்வரை
நீணிலவேந்தெனும்வேழப்பேரினம்
பூண்முலைப்பிடிக்கவாய்ப்போர்செய்குற்றவே.

இ - ள். ஆளாகியமரத்தையுடைய வாளாகிய நிலத்தே அம்புவேலாற் செய்த இடுமுன்னையுடைய எல்லாரும் காண்டலுடையகாட்டில் இனக்களிராகியவரைமேலே வேந்தராகியவேழத்திரள் தத்தையென்கிறபிடிக்கு அவாவிப்போர்செய்தலுற்றனவென்க.

பூண்முலை, வெளிப்படை; (௨௮௨)

775. தாழிருந்தடக்கையுமருப்புந்தம்பியர்
தோழர்தன்றாள் களாச்சொரியுமும்மத
மாழ்கடற்சுற்றமாவழன்றுசேவக
வேமுயர்போதகமினத்தொடேற்றதே.

இ - ள். இசையேழினுமுயர்ந்த சேவகனாகிய யானை, கை நந்தட்டைகை, மருப்பு நபுலவிபுலராக, தோழர்நால்வரும் தாளாக, மும்மதம் தேரும் குதிரையும் காலாளுமாக, அரசராகிய ஆனைத்திரளுடனே போர்செய்யத்தொடங்கிற்றென்க.

தன்னையானையாக உருவகங்கூறலிற் கடற்சுற்றம் அதனையொழிந்தமூன்றுபடையுமாம். யானைக்கு உத்தமவிலக்கணம் எழுமுழவுயரம். இவன் வீணைவென்றமையின், எழுயர்போதகமென்றார். (௨௮௩)

776. குடையுடையேந்தெனுங்குழாங்கொணகமுங்
கொடியெனும்பிடியுடைக்குமரவேழமும்
வெடிபடுபோர்த்தொழில்காணவிஞ்சைய
ரிடியுடையினமழைநெற்றியேற்றார்.

இ - ள். வேந்தராகியயானைகளும் தத்தையாகியபிடியையுடைய சேவகமுமராகிய யானையும் தம்மிற் பகைத்தலுண்டாகிய போர்த்தொழிலைக்காண்டற்கு விஞ்சையர் மழைநெற்றியிலேயேறினாரென்க.

வெடி - முழக்கமுமாம்.

(௨௮௪)

777. கரைபொருகடலொடுகார்கணுற்றென
முரசொடுவரிவளைமுழங்கியார்த்தன
வரசருமடர்மலைந்தரணம்விசினார்
குராகடற்றானைபோர்க்கோலஞ்செய்தவே.

இ - ள். கடலொலியோடே வான்முழக்கம் சேர்ந்ததென்னும்படி முர சும்வனையும் முழங்கி ஆர்த்தன; அப்பொழுது அரசரும் போலா ஏறட்டுக் கொண்டு கவசத்தையணிந்தார்; அவர்தானையும் போர்க்கோலங்கொண்டன வென்க. (உஅ௫)

778. தெய்வதம்வணங்குபுசெம்பொன்வாயுளிட்டு
டெய்கணைப்படுமழைசிதறியெங்கணு
மொய்யமர்மலைந்தனர்முருகுவிம்முதாரச்
செய்கமுற்சீவகன்வாழ்கவென்னவே.

இ - ள். சீவகன்றோழரும் சீவகன் வாழ்கவென்றுகூறநிற்கத் தெய்வத்தவணங்கிப் பாடுகறித்துப் பொற்றகடு தம்வாயுளிட்டு எவ்விடமும் பெய்கின்றமழைபோலக் கணையைச்சிதறப் போலா மேற்கொண்டாரென்க. சிதறி, சிதறவென்க. (உஅ௬)

779. கலந்ததுபெரும்படைகணைபெய்ம்மாரிதூ
யிலங்கினவாட்குழாமிவுளியேற்றன
விலங்கினதோர்த்தொகைவேழங்காய்ந்தன
சிலம்பினவியமரந்தெழித்தசங்கமே.

இ - ள். அரசர்பெரும்படை கணையைப் பெய்மாரிபோலத்தாவி இதனோடுகலந்தது; அப்பொழுது இரண்டுபடையில் வாட்குழாமும் இலங்கின; குதிரையும் ஒன்றையொன்று ஏற்றன; தேரும் ஒன்றையொன்றுதடுத்தன; வேழமும் ஒன்றையொன்று காய்ந்தன; இயமரமும் இயம்பின; சங்கும் ஒலித்தனவென்க.

இதனால் இரண்டுபடையும் கலந்தபடி கூறினர். (உஅ௭)

780. சுற்றணிகொடுஞ்சிலைமேகந்தூவிய
முற்றணியிறையெயிற்றம்புமுழுகவி
னற்றுவிழ்குழைமுகமலர்ந்ததாமரை
மற்றவைசொரிவதோர்மாரியொத்தவே.

இ - ள். சிலையாகியமேகந்தூவிய நிரம்பவலித்தல்பொருந்தின அம்பு மூழ்குதலால் அற்றுவிழ்கின்ற முகமாகிய அவை மலர்ந்த தாமரைப்பூவைச் சொரிவதோர்மாரியையொத்தனவென்க.

எயிற்றம்பு - அலகம்பு. மற்று, அசை. (உஅ௮)

781. மறப்படைபசித்தனவயிறின்றூர்கெனக்
குறைத்தனர்குஞ்சரங்கூந்தன்மாத்துணித்
திறக்கினரோடுதேர்மைந்தரின்னுயிர்
துறக்கம்போய்ப்புகுகெனத்துணியநூறினர்.

இ - ள். மறப்படை முன்பு வயிறுபசித்தன, அவை இன்று வயிறு நிறைகவென்றுகூறிக் குஞ்சரத்தைக்குறைத்தார்; மாவைத்துணித்துத் தேரையிறக்கினர்; இன்னுயிர்போய்த் துறக்கம்புகுகவெனக்கூறி மைந்தரைத் துணியவீசினாரென்க. (உஅ௯)

வேறு.

782. க. ஆற்றுவிர்வம்மினெம்மோடாண்மைமேம்படஇயவென்பா
ரேற்றவார்மார்பத்தல்லாரிலும்புமேல்விடாதுநிற்பார்
கூற்றம்போற்கொடியயானைக்கோடுமுதகன்மார்பங்
கீற்றுப்பட்டழகிதாகக்கிடக்கெனக்கொடுத்திநிற்பார்.
783. உ. கழித்துவாளமலையாடிக்காட்டுவார்கண்கள் செந்தி
விழித்துமேற்சென்றவேழம்வேலினுல்விளக்கிநிற்பார்
தெழித்துத்தேர்க்கயிறுவாளாலரிந்திட்டுப்புரவிபோக்கிப்
பழிப்பில்கொணர்ந்துபூட்டுபாகநீயென்றுநிற்பார்.
784. ஈ. ஐங்கதிக்கலினப்பாய்மாச்சிறிதுபோர்களைத்தென்பார்
வெங்கதிர்வேலிற்சுட்டிவேந்தெதிர்கொண்டிநிற்பார்
நங்கைகல்லியாணநன்றேநமக்கெனநக்குநிற்பார்
சிங்கமும்புலியும்போன்றார்சீவகன்றோழன்மாரே.
785. ச. ஒருங்கவன்பிறந்தனான்தேபிறந்தவருதயத்துச்சி
யிரும்பினாற்பின்னியன்னவெறுழுவலிமுழவுத்தோளார்
விரும்புவார்வேழவேற்போர்நூற்றுவர்நூறுகோடிக்
கிருந்தனம்வருகவென்பாரின்னணமாயினாரே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. எம்முடனே துமதாண்மை மேம்படுத்துதற்குப் போரிற்கு ஆற்று
விர் வாருங்கோளென்பார்; எதிர்த்தவர்மார்பில்லாது எதிராதார்மார்பில்
இரும்பினைக் கைவிடாதுநிற்பார்; யானைக்கோடுமுது கீற்றுப்பட்டுக் கிடக்க
வென்று மார்பை யானைகுத்தக்கொடுத்துநிற்பாரென்க.

உ. உறையைக்கழித்து வாட்கூத்தாடிக்காட்டுவார். செந்திவிழித்து -
நெருப்புப்புறப்படவிழித்து. பாகனைக் கோபித்துக் கயிற்றையறுத்துப் புரவி
களைப்போக்கி, பாகனே, நீ நல்லபுரவிகளைக் கொணர்ந்து பூட்டென்றுநிற்பார்.

ஈ. ஐங்கதி: “விக்கிதம் வந்திதம் வெல்லு முபகண்ட, மத்திமஞ் சாரி
யோடைந்து.” கலினம் - கடிவாளம். பாய்மாப்போர் சிறிது, இதனைக் களை.
வேந்தனா இவனெனக்கு இவனெனக்கென்று வேலாலேசுட்டி எதிர்கொண்
டுநிற்பார். நன்றென்றது, பூசல்பெற்ற உவகையால்.

ச. உதயத்துஉச்சியை இரும்பினாகட்டினாலொத்த தோள். ஏறுழ்
வலி - மிக்கவலி. வேழத்தோடே வேலாலேபொருதலை விரும்புவார். நூறு
கோடிப்படடைக்குப் போர்செய்யவிரும்ந்தேம்.

இ - ள். சீவகன்றோழன்மார், அவன்பிறந்தவன்றே கூடப்பிறந்தவர்,
தோளார், விரும்புவார், வருகவென்பார், அவர்கள்தாம் இப்போரில் இன்னண
மாயினார்; அஃது எங்ஙனையென்னின், என்பார், விடாதுநிற்பார், கொடுத்து

நிற்பார், காட்டுவார், விலக்கிந்பார், பூட்டென்றுநிற்பார், களையென்பார், எதிர்கொண்டுகிற்பார், நக்குநிற்பாராய்ச் சிங்கத்தையும் புலியையுமொத்தா ரென்க.

இவை, நான்குகையிலுநின்ற படைத்தலைவரல்லாத தோழர் பொருத பழகுகின்ற. (உக௦ - ௩)

786. கூட்டுமுறுக்கிவிட்டருயமகன் திகிரிபோல
வாட்டி றத்தேவதத்தன் கனினமாமாலேவென்வே
லீட்டம்போழ்ந்தியானெற்றியிருங்குளம்பழுத்திமன்னர்
குட்டொடுகண்ணிகுளாமணிசுந்தித்திரியுமன்றே.

இக்கவிமுதல் நான்குகவியாற் படைத்தலைவராய்நின்ற தோழர்மூவரும் நபுலவிபுலரும் பொருதபடி கூறுகின்றார்.

கூட்டு - மட்டிதான். உற - அதுவந்து சேருதலாலே. முறுக்கிவிட்ட - திரித்துவிட்ட; “பசுமட் குருஉத்திரள்” (புறநா. ௩௨.) என்றார்பிறரும். இனி உசவுறவென்றமாம்; அதுகரியுமெண்ணையும். குட்டு - போர்ப்பூ. குளாமணி - முடியின்மணி.

இ - ள். தேவதத்தனதுமா போழ்ந்து அழுத்திச் சிந்தித் திகிரிபோற் றிரியுமென்க. (உக௧)

787. பாய்ந்ததுகனினமாவோபறவையோவென்னவுட்கி
வேந்தர்தம்வயிறுவேவநபுலமானிபுலரென்பார்
காய்ந்துதம்புரவிக்காமர் குளம்பினுற்களிற்றினோடை
தேய்ந்துகச்சேர்த்திமாலேத்திருமுடித்திலகன்கொண்டார்.

மா, முற்கூறியவாறேகொள்க.

இ - ள். நபுலவிபுலரென்று கூறுகின்றவர்கள், தம்புரவியினது குளம் பாலே பட்டந்தேய்ந்துகும்படி களிற்றினுதலிலே மாவோ பறவையோ பாய் ந்ததென்ன அப்புரவியைச்சேர்த்தி, அவற்றின்மேலிருந்தவேந்தர் உட்கி வயி றுவேம்படி அவர்முடியிற் குட்டிமணிகளை வாங்கிக்கொண்டாரென்க. (உக௨)

788. காயத்திங்குழம்புதீற்றிக்காரிரும்பெய்யமேகந்
தோயுமுள் ளிலவின்கூன்காய்சினைதொறுமுதிர்வவேபோன்
மாயங்கொன்மறவார்மாலேப்பைந்தலையுதிர்ந்தசெங்கட்
சேயனான்றிருவின் பேரான்செழுஞ்சிலைப்பகழியாலே.

இ - ள். இரும்பிலே பெருங்காயத்தினது குழம்பைப்பூசி அதனாலே இலவினைவெட்ட அதன்காய் உதிர்வனபோலே முருகனையொப்பான் ஸ்ரீதத் தன்வில்லிற் றேன்றிய பகழியாலே மறவருடைய செவ்வீமாலேத்தலைகளு திந்தன; இது மாயமோவென்க. (உக௩)

789. நீனிதப்பெளவமேய்ந்துசூன்முற்றிலீலமேகம்
வானிறவிசும்பினின்மமாரியின்மலையவலாளன்
போனிதப்புத்திசேனைன்பொன்னணிபகழிசிந்தி
வேனிதமன்னர்சேனேகூற்றிற்குவிருந்துசெய்தான்.

பொன்னிறம், போனிதமென விகாரம். போர்நிறம் பாடமாயிற் போ
ரொளியாம். நிறவேலையுடையமன்னர்.

இ - ள். பெளவத்தைமேய்ந்து சூன்முற்றுதலாலே லீலமேகம் விசும்
பிலே மாறாதுநின்ற காலமழைபோலே அந்தணனுக்கியபுத்திசேனை பகழி
யைச்சிந்திச் சேனையைக் கூற்றிற்கு விருந்தாக்கினுனென்க. (உசௌ)

வேறு.

790. வீரவேலுடம்பெலாஞ்சூழுவெம்புலால்
சோருஞ்செங்குருதியுண்மைந்தர்தோன்றுவா
ரோருமேலொண்மணிச்சூட்டுவைக்கிய
வாரமேயமைந்ததேர்க்குழிசியாயினர்.

இ - ள். புலையுடைத்தாய்ச் சோருங்குருதி விட்டுச்சொரியாது உள்
ளேநிற்கின்றமைந்தர் வேல் உடம்பெலாஞ்சூழத் தோன்றுவார், சூட்டு மேல்
வைத்தற்குப் பல ஆருந்தைத்துநிறைந்த தேர்க்குறடாயினுரென்க.

ஓரும், அசை.

(உசுஅ)

791. பொன்னனுள்புணர்முலைப்போகம்வேண்டிய
மன்னரோடினையவர்மறலிவாளம்
ரின்னணமித்தலைமயங்கவத்தலைக்
கொன்னவில்வேலினுனிலைமைகூறுவாம்.

இ - ள். தத்தையது முலைப்போகத்தைவிரும்பிய மன்னரோடே தோ
ழர் மாறுபடுதலாலே வாட்போர் இப்படி இவ்விடத்தேமயங்காநிற்க, எண்டு
வாராது ஆண்டுநின்றவேலினுன்றன்மைஇனிக்கூறுவாமென்க. (உசுசு)

792. தம்பியைச்சீவகனோக்கிச்சாமரை
வெம்பரிமான்செவிவீரமந்திர
மிம்பர்நம்மிடர்கெடவிரண்டும்வல்லையாய்
நம்பிரீமொழுகெனநயந்துகூறினான்.

சாமரையினையும் செலவினையுமுடைய மான். இரண்டும் - பறப்பிக்கு
மதுவும், வேண்டுமிடத்தே நிறுத்துவிக்குமதுவும்.

இ - ள். சீவகன், நந்தட்டினேநோக்கி இவ்விடத்தில் நமதிடர்கெடும்
படி வீரமந்திரமிரண்டையும் நீகற்று மாணித்து செவியிலே மொழிவாயாக
வென்றுசொல்லி அவற்றை அவனுக்கு விரும்பிக் கூறினானென்க. (௩௦௦)

வேறு.

793. மந்திரங்கேட்டுநான்கும்வானெட்டிப்புருவவேபோ
லந்தரத்திவார்தவாழிக்கானிலம்விட்டமாலேச்
சுந்தரச்சுண்ணமேனிமகளிர் தங்கண்னுளிட்ட
மைந்தருமிரும்புமொவ்வாவான்புலங்காவல்கொண்டார்.

மந்திரம் - காண்டமந்திரம். வான்புலம் - உண்மையறிவு ; அதுவே
எல்லாவெற்றியுந்தருவதென்று உட்கொண்டு. காவல் - கவசம்.

இ - ள். அம்மந்திரத்தை நந்தட்டன் கூறக்கேட்டு நான்குபுரவியும்
அந்தரத்தேபாய்ந்தன ; வட்டத்தையுடைய உருள் நிலத்தைவிட்டன ; அழ
கால் மகளிர் தங்கண்ணில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சீவகனும் நந்தட்ட
னும் வான்புலத்தை இரும்புமொவ்வாத காவலாகக் கைக்கொண்டாரென்க.

794. வடிகயிராய்ந்துமுட்கோல்வலக்கையாற்றாங்கிவென்றி
முடிகெனப்புரவிமுள்ளா லுறுத்தினன்மொழிதேற்றேன்
கடுகியவண்ணமாவின்ருரொலிகாமர்பொற்றேர்
படையதுசெவியுங்கண் ணும்பற்றிநின் றிட்டவன்றே.

இ - ள். குதினையைத் தொழிலிலேபயிற்றும் வாய்க்கயிற்றையாய்ந்து
தாற்றுக்கோலையெடுத்து நமக்கு வெற்றியுண்டாவதாகவென்று புரவியை
அம்முள்ளாலேயுறுத்திச் செலுத்தினன் ; அவை கடுகியதன்மையைச் சொல்
லுதலறியேன் ; மாவின்ருரொலி படையினதுசெவியிலும் தேர் அதன்கண்
னிலும் விடாதே நின்றவென்க. (௩௦௨)

795. அண்ணதேர்பறவையென்பாரருவமேயுருவமென்பார்
மண்ணதேவானதென்பார்மனத்தேமுகத்ததென்பார்
கண்ணதேசெவியதென்பார்கலங்கநூல்கழியநோக்கிப்
பண்ணியவீதிபற்றிமண்டலம்பயிற்றினேன்.

என்பாரா எங்குங்கூட்டுக. அருவமென்றது, எங்குங்கலத்தலின்.

இ - ள். தலைவன்றேரைச் சிலர் இப்படிக்கூறுவார் இப்படிக்கூறுவா
ராய்க் கலங்காநிற்க, நூலைக் கூர்க்கப்பார்த்து அதிற் பண்ணின வீதியைத்
தொடங்கி மண்டலமென்கின்ற கதியைப் பயிற்றினானென்க. (௩௦௩)

796. அகில்கொண்டகொள் ளிவட்டமாருயிர்மேயுநேமி
முகில்கொண்டமின்னுத்தோற்பமுறுகியவிசையிற்றுகி
மிகல்கொண்டவிகலைத்தானேவிழுங்கியசிறகர்த்தோற்றிப்
பகல்கொண்டுபறக்குந்தேராத்கானேதன்பைப்பொற்றேரே.

இ - ள். கானேதன்றேர், அகில்தன்னிடத்தேகொண்ட கொள்ளிவட்
டமும் காலசக்கரமும் மின்னும் தோற்கும்படி கடுகியவிசையிற்றுகி மாறு
பாடுகொண்ட போரினைத் தானேவிழுங்குதற்கு ஓர்சிறகுதோற்றிப் பகலைக்
கொண்டு பறப்பதோர்தேராயிருந்ததென்க.

அகில்கூறிற்று, நெய்யால் ஒளிமிருத்தலின். மின் வீதிக்கும், ஒழிந்தன வட்டத்திற்கும் உவமை. (௩௦௪)

797. காலற்றவயிரமாலேவெண்குடைகவிழ்ந்தபிச்ச
மேலற்றகவசம்வீழ்ந்தசாமரையற்றவின் ஞாண்
மாலுற்றமன்னர்தங்கண்மனங்கையற்றொழிந்தவள்ளல்
கோலொற்றக்குணிர்தவாமேசிலேகுணிர்தொழிந்ததன்றே.

வள்ளலென்றார், கடுக்கொல்லாதே அவரை அஞ்சுவித்தலின்.

இ - ள். வள்ளல் கோல்தொடுத்தற்கு வில் ஒருகால்வளைந்தபடியே முழுக் கவளைந்தேகின்றது; அப்பொழுது மாலேவெண்குடைகள் காம்பற்றன; பிச்சம் கவிழ்ந்தன; கவசம் அற்றன; சாமரை வீழ்ந்தன; வில் நாணற்றன; இவைகண்டு மன்னர்மனம் செயலற்றுக் குறைந்தனவென்க. (௩௦௫)

798. துங்களைவீணவென்றநூபுரவடியினுடன்
வெங்களித்தடங்கண்கண்டிர்விருந்தெதிர்கொண்மினென்ற
வங்களியரசர்க்கெல்லாமோரொன்றுமிரண்டுமாகச்
செங்களிப்பகழியொப்பித்துள்ளவாறுட்டினுனே.

இ - ள். இவை பகழியல்ல; உங்களை யாழ்வென்ற தத்தையது கண் காணுங்கோள்; நீங்கள் விருந்தாய்வந்து இவற்றை எதிர்கொண்மினென்று கூறி அரசர்க்கெல்லாம் ஒன்றுமிரண்டுமாகப் பகழியை விடுக்காடிட்டுத் தரங்களிலே அழுத்தினென்க.

‘விருந்து’ என்றதற்கு ஏற்ப, ‘ஊட்டினுன்’ என்றார். இதனால், மனங் குறைந்தும் போகாதுநின்றவர்க்கு அவள்கண்ணைப் பெறுமாறு இங்ஙனமல்ல நிலையென்று கூறி அவரைநோவித்தபடி கூறினார். (௩௦௬)

799. நன்மனவேந்தர்தங்கண்கைமணிமார்பநர்க்கிப்
புன்மனவேந்தர்தங்கள்பொன்னணிகவசங்கீறி
யின்னுயிர்கவர்ந்துதீமையினிக்கொள்ளமுடம்பினுலுந்
துன்னன்மினென்பவேபோற்சுடுசரம்பரந்தவன்றே.

இ - ள். நன்மனவேந்தர்தம் நகையாகிய பிறர்மனைநயத்தலை இனிக் கொள்ளமுடம்பினுந் துன்னன்மினென்பனபோலச் சுடுசரங்கள் இப்புன் மனவேந்தருடைய கவசத்தைக்கீறி மணிமார்பைத்தீண்டி இன்னுயினாக் கவர்ந்து பரந்தனவென்க.

குடிப்பிற்று பழிநாணுவார்க்கு நகையென்றார். தீமை - பிறர்மனைநயத்தல். இதனால், நொந்தும் போகாதவர்களிலே சிலருயிரைப்போக்கினமை கூறினார். (௩௦௭)

800. மீனெறி தூண்டில்போன்றவெஞ்சிலைநான்களற்ற
தேனெறிகுன்றமொத்ததிண்கச்சைதுணிந்தவேழ

மானெறிகாட்டுந்திண்டேர்கயிறற்றுமறியவேந்த
ளுனெறியாழியேந்தியொய்யெனவுலம்பியார்த்தார்.

இ - ள். அவரேறினதேர்கள் கயிறற்று மறியாகிற்க, அவரேறினவே
ழங்கள் கச்சைதுணிந்தவை குன்றமொத்தன; அவர்கையில் நாணற்றளிலை
கள் தூண்டல்போன்றன; இவைகண்டும் வேந்தர் பகைவர்மேலெறியும்
ஆழியையேந்தி விரையமுழங்கியார்த்தாரென்க.

ஊன், ஆகுபெயர். இதனால், படாதுகின்ற அவரை அஞ்சுவிக்க அவர்
பின்னும் போர்குறித்தெழுந்தமை கூறினார். (௩௦௮)

801. ஆர்ப்பெதிர்மாரிபெய்யுணிரெடுங்குன்றம்போலப்
போர்க்கெதிர்ந்தவருமார்த்தாரார்த்தலும்புண்டவல்விற்
கார்க்கெதிர்மேகம்போலக்கணைமழைகான்றதிப்பா
லீர்த்ததுகுருதிவெள்ளமிறைச்சிக்குன்றாக்கினானே.

இ - ள். மாரிபெய்யுங்குன்று எதிரொலியெழுமாறுபோல அரசரார்
வாரத்திற்கு எதிரே சீவகன்படையிலுள்ளருமார்த்தார்; அங்ஙனம் இரண்டு
மார்த்தவளவிலே சீவகனது கொலைத்தொழிலைப்பூண்ட வில் மேகத்தின்
மழைபோல அம்பைக் கான்றது; அதனாற்பிறந்தகுருதிவெள்ளம் முன்பு
அற்றுவிழ்ந்தவற்றைக் களத்திற்குப் புறம்பேயிழுத்தது; முடிவில் அவரை
இறைச்சிக்குன்றாக்கிவிட்டானென்க.

இதனால், அவர்படை பட்டபடிசூறினார். (௩௦௯)

802. மன்னர்கள்வெகுண்டிவிட்டமறப்படையமுவமாரி
கொன்னுனையெஃகினீக்கிக்குனிந்துவிற்பகழிகான்ற
மின்னவிரிலங்குமொள்வாள்விழித்துயிர்விழுங்குகின்ன
தன்மையாற்றானே நீந்தித்தான்வினையாடுகின்றான்.

இ - ள். அங்ஙனமார்த்தவரசர்விட்ட படையாகிய பெருமழையை
இமையாதே விழித்துப்பார்த்து அம்பின்நெருக்கத்தாலே நீக்கி வில் குனிந்து
கான்றபகழி வாள் இவையிரண்டும் தானையினுயிரைவிழுங்கும்படி தான் இம்
முறையானே படைக்கடலைநீந்தி வினையாடிகின்றானென்க. (௩௧௦)

803. வேழவெண்கோட்டுமெல்கோற்றன்கூன்குருதிவாளா
லாழநாவழித்துநெய்த்தோர்கொப்புளித்தழிந்தமாவின்
சூழ்குடர்க்கண்ணிருடிநிணத்துகிலுநித்துவெள்ளென்
பூழ்பெறவணிந்துகுற்பேயாடக்கண்மெவ்நுநக்கான்.

மெல்கோல் - வினைத்தொகை.

இ - ள். அங்ஙனம் வினையாடுகின்றவன், குற்பேய்கள் கோடாகியகோ
லாலே பற்சீவி வளைந்தவாளாகிய நாவழியாலே நாவழித்துக் குருதியாகிய
நீரைக்கொப்புளித்துக் குடராகியகண்ணியைச்சூடி நிணமாகியதுகிலையுடுத்து
என்பாகியபூனை முறைபெறவணிந்து ஆடக்கண்டு நக்கானென்க. (௩௧௧)

804. வெளிற்றுடற்குருதிவெள்ளநிலையிதுவென்பவேபோற்
களிற்றுக்கிரப்பிறழ்பற்பேய்கள் கைகளையுச்சிக்கூப்பி
யளித்தவைபாடியாடக்குறுநிரிநக்குவேழம்
விளித்தனகமுழம்பாறும்விலாவிற்றுக்கிடந்தவன்றே.

இ - ள். அவன் நக்கவளவிலே, களிற்றுக்கிரப்போலு முறைகுலைந்தபற்க
ளையுடையபேய்கள் அளிக்கத்தக்கவை பாடி, உதிரநீங்கினபிணத்தையு
டைய குருதிப்பெருக்கை இது நிலையென்றகாட்டுவனபோலே கைகளைத் தம்
தலைமேலே கூப்பியாட, வேழங்களைத்தின்ற நரிகள் கூப்பிட்டவை அதனைக்
கண்டு நக்குக் கூப்பிட்டாற்போன்றன; அதனைத்தின்று செருக்கிக்கிடந்த
கழுமும் பாறும் அதற்குச்சிரித்து விலாமுறிந்துகிடந்தனபோன்றனவெனக் ()

805. கடல்விளையமுதங்கண்டபொழுதினெய்கனிந்ததிஞ்சோற்
றடிசிலஞ்சுவைமிக்காங்குமண்ணலங்குமரனொன்ற
ருடலின்மேற்றிரியுந்திண்டோர்காண்டலுமைந்தாநெஞ்சத்
திடல்பிளந்திட்டவெல்கஞ்சுமந்தமர்த்திறத்தின்மிக்கார்.

இ - ள். உப்பிணக்கண்டகாலத்தில் அடிசில் ஒழிந்தசுவைகள் மிக்
காற்போலப் பகைவருடலின்மேலே திரிகின்றமரன்றேனாக் கண்டவள
விலே தோழர், பகைவரது நெஞ்சாகியதிடலைப் பிளந்துபோகட்டவேலையெ
டுத்துப் போர்த்திறத்தே மிக்காரெனக்.

மிக்காங்கும், உம்மை - இசைநிறை. இதனால், சீவகனைக்கண்டபின்
தோழர் களிப்புமிக்கமை கூறினார். (௩௧௩௩)

806. கடாந்திறந்திட்டுவானிற்களகளமுழங்கும்வேழம்
படாந்திறந்தாழித்தீயிறபதுமுகன்காட்டியிட்டான்
றடாம்பிறைமருப்புத்திண்கையபரகாத்திரங்கடம்மாற்
கொடாம்பிறகுமரிபோருட்பிறர்க்கெனக்கொன்றதன்றே.

வரகாத்திரமென்பதனைத் தலையென்றும், அவரகாத்திரமென்பதனைக்
காலென்றும் வடநாலார் கூறுவராதலின், தேவர் அதனைச்சிதைத்து, 'அபர
காத்திரம்' என்றார்; ஐராவதம் - ஐராபதமென்றாற்போல. எனவே அபரகாத்
திரமென்றது கால்களை. இனி, பின்கால் முன்காலென்பாருமுளர். பிற,
இடைச்சொல்.

இ - ள். பதுமுகன், வான்போலக் கடாந்திறந்திட்டுக் களகளவென்
னும் ஓசைபடமுழங்குகின்ற வேழத்தை ஊழித்தீப்போலக் கொண்டுவந்து
காட்டினான்; அது வளைந்த பிறைபோலுமருப்புக் கை கால்களென்கின்றவற்
றாலே தத்தைகாரணத்தாற்பிறந்த போரிற் பிறர்க்குக் கொலைத்தொழிலைக்
கொடேமென்று என்றதெனக்.

கன்னிப்போருமாம். இக்கவிமுதல் சத்சையைக்காத்து நின்றபது
முகன் பகைவர் தலைகாய்ந்தமைநண்டு பொருகின்றமைகூறுகின்றார்.

807. மருப்பினுல்வேழம்விழாமன்னவைவாவிற்சீரூ
முருக்கித்தேர்தடக்கைதன்னுன்முழங்கிப்பாய்மாக்கன்காலி
னெரித்திடாக்கண்ணுட்டியாற்சுட்டுநீராக்கிரெய்த்தோ
ரொருக்குப்பேய்பாடியாடவுறுசிலையுடன்றுகொண்டான்.

இ - ள். அஃது எங்ஙனங்கொன்றதென்னின், மருப்பாலே வேழத்
தைவீழ்த்து, வாலினுல் மன்னரைச்சீறி, கையினுல் தேனாமுறித்து, காலால்
மாவெநெரித்து, கண்ணிற் கோபத்தியால் நெய்த்தோனா நீராக்கிக்கொன்
றது; அதன்கொலையோடே அவனும் கொல்லக்கருதிப் பேய் பாடியாடும்படி
சிலையை வாங்கிக்கொண்டானென்க. (நகடு)

வேறு.

808. க. கொண்டான்பகழிதொடுத்தான்சிலைகால்குனிந்த
தொண்டேர்மிசையுமுருவக்களிற்றுச்சிமேலும்
வண்டார்ப்புரவிநிறத்தும்மறமன்னர்மேலுங்
கண்டான்சொரிந்தான்கணைமாரிகலந்ததன்றே.

809. உ. பைம்பொற்புளகப்பருமக்களிபாணையீட்டஞ்
செம்பொன்னெடுந்தேர்த்தொகைமாக்கடற்சேனைவெள்ள
நம்பன்சிலைவாய்நடக்குங்கணைமிச்சிலல்லா
லம்பொன்மணிப்பூணரசும்மிலையென்றுநக்கான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. கணைமாரி, “மன்னர்கள்வெகுண்டு” (கநீத. நகடு.) என்னும்
கவியிற் கூறிய கணைமாரி.

உ. புளகம் - யானையின் பருமத்திறைத்த கண்ணடி. மாக்கடல் -
புரவிக்கடல்.

இ - ள். வில்லைக்கொண்டவன் அம்பைத்தொடுத்தான்; அப்பொழுது
அது கால்வளைந்துகான்ற அவ்வம்பை மிசையிலும், உச்சிமேலும், நிறத்தும்,
மேலும் அழுந்துவனவாகச் சொரிந்தான்; அங்ஙனம் சொரிந்தவன் முன்பொ
ருகின்ற சீவகன் வேறொருமுகத்தேநின்று எய்கின்ற கணைமாரி இதனோடு
கலந்ததனைக்கண்டான்; கண்டு, இம்மாரியால் யானையீட்டம் தேர்த்தொ
கை கடல்வெள்ளமென்கின்றவையும் அரசும் நம்பன்கணைமிச்சிலல்லால்
இல்லையாயிருந்தவென்று வியந்து யாம் இனி எங்ஙனம்பொருவேமென்று
கருதி நக்கானென்க.

இனி, நான்குபடையிலும் தான்சொரிந்தான்; சொரிந்தபின்பு, அவன்
கணைமாரி முன்பே கலந்ததனைக்கண்டானென்றுமாம். இதற்கு முன்பே அம்
பாற்குறைந்த படைமேற்றைத்த அம்பினைக் கையுணர்ந்ததென்க. (நகக-எ)

வேறு.

810. ஒருவனேசிலையுமொன்றையுடையதோர்களிற்தின்மேலா
னருவமைமாற்பிற்சென்றதறிந்திலனெஃகமின்னும்

பொருவரோமன்னரென்றான் பொருசிலைமடக்கியிட்டார்
வருகனியானை மீட்டார் வாட்படைவாங்கிக்கொண்டார்.

இ - ள். இங்ஙனநக்கபதுமுகன்றான் துணையுமில்ன், தனக்குச் சேம
வில்லுமில்லை; ஒருகனிற்றின்மேலான், இவன்றான் பகைவரெறிந்தவேல்
மார்பிறைத்ததும் அறிந்திலன்; பின்னும் மேற்சென்று மன்னர்பொருவ
ரோவென்று இகழ்ந்தான்; இவன் நொந்தானென்று போர்செய்ய வாள்வாங்
கிக்கொண்டமன்னரெல்லாம் இதுகேட்டு மேல்வருகின்றயானையை மீட்
டார்; அதுகண்டு சீவகனும் தோழரும் இனி இவரை எய்யவேண்டிவதில்லை
யென்று தம்மையில்விலை மடக்கினுரென்க.

இன்னும் - எல்லாரும் கணைமிச்சிலாய பின்னும். (௩௧௮)

811. செங்கண்மாறெழிக்கப்பட்டவலம்புரித்துருவங்கொண்ட
சங்குவாய்வைத்துநம்பன்றெழித்தலுந்தறுகணளி
பொங்கியமுழக்கின்வேழப்பேரினம்புலம்பிறைப்போற்
றங்குதார்மன்னரெல்லாந்தளர்ந்துகண்சாம்பினுரே.

இ - ள். கண்ணன் பாரதப்போரிலே முழக்கின வலம்புரியின் ஒப்பைக்
கொண்டசங்கை வாய்வைத்து நம்பன்முழக்கினாக, அதுகேட்டு யானி
முழக்கினலே வேழத்திளர் வருந்தினிற்போல மன்னர் குறைந்துகண்ணொளி
மழுங்கினுரென்க.

அவாஞ்சினமைகண்டு சங்குவாய்வைத்தான். துருவம் - ஒப்பு. (௩௧௯)

812. அருவரைநாகஞ்சுற்றியாழியான்கடையவன்று
கருவரைகுடையப்பட்டகடலெனக்கலங்கிவேந்தர்
திருவரைமார்பன்றிண்டேர்மஞ்ஞையேமுருகன்றன்னென்
றொருவரோடொருவர்கூடாவண்ணமேயுடையலுற்றார்.

இ - ள். ஆழியான் மந்தரத்திலே பாம்பைச்சுற்றிக்கடைசலாலே அம்
மலைகலக்கின கடலென்னும்படி வேந்தர்கலங்கி, மார்பன்றேர் மயிலேயென்
றும், அவன்றான் முருகனையென்றுங்கருதி, ஒருவரோடொருவர் கூடாத
தன்மையாலே கெடுத்தன்மிக்காரென்க.

கருமை - பெருமை. அவன் பல கைகளாற் படைவழங்கினிற்போல
இவனும் படைவழங்குதலாலும் வடிவாலும் முருகனே. (௩௨௦)

813. முளிமரக்காடுமேய்ந்தமுழங்கழல்போன்றுமைந்தன்
றெளிநலக்குமரர்கூற்றிற்றெழித்தனர்பகழிசிந்தி
யொளிநலவுப்புக்குன்றழர்புனற்குடைந்ததேபோற்
கனிநலமன்னர்தங்கள்கடற்படையுடைந்ததன்றே.

இ - ள். காட்டைமேய்ந்தஅழல்போலப்போரில் தெளிந்துநின்ற நலத்
தையுடைய மைந்தனும் குமரரும் மன்னர்கெடுகின்றமைகண்டு கூற்றுப்
போல ஆர்த்தார்; அதுகேட்டு அவர்படையும் கையில்அம்பையும்போகட்டு
உப்புமலை ஓடுநீர்க்கு உடைந்தாற்போல உடைந்ததென்க. (௩௨௧)

814. உறுபடைமன்னர் தம்மையுடற்றயொன்றுனுமின்றிச்
சிறுபடையவர்கள்வென்றுசெகுப்பவோவென்னவேண்டா
செறியெயிற்றொளிவேழப்பேரினஞ்செகுத்ததன்றே
யுறுபுவிபொன்றுதானேகலையினமுடற்றிற்றன்றே.

இ - ன். சிறுபடையாளர் மிக்கபடையினையுடைய அரசனா வருத்தித்
தமக்கு ஒரேதழுமின்றி வென்று போக்குப்பவோ என்று உலகத்தீர், கருத
வேண்டா; விலங்கேயாயினும் யாளி வேழத்திரனைக்கெடுத்ததன்றே! புலி
ஒன்றுதானே கலேத்திரனைக் கெடுத்ததன்றே! இவற்றைக்கண்டு தெளிவீ
ராகவென்றாரென்க.

பின்னிலிரண்டியும் எடுத்துக்காட்டுவமை. இதுவும் மேலிற்கவியும்
உலகந்தேறுதற்குத் தேவர்கூறினார். (நஉஉ)

815. நல்லவைபுரியுமாந்தர்நாந்தகம்பிழைத்துவிழா
வல்லவைபுரியுமாந்தர்க்குத்திரமொன்றும்வாயா
வெவ்லதோருணத்தின்மிக்கார்வெற்றிலைவிடினும்வேலா
மில்லையேவென்றதீமையிடங்கொண்டமனத்தினர்க்கே.

இருவார்க்கும் வெற்றிதோல்வியுளவாய காரணங்கூறினார். அல்லவை
புரியுமாந்தர்க்கு நல்லவைபுரியுமாந்தர் - தமக்குத் திங்குசெய்யவிரும்புவார்க்கு
நன்மைசெய்ய விரும்புவார். என்றது; தத்தையை வலிதிற்கோடற்கு ஒருப்
பட்டவர்க்குப் பதுமுகன் உறுதிகூறியதனை; அது, “எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்
றீர்” (கூந்த. உருஉ.) என்னுங்கவி. குணத்தின்மிக்காரென்று நல்லவைபுரி
வார்க்கு வேறோர்பெயர்கூறினார்; அது சுட்டு. தீமை - பிறர்மனைநயத்தல்.

இ - ன். ஒருவரையொருவர் வெல்லுந்தன்மையைக் கேட்கின்றீரா
யின், அல்லவைபுரிவார்க்கு நல்லவைபுரிவார் கையில்வாள் தப்பிவீழா;
அவர்க்கு அதுவுமிகை; வெற்றிலையைவிடனும் அதுதான் வேலாய்விடும்.
தீமை இடங்கொண்ட மனத்தினர்க்கு அத்திரம்பெறினும் சிறிதும் பயன்
கொடா; ஆதலால், அத்தீயோர்க்கு ஒருகாலும் வென்றியெயில்லையென்ற
ரென்க.

இனி வேறும் பொருள்தருமேனும் அதற்கு இயைபின்று. (நஉரு)

816. குழையுடைமுதத்தினுள்கட்கோணப்போர்செய்தமன்னர்
மழையிடைமின்னினொய்தாமறைந்தனர்விஞ்சைவேந்தர்
முழையிடைச்சிங்கமன்னன்மொய்யமரேத்தியார்த்தார்
விழவுடைவீதிமுதூர்விருப்பொடுமலிந்ததன்றே.

இ - ன். தத்தைகாரணமாக மாறுபாட்டையுடைய போரைச்செய்த
மன்னர் மின்போலப் புகக்விடமறியாமற் கடுகப்போனார்; மேகத்தினின்ற
விச்சாதரர் சிங்கமன்னன் அமரை ஏத்திஆர்த்தார்; முதூர் இயனைக் காண்
டல்விருப்பத்தோடே மிக்கதென்க.

முழை, இல்லறம்பூண்டதற்குக் கூறிற்று.

(நஉச)

817. பார்மிசையுலகமேத்தும்பகௌங்கண்பெற்றார் [ம்
போர்முகக்களிற்றுவெண்கோடுமுதசெஞ்சால்கொண்மார்பி
சீர்முகத்தோழர்சூழ்ச்சீவகன்றிருவின்சாயல்
வார்முகமுலையினுனைமனைவயிற்கொண்டிபுக்கான்.

இ - ள். சீவகன், யானைக்கோடுமுத சாலையொண்ட மார்பிற்றோழர்
சூழ்ந்துசெல்ல, பாரில் உயர்ந்தோரேத்தும் களத்தைக்கண்டு வேள்விமுடித்
துத் தத்தையைத் தன்மனையிலே கொண்டிபுக்கானென்க. (௩௨௫)

818. நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார் நெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பட்டார்
புக்குழியெல்கநாடியிரும்பினுற்போழப்பட்டார்
மைக்கிழிந்தொழுங்கண்ணீர்மாளிவததுருக்கப்பட்டார்
கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார்கலம்பலநல்கப்பட்டார்.

இ - ள். நெய் வைக்கப்பட்டாரும், கிடத்தப்பட்டாரும், எல்கம்புக்குழி
நாடி இரும்பால்அறுத்துவாங்கப்பட்டாரும் சீவகனாற் கலம்பல நல்கப்பட்
டார்; சுற்றமழும்படி பட்டாரெல்லாரும் கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டாரென்க.

819. முதுமரப்பொந்துபோலமுழுமெயும்புண்களுற்றார்க்
கிதுமருந்தென்னநல்லாரிமுதுசேர்கவளம்வைத்துப்
பதுமுகன்பரவைமார்பினெய்க்கிழிபிலிச்சேர்த்தி
றுதிமயிர்த்துகிற்குப்பாயம்புகுகெனநோக்கினுனே. ௩௩
வைத்து, வைப்ப. நல்லானிமுதம் பாடம்.

இ - ள். மரப்பொந்துபோலப்புண்ணுற்றார்க்கு மருத்துவர், இதுமருந்
தென்று கவளம்வையாநிற்க, தான் பதுமுகன்மார்பிலே கிழியைச்சேர்த்திக்
காற்றுப்படாதபடி உள்ளே சீலையடைசின எலிமயிர்ப்படத்தாற்செய்த சட்
டையிலே புகுகவென்றுகூறிய பரிகரித்தானென்க. (௩௨௭)

820. பார்கெழுபைம்பொன்றன்னுற்பண்ணவனுருவமாக்கி
பூர்கெழுவிழவுசெய்தாங்குறுபொருளுவப்பநல்கித்
தார்கெழுமின்னுவிசித்தனிவடந்தினைக்குமார்பன்
போர்கெழுகளத்துப்பாவம்புலம்பொடுபோக்கினுனே.

இ - ள். வடம் மின்னுவிசித் தினைக்கும் தார்கெழுமார்பன், பாரிற்பிறந்த
பொன்னால் உருவமாக்கிச் செய்து தானமும்பண்ணிப் பாவத்தையும் புலம்
பையும் போக்கினுனென்க.

செற்றவாச்செருத்தல் அறமேயாயினும், இவர் ஆதியாய பகையன்மை
யிற் பாவமென்றார். புலம்பு - என்னகாரியத்தைச்செய்தே மென்னும்
வெறுப்பு. (௩௨௮)

821. செய்தவப்பாவமெல்லாந்தீர்த்திநீர்த்தீர்த்தன்பாத
மெய்தியசேடங்கூவித்திறைஞ்சுபுதொழுதுவாழ்த்தி

மையறுமணியிற்செய்தவலம்புரியதனீர்கொண்டான்
வையகமளிக்கநீண்டவலம்புரித்தடக்கையானே.

பலபிறப்பிற்செய்தபாவத்தைத் தீர்க்குந்தீர்த்தன். கூவுவித்து, விகாரம்.
வலம்புரி கையிற்கிடத்தல் உத்தமவிலக்கணம்.

இ - ள். தடக்கையான், தீர்த்தன்பாதமெய்திய சேடத்தையும் வலம்
புரியதனில் தீர்த்தனையும் கூவுவித்துத் தொழுது துதித்து அவற்றைக்
கொண்டானென்க. (௨௨௧)

வேறு.

822. கருமணியழுத்தியகாமர்செங்கதிர்த்
திருமணிச்செப்பெனச்செறிந்தவெம்முலை
பருமணியலம்வருமம்பொற்கொம்பனுள்
பெருமணக்கிழமையாம்பேசுகின்றதே.

இ - ள். கீலமணியையழுத்தின மாணிக்கச்செப்பெனச் செறிந்த, மணி
அலம்வருமுலையினையுடைய கொம்பனுளிடத்துச் சீவகற்கு முற்பட்டமணமா
கின்றஉரிமை இனிக் கூறுகின்றதென்றொரென்க.

பெருமணமாங்கிழமையென்றுமாறுக. மேல், மணமாதற்குக் காரண
மாகின்ற உரிமையென்றது, சமாவர்த்தனத்தை. (௨௨௨)

823. நான்குநூறுயிரங்குடத்துநல்லன
வான்றயிர்பானையோடழகிதாநிறைத்
தூன்றிகழ்வேலினுனவேள்விக்கூர்மருள்
கோன்றொறுக்காவலன்கொண்டுமுன்னினுன்.

இதுமுதல், சமாவர்த்தனம் நடவாநிற்கப் பச்சைபுகுந்தபடி கூறுகின்
றார்.

இ - ள். இடையகையதொறுக்காவலன், வேலினுனது ஊர்மருள்
வேள்விக்குக் குடத்திலே தயிரும் பாலும் நெய்யுநிறைத்துக்கொண்டு முன்
னினுனென்க.

இனி, இழந்தேமென்று ஊரார்மருளும் சச்சந்தன்றொறுக்காவலனுமாம்.

824. வளைநிறவார்செநெலரிசிப்பண்டியோ
டளவறுசருக்கரைப்பண்டியார்ந்தன
பிளனியல்பயறுபெய்ப்பண்டியுப்புரீர்
வளைவமைபண்டியின்வெறுத்ததாங்கொர்பால்.

நீர்விளைவமை உப்பு.

இ - ள். சங்குநிறத்தையுடைய அரிசிப்பண்டியும், சருக்கரைப்பண்டி
யும் நிறைந்தன; பருப்புப்பெய்த பண்டியும் உப்பமைந்த பண்டியோடே
செறிந்தது, அம்மனையில் ஒருபக்கமெல்லாமென்க. (௨௨௩)

825. சினைத்துணர்முழவனபலவின்றீங்கனி
கனைத்துவண்டுழல்வனவாழைமாங்கனி
யெனைத்துளகிழங்குகாய்குருகொடேந்திய
சனத்தினுற்றகைத்திடம்பெறாதுதானொர்பால்.

இ - ள். பலவின்சினையிற் கொத்தினையுடைய முழவன் னகனியும்
செறிந்து வண்டு உழல்வனவாகிய வாழைக்கனியும் மாங்கனியும் கிழங்கும்
காயும் குருகும் எவ்வளவுள அவ்வளவெல்லாமேந்திய சனங்களாலெந்ருங்கி
ஒருபக்கந்தான் இடம்பெறாதென்க. (௩௩௩)

826. மரகதமணிப்பசுங்காய்கொள்வான்குலை
கவர்பழுக்காய்க்குலைகனியக்காவுறீஇ
யிவர்தருமெல்லிலைக்காவுமேந்திய
வுவரியாய்ச்சொரிந்திடம்பெறாதுதானொர்பால்.

இ - ள். பசுங்காய்க்குலையையும் பழுக்காய்க்குலையையும் பரத்தலைத்
தரும் வெற்றிலைப்படலிகையையும் முற்றக்காவிவந்து சொரிதலாலே வெள்ள
மாய் ஒருபக்கந்தான் இடம்பெறாதென்க.

எந்திய - உயர்ந்த; வேண்டியவும் பாடம். (௩௩௪)

827. சண்பகந்தமநகந்தமாலமல்லிகை
தண்கழுநீரொடுகுவளைதாமரை
வண்டினமிசைகொளவாசப்பூச்சுமை
கொண்டவர்குழாம்பொலிவுற்றதாங்கொர்பால்.

இ - ள். சண்பகமும் தமநகக்கொழுந்தும் பச்சிலையும் மல்லிகையும்
கழுநீரும் குவளையும் தாமரையுமாகிய வாசப்பூச்சுமையை வண்டினம் மே
லே மொய்க்கக்கொண்டவர்திரள் அவ்விடத்து ஒருபக்கம் பொலிவுற்ற
தென்க. (௩௩௫)

828. ஆர்கெழுகுறமிகுட்டாழிபோன்றவன்
சீர்கெழுவளமனைதினைத்துமாசனங்
கார்கெழுகடலெனக்கலந்தவல்லதூஉம்
பார்கெழுபழுமரப்பறவையொத்தவே.

அச்சுக்கோக்குங்குறமிகுடாழிபோன்றவன், நடுவுபோக்கும்ஆர் தெருவுகளுக்
கும், விளிம்பிற்குட்டி மதினுக்குமுவமை.

இ - ள். அவனுடைய உருளைபோன்று சீர்கெழுமின வளமனையிலே
மாசனம் நெருங்கி ஒலியார் கடலெனக்கலந்தன; அஃதொழிந்தும் அம்
மாசனம் பயன்கொள்ளுமுறைமையாற் பழுமரத்திற் பறவையுமொத்தன
வென்க.

மனையைச்சுழப் பச்சைகிணாத்தலின், ஆழி போன்றென்றமாம். (௩௩௬)

829. க. கையுறையெழுதினர்கைந்நொந்தேடறுத்
தையெனவிருப்பமற்றன்னதாதலான்
வையகமருங்கினின்வாழ்நர்மற்றிவன்
செய்தவநமக்கிசைகென்னச்சென்றதே.

830. உ. வாலரிகழுனியவண்ணச்செம்புனல்
காலியலிவுளியுங்களிறுமாழ்ந்தவட்
கோலநீர்க்குவளையுமரையும்பூத்துவண்
டாலிவண்குருகுபாய்தடங்களானவே.

831. ஈ. உடுப்பனதுகில்களுமுரைக்குநானமுந்
தொடுத்தனமாலையுங்குழையுஞ்சார்தமுங்
கொடுப்பவர்கொள்பவர்வீழ்த்தபல்கல
மடுத்துவிண் பூத்ததோரழகின்மிக்கதே.

832. ச. கலங்கமுமரவமுங்கருணையாக்குவார்
சிலம்பொலியரவமுமிச்சிச்சீப்பவ
ரிலங்குபொற்கிண்கிணியிரங்குமோசையு
முலம்புமாலுவர்க்கடலொலியின்மிக்கவே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. மற்று, அசை. மற்றிவன்செய்தவம் - வேராக இவன்செய்கின்ற
சமாவர்த்தனம்; விரதங்கோடலின், 'தவம்' என்றார்.

உ. வாலரி, வாலசி இரண்டுபாடமும் விகாரம். ஆழ்ந்து, ஆழ.

ஈ. உடுப்பன, தொடுத்தனவென்பனவற்றிற்கு ஆகியவென விரிக்க.
அடுத்து - நெருங்கி.

ச. உலம்பு, கடற்கு அடை.

இ - ள். வந்த பச்சையெழுதி முதலிட்டவர்கள் கைநொந்து பட்டோ
லைகளைக்கிழித்து ஐயென இளைப்பாறியிருப்பார்கள்; பச்சை அங்ஙனமிகுத
லின், அதற்கேற்பச் சோறுசமைத்தற்கு அரிசிகழுவிடகழுநீர் இவுளியும் களி
றும் அழுந்தும்படி குவளையும் தாமரையும் பூத்து வண்டு ஒலிக்கப்பட்டுக்
குருகுபாயுந்தடங்களாயின; அங்ஙனம் சோறு மிகச்சமைத்தபின்பு கருணை
யாக்குவார் சிலம்பொலியின் அரவமும் உண்டற்குக் கலங்கமுவுகின்ற அரவ
மும் எச்சில்சீப்பார் கிண்கிணியிரங்குமோசையும் கடலொலியினுமிக்கன; இங்
ஙனமுண்டபின்பு, துகிலும் நானமும் மாலையும் குழையும் சந்தனமும் அடித்
துக் கொடுப்பார் வாங்குவார் வீழ்த்தகலம் விண் மீனைப்பூத்ததோரழகினுமிக்
கது; இங்ஙனநிகழாநிற்க, இவன்செய்கின்ற சமாவர்த்தனம் உலகில்வாழ்வா
ரெல்லாரும் நமக்கும் இது கூடுவதாகவென்று கருதும்படி நடந்த
தென்க.

வேறு.

833. மூழிவாய்முல்லைமலைமுருகுலாங்குழிநுஞ
மூழிவாய்த்தீயொடொக்குமொளிறுவாட்டக்கையானு
மாழிவாய்விரவிற்காமனம்பொடுசிலையேந்தத்
தாழிவாய்க்குவளைவாட்கட்டையலார்பரவச்சார்ந்தார்.

மூழிவாய் - பூவிடுபெட்டி. ஆழி - மோதிரம்; விரந்தரமோம்.

இ - ள். குழலினுஞ் தடக்கையானும் காமன் அம்போடுசிலையைக்
கைவிரலால் ஏந்தாநிற்கத் தையலார் பரவாநிற்க ஓராசனத்தே சேரவிருந்தா
ரென்க. (௩௪௧)

834. இன்னியமுழங்கியார்ப்பவீண்டெரிதிகழுவேதர்
துன்னினர்பலாசுற்செய்ததுடுப்பினெய்சொரிந்துவேட்ப
மின்னியல்கலசநன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்
முன்னுபுவினங்குவெள்ளிமுனைத்தெழுமுருகனன்னான்.

இ - ள். முருகனன்னான், இன்னியம்ஆராநிற்க, முன்னுநின்று, துன்
னினர் பலாசாற்செய்த துடுப்பின் நெய்யை மிக்கெழுநின்ற தீவளரும்படி
வேதமந்திரத்தால் தான்கொரிந்து ஓம்பண்ணாநிற்க, வெள்ளிமுனைத்தவள
விலே பூர்த்தன் நீராச்சொரிந்தான்; அப்பொழுது இவனும் அதனைஏற்று
னென்க.

துன்னினர் - தனக்குச்செய்த அந்தணர். மின்னியல் - ஒளிவிடுகின்ற.
அரசர்க்கும்வணிகர்க்கும் மந்திரத்திலும் தந்திரத்திலும் சிறிதுவேறுபாடு உள
தேனும் தான் இரண்டுமூலத்திற்குமுரிய சடங்குநிகழ்த்துதற்குரியதாவதிற
பிறர்க்குத் தெரியாமல் தன்குலத்திற்கேற்ற சடங்கு தானே நிகழ்த்தின
னென்பதூஉம், பிறர்க்குத் தெரியுமவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தத்தைக் கருதின
னென்பதூஉந்தோன்ற, 'முன்னுபு' என்றார். முன்னுதல் - கருதுதல். ()

835. இட்டவுத்தரியமின்னுமெரிமணிப்பருமுத்தார
மட்டவீழ்கோதைவெய்யவருமுலைதாங்கலாற்றா
நெட்டிருங்கூந்தலாடனேர்வளைமுன்கைபற்றிக்
கட்டழல்வலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிறுனேறினானே.

நெட்டிருங்குழல், நெடு பண்புதொகுமொழியாதலிற் புணர்க்கப்படாதா
யிற்று. நேர்வளை - ஒத்தவளை.

இ - ள். உத்தரீயமுதலியவற்றைச் சுமத்தலாற்றாத தத்தையது முன்
கையைத் தான்பற்றி அமுலை வலங்கொண்டு கட்டிலிலே ஏறினானென்க. ()

836. மந்திரத்தரசன்காதன்மாதரம்பாவைதன்னைக்
கந்துகன்சிறுவன்வேட்டகடிவினைநொடியின்மற்றோ
ரந்தரவிசம்பிறேவர்க்கதிபதியாய்கோமா
னிந்திரன்னைக்குமாகாதென்ப துநடந்ததன்றே.

அந்தரவிசும்பில் - விசும்பாகிய அந்தரத்தில் ; நடுவாகிய விசும்புமாம்.

இ - ள். கலுழவேகன்மகளைக் கந்துகன்மகன் வேட்ட மணவினையைக் கூறின், இந்திரனுக்கும் கூடாதென்று கூறுகின்றகூற்று நடந்ததென்க. (1)

837. அடிமனைபவளமாகவரும்பொனாலகுசேர்த்தி
முடிமணியழுத்திச்செய்தமூரிக்காழ்நெற்றிமூழ்கக்
கடிமலர்மாலையாற்றிக்கம்பலவிதானங்கோலி
யிடிபுகைமஞ்சிற்சூழமணவறையியற்றினாரே.

இ - ள். சுற்றுச்சுவர் பவளப்பலகையானிரைத்துத் தலையிலே மணியழுத்திப்பண்ணின தூணைநாட்டி அதன்மேலே பொன்னாற்செய்த கையலகைச்சேர்த்தி அத்தூணினைற்றிமறையும்படி படாமாகிய மேற்கட்டியைக் கட்டி மாலையைநாற்றிப் புகை மஞ்சபோலேசூழ மணவறையையியற்றினாரென்க. (௩௪௫)

838. ஐந்துமூன்றடித்தசெல்வத்தமளிமூன்றியற்றிப்பூம்பட்
டெந்திரவெழினிவாங்கியின் முகவாசச்செப்புஞ்
சந்தைச்சாந்தச்செப்புந்தண்மலர்மாலையெய்த
விந்திரநீலச்செப்புமினையவரேந்தினாரே.

ஐந்தாயஒன்று மும்மூன்றாகப்படுத்த. ஐந்தாவன : “சிறுபூனை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேனை, முறுதுவி சேக்கையோ னாந்து.” இருவரும் துயில்கோடற்கு இரண்டும் போகதுகர்த்தற்கு ஒன்றும் வேண்டிதலின், அமளி மூன்றாயின. இனியமுகவாசமாவன : “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்ங், கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து.” இவற்றோடு சருக்கலையும் தேனும் கூட்டுப. இது முதற் கவுட்கொண்டு பின்பு பாகு கவுட்கொள்ளவேண்டுதலின், வாசச்செப்பென்றபெயர் சிறப்பினுற்பெற்றபெயர்.

இ - ள். இனையவர், இயற்றி மசுவுரியைவளைத்துச் செப்புக்களை ஏந்தினாரென்க. (௩௪௬)

839. க. கடைந்துபெய்மணிக்கைச்செம்பொற்காசறுதட்டிற்சூழ்ந்து
மிடைந்துபெய்மணிக்கட்டிலிமின்னுசாந்தாற்றிப்பொன்னு
ரடைந்துவீசாலவட்டமரிவையரேந்தியாற்றத்
தடங்கண்கள்குவளைபூப்பத்தையலோடாடுமின்றே.

840. உ. பஞ்சுசூழ்பரவையல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கச்
செந்தளிர்க்கோதைசோரக்கண்கிணிகிலம்பொடேங்க
மைந்தருட்காமனன்னுன்மகளிருட்டிருவனானே
யந்தரத்தமார்பெற்றவமிர்தெனப்பருகினானே.

841. ஈ. இளமுலைமணிக்கண்சேப்பவெழுதுவிழ்புருவமேறக்
களைநரம்பினையதீஞ்சொற்பவளவாய்திகழத்தேன்சோர்

௩.—காந்தருவத்தையாரிலம்பகம். ௨௫௭

வளமலர்க்கோதைதன்னைவாய்விடான்குழையப்புல்வி
யளமரலிலாதவிற்பக்கடலகத்தழந்தினுனே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. கடைந்திட்டமணிக்கையினையும் செம்பொற்றட்டினையும் தன்னைச் சூழ்ந்து மிடையப்பெயத பீலியையமுடைய சாந்தாற்றி - சிற்றாலவட்டம். ஆடும் - புணரும்.

உ. பஞ்சு, ஆகுபெயர். வீங்க - இன்பமிகுதியால் உடம்புபூரித்தலின் இறுக. மகளிரிடத்துக் கண்டார்விரும்பப்படுந் தன்மையைப் போல்வானை ; “திருவளர்தாமரை” (தீருகீ. க.) போல. பருகுதல் - ஈண்டு அதரபானமும் அல்குற்பானமும்.

௩. எழுதினாலொத்த விற்போன்றபுருவம். தேன்சோர்கோதையென்று காமச்செவ்விகுறிஞர். அளமரல் - அலமரல்.

இ - ன். அங்ஙனம் இளையவரேந்திய துப்புரவுகளைதுகர்ந்து, காமனன் னான், திருவன்னனை இளமுலைமணிக்கண்சிவப்பக் குழையப்புல்லி, அக்கோதைதன்னைக் கிளையென்னுந்ரம்புபோலுஞ்சொல்லையுடைய பவளவாய்திகழ அல்குலிற் கலாபம்வீங்க, அவ்விரண்டினையும்வாய்விடானாய் அமிர்தெனப்பருகினன் ; அங்ஙனம்பருகி, அத்தையலோடே கோதைசோர ஏங்கப் புருவமேறக் கண்கள் குவளைபூப்ப ஆடும் ; அங்ஙனமாதலிற்றிறத்த வியர்வீங்கும் படி சாந்தாற்றியையும் பொன்னாலாலவட்டத்தையும் அரிவையரேந்தித் தம்மையடைந்து ஆற்றும்படி இன்பக்கடலகத்தே அழந்தினுனென்க.

புணர்ச்சியிறுதிக்கண் அவசத்தால் முலையிடைத்துயிலுந்துயிலை ‘இன்பக் கடல்’ என்றார். இனித் கரணவிசேடமாக்கிச் செவ்வனே பொருளுரைப்பாருமுளர் ; அது பொருந்துமேனுமுணர்க. (௩௪௭ - ௧)

842. இன்னணமொழுநுநாளுளிளமரக்காவுகாண்பான்
பொன்னணிமார்பன்சென்றுபுகுதலுமொருவன்றோன்றித்
துன்னியோரோலைநீட்டித்தொழுதனன்பெயர்ந்துநிப்ப
மன்னியகுரிசில்கொண்டமரபினைக்குகின்றான்.

இ - ன். இவ்வாறு நடக்கின்றநாளிலே திருத்தங்கியமார்பன் பொழிலைக்காணவேண்டிச் சென்று புகுந்தானாக, ஒரு விச்சாதரன்றோன்றி அணுகி ஓலையைநீட்டித் தொழுதனனாய் மீண்டு போய்நிற்க, அவன் அதனைவாங்கிக்கொண்டு வழிபாட்டோடே வாசியாநின்றானென்க. (௩௫0)

வேறு.

843. உருமுக்கதிர்வேற்கலுழைனையுலகென்னும்
பருமைக்குருப்பளிங்கிற்புகழ்ப்பஞ்சிமுழுதகித்த
திருமிக்குடைச்செல்வன்றிறற்சாமிநனிகாண்க
வருமையறனின் பம்பொருளாகெனவிடுத்தேன்.

உருமுப்போன்றவேல். உலகென்னும்பளிங்கிலே புகழாகிய பஞ்சி ஓரி டமுமொழியாமற் பரந்த இச்செல்வத்தினை முற்பிறப்பில் தவமிருதியாலே யுடையனாகிய செல்வன்.

இ - ள். கலுழனோலை செல்வனாகியசாமி காண்பானாக, இது வரவிட் டேன்; அறமும் இன்பமும் பொருளும் தனக்கு இன்னும் மிகவுண்டாக வேண்டுமென்று கருதியென்க.

தேவதைலிற் கூறினான். விடுத்தேன் - விகாரம், (௩௫௧)

844. தத்தையொடுவீணைமனர்தாம்பொருதுதோற்ப
மொய்த்தகலைநம்பிமுகிழ்முலையையிசைவெல்ல
வைத்தகதிர்வேலின்வலியார்க்குரியனென்னச்
சித்தங்கிரிந்தாங்குக்கொடியான்செருவினேத்தான்.

இ - ள். மன்னர்தாம் தத்தையோடே வீணையாற்பொருது தோற்சத் தான் அவனை இசையாலே வெல்லக் கட்டியங்காரன் அதுபொருதே சித்தம் கரிந்து வேலாற்போர்செய்து வென்றார்க்கு இவனாரியனெனச்சொல்லிஅவ் விடத்தே ஒருபோலா வினைத்தானென்க.

வையெனக் குறிப்புணரலின்ற உரிச்சொல் வைத்தவென வினைமேல் தன் மெய்தமொறிற்று; முண்முனைபோலக் கூர்த்த வேலென்க, (௩௫௨)

845. தேன்முழங்குதார்க்குரிசில்செம்பொனெநிந்தோர்மேல்
வான்முழங்குவெஞ்சிலையின்வாளிமழைதுவி
யூன்முழங்குவெங்குருதிவேழமுடன்மூழ்க
வேன்முழங்குதானேவினையாடியதுங்கேட்டேன்.

இ - ள். அவன் வினைத்தபொழுதிலே, குரிசில் தேர்மேலேநின்று சிலை யாகிய மேகத்தாலே அம்பாகியமழையைத் தூவுதலாலே உடம்பிற்றேன்றிய குருதியாகிய வெள்ளத்திலே வேழங்கள் சேரஅமுந்தும்படி தானையோடே நின்று வினையாடியதவும் தரன்கூறக்கேட்டேனென்க.

தூவி, தூவ. சிலையென்வாளியும் பாடம். (௩௫௩)

846. வந்துதரன்கூறியவிவ்வாய்மொழியுமன்றி
முந்துவரன்மொழிந்தபொருண்முற்றும்வகைநாடிப்
பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுங்கலிமான்றே
ரெந்தைதிறமுன்னமுணர்ந்தின்னணம்விடுத்தேன்.

வாய்மொழி' என்றார், நிமித்திகன் கூறக்கேட்டிருந்தகாரியம் இப்பொழுது முற்றினசெய்தியைத் தரன்கூறுதலின். வரன் - அச்சணந்தியடிகள்.

இ - ள். எந்தைதிறத்தில் அத் தரன்கூறியமொழியும், அன்றி வரன் மொழிந்தகாரியமும், முடியுங்கூறுபாட்டையும் முன்பே குறிப்பாலேநாடி

யுணர்ந்து இனி யாஞ்சேறல் கருமன்றென்றுகருதித் தத்தையை ஸ்ரீதத்த ஹடனே வரவிட்டேனென்க.

கலுழவேகன்வந்தாற் சீவகசரிதைஒன்றுமின்றும். (௩௫௯)

847. எள்ளுநர்கள் சாயவெனதோளிரண்டுநோக்கி
வெள்ளிமலைமுழுதுங்கொடியெடுத்திகலேத்திக்
கள் செய்மலர்மார்பனுறுகாப்பிகழ்தலின்றி
யுள்ளுபொருளெம்முணர்த்தியன் றியுளவேண்டா.

இ - ள். என்னுடைய தோளிரண்டையுநோக்கி இகழ்ந்திருக்கும் பகை வர்சாயும்படி தான்பொருதபோனாயேத்தி மலைமுழுதும் கொடியெடுத்தது ; ஆதலால், தனதுவெற்றியும் தோல்வியும் எனவேயாதலின், இனி மலர்மார் பன், மிக்ககாவலை இகழ்தலின்றித் தானினைத்திருக்கின்ற காரியங்களும் எம் மையறிவித்தல்லது மேல்கினைக்கவும்வேண்டாவென்க. (௩௫௯)

848. ஆம்பொருள்களாகுமதுயார்க்குமழிக்கொண்ணப்
போம்.பொருள்கள் போருமவைபொறியின்வகைவண்ணந்
தேம்புனலைநீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றே
வீங்குபுனல்யாறுமழைவேண்டியறியாதே.

அதுவென்று ஒருமையாற்சுட்டினார், அழிக்கவொண்ணாததன்மையைக் கூறலின். ஆம்பொருள்களாகும், போம்பொருள்கள்போகும் ; அவையிரண் டும் யார்க்குமழித்தலாகாததன்மை இருவினையின் கூறுகியவியல்பு. அங்ஙன மாதலின், தானும் கட்டியங்காரனாக்கத்திற்கும் சச்சந்தனழிவிற்கும் வருந்தா தொழிகவென்க. தேம்புனலை நீர்க்கடலும் சென்றுதரலின்று - உப்புநீராயுடையகடலும் உலகத்தேவந்து இனியநீரைத்தருதல் ஒருகாலத்துமில்லை. என்றது : தீயகுணத்தையுடையோர் பிறர்க்கு இனிமைசெய்யவறியாரென்ற வாறு. எனவே கட்டியங்காரன் எக்காலமும் நமக்குத் தீங்குசெய்வனென் றும், இக்குணத்தால் அவனுக்குக் கேடுவினையுமென்றும் கூறினான் ; “யார் கண்ணு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிறுதிபோல், வேரொடு மரம்பெம்ப விரிகதிர் தெறுதலின்” (கலித். ௧௦.) என்றார் பிறரும். மழையாறு வீங்கு புனல் வேண்டியறியாது - மேகம் யாற்றுக்கு மிக்கநீரைக்கொடுக்க விரும்பி யறியாது ; என்றது : உவர்த்தநீரை நன்னீராக்கி யாற்றிற்குக் கொடுப்பே னென்னுங்கருத்தின்மை மேகத்திற்குஇயல்பென்றவாறு. எனவே நற்குணமு டையோர் எக்காலத்தும் பிறர்க்குஇனிமைசெய்வாராதலின், தான் எக்காலத் தும் பிறர்க்கு இனியவைசெய்கவென்றானும்.

இ - ள். அழிக்கொண்ணாத அது பொறியின்வகைவண்ணம் ; அதுவே யுமன்றிக் கடலும் தரலின்று ; மழையும் வேண்டியறியாதென்று வாசித்தா னென்க.

இனி, “எள்ளுநர்கள்” (காந்த. ௩.௫௫.) என்னுங்கவியளவும் ஓலைப்பாகர மாக்கி, அதுகேட்ட சீவகன்கூறுகின்றானாக்குவாருமுள். இதற்கு இகலேத் திக் கொடியெடுத்ததென்று அவன்வியந்ததற்குத் தான்வென்றானாக்கூறாது ஆக்கமுங்கேடும் பொறியின்வகையென்றானாக்குக; ஆக்கத்திற்கும் அழிவிற்கும் ஆற்றிலேஉவமைகொள்க; கடல்வேண்டாதிருக்கப் புனல் தானேபோனது போம்பொருட்டும், யாறு மேகத்தைவேண்டாதிருக்கப் புனல்தானே நிறைகை ஆம்பொருட்டுமுடிவமை. சென்றுதரல் - போய்க்கொண்டுவருதல்,()

849. மன்பெரியமாமனடிமகிழ்ந்துதிசைவணங்கி
யன்பினகலாதவனைவிடுத்தலாந்தகோதைக்
கின்பநிலத்தியன்றபொருளிரைவயிவை நுங்கோமான்
றந்தவெனச்சொல்லிநனிசாமிகொடுத்தானே.

இ - ள். சாமி, மிகப்பெரியமாமனடியைத் திசைநோக்கிவணங்கி அன்பினால் நீங்காதுநின்ற தரணப்போகவிட்டுத் தத்தைக்கு நுங்கோமான்றந்த இன்பநிலத்திற்கு நனியியன்றபொருள்கள் இவையிவையெனச்சொல்லிக் கொடுத்தானென்க.

இன்பநிலம் - அனுபவிக்குந்துறைகள். அடிவீழ்ந்தும் பாடம். (௩௫௭)

850. குங்குமுஞ்சந்தனமுங்கூட்டியிகொடியா
வெங்கணினமுலையின் மிசையெழுதிவினையாடிக்
கொங்குணம்லர்க்கோதையொடுகுரிசில்செலும்வழிநா
ளங்கணகர்ப்பட்டபொருளாகியதுமொழிவாம்.

இ - ள். குரிசில், கோதையுடையமுலைமேலே எழுதுகொடியாக எழுதி அவனோடேவினையாடிச் செல்லும்பின்னாட்களிலே நகரியின்பிறந்த நீர்வினையாட்டும், பின்னையாடிடத்தாகியதன்மையும் இனிக் கூறுவேமென்றாரென்க.

என்றது, அதுகாரணத்தாற் பின்னையாரிடத்துப் பிறந்தசெய்திகளை, பொருளாகியதென்பது ஒருசொல்லுமாம். (௩௫௮)

௩.—காந்தருவத்தையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆக்ககவி - ௮௫0.

நா ன் கா வ து.

கு ண மா வு ஸ யா ரி ல ம் ப க ம்.

851. காசறுதுறவின்மிக்ககடவுளர்சிந்தைபோல
மாசறுவிசும்பின்வெய்யோன்வடதிசையயணமுன்னி
யாசறநடக்குநாளுளைங்கணைக்கிழவன்வைகிப்
பாசறைப்பரிவுதீர்க்கும்பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்.

அயனமென்னுது அயணமெனப் பாகத்தந்தாற்குறிஞர், செய்யுட்கொல்
லென்று. வைகி - வைக. கூதிர்தொடங்கிப் பாடிவீட்டிலிருந்து இளவேனிற்
கண் இன்பநுகர்த்தற்கு மீள்வராதலின், 'பாசறைப்பரிவுதீர்க்கும்' என்றார்

இ - ள். வெய்யோன், வடதிசைச்செல்வைக்கருதி இருடிகள்கிந்தை
போல மாசற்றவிசும்பிலே குற்றமறநடக்குநாள்களிற் பின்பனிநீங்கும் பங்
குனித்திங்களிலே காமன்றற்கும்படி இளவேனிலைப் பிறப்பித்தானென்க.

“தலைவந்திளவேனில்” (கூந்த. கருசு.) என முன்னிகழ்கின்றதாகக்
கூறியகாலத்தே ஈண்டு நீர்வினையாட்டுகிகழ்கின்றதென்பார், அக்காலத்தைச்
சிறப்பித்துக்கூறுகின்றார். (க)

852. தோடணிமகளிர்போன்றதுணர்மலர்க்கொம்பர்கொம்பி

னாடவர்போலவண்மெடைந்தனவளியிற் கொல்கி

யூடியமகளிர்போலவொசிந்தனவூதிறீர்க்குஞ்

சேடரிற்சென்றுபுல்லிச்சிறுபுறத்தழீஇயதும்பி.

இ - ள். பூவையணிந்த மகளிரையொத்த, கொம்பு; அவரிடத்து ஆட
வரடையுமாறுபோல அக்கொம்புகளிலே வண்டுகளுமடைந்தன; அவ்வாடவ
ரிடத்து ஒல்கிஊடியமகளிரைப்போலே அவ்வண்டின்கனத்திற்கு அக்கொம்பு
கள் ஒருபக்கத்தே தாழ்ந்தன; அவர்சிறுபுறத்தைத்தழுவி ஊடலைத்தீர்த்து
எதிர்முகமாக்கும்பெரியோரைப்போலத் தும்பிகள்சென்று அங்ஙனமுயர்ந்த
சிறுபுறத்தைத்தழுவி ஒக்கநிறுத்தினவென்க.

சிறுபுறம் - உயர்ந்தபக்கம். “சொல்லிய கிளவி யறிவர்க்கு முரிய”
(தொல். பொரு. கற். கட.) என்றலின், அறிவிற்பெரியோரைச் சேடரென்
னார். அளியிற்கு - பிறர்க்கும் இவ்வாறு அருளுளதாமென்று புலவிதுணுக்கத்
தாண்ஊழற்றுமாம். (உ)

வேறு.

853. நானமண்ணியநன்மணமங்கையர்

மேனிபோன்றினிதாய்வினாநாறிய

கானங்காழ்கிலேகமழ்கண்ணிய

வேனிலாற்குவிருந்தெதிர்கொண்டதே.

இ - ன். அங்ஙனம்பூத்தலின், மணஞ்செய்த மகளிர்மேனி போல இனிதாய் வினாநாறியகானம் அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை மேற்கொண்ட தென்க. (ங)

854. கொம்பரின்குயில்கூய்க்குடைவாவியுட்

மெப்பிவண்டொடுதூவழியாழ்செய

வெம்புவேட்கைவிரும்பியவேனில்வர்

தும்பர்நீடுறக்கத்தியல்பொத்ததே.

இ - ன். கொம்பிலே குயில்கூவ எல்லாரும் குடைந்துவினையாடும்வாவி யிலே தும்பியும்வண்டும் தூவழியென்கின்ற பண்ணையுடைய யாழைக்காட்ட எரிகின்ற காமத்தைவிரும்புதற்குக் காரணமான வேனில்வருதலாலே நகரி மேலாகிய துறக்கத்தின்றன்மையை ஒத்ததென்க.

கூய், கூவ.

(ச)

855. நாகநாண்மலர்நாறுகடிநக

ரேகவின்பத்திராசபுரத்தவர்

மாகநந்தமணங்கமழ்யாற்றயற்

போகமேவினர்பூமரக்காவினே.

இ - ன். இணையிலாவின்பத்தையுடைய நகராகிய இராசமாபுரத்தார், யாற்றயலில் மாகநந்திய மணங்கமழ்பூமரக்காவிற்போகத்தை மனத்தாலே பொருந்தினரென்க.

பொழிவுள்துளர்ச்சியை முன்புகருதிப் பின்பு நீர்வினையாடக்கருதுகின் றமை கூறுகின்றார். (ரு)

856. முழுவங்கண்டியிலாதமுதுநகர்

விழவுநீர்வினையாட்டுவிருப்பிறை

றொழுவிற்றோன்றியதோமறுகேவலக்

கிழவன்மூதெயில்போற்கிளர்வுற்றதே.

இ - ன். இவ்வாழ்க்கையாலுண்டான குற்றமற்ற கேவலமடந்தையை யுடைய கிழவனது பொன்னெயில்வட்டம்போல் முதியநகர் நீர்விழவாகிய வினையாட்டில் விருப்பாலே போகலுற்றதென்க

இனி, மூதெயிலுக்குத் திருநாளுக்குப் போவாளைப்போலவென்றுமாம்.

857. வள்ளநீரமங்கையரங்கையா

லுள்ளங்கூரத்திமிர்ந்துருத்திட்டசார்

தள்ளலாயடியானையிழுக்கின

வெள்ளநீர்வளைவெள்ளமுரன்றவே,

இ - ள். ஆரமங்கையரைப்போல்வார், தமதுமனம் களிப்புமிகும்படி அங்கையாலே திமிர்ந்து உருத்தசாந்து பனிநீர் சேராய் யானையடியிழுக்கின; கடலிற்பிறந்த சங்குகளும் வெள்ளமென்னும் எண்ணாக முழங்கினவென்க. (1)

858. க. நீந்துநித்திலவூர் திநிழன்மருப்

பேந்துகஞ்சிகைவையமிளவெயிற்

போந்துகாய்பொற்சிவிகைநற்போதகங்

கூந்தன்மாலேக்குமரிப்பிடிக்குழாம்.

859. உ. ஏறுவாரொலியேற்றுமினோவெனக்

கூறுவாரொலிதோடுகூலேந்துவீழ்ந்

தாறினாற்பொலியஞ்சிலம்பின்னொலி

மாறுகொண்டதொர்மாக்கடலொத்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மாந்தர்நெருக்கத்தைக் கடந்துபோகின்ற முத்தின்பந்தர், மருப்பாற்செய்த உருவுதினாயையுடைய கொல்லாவண்டி, ஒளிபுறப்பட்டு இளவெயிலைக்கெடுக்கும் பொற்சிவிகை, போதகம், பிடித்திரளென்கின்ற இவற்றைத் தாமேயேறுவாரொலி, கூடப்போகின்ற திரள்கூலேந்து அவர் களைக் கூடுதற்குவிரும்பிசின்னு ஏறுவிடுமினென்று கூறுவாரொலி, ஆர்ப் பொலி, சிலம்பொலி, இவ்வோசை நெறியாலே கடலோடு மாறுகொண்ட தோர் கடலொத்தவென்க.

க. கடத்தற்கருமையின், 'நீந்தும்' என்றார்.

(அ - சு)

860. பொன்செய்வேய்த்தலைப்பூமருமண்டல

மின்செய்வெண்குடைபிச்சமிடைந்தொளி

யென்செய்கோவென்றிரிந்ததிழநிலா

மன்செய்மாணகர்வட்டமிட்டிட்டுத்தே.

இ - ள். பொன்னாற்செய்த காம்பிடத்திலவட்டக்குடை, வெண்குடை, பீலிக்குடை, இவைநெருங்குதலின், ஞாயிற்றினொளி, இனி யானென்செய் வேனென்றுகெட்டது; அப்பொழுது பூண்களினொளி நகரெல்லையளவும் வட்டமாக விட்டெறித்ததென்க.

மன் - பெருமை.

(க0)

861. திருந்துசாமரைவீசுவதெண்கடன்

முரிந்தமொய்திறாபோன்றவகிற்புகை

புரிந்ததாமங்களாகவப்பூந்துகள்

விரிந்துவானின்விதானித்ததொத்ததே.

இ - ள். அகிற்புகை, முறுக்கினமாலேகளை ஒவ்வாநிற்கச் சாமரைவீச வன முரிந்ததினையொத்தன; அப்பொழுது துவினப்பூந்துகள் பரந்து வானிலே ஒருமேற்கட்டி கட்டினதன்மையொத்ததென்க. (கக)

862. சோலைசூழ்வரைத் தூங்கருவித்திரண்
மாலைபூர்திகள்வையமிவற்றிடைச்
சீலக்கஞ்சிநற்போதகஞ்செல்வன
நீலமேகநிகாத்தனபோன்றவே.

இ - ள். சோலைமறைத்த மலையினின்றும் தூங்குமருவித்திரள்போலு
முத்தமாலையையுடைய பீலிவேய்ந்த ஊர்திகள் கொல்லாவண்டி இவற்றிற்கு
நடுவே பாகன்பயிற்றின நிலைக்கஞ்சி யானைகள்செல்வன மேகநிகாத்தன
போன்றவென்க. (கஉ)

863. கவழங்குவங்கக்கலிங்கக்கடகமு
மழுங்குமார்தர்க்கணிகலப்பேழையுந்
தழங்குவெம்மதுத்தண்டிந்தலைத்தலைக்
குழங்கன்மாலையுங்கொண்டுவினாந்தவே.

864. உ. வாசவெண்ணெயும்வண்டிமிர்சார்தழும்
பூசுசுண்ணமுமுண்ணுமடிசிலுங்
காசில்போகக்கலப்பையுங்கொண்டவண்
மாசின்மாசனம்வாயின்மதித்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மரக்கலத்தில்வந்த கலிங்கமும் கலமுமென்க.

இ - ள். மாசனம், பிறர்க்குக்கொடுக்கும் புடைவைப்பெட்டிகளையும்,
அணிகலங்கெடுத்தலையுடையார்க்குக் கொடுத்தற்கு அணிகலப்பெட்டிகளையும்,
மதுப்பெய்து முழங்குகின்ற மூங்கிற்குழாய்களையும், மாலையையும்
இடந்தோறும் இடந்தோறங்கொண்டு, எண்ணெய்முதலியவற்றையும் போ
கத்திற்குரிய யாழ்முதலியவற்றையுமிட்ட பெட்டிகளையுங்கொண்டு, வினாந்து
அந்நகரின்வாயிலிலே நெருங்கினவென்க. (கங - ச)

865. பாடலோசையும்பண்ணொலியோசையு
மாடலோசையுமார்ப்பொலியோசையு
மோடையானையுரற்றொலியோசையு
மூமிபோயுயர்வானுலகுற்றவே.

இ - ள். அப்பொழுது, பாடுதலாற்பிறந்தவோசையும், யாழ்வாசித்த
லாற் பிறந்தவோசையும், ஆடுதலாற்பிறந்த இயங்களினோசையும், ஆரவார
மொலிக்கின்றவோசையும், யானைபிளிறுகின்ற முழக்கினூற்பிறந்தவோசை
யும் தம்மிற்கலந்துபோய் வானுலகச்சேர்ந்தவென்க. (கடு)

866. பூக்கணீர்விளையாடியபொன்னுல
கோக்கநீள்விசம்பூடறுத்தொய்யென

வீக்கமாநகர்வீழ்ந்ததுபோன்றவண்
மாக்கண்மாக்கடல்வெள்ளமடுத்ததே.

இ - ள். பொன்னுலகு பூக்களையுடைய நீரிலே விளையாடவேண்டி
விசும்பைஊடறுத்துவந்து நில்த்திலே விரையவீழ்ந்த தன்மைபோலே மாக்க
ளாகியபெரியகடல் மாநகரில் வாயிலைக்கடந்து செல்கின்ற அவ்விடத்தில்
வெள்ளத்தைநோக்கி முகஞ்செய்ததென்க. (கங்)

867. மின்னுவாட்டடங்கண்ணியர்வெம்முலைத்
துன்னுவாட்டந்தணித்தலிற்றாநிறத்
தன்னவாட்டத்தணிமலர்ப்பூம்பொழி
லென்னவாட்டமுமின்றிச்சென்றெய்தினார்.

மின்போலுமிடையை, 'மின்' என்றார். வாட்டமும், உம்மை - இசை
நிறை. என்ன எய்தினாரென்க. இனி, என்னவாட்டமுமெனக் கூட்டி,
கண்ணியர், தம்முலைநெருங்குதலின், தமக்குப்பிறந்தவாட்டத்தினைத் தாம்
பொறுத்தலின் மேல் ஒருவாட்டமுமின்றி அன்னவிளையாட்டையுடைய
தொருபொழிலிலே சென்று எய்தினாரென்றுமாம். (கங்)

இ - ள். வெம்முலைநெருங்குதலால் தமக்குவருகின்ற வருத்தத்தினை
வாட்டடங்கண்ணியருடைய மின்போலுமிடைபொறுத்தலின், அவர் ஊர்தி
களினின்றும்பிழிந்து வாட்டமின்றி நடந்துசென்று, இஃது அன்னங்களின்
விளையாட்டினையுடையதொரு பொழிலென்றுகூறும்படி அப்பொழிலைச்சேர்ந்
தாரென்க.

868. அள்ளுடைக்குவளைக்கயநீடிய
கள்ளுடைக்கமுரீர்ப்புனற்பட்டமும்
புள்ளுடைக்கனியிற்பொலிசோலையு
முள்ளுடைப்பொலிவிறொருபாலெலாம்.

அள்ளிக்கொள்ளுந்தன்மையையுடைய கயம். நீடிய புனற்பட்டம் -
நீரோட ஓடை. கனியாற் பொலிந்த புள்ளுடைச்சோலை. இஃது ஆற்றங்
கரை.

இ - ள். அப்பொழிலில், ஒருபாலெல்லாம், கயத்தையும் பட்டத்தை
யும் சோலையையும் உள்ளேயுடைத்தான பொலிவிறென்க. (கஅ)

869. செம்புறக்கனிவாழையுந்தேன்சொரி
கொம்புறப்பழுத்திட்டனகோழரை
வம்புறக்கனிமாத்தொடுவார்களைப்
பைம்புறப்பலவிறொருபாலெலாம்.

இ - ள். ஒருபாலெல்லாம், சிவந்தபுறத்தையுடைத்தாய்க் கனிகின்ற
வாழையினையும், கொழுவிய அரையினையுடைத்தாய்ப் புதுமையுறக்கனி
கின்ற மாவினையும், கொம்புறப் பழுத்துத் தேன்சொரி கூளையை இட்டனவா
கிய பைம்புறப் பலவினையுமுடைத்தென்க. (கக)

870. கள்ளவானரமுங்கன்னியூகமுந்
துள்ளுமானெடுவேழத்தொகுதியும்
வெள்ளையன்னமுந்தோகையும்வேயந்தவ.
ணுள்ளுமாந்தரையுள்ளம்புகற்றுமே.

இ - ள். அப்பொழிலிடம், வானரத்தையும் கருங்குரங்கையும் மாணியும் வேழத்திரனையும் அன்னத்தையும் மயிலையுமணிந்து, துணையகினைப்பாரா நெஞ்சவிரும்பப்பண்ணுமென்க. (உ௦)

871. கோக்கணங்கொத்தேந்தியவேலென
நோக்கணங்கனையார் துகர்வேய்தலிற்
முக்கணங்குறையுந்தடந்தாமரைப்
பூக்கணம்பொழிற்பட்டதுபோன்றதே.

இ - ள். அங்ஙனம் புகற்றுதலின், வேலெனநோக்குகின்ற நோக்கினை யுடைய அணங்கனையார் கணவரிடத்து துகர்ச்சியால் அவயவங்கள் செவ்விபெறுதலின், அவருறைவிடம், எல்லாரிடத்தினும் சென்றுச்சேரும் திருத்தங்கும் தாமரைப்பூக்கணம் ஓடையையொழிய ஒருபொழிலிலேயுண்டான தன்மையையொத்ததென்க.

முகமுதலியன தாமரைக்குவமை. நோக்குதலால் அணங்கனையாருமாம். (உ௧)

872. கூறப்பட்டவக்கொய்ம்மலர்க்காவக
மூறித்தேன்றுளித்தொண்மதுவார்மண
நாறிநான்மலர்வெண்மணற்றாய்கிழ
நேறித்தெண்கயம்புக்கதுபோன்றதே.

இ - ள். முற்கூறிய காவினுள்ளாகியவிடம், வைத்ததேன் ஊறித் துளித்துப் பூவினின்றும் வர்கின்ற மதுமணநாறி மணலதாய் நிறுத்தெளிந்து இக்குளர்ச்சியாலே கயத்திலேபுக்கிருந்தாற்போன்றிருந்ததென்க. (உ௨)

873. காவிற்கண்டத்திவைவளைத்தாயிடை
மேவிவிண்ணவரமங்கையர்போன்றுதம்
பூவையுங்குளியும்மீழ்நற்புருந்
தாவியந்துகிலாரமார்தார்களே.

இ - ள். பாலாவிபோலும் துகிலையுடைய குணமாலையும் சுரமஞ்சரியும், அந்த உள்ளாகியகாவிலே திவையவைத்து அகினுள்ளே மிழ்நற்புருந்து அரமங்கையர்போன்று மேவியிருந்தாரென்க. (உ௩)

874. க. பெளவநீர்ப்பவளக்கொடிபோல்பவண்
மௌவலங்குழலாச்சுரமஞ்சரி
கொவ்வையங்கனிவாய்க்குணமாலையோ
டெவ்வந்தீர்த்திருந்தாளி துகூறினாள்.

875. உ. தாமஞ்சூடிய தூத்துகிலேந்தல்குற்
 ருமஞ்சூடியவேற்றடங்கண்ணினு
 னுமஞ்சூடியநன்னுதனீட்டினுள்
 காமஞ்சூடியகண்ணொளிரசண்ணமே.
 இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. எவ்வந்தீர்த்திருந்தாள் - முன்பு ஒருவெறுப்புமின்றியிருந்தவள்.

உ. அல்குலினையுடைய கண்ணினுள் - குணமாலே.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தகாலத்தே குணமாலையொரு சமந்த மாலையென்னுஞ்சேடி எல்லாரும் விரும்புந்தன்மையை மேற்கொண்ட சண்ணத்தை நீட்டினுள்; அதுகண்டு, கொடிபோல்பவள் குழலாள் சுரமஞ்சரி, அவள் குணமாலையுடனே இவ்வார்த்தையைக் கூறினாளுன்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உச - ௫)

876. சுண்ணமென்பதொர்பேர்கொடுசார்சூழல்
 வண்ணமாலே துசுப்புவருத்துவா
 நெண்ணிவந்தனகூறிவையோவென
 நண்ணிபாலையநக்கனென்பவே.

இ - ள். குழலினையும் துசுப்பினையுமுடைய மாலாப், இவை சுண்ணமென்பதொருபெயரை ஏற்படுத்தொண்டு நின்னை வருத்துவாந்கருதி வந்தனவோவென்றனுதி அவனைத்தான் நக்காள்; நகரு, சொல்லின், என்னுடையசுண்ணங்களைச் சொல்லாயெனச் சொன்னாளுன்க. (உசு)

877. பைம்பொனீளுலகன்றியிப்பார்மிசை
 யிம்பரென்சுண்ணமேய்ப்பவளவெனிற்
 செம்பொற்பாவையன்னுய்செப்புநீயெனக்
 கொம்பனாளுங்கொதித்திதுகூறினாள்.

இ - ள். அதுகேட்டகுணமாலே, பாவையன்னும், தேவருலகினன்றி இவ்வுலகில் இவ்விடத்து என் சுண்ணத்தையொப்பன வேறுசிலசுண்ணமுளவென்று அறிவோர்கூறின், நீயும் இப்பொழுது நின் சுண்ணத்தையும் இதற்கொக்குமென்று கூறுவாயாகவென்கூற, அதுபொருதே சுரமஞ்சரியும் கொதித்து இதனைக்கூறினாளுன்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உசு)

878. சுண்ணந்தோற்றனந்தீம்புனலாடல
 மெண்ணில்கோடிபொன்னீதும்வென்றாற்கென
 வண்ணவார்சூழலேழையர்தம்முனே
 கண்ணற்றார்கமழுகண்ணத்தினென்பவே.

தோற்றனம், வினையெச்சமுற்று.

இ - ன். சுண்ணந்தோற்றுப் புனலாடவுங்கடவேமல்லேம் ; மாற்றற்ற பொன் கோடியென்னுமிலக்கத்தை அருகனுக்குக்கொடுக்கக்கடவேமென்று கூறினான் ; அங்ஙனங்கூறவே ஏழையிருவரும் சுண்ணங்காரணத்தால் நட்புக்குலந்தாரென்க. (௨௮)

வேறு.

879. மல்லிகைமாலையணங்கமழ்வார்குழற்
கொல்லியல்வேனெடுங்கண்ணியர்கூடிச்
சொல்லிசைமேம்படுசண்ணவுறழ்ச்சியுள்
வெல்வதுகுதெனவேண்டிவிடுத்தார்.

கொல் - கொற்றொழில்.

இ - ன். மாலையினையும் குழலினையுமுடைய இருவருங்கூடிச் சுண்ணத்தினது மாறுபாட்டிலே வெல்லுமது நமக்குச் சொல்லும் புகழ்மேம்படும் வெற்றியென்று அவ்வெற்றியைவிரும்பி அவற்றைக்காட்டுதற்குப் போக விட்டாரென்க. (௨௯)

880. இட்டிடையாரிருமங்கையரேந்துபொற்
றட்டிடையந்துகின்முடியதன்பினர்
நெட்டிடையீந்துபுசென்றனர்தாமரை
மொட்டனமென்முலைமொய்குழலாரே.

இட்டிடையார் - குணமாலையும் சுரமஞ்சரியும். இருமங்கையர் - கனகபதாகையும் மாலையும். மொய்குழலார் - சிலசேடியர்.

இ - ன். இட்டிடையாருடைய மொய்குழலார், சுண்ணத்தினைத் தட்டிடையிட்டுத் துகிலான்முடிக்கொண்டுசெல்ல, அதன்பின்னே இருமங்கையரும் அவைகாட்டுதற்குக் கூடச்சென்றாரென்க. (௩௦)

வேறு.

881. சீர்தங்குசெம்பொற்கொடிமல்லிகைமாலேசேர்ந்து
வார்தங்குபைம்பொற்கழன்மைந்தர்கைக்காட்டமைந்த
ரேர்தங்குசண்ணமிவற்றின்னலம்வேண்டின்வெம்போர்க்
கார்தங்குவண்கைக்கழற்சீவகற்காண்மினென்றார்.

சீர்தங்கு, அடை. செம்பொற்கொடி - கனகபதாகை. மாலையென்னும் பெயர்க்கேற்ப மல்லிகையடைகூறினார்.

இ - ன். கொடியுமாலையுஞ்சேர்ந்து மைந்தர்கையிலே அவற்றைக் காட்ட, அவர் கூறுவார் : இவ்விரண்டும் நல்லசுண்ணம்; இவற்றின் நன்மை அறியவிரும்பிற் போரினையும் கையினையும் கழலினையுமுடைய சீவகனைக் காண்பீராகவென்றாரென்க. (௩௧)

882. வாண்மின்னுவண்கைவடிநூற்கடற்கேள்விமைந்தர்
தாண்மின்னுவீங்குகழலான்றனைச்சூழமற்றப்

பூண்மின் னுமார்பன் பொலிந்தாங்கிருந்தான் விசும்பிற்
கோண்மின் னுமின் சூழ்குளிர்மாமதித்தோற்றமொத்தே.

வாள் மின்னுதற்குக் காரணமான கை. மைந்தர் - தோழரும் நபுலவி
புலரும். வீக்குகழல், விகாரம். கழலான் - நந்தட்டன். அப்பூண்மின்னு
மார்பனென்றது, முன்னிற்கவியில் அவர்கூறியசீவகனை.

இ - ள். அப்பூண்மின்னுமார்பன், அவர்செல்கின்றபொழுது, மைந்தர்
கழலான் இவர்கள் தன்னைச்சூழ அப்பொழிலிடத்தே பொலிவுபெற்று விசும்
பிலே கோண்மினும் மின்னுமினுஞ்சூழப்பட்ட மதித்தோற்றம் ஒத்திருந்தா
னென்க.

ஞாயிறுபோல்வானைக் கலையைத்தோற்றவிப்பதாக இருத்தலின்,
ஈண்டு மதியை உவமைகூறினார்; “பன்மீ னடுவட்பான்மதிபோல, வின்
னகையாயமோ டிருந்தோற் குறுகி” (சிறுபா. உசுசு - உஉ௦.) என்றார் பிற
ரும். இமாகு கேதுக்களையொழிந்த ஏழுகோளுஞ்சூழப்பட்ட தொருமதி, இல்
பொருளுவமை. தோழர்நால்வரும் தம்பிமார்மூவரும் கோண்மினவக்குமை.
மின்னுமினுக்கு ஒழிந்ததோழருவமை. இனி, ஞாயிறுந்திங்களுந் தனக்குவ
மையாதலின், ஒழிந்த ஏழுகோளுமாம். இனி, கழலானாகிய மார்பனென்
பாருமுளர்.

(௩௨)

வேறு.

883. க. காளைசீவகன்கட்டியங்காரனைத்
தோளையீர்த்திடவே துணிவுற்றநல்
வாளாவவ்விசுண்கண்ணியர்வார்கழற்
றானையேத்துபுதங்குறைசெப்பினார்.

884. உ. சுண்ணநல்லனசூழ்ந்தறிந்தெங்களுந்
கண்ணல்கூறடியேங்குறையென்றலுங்
கண்ணிற்கண்டிவைநல்லகருங்குழல்
வண்ணமாலையினீரெனக்கூறினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. செய்நன்றியறிந்து கைம்மாறுசெய்யக்கருதுதலும், பகைவர்செய்த
தீங்குகுறித்து அவர்க்குத் தீங்குசெய்யக்கருதலும் அரசுநீதியென்பதுதோன்ற,
‘தோளையீர்த்திடவே துணிவுற்றவான்’ என்றார்; “ஆதியாயவரும்பகைநாட்டு
தல்” (விம்லை. ௩௨.) என்றார்மேலும்.

உ. ‘இவைநல்ல’ என்றது, குணமாலையென்கதை. அவர்க்கு இரண்
டும் நன்றென்றாற்போலிருந்தது. பலவுங்கூட இடித்தலின், இவையெனப்
பன்மையாற் கூறினான்.

இ - ள். கண்ணியர் அவன்றானை ஏத்தாரின்று, அண்ணலே, இச்சுண்
ணங்களைச்சூழ்ந்தறிந்து இவற்றில் நல்லனவற்றை எங்கட்குக்கூறென்று தம்
குறை செப்பினார்; அங்ஙனம் அடி யேங்குறையிதுவென்று அவர்கூறினவள
விலே, கண்ணுலேபார்த்து, மாலையினீர், இவை நல்லனவெனக் கூறினா
னென்க.

(௩௩ - ச)

885. க. மற்றிம்மாநகர்மார்தர்களியாவரு
முற்றுநாறியுங்கண்டுமுணர்ந்திவை
பொற்றசண்ணமெனப்புகழ்ந்தார்நம்பி
கற்றதும்மவர்தங்கனொடேகொலோ.

886. உ. ஐயனேயறியும்மெனவந்தனம்
பொய்யதன்றிப்புலமைநுணுக்கி
நொய்திற்தேர்ந்துநாநூற்கடலென்றுதங்
கையினுற்றொழுதார்கமழ்கோதையார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். கோதையார், கின்னையொழிய மக்களெல்லாரும் தீண்டியும்
மோந்தும் நோக்கியும் ஆராய்ந்து வேறுபாடுகூறாது இவை நல்லசண்ண
மென்று புகழ்ந்துவிட்டார்; நீகற்றதும் அவர்தங்களுடனன்றே, ஆதலின்,
நூற்கடலே, இவற்றின்வேறுபாடு சீவகனேயறியுமென்று பிறர்கூறக்கேட்டு
வந்தேம்; அவர்கூறியவார்த்தை மெய்யாம்படி கின்னறிவைக் கூரிதாக்கி
ஆராய்ந்து கடிதாகவுளையென்று தொழுதாரென்க.

நாறியெனவே மோந்துணர்ந்ததாம்.

(நட - கூ)

887. நல்லசண்ணமியவையிவற்றிற்சிறி
தல்லசண்ணமதற்கென்னையென்றேற்
புல்லுகோடையபொற்புடைப்பூஞ்சண்ண
மல்லசீதஞ்செய்காலத்தினுவே.

இ - ள். இவை நல்லசண்ணம்; இச்சண்ணம் இவற்றிற் சிறிதுநல்ல
வல்ல; அதற்குக் காரணம் எங்ஙனையென்று கேட்டீராயின், பொற்புடைச்
சண்ணமானவை கோடையிலிடித்தவை; நல்லவல்லாதவை மாரியிலிடித்த
வையென்றென்க.

(நட)

888. வாரம்பட்டுழித்தீயவுநல்லவார்
தீரக்காய்ந்துழிநல்லவுந்தீயவா
மோரும்வையத்தியற்கையன்றோவென
வீரவேனெடுங்கண்ணிவிளம்பினார்.

நம்மிலே இதனை ஓர்ந்துபாருமென முன்னிலைப்பன்மையாக்கினார்;
'ஓரும்' என்னுமுற்றுச்சொல், "பல்லோர் பார்க்கை முன்னிலை தன்மை"
(தொல். சொல். வினை. நட.) என்றகுத்திரத்தில் விளக்கின நிகழ்கால உம்மீ
றன்றி எதிர்காலமுணர்த்தும் முன்னிலைப்பன்மையாகலின். இஃது ஒருவ
ரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி.

இ - ள். கனகபதாகை, ஒருவர்மேல் அன்புற்றகாலத்து அவர்செய்யும்
நீங்குகளும் நல்லனவாம்; அன்பின்றியிருந்தகாலத்து அவர்செய்யுநன்மைக
ளும் தீயவாம்; இஃது உலகத்தியல்பன்றோ; இதனை நம்மிலே ஓர்ந்துபாரு
மென்றுகூறிப் பின்னும் ஒருமொழியினம்பிள்ளென்க.

(நட)

889. உள்ளங்கொள்ள வுணர்த்தியபின்னலால்
வள்ளனீங்கப்பெரூய்வளைத்தேனெனக்
கள்செய்கோதையினாய்கரிபோக்கினும்
மெள்ளிநெஞ்சிற்றெளிகெனச்செப்பினான்.

இ - ள். வள்ளலே, என்னெஞ்சு நீகூறிய தீங்குகளைக் கைகொள்ளும்
படி அறிவித்தபின்னரல்லது போகப்பெரூய்; நின்னையான் தடுத்தேனென்று
அவள்விளம்பினாள்; அதுகேட்டு, அவனும் கோதையினாய், சான்றாலுணர்த்தி
னால் நெஞ்சாலே ஆராய்ந்துதெளிகவென்று கூறினெனக்க.

போக்குதல், “நூலாற்போக்கினான்” என்றற்போல் உணர்த்தன்மேற்று.

890. கண்ணின்மார்தருங்கண்ணிமையார்களு
மெண்ணினின் சொலிகந்தறிவாரிலை
நண்ணுதிஞ்சொனவின் மபுள்ளாதியா
வண்ணனீக்கினஃதொட்டுவல்யானென்றாள்.

இ - ள். அண்ணலே, எண்ணின், நின்சொல்லை மக்களினும் தேவரி
னும் கடந்தறிவாரில்லை; ஆதலின், அவர்கனையொழியத் தம்மினத்தில் ஒன்
றையொன்றழைத்தசொல்லையறிந்து அதிலேபயின்ற பறவைமுதலாக இத
னைத் தீதென்றுநீக்குமாயின், அதனைப் பொருந்துவேனென்றாளென்க. (1)

891. காவில்வாழ்பவர்தால்வருளர்கரி
போவர்பொன்னையாயெனக்கைகொழு
தேவலெம்பெருமான்சொன்னவாமென்றாள்
கோலவந்தித்திலமென்முலைக்கொம்புனாள்.

நால்வரென்று உயர்திணையாற்கூறுதல், “ஒருவரைக்கூறும்” (தேரில்.
சொல். கிள. உள.) என்னுஞ்சுத்திரத்து ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க.

இ - ள். அங்ஙனம் உடன்படுதலிற் சேவகனும், பொன்னையாய், கா
விலேவாழ்வன நான்குசாதியுள், அவை நடுவாயுணர்த்துமெனக்கூற, கொம்
பனாள், எம்பெருமான் அருளிச்செய்தபடியாயித்தன்மை ஆமென்றாளென்க.

“ஏவன்முரணும்” என்றற்போல.

(சக)

892. க. மங்கைநல்லவர்கண்ணுமனமும்போன்
மெங்குமோடியிடறுஞ்சரும்புகாள்
வண்டிகாண்மகிழ்தேனினங்காண்மது
வுண்டுதேக்கிடுமொண்மிஞ்ஹீட்டங்காள்.

893. உ. சோலைமஞ்ஞைசுரமைதன்சுண்ணமு
மாலையென்னுமடமயில்சுண்ணமுஞ்
சாலநல்லனதம்முளுமிக்கன
கோலமாகக்கொண்டிண்மினெனச்சொன்னான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

கண்ணுமனமும்போன்று சேர்ந்து எங்கும் கடிதாக ஓடித் தட்டித்திரியும் சுரும்புகள், மிஞ்றுகாளென்க. மிஞ்ற்றிற் சுரும்புசிறத்தலின், அதனை முற்கூறினர். கண்ணென்றுழிச்செல்கின்ற மனத்தோடே உவமித்தலின், இது கிரணிறை; இவை எல்லாமணத்திலும் செல்லும். மதுவுண்டு மகிழ்கின்ற வண்டுகள், மதுவுண்டுதேக்கிடுகின்ற தேன்காளென்க; இவை நல்லமணத்தேசெல்லும். சுரும்புமுதலியன கூறும்பாஷையைச் சீவகனுணர்ந்திருத்தலின், அதனால் அவற்றை அழைத்தானென்றுகொள்க; விக்கிரமாதித்தன் எறும்பின்பாஷையையறிந்தானென்று கதைகூறுகின்றமையின். “தாதுண்மும்பிபோது முரன்றங்கு” (மது. சுருடு.) என்றும், “இரங்குகை மிஞ்றொடு தும்பிதா தூத” (கலீநீ. ஈக.) என்றுங்கூறுதலின், தும்பியதுகனையாம், இந்நான்குமென்க; “நண்டுத் தும்பியு நான்கறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே” (தோல். பொரு. மர. ஈக.) என்று தும்பிக்குச் செவியின் நெனவே இவற்றிற்கும் செவியின்முமாதலாலே வருத்தமிருதியான் இவற்றைநோக்கி வானாகூறியதன்றி வேறன்று; இவை ஈண்டுவந்து கரிபோதலில்; கேள்வியில்லனவருதலென்னை? என்பதுகடா; அதற்குவிடை: ஆசிரியர், ‘நண்டுத்தும்பியும்’ என்று தும்பியைப் பின்வைத்தது, மேல் வருஞ்சூத்திரத்தின், “மாவு மாக்களு மையறி வென்ப” என்ற ஐயறிவு இதற்குமேறுதற்கென்றுணர்க; இதனை வாராததனால் வந்ததுமுடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற்கொள்கவென்று ஆண்டு உரைகூறிப்போந்தாம்; அதுவே ஆசிரியர்கருத்தென்பது சான்றோருணர்ந்தன்றே, “பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வநிந்த, தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி, மணிநா யாத்த மாண்வினைத் தேரின்” (அகநா. ச.) என்று அப்பொருடோன்றக்கூறியதென்றுணர்க. இக்கருத்தான் இவரும் செவியுணர்வுண்டென்றுகூறினர்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனங்கூறுமளவில், சுரும்புகள், மிஞ்ற்றிட்டங்காள், வண்டுகள், தேன்காள், நீர்வம்மினெனவிளித்து, வந்தபின்னர் அவற்றைநோக்கி, சுரமஞ்சரிசுண்ணமும் குணமாலேசுண்ணமும் மிகவுநல்லனவாயினும் இவற்றில் நல்லனவற்றை நன்றாகக்கொண்டு உண்மினென்று கூறினென்க.

இங்ஙனங்கூறுது தான்கற்ற விஞ்சையின் ஆணையாற் கேள்வியுணர்வு பிறப்பித்தானெனின், அவை கரிபோதலாகாவாம்; “எண்ணி னின்சொலிகத்தறி வாரிலை” (குணமா. ௪௦.) என்றலின். வெருதிருத்தற்கு இருவரையும் மயிலென்றான். (ச௨ - ௩)

894. வண்ணவார்சிலைவள்ளல்கொண்டாயிடை
விண்ணிறுாவிபிட்டான்வந்துவிழ்ந்தன
சுண்ணமங்கைசுரமையமாலைய
வண்ணவண்டொடுதேன்கவாந்துண்டவே.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவள்ளல், இரண்டனையும் இரண்டுகையிலுங்கொண்டு ஆகாசத்தே தூவினானாக, அப்பொழுது அவற்றின் மேற்சென்ற

சுரும்பும் மிளிறும் இவை தீயவென்று உண்ணாதுபோதலின், சுரமைசுண்ணம் நிலத்தேவீழ்ந்தன. மாலைசுண்ணத்தை அவற்றின்மேற்சென்ற வண்டும் தேனும் விரும்பியுண்டனவென்க.

தூவிவிட்டான், ஒருசொல். சுரும்பும் மிளிறும் ஒருகுணத்தவாதலின், சேர்ந்து ஒருகையைநோக்கின. மற்றையன ஒருகுணத்தவாதலின், சேர்ந்து மற்றைக்கையைநோக்கின. உண்ணாமல்வந்தவற்றிற்கு வையாமல் இவை உண்டலிற் கடிதுண்டனவென்பதுதோன்ற, ‘கவர்ந்து’ என்றார். (சச)

895 தத்துநீர்ப்பவளத்துறைநித்திலம்

வைத்தபோன்முறுவற்றுவர்வாடினீ

ரொத்ததோவெனநோக்கிநுநங்கைமார்க்

சூய்த்துமைம்மினிவ்வண்ணமெனச்சொனான்.

பவளத்தே உறைவன சில நித்திலத்தைக் கொண்டெவந்து வைத்தாற்போலும் வாயினீரென்க; வேட்கைநிகழாதவிடத்து மகளிராயினாள் சிறப்பித்துக்கூறல் இயல்பென்பதுதோன்ற, இருவரையும் சிறப்பித்துக்கூறினான். தான் நோக்கியநோக்கந்தானே யான்கூறியநடுவுநிலைமை நுமக்குப் பொருந்திற்றோவென்றுகூறும்படியாக அவர்களைப் பார்த்தானென்க.

இ - ள். அங்ஙனம் அவையுண்டபின்பு அவன் நோக்கி, வாயினீர், நங்கைமார்க்கு யான் தேற்றினமுறைமையை மனங்கொள்ளும்படி கூறுவீரென்றென்க. (சடு)

896. நீலன்குடெளித்துநிறங்கொளீஇக்

கோலமாகவெழுதியபோற்குலாய்

ஞாலம்விற்கும்புருவத்துநங்கைகண்

போலும்வேலவனேபுகழ்ந்தேனென்றான்.

இ - ள். நீலமணியைக்கரைத்து நிறங்கொளுத்தி எழுதினற்போலவளைந்து உலகைத் தமக்கு விலையாகவிற்கும் புருவத்தினையுடைய சுரமஞ்சரி கண்போல் தப்பாதவேலவனே, நீ தேற்றினமுறைமையை யான் உடம்பட்டுப் புகழ்ந்தேனென்றென்க.

இஃது, இவற்கு வேட்கைநிகழ்வதுகருத்தாகக் கூறினான்; அது மேல், “என்மனத்தினுள்ளன” (சுரமநீ. கஉ.) என்பதனுணர்சு. (சக)

வேறு.

897. சோலையஞ்சுரும்பிற்சுண்ணந்தேற்றியதோன்றறன்னை

வேலையம்படுத்தகண்ணாத்தொழுதனர்விறாந்துபோகி

மாலைக்குவென்றிகூறமழையிடிப்புண்டோர்நாக

மாலையத்தழுங்கியாங்குமஞ்சரியவலமுற்றான்.

சுரும்பு உண்ணாதுபோகவே சுண்ணத்தின்றீங்குவெளிப்படலின், அதன்றேற்றியவென்றார். இது வெதிரேகம். மிளிறிற் சுரும்புகிறத்தலின்,

அதனைக்கூறினர். முன்னும் அதுநோக்கியன்றே கண்ணென்றுழிச்செல்
கின்ற மனத்தோடே அதனை உவமித்தது. முன்னர் வண்டெந்தேனுமுண்ட
வென்றது அந்நுவயம்.

இ - ன். சுரும்பாற்றேற்றியதோன்றலை வேலோவென்று ஐயப்படுத்
தினகண்ணார் தொழுதனராய் வினாந்துபோய்க் குணமலைக்கு வென்றிகூற,
அதுகேட்டுச் சுரமஞ்சரி ஒருநாகம் இடிப்புண்டு தானுறைகின்றவிடத்தே
வருந்துகின்றாற்போல வருத்தமுற்றானென்க.

ஆலயமென்றது, கன்னியாமாடத்திருத்தற்கு.

(சஎ)

வேறு.

893. திங்களங்கதிர்செற்றுழக்கப்பட்ட
பங்கயப்படுவொத்துனைபாவாய்
நங்கையென்னொடுமையாய்நனியொல்லே
யிங்கணைந்நடிவீழ்ந்திரந்திட்டாள்.

இ - ன். திங்களின்கதிருழக்கப்பட்ட தாமரைமலையெயொத்து இவ்
விடத்தே மிகவும் வருந்துகின்றபாவாய், நங்காய், கடுக என்னுடனே முன்பு
போலே நகையாடி உரையாயென்றிரந்தாள், குணமாலையென்க.

ஒத்துனை - ஒத்தாயென்றுமாம்.

(சஅ)

899. மாற்பமொன்றுரையாண்மழைவள்ளென்
னேற்றசண்ணத்தையேற்பிலவென்றசொற்
ரோற்றுவந்தென்சிலம்படிக்கைதொழ
நோற்பனோற்றனைநீயெனவேகினான்.

இ - ன். கின்மேல்விருப்பினால் எனது நல்சண்ணத்தைத் தீதென்ற
வாசியறியாதான், இனி என்னையும்விரும்பித் தானேவந்து அக்ஃகாலத்துச்
சொல்லுஞ்சொல்லுட்படத் தோற்றுச்சொல்லி என்னடியைத் தொழுப்படி
நோற்பேன்; அவன் கின்னவிரும்புதற்கு நீ முன்னேநோற்றாயென்று தன்
குறிப்புக்கூறுப்படி குணமாலையெனக்கி அவனாரையென்றதற்குத் தானு
ரையாளாய் ககினானென்க.

இஃது உட்கோள். “பெருமையு முரனு மாதே மேன” (தொல்.
பொரு. கள. எ.) என்பதனால் தன்வேட்கைமறைத்தான். “தீண்டிலே னாயி
னுய்யேன், சேறடி பரவ வந்தே னருளெனத் தொழுது சேர்ந்து” (சுரமஞ்.
சுஅ.) என மேற்கூறலின், ஈண்டுச் சொற்றோற்றுஅடிதொழுவென்றுகருதின
னென்றார். இக்கூறுத்து, அங்ஙனமுடிக்கன்ற ஊழால் இவட்குநிகழ்ந்தது. ()

900. கன்னிமாநகர்க்கன்னியர்கூழ்தரக்

கன்னிமாடமடையக்கடிமலர்க்

கன்னிநீலக்கட்கன்னிநற்றாய்க்கவன்

கன்னிக் குற்றதுகன்னியர்கூறினர்.

இ - ள். அங்ஙனமேகிய புதிய நீலமலர்போலுங்கண்ணினையுடைய கன்னி, கன்னியர்குழச்சென்று அழிவில்லாதநகரிற் கன்னிமாடத்தைச் சேர்ந்தாளாக, அவள்நற்றாயாகிய சுமதி நீராடாதுவருதற்குக் காரணங் கேட்டவட்கு அக்கன்னிக்குப்பிறந்த வருத்தத்தைச் சூழ்ந்தகின்ற அக் கன்னியர் கூறினொருன்க.

அவள்நற்றாய்க்கென்க.

(௫௦)

901. க. கண்கள்கொண்டகலப்பினவாயினும்
பெண்கள்கொண்டவிடாபிறசெற்றமென்
றெண்களுளவடாயவடந்தைக்குப்
பண்கொடேமொழியாற்பயக்கூறினாள்.

902. உ. விண்ணிற்றிங்கள்விலக்குதன்மேயினு
ரெண்ணதும்மகளெண்ணமற்றியாதெனிற
கண்ணினுடவர்க்காணினுங்கேட்பினு
முண்ணலேனினியென்றுரையாடினாள்.

903. ஈ. இன்றுநீர்வியையாட்டினுளேந்திழை
தொன்றுசுண்ணத்திறோன்றியவேறுபா
டின்றெனவிக்கொர்கூற்றமெனரையா
நின்றுநீலக்கணித்திலஞ்சிந்தினாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. பெண்கள், சாதிப்பன்மையுணர்த்திற்று.

உ. மற்று, அசை.

ஈ. தொன்றுவேறுபாடு - ஊழினால்வந்த வேறுபாடு.

இ - ள். ஒண்களுளாகிய அவளுடையதாய், கண்கள் ஒன்றன்ருறிப் பினை ஒன்று தப்பாமற்கொண்டகலப்பினவாயினும் வேறாகப் பெண்கள் தம் மனத்திற்கொண்ட செற்றங்களைவிடாவென்று தானுட்கொண்டு, அவடந்தை ருபேரதத்தனுக்கு தும்மகளெண்ணம் விண்ணிலேதிரியுந்திங்களைத் திரியாமல் விலக்குதலேமவினாரெண்ணமாயிருந்தது; அல்து யாதெனின், ஆடவ ராக் கண்ணற்காணினும் அவர் பெயரைச் செவியாற்கேட்பினும் உன்னே னென்று வஞ்சினங்கூறினாளாதலால். இன்று நீர்வியையாட்டிலே ஏந்திழை சுண்ணத்தாற்றோற்றிய தொன்றுவேறுபாடு இன்று என்னவிக்குக் கூற்ற மென்று ரையாநின்று தேமொழியாலே மனங்கொள்ள அறிவித்தாள்; அங்ஙனமறிவித்து அழுதாளென்க.

(௫௧ - ௩)

வேறு.

904. பட்டதெனங்கைக்கென்னப்பாசிழைப்பகம்பொனல்குன்
மட்டவிழ்கோதைசுண்ணமாலையோடிகலித்தோற்றாள்

கட்டவிழ்கண் ணிரம்பிசீவகன்றிறத்திற்காய்ந்தா
ளட்டுந்தேனலங்கன்மார்பவதுபட்டதற்மோவென்றாள்.

இ - ள். அதுகேட்டு, நங்கைக்கு இங்ஙனம்வருந்துதற்குப் பிறந்தது
என்னென்று குபேரத்தன்கேட்பச் சுமதிகூறுவாள் : அலங்கன்மார்பனே,
சுரமஞ்சரி குணமாலையுடனே இகலிச் சுண்ணந்தோற்றாள் ; தோற்றவடான்
அதனைத்தேற்றின நம்பி சீவகன்றிறத்தாலே ஆடவரைக் காய்ந்தாள் ; பிறந்த
காரியம்அது ; அதனை அறிவாயாகவென்றாளுன்க. (௫௪)

905. பள்ளிகொள்களிறுபோலப்பரிவுவிட்டுயிர்த்தென்பாவை
யுள்ளியபொருண்மற்றஃதேலோபெரிதுவப்பக்கேட்டேன்
வள்ளிதழ்க்கோதைமற்றுகரொடுங்கடியுமேனும்
வெள்ளநீணிதியினின்னேவேண்டியவிளைப்பலென்றான்.

மற்று, வினைமாற்று. ஓ, மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இ - ள். அதுகேட்டவன், துயில்கொள்ளும்யானைபோல வருத்தந்
தோன்ற உயிர்த்தனனாய் என்பாவைநினைத்தகாரியம் வேறென்றன்றி அத்
தன்மையாயின், மிகப்பெரிதும் மனமகிழ்க்கேட்டேன் ; அக்கோதை தெரு
வினன்றி நகரினுமுட்பட ஆணக்கடியினும் வெள்ளமென்னுமெண்ணையுடைய
நிதியாலே அவள் விரும்பியவற்றை இப்பொழுதே முடிப்பேனென்றா
னென்க. (௫௫)

906. இன்னதோர்காலத்தின்னொருமகனின்னதொன்றிற்
கின்னதோரிடத்தினெல்லையாட்கடிந்தொழுகினுள்போ
லின்னதோர்நகரிலென்றாங்கென்பெயர்நிற்கவேண்டு
மின்னதோராரந்தம்மோவென்றுகொண்டேகினானே.

இதனால், அதுவேயன்றிப் புகழும் நிறுத்துவேனென்கின்றான். போல்,
ஒப்பில்போலி ; “ஆங்கவரையசை”, “ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்”
(தொல். சொல். இடை. ௨௬, ௩௦.) என்றதனால், உரையசையின் பொருளு
ணர்த்துமாயிற்று. ஆங்கென்றது அரசனிடத்தை.

இ - ள். இத்தன்மைத்தானதொருகாலத்தே ஒருவனிகனுடைய ஒப்
பில்லாதமகள் இத்தன்மையதொருகாரியத்திற்கு ஒருதெருவிடத்தினெல்லை
யில் ஆடவர்வாராமற் கடிந்தொழுகினுள்போலே இத்தன்மைத்தான நகரி
லேயென்று என்புகழ் நிற்கவேண்டும் ; விலையில்லாததோராரத்தைத் தருவா
யாகவென்றுகூறி, அதனை வாங்கிக்கொண்டு ஆங்கென்கினென்க.

“நல்லெயி லுழந்த செல்வர்த் தம்மின்” (மது. எ௩௧.) என்றார் பிறரும்.

907. வையகமூன்றுமீற்குமாமணியாரமேந்திச்
செய்கழுன்மன்னற்குய்த்துத்தன் குறைசெப்பலோடு
மையெனமன்னனேவவாள்வழக்கற்றதென்ப
கைபுனைபாவையெல்லாங்கதிர்முலையாக்கினானே.

இ - ள். ஆரம் ஏந்திக் கொண்டுசென்று மன்னனுக்குக்கொடுத்துத் தன் காரியத்தைச்சொன்னானாக, அவன், அதுகுறையில்லையென்றுகூறுதலின், தெருவில் ஆள்வழங்குதலற்றது; அப்பொழுது அம்மாடத்தில் ஆண்பாவை களெல்லாமழித்துப் பெண்பாவையாக்கினுனென்க. (௫௭)

வேறு.

908. சென்றுகாலங்குறுகினுஞ்சீவகன்
பொன்றுஞ்சாகம்பொருந்திப்பொருந்துக
வன்றியென்னிறையா ரழிப்பாரென
வொன்றுசிற்தையளாகியொடுங்கினார்.

இ - ள். வாழ்நாள் தன்னெல்லையைச் சென்றுகுறுகற்றியினும் என் னைக் கூடுமாயிற் சீவகனது திருத்தங்குமார்பம் கூடுவதாக; அவனையொழிய என்னிறைய அழிப்பாரில்லையென்று ஒருமனத்தையுடையளாயிருந்தா னென்க. (௫௮)

909. இன்பக்காரணமாம்வினையாட்டினுட்
இன்பக்காரணமாய்த்துறப்பித்திடு
மென்பதேகினைந்தீர்மலர்மலைத்
னன்பிலாவலித்தழுதிட்டாள்.

உள்ளென்றது, இருவர்மனமும் ஒன்றாய்நடக்கின்ற கடுநட்பினை.

இ - ள். குணமலை, இன்பத்துக்குக்காரணமாம் கடுநட்புத்தானே பகைக்கும் காரணமாய் ஒருவினையாட்டினால் நட்பினைத் துறப்பிக்குமென் னின்ற பழுவார்த்தையையெகினைந்து, வருந்தி அழுதாளென்க.

அது, கடுநட்புப்பகைகாட்டுமென்னும் பழமொழி. இனி, வினையாட்டி னுள் அவ்வினையாட்டுத்தானே துன்பக்காரணமாய் இன்பத்தைத் துறப்பிக் குமென்ற பழமொழியுமாம். அது, வினையாட்டே சலமாமென்னும் பழமொழி

910. தண்ணந்தீர்ப்புனலாடியதண்மலர்
வண்ணவார்தளிர்ப்பிண்டியினாடி
கெண்ணியாயிரமேந்துபொற்றாமரை
வண்ணமாமலரேற்றிவணங்கினார்.

இந்நட்பினைப்பிரித்த தீவினைநீங்கும்வழி இதுவென்றெண்ணி.

இ - ள். அங்ஙனம்வருந்தினவள், புனலாட்டுவெண்டி எண்ணிப் பிண் டியினாடிக்கு ஆயிரம்பொற்றாமரையைபும் ஒழிந்தமலரினையுமேற்றி வணங் கினாளென்க.

புனலாடப்போகின்றவள் இப்பிரிவிற்குப் பிராயச்சித்தம்பண்ணினாள். ()

911. ஆசைமாக்களொடந்தணர்கொள்கென
பாசைமாக்கடன்மன்னவனுடலின்
மீசைநீள்விசும்பிற்றலைச்சென்றதோ
ரோசையாற்சனமொண்ணிதியுண்டதே.

மாசை - பொன். ஆடுதல் - பிறத்தல். மிசை, மீசையெனவிகாரம். “உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே” (தொல். பொரு. பொருளி. கக.) என்றதனால் உண்டதென்றார்; “குணனு ணப்பட்டோர்” (கலித். ௨௩.) என்றாற்போல.

இ - ள். மாக்களோடு அந்தணரும் கொள்வாராகவென்று மன்னவன் பெரியதொருகடனாகப் பொன்னிலே பிறத்தலின், அச் சனம் விசும்பிடத் திலே சென்றதோரோசையோடே அந்நிதியத்தைக் கைக்கொண்டதென்க.

இனி, பொன்னாகிய பெரியகடலை ஆளுதலினென்றுமாம்; ஆளுதல் - தானமிடுதல்.

912. மகரவெல்கொடிமைந்தனைவாட்டிய
சிகரச்செவ்வரைத்தீநிறப்பொன்னெயி
னிகரினேமிதனீணகர்க்காகென
நகரநாவிருகோடிநயந்ததே.

இ - ள். நகரிலுள்ளார், கா மனை வா ட்டி ய நேமிஸ்வாமிகளுடைய பொன்மதிலையுடைத்தாகிய செவ்வரைபோலும் ஸ்ரீகோயிலுக்கு ஆலதாக வென்றுசொல்லி எட்டுக்கோடிபொன்னை நீராதானமாகக் கொடுத்தா ரென்க.

இனி, காமினவாட்டிய பொன்னெயிலையுடைய நேமிசுவராமாம். அளித்ததும் பாடம். (சு௨)

வேறு.

913. உவாமுதலிரவலர்க்குடைமையுய்த்தவர்
கவான்முதற்கூப்பியகனகமாழையார்
றவாவினையடைகதாதயங்குசிற்தைநீ
ரவாவெனுமுடைகடலடைக்கப்பட்டதே.

இ - ள். இரவலர்க்குப் பொன்னையொழிய யானைமுதலிய உடைமை களை முற்படக்கொடுத்தவர்கள் பின்பும் அவ்விரவலர் காலடியிலே குவித்த பொற்கட்டியாலே அவருடைய கெடாத தீவினையாலுண்டாகிய சிந்தாரூல மென்னு நீராலே அடைகரையுடைந்த ஆசையென்னுங்கடல் அடைக்கப் பட்டதென்க. (சு௩.)

வேறு.

914. சீரரவச்சிலம்பேந்துமென்சீறடி-
யாரரவக்கழலாடவரோடும்
போரரவக்களம்போன்றுபொன்னூர்புன
னீரரவம்வினைத்தாரங்கிரில்லார்.

உவமவுருபு வினையெச்சமும் பெயரெச்சமுமாயேறிற்றலின், போன்று போலவெனத்திரிந்தது. புனலென்றது, யாற்றினை; ஆகுபெயர்.

இ - ள். பொன்னிறைந்தயாறு களத்தையொக்கும்படி நிகரில்லா ராகிய சிலம்பேந்தின சேறழையுடையார் அரவக்கழலாடவரோடுங்கூட நீராவத் தை விளைத்தாரென்க. (சுச)

915. கார்வினையாடியமின்னையார்கதிர்
வார்வினையாடியமென்முலைமைந்தர்
தார்வினையாட்டொடுதங்குபுபொங்கிய
நீர்வினையாட்டணிநின்றதையன்றே.

இ - ள். மைந்தர்தாரோடே, காரிலேதுடங்கிய மின்னையொப்பாரு டைய கச்சளாவிய முலைவினையாட்டு நிலைபெறாநின்ற மிக்க நீர்வினையாட்டி னழகு இடைவிடாது நின்றதென்க. (சுரு)

வேறு.

916. விடாக்களிவண்டுணவிரிந்தகோதையர்
படாக்களியிளமுலைபாயவிண்டதார்க்
கடாக்களிற்றெறுழ்வலிக்கானைசீவக
னடாக்களியவர்தொழில்காணவேகிணன்.

கானை - நந்தட்டன்.

இ - ள். களிவண்டு விடாதேயுண்ணும்படி விரிந்த கோதையருடைய படாமுலை பாய்தலால் விண்ட தானாயுடைய சீவகன், ஒழுக்கக்கேடு பண் ணாத களிப்பையுடையவர் வினையாடுந்தொழிலைக் காணும்படியாகக் கானை அவ்விடத்தினின்றும் போனென்க.

என்றது : சுண்ணந்தேறுகின்ற காலத்திருந்த நந்தட்டன், சீவகன் நீர் வினையாட்டின் வினோதங்காணப்போதற்குத் தானும் தனக்குக் கூடுமவர்களு மாக வேறுபோயினென்றவாறு. இவன்போகவே வினோதத்திற்குக்கூடும் புத்திசேனனும் ஒழிந்தோரும் சீவகனைக் கூடினாராம். இக்கவியை, “இவை யின்னனவும் பிறவும்” (குணமா. அட.) என்னுங்கவியோடே முடிக்க. (சுச)

வேறு.

917. ஒன்றையுயிரையுடையீரொருவிப்போமினிவள்க
ணன்றேகூற்றமாகியருளாதாவிபோழ்வ
தென்றேகலையுஞ்சிலம்புமிரங்கவினவண்டார்ப்பப்
பொன்றோய்கொடியின்னடந்துபுனல்சேர்பவனைக்காண்மின்,
இதுமுதல், அங்ஙனம் வேறுபோயினார் தம்மிற்குறுகின்றனவாம்.

இ - ள். இவள்கண்ணல்லவோ கூற்றமாகி உயிரைப் போக்குகின்றது. ஆதலால், சேமவுயிரின்றி ஒருயிரையுடையீர், நீங்கிப்போமினென்றே கலையு ம் சிலம்பும் இரங்க வண்டு ஆர்ப்பக் காமவல்லிபோல நடந்துசென்று புன லைச்சேர்பவனைக் காண்மினென்க. (சுஎ)

918. அழல்செய்தடத்துண்மலர்ந்தவலங்கன்மாலையதனை
நிழல்செய்நீர்கொண் டர்ப்பநெடுங்கண் ணிணையினோக்கி
குழையும்பூணுநா ணுங்கொழுநு வப்பவணிகென்
நிழைகொள் புன லுக்கீயுமினையோணிலைமைகாண் மின்.

கொழுநன் - வருணன்.

இ - ள். அழலையுடைய தடத்திலேமலர்ந்த அசைகின்ற பொன்னரி
மாலையைத் தெளிந்த நீர் தானேகொண்டுபோக அதனை நோக்கி நின்கொழு
நன் நினை விரும்பும்படி பூண்பாயாகவென்று குழைமுதலியவற்றையும்
புனலுக்குக்கொடுக்கும் இனையோள்தன்மையைக் காண்மினென்க. (சுஅ)

919. கோலநெடுங்கண்மகளிர் கூந்தல் பரப்பியிருப்ப
பீலிமஞ்ஞைநோக்கிப்பேடைமயிலென்றெண்ணி
யாவிச்சென்று புல்லியன்மைகண்டு நராணிச்
சோலையோக்கிநடக்குந்தோலகவண்ணங்காண் மின்.

இ - ள். மகளிர் பீலிமஞ்ஞையின் ஆடலைக்கண்டு தங்கூந்தலை உலரும்
படி பரப்பியிருப்ப, அதன்பேடை அவரைத் தந்தோகைமயிலென்றுகருதிச்
சென்று புல்லி அல்லாமைகண்டு நராணி நடவாநிற்கும்; இங்ஙனமயங்கும்படி
யிருந்த தோகைபோல்வான்வடிவைக் காண்மினென்க.

இது புல்லவிருத்தலின், 'தோகை' என்றார். இனி, நாணவெனத்
திரித்து, மகளிர் கூந்தலைப்பரப்பியிருப்பப் பேடைமயில் அவர்களை நோக்கித்
தன்பீலிமஞ்ஞையென்றெண்ணிப் புல்லி அல்லாமைதனைக்கண்டொண, அது
கண்டு தன்பேடை தன்னை அறிந்துபுணரும்படி சோலையைநோக்கிப்போ
கின்ற தோகையின்வண்ணத்தைக் காண்மினென்றுமாம். (சுசு)

920. மின்னொப்புடையபைம்பூணீருள் வீழக்காண
ளன்னப்பெடையேதொழுதேனன்னைகொடியள்கண்டா
யென்னையடிமைவேண்டிழுடித்தாவென்றிறைஞ்சிப்
பொன்னங்கொம்பினின்றுள் பொலிவின் வண்ணங்காண்மின்.

இது தோழிவார்த்தை. அன்னப்பெடையென்றது தலைவியை. அன்னை-
தோழிதாய். என்று, என்ன.

இ - ள். பூண் வீழக்காணளாய், பெடையே, தொழுதேன்; தாய்
கொடியளாதலால், என்னை அடிமையாகவேண்டின் நீ நாடித்தாவென்று
அவள்கூற, அதற்குநாணி இறைஞ்சுகின்றாள்; அவ்வண்ணத்தைக் காண்மி
னென்க.

நீராசைதலிற் கண்டிலன்.

(எ0)

921. தூமங்கமழுங்கோதைதொடுத்தையரிமுலையாத்
தேமென்கீதம்பாலாச்சுரந்துதிமத்தினூட்டிக்
காமக்குழவிவர்ப்பக்கணவன்புன லுணீங்கிப்
பூமென்பொழிலுக்கிவர்வான்புகற்சிகாண் மினினிதே.

காமக்குழவி - காமத்தையுடைய இளமைச்செவ்வி ; அது காமமாகிய பிள்ளையை வளர்ப்ப அவன்வாயிலாகச் சென்றானென்றப்போலவுநின்றது.

இ - ள். கோதைபோல்வாள் தொடுத்தநரம்பு முலையாக, அவற்றிற் றேற்றியகீதம் பாலாகச் சுரந்தாட்டிக் காமக்குழவியைவளர்ப்ப, அதுகேட் டிக் கணவன் புனலினின்றிறீங்கிப் புணர்ச்சிவேட்கையாற் பொழிற்ருப்போ கின்றான்விருப்பம் இனிதுகாண்மினென்க.

இதனால், முன்னேகுளித்தேறிக் கூட்டத்தினைக்குறித்து யாழ்வாசித்த மைகூறினார். (எக)

922 கடலம்பவளம்மணையிற்கனபொற்கயிற்றிற்காய்பொன்
மடலங்கமுகினூசன்மடந்தையாடநுடங்கி
நடலைநடுவின்மகளிர்நூக்கப்பரிந்தகாசு
விடலில்விசும்பின்மின்போன்மின்னிவீழ்வகீண்மின்.

இ - ள். கனத்த பவளப்பலகையிற் கோத்த பொற்கயிற்றூற் கமுகி லிட்டஆசலை மடந்தை நுடங்கியாடும்படி பொய்யான இடையினையுடைய மகளிர் நூக்க, அவர் கைதீண்டியற்றகாசு விசும்பினின்றும் விடுதலின்றிவீழ் கின்ற மின்போல மின்னி வீழ்கின்றவற்றைக் காண்மினென்க. (எஉ)

923. நானரீற்கலந்துநலங்கொள்பூம்பட்டொளிப்ப
மேனிதோன்றவிளங்குவெளிப்பட்டதற்குநாணி
மானமகளிர்போலமணிமேகலைகள் பேசா
தானந்தமுவிக்கிடப்பச்செல்வோடன்மைகாண்மின்.

இ - ள். பூம்பட்டு நானத்தையுடைய குளிக்கின்ற நீராலேநனைந்து உடம்பிலே ஒடுங்குதலின், தோன்றவிளங்கித் தம்மேனி வெளிப்பட்டதற்கு நாணி மானத்தையுடைய மகளினைப்போல மேகலைகள் பேசாதே அல்குலைத் தழுவிக்கிடப்பப் போகின்றவள் தன்மையைக் காண்மினென்க.

நனைதலிற் பேசாதபடி பட்டு அழுந்திற்று. (எங)

924. தீம்பாற்பசியினிருந்தசெவ்வாய்ச்சிறுபைங்கிளித
னோம்புதாய்நீர்குடையவொழிக்கும்வண்ணநாடிப்
பாம்பாவென்னவெருவிப்பைம்பொற்றோடுகழலக்
காம்பேர்தோளிநடுங்கிக்காசேர்பவனைக்காண்மின்.

இ - ள். பசியாற் பாலுண்டற்கிருந்தகிளி தன்னைப்பரிகரிக்கின்றதாய் தன்பசியையறியாது நீர்குடைதலாலே, அவளைத் தவிர்க்குந்தன்மையிது வென்றுநாடிப் பாம்பென்ன, அக்காம்பேர்தோளி அதற்கு வெருவி நடுங்கித் தோடுகழலவந்து காசேர்பவனைக்காண்மினென்க. (எச)

925. துணையிற்றோகைமஞ்ஞையீயற்கிவரும்வகைபோன்
மணியார்வளைசேர்முன்கைவலனுமிடனும்போக்கி
யிணையிற்றோழிமார்களிறுமாஸிடையென்றிரங்க
வணியார்கோதைபூம்பந்தாடுமவளைக்காண்மின்.

இ - ன். பெடையில்தாழ்விமயில் சுற்றிப்பறக்கின்ற ஈயலைப்பிடித் தற்கு அவற்றின்மேற்செல்லுங்கூறுபாடுபோலத் தோழிமா ரி ர ந் கு ம் படி கோதை கையிற்பந்தை இடத்திலும் வலத்திலும்போக்கி அவற்றின்மேற் சென்றும் ; அவனைக்காண்மினென்க. (எடு)

926. திருவின்சாயலொருத்திசேர்ந்தகோலங்காண்பான்
குருதித்துகிலின்னுறையைக்கொழும்பொன்விரலினீக்கி
யரவமுற்றும்விழுங்கியுமிழும்பொழுதின்திபோன்
றுருவத்தெண்கணடி காண்மின்றோன் றுமவகையே.

இ - ன். திருப்போலும் சாயலையுடையாளொருத்தி தான்கொண்ட கோலத்தினைக்காணவேண்டிக் கண்ணாடிக்கிட்ட செம்பட்டுறையை விரலா லே நீக்காநிற்க, அக்கண்ணாடி செம்பாம்பு முழுதும்விழுங்கிக் காலுங்கால த்து மதியையொத்துத் தோன்றும்வகையைக் காண்மினென்க.

பொன், ஆழி. நீக்கி, நீக்க.

(எஞ்)

927. பலகைசெம்பெருகைப்பளிங்குநாயாப்பரப்பி
யலவனும்வகைபோலரும்பொற்கவறங்குருளக்
குலவும்பவழவுழக்கிற்கோதைபுரளப்பாடி
யிலவம்போதேர்செவ்வாயினையோர்பொருவார்க்காண்மின்.

பாடி - தாயங்கூறி; போகட்டென்றுமாம்; அது மலைநாட்டார்வழக்கு. உழக்கு - பிடித்துபோகடாமற் கவறிட்டு உருட்டுமுழக்கு

இ - ன். இனையோர் பொன்னுலேபலகையாகப் பளிங்காலேநாயாகச் செய்தவற்றைப்பரப்பிப் பாடிக் கோதையசையும்படி அலவனும்வகை போலே உருண்டகவறு தன்னிடத்தே உருளும்படியாகப்பண்ணின பவழ உழக்காலே பொருவானாக்காண்மினென்க. (எஞ்)

928. தீம்பாலடிகில்லமிர்தஞ்செம்பொன்வண்ணப்புழக்க
லாம்பாலக்காரடலையண்பனீரூறமிர்தர்
தாம்பாலவரைநாடித்தந்தூட்டயர்வார்சொரிய
வோம்பாறுநெய்வெள்ள மொழுகும்வண்ணங்காண்மின்.

அமிர்தம் - இவையொழிந்தசோறு. பொன்வண்ணப்புழக்கல் - பருப் புச்சோறு. ஆம்பால் - இவற்றிற்கெல்லாம் கூடுதற்குரிய பால். அக்கார டலை - அக்காரத்தினையடப்பட்டது; அக்காரம் - சருக்கரை. அடிப்பல் நீரூறமிர்தம் - புளிங்கறி.

இ - ன். ஊட்டயர்வார்தாம், உண்ணும்பருதியிலுள்ளோரை நாடித் தந்து அவர்களுக்குப் பாலடிசின்முதலியவற்றைச்சொரிதலின், அவற்றையுண் டற்குவார்த்தநெய் வெள்ளமாயொழுகுந் தன்மையைக் காண்மினென்க.

அக்காரநாயாக அடப்பட்டதுமாம்.

(எஅ)

929. அள்ளற்சேற்றுள்ள லவனடைந்தாங்கனையமெய்யிற்
கன்செய்கடலுளினமைக்கூம்பிற்கடிசெய்மலைத்
துள்ளுதாமக்கயிற்றிற்பாப்செய்துயரிந்திய
முள்ளுகாற்றுவழுலங்காமக்கலனுங்காண்மின்.

கன்செய்கடல் - கள்ளுண்டார்தன்மையைச் செய்கின்ற நீர்வினையிடு
கின்றதிரள்; கடல் - ஆகுபெயர்; “அடாக்களியவர்” (குணமா, சுசு.) என்றார்
முன்னும். கலம் - பரத்தை.

இ - ள். இளமையாகிய கூம்பிற்கட்டின மாலையாகிய கயிற்றோடு
சேர்ந்த தாமமாகியபாயைவிரித்து அதனையுயர்த்து நிதியமே நினைக்கப்படு
கின்ற காற்றாகக்கொண்டு கன்செய்கடலிலே மெய்யுடனேயுள்ள காமக்
கலத்தையுங் காண்மினென்க. (எக)

930. தாய்தன் கையின்மெல்லத்தன்னென்குறங்கினெறிய
வாய்பொன்னமளித்துஞ்சமணியோகுமலிப்போலத்
தோயுந்திரைகளைப்பத்தோட்டார்தகலப்பள்ளி
மேயவகையிற்றுஞ்சுடமிவள்ளையன்னங்காண்மின்.

இ - ள். தாய் தன் கையின்குறங்கிலே மெல்லத்தவ அவ்வகை
வால் அமளியிலேதுயிலுங் குழியைப்போலச் செறியுந்திரைகள் வந்து
அசைப்பக் கமலப்பள்ளியிலே மீனம்பொருந்தினவகையிலே துயிலுமன்னத்
தைக் காண்மினென்க.

காரன்னமுண்மையின், வெள்ளையன்னம் இனஞ்சுட்டினபண்பு. (அ0)

931. நீலத்துகிலிற்கிடந்தநிழலார்தழலம்மணிகள்
கோலச்சுடர்விட்டுமிழக்குமரியன்னங்குறுகிச்
சாலநெருங்கிப்பூத்ததடந்தாமரைப்பூவென்ன
வாவிச்சுடர்கள் கெளவியமுங்கும்வண்ணங்காண்மின்.

இ - ள். நீலத்துகிலிற்கிடந்தமணிகள் சுடநாமிகக்காலுதலின் அறியா
தவன்னம் தாமரைப்பூவென்றுகருதி ஆலிச்சென்றுகருகி அதன்சுடர்களைக்
கெளவி அவை அகப்படாமையினால் வருந்தந்தன்மையைக் காண்மினென்க.
துகிலுக்கு இலையுவமை. (அக)

932. வடிக்கண்மகளிர்வைத்தமரகதநன் மணிக்
ளொடிக்கச்சுடர்விட்டுமிழவுழையம்பிணையொன்றனுகிக்
கொடிப்புல்லென்றுகறிப்பானாவிற்குலவிவளைப்பத்
தொடிக்கட்பூவைநோக்கிருமாறெளிதோகாண்மின்.

இ - ள். மகளிர்வைத்தமரகதமணிகள் கையாலொடிக்கலாம்படி சுட
ரை விட்டுக்காலுதலின், உழைமான்பிணையானதொன்று அதனை அறுகம்புல்
வென்றுகருதி அணுகிக் கறித்தற்குத் தான் கழுத்தைவளைத்து நாவாலேவளை

யாழிற்க, அதனைத் தொழிபோல் வட்டமான கண்ணையுடையபூவைநோக்கி
நகுமாறு எளிதாயிருந்ததனைக் காண்மினென்க.

ஓ, வியப்பு.

(௮௨)

933. இவையின்னனவும்பிறவுமெரிபொன்றாமார்பன்
கவிஞர்மதியினகன்றுகாட்சிக்கனியவிழவிற்
சுவையின்மிகுதியுடையசோர்வில்பொருளொன்றதுதா
னவையின்னகலநோக்கிரயந்தவண்ணமொழிவாம்.

மதியின், இன் - நீக்கம். சோர்வில்பொருள் - பஞ்சநமஸ்காரம். ஒன்று -
ஒருசீவன். நவையினகல - நாயுடம்புநீங்க. நோக்கி, நோக்க.

இ - ள். அங்ஙனம் வெவ்வேறுபோயினொரல்லாரும் காண்மினென்று
கூறும்படி இத்தன்மையவான இவையும் பிறவும் கவிகளாற்புகழவரியவாய்க்
காண்டற்கனிய நீர்விழவிலே, ஆரமார்பன், ஒன்று நவையினகலும்படி சோர்
வில்பொருளால்நோக்க, அதுதான் அப்பொருளால் விரும்பினதன்மையைக்
கூறுவாமென்றொரென்க.

(௮௩)

வேறு.

934. க. அந்தணர்க்காக்கியசோற்றுக்குவாலினை
வந்தொருநாய்கதுவிற்துகண்டவ
ருய்ந்திணிப்போதியெனக்கனன்றோடினர்
சிந்தையினின்றொளிர்தியனநீரார்.

935. உ. கல்லொடுவன்றடிகையினர்காற்றினும்
வல்வினாந்தோடிவளைத்தனராகிக்
கொல்வதுமேயினர்கொன்றிடுகூற்றினும்
வல்வினையார்வலைப்பட்டதையன்றே.

936. ஈ. வேள்வியினுண்டிவிலக்கியநீவிற்க
ளாளொனக்கென்றதறைவதுமோரார்
தாளிறமூர்க்கரதுக்கலிற்றென்றெ
நீர்கயம்பாய்ந்ததுநீர்நுதலோடும்.

இவையுன்றும் ஒருதொடர்.

க. ஓடினர், ஓடி. அக்கினிசித்தரென்று கூறுவாராதலின், தம்முடைய
சிந்தையிலே விடாதுகின்று விளங்குகின்ற தீப்போன்ற நீராரொனக் கொடு
மைகூறினார்.

உ. பட்டதை, ஐ - பகுதிப்பொருள்விருதி.

ஈ. ஆளென்றதற்குகின்றவோசை இப்பிறப்பில் என்னுண்டியை விலக்
கினநீங்கள் மறுபிறப்பில் எனக்காளாவீரென்றோற்போன்றிருக்கச் சாற்றுகிற
கின்றதன்மையையுமோராராய்; விலக்கினார் விலக்குண்டவர்க்கு அடிமை
யாய்ப் பிறப்பென்பது உணராராதலின்.

இ - ள். தீயனரீராராகிய அந்தணர்க்கு ஆக்கிய சோற்றுத்திரளை ஒரு நாய்வந்து கௌவிற்று; அவர் அதுகண்டு, இனிப் பிழைத்துப்போவையென்று கூறி ஒடியெடுத்த கல்லையும் தடியையும் கையிலேயுடையராய்க் கனன்று காற்றினும் கடுக வினாந்தோடி, அது நீள்கயத்தைப்பாய்ந்து நீந்தினவனவிலே வளைத்தனராகி அம்மூர்க்கர் அறைவதுமோராராய்த் தாளிறவடித்தலின், அது வல்வினையார்விலையிலே அகப்பட்டேவிட்டது; அதனைப் பின்னரும் கொன்றிகூற்றிற்காட்டிற் கொல்லுந்தன்மையைமேவினாரென்க. ()

வேறு.

937. மட்குடமல்லனமதியின்வெள்ளிய
கட்குடக்கன்னியரிருவரோடுன்
றுட்கெனயாவருநடுங்கத்தூய்மையி

ஊட்குடைக்களிமகனொருவன்றோன்றினன்.

மட்குடமல்லனவாகியகட்குடம்; கள்ளின்கடுமைபொறுத்தற்கு வெள்ளியாற்சமைத்தகுடம்.

இ - ள். களிமகனொருவன் கட்குடஞ்சுமந்த கன்னியராகிய மனைவியரிருவருடனே யாவரும் துணுக்கெனத் தோன்றினென்க. (அ)

938. தோன்றியபுண்செய்வேலவற்குத்தாமது
வான்றிகழ்கொடியனார்வெள்ளிவட்டகை
பூன்றிவாய்மடுப்பவோர்முழையுட்டங்கதிர்
கான்றிகெதிர்மதியிரண்டுபோன்றவே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றிய அவற்கு மின்னுக்கொடிபோலுமனைவியரிருவரும் வெள்ளிவட்டகையை வாயிலேயழுத்தித் தாமதுவைக்கொடுப்ப, அத்தன்மை, ஒருமுழையிலே கதிரைச்சொரிகின்ற மதியிரண்டையொத்தனவென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை.

(அ)

வேறு.

939. அழலம்பூநறவார்ந்தழுவார்தாச்
சுழலுங்கண்ணினன்சோர்தருமாலையன்
கழலன்காழகம்வீக்கியகச்சையன்
மழலைச்சொற்களின்வைதிவைகூறினன்.

இ - ள். தீம்பூவாலாக்கின நறவை அங்ஙனமருந்துதலாலே வெம்மைபாக்கும்படி சுழலுங்கண்ணினனாய் மாலையினனாய்க் கழலனாய் வீக்கினகருங்கச்சையனாய் மழலைச்சொற்களாலே வைது மேல் இவ்வார்த்தையைக்கூறினென்க. (அ)

940. புடைத்தென்னுயினைப்பொன்றுவித்திருயிர்
கடுக்கப்பேர்த்தனிர் தம்மின்கலாய்க்குறிற்

மடக்கைமீளிமைதாங்குமின்னெனினி
னுடைப்பென்கட்குடமென்றுராயாடினான்.

இ - ள். என்னுயையடித்து உயிரைப்போக்கினீர், அவ்வுயிரை மீட்ட
னிராய்த் தருவீராக, அதுசெப்பாது கலாய்க்கநினைக்கின், என்கையில்வலி
யைத் தாங்குவீராக ; அவ்விரண்டிமல்லவாயின், கட்டுடத்தை யுடைப்பே
னென்றுகூறினென்க.

கட்டுடமுடைத்தல் - சங்கேதம். கடுக, கலாய்க்க - விகாரம். (க0)

வேறு.

941. நல்வினையொன்றுமிலாதவனும்மறை
வல்லவர்தம்மைவருத்தலின்வல்லே
செல்கடர்வேல்வலசீவகசாமிசென்
றல்லலகற்றியருந்துயர்தீர்த்தான்.

இ - ள். நல்வினையொன்றுஞ் செய்தறியாதவன் அந்தணரைவருத்த
லின் அதுகண்டு கீர்த்தியால் எங்குஞ்செல்கின்ற வேலைவல்லசீவகன் வல்லே
சென்று அக்களமகன் நாயிழந்தஅல்லலை முதற்போக்கிப் பின்பு அந்தணர்
படுகின்றதயரை நீக்கினென்க. (கக)

942. மீண்டவரேகுதலும்விடையன்னவ
னீண்டியதோழரொடெய்தினனாகி
மாண்டவெயிற்றெகினம்மறமில்லது
காண்டலுங்கட்கினியான்கலுழந்திட்டான்.

இ - ள். அவ்விருதிறத்தோரும் மீண்டுபோனவளவிலே கட்கினியா
னாகிய விடையன்னவன் தோழருடனே அணுகினனாய் நாய் நெஞ்சின்மறமில்
லாததனைக் கண்டவளவிலே அருளான் அழுதானென்க.

அருளான், இவனை விடையென்றார். இவன் வினோதமொழிந்துநின்ற
லின், தோழர்வந்து திரண்டமைதோன்ற, 'ஈண்டிய' என்றார். எனவே தம்
பியர்வந்தமையும் பெறுதும். (கஉ)

943. நாயுடம்பிட்டிவணந்தியபேரொளிக்
காய்கதிர்தண்டலம்போன்றொளிகால்வதோர்
சேயுடம்பெய்தவைசெல்கதிமந்திர
நீயுடம்பட்டுநினைமதியென்றான்.

நந்திய - வளர்ந்த.

இ - ள். யான்கூறுகின்றமந்திரத்தை நீ ஒருப்பட்டு நினைவாயாக ;
நினைத்தால் இவ்விடத்தே நாயுடம்பைப்போகட்டுச் செல்கதியில் திங்கள்
போல் ஒளிகால்வதோர் பெரியவுடம்பைப் பெறுவையென்றென்க. (கங)

944. என்றலுந்தன்செவியோர்த்திருகண்களுஞ்
சென்றுகூரீரொடுசெம்மலைநோக்கி

யொன்றுபுவால்குழைத்துள்ளுவப்பெய்தலுங்
குன்றையான்பதங்கூறவலித்தான்.

இ - ள். என்றுகூறினவளவிலே, அது, தன்செவியாலேகேட்டு விசாரித்து
இருகண்ணாலும் வடிந்துவிழ்கின்றநீருடனே தலைவனைநோக்கி மனம்ஒருப்
பட்டு அதுதோன்ற வால்குழைத்து மகிழ்ந்தவளவிலே, சலியாதவன் இது
காலமென்றறிந்து மந்திரத்தைக் கூறத்துணிந்தானென்க. (கசு)

வேறு.

945. க. நற்செய்கையொன்றுமில்லாநாளுலக்கின்றபோழ்தின்
முற்செய்தவினையினீங்கில்வினைவினைக்கும்வித்து
மற்செய்துவிற்குதோளான்மந்திரமைந்துமாதோ! [ன்.
தற்செய்கைதளிர்ப்பத்தாழ்ந்தாங்கதன்செவிச்செப்புகின்ற

946. உ. உறுதிமுன்செய்ததின்றயொழுகினேனென்றுநெஞ்சின்
மறுகனிப்பற்றொடர்வம்விட்டிடுமணவச்சத் தா
திறுகனியிறைவன்சொன்னவைம்பதவமிர்தமுண்டாற்
பெறுதிநற்கதியையென்றுபெருநவையகற்றினுனே.

947. ஈ. மனத்திடைச்செறும்புநீக்கிமறவலையாகியைந்து
நீனைத்திடுநினைக்கின்றநீனிறவினையினீங்கி
யெனைப்பகற்றோறும்விள்ளானின்பமேபயக்குமென்றாற்
கனைப்பதவமிர்தநெஞ்சினயின்றுவிட்டகன்றதன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. நீங்கி, நீங்க.

உ. மறுகல் - சுழலாதேகொள். பற்று - உள்ளதன்மேற்று. ஆர்வம் -
பெறக்கடவதன்மேற்று. விட்டிடு, ஒருசொல். இறுகல் - நிலைபெறுதே
கொள்.

ஈ. செறும்பு - செற்றம். நீனிறவினை - கரிய பாவவினை.

இ - ள். அங்ஙனந்துணித்ததோளான், இம்மையில் நற்செய்கை
யொன்றுமில்லாதார் வாழ்நாள்கழிகின்றகாலத்து ஈண்டு அவர்செய்த நீவினை
யினின்றநீங்க முற்செய்த நல்வினையை வினைக்கும்வித்தாகியமந்திரம்ஐந்தை
யும் அவ்விடத்தே தாழ்ந்து அதன்செவியிலே செப்புகின்றவன், அம்மந்திரத்
தின்செய்கை தழைக்கும்படியாக அதனை நின்மனத்திடைச்செறும்பை முத
லீக்கிப் பின்பு இதற்குமுன் செய்தஉறுதியின்றியேயொழுகினேனென்றுமறு
கல்; பற்றையும் ஆர்வத்தையும்விடு; இறுகலென்று பெருநவையகற்றினான்.
அங்ஙனமகற்றி இறைவன்சொன்ன அமிர்தத்தைபுண்டால் நின்கணின்ற
நீனிறவினையினீங்கி நற்கதியைப்பெறுதி; அக்கதிதான் உள்ளநாளெல்லாம்
நீங்காதஇன்பத்தையேதருமாதலான் மறவலையாக இவ்வைந்தினையும் கினைத்
திடென்று உபதேசித்தாற்கு-அதுவும் ஐந்துபதமாகிய அமிர்தத்தை நெஞ்
சாலேயுண்டு இவ்வுடம்பைவிட்டுப்போயிற்றென்க. (ககி - எ.)

வேறு.

948. பாடுபாணிமுகமெனும்பான்மையி
 னேடியாங்கொருயர்வனாய்ச்சிமேற்
 கூடிக்கோலங்குயிற்றிப்படங்களைந்
 தாடுகூத்தரினையெனத்தோன்றினான்.

பாடு பாணிமுகம் எனும் பான்மையின் - பரமாகமத்திற்கூறப்பட்ட உயிர்போமுகங்களிற் பாணிமுகமென்னுங் கதியாலே ; பாணி - கை ; கைம் முகமாவது சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும்நீங்கினவிடம். அதுபோல முதல் நேரேயோடிப் பின் விலங்கியோடுதலாம். வெள்ளிமலையாதலின், உயர் வரையென்றார்.

இ - ள். ஓடி வனாய்ச்சிமேலேபொருந்திக் கூத்தரைப்போலே கோல மெல்லாம் குயிற்றப்பட்டு வியக்கத்தோன்றினென்க. (க௮)

949. ஞாயில்சூடியநன்னெடும்பொன்னகர்
 கோயில்வட்டமெல்லாங்கொங்குசூழ்சூழல்
 வேயினன்னமென்றோளியர்தோன்றியங்
 காயினூர்பரியாளமடைந்ததே.

ஞாயில் - ஆகுபெயர். பரியாளம் - பாகதம்.

இ - ள். பொன்னகரிற் கோயிலுள்ள வரைப்பெல்லாம் மென்றோளியர் தோன்றித் தேவியராயினார் ; அவ்விடத்தே ஒழிந்த பரிவாரமும் சேர்ந்த தென்க. (க௯)

950. மிடைந்தமாமணிமேகலையேந்தல்குற்
 தடங்கொள்வெம்முலைத்தாமரைவாண்முகத்
 தடைந்தசாயலரம்பையர்தம்முழை
 மடங்கலேறணையான்மகிழ்வெய்தினான்.

இ - ள். சிங்கவேற்றையொப்பான், அல்குலையும் முலையையும் முகத் தையும் சேர்ந்தசாயலையுமுடைய அரம்பையரிடத்தே மகிழ்ச்சியைப் பொ ருந்தினென்க. (க௯)

வேறு.

951. கற்றவைம்பதங்கணீராக்கருவினைகழுவப்பட்டு
 மற்றவன்றேவனாகுவானிடுகிலையிற்றோன்றி
 யிறத்தனுடம்புமின்னாவிடொழித்தினியனாகி
 யுற்றவனிலையுமெல்லாமோதியினுணர்ந்துகண்டான்.

தூல்கள் இந்திராவில் இன்னவாறுதோன்றுமென்று அதுதோன்று முறைமைகூறவாகலின், அங்ஙனந்தோன்றுகின்றதேவர்க்கு அஃது உவமை யாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே, “வானிடு விலலின் வரவறியா” (நால. கட.) என்றார்பிறரும். ஓதி - அவதிஞானம். இற்றவவ்வுடம்பும், உற்றவ நிலைமையும் பாடம்.

இ - ன். அவன்றான் கற்ற பஞ்சநமஸ்காரமுநீராகத் தீவினைகழுவப் பட்டுச் சிலைபோலத்தோன்றித் தேவனாகி, போகட்டவுடம்பையும் இடனாக் கெடுத்துத் தனக்கு இனியனாய்த் தன்னைச்சேர்ந்த சீவகனிலையையுமெல் லாம் ஓதியாற் கண்ணென்ற்தானென்க. (க0க)

வேறு

952. இரும்பினீர்மைகெடுத்தெரிதன்னிறத்
தரும்பொனாக்கியவாருயிர்த்தோழனை
விரும்பிவிண்ணிறுத்தொய்யெனத்தோன்றினான்
சுரும்புண்கண்ணிச்சுதஞ்சனென்பேவ.

இ - ன். அங்ஙனமுணர்ந்தவன், இழிந்தநிலையைக்கெடுத்து உயர்ந்த நிலையையாக்கியதோழனைக் காட்சியைவிரும்பி விண்ணைக்கடந்து முன்னே வந்து கடுகத்தோன்றினான்; அவன்பெயர் சுதஞ்சனெனென்றுகூறுவரென் றாரென்க.

விண்ணறுத்தும், சுதஞ்சனனும் பாடம்.

(க0உ)

வேறு.

953. ஓசனைநறும்புகைகமழ்வொண்ணிலா
வீசியகதிர் பரந்திமைக்குமேனியன்
மாசறுமணிமுடிமிடைந்தமாலையன்
பூசறுபரிதியிற்பொலிந்துதோன்றினான்.

நறும்புகை ஓர் ஓசனைகமழாநிற்க இமைக்குமேனி; நிலாவைவீசியமதி போலே விளங்குமேனியன் - சுதஞ்சனன். அவனுடைய முடிவந்துசேர்ந்த இயல்பினையுடையான் - சீவகன். என்றது இவன்ஆசாரியனாதலிற் கண்ட பொழுதே முடிவணங்கினான்; மேல், “எந்தை” (தூண். க0இ.) என்றும், “அண்ணலேந்தி” (தூ. ௩0௮.) என்றும், “காய்கதிர்சுமந்து” (பது. ௩.) என்றும், “உரிமைதன்னால்.....ஆட்டி” (தூ. ச.) என்றும், “எரிபொ ணீண்முடி கவித்தனன் பவித்திரற் றெழுதே” (பூம. ச0.) என்றும், “தா ளாரவேத்தி” (முத்தி. ச௩௬.) என்றும், “களிப்புற்றான்” (தூ. ச௮௭.) என்றுங்கூறுதலின், இதுவே கருத்தாம். பூசறுபரிதியின் - கைசெய்தபரிதி போல, விளக்கத்தானும், மதியைத்தோற்றுவித்தலானும் பரிதியுலமை. இனி, மேனியனாய் மாலையனாய்ப் பரிதியிடத்தேதோன்றினென்பாருமுளர்.

இ - ன். மேனியனது முடிமிடைந்தசீவகன் அப்பொழுது பரிதிபோ லத் தோன்றினென்க. (க0௩)

வேறு.

954. குன்றெனத்திரண்டதோளான் குறுகலுங்குமரனேக்கி
நின்றவனெடுங்கெனொன்றுமிமைப்பிலகிழலில்யாக்கை
யன்றியுங்கண்ணிவாடாதமரனேயென்றுதேறி
நன்றவன்வரவுகேட்பாணம்பிரியாராயென்றான்.

இ - ன். சுதஞ்சணன் அங்ஙனங்குறுகினவளவிலே, சீவகன்நோக்கி, முன்னின்றவனுடையாக்கை நிழலில்யாக்கையாயிருந்தது; அன்றியும் கண்ணும் சிறிதும் இமைத்ததில்லை; கண்ணியும் வாடாதென்று தேவனாதலேத் தேறி, அவன்வரவுநன்றாகக்கேட்கவேண்டி, நம்பி, நீ யாரென்றானென்க.

யாரா, ஐ - அசை. அமரனையாததேறியும் பாடம். (௧௦௪)

955. குங்குமக்குவட்டின் வீங்கிக்கோலம்வீற்றிருந்ததோளா
யிருநின்னருளிற்போகியியக்கருளிறைவனாகிச்
சங்கவெண்மலையின்மற்றுச்சந்திரோதயத்தினுச்சி
யங்கியானுறைவலெந்தையறிகமற்றென்றுசொன்னான்.

இன், உவமப்பொரு. சங்கவெண்மலை - மலையின் பெயர். மற்று இரண்டும் அசை.

இ - ன். தோளாய், எந்தாய், யான் நின்னருளால் இங்குநின்றும்போய் அங்கே இயக்கருளிறைவனாகி மலையினுச்சியிற் சந்திரோதயமென்னு நகரிலே யிருப்பேன்; அந்நிலைமை அறிவாயாகவென்று தேவன்கூறினானென்க. (௧௦௫)

956. என்வனனுரைப்பக்கேட்டேயிமயமுநிகர்க்கலாற்றாப்
பொன்றருமாரிவண்கைப்புரவலன்புகன்றுநோக்கி
வென்றவருலகம்பெற்றவேந்துடையின்பமெல்லா [ன்.
மின்றெனக்கெதிர்த்தென்றானெரியுமிழ்ந்திலங்கும்வேலா

இ - ன். என்று அவன்கூறக்கேட்டு, இமயமும் ஒக்கமாட்டாத பெரிய பொன்னை மாரிபோல எல்லார்க்குங்கொடுக்கும் வண்கையையுடைய புரவல னாகையேலான், விரும்பிப்பார்த்து, சித்தசேஷத்திரத்தைப் பெற்ற சித்தபர மேஷ்டிகளுடைய இன்பமெல்லாம் இன்று எனக்குவந்ததென்றானென்க. (1)

957. குடுகுதுகுலிநாற்குச்சுதஞ்சணனிதனைச்சொன்னான்
பாடல்வண்டரற்றும்பிண்டிப்பகவனதிறைமைபோல
மூடியிவ்வுலகமெல்லாநின்னடித்தருவலின்னே
யாடியுட்பாவைபோனீயணங்கியதணங்கவென்றான்.

இ - ன். பகைவர் குடுகுதுகுலிநாற்குச் சுதஞ்சணன் இதனைச் சொன்னான்; அது யாதெனின் பகவனது இறைமைத்தன்மை இவ்வுலகெல் லாம் அகப்படுத்தினற்போல நினதிறைமைத்தன்மையாலே உலகெல்லா மகப்படுத்தி அதிற் பல்லுயிரும் கண்ணாடியிற்பாவைபோல நீவருந்தியதொழி ஓக்கு வருந்தும்படியாக நின்னடியிடத்தே தருவேனென்று சொன்னா னென்க.

உள் - இடம். “மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே” (புறநா. ௨௦.) என்றாற்பிறரும். (௧௦௭)

958. வானொடுவயவரீண்டிவாரணத்தொழுநின்முற்றி
நீலமசெய்யின்வெய்யநண்பநின்னினைப்பதல்லா

னொடுபக்கநந்துவீழினும்வீழ்தலில்லாக்

கோளுடைக்கிழமையொப்பாய்குறையிலன்பிறவினென்றான்

இ - ள். நாளோடு பக்கங்கனும் கெட்டுவீழினும் வீழுந்தன்மையில்லாத கோள்களினுடைய உரிமையோடொத்த உரிமையையுடையாய், வயவர் ஈண்டி யானைத்தொழுவோடே என்னைவளைத்து மீளிமைசெய்தாராயின், யான் விரும்பிய நண்பனே, நின்னை நினைப்பதல்லது பிறவாற்றான் ஒன்றும் குறையிலெனென்றனென்க.

அருமைநோக்கி, 'செய்யின்' என்றான். அங்ஙனம் மேல்வருகின்ற ஊழ் இக்கருத்தினைப் பிறப்பித்துநின்றது, 'முற்றி' எனவே சிறைகோடலன்றிக் கட்டுதலின்மையுணர்க. (க௦அ)

959. இன்னிழலிவரும்பூணுனிருவிகம்பிவர்தலுற்றுப்

பொன்னெழுவனையதோளாற்புல்லிக்கொண்டினியகூறி

நின்னிழல்போலநீங்கேனிடர்வரினினைக்கொன்று

மின்னெழுஉப்பறப்பதொத்துவிசம்பிவந்தமரன்சென்றான்.

இ - ள். சுதஞ்சணன், விசம்பிலேபோகத்திருதிச் சீவகனைப்புல்லிக் கொண்டு, யான் நின்னிழல்போல நின்னை நீங்கேன்; நினக்கு ஓரிடர்வந்ததாயின் என்னை நினைப்பாயாகவென்று பின்னும் மனியசொற்களைக்கூறி மின் மாயாதுபறக்குகிலேபோலே அவன் விசம்பிலே உயர்ந்து பறந்துபோனனென்க. (க௦ஆ)

960. சொல்லியநன்மையிலாச்சுணங்கனிவ்வுடம்புநீங்கி

யெல்லெளித்தேவனுக்கப்பிறக்குமோவென்னவேண்டா

கொல்லுலையகத்திட்டிடுக்கூரிரும்பிரதங்குத்த

வெல்லையில்செம்பொனாகியெரிநிறம்பெற்றதன்றே.

கூர்ப்பு - மிகுதி; என்றது, பொன்னாதற்கு வேண்டுஞ்செய்கைகளை முன்னேயுடைய இரும்பென்றவாறு.

இ - ள். தானமுதலிய நன்மைகள் இம்மையிற்செய்யாத சுணங்கன், இவ்வுடம்பைநீங்கி இதற்குமுன்னர் நல்வினைவந்துதவி ஒருவன் உபதேசித்த மந்திரத்தால் தேவனுய் பிறக்குமோவென்று உலகத்தார் கருதவேண்டா; உலையிலேயிட்டிடு உருகினமுகத்து இரதத்தைக்குத்த, இரும்பு மாற்றற்ற பொன்னுய் விளங்குநிறத்தைப் பெற்றதல்லவோ, இதுவும் அத்தன்மைத் தென்று கருதுகவென்றனென்க.

இதுவும் அத்தன்மைத்தென்று கூட்டிவிரித்தலின், இது சொல்லெச்சம். முன், "பெருநவையகற்றினான்" (குண. கூசு.) என்றது உருகுகின்ற முகத்திற்குவமை. (கக௦)

வேறு.

961. எரிமாலேவேனுதியினிறக்கிக்காமனடுகணையாற்

நிருமாலேவெம்முலைமேற்றினைக்குந்திவந்திருவுறுக

வருமாலையெண்வினையுமகற்றியின் பக்கடலாக்கித்
தருமாலையல்லதியான்றலையிற்றாழ்ந்துபணிவேனோ.

இ - ன். எரியொழுங்குபோலும் வேலின்முனைகளான் இரணியன் இரா
வணன் முதலாயினொக்கொன்று பின் காமனுக்குத்தோற்று அவனெய்த
கணையாலே முலைமேற்றினாக்குந் தேவர்களெல்லாம் ஸ்ரீமான்களாக ; நீக்கு
தற்கரிய எண்வினைகளையுரீக்கி வீட்டின்பத்தையுண்டாக்கித்தரும் அருகனை
யல்லது யான் தலையாற்றாழ்ந்து வணங்குவேனோவென்றானென்க.

எண்வினையாவனவற்றை, “ எண்மர்கவிழ்ந்தனர்” (முத்தி. சஎஅ.) எனத்
துறவிற்குறுவர் விரிய. (ககக)

962 ஒன்றாயலுக்கவேர்பூட்டியாக்கைச்செறுவுமுது
நன்றாயநல்விதச்செந்நெல்வித்தியொழுக்கநீர்
குன்றாமற்றாங்கொடுத்தைம்பொறியின்வேலிகாத்தோம்பின்
வென்றார்தம்வீட்டின்பம்வினைக்குமவிண்ணோருலகீன்றே.

இ - ன். பகிராத முயற்சியாகிய ணைப்பூட்டி, உடம்பாகியசெய்யைத்
தவத்தாலே வருந்துவித்து, விரதமாகிய செந்நெல்ல விதைத்து, சாரித்திர
மாகியநீரை வற்றாமற்பாய்த்தி, ஐம்பொறியாகியவேலியைப் புலனாகியபசுக்
கள் பிரியாதபடிகாத்துப் பரிகரிப்பின், அந்நிலை முதற் சுவர்க்கத்தினைத்தந்து,
பின் வீட்டினைவினைக்குமென்றானென்க.

வென்றார் - சித்தபரமேஷ்டிகள். இன், சாரியை. “ சொல்லிய ”
குண. கக0.) முதலியமூன்றாகவியும் சீவகன்தோழனானோக்கிக்கூறினான். ()
வேறு.

963. இத்தலையிவர்களேகவிமயநட்டரவுசுற்றி
யத்தலையலறமுந்நீர்கடைந்தவரவமொப்ப
மைத்தலெநெடுங்கணாருமைந்தருமறலியாட
மொய்த்திளவன்னமார்க்குமோட்டிரும்பொய்கைபுக்கார்.

இனி, பொய்கைகளில் வினையாடுதல்கூறுகின்றார். மந்தரத்தின்றொ
ழிலை இமயத்துக்கேற்றினார், அது மலையரையனாதலின் ; “ இமயவில்வாங்
கிய ” (கலித். ௩௮.) என்றார்பிறரும். அத்தலை - அக்காலத்து.

இ - ன். சீவகனும் தோழரும் இவ்விடத்துநின்றும் போகாநிற்க, நக
ரின்மகளிருமைந்தரும் அக்காலத்தே இமயத்தைநட்டுப் பாம்பைச்சுற்றி
முந்நீரலறக்கடைந்தவர் ஆரவாரத்தையொப்ப மாறுபட்டு ஆடுதற்குப் பொய்
கையிலேபுக்காரென்க. (கக௩)

964. கலந்தெழுதிராநுண்ணடைக்கடிக்கயமடந்தைகாம
ரிலங்குபொற்கலாபத்தல்குலிருகரைப்பரப்புமாக
வலர்ந்ததண்கமலத்தம்மோதணிதக்கமுகத்திற்கேற்ப
நலங்கெழுதுவனீவாட்கணன்னுதனலத்தையுண்டார்.

இ - ள். இருகரைப்பரப்புமல்குலாக, அதிலே கலந்தெழுமின்ற தினா யாகிய துண்ணிய ஆடையினையும் கமலப்போதாகிய முகத்திற்கேற்ப அழகு தக்க குவனையாகிய வாட்கண்ணினையுமுடைய கயமடந்தையாகிய நன்னுதன லத்தை துகர்ந்தாரென்க.

ஏற்பவென்னுமெச்சம் தக்கவென்னும் வினகொண்டது. (ககச)

965. தண்ணுமைமுழுவமொந்தைதகுணிச்சம்பிறவுமோசை
யெண்ணியவிரலோடங்கைபுறங்கையினிசையவாக்கித்
திண்ணிதிற்தெறித்துமோவார்கொட்டியுங்குடைந்துமாடி
யொண்ணுதன்மகளிர்தம்மோடியர்மிசையவர்கொத்தார்.

இ - ள். ஆடவர், ஓவாராய்த் தண்ணுமைமுதலியவற்றினேசைகளையும் பிறவும்எண்ணிய வாச்சியங்களினேசைகளையும் விரலினாலும் அகங்கையினாலும் புறங்கையினாலும் தெறித்தும் கொட்டியும் குடைந்தும் இசையும்படி நீரிலே பிறப்பித்து மகளிர்தம்மோடாடித் தேவனாயொத்தாரென்க. (ககஊ)

966. சிவிறியின்மாறுதூயுங்குங்குமெறிந்துந்தேங்கொ
ளுவறுநீருழக்கியோட்டியுடைபுறங்கண்டிருக்குத்
தவறெனத்தாமம்பூட்டித்தருதிறைகொண்டமின்பத்
திவறினார்காமவெள்ளத்தேத்தருத்தன்மையாரே.

சிவிறி - நெடுந்துருத்தி. தருதிறை - இடக்கர்.

இ - ள். ஏத்தருத்தன்மையார், உவறுநீரிலே தூவியும் எறிந்தும் உழக்கி ஓட்டி முதுகுகண்டு நக்கு அஞ்சினுயென்றுபூட்டித் திறைகொண்டும், பின் னும் காமவெள்ளத்தின்பத்தே மிக்காரென்க. (ககக)

967. சாந்தகநிறைந்ததோணிதண்மலர்மாலேத்தோணி
பூந்துகிலார்த்ததோணிபுனைகலம்பெய்ததோணி
கூந்தன்மாமகளிர்மைந்தர்கொண்டுகொண்டெறியவோடித்
தார்தினாக்கலங்கள்போலத்தாக்குபுதிரியுமன்றே.

இ - ள். சாந்துமுதலியவற்றை மகளிருமைந்தருங்கொண்டு ஓடி எறி கையினாலே, அவற்றையுடைய தோணிகடாம் கடலிற்கலங்கள்போலத் தம் மிற் றுக்கித் திரியுமென்க. (ககஎ)

968. கலிவளர்களிறுகைநீர்சொரிவபோன்முத்தமாலே
பொலிவொடுதிவண்டிபொங்கிப்பூஞ்சிகையலம்வந்தாடக்
குலிகநீர்நிறைந்தபந்திற்கொம்பனாரோச்சமைந்தர்
மெலிவுகண்டிவந்துமாதோவிருப்பொடுமறலினாரே.

பொங்கி, பொங்க.

இ - ள். கொம்பன்னார், களிறு கையாலே நீரைச் சொரிவனபோலே முத்தமாலேபொங்கப் பின்னினைமயிரசைய மட்டத்துருத்தியினீளை ஓச்சுத லின் ஆடவரவருத்தங்கண்டு உவந்து பின்னும் விருப்புடன் மாறுபட்டா ரென்க. (ககஅ)

969. வண்ணவொண்சண்ணப்பட்டமொலையுஞ்சாந்துமேந்தி
யெண்ணருந்தி மத்துமைந்தரெதிரெதிரெறியவோடி
விண்ணிடைதுடங்குமின்னுமீன்களும்பொருவபோல
மண்ணிடையமரர்கொண்டமன்றலொத்திறந்ததன்றே.

ஓடி - இளைத்து.

இ - ள். விண்ணிலே மின்னும் மீன்களும் தம்மிற் பொருவபோலே
மைந்தர் மகளிரெதிரெறியெதிரெ சண்ணமுதலியவற்றையேந்தி எறிய அவ்
விருதித்தோருமிளைத்தபின்னர் அமரர் மண்ணிடைக்கொண்டமணத்தை
யொத்து மணம் நிகழ்ந்து நீர்விளையாட்டுக்கழிந்ததென்க. (ககக)

வேறு.

970. உரைத்தவெண்ணெயுமொண்ணறுஞ்சண்ணமு
மரைத்தசாந்தமுநானமுமாலையு
நுரைத்துநொன்சிறைவண்டொடுதேனினை
மிரைத்துநீர்கொழித்தின்பமிறந்ததே.

இ - ள். நீர், சண்ணமுதலியனநுரைத்து வண்ணந்தேனுமிரைத்துக்
கொழித்து இனிமைமிக்கதென்க.

எச்சங்கள், செயப்படுபொருளன.

(கஉ0)

வேறு.

971. கத்திகைக்கண்ணிரெற்றிக்கைதொழுகடவுளன்ன
வித்தகவிளையரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
முத்தணிந்தாவியூட்டி முகிழ்முலைகச்சின்வீக்கிப்
பித்திகைப்பிணையல்சூழ்ந்துபெண்கொடிபொலிந்தவன்றே.

கத்திகை - குருக்கத்தி. தாங்கி, தாங்க.

இ - ள். குருக்கத்திக்கண்ணியணிந்த நெற்றியையுடைய முருகனை
யொத்த இளையரெல்லாம் கலன்களைத்தாங்க, பெண்கொடிகளெல்லாம்
ஊட்டி அணிந்து வீக்கிச் சூழ்ந்து பொலிந்தனவென்க. (கஉக)

972. திருந்துபொற்றேருஞ்செம்பொற்சிவிகையுமிடைந்துதெற்
கருங்கயக்களிறுமாவுங்காலியற்பிடியுமீண்டி [றிக்
நெருங்குபுமள்ளர்நொக்குநெடுவரைதொடுத்தவெள்ளங்
கருங்கடற்கிவரந்தவண்ணங்கடிகர்க்கெழுந்தவன்றே.

இ - ள். அவர்களேறுதலின், நெருங்காநின்று மள்ளர்செறிய வராயி
னின்றும் இடையறாதுவீழ்கின்றவெள்ளம் கடற்குப்போறாப்போலே தேரும்
சிவிகையும் பிணங்கிச் செறிந்து பெரியகளிறும் பிடியும் மாவுமீண்டி நகர்க்
குப்போயினவென்க. (கஉஉ)

வேறு.

973. கடலெனக்காற்றெனக்கங்கட்கூற்றென
வுடல்சினவுருமெனவூழித்தியெனத்

தொடர்பிணிவெளின்முதன்முருக்கித்தோன்றிய

தடலருங்கடாக்களிற்றசனீவேகமே.

இ - ன். அவ்வளவிலே கடாக்களிராகிய அசனிவேகம், காலிற்சங்கிலி பிணித்த மரத்தையும் கம்பத்தையும் அடியிலே முறித்து முழக்காற் கடலெனக் கடுமையாற் காற்றெனக் கொடுமையாற் கூற்றெனக் கோபத்தால் இடியெனச் சேரக்கோறலின் ஊழித்தீயெனத் தோன்றிற்றென்க. (கஉந.)

வேறு.

974. பொருதியிருவிபோன்றுபொழிதருகடாத்ததாகிக்
குருதிக்கொண்மருப்பிற்குகிக்குஞ்சரஞ்சிதைந்ததென்னக்
கருதியதிசைகளெல்லாங்கண்மிசைக்கரந்தமார்தர்
பருதியின்முன்னர்த்தோன்றாமறைந்தபன்மீன்களொத்தார்.

இ - ன். அக்குஞ்சரம் கடாத்ததாய் மருப்பிற்குப்பத் தன்தன்மை கெட்டதென்றாராக, அதன் கண்கருதிய திசைமியையெல்லாம் தோன்றாமற் கரந்தமக்கள், ஞாயிற்றின்முன் தோன்றாவாய் மறைந்த மீன்களை ஒத்தாரென்க.

மிசை - இடம். இது போகாமல் நின்றநிலையிலே மறைந்ததற்குவமை.)

975. க. கருந்தடங்கண்ணிதன்மேற்காமுகருள்ளம்போல
விருங்களிறெய்தவோடச்சிவிகைவிட்டியோயரேக
வரும்பெறலவட்குத்தோழியாடவரில்லையோவென்
றொருங்குகையுச்சிக்கூப்பிக்களிற்றெதிரிறைஞ்சிகின்றார்.

976. உ. என்னைக்கொன்றிவள்கனோடுமெல்லையிலொருவன்றோன்றி
யின்னுயிரிவளைக்காக்குமன்றெனிலென்கண்மாய்ந்தார்
பின்னைத்தானாவதாகவென்றெண்ணிப்பினைக்கொனோக்கி [ள்
மின்னுப்போனுடங்கிளின்றார் வீதைபொற்கொம்பொப்பா
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். அங்ஙனம் மறைதலையறியாத குணமலை, தன்மேலே காருகர்நெஞ்சு ஒடுமாறுபோலக் களிறு அணுகச்சென்றதாக, இனையர் சிவிகையைவிட்டுப்போக, அப்பொழுது, அந்தப் பிணைக்கொணக்கியாகிய பொற்கொம்பொப்பாள், அஞ்சி மின்போலேநடுங்குகின்றார்; அதுகண்டு அவட்குத் தோழியாகிய மலை, என்னைக்கொன்று இவளிடத்தே ஒடுமெல்லையில் ஒருவீரன்றோன்றி இவனையுயிராக்காக்கும்; காத்திலனாயின், யானிறந்தாற்பின்னை ஆவதாகவென்று தன்னெஞ்சிலேநினைத்து இரண்டுகையினையும் தலைமேலேவைத்து இவ்விடத்தில் ஆண்மக்களில்லையோவென்று கூப்பிட்டுக் களிறு எதிரேசென்றணுகினவளவிலே அஞ்சிக் கவிழ்ந்துகின்றாளென்க.

மேல், அங்ஙனம்வருகின்றவழி இவளுக்கு அக்கருத்தினைப்பிறப்பித்தது. ஒருவன்' என்றது உட்கோளாதலிற் பின், 'ஆடவர்' என்றார். இக்கருத்

தானன்றே மேலும், “நெடுங்கனாற்கவர்ந்த கள்வி, யஞ்சனத் துவலையாடி நடுங்கினாள்” (குண. க௭௭.) என்றும், “நாட்டமுநடுக்கமும்” (ஷே. க௭௭.) என்றும் கூறுகின்றதென்க. (க௭௭ - ௭௭.)

977. மணியிருதலையுஞ்சேர்த்திவான்பொனினியன்றநாண
லணியிருங்குஞ்சியேறக்கட்டியிட்டலங்கல்சூழ்ந்து
தணிவருந்தோழர்கூழ்த்தாழ்குழைதிருவில்வீசப்
பணிவருங்குரிசில்செல்வான்பாவையதிடனாக்கண்டான்.

இ - ள். பிறரால் தாழ்வித்தலரியகுரிசில், இரண்டுதலையிலும் மணியழுத்திப் பொன்னாற்செய்தகயிற்றாலே குழலையேறக்கட்டி அலங்கலை அதன் மேலே சூழ்ந்து அன்புகுறைதலரிய தோழர்கூழ் வீசச் செல்கின்றவன் குணமாலையது வருத்தத்தைக்கண்டானென்க.

கட்டியிட்டி, ஒருசொல். குழலையேறக்கட்டியும் பாடம். (க௭௭)

978. பெண்ணுயிரவலநோக்கிப்பெருந்தகைவாழ்விற்காத
லெண்ணினனெண்ணிரொய்தாவினமலர்மாலேசுற்று
வண்ணப்பொற்கடகமேற்றுவார்கச்சிற்றானேவீக்கா
வண்ணலங்களிற்றைவையாவார்த்துமேலோடினானே.

இ - ள். பெருந்தகை, பெண்ணுயிர்சாதலேநோக்கி, இவ்விடனா நீக்காதுபோய் வாழ்கின்றவாழ்விற்காட்டிற் சாதல் அவலமில்லையென்று எண்ணினான்; எண்ணிக் கடிதாகச் சுற்றி ஏற்றி வீக்கி அதனைவைது ஆர்த்து அதன் மேலே ஓடினானென்க.

“வேழநான்குவெல்லுமாற்றலன்” (காந்த. க௭௭.) ஆதலின், இக்களிறு அடர்க்க எளிதாயினும் அடர்த்தாற் கட்டியங்காரற்கும் நமக்கும் இன்னும் வேறுபாடுபிறர்க்குமென்றறிந்தவன் பின்னும் இதனைக்கண்டு போதலின், அவ் வேறுபாடுநன்றென்று எண்ணினானென்க. (க௭௭)

979. குண்டலங்குமரன்கொண்டிருன்றின்மேல்வீழும்பின்போ
லொண்டிறற்களிற்றினெற்றியெறிந்துதோடொலித்துவீழ
மண்டலமுத்துந்தாருமாலையுங்குழலும்பொங்க
விண்டலர்கண்ணிசிந்தமின்னிற்சென்றெய்தினானே.

இ - ள். அங்ஙனமோடினகுமரன் தான்செல்வதற்குமுன்னே களிறு இறைஞ்சாதபடி காதிற்குண்டலத்தைவாங்கிக்கொண்டு தோடு ஒலித்து வீழும்படி மலைமேலே வீழும்பின்போலே அதன்மத்தகத்தே ஏறித்து வட்டமான முத்துவடமும் தாரும் நெற்றிமாலையும் குழலும்பொங்கக் கண்ணிசிந்தமின்போற் சென்றெய்தினானென்க.

எறிந்தவிசையில் தானேவீழ்ந்ததென்க. (க௭௭)

980. படம்விரிநாகஞ்செற்றுப்பாய்தருகலுழன்போல
மடவரவுவளைச்செற்றுமதக்களிறிறைஞ்சும்போழ்திற்

குடவரைநெற்றிபாய்ந்தகோளரிபோன்றுவேழத்
துடல்சினங்கடவக்குப்புற்றுருமெனவுரையார்த்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவன், விரிகின்றபடத்தைபுடைய நாகத்தைச்
செற்றுப் பாய்கின்ற கருடனைப்போலே முன்புகின்ற மாலையென்னுஞ்சேடி
யைச் செறுத்துக் களிறு இறைஞ்சுகின்றவளவிலே அத்தகிரிநெற்றியிலே
பாய்ந்தசிங்கத்தையொத்து அவ்வேழத்தின் உடல்சினத்தைச்செலுத்தும்படி
அதன்மத்தகத்தினடுவே குதித்து இடியென முழங்கி ஆர்த்தானென்க.

குடவரை, புகருக்குவமை.

(கூட௦)

981. கூற்றெனமுழங்கிக்கையாற்கோட்டிடைப்புடைப்பக்காய்ந்
காற்றெனவுரறிநாகங்கடாஞ்செய்துகனலிற்சீறி [அ
யாற்றலங்குமரன்மேலெடுகளிரோடவஞ்சான்
கோற்றொடிப்பாவைதன்னைக்கொண்டியப்போமினென்றான்.

இ - ள். அவன், அங்ஙனமுழங்கி நாகத்தைக் கோட்டிடையிலே கை
யாலே கூற்றெனப் புடைத்தலின், அக்களிறு காய்ந்து முழங்கி மதஞ்
சொரிந்து சீறி அக்குமரன்மேலே காற்றென ஓட அஞ்சாலாய்க் குணமாலே
யைப் பிழைக்கக் கொண்டோமினென்றானென்க.

சேடிமேலும் குணமாலேமேலும் செல்கின்றதென்று அஞ்சினவன் தன்
னைநோக்கினமையின், அஞ்சாலாயினான். தலைமைபற்றிக் குணமாலையைக்
கொண்டோமினென்றான். (கூக௧)

982. மதியினுக்கிவர்த்தவேகமாமணிநாகம்வல்லே
பதியமைபரிதிதன்மேற்படம்விரித்தோடியாங்குப்
பொதியவிழ்கோதைதன்மேற்பொருகநிறகன்றுபொற்றூர்க்
கதியமைதோளினுனைக்கையகப்படுத்ததன்மே.

இ - ள். மதியைக் கையகப்படுத்தற்குவிரும்பிய கரும்பாம்பு போ
கின்ற ஞாயிற்றின்மேலே விரைந்தோடினாற்போலக் குணமாலேமேற்சென்ற
பொருகளிறு அவனைக்கைவிட்டுச் சீவனைக் கைக்குள்ளேஅகப்படுத்திற்
றென்க.

பதி அமை பரிதி - இருப்புத்தவிர்த்த பரிதி; “அமைந்த தினிநின் றொ
ழில்” (கலித். அஉ.) என்றதுபோல. கதியமைதேரினையும் பாடம். (கூக௨)

983. கையகப்படுத்தலோடுங்கார்மழையின்னினொய்தா [ற்கி
மொய்கொளப்பிறழ்ந்துமுத்தார் மருப்பிடைக் குளித்துக்கா
ழையெனவடங்கிவல்லானாடியமணிவட்டேய்ப்பச்
செய்கழற்குரிசிலாங்கேகரந்துசேணகற்றினுனே.

இ - ள். அங்ஙனம் கையாலகப்படுத்திக்கொண்டவளவிலே அது போர்
தொடங்காதிந்த, குரிசில், மழையின்னிலும் கடுக உடம்புபுரிந்து மருப்

பிடையிலேபுகுந்து காற்கிழை வட்டுப்போல அடங்கித் தான் கரந்துபோய்க் களிற்றை அப்பொழுதே சேணிலே அகற்றினானென்க.

வல்லான் - பாய்ச்சக்காட்டுவான். தான் அகலுதலின், அதனையகற் றினானுயின். (கநூ)

வேறு.

984. மல்லனீர்மணிவண்ணனைப்பண்டொர்நாட்
கொல்லவோடியகுஞ்சரம்போன்றதச்
செல்வன்போன்றனன்சீவகன்றெய்வம்போற்
பில்குமும்மதவேழம்பெயர்ந்ததே.

இ - ன். இக்குஞ்சரம், இவன்மேற்செல்லுகின்றபொழுது, முன்னொரு காலிலே கண்ணனைக் கொல்லவோடிய குஞ்சரத்தையொத்தது ; அப்பொழுது அச்சீவகனும் அக்கண்ணனையொத்தான். பின்னர் அக்களிறுகிய தெய்வத்தைக் கண்ணன் கொல்லாதுவிட அது பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயினாற்போல இவனும் கொல்லாது விடுதலின், இவ்வேழமும் பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயிற்றென்க.

பகையன்மையின், இவ்விடங்கிற்கும் உயிரளித்தான். கண்ணன் தனக் கூப்பகையாதலிற் கொன்றான். ஈண்டு அதனைக்கொல்லாதுவிட்டானாயின் அதுபோலுமென்பிற்கூறியது இல்பொருளுவமை. கண்ணனைக்கொல்லத் தெய்வம் யானையாய் வருதலின், 'தெய்வம்' என்றார். (கநூ)

வேறு.

985. ஒருகையிருமருப்பின்மும்மதத்தோங்கெழிற்குன்றனையவே
ழந், திருகு கனைகழற்காற் சீவகன்வென்றனையாட் குடைந்துதேனார்,
முருகுமழலங்கன்முத்திலங்கு மார்பினனைஞ்ஞாற்றுநால்வ, ரருகு
கழல்பரவத்தனியேபோய்யானமடைந்தானன்றே.

இ - ன். கைமுதலியவற்றையுடைய குன்றனையவேழத்தைச் சீவகன் வென்று குணமாலைக்கு அறிவுமுதலியன தோற்றலின், ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர் கழல்பரவாநிற்கவும் தனியேபோய்ப் பொழிலிலே சேர்ந்தானென்க.

தத்தை அறியலாகாதென்று பொழிலைச்சேர்ந்தான். (கநூ)

வேறு.

986. மணிசெய்கந்துபோன்மருளவீங்கிய
திணிபொற்றோளினன்செல்லனீக்கிய
வணிபொற்கொம்பினையழுங்கலென்றுதன்
மணிவில்காதலார் தாங்கொடேகினார்.

இ - ன். கந்துபோல்வீங்கிய தோளினாலே வருத்தம் நீக்கப்பட்ட குணமாலையைக் குறையில்லாத காதலையுடையார்தாம் அழுங்கலென்று கொண்டேகினாரென்க.

மருள் - கந்தென்றுமருளும்படி. இவள்வேட்கைவருத்தத்தை யானைக் குவருந்தினளாக உட்கொண்டாராய், 'அழுங்கல்' என்றார். (கருசு)

987. முழங்குதெண்டி னாமுரிநீணிதி
வழங்கநீண்டகைவணிகர்க்கேறனுள்
விழுங்குகாதலாள்வேறகட்பாவைதாய்
குழைந்தகோதையைக்கண்டுகூறினாள்.

பாவையுடையதாய் - வினயமாமாலையென்னும்பெயரையுணர்த்திற்று ; பாவைபெயர் குணமாலையாதலின். வருத்தந்தோன்ற, 'குழைந்தகோதை' என்றார்.

இ - ள். கடல்போல சிதியைவழங்குதலின் நீண்ட கையையுடைய குபேரமித்திரன் விழுங்குமாறுபோன்ற காதலையுடைய வினயமாமலை, தன் மகளைக்கண்டு ஒரு மொழிகூறினாள்.

988. நெய்பெய்நீளொரிநெற்றிமூழ்கிய
கைசெய்மாலேபோற்கரிந்துபொன்னிற
நையவந்ததென்னங்கைக்கின்றென
வுய்தல்வேட்கையாலுரைத்தலோம்பினாள்.

இ - ள். எரியினெற்றியிலே அழுத்திய மாலேபோலப் பொன்னிறங் கரிந்து நையும்படி நங்கைக்கு இன்றுவந்த வருத்தமென்னென்று கூறினாள் ; அதுகேட்ட தோழிமாரும் அவளிறந்து படாதிருக்கவேண்டுதலின், யானை கொல்லப்புருத்ததென்றுரைத்தலை ஓம்பினாரென்க. (கருசு)

989. முருகுவிண்டிலாமுல்லைக்கத்திகைப்
பருகிவண்டிலாம்பல்குழலினாள்
வருகவென்றுதாய்வாட்கணீர்துடைத்
துருகுதுண்ணிதையொசியப்புல்லினாள்.

இ - ள். அவர் கூறாமையின், அதனை யறியாத தாய் முல்லைத்தொடையலாந்து பரக்கின்ற முருகைப்பருகி வண்டிலாங்குழலினாள் வருகவென்று கண்ணினைத்துடைத்து இடைவருந்தப் புல்லினாள்.

990. கடம்புசூடியகன்னிமாலேபோற்
றொடர்ந்துகைவிடாத்தோழிமாரொயிங்
குடங்கையுண்கணுள்கொண்டபண்ணையு
ளடைந்ததுன்பமென்றறிவினாடினாள்.

இருவரும் கன்னியராதலிற் கன்னிமாலையென்றார். கண்ணிமாலேபாட மாயின், கட்டினாற்போலுமாலையாம்.

இ - ள். கடம்புபூத்த மாலேபோலே தொடர்ப்பட்டுக் கைவிடாத தோழிமாருடனே உண்கணுள்கொண்ட வினையாட்டின்மிகுதியால்வந்த வருத்தமேயென்று தன்அறிவாலே நாடினாள்.

991. கம்மப்பல்கலங்கோர் துகண்டெறா உம்
விம்மப்பல்கலநொய்யமெய்யணிந்
தம்மென்மாலையுமடைச்சிக்குங்குமங்
கொம்மைமட்டித்தார்கொடியனோயே.

இ - ன். தாய் அங்ஙனமிருந்தவளவிலே, கோலஞ்செய்கின்றவர்கள், கொடியனான அரியதொழில்களையுடைய பேரணிகலங்களைவாங்கிக் கண்ணை ஒளிகெடுக்கும் நொய்யகலங்களை மெய்யிலே விம்மவணிந்து கழுநீர்மாலையை யுஞ்சேர்த்திக் குங்குமத்தையும் முலையிலேபூசினாரென்க.

உடம்புநுணுகுகின்றமையுணர்ந்து நொய்யவற்றை விம்ம அணிந்தார். புறத்தேகோலஞ்செய்ய அகத்தே சிதைவுபிறத்தலின், இது புறஞ்செயச் சிதைதலென்னுமெய்ப்பாடு. (கசக)

992. அம்பொன்வள்ளத்துளமீர்தமேந்துமெங்
கொம்பினவ்வையைக்கொணர்மின்சென்றெனப்
பைம்பொனல்குலைப்பயிரும்பைங்கிளி
செம்பொற்கொம்பினெம்பாவைசெல்கென்றாள்.

வஞ்சிக்கொம்பின் தன்மையையுடைய தாய் - குணமாலே. பைம்பொனல்குலை - நினை; என்றது குணமாலையை.

இ - ள். வினயமாமாலே, பொற்கொம்பின்றன்மையுடைய எம்பா வாய், எனக்கு வள்ளத்தே பாலையேந்தும் எம் அவ்வையைச் சென்றகொணர்மினென்றுகூறி நினைப் பைங்கிளியழையாகிற்கும்; இனி அதுவருந்தாத படி ஆண்டிச் செல்லென்றுகூறினாளுன்க. (கசஉ)

வேறு.

993. நிறத்தெறிந்துபறித்தநிணங்கொள்வேற்
பிறத்தவெளவியசேயரிக்கண்ணினுள்
பிறப்புணர்ந்தவர்போற்றமர்பேச்செலாம்
வெறுத்தியாவையுமேவலளாயினாள்.

இ - ன். கண்ணினுள், பிறப்புத்தீதென்றறிந்து பற்றற்றாராப்போலே தமர்பேச்சையெல்லாங் கைவிட்டு உணவுமுதலியவற்றையும் பொறுந்தா ளாயினாளுன்க.

சிறிதுபொழுதுகின்று பறித்தவேல். 'வெறுத்து' என்னுந்துணையும் புலம்பித்தோன்றலென்னுமெய்ப்பாடு; செய்தகோலம் துணையொடு கழியப் பெருதேயழிந்து சுற்றத்திடையும் தனியேதோற்றுதலின். மேவலளெனவே இன்பத்தைவெறுத்தலும், பசியடகிற்றலும் மெய்ப்பாடு. (கசந.)

994. குமரிமாநகர்க்கோதையங்கொம்பனு
டமரினீங்கியசெவ்வியுட்டாமரை

யமரர்மேவரத்தோன்றியவண்ணல்போற்
குமரனாக்கியகாதலிற்கூறினாள்.

இ - ள். கொம்பனாள், கன்னிமாடத்தே சுற்றத்தைத் தானீங்கியகா
லத்தே தேவர்வேண்டத் தாமரையிற்றோன்றிய முருகனைப்போலும் குமா
னுண்டாக்கிய காதலாலே சிலசொற் கூறினாளென்க. (௧௪௪)

995. கலத்தற்காலங்கல் லூரிநற்கொட்டிலா
முலைத்தடத்திடைமொய்யெருக்குப்பையா
விலக்கமென்னுயிராவெய்துகற்குமா
லலைக்கும்வெஞ்சரமைந்துடையானரோ.

இ - ள். கொடியசரமைந்தும் ஐந்தாக எய்யவெடுத்தகாமன், என்னைப்
பெறுதலின் எனதுமுலைத்தடத்திடை எருக்குப்பையாக, எனதுயிர் இலக்காக
எய்து என்னை அலையாநிற்கும்; ஆதலால், கல்லூரியையுடைய விற்பயிற்றுந்
தானத்தே தான்விற்கொழிலைத் தொடங்குகின்றகாலமாகினைத்துக் கற்
கின்றதொழிலை நடத்தாநின்றனென்க.

கற்பார் எருவிலும் இலக்கிலுமெய்து கற்பராதலின். இது மடந்தப
வுணாத்தலென்னுமெய்ப்பாடு; அறிவுமடநீங்கிக் காமப்பொருட்கண்ணே அறி
வுதோன்றிநிறலின். (௧௪௫)

996. பூமியும்பொறையாற்றருந்தன்மையால்
வேமெனெஞ்சமும்வேள்விமுளரிபோற்
ரூமமார்பனைச்சீவகசாமியைக்
காமனைக்கடிதேதம்மின்றேவிற்காள்.

இ - ள். என்னெஞ்சமும் வேள்வியிலிட்ட தாமரைப்பூப்போலே பூமி
யுமுட்படப் பொறையைச் செலுத்துதற்கரியதொரு தன்மையாலே வேவா
நிற்கும்; ஆதலால், மார்பனைச் சாமியைக் காமனைத் தேவிற்காள், கடிதாக
அழைத்துத் தருமினென்றாளென்க.

‘வேம்’ என்னுந்துணையும் காதல்கைம்மிகல்; காமம் கையிகந்தவழி
நிகழுமாதலின்; “உள்ளி னுள்ளம் வேமே” (குறு. ௧௦௨.) என்பது உதா
ரணம். தம்மினென்பது, தூதுமுனிவின்மைப்பாற்படும்; “கானலும் கழ
ரூது” (அகநா. ௧௬௬.) என்னும்பாட்டு உதாரணம்; அறனளித்துரைத்தலு
மாம். (௧௪௬)

997. க. கையினுற்சொலக்கண்களிற்கேட்டிடு
மொய்கொள்சின்தையின்முங்கையுமாயினேன்
செய்தவம்புரியாச்சிறியார்கள்போ
லுய்யலாவதொர்வாயிலுண்டாங்கொலோ.

998. உ. கண்ணும்வாளற்றகைவளைசோருமாற்
புண்ணும்போன்றுபுலம்புமென்னெஞ்சரோ

வெண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப்
பெண்ணின்மிக்கதுபெண்ணலதில்லையே.

999. ஈ. சோலைவேய்மருள்சூழ்வளைத்தோளிதன்
வேலைமாக்கடல்வேட்கைமிக்கூர்தர
வோலைதாழ்பெண்ணைமாமடலூர்தலைக்
காலவேற்றடங்கண்ணிகருதினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. பிறர்க்குக் கூறலாகாமற் குறைகளெல்லாம் செறிதல்கொண்டசின்
தையால், மூங்கையாயினேனென்றான். இது சிதைவுபிறர்க்கின்மை, புறத்
தார்க்குப் புலனாகாமை நெஞ்சினில் நிறுத்தலின். சிறியார் - அறிவிலாதார்.
வாயில் - கூட்டுவார்.

உ. அவனுருவுவெளிப்படுதலின், அதனையேநோக்கி வேறொருபொரு
ளினேநோக்காமையிற் காண்டற்றொழிலின்றாதலின், 'கண்ணும் வாளற்ற'
என்றான். இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். வளைசோருதல் - உடம்புநனிசுருங்
கல். நெஞ்சம் புண்போன்றுபுலம்பும். இதுமுதலாகக் கலக்கம்; கூறத்தகா
தனகூறலின். அது தலைவிக்காயின், "பிறங்கிரு முந்நீர் வெறுமண லாகப்,
புறங்காலிற் போக விறைப்பேன்" (கூலி. ௧௪௪.) என்றற்போல்வனவும்,
தலைவற்காயின், மடலேறுதல் முதலியகூறலுமாம். மேற்செலா - நடக்க
மாட்டாத.

ஈ. சோலைவேய் - பசுமைக்கு. ஊர்தலை - உலகத்தில் ஆடவர்மட
லூருந்தன்மையை.

இ - ன். வளைத்தோளி, கண்ணி, தன்வேட்கை கடனீர்போல மிக்குப்
பரத்தலின், தவஞ்செய்யாதாளைப்போல மூங்கையுமாயினேன்; கண்ணும்
வாளற்ற; வளையும் சோரும்; நெஞ்சம் புலம்பும்; இங்ஙனம் எல்லையில்லாத
காமம் முழுக்ககின்று சுட்டாலும் பெண்ணைமாமடலூர்தலை மேற்செல்லாத
பேதைச்சாதியிற்காட்டிற் கொடுமைமிக்கது பெண்ணல்லதில்லையாயிருந்த
தென்றகூறி இக்காலத்தே பிழைக்கலாவதொரு வாயிலுண்டாமோவென்று
கருதினானென்க.

என்குக்கூறியது, புலனெறிவழக்கமல்லாத காந்தருவமாய் அசுரத்தின்
பாற்படும்கைக்கிளையாதலின், மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்களை முறையிற்சூறாது
மயங்கக்கூறினாரென்றுகொள்க. (௧௪௭ - ௯)

1000. உய்யுமாறுநாயுன்னையலாலிலேன்
செய்யவாய்க்கிளியேசிறந்தாயென
நையனங்கையிந்நாட்டகத்துண்டென
நையலாய்சமழாதுநாயென்றதே.

தாய்தந்தையிலுஞ் சிறந்தாயென்றான், அவர்க்குக்கூறலாகாதவை கூறுத
லின்.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதினவள், அருகிருந்தகிளியைக்கண்டு, கிளியே, சிறந்தாய், உன்னையொழிய வேறொருவாயிலை யானுடையேனல்லேன் ; இனி, யான் உய்யும்படி வாயிலையுரையாயென்றாலாக, அக்கிளியும், நங்காய், நீ நையாதேகொள்ளென முற்கூறி, பின்னும், தையலாய், அவன் இந்நாட்டிலே யுண்டாயின் வருந்தாதே உரைப்பாயாகவென்றதென்க. (கடு௦)

1001. ^௧ தெளிகயம்மலர்மேலுறைதேவியி
னொளியுஞ்சாயலுமொப்புமையில்லவள்
களிகொள்காமத்திற்கையறவெய்தித்தன்
கிளியைத்தூதுவிட்டாள் கிளந்தென்பவே.

கயம் - பதுமையென்னுங்கயம்.

இ - ள். தேவியிற்காட்டில் ஒளியும்சாயலும் வேறொப்பிலாதவள், கா மத்தாலே செயலறவெய்தித் தன்வருத்தத்தை வெளியாகக்கூறித் தன்பின்னையைத் தூதாகப் போகவிட்டாளென்க. (கடு௧)

1002. பூனொடேந்தியவெம்முலைப்பொன்னொ
ணுணுந்தன்குலனுந்நலங்கீழ்ப்பட
விணைவித்தகற்காணியவிண்படார்
தானுப்பைங்கிளியாண்டுப்பறந்ததே.

தான் வந்தியபூனுடனே விருப்பஞ்செய்கின்றமுலை.

இ - ள். நேயத்தையுடையபைங்கிளி, பொன்னொளது நானும் குல னும் நன்மைகுறையும்படி அவள்வேட்கையறிவித்தற்கு யாழ்வென்று கொண்ட தத்தையை விரும்பினவனைக் காணவேண்டி விண்ணிலேசென்று அவனிருக்கின்றவிடத்தே பறந்ததென்க. (கடு௨)

வேறு.

1003. கூட்டினான்மணிபலதெளித்துக்கொண்டவன்
றீட்டினான்கிழிமிசைத்திலகவாணுதல்
வேட்டமால்களிற்றிடைவெருவிநின்றதோர்
நாட்டமுநடுக்கமுநங்கைவண்ணமே.

இ - ள். பலமணிகளையும் கரைத்துக்கொண்டு பலநிறத்து வண்ணங் களையுங்கூட்டினான் ; அங்ஙனங்கூட்டினவன் கிழிமேலே குணமாலையானே யின்முன்னர் அஞ்சிநின்ற நடுக்கத்தையும் தன்னேநோக்கினநோக்கினையும் அவள்தன்செயலாகவே தீட்டினானென்க.

இக்கருத்தானன்றே, “நீலநெடுங்கனாற்கவரந்தகல்வி நடுங் கினாள்” (குண. ௧௪௪.) என்கின்றான். (கடு௩)

1004. நெகிழ்ந்துசொர்பூந்துகிணைக்கிநோக்கியே
மகிழ்ந்துவீழ்மணிக்குழன்மாலேகாறொடு

முகிழ்ந்துவீங்கிளமுலைமுத்தந்தைவரும்
புகழ்ந்துதன்றோள்களிற்புல்லுமெல்லவே.

இ - ள். அங்ஙனமெழுதினவன், நெகிழ்ந்துவீழ்கின்ற துகிலொன்றையுந் திருத்தலாகாதென்று மனத்தாற்றுகித்து அதனைப் பார்த்துநின்றே முகிழ்ந்து குழன்முதலியவற்றைத் திருத்தத் தொடும் ; முகிழ்ந்துவீங்கிளமுலையின்முத்தத்தையும் செவ்வதாக இடத்தொடும் ; புகழ்ந்து தன் தோள்களின் மேலே மெல்லப்புல்லுமென்க.

நோக்கி, இதுநோக்கனோக்கம். நோக்கியே - இது பொறியானோக்கு நோக்கம். வெருவிநின்ற நடுக்கமெழுதலின், குலைந்தனவற்றை மயக்கத்தாற்றிருத்தத் தேடினனென்க. மாலை - அவள்பெயருமாம். மணிக்ஞரன்மாலையும் பாடம். (கருசு)

1005. படைமலர்நெடுங்குண்பரவையேந்தல்குன்
மிடைமணிமேகலைநோற்றவெந்தொழிற்
புடைதிரள்வனமுலைப்பூணுநோற்றன
வடிமலர்த்தாமரைச்சிலம்புநோற்றவே.

இ - ள். படையும்லரும்போன்ற கண்ணாளுடையவல்லுலிலே மிடைந்த மேகலைநோற்றன ; கொடியதொழிலையுடைய முலையிற் பூண்களும் நோற்றன ; அடித்தாமரையிற் சிலம்புகளும் நோற்றன ; யானே நோலாதே நென்னுமென்க.

இது குறிப்பெச்சம். அடிமலர், ஒருசொல். (கருடு)

1006. மின்னணங்குறுமிடைமேவர்சாயலுக்
கின்னணமிறைமகன்புலம்பயாவதுந்
தன்னணங்குறுமொழிதத்தைதத்தையைய
மன்னணங்குறலொடுமுகிழ்ந்துகண்டதே.

மேவரு, விகாரம். யாவதுமென்றது - அறிவுமுதலியகுணங்களை.

இ - ள். இறைமகன் குணமாலேக்கு இன்னணம் புலம்பக்கண்டு, அவன் அங்ஙனம் மிக வருத்தத்தையுறுதலினாலே முடிந்ததென்றுமுகிழ்ந்து, தன்னுடைய குணமாலையது வருத்தமுற்றமொழியை அறிவிக்கலுற்ற கிளி அதற்கு இடையீடாகக் கார்தருவதத்தை வருகின்றநிலையைக்கண்டதென்க.

மன் - மிகுதி. எல்லாவழியானும் பெறுதற்குரியவன்வருந்துதலின், 'இறைமகன்புலம்ப' என்றார். (கருசு)

1007. ஆடுபாம்பெனப்புடையகன்றவல்குன்மேற்
சூடியகலைப்புறஞ்சூழ்ந்தபூந்துகி
லோடியவெரிவளைதருவவெண்புகை
கூடிமற்றதன்புறங்குலாயகொள்கைத்தே,

இ - ள். பாம்பெனவகன்ற அல்குன்மேற்குடின மேகலையைப் புறத்தே குழந்ததுகில் வளையவோடின உருவத்தையுடைய எரியை வெண்புகைகூடி வளைத்து அதன்புறத்தே நிலைபெற்றதன்மைத்தென்க.

பாம்பு - அல்குற்கேயுவமையாதலின், அடுத்துவர லு வ ம ம ய ன் று ; “அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே” (தோல். பொரு. உவம. நடன.) என்றார். மற்று, அசை. “மாண்குலாங்குணத்தினால்” என்பர்பின்னும் ; (மணம். கருஉ.). (கருஎ)

1008. கொன்வளர்குவிமுலைக்கோட்டிற்றாழ்ந்தன
மின்வளர்திரள்வடம்விளங்குபைங்கதி
ரின்வளரிளம்பிறையெழுதப்பட்டன
பொன்வளர்செப்பின்மேற்பொலிந்தபோன்றவே.

கோன் - பெருமை.

இ - ள். முலைக்கோட்டிலே திரள்வடங்கள் கிடந்தன, எழுதப்பட்டன வாகிய பொன்வளர்ந்த செப்பின்மேலே கதிரையுடைய இனிமைவளர்ந்த பிறை பொலிந்தன போன்றவென்க. (கருஅ)

1009. குண்டலமொருபுடைகுலாவியில்லிட
விண்டலர்ந்தொருபுடைதோடமின்செய
மண்டலநிறைந்ததோர்மதியமன்னதே
யொண்டொடிதிருமுகத்துருவமாட்சியே.

இ - ள். ஒண்டொடிமுகத்தின் உருவத்தினமுக, ஒருபுடையிலே குண்டலம் வில்லிட, ஒருபுடையிலே தோடி ஒளியைவீச வட்டநிறைந்ததொரு மதியமுண்டாயின் அதனையொக்குமென்க. (கருக)

1010. பூணிறமுலையவள் பொருவில்பூதுதன்
மாணிநக்கருங்குழன்மருங்கிற்போக்கிய
நாணிநமிசுகத்திர்ப்பட்டநல்லொளி
வாணிநமின்னிருள்வளைத்ததொத்ததே.

இ - ள். பூனையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினையுடையாளதுகுழ லின்பக்கத்தில் நாடோறும் நிறமிகுகின்ற பிறைபோலுதுதலிலேகட்டிய நல் லொளிப்பட்டமானது பிறையைச்சேர்ந்தவிருளை மின்வளைத்த தன்மையை ஒத்ததென்க. (கருடு)

1011. கடி கமழ்பூஞ்சிகைகாமர்மல்லிகை
வடிவுடைமாலேகாரொடர்ந்துவாய்ந்தது
நடுவொசிந்தொல்கியநாறுமாமலர்க்
கொடியின்மேற்குயில்குனிந்திருந்ததொத்ததே.

இ - ள். மல்லிகைமாலே தன்னிடத்தேகட்டப்பட்டுப் பூமுடிவாய்ந் தது, நடுவுவளைந்துதுடங்கிய பூங்கொடியின்மேலே குயில்வளைந்திருந்த தன் மையை யொத்ததென்க. (௧௬௧)

1012. சிலம்பொடுமேகலைமிழற்றத்தேனின
மலங்கலுண்டியாழ்செயுமம்பொற்பூங்கொடி
நலம்படநன்னடைகற்றதொக்குமிவ்
விலங்கரித்தடங்கணாளியாவளாங்கொலோ.

இ - ள். இவள் நடை, தேனினம்உண்பொடும் பொற்பூங்கொடி சிலம்பும் மேகலையுமொலிப்ப நடைகற்றதன்மையொக்கும்; இவள் யார்கொ லென்று ஐயுற்றது கிளியென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை.

(௧௬௨)

1013. யாவளேயாயினுமாகமற்றிவண்
மேவியபொருளொடுமீண்டபின்னலா
லேவலாற்சேர்கலேனென்றுபைங்கிளி
பூவலர்சண்பகம்பொருந்திற்றென்பவே.

இ - ள். பைங்கிளி, இவள் யாவளாயினுமாக; இதனாற்பெற்றதென், இவள் தான் மேவியகாரியத்தைமுடித்து மீண்டபின்னல்லது யான் குண மாலையது ஏவலாற் சேர்க்கடவேனல்லேனென்று சண்பகத்தைப்பொருந் திற்றென்க.

எ வல்லவெனென்றுமாம்.

(௧௬௩)

1014. மதுக்களிரெடுங்கணாள்வான்பொற்கிண்கிணி
யொதுக்கிடையிழற்றச்சென்றெய்திபூனகவர்
கதக்களிவேலினும்கண்டுகாமநீர்ப்
புதுத்தளிரையவள் புலந்துநோக்கினாள்.

இ - ள். மதுவினதுகளிப்பைத் தன்னிடத்தேயுடையதத்தை, கிண் கிணி நடையிடத்தே ஒலிப்பச் சென்றணுக ஊனைக்கவரும் வேலினுனைக் கண்டு காமத்தாற் புலக்கையினுலே புதுநீரிற் றளிரையொக்கநடுங்கினவள் பின்பு படத்தைக் குறித்துப் பார்த்தாளென்க.

“கொல்புனற் றளிரி னெங்குவன ணின்று” (பதிற். ௫௨.) என்றாற் போல. இனிக் காமநீரால் வளர்ந்த தளிருமாம். (௧௬௪)

1015. க. இதுவெனவுருவெனவியக்கியென்றலும்
புதிதிதுபூந்துகில்குழல்கள்சோர்தலான்
மதுவிரிகோதையம்மாலைநின்மன
மதுமுறையியக்கலினியக்கியாகுமே.

1016. உ. முளைத்தெழுமதியழுத்தரும்பியாங்கென
விளைத்ததுதிருமுகம்வியர்ப்புவஞ்சிலை
வளைத்தனபுருவமுமுரிந்தவல்லையே
கிளைக்கமுநீர்க்கணுஞ்சிவப்பிற்கேழ்த்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. இயக்கி தெய்வமாதலின், 'இது' என்றார். எனவென்பதனைப் பிரித்து முன்னேகூட்டுக.

உ. கிளைக்கமுநீர் - அலர்ந்தபூவிற்ருக் கிளையாகியகமுநீர்.

இ - ன். இவ்வுரு என்னவுருவென்று தத்தைக்கேட்ப, அவன் இயக்கி யென்றவளவிலே, துகிலுங்குழலுஞ்சோர எழுதுதலின், இது புதியதோ ரியக்கி; நீபொய்கூறியுமல்ல; அக்குணமலை நின்மனமாகிய அதனை முறையே ஆற்றாமையிடும்படி இயக்குதலின் இயக்கியாமென்றானாக, மதி யம் முத்தை அரும்பியாங்கு வல்லே திருமுகம் வியர்ப்பைவிளைத்தது; புருவ மும் ஏறிவளைந்தன; கண்ணும் நீர்க்கீழரும்பினது சிவப்பினுஞ்சிவந்தன வென்க. (கசு௬)

1017. பாவைநீபுலவியினீடல்பானியேற்
காவியொன்றிரண்டெம்பல்லதூற்றுநீர்க்
கூவல்வாய்வெண்மணல்குறுகச்செல்லுமே
மேவிப்பூங்கங்கையுள் விழைந்தவன்னமே.

இ - ன். அதுகண்டு, பாவாய், இருவர்க்கும் உடம்பு இரண்டல்லது பாலியேற்கு நின்னுயிரே என்னுயிராயிருக்கும்; இது நம்தன்மை; இனி, கங்கையிலேமேவி அதனை விரும்பியஅன்னம் மணலூற்றுநீரிலே அணுகச் செல்லாதே; அதனை நீயறிதியாதலிற் புலவியினீடலென்றானென்க.

கூவலிற்செல்லாதெனவே கங்கையைநிகர்க்கும் யாற்றிலே செல்லு மென்பதாயிற்று; எனவே குணமாலையாபுங்கூறி அவனைவாததும் முறை மையென்று கூறினாம். (கசு௭)

1018. பேரினும்பெண்டிடைப்பொருதுகின்றுவா
ணைர்மலர்ப்பாவையைநோக்கிரெய்சொரி
கூரழல்போல்வதோர்புலவிகூர்ந்ததே
யார்வுறுகணவன்மாட்டமிர்தின்சாயற்கே.

இ - ன். வேறொருபெண்டிடைப் பெயர்சொல்லவும்பொருதேசிறுகின்ற வள் அங்ஙனங்கூறியசொற்பொருளுணர்ந்து, குணமாலையை எதிர்முகமாக நோக்கி அவள் வடிவின்மிகுதிகண்டமையாற் கணவனிடத்தே சாயலுக்கு அழல்போல்வதோர் புலவிமிக்கதென்க.

'நேரமர்ப்பாவையைநோக்கி' என்பது பாடமாயின், தனக்குமாறாகிய பாவையை நேரேநோக்கியென்க. (கசு௮)

1619. புலந்தவள்கொடியெனநடுங்கிப்பொன்னிச்
சிலம்பொடுமேகலைமிழற்றச்சென்னிமே
லலங்கல்வாயடிமலரணிந்துகுண்டல
மலங்கப்பேர்தினமலர்சிதறியேகினுள்.

இ - ள். அங்ஙனம்புலந்தவள் கோபத்தாலே கொடியைப்போலே
நடுங்கி அவன்றலைமேற்கிடந்தமாலையிடத்தே சிலம்பும் மேகலையும் மிழற்றும்
படி தன்னடித்தாமரையைச்சூட்டி அவ்விடத்தினின்றும்பெயர்ந்து பின்பு
மலரைச்சிதறித் தன்மனையிலேயேகினுளென்க. (௧௬௬)

1020. துனிப்புறுகிளவியாற்றுணைவியேகலு
மினிப்பிறர்க்கிடமிலையெழுவலீங்கெனக்
கனிப்புறுசொல்லளைஇப்பறந்துகாளைதன்
பணிக்கதிர்ப்பகைமலர்ப்பாதஞ்சேர்த்ததே.

இ - ள். அவன்கூறியவெறுப்புற்றவார்த்தையோடே தத்தையோயினு
ளாக, கிளி, இவள் ஊடல்நீங்காதுபோதலின் இவ்விடத்துப் பிறர்க்கிடமின் லை;
இனி இவ்விடத்தினின்றும்மெழுந்திருப்பேனென்று இனிமையுற்றவொல்லாத்
தன்னிலேகூறிப் பறந்துசென்று காளைதன்னுடைய மதியாகியபகையை
யுடைய தாமரைபோலும்பாதத்தை வணங்கிறென்க. (௧௭௦)

1021. வாழ்கநின்கழலடிமைந்தவென்னவே
தோழியர்சுவாகதம்போதுகீங்கெனச்
சூழ்மணிமோதிரஞ்சுடர்நுவில்லிட
யாழறிவித்தகனங்கைநீட்டினுன்.

இ - ள். கிளி அங்ஙனம்வணங்கி, மைந்தனே, நின்னடிவாழ்வதாக
வென்ன, வித்தகன், எந்தோழியர்நல்வரவே? இவ்விடத்தேபோதுகவென்று
கூறி மோதிரம் ஒளிவீசும்படி கையைநீட்டினுனென்க.

அடிவாழ்கவென்றல் முறைமை. சூணமாலையையும் சுரமஞ்சரியை
யுங்குறித்துத் தோழியரென்றான். 'ஆ' என்றுபாடமோதி, வியந்து, தோழி
சுகமேவந்ததேயென்றுமாம். (௧௭௧)

1022. பொன்னியல்குரும்பையிற்பொலிந்தவெம்முலைக்
கன்னியர்தூதொடுகாமர்பைங்கிளி
முன்னமேவந்தெனமுறுவனோக்கமோ
டென்னைகொல்வரவெனவியசெப்பினுன்.

இ - ள். கன்னியர்வார்த்தையுடனே கிளிவந்ததென்று உட்கொண்டு
மகிழ்ச்சிகொண்டனோக்குடனே, என்றறிப்பே, நின்வரவு யாதனைக்கருதி
யோவென்று இனியகூறினென்க.

என்முன்னமேயென்றான், பின்பும், "ஆற்றதேனற்ற, விடுத்தசிறு
கிளி" (சூண. ௧௬௬.) என்கின்றமையின். வந்ததென, விகாரம். (௧௭௨)

1023. மையலங்களிற்றொடுபொருதவண்புக
ழையனைச்செவ்விகண்டறிந் துவம்மெனப்
பையரவல்குலெம்பாவைதூதொடு
கையிலங்கெஃகினாய்காணவந்ததே.

இ - ள். அதுகேட்டு, எஃகினாய், எம்பாவை களிற்றொடுபொருதஐய
னைக்கண்டு அவன்செவ்வியறிந் துவாவெனக்கூறிய வார்த்தையுடனே யான்
வந்தது நின்செவ்விகாண்டற்கென்றதென்க.

செவ்வியறிதல் - வேட்கையுண்டில்லையென்றறிதல்.

(௧௭௩)

வேறு.

1024. வெஞ்சினவேழமுண்டவெள்ளிலின்வெறியமாக
நெஞ்சமுநிறையுநீலநெடுங்குணற்கவர்த்தகள்வி
யஞ்சனத் துவலையாடிநடுங்கினுணிலைமையென்னை
பைஞ்சிறைத்தத்தையென்னப்பசங்கிளிமொழியுமன்றே.

இ - ள். தத்தாய், கொடியவேழமென்னுநோயுண்ட விளாம்பழம்போ
லே வெறுவியேமாம்படி நெஞ்சையும் நிறையையும் பிறரறியாமற் கண்ணி
னற்தவர்த்தகள்வி நடுங்கினுள்; அவளதுதன்மை எங்ஙனையென்று அவன்
கேட்க, அக்கிளி அவள்தன்மையைக்கூறுமென்க.

வேழம் - தேரைபோயிற்றென்றோல்வதோர்நோயென்க. இனி,
யானையுண்டது வெறுவிதாமென்றுமுரைப்ப. ஈண்டு நாட்டமுநடுக்கமும்
வருத்தினமை கூறினான்.

(௧௭௪)

வேறு.

1025. க. பூவணையமளிமேற்சேக்கும்பொன்செய்தூண்
பாவைதான்பொருந்துபுகிற்கும்பற்பல்கா
லாணியாவழலெனவுயிர்க்குமைபென
மேவிப்பூநிலமிசையிருக்குமெல்லவே.

1026. உ. பணித்தகு கோலமும்பந்தும்பார்ப்புறான்
மணிக்கழங்காடலண்மாமைதான்விளர்த்
தணித்தகையாழ்நோடமுதம்விட்டொரீஇத்
துணைப்பெருமலர்க்கணிற்றுயிலுநீங்கினுள்.

1027. ஈ. திருந்துவேற்சிவகசாமியோவெனுங்
கருங்கடல்வெள்வனாகழல்பவோவெனும்
வருந்தினென்மார்புறப்புல்லுவந்தெனும்
பொருந்துபூங்கொம்பனபொருளின்சாயலே,

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பாவைதான், பிறைத்தாழ்விக்கத்தக்க கோலத்தையும் பந்தையும்பாராளாய் ஆடலளாய் விளர்த்து யாழையும் உணவையும்விட்டு நீங்கி உறக்கத்தையுங்கைவிட்டாள்; இத்தன்மையையன்றி உயிருநீங்குமோ வென்றுகருதிப் பூம்படுக்கையாகிய நெருப்பிலே கிடந்துபார்க்கும்; அதினும் உயிரீங்காமையின், தூணைப் பற்றுக்கோடாகப் பொருந்தி நின்றும்பார்க்கும்; வருத்தக்குறிப்புத்தோன்ற ஐயெனக்கூறிப்போய்ப் பல்கால்ஆவித்து நெட்டியிர்ப்புக்கொள்ளாநிற்கும்; பின்பு அதுவுமன்றி நிலமிசை மெல்லவிருக்கும்; அங்ஙனமிருந்து பிறர்க்கு உவமைகூறுதற்கினிய சாயலையுடையாள், சீவகசாமி, வணைமுலவமையுமோவென்னும்; கின்னூருவம் வெளிப்பட்டதனைப் பல்காலுஞ்சென்றுபுல்லி அது தன்னெதிர்புல்லாமையின், யான் புல்லிவருந்தினேன்; இனி நீதான்வந்து மார்புறம்படிபுல்லென்னும்; அதுகாணுமையின், ஓவென்று வருந்துமென்க.

க. அழலெழவும் பாடம்.

௩. உயிரைக்காத்தவருத்தம் இன்று உடம்பைக் காத்தற்கென்றுகருதி, 'வணைகழல்பவோ' என்றாள். (௧௭௮ - ௭)

1028. கன்னியருற்றநோய்கண்ணனார்க்குமஃ
தின்னதென்றுரையலர்நாணிநுதலான்
மன்னும்பாணுணரலேன்மாதருற்றநோய்
துன்னிரீயறிதியோதோன்றலென்றதே.

இ - ள். அங்ஙனம்பகர்ந்த கிளிதான், கன்னியர் தாமுற்ற காமநோயை நாணுலே கண்ணனார்க்கும் இத்தன்மைத்தென்று உரையாராதலின், அவளும் எனக்குரையாள்; இனி, யான் மக்களினன்மையின் மாதருற்ற நோயைத் துன்னி மிகவுமறியேன்; தோன்றலே, நீ அஃதறிதியோ? கூறென்றதென்க. (௧௭௮)

வேறு.

1029. புள்ளின்வாயுரைகேட்டலும்பொன்செய்வே
லெள்ளிரீண்டகண்ணாடிதத்தின்னுரை
யுள்ளினாருழைக்கண்டதொத்தானரோ
வள்ளன்மாத்நாநன்னமாண்பினான்.

இ - ள். ருணமாலேதிறத்தில் இனியவுரைகளைக் கிளியின்வாயின் வார்த்தையாலே கேட்டவளவிலே, வள்ளல், முருகனையொத்தமாண்பினான், பெறுதற்கரிதாக நினைத்தார்களிலாத் தன்னிடத்தே வரக்கண்டதன்மையையொத்தானென்க. (௧௭௯)

1030. சொன்மருந்துதந்தாய்சொல்லுநின்மனத்
தென்னமார்த்துரைத்துக்கொணீயென

விண்ணிமிர்த்தின்விங்கெழிற்றோள வட்
கின்மருந்திவைவேண்டுவென்றதே.

இ - ள். குணமாலையொல்லும் சொல்லாகிய மருந்தினை யான் ஆற்றும் படித்த நீ நின்னைத்திற்குப்பொருந்தியதயாது? அதனையுரைத்துக்கொள்ளென்றாக, கிளி நின்னைப்போல வார்த்தையாலாற்றாள்; அவட்கு நின்னோளே இனியமருந்து; இவை யான் பரிசிலாகவேண்டுமென்றதென்க.

1031. பொற்குன்றாயினும்பூம்பழனங்கள்சூழ்
நெற்குன்றும்பதிநேரினுந்தன்னையான்
கற்குன்றேந்தியதோளிணைகண்ணூர்இச்
சொற்குன்றுபுணர்கேன்சொல்லுபோவென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டவன், அவன்சுற்றத்தார் பொருளையும் ஊனையும் தரவேண்டுமென்னினும் யான் அவற்றைக்கொடுத்துத் தோளிணையைச் சேர்த்தித் தன்னைப் புணர்வேன்; இச்சொற் சலியாது, சென்றுசொல், நீபோவென்றென்க.

கற்குன்றேந்திய தோள், “கொடுஞ்சிலையான்” (குணமா. ௧௧௧.) எனத் தன்னையிதத்தல் குற்றமெனின், “கிழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி, கிழவோன் வினைவயி னுரிய வென்ப” (தோல். பொரு. கற். ௪௦.) என்பதன் கருத்தாற் குற்றமன்று. வினையாவது செயப்படுபொருள். பொருளுமருங் கொடுத்துப் புல்லுவேனென்னும் கடைப்பிடியாகிய செயப்படுபொருளும் ஆள்வினைக்குச்சிறப்புடைமையின், யானேபுணர்வேனென்னும் ஆள்வினைக் கருத்தால் தன்னைப்புகழ்ந்துணைக்கவே, அதுபற்றுக்கோடாக ஆற்றவாளென்பது பயனாம். இதுகைக்கிளையாதலின், முன்னிலையன்றியும்புகழ்ந்தான்; புறத்திணையிடுபுறத்திணை, “தலைத்தா னெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்” (இ) தலைவற்குரித்து. (௧௮௧)

1032. சேலாவென்றகண்ணாட்கிவைசெப்பரி
தோலையொன்றெழுதிப்பணிநீயென
மாலையார் பன்கொடுப்பத்தினைக்குர
லோலையோடுகொண்டோங்கிப்பறந்ததே.

இ - ள். அதுகேட்டகிளி, கண்ணாள்வருத்தந்தீரும்படி அவட்கு இவையெல்லாங் கூறுதலரிது; அதுவுமன்றி நின்வருத்தம் உண்மையென்றுணரும் படி திருமுகத்தையும் திருவாழியையும் தந்தருளென்றுகூற அவனும் பிறாயிராமல் தினைக்கதிரில்வைத்த ஓலையோடே ஆழியையுங் கொடுப்ப, அக்கிளி அவற்றைக்கொண்டு உயர்ந்து பறந்ததென்க.

ஒன்றென்றது ஆழியை; மேல், “நாமமோகிரந்தொட்டு” (குண. ௧௯௦.) என்பர். (௧௮௨)

1033. திருந்துகோதைச்சிகழிகைச்சீமடி
மருந்தின்சாயன்மணங்கமழ்மேனியாள்
பொருந்துபூம்பொய்கைப்போர்வையைப்போர்த்துடன்
கருங்கட்பாவைகவின்பெறவைகினுள்.

மருந்து - அமுது; இதற்கு, அமிர்தன்னசாயலுக்குரைத்ததுலாக்க;
(பதி. ந.).

இ - ள். கோதைமூதலியவற்றையுடையதத்தை, அங்ஙனமேகினவள்,
பொய்கைவடிவாக எழுதினபடத்தை மெய்ம்முழுதும் மறையப்போர்த்துக்
கோபத்தாலே விழித்துக் கிடந்தாளென்க.

பொய்கைபோலுங் கண்ணீர்ப்போர்வையுமாம். (கஅ௩)

1034. மறங்கொள்வெங்கதிர்வேலவன்வார்கழல்
கறங்கவேகித்தன்காதலியூடலை
யுறைந்தவொண்மலர்ச்சென்னியினீக்கினு
னிறைந்ததின்படுநெங்கணிக்கென்பவே.

இ - ள். கிளிபோனபின், வருத்தந்தீர்த்து, வேலவன், தத்தையதுமனை
யேறப்போய் அவளுடலை மலருறைந்த தன்றலையினுலே வணங்கி நீக்கினுன்;
அப்பொழுது அவளுக்கு இன்பம்நிறைந்ததென்க. (கஅ௪)

வேறு.

1035. தன்றுணைவிகோட்டியினினீங்கித்தனியிடம்பார்த்
தின்றுணைவற்சேர்வானிருந்ததுகொல்போந்ததுகொல்
சென்றதுகொல்சேர்ந்ததுகொல்செவ்வியறிந்துருகு
மென்றுணைவிமாற்றமிஃதென்றதுகொல்பாவம்.

அக்கிளி செல்கின்றபொழுது குணமாலே கருதினதன்மை கூறுகின்றார்.

இ - ள். கிளி சென்றதோ, சென்று இன்றுணைவினைத் தன்றுணையிடம்
தானுமிருக்கின்ற இருப்பினின்றானீங்கித் தனியானவிடத்தைப்பார்த்துச் சே
ரக்கருதியிருந்ததோ, அக்கோட்டியைப்பொழுதே போந்ததோ, பொறுத்துப்
போய்ச் சேர்ந்ததோ, சேர்ந்து இது காலமென்றறிந்து நினக்குத் துணைவியா
கின்ற குணமாலேவார்த்தையிஃது, அவடான் காமத்தியானுருகும், இதற்கு
நீசெய்யக்கருதுகின்றது என்னெனக்கூறிற்றோ, என்னே இஃதொருபாவ
மிருந்தபடி என்றுகருதினென்க.

என்பிள்ளையும்யானுமப்பட்டது என்னென்றான். (கஅ௫)

வேறு.

1036. செந்தார்ப்பசுங்கியார்சென்றூர்க்கோரின்னுரைதான்
மந்தாரேற்றந்தாரென்னின்னுயிர்தாந்தாராரே
லந்தோகுணமாலேக்காதகாதென்றுலக⁴⁴
நொந்தாங்கழமுயன்றுநொற்றனுமெய்துவனே.

இ - ள். கிளியார் போனவருக்கு அவர்தாம் இனியதொருவார்த்தை யைத்தான் சொன்னாராயிற் கிளியார்க்குமுகமன்கூறினான்; என்னுயி னைத்தந்தார்; அவர், அந்தோ! அங்ஙனங்கூராயின் அவ்விடத்து யான் சுரமஞ்சரியைப்போலே முயன்று தவஞ்செய்தாயினும் பின்பு எய்துவேனோ, ஆ! குணமலைக்கு இவ்விந்தபாடு தகாதென்று, உலகம்நொந்துஅழு ம்படி இறந்துபாட்டை யெய்துவேனன்றோவென்று கருதினனென்க.

செந்தார் - கழுத்திலிட்ட வரை. கிளியார், ஒன்றென முடித்தலாற் கொள்க. எய்துவனே, ஏகாரம் எதிர்மறை. அங்கோ, ஆ இவை இரக்கக் குறிப்பு. (கஅச)

1037. சென்றார்வரையகருமஞ்செருவேலான்
பொன்றாங்கணியகலம்புல்லப்பொருந்துமேற்
குன்றாதுகூடுகெனக்கூறிமுத்தவார்ப்பணன்மே
லன்றாங்கணியிழையாளாழியிழைத்தாரோ.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதின அணியிழையாள், காரியத்தின்முடிவு காரி யங்கொள்ளப்போனாரறிவினளவாயிருக்கும்; என்கிளி பேதையென்பது யான றிவேனன்றோ, இனி, அதன்வரவுபார்த்திராதே கூடலிழைத்துப்பாப்பே னென்றுகருதி, வேலானகலம் என்னைத் தழுவக்கூடுமாயிற் குன்றாதே கூடு வாயாகவென்றுகூறி முத்தாகியமணலிலே அதனைப் போகவிட்ட அன்றே அப்பொழுதே கூடலுக்கு வட்டத்தையிழைத்தாளென்க. (கஅஎ)

1038. பாகவரைவாங்கிப்பழுதாகிற்பானியேற்
கேசுமாலாவினெனநீனைப்பப்பைங்கிளியார்
மாகமேநோக்கிமடவாளேயவ்விருந்தா
ளாகும்யான்சேர்வலெனச்சென்றடைந்ததே.

இ - ள். அங்ஙனமிழைத்தவள், அவ்வாழியுட்கீறுகின்ற கீற்றிலே ஒரு கீற்றிற் பாதியைக்கீறி இது கூடாதாயிற் கிளி நல்வரவாய்வந்ததேனும் அது கேளாதே எனக்கு உயிர்போகாநிற்குமேயென்றுகருதி அதனைவிட்டுக் கிளி யின்வரவை நினைந்திருந்தாளாக, பைங்கிளி அடைந்ததென்க.

அடைந்தபடி: மாகமேநோக்கி அவ்விடத்திருந்தாள் யார்? இங்ஙனமிருப் பார் வேறின்றையிற் குணமாலையேயாகும்; இனி யான்சேர்வேனென்றனு கிற்று. தான் போனபின்புள்ள வேறுபாட்டால் ஐயுற்று வருத்தமிடதிகண்டு தெளிந்தது. (கஅஅ)

1039. கண்டாணெழுதுயிர்த்தாள் கைதொழுதாள் கையகத்தே
கொண்டாடினைக்குரான்குடினாடினாடினமே
னுண்டார்ப்பகங்கிளியைநோவவகட்டொடுக்கி [ள்.
வண்டாரான்செவ்வவாய்க்கேட்டாடன்மெய்மகிழ்ந்தா

இ - ள். அணுகின அக்கிளியைக்கண்டாள்; கண்டு இஃது என்குறு கின்றதோவென்று உயிர்த்தாள்; உயிர்த்துத் தினைக்கதினைக்கண்டு அதிலே

ஒலையுண்டென்று கருதித்தொழுதாள்; தொழுது முற்கொடுத்த ஆழியினைக் கையினுள்ளேமறையக்கொண்டாள்; கொண்டு அது பிற்கொடுத்ததிருமுகத் தைத் தலைமேலேகுடினாள்; சூடி அக்கிளியை நோம்படி வயிற்றிலே அணைத்துக்கொண்டாள்; கொண்டு தாரான்வருத்தத்தை அதுகூறக்கேட்டாள்; கேட்டு உடம்புகுளிரந்தாளென்க.

வயிற்றிலே அணைத்தலியல்பு.

(௧௮௯)

1040. தீம்பாலமிர் தூட்டிச் செம்பொன்மணிக்கூட்டிற்
காப்பேர்ப்பணைத்தோளிமென்பறவைகண்பிப்பித்
தாம்பான்மணிநாமமோ திரந்தொட்டையென்னத்
தேம்பாவெழுத்தோலைசெவ்வனேநோக்கினாள்.

இ - ள். பெருந்தோளிதான் அவனோடே ஆம்பகுதியினையுடைய சீவகனென்னும் பெயரைப்பொறித்த மோதிரத்தையிட்டுப் பறவையைப் பாலமிர் தூட்டிக் கூட்டிலேதுயில்கொள்ளுவித்து அவன்றன் எழுத்தையுடைய ஒலைய வினாய எதிர்முகமாகநோக்கி வாசித்தாளென்க.

தேம்பாமைக்குக் காரணமாகிய ஒலை.

(௧௯௦)

1041. கொடுஞ்சிலையானோலைகுணமாலேகாண்க
வநிந்துயரமுள் கடவெந்தாற்றாதேனற்ற
வநிந்தசிறுகுளியால்விம்மனோய்தீர்ந்தே
னெடுங்கணடாணுநனைவகல்வாளாக.

இதற்கு, “பொற்குன்று” (குண. ௧௮௯) என்னுங்கவியிலேகூறிலும். இன்னாரோலை இன்னார்காண்கவென்றல் முறைமை. விடுத்த, விகாரம்.

இ - ள். சீவகனோலையைக் குணமாலே காண்பாளாக; காமநோய் சுடுதலாலேவெந்து ஆற்றாதுயான் ஆற்றும்படி தான்வரவிட்டகிளியாலே மிக்க வருத்தத்தீர்ந்தேன்; நெடுங்கணாளாகியதானும் வருத்தமிகாதொழிவாளாகவென்க.

(௧௯௧)

1042. ஈட்டஞ்சானீணிதியுமீர்ங்குவளைப்பைந்தடஞ்சூழ்
மோட்டுவளஞ்சுரக்குழருமுழுதீந்து [ட்
வேட்டார்க்குவேட்டனவேபோன்றினியவேய்மென்றோ
பூட்டார்கிலேதுதலாட்புல்லாதொழியேனே.

இ - ள். அறத்தான் ஈட்டமமைந்த பெரும்பொருட்டினையும், பெருவளத்தைக்கொடுக்குமூரினையும் குரவர்கருதினபடியேகொடுத்து, சிலைதுத்லானைத் தோனைப் புல்லாதொழியேனென்க.

இரண்டாமுருபு இங்ஙனம்வருதல், “தெள்ளிது” என்பதனாற்கொள்க. அரியபொருள்களைவேட்டார்க்கு அவைபெற்றுத்தோல் இனிய தோள். (1)

1043. க. குங்குமஞ்சேர்வெம்முலைமேற்கொய்தார்வடிப்பொறிப்பச்
செங்கயற்கண்வெம்பனியாற்சிரந்தையெரியவித்து

மங்கைமகிழவுறையேனெல்வாளமருட்
பங்கப்பட்டார்மேற்படைநீணந்தேனுகென்றான்.

1044. உ. தூல்புடைத்தாற்போற்கிடந்தவித்தகஞ்சேர் துண்வரிகள்
பான்மதித்துத்தீந்தேன்பருகுவாள்போனோடுக்கிச்
சேல்படுத்தகண்ணீர்சுமந்தனோஇமெய்ம்மகிழ்ந்து
மால்படுத்தான்மார்பின்மணந்தானோபோன்மகிழ்ந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. 'வெம்பனி' என்றான், புணர்ந்தாலன்றி முயக்கத்தளவால் உண்
னிறைவெப்பமுழுதும் தீராதென்று. பங்கப்படுத்தல் - இமைத்தல், துணுக்
கிடுகிடு முதலியன. ஆகென்றான், தொழிற்பெயர்.

உ. சேல்படுத்த - சேலைத்தோற்பித்த.

இ - ள். என்மலை தன்மலைமேலே வவொய்யுந்தும்படி யான்முயங்
குதலிற் பிறந்த உவகைக்கண்ணீராலே சிறிதுதணிந்த காமத்தியை அவித்துத்
தான் என் அன்புடைமைக்குமகிழும்படி உறைந்திலேனாயின், போரில் அஞ்
சினார்மேலே படைவிட நீணந்தேனுகக்கடவேனென்று எழுதினவனுடைய
தூலெற்றிதாற்போலச் செவ்விறாய்க்கிடந்த உறுப்புக்கஞ்சேர்ந்த வரிகளைப்
பாலிலே தேனைவார்த்துப் பருகுவாள்போலே இனிமையுற்று வாசித்து உவ
கையனாகக் கண்ணீர்சுமந்து உடம்பு குளிர்த்து மயக்கத்தையுண்டாக்கின
வன்மார்பிலே கூடினாள்போலே இனிமையுற்றாளென்க. (கக௩ - ச.)

1045. பாலவியும்பூவும்புகையும்பிசாந்துங்

காலவியாப்பொன்விளக்குந்தந்தும்மைக்கைதொழுவேன்
கோலவியாவெஞ்சிலையான்சொற்குன்றானுகெனவே
தூலவையார்போனீங்கேணுக்குமினையென்றான்.

காற்றால் அவியாவிளக்கு - மணிவிளக்கு; வெளிப்படை. அம்பு இடை
விடாமல் எய்கின்றவில். நீங்குளென்றது, எழுத்துக்களை; அவற்றின்தன்மை
யும் வடிவும் ஆசிரியர்க்கல்லது உணரலாகாமையின், தூலில் விளங்கக்கூறிற்
றிலேனும் சமயதூல்களிறு கூறுதலின், அவ்வெழுத்துக்களைத் தெய்வமென்
றேகொள்க.

இ - ள். சிலையான் தும்மை நீங்காது ஒற்றுமைப்படக்கூறிய சொற்
குன்றானினும் நீங்கள் தருமதூலோதினார்களை நோக்குமாறுபோல அச்
சொல் இடையூறின்றி ஆகவென்றேகருதி நோக்குமின்; தும்மை யானும்
பாலவிமுதலியவற்றைத்தந்து கைதொழுவேனென்றாளென்க. (கக௫)

வேறு.

1046. க. மௌவலங்குழவினானைமதியுடம்பிக்கலுற்றுச்
செவ்வியுட்செவ்விசொல்லுஞ்சிலையிவர் துதலினாய்கின்
னவ்வைக்குழுத்தமாமனொருமகற்கின்றன்னுதை
நவ்வியம்பிணைகொணுக்கிநகைமுகவிறுந்துசெய்தான்.

1047. உ. பண்டியாற்பண்டிசெம்பொன்பல்வளைபரியமாகக்
கொண்டிவந்தடிமைசெய்வான்குறையுறுகின்மதன்றிக்
கண்டவர்கடக்கலாற்றாக்கிழிமிசையுருவுதிட்டி
வண்டிமிர்கோதைகின்னைவழிபடுநாளுமென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். அவ்வளவிலே குணமாலையை மதியையறிவுறலுற்று அதற்
கேற்ப வார்த்தைசொல்லுஞ்செவிலி, சிலைபோல்விளங்குததலினாய், நோக்கி,
நின்தாய்க்கு மூத்ததமையன் நினக்குமாமனுவனுடைய ஒப்பில்லாத மக
னுக்கு இன்று உன்றாதை நகைமுகமாகிய விருந்தையிட்டான்; அவ்வுடன்
பாட்டாலே வளையையுடையகோதாய், நின்மைத்துனன் நினக்கு முலைவிலே
யாக வண்டியாலே ஒருவண்டிபொண்கொண்டிவந்து நினக்கு எவல்செய்
தற்கு இன்று குறையுற்றுநிற்கின்றதேயன்றிக் கடக்கலாற்றா நின்னுருவைக்
கிழிமிசைத்திட்டி நின்னை வழிபடுவதுஞ்செய்யுமென்றாளென்க.

விருந்துசெய்தானென்பது, குறைக்குடன் பட்டானென்பதாம். (ககக-எ)

1048. மைத்துனன்வனப்பின்மிக்கான்வளர்நிதிக்கிழுவன்காளை
யுத்தமனுனதுநாமமல்லதொன்றுரைத்ததேற்றா
னிதறிமத்திவன்கணின்னையெண்ணினாரென்னலோநிந்
தத்தையங்கிளவிகையாற்செவிமுதலடைச்சிச்சொன்னான்.

இ - ன். என்று பின்னும் நின்னைக்கோடற்றியன், அழகின்மிக்கான்,
பொருளுடையன், இனையன், நற்குணமுடையன், நன்பெயரல்லது வே
றொருபெயரைக்கூறவறியான், இக்கூறுபாட்டையுடைய இவனிடத்தே நின்
னைக் கொடுக்கவெண்ணினாரென்றவளவிலே, குணமாலே கையாலே செவி
யைப்புதைத்து ஒருவார்த்தை கூறினாளென்க. (கககஅ)

1049. பணிமதக்களிறுவென்றன்வருத்தச்சொற்கூலியாக
வணிமதக்களிறனுனுக்கடிப்பணிசெய்வதல்லாற்
றுணிவதென்கடுசொல்வாளாற்செவிமுதலீரலென்றான்
பணிவரும்பலாள்பாவைபரிவுகொண்டனையதொப்பாள்.

இ - ன். பவளப்பாவை வருத்தங்கொண்டதன்மையையொப்பாள்,
கட்டுமணியையுடைய களிற்றைவென்றவன், “கொண்டியப்போமின்”
என்றசொல்லிற்குக் கூலியாக அவற்குத் தாழ்ந்து எவல்செய்வதன்றி வேறு
கொடுக்கத் துணிதற்குக் காரணமென்? இங்ஙனம் கடுசொல்லாகிய வாளா
லே செவியிடத்தை ஈராதேகொள்ளென்றாளென்க.

‘அடிச்செருப்பாவதல்லால்’ என்றும் பாடம். (கககக)

1050. கந்துகப்புடையிற்பொங்குங்கவினமாவல்லன்காளைக்
கெந்தையுமயாயுநேராராய்விடினிறத்தலொன்றோ

சிந்தனைபிற்தொன்றாகிச்செய்தவமுயறலொன்றே
வந்ததானையென்றாள்வடுவெனக்கிடந்தகண்ணாள்.

கந்துசப்புடையில் - பந்தினதுபுடைத்தல்போல. ஆகி, ஆக. குரவர்
நினைவுவேராய்ப்போகத் தான் இவனைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்தல்.

இ - ள். பின்னும், வடுப்போலுங்கண்ணாள், காளைக்கு எந்தையும்யாயும்
நேராராயின் இறந்துபடுதலொன்று, தவமுயறலொன்று, இவ்விரண்டினு
ளொன்று நாளை நமக்கு வந்துற்றதென்று அழுதாளென்க. (200)

1051. தேனெப்போன்றினியசொல்லாள்சிறுமுதுக்குறைமைகேட்
பூனைநைந்துருகிக்கைத்தாயுண்ணிறையுவகைபொங்க [டே
வானெய்பாற்றிவார்த்தொத்ததழேற்கவென்பாவையென்று
தாணையாற்றடங்கணீரைத்துடைத்துமெய்தழுவிக்கொண்டாள்.

இ - ள். செவிலி, குணமாலையதுசிறுமையிலே பேரறிவுடைமையைக்
கேட்டு உவகை ஊன்றைந்துருகிப் பொங்குகையினாலே, நின்கருத்துப் பசுவி
னெய் பாற்கு விரும்பியதன்மையையொத்தது; இனி, பாவாய்! அழேற்க
வென்று தாணையாலே கண்ணீரைத்துடைத்துத் தழுவிக்கொண்டாளென்க.

ஊனை, ஐ - அசை. பாற்கவர்ந்ததும் பாடம். (20க)

1052. துகண்மனத்தின்நிறோற்றதொல்வினைப்பயத்தினன்றே
தகணிலாக்கேள்வியான்கட்டங்கியதென்றுபின்னு
மகண்மனங்குளிர்ப்பக்கூறிமறுவலும்புல்லிக்கொண்டாங்
ககண்மனைத்தாய்க்குச்சொன்னாள்வருந்தன்கேட்குச்சொன்னாள்.

இ - ள். மனத்தில்அழுக்கின்றாய்நோற்ற நல்வினைப்பயத்தானன்றே
தட்டற்றகேள்வியானிடத்தே நின்மனந் தங்கியதென்று குளிரச்சொல்லி இரு
காலாவதும் புல்லிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் நற்றாய்க்கு அறத்தொடுகின்
றாள்; அவளும் தன்கணவனுக்கு அறத்தொடுகின்றாளென்க. (20உ)

1053. வினையமாமாலேகேள்வன்குபேரமித்திரற்குச்சொல்ல
வனையதேபட்டதென்றாலையனேநங்கைக்கொத்தான்
வனையவேபட்டபோலுமணிமருண்முலையினோப்
புனையவேபட்டபொற்றார்ப்புண்ணியற்கீதுமென்றான்.

வினையமாமலை - நற்றாய்பெயர். அனையதே - அப்படியே; பெரியதொ
ருகாரியமே; ஏகாரம் வினா. என்றால், ஒருவார்த்தைப்பாடு.

இ - ள். நற்றாய், தன்கேள்வனாகிய குபேரமித்திரற்குக்கூறி, அவனும்
அவன் மனத்திற்பட்டது அனையதேயென்றாள் குணமாலேக்குஒத்தான் சீவக
னே; அவனை அவனுக்குக் கொடுப்பேமென்றானென்க. (20ங)

வேறு.

1054. கற்றார்மற்றுங்கட்டுவாவல்லார்கவியென்னு
நற்றோர்மேலார்நால்வரைவிட்டாற்கவர்சென்றார்

சுற்றார்வல்விற்றுகுடுறுசெம்பொற்கழனாய்கன்

பொற்றார்மார்பிர்போதுமினென்றாகெதிர்கொண்டான்.

இம்மூன்றுகலையும் வல்லார் நால்வர். என்னும் - என்றுலகங்கூறும். நான்கனுருபு அதற்குடம்பதெற்பாற்படும்.

இ - ன். குபேரமித்திரன் இவர்களைத் தேர்மேலாராகப் போகவிட்டாற்கு அவரும் போனார்; அப்பொழுது கந்துகன், மார்பீர்; இங்ஙனம் போதுகவென்று வாயிலிலேசென்று எதிர்கொண்டானென்க. (௨௦௪)

1055. க. சிந்தாநின்றதிழுகவேலான்மணிச்செப்பி

னீந்தான்கொண்டாரின்முகவாசமெரிசெம்பொன்

காந்தாநின்றகற்பகமன்னீர்வரப்பெற்றேன்

சேர்ந்தேனின்றேஹீடெனநாய்கற்கவர்சொன்னார்.

1056. உ. யாமகளீதுநீர்மகட்கொண்மினெனயாருந்

தாமகணைராராயினுந்தண்ணென்வனாமார்பிற்

பூமகள்வையும்புண்ணியப்பொற்குன்றையானாக்

கியாமகணைந்தேமின்றெனநாய்கற்கவர்சொன்னார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. சிந்தாநின்ற - கோபியாநின்ற; வேலான் - கந்துகன்; விகாரமாக்கி, சிந்தாநின்றவென்றுமாம். நாய்கற்கு - கந்துகற்கு. அவர் - வந்தநால்வரும்.

உ. தம்மகள், விகாரம். நாய்கற்கு - உமக்கு. அவர் - குபேரமித்திரர்.

இ - ன். வேலான் வெற்றிலையைச் செப்பிலே ஈந்தான்; அவரும் அதனைக்கொண்டார்; கொண்டபின்பு, கற்பகமன்னீர், நீர்வரப்பெற்றேனாதலின், இன்றே வீட்டைப்பெற்றேனென்று கந்துகன் முகமன்கூற, அது கேட்ட அவர் யாம் மகளைத்தருவேமென்றும், நீர்மகளைக்கொண்மினென்றும் வாய்விட்டுக்கூறி யாவரும் தம்மகளைக் கொடுக்க நேராராயினும், இன்று புதிதாகச் சீவகற்கு யாம் மட்கொடை நேர்ந்தேமென்று உமக்குக் குபேரமித்திரர் கூறினாரென்று கந்துகற்குக்கூறினாரென்க.

அவர்கூறினபடியைத் தேவர்கூறினார்.

(௨௦௫ - சு)

1057. சுற்றார்வல்விற்றுகுடுறுசெம்பொற்கழலாற்குக்

குற்றேல்செய்துங்காளையும்யானுங்கொடியாளே

மறசோதோளான்றன்மருமானுக்கருள்செய்யப்

பெற்றேனென்னப்பேசினன்வாசங்கமழ்தாரான்.

இ - ன். அதுகேட்டகந்துகன் குபேரமித்திரன் குணமாலையைச் சீவகற்குக்கொடுக்கப்பெற்றேனாதலின், அவனுக்குச் சீவகனும்யானும் குற்றேவல்செய்யக்கடவேமென்று தாழ்த்துகூறினானென்க.

குற்றேவல், விகாரம். அவன் தானே மட்கொடைநேர்தலானும் கொள்வார் தாழ்வே வேண்டதலானும் இங்ஙனங்கூறினான். (௨௦௭)

1058. விடைகுழேற்றின்வெல்புகழான்மன்மிசுதாதை
கடல்சூழ்வையங்கைப்படுத்தான்போன்றிதுகூறக்
குடர்சூழ்கோட்டகுஞ்சரம்வென்றவகையும்மப்
படர்சூழ்நெஞ்சிற்பாவைதன்பண்புமவர்சொன்னார்.

‘விடைகுழ்’ என்றது, தோழனாக்கருதி.

இ - ள். ஏற்றினையொத்த சீவகன்நந்தை உலகைக் கைக்கொண்டான்
போல மகிழ்ந்து தாழ்ந்துகூறுதலின், வந்தவர்கள் இவன் அக்களிற்றை
வென்றபடியும் அதனற் பாவைகொண்ட குணத்தினையும் விளங்கக்கூறினா
ரென்க.

பண்பு - நேராராயின் இறந்துபடுதல், தவஞ்செய்தலென்றது. (202)

1059. மறையார்வேள்விமந்திரச்செந்தீக்கொடியேபோற்
குறையாக்கற்பிற்சீவகன்றயுங்கொலைவேற்கட்
பொறையொன்றாற்றப்போதணிபொற்கொம்பனையானை
நறையார்கோதைநன்றெனவின்புற்றெதிர்கொண்டாள்.

வேதவேள்வியிற்றீ; மந்திரங்கூறுந்தீ. கொடி - ஓடின்கு. ஆற்றா, ஈண்டு
வினையெச்சம்; இவ்வறமென்கின்ற பொறையொன்றுமேநடத்தி அணிந்த
கொம்பு, இவ்வொருருவமை; கொம்பனையாள் - வினயமாமாலை. நறையார்
கோதை - குணமாலே.

இ - ள். செந்தீக்கொடியேபோலுஞ்சுநந்தையும், யான்கருதியிதுனைத்
தான் முற்பட்டமுடித்ததன்மை நன்றென்றுகூறிக் கொம்பனையானையின்புற்
றுப் பின்பு கொலைவேற்கண் நறையார்கோதையை விரும்பினுளென்க. (1)

1060. பொற்கச்சார்த்தபூணணிபொம்மன்முலையானை
பற்கச்செய்தயாப்பினராகியவண்வந்தார்
பொற்பக்கூறிப்போகுதுமென்றார்க்கெழுகென்றார்
வற்கம்மிட்டவண்பரிமாவின்னவர்சென்றார்.

இ - ள். அவண்வந்தார், குணமாலையைச் சீவகனிடத்தேயடையும்படி
பண்ணின யாப்பினராய்ப் பின்பு மணஞ்செய்யும்பொழுதையும் பொலிவு
பெறும்படிகூறிப் போவேமென்றார்க்கு அவர்களும் போகவென்றார்; அவ
ரும் பண்முற்றுப்பெற்றமாவின்மேலே சென்றாரென்க.

முகூர்த்தம் தப்பாமன்முடித்தற்குக் கடிதிற்சென்றார். (உக0)

வேறு.

1061. மடந்தைதிறத்தினியையம்மகட்கூறிவந்தார்
விடந்தைத்தவேலாற்றுகுரைத்தார்க்கவன்மெய்ம்மகிழ்ந்தா
னுடங்குங்கொடிப்போல்பவனுடரமார்ப்பவந்து
தடங்கண்ணவடாயதுகேட்டலுந்தக்கதென்றார்.

தைத்த - உள்ளேகிடக்கிற. நுடங்குகின்றகொடிப்போல்பவன் - சுநந்
தை. அது - தன்னைக்கூறியமொழி.

இ - ள். குணமாலேதிந்தாலே அவர்களியையும்படி மகளைக்கொடுப்பதாகப் பேசுவந்தவர்கள், குபேரமித்திரற்குக் குற்றேவல்செய்துமென்றதனை உணர்த்தார்க்கு அவன் மகிழ்ந்தான். நூபுரமார்ப்பவந்து கொடிப்போல்பவன் கூறியமொழியைக் குணமாலேதாய்கேட்டலும் அவளுக்கு அது தக்கதென்றனென்க. (௨௧௧)

1062. திருவிற்கமைந்தான் நிசைபத்துமறிந்ததொல்சீ
ருருவிற்கமைந்தாற்குமந்தாளெனையாருமொட்டப்
பெருகுங்கணியிற் கணிபேசியபேதினாற்
பருகற்கமைந்தவமிர்தின்படர்தீர்க்கலுற்றார்.

இ - ள். குணமாலேக்குச் சீவகனமைந்தான் ; சீவகனுக்குக் குணமாலே அமைந்தாளென்று எல்லாருமிசையும்படி பெருகுநூலையுடைய கணிகூறிய மயக்கமில்லாதாளிலே குணமாலையது வருத்தத்தைத் தீர்க்கலுற்றாரென்க.

1063. கரைகொன்றிரங்குங்கடலிற்கலிகொண்டிதல்லென்
முரசங்கதங்கமுழனிம்மவெண்சங்கமார்ப்பப்
பிரசங்கலங்கிற்பெனமார்தர்பிணங்கவேட்டான்
வினாசென்றடைந்தகுழலானையவ்வேனிலானே.

அவ்வேனிலான் - நுகல்விழிக்கு அழியாத காமன்.

இ - ள். அவ்வேனிலான், கடல்போல ஆரவாரங்கொண்டு இயங்க எல்லாமியம்ப, மாந்தர் தேனினங்கலங்கிற்பெனநெருங்கக் குழலானே வேட்டானென்க. (௨௧௩)

1064. மழைமொக்குான்னவருமென்முலைமாதர்நல்லா
ரிழைமுற்றணிந்தாரெழுநூற்று வர்கோடிசெம்பொன்
கழைமுற்றுந்தீந்தேன்கரும்பார்வயலைந்துமுதூர்
குழைமுற்றுக்காதினமணிக்கொம்பொடுநாய்கனீந்தான்.

தீந்தேன்முற்றினகரும்பின்கழை ; கழை - கோல் ; “ தீங்கட் கரும்பின் கழைவாங்கும் ” (கலித். ௪௦.) என்ப.

இ - ள். குழைகுழந்த காதினையுடையகொம்பை நீர்வார்த்துக்கொடுக்கின்றபொழுதே, இனையமகளிரெழுநூற்றுவனையும் முற்றும் இழையணிந்தாரெழுநூற்றுவனையும் கோடிசெம்பொன்னையும் ஐந்தூரையுங்கொடுத்தானென்க. (௨௧௪)

வேறு.

1065. பண்ணார்கிளவிப்பவழம்புநாசெவ்வாய்க்
கண்ணார்கதிர்மென்முலைக்காம்படுமென்றோள்
விண்ணோருலகின்னெடுமிந்நிலத்தில்லாப்
பெண்ணாமிர்தேயவன்பெற்றவமிர்தே.

இ - ள். அவன்பெற்ற அமிர்து, தேவருலகத்தினும் இந்நிலவுலகத்தினும் மில்லாததொரு கிளவிமுதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மையார்ந்த அமிர்தேயென்க. (௨௧௭)

1066. தேதாவெனவண்டொடுதேன்வரிசெய்யப்
போதார் குழலாள் புணர்மென்முலைபாயத்
தாதார்கமழ்தார்மதுவிண்டு துளிப்ப
விதாமவரெய்தியவின்பமதே.

தேதா - ஆளத்தி. வரி - பாட்டு. அவர் - தேவர்.

இ - ள். தேன் வரிசெய்ய அவன்தார் மதுத்துளிக்கும்படி குழலாள் முலை பாய்த்தெய்திய இந்தவின்பம் அவரெய்தினவின்பமென்க. (௨௧௮)

1067. முந்நீர்ப்பவளத்துறைநித்திலமுத்த
மந்நீரமிதின்றுகொடுப்பவமர்ந்தான்
மைந்நீர்நெடுங்கண்புருவங்கண்மலங்கப்
பொன்றாரிக்கின்கிணிகுசலிடவே.

இ - ள். கடலிற்பிறந்த பவளத்தேயுறைகின்ற நித்திலம்போலுமெயிறு அக்கடலிற்பிறந்த அமிர்தத்தைத் தானீன்றுகொடுப்பக் கண்கள் புருவங்கள் இவைபிறழக் கிண்கிணியொலிப்பப் புணர்ச்சியைப்பொருந்தினனென்க.

அயின்னான்பாடமாயின், பானமும்புணர்ச்சியும் உடனிகழ்ச்சியாம். ()

1068. கம்பார்களியாணைகலக்கமலங்கி
யம்பேரரிவாணெடுங்கண்புதைத்தஞ்சிக்
கொம்பேகுழைவாயெனக்கேருழைந்திட்டாய்
வம்பேயிதுவையகத்தார்வழக்கன்றே.

கம்பமார், வீகாரம்.

இ - ள். கொம்பே! யாணைகலக்குதலிங்கலங்கிக் கண்ணைப்புதைத்து அஞ்சிக்குழைகின்றீர் பொதுநோக்கத்தான் இவனிறந்துபடுவென்று அருணைக்கிணைத்தந்தாயாதலின், எனக்கேவருந்தினாய், இங்ஙனஞ்செய்தல் உலகத்தார்வழக்கன்று; புதியதொருவழக்கென்று நயப்புக்கூறினென்க.

தாம்வளைவார் பிறர்க்கு ஊற்றங்கோலாகாரென்பது உலகவழக்கு. நீ செய்தது அதுவன்று, “நீலநெடுங்கணற்கவரந்தகள்வி” (குண. க௭௪.) என்பது பொதுநோக்கு. (௨௧௯)

1069. பூவார்புனலாட்டினுட்பூநறுஞ்சுண்ணம்
பாவாய்ப்பணத்தோட்சுரமஞ்சரிதோற்றான்
காவாதவள்கண்ணறச்சொல்லியவெஞ்சொ
லேவோவமிர்தோவெனக்கின்றிதுசொல்லாய்.

இ - ள். பணத்தோட்சுரமஞ்சரி புனலாட்டில் நறுஞ்சுண்ணத்தோற்ற வன், வார்த்தைபரிகரியாது அவள் வாளாதே கண்ணறச்சொல்லிய வெவ்விய

சொல் இன்று எனக்குத் துன்பமாயிற்றோ? இன்பமாயிற்றோ? நீ இதனைக் கூறும், இன்பமேயாயிற்றன்றோவென்றானென்க.

காவாதவார்த்தை, “கூறிவையோ” (குண. ௨௬.) என்றவார்த்தை. அவள் சொல்லியசொல் இன்பமாயிற்றென்றான், “சுண்ணந்தோற்றனந்தீம் புனலாடலம்” (ஷே. ௨௮.) என்று அவள்கூறவே வென்றவர்புனலாடவே வேண்டிதலின், இவள்புனலாட்டயர்ந்து வருகின்றநேரத்துத் தான்களிற் றிடையுதவி எதிர்ப்பட்டதனால இவ்வின்பம்பெறுதலின். தான், “கண்ணிற் கண்மிகவநல்ல” (ஷே. ௩௪.) என்றும், “சாலநல்லன” (ஷே. ௪௩.) என்றும், “உய்த்துமையின்” (ஷே. ௪௩.) என்றுங்கூறுதலின், வாய்காவாதுகூறிற்றென் றல் பொருந்தாது. ஓவாவமிர்தும் பாடம். (௨௧௧)

1070.க. நற்றோளவன்சுண்ணநலஞ்சொலுவா
ஹற்றீர்மறந்தீர்மனத்துள் ளுறைகின்றான்
செற்றாலரிதாற்சென்மின்போமின்றிண்டா
தெற்றேயறியாதவொரோழையெனோயான்.

1071.உ. தாமங்கமழ்பூந்துகில்சோரவசையாத்
தாமம்பரிந்தாடுதண்சாந்தந்திமிர்ந்திட்
டேமன்சிலைவாணுதலேறநெருக்காக்
காமன்கணையேர்கண்சிவந்துபுலந்தாளர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ‘சென்மின்’ எனத் தீண்டலின், ‘தீண்டாதேபோமின்’ என்றான். ‘பிணைத்தோள்’ என்றதனாலும், ‘தோற்றான்’ என்றதனாலும் ஊடுகின்றான்.

இ - ள். தும்முடைய நற்றோளவளது சுண்ணத்தையே நலஞ்சொல் லக்கருதினீர், எனதுநல்லினையாலே அதனைமறந்தீர்; அவள் தும்மனத்தே யுறைகின்றாளாதலாற் கோபித்தாற் கோபந்தீர்த்தலரிது; இனி, இவ்விடத்தி னின்றும் சென்மின்; என்னே! யான் துமக்குவருகின்ற ஏதத்திற்கு வருந் தாத ஏழையேனோ? இனி என்னையருளித் தீண்டாதேபோமினென்று துகிலே இறுகவுடுத்துப் பரிந்து திமிர்ந்து வவினையுடைய காமன்சிலைபோலும் புரு வத்தை துதலிலேயேறநெருக்கிக் கண்சிவந்து புலந்தாளென்க. (௨௨௦ - ௨௧)

1072. மின்னேரிடையாளடிவீழ்ந்துமிரந்துஞ்
சொன்னீரவளற்பழலுட்சொரிந்தாற்ற
விந்நீரனகண்புடைவிட்டகன்றின்ப
மன்னார்நுமதர்ப்பொடுநோக்கினண்மாடுதா.

இ - ள். அவன், அதுகண்டு குணமாலையடியிலேவீழ்ந்தும் இரந்து கொண்டும் சொல்லாகியவீனா அவளன்பாலுண்டாகியதீயிலேசொரிந்து அவித் தானாக, இன்பம் மனத்தே மிகுகிறதலின், வருத்தத்தைக் கைவிட்டகன்று கண்களின்மதர்ப்போடே புடையிலே நோக்கினுளென்க.

கடைக்கணித்துப் பார்த்தாளென்க.

(௨௨௨)

1073. இன்னீரெரிமாமணிப்பூண்கிடந்தீன்ற
மின்னரிளமென்முலைவேய்மருண்மென்றோட்
பொன்னூர்கொடியேபுகழிற்புகழ்ஞால
நின்வானெடுங்கண்விலையாகுகிகர்த்தே.
நிகர்த்தே, ஏகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். பூணுண்டாக்கின ஒளியகைகின்ற முலையினையும் தோளினையு
முடையகொடியே! யான்புகழ்நினைக்கின், ஞாலம் நின்கண்ணிற்கு நிகர்த்து
விலையாகுமே? ஆகாது; ஆதலாற் புகழ்தலரிதென்றானென்க. (௨௨௩)

1074. தோளாற்றமுவித்துவார்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய்
மீளாமணிமேகலைமின்னின்மிளிர
வாளார்மணிப்பூணவன்மாதரம்பாவைதன்னை
நாளாற்பெற்றநல்லமிர்தென்னநயந்தான்.

இ - ள். பூணவன், பாவைதன்னைத் தோளாலேதழுவிமேகலை மின்
போற்றிழாநிற்க அவன்செவ்வாயை நாட்காலத்திலேபெற்ற மீளாவமிர்
தென்னப் பருகினென்க.

மீளாவமிர்து - கருடன் வாங்கிக்கொண்டுவாரா அமிர்து. நயத்தல்,
பருகுதன்மேற்று. (௨௨௪)

வேறு.

1075. சித்திரமணிக்குழைதினைக்கும்வாண்முகத்
தொத்தொளிர் பவளவாயோவக்கைவினைத்
தத்தரிநெடுங்கணுடன்னொடாடுநான்
வித்தகற்குற்றதுவிளம்புகின்றதே.

இ - ள். குழைதினைக்குமுகத்தினையும் பவளத்தையொத்துவிளங்கு
கின்ற வாயினையும் சித்திரம்போன்ற ஒப்பினையையுமுடைய குணமாலையின்
னுடனே இங்ஙனம் புணருகின்றநாளிலே, வித்தகனுக்குற்றதொரு தீவினை
கூறப்படுகின்றதென்க.

ஓகைவீணயவும் பாடம்.

(௨௨௫)

வேறு.

1076. அரும்பெற்றகுரிசிற்கஞ்ஞான்றோடியநாகநாணிக்
கரும்பெறிகடிகையோடுநெய்ம்மலிகவளங்கொள்ளா
திரும்புசெய்குழவித்திங்கண்மருப்பிடைத்தடக்கைநாற்றிச்
சுரும்பொடுவண்டுபாடச்சுளவொடுநின்றதன்றே.

இ - ள். நீர்வினையாட்டினன்று குரிசிலுக்குத்தோற்றயாலை, நாணிக்
கருப்பங்கடிகையும் கவளமுங்கொள்ளாதாய்க் கிம்புரியிட்ட இனையதிங்கள்
போலுமருப்பிடையிலே கையைநாற்றி மதஞ்செறித்தலின் உண்ணப்பெறா
தே சுரும்பும்வண்டும்பாடக் கோபத்தோடே நின்றதென்க. (௨௨௬)

1077. பகைபுறங்கொடுத்தவேந்திற்பரிவொடுபகடுகிற்பத்
தகைநிறக்குழைகடாழ்ந்துசாந்தின்வாய்நக்கிமின்னப்
புகைநிறத்துகிழிற் பொன்னுண்டியல்வரப்போந்துவேந்தன்
மிகைநிறக்களிற்றைநோக்கவேழுமென்னுற்றதென்றான்.

இ - ள். பகடு பகைக்குழுதுகிட்டவேந்துபோலே பரிவொடுநின்றவின்,
அதுகேட்டு வேந்தன்போந்து குழைகள் சாந்திடத்தே தீண்டியின்னத் துக்
லிலே பொன்னுணையைக் குளிந்து களிற்றைநோக்கி, யானையுற்றவருத்த
மென்னென்று பாகனைவினாவினனென்க. (௨௨௭)

1078. கொற்றவன்குறிப்புநோக்கிக்குஞ்சரப்பாகன்கூறு
மிற்தெனவுரைத்ததேற்றேனிறைவநின்னருளினுங்கொல்
செற்றமிக்குடைமையாற்கொல்சீவகனின்னநாளான்
மற்றிதற்குடற்சிசெய்யமதமிதுசெறித்ததென்றான்.

குறிப்புநோக்கியென்றார், சீவகனைக் குறைகூறலாகாதென்று கருதின
வன் அரசன்கோபநோக்கிப் பேணிக்கூறுதலின்.

இ - ள். அரசன்குறிப்பைநோக்கிக் கூறுகின்ற யானைப்பாகன், இறை
வனே! நின்னுடன்பாட்டினாலேயோ, இதனோடே அவ்விடத்துச் செற்ற
முடைமையினாலேயோ, சீவகன் நீர்வினையாட்டினன்று இதற்குக் கோபத்தை
மிக்குச்செய்ய இது மதம்செறித்தது; இதுதான்; யானும் விளங்கவுணர்
தலைத் தெளியேனென்றனென்க.

மற்று, வினைமாற்று; பெண்ணுயிராப்பிழைப்பித்தது இதற்கு உடற்சி
யாதலின். (௨௨௮)

1079 ஈண்டழற்குட்டம்போலவெரியெழத்திருகினோக்கிக்
கோண்டருகுதும்பார்வெம்போர்கோக்குழாம்வென்றதுள் ளி
மாண்டதில்செய்கைசூழ்ந்தவாணிகன்மகனைவல்லே
யாண்டிதங்களைவெனோடிப்பற்றுபுதம்மினென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டஅரசன், தீத்திரள்போலக் கோபித்து மதனை
நோக்கி, வேடருடனேபோர்செய்துவென்றதனையும் கார்தருவதத்தை யாழ்
வாசினையிலே வந்துகூடின இராசாக்களை வென்றதனையுநினைத்து என்னுட
னும் போர்த்தொழிலைக்கருதின செட்டிமகனை இப்பொழுதே அவனுண்
மைக்கூற்றைப்போக்குவேன்; ஓடிக் கைக்கொண்டு தாருமென்றனென்க.

அரசனேவல்செய்யவேண்டுதலின், 'பற்றுபுதம்மின்' என்றுகூறவே
அவர்கட்டினாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (௨௨௯)

1080. கன்றியவெருளிவேந்தன்கால்வலியினையர்காய்ந்து
கொன்றுயிர்கொணரவோடுங்கொழுங்குடர்க்கண்ணிமாலை
யொன்றியபுதிரச்செச்சையொண்ணிணமீக்கொடானைத்
தென்றிசைக்கிறைவன் றாதிற்செம்மலைச்சென்றுசேர்ந்தார்.

இ - ன். கொன்று உயிர் கொணரவோடுகின்ற, குடராகியகண்ணியையும் மாலையையும் உதிரச்சட்டையையும் நிணமாகிய மேலேயுடுத்தபுடைவையையுமுடைய யமன் றாதர்போலே வேந்தனினையர் காய்ந்துசென்று செம்மலைச்சேர்ந்தாரென்க.

அவன்மனையைச் சூழ்ந்தார்.

(௨௩௦)

1081. சண்பகமாலேயேய்ந் துசந்தனம்பளித்திற்றி
விண்புகநாறுசார்தின்விழுமுலை காமவல்லி [மேல்
கொண்டெழுந்தருவுகாட்டி முகத்திடைக்குளித்துத்தோண்
வண்டளிரீன்றுசுட்டிவாணுதல்பூப்பவைவத்தான்.

இ - ன். சண்பகமாலையைச்சுட்டிச் சந்தனத்தையும் கட்டிப்பூர்த்தையும் வேதித்து நாறுகின்றகுழம்பாலே முலையை அடியாகத்தொடங்கியெழுந்து காமவல்லி, தனது வடிவைக்காட்டித் தோண்மேலேதளிராயின்று முகத்திடையிலே மறைந்துபோய் நுதலிலே சுட்டியாகப் பூக்கும்படி வைத்தானென்க.

(௨௩௧)

1082. பண்ணடிவீழுந்தீஞ்சொற்பாவைநின்வனப்பிற்கெல்லாங்
கண்ணடிகருங்கணென்னுமம்பரூத்துணிதன்றை
புண்ணுடைமார்பத்தோவாதெய்தியாலெங்குப்பெற்றாய்
பெண்ணுடைப்பேதையென்றோர்நாண்முற்றும்பிதற்றினுனே.

இ - ன். வனப்பிற்கெல்லாம் கண்ணடியாகிய பாவாய்! நின்கண்னென்னும் அம்பரூத்துணியில் நோக்கங்களாகிய அம்பினுலே பழைய புண்ணையுடைய நெஞ்சிடத்தே மாறாமல் எய்யாசின்றாய்; பேதாய்! இங்ஙனம் அம்புமாறாததோர்தூணியை எவ்விடத்தே பெற்றாயென்று ஒருநாள் முழுதும் பிதற்றினுனென்க.

கண்ணடி, விகாரம்; எல்லார்க்கும் அழகு இத்தன்மைத்தென்றுணர்த்துதலின், கண்ணடி உவமையாயிற்று. மார்பத்துழையென்று அத்திற்கு உழையை விரிப்பவே இடப்பொருளுணர்த்தி, அதற்குச் சேர்ந்தநெஞ்சினையுணர்த்தும்; “அரசனுழையிருந்தான்” போல. பிதற்றினுனென்றது, அவசத்தால்.

(௨௩௨)

1083. திங்கள்சேர்முடியினுஞ்செல்வியும்போன்றுசெம்பொ
னிங்குவார்கழலினுங்கோதையுமிருந்தபோழ்திற்
சிங்கவேறெள்ளிச்சூழ்ந்தசிறுநரிக்குழாத்திற்கூழ்ந்தா
ரங்கதுகண்டதாதியையனுக்கின்னதென்றாள்.

இ - ன். உருத்திரனும் உமையும்போலே கழலினுளும் கோதையும் ஒன்றாயிருந்தவளவிலே சிங்கவேற்றையிகழ்ந்துகூழ்ந்த நரிக்குழாம்போலே அவர்கள் மனையைச் சூழ்ந்தார்; அதுகண்டசேடி சீவகனுக்கு இங்ஙனம் சூழ்ந்தாரென்றாளென்க.

(௨௩௩)

1084. என்மவளுரைப்பக்கேட்டேயிடிபடமுழங்கிச்செந்தீ
நின்றெரிவதனையொத்துநீண்முழைச்சிங்கவேறு
தன்றுணைப்பெட்டையோடுதான்புறப்பட்டதொத்தான்
குன்றிரண்டிருந்தபோலுங்குங்குமக்குவவுத்தோளான்.

இ - ள். தோளான், என்று அவள்கூறக்கேட்டுத் தீ வெடித்தலுண்
டாகமுழங்கி எரியுந்தன்மையொத்து மனைவியோடே மணவறையினி
றும்புறப்பட்டவன், சிங்கவேறு தன்றுணையாகிய பெட்டையோடே முழையி
னின்றும் புறப்பட்டதன்மையை ஒத்தானென்க.

பெட்டையென்றதற்கு, “எழுந்தவின்படரும்” (காந்த. ௨௬௦.) என்
லுங் கவியிலேகூறிலும். இவ்விரண்டுகவியிலும் சீவகற்குச் சிங்கவேறுவ
மையும், பகைவர்க்கு நரியுவமையுமாகக் கூறினமையின், அவரார் கட்ட
லாகாமையுணர்க. (௨௩௪)

1085. பொன்னரிமாலையாழப்போதணிகூந்தலேந்திப்
பன்னருமாலையாற்குப்பட்டதையெவன்கொலென்னுப்
பின்னருமாலையோரார்பெருநடுக்குற்றுகின்றான்
மன்னருமாலையாகமழையிடிப்புண்டதொத்தான்.

இ - ள். குணமலை, இவன்வலியை ஓராளாய் ஆராப்தற்கரிய இயல்
பினையுடையாற்குப்பிறந்த துன்பம் யாதுதானென்னு யானைமுன்னரின்ற
நடுக்கமேயன்றிப் பின்னரும் கூந்தலை மாலையாழவேந்திப் பெரியநடுக்க
முற்றுகின்றவன், மக்கட்டிரளில் நிலைபெறுதற்கரிய இயல்பினையுடையநாகம்
இடிப்புண்டு மக்கட்டிரளிலே நின்றதன்மையை யொத்தானென்க. (௨௩௫)

1086. கடுகியவினையார்நோக்குங்கண்ணியபொருளுமெண்ணி
யடுகிலையழலவேந்தியாருயிர்பருகற்கொத்த
விடுகணைதெரிந்துதானைவிக்கறவிசித்துவெய்தாத்
தொடுகழனரலவிக்கிச்சொல்லுமின்வந்ததென்றான்.

இ - ள். அரசனேவுதலிற் கடுகிவந்த இனையர்குறிப்பினையும் அவ்வா
சன் யானையைக்கண்டு ஆனந்திழைக்கையக் கருதிய காரியத்தையும் தான்
எண்ணி, தானையை இனி இறுகாதென்னும்படிவிசித்துக் கழலைவிக்கிச் சில
ையையெந்திக் கணையைத்தெரிந்து வந்தகாரியம் சொல்லுமின்னென்றானென்க.

1087. க. அடிநிழற்றருகுவென்றெம்மாணவேந்தருளிச்செய்தான்
வடிமலர்த்தாரினுயர்வருகெனவானினுச்சி
யிடியுருமேற்றிச்சீறியிருநிலஞ்சுடுதற்கொத்த
கடிமதினமூன்றுமெய்தகடவுளிற்கனன்றுசொன்னான்.

1088. உ. வாளிழுக்குற்றகண்ணுள்வருமுலையந் துவேந்தன்
கோளிழுக்குற்றபின்பைக்கோத்தொழிநடாத்துகின்றான்

ஞானிமூக்குற்றுவிழ்வதின் றுகொனந்ததிண்டேர்

தோளிமூக்குற்றமொய்ம்பபண்ணெனச் சொல்வினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். சச்சந்தன்கொலையுண்டபின்பு, என்னையொழிய அநங்கமாலையுமையும்கூறும்பி அரசுத்தொழிலையுநடாத்துகின்ற சேவகன்வாழ்நான் மாளுகின்றது இன்றுபோலேயிருந்தது; அவனைக் கைக்கொண்டவருகவென்று எம்வேந்து அருளிச்செய்தான்; தாரினும்! நீ அவனடிநிழலேறப் போதகவென்று அவர் ஆணையிட்டிடுகூற, அதுகேட்டு இடிக்கின்ற உருமேறுபோலே முழங்கி நிலத்தைப் பறந்துதிரிந்துகூடுதற்குப்பொருந்தின முப்புரத்தையுமெய்த கடவுளைப்போலேகோபித்து ஒருவார்த்தைசொன்னான். அது யாதெனின், நந்தனே! மொய்ம்பனே! இனிக் கட்டியங்காரன் தோளிமூக்குற்ற; நீபோய்த் தேவைப்பண்ணென்றுசொன்னானென்க.

இளையர் தம்மரசனைக்கூறலின், ‘அடிநிழல்’ என்றார். வடிமலர்த்தாரினையெனப் புகழ்ந்து பின்னர் வருகவென இரந்துகூறினமையானும் அவர் கட்டவந்தவரன்மையுணர்க. “இந்நன்னகர்க்குமன்னனானே” (கூநீத. ௧௯௭.) என முற்கூறியதனை ஈண்டுங்கூறினானென்க. பிறர் தோளிமூக்குறுதற்குக் காரணமாகிய மொய்ம்பவென்றுமாம். இனி, ஒருதொடராக்காதே விசயை முலையையிரும்பி வேந்தன்பட்டபின்பு கோத்தொழிலையுநடாத்துகின்ற கட்டியங்காரன் நாளிமூக்குற்றுவிழ்வது இன்றோவென்று கண்டார்கூறும்படி இவன்சொன்னானென்றுமாம். (௨௩௭ - ௮)

1089. வேந்தொடுமாறுகோடல்வினிகுற்றார் தொழிலதாகுந்

காய்ந்திடுவெருளிரீக்கிக்கைகட்டியிவனையுய்த்தா

லாய்ந்திடுமழற்சிரீங்குமதுபொருளென்றுநல்ல

சாந்துடைமார்பன்றாழைதன்மனத்திழைக்கின்றானே.

இ - ள். நந்தட்டன்போனபின்பு, சந்துகன் இவன்படைக்கோலத்தைக் கண்டு அரசனுடனே மாறுபடுதல் கெடுதலுற்றார் தொழிலாம்; யாம் அது செய்யாது இவன் வெருளியைநீக்கிக் கையைப் போர்த்தொழில்செய்யாதபடி விலக்கி இவனை இவர்களோடே போகவிட்டால் இவன்செய்தவற்றை நன்றாய் ஆராய்ந்து இவனைவருத்தும்கெடுளியைத் தானீங்கும்; அதுவே காரியமென்று தன்மனத்தே சூழாநின்றானென்க.

கைகட்டிதலைப் பாம்பைவாயைக்கட்டிற்றென்றாற்போலக்கொள்க. துறவின்கண்ணே சேவகன் அறங்கேட்டபின்னர், “தொல்லையெம் பிறவியுந் தொகுத்த பாவமும், வல்லையே பணிமின மடிகள்” (முத்தி. ௨௫௬.) என்று சாரணனாக்கேட்க, அவரும் பாவங்கூறுகின்றவர், “தாமரைத், தடமுறை வீர்க்கிவை தடங்க ளல்லவே, வடமுலையெனநடாய் வருடிப் பாலமு, துட னுறீஇ யோம்பினார்” (ஷா. ௨௬௫.) என்று முலையேலே அணைத்துக்கொண்டு வளர்த்தார்களென்றுகூறி, பவணமாதேவன் தன்மகன் அசோதரனைநோக்

கிக் கூறுகின்றனாகத் தாம்கூறுகின்றகாலத்தும், “கிளைப்பிரி வருஞ்சிறை யிரண்டுங் கேட்டியேல்” (ஐ. ௨௬௬.) என்றும், “பூவைகிளி தோகைபுண ரன்னமொடு பன்மா, யாவையவை தங்கிளையி னீங்கியழ வாங்கிக், காவல் செய்து வைத்தவர்க டங்கிளையி னீங்கிப், போவர்” (ஐ. ௨௭௭.) என்றும் காவல்செய்துவைத்தாரென்றுங்கூறினமையானும், “மன்னு பிரித்தாய் பிரிந் தாய்சிறை வைத்ததனாற், பொன்றா மார்ப சிறைப்பட்டனை போலும்” (ஐ. ௨௯௨.) என்று தாம் கூறினமையானும், சாரணர்பாவக் கூறுகின்றவிடத்து அன்னப்பார்ப்பைக்கட்டினுரென்ற கூறாமையின், ஈண்டுக் கட்டுண்ணவேண் டம்பாவம் ஆண்டின்மையுணர்க. பிறரும் இச்சமயத்தார, “சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா” (நால. பழவி. ௧௦.) என்றதனானுணர்க. அன்றி யும், தஞ்சைமரசரித்தீதுள் அன்னப்பார்ப்பை நூலிட்டுக் காலேக்கட்டினபா வத்தாற் பின்புவெள்ளவிவங்கு காலிற்கிடந்ததென்று ஆசாரியநண்டி கூறிய வாற்றானுணர்க. அன்றியும் அரசன் கைக்கொண்டுமரச்சொன்னவனை அவரும் அவன்கூறியவாறே கைக்கொண்டுபோயினுரென்னவே வேண்டுத லானும், அவர்கள் அவனை, “வடிமலர்த் தாரினுயர் வருக” (குண. ௨௩௭.) எனப்புகழ்ந்து இரந்துகொண்டமையானும், “சிங்கவே நெள்ளிச் சூழ்ந்த சிறுநரிக் குழாத்திற் சூழ்ந்தார்” (ஐ. ௨௩௩.) என்றும், “அடுபுலி கண்ட மானி னறல வாயினுரே” (ஐ. ௨௮௭.) என்றும், “மின்னிலங் டெயிற்று வேழம் வேழத்தாற் புடைத்து” (ஐ. ௩௦௪.) என்னுங்கவியில், ‘என்னையிக் கிரு மிகொன்று’ என்றுங்கூறியிருத்தலானும், “நாபுரக் கிருத்திச் சேந்த நுதிவிர னொத்த” (ஐ. ௨௯௧) என்றதற்குத் தோணையன்றி விரலைக்கட்டினுரென்றுங் கூறவேண்டுதலானும், ஆசிரியன்கூற்றும் குரவர்கூற்றும் மனத்தைப் போர் செய்யாமற்பிணித்தலின், இளையர் காவல்செய்து கொண்டுபோயினுரென் றலே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க. “ஊன்பிறங் கொளிறும் வேலா னோர்த்துத்த னுவாத்தி சொல்லாற், னுன்புறங் கட்டப் பட்டு” (ஐ. ௨௪௦.) என்றும், “ஈன்றதாய் தந்தை வேண்ட விவ்விட ருற்ற தென்றாற், றோன்ற லுக் காண்மை குன்ற தென்றசொல் லிமிழிற் பூட்டி” (ஐ. ௨௪௧) என்றும் தேவர் மனத்தை இறுகப்பிணித்தமைதோன்ற, ‘கட்டி’ என்றும், ‘பூட்டி’ என்றும் செய்யுள்செய்தமைபற்றி, கந்தியாரும் இடையிடையே பாடியிட்ட செய்யுட்களிலும் அப்பொருடாக் கட்டியென்று செய்யுள்செய்தாரென்று ணர்க. அன்றியும் சிறைசெய்தலென்னுஞ்சொற்குக் காவலிதேலேபொருளா மென்று தேவர்தாமே, ‘காவல்செய்துவைத்தவர்கள்’ என்று கூறியவாற்றா னும் கட்டலென்னுஞ்சொற்கு மனத்தை இறுகப்பிணித்தலென்று பொருள் கொள்க.

(௨௩௧)

1090. ஊன்பிறங்கொளிறும்வேலானோர்த்துத்தனுவாத்திசொல்லா னுன்புறங்கட்டப்பட்டுத்தன்சினந்தணிந்துகிற்பத [ற் தேன்பிறங்கலங்கண்மாலேச்சுநந்தையுந்துணைவன்னுநங் கோன்புறங்காப்பச்சேறல்குணமெனக்கூறினாரே.

புறந்தான் - புறப்பொருளாகிய வீரந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கோபித்தவேலான், தான் ஆசிரியனுக்குநேர்ந்த நிலைமையையொர்ந்து அவன்சொல்லாலே வீரந்தான் பிணிப்புண்ணப்பட்டுத் தன் சினம் ஆறியின்ற அளவிலே அவற்கு அங்ஙனமிழைக்கின்றதகத்துகனும் சுநந்தையும் அரசன் காப்ப ஒழுக்குதல் நமக்குக் குணமாவதென்றுகூறினாரென்க.

முன்னர் அகப்பொருளேநிகழ்த்தினவன் பகைவரைக்கண்டு புறப்பொருணிகழ்த்தக் கருதியதனை ஆசிரியன்கூற்று விலக்கிற்றென்றார். அச்சொல் அரியதொன்றனை விலக்கிற்று. (உசு)

1091. ஈனந்தாய்தந்தைவேண்டவிய்விடருற்றதென்றும்
 ரோன்றலுக்காண்மைகுன்றதென்றசொல்லிமிழிற்பூட்டி
 மூன்றனைத்துலகமெல்லாமுட்டிநுமுருக்குமாற்றல்
 வான்றருமாரிவண் கைமதவலிபிணிக்கப்பட்டான்.

இ - ள். மூன்றாகியவுலகமனைத்தும் வந்துமுட்டினும் அவற்றையெல்லாங்கெடுக்குமாற்றலையும் வண்கையினையுமுடைய மதவலி, இவ்விடருற்றது பெற்றதாயும் தந்தையும் வேண்டிக்கொள்ளவாயிருந்ததென்று உலகங்கூறினான் நினக்கு ஆண்மைகுன்றதென்று அவர் கூறியசொல்லாலே கயிறுபோலேபூட்டிப் பிணிக்கப்பட்டானென்க.

இன், உவமப்பொரு. அச்சொல் கயிற்றாற்பிணித்தாற்போல மனத்தைப்பிணித்தது. ஈண்டு இவர் கட்டிற்றிலரெனவே இனையரான் மேற்கட்டலாகாமையுமுணர்க. (உசு)

வேறு.

1092. குழலுடைச்சிகழிகைக்குமரன்றோளினைக்
 கழலுடையினையவர்கச்சின்வீக்கலி
 னழலுடைக்கடவுளையரவுசேர்ந்தென
 விழவுடைமுதுநகர்விலாவிக்கின்றதே.

இ - ள். குழற்சியையுடைத்தாகிய முடியினையுடைய குமரன்றோளினைக் களைக் குரவர் அங்ஙனங் கச்சிட்டுக்கட்டினாற்போலப் போர்த்தொழில்செய்யாதபடி விலக்கினார்களாக, வந்த இனையவர் ஞாயிற்றை அரவுசேர்ந்ததென்னச்சேர்தலின், நகரம் அழாநின்றதென்க.

இன், உவமப்பொரு. பாம்பு ஞாயிற்றை ஒளிகுறையும்படி மறைத்தாற்போல இவரும் இவனொளிகுறையும்படி சிறையாகக் கைக்கொண்டாரென்க. மனத்தையிறுக்கப்பிணிக்கவே தோளைப் போர்த்தொழிலை விலக்கிற்றாம். (உ)

வேறு.

1093. தோளார்முத்துந்தொன்முலைக்கோட்டுத்துயன்முத்தும்
 வாளாருண்சண்வந்திழிமுத்தும்மீவைசுந்தக்
 காளாய்நம்பிசீவகசாமியெனநற்றாய்
 மீளாததுன்பநீள்சடன்மீன்னிள்மீசைவீழ்ந்தாள்.

தொன்மையைத் தோளின்முத்தோடும் முலையின்முத்தோடுங்கூட்டுக,
மீளா - மீண்டு. துன்பமாகியகடலென்றார், அழுகின்றமக்கட்டொகுதியை.

இ - ள். சுநந்தை, காரியத்தின்மேற்சென்ற கருத்துமீண்டு அன்பு
தோற்றுதலின், காளாய்! நம்பி! சீவகசாமியெனக்கூறிப் பழையமுத்துக்க
ளும் கண்ணாகிய கடலிற்படுகின்ற புதியமுத்துக்களுமாகிய விவைசிந்தக் கட
லின்மேலே மின்போல வீழ்ந்தாளென்க. (௨௪௩)

1094. பாலாராவிப்பைந்துகிலேந்திப்படநாகம்

போலாமல்குற்பொற்றொடிபூங்கட்டுணமாலை

யேலாதேலாதெம்பெருமானுக்கிஓதென்னு

நூலார்கோதைதுங்கெரிவாய்ப்பட்டதுவொத்தார்.

இ - ள். துகிலையேந்தி நாகத்தினதுபடம்போலே வளருமல்குலையுடைய
பொற்றொடியாகிய குணமாலை, என்னுயிரைத்தந்த நுமக்கு அதனால் இத்திங்
குவருதல் ஏலாதேலாதென்றுகூறி மாலை எரியிடத்தே வீழ்ந்ததினை யொத்தா
ளென்க.

துங்குதல் - விழுங்குதல்.

(௨௪௪)

வேறு.

1095. எரிதவழ்துன்றத்துச்சியிரும்பொறிக்கலாபமஞ்ஞை

யிரிவனபோன்றுமாடத்தில்லுறைதெய்வமன்னார்

பரிவுறுமனத்தினோடிப்பட்டதையுணர்ந்துபொற்று

ரரியுற்றமொய்ப்பவோவென்றாகுலப்பூசல்செய்தார்.

இ - ள். மஞ்ஞை நெருப்புப்பரக்கின்றமலையிற் கெட்டோடுவனவற்
றையொத்துத் தெய்வமன்னார், வருத்தமுற்றமனத்தாலே மாடத்தேயோடி
உணர்ந்து, மொய்ப்பனே! ஓவென்று வருத்தத்தையுடைய ஆரவாரத்தைச்
செய்தாரென்க. (௨௪௫)

1096. கங்கையின்சூழியிற்பட்டகாமருபிணையின்மாழ்கி

யங்கவார்க்குற்றதுள்ளியவலநீரழுந்துகின்ற

குங்குமக்கொடியோடேந்திக்கோலம்வீற்றிரந்தகொம்மைப்

பொங்கிள முலையினார்க்குப்புரவலனிதனைச்சொன்னார்.

இ - ள். புரவலன், அவ்விடத்துச் சுநந்தை முதலாயினார்க்குற்ற துய
ரத்தையினைத்துப் பிணையின்மாழ்கி அவலநீரிலேயழுந்துகின்ற முலையினார்க்கு
இதனைக்கூறினுனென்க.

முலையினர் - புறத்துமகளிர். வந்தவினையாகக் கொல்லாதுவிடுதலிற் புர
வலனென்றார். (௨௪௬)

1097 க. கட்டுயிலனந்தர்போலக்கதிகளுட்டோன்றுமாறும்

விட்டுயிர்போகுமாறும்வீடுபெற்றுயருமாறு

முட்படவுணர்ந்தயானேயுள் குழைந்துருகல்செல்லே
னெட்பகவனைத் துமார்வமேதமேயிரங்கல்வேண்டா.

1098. உ. நன்மணியிழந்தநாகர்நல்லினம்படியர்போல
வின்மணியிழந்துசாம்பியிருநிலமிவர்கனொய்த
மின்னணிமதியங்கோள்வாய்விசும்பிடைநடப்பதேபொற்
கன்மணியுமிழும்பூணைக்கடைபலகடந்துசென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

உ. படியர் - படிவத்தையுடையார்.

இ - ள். பூணை, மணியையிழந்த நாகர்மகளிரைப்போலே சுற்றத்
தார் சீவகனையிழந்து கெட்டு நிலத்தைச்சேர, அதுகண்டு, கண்ணுறக்கமும்
உணர்ச்சியும்போலே உயிர்போம்படியும் பிறக்கும்படியும் வீடுபெறும்படியும்
நெஞ்சிலேயுறும்படி உணர்ந்தயான் உருகுதலிற்செல்லேன்; என்னில் ஓர்
பாகியளவும் பொருள்கண்மேலே வேட்கைகிகழ்தல் ஒருவர்க்கு ஏதமேசெய்
யுமாதலின், அவ்வார்வத்தான் இரங்கல்வேண்டாவெனக்கூறிக் கடைபல
கடந்து விசும்பிடையிற் கோள்களினிடத்தேயுறையும் ஒளியணிந்தமதியும்
அதனைக்கைவிட்டு நிலத்தேநடப்பதுபோலப் போந்தானென்க.

கோள் - பரிவேடிப்புமாம். வந்தவர்களுக்கு நடுவேபோவதற்குவமை,
பிடியரும் பாடம். (உச௭ - அ)

வேறு.

1099. வெந்தனம்மனம்மெனவெள்ளைநோக்கின்முள்ளையிற்
றந்துவர்ப்பவளவாயம்மழலையின்சொலார்
பந்துபாவைபைங்கழங்குபைம்பொன்முற்றில்சிற்திறுண்
றெந்துவைத்துநூபுரம்மொலிப்பவோடிநோக்கினர்.

வெள்ளைநோக்கு - உள்ளே ஒன்றுகொள்ளாதநோக்கு. முற்றில் - சிறு
சுளகு.

இ - ள். நோக்குமுதலியவற்றையுடையபேதையர் தம்மைக்கண்டார்
இவர்கண்மனம் வெந்தனவென்றுகூறும்படி நொந்து பந்துமுதலியவற்றைச்
சிற்திறிலேவைத்து ஒடி நோக்கினாரென்க. (உசக)

1100. மல்லிகைம்மலிந்தமாலேசோரவாரந்தகுண்டலம்
வில்விலங்கமின்னுக்கோட்டவீணைவிட்டுவெய்தரா
பொல்லெனச்சிலம்பரற்றவீதிமல்கவோடினார்
சிலசுணங்கிளம்முலைச்செழுமம்மலர்த்தடங்கணார்.

இ - ள். முலையினையுடைய மலர்த்தடங்கண்ணார், மாலேசோரக் குண்
டலம் ஒளியைவீசக் கோட்டவாகியயாழைக்கைவிட்டுப் பரந்து சிலம்பரற்ற
வீதிநிறையும்படி ஓடினாரென்க. (உ௫௦)

1101. நெய்த்தலைக்கருங்குழனிழன்றெருத்தலைத்தர
முத்தலைத்திளம்முலைமுகஞ்சிவந்தலம்வரக்

கைத்தலங்கடுத்தடித்தபந் துநீக்கிவந்தவண்
மைத்தலைநெநிந்தடங்கண்மங்கையர்மயங்கினார்.

நெய் - புழுகு. சிவந்து, சிவக்க. கடுத்து, கடுக்க.

இ - ள். மங்கையர், குழல் ஒளியைவீசிக் கழுத்திலேயலைய முலைமுகம்
சிவக்க முத்து அலைத்தசையக் கைகடுக்க விசையோடேயடித்த பந்தைநீக்கி
அவ்விடத்தேவந்து மயங்கினாரென்க. (௨௩௧)

1102. கோதைகொண்டபூஞ்சிகைக்கொம்மைகொண்டவெம்முலை
மாதுகொண்டசாயலம்மடந்தையர்மனங்கசின்
தோதமுத் துகுப்பபோலுண்கண்வெம்பனியுருத்
தியாதுசெய்கமையவென்றன்புமிக்கரற்றினார்.

இ - ள். முடிமுதலியவற்றையுடைய மடந்தையர், மனமுருகிக் கட
லின்முத்துச்சிந்துவனபோலே கண்ணீரையுருத்து, ஐயனே! யாங்கள் யாது
செய்வேமென்று அவற்கு அன்புற்று அழுதாரென்க. (௨௩௨)

1103. செம்பொனோலைவீழவுஞ்செய்கலங்கன்சிந்தவு
மம்பொன்மாலையோடசைந்தவிழ்த் துகூந்தல்சோரவு
நம்பனுற்றதென்னெனாடகம்மடந்தையர்
வெம்பிவிதியோடினார்மின்னினன்ன துண்மையார்.

இ - ள். மின்னினையொத்த துண்மையாராகிய நாடகமடந்தையர், நம்
பனுற்றது என்னென வெம்பி, வீழவும் சிந்தவும் கூந்தல் மாலையோடே
அவிழ்ந்து அசைந்து சோரவும் வீதியிலே ஓடினாரென்க. (௨௩௩)

1104. பூவலர்ந்ததாரினுன்பொற்புவாமிமாயிடிற்
போவுடம்புவாழியின்பொன்றுநீயுமின்றென
வீகலந்தமஞ்ஞைபோல்வேனெடுங்கணீர்மல்க
வாகுலத்தரிவையரவ்வயிறதுக்கினார்.

இ - ள். கேடுகலந்தமயில்போலே ஆகுலத்தையுடைய அரிவையர்,
கண்ணீர் மல்காகிந், தாரினுன் பொற்புக்கெடுமாயின், வாழியரே! நீபோ
வாயாக; உடம்பே! நீயும் இன்று பொன்றுவாயாகவென்றுகூறி வயிற்றிலே
அடித்துக்கொண்டாரென்க. (௨௩௪)

1105. தேன்மலிந்தகோதைமாலையெய்கலம்முருத்துராய்க்
கான்மலிந்தகாமவல்லியென்னவன்னராயரோ
பான்மலிந்தவெம்முலைப்பைந்துகிலரிவையர்
நூன்மலிந்ததுண்ணுசப்புநோவவந்துநோக்கினார்.

இ - ள். பானிறைந்தமுலையினையும் துகிலினையுமுடைய அரிவையர்,
கோதை நெற்றிமலை சலம் இவற்றைச்சிந்திப் பரந்து காற்றுமிக்க காமவல்லி
போலே அசைந்து நூல் பெருத்ததென்றற்குக்காரணமான துசப்புநோம்படி
வந்து நோக்கினாரென்க. (௨௩௫)

1106. மாதரார்கள்கற்பினுக்குடைந்தமாமணிக்கலைத்
தீதிலரநூற்பெய்வார்சிதர்துபோகச்சிந்துவார்
போதுலாமலங்கலான்முன்போந்துபூந்தெரிவைய
ராதகாதெனக்கலங்கியவ்வயிறதுக்கினார்.

இ - ன். முத்துக்கோக்கக்கற்ற கல்விக்குத்தோற்ற மாதரார்கள், கையில ஆரங்களைவாங்கிக் கோப்பாராகிய தெரிவையர், அவற்றைச் சிதறிப் போம்படி சிந்துவாராய் அலங்கலான்முன்னேபோந்து, ஆ! உனக்கு இது தகாதெனக்கூறிக் கலங்கி வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டாரென்க. (௨௫௬)

1107. வட்டிகைமணிப்பலகைவண்ண நுண்கிழிவிகை
யிட்டிடைநுடங்கநொந்திரியலுற்றமஞ்ஞையிற்
கட்டழலுயிர்ப்பின்வெந்துகண்ணிதீந்துபொன்னுக
மட்டவிழ்ந்தகோதையார்கள்வந்துவாயில்பற்றினார்.

இ - ன். நொந்து கெடுதலுற்றமயில்போலே கோதையார்கள் கரைத் தவண்ணத்தையும் எழுதுகோலினையும் வட்டிகைப்பலகையிலேபோகட்டு அழல்போன்ற நெட்டியிர்ப்பாலேவெந்து கண்ணிதீயப் பூண்கள் சிந்தாநிற்க இடைநுடங்கவந்து வாயிலைப் பிடித்தாரென்க.

தீந்து, தீய. இது கற்புடைமகளினாக்கூறிற்று.

(௨௫௭)

வேறு.

1108. வினையதுவினையகாண்மினென்றுகைவிதீர்த்துநிற்பா [ர்
ரினையனயத்தெளியச்சென்றாலிடிக்குங்கொலிவனையென்பா
புனைநலமழுகுக்வின்பொன்றுமாலின்றொடென்பார்
வனைகலத்திகிரிபோலமறுகுமெம்மனங்கொன்பார்.

இ - ன். தீவினையினதுவினைவைக் காண்மினென்று கைநடுங்கிநிற்பார்; தன்வீரர்கையிலே இவன் அகப்பட்டுப்போந்தன்மையனயத் தன்மனந்தெளியச்சென்றால் இவனைக் கொல்லுமோவென்பார்; கொல்லுமாயின், இவனோடே செயற்கையழகும் இயற்கையழகும் கல்வியுங்கெடுமென்பார்; எம்மனம் திகிரிபோலே மறுகுமென்பாரென்க. (௨௫௮)

1109. நோற்றிலர்மகளிரென்பார்நோங்கண்டீதோள்கொன்பார்
கூற்றத்தைக்கொம்மைகொட்டிக்குலத்தொடுமுடியுமென்
ரோற்றதொன்றன்றுதந்தைசெய்தனிக்கொடுமையென்பா [பா
ராற்றலன்சுநந்தையென்பாராதகாதறனையென்பார்.

இ - ன். இவனைப்பெற்றுவைத்தும் நெடுங்காலம் நுகர்த்தற்கு மனைவியரிருவரும் நோற்றிலரென்பார்; யாழுளேமாகவும் எம்மாலுள்ளபயன்கொள்ளாது இவன் இங்ஙனம் சிறைவாய்ப்போவதேயென்று தோள்களும் தம்மிலே நோங்காணுகொள்ளென்பார்; கூற்றத்தைத் தட்டியழைத்துத் தன் குலத்தோடும் கெடுமென்பார்; தந்தை காட்டிக்கொடுத்தது ஏற்றதொன்

றன்றென்பார்; சுநந்தை ஆற்றொளென்பார்; அறக்கடவுளே! ஆ! இதுதகா தென்பாரென்க. (௨௫௯)

1110. தூக்குமின்காளைசீறிற்றுற்றிவனுளனோவென்பார்
காக்குமால்வையமெல்லாங்காவலனாகியென்பார்
பாக்கியம்பெரிதுமேகாணிதுவுமோர்பான்மையென்பார்
நோக்கன்மினாணுங்கண்டிநுதிகொணாகரிகனென்பார்.

இ - ள். ஆராய்ந்துபாருங்கோள்; காளைசிறிதுநெருங்கிச்சீறிற் கொண் டிபோகின்ற இமமதனன் உளனோவென்பார்; இவன் இன்னும் காவலனாகி வையமெல்லாம் காக்குமென்பார்; நல்லினையே இவனுக்குப்பெரிதுகாண; இதுவும் ஒருதீவினைப்பயன்காணென்பார்; கூர்மைகொண்ட பலகலைவல் லோன் நோக்கின் நானுமாகலின், நோக்கன்மினென்பாரென்க.

பெரிதும், உம்மை - இசைசிறை. (௨௬௦)

1111. பூவரம்பாயகோதைப்பொன்னனாபுலவிரீக்கி
நூபுரந்திருததிச்சேந்ததுதிவிரனொந்தவென்பார்
யாவரும்புகழுமையனழகுசெட்டொழியுமாயிற்
கோபுரமாடமூதூர்கூற்றுணவிளிகவென்பார்.

பூவரம்பாய - பூகளுக்கு எல்லையான. செம்பஞ்சுபட்டு விரல்கிவந்தன.

இ - ள். விரல், வீரத்திற்கும் காமத்திற்கும் கொடைமுதலியவற்றிற் குந் தோற்றியயாம் ஈண்டு இவன்வீரஞ்செய்யாமையின், வீரத்திற்கு உதவியா யிற்றிலேமென்று நொந்தனவென்பார்; ஐயனழகு செட்டேவிடுமாயின், மூனார் விளிகவென்பாரென்க. (௨௬௧)

1112. கருஞ்சிலைமறவர்கொண்டகணநினைவிடுக்கவல்ல
விருஞ்சிலையின்றிண்போட்கிதுதகாதென்றுகுன்றிற்
கருங்கடறுளுப்பிட்டாங்குக்கல்லெனக்கலங்கிக்காம
ரருங்கடியரணமூதூராகுலமயங்கிற்றன்றே.

இ - ள். என்பார் என்பாராய், கொடியவில்லையுடைய மறவர்கொண்ட நிளையை விடுவிக்கவல்ல தோளுக்கு இவர் கைக்கொண்டுபோகின்ற இத னைக்கண்டு பொறுத்துப்போதல் தகாதெனக் கூறுதலாலே, மூதூர், மலையாலே கடலைக்கலக்கிறப்போலேகலங்கி ஆகுலமயங்கிற்றென்க.

நிரைமீட்டதோளென்றார், ஆண்டுக் கொல்லாமைவென்றப்போல ஈண் டம் கொல்லாமல் வெல்லவல்லவெனென்பதுகருதி. (௨௬௨)

1113. க. இங்ஙனமிவர்களைகவெரியகம்வினைக்கப்பட்ட
வெங்கணைவிடலைதாவையினகரவலமெய்தி
யங்கவருகுத்தகண்ணீரடித்துகனவிப்பநோக்கிப் [ரூன்.
பொங்கமருடிக்கும்வேலான்புலம்புகொண்டழேறகவென்

1114. உ. மின்னினுன் மலையையீர்துவேறிருகறுசெய்வான்
றுன்னினுன்றுளங்கினல்லாற்றுளங்கலம்மலையிற்சுண்டே
யன்னதேதுணிந்தநீதியருநவைநமனுமாற்று
னென்னைநேர்நின்னுவாழ்தலிருநிலத்தாவதுண்டே.

1115. க. வளைகடல்வலையிற்சூழ்ந்துமால்வவாவேலிகோலி
யுளைபரிபடுக்கலுற்றான்படுப்பினும்படுக்கமற்றென்
கிளையழுவென்னைவாள்வாய்க்கீண்டிடலுற்றுநின்றான்
றமையவழிகண்ணிசிந்தத்தன்மலையிலத்தத்தன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. எரியை உள்ளேவினைத்த வெங்கனை. தாதைவியனகர் - கந்துகன்
வீடு; எனவே குணமாலையாலினின்றும் போந்தான்.

உ. என்னை, ஐ - இடைச்சொல்.

க. உளை - கழுத்தின்மயிர். கடலாகிய வலையாற்சூழ்ந்து மலையாகிய
வேலியைக்கோலி அரியைப் படுக்கலுற்றாளுருவன் அகப்படுப்பினும் அகப்
படுக்க; அவற்றானும் என்னை அகப்படுத்தலரிது; அதுவும் இவற்றில்லை. இது
றாலும் சிறைசெய்தானென்று உணர்க. அன்றேயென்பதே பாடம்.

இ - ள். இப்படியே இவர்கள்போகாநிற்க, கந்துகன்மனையிலுள்ளார்
வருத்தமுற்று அவ்விடத்து அவருகுத்தகண்ணீர் போகின்றவரடியிற்றுக்களை
அவித்தலாலே, வேலான், அவர்களைநோக்கி, என்கிளையழும்படி என்னை
வாளாற்கொல்லுதலுற்று முடியாததற்குமுயன்றுநின்றான்மலையன்றே சிலநாள்
சென்றாற் கண்ணிசிந்த நிலத்திடத்தேவீழ்வதென்று உட்கொண்டு, மலையை
மின்னினாலேயுறுத்து இருகூறுகவேறுசெய்தற்குப் பொருந்தினவன் தான்
நிலைகுலைதலன்றி அம்மலைக்கு நிலைகுலைதலில்லை; அவன் துணிந்தநீதியும் அன்
னதே; நமனும் என்முன்னே பகைத்துநின்று உயிர்வாழ்தலாற்றாதுதலின்,
நிலத்திலுள்ளார் என்முன்னேநின்று உயிர்வாழ்தலுளதாந்தன்மை இல்லை.
அரியைப் படுப்பினும்படுக்க; யான் அத்தன்மையேனும்ல்லேன்; ஆகலால்,
நீங்கள் புலம்புகொண்டு அழாதொழிமினென்றானென்க.

சிலநாள்சென்றால் - ஓராண்டுசென்றால்.

(உகந - இ)

1116. நீரகம்பொதிந்தமேகநீனிற்றெநெல்லயானைப்
போர்முகத்தழலும்வாட்கைப்பொன்னெடுங்குன்றமன்னு
னார்கலியாணர்முதூரமுதுபின்செல்லச்செல்வான்
சீருறுசிலம்பிநூலாற்சிமிழ்ப்புண்டசிங்கமொத்தான்.

இ - ள். கரியமேகம்போன்ற நீலநிறத்தையுடைய களிற்றையும் வாட்
கையினையுமுடைய குன்றமன்னுன், அவர்களை அழைக்கவென்றுகூறி, ஊரி
லுள்ளார் அமுதுபின்னேபோக வீரர்க்குநடுவேபோகின்றவன், சிலம்பிவாய்
நீரா லுண்டான நூலால் அகப்படுத்திக்கொண்ட சிங்கத்தையொத்தானென்க.

னால், வீரர்க்குவமை. “புதன்மறைந்து, வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த்தற்று”
(திருக். ௨௪௪.) என்றும்போலக் கொள்க. (௨௬௬)

1117. மன்னர்தம்வெகுளிவந்தீமணிமுகில்காணமின்னிப்
பொன்மழைபொழியினந் துமன்றெனிற்புகைந்துபொங்கித்
துன்னினர்தம்மையெல்லாஞ்சுட்டிடுமென்றுசெம்பொன்
பன்னிருகோடியுய்த்துக்கந்துகன்பணிந்துசொன்னான்.

இ - ள். இவர்கள் இங்ஙனம்போகாநிற்க, கந்துகன், அரசர்வெகுளி
யாகியதீ மணியாகியமுகில் பழங்காசென்கின்றமின்னைமின்னிப் பொன்
னாகிய மழையைப்பெய்யின் விளியும்; அம்முகில் அங்ஙனம்பெய்யாதாயிற்
பொங்கித் தன்னையெருங்கினொரெல்லானாயும் சுடுமென்றுகருதிப் பன்னிரு
கோடிபசும்பொன்னைக்குவித்துத் தாழ்த்துகூறினானென்க.

இப்பொழுது வார்த்தை சிறிது தாழ்க்குறினானென்க. (௨௬௭)

1118. மன்னவவருளிக்கேண்மோமடந்தையோர்கொடியையழுதூர்
நின்மதக்களிறுகொல்லநினக்கதுவடுவெவ்நெண்ணி
யென்மகனதனை நீக்கியின்னுயிரவளைக்காத் தா
னின்னதேகுற்றமாயிற்குணமினியாதுவேந்தே.

இ - ள். அரசனே! அருள்பண்ணிக்கேட்பாயாக; மடந்தையாகிய
கொடிபோல்வாளைப் பெண்கொலைபிறத்தறியா இவ்வுயிரிலே நின்களிறுகொல்
லாநிற்க, நினக்கு அதுவடுவாமென்றெண்ணி நின்கீழ்வாழ்கின்ற என்மகன்
அக்கொலையைநீக்கி அவளை உயிராக்காத்தான்; இவ்வடுவீக்கியதே குற்ற
மாய் முடியுமாயின், வேந்தே! இனி நன்மையென்கின்றது யாது? கூறுவா
யாகவென்றானென்க. (௨௬௮)

1119. க. நாண்மெய்க்கொண்டிட்டப்பட்டாரநிக்குறுநவையைநீக்க
லாண்மக்கள்கடனென்றெண்ணியறிவின்மைதுணிந்தகுற்றம்
பூண்மெய்க்கொண்டகன்றமார்பபொறுமதியென்றுபின்னு
நீண்மைக்கணின் றுவந்தநிதியெலாந்தருவலென்றான்.

1120. உ. வாழியரிறைவதேற்றான்மாரினாபெயர்த்தகாளை
பீழைதான்பொறுக்கவென்னப்பிறங்கிணரலங்கன்மலை
சூழ்கதிராரம்வீழ்தூல்பரிந்தநகிமிர்ந்துதிண்மீடா
ளுழ்பிணைந்துருமிந்சிறியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஆண்மக்களென்றது அரசனா, உயிராக்காத்தலும் அழித்தலுமவர்
தொழிலாதலின்.

உ. பிழை, விகாரம். வீழ்ந்த மாலையெழுந்த நூல்பரிந்து முத்தாரமு
மறவென்க. கையோடுகைமாறித் தோளிலேறத்தட்டி. பெயர்த்தமாரினா
யென்றெண்ணியென முன்னேகூட்டிக; அது நமக்கு அறமுமாய் அரசுக்கு
வலுவேநீக்கிற்று; அத்தன்மைத்து இதுவென்றெண்ணி.

இ - ள். தான் முன்கூறியதற்கு முகமாகாமெகண்டு, மார்பனே! மக ளிர்நடுக்கத்தைநீக்குதல் ஆண்மக்கள்கடனென்று, தேற்றானாய்த் தான்பெயர் த்த மாநிலாயென்றெண்ணி அறிவின்மையினாலே உயிலாக்காக்கத்துணிந்த குற்றத்தைப் பொறுப்பாயென்றான்; என்றபின்னும் செவ்விபெருமையின், எனக்குத் தொன்றுதொட்டுவந்த பொருளெல்லாந்தருவேன்; இறைவனே! காளையதுபிழையை எனக்காகப் பொறுப்பாயாகவென்றானாக; நிராமீட்ட தென்றதனாற் கோபமிக்குப் பரிந்து அறியிந்து தோன்பிணந்து சிறி உடல் சினம் கடவாநிற்க ஒருவார்த்தைகூறினென்க. (௨௬௬ - ௭௦)

1121. ஆய்களிற்றசனிலேகமதன்மருப்பூசியாகச்
சீவகனகன் றமார்பமோலையாத்திசைகள் கேட்பக்
காய்பவன்கள் வரென்னவெழுதுவித்திவலின்னே
நீபரிவொழிந்துபோய்நின்னகம்பு குந்நையலென்றான்.

இ - ள். சீவகன் யான்காயப்படுவனாதலின், அவன்வென்ற அரசரும் வெள்ளிமலையும் கேட்டும்படி கள்வனாக்கொல்லுமாறுபோலே அவனல்லவருந் திய அசனிலேகமாகிய அதன்மருப்பு எழுத்தாணியாக அவன் அகன்றமார் பமே ஓலைபாக எழுதுவிப்பேன்; நீ வருத்தமொழிந்துபோய் நின்னகத்தே செல்; இதனை நினையாதேகொள்ளென்று கூறினென்க.

கொல்லுதலை எழுதுவிப்பெனென்றான், இதனால் தனக்குப் புகழ் நெ டங்காலம் கிற்றெனென்றுகருதி. (௨௭௧)

1122. நஞ்சுணுநாப்பக்கேட்டேநாய்கனுநடுங்கியுள்ளம்
வெஞ்சிலைவழுமுண்டவிளங்கனிபோன்றுநீங்கி
யெஞ்சினுன்போலநின்றினத்தருந்தவத்தின்மிக்க
வஞ்சமில்லொள்கையான்சொலமிர்தினால்வற்புற்றானே.

இ - ள். கட்டியங்காரன் அங்ஙனம் கூறக்கேட்டுக் கந்துகன், உள்ள நடுங்கிக் களிற்றுண்டவிளங்கனிபோன்று வெறுவிதாக அறிவுமுதலியனநீங்கி இறந்தான்போலநின்றான்; நின்றவன் இருடி முன்கூறியசொல்லாகிய அமிர் தாலே ஆற்றினென்க. (௨௭௨)

1123. மின்னிலங்கெஃகினுணைப்பெறுகலான் மந்தைமீண்டு
தன்னிலங்குறுகலோமந்தாயமுதரற்றுக்கின்ற
ளென்னிலையையற்கென்னயாவதுங்கவலவேண்டா
பொன்னலங்கொடியனுயேர்பொருளுகோகேளிறென்றான்.

இ - ள். கந்துகன், சீவகனை அரசனிடத்துப்பெறானாய் மீண்டு தன் மனையை அணுகிவளவிலே, தாய் அரற்றுக்கின்றவன், ஐயற்கு நிலை எதென்று கேட்க, நலத்தையுடைய பொற்கொடியன்னாய்! நீ சிறிதும்வருந்தவேண்டா; தொரு காரியத்தையுடைய வார்த்தையைக் கேளென்றென்க.

பழையநிலையிலேயோ சிறையிலேயோவென்றான். (௨௭௩)

1124. மதுமடைதிறந்துதிந்தேன்வார்தருகோதைநீமுன்
செதுமகப்பலவும்பெற்றுச்சிந்தைகூர்மனத்தையாகி
யிதுமகவழியின்வாமேனிறப்பல்யானென்னுமாங்கட்
கதுமெனக்கடவுடோன்றிக்கடைமுகங்குறுகவந்தான்.

இ - ள். இனிய தேனினத்துக்கு மடைதிறந்து மதுவொழுக்குகின்ற
கோதைபோல்வாய்! நீ முன் சாபிள்ளைபலவும்பெற்றுச் சிந்தனைமிக்க மனத்
தினையுடையையாயிருந்து, இந்தமகவழியுமாயின், யான் உயிர்வாமேன்;
இறந்துபடுவேனென்றவளவிலே, ஒருகடவுள், கடுகத்தோன்றித் தலைவாயிலைக்
குறுகவந்தானென்க. (உஎச)

1125. கறவைகாண்கன்றின்வெஃகிக்கண்டடிபணிந்துகாமர்
நறவயாவுயிர்க்குமாலேநாற்றியவிடத்துளேற்றி
யறவியாற்காறுமுன்றுமமைந்தநாலமிர்தமேந்தப்
பறவைதாதுண்டவண்ணம்பட்டினிப்பரிவுதீர்தான்.

அறவியாற்கு - அறத்திலேநிற்கின்றவற்கு. ஆறுமுன்றும் அமைந்த அமி
ர்து - ஒன்பதுவகையுமமைந்த வயிர்து; ஒன்பதுவகை - நவபுண்ணியக்கிர
மம். நாலமிர்தாவன: உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன.

இ - ள். அவனைக் கறவையைக்காண்கின்ற கன்றுபோலே விரும்பிக்
கண்டு பணிந்து மாலேநாற்றியவிடத்தே வைத்து அவற்கு அமிர்த்ததை வந்
தினேமாக, வண்டு தாதுண்டாற்போலேயுண்டு பட்டினியாலுள்ள வருத்தத்
தைத்தீர்தானென்க. (உஎடு)

1126. ஆய்மணிப்பவளத்திண்ணையரும்பெறற்காகத்தங்கட்
மேணிவாசநன்னீர் துளங்குபொற்கலத்துளேற்று
வேய்மணித்தோளிரிநிப்பவிழுத்தவனியமமுற்றி
வாய்மணிமுறுவறோன்றவந்தனைவிதியிற்செய்தேன்.

முற்றி, முற்ற.

இ - ள். மணியழுத்தின பவளத்திண்ணையிலிருந்து கரகத்துநீரை நிலத்
தில்வீழாமற் கலத்திலேவற்று நீ நிற்க அவன் நியமங்களைமுற்றினானாக, யான்
குறைகூறுதற்கு முத்துப்போலும் முறுவறோன்றும்படி நகைத்து வணங்கு
முறையாலே வணங்கினேனென்றானென்க. (உஎச)

1127. ஆறெலாங்கடலுள்வைகுமருந்தவத்திறைவனாலுள்
வேறெலாப்பொருளும்வைகுமவிழுத்தவவறிதீநீயே
பூறிலாவுணர்வினோக்கியுரைமதியெவன்கொன்மக்கட்
பேறிலாளல்லன்பெற்றவுயிர்சென்றுபிறக்குமென்றேன்.

இ - ள். வணங்கி, விழுத்தவனே! இவள் மக்கட்பேறில்லாதாளல்லன்;
பெற்றமக்களுயிர் மற்றோரிடத்தே சென்றுபிறக்கும்; இனிப் பிள்ளை எத்தன்

மைத்து; அதன்தன்மையை, ஆறெலாம் கடலுள்வெகுமாறுபோலே இறை வனுலிலே வேறுவேறுபட்ட எல்லாப்பொருளும்வையும்; அப்பொருளெல் லாம் நீயே அறிதியாதலிற் கணிதநிலையும் தெரியாததன்று; கின்னுணர்வா லேபார்த்து உரைப்பாயாகவென்றேனென்றானென்க.

மக்களைப் பின்னுங்கூட்டுக. இறக்குமென்னமாட்டாது கூறினான். ()

1128. வம்பவிழ்கோதைதந்தவான் துவர்க்காயைவீழ்த்தோர்
செம்பழுக்காயைவாங்கித்திருநிலத்தெதித் துக்கொண்டாங்
கம்பழநீண்டவாட்கணலமருமணிசெயம்பூங்
கொம்படுதுசுப்பினாய்க்குத்தந்தனென்பேணிங்கொண்டாய்.

வீழ்த்து, வீழ்ப்ப.

இ - ன். அங்ஙனங்கூறியகாலத்தே, கோதாய்! யான்றந்த துவர்க்கா யை நீவீழ்ப்ப, அவனைவழிபட்டநிலத்தே கிடந்ததொரு பழுக்காயை வளைந்து எடுத்து துசுப்பினாய்க்குத் தந்தேன்; நீ அதனைப் பின்பு பேணிக்கொண்டா யென்க. (உஎஅ)

1129. க. பெற்றவந்நிமித்தத்தானும்பிறந்தசொல்வகையினானு
மற்றமின்மணியையங்கைக்கொண்டவர்கண்டிகாட்டக்
கற்பகங்காமவல்லியனைநீர்க்கேண்மினென்று
முற்றுபுகனிந்தசொல்லான்முனிவரன்மொழியுமன்றே.

1130. உ. ஒன்றுநீர்கவல்லவேண்டாவுலகெலாமாளுஞ்சீர்த்திப்
பொன்றிகமுருவினோர்புண்ணியற்பெறுதிரென்ன
நின்றநீயுவந்துநீங்கநிகழ்பொருளெனக்குச்செப்பிப்
பின்றையுநிகழ்வதுண்டுபேசுவல்கேளிரென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. நிமித்தம் - துவர்க்காயைவீழ்ப்பப் பழுக்காயைக்கொடுத்தது. பிற ந்தசொல்வகையாவது, இறக்குமென்றது சென்றுபிறக்குமென்றதனைப் போ மதுவும் பிறக்குமதுவும் சொல்லியது. கொண்டவர் முனிவரென்றது ஒரு மைபன்மைமயக்கம்.

உ. பெறுதிரென்றது சுநந்தைக்குப் பிள்ளைபெறுவையென்றாற்போ லிருந்தது; அவன்கூறியது வளர்க்கப்பெறுவீரென்று.

இ - ன். இறைவனை அங்கையிலேகொண்டிருக்கின்றவன், நிமித்தத் தாலும் சொல்லாலும் தான்கண்டு நமக்கு அறிவிக்வேண்டி. நீர்க்கேண்மி னென்று காரியமுற்றுப்பெற்று இனியசொல்லாலேமொழியும் அம்முனிக றுக்கு வரணவன், நீர் சிறிதும் வருந்தவேண்டா; உலகமெல்லாம் ஆள்வா னொரு புண்ணியனைப்பெறவீரென்றுகூற, அதுகேட்டு நீ உவந்துபோனாயாக, பிறப்புத்தொடங்கி அவற்றத் துறவளவுநிகழும் நன்றாயபொருள்களை எனக் குக்கூறிப் பின்புநிகழ்வதோர் துன்பமுண்டு; அத்துன்பத்தைக் கூறுகின் றேன், கேளென்றானென்க. (உஎக - ௮௦)

1131. நிலவுறழ்பூணிணைநெடுநகரிரங்கக்கையாத்
தலபலசெய்துகொல்வானருளிலாண் கொண்டபோழ்திற்
குலவியபுகழினைக்கொண்டுபோமியக்கனஞ்சல்
சிலபகல்கழிந்துகாண்டிசுந்தியீதென்றுசொன்னான்.

இ - ள். நீங்கள் அலபலசெய்து பூணிணைக் கையைத் தொழில்செய்
யாதபடி பண்ணுதலாலே, அருளிலான் அவனைக்கொல்லக்கருதி நகரிரங்கும்
படி கைக்கொண்டகாலத்தே அவனை ஓரியந்கன்கொண்டுபோம் ; போனால்
எட்டுத்திங்கள்களென்றாற் காண்பை ; இவ்வார்த்தையை அக்காலத்தே சிந்தி
யென்று சொன்னாளுதலின், நீயும் அஞ்சாதேகொள்ளென்றானென்க. (உஅ௧)

1132. வசையறநிறைந்தகற்பின்மாலையுமாமிதானுந்
தசையறவுருகிவெந்துதம்முயிரிநீங்குமாங்க
னெறுசிதவன் சொற்களென்னுநோன்புனைதழுவிநெஞ்சிற்
கசிவெனுங்கடலைநீந்திந்கரையெனுங்காலைகண்டார்.

இ - ள். சூனமாலையும் சுநந்தையும் உருகி வெந்து உயிரிநீங்குகின்ற
அளவிலே அதுகேட்டு, நுண்ணிய தவத்தையுடையவன் வார்த்தையென்று
நோன்புணையத்தழுவி வருத்தமென்கின்ற கடலைநீந்தி எட்டுத்திங்களென்
கின்ற காலையாகிய கரையைக் கண்டாரென்க. (உஅ௨)

1133. திருக்குழன்மகளிர்நையச்சீவகசாமிதிண்டோள்
வரிக்கச்சிற்பிணிக்கப்பட்டான்மன்னனாலென்னச்சேட்டே
தருக்குடைவேழம்வாணாரூர்பினுட்டகைமைசான்ற
மருப்புடனிழந்ததொத்தாரமன்னுயிர்ததோழன்மாரே.

இ - ள். மன்னவன் கைக்கொண்டுமரச்சொல்லுதலால், சீவகன், தன்
தோளை இருமுதுருவராலே கச்சிட்டுக்கட்டினாற்போலத் தொழில்செய்யாத
படி பண்ணப்பட்டானென்று சிலர்கூறக்கேட்டு அவன்தோழர் யானே போரி
லே மருப்பைச் சேரவிழந்ததன்மையையொத்தாரென்க. (உஅ௩)

1134. நட்டவற்குற்றுகேட்டேபதுமுகனக்குமற்றோர்
குட்டியைத்தின்னலாமேகோட்புலிபுறத்ததாகக்
கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதைநம்புலியைப்பாய
வொட்டியிஃதுணரலாமேயுனாவல்லையறிகவென்றான்.

இ - ள். தான் நட்புப்பண்ணினசீவகனுக்குப் பிறந்ததுன்பத்தைக்கே
ட்டுப் பதுமுகன் நக்கு, புலி புறத்ததாக அதன்குட்டியை வேறொன்றினால்
தின்னலாமோ, அதுபோல யாம் உளேமாக அவனால் என்செய்யலாம் ; அது
போயும் நறிக் கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதை நம்புலியைப்பாய்தற்கு யாரும்
பொருந்தி இவ்வார்த்தையை மெய்யென்று உணர்தலாகாதென்று திரைநோக்
கிகூறிப் பின்பு ஒற்றுப்போகின்றவனை நோக்கி, ஆண்டுப்பிறக்கின்ற வார்த்
தைபக் கடுகவறியாயாக வென்றானென்க.

மற்று, வீணமாற்று. தான் பாதுகாத்தற்றொழிலுடைமையிற் குட்டியென்றான். அது, “மடங்கலாற்றற்பதமுகன்காக்க” (விம. அ.) என்பதனு முணர்க. இனிப் புலியென்றது சுதஞ்சணனைக் கருதியென்றுமுணர்ப்ப. ()

1135. சிலையொடுசெல்வனின்றுற்றேவரும்வணக்கலாற்றார் [தான் முலையுடைத் தாயொடெண்ணித் தந்தையிற் கொடுமைசெய் கலைவல்லீரின்னுங்கேண்மினின்னதென்றுநாக்குமாங்கண் னினாவொடுசென்றவொற்றான் வினைந்தவாபேசுகின்றான்.

இ - ன். அவன்போனபின்பு, பதமுகன், கலைவல்லீர்! ஆண்டுப் பிறந் தசெய்தி இத்தன்மைத்து; யாதெனிறீர் சீவகன் சிலையொடுகின்றால் தேவரும் அவனைத் தாழ்வித்தலாற்றாராதலின், அவனைத் தாழ்வித்தலரிது; இக்கொடு மைசெய்தான், நற்றையோடெண்ணித் தந்தையே; இன்னமும் ஒற்றன்வந் தாலும் கேண்மினென்று உணர்க்கின்றவளவிலே ஓடிவந்தவொற்றன் செய்தி சொல்லாநின்றானென்க. (௨௮௫)

1136. இட்டிலேவெல்குந்தங்கூர்வாளிருஞ்சிலையிருப்புச்சுற்றார் நெட்டிலைக்குலம்வெய்யமுனைத்தண்டுநெருங்கவேந்தி னெ யெட்டெலாத்திசையுமீண்டியெழாயிரத்திரட்டிமள்ளர் கட்டழற்கதினாயூர்கோள்வனைத்தவாவனைத்துக்கொண்டார்.

ஈட்டி, விகாரம். இருப்புச்சுற்று - பூண். முனைத்தண்டு - முனையினை யுடைய தண்டாயுதம்.

இ - ன். பதினாலாயிரமள்ளர், ஈட்டி முதலியவற்றை நெருங்கவேந்தி எட்டாகிய எல்லாத்திசைகளிலுமீண்டிக் கதினாப் பரிவேடிப்பு வளைத்தாற் போல வளைத்துக்கொண்டாரென்க. (௨௮௬)

1137. பிடிபொடுகின்றவேழம்பெருவளைப்புண்டவண்ணம் வடிமலர்க்கோதையோடும்வளைத்தலின்மைந்தன்சீறி விடுகணைசிலையோடேந்திவெருவரத்தோன்றலோடு மடுபுகண்டமான்போலாறலவாயினாரே.

இ - ன். பிடியோடுகின்றபெருவேழம் வளைப்புண்டாற்போலே குண மாலையோடேகூட மனையிடத்தே வளைத்தலாலே மைந்தன்சீறிக் கணையைச் சிலையுடனேயேந்தித் தோன்றினவளவிலே அம்மள்ளர் புலியைக்கண்ட மான் போலே வழியல்லாவழிகளிலே போனாரென்க. (௨௮௭)

1138. க. சூழ்கழன்மள்ளர்பாறச்சூழ்ச்சியிற்றந்தைபுல்லி வீழ்தருகண்ணடம்மோய்வினங்குதோள்பிணிப்பமற்றென் றோழலாவடுச்செய்திட்டேனென்றுதான்னுளங்கிநின்ற ணுழ்திணாப்பாமபுசேர்த்தவொளியிருபரிதியொத்தான்.

1139. உ. ஒற்றன்வந் துரைப்பக்கேட்டேயொத்ததோ வென்சொலெ
சுற்றினார்க்குத்தைநோக்கிச்சூழிமால்யானையன்னு [ன்னச்
னுற்றவிவ்விடடைத்தீர்க்குமுபாயநீருரைமினென்றான்
பொற்றிரட்குன்றம்போலப்பொலிவுகொண்டிருந்ததோளான்.
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. வருத்தத்தாற் கழன்று நீர்வீழ்கின்ற கண்ணாளாகிய தம்மோய் -
தாய்; சுந்நதை. புல்லி - அணுகி.

உ. சூழி - முகபடாம். தோளான் - பதுமுகன்.

இ - ள். மள்ளர் அங்ஙனம் கெட்டார்களாக, இது காரியமன்றென்று
கருதித் தந்தை தாய் இவர்கள்புல்லி விளங்குதோளைச் சூழ்ச்சியாலே போர்த்
தொழில்செய்யாதபடிசெய்ய, அவன் இவர்கள் வேண்டிக்கோடலின், எனக்
குவடுவில்லை; எந்தோழர்க்கு வடுவுண்டாக்கினென்று கலங்கின்றான்;
அப்பொழுது மள்ளர்சென்று கைக்கொள்ளுதலாற் பாம்புமறைத்த பரிதியை
யொத்தானென்று ஒற்றன்வந்துகூறக்கேட்டு, என்சொல் ஒத்ததோவென்று
கூறிப் பதுமுகன் தன்னைச்சூழ்ந்துநின்றவர்கள்முகத்தைநோக்கிச் சீவகனுக்
குற்ற இவ்விடடைத்தீர்க்குமுபாயத்தை நீங்கள் உரைமினென்றென்க.

ஊழித்திபாப்பரிதி; ஊழி, விகாரம். இனி, மொய்விளங்குதோள்பாட
மாயின், 'தம்' என்பது ஒருமைபன்மைமயக்கமாம். திபாப்பரப்புச்சேர்ந்
தவும் பாடம். (உஅஅ - கூ)

1140. நிறைத்திங்கொளரியொடொப்பான்புத்திசேனினைந்துசொ
மறைத்திங்கணககாவல்லேசுகிதுநாஞ்சுகிதலோடு [ல்லு
மிறைக்குற்றேல்செய்தலினறியெரியின்வாய்ச்சனங்கணிங்கச்
சிவறக்குற்றநீக்கிச்செற்றாற்செகுத்துக்கொண்டெழுதுமென்றான்.

இ - ள். நிறைந்த திங்கொளரியோடொப்பானாகிய புத்திசேனை
நினைந்துசொல்லும்; நாம் இப்பொழுதே மறைந்து ஊரைச்சுகிவேம்; சுட்ட
வளவிலே சனங்கள் இறைக்குக் குற்றேவல்செய்தலின்றி எரியையவித்தற்கு
நீங்கினார்களாக, மதனைக்கொன்று சீவகனுக்குச் சிறையாகிய குற்றத்தைநீக்
கிக் கொண்டுபோவேமென்றென்க.

மறைந்து, விகாரம். இவன், அந்தணனாதலின் முற்கூறினான். (உக௦)

1141. காலத்தீநகரைமேயக்கடியரண்கடிந்தவம்பிற
சாலத்தீச்சவரர்கோலஞ்செய்துநம்மறவீண்டிக்
கோலத்தீவேலினைக்கோயிலுள்வளைப்பனிப்பா
லாலைத்தீயிடங்கடோறுமாகுலஞ்செய்துமென்றான்.

இக்கவிமுதல் பதுமுகன்கூற்று.

இ - ள். நீகூறியவாறே விரைய ஊழித்தீப்போலுந்தீயால் ஊர்முழுதும்
கூடாதே முப்புரத்தைக்கடிந்த அம்புபோலே சிலவிடங்களைவிட்டுச்சுட நம்

மறவரீண்டித் தீய வேடர்கோலத்தைச்செய்து கட்டியங்காரனைக் கோயிலிலே வளைத்துக்கொள்ள இப்பகுதியிலே ஆலையிற்பாகடுந் தீயையுடைய நாடெங்கும் அழிக்கக்கடவோமென்றானென்க.

“உய்யவல் லாரொரு மூவனாக் காவல்கொண், டெய்யவல் லானுக்கே யுந்தீபற” என்றும்போல; (திருவா. திருவுந்தி. சு). (௨௯௧)

1142. சிறைப்புறங்காத்துச்செல்லுமதனைத் தெருவில் வீழப் பிறைத்தலையம்பிற்சென்னிபெருநிலத்திவிலிட்டான் மறுக்குற்றுமள்ளரீங்கமைந்தனைக்கொண்டுபோகி யதைத்தொழிலார்க்குஞ்செல்லாவருமினேபுகுமினென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனஞ்செய்தால், யான் அம்பாலே சிறையைப் பாதுகாத்துத் தெருவிலேசெல்லுமதனைத் தலையை நிலத்தேவீழ்இடுமிவேன்; இட்டால் மறுகுதுற்று மள்ளரீங்கினவளவிலே சீவகனைக்கொண்டுபோய்க் கீழறுக்குந்தொழிலுடைய அமைச்சர்க்கும் நினைக்கவொண்ணாத காவற்காட்டிலே செல்லுமினென்றானென்க. (௨௯௨)

1143. மாற்றவர்மலைப்பினுங்கேவாட்கடாக்கொண்டுநொய்தா வேற்றுலகேற்றி நும்பின்வினாதர்வேனுலகிற்கெல்லா மாற்றியநட்புவல்லேவளிப்புறீஇயிடுமினென்றான் கூற்றங்கர்பலவுந்தொக்ககூற்றத்திற்கூற்றமொப்பான்.

கூற்றங்கர்பலவுந்திரண்டகூறுபாட்டிலே விசேடித்துக் கூற்றத்தை யொப்பான்; “முத்தூற்றக்கூற்றம்” (புறநா. ௨௪.) என்றும்போல. தோழரிற் பதுமுகனுக்கு விசேடமுண்டென்றார். இனி, கூற்றத்தில் உவமைகூறு மிடத்துப் பலகூற்றங்களாலேபண்ணினதொரு கூற்றமொப்பானென்றுமாம்.

இ - ள். கூற்றமொப்பான், அங்ஙனஞ்செய்தார் பகைவர்மலைத் ததுண்டாயின் வாளாலே கடாவிட்டு வல்லே விண்ணுலகேற்றி நும்பின்னே கடுக வருவேன்; நீங்கள் நடத்தியநட்பை உலகெல்லாம் நிலைபெறுத்தியிடுமினென்றானென்க. (௨௯௩)

1144. காலனைச்சூழ்ந்தநோய்போனபுலமாவிபுலர்குழ வேலினையேந்திநந்தன்வெருவரத்தோன்றலோடு மாலேதன்றூதைதானுமக்களும்வந்துகூடிப் பாலவர்பிறருமிண்டிப்பாய்புலியினத்திற்குழந்தார்.

இ - ள். காலன் ஏவின்விடத்தேசேறற்கு அவனைச்சூழ்ந்தநோய்போல மாவின்மேலே நபுலவிபுலர் சூழ்ந்துவர நந்தட்டன்தோன்றினவளவிலே அவனுடனே குபேரமித்திரனும் அவன்மக்களும் தம்பகுதியிலுள்ளாரொழிந்த வரும் ஈண்டிவந்து தோழருடனேகூடி எல்லாரும் புலியினம்போலே பதுமுகனைச்சூழ்ந்தாரென்க.

நபுலவிபுலர் - கபிலபரணர்போலக்கொள்க.

(௨௯௪)

1145. மட்டுவாயவிழ்ந்ததண்டார்த்தாமரைநாமன்சொன்ன
கட்டமைநீதிதன்மேற்காப்பமைந்திவர்கணிற்பப்
பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொற்கலையணிபரவையல்கு [ள்.
விட்டிடைப்பவளச்செவ்வாய்த்தத்தையுமிதனைக்கேட்டா

இ - ள். பதுமுகன்கூறிய வகுப்பமைந்தமுறையிலே இவர்கள் காவ
லமைந்து நிற்ப, அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையும் இச்செய்தி
யைக்கேட்டாளென்க. (௨௬௫)

1146. மணியியல்பவனச்செப்பின்மங்கலத்துகிலைவாங்கிக்
கணைபுரைகண்ணியேற்பவுடுத்தபின்செம்பொற்செப்பிற்
பிணையலுநறியசேர்த்திப்பெருவிலையாரந்தாங்கித்
துணைவனுக்குற்றதுன்பஞ்சொல்லியதொடங்கினுளே.

இ - ள். அதுகேட்டகண்ணி, தியானத்துக்கேற்ப வெண்துகிலையுடுத்த
பின்பு நறியமாலையுமணிந்து முத்தாரத்தையுந்தாங்கிக் கணவனுக்குற்ற
வருத்தத்தைத் தீர்த்தற்குத் தியானத்தைத் தொடங்கினுளென்க. (௨௬௬)

1147. பொன்னணிமணிசெய்யோடைநீர்வென்சார் துபூசித்
தன்னுடைவிஞ்சையெல்லார்தளிரியலோதலோமி
மின்னடுவாரும்வேலுங்கல்லொடுதீயுங்காற்று
மன்னுடனெந்திதெய்வமாதரைச்சூழ்ந்தவன்றே.

இ - ள். அங்ஙனந்தொடங்கியதளிரியல், மடலிலிருந்தசாந்தைப் பணி
நீருடனேபூசித் தன்னுடையமந்திரங்களெல்லாவற்றையும் ஒதினவளவிலே
அவள்வழிபாட்டிற்கு விரும்பிவருந்தெய்வங்கள், வாள் வேல் முதலியவற்றை
மிகுதியுடனே ஏந்திவந்து அவனைச்சூழ்ந்தவென்க.

இதனும், பின், “விண்ணோர்களைவாழ்த்தி” (குண. ௩௧௦.) என்றத
னும் ஈண்டு விஞ்சையர் வாராமையுணர்க. சாந்துபூத்த, தன்னுடைவிஞ்
சையுப் பாடம். (௨௬௭)

வேறு.

1148. ஆரமின்னும்பணைவெம்முலையாடமைத்தோளிளுள்
வீரனுற்றதுயர்மின்னெனநீக்கியமெல்லவே
நேரமன்னும்வருகென்றுநின்றாணினைந்தாளேரா
பாருண்மன்னும்பழிபண்பனுக்கின்றவினைந்தே.

இ - ள். முலையினையுடையதோளிளுள், தன்கணவனுக்குற்றதுயரை
மின்போற் கடிதுமறையும்படி நீக்குதற்கு இவ்வாயிலிலே மிகவும் அணுகவரு
வார்களாகவென்றுநின்றவள், பண்பனுக்கு இன்றுவினைந்ததொரு பாரிலே
மன்னுகின்றபழியை மெல்லவே நினைந்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௨௬௮)

1149. மன்னன்செய்தசிறைமாகடலுட்குளித்தாழ்வழித்
தன்னையெய்திச்சிறைமீட்டனடன்மனையானெனி
னென்னையாவதிவனூற்றலுங்கல்வியுமென்றுடன் [மே.
கொன்னுமவையங்கொழிக்கும்பழிக்கென்செய்கோதெய்வ
சிறையெனவே கட்டில்லாமையுணர்க. என்னே, ஐ - அசை. ஆவது -
ஒருமைபன்மைமயக்கம். கொன்னும் - பெரிதும்.

இ - ன். அரசன்செய்தசிறைக்கடலிலே தான் முழுதியுந் துகின் தவன
விலே தன்மனையான் தன்னைச்சேர்ந்து சிறையைநீக்கினுள்ளென்றால், இவன்
ஆற்றலும் கல்வியும் என்னுக்கடவனவென்றுகூறி உலகம் எடுத்துச்சொல்
லும் பழிக்குத் தெய்வமே ! யான் என்செய்வேனென்று நினைந்தாளென்க. ()

1150. க. செல்வனுற்றசிறைசெய்வவணீக்குமென்றாற்பழி
யில்லையாயின்னவன்யானெனும்வேற்றுமையில்லையே
சொல்லின் வெள்ளிம்மலேதோடவிழ்தாமரைப்பொன்மல
ரெல்லையாகும்பொதுப்பெண்ணவன்யான் குலமங்கையே.

1151. உ. ஆவதாகப்புகழும்பழியும்மெழுநாளவை
தேவர்மாட்டிம்முளமக்களுளில்வழிபடுகலே
னேமெனெஞ்சம்மெனநோக்கிநின்றாள்சிறைப்பட்டதன்
காவற்கன் திற்புனிற்றாவனாகார்மயிற்சாயலே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. திருப்பார்க்கத் திங்கெலாநீங்குமென்று உலகங்கூறுதலின், தானும்
அதனாக்கூறுகின்றான். ஏகாரம், தேற்றேகாரம்.

உ. காவற்கன்று - தன்காவலையுடைய கன்று.

இ - ன். செல்வனுற்றசிறையைத் திருமகளீக்குமென்றுகூறியவதனாற்
பழி இல்லையாய்முடியுமாயின், அவளென்றும் யானென்றும் வேறுபாடில்லே
யே; வேறுபாடுசொல்லின், எனக்கல்ல வெள்ளிமலையாகும்; அவளுக்
கல்ல தாமரைப்பொன்மலராகும். அவள் பொதுமகள்; யான் குலமங்கை.
அதனாலும் பழியில்லையாம். அதுவுமன்றி ஈண்டுப் புகழும் பழியும் ஆவதாக;
அவை தோன்றுநாள் தேவர்பக்கலுந்தோன்றும்; மக்களில் அவையில்லாத
இடம் கண்டறியேன்; இவையெல்லாம் நினைக்குங்காலமுமன்று; என்
னெஞ்சமும் நோமெனக்கூறி, மயிற்சாயல், ஒருசிறைப்பட்ட தன்கன்றிடத்
தப் புனிற்றானோக்குதலொத்த நோக்கினேநோக்கின்றாளென்க.

ஆ விடுவிக்கநோக்கின்றாற்போலேகின்றான். இது பயனுமம். (௩௦௦-க)
வேறு.

1152. க. மாநகர்சுடுதலொன்றோமதனையழித்தலொன்றோ
வானிகரில்லாமைந்தர்கருதியததுவிற்க
வேய்கிகரில்லதோளினிஞ்சையால்விடுத்துக்கொள்ளப் [ன்,
போயுயிர்வாழ்தல்வேண்டேனெனப்பொருள் சிந்திக்கின்றா

1153. உ. கச்சுறமிர்ந்துமார்தர்தடாவிடுகளிறுபோல
வுச்சியுமருங்கும்பற்றிப்பிளந்துயிர்பருக்கிகோண்மா
வச்சுறவழன்றுசீறியாட்டி நம்புக்கதொப்பக்
குச்செனநிறைத்தயானைக்குழாமிரித்திடுவென்றான்.
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். வானும் நிகரில்லா மைந்தர் கருதியது : ஒன்று மாநகரைச்சுடு
தல் ; ஒன்று மதனைக்கொல்லுதலாயிருக்கும். அதுவும் தாழ்வில்லை ; தத்
தை தன்விஞ்சையால் என்னைவிடுவித்துக்கொள்ள யான்பிழைத்துப்போய்ப்
பின்பு உயிரிவாழ் :லை வேண்டினென்றுகருதிக் காரியத்தை நினைக்கின்ற
வன், சன்வயிற்றிறாட்டின கச்சுறும்படிநிமிர்ந்து பின் மாந்தரை உச்சியையு
மருங்கையும் பற்றிப்பிளந்து உயிரைக் கடாவிடுகளிறுபோலே மதனைக்
கொன்று, புலி சிறி ஆட்டினத்தே புக்கசொப்பப் பாவாற்றியென்னும்படி நெ
ருங்கவளைத்த யானைத்திரனையும் கெடுத்திடுவேனென்று கருதினென்க.

ஆசிரியற்குநேர்ந்ததற்குத் தாழ்வாகாதென்று இத்திரனைக் கொல்லக்
கருதினான். ஆய்நிகரும் பாடம். (௩௦௨ - ௩)

1154. மின்னிலங்நெயிற்றுவேழம்பேழத்தாற்புடைத்துத்திண்டேர்
பொன்னிலங்கிவுளித்தேராற்புடைத்துவெங்குருதிபொங்க
வின்னுயிரவனையுண்ணுமெல்லைநாள்வந்ததில்லை
யென்னையிக்கருமிகொன்றென்றோழனைநினைப்பவென்றான்.

இ - ன். அங்ஙனங் கருதினவன், பின்பு குருதிபொங்கும்படி வேழத்
தை வேழத்தாலேபுடைத்துத் திண்டேரைப் பொன்னிலங்கு இவுளித்தேரா
லேபுடைத்து நம்பகைவனுயினா உண்ணுநாளெல்லே வந்ததில்லை ; இக்கருமிக
ளைக்கொன்று பெறும்பயன் யாது ? என்றோழனைநினைப்பேனென்று நினைத்
தானென்க.

மக்களாகியகருத்தின்மையின், 'கருமி' என்றான். (௩௦௪)

1155. தோழனுந்தேவிமார்தங்குழாத் துளான் றும்புமுநீ
ரேழ்தருபரிதிநன்மேலிளம்பிதைகிடந்ததேபோற்
றூழ்தகைபாரமார்பிற்சீவகன்குணங்கடம்மை
யாமெழீஇப்பாடக்கேட்டோரரம்பையைச்சேர்த்திருந்தான்
எழுதரும் இளங்கதிர்மேலே இளம்பிதைகிடந்தாற்போலத் தங்கின முத்
தாரமார்பினையுடைய சீவகன். எழுதரு, விசாரம்.

இ - ன். சுதஞ்சனனும் தேவிமார்திரனிலேயிருக்கின்றவன் ஓரரம்பை
யைச் சேர்ந்து சீவகன்குணங்களைப் பாடக் கேட்டிருந்தானென்க. (௩௦௫)

வேறு.

1156. வயிரம்பேய்ந்தமணிரீண்முடிவாலொளிவானவன்
செயிரிற்றிரந்தசெழுந்தாமரைக்கண்ணிடனாறு

முயிரனானீனைந்தானுற்றதோதியிலோக்கினுன்

மயிலனார்க்குப்படிவைத்தவன்மால்விசும்பேறினான்.

இ - ள். வயிரமணிவேய்ந்த முடியினையும், வெள்ளைநிறத்தினையும் டைய தேவனது குற்றத்தைநீங்கினகண் இடனாடினவளவிலே, இதனால் எனக் குத்திங்குவருமோவென்றுநோக்காதே முடிந்த சீவகனைநினைந்தான் ; நினைந்து அவனாற்றதுன்பத்தை அறிந்தான் ; அறிந்து தேவிமார்க்குத் தன்னுருவையிரு மித்துவைத்துத் தன்னுர்தியாகிய மேகத்திலேயேறினானென்க.

ஒதி - அவதினான். ஒலக்கங்குலையாமற் படிவம்வைத்தானென்க ; படிவம், விகாரம். (120௬)

1157. இடியுமின்னும்முழக்கும்மிவற்றானுலகநீறைந்
தொடியுமுழியிவணின் றுறுகால்வனாகிழிந்தென
நடலேநோக்கிக்கதிர்நாணுவதொப்பமறைந்தபின்
கடலேயேந்திலத்திட்டெனமாரிகலந்ததே.

நிறைந்து, நிறைய. கீழ்ந்து, கீழ.

இ - ள். அவ்வுர்தி, உறுகால் வளையைப்பிளக்க, இடியும் மின்னும் முழக்குமென்கின்றவற்றாலே தானிறைதலின், இந்நடலையைநோக்கி நம்மையொழிய ஊழிரிகழ்ந்ததென்று நாணுந்தன்மையையொப்பக் கதிர் மறைந்த பின்பு, உலாமுடியும் ஊழி இன்று இப்பொழுதென்றும்படி கடலையெடுத்து நிலத்தேபோகட்டாற்போலே பின்பு மழை கலந்ததென்க. (1௨0௭)

1158. விண்ணுமண்ணும்மறியாதுவிலங்கொடுமாந்தர்தங்
கண்ணும்வாயும்மிறந்தாங்கடல்கொண்டதுகாண்டெனப்
பெண்ணுமாணும்மிரங்கப்பெருமான்மகன்சாமியை
யண்ணலேந்தியகலம்புலிக்கொண்டெழுந்தேகினுன்.

இழந்து, இழப்ப. ஆம் கடல் - மேல் ஊழிக்காலத்துவரும் கடல். விலங்குகள்மேயாமையின், வாயிழந்தன ; “ மாமேயன்மறப்ப ” (நேநேல். கூ.) என்றார்பிறரும். பெருமான் - சச்சந்தன்.

இ - ள். அம்மழையாலே, விலங்கும் மக்களும் விண்ணுமண்ணும் அறியாதே கண்ணும்வாயுமிழக்கும்படி ஆம்கடல்கொண்டதனைக் காண்பீராகவெனக்கூறிப் பெண்ணும் ஆணுமிரங்கச் சுதஞ்சனன்வந்து சாமியையெடுத்து மார்பிலேதழுவிக்கொண்டு மேனோக்கிப் போனானென்க. (1௨0௮)

1159. குன்றுண்டோங்குதிரடோளவற்கொண்டெழுந்தேகலு
நன்றுண்டாகவெனநன்னுதல்வாழ்த்தினன் வாழ்த்தலு
மொன்றுண்டாயிற்றவளுள்ளழிநோயுறுகாளையை
யென்றுண்டாங்கொல்லிளிக்கட்படுநாளெனுஞ்சிந்தையே.

இ - ள். சீவகனை அவன் கொண்டுபோகின்றவளவிலே, தத்தை நன் னுண்டாகவென்று வாழ்த்தினான் ; வாழ்த்தினவளவிலே, அவனுக்கு இவனைக்

காணும்காலம் எந்நாளிலே உண்டாங்கொலென்னும் நினைவாகிய உள்ளழி
நோயொன்று உண்டாயிற்றென்க.

உண்டு, உவமவாசகம். நாளென்றது, காலத்தையுணர்த்தும். (௩௦௧)

1160 சந்தமாலைத்தொகைதாழ்ந்துசார்தங்கமழ்பூமியுள்
வந்தவிண்ணோர்களைவாழ்த்தியேத்திம்மலர்மாலேதூ
யெந்தைமார்களைமுகென்னவேகவிமித்தாள்சூரல்
சிந்தைசெய்யுஞ்சிறகர்க்கிளிதோற்குமந்திஞ்சொலாள்.

சந்தம் - நிறம். தான்வழிபட்டதேவர்கள் செய்துமுடிக்கின்றகாரியம்
பிறரான்முடிதலின், அவரைப் போகவென்றாள். சூரலென்னுநரம்பு தான்
இத்தன்மைபெறவேண்டுமென்றுகருதும் சொல்லாள்.

இ - ள். தான் வழிபட்டபூமியிலே அவ்வழிபாட்டிற்குவந்த தேவர்களை
மாலையைய்தூவி வாழ்த்தித் தோத்திரங்களைக்கூறி, எந்தைமார்கள்! போவீ
ராகவென்று போகவிட்டாளென்க. (௩௧௦)

வேறு.

1161. க. மலைத்தொகையானைமன்னன்மைத்துனன்மதனனென்பான்
கொலைத்தொகைவேவினானைக்கொல்லியகொண்டுபோந்தா
னலத்தகையவனைக்காணானஞ்சயிர்த்தஞ்சினோக்கிச்
சிலைத்தொழிற்படக்கைமன்னற்கிற்பெனச்செப்புகின்றான்.

1162 உ. மன்னனாற்சிறப்பட்டமைந்தனைக்கொல்லப்போந்தா
மென்னினிச்சொல்லிச்சேறுமென்செய்தும்யாங்கொல்லா
மின்னதுபட்டதென்றாலெரிவிளக்குறுக்குநம்மைத்
துன்னுபுகுழ்ந்துதோன்றச்சொல்லுமின்செய்வதென்றான்
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மன்னன்மைத்துனனாகிய மதனனென்பான், சீவகனை அரசு
சன்கொல்லுகைக்குத் தான் கைக்கொண்டுபோந்தவன், அவனைக்காணாய்
அஞ்சி நோக்கி மன்னற்கு இத்தன்மைத்தென்றுகூறுகின்றவன், அரசனாற்
சிறப்பட்டசீவகனை அவன்கொல்லும்படி கைக்கொண்டுபோந்தநாம் சென்று
யாங்கன்பட்டதுன்பமெல்லாம் இத்தன்மைத்தென்றுகூறின், நம்மை நடை
விளக்கு எரிக்கும்; இனி என்சொல்லிச் செல்வேம்; மேல் என்செய்யக்கட
வேம்; செய்யுங்காரியத்தை எல்லாரும் நெஞ்சிலேவிசாரித்துத் தோன்றச்
சொல்லுங்கொள்ளுனென்க. (௩௧௧ - ௨)

1163. வாழ்வதோருபாயநாடிமதியுடம்பட்டுவல்லே
சூழ்வினையாளராக்ஞாருவனைத்தொடர்த்துப்பற்றிப்
போழ்படப்பிளந்துவாளிற்புரட்டியிட்டரியக்கண்டே
யாழ்கலமாந்தர்போலவணிநகரமுங்கிற்தன்மே.

இ - ன். சூழ்வினையாளர் தாம் உயிர்வாழ்வதோருபாயத்தைநாடி மதி யொருப்பட்டு அவ்விடத்தே ஒருவனைத் தொடர்ந்துபற்றி வகிர்படப்பிளந்து வடிவுதெரியாதபடி புரட்டியிட்டுவைத்து வாளாலரிய அதனைக்கண்டு ஆழ்ந்து படும் மரக்கலத்தின்மார்தரைப்போல நகர் அழுங்கிறென்க. (௩௧௩)

1164. காய்சினவெகுளிவேந்தேகளிற்றொடும்பொருதகானை
மாசனம்பெரி துமொய்த்துமழையினோடிருளுங்காற்றும்
பேசுற்றான்பெரி துந்தோன்றப்பிழைத்துய்யப்போதலஞ்சி
வாசங்கொடாரினுனைமார்புபோழ்ந்தருட்டியிட்டேம்.

மொய்த்து, மொய்ப்ப.

இ - ன். அவர் அங்நனஞ்செய்து அரசனிடத்தேசென்று, வேந்தே! யாங்கள் செய்திகூறின், சீவகன்சுற்றம் பெரிதுமொய்த்தவளவிலே, மழையோடே இருளும் காற்றும் மிகத்தோன்றுதலாலே எங்களைத்தப்பி அவன் உய்யப்போதற்கு அஞ்சி, நீ யானைக்கிடும்படி கொணராதே அவன்மார்பைப் பிளந்து தள்ளிப்போகட்டேமென்றாரென்க. (௩௧௪)

1165. அருள்வலியாண்மைசுல்வியழுகறிவிளமைபூக்கர்
திருாலியிகைபோகந்திண்புகழ்நண்புகற்ற
மொருவரிவ்வுலகில்யாரேசீவகனெக்குரீரார்
பெரிதரிதிவனைக்கொன்றாய்பெறுகெனச்சிறப்புச்செய்தான்.

வலி - மெய்வலி. ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை. அறிவு - இயல்பானவறிவு. திருமலியிகை - செல்வமிடமின்றொடை. போகம் - எல்லாவற்றினும் துரவல்லனாதல். யாரே, கொரம் எதிர்மறை.

இ - ன். அருள்முதலியவற்றிற்குச் சீவகனையொக்குரீரார் ஒருவருமில்லை; இவ்வுலகின்கண்ணே இவனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது; இத்தன்மையானைக்கொன்றீ இவற்றைப் பெறுவாயாகவென்று மதனனுக்குச் சிறப்புச் செய்தானென்க, (௩௧௫)

சு.—குணமாலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆக்ககவி - கககூடு.

ஐந்தாவது,

பதுமையாரிலம்பகம்.

1166. வீட்டருஞ்சிறையிற்றேவன்விடுத்தாயக்கொள்ளப்பட்ட
கோட்டமில்லுணத்தினுன்போபென்செய்கின்றன்கொலெ
கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சிகூடியபளிங்கிற்றேன்றுந் தின்னிந்
திட்டரும்படிவமன்னுன்றிறங்கிந் துரைத்தமன்றே.

வீட்டருஞ்சிறை - எல்லாவழியாலும் போக்குதலரியசிறை. இந்நிலையி
லும் ஆசிரியனுக்குநேர் தமொழிதப்பாமையின், 'கோட்டமில்லுணத்தினுன்'
என்றார். கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்ச - செவ்வரக்கு ஊட்டின பஞ்சு; பளிங்
கைக்கூடியபஞ்சாலே அப்பளிங்கிடத்தேதோனறும் படியத்தையொப்பான் -
சீவகன்.

இ - ள். தன்னை உய்யக்கொண்ட ஸ்ரணத்தினுனைச் சிறையினின்றும்
விடுவித்துக்கொண்டு போய்த் தேவன் என்செய்கின்றானேவென்றுகேட்பீ
ராயின், அவன்செய்கின்றநிலைமைதன்னை முற்படக்கிளந்து, பின்னர்ப் படிவ
மன்னுன்றிறத்தை உரைக்கக்கடவேமென்று தேவர்கூறினாரென்க.

“வண்டளிர்” (பது. ௬௦.) என்னுங்கவியளவும் தேவன்செய்தி கூறினார்.

1167. விலங்கினில்லுமிழும்பூணன்விழுச்சிறைப்பட்டபொழுது
மலங்கலந்தாரினுன்வந்தருஞ்சிறைவிடுத்தபொழுதும்
புலம்பலுமகிழ்வுநெஞ்சிற்பொலிதலுமின்றிப்பொன்னார்
துலங்கலந்தாயர்ந்ததோளாணாழ்வியென்றுவிட்டான்.

இ - ள். தோளான், கட்டியங்காரன்சிறையில் அகப்பட்டபொழுதும்
தேவன்விடுவித்தபொழுதும் புலம்பலும் மகிழ்வும் நெஞ்சிற்பொன்னார்
இரண்டையும் ஊழ்வியென்றே கருதிவிட்டானென்க.

விழுச்சிறை - அன்னத்தைச் சிறைசெய்தலிற்சீரியசிறை. பொலிதலும்,
உம்மை சிறப்பு. சிறைப்பட்டகாலத்தும் அவன் கொண்டுபோனகாலத்தும்
இவன்மனமிருந்தபடிக்கூறினார். இதனானே சாரணரும், “சிறைப்பட்டனை
போலும்” (முத்தி. ௨௬௨.) என்றார். (௨)

1168. வானரமுகளநாகமலர்துதைந்தொழுகவஞ்சித்
தேனினாததெழுந்துதிங்களிறுலெனைச்சென்றுமொய்க்குங்
கானமரருவிக்குன்றிற்காய்கதிர்சுமந்தோர்திங்கண்
மேனிமிர்த்தேறியாங்குத்தேவன்வெட்பேறினானே.

நாகமலர் தம்மிலே நெருங்கித் தேனெழுரும்படி வானரம்பாய்தலின், அவ்விடத்திருந்த தேனினம் அஞ்சிப்போய்த் திங்களை இரூவென்றுகருதி மொய்க்கும் வெர்பு - சர்டிரோடியம்.

இ - ன். திங்கள் இளநூயிற்றைச்சுமந்து ஒருவெள்ளிக்குன்றிலே ஏறி னுற்போலே தேவன் சீடகனைக்கொண்டு தன்வெர்பிலே ஏறினானென்க. (௩)

1169. திங்களைத்தெளித்திட்டன்னபாற்கடற்றிநாசெய்தெண்ணீர்
வெங்கள்விட்டலாந்தகண்ணிவிண்ணவனுரிமைதன்னான்
மங்கலவகையினாட்டி மணியணிகலங்கள்சேர்த்திப்
பங்கயநெடுங்கனாணைப்பனித்திரகாமரனென்றான்.

நீரென்றமையின், திராகூறினார்.

இ - ன். விண்ணவன் தாமரைக்கண்ணானைத் தெண்ணீராலே உரிமை யோடேகூடநின்று ஆட்டி மங்கலவகையின் மணிக்கலங்களையுஞ்சேர்த்திச் சுத்தகாமரனென்று கூறினானென்க. (௪)

சிறைப்பாவம் நீங்கினமைபற்றி, 'பவித்திரகாமரன்' என்றான்.

1170. பொன்னணிகாப்புசெய்தபொழிகதிர்த்திங்கள்போலும்
பின்னியமுத்தமாலேப்பிணையழுங்குடையினீழ்
கன்னியர்கவரிவீசக்கனமணிக்குழவில்வீச
விண்ணிசைக்கூத்துநோக்கியிருந்தனன்நிலகமன்னான்.

பொற்காம்பு செறித்ததொரு திங்கள், இல்பொருளுவமை.

இ - ன். நிலகமொத்தவன், சல்லியும் தூக்குமாகவிட்ட முத்தமாலே யையுடைய திங்கள்போலும் குடைநிழலிலே, கவரிவீச அதனெதிரே குழை ஒளியைவீச இசையோடுகூடியகூத்தைத் தான்பார்த்து இருத்தற்குத்தக்க இருப்பிலே இருந்தானென்க. (௫)

1171. இருமலர்க்குவளையுண்ணிமைப்பிலாப்பயத்தைப்பெற்ற
வரிமலர்த்தாரினுன்றனழகுண்டரியவென்னாத்
திருமலர்க்கோதையைப்பாற்றேவியர்தொடர்புகேட்ப
வொரிமணிப்பூணினுனுமின்னணமியம்பினானே.

இ - ன். தேவியர், எங்கண்கள் அளிக்கத்தக்க தாரினுன்றன் அழகைக் கண்டு இமையாதிருந்தபயனை இன்றுபெற்றனவென்று முகமன்கூறி, இவ னுடன் நட்பு எங்ஙனமுண்டாயிற்றென்று தேவனைக்கேட்ப, அவனும் இப் படிக்கூறினானென்க.

இருமை - கருமை, ஞமலியாகியபிறப்பை மறையாமற்கூறலின், 'இன் னணம்' என்றார். (௬)

வேறு.

1172. பிணிக்ஞலத்தகவயிற்பிறந்தநோய்கெடுத்த
தணித்தகையுடம்பெனக்கருளினோக்கினான்

கணிப்பருங்குணத்தொகைக்காளையென்றனன்
மணிக்கலத்தகத்தமிர்தணையமாண்பினான்.

பிணிக்குலம் - நோய்த்திரள்; எனவே விலங்காயிற்று. அந்நோய்க்கெல்லாம் அகமென்றது நாயை; “எரிநீரவேநரகமந்நரகத்துன்பத், தொருநீரவே விலங்குதானுடைய துன்பம்” (முத்தி. கஎக.) என்பர் மேலும். அணித்தகை - அழகைத் தகைக்கின்ற. கணிப்பு - அளவு. மணிக்கலத்தமிர்தென்றார், வடிவிற்குத்தக்க கலங்காதகுணம் உண்டாதலின்.

இ - ன். அமிர்தணையமாண்பினான், விலங்குகளில் நாயாகிய பிறவியிடத்தேபிறந்த நோயைக்கெடுத்து இவ்வுடம்பினை எனக்கருளி இங்ஙனம்பார்த்தான், இக்காணைகாணுங்கொள்ளென்றானென்க. (எ)

1173. கடற்சுறவுயரியகாளையன்னவ
னடற்கரும்பகைகெடுத்தகன்றீணில
மடத்தகையவளொடும்வதுவைநாட்டிநாங்
கொடுக்குவமெனத்தெய்வமகளிர்ஈறினார்.

இ - ன். காமனையொத்தவன்பகையைக்கெடுத்து அவற்கு நிலமாகிய மடத்தகையவனைக் கலியாணஞ்செய்து கொடுக்குவமென்று தெய்வமகளிர்ஈறினானென்க.

ஒடு, உருபுமயக்கம்; உம்மை, அசை. நிலமகளொடு திருமகளுமாம்.(அ)

1174. செருநிலத்தவனுயிர்செகுத்துமற்றெனக்
கிருநிலமியைவதற்கெண்ணல்வேண்டிமோ
திருநிலக்கிழமையுந்தேவர்தேயமுந்
தருநிலத்தெமக்கென்றற்றருகுந்தன்மையீர்.

இ - ன். போர்நிலத்தே யானே அவனுயிரைப்போக்குவேன். எனக்கு நிலங்கூடுகின்ற இவ்வெளியகாரியத்திற்குப் போகபூமியையும் தேவர்தேயத்தையும் எமக்கு நிலத்தே தாருமென்றால் அங்ஙனம் தரவல்ல தன்மையீர்! எண்ணல்வேண்டிமோவெனச் சீவகன்ஈறினானென்க.

தரும், தருகும், இரண்டும் விகாரம்; தருமிடத்து எமக்கே உரித்தாகவென்றுமாம். (க)

1175. க. மண்மிசைக்கிடந்தனமலையுங்காணமு
நண்ணுதற்கரியனநாடும்பொய்கையுங்
கண்மனங்குளிர்ப்பனவாறுங்காண்பதற்
கெண்ணமொன்றுளதெனக்கிலங்குபூணினாய்.

1176. உ. ஊற்றுநீர்க்குவலுளுறையுமீனார்
வேற்றுநாட்டதன்சுவைவித்தன்மேயினார்

போற்றுநீபோவல்லானென்றுகூறினான்
காற்றினதமைதிபங்கறியக்கூறினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. அரியனவாகிய குளிப்பனவாகியவென்க.

உ. அது - நுகர்ச்சி, சுவையதனையென்றுமாம். இவன் கூட வாராத
படி, 'போற்று' என்றான்.

இ - ள். பூணியை! சிலத்திடத்தே மலமு சலியனவெல்லாம் கிடந்தன;
அவற்றைச் சென்றுகாண்டற்கு எனக்கு ஓரண்ணமுண்டு; அநவகாணதே
கூவலில் உறையுமின்போலே தாம்பிரந்த ஊரிலே திரிந்தேசுமிடுகின்றவர்கள்
வேற்றுநாட்டு நுகர்ச்சியினுடைய இன்பத்தைக் கைவிடுதலைப்பொருந்து
ராதலின், யான் அவற்றைக்காண்டற்குப்போவேன். நீ இவ்விடத்தே பே
ணிக்கொண்டிருவென்று கூறினவனுக்கு வழியினதுசெய்தியை அவ்விடத்தே
தெரியும்படி கூறினனென்க. (௧௦ - ௧௧)

வேறு.

1177. இம்மலைக்கிரண்கொதமி, பந்தபினிருண்டுதோன்று
மம்மலையரணபாதமென்பதன்றான் வாய்த்தோன்றுந்
தம்வினைகழுவுகின்றாரசாரணர்தரணிகாவல்

வெம்மையினகன்று போந்துவிழைவறந்துறந்துவிட்டார்.

இ - ள். இம்மலைக்கு இருகாதம் இரந்தபின் இருண்டுதோன்றும் அம்
மலையை அரணபாதமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன்றான்வரையிலேவந்திரு
ந்து, தோன்றுகின்ற இருவினையையும் கழுவுகின்றாராகிய சாரணர், வீட்டை
விரும்புதலின், தரணிகாவலைத்துந்துபோந்து பின் பற்றாத துறந்துவிட்ட
வர்களென்க.

அரணபாதம் - ஸ்ரீ கோயிலுள்ளமலை.

(௧௨)

1178. சிந்தையிற்பரிதியன்னாச்சேவடியிறைஞ்சலோடும்
வெந்திறலியக்கிதோன்றிவிருந்தெதிர்கொண்டுபேணித்
தந்தவளமிர்தமுட்டவுண்டவட்பிரிந்தகாலேச்
சந்துடைச்சாரல்சேறிதரணிமேற்றிலகமன்னாய்.

இ - ள். தரணிக், தத்திலகமன்னாய்! மலங்களைக்கெடுக்கின்ற சிந்தை
யாலே இருளாகற்றும் பரிதிபோலவார் அடியை இறைஞ்சினவளவிலே, இயக்
கிதோன்றி எதிர்கொண்டு அமிர்தத்தைத்தந்து பேணி அவன்விருந்துட்ட
உண்டு, அவனைப் பிரிந்தகாலத்தே அவ்வரணபாதத்தின் சாரலிலே செல்வா
யாகவென்க.

அமிர்தம் - நுகரப்படுவன.

(௧௩)

வேறு.

1179. அங்குசின் நகன்றபிளையைங்காவதம்
வெங்களிவிடுதவேழப்பேரினந்

சடு

தங்கியகாடதுதனிச்செல்வாரிலை

கங்கையின்கரையதுகடலிற்றோன்றுமே.

இ - ன். அங்குநின்றும்போனபின்பு, இருபத்தைங்காதவழி, வேழத்தி ரள்தங்கிய, கடல்போற்றோன்றுங்காடு கங்கையின்கரையிடத்தது ; அதனைத் தனியே போவாரில்லையென்க.

இங்கையானைகூறிற்று, அவன் அறஞ்செய்தனோக்கி ; ‘பஞ்சவர் போல நின்ற பகட்டினப் பரிவு தீர்த்தான்’ (பது. எஉ.) என்பர். (கச)

1180. புனலெரிதவழந்தெனப்பூத்ததாமரை
வனமதுவானொனவானைபாய்வன
மனமகிழ்பெருந்தடம்வலத்திட்டேகுதி
யினமலர்த்தாரினுயிரண்டிகாதமே.

இ - ன். தாரினாய் ! தாமரையையுடைய, வானைபாய்வனவாகிய தடங் களை வலத்திட்டு அவ்வியானைதிரியும்வனத்தே இருகாதமேகுராயாகவென்க.

1181. காந்தியமணியொடுவயிரம்பொன்கலந்
தேந்தனினோளெனவிண்ணுகுன்றுபோய்ப்
பூந்துகின்மகளிரிற்பொலிந்துபோர்த்ததோர்
பேந்தருபேய்வனம்பெரியகாண்டியே.

வந்தல், தொழிற்பெயர். பெரிய அச்சந்தரும் பேய்.

இ - ன். அங்ஙனம் இருகாதம்போய், மணிமுதலியவற்றைக் கலந்து ஏந்துதலையுடைய நின்றோளென்னும்படி இரண்குன்றுவளரப்பட்டுப் பேய் கள் மகளிரைப் போலே பொலிவுபெற்று மனத்தை மறைத்ததொருகாட் டைக் காண்பையென்க. (கச)

1182. இளவெயின்மணிவரையெறித்திட்டன்னதோ
ரளவருகுங்குமத்தகன்றமார்பினாய்
கொவினிணனிநலங்கவரந்தகன்வவெவன்
றுளர்மணிக்கொம்பனாருருகிரைபவே.

உளர்தல் - அசைதல்.

இ - ன். வெயில் வரையிலேயெறித்த தன்மையைப்போல்வதோர் மார் பினாய் ! நின்னை அவர்கள்கண்டு, கள்வனெயென்றுகூறி உருகி ரைவார்க ளென்க. (கச)

1183. பழங்குழைந்தனையதோர்மெலிவிற்பையென
முழங்கழல்வேட்கையின்முறுகியூர்தரத்
தழும்பதமிதுவெனச்சார்துபுல்லலும்
பிழிந்துயிருண்டிம்பேய்களாபவே.

இ - ள். வேட்கையினாலே, நெகிழ்ந்த பழங்குழைந்தனையதோர் மேனி
மெலிவோடே மிக்கணுகுதலின், முயங்குங்காலையிதுவென்று புல்லினவள
விலே பேய்களாவர் ; அவரைப் புல்லற்கவென்க. (௧௨)

வேறு.

1184. கண்டபேய்க்கரினீங்கிக்காவதங்கடந்துதோன்றும்
வெண்டலைப்புணரிவீசிக்கிடந்தபொற்றீவிற்புகி
கொண்டிலப்பரியசெந்நெல்கொடிக்கரும்புமித்தவேலி
நுண்மிகினுழைந்தவல்குற்பவளமொத்தினியதொன்றே.

இ - ள். கண்ட பேய்க்கரினின்றும்போய்க் காதுங்கடந்தவளவிலே,
இனியதொருநாடு தோன்றுமென்க.

கடந்து, கடப்ப. தீவிற்புகி - தீவின்றன்மைத்தாய். ஒழுங்கினையுடைய கரும்புகுழ்ந்த வேலியிடத்து, அறுத்துத் தொலைத்தற்கரிய செந்நெல், அல்குலில் துகிலுக்குள்ளே நுழைந்துகிடந்த பவளமேகையையுமொத்து, திரைகுழ்ந்துகிடந்ததொரு பொற்றீவினையுமொத்துத் தோன்றுமென்க. (௧௧)

1185. படுமழைபருவம்பொய்பாப்பல்லவதேயமென்னுந்
தடமலர்க்குவளைப்பட்டந்தழுவியயாணர்நன்னாட்
டிடைநெறியசைவுதீர்விருந்தவணைகலுற்றாற்
கட.நெறிகடத்தற்கின்னாக்கல்லதரத்தமுண்டே.

இ - ள். பல்லவதேயமென்னும் நாட்டிடை நகரியிலே வழியருத்தந்தீர் இருதிங்களிர்ந்து, அவ்விடத்தினின்றும் போதலுற்றகாலத்துக் காட்டுவழி கடந்துபோதற்குப் பொல்லாததொரு கல்வழியுண்டு ; அதன்றன்மையைக் கேளென்க.

இதனால், பதுமையைக்கோடலும் கூறினான்.

(௨௦)

வேறு.

1186. க. நுகுகொண்டனவெம்பரனுண்ணிலவேல்
புகுகொண்டபரந்தனபோன்றுளவால்
விதிகண்டவரல்லதுமீதுசெலார்
வதிகொண்டதொர்வெவ்வழல்வாய்சொலின்வேம்.

1187. உ. குழவிப்பிடிசுஞ்சரமாழ்குமெனத்
தழுவிச்சுமுவெவ்வழாங்குவன
கெழுவிப்பெடையைக்கிளர்ச்சேவறழீஇத்
தொழுதிச்சிறகிற்றுயராற்றுவன.

1188. ஈ. கலையின்பிணைகன்றிடுமென்றுகசிக்
திலையின்னிழலவ்வயினின்மையின

னிலையின்னிழ்நுனதுநின்றுகொடுத்
தூலையும்வெயினின் றுருகும்முரவோய்.

1189. ச. கடநாகமதங்கலந்துக்கநிலத்
தூடைநாணெனமின்னெனவொண்மணியம்
படநாகமழன்றுபதைத்துவரு
மடனாமயலார்மனம்வைப்பதுவே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

இ - ள். உரவோய்! அந்தவழியில் வேல்பதிதல்கொண்டு பரந்தன
வற்றையொத்து நுதிகொண்டனவாகிய பரல் உளவாயிருக்கும்; அது சன்
னிடத்திற்கொண்டதொரு வெம்மையைச் சொல்லின், வாய்தான் வேம்;
ஆயினும் சிறிது கூறுவேன். குஞ்சரம் குழுவியையுடைய பிடி மயங்கு
மென்றுகருதி அழலைத் தாங்குவனவும், சேவல் பெடையைப்பொருந்தித் தழு
வித் தம் திரட்சியையுடைய சிறகாற்காத்துத் துயராற்றுவனவுமாய் வெயி
லிலேகின்று உலையாநிற்கும். கலை, பிணை நிழலின்மையின் உருகுமென்று
கசிந்து அக்கலை தானின்று தன்னிலையிற் பிறந்தநிழலை அதற்குக்கொடுத்துத்
தான் உருகாநிற்கும்; படநாகம் ஈரமாகநினைத்து யானையின்மதம் வெம்மை
மிகுதியாலே நீரல்லாதநீருடனேகலந்து கோசத்தாலேயுக்க நிலத்தில் வந்து
வீழ்ந்து அதன்வெம்மைபொருதே முறுக்குவிட்ட கயிறென மின்னெனப்
பதைத்துப் போகாநிற்கும். இந்தவழியைப்போய் இறக்கவென்று விதியா
லே விதித்துவிடப்பட்டவர்களல்லது மேற்போகாராதலான், அவ்விடத்திற்
குப் புதியரானவர் போகவென்று கருதுதல் அறியாமையாம். நீயும் அவ்
வழியில் மனம்வையாதேகொள்ளென்க.

க. வதி - வழி. விதியைப் புறங்கண்ட தபோதனர் மேலேயெழப்
பறந்து போவதல்லது வேறுபோகாரென்றுமாம்.

௩. இன்பிணை - இனியபிணை.

ச. 'மதங்கள் கலந்தநிலத்து' என்றும் பாடம். (௨௧ - ச)

1190. நெறியிற்றளர்வார்தமநெஞ்சருகிப்
பொறியிற்றளர்வார்புரிவார்சடையா
ரறிமற்றவர்தாபதரவ்வழியார்
கறைமுற்றியகாமருவேலவனே.

இ - ள். வேலவனே! சிலதாபதர், சன்மார்க்கநெறியைத் தப்பியிருப்
பாருமாய்த் தந்நெஞ்சருகி இந்திரியங்களிற் றளர்வாருமாய்ச் சடையாருமாய்
அவ்விடத்தேயிருப்பார்; அவர்களைக்கண்டு அவர்தன்மையை அறிந்துபோ
வென்க. (௨௨)

1191. க. குலைவாழைபழுத்தகொழும்பழனு
நிலைமாத்தனதேமுறுதிங்களியும்

பலவீன்றனமுள்ளுடையள்ள மிர் து
மலையாற்றயல்யாவுமடுத்துளவே.

1192. உ. வள்ளல்பைம்பொனும்வாளொளிரீண்மணியு
பொளிரீண்மனவோசனைநீணிலமுந்
தளர்வொன்றிலர்தாபதர்தாம்விழையுந்
குளர்கொண்டதொர்சித்திரகூடமதே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. குலையாழை - பெயர். அள்ளுடை - செறிவிலையுடைய. யாவும் -
மரம் ஏனையவும்.

உ. வாளொளி - பெரியஒளி. நிலமும், உம்மை முற்றம்மை. 'தாம்
வளையும்' என்பதாஉம் பாடம்.

இ - ள். மலைக்கும் யாற்றிற்கும் அயலே வாழைபழுத்தபழமும், மா
விடத்தனவாகிய நிலமையானகனிகளும், பலவீன்றனவாகிய தேமுறுபழ
மும், ஏனையவும் நெருங்கியுளவாழலால், தாபதர்தாம் உணவிற்றளர்வொன்றி
லராய்விழையும் ஒளிரீண்மனவாகிய பொன்னுமணியுநீண்ட ஓரோசனை
யெல்லையாகிய நிலமும் குளர்ச்சிகொள்ளப்பட்டது; அம்மலையான் சித்திர
கூடமென்னும் பெயரையுடைத்தென்க. (உச - ஏ)

1193. முழுவின்னிசைமூரிமுழங்கருவி
கலையின்னுணிசந்தொடிகல்லெனவீர்த்
திழியும்வயிரத்தொடினம்மணிகொண்
டழியும்புனலஞ்சனமாந்தியே.

இ - ள். கலையின்னுணியைச் சந்தோடேயீர்த்து வயிரத்தோடே மணி
யையுங்கொண்டு அச்சித்திரகூடத்தினின்று இழியும் அருவியானது மிகப்
பெருகும்பாறு, அஞ்சனமாந்தியென்னும் பெயரையுடைத்தென்க.

அழியும் - பெருகும்.

(உஅ)

1194. இதுபள்ளியிடம்பனிமால்வரைதா
னதுதெள்ளறல்யாறுவைதேமரமாக்
கதிதள்ளியிராதுகடைப்பிடிநீ
மதிதள்ளியிடம்வழைசூழ்பொழிலே.

அவ்விடத்தேயிருந்து, இதுபள்ளியென்று ஓரிடத்தைக்காட்டிக்கூறி,
அதுமுதலாக முன்கூறியவற்றைக் கூறிட்டுச் சுட்டிக்காட்டினான். உவை
யென்றது, ஒழிந்தவிரண்டுபக்கத்தையும்.

இ - ள். இஃது அந்தப்பள்ளி; இதற்கு இடப்பக்கம் அந்தமலையான்;
வலப்பக்கம் அந்தபாறு; முன்னும்பின்னும் தேமாமரமும் வழைசூழ்பொழி
லும். இவ்விடம் இன்பத்தால் அறிவைக்கெடுக்கும்; நீ போக்கைத்தவிர்த்தி
ராதே காரியத்தைக் கடைப்பிடித்துப் போவென்றானென்க. (உக)

வேறு.

1195 வருந்துரீர்மையம்மாதவர்பள்ளியுட்
குருந்தமேறியகூரடும்பார்முல்லை
பொருந்துகேள்வரைப்புல்லியபொன்னரை
மருங்குபோன்றணிமாக்கவின்கொண்டதே.

அணிமருங்கு - ஒப்பித்தவழிவு. மாக்கவின் - மிக்க அழகு.

இ - ள். பயனின்றித் தவத்தால் வருந்துந்தன்மையையுடைய அத்
தாபதர்பள்ளியிற் குருந்தத்தையேறிய அரும்பார்ந்தமுல்லை தம்மனம்பொருந்
திய கணவரைத்தழுவிய மகளிர்வழிவுபோலே மிக்க அழகினைக்கொண்ட
தென்க.

இது நினைக்க கடைப்பிடித்துப் போகவிடுமென்பது கருத்து. (௩௦)

1196. குரவநீடியகொன்றையங்கானின்வாய்
வரகுவாளிற்றொலைச்சுநர்பாடவி
னரவவண்டொடுதேனினம்யாழ்செயும்
பரவைமாதிலம்பன்னிருகாதமே.

இ - ள். அம்மலையை விட்டு இழிந்தார் கொன்றைக்காட்டிடத்திற்
பரப்பையுடைய வினையிலம் பன்னிருகாதவழியாயிருக்குமென்க.

வரகை அரிவாளால் அறுப்பார்பாடுதலின், அம்மிடற்றுப்பாடலுக்கேற்ப
வண்டும் தேனும் யாழைக்காட்டுநிலமென்க. (௩௧)

1197. ஆங்கவெல்லையிகந்தடுதேறலும்
பூங்கட்பொற்குடமுந்நிறைத்தீண்டிய
வேங்குகம்பலத்தின்னிசைசூழ்வயற்
முங்குசீர்த்தக்கநாட்டணிகாண்டியே.

இ - ள். அந்தக் கடத்தின் எல்லையைக் கடந்துபோய்ப் பின்பு தக்க
நாட்டினழகைக் காண்பாயென்க.

அநுநவம் பூவாலாக்கினமதுவும் பொற்குடங்களிலே நிறைத்தலாலே
அதனையுண்டு பாடுகின்ற இன்னிசையீண்டிய கம்பலத்தைச்சூழ்ந்த வய
லினையும் சீரினையுமுடையநாடுஎன்க; “எங்கியமிடறு” (சீலப். அரங்
கேற். ௫௧.) என்றார். கம்பலே, உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது. (௩௨)

வேறு.

1198. பாளைவாய்க்கமுகினெற்றிப்படுபழமுதிரவிண்டு
நீள்கழைக்கரும்பினெற்றிரெயம்முதிர்ந்தொடையல்கீறி
வாளைவாயுறைப்பநக்கவராலொடுமறலுமென்ப
காளைநீகடந்துசெல்லுங்காமருகவின்கொண்டே.

இ - ள். காளாய்! நீ காட்டைக்கடந்துசெல்லுமந்நாடு, கமுகின்றெற்றி
யிலுண்டாகியபழம் விண்டு உதிர்தலின், இரூல்கிழிந்து அதிற்றேன் தம்வாயி

லே துளிப்ப அதனை வாளை வராலோடேகூடநக்கித் தம்மில் மாறுபடாநிற்கு
மென்க.

நெய் - தேன். என்ப, அசை.

(௩௩)

வேறு.

1199. அங்கதன்றனதிடங்கடந்துபோம்வழிப்
பொங்குபூஞ்சண்பகப்போதுபோர்த்துரா
யங்கநாட்டரிவையர்கூந்தனறித்தே
னெங்குமொய்த்திழிவதோர்யாறுதோன்றுமே.

இ - ள். அவ்விடத்தில் அந்தநாட்டினுடைய இடத்தைக் கடந்து
போங்காலத்து ஓர்யாறு அங்குத் தோன்றுமென்க.

போதுபோர்த்துப் பரந்து அந்நாட்டின்மகளிர் கூந்தல்போலேநாறித்
தேன்மொய்க்கப்பட்டு இழிவதோர் யாறென்க. 'கடந்து' எனவே கேம
சரியைக் கொள்கின்றதும் கூறினோம்.

(௩௪)

1200. க. மின்னுடைமணிபலவரன்றிமேதகு
தன்னுடைநலம்பகிர்ந்துலகமூட்டலிற்
பொன்னுடைக்கலையல்குற்கணிகைப்பூம்புனன்
மன்னுடைவேலினாபவல்லேநீந்தினால்.

1201. உ. யானைவெண்மருப்பினுலியற்றியாவது
மானமாக்கவரிவெண்மயிரின்வேய்ந்தன
தேனெயூன்கிழங்குகாய்பழங்கள்செற்றிய
கானவர்குரம்பைகுழுகாடுதோன்றுமே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அரசர்கெடுத்தற்குக் காரணமாகியவேலினாய்! மணிகளையரித்
துத் தன்னுடையநலத்தைக்கூறுபடித்தி உலகத்தையூட்டலிற் கணிகையாகிய
புனலை விரையநீந்தினால், யானைக்கொம்பாலே கால் வளை முதலியவெல்லா
மியற்றி மானமாவாகிய கவரியின்மயிராலே வேய்ந்தனவாகிய குரம்பைகள்
குழந்த காடு தோன்றுமென்க.

உ. யாவதும் - எல்லாம். தேன்முதலியன செற்றியகுரம்பை, (௩௫-௬)

1202. கடுந்துடிக்குரலொடுகடையுங்கட்குர
னெடுங்கைமான்குரன்மணியருவிநீர்குர
லிம்புவிக்குரலொடுமயங்கியஞ்சிய
விடம்பைமான்குரல்விளியெங்குமிக்கவே.

இ - ள். அக்காடெங்கும் மிக்கவாகிய ஓசை: துடிக்குரலும், கள் அரிக்
குங்குரலும், யானையின்குரலும், அருவிவீழ்குரலும், புலிக்குரலாலஞ்சி மயங்
கிய மான்குரலும், சீழ்க்கையுமென்க.

(௩௬)

1203. பொன்னணிதிகிரியஞ்செல்வன்பொற்புடைக்
கன்னியமகளிரிற்காண்டற்கரியன
நன்மணிபுரித்தனவாவிநான்குள
கன்னவிரோளினாய்காட்டுவாயவே.

அ, அசை. பூரித்தன, விகாரம். காட்டிடத்தனவாகிய வாவி.

இ - ள். தோளினாய்! சக்கரவர்த்தியுடைய கன்னியராகிய மகளி
ரைப்போலே காண்டற்கரியனவாகிய வாவிக்கள் நான்குள; அவற்றின்வேறு
பாடு கேளுன்க. (௩௮)

1204. அருங்கலச்சேயிதழார்ந்தவாவினொன்
றிரும்பெரிபொன்செயுமிரதநீர்தொன்
றொருங்குநோய்தீர்ப்பதொன்றமிர்தமல்லதொன்
றரும்பவிழ்குவனோநீர்வாவியாகுமே.

இ - ள். அந்த வாவிக்களில், பொற்றாமரைநிறைந்ததொன்று; இரத
மாகிய நீர்தொன்று; எல்லாநோயையுந் தீர்ப்பதொன்று; அமிர்தமொன்று.
ஆதலிற் குவனோநீர்வாவியல்லது நமக்கு நுகர்த்தற்காகாவென்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை. இனி, நோய்தீர்ப்பதாகிய அமிர்தமொன்று,
அல்லதொன்று என்றது நஞ்சினை; நீர்வாவி அமிர்தமல்லாததொன்றென்
றது நச்சுப்பொய்கையென்றுமாம். (௩௯)

1205. கையடுகிலையினர்காட்டுள் வாழ்பவர்
பையுடையாக்கையர்பாவமூர்த்திய
னாயெனத்தோன் னுவர்தோன்றியாளழித்
துய்வகையரிதெனவுடலங்கொள்பவே.

இ - ள். அவற்றைக்காத்துக் காட்டுள்வாழ்வார், சிலையினராய்த் தோற்
பையணிந்தயாக்கையராய் விரையத்தோன்றுவர்; அங்ஙனந்தோன்றி அவற்
றைக்கோடற்குச்சென்ற பாவமூர்த்தியரைப் பிழைத்தலரிதெனக்கூறி ஆள
ழித்து உடலைக்கொள்வரென்க. (௪௦)

1206. அண்ணன்மேலரிவையர்கண்ணின்மொய்த்தவண்
மண்ணின்மேன்மாதர்கண்மொய்க்கும்வாவியை
யெண்ணமொன்றின்றியேயிடத்திட்டேகிழை
றுண்ணெனச்சிலையவர்தொழுதுகாண்பவே.

இ - ள். நின்னிடத்து மகளிர் கண் மொய்க்குமாறுபோல மாந்தர்கள்
அவ்விடத்தை மொய்க்கும்வாவியை இடத்திட்டு அவற்றைக்கொள்ளவேண்டு
மென்னுந்நினைவு சிறிதுமின்றியேபோலுல் அச்சிலையவர் இவன் நல்வினை
யுடையனென்று துணுக்கென மொய்த்துத் தொழுது காண்பரென்க.

இரஞல், அவற்றிற்கு இடமேபோவென்றான்.

(௪௧)

1207. பாடல்வண்டியாழ்செயும்பசும்பொற்கண்கிணித்
தோடலர்கோதைமின்றுளும்புமேகலை
யாடியகூத்திதனசைந்தசாயல்போன்
றுடுபோக்கினியதங்கோரைங்காதமே.

இ - ள். அவ்விடத்து, வண்டு யாழ்செய்யும் ஓரைங்காதமும் கண்கிணி
முதலியவற்றையுடைய கூத்திசாயல்போலே ஊடுபோக்கு இனியதொன்றாய்
அகப்பட்டார் நீங்குதலரிதாயிருக்குமென்க. (சஉ)

1208. கோதைவீழ்ந்ததுவெனமுல்லைகத்திகைப்
போதுவேயந்தினமலர்பொழிந்துகற்புடை
மாதரார்மனமெனக்கிடந்தசெந்நெறி
தாதின்மேனடந்தேதார்தன்மைத்தென்பவே.

இ - ள். அவ்விடத்தே மாலைவீழ்ந்ததென்னும்படி முல்லையோடே கத்
திகைப்போது மறைக்கப்பட்டு ஒழிந்த இனமலர்கள் தேனைப்பொழியப்பட்டுக்
கற்புடைமகளிர் மனமெனக்கிடந்த செவ்வியநெறி நிலத்தினின்றித்
தாதின்மேலே நடந்ததொரு தன்மைத்தென்க. (ச௩)

1209. மணியியற்பாலிகையனையமாச்சுனை
யணிமணிநீண்மலரணிந்ததாயிடை..
யினைமலர்ப்படலிகைபோலுமீர்ப்பொழில்
கணையுமிழ்சிலையினுய்கண்டுசேறியே.

இ - ள். சிலையினாய்! பாலிகையொத்தசுனை மலரால் அணியப்பட்டது;
அதனையும், பூந்தட்டுப்போலும்பொழிலையும் கண்ணுலேகண்டு அவ்
வழியைச்செல்வாயாகவென்க.

இடை - வழி. ஒன்றையும் துகராதேகொள்ளென்றான். (ச௪)

1210. இலைப்பொலிபூண்முலையெரிபொன்மேகலைக்
குலத்தலைமகளிர் தங்கற்பிற்திண்ணிய
வலைத்துவீழ்ருவிகளார்க்குஞ்சோலைகுழ்
வலத்ததுவனகிரிமதியிற்றோன்றுமே.

அருவிகளார்க்கும் வனகிரி.

இ - ள். முலையினையும் மேகலையினையுமுடைய மகளிர்கற்புப்போல்
திண்ணியவனகிரி நினக்கு வலத்தது; அருவியாலும் குளிர்ச்சியாலு மகி
போற்றோன்றுமென்க. (ச௫)

1211. கரியவன்றிருமுடிகவிழ்த்தசேவடிப்
பெரியவன்றிருமொழிபிறழ்தவின்றியே
மரியவருறைதலின்மதனகீதமே
திரிதரப்பிறந்ததோர்சிலம்பிற்றென்பவே.

இ - ள். அஃது, இந்திரன் தலையைச்சாய்த்த சேவடியினையுடைய பெரியவன் அருளிச்செய்த ஆகமத்தைத் தப்புதலின்றி அதிலேமருவின இருடிகள் உறைதலின், காமனது கீதமொன்றுமே அவ்விடத்தினிங்க, இயல்பா லுள்ள ஓசைகளெல்லாம் பிறந்ததொரு பக்கமலையையுடையதென்க. (ச௬)

1212. ஏற்றருமணிவராயிறந்துபோனபின்
மாற்றருமணநெறிமகளிர்நெஞ்சமே
போற்பலகவர்களும்பட்டதாயிடை
யாற்றல்சால்செந்நெறியறியக்கூறுவாம்.

மாற்றருநெஞ்சம் - வசப்படுத்தவொண்ணாத நெஞ்சம். கவர்ப்பு - பலவாதல்; விகாரம்.

இ - ள். ஏறுமிடம் அரிய அவ்வரையைக் கடந்துபோயபின்பு, புணர்ச்சிநெறியையுடைய பரத்தையரது நெஞ்சம்போல் வழி பலகவர்ப்புக்களு முண்டாயிற்றுதலின், அவ்வழியிடத்துச் செல்லுதலமைந்த செந்நெறியை அறியக்கூறுவேம்; அதுகேளென்க. (சஎ)

1213. சுரும்புகுழ்குவனையோர்சுனையுண்டச்சுனை
மருங்கிலோர்மணிச்சிலாவட்டமுண்டவண்
விரும்பிவண்டிமிர்வதோர்வேங்கைவேங்கையின்
மருங்கிலோர்செந்நெறிவகுக்கப்பட்டதே.

இ - ள். ஒருசுனையுண்டு; அச்சுனைமருங்கிலே ஒருசிலாவட்டமுண்டு; அதன்அருகே ஒருவேங்கையுண்டு; அவ்வேங்கையின்பக்கத்தே ஒரு செவ்விய வழியுண்டு; அது யான்கூறப்பட்ட வழியென்க. (சஅ)

வேறு.

1214. கைம்மலர்த்தனையகார்த்தகடிமலர்நாறுகான
மொய்ம்மலர்க்குவனாக்கண்ணிமொய்ம்பரீமுழுதாரீந்தி
வைம்மலர்த்திலங்குவெள்வேன்மத்திமதேயமாளுங்
கொய்ம்மலர்த்தாரிணைக்கண்ணுறுகுணமதென்றான்.

இ - ள். மொய்ம்பனே! இவ்வடையாளங்களைக்குறிக்கொண்டு கானத் தை முழுதுங்கடந்துபோய்க் கூர்மைமிக்குவிளங்கும் வேலையுடைய மத்திம தேயத்தையாளுமரசனை எதிர்ப்பிடுதி; அது நினக்கு ஊழான் இயல்பாக வுள்ளதொன்றென்று வழிசொன்னானென்க.

குணம் - பண்பு.

(சக)

1215. மண்ணகங்காவன்மன்னன்மாதரம்பாவைமாசி
லொண்ணுதன்மகளைத்தந்திங்குறைகெனவொழுநாளுள்
வெண்மதியிழந்தமீன்போற்புல்லெனவெய்திநின்ற
வண்ணனின்றோழரெல்லாமவ்வுழியடைவரென்றான்.

இ - ன். மண்காவலனாகியவேந்தன், பாவையாகியதன்மகனை நினக்குத் தந்து இவ்விடத்தேயுறைகவென்றுகூற, நீயும் அங்ஙனநடக்குநாளிலே, வருந்திநின்ற நந்தட்டனும் நின்றோழரும் எல்லாம் அவ்விடத்தேவந்து நின்னைச் சேர்வரென்றானென்க.

(௫௦)

வேறு.

1216. நெட்டிடைநெறிகளுநிகரில்கானமு
முட்டிடைமுடுக்கருமொய்கொள்ளுன்றமு
நட்டிடையிடங்களுநாடும்பொய்கையு
முட்படவுரைத்தனனுறுதிநோக்கினுன்.

இ - ன். தூரிய இடத்தைதயுடையவழிகளும், கானமும், போக்கில்லாத அருவழிகளும், குன்றமும், உறவுகொள்ளுமிடங்களும், நாடு, பொய்கைகளும் முன்னே தோன்றக்கூறினாய், பின்பு, அவனுக்கு மந்திரங் : நோக்கூற நின்னந்தானென்க.

(௫௧)

1217. செல்கதிமந்திரஞ்செவியிற்செப்பிய
மல்லலங்குமரனைவாழநாட்டவே
வல்லவன்மந்திரமூன்றுங்கொள்கெனச்
சொல்லினவற்றதுதொழிலுந்தோன்றவே.

இ - ன். நற்கதியிற்சேரு மந்திரத்தைத் தனக்குச்செப்பியகுமரனை வாழநாட்டவே வல்லவன், அஃது அவன் கருத்தன்மையின் அதனைத்தவிர்த்து, இம்மந்திரமூன்றையும் குறிக்கொள்கவென்று அவற்றினுடைய தந்திரமும் தோன்றக்கூறினானென்க.

(௫௨)

1218. கமிந்தொடைக்கவர்களைக்காமன்காமுறப்
படுங்குரறருமிதுபாம்புமல்லவுந்
கமிந்திறனோய்களுங்கெடுக்கும்வேண்டிய
வுடம்பிதுதருமெனவுணரக்கூறினான்.

இ - ன். இது, காமன்விரும்பப்படும் சரீரத்தைத்தரும் ; இது, பாம்பின்விடத்தையும், ஒழிந்த மண்டலிமுதலியவற்றின் விடங்களையும், கமிந்திறல்களையும், நோய்களையுங்கெடுக்கும் ; இது, வேண்டிய உடம்பைத்தருமென்று அவற்றின் வேறுபாடறியக் கூறினானென்க.

காற்று நெருப்பு நீர் முதலியவற்றை, 'கமிந்திறல்' என்றான்.

(௫௩)

வேறு.

1219. கந்தடுகளிறுகொல்லுங்கருவரையுமுடையன்னான்
மந்திரமூன்றுமோதிவானவிழ்புரையும்பைந்தா
ரிந்திரன்மன்னேநோக்கியியக்கியர்குழாத்தைநோக்கிச்
சுந்தையிற்செல்வலென்றான்மேவனுஞ்செல்வநேர்ந்தான்.

இ - ள். புலியன்னான், மந்திரமூன்றையும் படித்துச் சுதஞ்சனனையும் பார்த்து அவன்தேவியர்திரனையும்பார்த்து மனம்போலே வருந்தாமற்கடிது செல்வென்னென்றான் ; தேவனும் அவன்போக்கை உடன்பட்டானென்க.

தூரகமனமும் கலைகளினொன்றாதலின், அதுவல்லனென்பதும் இதனாற் பெற்றும். செல்வமிசையான், இந்திரனென்றார். (௧௪)

1220. மனைப்பெருங்கிழத்திமாசின்மலைமகடன்னையான்சென்
மனைத்தொருமதியினாகொலெய்துவதென்றுநெஞ்சி
னினைத்தலுந்தோழனக்குகிழலுமிழ்ந்திலங்குசெம்பொற்
பனைத்திரண்டனையதோளாய்பன்னிருமதியினென்றான்.

வெள்ளிமலையிற் றேன்றிவந்த மனைப்பெருங்கிழத்திதன்னை, மாசில் லாத மகடன்னை.

இ - ள். தத்தையையும் குணமாலையையும் எவ்வளவிற்கும் ஒருநிங்க ளிலே யான்சென்றுகூடுந் தன்மையுண்டாமென்று நினைத்தவனவிலே, அத னையறிந்து, தோழன் நக்கு, தோளாய் ! நீ எய்துவது பன்னிரண்டாமதியிலே யென்று கூறினானென்க.

கொல், அசை, இன், எழனுருபாதல் புறனடையாற்கொள்க. சீவகன் பன்னிருமதிக்குள்ளே இராசமாபுரத்தேசென்று குணமாலையையெய்தினு னேனும் மனக்கவற்சியின்றி நிலைபெறுவருந்து எய்தாமையின், அதனைத் தேவன்கூறாறையினான். இனித் தத்தையையேநினைந்தானென்னிற் றுண மாலையை வரைந்ததற்குகிழந்த ஊடறீர்த்துப் புணராமையின், அவனையே நினைந்தானென்க. (௧௫)

1221. ஆறிருமதியினெய்தியரட்டனையடர்த்துமற்றுன்
வீறுயர்முடியுஞ்சூடிவிழநிலக்கிழமைபூண்டு
சாறயர்ந்திறைவற்பேணிச்சார்பறுத்துயர்தியென்று
கூறினன்கதிர்கள் பொங்குங்குளிர்மணிமுடியினானே.
அரட்டன் - குறும்பன்.

இ - ள். முடியினான், பின்னும், பன்னிரண்டாந்திங்களிலே இராசமா புரத்தைச்சேர்ந்து கட்டியங்காரணையுங்கொன்று உனக்குத் தொன்றுபட்டு வந்த முடியையுஞ்சூடி நிலத்திற்கும் உரிமைபூண்டு விழாக்கொண்டாடி இறை வனைவழிபட்டுப் பிறப்பறுத்து வீடுபெறுவையென்று கூறினானென்க.

இது தேவியர்முன்னாதலின், வெளியானகாரியங்கள்கூறினான். (௧௬)

1222. சொற்றிறற்கூழ்ச்சிமிக்கசுதஞ்சனைசுருங்கநாடி
விறற்றிறற்குரிசிற்கெல்லாம்வேறுவேறுபாப்பக்கேட்டே
சுற்றியதோழிமாராவிடுத்தனன்றொழுதுநின்றான்
கற்பகமரமுஞ்செம்பொன்மாரியுங்கடிந்தகையான்.

இ - ள். சொல்லலியையுடைய சுதஞ்சணன், மறைபொருளால்லாத வற்றை வேறாகநாடி அங்ஙனம் சுருங்கக்கூறிப் பின்பு குரிசிலுக்கு மறை பொருளாகிய சூழ்ச்சிமிக்கனவெல்லாம் வேறாகக்கொண்டிருந்து கூறக்கேட்டு, அவன், பின்பு சுதஞ்சணனைத் தொழுது சூழ்ந்துகின்ற தோழிமாரா விடுத்துகின்றானென்க.

ஆசாரியனாதலிற் றொழுதானென்க. இனிப் போக்குஒருப்பதெலின், வழிபடுதெய்வத்தைத் தொழுதானென்றலுமாம். (௫௭)

வேறு.

1223. சேட்டிளஞ்செழுங்கயல்காப்பச்செய்துவிற்
பூட்டிமேல்வைத்தனபுருவப்பூமக
டீட்டிருந்திருநுததற்றிலகமேபென
மோட்டிருங்கதிர் திரைமுனைத்ததென்பவே.

இ - ள். அங்ஙனகின்றானாக, கயல்களைக்காக்கப்பண்ணி வில்லைப் பூட்டி மேல்வைத்தாற்போலும் புருவத்தினையும் கண்ணினையுமுடைய நிலமகள், நுதலிலிட்ட திலகமென்னும்படி ஞாயிறு கடலிலேமுனைத்ததென்க. (௫௮)

வேறு.

1224. அழல்பொதிந்தநீனென்கினலர்தார்பார்பற்கிம்மலைமேற்
கழல்பொதிந்தசேவடியாற்கடக்கலாகாதெனவெண்ணிக் [தி
குழல்பொதிந்ததிஞ்சொல்லாரகுழாத்தினீங்கிக்கொண்டேந்
நிழல்பொதிந்தநீன் முடியானினைப்பிற்போகிலித்தழிந்தான்.

இ - ள். நீன்முடியான், அலர்தார்பார்பற்கு இவ்வடியால் இம்மலை மேற்போக முடியாதென்றுகருதிக் குழாத்தினின்றூங்கி ஏங்கிக்கொண்டு நினைவுபோலேபோய் நிலத்தே இழிந்தானென்க. (௫௯)

1225. வண்டளிர்ச்சந்தனமும்வழையுமாவும்வான்றிண்டி
விண்டொழுகுதிங்கனிகள்பலவுமாரந்தவியன்சோலை
மண்கருதும்வேலாணைமறித்துங்காண்கவெனப்புல்லிக் [ன்.
கொண்டெழுந்தான்வானவனுங்குரிசுருளேசெலவயர்ந்தா

இ - ள். அங்ஙனமிழிந்து, சந்தனமுதலியன வாளைத்தீண்டப்பட்டு விரிந்து தேனொழுகும் கனிகள்பலவுகிறைந்த சோலையிலே, வேலாணைப் பின்பும் காண்பேனாகவென்றுகூறிப் புல்லிக்கொண்டு தேவன்போனான்; குரிசில் தானே போதலைச் செய்தானென்க.

முடிசூட்டுதற்கும் வீடுபெற்றபடிகாண்டற்கும் வருதல்குறித்து, 'மறித்தும்' என்றான். ஈண்டு, 'மண்கருதும்' என்றதுகுறித்து, மேலும், "மண்கொண்டவேலான்" (பூம. ௨௭.) என்பர். இதற்குமுன் தனியேபோகாமையின், தேவர் நொந்துகூறினார். (௬௦)

1226. வாளுழலைபாய்ந்தினையவளநாகிட்டினமென்னுந்
தாளொழியப்போரேறுதனியேபோந்ததெனவெண்ணி

நீளருவிக்கண்ணீர்வீழ்த்தலறிவண்ணங்கரிந்துருகிக்
கோளுழுவையன்னாற்குக்குன்றமுநின்றமுதனவே.

ஊர், ஆகுபெயர். இனைய வளநாகு - தத்தையும் குணமாலையும். இனம் - தோழர்; இவற்குக் கால்போறலின், 'தாள்' என்றார். ஏறென்னும்பெயர் வகைகளின் உட்கோள். புலிக்குத் தன்காடும் பிறகாடும் ஒக்குமென்று, 'உழுவையன்னான்' என்றார்.

இ - ள். போரேறு, தோழரென்கின்றகால் அவ்விடத்தேநிற்கவும் வாட்படையாகிய உழலையைப்பாய்ந்து நாகுகளைக் கைவிட்டுத் தனியேபோந்ததென்றுகருதி, அருவியாகியகண்ணீர்வீழ்த்துக் கூப்பிட்டு மனக்கவற்சியால் மேனிகருகி அசம்புவீழ்தலின் உள்ளுருகிப் புலியையன்னாற்கு மலைகளும் நின்று அழுதனவென்க.

தேவர், தம் குறிப்பை மலைகளின்மேலேற்றினார். (சுக)

1227. மிக்கார்தங்கேட்டின்கண்மேன்மையிலலாச்சிறியார்போ
னக்காங்கேயெயிறுடைந்தநவமுல்லைநாள்வேங்கைத்
தக்கார்போற்கைம்மறித்தகார்தாந்தோதகாதெனவே
தொக்கார்போற்பன்மாவுமயிலுந்தோன்றித்துளங்கினவே.

இ - ள். பெரியோர்தம்கேட்டிடுத்து அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் நகுமாறுபோலே, முல்லை, வேங்கைக்கண்ணேநின்று நக்கு அப்பொழுதே எயிற்றின்றன்மைகெட்டன; அதுகண்டு நன்மக்களைப்போலே, காந்தள், அந்தோ! இது தகாதென்று கைகவித்துவிலக்கின; அவ்வளவிலே சுற்றத்தாரைப்போலே மாவும் மயில்களும் தோன்றி நடுங்கினவென்க. (சுஉ)

1228. கொல்லையகடணைந்துகுறும்புசேர்த்துதமியாரா
முல்லைமுறுவலித்துருகுதிர்போலுமினிதும்மைப்
பல்லையுருத்திவிவமென்றுபைம்போதலர்சுந்தித்
தொல்லேநிறங்கருகித்தும்பிபாய்ந்துதுகைத்தனவே.

இ - ள். தும்பி, முல்லைகள்! நீங்கள் கொல்லையின் நடுவையணந்து வேங்கையாகிய அரணைச்சேர்ந்து தமியாரா தும்முள்ளே சிறிதேநகைத்துப் பின்பு பிறரறியச் சிரியாநின்றீர்போலேயிருந்தீர்; இங்ஙனநகுதும்மைப் பல்லையுருத்திவிவமென்று போதிலும் அலரினுமுள்ள தேனைச்சுந்தித் தாம் கருகித் துகைத்தனவென்க.

போது - அலர்கின்றழகை. இயல்பாகக் கருகின வேனும் இவ்வருத்தத்திற்குக் கருகியென்றார். 'தும்பியார்ந்து' என்றும் பாடம். (சுந)

1229. தோடேந்துபூங்கோதைவேண்டேங்கூந்தறொடேலெம்மிறீஸ்
பிடேந்தரிவையரிற்பெயர்கென்றாடுமடவார்போற்
கோடேந்துகுஞ்சரங்கடெருட்டக்கூடாபிடிநிற்குங்
காடேந்துபூஞ்சாரல்கடந்தான்காலிற்கழலானே.

இ - ள். நீதருகின்ற கோதையை யாங்கள்வேண்டேம்; ஆதலிற் கூந் தலைத் தீண்டாதேகொள்; வழிமாரினாய்; இஃது எம்முடைய இல்லம்; நீசெல்லும் பரத்தையரில்லேற்ப் போவாயாகவென்று ஊடுமடவானாப்போ லே, களிறுகள் ஊடநீர்க்க ஊடநீராதே பிழிகள் நிற்குஞ்சாரலைக் காலாலே கழலான் போளுனென்க.

இதற்குமுன், காலால் வழிநடவாமைமீன், தேவர்இங்ஙனம்கூறினார். ()
வேறு.

1230. காழகமூட்டப்பட்டகாரிருட்டுணியுமொப்பா
னாழையுமீம்புபற்றிப்பறித்துமார்பொடுங்கியுள்ளான்
வாழ்மயிர்க்கரடியொப்பான்வாய்க்கிலையறிதலில்லான்
மேழகக்குரவினானேவேட்டுவன்றலைப்பட்டானே.

இ - ள். ஓர்வேட்டுவன், கருமையூட்டப்பட்டதோர் இருட்டுணியையும் ஒப்பான்; பறித்தலால் மார்பு உள்ளையொடுங்கியுள்ளான்; கரடியொப் பான்; வெற்றிலை என்றுங்கண்டறியாதவன்; மேழகம்போலும் குரவினனாய் எதிர்ப்பட்டானென்க.

வான்மயிரும், ஏழகமும் ஒருவகைப்பாடம். (கரு)

1231. கொடிமுதிர்கிழங்குநீந்தேன்கொழுந்தடிநவ்வொடேந்திப்
பிடிமுதிர்முலையினுடன்றழைத்துகிற்பெண்ணினேடுந்
தொடுமொத்தோலன்வில்லன்மரவுரியுடையன்றோன்ற
வடிநுனைவேலினுன்கண்டெம்மலையுறைவதென்றான்.

இ - ள். அவன், கொடிமுதிர்ந்த கிழங்குமுதலியவற்றைக் கள்ளுடனே யேந்தி, முதிர்ந்தமுலையினாகிய பிடிபோலும் தன்பெண்ணுடனே, செருப் பினனாய் வில்லினனாய் உடையினனாய் அணுகத் தோன்றினானாக, வேலி னுன்கண்டு, இருப்பது எம்மலையிலென்றுகேட்டானென்க. (கசு)

1232. மாலேவெள்ளருவிசூடிமற்றிதாதோன்றுகின்ற
சோலைசூழ்வரையினெற்றிச்சூழ்கினிசுமக்கலாற்றா
மாலையந்தினைகள்காய்க்கும்வண்புனமதற்குத்தென்மேன்
மூலையங்குவட்டுள் வாழுங்குறவருட்டலைவனென்றான்.

மற்று, அசை. இதா, திசைச்சொல்.

இ - ள். அருவிசூடி, * இதாதோன்றுகின்ற மலைத்தலையிலே ஒழுங்கு பட்ட தினைகள் கிளியெடுக்கவொண்ணாதவாகக் காய்ப்பது, ஒருபுனம்; அதற் குத் தென்மேலைமூலையிலுள்ள குவட்டில் வாழ்வாரில்லைவத்து யான் தலைவ னென்றானென்க. (கசு)

1233. ஊழினீருண்பதென்னென்றுரைத்தலுமுவந்துநோக்கி
மோழலம்பன்றியோடுமுளவுமாக்காதியட்ட

* இந்தாவென்று சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

போழ்நிணப்புழுக்கறேனெம்பொழிந்துகப்பெய்துமாந்தித்
தோழயாம்பெரிதுமுண்டுந்தொண்டிக்களிதனையென்றான்.

இ - ள். முறையால் நீர் உண்பதென்னென்றுகேட்டபின், உவந்து
பார்த்து, தோழ! ஆண்பன்றியோடே எய்ப்பன்றியையும் கொண்டுசுமைத்த
புழுக்கலைத் தேனை மிகவார்த்துத்தின்று பின்பு நெல்லாலாக்கின கள்ளாகிய
இதனையும் உண்பேமென்றானென்க. (௬௮)

1234. ஊனொடுதேனுங்கள்ருமுண்டியிர்கொன்றபாவத்

தினராய்ப்பிறந்ததிங்நனினியிவையொழிமினென்னக்
கானில்வாழ்குறவன்சொல்லுங்கள்னொளேந்தேன்கைவிட்டா
லேனையெம்முடம்புவாட்டலெவன்பிழைத்துங்கொலென்றான்.

இ - ள். முற்பவத்தில் ஊன்முதலியவற்றையுண்டு உயிரையுங்கொன்ற
பாவத்தாலே இவ்விடத்து எயினராய்ப்பிறந்தது; இனி இவற்றைக் கைவிடுமி
னென்றுகூற, கானக்குறவன் பலரும் நன்றென்றுகூறும் கன்முதலியவற்
றைக் கைவிட்டால் யாங்கள் எங்நனம்பிழைப்பேம்; எம்முடம்பை நீவாட்ட
வேண்டா; ஒழிந்தவுடம்புகளை வாட்டுவாயாகவென்று சொன்னானென்க. (1)

1235. ஊன்சுவைத்துடம்புவிக்கிறகத்திலுறைதனன்றோ

ஆன்றினாதுடம்புவாட்டித்தேவராயுறைதனன்றோ
ஆன்றியிவ்விரண்டினுள்ருமுறுதிரீயுரைத்திடென்ன
ஆன்றினொழிந்துபுத்தேளாவதேயுறுதியென்றான்.

இ - ள். ஊனைச்சுவைத்து உடம்பைவிக்கி நகத்திலுறைதல் நன்றோ?
ஊனைத்தின்றானதே வாட்டித் தேவராயுறைதல் நன்றோ? கடைப்பிடித்து
இவ்விரண்டினுள்ளும் நல்லது நீகூறென்ன, ஊனைத்தவிர்த்து தேவனாதலே
உறுதியென்றானென்க. (௭0)

1236. உறுதிரீயுணர்ந்துசொன்னாயுயர்கதிச்சேறியேடா

குறுகினுயின்பவெள்ளங்கிழங்குணக்காட்டுளின்றே [டா
யிறைவனுற்காட்சிகொல்லாவொழுக்கொளேற்றுத்தல்கண்
யிறுதிக்கணின்பந்தாங்குமிருங்கனியிவையொளென்றான்.

இ - ள். நீ உறுதியுணர்ந்துகூறினாயாதலின், எடா! இனி உயர்கதி
யிலேபோவை; இறைவனுலிற் காணப்படுவன, கொல்லாவிரத்தோடே
ஊன்றுதத்தலுங்காண்; ஆதலிற் காட்டிற்கிழங்கையுண்ணவே இன்றே இன்ப
வெள்ளத்தைச் சேர்ந்தாய்; இவ்வொழுக்கம் நினக்கு இறுதிக்கட் பேரின்
பஞ்செறியுங் கனியாயிருக்கும்; குறிக்கொளென்றானென்க. (௭௧)

1237. என்றலுந்தேனுமுனும்பிழியலுமிறுகநீக்கிச்

சென்றடிதொழுதுசெல்கென்றேம்பெய்நீள்குன்றமென்று
குன்றுறைகுறவன்போகக்கூறெரிவளைக்கப்பட்ட
பஞ்சவர்போலநின்றபகட்டினப்பரிவுதீர்த்தான்.

இ - ள். என்றகூறினவளவிலே, ஷேடன், தேன்முதலியவற்றைக்கை விட்டுக் குறுகச்சென்றுவணங்கி, என்னுன்றமேசெல்வேனென்றுகூறி அவன் போனாக; அரக்குமாளிகையிலே நெருப்பாலேசூழப்பட்ட தருமன்முதலா வினாப்போலே காட்டுத்தீயால் வளைக்கப்பட்டுகின்ற யானைத்திரளின்வருத் தத்தை மழையைப்பெய்வித்து நீக்கினுனென்க.

தேவன்மலைக்கும் அரண்பாதத்திற்கும் நடுவே இவ்விரண்டறமுஞ்செய்தான். (௭௨)

வேறு.

1233. இலங்கொளிமரகதமிடறியின்மணி
கலந்துபொன்னசம்புகான்றொழுதிமானினஞ்
சிலம்புபாய்வருடையொடுகளுஞ்சென்னிரீள்
விலங்கல்சென்றெய்தினுன்விலங்கன்மார்பினுன்.

இ - ள். மணிகலந்து அசம்பு காலுதலாற் சிலம்பிலே பரந்தொழுதப் பட்டு, மானினம் மரகதத்தையிடறி வருடையோடு உகளுஞ் சென்னியை யுடைய அரண்பாதத்தை விலங்கல் போலுமார்பினுன் எய்தினுனென்க. (௭௩)

1239. அந்தரவகடுதொட்டணவுரீள்புகழ்
வெந்தெரிபசும்பொனின்விழையும்வெல்லொளி
மந்திரவாய்மொழிமறுவின்மாதவ
ரிந்திராந்தொழுமடியினிதினெய்தினுன்.

இ - ள். விசம்பினடுவைத்தீண்டி மேனோக்கிச்செல்வதோர் பொன்னி னொளியை வெல்லும் ஒளியினையும், மந்திரத்தைவிழையும் வாய்மொழியினையும், ரீள்புகழினையுமுடைய மாதவரடியை வருந்தாமற் சேர்ந்தானென்க.

இதனால், தான்வளையில் இருபுகளை முதலில் வணங்கினுனென்றார். ()

வேறு.

1240. முனிவருமுயன்றுவான்கண்மூப்பிகந்திரியவின்பக்
கனிகவர்கணனுமேத்தக்காதிகண்ணரிந்தகாசி
றனிமுதிர்கடவுள்கோயிறுன்வலங்கொண்டிசெல்வான் [ன்.
குனிதினாமுனைத்தவெய்யோன்குன்றுசூழ்வதனையொத்தா

இ - ள். முனிவரும் வானிடத்துத் தமக்குவருகின்ற மூப்புக் கைவிட்டுக்கெடும்படியாக அவ்விடத்து இன்பக்கனியைநுகருந் தேவரும் முயன் றேத்தக் காதிகண்ணரிந்த கடவுள்கோயிலை வலங்கொண்டிசெல்கின்றவன் இளரூயிறு மேருவைச்சூழ்ந்த தன்மையை ஒத்தானென்க.

காதி கண்ணரிந்த - உபாதிகளைத் தன்னிடத்திலல்லாதபடி வேரறுத்த.()

1241. தண்கயக்குற்றபோதுந்தாழ்சினையினிந்தவியும்
வண்கொடிக்கொய்தபூவும்வார்த்துமட்டுயிர்ப்பவேந்தித்

திண்புகழறிவன்பாதந்திருந்துகைத்தலத்தினேற்றிப்
பண்புகொள்குணங்கொள்கீதம்பாணியிற்பாடுகின்றான்.

இ - ள். கயத்திற்பறித்த போதையும் கொம்பில் இணுங்கின லீயையும்
கொடியிற்கொய்த பூவையும் மதுவியிராநிற்க எந்திக் கைத்தலத்தாலே பாதத்
தேயேற்றி இயல்புகொண்டகுணங்களைத் தன்னிடத்தேகொண்டபாட்டைத்
தாளத்தோடே பாடாநின்றானென்க. (௭௬)

வேறு.

1242. ஆதிவேதம்பயந்தோய்நீயலர்பெயம்மாரியமைந்தோய்நீ
நீதிநெறியையுணர்ந்தோய்நீநிகரில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
நாதனைன்னப்படுவோய்நீநவைசெய்பிறுவிக்கடலகத்துன்
பாதகமலந்தொழுவேங்கள்பசையாப்பவிழப்பணியாயே.

ஆதிவேதம் - கொலைமுதலியனவில்லாத வேதம். நீதிநெறி - சன்மார்க்
கம். காட்சி - ஞானம்.

இ - ள். இவைவயல்லாஞ்செய்தாய் நீயாதலின், நின்னழியைத் தொ
ழுவேமுடைய பிறவிக்கடலகத்துப் பற்றுகியதொடர்ச்சி நீங்கும்படி திருவுள்
ளம்பற்றியென்றானென்க. (௭௭)

1243. இன்னாப்பிறவியிகந்தோய்நீயிணையிலின்பமுடையோய்நீ
மன்னாவுலகமறுத்தோய்நீவரம்பில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
பொன்னாரிஞ்சிப்புகழ்வேந்தேபொறியின்வேட்கைக்கடலமுந்தி
யொன்னாவினையினுழல்வேங்களுயப்போம்வண்ணமுரையாயே.

இணையில்இன்பம் - அநந்தசுகம். மன்னாவுலகம் - சுவர்க்கம். மறுத்
தல் - அதிந்நோகத்தைத் தவிர்த்தல்.

இ - ள். பொன்னெயில்வட்டத்திலவேந்தே! இத்தன்மையையாகியநீ
ஐம்பொறியாலே வேட்கைக்கடலிலேயமுந்திப் பொருந்தாத தீவினையாலே
வருந்துவேம் உய்யப்போந்தன்மையை அருளிச்செய்யாயென்றானென்க. ()

1244. உலகமூன்றுமுடையோய்நீயொண்பொனரிஞ்சியெயிலோய்நீ
திலகமாயதிறலோய்நீதேவரேத்தப்படுவோய்நீ
யலகையில்லாக்குணக்கடலேயாருமறியப்படாயாதி
கொலையிலாழிவலனுயர்த்தகுளிர்முக்குடையினிழலோய்நீ.
திறல் - அநந்தவீரியம்.

இ - ள். இவற்றையுடையையாகிய நிழலோய்! அறவாழியை வலனு
யர்த்த எண்ணிறந்தகுணக்கடலே! நீ எல்லாரும் அறியப்படுவாயாகவென்ற
னென்க.

படாய், செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென்களவியாய்நின்றது. இத்
தேவபாணிக் கொச்சகவொருபோரு மூன்றாலும் இறைவனைப்பாடினான். ()

வேறு.

1245. அடியுலகமேத்தியலர்மாரிதூவ
முடியுலகமூர்த்தியுநகிமிர்ந்தோன்யாரே
முடியுலகமூர்த்தியுநகிமிர்ந்தோன்மூன்று
கடிமதினுங்கட்டழித்தகாவலனீயன்றே.

இ - ள். அடியை உலகமேத்திப் பூமழைபெய்ய, முடிந், சவுலகத்தின் மூர்த்தியை உறும்படி முத்தியையடைந்தவன் யார்தான்? அங்ஙனமடைந்தோன், காமம் வெகுளி மயக்கமென்கின்ற மூன்றுமதிலையும் காவலுழித்த நீயேயன்றேயென்றானென்க. (அ௦)

1246. முரணவியவென்றுலகமூன்றினையுமூன்றிற்
றரணிமேற்றந்தளித்ததத்துவன்றான்யாரே
தரணிமேற்றந்தளித்தான்றண்மதிபோனேமி
யரணுலகிற்காயவறிவரனீயன்றே.

இ - ள். மூன்றுமதிலையுமழித்து, அங்கம் பூர்வம் ஆகியென்கின்ற மூன்று ஆகமத்தாலும் உலகமூன்றின் தன்மையையும் தரணிமேலே தந்து வெளிப்படக்கூறின தத்துவன்யார்தான்? அங்ஙனங்கூறினவன், மதிபோலும் அறவாழியையுடைய உலகிற்கு அரணாய அறிவுக்கு வரனாயுள்ள நீயேயன்றே என்றானென்க. (அ௧)

1247. திராவினைதீர்த்துத்தீர்த்தந்தெரிந்துய்த்து
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்றான்யாரே
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்மலர்நதநந்த
காரார்பூம்பிண்டிக்குடவுணீயன்றே.

இ - ள். திவினையைப்போக்கி ஆகமத்தை அருளிச்செய்து மேல்வருத லில்லாத வீட்டினையுரைத்த வாமன் யார்தான்? அங்ஙனமுரைத்தவாமன், நீயேயன்றேயென்றானென்க.

இவைமூன்றாலும் சாரணைப்பாடினான். பா, முற்கூறியவே; கந்தருவ மார்க்கத்தால் இடைமடக்கின. (அ2.)

வேறு.

1248. அம்மலைச்சினகரம்வணங்கிப்பண்ணவர்
பொன்மலர்ச்சேவடிபுகழ்ந்தபின்னரே
வெம்மலைத்தெய்வதம்விருந்துசெய்தபின்
செம்மல்போய்ப்பல்லவதேயநண்ணினான்.

சினகரம் - ஜிநமுஹம்.

இ - ள். அவ்வரணபாதத்தில் ஸ்ரீ கோயிலைவணங்கி அவ்விடத்திற் சாரணருடைய அடியைப்புகழ்ந்தபின்பாக, இயக்கி விருந்துசெய்தபின்பு, தலைவன், சாரலைப்போய்ப் பல்லவதேயத்தை நண்ணினானென்க. (அ3.)

1249. அரியலார்த்தமர்த்தலினனந்தர்நோக்குடைக்
கரியவாய்நெடியகட்கடைசிமங்கையர்
வரிவரால்பிறழ்வயற்குவளைகட்பவ
ரிருவவாவினாய்நகர்நெறியின்முன்னினான்.

இ - ள். மதுவையுண்டு பொருதுதலின், மயங்கியநோக்குடைய கொடியவாய் நெடிய கண்ணையுடைய கடைசிமங்கையர் குவளையைக் களைபறிப்பாரிருவவா வழிகேட்டு அந்தநெறியாலே நகரையனுசுகொன்னென்க.

இருவரும் ஒக்கக்கூறுதலின், அவ்வழியே போனான். (அச)

1250. அன்னமுமகன்றிலுமணிந்துதாமரைப்
பன்மலர்க்கிடங்குசூழ்பகம்பொற்பாம்புரிக்
கன்னிமூதெயில்கடலுடுத்தகாரிகை
பொன்னணிந்திருந்தெனப்பொலிந்துதோன்றுமே.

மகன்றில் - ஒருபுன். பாம்புரி - கீழே புறப்படப் படுத்தது.

இ - ள். அங்ஙனம் முன்னின்பொழுது, அன்னமும் மகன்றிலும் அணியப்பட்டிக் கிடங்குசூழ்ந்த பாம்புரியையுடைய மூதெயில், கடலை உடையாகவுடுத்த நிலமகள் பூணணிந்திருந்த தன்மைத்தெனப் பொலிந்துதோன்றுநிற்குமென்க, (அடு)

1251. அகிறருகொழும்புகைமாடத்தாய்பொனின்
முகிறலைவிலங்கியமொய்கொணீள் கொடிப்
பகறலைவிலங்குசந்திராபம்பான்மையி
னிகறலைவிலங்குவேற்காளையெய்தினான்.

பொன்னின்கொடி; முகில் அவ்விடத்தினின்றும் விலங்குதற்குக் காரணமான கொடி.

இ - ள். அகிலுண்டாக்கின புகையைுடைய மாடத்திற்கொடி பகலை இடத்தேசென்றுவிலக்கும் சந்திராபமென்னும் நகரைக் காளை பான்மையினைய்தினுனென்க.

முகில்தலைவிலங்கிய மாடத்திற் கொடியுமாம். (அக)

1252. மலரணிமணிக் குடமண்ணுரோடு
பலர்நலம்பழிச்சுபுரவவேகினு
னலர்க்கிதிர்கரும்பினாமெப்பவாய்நக
ருலகளந்தானெனவுள்புக்கானரோ.

அலர்க்கிதிர - எழுகின்ற ஞாயிறு. கரும்பினை - கரியபிள்ளை. இவன் வடக்குநோக்கிச் செல்கின்றபொழுது மேற்கிருந்தகொடி ஞாயிற்றின்மேற் செல்லவே கொடிவலமாம்.

இ - ள். கொடிவலம்பெற்று உலகளந்தானென்னும்படி நகரினுள் புக்கவன், தன்னைப் பின்பு அரசன்பரிவாரத்தார்பலரும் மணிக் குடத்தின் மண்ணுரோலே ஆட்டிப் பரவும்படி புக்கானென்க.

அது, “மழுகளிற்றெருத்திற்றந்த மணிக்குட மண்ணுநீரா, லழகனைமண் ணுப்பெய்தாங்கு” (பது. ௧௮௦.) என்பதனுணர்ச. இந் நிமித்தத்தின் பயன் அது. இனி நாட்டிற்கும் ஊரிற்கும் நிமித்தமென்றுவைத்து இரண்டு நிமித்தமென்பாருமுள். (௮௭)

வேறு.

1253. சந்தனக்காவுகுழிந் துசண்பகமலர்ந்தசோலை
வந்துவிழ்மாலேநாற்றிமணியரங்கணிந் துவானத்
திந்திரகுமரன்போலவிதைமகனிநுந் துகாண
வந்தரமகளிரன்னூர்நாடகமியற்றுகின்றார்.

இ - ள். அவன்சென்றவளவிலே, மகளிரன்னூர் பலருங்கூடி, காவைச் சூழ்ந்து சண்பகமலர்ந்த சோலையில் அரங்கை நிலத்தேவந்துவீழும் மாலையை நாற்றி அணிந்து குமரன்போலே இதைமகனிநுந் துகாண, நாடகத்தை நடத் தாநின்றாரென்க. (௮௮)

1254. குழலெடுத்தியாத் தாமட்டார்கோதையின்பொலிந்துமின்னு
மழலவீர்செம்பொற்பட்டங்குண்டலமாரந்தாங்கி
நிழலவிரல்கும்காசுசிலம்பொடுசிலம்பநீடோ
ளழகிகூத்தாடுகின்றாளரங்கின்மேலரம்பையன்னார்.

இ - ள். அரம்பையையொப்பாளாடிய அழகி, குழலை எடுத்துக்கட்டி மாலையாலேபொலிவுபெற்றுப் பின்பு பட்டமுதலியவற்றைத் தாங்கிக் காசு சிலம்போடேசிலம்ப அரங்கின்மேலே கூத்தாடாநின்றாளென்க.

“வாடிய வண்டளி ரன்ன மேனி, யாடியன் மகளி ரமைதி கூறி, னெறியி னீங்கிய நெடிய ரல்லோர், குறியிற் குறைந்த குறிய ரல்லோர், பாற்பட லில்லாப் பருமை யில்லோர்” என்னும் சூத்திரத்திற்கூறிய நிலைக ளுடனே ஆசிரியனிட்டவழகு கிடத்தலின், அழகியென்றார். (௮௯)

1255. தண்ணுமைமுழுவம்வினைகுழலொடுகுயிலத்தண்பூங்
கண்ணொடுருவங்கைகால்கலையல்குணுசுப்புக்காம
ரொண்ணுதல்கொண்டவாடற்றோட்டிமையுருவநோக்கி
வெண்ணெய்தீயுற்றவண்ணமாடவர்மெலிகின்றாரே.

இ - ள். அங்ஙனமாடுகின்ற ஒண்ணுதலையுடையாள், தண்ணுமைமுத லியன வாசியாநிற்கக் கண்முதலியவற்றிற்கொண்ட கூத்தினது ஒற்றமை வடிவைநோக்கி ஆடவர் வெண்ணெய் தீயுற்றற்போலே மெலியாநின்ற ரென்க. (௯௦)

1256. பாடலொடியைந்தவாடல்பண்ணமைகருவிமூன்றுங்
கூடுபுசிவணிகின்றகுழைந்திழைந்தமிர்தழற
வோடரிநெடுங்கணம்பாலுளங்கிழிந்துருவவெய்யா
வீடமைபசும்பொற்சார்தமிலயமாவாடுகின்றார்.

இ - ள். அவன் பின்னும் பாட்டோடே பொருந்திய கூத்தும் வாச்சிய முமாகிய இம்மூன்றுங் கூடிப் பொருந்தின்று மெல்கிக் கலந்து இனிமைமிக்கக் கண்ணுலெய்து இதிலமைந்த சாந்தமழிய ஆடாநின்றாளென்க.

சாந்தம், அவன்பெயராக்கி, அதற்கேற்பவமுணாப்ப. (௧௧)

1257. வாணுதற்பட்டமின்னவார்குழைதிருவில்வீசப்
பூண்முலைப்பிறழப்பொற்றோடிவயினுடங்கவொல்கி
மாணிழைவளைக்கைதம்மால்வட்டணைபோக்குகின்றான்
காண்வருகுவளைக்கண்ணாற்காளைமேனோக்கினோ.

இ - ள். மாணிழை, பட்டம் மின்னக் குழை வீசப் பூண் முலையிலே பிறழத் தோடு றுடங்க ஒல்கிக் கையாலே வட்டணைபோக்குகின்றவன் கண்ணாலே காளைமேலே பார்த்தாளென்க.

கைவட்டணையாவன : அபவேட்டிதம், உபவேட்டிதம், வியாவர்த்திதம், பரிவர்த்திதம். இவை பிறைக்கையாம். “தற்சனி முதலாப் பிடித்த லகம் வரி, னத்தொழிலாகு மபவேட் டிதமே.”, “தற்சனி முதலா விடுத்தல் புறம் வர, வுய்த்த லாகு முபவேட் டிதமே.”, “கனிட்ட முதலாப் பிடித்த லகம் வர, விடுத்த லாகும் வியாவர்த் திதமே.”, “கனிட்ட முதலா விடுத்தல் புறம் வரப், படுத்த லாகும் பரிவர்த் திதமே.”, “ஆன்ற வபவேட் டிதமுப வேட் டிதந், தோன்றும் வியாவர்த் திதத்தோடு - மூன்றும், பரிவர்த் திதமு மெனப்பகரந்தா ரித்தை, யுரிமைப் பிறைக்கையா லார்”. (௧௨)

1258. நோக்கினுணெடுங்கணென்னுங்குடங்கையானெண்டுகொண்டி
வாக்கமையுருவின்மிக்கான்வனப்பினைப்பருகவிப்பா
லாக்கியவிலயநீங்கிற்றணங்குணெடுங்கிண்பிங்கி
வீக்குவார்முலையினெற்றிவெண்முத்தஞ்சொரிந்தவன்றே.

இ - ள். பார்த்தவன், கண்ணென்னும் குடங்கையாலே முகந்துகொண்டி கவிகளாற் புகழ்தலாகா வடிவின்மிக்கானழகைப் பருகுதலாலே, இவ்விடத் துக் கண்முதலியவற்றாலாக்கிய தாளவறுதிகள் நீங்கின. பின்பு இமையாமை நோக்கினின்றதனற் கரித்து அவள்கண்கள் சிறு துவலையைவீசி முலைத்தலையிலே நீரைச் சொரிந்தனவென்க.

இது, பெருமைபற்றிய மருட்கையென்னும் மெய்ப்பாடு ; கண்கரித்து நீர்வீழ்தலின், அழகையென்னும் மெய்ப்பாடாகாது. (௧௩)

1259. செருக்கயனெடுங்கணுளத்திருமகன்காண்டலஞ்சி
நெருக்கித்தன்முலையின்மின்னுநிழன்மணிவடத்தைமாதர்
பொருக்குறூல்பரிந்துசுந்தாப்புவெலாங்கரிந்துவாடத்
தரிக்கிலாள்காமச்செந்தீத்தலைக்கொளச்சாம்பினோ.

பொருக்கு - பொருவுக்கு ; நிலக்குப்போல. அந்நூலெனச் சுட்டுக.

இ - ள். பொருகின்ற கயல்போலும் கண்ணாள், தன்கண்ணீரை உலோக பாலன் காண்டற்கஞ்சி அதற்கொப்புக்கு முத்துகூடத்தைத் தன்முலையினாலே

நெருக்கி அந்துலை அறுத்துச்சிந்தி அம்மாதர் பூவெல்லாம் வாடும்படி காமத் தத் தலைக்கொள்ளுதலாலே தரிக்கிலாளாய்க் கெட்டாளென்க. (௯௪)

1260. கன்னிமைகனிந்துமுற்றிக்காமுறக்கமமுங்காமத் தின்னறுங்கனியைத்துய்ப்பானேந்தலேபிறர்களில்லை [ன்ன பொன்னினுடையுங்கற்பென்றுலாத்தவர்பொய்யைச்சொ ரின்னிசையிவற்கலாலென்னெஞ்சிடமில்லையென்றாள்.

இ - ள். இவற்கல்லது என்னெஞ்சு இடமில்லையாயிருந்தது; ஆதலிற் கன்னித்தன்மையோடே முற்றிக்கனிந்து கமழும் காமமாகியபழத்தை நுகர் வான்இவனே; வேறு இதற்குரியாரில்லை, இத்தன்மை கூறாதே, பரத்தை யர்க்குக் கற்புப் பொருளான் உடையுமென்று கூறினவர் பொய்கூறினாரெ ன்றுகருதினாளென்க. (௯௫)

1261. கருஞ்சிறைப்பறவைபூர்திக்காமருகானைதான்கொ லிருஞ்சுறவுயர்த்ததோன்றலேத்தருங்குரிசிறுன்கொ லரும்பெறற்குமரனென்றாங்கறிவயர்வுற்றுநின்ற முருந்திழையணங்குமென்றோட்டேசிகப்பாவையன்னாள்.

இ - ள். தேசிகப்பாவை, அத்தன்மையானவர், குமரன், மயிலுர்தி யையுடைய முருகனோ! சுறவையுயர்த்த விளக்கத்தையுடைய காமன்ற னோ! என்று அறிவுவருத்தமுற்று நின்றாளென்க.

தேசிகப்பாவை, அவள்பெயர். அத்தன்மையாளென்றது, அவள்கல்வி முதலியவற்றைச்சுட்டிற்று. பாவையொப்பாள் பாடமாயின், உவமைகூறி யது; இவட்குப் பெயராகாமையுணர்க. (௯௬)

1262 பொருளெங்கிடந்த நாட்கண்புடைபெயர்ந்திமைத்தல்செல் தியாதிவன்சண்டதென்றாங்கரசனுமமர்ந்துநோக்கி [லா மீதுவண்டரற்றுங்கண்ணிவிடலையைத்தானுங்கண்டான் காதலிற்களித்ததுள்ளங்கானையைக்கொணர்மினென்றாள்.

இ - ள். இவர்கண் புடைபெயர்ந்து இமைக்கின்றதில்லை; கண்டவுரு வம் யாதென்று அவ்விடத்தே அரசனும் பொருந்திப்பார்த்துத் தானும் அவ் விடலையைக்கண்டான்; அப்பொழுதே அவன்மேல் விருப்பத்தாலே நெஞ்சு களித்தது; அதனாலே கானையை இங்ஙனங் கொண்டுவாருங்கோளென்ற னென்க. (௯௭)

வேறு.

1263. கைவளர்கரும்புடைக்கடவுளாமெனி னெய்கணைசிலையினோடிவன்கணில்லையான் மெய்வகையியக்கருள்வேந்தனாகுமென் றையமுற்றெவர்களுமமர்ந்துநோக்கினார்.

கை - ஒழுக்கம்.

இ - ள். இவ்வாழ்க்கைவளர்த்தற்குக் காரணமான கரும்பையுடைய காமனாமென்று கருதின், கணையும் வில்லும் இவனிடத்தின்மையின், இவன் அவனல்லன்; வடிவின்வகையைப் பார்த்தால் இயக்கருள் வேந்தனாமென்று ஐயப்பட்டு எல்லோரும் அப்பொழுது பொருந்திப்பார்த்தாரென்க. (க௮)
வேறு.

1264. மந்திரமறந்துவிழ்ந்துமானிலத்தியங்குகின்ற
வந்தரகுமரனென்றாங்கியாவருமமர்ந்துநோக்கி
யிந்திரதிருவற்குய்த்தார்க்கிறைவனுமெதிர்கொண்டோம்பி
மைந்தனைமகிழ்வகூறிமைத்துனத்தோழனென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனம் ஐயமுற்றுப் பின்னும், மந்திரத்தை மறத்தலாலே மாநிலத்தேவிழ்ந்து இயங்குகின்ற குமரனென்று யாவரும் அவ்விடத்தே பொருந்திப்பார்த்து இந்நிரன்றிருப்போன்ற திருவையுடையவன்கண்ணே செலுத்தினார்க்கு அவனும் எதிர்கொண்டு பேணி அவனை மகிழ்வனவற்றைக் கூறி, நீ எனக்கு வினையாடும் முறைமையையுடைய தோழனென்றானென்க. அந்தரகுமரன்-தேவரில் ஒருசாதி. இளவரசாதலின், இறைவனென்றார்.

1265. போதவிழ்தெரியலானும்பூங்கழற்காலினானுங்
காதலினொருவராக்கக்கலந்துடனிருந்தபோழ்தி
னூதுவண்டிடுத்தமாலையுணர்வுபெற்றிலயந்தாங்கிப்
போதுகண்டனையவாட்கட்புருவத்தாற்கலக்குகின்றான்.

வண்டிடுத்தமலை - வண்டுகூழ்ந்த தேசிகப்பாவை.

இ - ள். உலோகபாலனும் சீவகனும் காதலால் இருவருமொருவராக இருந்தவனவிலே, அவன் இனிப் பெற்றேமென்று உணர்ச்சிபெற்று, நீங்கின இலயத்தைத் தப்பாமற்றாங்கி, கண்ணனும் புருவத்தாலும் கலக்காநின்றனென்க. (க௯)

1266. க. தேனுக்குக்கின்றகண்ணித்திருமகளாடவிப்பா
லானுக்குக்கின்றவைவேலொருமகனுருமிற்றோன்றி
வானுக்குக்கின்றமீன்போன்மணிபரந்திமைக்குமாற்பிற்
கானுக்குக்கின்றபைந்தார்க்காவலற்றொழுதுசொன்னான்.

இதுமுதலாக, “பதுமை” (புது. ௧௦௮) என்னுங்கவியளவும் ஒரு தொடர்.

உருமிற்சொன்னானென்க பாம்புகடித்ததென்றலின், உருமு உவமையாயிற்று.

1267. உ. கொய்தகைப்பொதியிற்சோலைக்குழவியமுல்லைமௌவல்
செய்யசந்திமயச்சாரற்கருப்புரக்கன்றுதீம்பூக்
கைதருமணியிற்றெண்ணீர்மதுக்கலந்தாட்டிமலை
பெய்தொளிமறைத்துநங்கைபிறையெனவளர்க்கின்றாளே.

கன்றென்பதனை எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்றுக். குழுவிய, அ, அசை.
“பிள்ளை குழவி கன்றே போத்தெனக், கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்
கே.” (தொல். பொரு. மர. உச.) இரண்டு மலையினும் இவனானை அறிவித்
தற்குக் கூறினர். பிறை - சந்திரன்.

1268. ந.பவமுங்கொள்கோநொட்டிப்பைம்பொனுவேலிகோலித்
தவழுகதிர்முத்தம்பாய்த்தித்தன் கையாற்றீண்டிநன்னுட்
புகழ்க்கொடிநங்கைதன்போப்பொறித்தோர்கன்னிமுல்லை
யகழ்கடற்றூணைவேந்தேயணியெயிற்றின் ததன்றே.

1269. ச. வம்பலர்கோதைசிந்தமயிலெனவொருத்தியோடிக்
கொம்பலர்நங்கைபூத்தாள் பொலிகெனக்குணிந்தவிந்தி
ழம்பலர்கண்ணியாரநிதியைறந்தோகைபோக்கிக்
கம்பலம்போர்த்தபோலுங்கடிமலர்க்காவுபுக்காள்.

1270. டு.நறவிரிசோலையாடிநாண்மலர்க்குரவம்பாவை
நிறையப்பூத்தணிந்துவண்டிந்தேன்களுநிழன்றுபாட
விறைவனைத்தோளிமற்றென்றேழிழியீதென்றுசேர்ந்து
பெறலரும்பாவைகொள்வாள்பெரியதோணிட்டினுளே.

அணிந்து, அணிய. நிழன்று - நிழல்செய்து; “வரோர்க்கு நிழன்ற
கோலினை” (சிறுபா. உ௩௩.) என்றார் பிறரும்.

1271. சு.நங்கைதன்முகத்தைநோக்கிநகைமதியிதுவென்றெண்ணி
யங்குறையரவுதிண்டியெளவையோவென்றுபோகக்
கொங்கலர்கோதைநங்கையடி.கனோவென்றுகொம்போர்
செங்கயற்கண்ணிதோழிநிரும்பகட்சென்றுசேர்ந்தாள்.

நகைமதியெனவே மறுவின்மையுணர்த்திற்று. குறையரவு, வினைத்
தொகை; காலம் கீட்டித்தாற் பாம்பு குறைந்து ஒரு கோழிப்பறவைநீளம்
பறந்துசெல்லுமென்றுகூறி, அதனைக் குக்குடசர்ப்பமென்ப. அது, “அரி
குரற் கோழிநாமத் தரவிவட் கடித்த தாக” (கனக. ககக.) என்றதனானு
முணர்க. தடுத்தனைவெட்டுதல் பாம்பிற்கியல்பாதலின், முகத்தை நோக்
கின்பாம்பு அணுகின கையிலே தீண்டிற்றென்றுணர்க. நங்கையடிகள் - பது
மைதாய். ஏர் - ஒக்கும்.

1272. எ. அடிகளுக்கிறைஞ்சியையனடிகளைத்தொழுதுநங்கை
யடிகளைப்புல்லியாரத்தழுவிக்கொண்டெளவைமாராக்
கொடியனாயென்னைநாளுநிளையெனத்தழுவிக்கொண்டு
மிடைமின்னினிலத்தைச்சேர்ந்தாள்வேந்தமற்றருளினான். ௧௫

அடிகளுக்கு, உருபுமயக்கம். இங்ஙனம் தான் நிகழ்த்தப்பெறுமையின்,
தனக்காக நிகழ்த்தென்றனாயிற்று.

1273. அ.பதுமையைப்பாம்புதீண்டிற்றென்றலும்பையுளைய்திக்
கொதினுணைவேலினாயிங்கிருக்கெனக்குரிசிலேகிக்
கதுமெனச்சென்றுநோக்கிக்காய்சினங்கடித்தற்கொத்த
மதிமிசூத்தவலநீக்குமந்திரம்பலவுஞ்செய்தான்.

எகி, ஏக.

இ - ள். இங்ஙனம் தேசிகப்பாவை ஆடாநிற்க, இப்பால், வேலினை
யுடைய ஒருமகன்ரோன்றி மார்பிணையும் தாரிணையுமுடைய உலோகபால
னைத்தொழுது பதுமையைப் பாம்புதீண்டிற்றென்று உருமிற்சொன்னான் ;
சொன்னவளவிலே உலோகபாலன் வருத்தமுற்றுச் சீவகனைநோக்கி, வேலி
னாய் ! நீ இவ்விடத்தே யிருக்கவென்றுகூறி, அவ்விடத்தினின்றும் போகாநிற்
கின்றவளவிலே, பாம்புகடித்தவாறு என்னையென்று வினாவினாற்கு வேந்தே !
நங்கை பொதியிற்சோலையிற் குழுவியாகிய மூலையினையும் மௌவலினையும்
சந்தனத்தையும் இமயச்சாரற் கருப்பூரத்தையும் தீம்பூவையும் சந்திரகாந்
தக்கல்லினின்றூத்தோற்றின நீரைத் தேனைக்கலந்துட்டி மாலையை மூட்டா
கப்பெய்து வெயிலைமறைத்துப் பிறையெனவளர்க்கின்றவள், அவற்றிலே
விசேடித்துப் பவளத்தைக் கொள்கொம்பாகநாட்டிப் பொன்னாலே வேலி
கோலி முத்தை மணலாகப்பரப்பித் தன்கையாலேதீண்டி நல்லநாளிலே
திலோத்தமைதன் பெயரிட்டு வளர்த்ததொரு கன்னியாகியமூலை எயிறு
போலே அரும்பிற்று ; அதனைக்கண்டு ஒருத்தி கோதைசுந்தவோடிக் கொம்
பே ! நங்கை அலர்பூத்தாள் ; பொலிகவென்றாளாக, அம்பைத் தோற்றுவிக்
கின்றகண்ணி, நிதியை எல்லாரும் ஆரும்படி சாற்றிக்கொடுத்து, இவ்வுவகை
யைப் பலர்க்கும் சொல்லப்போகவிட்டுக் காவிலேசென்றாள் ; அவள்சென்று
சோலையிலேவினையாடிக் குரவம் பாவையை வண்டும் தேன்களும் நிழன்று
பாடும்படி நிறையப்பூத்தணிய, அதனைக்கண்டு இஃது என்றோழியென்று
சேர்ந்து அதனைக்கொய்தற்குத் தோனைநீட்டினாள். நீட்டினவளவிலே அழ
கிய குறைந்த அரவம் அவள்முகத்தைப்பார்த்து நாம் தீண்டுதற்குரிய மறுச்
சேர்மதியன்றி இது நகையினையுடையதோர் மதியாயிருந்தது ; நாம் தீண்டத்
தகாதென்றெண்ணி அந்தக்கையிலே தீண்டுதலாலே அம்மேயோவென்ன
மீன்டாளாக, அவள்தோழி, கோதாய் ! திலோத்தமையார் வந்தாரோவென்று
வினவிச்சென்று அவனைச்சேர்ந்தாள் ; சேர்ந்தவனைநோக்கிக் கொடியுறைய் !
தனபதியைவணங்கி உலோகபாலனடிகளைத்தொழுது திலோத்தமையாரைப்
புல்லி ஒழிந்த தாய்மாரைத்தழுவிக்கொண்டு நாளும் என்னை நினையெனக்
கூறி மின்னையிடைந்ததோர் மின்போற்றமுவிக்கொண்டு பின்பு நிலத்தே
வீழ்ந்தாள் ; வேந்தனே ! இத்தனைத் திருவுள்ளம்பற்றென்று சொன்னான் ;
அதுகேட்டிக் கடுகச்சென்று பார்த்து விடத்தின்வேகத்தைப்போக்குதற்குப்
பொருந்தின மந்திரத்தைத் தன்மதியாலே மிகுத்துக்கூறி இவ்வவஸத்தைத்
தீர்த்தற்குரிய பலமருந்துகளையும் செய்தானென்க.

இங்ஙனம் மாட்டுறுப்பாகக் கூறாது செவ்வனேகூறிற் பாம்புகடித்தமை
கடுக்கூற்றுகாமையுணர்க. (க0க - அ)

1274. வள்ளரூன்வல்லவெல்லாமாட்டினன்மற்றுமாங்க

ஊள்ளவரொன்றலாதசெயச்செயலூறுகோ
தள்ளிலைப்பூணிஞாக்காவியுண்டில்லையென்ன
வெள்ளெயிற்றரவுகான்றவேகமிக்கிட்டதன்றே.

ஊறு - விடத்திற்கு இடையூறாய் மந்திரமும் மருந்தும்.

இ - ள். உலோகபாலன் தான்வல்ல விஞ்சுகளெல்லாவற்றையும்
செலுத்தினான்; வேறும் அவ்விடத்துள்ளாரெல்லாரும் பலலூறுகளைபுஞ் செய்
யச்செய்ய, அவற்றைக் கேளாதே அவளுக்கு உயிர் உண்டு இல்லையென்னும்
படி அரவுகான்றநஞ்சு மிக்கதென்க. (க0க)

1275. பைங்கதிர்மதியமென்றுபகையடுவெகுளிநாக

நங்கையைச்செற்றதீங்குத்தீர்த்துநீர்கொண்மினும்
வங்கமாநிதியுநல்கிமகட்டருமணிசெய்மான்தே
ரெங்களுக்கிறைவனென்றாங்கிடிமுரசெருக்கினுனே.

இ - ள். மறுச்சேர்மதியாகிய பகையையடுகின்ற வெகுளியையுடைய
நாகம், இது நாம் தீண்டுமதன்றி மறுவில்லாததொரு மதியாயிருந்ததென்று
எண்ணுதலாலே, நங்கையைக் கையிலேகடித்தது; இவ்விடத்துத் தீர்த்தவர்
கட்டுத் தனபதி நாட்டையும் நிதியையுந் தந்து மகளைபுந்தருமாதலின், இத
னைத் தீர்த்து நீர் இவற்றைக்கொண்மினென்று உலோகபாலன் முரசறைவித்
தானென்க. (கக0)

1276. க. மண்டலிமற்றிதென்பாரிராசமாநாகமென்பார்

கொண்டதநாகமென்பார்குராவளிபித்தொடையிற் [சை
பிண்டித்துப்பெருகிறென்பார்பெருநவையறுக்கும்விஞ்
யெண்டவப்பலவுஞ்செய்தாழிமன்றுகேளாதிதென்பார்.

1277. உ. சிளையைந் துமவிதிதுமென்பார்தீற்றுதுஞ்சிருங்கியென்பார்

குரூபுனவிதிதுமென்பார்கொந்தழலுறுத்துமென்பா
ரிளாயெனவருந்தக்கவ்வியென்புறக்கடித்ததென்பா
ருராயன்மினுதிரநீங்கிற்றுய்யலணங்கையென்பார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மற்று, வினைமாற்று. இது சீதமண்டலியென்பார்; இது கருவழலை
யென்பார்; கடித்தது நாகமென்பார்; வளியும் பித்தும் ஐயிற்காட்டில்
திரண்டுபெருகின; இனி உயிர்மீளாதென்பார்; இவ்விஞ்சை பெரியநவை
யறுக்குமென்றுகருதி எண்ணிறக்கப் பலவுஞ்செய்தேம்; அவற்றை இது
கேட்டதில்லையென்பாரென்க. என்று - ஏற்றுக்கொண்டென்றுமாம். இரா
சமாமந்தமும் பாடம்.

உ. சினாயைந்து - கையிரண்டும் காலிரண்டும் நெற்றியுமாக ஐந்து. தீற்றுதல் - பூசுதல்; சிருங்கி - ஒருமருந்து; சுக்குமாம். சிங்கி, பாடமாயிற் கற்கடகசின்கியென்க. புனலிலிகின்றது, உயிருண்மையறிதற்கும் நஞ்சு நீங்குதற்கும். அழலுறுத்தல், உயிருண்மையறிதற்கு.

இ - ள். தீர்க்கவந்தவர்கள், என்பார் என்பாராயினாரென்க. (ககக - ௨)

1278. கையொடுகண்டங்கோப்பார்களைசுடருறுப்பின்வைப்பார்
தெய்வதம்பரவியெல்லாத்திசைதொறுந்தொழுதுநிற்பா
ருய்வகையின்றியின்னையுலகுடன்கவிழுமென்பார்
மையலங்கோயின்மாக்கண்மடைதிறந்திட்டதொத்தார்.

இ - ள். கையையும் கண்டத்தையும் உழல்கோப்பார்; மருமங்களிலே விளக்கையெரிப்பார்; தொழுதுநிற்பார்; இதுகாரணத்தான் அரசன் இறந்து படிந், உலகு இன்னேகவிழுமென்பாராய் மாக்கள், ஆரவாரத்தாலே, மடை திறந்த தன்மையையொத்தாரென்க.

மக்கட்குரியமனனின்றி அறிவுகெட்டமையின், ஐயறிவுடையாரென்று மாக்களென்றார். (கக௩)

1279. வெந்தெரிசெம்பொற்பூவும்விளங்குபொன்னூலும்பெற்றார்
மந்திரமறையும்வல்லாரெழாயிரம்முறில்வாய்மை
யந்தரத்ததுவைவைப்பாரந்தணரங்கைகொட்டிப்
பைந்தொடிப்பாவையின்னேபரிவொழிந்தெழுகவென்பார்.

இ - ள். பொன்னுலே பூவும் னூலும்பெற்றார், மந்திரமும் மறையும்வல் லார், மறுவில்லாத மந்திரத்தாலே விசும்பிலே புடைவையைநிறுத்துவாராகிய அந்தணர் எழாயிரம்பேர், கையைத்தட்டி, பாவை இப்பொழுதே வருத் தந்தீர்ந்து எழுவாளாகவென்பாரென்க. (கக௪)

1280. பாம்பெழப்பாம்புகொண்டாற்பகவற்குமரிதுதீர்த்த
தேம்பிழிகோதைக்கின்றுபிறந்தநாடெளிமினென்று
காம்பழிபிச்சமாகக்கணியெடுத்தாறாப்பக்கல்லென்
றாம்பழிஞாத்திற்கண்ணீர்துகணிலத்திழிந்ததன்மே.

இ - ள். பாம்பு உதிக்கின்றவளவிலே பாம்புநீண்டினால் இறைவற்கும் தீர்த்தலரிது; ஈண்டுக் கோதைக்குப் பாம்பெழப் பாம்புகொண்டது இன்று; பாம்பு தீண்டுகின்ற காலத்துப் பிறந்தநாளாயின்று; உதயாரூடக்கவிப்புக் களிற் கவிப்பாகத் தெளியுங்கோளென்று கணி நூலையெடுத்துக் கூறக்கேட் டிக் கையாறுநீங்கி அழுதாரென்க.

பாம்பு - இராகு. இன்றென்பது, மறைப்பொருளுணர்த்திய வினைக் குறிப்பு. காம்பழிபிச்சம், கவிப்பிற்கு வெளிப்படை. ஞாயிற்றின்விமானம் பீலியாற்செய்யப்படுதலின், அதனைப் பீலியாற்செய்யப்படும் பிச்சமென்றார். எனவே, ஞாயிறு நடுவே கவிப்பாகின்றதென்றவாறாயிற்று. இதனால்

பயன் : அக்காலத்திற்றெய்வம் மாயோனாதலின், அவன் கருடனுடனே உலகைப்பார்க்கின்றமையின், அக்கருடன்பார்வையால் நஞ்சுநீங்குதலாம். (1)

1281. நங்கைக்கின் றிதத்தலில்லைரபதிநீயுங்கேண்மோ
கொங்கலர்கோங்கினெற்றிக்குவிமுகிழ்முகட்டினங்கட்
டங்குதேனரவயாழிற்றூனிநுந்தார்தைபாடி
மிங்குநம்மிடடைத்தீர்ப்பானினையவனுளன்மற்றென்றான்.

யாழ் - மிதுனராசி. மற்று, அசை.

இ - ள். மிதுனராசியிலே தேனரவந்தங்கும் கொங்கு அலர் கோங்கி
னெற்றியில் அரும்பின்மலையிடத்தே ஆந்தைதான் இருந்தபாடும் ; இதனை,
நரபதி ! நீயும் கேட்பாயாக ; இதனாலே நம்மிடடைத்தீர்ப்பான் ஓரினையவன்
இங்குளன் ; இன்று நங்கைக்கு இறத்தலில்லையென்றானென்க. (ககசு)

1282. பன்மணிக்கடகஞ்சிர்தப்பருப்புடைப்பவளத் தூண்மேன்
மன்னவன்சிறுவன்வண்கைபுடைத் துமாழார் துசொன்னு
னின்னுமொன்றுண்டு சூழ்ச்சியென்னொடங்கிருந்தநம்பி
தன்னைக் கூய்க்கொணர்மினென்றான் றர வந்தாங்கவனுங்கண்டான்.

இ - ள். தனபதிதன்மகன் உலோகபாலன், கடகம்சீர்தும்படி தூண்
மேலே கையைப்புடைத்து மயங்கி ஒருவார்த்தைகூறினான் ; இன்னும் ஒரு
சூழ்ச்சியுண்டு ; ஏன்னோடு அங்கிருந்தஇனையவனை அழைத்துக்கொண்டு வாரு
மினென்றுகூறினான் ; அவர்களும் கொண்டுவர, அவ்விடத்தேவந்து அவனும்
இந்நிலையைக்கண்டானென்க. (ககசு)

1283. பறவைமாநாகம்வீழ்ந்தபலவுடன்பதைப்போன்றுஞ்
சிறகுறப்பரப்பிமஞ்ஞைசெருக்குபுகிடந்தபோன்றுங்
கறவைகன்றிழ்ந்தபோன்றுங்கிடந்தழுகின்றகண்ணா
ரிறைவனையவனாரோக்கியென்கொடி துற்றதென்றான்.

பறவைமாநாகம் - குக்குடசர்ப்பம் ; ஈண்டுப் பெண்பாலாகிய கூனும்
குறளும் உவமேயப்பொருள். மயில் தோழியர்க்கும், கறவை செவிலியர்க்கு
புவமை.

இ - ள். அங்ஙனங்கண்டவன், நாகங்கள் பதைப்பனபோன்றும், மயி
ல்கள் மயங்கிக்கிடந்தனபோன்றும், கறவை கன்றிழந்தனபோன்றும் அழ
கின்ற கண்ணாராகிய வனையவனாரோக்கி, என்னே ! இவருற்றது கொடிதா
யிருந்ததென்றானென்க. (ககஅ)

1284. ஊறுகொள்சின்கம்போலவுயக்கமோடிருந்தநம்பி
கூறினன்கொற்றவேந்தன்கொழுநிதிரிலத் துமற்றுன்
வீறுயர்புகழைவித்திக்கேண்மையைவினைத்தியின்னே
நாறுபூங்கொம்பனானோர்க்கெனநம்பிசொன்னான்.

இ - ள். அதுகேட்டு, வருத்தத்தோடிருந்த உலோகபாலன், சீவகனைப் பார்த்து, நீ வேந்தனாகியநிலத்தே புகழைவித்தி உறவை வினைக்கவல்லையுந்; லின், கொம்பனான இன்னே நோக்கெனக்கூறினான்; அதுகேட்டசீவகனும் ஒருவார்த்தைசொன்னானென்க.

வினைத்தி, படுத்தலோசையாக்குக.

(௧௧௬)

1285. புற்றிடைவெகுளிநாகம்போக்கறக்கொண்டதேனு
மற்றிடைபூறுசெய்வான்வானவர்வலித்ததேனும் [ன்
பொற்றொடிக்கிறத்தலில்லைபுலம்புகொண்டமேற்கவென்றா
கற்றடிப்படுத்தவிஞ்சைக்காமருகாமனன்னான்.

இ - ள். விஞ்சையையுடைய அந்தச்சீவகன், நாகம் மீட்சியில்லையாம் படி கடித்ததாயினும், வேறு இடையூறுசெய்தற்குத் தேவர்கூழ்ந்தநிலையாயினும், இவட்கு இறந்துபாடினலை; நீ அழாதேகொள்ளென்று கூறினானென்க.

காமனன்னானென்றது, இவற்கோர்பெயர்.

(௧௨௦)

1286. பொழிந்துநஞ்சுருத்தலச்சமிரைபெருவெகுளிபோகம்
கழிந்துமீதாடல்காலம்பிழைப்பெனவெட்டினாகும்
பிழிந்துயிருண்ணுந்தட்டமதட்டமாம்பிளிற்றினும்ப
ரொழிந்தெயிறானஞ்செய்யுங்கோளெனமற்றுஞ்சொன்னான்.

உருத்தல் - தன்னுற்பொறுத்தலருமையின், ஒன்றினைக்கொளவி நஞ்சைக் கான்று உருத்தல். இரை - இரையென்றுகருதுதல். போகம் - இழைதல். கழிந்துமீதாடல் - மனக்களிகூர்ந்துநின்றதெல். பிழைப்பு - பிறர் தனக்குச்செய்தபிழையைக் கருதுதல். இவையெட்டும் அதன்குணம். தட்டம் - டிண்டா; இது மேல்வாய்ப்பல். அதட்டம் - ஸ்ரெயாடிண்டா; இது கீழ்வாய்ப்பல். பிளிற்றல் - பிளிற்றல். உம்பர் - மேல். கொள்ளுதல், கோளெனவிசாரம். காலமொழிந்தவேழம் அகாலமாம்.

இ - ள். உருத்தன்முதலிய எட்டுக்காரணத்தாலே கடித்தலுளதாம்; அங்நனங்கடித்தால் எயிறுகளுக்குமேலாம் தட்டம் அதட்டமென்கின்ற எயிறுகளிலுண்டானநஞ்சைக் கடித்தவாயிலேகாலுமாயிற் பிழிந்து உயிருண்ணும்; அவற்றையொழிந்த எயிறுகளிலுண்டானநஞ்சைக் கடித்தவாயிலே காலுமாயின், வருத்தஞ்செய்யுமென்று கூறிப் பின்னும் அதனிலக்கணங்களிலே சிலகூறினானென்க.

(௧௨௧)

1287. அந்தணனுறுமான்பாலவியிணையலர்ந்தகாலை
நந்தியாவட்டநாறுநகைமுடியரசனாயிற்
மந்திபாமுரைப்பிற்றாழைத்தட்டமலர்வணிகனாகும்
பந்தியர்ப்பழுப்புநாற்றிருத்திரன்பாலதென்றான்.

இ - ன். *சித்தராருடமென்னும் நூலினைக் கொண்டுவந்துகூறின், ஆன் பாலவியினை நாறுமாயின், அஃது அந்தணன்பாலதாம்; அலர்ந்தகாலத்தில் நந்தியாவட்டத்தை நாறுமாயின், அஃது அரசன் பாலதாம்; தாழைமலர் காறுமாயின், அது வணிகன்பாலதாம்; மற்றொன்றுங்கூடாத அரிதாரம்நாறு மாயின், அது சூத்திரன் பாலதாமென்று கூறினானென்க. (௧௨௨)

1288. கன்னியைக்கடித்தநாகங்கள்னியேகன்னினோக்க
மன்னதேயரசர்சாதிமூன்மெயிறமூந்தியாழ்ந்த [தான்
கொன்னுமாநாகங்கொண்டாற்கொப்புளாம்விரலிற்றேய்த்
மன்னியதெண்மட்டாயின்மண்டலிப்பாலதென்றான்.

இ - ன். கடித்தவாயை விரலாற்றேய்த்தால், அது மாநாகங்கொண்ட தாயிற் கொப்புள் கொள்ளும்; தெண்மட்டுப்போல் நீர்பாயுமாயின், மண்ட லிப்பகுதியாம்; இது கொப்புள்கோடலின், இவனைக்கடித்தபாம்பு கன்னி யே; சாதி அரசர்சாதியே; தைத்தழுந்தினபல் யமனதியொழிந்த காளி, கா ளாத்கிரி, யமனென்னுமன்றுமே; உதயமும் கன்னியே; ஆதலின், இஃது அன்னதேயென்றானென்க.

சூக்குடசர்ப்பமாதலின், அதற்குக் கேடில்லையென்றுகருதி, 'கன்னியே' என்றான். 'அன்னதே' என்றது, தான் முன் இறத்தலில்லையென்றதனை.()

1289. குன்றிரண்டணையதோளான்கொழுமலர்க் குவளைப்போதங்
கொன்றிரண்டுருவமோதியுறக்கிடைமயிலனாடன்
சென்றிருண்டமைந்தகோலச்சிகழிகையழுத்திச்செல்வ
னின்றிரண்டுருவமோதிநேர்முகநோக்கினானே.

மலர், முதற்கு அடை. ஒன்றுமிரண்டுமென உம்மைத்தொகை. உரு, உருவமென ஈறுதிரிந்தது. உறக்கத்திடத்து மயில். முகம் - தியானம். இவன் ஐந்துருஷ்தினமையின், இவன்கூறியமந்திரம் பஞ்சமஸ்காரமாம்.

இ - ன். தோளான், குவளைப்போதை அங்கே மூன்றுருவோதித் தான் சென்று மயிலனாடன் முடியிலேயழுத்தி, அவன் பெயர்ந்துகின்று பின்னும் இரண்டுருவோதி முகத்தை நேரே நோக்கினானென்க. (௧௨௪)

1290. நெடுந்தகைகின்றுநோக்கநீள்கடற்பிறந்தகோலக்
கமிங்கதிர்க்கனலிகோப்பக்காரிருளுடைந்ததேபோ
லுடம்பிடைநஞ்சுநீங்கிற்றொண்டொடியுருவமார்ந்து
குடங்கையினெடியகண்ணாற்குமரன்மேனோக்கினானே.

இ - ன். அந்நெடுந்தகை, நின்று தியானித்து நோக்குதலின், கனலி யெதிர்க்க இருளுடைந்தாற்போலே உடம்பில் நஞ்சுநீங்கிற்று; அதுநீங்கின

பின்பு அவள்வடிவை அவன் கண்ணுல்துகராநிற்க, அவ்வொண்டொடி தன் கண்களாலே குமரன்மேலே நோக்கினுனென்க.

ஆர்ந்து, ஆர.

(௧௨௫)

1291. நோக்கினுணிறையுநாணுமாமையுங்கவினுநொய்திற்
போக்கினுள்வளையும்போர்த்தாள்பொன்னிறப்பசலைமூழ்கிற்
முக்கினுளநங்கனப்புத்தூணியையமருளாளு
தோக்கியமுருகன்வைவேலோரிரண்டனையகண்ணாள்.

முருகன் அமருள் அமையாது ஓக்கிய ஒருவேல் இரண்டானுலனைய கண்; “அஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச், செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா வீத்தது” (சீலப். மனை. ௫௧ - ௫௨.) என்றாற்பிறரும்.

இ - ள். அங்ஙனம்பார்த்த கண்ணாள், நிறைமுதலியவற்றையும் வளை யையும் முன்பு நோக்கிப் போந்தவள், ஈண்டு அவற்றை நொய்திற்போக்கி னாள்; போக்கினபின்பு, பசலையைப் போர்த்துக்கொண்டாள்; அப்பொழுது தன்னுள்ளே அம்பெலாமுழுக்கிற்று; முழுவினபின்பு அவ்வடிவாலே காமற்கு ஓர் அப்புத்தூணியை உண்டாக்கினுளென்க.

(௧௨௬)

வேறு.

1292. ஆட்சியைம்பொறியாளனுடம்பெனும்
பூட்சிரீள்கொடிப்புற்றினகத்துறை
வாட்கனோக்கெனும்வையெயிற்றாழல்
வேட்கைநாகத்தின்மீட்டுங்கொளப்பட்டாள்.

இ - ள். தாம் ஏவல்கொள்ளந் தொழிலையுடைய ஐம்பொறியை ஆளு தலையுடையானது உடம்பென்னும் புற்றிடத்தேயுறைகின்ற வேட்கையாகிய நாகத்தினது நோக்கென்னும் எயிற்றின் நஞ்சாலே, வாட்கண்ணினையுடை யாள் மீட்டும் கொள்ளப்பட்டாளென்க.

மேற்கோளாகிய கொடி வளரப்பட்டபுற்றென்க. வாட்கண், உவமத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; இது, பதுமைக்கு ஒரு பெயர். “நாட்ட மிரண்டு மறிவுடம் பதித்தற்குக், கூட்டி யுரைக்குங் குறிப் புரை யாகும்” (தொல். பொரு. கள. ௫.) என்றதனால், இருவரும் எதிர் நோக்கியவிடத்துக்கூட்டுங் குறிப்புணரிகழ்த்தும் இயற்கைப்புணர்ச்சி நிகழா மையின், அவட்குணிகழ்ந்த முன்னிற்கவியிற்கூறிய வருத்தத்திற்கு இவன் வேட்கைநோக்கமே காரணமென்று இக்கவியிற்கூறினார். இந்நோக்கமின் நேல் இவட்கு இது நிகழாதென்க; “பெருமையு முரனு மாடே மேன” (தொல். பொரு. கள. எ.) என்பதனான், இவற்கு வருத்தம் புலப்படா தாயிற்று.

(௧௨௭)

1293. மாழ்குவெய்துயிர்த்தாண்மடவாளெனத்
தோழிமார்களுந்தாயருந்தொக்குடன்

சூழியானையன்னுய்தொடினஞ்சறும்
வாழியென்றனர்வம்பலர்கோதையார்.

இ - ள். கோதையாராகிய தோழியரும்செவிலியரும், மடவாள் மயங்கி உயிர்த்தாள்; இனி, இது வேட்கையென்றேகருதிச் சேரத்திரண்டு, யானையன்னாய்! வாழ்வாயாக; நீதீண்டத்தீர்ப்பையாயின், நஞ்சறுமென்றாரென்க.

அன்னுன், “தொழிலிற் கூறு மானெ னிறுதி” யின்கூறாய் ஆயேற்றது; (தேரில். சொல். விளி. ௧௬.) (௧௨௮)

1294. கண்ணிற்காணினுங்கட்டுனாகேட்டினு
நண்ணித்தீண்டி னுநல்லுயிர்திருமுென்
றெண்ணியேந்திழைதன்னையுடம்பெலார்
தண்ணென்சாந்தம்வைத்தாலொப்பத்தைவந்தான்.

இ - ள். அதுகேட்டு, காதலித்தோரைக்காணினும் கேட்டினும் தீண்டினும், நல்லுயிர்திற்கும்; அது நமக்கும் ஒக்குமென்றெண்ணிச் சாந்தம்பூசினும் போலே குளிரும்படி ஏந்திழைத்தனை உடம்பெல்லாம் தைவந்தானென்க.()

1295. மற்றிமாதர்தன்வாட்டடங்கண்களா
ஹற்றநோக்கமுறாதொர்நோக்கினிற்
சுற்றிவள்ளலைச்சோர்வின்றியாதத்திட்டா
ளற்றமில்லமிர்தாகியவஞ்சொலான்.

இ - ள். அமிர்தமாகிய அஞ்சொலான், தன்கண்களாலே தான் அவற்கு அன்புற்ற நோக்கத்தைப் பிறர் அயிராததொருநோக்காலே வள்ளலைச்சுற்றித் தப்பாமற் கட்டினுளென்க.

மாதர் - காதல். அற்றமிலமிர்து - ஒருவன் கைப்படாவமிர்து, (௧௩௦) வேறு.

1296. க. விஞ்சையர்வீரனென்பார்விண்ணவர்குமரனென்பா
ரொஞ்சியவுயினா மீட்டானிவனலாலில்லையென்பார்
மஞ்சசூழிஞ்சிமுதுர்மாமுடிக்குரிசினுளை
நஞ்சசூழ்வேலினுற்கேநங்கையைக்கொடுக்குமென்பார்.

போனவுயினா மீட்டான் இவனல்லது வேறொருவனில்லை; இவ்வுரையுடைய தனபதி நாளை இவற்கே நங்கையைக்கொடுக்குமென்பாரென்க.

1297. உ. விளங்கொளிவிசும்பில்வெண்கோட் டிளம்பிறைசூழ்ந்தமி
ன்போல், வளங்கெழுவடத்தைச்சூழ்ந்துவான்பொணையுனைப்பச்
சேந்த, விளங்கதிர்முலைகடம்மாலிவனைமார்பெழுதிவைகிற், றுளங்
குபெண்பிறப்புந்தோழியினிதெனச்சொல்லிநிற்பார்.

விசும்பிலே இளையபிறையைச் சூழ்ந்த மின்போலே முத்துவடத்தைச் சூழ்ந்து பொன்னுணைசைதலாலே சிவந்த இளையமுலைகளாலே இவனை மார்

பையெழுதி வைகப்பெறின், நிலைநில்லாத பெண்பிறப்பும் நன்றென்று சொல்லிநிற்பாரென்க. இவனைமார்பெழுதிவைகின் இனிதென்றார், கொடி தென்றதனூல்.

1298. ஈ.அருந்தவஞ்செய்துவந்தவாயிழைமகளிர்யார்கொல்
பெருந்தகைமார்பிற்றுஞ்சிப்பெண்மையாற்பிணிக்ஞரீரார்
கருங்கனின்யாழுங்கண்டாங்காமனையென்றுசொல்லித்
திருந்தொளிமுறுவற்செவ்வாய்த்தீஞ்சொலார்மயங்கினாரே.
இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். தீஞ்சொலார், என்பார், என்பார், சொல்லிநிற்பாராய், யாமும் காமனைக் கண்ணலேகண்டேம்; இங்ஙனமன்றி, இவன்மார்பிலே தங்கப் பிணிக்ஞரீராராக அருந்தவஞ்செய்துவந்த மகளிர் யார்கொலென்றுசொல்லி மயங்கினாரென்க. (க௭௧ - ௭௨)

1299. பன்மலர்ப்படலைக்கண்ணிக் குமரனைப்பாவைநல்லார்
மன்னவன்பணியின்வாழ்த்திவாசநெய்ப்பூசினன்னீர்
துன்னினராட்டிச்செம்பொற்செப்பினுட்கிணுஞ்சார்து
மின்னறும்புகையும்பூவுங்கலத்தொடுமேந்தினாரே.

இ - ள். தனபதியேவலாலே, நல்லார், குமரனைத் துன்னினராய் நெய்ப்பூசினன்னீராலாட்டி வாழ்த்தித் துகில்முதலியவற்றையேந்தினாரென்க. ()

1300. ஏந்தியவேற்பத்தாங்கியெரிமணிக்கொட்டைநெற்றி
வாய்ந்தபொன்குயிற்றிச்செய்தமரவடி யூர்ந்துபோகி
யாய்ந்தநன்மாலேவேய்ந்தவரும்பெற்றகூடஞ்சேர்ந்தான்
பூந்தொடிமகளிர்போற்றிப்பொற்கலம்பரப்பினாரே.

இ - ள். அவர்களேந்தியவற்றைப் பொருந்த மெய்ப்படுத்தி மணிக் கொட்டையை நெற்றியிலேயழுத்திப் பொன்னாற்செய்த மரவடியைத்தொட்டுப்போய்க் கூடத்தைச்சேர்ந்தான்; அப்பொழுது மகளிர் கலத்தைப் பரப்பினாரென்க. (க௭௩)

1301. கன்னியர்காகரீராற்றாமரைகழீஇயதொப்பப்
பொன்னடிகழீஇயபின்பைப்புரிந்துவாய்நன்குபூசி
யின்மலர்த்தவிசினுச்சியிருந்தமிர்தினிதிற்கொண்டான்
மின்விநிந்திலங்குபைம்பூண்வேற்கணர்வேனிலானே.

இ - ள். கன்னியர் ரீராலே பொன்னடிகளைக் கழவினப்பின்பு, வேனிலான், விரும்பி வாய்ப்பூசித் தவிசின்மேலேயிருந்து அடிசிலை முற்பட இனிய வற்றோடேயுண்டானென்க.

“ரீராடிக் கால்கழவி வாய்ப்பூசி” (க௭) என்றும், “கைப்பன வெல்லாங் கடைதலை தித்திப்ப” (௨௬) என்றும், பூசாரக்கோவையிற்கூறினார். ()

1302. வாசநற்பொடியுநீருங்காட்டிடக்கொண்டுவாய்ப்பப்
பூசுறுத்தங்கைநீராமும்முறைகுடித்துமுக்காற்
காசறத்துடைத்தபின்மைக்கைவிரலுறுப்புத்தீட்டித்
தூசினுலங்கைநீவியிருந்தன்னேற்றமிக்கான்.

இ - ள். மிக்கவன், பொடியையும் நீரையும் அவர்கள் காட்டுதலின், அவற்றைக்கைக்கொண்டு பூசுந்தொழிலைமுடித்து அங்கையிற்கொண்டநீரை முக்காற்குடித்து வாயை முக்காற்றுடைத்து விரலைக் கண்முதலியவறுப்புக்க ளிலே திண்டிவித்துத் துடைத்திருந்தானென்க.

தூச - ஒலியல். “முக்காற் குடித்துத் துடைத்து முகத்துறுப், பொத்த வகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசல்” (ஆசா. ௨௮.) என்றார் பிறரும். (௧௩௭)

1303. சீர்கொளச்செய்தசெம்பொனடைப்பையுட்பாருசெல்ல
வார்கழற்குரிசில்கொண்டுகவுளடுத்திருந்தவாங்கட்
போர்கொள்வேன்மன்னனெல்லாக்கலைகளும்புகன்றுகேட்டு
நீர்கொண்மாக்கடலனாற்குநிகரில்லைநிலத்திலென்றான்.

இ - ள். பொன்னாற்செய்த அடைப்பையிற் பாக்கும்வெற்றிலையும் செல்ல, குரிசில், அதனைவாங்கிக்கொண்டு தின்றிருந்தவளவிலே, தனபதி, இவன்கலைகளையெல்லாம் விரும்பிக்கேட்டு, இவற்கு நிலத்தில் நிகரில்லையென் றானென்க. (௧௩௮)

வேறு.

1304. பரிதிபட்டதுபன்மணிரீள்விளக்
கெரியவிட்டனரின்னியமார்த்தன
வரியபொங்கணையம்மெனமளிமேற்
குரிசிலேறினன்கூர்ந்ததுசிந்தையே.

இ - ள். அவ்வளவிலே ஞாயிறுபட்டது ; மணியும் விளக்கும் எரியும் படியிட்டனர் ; பல்லியங்களுமார்த்தன ; தனித்தார்க்குப் பொறுத்தற்கரிய படுக்கைமேலே குரிசிலேறினன் ; அப்பொழுது வருத்தமிக்கதென்க. (௧௩௯)

1305. பூங்கணவ்வயினோக்கம்பொரூதபோல்
வீங்கிவெம்மைகொண்டேந்தினவெம்முலை
யீங்கிதென்னெனவிட்டிடைநைந்தது
பாங்கிலாரிப்பரந்துளதல்குலே.

இ - ள். அவன்கண்கள், அவ்விடத்து யான் நோக்கினநோக்கத்தைப் பொரூதே நிலநோக்கி என்னைவருத்தினாற்போலே, பின்பு முலைகளும் வீங்கிக் கொடுமைகொண்டு ஏந்தி வருத்தின ; இவ்விடத்திற் பொரூமை என்னே யென்று இடைநைந்தது ; அதுகண்டு பிறரிடுக்கண்கண்டு மகிழ்வாராப்போ லே அல்குல் பரந்ததென்க.

பார்த்துளது, ஒருசொல். இனிக் கண்கள்தமக்கு முற்பட்டு வருத்திய தற்குப் பொருதனபோலே பின்பு முலைகளும் வருத்தினவென்றுமாம். (கச௦)

1306. முருகுவார்குழலாண் முகிழ்மென் முலை
பெருகுநீர்மையிற் பேதுறவெய்திநின்
றுருகுதுண்ணிதையோவியப்பாவைத
னருகுநோக்கமெனவியலைக்குமே.

இ - ள். குழலாள், ஓவியப்பாவை, அவள் முலைகளும் அவை பெருகுந் தன்மையாலே வருந்துமிடையும் குறிக்கொண்டுநோக்காதநோக்கமும் வடும் துமளவன்றி என்னுவியைக் கெடுக்குமளவாக்காநின்றனவென்க. (கச௧)

1307. புகையவாவியபூந்துகிலேந்தல்குல்
வகையவாமணிமேகலைவார்து
முகையவாவியமொய்குழல்பாவியேன்
புகையவாய்ப்படர்நோய்பயக்கின்றவே.

இ - ள். முகைவிரும்பின மொய்குழலையுடையாளது எந்து அல்குலிற் பூந்துகிலும், மேகலையும், பாவியேற்குப் புகையார்தன்மையையுடையவாய், நோயைப் பயவாநின்றனவென்க.

அல்குலைமறைத்தலின், அவை புகையாயின. (கச௨)

1308. போதுலாஞ்சிலையோபொருவேற்கணை
மாதலாமொழியோமடநோக்கமோ
யாதுநானறியேனணங்கன்னவன்
காதலாற்கடைகின்றதுகாமமே.

இ - ள். அணங்கன்னவளுடைய துதலோ, கண்ணை, நோக்கமோ, மொழியோ, காதலாலே காமத்தை மிகப்பண்ணுகின்றது ; இவற்றில் இன்ன தென்று யாண்சிறிதும் அறிகின்றிலேனென்றானென்க.

சிலை - காமன்வில். இதனால், உறுப்புக்களெல்லாம் ஒக்கவருத்தினவென்றான். ‘மொழியோ’ என்றதனால், மொழியுங்கேட்டானென்பது பெற்றும் ; அன்றி, “அழகளுக்கிறைஞ்சி” (பது. ௧௦௭.) என்னும் கவியிற்கூற்றைத் தானும் பின்புகேட்டலின், மொழியோவென்றானென்றலுமொன்று. (கச௩)

1309. க. அண்ணலவ்வழியாழ்துயர்நோயுற
வண்ணமாமலர்க்கோதையுமவ்வழி
வெண்ணெய்வெங்கனன் மீமிசைவைத்ததொத்
துண்ணையாவுருகாவுளளாயினான்.

இதுமுதலாக, “பூமென்சேக்கை” (௧௫௦) அளவும் ஒருதொடர்.

அழுந்துதலுறுகின்ற வருத்தநோய் உறாநிற்க.

1310. உ. பெயன்மழைப்பிறமுங்கொடி மின்னிடைக்
கயன்மணிக்கணினல்லவர்கைதொழப்
பயனிழைத்தமென்பள் ளியுட்பைந்தொடி
மயனிழைத்தவம்பாவையின்வைகினூர்.

ஒழுங்குபட்ட மின்போன்ற இடையினையும் கண்ணினையுமுடைய நல்ல
வர் கைதொழ. துணையுடையோர்க்குப் பயனுண்டாகப் பண்ணின பள்ளி.

1311. ஈ. வணங்குநோன்சிலைவார்கணைக்காமனோ
மணங்கொள்பூமிசைமைவரைமைந்தனோ
நிணந்தெனெஞ்சநிறைகொண்டகன் வனை
பணங்குகாளறியேனுவாயீர்களே.

எல்லாரும் மனங்குழைதற்குக் காரணமான சிலை. பூமிசைத்தோன்
றிய முருகன் ; குறிஞ்சிலித்திற்குத் தெய்வமாகிய முருகன். நிணந்து - பிணி
த்து. பெரும்பான்மையும் தெய்வத்தன்மையுடைமையின், மகனோவென்
றிலன். உரையீர்களே, ஏகாரம் - வினா.

1312. ச. கடைகந்தன்னதன்காமருவீங்குதோ
ளடையப்புல்லினன்போன்றணிவெம்முலை
யுடையவாகத்துறுதுயர்மீட்டவ
னிடையதாருமெனருமிலாவியே.

ஆகத்தணிந்த வெம்முலையுற்ற பசப்புடையும்படி தன் தோளாலே புல்லி
னன்போன்று தடவி மீட்டவனென்க. இடை - இடம். போகாமனிறுத்து
வார் ஒருவருமில்லாத உயிர்.

1313. டு. இறுதியில்லமிர்தெய்துநரீண்டியன்
றறிவினாடியவம்மலைமத்தமா
நெறியினின்றுகடைந்திடப்பட்டநீர்
மறுகுமாக்கடல்போன்றதென்னெஞ்சமே.

சாதலில்லாமுக்குக் காரணமான அமிர்தத்தையெய்துந் தேவர்கள்
திரண்டு தம்மறிவாலே அதனை ஆராயவேண்டி அன்று மந்தரம் மத்தாக
நின்று நெறியிற்கடைந்திடப்பட்ட நீர்மறுகுங் கடலென்க.

1314. கூ. நகைவெண்டிங்களுநார்மடலன்றிலுந்
தகைவெள்ளேற்றணற்றாழ்மணியோசையும்
பகைகொண்மாலையும்பையுள்செயாம்பலும்
புகையில்பொங்கழல்போற்சுடுகின்றவே.

நாராயுடைய மடல். கழுத்திலேதங்கிய மணி. ஆம்பல் - ஆம்பற்பண்
ணையுடைய குழல். புகையில்லாஅழல், இப்பொருளுவமை.

1315. எ. பூமென்சேக்கையுணற்றியபூந்திரட்
டாமம்வாட்டுந்தகையவுயிர்ப்பனை இக்
காமர்பேதைதன்கண்டருகாமநோ
யாமத்தெல்லையொர்யாண்டொத்திறந்ததே.

பூந்தாமம்; திரையுடைய தாமத்தைவாட்டுந் தகையவாகிய நெட்டுயிர்ப்
புக்கலந்து. யாமம் - இரவு.

இ - எ. அண்ணல், அங்ஙனம் நோயுறாநிற்க, கோதையும் நல்லவர்
கைதொழச்சென்று அவ்வழிப் பள்ளியிலே தெய்வத்தச்சனியற்றிய பைந்
தொடிப்பாவைபோலே வைகினான்; அங்ஙனம்வைகினவன், திங்கள், அன்றில்
முதலியன அழல்போற்சுடாநின்றன; அதனால், எனதுநெஞ்சம் கடல்போல
மறுகாநின்றது; இங்ஙனமறகும்படி என்னெஞ்சை நிணந்து நிறையைக்
கொண்ட கள்வனை, யான் காமனே! முருகனேவென்று ஐயமுற்று இன்ன
னென்றறிகின்றிலேன்; இல்லுறைதெய்வங்காள்! நீங்களுமுரையீர்களோ?
உணாத்திலிராயினும், என் ஆருமில் ஆவி, துயர்மீட்டவன் இன்னும் அருளுவ
னேவென்று அவனிடத்தே ஆகாநின்றதென்று தெய்வத்தைநோக்கிக்கூறி,
உயிர்ப்பனை இவண்ணையை நெருப்பின்மேலேவைத்த தன்மையையொத்து
நெஞ்சருகிப் பின்னும், அவன் அவ்விடத்தேயாதலின், இறந்துபடாளாயி
னான்; அங்ஙனமிருந்தபேதைக்குத் தன் கண்தந்தநோயாலே இராப்பொழுதி
னெல்லை ஓர் யாண்டையொத்துக் கழிந்ததென்க. (௧௪௪ - ௫௦)

1316. க. மாதியாழ்மழலைம்மொழிமாதரா
டாதிவ்வையுந்தன்னமர்தோழியும்
போதுவேய்குழற்பொன்னவிரசாயலுக்
கியாதுநாஞ்செயற்பாலதென்மெண்ணினார்.

1317. உ. அழுதுதுண்ணிடைநையவலர்முலை
முழுதுங்குங்குமுத்தொடணிந்தபின்
றொழுதுகோதையுங்கண்ணியுஞ்சூட்டின
ரெழுதுகொம்பனையாரினையானேயே.

1318. ஈ. வேந்துகாயினும்வெள்வனையாயமோ
டேந்தும்பூம்பொழிலெய்தியங்காடுத
லாய்ந்ததென்கொண்டம்மயில்போற்குழிஇப்
போந்ததாயம்பொழிலும்பொலிந்ததே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. காதுயுடைய யாழ்போலு மொழியினையுடைய பதுமை.

உ. நுண்ணிடை - பதுமை. இனையாளென்றது, அவளென்னுஞ்சூட்டு.
கொம்பனையார் - செவிலியும் தோழியும்.

௩. நெருநற் பாம்புநீண்டினபொழிலிலே போகவிட்டது என்னென்று தனபதி கோபிக்கினும். ஆய்ந்தது - ஆராயப்பட்ட காரியம்.

இ - ள். அவ்வீரா அங்ஙனநீங்கிற்றாக, நுண்ணிடையினையுடையாள் அழுதுநையாநிற்க, அம்மாதராள்தாநிபாகிய தாயுந் தோழியும், இவன்வருத் தத்திற்கு யாம்செய்யத்தகுங் காரியம் யாதென்றெண்ணினார்; எண்ணி அவனை எதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்காண்டலும் அவனைக்கண்டாற்போறலின், வேந்தாகாயினும் இவன் பொழிலிலேசென்று அவ்விடத்தே விளையாடுதலே காரியமென்றுட்கொண்டு, கொம்பினையார், அவ்விளையாளை முலைமுழுதும் குங்குமத்தையும் முத்தையுமணிந்தபின்பு கோதையையும் கண்ணியையுஞ்சூட்டினார்; சூட்டி அப்பொழிலிலே போவென்றுகூற, ஆயமும் மயில்போற்றிரண்டு வந்து தொழுது கூடப்போந்தது. பொழிலும் அப்பொழுது பொலிவுபெற்ற தென்க.

‘அழுது’ என்றதற்குப் பாம்புகடித்தவிடத்தே போகவிடாநின்றே மென்றழுதாரென்றுமுணாப்ப. (கடுக - ௩)

1319. க. அலங்கரூன்றொட்பாரலர்பூக்கொய்வார்
சிலம்புசென்றெதிர்கூவுநர்செய்சுனை
கலங்கப்பாய்ந் துடனாநெர்காதலி
னிலங்குபாவையிருமணஞ்சேர்த்துவார்.

1320. உ. தூசலாநெடுந்தோகையினல்லவ
ருசலாநெடுரொண்கழங்காநெர்
பாசமாகியபந்துகொண்டாநெர்
ராகியெத்திசையும்மமர்ந்தார்களே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. பாவைகளை வாழ்க்கைப்படுத்துவார்.

உ. தூசிலேஅசைகின்ற கொய்சகத்தையுடைய ஆயத்தார். பாசம் - அன்பு.

இ - ள். அவ்வாயத்தார் தொடுப்பார், கொய்வார், கூவுவார், ஆடுவார், சேர்த்துவார், ஊசல்முதலியன ஆடுவாராகி எத்திசைகளிலும்போய் அமர்ந்தாரென்க. (கடுச - ௫)

1321. முருகுமீம்மியமொய்குழலேழைத
னுருகுநோக்கமுளங்கிழித்துள்சுட
வரிவையாடியகாவகங்காணிய
வெரிகொள்வேலவனேகினைனென்பவே.

இ - ள். வேலவன், பதுமை தனதுநினைவுமிக்கு வருந்திப்பார்த்தபார்வை நெஞ்சைச்சுடுதலின், அவனையெதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்காண்டலும் அவனைக்கண்டாற்போறலின், அவளாடிய காவிடத்தைக் காண்டற்கு ஏகினைனென்க. (கடுச)

1322. மயிலினாடலுமந்தியினாடலுங்
குயிலின்பாடலுங்கூடிமலிந்தவண்
வெயிலினீங்கியவெண்மணற்றண்ணிழல்
பயிலுமாதவிப்பந்தரொன்றெய்தினுன்.

இ - ள். அங்ஙனமேகினவன், அவ்விடத்து, மயிலின் ஆடல்முதலியன
கூடி மிக்கு வெயிலினின்றநீங்கிய வெண்மணற்றண்ணிழல்பயிலும் மாதவிப்
பந்தரொன்றைச் சேர்ந்தானென்க.

மாதவி - குருக்கத்தி.

(கடுஎ)

1323. காதுசேர்ந்தகடிப்பிணைகையது
தாதுமல்கியதண்கழுநீர்மல
ரோதகித்திலவட்டமொர்பொன்செய்நாண்
கோதைவெம்முலைமேற்கொண்டகோலமே.

இ - ள். கோதையது காதைச்சேர்ந்தன கடிப்பிணை; அவன்சையது
கழுநீர்மலர்; அவன் முலையிடத்தன, முத்துவடமும் பொன்னாணும்; இஃது
அவன்மேற்கொண்ட ஒப்பினையென்க.

இதனால், அவளொப்பினையைத் தேவர் வியந்துகூறினார். காமநோயினால்
நொய்தாக ஒப்பித்தார்.

(கடுஅ)

1324. விண்புதைப்பனவெண்மலர்வேய்ந்துளாற்
கண்புதைப்பனகாரிரும்பும்பொழில்
சண்பகத்தணிகோதைநின்றாடனி
நண்பனைநினையாநறுமேனியே.

இ - ள். சண்பகத்தினது கோதையையொத்த நறுமேனியையுடைய
யாள், அக்கோலத்தோடே நண்பனைநினைத்துப் பொழிலிலே தனியே நின்ற
ளென்க.

விண்ணை மறைப்பனவாகிய பொழில்; மலராலே வேயப்பட்டு உள்ளி
டம் கண்ணைமறைப்பனவாகிய பொழில். அஃது அவன்சேர்ந்த மாதவிப்
பொழில். அணி, உவமவுருபு.

(கடுக)

1325. கறந்தபாலினுட்காசிந்ருமணி
கிறங்கிளர்ந்துதன்னீர்மைகெட்டாங்கவண்
மறைந்தமாதவிமாமைநிழற்றலிற்
சிறந்தசெல்வனுஞ்சிந்தையினோக்கினுன்.

இ - ள். பாலினுள்ளே நீலமணி நிறங்கிளர அது தன்னீர்மைகெட்டாற்
போலே, அவன் மறைந்துநின்ற மாதவிப்பூவின்மேலே மாமைநிறம் ஒளிவிடு
தலிற் சீவகனும் விசாரத்தோடே பார்த்தானென்க.

கிளர்ந்து - கிளர. மாதவி, ஆகுபெயர். இவ்வொளி யாதென்று கரு
தினான்.

(கசு௦)

1326. வலையின் மங்கை கொல்வாங்கிருந்தாங்குநீர்த்
திரையின் செல்விகொடுமலர்ப்பாவை கொ
லுலையின் சாயலியக்கிகொல்யார்கொலிவ்
வினாசெய்கோலத்துவெள்வளைத்தோளியே.

வளைந்தநீர் ; பெரிய அசைகின்ற நீர்.

இ - ள். இவ்வளைத்தோளி, உலாயாமகளோ ! நீராமகளோ ! திருமக
ளோ ! இயக்கியோ ! யார்தானென்று ஐயமுற்றானென்க.

பதுமை முன்புகண்டவளாயினும் வேட்கைமிகுதியான் ஐயநிகழ்ந்தது.()

1327. மாலைவாடினவாட்கணிமைத்தன
காலும்பூமியைத்தோய்ந்தனகாரிகைப்
பாலின்றிஞ்சொற்பதுமையிந்நின்றவள்
சோலைவேய்மருள்சூழ்வளைத்தோளியே.

இ - ள். வாடின, இமைத்தன, தோய்ந்தன ; ஆதலால், இவ்விடத்தி
னின்றவள் வளைத்தோளியாகிய அழகினையுடைய பதுமையென்று தெரிந்து
தேறினானென்க. (௧௯௨)

1328. தேவர்பண்ணியதீந்தொடையின்சுவை
மேவர்தென்றமிழ்மெய்ப்பொருளாதலிற்
கோவத்தன்னமென்சீறடிக்கொம்பனாள்
பூவார்சோலைபுகுவலென்றெண்ணினான்.

தீந்தொடை - யாழ். மேவருதமிழ் - நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்கும்
பொருந்துதல்வரும் அகப்பொருளில். மெய்ப்பொருளென்றது, முதற்கந்தரு
வமன்றிச் சுட்டியொருவர்பெயர்கொள்ளப்பட்டு ஐந்துநிலம்பெற்ற கந்தருவ
மாகிய உலகியல்வழக்கான இயற்கைப்புணர்ச்சியை. பூவர், அர் - பகுதிப்
பொருள்விகுதி.

இ - ள். அங்ஙனந்தேறினவன், யாழையுடைய கந்தருவர்பண்ணிய
இனியமணம் தமிழிற்பொருள் ; அதுவும் நமக்காமாதலிற் கொம்பனாண்
கின்ற பூவையுடைய சோலையிலே யானுஞ்சென்று இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்
வேனென்று எண்ணினானென்க.

முதற்கந்தருவமன்மையின், எண்ணினானென்றார். (௧௯௩)

1329. அல்லிசேரணங்கன்னவட்காயிடைப்
புல்லிநின்றமெய்ந்நாண்புறப்பட்டது
கல்செய்தோளவன்காமருபேருணர்
வெல்லைநீங்கிற்றியைந்தனரென்பவே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனமெண்ணிச் சென்றபொழுது, அணங்கன்ன
வட்கு நாணம் நீங்கிற்று ; தோளவனுணர்வு அவனெல்லையைக்கடந்தது ; அப்
பொழுது இருவரும் கூடினானென்க. (௧௯௪)

1330. களித்தகண்ணிணைகாம்பெனவீங்குதோட்
டெளிர்ந்தவெள்வளைசேர்ந்ததுமாமையுந்
தளித்தசுண்ணஞ்சிதைந்தனகுங்கும
மளித்தபூம்பட்டணிர்துதிகழ்ந்ததே.

இ - ள். அப்பொழுது, கண்ணிணை களித்தன; தோளில் வளைகளுமொ
லித்தன; போனமாமையிறுமும் வந்துசேர்ந்தது; பூசினசுண்ணமும் குங்கும
முமழிந்தன; இவனால் அருள்பண்ணப்பட்ட பட்டும் அணியப்பட்டு விளங்
கிறதென்க.

இவள் புணர்ச்சியைக் கைவிட்டுப் பட்டணிந்தாளாதலின், நின்றதெ
ன்றார். (௧௬௩)

1331. குவளையேயந்தகொடுங்குழைகூந்தலுட்
டிவளும்வாழியசெம்பொறிவண்டிகா
ளிவளகூரெயிறீனுந்தகையவோ
தவளமெல்லிணர்த்தண்கொடிமுல்லையே.

வாழிய, அசை.

இ - ள். இவள்கூந்தலிலே துவளும் வண்டிகாள்! முல்லைகள் இவளு
டைய எயிறைறயீனுந் தகைமையையுடையவோ? உளவேற் கூறுமினென்ற
னென்க. (௧௬௪)

1332. பொன்றுஞ்சாகத்துப்பூங்கன்கள்போழ்ந்தபு
ணின்றிப்பூண்கொளினமுலைச்சாந்தலா
லன்றித்தீர்ப்பனயாவையுமில்லையே
யென்றுமாதரெழினலமேத்தினான்.

இ - ள். நீதங்கியமார்பிலே நினதுகண்களாகியவேல் முன்பேபட்டு
உருவிக்கிடந்த பழம்புண்களை இன்று இந்தமுலையிற்சாந்தல்லது மாறுபட்டுத்
தீர்ப்பன வேறென்றுமில்லையென்றுகூறி ஏத்தினானென்க.

இவையிரண்டும் நயப்பு. பொன்னென்றது பதுமையை. ஆகம் -
நெஞ்சு. இனித் தலைவிமுன்னாதலிற் பொன்றுஞ்சாகமென்று தண்ணைப்புகழ்
தலுமாம். (௧௬௫)

1333. க. கண்ணிவேயந்துகருங்குழல்கைசெய்து
வண்ணமாலேநடுச்சிகையுள்வளைஇச்
செண்ணவஞ்சிலம்பேறுதுகளவித்
தண்ணவின்புறுத்தாற்றலினுற்றினான்.

1334. உ. திங்களும்மறுவும்மெனச்சேர்ந்தது
நங்களன்பெனநாட்டிவலிப்புறீஇ

யிங்கொளித்திவேனுமரெய்தினார்
கொங்கொளிக்குழலாயெனக்கூறினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. நுண்ணிய தொழிலையுடைய சிலம்பிலேறின பூந்தாதையும் துடைத்து.

உ. நங்கள், கள் - அசை. நாட்டி - பிரிவென்பதொன்றுண்டென்று கிலைபெறுத்தி. வலிப்புறீஇ - பிரிந்தும் பிரிவிலேமென்று தெளியும்படி நெஞ்சைவற்புறுத்தி.

இ - ள். அண்ணல், வேய்ந்து, மாலையைக் கொண்டைக்குருடுவே வளையமாகவைத்துக் குழலைக்கைசெய்து, துகளவித்து, இன்புறுத்தி, நம்மன்புதிங்களுமறுவுமென்னும்படி சேர்ந்ததென்கூறி நாட்டி, வலிப்புறீஇ ஆற்றுவித்தலின், ஆற்றினான்; அங்ஙனம் ஆற்றினபின்பு, குழலாய்! நாமரெய்தினார்; அவர்காணாதபடி இங்கே ஒளிப்பேனென்று கூறினானென்க.

உடன்றேய்ந்து உடன்வளர்தலின், மறு உவமை. (௧௬௮ - ௧௭)

1335. மழையிடைக்குளித்திட்டதோர்வாண்மினிற
மழையிடைக்குளித்தான்மகைவேலினு
னிழையிடைக்குளித்தேந்தியவெம்முலை
வழையிடைக்குளித்தார்வந்துதோன்றினார்.

இ - ள். மழையிடத்தே மறைந்தமின்போற் கடிதாக வேலினான் தழையிடத்தேமறைந்தான்; அப்பொழுது பூணிடத்தே மறைந்து வந்தின முலையினையுடைய மறைந்த ஆயத்தார் வந்து தோன்றினாரென்க. (௧௭0)

1336. மின்னொர்பூம்பொழின்மேதகச்செல்வதொத்
தன்னநாணவசைந்துசிலம்படி
மென்மெலம்மலர்மேன்மிதித்தேகினு
ணன்னலம்மவற்கேவைத்தநங்கையே.

இ - ள். அன்பொன்றுமே அவனுக்கு உதவியாகவைத்த நங்கைதான் வகிளுளென்க.

முற்பிறப்பே தொடங்கி அன்புவைத்தவளென்றுமாம். ஒருபொழிலிலே மின் பெருமைதகச் செல்லுந்தன்மையையொத்து அடியாலேமிதித்து, அசைந்து, அன்னம்நாண வகிளுளென்க. (௧௭௧)

1337. திங்கள் சூழ்ந்தபன்மீனெனச்சென்மெய்தி
நங்கைதவ்வையுந்தோழியுண்ணினு
ரங்கவாயமடிப்பணிசெய்தபின்
நங்கள் காத்தலினுற்றைநபாடினார்.

இ - ள். திங்களைச்சூழ்ந்த மீனென்னும்படி சென்றெய்தி, அவ்விடத்தே ஆயம் எவல்செய்தபின்பு அவள்செவிலியும் தோழியும் சென்றணுகினார். இங்ஙனம் எல்லாருஞ்சேர்ந்து அவளை நலம்பாராட்டினாரென்க.

தௌவை - செவிலிக்குழுத்தவள். பாம்புதிண்டின பொழிலாதலிற் காவலாகவந்தாரென்க. (௧௭௨)

1338. தழையுங்கண்ணியுந்தண்ணறுமாலையும்
விழைவசேர்த்துபுமெல்லெனவேகினார்
முழையுண்மூரிமுழங்கரியேறனான்
பழையநண்பனைப்பண்புளியெய்தினான்.

இ - ள். அவர்கள், தழைமுதலியனவற்றில் அவள் விரும்புவனவற்றைச் சேர்த்தி அவளைக் கொண்டுபோனார்; போனபின்பு, சீவகனும் அவள் குணங்களைநினைத்து அந்நினைவோடே உலோகபாலனைச் சென்றெய்தினானென்க.

பண்பு - கூட்டத்திற்பெற்ற குணங்கள். (௧௭௩)
வேறு.

1339. பூமியையாடற்கொத்தபொறியினனாதலானு
மாமகளுயிரைமீட்டவலத்தினனாதலானு
நேமியான்சிறுவனன்னநெடுந்தகைநேருமாயி
னுவற்கழுகிதாகநங்கையைக்கொமித்துமென்றான்.

இ - ள். அவர்கள் அங்ஙனமிருக்கின்றவளவிலே, தனபதி மதிதரனை நோக்கி, பதுமை உயிரைத்தந்த வெற்றியையுடையனாதலானும், உலகை ஆளுதற்குப்பொருந்தின உத்தமவிலக்கணத்தை உடையனாதலானும் காமனை யொத்த நெடுந்தகை உடன்படுவனாயின், நமக்குநன்றாக நாம் பதுமையை அவனுக்குக் கொடுக்கக்கூடவேமென்று கூறினானென்க. (௧௭௪)

1340. மதிதரனென்னுமாசின்மந்திரிசொல்லக்கேட்டே
யுதிதரவுணர்வல்யானுமொப்பினுமுருவினனும்
விதிதரவந்ததொன்றேவிளங்குபூண்முலையினனைக்
கொதிதருவேலினற்கேகொடுப்பதுகருமமென்றான்.

ஒப்பு, “பிறப்பே குடிமை யாண்மை யாண்டோ, நெருநிறுத்த காமவாயி, னிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென, முறையறக் கிளந்த வொப்பினது வகையே” (தொல். பொரு. மெய். உடு.) என்பன. உரு - உட்கு. அது விடந்தீர்த்தார்க்குக் கொடுப்பேமென்ற மொழிபிறழாமற் காக்கவேண்டுமென்னுமச்சம்.

இ - ள். தனபதி அங்ஙனங் கூறக்கேட்டு, மதிதரனென்னுமமைச்சன், ஒப்பானும், உருவானும் பதுமையை வேலினற்குக் கொடுப்பதேகருமம்; இது யானும் முன்பே நினையாநிற்பேன்; இதுதான் விதிதரவந்ததொன்றே என்றானென்க. (௧௭௫)

1341. உள்விரித்திதனையெல்லாமுரைக்கெனமொழிந்துவிட்டான்
 நெள்ளிதிற்றெரியச்சென்றாங்குரைத்தலுங்குமரன்றேறி
 வெள்ளிலையணிந்தவேலான்வேண்டியதாகவென்றா [ன்.
 னள்ளிலேவேல்கொண்மன்னற்கமைச்சனஓதமைந்ததென்றா

இ - ள். அதுகேட்டதனபதி, மதிதரணைநோக்கி இக்காரியத்தையெல்
 லாம் உள்விரித்து அவனுக்குத் தெள்ளிதினுரைப்பாயாகவென்று கூறிவிட்
 டான்; அவனுஞ்சென்று, அப்படியே தெரிய உரைத்தவளவிலே, சீவகனும்
 தேறி, தனபதிவிரும்பியகாரியம் அங்ஙனமாகவென்றான்; அதுகேட்ட அமை
 ச்சனும் தனபதிக்கு அக்காரியம் அப்படியே முடிந்ததென்றென்க. (களக)

1342. பொன்றியவயிரைமீட்டான்பூஞ்சிகைப்போதுவேயந்தா
 னன்றியுமாமெய்திண்டியளித்தனழகின்மிக்கா
 னென்றியமகளிர்தாமேயுற்றவர்க்குரியரென்னு
 வென்றிகொள்வேலினாற்கேபான்மையும்வினோந்ததன்றே.

1343. கோப்பெருந்தேவிகொற்றக்கோமகனிவைகனாடி
 யாப்புடைத்தையற்கின்றேநங்கையையமைக்கவென்னத்
 தூப்புரிமுத்தமாலைதொடக்கொடுதூக்கியெங்கும்
 பூப்புரிந்தணிந்துகோயில்புதுவதுபுனைந்ததன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். தனபதியும் திலோத்தமையும் உலோகபாலனும் தம்மிற்குடி,
 அழகின்மிக்கான், உயிரைமீட்டான்; ஆதலால், நாமும் நிதியும் நல்கி மகட்
 டருமென்ற அவை தாமேவந்துஒன்றிய; அன்றியும் போதுவேயந்தானாத
 லானும் திண்டிநாளைதலானும், ‘உற்றார்க்குரியர் பொற்றொடி மகளிர்’ என்று
 கூறியபான்மையும் வேலினாற்கேவினோந்ததல்லவோவென்று இவைகளைநாடி,
 பதுமையை அவனுக்கு இப்பொழுதே கொடுத்தல் பொருத்தமுடைத்து; நீர்
 மணத்திற்குவேண்டுவன அமைக்கவென்று உழையுரைநோக்கிக் கூறினாராக;
 முத்தமாலையைச் சல்லியும் தூக்குமாக நாற்றி எங்கும் பூவைவிரும்பியணிந்து
 ஒருகோயில் புதிதாகப் புனையப்பட்டதென்க. (களக - அ)

1344. கணிபுனைந்துரைத்தநாளாற்கண்ணியகோயிறன்னுண்
 மணிபுனைமகளிர்நல்லார்மங்கலமரபுகூறி
 யணியுடைக்கமலமன்னவங்கைசேர்முன்கைதன்மேற்
 றுணிவுடைக்காப்புக்கட்டிச்சுற்றுபுதொழுதுகாத்தார்.

இ - ள். கணிகூறியநாளிலே, நன்றென்றுகருதிய கோயிலிலே, நல்
 லார் மங்கலமரபுகூறி முன்கையிடத்தே இருவர்க்கும் காப்பைக்கட்ட, மக
 ளிர், தொழுது சுற்றிப் புறப்படாமற் காத்தாரென்க.

கட்டி - கட்ட.

(களக)

1345. மழகளிற்றெருத்திற்றந்தமணிக்குடமண்ணுநீரா
 லழகனைமண்ணுப்பெய்தாங்கருங்கடிக்கொத்தகோலர்
 தொழுதகத்தோன்றச்செய்தார் தூமணிப்பாவையன்னார்
 விழுமணிக்கொடியனாரும்விண்ணவர்மடந்தையொத்தாள்.

இ - ள். மணிப்பாவையன்னவர், அழகனைக் களிற்றினெருத்திற்றந்த
 நீராலே குளிப்பாட்டி, அவ்விடத்தே கலியாணத்திற்கொத்த ஒப்பினையை
 நன்குமதிக்கும்படி தோன்ற ஒப்பித்தார்; அவ்வொப்பனையாலே கொடிய
 னாரும் தேவர்மகளை யொத்தாளென்க. (௧௮0)

வேறு.

1346. கயற்கணையுங்காமனன்னையு
 மியற்றினார்மணமேத்தருந்தன்மையார்
 மயற்கையில்லவர்மன்றலின்மன்னிய
 வியற்கையன்புடையாரியைந்தார்களை.

இ - ள். தனபதிமுதலாயினார், பதுமையையும் சீவகனையும் மணத்தை
 முடித்தார்; முடித்தபின்பு, அவர் தம்மிற்கூடினாரென்க.

கந்தருவர்மணம்போலே முன்பேமன்னிய இயற்கைப்புணர்ச்சியாலுள்ள
 அன்பையுடையாரென்க. கூடியபடி மேற்கூறுகின்றார். (௧௮௧)

1347. வாளும்வேலுமலைந்தரியார்ந்தகண்
 னாளும்வார்கழன்மைந்தனுமாயிடைத்
 தோளுந்தாளும்பிணைந்துருவொன்றெய்தி
 நாளுநாகர்நுகர்ச்சிநலத்தரோ.

இ - ள். கண்ணாளும் மைந்தனும், அவ்விடத்தே, தோளுந்தோளும்
 தாளுந்தாளும் பிணைதலின், ஒருவடிவைப்பெற்று, நாகர் நாடோறுநுகர்
 கின்ற நுகர்ச்சியின்பத்தை உடையராயினாரென்க. (௧௮௨)

1348. க. தணிக்குந்தாமனாயாலந்தன்னையும்
 பிணிக்கும்பிடினியென்செயும்பேதைதன்
 மணிக்கண்வெம்முலைதாம்பொரவாயவிழ்ந்
 தணிக்கந்தன்னவன்றாரங்குடைந்ததே.

1349. உ. பரிந்தமாலேபறைந்தனகுங்குமங்
 கரிந்தகண்ணிகலந்தமகிழ்ச்சியி
 னிரிந்தமேகலையார்த்தனவஞ்சிலம்
 பிரிந்தவண்டினையார்வினையாடவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. எல்லாரசுகையும் தோற்பிக்கும் திருவினழகைப் பிணிக்கும்பீடு,
 இருவர்க்கும்பொது. வாயவிழ்தல் - அரும்புவாயவிழ்தலும், அவ்விடத்தி
 னின்றும் நிலைகுலைதலுமாம்; தார் - மாலையும் னூசியுமாம்; சிலையால்.

௨. கரிந்த - கலவியாற்கரிந்தன. கலத்தல் - முயக்கம்.

இ - ன். அங்ஙனம் கலந்தமகிழ்ச்சியாலே இனையார் வினையாடாநிற்க, பேதைதன்முலையாகிய யானை போர்செய்தவின், நிலைகுலையாதவன் தார் நெகிழ்ந்து அவ்விடத்தேஉடைந்தது; அப்பொழுது அவன்மார்பிலே முத்த மால்கள் அற்றன; குங்குமம் அழிந்தன; தலையிற்கண்ணி கரிந்தன. அவை பொழுது பின்பு அவன்போர்செய்தலான், மேகலைகள் அற்றன; சிலம்புகள் ஆற்றாது ஆர்த்தன; வண்டுகள் இரிந்தன; இனித் திருமகளைப் பிணிக்ருமிவர் பீடு மேல் என்செய்யும்; அவை நம்மாற் கூறுதற்கரியவென்றொரென்க. ()

1350. கொழுமெனின்னகிற்கூட்டுறுமென்புகை
கழுமுசேக்கையுட்காலையுமாலையுந்
தழுவுகாதறணப்பிலர்செல்பவே
யெழுமையும்மியைந்தெய்தியவன்பினர்.

இ - ன். எழுபிறப்பும் பொருந்திப்பெற்ற அன்பினர், தழுவுகாதலாலே நெய்த்த அகிற்புகைகிரண்ட சேக்கையிலே, காலையுமாலையுமுட்பட நீக்க மில்லாராய் அங்ஙனநடத்துவரென்க.

மென்புகை - மெல்லியபுகை. கூட்டு - கட்டிமுதலியன. (௧௮௫)

1351. நாதியுஞ்சுவைத்துந்நரம்பின்னிசை
கூறியுங்குளிராடகநோக்கியு
முறினவெம்முலையாலுழப்பட்டமெவ்
வேறாண்வையும்வையுமென்பவே.

இ - ன். அங்ஙனம் காலையுமாலையும் தீண்டுதற்கு இனியமுலையால் உழப்பட்டிருக்கவும், அவ்வேறாண், பின்னும் வேட்கைவினைத்தற்காகத் தன்மேனியிலே நறியன நாறப்பட்டும், நாவிற்கினியன நுகர்ந்தும், இசையைக்கொண்டாடியும், நாடகங்களைநோக்கியும் நாடோறந் தங்குமென்க. ()

வேறு.

1352. விரிகதிர்விளங்குபன்மீன்கதிரோடுமிடைந்துதிங்கட்
டெரிகதிர்திரட்டிவல்லான்மெரிந்துகோத்தணிந்தபோலுஞ்
சொரிகதிர்முத்தமின்னுந்துணைமுலைத்தடத்தில்வீழ்ந்தான்
புரிகதிர்ப்பொன்செய்மலைப்புகைதுதிப்புலவுவேலான்.

மிடைந்து, மிடைய. அணிந்த, பெயர். புரிகதிர் - மிக்க கதிர். கதிர் விளங்கு மீன்களின்கதிரோடே மிடையும்படி திங்களின்கதிரைத் திரட்டி வல்லவன் கோத்தணிந்தனவற்றை யொக்கும் கதிரையுடைய முத்தமின் னுமுலையென்க.

இ - ன். வேலான், அங்ஙனம் துப்புரவுகளெல்லாம் நுகர்ந்து பின் னும் முலைத்தடத்தே வீழ்ந்தேவிட்டானென்க. (௧௮௭)

வேறு.

1353. எழின்மாலையென்னுயிரையான்கண்டேனித்துணையேமுலையி
குழன்மாலைக்கொம்பாகிக்குரையிறுநாப்போழ்சலஞ்சியஞ்சி[ற்றுகிக
யுழன்மலைத்திங்கிளவியொன்றிரண்டுதான்மிழற்றுமொருநாட்காறு
கிழன்மாலேவேணுணரீண்டகண்ணேநெய்தோய்த்ததளிரேமேனி.

இ - ள். யாவருங்காணுதவுயிரா யான்கண்டேன் ; அதன்நன்மைகூறு
மளவில் இவ்வளவே கூறலாவது: முலையினையுடைத்தாய், ரீண்ட கண்ணினையு
யும் தளிரையொக்கும் மேனியையும் குழலையும் மாலையையுமுடையதோர்
கொம்பாய், கூரெயிறுபோழ்த்தற்கு அஞ்சியஞ்சி உழலும் இயல்பையுடைய
தனது நாத்தான் ஒருநாளளவும் ஒன்றிரண்டுக்கிளவியை மிழற்றுமென்க.

எழின்மலை என்னுயிர் - அழகை இயல்பாகவுடைய என்னுயிர். முதல்
சினையினையோடு முடிந்தது. இது, நயப்பு. (கஅஅ)

1354. மாரீர்மணிமுகிலின்மின்னுக்கொடிநுசப்பின்மயிலஞ்சாய
லேரீருபுருவமேறியிடைமுரிந்துதுடங்கப்புலவித
துரீர்மலர்மார்பன்றொன்னலந்தான்பருகித்துளும்புந்தேற்ற
மேனீர்மலர்மாலேதென்றுளிததுமட்டுயிர்ப்பச்சுட்டினுனை.

இன், ஏழனுருபாதல் புறனடையாற கொள்க. ஏரீருபுருவம் - மேல்
தன்னைப் புணர்ச்சியிலே ஏவுகின்ற புருவம். 'மட்டுத்தேறல்' எனமாறி,
காமபானத்தின் தெளிவென்க. தேனினத்தையுடைய ரீர்ப்பூவாற்செய்த
மலை. உயிர்த்தல் - சுமைபோக்குதல்.

இ - ள். முகிலிடத்து மின்போலும் நுசப்பினையுடைய சாயல், துளும்
புமட்டுத்தேறலைப் பருகுதலாலே துயரீர்மையையுடைய மலர்ந்தமார்பன்
றான் அவன் தொன்னலத்தைப் புருவம் ஏறிதுடங்கும்படி புல்லி, பின்னும்
மாலையைத் தேன்றுளித்து உயிர்க்கும்படி சூட்டினுனென்க. (கஅக)

வேறு.

1355. தேனடைந்திருந்தகண்ணிததெண்மட்டுத்துவலைமலை
பூனடைந்திருந்தவேற்கொண்டொடியுருவவீணை
தானடைந்திருந்தகாவிற்பாடினாடனிமைதீர்வான்
கூனடைந்திருந்ததிங்கட்குளிர்முத்தமுலையினளே.

இ - ள். கண்ணியையும் மாலையையும் கண்ணினையும் தொடியையு
முடைய தேசிகப்பாவை, தான் பொருந்தியிருந்தபொழிலிலே தனிமைதீர்
தற்கு வீணையைப்பாடினாளென்க.

தேன் - தேனினம். கூன் - வளைவு.

(கக0)

1356. வார்தளிர் ததைத்துபோதுமல்கிவண்டுநங்குங்காவிற
சீர்கெழுருகிசில்புக்கான்றேசிகப்பாவையென்னுங்
கார்கெழுமின்னுவென்றதுடங்கிடைக்கமழ்தண்கோதை
யோர்கெழுமயிலனையிடைவயினெதிர்ப்பட்டானே.

இ - ள். குரிசில், காவிலே புக்கான்; புக்கவன் தேசிகப்பாவையென்று பெயர்கூறும், இடையினையும் கோதையினையுமுடைய பரத்தையை அவ் விடத்தே கண்டானென்க. (ககக)

1357. சிலம்பெனும்வண்டுபாடமேகலைத்தேன்களார்ப்ப
நலங்கவீன்போதுபூத்தபூங்கொடிநடுங்கிநாணக்
கலந்தனன்காமமாலேகலையினதியல்பிற்கூட்டப்
புலம்புபோய்ச்சாயலென்னும்புதுத்தளிர்ந்ததன்றே.

இ - ள். அவயவஅழகும் சமுதாயசோபையுமாகிய பூவைப்பூத்த பூங் கொடி நானும்படி சென்றுசேர்ந்தான்; சேர்த்தவன், காமமாகியமாலையைக் கந்தருவமணங்கூறிய நூலினியல்பாலே பாட ஆர்ப்பச் சேர்த்தினானாக, அக் கொடி தனிமைநீங்கிச் சாயலென்னும் தளிராயின்றதென்க. (ககஉ)

1358. சார்திடைக்குளித்தவெங்கட்பணைமுலைத்தாமமாலேப்
பூந்தொடியரிவைபொய்கைப்பூமகளனையபொற்பின்
வேந்தடுகுருதிவேற்கண்விளங்கிழைவர்களுளு
மாய்ந்தடிபரவவைகுமரிவையர்க்கநங்கனன்னான்.

தாமம் - ஒழுங்கு. முலையினையும் மாலையினையும் பூமகளனைய பொற் பினையுமுடைய அரிவை - பதுமை. வேந்து - தனபதி. அடுகின்றவேற்கண் ணையுடைய விளங்கிழை - திலோத்தமை.

இ - ள். அநங்கனன்னான், வேந்து விளங்கிழையென்ற இவர்கள் நானும் ஆராய்ந்து தன்னைப்பரவுதலாலே, தான் அரிவையடியிலே தங்காநிற்கு மென்க.

பதுமையையும், பரத்தையையும் ஒக்கக் கூறலாகாமையுணர்க. (ககஉ)

1359. இங்ஙனமிரண்டுதிங்கனோகலுமேகவேலா
னங்ஙனம்புணர்த்தவன்பினவண்முலைப்போகநீக்கி
யெங்ஙனமெழுந்ததுள்ளமிருளிடையேகலுற்றான்
றங்கியபொறியினுக்கந்தனக்கொர்தேராகநின்றான்

இ - ள். இங்ஙனம் இரண்டுதிங்கள் சென்றவளவிலே, வேலான், தங் கிய நல்வினையினுக்கம் தேராகநின்றவன், அங்ஙனம் உழுவலான்வந்த அன் பினையுடையவன் முலைப்போகத்தைநீக்கி இருளினிடே கலுற்றான்; அதற்கு உள்ளம் எங்ஙனமெழுந்ததென்க.

கொண்டுபோதலின், நல்வினை தேராயிற்று. பிரிவிற்குத் தேவரவருந் தினார். (ககச)

1360. தயங்கிணர்க்கோதைதன்மேற்றண்ணெனவைத்தமென்றோ
வயங்கிணர்மலிந்ததாரான்வருந்துறாவகையினீக்கி [ள்
நயங்கிளருடம்புநீங்கிநல்லுயிர்போவதேபோ
லியங்கிடையறுத்தகங்குலிருளிடையேகினானே.

வகை - அவனை அவசமாக்குதல். நல்லுயிர் - ஆன்மா; அது கனவிடைப் போய் நுகர்ந்து மீண்டும் அவ்வுடம்பின்கண் வருமாறுபோல, இவனும் பல ஞாயுநுகர்ந்து பின்பு கூடுவென்றாணர்க. இனி, உடம்பு நல்லுயிரை நீங்கிப் போனாற்போலென்றும் உரைப்ப.

இ - ள். தாரான், தன்மேலே பதுமையைத்தகையை அவள்வருந்தாத படிநீக்கிக் கங்குலிலே நல்லுயிர்போந்தன்மைபோலே இயக்கத்தை நடுவறுத்த இருளிடத்தே வகிளுனென்க. (கககூ)

வேறு.

1361. நீனிதக்குழனோர்வனோததோளியைத்
தானுறக்கிடைநீத்தலுந்தன்பினே
வேனிதக்கண்விழித்தனளென்பவே
பானிறத்துகிற்பையரவல்குலாள்.

இ - ள். பதுமையைச் சீவகன் உறக்கத்திடத்தே பிரிந்தானாக, தான் பிரிந்த பின்னே அவள் கண்விழித்தனளென்க. (கககூ)

1362. ஆக்கையுள்ளுறையாவிகெடுத்தவண்
யாக்கைநாடியயர்வதுபோலவுஞ்
சேக்கைநாடித்தன்சேவலைக்காணிய
பூக்களுமொர்புள்ளுமொத்தாளரோ.

யாக்கைநாடி - பிணித்தலைத்தேடி.

இ - ள். அங்ஙனம்விழித்தவன், முயங்குதலைத்தேடிக் காணாமையின், உடம்புதான் தன்னுள்ளே உறைகின்ற உயிராக்கெடுத்து வருந்துவதொன்றுண்டாயின் அதனைப்போலவும் வருந்தி, அவனிருப்பிடங்களைத் தேடுகின்ற பொழுது, தன்சேவலைக் காணவேண்டிச் சேக்கையிலேதேடி அங்குக்காணாமையின், அதுதங்கும பூக்களைத்தேடுமென்னத்தையும் ஒத்தாளென்க. (கககூ)

1363. புல்லும்போழ்தினும்பூணுறினோமென
மல்லற்கானையவைதுமிழற்றுவா
யில்லினீக்கமுரைத்திலையெனச்
செல்வப்பைங்கிளிதன்னையுஞ்சீறினாள்.

இ - ள். நீ எனக்கன்புடையாராப்போலே, என்னை அவன் விரும்பிப் புல்லுகின்றகாலத்தே தும்முயக்கம் இறுகில் இவட்குநோமெனக் கானையைவைது எனது மென்மையின் வளப்பத்தைக் கூறிப்போதுகின்றாய், இல்லினின்றும் அவன் நீங்குகின்றநீக்கத்தை எனக்கு உரைத்திலையென்று தன்கிளிதன்னையும் சீறினாள்.

பூண் அழுத்திலென்றாமாம்.

(கககூ)

1364. ஓவியக்கொடியொப்பருந்தன்மையெம்
பாவைபேதுறப்பாயலினீங்கிநீ

போவதோபொருளென்றிலையெனப்
பூவையோடும்புலம்பிமிழற்றினாள்.

இ - ள். எம்பாவை பேதுறும்படி நீ பாயலினின்றும் நீங்கிப்போவது
காரியமோவென்றுகூற்றிலையென்று, ஒப்பருந்தன்மையையுடைய ஓவியக்
கொடி, பூவையோடு வருந்திக் கூறினாளுென்க.

பாவையென்றது, பட்டாங்குகூறுதற்கண்வந்தது; “அம்பலம்போற்,
கோலத்தி னான்பொருட் டாக” (திருச்சிற். உள.) என்றாற்போல. பாயலி
னின்றும்மென்பதோரிடைச்சொல் ஐந்தாவதற்கு விரிக்க. (ககக)

1365. தன்னொப்பாராயில்லானேத்தலைச்சென்றெம்
பொன்னொப்பாளொடும்போகெனப்போகடாய்
துன்னித்தந்திலையெனத் தூச்சிதை
யன்னப்பேடையொடாற்றக்கழறினாள்.

போகவிடாய், விகாரம்.

இ - ள். நீ அவனிடத்தேசென்று எம் பொன்னொப்பாளொடங்கூடப்
போவாயாகவென்றுகூறி ஒப்பிலானைப் போகவிடாயாய் என்னிடத்தே கொ
ண்டுவந்திலையென்று அன்னப்பேடையோடே மிகக் கழறினாளுென்க. (1)

1366. மையில்வாணெடுங்கண்வளராதன
மெய்யெலாமுடையாய்மெய்ம்மைகாண்டி
யையன்சென்றுழிக்கூறுகென்றாய்மயில்
கையினுற்றொழுதார்கயற்கண்ணினாள்.

இ - ள். துயிலாதனவாகிய கண்களை மெய்யெங்குமுடையாய், நீஉண்
மைகாண்பை; ஐயன்சென்றவிடத்தைக் கூறென்று மயிலைக் கயற்கண்ணாள்
கையாற்றொழுதாளென்க.

கண் - பிலிக்கண்; கண்ணென்றதற்கேற்ப வாளென அடைகூறினாள்.
தனக்குத்தோற்றுத் துயிலாத கண்களையுடைமையின், அவனைக் காட்டு
மென்றுதொழுதாள். (உ௦௧)

1367. வளர்த்தசெம்மையைவாலியைவான்பொருள்
விளக்குவாய்விளக்கேவிளக்காரிவ
ணளித்தகாதலொடாடுமென்னாருயி
ரொளித்ததென்கெனவொண்கடர்நண்ணினாள்.

பிள்ளைகளுக்கு விளக்கம் காவலாக இடுதலின், எங்களைவளர்த்த மனக்
கோட்ட மின்மையுடையென்றாள். வாலியை - தூயை.

இ - ள். விளக்கே! நல்லபொருள்களைக் கண்ணிற்குக்காட்டுவாய், நீ
தான் செம்மையை; வாலியையாதலால், நடந்துதிரியுமென்னாயிர் எவ்விடத்
தே ஒளித்தது; அதனை எனக்கு விளக்காயென்று விளக்கைச் சேர்ந்தா
ளென்க. (உ௦௨)

1368. பருகிப்பாயிருணிற் பினறுதெனக்
கருகியவ்விருள்கான்று நின்மெய்யெலா
மெரியநின்ற நடுங்குகின்றயெனக்
சூரியதொன்றுரைக்கிறியென்று அடினாள்.

விளக்காமையின், அதனை இழித்துக்கூறுகின்றாள். உரைக்கிறி,
இகழ்ச்சி.

இ - ள். அவாவின்மிகுதியால் அராதென்றுபாராதே இருளைப்பருகி,
அவ்விருள் வயிற்றிலேநிற்பின் அராதென்றுகருதி, அதனை முகங்கருகிக்
கான்று பின்னும் தங்கிற்றுளதேல் அதுவருத்துமோவென்று நின்னுடம்பெல்
லாம் எரியாநிற்க நடுங்குகின்றநீ எனக்குரியதோர் காரியத்தை உரைப்பை
யென்று வெறுத்தாளென்க. (உ0௩)

1369. கோடிநுண்கிகிலுங்குழையுந்நினக்
காடுசாந்தமுமல்லவுநல்குவேன்
மாடமேநெடியாய்மழைதோய்ந்துளாய்
நாடிநண்பனைநண்ணுகநன்றரோ.

மாடத்திற்கொடிகளிலே கோடியும், அவை நாட்டுதற்குப்பண்ணுந்துளை
களும், சதையுமென்க; கோடிப்புடைவையும், மகரக்குழையும், சந்தனமும்
போல் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

இ - ள். மாடமே! எப்பொருள்களையும் காணவல்லாய், ஈரமுடையாய்,
நினக்கு இவற்றைத்தருவேன்; நண்பனை நாடி நணுகுவாயாக; அது நினக்கு
நன்றென்றொளென்க.

அவனும் பலதருவெனன்றாள்.

(உ0ச)

1370. ஆடகக்கொழும்பொன்வரைமார்பனைக்
கூடப்புல்லிவையாக்குற்றமுண்டென
நீடெரித்திரணீண்மணித்தூறென
சூடகத்திரடோளணிவாட்டினாள்.

இ - ள். பொன்வரைபோலுமார்பனைக் கூடம்படி தழுவியவையாத குற்
றம் நுமக்கு உண்டென்றுகூறி எரித்திரள்போலும் மணித்தூறெனேடே ஏற்றிச்
சூடகத்தையும் தோளணியையும் போக்கினுளென்க. (உ0௫)

1371. கொலைகொள்வேலவன்கூடலனெகி
னிலைகொள்பூணுமக்கென்செயுமீங்கென
மலைகொள்சந்தனம்வாய்மெழுக்கிட்டதன்
முலைகொள்பேரணிமுற்றிழைசிந்தினாள்.

இ - ள். முற்றிழை, வேலவன் கூடலனாய் ஏகினாள்; இப்பூண் இவ்
விடத்து நுமக்கு என்னபயனைத்தருமென்றுகூறித் தன்முலைகொண்ட பேர
ணிகளைச் சிந்தினுளென்க. (உ0௬)

1372. அருங்கலக்கொடியன்னவனேகினை
 னிருந்திவ்வாகத்தெவன்செய்விர்நீரென
 மருங்குனோவவளர்த்தவனமுலைக்
 கருங்கண்சேந்துகலங்கவதுக்கினுள்.

இ - ள். நாமக்கு அருங்கலத்தையும் எழுதுகொடியையுமொத்து நீங்
 காதவன் ஏகினுள் ; இனி நீர் இவ்வாகத்தேயிருந்து என்னகாரியத்தைச்செய்
 வீரென்று அழகிய முலையிற் கரியகண் சிவந்துகலங்கும்படி அடித்துக்கொண்
 டாளென்க.

அருங்கலக்கொடி அதுக்கினுள்ளென்றுமாம். அதற்கு அன்னவன், சுட்
 டாம். (௨௦௭)

1373. மஞ்சுசூழ்வனாமார்பனைக்காணிய
 தஞ்சலோம்புமினென்னவுந்தஞ்சினீ
 ரஞ்சனத்தொடுமையணிமின்னென்
 நெஞ்சினீணெடுங்கண்மலர்சீறினாள்.

இ - ள். வனாமார்பனை நீர் எப்பொழுதுங் காண்டற்குத் துயிலாதே
 கொள்ளுமென்று யான்கூறவும் துயின்றீர் ; இனி அஞ்சனத்தையும் மையை
 யும் அணிமின், அணிமினென்று கண்ணை நெஞ்சாலே சீறினாள்.

அணிமின், குறிப்பு. பின்னும் அவைகாட்டவேண்டுதலின், அவைகே
 ளாமற்சீறினாள். (௨௦௮)

1374. அரக்குண்டாமரையன்னதன்கண்மலர்
 விருத்திமாதர்விலக்கவெரீஇக்கொலோ
 வருத்தமுற்றனென்றுகொன்மேகலை
 குரற்கொடாதுகுலுங்கிக்குறைந்ததே.

விருத்தி - சீவிதம்.

இ - ள். மாதர் அழுதுசிவந்த கண்மலரின் அஞ்சனத்தையும் மையை
 யும்விலக்குதலாலே நமக்கும் ஏதம்வருமென்றுவெருவியோ? இவடான் வரு
 ந்தினுள்ளேரோ? மேகலை அசைந்து ஆரவாரியாதே ஓசையடங்கியதென்க.

குலுங்கல் - அசைதல். மெய்யசையாமல் அவசமானபடிக்கறிநர். (௨௦௯)

வேறு.

1375. துனிவாயினதுன்னுபுசெய்தறியேன்
 மறியேனொருபெண்ணுயிரென்னொடுதா
 னினியானிவனேயுளனேயுரையீர்
 பனியார்மலர்மேற்படுவண்டினமே.

இ - ள். மெல்லியவண்டினமே ! யான் நம்மைப்போல் தனித்தறி
 யேன் ; அவனைப்பொருந்திநின்று அவற்கு வெறுப்பானவை செய்தறியேன் ;

ஆதலிற் றான் என்னோடினியவன் ; ஆதலால், உனாதீரென்று நம்மைவெ
றான் ; நீட்டித்துணாப்பிற் போகின்றவயிர்தானும் ஒருபெண்ணுயிர் ; இதுகண்
டிருத்தல் பாதகம் ; இதுபோவதற்கு முன்பே, இவ்விடங்களிலேயுள்ளோ ?
உளறையின், அவ்விடத்தை உனாயீரென்றொளென்க.

உளனே, ஏகாரம் வினா.

(உக௦)

1376. நினாவீழருவிந்நிமிர்பொன்சொரியும்
வனாயேபுனலேவழையேதழையே
வினாயார்பொழிலேவிநிவெண்ணிலவே
யுனாயீருயிர்காவலனுள்வழியே.

அருவிநினாயையுடைய மாற்றுள்ள பொன்விளங்கும்வனா-செய்குன்று.

இ - ன். வனாமுதலியவற்றைவினித்து உயிர்காவலனிடுக்கின்றவிடத்
தை உனாயீரென்றொளென்க.

(உகக)

1377. எரிபொன்னுலகின்னுறைவீரிதனைத்
தெரிவீர்தெரிவில்சிறுமானிடரிற்
பரிவொன்றிலிராற்படர்நோய்மிகுமா
லரிதானுயிர்காப்பமீரருளீர்.

இ - ன். அமரீர் ! நீர் பொன்னுலகிலேயிருப்பீராதலின், அவன்போன
வழியைத்தெரிந்திருப்பீர் ; அங்ஙனந்தெரிந்திருப்பவும் தெரிவில்லாத மானிட
னாப்போலே அருளிலிராயிராகின்றீர் ; எனக்கு நோய்மிகாகின்றது ; அதனால்
உயிர்காத்தல் இனி அரிது ; இதனைக் காக்கும்படி அவனை அருளீரென்றா
ளென்க.

(உகஉ)

1378. புணர்விண்ணினியபுலவிப்பொழுதும்
கணவன்னகலின்னுயிர்கையகற
னுணர்வீரமரர்மகளீரருளிக்
கொணர்வீர்கொடியேனுயினைக்கொணர்வீர்.

இ - ன். அமரர்மகளீர் ! கொடியேனுயினைத்தருவீராக ; அதுதருமா
றெங்ஙனையென்னின், புணர்ச்சியிற்காட்டிலினிய புலவிக்காலத்தும் கணவ
னீங்கில் உயிர்நீங்குதலையறிவீராதலின், அருளி அவனைக்கொண்வொருங்
கோளென்றொளென்க.

(உகந)

1379. நகைமாமணிமாலேநடைக்கொழுகின்
வகைமாமணிமேகலையாயினதே
லகையாதெனதாவிதழைக்குமெனத்
தகைபாடவலாய்தளர்கோதளர்கோ.

இ - ன். மாலையினையுடைய நடந்துதிரியுங்கொடியே ! எனதாவி நின்
மேகலையாயிற்றாயின், தாழாதே தளிர்க்குமென்று நலத்தைப்பாராட்டவல்ல
வனே ! தளர்கோ தளர்கோவென்றொளென்க.

இதுமுதல், எதிர்பெய்துபரிதல். ஓகாரம், எதிர்மறை. இறந்துபடுவே
னென்பதுகருத்து. தளர்கு, தன்வினையுணாக்கும் தன்மைச்சொல். வல்
லாய் - பொய்யுணாக்க வல்லாய். (உகச)

1380. புனைதார்பொரநொந்துபொதிர்த்தவென
வினையாரெரிபுணமுலைகண்குளிர
வுனகண்மலராலுமுதோம்பவலாய்
நினையாதுநெடுந்தகைநீத்தனைபே.

இ - ள். மாலைபட்டழுந்த அதுபொருதே நொந்து வீங்கினவென்று
கூறி, முலை தமதுகண்குளிரும்படி உன்னுடையகண்மலராலேயுழுது பொய்
யை மெய்யாகப் பரிகரிக்கவல்லவனே ! நெடுந்தகாய் ! இதுனை மெய்யென்று
கருதினவன் யாம்பிரிந்தால் ஆற்றாளுென்று நினையாதே நீத்தாய் ; இனி ஆற்
றும்வகை கூறென்றாளுென்க.

வகுத்த தூசிப்படைபொருதலின், நொந்து புடைக்கொண்டனவென்று
கருதிக் கண்குளிர ஓம்பவல்லாயென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (உக௫)

1381. அருடேர்வழிநின்றறனேமொழிவாய்
பொருடேர்புலனெய்தியபூங்கழலா
யிருடேர்வழிநின்றினைவேற்கருளா
யுருடேருயர்கொற்றவன்மைத்துனே.

கொற்றவனும், மைத்துனனுமென உம்மைத்தொகை. ஏகாரம், ஈற்
றசை.

இ - ள். கழலாய் ! தனபதியும், உலோகபாலனும் நின்னுடனருளிநுக்
கும்படியை ஆராயுமிடத்து, அவர்கள் தத்துவத்தையாராயுமறிவைப் பெற
வேண்டுகின்ற அவர்கட்கு அறனேமொழிகின்றீ இருள்செறிந்தவிடத்தே
நின்ற வழுந்துகின்றவெனக்கு அருளுகின்றிலை ; ஆதலால், நினக்கு முற்படச்
சொல்லுதலெளிதாய்ச் சொல்லியவண்ணஞ்செய்தல் அரிதாயிருந்ததென்றா
ளுென்க. (உக௬)

1382. மிகவாய்தொர்மீளிமைசெய்தனனே
வுகவாவுனதுள்ளமுவர்த்ததுவோ
விகவாவிடரென்வயினீத்திடநீ
தகவாதகவல்லதுசெய்தனையே.

“உகப்பே யுயர்தல்” (தொல். பொரு. உரி. அ.) நீத்திட - பெருக்கிட.

இ - ள். இடர்தான் பிறரிடத்துச்செல்லாதே என்னிடத்தேமிகுத்திடு
தற்கு யான் அறிவிண்மையின் மிகவுமாயதொர் வன்மைசெய்தேனோ? அன்றி
நின்னுள்ளத்தான் ஒருகால் அன்புமிக்குப் பின்பு உவர்த்ததோ? கூறுவாயாக
வென்றாள். அவ்வெளிப்பட்டவுருவம் கூறுதுநின்றவின், அதனைநோக்கி, நீ
தகவல்லாததுசெய்துகின்றாய் ; இனித் தகும்படி வந்து முயங்குவாயாக
வென்றாளுென்க.

விடந்தீர்த்து உயினைத்தந்தவன் முன்னின்று முயக்கந்தராத் இறந்து
படுவித்தலை, 'தகவல்லது' என்றாள். தகவா, பெயருமாம். (உக௭)

1383. குளிர்துன்னியபொன்னிலமேகுதலாற்
றளரன்னநடையவடாங்கலளா
யொளிர்பொன்னரிமாலையொசிந்திவனே
மிளிர்மின்னெனமின்னிலமெய்தினளே.

இ - ள். பொன்னரிமாலை, அவ்வுருவம் வந்துமுயங்காதுநின்றவின், தன்
மேனியிற் காமத்தியாறிக் குளிர்த்திருநெருங்கவேண்டி முயங்குதற்குப் பொன்
னிலத்தே அவடான்சேறலின், அப்பொழுது அவசத்தாலே தளர்ந்த அன்
னம்போலுநடையைத் தாங்கமாட்டாளாய் ஒசிந்து இந்நிலத்தேபிறமுமின்
னென நிலத்தே வீழ்ந்தாளென்க.

பொன்னரிமாலை, பெயர். மீநிலமும் பாடம். (உக௮)

1384. தழுமாவலிமைந்தவெனத்தளரா
வெழுமேழுமழயூக்கநடந்துசெலா
விழுமீநிலமெய்திமிளிர்ந்துருகா
வழுமாலவலித்தவணங்கிழையே.

அங்ஙனம்வீழவும் தழுவாமையின், 'மாவலிமைந்த' என்றாள். ஏழடிச்
செல்வது, ஒருமரபு.

இ - ள். அவ்வணங்கிழை, அவலித்துப் பின்னும் முயங்குதற்குத் தளரா
எழும்; எழுந்து ஏழடியளவு நடந்துசெல்லா, 'மாவலிமைந்தனே' என்று
கூறித் தழுவும்; ஆண்டு அவ்வுருவம் பற்றுக்கோடாகாமையின், வீழும்;
வீழ்ந்து நிலத்தையெய்திப்புரண்டு உருகியழுமென்க.

மீநிலம் - மேலாநிலம். (உக௯)

வேறு.

1385. கரப்புநீர்க்கங்கையங்கட்கடிமலர்க்கமலப்பள்ளித்
திருத்தகுதிகாகடாக்கச்சேப்புழிச்சேவனீங்கப்
பரற்றலைமுரம்பிற்சின்னீர்வறுஞ்சுணைப்பற்றுவிட்ட [ள்.
வரத்தவாய்ப்பவளாச்செந்தாட்பெடையன்னமழுவதொத்தா

இ - ள். தான்சேவலைக்கூடுதலாலே, முன்பு தானிருந்த பாலைநிலத்திற்
சுணையிப்பற்றைவிட்ட பெடையன்னம், கங்கையின் அழகிய கள்ளையுடைய
கமலப்பள்ளியிலே திகைகள் அலைத்துத்துயிற்றச் சேவலோடுதியில்கின்றவள
விலே, அதுநீங்குதலால் அச்சுணையில் இருந்து அழுவதுண்டாயின், அதனை
யொத்தாளென்க.

கங்கைக்குருவிற் பாதாளகங்கை; சடையிற் கரத்தலுமாம். அவனைக்
கூடியபின்பு தந்தையிலில் கங்கையாய், அவனீங்குதலால் அச்சுணையின்றன்
மைத்தாயிற்று; அன்னஞ்சுணையிற்றங்குதல், இல்பொருளுவமை. (உ௩௦)

1386. மெழுகினுற்புனைந்தபாவைவெய்துறுத்தாங்குமோவா
தழுதுரைந்தருகுசின்றவாயிடைத்தோழிதுன்னிக்
கெழீஇயினுள்கேள்விரல்யாழ்க்கிளைநரம்பணையசொல்லாள்
கழிபெருங்கவலைநீங்கக்காரணநீரசொன்னாள்.

இ - ள். அங்ஙனம் ஓவாதழுது மெழுகாற்செய்தபாவையைத் தீயுறுத்
தாற்போல நைந்துருகுசின்ற அக்காலத்தே, கெழீஇயினுளாகிய தோழி
துன்னி, நரம்பணையசொல்லாள் கவலைநீங்கியிருக்கும்படி, காரணமான தன்
மையையுடையனவற்றைக் கூறினாளென்க.

ஆங்கும், உம்மை - இசைநிறை. காமமும், இருவினைநிலையாமையுமுத
லியவற்றை, 'காரணநீர' என்றார். பிரிவுணர்த்தி ஆற்றுவித்துப் பிரியாமை
யின், இங்ஙனம் ஆற்றவிக்கின்றாள். (உஉக)

1387. தெள்ளறல்யாறுபாய்ந்ததினாதவழ்கடலின்வெஃகி
யள்ளுறவளிந்தகாமமகமுறப்பிணித்ததேனு
முள்ளுறவெந்தசெம்பொனுற்றநீர்ப்புள்ளியற்றாற்
களாருறமலர்ந்தகோதாய்காதலர்காதலென்றாள்.

இ - ள். கோதாய்! உலகிற் காதலித்தோர் காதலிருக்கும்படிகேள்;
நுகருந்தன்மையுறும்படி பழுத்தகாமம் கடலிற்காட்டினமிக் கு ஆடவர்களு
சை இறுகப்பிணித்ததேனும் தோன்றாதிருக்கவேண்டினால் உருகினபொன்
னிலுற்ற நீர்ப்புள்ளிபோலத்தோற்றாதாமென்றாளென்க.

அற்று - அத்தன்மைத்து.

(உஉஉ)

1388. ஓடரியொழுகிநீண்டவொளிமலர்நெடுங்கணாக்க
கூடரியுழுவைபோலமுயக்கிடைக்குழையப்புல்லி
யாடவரமுந்திவீழ்ந்தும்பிரிவிடையமுங்கல்செல்லார்
பிடிழிந்துருகும்பெண்ணிற்பேதையரில்லையென்றாள்.

இ - ள். அத்தன்மைத்தாகிய காமத்தையுடைய ஆடவர் கண்ணா
முயக்கிடத்தே வருந்தும்படிபுல்லி அமுந்திவீழ்ந்தும் பிரிவிடத்து அரியும்
உழுவையும்போல வருந்தார்; அத்தன்மையின்றியே பிரிவிடத்துவருந்தும்
பெண்ணிற்காட்டிற் பேதையார் உலகத்து இல்லையெனென்றாளென்க.

இப்பேதைமைவினைக்கின்றமை மேற்கூறுகின்றாள். கூடுதல் - பெடை
யோடுகூடுதல்.

(உஉஉ)

1389. பேதைமையென்னும்வித்திற்பிறந்துபின்வினைகளென்னும்
வேதனைமரங்களுறிவேட்கைவேர்வீழ்த்துமுற்றிக்
காதலுங்களிப்புருென்னுங்கவடுவிட்டவலம்பூத்து
மாதூயரிடம்பைகாய்த்துமரணமேகனிந்துகிற்கும்.

இ - ள். அறியாமையென்கின்ற வித்தினிடமாகத் தீவினையென்னும்
வேதனைமரங்கள் பிறந்து, தோற்றி, ஆசையென்கின்றவேரை வீழவிட்டு
இட

தான்முற்றி, பெறாததன்மேற்செல்லுங்காதலும் பெற்றதன்மேற்செல்லுங்
களிப்புமென்னும் கவடுகளைவிட்டு, அவலத்தைப்பூத்து, கவலையைக்காய்த்து,
மரணத்தைத்தருகின்ற கையாற்றினை இவ்வுடம்புநூரும்படி பழுத்துத்தந்து,
பின்னும் அங்ஙனங்காய்த்தற்கு அம்மரந்தான் நிற்குமென்றானென்க.

பழுத்தல் - உடம்புபோதல். தீவினைநிற்கலின், நிற்குமென்றது. ஏகா
ரம், தேற்றம். (உஉச)

1390. தேன்சென்றநெறியுந்தெண்ணீர்ச்சிறுதினாப்போர்வைபோர்த்து
மீன்சென்றநெறியும்போலவிழித்திமைப்பவர்க்குத்தோன்ற
மாள்சென்றநோக்கின்மாதேமாய்ந்துபோமக்கள்யாக்கை
பூன்சென்றுதேயச்சிந்தித்துருவதோதருவதென்றாள்.

விழித்திமைப்பவர் - மக்கள். ஓகாரம், எதிர்மறை.

இ - ள். மாதே! மக்கள்யாக்கை, தேனினஞ்சென்றவழியும் மீன்போ
னவழியும்போலப் போனவழியும் மக்கட்குத்தோன்றாவாய் மாய்ந்துபோம்;
அங்ஙனம்போவதனை வேதனையால் தேய வருத்திக்கெடுவது நமக்குத் தகா
தென்றானென்க. (உஉ௫)

1391. க. பிரிந்தவற்கிரங்கிப்பேதுற்றழுதநங்கண்ணினீர்கள் [ரு
சொரிந்தவைதொகுத்துநோக்கிற்றொடுகடல்வெள்ளமாற்
முரிந்தநம்பிறவிமேனான்முற்றிழையின்னுநோக்காய்
பரிந்தழுவதற்குப்பாவாயடியிட்டவாறுகண்டாய்.

1392. உ. அன்பினவலித்தாற்றாதழுவதுமெளிதுநங்க
ளென்பினினுவிநீங்கவிதுவதுமெளிதுசேர்ந்த
துன்பத்தாற்றுகைக்கப்பட்டார் துகைத்தவத்துன்பந்தாங்கி
யின்பமென்றிருத்தல்போலுமரியதிவ்வுலகிலென்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். முற்றிழாய்! இன்னும் யான்கூறுகின்றதனை நெஞ்சாலேநோக்
காய்; மேனானிற்கெட்ட நம்பிறவிகளிலே இப்பொழுதுபிரிந்தவனே கணவ
னாக, அவற்கே அழுதகண்ணீர்கள் சொரிந்தவனற்றைக் குவித்துப்பார்த்தாற்
கடலினீர் உறையிடவுமாற்றாது; அங்ஙனங்கழிந்தநாளேயன்றி, பாவாய்!
இது மேலும் அழுதற்குத்தொடங்கின்படி காண்; ஆதலின், அங்ஙனமழுதலு
மெளிது; நம்முடம்பின் உயிர்போம்படி இறத்தலுமெளிது; தங்காதலர்
சேர்ந்துபிரிந்ததனாற்பிறந்த துன்பத்தாலே வருத்தப்பட்டமகளிர் அங்ஙனம்
வருத்தின அவ்வருத்தத்தைப்பொறுத்து இது நமக்கன்பமென்று கருதியிருத்
தலே இவ்வுலகில் அரியகாரியம்; இதனை நீயும் கிகழ்த்தவேண்டாவோவென்
ன்றானென்க.

உ. கள், அசை. போலும், ஒப்பில்போலி.

(உஉ௬ - ஏ)

1393. க. மயற்கையிம்மக்கள்யோனிப்பிறத்தலும்பிறந்துவந்திங்
கியற்கையேபிரிவுசாதலிமைப்பிடைப்படாததொன்றும்
கயற்கணினைவுங்கொள்ளார்கவற்சியுட்கவற்சிகொண்டார்
செயற்கையம்பிறநிநச்சுக்கடலகத்தழுந்துகின்றார்.

1394. உ. இளமையின்மூப்புஞ்செல்வத்திடம்பையும்புணர்ச்சிப்போ
கிளையிற்பிரிவுநோயில்காலத்துநோயுநோக்கி [முத்திற்
விளையுங்கமமூங்கோதைவேலினும்வெய்யகண்ணாய்
களைதுயர்வலம்வேண்டாகண்ணிமைப்பனவுமென்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மயற்கை - துரால். கயற்கணினைவும் - கயல்போலும் கண்ணிற்
ரோன்றும் ஒருமாத்தியாளவும்.

இ - ள். அங்ஙனம் ஆற்றவேண்டெலிற் பலபிறப்பிலும்பிறந்துவந்து
இம்மக்கள்யோனியிற் பிறத்தலும் மயற்கை ; அப்பிறவிக்குப் பிரிவும் சாதலும்
இமைப்பளவும் இடைப்பீடாததொன்றாதலான், ஒருமாத்தியாயும் கவற்சி
கொள்ளார் ; இயற்கையேயென்றுகொள்வார். அன்றி, உள்ளேகவற்சிகொ
ண்டார், பற்றுள்ளத்தாலுளதாம் பிறவியாகிய நச்சுக்கடலிலே அழுந்தாநின்
றார் ; ஆதலால், கண்ணாய் ! நீ இளமையிலே மூப்புவுருமென்றும் செல்வத்தே
மிடிவருமென்றும் புணர்ச்சிக்காலத்தே பிரிவுவருமென்றும் நோயில்காலத்
தே நோய்வருமென்றுநோக்கி, உயிருடன்நங்குமளவும் துயரைக்களைவாயாக;
இவ்வலம் வேண்டாவென்றாளுளன்க. (உஉஅ - க)

1395. க. முத்திலங்காகந்தோய்ந்தமொய்ம்மலர்த்தாரினானங்
கைத்தலத்தகன்றபந்திற்கைப்படுங்கவலவேண்டா [ன்னே
பொத்திலத்துறையுமாந்தைபுணர்ந்திருந்துரைக்கும்பொ
ந்திலமுறுவலுண்டானீங்கினுல்லன்கண்டாய்.

1396. உ. வடிமலர்க்காவினன்றுவண்டளிப்பிண்டிநீழன்
முடிபொருள்பறவைகூறமுற்றிழைநின்னைநோக்கிக்
கடியதோர்கொவைசெய்யுங்கட்டெயிற்றரவினென்றேன்
கொடியனாய்பிழைப்புக்கூறென்குழையலென்றெடுத்துக்

இவையிரண்டும் ஒருதொடர். [கொண்டாள்.

இ - ள். பொன்னே ! யான் நெடுநாள் எங்ஙனமாற்றுவேனென்று கவ
லவேண்டா ; நித்திலமுறுவலுண்டான், நம்மைத்துறந்தானல்லன் ; காரியத்
தால் நீங்கினான் ; அதற்குக் காரணமென்னெனின், பொந்தாகிய இல்லிலே
யுறையும் ஆந்தை பேயிம்சேவலுங்கூடியிருந்து அவன்வரவைக்கூறாநிற்கும்.
அதனால், அவன் நம் கையிலகன்றபந்து நம் கையிலே வருமாறுபோலே அகப்
படுவன் ; முற்றிழாய் ! யான் ஒருகாலத்தும் பிழைப்புக்கூறேன் ; அது நீயே
யறிவாய் ; அன்று காவிலே பிண்டிநீழலிலே அப்பறவை முடியுங்காரியத்

தைக்கூறுதலின், நின்னேநோக்கி, இஃது அரவினாலே கௌவைசெய்யுமென்று கூறினேனாதலால். கொடியனாய் ! இதனையுநீதெளிந்து இனிக் குழையாதேகொள்ளென்றுகூறி, அவனை எடுத்துக்கொண்டாளென்க. (உ௩௦ - க)

1397. அலங்கலுங்குழலுந்தோழியங்கையினடைச்சியம்பூம்
பொலங்கலக்கொடியனாடன்கண்பொழிகலுழியொற்றிக்
கலந்தகிணறுமல்கும்கவான்மிசைக்கொண்டிருந்தாள்
புலர்ந்ததுபொழுதுநல்லாணெஞ்சமும்புலர்ந்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனமெடுத்த தோழி, கையாலே கொடியன்னாள் அலங்கலையும் குழலையுஞ்செருகிக் கண்ணீராயுந்துடைத்து அல்குலையுடைய குறங்கின்மேலே கொண்டிருந்தாள் ; அப்பொழுது இரவும்விடிந்தது ; அவள் நெஞ்சம் தெளிந்ததென்க. (உ௩௨)

1398. பண்கனிந்தினியபாடற்படுநரம்பிளகியாங்குக்
கண்கனிந்தினியகாமச்செவ்வியுட்காளைநீங்கத்
தெண்பனியனையகண்ணீர்ச்சேயிழைதாயரெல்லாந்
தண்பனிமுருக்கப்பட்டதாமரைக்காடுபோன்றார்.

இ - ள். பண்முற்றுப்பெற்று இனியபாட்டையுடைய ஒலிக்கின்றநரம்பு பாடற்கண்ணே நெகிழ்ந்தாற்போலே மெய்யிடங்குழைந்து இனிய காமச் செவ்வியிலே சேயிழையைக் காளை நீங்கினாதலின், அவள்தாயரெல்லாரும் பனிமுருக்கினதாமரைக்காடுபோலே முகங்கருகினரென்க. (உ௩௩)

1399. க. சில்லரிச்சிலம்புகுழந்தசீரடித்திருவினற்றாய்
முல்லையங்குழலினய்நின்முலைமுதற்கொழுநன்மேனாட்
சொல்லியுமறிவதுண்டோவெனக்குழைந்துருகினெந்து
மெல்லியல்கங்குற்சொல்லிற்றிற்பெனமிழ்ந்துகின்றாள்.

வேறு.

1400. உ. வினைக்குஞ்செய்பொருட்கும்வெயில்வெஞ்சர
நினைத்துநீங்குதலாண்கடனீங்கினாற்
களைத்துவண்டுணுங்கோதையர்தங்கடன்
மனைக்கண்வைகுதன்மாண்பொடெனச்சொனான்.

1401. ஈ. விராசெய்தாமரைமேல்வினையாடிய
வரைசவன்னமமர்ந்துளவாயினு
நிராசெய்நீலநினைப்பிலவென்றனன்
வரைசெய்கோலமணங்கமழ்மார்பினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பதுமையுடையநற்றாய், குழலினய் ! நின்முலைக்கு முதல்வனாகியகணவன் முன்னாட் பிரிவுதோன்றச் சொல்லியுமறிவதுண்டோவென்று

வினாவு; அவன் நெகிழ்ந்துருகிக்கெட்டு, கங்குலில் அவன்கூறியது இத்தன்மைத்தென்கூறுகின்றவன், தன்மனைவியைநினைந்து வருந்தியும் பின்னும் போர்த்தொழிற்கும் பொருட்கும் வெஞ்சுரத்தைப்போதல், ஆண்மக்கள் தொழில்; அவர் அங்ஙனநீங்கினால் மனைவியர்த்தொழில் இறந்துபடாதே மனைவியிடத்திலிருத்தலென்றுகூறினான்; அங்ஙனங்கூறி, வனாபோலுமார்பினன், தாமரைமேல் வினையாடியவன்னம் ஆண்டு நீலம்பயின்றுளவாயினும் அந்நீலத்தை நினையாவென்றுங்கூறினானென்றானென்க.

நட. நீலம் - பரத்தை. எனவே சூலமகளிரையே இனி நுகர்வேனென்றான். அரசவன்னம், அரசவாழ்க்கைபோல அக்குச்சாரியை கொடுத்துச் செய்கைசெய்து, “அம்மரபொழுகும்” (தொல். எழுத். குற. கஉ.) என்ற மிகையான்முடிக்க. (உருச - சு)

1402. பொன்வினைத்தபுணர்முலையாள் சொல
வின்னளிக்ஞரல்கேட்டவசுணமா
வன்னளாய்மகிழ்வெய்துவித்தாளரோ
மின்வளைத்தனமேகலையல்குலாள்.

பொன் - பசப்பு. அசுணமா - இசையறிவதோர்விலங்கு; “அசுணங்கொல்பவர்கைபோனன்றும்” (நீ. நஉச.) என்றார்.

இ - ள். திலோத்தமை, பதுமை அங்ஙனங்கூறக்கேட்டு இனிய அளிக்கத்தக்க ஞரல்கரம்பைக்கேட்ட அசுணமாப்போலே தான் மகிழ்ச்சியுற்று அவளை மகிழ்ச்சியெய்துவித்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (உருச)

1403. அன்னந்தானவன்றாமரைப்போதுநீ
நின்னைநீங்கினனீங்கலன்காதலா
னின்னதாலவன்கூறிற்றெனச்சொன்னான்
மன்னனாருயிர்மாபெருந்தேவியே.

இ - ள். தனபதியது உய்ராகியதேவி, அவன்கூற்று இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; எங்ஙனையென்னின், அன்னம் அவன்; தாமரைப்பூ நீ; நின்னைக்காரியமிருந்தபடியால் இப்பொழுது நீங்கினான்; காதலிருந்தபடியால் முழுக்கநீங்கானென மகிழ்வெய்தக் கூறினானென்க.

இவளிறந்துபடுவளென்று நீலங்கூறிற்றிலன். ‘நின்னினீங்கினன்’ என்றும் பாடம். (உருஅ)

வேறு.

1404. சொரிபனிமுருக்கரைந்துகடர்முகம்பெற்றபோதே
பரிவுநுரலத்தவன்றேபங்கயமன்னதேபோல்
வரிவளைத்தோளிகேள்வன்வருமெனவலித்தசொல்லாற்
ற்றருலம்பிறந்துசொன்னுடேனினுமினியசொல்லாள்.

இ - ள். பங்கயம், பனிகெடுத்தலிற்கெட்டு, ஞாயிறு தோன்றுகிலைமையைப்பெற்றபொழுதே அன்புறநலத்தையுடையவன்றே, அதுபோலச் சொல்லாளாகியவனைத்தோளி, தன்கேள்வன்வருமெனத் தாய்கூறியகற்றாலே நலம்பிறந்து, தன்னுள்ளே ஒருமொழிகூறினானென்க. (உ௩௧)

1405. நஞ்சினையமுதமென்றுநக்கினுமமுதமாகா

தஞ்சிறைக்கலாபமஞ்ஞையணங்கரவட்டதேனு
மஞ்சிறைக்கலுழனாகுமாட்சியொன்றானுமின்றே
வஞ்சனுக்கினையரீரேன்வாடுவதென்னையென்றான்.

அவன்கூடியபின்பு நீங்குந்தன்மையைத் தானுடைமையிற் றன்னை நஞ்சென்றான்; நீக்கமில்பந் தருதலிற் பிறரை அமுதமென்றான். அட்டதென்றது பாம்பு பல்லுயிரையும் வருத்துந்தன்மையை மயில் கொன்று அஞ்சுவித்ததனை; “செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு” (திருக். கக௦.) என்றற்போல.

இ - ள். அவன் தனக்குக் கட்கினிமைமாத்திரையால் நஞ்சை அமுதமென்று உட்கொண்டு நுகர்ந்தானாயினும். அந்நஞ்சு நஞ்சேயாய்விடும்; அதுவுமன்றி மயில் அரவைத் தனக்குள்ளேயாக்கிக்கொண்டு தன்னையேநோக்கும்படி அஞ்சுவித்ததாயினும், கருடனைப்போலச் சேணிடையினுகினைப்பித்து அஞ்சுவிக்கவல்லமாட்சி சிறிதும் அதற்கில்லை; வஞ்சனுக்கு நஞ்சும் மயிலும் போலு நீர்மையையுடைய யான், அமுதமும் கருடனும்போலு மகளினைப்போலே வருந்துவது என்னென்றானென்க.

இதனால், தன்வீரின்மையையும், பிரிவின்கண் வருந்துந்தன்மையின்மையையுங் கூறினான். (உ௪௦)

வேறு.

1406. பொய்கையுட்கமலத்தங்கட்புள்ளொனுமூரசுமார்ப்ப
வெய்யவன்கதிர்களைன்னும்விளங்கொளித்தடக்கைநீட்டி
மையிருட்போர்வைவரீக்கிமண்ணகமடந்தைகோலம்
பையவேபரந்துநோக்கிப்பனிவரைநெற்றிசேர்ந்தான்.

இ - ள். அவ்வளவிலே, வெய்யோன், பையவே பரந்து மண்ணகமடந்தைகோலத்தை மனத்தாலேநோக்கிக் கமலத்திலே வண்டிகளென்னும் பள்ளியெழுச்சிமுரசும் ஆரவாரியாநிற்பத் தன்கதிர்களைன்னுங் கையைநீட்டி அம்மண்மடந்தையது இருளாகிய போர்வையைநீக்கி உதயகிரியினெற்றியிலேசேர்ந்தானென்க. (உ௪௧)

1407. செவ்வழியாழினுறுந்தீஞ்சொலாட்குற்றதெல்லா
மவ்வழியரசற்குய்த்தார்க்கரசனுமவலமெய்தி
யெவ்வழியாநுநாடி யிமைப்பினதெல்லையுள்ளே
யிவ்வழித்தம்மினென்றாணிவுளித்தேர்த்தானையானே.

இ - ள். மகரயாழைப்போல் இனிமையுறுஞ் சொல்லாளாகிய பதுமைக்குப்பிறந்த வருத்தமெல்லாம் தானையானாகிய தனபதிக்கறிவித்தார்க்கு

அவனும் வருந்தி, எவ்விடத்தேயாயினும் அவனைத்தேடி ஒருகணத்தெல்லைக்
குள்ளே இவ்விடத்தே தாருங்கோனென்றனென்க. (உசஉ)

வேறு.

1408. மின்னுளேபிறந்ததோர்மின்னின்மேதகத்
தன்னுளேபிறந்ததோர்வடிவுதாங்குபு
முன்னினுன்வடதிசைமுகஞ்செய்தென்பவே
பொன்னுளேபிறந்தபொன்னையபொற்பினுன்.

இ - ள். பொற்பினுன், தன்னைத்தேடிவந்தார் அறியாதபடி, மின் மேக
மாக அதற்குள்ளேபிறந்த மின்போலே தன்னிடத்திலே தோற்றினதோர்
புதுவடிவைத் தான்முங்கி வடதிசையைநோக்கிப் போகக் கருதினென்க.

கடுமைக்கும் வடிவிற்கும் மின் உவமை. இஃது இல்பொருளுவமை.
இதனால், தூரகமனங் கூறினார். பொன்னுளே பிறந்தபொன் - ஓடவைத்த
பொன். (உச௩)

1409. வீக்கினுன்பைங்கழனரலவெண்டிகி
லாக்கினுனிருதுணியணிந்தபல்கல
னீக்கினொருமகற்கருளிரீனெறி
பூக்கினுவவவுறுமதியினெண்மையான்.

இ - ள். மதிபோனிறந்த கலைகளையுடையான், முன்பு ஒலிக்குமபடி
கழலைக்கட்டினவன், இப்பொழுது கடிதிற்போவதற்கு நொய்தாகத் துகிலே
இருதுணியாக்கினுன்; ஆக்கிப் பூண்களை எதிர்த்தானொருவற்கு அருளிக்கொ
டுத்தான்; கொடுத்து நெறியைப்போதற்கு முயன்றனென்க. (உச௪)

வேறு.

1410. வேந்தனால்விடுக்கப்பட்டார்விடலையைக்கண்டுசொன்னு
ரேந்தலேபெரிதுமொக்குமிளமையும்வடிவுமிஃதே
போந்ததும்போயகங்குல்போம்வழிக்கண்டதுண்டேல்
யாந்தலைப்படுதுமையவறியினீங்குரைக்கவென்றார்.

இ - ள். அரசனாற் போகவிடப்பட்டவர்கள், சேவகனைக்கண்டு ஒரு
வார்த்தைகூறினார் : இளமையும் வடிவும் இத்தன்மைத்தேயாதலான், நின்
னையே அவன் பெரிதுமொக்கும்; போந்ததும் போனவிரவிலே; போகின்ற
விடத்து யாங்கள் அவனைக் கண்டதுண்டாயின் அப்பொழுதேசென்று தலைப்
படுவேம்; அதுபெற்றிலேம்; ஆதலின், ஐய, நீ இவ்விடத்தே அவனைக்கண்
டறியின் உணர்ப்பாயாகவென்றாரென்க. (உச௫)

1411. நெய்கனிர்திருண்டவைம்பானெடுங்கணுள்காதலானீ
யையிருதிங்குளெல்லையகப்படக்காண்பிரிப்பாற்

பொய்யுரையன்றுகாணீர்போமினம்போகிநுங்கண்
மையலங்களிற்றுவேந்தன்மைந்தனுக்குராமினென்றான்.

அவர் கூறாதொழியவும், மேல் தான்கூறுகின்றமொழி உண்மையென்று
அவருணர்ந்து போதற்கும் சோதிடத்தால் அறிந்து கூறுவாரைப்போலே,
'நெடுங்கனாள் காதலானே' என்றான்.

இ - ள். காதலானே ஒன்பதாந்திங்களிலே காண்பீர்; இப்பாற்காணீர்;
யான்கூறியது பொய்யுரையன்று; இனிப்போமின்; போய் நுங்கள்வேந்த
னுக்கும் மைந்தனுக்கும் உரைப்பீராகவென்றானென்க.

யான்கூறிய நாளுக்குள்ளே காண்பீரென்க. 'ஐயிருதிங்கவெல்லையகப்
பட' என்றது - பத்தாகிய எல்லைக்குள்ளே ஒருதிங்கள் குறையவென்றவாறு;
எனவே ஒன்பதாந் திங்களாயிற்று. போமினம், அம் - அசை. (உசக)

நு. —பதுமையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - கசகக.

—o-o-o-o—

கே ம ச ரி யா ரி ல ம் ப க ம்.

1412. வானின்வழங்கும்வண்கைமணிசெய்யாரமார்பிற்
தேனும்வழங்கும்பைந்தார்விசையசிறுவன்றேங்கொ
ணைம்வழங்குங்கோதையைவெய்யவாய
கானம்வழங்கன்மேவிக்காலின்னேகிணே.

இ - ள். கையினையும் மார்பினையும் தாரினையுமுடைய, விசையசிறுவன், பதுமைவருந்தக் கானத்தே போதலைப்பொருந்தி, ஊர்திகளின்றிக் காலாலேகிணென்க.

தேனும், உம்மை - இசைநிறை. அரிஞ்சயன்ருலத்தில் விசையசிறுவன் இங்ஙனம் போவதேயென்று இரங்கி, 'விசையசிறுவன்' என்றார். (க)

1413. சிலைகொணணிற்றீராத்திருந்துகற்பின்னவர்த
மிலைகொள் பூந்தாருமுதவின்பவருத்தநீங்க
முலைகொள்கண்கள்கண்ணின்னெழுதிழீழ்க்கும்மொயம்பன்
மலைகொள்கானம்முன்னிமகிழ்வோடேகுசின்ருன்.

நாணிற்றீராக்கற்பு - நாண் தான்கெடுமளவும் ஒருவாக்கிற்புரிந்த முறுக் குடையாமையின், அதுபோலும் தீராக்கற்பு. வருத்தம் - புணர்ச்சியாலுண்டான அவசம்.

இ - ள். கற்பினவர்தம் இன்பவருத்தநீங்க முலை தம்மிடத்தே கொண்ட சண்களைத் தன்கண்ணினுலெழுதி மூழ்குமொயம்பன் கானத்தைப்பொருந்தி வெறுப்பற்றுப் போகாநின்றனென்க. (உ)

1414. கனிகொள்வாழைக்காட்டுட்கருமைமெழுகியவைபோன்
றினியவல்லாமுகத்தமுசவுங்குரங்குமிரியத்
துனிவுதீரநோக்கித்தோன்றல்செல்லுமுன்னாற்
பனிவெண்டிநாகுழ்கடல்போற்பழுவந்தோன்றிற்றவணே,

கரிய மையை மெழுகிவைத்தவைபோலு முகத்தவாகிய முசு. முன்னால், ஆல் - அசை. பழுவம் - முன்கூறிய கல்லதரத்தம்.

இ - ள். வாழைக்காட்டில் முசுவும் குரங்கும் தன்னைக்கண்டு இரிதலின், அவை துனிவுதீரும்படி அருளிப்பார்த்துத் தலைவன்போம் அவ்விடத்தின்முன்னே கடல்போலே ஒருகாடுதோன்றிற்றென்க. (ங)

1415., பருகுவாரிற் புல்லிப்பயங்கண்மாறத்துறக்கு
முருகுவிம்முகுழலார்போலமொய்கொடும்பி
யுருவப்பூங்கொம்பொசியப்புல்லித்தீந்தேன்பருகி
யருகுவாய்விட்டார்ப்பவண்ணன்மெல்லச்சென்றான்.

இ - ள். நீணாப் பருகுவாராப்போலேபுல்லிக் கைப்பொருளதுதலாலே
அவரைத்துறக்கும் பரத்தையனாப்போலே, தும்பி தேனுள்ளகாலத்துக்
கொம்பொசியப்புல்லி அதனைப் பருகி அதுவறிதாக அக்கொம்பைவிட்டுத்
துற்றுவனபோல ஆர்ப்ப, அதனைக் கண்டு தலைவன் சென்றானென்க.

அப்பழுவத்திற்போகாதே சித்திரகூடத்தைநோக்கிப் போனானென்க.()

1416. செல்வர்மனத்தினோங்கத்திருவின்மார்தாரெஞ்சி
னெல்லையிருளிற்றுகிப்பூந்தாதினிதினொழுகிக்
கொல்லும்மரவின்மயங்கிச்சிறியார்கொண்டதொடர்பிற்
செல்லச்செல்லவொருநெற்சேர்சிலம்புசேர்ந்தான்.

இ - ள். திருமிக்கார்ப்புமனம்போலே மேனோக்கி, செல்வமில்லாதார்
நெஞ்சுபோலே பசுவே இருளையுடைத்தாய், பூந்தாது இனிதுபோலே ஒழுகி,
பாம்புபோலேதலைகரந்து, கீழ்மக்கள் நட்புப்போலே செல்லச்செல்லக் குறை
யும் வழிபொருந்திய மலையைச் சேர்ந்தானென்க.

“யானைக், கயிறிறிப்புறத் தன்ன கண்மிசைச் சிறுநெறி” (அகநா. ௧௨௭.)
என்றும், “எடுத்துகிறுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி” (மலை. ௧௬.) என்றங்
கூறுதலின், வழியை, ‘ஓங்கி’ என்றார். இனிதுபோலெனவே துன்பமேயு
ணர்த்திற்று; “மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச், சண்பக நிறைத்த தாது
சேர் பொங்கர், பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா மாக்கட்குக், கையறு துன்
பங் காட்டினுங் காட்டும்” (சிலப். ௩௮௦. ௬௮ - ௭௧.) என்றார்பிறரும். இனி,
‘மாவின்மயங்கி’ என்றுபாடமோதிப் புலமுதலியவற்றால் மயங்கியென்று
முறைப்ப, (௫)

1417. சுணைகள் கண்களாகச் சூழ்ந்தருவனைவிழியா
வனையலாகாவுருவநோக்கிமைந்தற்கிரங்கி
யினைவபோலும்வனாயின்னருவியினிதினாடி
நனைகொள்போதுவெய்ந்துநாதற்பாடுகின்றான்.

இ - ள். தன்னைச்சூழ்ந்தருவனை கண்களாகவிழித்து மைந்தனுருவத்
தைநோக்கி அவற்கிரங்கி அழுவனபோலும் அருவியையுடைய வனாயிற்
சுணைகளிலேயாடி நனையைத் தம்மிடத்தேகொண்ட போதாலே திருவடிகளை
மறைத்து நாதனைப்பாடாநின்றானென்க. (௬)

வேறு.

1418. செய்தானிருவினையின்பயத்தைச்சேருஞ்சென்றென்றி
யெய்தானதன்பயத்தைப்பிறனே துய்த்தவியல்பென்றி

கொயதாமந்தாழ்ந்தொசிந்தகுளிர் பூம்பிண்டிக்குகோமானே
யிஃதேநின்சொலியல்பென்றாடியேனின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். இருவினையையுஞ் செய்தவொருவன் அவ்வினையின்பயனைச்
சென்று அனுபவிக்குமென்று கூறாநின்றாய் : ஆன்மாவொன்றாதலின், அவ
னனுபவிப்பனென்றாய் ; பிறப்புவேற்றுமையாற் செய்தவனாய்நின்று எய்தான்
பிறனுமாய்த்தாய்ப்பனென்றாய். கோமானே ! நின்வார்த்தை இரண்டுபட்டி
ருத்தலின், நினக்கஞ்சித்தொழுதேனென்றானென்க. (எ)

1419. உண்டேதனதியல்பினுணருங்காலையுயிரென்றி
யுண்டாயவவ்வுயிரேபிறிதினில்லையெனவுரைத்தி
வண்டார்த்துநாற்காதம்வண்ணமாலேசுமந்தொசிந்து
கொண்டேந்நூம்பிண்டிக்குகோமானின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். உணருங்காலத்து உயிர் தனதியல்பால் உண்டேயென்று
கூறாநின்றாய் ; உண்டாய் அந்தவுயிர்தானே பிறிதொன்றினியல்பான் இல்லை
யெனவுரையாநின்றாய் ; ஆதலின், கோமானே ! நின்னைத் தொழுதேனென்
ருனென்க.

ஒருபொருளிலே உண்மியில்லையுங்கூறினார். உயிர் ஒருவனிடத்துண்டு,
தூணிலில்லை. தூணிலில்லாமையும் இவ்வுயிர்க்கேற்றாக. இதனால் உயிர்
தனக்கே உண்மியில்லையும் தங்கின. இத்தன்மைவேறுபாட்டால் அங்கில்லை.

1420. காதலாலெண்வினையுங்கழிபவென்றியக்காத
லாதலாலெண்வினையுங்கழியாவென்றுமறைதியாற் [ங்
போதுலாய்த்தேன்றுளித்துப்பொழிந்துவண்டுதிவண்டிலா
கோதைதாழ்ப்பூம்பிண்டிக்குகோமானின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். இறைவன்மேலேவைத்த காதலாலே எண்வினையும் கழிவன
வென்று கூறாநின்றாய் ; அக்காதல் மற்றொரு பாவகாரியங்களிலேவைத்தால்,
எண்வினையும் நீங்காவென்றும் சாற்றாநின்றாய் ; ஆதலால், கோமானே ! நின்
னைத் தொழுதேனென்றானென்க.

இவை, இருபுறவாழ்த்து. துறவிலே, “எண்மர்கவிழ்ந்தனர்” (முத்தி.
சஎஅ.) என்பதனுணர்ச்சு.

இவை, தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு. (க)
வேறு.

1421. இனிதினிங்நனமேத்திவலங்கொண்டு
முனிவர்சித்திரகூடமுனாதெனத்
தனிதினேகுபுதாபதர்வாழ்வதோர்
பனிகொள்பூம்பொழிந்பள்ளிகண்டானரோ.

இ - ள். இங்ஙனம் மிடற்றின் இனிமையோடே எத்தி வலஞ்செய்து விட்டு முனிவருடைய சித்திரகூடம் முன்னிடத்தென்று தேவன்கூறுதலின், அதனை இப்பொழுதுகுறித்துத் தனியேபோகாநின்று, அப்பள்ளியைக் கண்டானென்க.

சித்திரகூடம் - பள்ளியின்பெயர். தனித்து, விகாரம்; இன்னும், அரோவும் அசை. (க0)

1422. புல்லுமல்லியும்போருயர்நீள்கழை
நெல்லுநீர்விளைகேழலுந்தோராயு
மல்லதீம்பழங்காய்கிழங்காதுயா
நல்லவேறுகர்வார்பள்ளிநண்ணினான்.

போருயர்நீள்கழைநெல் - வளர்ந்த மூங்கிலரிசி; ஆகுபெயர். நீராலே விளைந்தகேழல் - குளநெல். தோரை - ஒருநெல்.

இ - ள். ஊனை நுகராதே, புல் முதலியவற்றையும், அவையல்லவாகிய பழம் காய் கிழங்குமுதலாக நல்லவற்றையுமே நுகர்வார் தவப்பள்ளியைநண்ணினென்க. (கக)

1423. க. அரியகொள்கையராமழலைந்திடை
மருவிவிடுவளைக்குறுமாட்சியர்
விரியவேதம்விளம்பிபநாவினர்
தெரிவிறித்தொழிற்சிந்தையின்மேயினார்.

1424. உ. வள்ளியின்னமுதும்வராவாழையின்
நெள்ளுதிங்கனியுஞ்சிலத்தபின்
வெள்ளமாரியனய்விருந்தார்கென
வுள்ள மாட்சியினருவந்தோம்பினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

அரியகொள்கையாவன : நாலிருவழக்கிற்குபதபக்கம்; “நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச், சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார், கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல், வானகத் துய்க்கும் வழி.” (புறப். வேண். வாகை. கச.) என்பனவும் நின்றனவுமாம்.

இ - ள். கொள்கையராய்ப் பஞ்சாக்கினிக்குருகிவே மருவி மாட்சியையுடையராய் நாவின்ராய்க் காமவேட்கையையுடைய சிந்தையோடேபொருந்தினவர், வள்ளிக்கிழங்கையும் கனியையுங்கொடுத்தபின்பு, பலர்க்கும் பயன்படுகின்றவனே! இனி உண்பாயாகவென்றுகூறி, நெஞ்சுழகையுடையவர்கள் உவந்து பேணிவரென்க. (கஉ - ஈ)

1425. பாங்கின்மாதவர்பான்மதிபோன்றிவன்
விங்குகல்வியன்மெய்ப்பொருட்கேள்விய

னங்குநாமுமளக் குவமென்றுதம்
மோங்குகட்டுளாயொன்றிரண்டோதினார்.

பாங்கு - நல்லவிடம்; “பாங்குர்ப்பல்லி” (அகநா. கூ.) என்ப.

இ - ள். அங்ஙனம்பேணிப்பின்பு, மாதவர், இவன் மதிபோலே எல்லாக்
கலையுநிறைந்தகல்வியன், தத்துவத்தின்கேள்வியன், அப்படியான அவ்வி
டத்து நாமும் இவனையறியக்கடவேமென்று தம் கட்டுளா ஒன்றிரண்டைக்
கூறினாரென்க. (கச)

1426. ஐயர்கூறலுமண்ணலுங்கூறுவான்
சையம்பூண்டிசமுத்திரநீந்துவா
னுய்யுமேற்றொடர்ப்பாட்டினிங்கியாவையு
மெய்தினார்களுமுப்பவென்றோதினான்.

இ - ள். அவர்கூறுகின்றவளவிலே சீவகனும்கூறுகின்றவன், கல்லைக்
கழுத்திலேகட்டிக் கடலை நீந்துகின்றவன் பிழைப்பறையிற் காமநுகர்ச்சியோ
டே இவ்விடத்து விரதங்கனையெய்தினவர்களும் பிழைப்பரென்று நூல்களை
எடுத்தோதினானென்க.

அவர் மனையியரோடேதுறத்தலிற் றொடர்ப்பாடென்றான். (கடு)

1427. வீடுவேண்டிவிழுச்சடைநீட்டன்மெய்ம்
மூடுகூறையின்மூடுதல்வெண்டலை
யோடுகோடலுமித்தலென்றின்னவை
பிடிவாப்பிறவிக்குவித்தென்பவே.

இ - ள். அங்ஙனமோதினவன், வீடுபெறவிரும்பிச் சடையைநீட்டுதல்,
சீவரம்போர்த்தல், கபாலமேந்துதல், ஏகாங்கியாதலென்றுகூறிய இத்தன்
மையன பிறவிக்குவித்தென்று தத்துவமுணர்ந்தோர் கூறுவரென்றும் ஓதினா
னென்க. (கக)

1428. ஏமநன்னெறியெந்நெறியன்னெறி
தூய்மையின்னெறியாமுந்துணிசுவங்
காமன்றதைநெறியின் கட்காளைநீ
திமையுண்டெனிற்செப்பெனச்செப்பினான்.

இ - ள். யாங்கள் நிற்கின்றவழி நல்வழி; இஃதொழிந்தன நீகூறிய
வாறே தூய்மையில்லாதவழி; அது யாமும் தெளிந்திருப்பேம்; திருமால்
கூறிய இவ்வழியிடத்தில் தீங்குண்டாயின், காளாய்! நீசொல்லென்று அவர்
கூற, அவனும் சொன்னானென்க. (கஎ)

வேறு.

1429. க. தூங்குறிக்கிடந்துகாயும்பழங்களுந்துய்ப்பநில்லா
பாங்கலாவினைகளென்றார்பகவனாரெங்கட்கென்னி [ல்
னோங்குநீன்மரத்திற்றாங்குமொண்சிறையொடுங்கல்வாவ
பாங்கரிற்பழங்கியுப்பப்பழவினைபரியுமன்றே.

1430 உ. அல்லியும்புல்லுமுண்டாங்காரழலைத் துணின்று [ற்
| சொல்லியவகையினோற்பத் துணியும்வெவ்வினை களென் னி
| கல்லுண்டிகடியவெம்புங்கானுறைபுறவமெல்லாம்
| புல்லியவினைகள் வென்றுபுறக்கொடைகாணுமன்றே.

1431 கூ. நீட்டியசடையமாகிநீர்மூழ்கினிலத்திற்சேர்ந்து
| வாட்டியவுடம்பின்யாங்கள்வரகதிவினைத் துமென்னிற்
| காட்டிடைக்கரடிபோகிக்கயமூழ்கிக்காட்டினின் று
| வீட்டினைவினைக்கவேண்மிமவெளிற்றுவாவிடுமினென்றான்.
இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். எங்களுக்குப் பகவனார் உறியிலேகிடந்து இவற்றைநுகரத்
தீவினைகள்நில்லாவென்று கூறினாரென்று கூறுவீராயின், மரத்திற் பக்கத்தே
தூங்கும்வாவல் பழங்களைநுகர அதற்கும் இருவினைகள் அழியுமல்லவோ.
அதுவுமன்றி, இவற்றையுண்டு அழலிடையிலேகின்று பகவனார்கூறிய வகை
யால் நோற்ப வெவ்வினைகள் அறுமென்னின், கல்லையுண்டு வெம்பும் கடிய
கானிலே உறைகின்றபுறவுகளெல்லாம் இருவினையைவென்று முதுகுக் காணு
மல்லவோ; அதுவுமன்றி, சடையமாய் மூழ்கிச் சேர்ந்து வாட்டியவுடம்பாலே
யாங்கள் மேலானகதியை வினைவிப்பெமென்னின், காட்டிற்கரடி அக்காட்டி
னின்றும்போய்க் கயத்திலேமூழ்கி வீட்டினைப்பெறவேண்மும்; ஆதலால்,
தும்பயனில்லாதவுகையைத் தவிரவீராகவென்றானென்க. (கடி - 20)

1432. கூ. கலைவளர்கிளவியார்தங்காமர்மென்சேக்கைநீங்கி
| யிலைவளர்குரம்பையங்கணிநுகிலஞ்சேக்கையாக
| முலைவளராகந்தோயமுழுவினைமுரியுமாயின்
| மலைவளர்குறவர்க்கம்மாவினைகளுமாயுமன்றே.

1433. உ. வெண்ணிறத்துகிலினுங்கண்வீழ்ந்துமாசாகிநின்ற
| வொண்ணிறவுதிரந்தன்னையுதிரத்தாலொழிக்கலாமே
| பண்ணிறக்கிளவியார்தம்பசையினாற்பிறந்தபாவங்
| கண்ணிறமுலையினாந்தங்கலவியாற்கழிக்கலாமே.

1434. கூ. துண்டிகில்வேதலஞ்சினெருப்பகம்பொதிந்துநோக்கிக்
| கொண்டுபோய்மறையவைத்தாற்கொந்தழல்சுடாதுமாமே
| கண்டத்தினவியார்தங்கடிமனை துந்துகாட்டுட் [லாமே. ()
| பண்டைச்செய்தொழிலிற்பாவம்பறைக்குற்றற்பறைக்க

1435. ச. நோய்முதிர்குரங்குபோலநுகர்ச்சிநீர்நோக்கல்வேண்டா
காய்முதிர்கனியினூழ்த்துவீழுமிவ்வியாக்கையின்னை

வேய்முதிர்வனத்தின்வென்றானுருவொடுவிளங்கநோற்றுப்
போய்முதிர் துறக்கத்தின்பம்பருகுவுரிமினென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

உ. கண்ணையுடைய நிறத்தமுலை.

ங. சுடாதும், உம்மை இசைநிறை. கண்டத்திலேபுழுக்கையுடையார்;
இனி, 'கண்டத்திலுவிடார்' என்பதற்குக் கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்புகைத்த
அகிற்புகையையுடையாரென்று முறைப்பர்; "பேருறுப்பாகியகண்டப்புகை"
என்றார் வளையாபதியிலும்.

இ - ள். சேக்கையினின்றூங்கிக் குரம்பையிலே நிலம் சேக்கையாகக்
கிளவியார்தம் ஆகத்தைத்தோய இருவினைகெடுமாயின், குறவர்க்கும் அந்தப்
பெரிய வினைகளும் கெடுமல்லவோ? அதுவுமன்றி, வெண்ணிலிலே வீழ்ந்து
மாசாகிநின்ற உதிரத்தை உதிரத்தாலே போக்கவொண்ணாது; அதுபோலக்
கிளவியார்தம் பற்றினாலேபிறந்தபாவத்தை அவர்கூட்டத்தாலே போக்க
வொண்ணாது; அதுவுமன்றி, துகில்வேதற்கஞ்சிப் பின்னும் நெருப்பை உள்ளே
பொதிந்து வைத்தால் அது சுடுமல்லவோ; அதுபோல, நாவியார் தம் மனை
யைத்துறந்தகல அவரை நெஞ்சாலேநோக்கிக் காட்டிலே கொண்டு
போய்வைத்து, முன்புசெய்த தொழிலிற்றிந்த பாவத்தைப் போக்கலுற்றாற்
போக்கவொண்ணாது. ஆதலால், நீர் குரங்குபோலே காமநுகர்ச்சியைநோக்
கல்வேண்டா; இவ்வியாக்கை கனியின் ஊழ்த்தவீழும்; அதற்குமுன்னே இவ்
வனத்தே காமனைவென்றான் வேடத்தோடேநின்று நோற்றுப்போய்ச் சுவர்க்
கத்தின்பத்தைதுகர்தலை விரும்புமினென்றானென்க.

ஏகாரமெல்லாம் எதிர்மறை.

(உக - ச)

1436. மெய்வகைதெரிதன்னாநம்விளங்கியபொருள்கடம்மைப்
பொய்வகையின்றித்தேறல்காட்சியைம்பொறியும்வாட்டி
யுய்வகையுயிராத்தேயாதொழுதுதலொழுக்கமுன்று
மீவ்வகைநிறைந்தபோழ்தேயிருவினைகழியுமென்றான்.

இ - ள். ஞானமாவது உண்மையறிதல்; காட்சியாவது அங்ஙனமறிந்த
பொருள்களைப் பொய்யின்றாகத்தெளிதல்; ஒழுக்கமாகவது ஐம்பொறிகளையும்
ஐம்புலன்களிற்செல்லாமற்கெடுத்து உயிராக்கெடாதே அவ்வயிருய்யும்வகை
யொழுதுதல். இம்முன்றொழுக்கமும் இப்படிநிறைந்தபொழுதே இருவினை
யும் கெடுமென்றானென்க.

(உடு)

1437. குன்றநானுரைப்பக்கேட்டேபாகத்தார்குடும்பரீக்கி
யின்றுகண்ணிடுக்கப்பட்டேயாமெனவெழுந்துபோகி
வென்றவன் பாதஞ்சேர்ந்துவிட்டுநென்னெறியைப்பெற்றார்
சென்றதுபரிதிவட்டஞ்செம்மலுமசைவுதீர்த்தான்.

இ - ள். சலிப்பில்லாதவன் கூறக்கேட்டு, நல்வினைவந்தடையும் பரு வத்தினையுடையார் தம்மனைவியரைத்தறந்து, யாம் இன்று நின்னாலே அறி வுண்டாக்கப்பட்டேமென்றுகூறி எழுந்துபோய் இறைவன்னடியைச்சேர்ந்து வீட்டுக்குச்செல்லும் நல்லவழியைப் பெற்றார்; அவ்வளவிலே ஞாயிறு பட் டது; தலைவனும் இளைப்புத் தீர்ந்தானென்க.

வட்டமென்றது, நாடோறும் வட்டமாய்வருதலை.

(உச)

வேறு.

1438.

அசைவுதீர்ந்திருவுநீகியகாலையே

வசையினீங்கியினூர்வழிகாட்டலிற்

றிசையும்யாதுநீதெரிந்துகொண்டேகினுன்

மிசையுமில்லதொர்மெய்ப்பொறியாக்கையான்.

நீங்கியினூர், இன். அசை..

இ - ள். உடம்பிறகுத்திறுகின்ற இலக்கணத்தையுடைத்தாய்த் தேவ ருலகினுமில்லாததொர் யாக்கையான், அங்ஙனம இளைப்பாறிப் பொழுதுவிடி ந்தவளவிலே குற்றத்தினின்று நீங்கினூர் வழிகாட்டலின், திசையையும் யாற் றையுந் தெளிந்துகொண்டுபோனென்க.

(உஎ)

வேறு.

1439.

தடம்புனைந்தெழுதியவடிவிற்பங்கயத்

தடம்பலதழீஇயதுதக்கநாடது

வடங்கெழுவருமுலைமகளிர்மாமைபோன்

றிடம்பெரிதினிததனெல்லையெய்தினுன்.

இ - ள். புனைந்தெழுதிய படத்தின்வடிவுபோலப் பங்கயத்தடம் தழு வப்பட்டது; தன்னிடம் மகளிர்மாமைபோலே நுகர்வார்க்குப் பெரிதும் இனியது; அதுதான் தக்கநாடென்னும் பெயரையுடையது. அதன் எல்லை யைச் சேர்ந்தானென்க.

(உஅ)

1440.

தேங்கயத்தணிமலர்தெகிழ்ந்தநாற்றமும்

பூங்குழன்மடந்தையர்புனைந்தசாந்தமு

மாங்கெலாமகிறபுகையளாயவாசமுந்

தாங்கலாற்றக்கநாடாயதென்பவே *

இ - ள். இனிய கயத்தின்மலர் வாய்விட்ட நாற்றத்தையும், சந்தனத் தையும், அகிற்புகை கலந்தநாற்றத்தையும், அவ்விடமெல்லாந் தரித்தலின், தக்கநாடென்னும் பெயர்த்தாயிற்றென்க.

இவற்றைத்தாங்குதலின், தக்கநாடு.

(உசு)

1441. க.

சண்பகநறுமலர்மாலேநாறுசாந்

தொண்பழுக்காயினேமிருவமெல்லிலை

*இச்செய்யுளும் இதனுடையும் சிலபிரதிகளில் காணப்படவில்லை.

யுண்பதமியாவர்க்குமுனமில்லது
வண்புகழ்நாட்டதுவண்ணமின்னதே.

1442. உ. கரும்பணிவளவயற்காமர்தாமரை
வரம்பணைந்ததனுதற்கிடந்தவார்செநெ
லரங்கணிநாடகமகளிராய்நுதற்
சுரும்புகூழிலம்பகத்தோற்றமொத்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அந்நாட்டில், வயலில், தாமரை சாய்ந்து வரம்பைச்சேர
அதன் நுதலிலேகிடந்த செந்நெல், மகளிர் நுதலில் தலைத்தேயுத்தையொத்
தது; அங்ஙனஞ்சிறந்த நாட்டது புகழின்வண்ணம் எவ்வாலமும் இத்தன்
மைத்தென்க.

க. சண்பகமாலேமுதலியன யாவர்க்கும், குறைவின்மையிற் பிறந்தபு
கழென்க.

உ. அணைந்து, அணைய. சுரும்புகூழ்தாமரைவயன்க; சுரும்பு, மயிர்க்
குவமை. (நஉ - க)

1443. வண்டுவாழ்க்குந் துறைக்கண்னிவானேமே
னண்டுகிருற்றெனநிங்கிராணினால்
விண்டுள்ளித்தாண்டிறந்தொடுங்கும்விழ்புனல்
கொண்டபூங்கிடங்கணிநகரங்கூறுவாம்.

இ - ள். ஒருகன்னி, தன்மேலே உகிருற்றென நானத்தாலேநடுங்கி
அவ்விடத்தைக் கைவிட்டுப்போய் ஒளித்து ஊணைத்துறந்து ஒடுங்குமாறு
போலே, வளைந்ததுறையில் வாளை தன்மேலே நண்டுகிருற்றென நடுங்கியொ
டுங்கும் ஆழ்ந்தபுனலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கிடங்குகூழ்ந்தநகரம் இனிக்
கூறுவேமென்றாரென்க. (நஉ)

1444. அகழ்கிடங்கந்துகிலார்த்தபாம்புரி
புகழ்தகுமேகலைநாயில்பூண்முலை
திகழ்மணிக்கோபுரந்திங்கள் வாண்முகஞ்
சிகழிகைநெடுங்கொடிசெல்விக்கென்பவே.

இ - ள். மதிலாகியசெல்விக்கு அகழ்ந்த அழகியகிடங்கு துகில்; பாம்பு
ரிமேகலை; நாயில் முலை; கோபுரம் திங்கையொத்தமுகம்; நெடுங்கொடி
சிகழிகையென்க. (நஉ)

1445. நாட்டியமணிவரைகடைந்துநல்லமிர்
தூட்டியனுமதனைவிட்டுறைநரின்மையா
லீட்டியவளநிதியிடைகொண்மாரகர்ச்
சூட்டுவைத்தனையதச்சுடர்ப்பொனிஞ்சியே.

இ - ள். அந்தப்பொன்னிஞ்சி, மந்தரமென்று பேர்நாட்டிய வரையா
லே கடலைக்கடைந்து அமிர்தத்தையூட்டினும் அந்நகனாவிட்டுப்போய் உறை
வாரின்மையின், அந்நகர் நகர்களுக்குத் தலையென்று சூட்டுவைத்தாலொத்த
தென்க.

இனி, அகரம் பண்டறிசுட்டாக்கி, அம்மணிவரையைநாட்டியென்றும்,
உறைநரின்மையால் நிதிதங்குமென்றுமாம். (நச)

1446. எறிசுறவினையவரேந்துபூங்கொடி
மறிதிரைவரைபுரைமாடமாக்கலம்
பெறலருந்திருவரைமுதம்பேரொலி
யறைகடல்வளநகராயதென்பவே.

இ - ள். பேரொலிவளநகர், வீரர் சுறவாக, கொடி மறிதிரையாக,
மாடம் மரக்கலமாக, மகளிர் அமுதமாக அறைகடலாயிற்றென்க.

இத்தொடர், வேறுபடவந்த உவமவிசேடமாம். (நடு)
வேறு.

1447. மதியகடுறிஞ்சுஞ்சென்னிமாடநீண்மறுகுதோறும்
பொதியவிழ்மாலேவீழ்ந்துபொன்செய்நன்கலன்கள் சிந்தி
நிதியறைதிறந்துநோக்கியன்னதோர்நீர்மையெய்திப்
புதியவர்க்கியங்கலாகாப்பொற்பொடுபொலிந்ததன்றே.

இ - ள். அந்நகரி, தெருவெங்கும் மயிர்முடிசூலைதலின் முத்தமாலே
வீழ்ந்து பேரணிகலங்களும் சிந்துதலாலே, நிதியறையைத் திறந்துபார்த்தா
லொத்ததோர் தன்மைபெற்று, அச்சுஞ்செய்தலிற் புதியவர்க்கு இயங்கலாகாத
அழகோடே பொலிந்ததென்க. (நசு)

வேறு.

1448. கேமமாபுரமெனுங்கேடினல்விசைப்
பூமிமேற்றிலகம்வைத்தனையபொன்னகர்த்
தாமநீனெடுங்குடைத்தரணிகாவல
ஹம்வேனரபதிதேவனென்பவே.

இ - ள். உலகிற்குத் திலகமிட்டாலொத்த கேமமாபுரமென்னும் பெய
ரையுடைய பொன்னகரில், இசையையும் குடையையுமுடைய அரசன்
பெயர் நரபதிதேவனென்று கூறுவாரென்க. (நஎ)

1449. க. அந்நகர்க்கரசனையனையவாண்டகை
மெய்ந்நிகரிலாதவன்வேதவாணிகன்
கைந்நிகரமைந்தவேற்கமமுந்தாரினுன்
மைந்நிகர்மழைக்கனூர்மருட்டைவருவான்.

வேறு.

1450. உ. வார்சிலைவடிப்பவீங்கிவரையெதைத்திரண்டதோளான்
சோர்புயரெலாததவண்கைச்சுபத்திரன்மனைவிபெற்ற

சீர்நலங்கடந்தகேமசரியெனத்திசைகளெல்லாம்

பேர்நலம்பொறித்தபெண்மைப்பெருவிளக்காகுகின்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அந்நகரிக்கு அரசனையொத்த ஆண்டகை, வழுவொப்பில்லாதவன், வேதத்தையுடையவாணிகன், கைக்கு ஒப்பமைந்தவேலினையும் தாரினையுமுடையான், மகளிர்மயக்க அவ்வின்பத்தே தந்துவான், வில்லைப் பயிற்றுதலாற் பெருத்துத் திரண்டதோளான், சுபத்திரன்; அவன்மனைவி நிப்புதி பெற்ற கேமசரி, திசையெல்லாம் தன்பெயரையும் அழகையும் எழுதினதொரு பெண்மையையுடைய விளக்கெனவாகி நின்றானென்க.

ஆகியெனவே நுகரும்பருவத்தாளென்றார். (௩௮ - கூ)

1451. மாசிலாள் பிறந்த ஞானமே மதிவலான் விதியினெண்ணிக்
காசிலாள் கண்டபோழ்தே கதுமெனநாணப்பட்டான்
நாசலாமல்குலாட்டுத் துணைவனும் புணர்மினென்று
பேசினுனன் றுகொண்டு பெருவிருந்தோம்புகின்றான்.

இ - ள். அம்மாசிலாள் பிறந்தபொழுதே, கணி, நூலாலேயெண்ணி, இவள் கண்டபொழுதே நாணப்பட்டவன் இவட்டுக் கணவனும்; அவற்குக் கொடுங்கோளென்று கூறினன்; அன்றுதொடங்கிச் சுபத்திரனும், அவன் அவனைக்காண்டற்கு ஆடவர்க்கு விருந்திடுதலைப் பேணுகின்றானென்க.

தன்கணவரல்லாதார் அவட்கு ஆடவராய்த் தோன்றாரென்பது தோன்றப் பலரையும் நோக்குகின்றவனை, 'மாசிலாள்' என்றும், 'காசிலாள்' என்றும் பெயர்கூறினர். (௪௦)

1452. தாழ்த்தருபைம் பொன்மாலேத்தடமலர்த்தாமமாலே
வீழ்த்தருமணிசெய்மாலையிவற்றிடைமின்னினின்று
சூழ்வனைத்தோளிசெம்பொற்றாணையேசார்ந்துநோக்கு
மூழ்ப்பிகாதலானையொருபிடி நுகர்ப்பினுளே.

தாமம் - ஒழுங்கு.

இ - ள். அவன் விருந்தோம்புமிடத்தே, ஒருபிடியிலடங்கு நுகர்ப்பினுளாகியதோளி, பொன்மாலே, பூமாலே, விரும்பும் மணிமாலையென்கின்ற இவற்றிடையே தூணைச்சார்ந்து, மின்போலேநின்று, தனக்குத் தொன்றுபட்டு வருகின்ற காதலானை, அவர்களிலுள்ளனெனவென்று நோக்குமென்க. (௪௧)

1453. சேயிழைகணவனாகுந்திருமகன்றிறத்தநாளு
மாயிரத்தெட்டுநேரந்தவாரமுதடிசிலூட்டி
யேயினவகையினுலேயாறிரண்டெல்லையாண்டு
போயினவென்பமற்றப்பூங்கொடிச்சாயலாட்கே.

ஊட்டி, ஊட்ட.

இ - ள். சுபத்திரன் கணிகூறியவகையாலே கேமசரிக்குக்கணவனாகிய திருமகன் [தோன்றுதற்பொருட்டு நாடோறும் அமுதுபோலுமழ்சிலை விருந்திற்கு ஊட்டாநிற்க, அவட்குப் பன்னிரண்டாகிய எல்லையையுடைய யாண்டுகள் கழிந்தனவென்க.

“என்றிறத்தவலங்கொள்ளல்” (புறநா. உருநா.) என்றும்போல. (சஉ)

1454. முருக்கிதழ்குலிகழுட்டிவைத்தனமுறுவற்செவ்வாய்த்
திருக்கவினிறைந்தவெங்கட்பணைமுலைத்தேம்பெய்கோதைப்
புரிக்குழற்பொன்செய்ப்பைம்பூட்புனையிழைகோலநோக்கித்
தரிக்கலாதுருகிரையுந்தடமலர்க்கோதைநற்றாய்.

இ - ள். முறுவல் முதலியவற்றையுடைய திருவினது கவினிறைந்த புனையிழையின் கோலமுதிர்ச்சியை அவள்தாய்நோக்கி உருகி நையாநிற்குமென்க. (சஉ)

1455. மாவடுமருட்டுநோக்கின்மதிமுகமழைக்கண்மாசில்
பூவொடுபுரையுஞ்சாயல்புனைநலந்தனித்துவைக
வேவடுபுனையினோக்கியிறைவனாகழலநின்ற
தாய்ப்பிந்தயரமெல்லாந்தாரவனீக்கினானே.

மருட்டுநோக்கு - நோக்கினுரைமருட்டுநோக்கு.

இ - ள். மதிமுகத்திலே மாணவருத்தும் நோக்கினையுடைத்தாகிய கண்ணினையுடையகேமசரி தனித்துவைவருதலின், ஏவுண்ட மான்பிணைபோலேநோக்கி வருந்தின தாய்பட்டவருத்தத்தையெல்லாம் சுபத்திரன் நீக்கினுனென்க. (சச)

1456. போதுவாய்திறந்தபோதேபூம்பொறிவண்டுசேர்ந்தாங்
கூதுமேமகளிர்க்கொத்தபோகமுமன்னதொன்றே
யாதுநீகவலவேண்டாவாரழகுடையநம்பி
காதலான்றவத்தின்மிக்கானகண்ணுறுநானையென்றான்.

ஊதுமே, ஏகாரம் வினா. ஒன்றே, ஏகாரம் தேற்றம்.

இ - ள். பூநெகிழ்ந்தபோதே வண்டு நுகருமல்லவோ? அத்தன்மையதொன்றே, மகளிர்க்குப் பொருந்தின நுகர்ச்சியும்; ஆதலின், நம்பி, இவள் காதலிக்கப் படுவான், இவளை நுகர்தற்குத்தவஞ்செய்தவன் நாளைத் தானே வந்துஎதிர்ப்படும்; இனி நீ சிறிதும் வருந்தவேண்டாவென்று ஆற்றுவித்தானென்க. (சரு)

லேறு.

1457. பொன்னிலத்தெழுந்ததோர்பொருவில்பூங்கொடி
மின்னுவிட்டெரிவதோர்நலத்தள் வீங்கிருள்
பின்னிவிட்டனகுழற்பெருங்கட்பேதையூர்
ஆன்னினன்றொடுகழற்குரிசிலென்பவே.

இ - ள். அவ்வளவிலே குரிசில், இருளைப் பின்னிவிட்டாலன்ன குழலினையும் கண்ணினையுமுடைய காமவல்லிபோல் ஒளி விட்டுவிளங்குவதோர் நலத்தினளாகிய பேதைபூரைச் சேர்ந்தானென்க, (சக)

1458. மல்லிகைமணங்கமழ்மாலேவார் குழற்
சில்சுணங்கிள முலைச்சிறுமிதந்தையுஞ்
செவ்வனைத்திருநகர்ச்சேட்பட்டானரோ
பல்கதிர்மணியொளிபரந்தபூணினான்.

இ - ள். பூணினாகிய மாலேமுதலியவற்றையுடைய இவள்தந்தையும், அங்ஙனந்துன்னின சேவகனை எதிர்ப்பட்டானென்க, (சஎ)

1459. தென்றிசைமுனைத்ததோர்கோலச்செஞ்சுட
ரொன்றிமற்றுத்தரம்வருவதொத்தவண்
மன்றல்கொண்மார்பினான்வந்தொரானிழ
னன்றுவந்திருந்தனனாதற்சிந்தியா.

இ - ள். அவ்வளவிலே, தென்றிசையிலே முனைத்ததொருளாயிற்று நிலத்தேநடந்து வடதிசையிலே வருந்தன்மையையொத்து, மார்பினான், வடக்கு நோக்கிவந்து, நமோ அரஹந்தாணமென்று அவ்விடத்தே ஓரால நிழலிலே மிகவும் மகிழ்ந்திருந்தானென்க,

சேவகன் வேற்றுநாட்டின்சுவைகளை அறிந்து நுகரவேண்டுமென்றற்குத் தேவனும் இவற்கு ஊழ்வகையான் உறவுகொண்டு நுகர்ச்சியையெய்து மிடங்களை நாடி ஆண்டுச்சேறற்கு வழிகூறலின், வடதிசையிற்போதல் உளதாயிற்றென்றுணர்க. விசயமாதேவியாராக்கண்டாற் பின்பு இராசமா புரத்தை நோக்குவென்றுணர்க, (சஅ)

1460. க. குடைகவித்தனையதுகோலமாமுடி
யடியிணையாமையின்வடிவுகொண்டன
புடைதிரள்விலாவும்விலவனைந்தபொற்பின
கடிகமழ்தாமரைகண்ணின்வண்ணமே.

1461. உ. குறங்கணிமயிரொடுகோலமார்த்தன
பிறங்கியவுறுப்பின்மேற்பெரியநோக்கின
கறங்கிசைமணிமுழாவெருத்தங்காண்டரு
மறங்கெழுபெரும்புலிவாயின்வண்ணமே.

1462. ங. வராயகன்மார்பிடைவரியுமுன்னுள
புரைதபுபொன்புரைநாவுமுள்ளுடைத்
தருவரைத்தோள்கருமமரர்கோன்களிற்
றுருவுகொட்டக்கையினுருவுகொண்டவே.

1463. ச. இலங்குபொன்னிறுவரையனையேவந்தலுக்
கலங்கிழ்த்தாமரைக்கொட்டையன்னதாய்
வலஞ்சுழிந்தமைவரக்குழிந்தவாய்ப்பொடு
நலங்கிளர்நாடியுமினிதுநாறுமே.
1464. ரு. தடித்திறைதிரண்டுதம்மளவிற்கேற்றசூற்
கெடிற்றழகழிப்பனகிளர்பொற்றோரைய
கடிப்பகைநுழைவறக்கதிர்த்தகைவிர
லமித்தழக்கருமணிவயிரத்தோட்டியே.
1465. சு. வார்ந்திலங்கெயிறணிபவழமாண்டவா
யார்ந்தபூவங்கையுமடியுந்தாமரை
தேர்ந்தனன்றிருமகள்கணவனுமெனத்
தீர்ந்தனன்சொல்லனைஇத்தேர்க்கொண்டேறினான்.
இவையாறும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம் எதிர்ப்பட்ட சுபத்திரன், பொன்னுகிய பெரிய மலையையொத்த தலைவனுக்கு முடியும் உச்சிசிறிதுயர்ந்து முறைமைப்படத் தாழ்ந்து சுற்றொத்தலிற் குடைப்புறத்தையொக்கும்; கண் தாமரையையொக்கும்; முகத்திற்குப்பொருந்தின மூக்கும் வயிரத்தோட்டியையொக்கும்; சிறுகிவளைந்திருத்தலின் வாயின்வடிவும் புலியின்வாயையொக்கும்; எயிறணிந்த அவ்வாய்தான் வார்ந்து நிறத்தாற் பவழத்தையொக்கும்; சூற்றமற்றபொன்னையொக்குநாவும் சருச்சரையையுடைத்தாயிருக்கும்; தோட்டிடும் குடமுழாவையொக்கும்; ஒழுகநோகுதலின், தோள்களும் ஐராவத்தின் கையை யொக்கும்; அகங்கையும் ஆர்ந்த தாமரைப் பூவையொக்கும்; தடித்து இறை திரண்டு தோரையவாய் வெண்கிறுகடிகும் நுழையாதபடி நெருங்கின கைவிரலும் தம்மளவிற்கேற்ற சூற்கெடிற்றையொக்கும்; வரைபோலுமாற்பிலே உத்தமவிலக்கணமாகிய மூன்றுவரியுமுள; விலாவும் வில்லுப்போல் வளைந்த பொற்பிணையுடைய; நாபியும் விளங்குகின்ற இதழையுடைய தாமரைக்கொட்டையையொத்ததாய் வலத்தேசுழிந்து பொருந்துதல்வரக் குழிந்த வாய்ப்போடே நன்றாகத் தோன்றும்; சூறங்கும் தாமணிந்தமயிரோடே கோலமார்த்தனவாகிய ஒழிந்த பெருத்த உறுப்புக்களிற் காட்டிற் பெரிய அழகையுடைய; புறவடியிரண்டும் ஆமையின்வடிவைக்கொண்டன; உள்ளடியும் தாமரையையொக்கும். ஆதலால், இவன் திருமாலாமென்று தன்னிலே ஆராய்ந்தான்; அங்ஙனமாராய்ந்து சொல்லின் அனை அவன் அன்றென்று ஐயந்தீர்ந்தனனாய்த் தேரிலேகொண்டு ஏறினென்க.

ரு. “ஆர்ந்தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய..... தோள்” (கௌ - ௧௦௬.) என்றார் முருகாற்றுப் படையிலும்.

ரு. தோரை - மூங்கிலரிசி; வரிக்குவமை.

(சுரு - ௫ச)

1466. தேரிவரூந்தனர்செல்லவிறற்லைக்
கூருகிர்விடுத்தோர்கோலமாலையைப்
பேரிசைவினையிற்கூட்டிப்பெண்கொடிக்
காரிகையுலகுணர்கடவுட்பாடுமே.

இ - ள். இவர்கள் தேரையேறினராய்ச் செல்லாநிற்க, மனையிடத்தே
பெண்கொடியாகிய காரிகை, அரும்பை வலிய அலர்த்திக்கட்டின கழுநீர்
மாலையை வீணயிலேகூட்டி வாசித்துக் கடவுளைப்பாடாநிற்குமென்க. (௩௩)

வேறு.

1467. வீங்கோதவண்ணன்விதைததும்புபூம்பிண்டித்
தேங்கோதமுக்குடைக்கீழ்த்தேவர்பெருமானைத்
தேவர்பெருமானைத்தேனார்மலர்சிதறி
நாவினவிறுதார்வீட்டுலகநண்ணரே.

ஓதவண்ணன் - கடல்வண்ணன்; நேமிஸ்வாமிகள்.

இ - ள். கடல்வண்ணனைத் தேங்கோதம்போலத் தேன்றதும்பும் பூம்
பிண்டியிடத்தே முக்குடையின்கீழிருக்கின்ற தேவர்பெருமானை அவனை மல
ரைத்தூவித் துதியாதார் வீட்டைச் சேராரென்றாளுளென்க. (௩௪)

1468. அடல்வண்ணவைம்பொறியுமட்டுயர்ந்தார்கோமான்
கடல்வண்ணன்முக்குடைக்கீழ்க்காசின்றுணர்ந்தான்
காசின்றுணர்ந்தான்கமலமலரடியை
மாசின்றிப்பாடாதார்வானுலகநண்ணரே.

இ - ள். உயர்க்கிழவனை வருத்துதல் இயல்பாகவுடைய ஐம்பொறியை
யும்வென்ற இருடிகள் தலைவன், கடல்வண்ணன், உணர்ந்தான், அவனதுதிரு
வடியை நெஞ்சிலழுக்கின்றித் துதியாதார் வீட்டைச்சேராரென்றாளுளென்க. ()

1469. பூத்தொழியாப்பிண்டிக்கீழ்ப்பொங்கோதவண்ணனை
நாத்தழும்பவேத்தாதார்வீட்டுலகநண்ணரே
வீட்டுலகநண்ணர்வினைக்கள்வராமலைப்ப
வோட்டிடுபவெண்குணனுங்கோட்பட்டுயிராவே.

பூத்தொழியா - பூத்துமாறாத.

இ - ள். கடல்வண்ணனை நாத்தழும்பும்படி ஏத்தாதார் வீட்டைச்சே
ரார்; அங்ஙனம் வீடுபெறுதார் பின்பு வினையாகியகள்வர் வழிபறித்தலாலே
எண்குணனும் அவர் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருந்தி நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு
ஓடிவென்றாளுளென்க.

எண்குணம் - அநந்தஞானதிருணங்கள். ஏகாரம், ஈற்றகை. ஓடிடுப,
வீகாரம். இவனைவணங்காதார்க்கு நுகரப்பெறாமையாலுனதாம்பற்று ஒழி
வின்றாய்வருவதன்றி நுகர்ச்சியெய்திப் பற்றற்று வீடுபெறுதல் கூடாதா

யிருந்ததென்பது கருத்து. முன்புவணங்காமையின், இவ்வருத்தமுற்றே மென்றாள்.

இவை படர்க்கையாதலிற் பொருள்வேறுபட்டு முற்கூறியவைபோன்ற கொச்சகம். (௫௮)

வேறு.

1470. முத்துமிழுமுந்நீர்மணிவண்ணன்மூன்றுலகும்
பத்திமையாற்பாடப்படுவான்றாள்பாடக்கேட்
டொத்தாம்பையன்னாளுவந்திவனொடொப்பானோர்
வித்தகனையின்னெபெறுகவெனவுரைத்தான்.

இ - ள். நிப்புதி, மூன்றுலகும் பாடப்படுவானாகிய கடல்போலும் மணி வண்ணன்றானைக் கேமசரிபாடக்கேட்டு, மகிழ்ந்து அவள்கருத்தும் தன் கருத்துமொத்தலின், தான், ஒரு வித்தகனை இப்பொழுதே இவள் பெற வேண்டுமென்று இறைவனைப் பராயினாளென்க. (௫௯)

வேறு.

1471. நிலந்தினக்கிடந்தனநிதியந்நீணகர்ப்
புலம்பறப்பொலிவொடுபுக்ககாலையே
யிலங்குபூங்கொடியனவேழைநோக்கமு
முலங்கொடோளுறுவலிநோக்குமொத்தவே.

மண் தின்னக்கிடந்தநிதி.

இ - ள். அறத்தாற்றேடின பொருளையுடைய அவன் அம்மனையிலே அவர்கள் வருத்தந்தீரும்படி சென்று புக்கவளவிலே, கேமசரிநோக்கமும் சீவகன்நோக்கமும் ஒப்பநோக்கினவென்க. (௬௦)

வேறு.

1472. கண்ணுறக்காளையைக்காண்டலுங்கைவளை
மண்ணுறத்தோய்ந்தடிவீழ்ந்தனமாமையு
முண்ணிறைநாணுமுடைந்தனவேட்கையு
டொண்ணிறத்தீவினைத்தாளுருக்குற்றாள்.

இ - ள். காளையை அங்ஙனமெதிர்ப்படக்கண்டாளாக, கண்டவளவில் நாற்றின கையில்வளைகள் காலடியிடத்தே மண்ணுறச் செறிந்து வீழ்ந்தன; மாமையும் நிறையும் நானும் கெட்டன; வேட்கையையும் தீப்போல் வினை வித்துக்கொண்டாள்; அத்தீயாலே தான் உருக்குண்டாளென்க. (௬௧)

1473. வாக்கணங்கார்மணிவினைவல்லாற்கவ
னோக்கணங்காய்மனநோய்செயநொந்தவன்
விக்கணங்கார்முலைவேய்நெடுந்தோளியொர்
தாக்கணங்கோமுகளோவெனத்தாழ்ந்தான்.

இ - ள். திருத்தத்தையுடைய தெய்வத்தன்மைநிறைந்தஅழகிய யாழைவல்லவனுக்கு அவன்னோக்கம் வருத்தமாய் மனத்தை நோய்செய்தலாலே

அவன்நொந்து கச்சுக்கட்டின வருத்தநிறைந்த முலையினையும் தோளினையு முடைய கேமசரியை, ஒரு திருவோ! மகளோ! என்று ஐயுற்றுக்குறைந் தானென்க. (சுஉ)

1474. நல்வளத்தாமரைநாணியவாண்முகக்
கொல்வளர்வேற்கணிஞ்சுழைந்தாளெனச்
சொல்வளர்த்தாரவடோழியர்சோர்முழன்
மல்வளர்மார்பனைவந்துவளைந்தார்.

கொற்றொழிலே கிடந்த வேல்.

இ - ள். சோர்முழலையும் முகத்தையுமுடைய வேற்கண்ணினான் இவ னைக்கண்டு வருந்தினுளென்று அவன்தோழிமார் இச்சொல்லைப்பரப்பினார்; அதுகேட்டு எல்லாரும்வந்து சேவகனைச் சூழ்ந்தாரென்க. (சுஉ)

1475. நினைப்பருணீணிறைநிப்புதிசோந்தாந்
கினத்திடையேறனையானெழினேக்கிப்
புனக்கொடிபொற்பொடிபுண்ணியநம்பி
வனப்பினையேகண்டிவாட்கணகன்றான்.

நிப்புதி - நின்றுதி.

இ - ள். நிப்புதி, அவ்விடத்தேவந்து கேமசரியழகோடே ஏறனையா னெழிலையும் ஒக்குமோவென்றுநோக்கிப் பின்பு நம்பியது அழகுமிகுதியாலே அதனையே பார்த்து உடம்பெல்லாம் கண்ணுளென்க.

வாட்கண்ணினையுடையான் மீண்டுபோனுளென்றுமாம்.

(சுச)

1476. வள்ளலைவாசநெய்ப்பூசிமணிக்ஞடத்
தெள்ளறனீர்சொரிந்தாட்டினர்தேம்புகை
யுள்ளறவுண்டகலிங்கமுடுத்தபின்
கள்ளவிழ்கண்ணிகலத்தொடணிந்தார்.

இ - ள். வள்ளலை நெய்யைப்பூசி நீரைச்சொரிந்துஆட்டினார்; ஆட்டின பின்பு அவன்றான் கலிங்கத்தை உடுத்தான்; உடுத்தபின்பு, அவர் கண்ணி யையும் கலத்தையுமணிந்தாரென்க. (சுரு)

1477. மங்கலவெள்ளைவழித்துமுத்திர்த்தபின்
கொங்கலர்கோதையர்கொண்டகமெய்தி
யங்கதிர்ப்பொற்கலத்தாரமிந்தேந்தினர்
செங்கயற்கண்ணியர்சீரினயின்றான்.

இ - ள். கோதையர், உண்கின்றவிடத்தைச் சந்தனத்தாலே மெழுகி முத்தாலே கோலமிட்டபின்பு, அவனைக்கொண்டு புருந்து பொற்கலத்திலே அடிசிலேந்தினார்; அவனும் அவர்புகழ்ச்சியுடனே உண்டானென்க. (சுரு)

வேறு.

1478. பத்தியிற்குயிற்றியபைம்பொற்றிண்ணைமேற்
சித்திரத்தவிசனுட்செல்வன்சீர்பெற
நித்திலமணியுறழ்கரகநீரின
லத்துறைவிதித்தனனலர்ந்ததாரினான்.

இ - ள். தாரினானாகிய செல்வன், அங்ஙனமுண்டபின்பு, பொன்றாப் பத்தியோடுசெய்த திண்ணையிடத்தே தவிசின்மேலே உறைந்து கரகத்தின் நித்திலமணிபோலும் நீராலே பூசுதற்குரிய தொழில்களையெல்லாம் முடித்து விட்டானென்க. (சுஎ)

1479. இளிந்தகாய்கமழ்திரைவாசமீண்டியோர்
பளிங்குபோழ்தருகுபொன்பதித்தபத்தியின்
விளிம்புமுத்தழுத்தியயவனக்கைவினைத்
தெளிந்தபொன்னடைப்பையுட்பாருசென்றவே.

இ - ள். ஒரு முழுப்பளிங்கையறுத்து அதன்பக்கத்தே பத்தியாகப் பொன்னிடப்பட்டனவற்றிலே இணங்கினகாயும் திரையும்சென்றன. திரை-வெற்றிலை. இன் - அசை. இவை உபசரித்து எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. யவனத்திறற்சார் பொன்றாற்செய்து விளிம்பு முத்தழுத்திய கைவினையையுடைய அடைப்பையிலே பாக்கும் வெற்றிலையும் முகவாசமுமீண்டிச்சென்றன. இவை தின்றற்குச்சென்றன.

இனி, ஒன்றாக உரைப்பாருமுளர்.

(சுஅ)

1480. பாசிலைசுருட்டுபுகறித்துப்பல்லினைத்
தேசிகம்படத்துடைத்துமிழ்ந்துதேங்கமழ்
வாசம்வாய்க்கொண்டனம்ணிசெய்குண்டலம்
வீசிவில்விலங்கிவிட்டுமிழுவென்பவே.

தேசு, தேசிகமெனத்திரிந்தது.

இ - ள். குண்டலமசைந்து ஒளியைக் குறுக்கிட்டுக் காலும்படி வெற்றிலையைச் சுருட்டிக் கறித்து அதிற்குறையாலே பல்லினை ஒளியுண்டாகத் துடைத்து அதனையுமிழ்ந்து பின்பு வெற்றிலையைத் தின்றானென்க. (சுசு)

1481. க. பண்ணுலாங்கிளவிதன்பரவையேந்தல்குல்
வண்ணமேகலையிவைவாய்ந்தபூந்துகி
லுண்ணிலாய்ப்பசங்கதிருமிழ்வபாவியேன்
கண்ணையுமனத்தையுங்களங்கொண்டிட்டவே.

இதுமுதல், “கலைத்தொகை” ஈராக ஒன்பதும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பண்ணெத்த கிளவிதன்னுடைய வல்குலும் மேகலையும் துகிலுமாகிய இவை, பாவியேன் கண்ணையும் மனத்தையும் தமக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டிவிட்டனவென்க.

துகிலுக்குள்ளே நிலைபெற்றுநின்று ஒளியுமிழ்வனவாகிய மேகலை. (சுஓ)

1482. உ. கடிசுமழ்குமுழிஞற்கட்டிமெய்யெலா
நடுவொசினோன்சிலைப்புருவத்தாற்புடைத்
தடுமலர்நெடுங்கணலாவிபோழ்ந்திடாக்
கொடியவளினமுலைகொல்லுங்கொல்லுமே.

இ - ள். சிலையாகிய புருவத்தாலேயடித்து மலையையும் கண்ணாகிய
வாளாலே உயிரைப்போக்காத கொடியவன், என்மெய்யெல்லாம் தன்முழலா
கிய கயிற்றாலேகட்ட, முலையாகியயானை என்னுயிரைக் கொல்லுங்கொல்லு
மென்க.

முலையான் வருத்தலுடைமையிற் றுணுவினைமுதலாம். கட்டி - கட்ட
வென்க. (எக)

1483. ஈ. கடியனகச்சினுற்கட்டப்பட்டன
கொடியனகுங்குமங்கொட்டப்பட்டன
வடிநிலம்பரந்துமுத்தணிந்தவெம்முலை
யிடைநிலஞ்செகுப்பனவெண்ணையென்செயா.

இ - ள். இயல்பாகமணமுடையவாய்க் கச்சினுற்கட்டப்பட்டனவாய்
எழுதுகொடியையுடையனவாய்க் குங்குமமிடப்பட்டனவாய் அடிபரந்து முத்
தணிந்தமுலை, தம்மைச்சுமந்திருக்கின்ற இடையைக்கெடுப்பன; எண்ணப்
பெற்றால் எல்லாம்செய்யுமல்லவோவென்க.

உலகில் தொழிலாற்கடியவர்கள் கட்டுண்ணப்படுவரென்றும், மனம்
கொடியவர்கள் ஒன்றற் புடையுண்ணப்படுவரென்றும் ஒருபொருடோன்
றிற்று. (எஉ)

1484. ச. கரியவுள்வெறியனகட்டப்பட்டன
புரிவொடுபுறத்திடப்பட்டபூங்குழல்
தெரியின்மற்றென்செயாசெய்யநீண்டன
பெரியகண்போலவும்பேதுசெய்யுமே.

இ - ள். கரியனவாய் உள்ளேமணத்தையுடையனவாய்க் கட்டிமுடிச்
கப்பட்டனவாய்க் கடைகுழைதலுடனே எருத்தத்தே கிடத்தப்பட்டகுழல்
கள், செய்யனவாய் நீண்டனவாகிய கண்வருத்துமாறுபோலவும் வருத்தாநின்
றன. ஆராய்ந்துபார்த்தால் எல்லாஞ்செய்ய வல்லனவென்க.

கொடியனவாய் உள்ளே கள்ளின்மயக்குடையனவாய்க் கட்டுண்ணப்
பட்டனவாய் எப்பொழுதும் திருகுதலுடனே தம்மிடத்தினின்றும் கீழ்ப்
போந்துகிடக்கும்படி புறத்திடப்பட்டனவாயென்றும் ஒருபொருடோன்
றிற்று. உள் வெறுவியனவுமாம். (எங)

1485. டு. காதன்மைகண்ணுளையடக்கிக்கண்ணெனுந்
தூதினுற்றுணிபொருளுணர்த்தித்தான்மறமர்க்

கேதின்மைபடக்கரந்திட்டவாட்களோக்
கோதநீரமுதமுமுலகும்விற்குமே.

இ - ள். வாட்கண்ணினையுடையான் தன்வேட்கையையெல்லாம் தன் கண்ணுள்ளேகிடத்தி அக்கண்ணென்கின்றதாதலே தான்துணிந்தபொருளை எனக்கறிவித்துச் சுற்றத்தார்க்கு அவ்வேட்கைதோன்றாதபடி மறைத்தநோக்கம் அமுதத்தையும் உலகையும் தனக்குவிலையாகவிற்குமென்க.

‘தன்னுளே’ என்பதாஉம் பாடம்.

(எசு)

வேறு.

1486. சு. மிகுகொடாமுத்தஞ்சூட்டி மீளிமைதீர்த்துமின்னு [பொன் நகுகொடா மணிகணல்ல தெளித்துக்கொண் டெழுதிநன் முகபடாம்வைப்பவாட்செற்றமுன்றுகண்கரிந்தமுல்லைத் தொகுதாங்கோதைவெய்யதுணைமணிமுலைகடாமே.

மீளிமை - கொங்கையின்வலி. பன்னீராண்டுஞ்சென்று முலைமுதிர் தலின், கண்கருகினவென்றார்.

இ - ள். முல்லைப்பூவினது திரண்ட தேன்பரக்குங்கோதையுடைய முலைகள்தாம், ஒழிந்தவற்றிற்குக்கொடாத மிகுகின்ற மீளிமையைத்தீர்த்து முத்தஞ்சூட்டி மின்னும் தம்மையிகழாத நல்லமணிகளைக் கரைத்துக்கொண் டெழுதி நல்ல பொற்கச்சாகிய முகபடாததையும்வைப்ப, இவ்விடையீட் டாலே வெளியேநின்றனுகொல்லமாட்டாதே உள்ளேநின்று ஆனைச்செறுத்து நோக்கி நெஞ்சுழன்று கண்கருகினவென்க.

(எடு)

1487. எ. தேன்கறிகற்றகூழைச்செண்பகமாலேவேற்க

ஊன்கறிகற்றகாலனெண்மணித்தடக்கைவைவேல்
கூன்பிறைதுதலோர்கூற்றங்குவிமுலைநமன்கைப்பாசம்
யான்பிறனளியன்வாழ்வானாசைப்பட்டிருக்கின்றேனே.

கறிகற்ற - மேயக்கற்ற. வேற்கண் - கண்ணென்னுமாத் திறை; “கருங் கண்ணன்” (திருச்சி. ௫௩.) என்புழிப்போல. பிணியால் உடம்பைவாட்ட லின், ஊனைமேயக்கற்றவென்றார்.

இ - ள். சண்பகமாலேதன்கண் காலன்கையில்வேல்; துதல் நிகரில் லாத அவன்றான்; முலை அவன்கையிற் பாசம்; இங்ஙனமாகவும் யான் உயிர் வாழ்தற்கு ஆசைப்பட்டிராநின்றேனாதலின், யான்பிறனேயென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். மக்களில்லேனென்பது. காலன் - கூற்றம்; கூற்றம், நமனென்பன சுட்டுப்பெயர். இனி, காலன் - கூற்றத்திற்கு ஏவல் செய்யுமவனுமாம்.

(எசு)

வேறு.

1488. அ. திருவிற்குங்கற்பகத்தெரியன்மாலையா

ருருவிற்கோர்விளக்கமாமொண்பொற்பூங்கொடி

முருகற்குமநங்கற்குமெனக்குமொய்சடை
யொருவற்கும்பகைத்தியாலொருத்திவண்ணமே.

“மெல்லெழுத் துறழு மொழியுமா ருளவே” (தொல். எழுத். புள்ளி. கள.) என்னும் பொதுவிதியாற் குளந்தாது, குளத்தாதுபோல்வனவற்றை முடித்த தன்மையின், குளங்களை, குளக்களைபோல உறழும்வழக்கினவல்ல வென்பதறிவித்தற்கு, “செல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான” என்று கூறின மையிற் சண்பகங்கோடெனமுடித்தனாஉம் பொதுவிதியன்றிச் சிறப்பன்றாத லால், தேவர் அவ்வாறு கற்பகந்தெரியலென்னுமையுணர்க.

இ - ள். கற்பகத்தில் தெரிதலையுடைய மாஸையார்ந்ததோர் உருவிற்கு விளக்கமாம் பூங்கொடி, திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், எனக் கும், இறைவற்கும் பகைத்தியாயிராகின்றான்; ஒருத்தி வடிவிற்கும்படி என்னென்க.

அழகையும், வேலையும், வில்லையும், அறிவையும், பிறையையும் வாங் குதலிற் பகையென்றான். ‘திருவிற்கோர்’ என்பதுநாடும் பாடம். இனி, பூங்கொடியொருத்தி திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், இறைவற் கும் வடிவேபகைத்தியாயிராகின்றான்; எனக்கு அவ்வாறன்றி உயிர்க்கே பகைத்தியாயிராகின்றாளுென்றுமாம், (எள)

1489. கூ. கலைத்தொகைநலம்பலகடந்தகானைதா
னலத்தகையவணலநினைப்பநாய்கனு
மலைத்தொகைமதந்தவழ்யாணைமன்னவ
னிலத்தவர்க்கறிவுறநெறியிற்செப்பினுள்.

அரசன் செறிந்திருத்தலின், அவனுக்கும் பரிவாரத்திற்கும் மணத்தை அறிவித்தான்.

இ - ள். கானைதான், “களங்கொண்டிடன” என்பதுமுதலியவற்றை யெல்லாங்கூறித் தன்மேல் அன்பின்றகைமையையுடையவன் நலத்தை நினைக்க, சுபத்திரனும் அறிவித்தானென்க.

கேமசரிவருத்தம், “கண்ணுற”, “நல்வன” (கேம. கூக, கூட.) என் பனவற்றிற் கூறினார். (எஅ)

1490. இடியுமிழ்நிதினாமுழக்கிப்பல்லியங்
கொடியணிவியனகர்க்குமுமியார்த்தெழக்
கடிமணமியற்றினாகடவுணாளினால்
வடிமலர்க்கோதையைமைந்தற்கென்பவே.

இ - ள். நகரிலே, இடியுமிழ்ந்த முழக்குப்போலவும் தினாமுழக்குப் போலவும் பல்லியம் திரண்டு ஆர்த்தெழாநிற்க, நல்லநாளிலே கோதையை மைந்தனுக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தினாரென்க. (எக)

1499. கொந்தழல்வேற்கண்ணென்னுகூட்டிண்டகொம்பே
செந்தழையலங்கலேந்திச்சீறடிபரவவந்தே
னுய்ந்திணிப்பணிசெய்வேனோவுடம்பொழித்தேருவேனோ
பைந்தழையல்குற்பாவாய்பணியென்பரவினோனே.

இ - ள். எளிகின்ற அழலையுடைய வேற்கண்ணலே என்னுயிரைத்
தினெகொண்டகொம்பே! தழையையும் மாலையையுமேந்தி நின்னடியைப்
பரவவந்தேன், பாவாய்! இனி உயிருடனிருந்து நின்னேவல்செய்யக்கடவே
னோ? இறந்துபடக்கடவேனோ? இரண்டிலொன்றை அருளிச்செய்யென்று
பரவினென்க; (அஅ)

1500. வீணையுங்குழலும்பாலுமமுதமுங்கரும்புந்தேனும்
பாணியாழ்கனியும்வென்றபைங்கிளிமழலைத்தீஞ்சொல்
வாணிகமகளிர் தாமேவாணிகம்வல்லரென்றப்
பூண்மூலைப்பொதிர்ப்பப்புல்லிப்புனைநலம்பருகினோனே.

பாணியாழ் - பாட்டையுடைய யாழுமென்க. இவன் இறந்துபடுவேனோ
வென்றதற்குக் குறுமுறுவல்கொண்டு ஒருமொழிகொடுப்பவே ஊடறீர்ந்த
தாதலின், அச்சொல்லை மழலைத்தீஞ்சொலென்றுமகிழ்ந்தான். அம்மொழி
கூறலாகாமையிற் கூறிற்றிலர்.

இ - ள். வீணைமுதலியவற்றைவென்ற சொல்லிணையுடைய வாணிக
மகளிர் தாம் முதல்கெட ஊதியஞ்செய்யாரேயென்று வியந்து புல்லிப் பரு
கினென்க.

முதல் - தன்னுயிர். ஊதியம் - ஊடல். (அக)

1501. திங்கள் நகுழலிசெவ்வாணிடைக்கிடந்திமைப்பதேபோற்
குங்குமமார்பிற்பூண்டகுளிர்கதிராரமின்ன [ன்
மங்கையோடிருந்தபோழ்தோர்மணிவண்டிகண்டுகொன்னோ
கங்குரூனீங்கலுற்றுக்கமழ்மலரணிந்ததாரான்.

இ - ள். தாரான், பிறை செக்கர்வானிலே கிடந்து விளங்குவதுபோலே
தனது குங்குமமார்பிலேதங்கிய ஆரம்விளங்கும்படிநீங்கி மங்கையுடனிருந்த
வளவிலே, வந்ததொரு வண்டைக்கண்டு, இரவு பிரியக்கருதி ஒருவார்த்தை
கூறினென்க. (கூ0)

1502. மணிவண்டும்மாதர்கோதைமதுவுணவந்தபோழ்தங்
கிணைவண்டங்கிறந்துபாடின்றிருக்குமேயிரங்கலின்றாய்த்
துணைவண்டு தஞ்சினீயுந் தஞ்சவையென்று நின்கட்
பணிகொண்ட தின்மையாற்றான் பரிவொடுமிருக்குமன்றே.

மணிவண்டு - அன்னம்விளி. இருக்குமே, ஏகாரம் - வினா.

இ - ள். வண்டே! நீமதுவுண்ண வந்தபொழுது, நிற்பெடை அவ் விடத்தே இறந்துபாடுமின்றாய் வருத்தமுமின்றாயிருக்குமோ? இங்ஙனே யன்றோ: தான் இறந்துபடின, துணைவண்டாகியநீயும் இறந்துபடுவையென் றுட்கொண்டு இறந்துபடாதே உன்னிடத்தே உரியதொருதொழிலை அடியி லே தன்னிடத்திற்கொள்ளாமையால் அன்புடனே ஆற்றியிருக்கும்ல்லவோ வெனச் சொன்னானென்க.

பணியென்றது, மகளிரிருந்து இல்லறத்தைநிகழ்த்துதற்கு வேண்டுவன தேடி வருதல் ஆடவர்க்குப் பணியாதலை. (கக)

1503. குழுவியாய்ப்பிறந்துவெய்யோன்குமரனாய்முறுகியிப்பால்
விழைவுதிர்கிழவனாகிவிழுக்கதிருலந்துவிழ
மழலைவண்டுழலநக்கமல்லிகையலங்கல்சூட்டிக்
குழல்புனாகிளவியோடுங்கொழும்புகையமளிசேர்தான்.

இ - ள். வெய்யோன், முன்புகுழுவியாய்ப்பிறந்து பின்பு குமரனாய் வெம்மைமிக்கு மீளும்பகுதியிற் கிழவனாய்க் கதிருலந்துபடுதலின், சீவகன் வண்டு உழலும்படியலர்ந்த அலங்கலைச்சூட்டிக் கிளவியோடே அமளியைச் சேர்த்தானென்க.

உம்மை, இசைசிறை.

(கஉ)

1504. திருத்தாயில்பெற்றமார்பன்றிருந்துதாருழக்கவின்ப
வருத்தமுற்றமசைந்தகோதைவாளொளித்தடங்கணீலம்
பொருத்தனும்பொன்னனளைப்புறக்கணித்தெழுந்தபோகிப்
பருச்சுடர்ப்பவழநோன்றாழ்ப்பன்மணிக்கதவுசேர்த்தான்.

இ - ள். அம்மார்பன், மாலைஉழக்குதலாலே இன்பத்தாற்பிறந்த வருத் தத்தையுற்று இளைத்தகோதை தன்கண்ணாகியநீலத்தைக் குவித்தவளவிலே, அவன் அவளைத் திரியப்பார்த்து எழுந்திருந்துபோய்ப் பவழத்தாழையுடைய மணிக்கதவைச் சேர்த்தானென்க.

துயிறல் - தங்குதல்.

(கங)

1505. அல்லியுட்பாவையன்னாறிவுறாவகையினெற்றி
மெல்லவேதிறந்துநீக்கியின்னுவிட்டிலங்குபைம்பூட்
கொல்கிணமடங்கலன்னன்கொழுநிதிமாடநீந்திப்
பல்கதிர்ப்பரிதிபோலப்பாயிருளேகிணை.

இ - ள். மடங்கலன்னன், திருவையொப்பாள் திறக்கின்றவோகை கேட்டறியாதபடி முற்பட நிலையோடே கதவைத்தள்ளி மெல்லத்தாழ்த்திந்து பின்பு முடியத்திறந்து நீந்திப் பரிதிபோலே இருளிலேபோனானென்க. (கசு)

1506. தாளுடைத்தடங்கொள்செவ்வித்தாமரைப்போதுபோலும்
வாளுடைமுகத்தினுடன்வருமுலைத்தடத்தின்வைகி

நாளினும்பெருகுகின் றநகைமதியனையகாதற்

கேள் வனைக்கனவிற்காணுள்கிளர்மணிப்பூணிணுளே.

இ - ன். அவன் அங்ஙனம் போகின்றவளவிலே, பூணிணுகிய தாமரைப் போதுபோலுமுகத்தினுள், தன்முலைத்தடத்தேதங்கி நாடோறும்வளருகின்ற பிறையையொத்த காதலையுடைய கணவன்நன்னைக் கனவிலே காணுளாயினுளென்க.

களுக்காண்கின்றவள் அவன்போகக்கண்டாளென்க. (கடு)

1507. அரந்தினப்பிறந்தபைம்பொனரும்பியமுலையினுளைக்
கரந்தவன்கங்குனீங்கக்கதிர்வளையணங்குமென்றோள்
வரந்தருதெய்வமன்னுள்வைகிருளானந்தேறிப்
பரந்தெலாத்திசையுநோக்கிப்பையவேபரிவுகொண்டாள்.

இ - ன். முலையினையொளித்து அவன் அங்ஙனம்போகாநிற்க, அவன், கனவாலேவிழித்து அனந்தநீர்ந்து விடியற்காலத்திருளிலே எல்லாத்திசையையும் பரந்துபார்த்து முறைமைப்பட வருத்தங்கொண்டாளென்க.

அராவுதலாற்பிறந்த பொடியாகிய பொன் - சுணங்கு. வளைவருந்தும் தோள். கணவற்கு நினைத்தனகொடுத்தலின், வரந்தருதெய்வம். (கக)

1508. திருமணிகுயின் றசெம்பொற்றிருந்துபூங்கொம்பனுடன்
கருமணிப்பாவையன்னுன்கரந்துழிக்காண்டல்செல்லா
ளெரிமணிவிளக்கமாடத்திருளறுகாறுமோடி
யருமணியிழந்தோர்நாகமலமருகின் றதொத்தாள்.

இ - ன். மணியாற்செய்த கொம்பனுள், தன்கண்ணிற் கருமணியிற் பாவையையொப்பான் மறைந்தவிடத்தைக்காணுளாய், மணிவிளக்கத்தையுடைய மாடத்தில் விளக்கொளியுள்ளவளவும் ஓடித்தேடி, நாகம் தன்கண்ணுகியமணியையிழந்து வருந்துவதனையொத்தாளென்க, (கக)

வேறு.

1509. யாண்டையாயைவஞ்சினெருயி
ரீண்டுடம்பொழித்தேகவலிக்குமா
னீண்டதோளவனேநிறையானிலேன்
நீண்டுவந்தெனத்தேனின்மிழற்றினாள்.

ஒளிக்கக்கண்டுக்கொள்ளு முன்பும் வினையாவாராதலின், இப்பொழுதும் அதுவாகநினைந்து, 'யாண்டையாய்' என்றும், 'அஞ்சினென்' என்றுங்கூறினாள். நீண்டதோள், உத்தமவிலக்கணம்.

இ - ன். ஐயனே! நீ எவ்விடத்தேநிற்கின்றாய்; யான் அஞ்சினேன்; இனிநீதானேவாவென, வாராதிருத்தலின், தோளவனே! உயிர் இப்பொழுது உடம்பினைக் கைவிட்டுப்போகத் துணியாநின்றது; ஆதலின், நிறையழந்தேன்; இனித் தீண்டெவந்தென மிழற்றினுளென்க.

'தீண்டெவந்து' என்றாள், 'கண்டேன் சீதையை' என்றாற்போல. (கக)

1510. கனிகொள்காமங்கலந்துயிரொன்றளி
 னினியர்மங்கையரென்பதுகூறுவாய்
 பனிகொண்மாமதிபோற்பசப்பூரயான்
 மனியளாவதுதக்கதுவோசொலாய்.

இ - ள். மங்கையர், அன்பு கனிதல்கொண்ட வேட்கை தம்மிற்பொருந்தி உயிர் ஒன்றுபடுமிடத்து இனியராயிருப்பர்; அத்தன்மையில்லாத விடத்து இனியரல்லரென்பது முன்பு கூறுகின்றீ யாம் இங்ஙனம் ஒன்றி ஒழுகுகின்றநாளிலே பனிமூடியமதிபோற் பசக்கும்படி யான் தனிப்பது கிணக்குத் தக்கதோ? கூறாயென்றாளுளென்க. (கக)

1511. சுழலுநெஞ்சொடிகைவளைசோருமாற்
 சுழலுங் கண்களுஞ்சூழிபொன்னென
 வழலுமேனியுமாற்றலெனையவோ
 நிழலினீப்பருங்காதலுநீத்தியோ.

இ - ள். ஐயனே! போகின்றதொரு நெஞ்சோடே வளையும் போகா கின்றது; கண்களும் பரந்து பாராநின்றன; மேனியும் உருகுகின்ற பொன் னென அழலாநின்றது; ஆதலின், ஆற்றலேன்; யான் இங்ஙனமாகவும், நீ கிழல்போல நீத்தற்கரிய காதலையும் கைவிடுதியோவென்றாளுளென்க.

ஐயவோ, ஓ - இரக்கக்குறிப்பு. நீத்தியோ, ஓகாரம் - வினா. (க௦௦)

1512. திருந்துமல்லிகைதேந்கமழ்மாலையான்
 புரிந்துசூடினும்பூங்கொடிதுண்ணிடை
 வருந்துமான்மடவாயெனும்வஞ்சரீ
 கரிந்தியாணையக்காண்டலும்வல்லையோ.

இ - ள். மல்லிகைமாலையை யான் விரும்பிச்சூடினும், இடைமுரியு மென்றறியாதபேதாய்! நினதுதுண்ணிடை வருந்தாநிற்குமெயென்றுகூறும் பொய்யைவல்லாய்! யான் கருகி நையக் காணுதலும் வல்லையோ? என்றா ளென்க.

ஓகாரம், வினா.

(க௦௧)

1513. தொண்டைவாயிவடொய்யில்வனமுலை
 கண்டிதேவர்கனிபவென்றேத்துவாய்
 வண்டிகூறியவண்ணமறிந்திலேன்
 விண்டிதேன்றுளிருக்கும்வினாத்தாரினாய்.

இ - ள். வாயினையும் முலையினையுமுடைய இவனைப்படைத்தபொழுது, அயனூர்தாங் கண்டு, உலகைப்படைத்தநாமே அதனையழிப்பதோருருவையும் படைத்தோமெயென்று வருந்துவரென்று முண்ணிலைப்புறமொழிகூறிப் புக ழாநின்றவனே! தாரினாய்! நீ வண்டைக்கூறியதன்மையை யானறிந்திலேன்; அறியின், இங்ஙனம் விடேனென்றாளுளென்க.

தேவரென்றது, ஒருவரைக்கூறும்பன்மைக்கிளவி; “மண்மேற், நேவரென் நேயிறுமாந்து” (திருவா. திருச்சத. ௪.) என்றார்பிறரும். இனி, இவள்வாயையும் முலையையுங்கண்டு தெய்வமகளிர் வருந்துவரென்றுமாம்.

வேறு.

1514. முலைவைத்ததடத்திடைமுழ்கலுறிந்
நலைவைத்துநிலத்தடிதைவருவாய்
சிலைவித்தகனெதெருளேனருளா
யுலைவித்தனையென்னுயிர்காவலனே.

முலைவைத்த தடம் - யாம்பிறந்தவிடமும் சிறிதுகிடக்கவேண்டுமென்று முலையான் அருள்பண்ணிவைத்த தடம். இது கொண்குகறிற்று; “எஞ்சுற்ற மென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவர்ந்திருந்து” (இலக். ௧௨௫.) என்பமேலும். இருவரும் இன்புறுதிருத்தலின்மையின், உறினெனவே முன்பு ஊடறீர்த்துக்கூடநினைக்கினென்பதுபெற்றும். நின்வளைவெல்லாம் வருத்தமாயிற்றென்பதுதோன்ற, ‘சிலைவித்தகனே’ என்றான். எவனென்னும் வினா என்சினென நின்றது.

இ - ள். சிலைவித்தகனே! உயிர்காவலனே! நீகூறிய தடத்திடையிலே ஊடறீர்த்துக் கூடநினைக்கின், தலையை நிலத்தேவைத்து அடியைத்தடவுகின்றநீ இப்பொழுது சலிப்பித்தாய்; இதற்குக்காரணம் தெளிகின்றிலேன்; அஃதுமென்? அருளிச்செய்யாயென்றானென்க.

வைத்தநிலம் பாடமாயின், காலையாங்கினால் அந்நிலத்தில் அடியைத்தை வருவாயென்க. (௧௦௩)

1515. கடனித்திலம்வைத்தகதிரும்முலையி
ன னிடஞெத்துணையத்துணையுமெழுதி
யுடனெத்துறைவானுழைவாரலனென்
மடனெத்துளதென்னுயிர்வாழ்வதுவே.

இ - ள். வடமணிந்தமுலையினாலே தன்மாற்பிடம் எவ்வளவுண்டு அவ்வளவும் யானெழுத, என்னுடனே ஒத்துறைகின்றவன் இனி என்னிடத்தேவாரானாயின், என்னுயிர்வாழுநிலைமை முற்பட்ட அறியாமையையொக்கு மென்றானென்க.

எழுதி, எழுத. அது, வண்டைக்கூறியதனைத் தான்அறியாதிருந்தது. ஒத்துளது, ஒருசொல். முலையெங்கும் தொய்யிலெழுதி யுறைவானென்று மாம். (௧௦௪)

1516. பெறுமன்பினனென்பதுபேசினலா
லறுமன்பினனென்றறைவாரிலையா
லிறுமென்பொடினைந்துறைவேற்கருளி
நறுமென்கமழ்தாரவனேநனுகாய்.

கமழ்தார், பெயர்மாத்தினை.

இ - ள். நறிய தாரவனே ! நீ நிகழ்த்தின நிலைமைகண்டு, என்சுற்றத் தார் இவள் நாடோறும் பெறுமன்பினளென்பது பேசினன்றித் தேயுமன்பின ளென்று கூறுவாரில்லை ; உருகுமென்போடு வருந்தி நைவேற்கு இன்னும் அரு ளிந்ணுகாயென்றாளென்க.

(க0டு)

1517. துனசீறடிநோவநடந்துசெலே
லெனதானியகத்துறைவாயெனுநீ
புனைதாரவனேபொயுரைத்தனையால்
வினையேனொழியத்தனியேகிணையே.

இ - ள். தாரவனே ! இப்பொழுது தீவினையையுடைய யானிருப்ப நீதனியேயேகியுரையதலின், முன்பு, எனது ஆவியகத்தேயுறைவாய் ! நின்னு டைய சீறடிநோவ நடந்துதிரியாதேகொள்ளென்று கூறுநீ பொய்யை யுரைத் தாயென்றாளென்க.

(க0க)

1518. பருமுத்துறையும்பணவெம்முலைநின்
றிருமுத்தகலந்தினையாதமையா
வெரிமொய்த்தனலும்மிகல்வேலெரிபுண்
மருமத்தனலும்வகைசெய்தனையே.

அவன் முத்துவடந்தங்கும் பெருத்த விரும்பியமுலையென்று, அவற் றைப் பின் பிரிதல்வன்மையின், அவன்கருத்துவேறாக ஈண்டுக்கூறினான் : முத்து - கண்ணீர், பண - பிழைத்தல், வெம்மை - காமத்தீயாலேவெவ்வி தாதல் ; கண்ணீர்தங்கும் யான் பிழைக்கும் வெவ்வியமுலையென்றுகொள்க.

இ - ள். நீகூறுகின்றபொழுதே பின்பு இவையுளவாமெனக் கருதிக் கூறிய முலைகள், தம்முன்னேகின்று நின்னகலம் முயக்கத்தைக்கொடாதே நின்றலின், அதனை முயங்காமையால் ஆற்றுகின்றனவில்லை ; ஆதலின், நீமரு மத்திடத்தா முன்பே தீப்பட்டதொருபுண்ணிலே காய்ந்தவேல் நின்றெரியும் தன்மையைச் செய்தாயென்றாளென்க.

முன்னர் முயங்கிப் பிரிந்தபிரிவு புண்ணிற்கும், இப்பொழுது முன் னின்று முயக்கங்கொடாதநிலை வேலிற்குமுயவமை. இத்துணையும் எதிர் பெய்துபரிதல். “உடம்புமுயிரும் வாடியக் காலும்” (தொல். பொரு. பொருளி. கூ.) என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், முலையை இங்ஙனங்கூறினான். ()

1519. புனமாமயிலேபொழிலேபுனலே
வனமார்வழையேவரையேநினையே
யினமாமணிசூழெழிபுணவனைத்
துனயான்பெறுகோதொழுதேனுரையீர்.

இ - ள். மயின்முதலியவற்றைவிளித்து, தம்மைத்தொழுதேன் ; இனி யான் பூணவனை இன்னும் சேர்ப்பெறுவேனோ ? பெறுவேனாயின், அவ னிருக்கின்றவீடத்தைக் கூறீரென்றாளென்க.

(க0அ)

1520. கொடுவெஞ்சிலைவாய்க்கணையிற்கொடிதாய்
நடுநாளிரவின்னவைதான்மிகுமா
நெடுவெண்ணிலவின்னிமிர் தேர்பரியா
தடுமால்வழிநின்றறனையருளாய்.

நிலவின்னிமிர்தேர் - நிலவினையுடைய மதி; அது வட்டத்தால் தேருள்போறலின், தேரென்றான்.

இ - ள். கணையிலுங்கொடிதாய் இரவுசெய்கின்ற வருத்தந்தான் மிகா நின்றது; மதி பிரிந்திருத்தற்கு இரங்காதே தானும் அடாநின்றது; இவ்வளவுக்கு என்கூற்றிலே நின்று, அறக்கடவுளே! அருளாயென்றாளுளன்க. (கருக)

1521. கயலாவிவையென்றுகவிழ்ந்துகிடர்
தயலேனறியாமையுரைத்ததெலா
மியலாததுவோவினியேற்கினியீ
ருயலாவதுகண்மலர்காளுரையீர்.

கிடந்து, கிடக்க. அவசமாக்கித் தண்ணைக்கடாமையின், 'அயலேன்' என்றான். உரைத்ததனை, 'பொன்னுரைத்தது' என்றும்போல அவன்செய்த தொழிலென்றுகொள்க. அது, சொல்லிற்றெல்லாமென்றும்போலவுகின்றது. இனியீர், இகழ்ச்சிக்கு குறிப்பு.

இ - ள். அவன், இக்கண்கள் கயலாயிருந்தனவென்று நும்மைப்புகழ்தலின், அதற்கு நீர் அன்புற்றுக்கிடக்க, அயலேனாகிய யான் அறியாமல் நுமக்குக்கறியதெல்லாம் பிரிவையோ? கண்ணிற்சிறந்த உறுப்பிலையென்று நும்மிடத்து இனியேனாகிய எனக்கு இனியீராயிருந்தீர்; நும்மை அவன் புலால் நாகுகின்ற கயலென்றுபுகழப் போக்குடன்பட்டீர்; யான், கண்மலர்காளென்கின்றேன்; இனி உய்யலாம்வழி உரையீரென்றாளுளன்க. (ககரு)

1522. நெறிநீர்வளையுநிழனித்திலமும்
பொறிநீரபுனைந்தெழுதிப்புகழும்
வெறிதாரவனெவ்வழியேகினீ
ரறிவீருரையீரமர்தோளிணைகாள்.

நெறித்தநீர் - கடல்.

இ - ள். அவனிணைவையமர்ந்த தோளிணைகாள்! பொறித்தாற்போலுந் தன்மையவாக வளையையும் முத்தையுமணிந்து கரும்பையுமெழுதி உம்மைப்புகழும் மணத்தையுடைய தாரவன் எவ்விடத்தேபோயினான்; முயக்கத்தை நெகிழ்த்துபோகவிட்டநீர் அவன் போனவிடமறிவீர்; நும்மை இன்னும் யான்புகழ்தற்கு அவ்விடத்தைக் கூறீரென்றாளுளன்க. (ககக)

1523. இழுதார்கடர்வேலிநையானகலத்
துழுதிருடன்வெம்முலைகாள்வயிரத்

தொழுவாய்விடையைத்தொடர்க்ற்றிலிரென்
மழுதாட்டமாகவணங்கிழையே.

ஓரிடத்தும் பற்றின்றி யிருத்தலின், விடை. முறித்தற்காகாமையின்,
'வயிரத்தொழு' என்றாள்.

இ - ள். அணங்கிழை, முலைகள் ! இனையானகலத்தே சேரச் சின்னா
ருழுதநீர் அவ்வுழுவின்பயனை முற்றப்பெற்றுவிடுமளவும் போகாதபடி அவ
னைத் தொழுவாய்ப் பிணித்திலீர்; துமக்கும் அஃதரிதாயிற்று; இனி யான்
செய்வதென்னென்று தடமாக அழுதாளென்க. (ககஉ)

1524. தகைவாடியதன்னிழல்கண்ணுருநீர்
வகைவாடிவருந்தியழுவதுகண்
டகையேலமர்தோழியழேலவரோ
பகையாபவரென்றனள் பான்மொழியே.

இ - ள். பான்மொழி, தானழுத கண்ணீரிலேதோற்றின தன் அழகு
கெட்ட நிழல் வாடி வருந்தி அழுவதனைக்கண்டு, எனக்கு அன்பமர்ந்த
தோழி ! நீவருந்தாதேகொள்; அழுவதுஞ்செய்யாதேகொள்; முடிவில் அவர்
நமக்குப் பகையாவரோவென்று ஆற்றுவித்தாளென்க.

ஓகாரம், எதிர்மறை. இனிப் பளிங்கிற்றோற்றிய நிழலுமாம். (ககக)

1525. வெறிமாலைகள் வீழ்ந்துநிலம்புதையப்
பொறிமாலேபுனைநிழல்காணலளாய்
நெறிநாடியபோயினனீடினள்கண்
டெறிவால்வளைகொண்டுவரும்மினியே.

பொறிமாலே - விதியை இயல்பாகவுடையாள்; பெயர்.

இ - ள். தன் தலையின்மாலைகள்வீழ்ந்து கண்ணீரையுடைய நிலமறைத
லின், பொறிமாலே, அந்நிழலாகிய தோழியைக்காணுளாய், அவள், அவன்
போனவழியைத் தேதெற்குப்போனாள்; நீட்டிப்பதுஞ்செய்தாள்; இனி அவ
னைக்கண்டு வளையைக்கொண்டு வருவளென்றாளென்க.

எனவே அவனைத் தான் கொண்டுவருமென்றாளாம். (ககச)

1526. மடமாமயிலேகுயிலேமழலை
நடைமாணனமேநலமார்கிளியே
யுடனாடுமெனையனையென்றுருகாத்
தொடையாழ்மழலைமொழிசொர்ந்தனளே.

நலமார் மழலைக்கிளி.

இ - ள். யாழ்போலு மழலைமொழியை யுடையாள், மயில் முதலிய
வற்றை விளித்து, என்னுடனேவினையாடும் என் ஐயனையென்றவளவிலே,
உருகி, அவற்றிற்குக் கூறுகின்ற காரியத்தை மறந்தாளென்க.

‘ஐயனை’ என்னும் இரண்டாமுருபிற்கு, ‘தேமெயின்’ என்னும் வினை வருவிக்க.

(ககடு)

வேறு.

1527. க. மல்லுறையலங்கன்மார்பன்பிரிவெனுமெரியுள்வீழ்ந்து
கல்லுறைநாகுவேய்த்தோட்கதிர்மணிமுறுவற்செவ்வாய்
வில்லுறைபுருவமாதர்வெந்தனன்கிடப்பயின்றோ
யில்லுறைதெய்வநோக்கியிரங்கிநின்றனாக்குமன்றே.

1528. உ. புண்ணவாம்புலவுவாட்கைப்பொலன்கழற்புணந்தைபந்தா
கண்ணவாம்வனப்பினுணைக்காமனேகண்டபொழ்தும் [ர்க்
பண்ணவாம்பவளச்செவ்வாய்ப்படாமுலைப்பரவையல்குற்
பெண்ணவாநிற்குமென்றாற்பிணையனாட்குய்தலுண்டோ.

1529. ஈ. கடத்திடைக்கவளந்தேனெய்கனியைத்தோய்த்தினியதூற்றத்
தடக்கையாற்கொடுத்துப்புல்லுந்தவழ்மதக்களிறுநீங்கின்
மடப்பிடிக்குய்தலுண்டோவாலடிக்குஞ்சிசூட்டிங் [டோ,
கொடைக்கையான்பிரிந்தபின்பைக் கோதையாட்குய்தலுண்
இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

உ. புண்ணை அவாவும் வாள். காமனே, ஏகாரம் - பிரிநிலை. பெண்ண
வாயும் பாடம்.

இ - ள். மலையிடத்தேகின்ற இனைய வேய்போலுந் தோள் முதலிய
வற்றையுடைய மாதர் கணவன்பிரிவாகிய எரிக்குள்ளேவீழ்ந்து வெந்தன
ளாய்க் கிடந்த வளவிலே, அவனைநோக்கி வருந்திகின்றகூறுமில்லுறைதெய்
வம், கைமுதலியவற்றையுடைய கண்ணவாவும்வனப்பினுணைக் காமனையுட்
படக் கண்டபொழுதும் அவற்கு வாய்முதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மை
யை யெய்துவதோரரசை நெஞ்சிலேநிற்குமென்றால் இவட்குப் பிழைத்த
லுண்டோ; தேனெய்யைக் கனியைத்தோய்த்தலாலே யினியவாகிய கவளத்
தைத் தூற்றும்படி கையாலேகொடுத்துப் புல்லுந் களிறுநீங்கின், பிடிக்குக்
கடத்திடை உய்யுந்தன்மையுண்டாமோ; அதுபோல ஊடறீர்த்துப் புணரும்
கொடைக்கையான் பிரிந்தபின்பு கோதையாட்குப் பிழைக்குந்தன்மையுண்
டாமோவென்கூறிற்றென்க.

(ககசு - அ)

1530. முயங்கினான் சொன்னவண்டாய்முகிழ்முலைத்தெய்வஞ்சேர
வுயங்குவாளுணர்ந்துகேள்வற்கூனமும்பரிவுமஞ்சி
யியங்குவானின்றவாவிதாங்கினளென்பபோலும்
வயங்குபொன்னீன்றநீலமாமணிமுலையினுளே.

ஊனம் - பழி. பரிவு - இறந்துபாடு. பொன் - பசப்பு.

இ - ள். தெய்வம், கிணது இறந்துபாடு கின்கேள்வற்கு ஊனமும்பரிவு
மாமென்று கூறுவதுபோலும், முயங்கினான்கூறிய வண்டாய்ச்சேர்தலின்,

முலையினுள், வருந்துகின்றவள், அதனைக்கண்டு உணர்ந்து அஞ்சிப் போதற்கு ஒருபட்டுகின்ற ஆவியைப் போகாமற்றாங்கினுள்ளென்க.

அவன், “ துணைவண்டு துஞ்சி னீயுந் தஞ்சுவை ” (கேம. கூக.) என்ற தனைநினைத்து ஆற்றினாள்; தன் தெய்வத்தன்மையால் அதனைத் தெய்வம் நினைப்பித்தது. (ககக)

1531. வஞ்சவாய்க்காமன்சொன்னமணிநிறவண்டுகொணீர்
துஞ்சவேன்றுயரந்தீரத்தொழுதகுதெய்வமாவீர்
மஞ்சதோய்செம்பொன்மாடத்தென்மனைதன்னுள்ளென்றாள்
பஞ்சிமேன்மிதிக்கும்போதும்பனிக்குஞ்சேறடியினுளே.

துணைவண்டையும் நெஞ்சாலேகருதி, ‘ வண்டுகொள் ’ என்றாள்.

இ - ள். சேறடியினாள், காமன்சொன்னவண்டுகொள் ! நீங்கள் இறந்து படுவேனது துயரத்தீரும்படி என்மனைதன்னாள் தெய்வமாவீராகவென்றா ளென்க.

நும்மால் இறந்துபாடுநீங்கினேன்; இனி, இரங்காததும்மைக்கண்டு இடக்கமுந்தீரும்படி இல்லுறைதெய்வமாயிருப்பீரென்றாள்; “ இருக்குமே யிரங்க வின்றாய் ” (கேம. கூக.) என்றானுதலின். இது, தெய்வத்தன்மையாற் கூறுவித்தது தெய்வம். (கஉ௦)

1532. நொந்தெடுக்கலாதுவீங்கும்வனமுலைதுசுப்பிறேயந்தோர்
பந்தெடுக்கலாதநங்கைபால்கடைவெண்ணெய்ப்பாவை
வெந்துடன்வெயிலுற்றாங்குமெலிந்துகவிளங்கும்வெள்ளி
வந்துவானிட்டசட்டிவனப்பொடுமுனைத்ததன்மே.

வீங்குமுலையை எடுக்கமாட்டாது நொந்து தேய்ந்து வருந்துதுசுப்பாலே பந்தெடுக்கலாத நங்கையென்று அவளியல்புகூறினாள்; ‘ வருந்தும் ’ என வருவிக்க. இனி, துசுப்புப்போல் தேய்த்தென்றுமாம்.

இ - ள். நங்கை, ஈண்டு வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலுற்று உடனே வெந்தாற்போலே உகாநிக்க, வானுக்கிட்டசட்டிபோல வெள்ளிவந்து முனைத்ததென்க.

இறந்துபாடுநீங்கி வருந்தினாள்.

(கஉக)

1533. எரிதுதியுற்றமாவினிளந்தளிர்போன்றுமாழ்கிப்
புரிநரம்பிசையிற்றள்ளிப்புன்கணுற்றமுதலாலே
யிரிசூரற்கொண்டபூசலகத்தவர்க்கிசைப்பவின்டித்
திருவிரிகோதைநற்றாய்நிப்புதிசேர்ந்துசொன்னாள்.

ஈண்டி, ஈண்ட.

இ - ள். எரியைச்சேர்ந்த தளிர்போலேமயங்கித் தன்மிடற்றை நரம்போசையினின்றும் நீக்கி வருத்தமுற்று அழுதலாலே, அவ்வோசை அகத்தி

ஹள்ளார்க்கு இசைப்ப, அவர் திரண்டவளவிலே அவணற்றாயாகிய நிப்புதி அணுகி ஒருமொழிகூறினென்க. (கஉஉ)

1534. விழுத்திணைப்பிறந்துவெய்யவேட்கைவேரரிந்துமெய்ந்நின்
றிழுக்கமொன்றானுமின்றியெய்தியதவத்தின்வந்து
வழுக்குதலின்றிவிண்ணேணன்வச்சிரறுதியினிட்ட
வெழுத்தனன்றத்தனின்பமின்னுநீபெறுதியென்றாள்.

அயன் வச்சிரத்தாலிட்ட எழுத்துப்போலே தப்பாதவன்.

இ - ள். உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்து உண்மையிலேநின்று சன்மார்க்க நெறியில் தப்பொன்றுமின்றி வேட்கையாகிய பிறவியின்வேளையரிந்து நாம் முன்செய்த தவத்தினாலே எழுத்தன்னுன்வந்துதந்தவன்பத்தை, வழுக்குதலின்றி இன்னும் நீயேபெறுவையென்றாளுன்க. (கஉஉ)

1535. பிறங்கினகெடுங்கன்யாவும்புணர்ந்தவர்பிரிவர்பேசி
னிறங்கினவீழுமேலாயோங்கியவெண்ணியோனிப்
பிறந்தவாசாவர்செத்தார்பிறப்பவேயென்னநோக்கிக்
கறங்கிசைவண்டுபாடுங்கோதைநீகவலலென்றாள்.

இ - ள். கோதாய்! மேலாய்வளர்ந்தன தாழ்ந்து வீழும்; பிறந்தவ ரெல்லாரும் சாவர்; செத்தாரெல்லாரும்பிறப்பர்; இன்னுங்கூறின், மிக்க வன்புக்களெல்லாம் ஒருகாற் கெடும்; அங்ஙனங்கெட்டாலும் பிரிந்தவர்க ளெல்லாரும் புணர்வரேயென்றுபார்த்து நீகவலாதேகொள்ளென்றாளுன்க.

பிறங்கினகன்யாவுமெனவும், பிரிந்தவர்புணர்வரெனவுமாறுக. (கஉச)

1536. எரிதலைக்கொண்டகாமத்தின்பரீர்ப்புள்ளியற்றாற்
பிரிவின்கட்பிறந்துன்பம்பெருங்கடலையெதொன்றா
ஹருகினைந்துடம்புரீங்கினிம்மையோடும்மையின்றி
யிருதலைப்பயனுமெய்தாரென்றுயாங்கேட்டுமன்றே.

இ - ள். காமத்திடத்துப் புணர்ச்சியாற் பெறுமின்பம் நீர்த்துளியை யொத்திருக்கும்; பிரிவாற்பிறந்ததுன்பம் பெரிய கடலையொப்பதொன்றா யிருக்கும்; ஆதலின், இப்பிரிவாலே பெறுதற்கரிய மக்கன்யாக்கைநீங்குமா யின், இம்மையிலும் மறுமையிலும் செய்துகொள்ளுநன்மையுமின்றி, இரண் டிடத்துப்பெறும் பயனையும் பெறாரென்று உணர்ந்தார் கூறக்கேட்டிருப் போமல்லவோ? ஆதலின், இது தகாதுகாணென்றாளுன்க. (கஉடு)

1537. மன்னுநீர்மொக்குனொக்குமானிடரிளமையின்ப
மின்னினெத்திறக்குஞ்செல்வம்வெயிலுறுபணியினீங்கு
மின்னிசையிரங்குநல்யாழியினுமினியசொல்லா
யன்னதால்வினையினுக்கமழுங்குவதென்னையென்றாள்.

இ - ள். இனியசொல்லாய்! மக்களினமை மிகவும் நீர்மொக்குளை யொக்கும்; அவரின்பம் மின்னையொத்துத் தோன்றியாயும்; அவர்செல்வம் வெயிலைக்கண்டபனிபோல் நீங்கும்; ஆதலின், தீவினையினுக்கம் அப்படி வலி தாயிருக்கும்; இதற்குவருந்திப் பெறுவது என்னையென்று ஆற்றுவித்தா னென்க.

இசையொலிக்கும்யாழின் இளியென்னுநரம்பு. (கஉசு)

1538. பஞ்சிறைகொண்டபைம்பொற்கலைபுறஞ்சூழ்ந் துவைத்து
நஞ்சிறைகொண்டநாகப்படம்பழித்தகன்றவல்லுல்
வெஞ்சிறைப்பள்ளியாகவிழுமுலைத்தடத்துவைகத்
தஞ்சிறைப்படுக்கலாதார்தம்பரிவொழிகுவென்றான்.

பஞ்சு, ஆகுபெயர்.

இ - ள். நஞ்சு குழிகொண்ட பாம்பினது படத்தைப்பழித்து அகன்ற, துகில் தங்கின பைம்பொற்கலையையுடைய வல்லுலாலே புறத்தே காவலிட்டு வைத்து முலைத்தடந்தான் ஒருசிறைக்கோட்டமாக அம்முலைத்தடத்தே தங் கும்படி தம்பாலே அகப்படுத்தமாட்டாதமகளிர் தம்முடைய வருத்தத்தைத் தவிரவாராகவென்றானென்க.

இது, கேமசரி தன்னிலேகூறி ஆற்றினான்; தாய்கூற்றுவென்பர். (கஉஎ)

1539. வாசமிக்குடையதாரான்வண்டி னுக்குரைத்தமாற்றப்
பாசத்தாலாக்கப்பட்டவாவியளல்லதெல்லாம்
பேசினோர்பிணையன்மாலேபிசைந்திடப்பட்டதொத்தா
சேலாம்பரவையல்குற்றாமணிப்பாவையன்னான்.

இ - ள். மணிப்பாவையன்னான், வாசமுடைய தாரான் வண்டினுக்குக் கூறிய வார்த்தையாகிய பிணிப்பாலே அன்புமிக்குண்டாக்கப்பட்ட உயி ரொன்றையுமுடையவன், அவ்வுயிரொழிய உடம்புமுழுவதும் நாம்சொல்லிற் பிசைந்துபோகட்டொரு கட்டுதலையுடைய மாலையையொத்தாளென்க

அல்லதெல்லாம் மாலையையொத்தாளெனச் சினை வினைமுதலொடு முடிந்தது. எல்லாமென்றது ஒருபொருளின் பலவிடங்குறித்துநின்றல், “பல்வழி துதலிய” (தோல். சொல். பெய. ஈஉ.) என்றத்தனற்கொள்க. (கஉஅ)

1540. பையரவிழுங்கப்பட்டபசங்கதிர்மதியமொத்து
மெய்யெரிதுயரின்மூழ்கவிதிர்விதிர்ந்துருகிறையு
மையிருங்குழலினுடன்மைந்தனைவலையிற்றூழ்ந்து
கையரிக்கொண்டிங்காணுன்காளையுங்காவிறசென்னான்.

இ - ள். பாம்புநீண்டின மதியையொத்துப் பசந்து மெய் எரியுந்தய ரத்திலே மூழ்கும்படி நடுங்கி நெஞ்சருகி நையுங்குழலினான், தன்கணவனை வலைபோலே கையரிக்கொண்டுதேடியும் கண்டிலன்; அவனும் காலாலே நடந்துபோனென்க. ரா

அஃது, விகாரம். காலின் - காற்றுப்போலேயென்றுமாம். (கஉகூ)

1541. காழகச்சேற்றுட்டிம்பால்கதிர்மணிக்குடத்தினேந்தி
வீழ்தரச்சொரிவதேபோல்விளங்கொளித்திங்கட்டித்தேள்
சூழிருட்டொழுதிமுழுகத்திங்கதிர்சொரிந்தூல்லார்
மாழைகொண்முகத்திற்கேன் நிவனைகடன்முனைத்ததன்றே.

இ - ள். பாலைப் பளிக்குக்குடத்தேயெடுத்துக் கருஞ்சேற்றிலேவீழும்
படி சொரியுந்தன்மைபோலே திங்களாகியதெய்வம் தன்கதிரை இருளிலே
குளிக்கும்படி சொரிந்து மகளிருடைய பசத்தல்கொண்ட முகம்போலே
தோன்றி முனைத்ததென்க.

மாழை - பொன். விடியற்காலத்தெழுந்த நிலவு இருளைக்கெடுத்தலாற்
ருமையின், இங்ஙனங்கூறினார். (கந 0)

1542. ஏறனாற்குருளைநீங்கக்கைவிளக்கேந்தியாங்கு
வீறுயர்மதியந்தோன்றவினாவொடுபோயபின்றை
மாறிலாப்பரிதிவட்டம்வருதினாமுனைத்தவாங்கு
ணறுசெல்லொருவற்கண்ணலணிகலமருள லுற்றான்.

இ - ள். ஏறனாற்குக் கைவிளக்கெடுத்தாற்போல, வழி இருளைக்கை
விடும்படி மதி தோன்றுதலாலே போய்ப் பின்பு, நிகரில்லாதொயிற்றினது
வட்டம் கடவிலே முனைத்தவளவிலே, தலைவன் வழிப்போவானொருவனுக்கு
அணிகலங்களைக் கொடுக்கலுற்றானென்க. (கநக)

வேறு.

1543. எவ்வூர் ரெப்பதிக்குப்போந்தீர்தும் மனைவியர்தா மெனைவர்
மக்க, ளொவ்வாதார்தாமெனைவரொப்பார்மற்றெனைவர்நீருமைமினெ
ன்றார், கீவ்வூரே னிப்பதிக்குப்போந்தேனென் மனைவியருநால்வார்ம
க்க, ளொவ்வாதார்தாமில்லையொப்பானொருவனெனவுரைத்தான்சா
ன்றோன்.

இ - ள். எவ்வூரிலேயிருப்பீர், எவ்வூர்க்குவந்தீர், தும்மனைவியர் எத்
துணைவர், பிள்ளைகள் ஒழுக்கமில்லாதார் எத்துணைவர், ஒழுக்கமுடையார்
எத்துணைவரென்று வினாவினவனுக்கு, இப்பொழுது இவ்வுடம்பினிடத்தேன்,
இவ்வுடம்பெடுத்தற்குப் போந்தேன், எனதுமனைவியரும் நால்வர், மக்கள் ஒவ்
வாதாரில்லை, ஒப்பானொருவனுள்ளென்று உணர்வுடையான் கூறினானென்க.

1544. ஒப்பானொருமகனெநால்வரொருவயிற்றுட்டிபறந்தானென்ன
நக்கான்பெருஞ்சான்றோனம்பிபோல்யாருலகிலினியாரென்ன
மிக்கானுணாப்பதுவுமிக்கதேபோலுமால்வினவிக்கேட்பேன்
றக்காய்குறித்ததுனாயென்றான்ருணுணாப்பகேட்கின்றானே.

இ - ள். ஒப்பானாகிய அவ்வொருமகன்ருனே நான்குதாய்மாரது ஒரு
வயிற்றிலே பிறந்தானென்று அங்ஙனங்கூறினாக, இவனைப்போல் உலகில

இனியார் யாவரென்றுகூறி அறிவில்லாதவன்றான் நக்கான்; நக்குப் பின்னும், அறிவுமிக்கவன்கூறிய வார்த்தையும் மிக்கதுபோலேயிராநின்றது; யான் கடாவிக்கேட்பேனென்றுகருதி, தக்காய்! நீரினைத்தனைக்கூறென்றான்; அவனுடைப்பத் தான் கேளாநின்றனென்க. (கூடக)

1545. நற்றூனஞ்சீலநடுங்காத்தவமறிவார்சிதப்பிந்நான்கு
மற்றூங்குச்சொன்னமனைவியரிந்நால்வரவர்வயிற்றுட்டோன்றி
யுற்றொருமகனேமேற்கதிக்குக்கொண்டுபோமுரவோன்றனைப்
பெற்றார்மகப்பெற்றரல்லாதார்பிறர்மக்கள் பிறரேகண்டார்.

இ - ள். தானம் சீலம் தவம் இறைவர்பூசனையென்றுசொல்லிய இந்நான்கும் முன்கூறியமனைவியர்; இந்நால்வர்வயிற்றினும்பிறந்து பயன்றருவானாகிய நல்வினையென்கின்றமகனே மேற்கதிக்குக் கொண்டுபோமுரவோன்; அவனைப்பெற்றாரே மகப்பெற்றார்; அல்லாதார் மகப்பெற்றரல்லர்; பெற்றமகவும் அவர்மகவல்லக்கண்டரென்றென்க. (கூடச)

1546. படநாகந்தோலுரித்தாற்போற்றுறந்துகண்டவர்மெய்ப்பனிப்
பெடைகவைம்பொறியும்வென்றார்க்குவந்தீதருமமாகுந் [பநோற்றித்
திடனாகத்தீந்தேனுந்தெண்மட்டுமுயிர்க்குழாமீண்டிநிற்ப
கிடனாகுமுனுவைவதுறத்தலேசீலமென்றுணைத்தார்மிக்கார்.

இ - ள். படநாகம் தோலுரித்தாற்போலே அகமும்புறமும் தூயவாகத் துறந்து நோற்றுத் தம்வயத்தனவாக ஐம்பொறியையும் வென்றார்க்கு உவந்து கொடுத்தல் தானமாம்; தேன்முதலியவற்றைத் திடனாகத்துறத்தல் சீலமா மென்று மிக்கவர்கூறினரென்றென்க.

நாகம் தோலுரிக்கும்பொழுது நஞ்சும்காலும்.

(கூடடு)

1547. ஓவாதிரண்டுவெழுமட்டமியும்பட்டினிவிட்டொழுக்கங்காத்த
ருவாத்தவமென்றார் தண்மதிபோன்முக்குடைக்கீழ்த்தாளைப்பாதம்
பூவேபுகைசார்த்தஞ்சண்ணம்விளக்கிவற்றாற்புனை தனாரு
மேவாவைபிறவும்பூசனையென்றீண்டியதூல்ககைகண்டாரே.

ஏவா - சொல்லி.

இ - ள். அறமீண்டிய ஆகமத்தைக் ககைகண்ட இருடிகள், தாளைப்பாதத்தே நாடோறும் பூமுதலியவற்றாற்புனைதலையும், இவையொழிந்த பிறவற்றாற்புனைதலையும் பூசனையென்றேவி, இரண்டு உவாவிலும் அட்டமியிலும் பட்டினிவிட்டு ஓவாது ஒழுக்கங்காத்தனைக் கெடாத தவமென்றாரென்க. ()

1548. இந்நால்வர்துணைவியராக்காதன்மகனினவனுடை யார்போகிப்
பொன்றாரமார்பிற்புரந்தரராய்ப்பூமிமுழுதுமாண்டு
மன்னாகிமூக்குடைக்கீழ்வாமன்சிதப்பியற்றிவரம்பிவின்பம்
பின்னாவினை வித்துப்பிறவாவுலகெய்தல்பேசலாமே.

இ - ன் இந்நால்வரும் மனைவியராக இவன் மகனாகவுடையார் சுவர்க் கத்தேபோய் இந்திரராய் அவ்விடத்தையாண்டு பின்பு சக்கரவர்த்தியாய்ப் பூமிமுழையையும் ஆண்டு வாமனுக்குப் பூசனைகளைநடத்தி அதீதாவத்தையை வினைவித்துப் பின்பு வீடுபெறுதல் உண்மையென்றே கூறலாமென்றானென்க.

1549. மட்டார்பூம்பிண்டிவளங்கெழுமுக்குடைக்கீழ்மாலேகண்ட
முட்டாதவிற்ப்புதாத்திறக்குந்தாளுடையமூர்த்திபாத [ர்
மெட்டானும்பத்தானுமில்லாதார்க்கிவ்வுலகிவிற்பமேபோ
லொட்டாவேகண்டர்வினையவனைத்தேருதார்க்குணர்ந்திரன்றே.

பாதம் - அடி.

இ - ன். இன்பக்கதிக்குச் செல்லும் கதவைத்திறக்குந் தாளாகியபாதத் தையுடைய மூர்த்தி, முக்குடைக்கீழ் மாலே காண் ; அவனைத்தேருதார்க்கு, பொருள் பத்தெட்டுக்கூட இல்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் கிட்டாத வாறு போல நல்வினையுடா ; இத்தன்மையை யுணர்ந்திரல்லவோ வென்றானென்க.

ஆனும், உம்மும் அசைகள். உணர்ந்தீர், ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. ()

1550. வேற்றுவரில்லாநாமருர்க்கேசெல்லினும்வெருண்டர்போல
வாற்றுணக்கொள்ளாதடிபுறத்துவைப்பிரேயல்விர்போலும்
கூற்றங்கொண்டோடத்தமியேகொடுநெறிக்கட்செல்லும்போழ்தி
னாற்றுணக்கொள்ளீரடிகலாலறிவொன்றுமிலிரேபோலும்.

ஓகாரம், போலும் - அசைகள். இன், ஏழனுருபாதல் புறனடையாற் கொள்க.

இ - ன். அயலாரில்லாத சுற்றத்தாருர்க்கே போயினும் அவருடனே வெருண்டு ஆண்டுச் செல்லாதிர்போலப் பொதிசோறு கைக்கொள்ளாமற் புறத்து ஓரடியிட்டிடர் ; இத்தன்மையீர் ! கூற்றம் நும்மைக்கட்டிக்கொண் டோட நுமரில்லாதவர்க்குத் தனியேபோம்பொழுது உண்ணுமூனுக்குப் பொதிசோறு இப்பொழுதே தேடிக்கொள்கின்றிலீர் ; ஆதலின், அழகன்றி அறிவொன்று முடைய ரல்லிர்போலே யிருந்திரென்றானென்க. (கநகூ)

1551. அனைவதுகாமமடுநறவுநெய்யொழுதுமூனும்பின்ன
வினைவதுதீவினையேகண்டிரிவைமூன்றும்விடுமினென்றும்
நனைவயிழ்கோதையார்தாமஞ்சேர்வெம்முலைபோல்வீங்கிக்கண்டேந்
துனையவுறுதியுரைப்பாரையோபாவமுணராரேகாண்.

இ - ன். அருந்துவதாகிய காமத்தாலும் கள்ளாலும் ஊனாலும் பின்பு வினைவது தீவினையேகாணுங்கொள் ; இவைமூன்றையும் கைவிடுங்கொளெ ன்று பிறர்க்குக் கூறினால், இங்ஙனம் தாம்வருந்தக் காரியங்கூறுவாரை முலை போற் பொருமிக் கோபித்து உணரார் காண் ; ஓ ! இஃதொருபாவமிருந்தபடி என்னென்றானென்க. (கசு0)

1552. இழுதன்னைவெண்ணீணத்தசெந்தடிக்கேயேட்டைப்பட்டிரு
ம்பிற்போர்த்த, பழுதெண்ணும்வன்மனத்தாரோட்டைமரச்செவிய
ர்கேளார்பால்போன், ரொழுகியமுதுறு நல்லறத்தையோர்கிலநூன்
செய்கோட்டக்குக், கழுகுண்ணவள்ளுமேசுமந்துபுள்ளிற்கேபுறஞ்
செய்கின்றார்.

ஓட்டையென்றார், உட்கொள்ளாமையின், ஊன்செய்கோட்டக்கு-ஊன
ற்செய்தவுடம்பிற்கு. வள்ளும - ஊன்.

இ - ள். கிணத்தவாகிய தசையைப்பெறவேண்டுமென்றேயினைத்து
அவ்வள்ளுமேசுமந்து கோட்டத்துக்குப்புறஞ்செய்கின்றார், ஓர்கிலராய்க்
கழுகுண்ணும்படி அக்கழுதின்கே புறஞ்செய்கின்றார்; இதனை இங்ஙனம் பழு
தெண்ணும் இரும்பாற் போர்த்த வன்மனத்தார் ஓட்டைமரச்செவியராய்
அறத்தைக் கேளாரென்றானென்க. (கசக)

1553. கையாற்பொதித்துணையேகாட்டக்கயற்கண்ணாளைக்காட்
ளையாவிளாம்பழமேயென்கின்றிராங்கதற்குப்பருவமன்றென் [டா
செய்கோவெனச்சிறந்தாள்போற்சிறவாக்கட்டுரையாற்குறித்தவெல்லாம்
பொய்யேபொருளுரையா முன்னேகொடுத்துண்டல்புரிமின்கண்டார்.

இ - ள். மொழியின்றிக் கையாலே பொருட்டிராவினளவைக் காட்டி
றாக, கண்ணாடிகய மனைவி அதனைக்காட்டாளாய் அவற்குச் சிறந்தாள்
போலே, ஐயனே! விளாம்பழமே வேண்டுமென்றானீநீர்; அதுதருதற்கு
விக்குள்வந்தடுத்தலிற் பருவமன்று; என்செய்வேனென்றுகூறி, ஆங்கவன்
மற்றுக்காட்டியவெல்லாவற்றிற்கும் அவள்கட்டுரையாலே பொய்ப்பொருள்
கூறுவதற்குமுன்னே பிறர்க்குக் கொடுத்துண்டலை விரும்புவீராக வென்றா
னென்க.

பன்மை, சாதிப்பன்மை.

(கசஉ)

வேறு.

1554. பனிமதியின்கதிர்பருகுமால்பல்போன்
முனிமதிமுகத்தியர்முறுவனம்பினர்
துனிவளர்கதிகளுட்டோன்றிநாடகங்
கனியநின்றுமிவர்கடையில்காலமே.

இ - ள். மதியைமுனிகின்ற முகத்தியருடைய அம்மதியின்கதிரை
உள்ளடக்குவதோர் ஆம்பல்போலு முறுவலையுடைய வாயை நச்சினர், முடி
வில்லாத காலமெல்லாம், தீக்கதிகளிலேதோன்றி வெவ்வேறியாக்கைகொண்டு
முற்றத்திரிவென்றானென்க. (கசங)

1555. கிழனிமிர்நெடுமதிகிரிநீங்கதிர்ப்
பழனவெண்டாமரை பனிக்குமாறுபோற்

குழனிமிர்கிளவியார்கோலமஞ்சினர்
தொழிமிர்ந்தமரராய்த்துறக்கமாள்வரே.

இ - ள். ஒளிமிக்க பெரிய மதியின்கதிருக்குத் தாமரை அஞ்சுமாறு
போலே கிளவியார் கோலத்திற்கு அஞ்சினர் பலருந்தொழும்படி மிக்குத்
தேவராய்ச் சுவர்க்கத்தை ஆளுவரென்றானென்க. (கசச)

வேறு.

1556. இன்னவாறுறுதிசூறியெரிமணிவயிரமார்ந்த
பொன்னவீரகலங்கொல்லாம்பொலிவொடுபுகன்றுநீட்டிச்
சென்மினீரென்றுகூறவலங்கொண்டிதொழுதுசென்றான்
வின்மரீஇநீண்டதோளான்வெயிற்கடநீந்தலுற்றான்.

இ - ள். அங்ஙனம் அணிகலம் அருளலுற்றவன், இங்ஙனம் அவனுக்கு
உறுதியைக்கூறிக் கலன்களை விரும்பிக்கொடுத்து நீர்போமென்றுகூற, அவ
னும் வலங்கொண்டு தொழுதுபோயினான் ; போயினபின்பு, தோளான் கடத்
தைப்போகலுற்றானென்க. (கசரு)

கூ.—கேமசரியாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - கடுகுகூ.

ஏழாவது

கனகமாவலயாரிலம்பகம்.

1557. இரங்குமேகலையல்குலின்கனித்தொண்டையந்துவர்வா
யரங்கக்கூத்திகணன்பின்மனையவட்டுறந்துசெல்பவர்போற்
பரந்ததீம்புனன்மருதம்பற்றுவிட்டினமயிலகவு [ன்.
மரங்கொல்யானையின்மதநாறருஞ்சுரமவன்செலற்கெழுந்தா

இ - ள். அல்குலையும் வாயையுமுடைய பரத்தையர்மேலன்பாலே
மனையானைத் துறந்துசெல்வாரைப்போலே மருதநிலத்தைவிட்டு, அகவும் நா
றும் சுரத்தைப் போதற்கு அவனெழுந்தானென்க.

பயின்றபாம்பையும் பாகனையுங்கோறலின், பரத்தையர்க்கு, மயிலையும்
ஆனையையுமுடையகாடு உவமிக்கும்பொருளாயிற்று. சுரம் - அவன்கூறிய
கானவர்குரம்பைபூழ்காடு. (க)

1558. கலவமாமயிலெருத்திற்கடிமலரவிழ்ந்தனகாயா
வுலகமன்னவன்றிருநாளொளிமுடியணிந்துநின்றவர்போற்
பலவும்பூத்தனகோங்கும்பைந்துகின்முடியணிந்தவர்பின்
னுலவுகாஞ்சுகியவர்போற்பூத்தனமரவமங்கொருங்கே.

இ - ள். காயா, மயிலின்கழுத்துப்போலே மலர்விரிந்தன; கோங்கும்
பலவும், சக்கரவர்த்தி முடிசூடுநாளிலே முடிசூடிச்சேவிகளும் அரசனாப்போ
லேபூத்தன; மரவம், மயிர்க்கட்டுக்கட்டி அவ்வரசர்பின்னேகிரியும் சட்டை
யையுடைய மிலேச்சனாப்போலே சேரப்பூத்தனவென்க. (உ)

1559. ஒங்குமால்வரைவரையாடுழக்கலினுடைந்துகுபெருந்தேன்
றாங்குசந்தனந்தளரத்தழுவிவீழ்வனதகைசா
லாங்கண்மாலுலகளப்பாளுழிசங்கமொடேந்தி [ளவே.
தேங்கொண்மார்பிடைத்தினைக்குஞ்செம்பொனாமொத்தா

இ - ள். வரையாடு உழக்குதலின், இறாதுடைந்து வரையினின்றொழு
கும் பெருந்தேன் விழுகின்றபொழுது, தம்மைத்தாங்கின சந்தனம் தளரும்
படி அம்மலையைத்தழுவி வீழ்வன, மால் உலகை எப்பொழுதும் அளப்பான்,
ஆழியைச் சங்குடனேயேந்தி, அவன் மார்பிடத்தே அசையுமாரமொத்தன
வென்க.

தேன்வீழ்வன ஒத்தன. அங்கண், விகாரம், தேம் - கட்டுகினிமை.
வரைதாங்கின சந்தனமுமாம். (ங)

1560. வீழ்ந்துவெண்மழைதவழும் விண்ணுறு பெருவரை பெரும்
பூழ்ந்துதோலுரிப்பனபோலொத்தமற்றவற்றருவி [பாம்
தாழ்ந்துவீழ்ந்தவைமுழவிற்றதும்பினமதுகாரம்பாடச்
சூழ்ந்துமாமயிலாடிநாடகந்துளக்குறுத்தனவே.

இ - ள். மஞ்சபடிந்துதவழுமலை, பெரும்பாம்பு ஊழ்ந்து தோலுரிப்
பனபோலேயாய், அம்மஞ்சபோனபின்பு அப்பாம்பையொத்தன ; அம்மலை
யில் அருவிவீழ்ந்தவை முழவுபோலேமுழங்கின ; அதுகேட்டு, மயில்கள்,
வண்டிகள்பாட வளைந்தாடிப் பிறராநாடகங்களை வருத்தமுறுத்தினவென்க.

1561. கருவிதேனெனத் தூங்குங்கதிரணியிறங்கொந்தினைசூழ்
பொருவிலையானையின்பழுப்போறபொங்குநாய்க்குலையவரை
யருவியைவனங்கரும்புமடக்கருங்கவைக்கதிர்வரகு
முருவவெட்பயறுமுந் துமல்லவுமெல்லையின் றுளவே.

இ - ள். கைத்தளமும், தேனிருலுமென்னும்படி தூங்கும் கதிரணிந்த
இறுங்கையும், தினையையுஞ்சூழ்ந்த யானையின் விலாவெலும்புபோலும் கா
யையுடைத்தாகிய குலையையுடைய அவரையும், அருவியால்விளைந்த ஐவன
நெல்லும், கரும்பும், கடாவிட்டுக்குவித்தற்கரிய வரகும், என்றும், பயறும்,
உழுத்தும், ஒழிந்தவுணவுகளும் எல்லையின்றியுளவென்க.

கருவித்தேன் பாடமாயின், தொகுதித்தேனென்க.

(டு)

1562. யானைவெண்மருப்புலக்கையழையுரலைவனமிடித்த
தேனெய்வாசவற் குவவித்திங்கனிவாழையின்பழனு
மூனையுண்டவருருகும்புகுந்தினைப்பிண்டியுமொருங்கே
மானினைக்கியர்நோக்கிவழிதொறுமீவதவ்வழியே.

கனிவாழை, ஒருபெயர். ஊனை, ஐ - அசை.

இ - ள். அவனொருப்பட்ட அத்தன்மையையுடைய அவ்விடம், மானி
னோக்கியர், ஐவனநெல்லை மருப்புலக்கையாலே பாதையாகிய உரலிலே
மிடித்த அவலையும், தேனையும், பழத்தையும், உண்டவர் ஊனுருகும் பிண்டி
யையும் ஒருங்கே குவித்து இளைத்தவரைநோக்கி வழிகடோறும் ஈயுந்தன்
மையையுடைத்தென்க.

வாசவல், விகாரம்.

(சு)

1563. க. குறிஞ்சியெல்லையினீங்கிக்கொடிமுல்லைமகன்மொழிந்தாடச்
செறிந்தபொன்னிதழ்ப்பைந்தார்க்கொன்மையஞ்செல்வற்குக்குரவ
மறிந்துபாவையைக்கொடுப்பததோன்றியஞ்சுடரேந்த
நிலைந்தபூங்குருந்தகுதேனீர்பெய்தார்த்தனசுரும்பே.

1564. உ. அரக்குண்பஞ்சிகடிரட்டியருமணிமரகதப்பலகைப்
பரப்பியிட்டனபோலக்கோபங்கன்பயிர்மிசைப்பரவ

வுரைத்தமென்றயிர்ப்பித்தைக்கோவலர்தீங்குழலுவ
நிரைக்கண்மாமணிகறங்கநீணிலங்கடந்தனனெடியோன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். முல்லைக்கொடி மகட்பேசிச்செல்லுதலின், அதனையறிந்து குர
வம் தன்பாவையைப் பொன்னிதழாகிய தாறையுடைய கொன்றையாகிய
செல்வனுக்குக் கொடாநிற்க, தோன்றி விளக்கெடுக்க, சுரும்புள் குருந்தி
னின்று உகும் தேனாகியகீராவார்த்து ஆரவாரித்தன; அவை ஆரவாரித்தவள
விலே, செம்பஞ்சையுருட்டி மரகதப்பலகையிலேபரப்பினர்போலே கோ
பங்கள் பயிர்மேலேபரவாநிற்க, தயிராவார்த்த மயிரினையுடைய கோவல
ருதும் குழலோசை பரக்க, ஆணிரைக்கண்பூண்ட மணிகறங்க நெடியோன்,
முறிஞ்சி நிலத்தெல்லையினின்றுநீங்கி முல்லையிலத்தைக் கடந்தானென்க.

முல்லைக்கொடி இரண்டிலும்படர்ந்தது. நடுவேநின்ற குருந்திற் சுரும்
பெழ, அஃது அசைத்து தேனைச்சொரித்ததனற் சுரும்பைப் பாவைக்குத் தந்
தையாக்கினார். கோபங்கள்பரவவெனவே கார்காலமாம். (எ - அ)

1565. வள்ளிவாரியகுழியின்வளர்பொன்னும்வயிரமுமிமைக்குஞ்
சுள்ளிவேலியினீங்குத்தறத்தம்புக்கிம்மெனச்சூழ்ந்து
வெள்ளிவெண்டி-ரள்விசித்துநிலத்தொடுதறிபுடைத்தவை
றுள்ளிவீழுபரருவ்வனகிரிதோன்றியதவணை. [போற்

இ - ள். பக்கத்திற்போகாதபடி வேலியாகவிட்ட மராமரத்தின் வேலி
யினின்றுத்தப்பி மேலே துறக்கத்தே போமென்றுகினைத்து வெள்ளிக்கம்பி
களைத் தலையிலேபூட்டி வலித்து நிலத்தோடே தறியைப்புடைத்துக் கட்டினாற்
போலே நாற்றிசையும்வீழும் அருவியையுடைய வனகிரி அவ்விடத்தே
தோன்றிற்றென்க.

வள்ளிக்கிழங்கு அகழ்த்தகுழியிலேபொன்னும்வயிரமுமிமைக்கும்வனகி
ரியென்க. (க)

1566. அண்ணரூன்செலுமுன்னுலணிமலர்ப்பூம்பொழிலதனுள்
வண்ணமாச்சுனைமாரீர்மணிதெளித்தனையதுததும்பித்
தண்ணென்றாமரைகழுநீர்நீலந்தாதுவிழாம்ப
லெண்ணில்பன்மலர்களுவியினவண்டுபாண்முரன்றுளதே.

ஆல், அசை.

இ - ள். அவ்வனகிரிக்குமுன்னே, தலைவன்செல்லுகின்ற பொழிலுக்
குள்ளே பளிங்கைக் கரைத்தனையதாகிய நீர்நிறைந்து அதிலே தாமரைமுத
லிய பூவும் பிறவும்நெருங்கி வண்டு பாண்சாதிபோலே பாடப்பட்டு ஒரு
சுனை உளதாயிற்றென்க. (க)

வேறு.

1567. கானத்தினே குகின்றன்கடிபொழிற்கவின்கண்டெய்தித்
தானத்திலிருத்தலோடுநதையலாநொருத்திதானே

வானத்தினிழிந்துவந்தவானவர்மகளுமொப்பா

ணானமும்பூவுஞ்சாந்துநாறவந்தருகுநின்றான்.

‘கானத்தினேகுநின்றான்’ என்று பெயர்கூறவே, ‘வனசரிதன்’ என்னும் வடமொழிப்பெயரையும், ‘தானம்’ எனவே இருடிகளுறைவிடமென்பதனையுமுணர்த்தின.

இ - ள். சீவகன் கடிபொழிலிலே சென்றிருந்தவளவிலே, வானவர் மகளுமொப்பாளாகிய தையலாளொருத்தி, அத்தானத்திலுறைவானேர் வனசரிதன்கவினைக்கண்டு, நானமுதலியநாறத் தானேவந்து அருகேநின்றாளென்க.

இங்ஙனங்கூறுது சீவகன்கவினைக்கண்டு அவன் எய்தினொன்றுகூறின், மேல் இவற்கு இவள் வேட்கைவினைத்தலின், இவன் நெஞ்சு தன் தன்மை திரிந்ததனை இவன்றேற்றினொன்னென்றுகூறுவர்; அங்ஙனங்கூறவே மனம்வாக்குக்காயமென்னும் மூன்றினாற்செய்துகொள்ளும் பாவங்களிற் சிறந்த மனத்தாற்செய்துகொள்ளும்பாவமும் சீவகற்கு எய்திற்றாமாதலானும், உழுவலன்போடுதோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது இவற்கு வேட்கைகழிந்தென்பது இத்தொடர்நிலைச்செய்யுட்டுக்குக் கருத்தாதலானும் அது மாறுபடக்கூறிற்றமென்றுணர்க. (கக)

1568. குறிஞ்சிப்பூங்கோதைபோலுங்குங்குமமுலையிடை [நதிச்
னிறைந்தபொற்கலாபந்தோன்றநெடுந் துகில்விளிம்பொன்றே
செறிந்ததோர்மலரைக்கிள்ளித்தெறித்திடாச்சிறியநோக்கா
நறும்புகைத்துதுவிட்டுநகைமுகங்கோட்டிநின்றான்.

குறிஞ்சிப்பூ - குங்குமத்திற்குவமை. தோன்ற, சிறிதே உடைநெகிழ்தலாலே. ஒன்று - ஒருகை. ஒருகையாலே அத்துகிலின்விளிம்பைத்தாங்கி மற்றைக்கையாலே வினோதந் தோன்றத்தெறித்து. சிறியநோக்கா - கடைக்கணித்துப்பார்த்து. காற்றுவாக்கிலேநின்று புகையைத்துதுவிட்டு. கோட்டி - சாய்த்து.

இ - ள். முலையினுள், ஏந்தித் தெறித்து நோக்கி விட்டுக் கோட்டிநின்றாளென்க. (கஉ)

1569. அணிகலவரவத்தாலுமமிழ்துறழ்நாற்றத்தாலும்
பணிவருஞ்சிங்கநோக்கிப்பணையெருத்துறழ்நோக்கி
மணிமலர்நாகஞ்சார்ந்துவழையொடுமரவரீழற்
றுணிவருஞ்சாயனின்றோன்றறன்கண்ணிற்கண்டான்.

இ - ள். தோன்றல், அரவத்தாலும் நாற்றத்தாலும் அத்திசையைச் சிங்கநோக்குப்போலே கழுத்துமாறுபடப்பார்த்து வழையோடுகூடிய மரவத்தினிழிலே நாகத்தைச்சார்ந்து அங்ஙனநின்றாளாகிய அச்சாயலைக் கண்ணிலேகண்டானென்க.

நெஞ்சால் நோக்கிற்றிலன். துணிவருஞ்சாயல் - தெய்வமோ அல்லளோ
வென்று துணிவரிய சாயல். (கங)

1570. கண்டவன்கண்ணினோக்கநடுங்கித்தன்காதிற்றாழ்ந்த
குண்டலஞ்சுடரவொல்கிக்கொடிநடுக்குற்றதொப்ப
துண்டுகிற்போர்வைசோர துழைமழையின்னினிற்ப [ன்.
வெண்டிசைமருங்குநோக்கியிக்கொலிவண்மற்றென்று

இ - ள். அங்ஙனங்கண்டவன், நெஞ்சானன்றிப் பொறியானோக்குத
லின், வேட்கையின்மைகண்டு, கொடிநடுக்குற்றதொப்பநடுங்கி ஒங்கி மஞ்
சிலேதுழையுமின்போலே போர்வைசோர அதனுள்ளே மறைந்துநிற்ப, இவ
ளுடன் கூடவந்தாருளரோவென்று எண்முகையிடத்தையுநோக்கி, இங்ஙனம்
தனியேவருதலின், இவன் ஓர் இயக்கிபோலேயிருந்தாளென்று கருதினானெ
ன்க. (கச)

1571. எண்ணத்திலியக்கியென்றேயிருப்பமற்றெழுதலாகா
வண்ணப்பூங்கண்களம்பாவாணுதற்புருவம்வில்லா
வுண்ணிறையுடையவெய்வானுருவச்சாதகத்துக்கேற்பப்
பெண்ணலங்கிடந்தபேதைபெண்ணலங்கனியநின்றாள்.

வடிவுகூறுமில்க்கணத்திற்கு இசையப் பெண்ணலங்கிடந்தபேதை.

இ - ள். அவன் தன்கருத்திலே இயக்கியென்றேயிருப்ப, பேதை, பின்
னர் இவன்கிறைகெடும்படி கண்கள் அம்பாக துதலிற்புருவம் வில்லாகக்
கொண்டு எய்யவேண்டித் தன்பெண்ணலம் முற்றுப்பெறநின்றாளென்க. (கரு)

1572. முறுவன்முன்சிறியதோற்றமுமுகைநெரித்தனையவுண்கட்
குறுநெறியின்மகூந்தல்குறும்பல்காலாவிக்கொள்ளாச்
சிறுதுதற்புருவமேற்றாச்சேர் துகிறுனைசோர
வறியுநராவிபோமூமநங்கனைங்கனையுமெய்தாள்.

இ - ள். அருமபை அலர்த்திலுலொத்த கண்ணினையுடைய கூந்தல்,
அணுகிப் பல்கால் ஆவிகொண்டு மேற்போர்த்த துகிலோடே உடுத்தானை
யும் நெகிழாநிற்க, அக்காமன்னுனெய்வதற்கு முன்னாகச் சிறியவாக முறுவலை
யும் தோற்றுவித்துப் புருவமாகிய வில்லை வலித்து, காமனெய்யும் ஐந்தம்பை
யும் தானெய்தாளென்க.

‘அறியுநராவிபோமூமம்’ எனவே இவனெஞ்சு தன்நன்மை சிறிதுதிரி
கின்றமை பெற்றும். (கசு)

1573. வடுப்பிளவனையகண்ணாள்வல்லவனெழுதப்பட்ட
படத்திடைப்பாவைபோன்றோர்நோக்கினளாகிநிற்ப
வடிப்பொலிந்தார்க்குஞ்செம்பொண்ணிமணிக்கழலினுனம்
மடத்தகைகுறிப்புநோக்கிமனத்திதுசுந்திக்கின்றான்.

பவதத்தனை, 'கழலினான்' என்று ஒரு பெயரால், தேவர்கூறினர்.

இ - ள். பாவை அழியுமளவும் ஒருகருத்தாய்வின்று அழியுமாறுபோலே கண்ணான் இவனைக்கூலேதோர் கருத்தினளாய்நிற்ப, பவதத்தனுடைய அம்மடத்தகைகருத்தை அவ்வனசரிதன்றானறிந்து மனத்தே இதனை நினை யாநின்றனென்க.

என்றது, தன்றன்மைதிரிந்தநெஞ்சினைத் தேற்றுகின்றனென்றவாறு. அது மேற்கூறுகின்றார். (கௌ)

வேறு.

1574.

கடிமாலேருடிக்கருப்பூரமுத்தித்
தொடைமாலேமென்முடியார்தோடோய்ந்தமைந்தர்
கடைமாலேமற்றவனேகண்புதைப்பச்செல்லு
நடைமாலேத்திவ்வுலகநன்றரோநெஞ்சே.

இ - ள். நெஞ்சே! கடி முத்தி மூலையாணைக்கூடனமைந்தர் பின்பு சிலநாளிலே அவர் கண்புதைத்தவனாகாளும்படி செல்கின்ற ஒழுக்கத்தை இவ்வுலகம் இயல்பாகவுடைத்து; இவ்வியல்பு நன்றியருந்ததென்றனென்க. அவரென்றது சாகிபற்றி. (கடி)

1575.

நானியலமெழுதிநறுநுதலா
ராஜதளிர்ப்பவவார்தோண்மேற்றுஞ்சினார்
துவியொழிபுள் ளிற்றோன்றித் துயருழப்பக்
காவிநெமிங்கண்புதைத்தாங்ககல்வாரெஞ்சே.

இ - ள். நெஞ்சே! புழுகை அகலத்தேபூசி நுதலார் ஆவிதழைக்கும் படி அவர்தோண்மேலே தங்கினவர், இளமைசென்றபின்பு கடைமயிர் கழிந்த பறவைபோலேதோன்றி வருந்துதலாலே, அவர் கண்ணீர்புதைத்து அவ்விடத்தினின்றும் அகலுவரென்றனென்க.

இதனால், இருதலையுமொத்த அன்பின்றிறங்குகிறார். (கக)

1576.

இன்புகையார்ந்தவிழுதார்மென்பள்ளிமே
லன்புருகுநல்லாரவார்தோண்மேற்றுஞ்சினார்
தம்புலன்கள்குன்றித்தளரத்தங்காதலா
ரன்புருகுகண்புதைத்தாங்ககல்வாரெஞ்சே.

இழுதார்மென்பள்ளி - இழுதுபோலே மென்மைநிறைந்தபள்ளி; "வெண்ணெய்போன்றூறினியள்" (கோவி. எஉ.) என்றார் முன்பும்; இழுதார் இன்புகையுமாம்.

இ - ள். நெஞ்சே! பள்ளிமேலே அன்பாஊருகும் நல்லாராகிய அவர் தோண்மேலேதங்கினார், மூப்பால் தம்புலன்கள் குறைத்துதளர்தலாலே, அம் மகளிர் தம்கண்ணீர்ப் புதைத்து அகல்வரென்றனென்க.

இதனால் புலன்குறையுமென்றார். இவள் விரும்பப்பெற்றேமேயென்று புணர்ந்தார்க்குப் பின்வருவது இதுகாணென்றான். (உ௦)

வேறு.

1577. என்பினைநரம்பிற்பின்பினியுதிநந்தோய்த்திறைச்சிமெத்திப்
புன்புறந்தோலைப்போர்த்தமயிர்ப்புறம்பொலியவேய்த்திப்
டொன்பதுவாயிலாக்கியூன்பயில்குரம்பைசெய்தான்
மன்பெருந்தச்சனல்லன்மயங்கினுர்மருளவென்றான்.

இ - ன். நெஞ்சே! சச்சன், உதிரத்தைத்தோய்த்து நரம்பாலே என்
பினைக்கட்டித் தசையை அப்பிப் புன்புறமறையத் தோலைப்போர்த்து அப்
புறம் பொலிவுபெறும்படி மயிராலேவேய்ந்து ஒன்பதுவாயிலாக்கி நன்
றென்றுமயங்கினுர்மருளக் குரம்பைசெய்தான் ; ஆதலால், மிகவும் நல்லனா
யிருந்தானென்றென்க. (உக)

1578. வினைப்பெருந்தச்சனல்லன்மெய்ம்மைநானோக்கலுற்று
லெனக்குற்றுக்கிடந்தென்றாங்கிருகணும்புதைத்துவைக்கு
நினைப்பினாற்பெரியரென்னுநீந்தினாகலைகளென்னான் [ன்.
மனத்தையுங்குழையச்செத்துமான்பினன்மாதோவென்றான்

இ - ன். நெஞ்சே! படைக்குந்தொழிலையுடையதச்சன், உடம்பினுண்
மையை நாம் பார்க்கத்தேடினால் அப்பொழுது எனக்கு உறுகோளாய்க்கிடந்த
தென்று பார்க்கும்படி ஞானக்கண்ணையும் ஊனக்கண்ணையும் மறைத்து
வையாநிற்கும் ; அதுவுமன்றி, இயல்பான அறிவுமிக்காரென்னாய்க் கல்வி
மிக்காரென்னாய் எல்லாருள்ளங்களையும் தளரும்படி செய்தும் மாண்பின
னாதலால், நல்லனாயிருந்தானென்றென்க. (உஉ)

1579. க. என்றவனிருப்பமாதரென்வாவிசைப்பினல்லா
லொன்றுமற்றுருகல்செல்லானென்றெடுத்தோதுகின்றான்
மன்றலந்தோழிமாருள்வனத்திடைப்பண்ணையாடக் [வான்.
குன்றிடைக்குளிக்குமின்போற்குழாமழைமுக்கடிற்செல்

1580. உ.மயிலினமிரியவாங்கோர்மடமயிறமுவிக்கொண்ட
வெயிலிளஞ்செல்வன்போலவிஞ்சையனெற்கொண்டேகத்
துயிலியகற்பினான்றுணைவிகண்டிவிதித்திடா
ளயிலியல்காட்டுள்வீழ்ந்தேனநங்கமாவீணையென்பேன்.

1581. ஈ.தாயிலாக்குழவிபோலச்சாதயரெய்துகின்றேன்
வேயுலாந்தோளினூர்தம்விழுத்தூணைக்கேள்வநிற்கண்
டாயினேன்றுறக்கம்பெற்றேனளித்தருளாதவிட்டாற்
றியினுளமிர்தம்பெய்தாங்கென்னுயிர்செகுப்பலென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ன். என்று நெஞ்சினைத்தேற்றி அவனிருந்தவளவிலே, மாதர்
யானவந்தபடிக்கூறினல்லது சிறிதும் அருளானென்றுகருதிக் கேட்கக் கூறு

கின்றவள், தோளிநூர்க்குத் துணையாகியகேள்வனே ! மலையிடத்தேதங்கும் மின்போல் மழைமேலேசெல்வானாகியவிஞ்சையன், வனத்திடையிலே மணத்தையுடைய எந்தோழிமாருள்ளே யான்வினையாடாநிற்க, மயிற்றிளர்கெட அதற்குள்ளே ஒருமயிலையெடுத்துக்கொண்ட இளஞாயிறுபோலே என்னைக் கொண்டுபோனாக, தந்திய கற்பினாகிய அவன்றுணைவி என்னைக்கண்டு போகவித்தாள் ; இக்கொடியகாட்டிலே வீழ்த்தேன் ; யான் அநங்கமா வீணையென்று பெயர்கூறப்படுவேன் ; நின்னைக்காண்பதற்குமுன் தாயிலாக் குழவிபோலத் துயரெய்துகின்றயான் நின்னைக்கண்டு துறக்கம்பெற்றேனாயினேன் ; இனி என்னை அருள்பண்ணினோக்கி அருளாதேவிட்டால் தீயினுள்ளே அமிர்தத்தைப் பெய்தாற்போலே என்னுயிரைக் காமத்தீயினுள்ளே பெய்து கெடுப்பென்னென்றனென்க.

மயிலுவமை - தோழிமாருஞ்சியோடியதற்கு. உலாம், உவமைச்சொல். சந்தியாசியன்மையின், தோளிநூர்துணைவவென்றான். (உ௩ - ௫)

1582. மணியெழுவுணையதோளும்வரையெனவகன்றமார்புந்

தணிவருங்கயத்துப்பூத்ததாமரையணையகண்ணும்

பணிவரும்பரிதியன்னமுகமுமென்றயர்ந்துகாமப்

பிணியெழுந்தவலிக்கின்றபேதைநீகேளினென்றான்.

தணிவு - வற்றுதல். பணிவு - தாழ்வு.

இ - ள். தோளும், மார்பும், கண்ணும், முகமும்வருத்துமென்று மயங்கிக் காமநோய்தோன்றி வருந்துகின்றபேதாய் ! நீ இங்ஙனங்கருதின இவ்வுடம்பின்றன்மையைக் கேளென்றனென்க. (உ௪)

1583. போதொடுநானமுழ்கிப்பூம்புகைதவழ்ந்துமுல்லைக்

கோதைகண்படுக்குங்கூந்தல்குராவளிபித்தோடையே

யேதஞ்செய்மலங்கணய்த்தோரிறைச்சியென்பீருண்மூளை

கோதஞ்செய்குடர்கள் புன்றோனரம்பொடுவழும்பிதென்றான்.

இ - ள். நானத்தேமுழ்கிப் புகைதவழப்பட்டுப் போதோடே கோதை துயில் கொள்ளுங் கூந்தல் ! இவ்வுடம்பு, ஏதஞ்செய்கின்றவளியையும் பித்தையும் ஐயையும் பொருத்தினமலங்கனும், குருதியும், தசையும், எண்பும், ஈரனும், மூளையும், பொல்லாங்குசெய்யும் குடர்களும், தோலும், நரம்பும், வழம்புமாயிருக்குமென்று கூறினனென்க.

பூமுதலியவற்றும் கூந்தல் நன்றாயிற்றென்றான்.

(உ௫)

1584. ஷிமூக்கொடுவெண்ணஞ்சல்லாவுகிர்மயிருமிழ்கட்பீளைப்

புழுப்பயில்சூரம்பைபொல்லாத்தடிதடிகுடந்தபோழ்தின்

விழித்தியார்நோக்குகிற்பார்பின்னையார்கண்னுட்காக்கை

கொழிப்பரும்பொன்னிற் றோன்றுங்கொள்கைத்தாற்கொடி

[யேயென்றான்.

வெண்ணஞ்ச-மூளைவிசேடம்; கிணமுமாம். அல்லா - இவையொழிந்த, கண்ணுமிழ்ப்பனை. பின்னையார்; கரிக்குருவியார். கரிக்குருவியார்கண்ணுக்குக் காக்கையார் பொன்னெத்துத்தோன்றுமென்பது ஒருபழமொழி.

இ - ள். கொடியே! விழுக்குமுதலியவற்றையுடைய புழுப்பயில்கின்ற இவ்வுடம்பு வேறுபட்டுக் கிடந்தபொழுது விழித்துப்பார்ப்பார் ஒருவருமில்லை; இஃது அங்ஙனம் வேறுபடாமையின், விளைகின்றகாமத்தாலே காக்கை கரிக் குருவிக்குப் பொன்போற்றோன்றுங்கொள்கையையுடைத்தாயிற்றுக்கொணென்றனென்க.

(௨௮)

1585. உருவமென்றுரைத்தியாயினிறந்ததோற்றுருத்திதன்னைப் புருவமுங்கண்ணுமுக்கும்புலப்படவெழுதிவைத்தாற் கருதுவதங்கொன்றுண்டோகாப்பியக்கவிகள் காம வெரியெழுவிசுப்பித்திட்டாரிதைச்சிப்போரிதனையென்றான்.

இ - ள். உள்ளொழியப் புறத்தின்வடிவு நன்றென்றுரைத்தியாயின், முற்கூறியவெல்லாம் நிறைந்ததொரு தோற்றுருத்தியைப் புருவமுதலியன நன்றாக எழுதிவைத்தால் நன்றென்றுகருதுவதோர் பொருளில்லையே; ஆதலின், இறைச்சித்திரளாகிய இத்தனைக் காப்பியஞ்செய்யுங்கவிகள் மக்கட்குக் காமத்தியெழும்படி வேறுபடுத்தினார்களாகொணென்றனென்க.

இவை இவட்குத்தெளிவுநிகழுமென்று கூறினான். இவர்களிங்ஙன நிற்ப்பவதத்தன் கூறியருந்துகின்றமை மேற்கூறுகின்றார்.

(௨௯)

வேறு.

1586. க. காதன்மாமன்மடமகளேகருங்குழன்மேல்வண்டிருப்பினு மேதமுற்றுமுரியுதுசுப்பென்றுன்னியல்பேத்துவே னோதம்போலவுடன் னுடன்றுநையநீயொண்டாமரைக் கோதைபோல்வாயொளித்தொழிதல்கொம்பேகுணனாகுமே.

1587. உ. வண்ணத்திங்கண்மதிமுகத்தவாளோகருங்கயல்களோ வுண்ணுங்கூற்றோவொளியேலோபோதோவுணர்கலேனாற் பண்ணின் நீஞ்சொலாய்ப்படாமுலைப்பாவாய்கொடியேபாங்கி னுண்ணுந்தேனையமிந்தேயென்னின் னுயிரேயெங்கனையோ.

1588. ஈ. இலவம்போதேரெழிற்றகையசீறடிகளஞ்சியொல்கிப் புலவன்சித்திரித்தபொற்சிலம்புநகப்பூநிலத்துமே [ய் லுலவும்போழ்துமென்னாவிமலர்மேன்மிதித்தொதுங்குவா கலவமஞ்ஞையணையாய்கட்காதலொழிகல்லேனல்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். காதலையுடைய என்மாமன்மகளே! திருவையொப்பாய்! கொம்பே! நீஞ்சொல்லாய்! பாவாய்! கொடியே! தேனே! ஆமிர்தே! இனியவுயிரே! சீறடியொல்கிச் சிலம்பொலிப்பப் பூநிலத்துலவும்பொழுதும்

அந்நிலத்திலன்றி என்மனமாகிய மலர்மேலேநடப்பாய் ! நினது திங்கன்மதித்த முகத்திலுள்ளன வானோ, கயலோ, கூற்றோ, வேலோ, போதோவென்றும், வண்டிருப்பினும் இடைமுரியுமென்றும் நின்னியல்பையேத்துவேன் ; அந்தப்பூவிலே மிதித்துத்திரிகின்றீ யான் கடல்போல் மறுகி நையும்படி மறைந்துநீங்குதல் நினக்குக் குணமாமோ ; இதற்குக் காரணமென் ? அஃதுணர்கிலேன் ; நின்னிடத்துக் காதலையுநீக்கமாட்டேன் ; இனி நீ எவ்விடத்தாய் ? கூறென்றானென்க.

உ. ஓ - வியப்பு.

ங. ஏர்-ஓப்பு. புலவன்-பொன்செய்கொல்லன் என்னென்பது வினா. (1)

1589. பணிசெயாயத்துப்பந்தாடுகின்றாயைக்கண்டுமாழ்கிப் பிணிசெய்நோயேயன்கிடப்பப்பிறர்வாயதுகேட்டலுந் துணிகபோதுமெனவிதித்தாய்போந்தேன்றுயருழப்பநீ மணிசெய்மேகலையாய்மாற்றந்தாராய்மறைந்தொழிதியோ.

இ - ன். ஆயத்தே பந்தாடுகின்ற நின்னைக்கண்டு மயங்கிப் பிணித்தலைச்செய்யுநோயேனாய்க்கிடக்க, அந்நோயைப் பிறர்கூறக்கேட்டவளவிலே, யாழுடன்போகக் கடவேம் ; அதனைத்தான்றுணிகவென்று கூறிவரவிட்டாய் ; அக்கூற்றலேபோந்தயான் வருந்தும்படி, மேகலையாய் ! மறுமாற்றஞ்சொல்லாயாய் மறைந்துபோகின்றாயோ என்றானென்க. (ஙங)

1590. இயக்கிநின்றோடிணையொக்குமென்றுநலஞ்செகுப்பான் மயக்கிக்கொண்டுபோய்வைத்தாயென்மாதரைத்தந்தருளுநீ நயப்பவெல்லாந்தருவெனத்தொழுதுநல்லியானைதன் வயப்பிடிக்கெடுத்துமாழாந்ததொப்பமதிமயங்கினான்.

இயக்கி, விரி.

இ - ன். அங்ஙனங்கூறி, இயக்கி ! என்மாதரை நின்றோடிணைத்தற்கண் ஒப்பென்றுகருதி அவணலத்தைக்கெடுத்தற்கு அறிவைக் கலக்கிக் கொண்டுபோய் மறைத்துவைத்தாய் ; நீ அவனைத்தந்தருளுவாயாக ; தந்தால் நீவிரும்பினவெல்லாம் தருவேனென்று வணங்கி, யானை தன் வலியபிடியைக் கெடுத்து மயங்கினுற்போல மயங்கினானென்க. (ஙச)

1591. மல்லற்றொல்வனத்துமத்திமநன்னாட்டுவண்டாமரை

புல்லம்பேரூர்ப்புகழ்த்தத்தன்காதற்சினதத்தைக்குஞ் செல்வநாமற்குஞ்சித்திரமாமாலைக்குஞ்சுற்றத்தார்க்கு [னே, மல்லல்செய்தேனவடசென்றாலென்னுரைக்கேனென்செய்கே

இ - ன். வளப்பத்தையுடைய செல்வத்தையுடைத்தாகிய மத்திமதேசத்திற் பதமபுரத்தில், என்றந்தை கீர்த்திதத்தனுக்கும், என்றாய் சினதத்தைக்கும், என்மாமன் ஸ்ரீமானுக்கும், என்மாமி சித்திரமாமாலைக்கும், ஒதிந்த

சுற்றத்தார்க்கும் வருத்தஞ்செய்தேன் ; யான் ஆவ்விடத்தேசென்றால் என்னுரைப்பேன் ; இனி இவ்விடத்து யான் என்செய்வேனென்றனென்க. ()

1592. உண்ணுநீர்வேட்டசைந்தேனெனவுரைப்பக்காட்டுணுந்
நண்ணிப்பொய்கைதலைப்பட்டுநற்றாமையிலையினுட்
பண்ணிநீர்கொண்டிவந்தேன் படாமூலைப்பாவாயென்
மண்ணலாற்றாதமுதமுதுவெந்துருகிறெகின்றனே.

இ - ள். தலைவன், பாவாய் ! நீ தண்ணீர்வேட்டு இளைத்தேனெனக் கூறுதலாலே, காட்டிலே பொய்கையைநாடிக் கிடைத்து அதனைநண்ணித் தாமரையிலையைக்கோலி அதனுள்ளே தண்ணீர்கொண்டிவந்தேன் ; நின்னைக் கண்டிலேனென்றுகூறி அழுது உருகி நையாநின்றனென்க. (௩௬)

1593. குழைகொள்வாண்முகத்துக்கோல்வளையக்காணான் குழை
ந்தமுகின்ற, வழகன்சொல்லுமணிசெய்கோதைகாமமுங்கண் பிங்கே
ட்டு, முழவுத்தோளான்முறுவலித்திங்கேயிருநீயென், நிழையச்சொ
ல்லியினையானினையானையெய்தினனே.

தோளான் - இவர்கள்செய்தியைக் கண்டிருந்தசீவகன். இழையச் சொல்லியென்றது - தாமுறைவிடத்தேவந்தார்க்குத் தாதுகர்வனவற்றைக் கொடுத்துப் பேணிவிடுத்தல் வனசரிதர்க்கியல்பாதலின், சீவகன் போக் கொடுப்பட்டமைகண்டு, அவ் வனசரிதனும் யானுகர்வனவற்றை நீயுதுகர்ந்து வழிவரல்வருத்தந் தீர்ந்து ஏகுவாயாகவென்றற்கு, அவனும் தனக்கு அவ் வருத்தமின்மையை அவன்மனம்பொருந்தச் சொல்லியென்றவாறு. ஈங்கே யிருவென்றது - எப்பொழுதும் இப்படியே மனத்தைச் சென்றவிடத்தாற் செல்லவிடாதே விலக்கியிருக்கவென்றவாறு. ஆங்கு, உவமவுருபாயினமை யின், ஈங்கும் உவமவுருபாம் ; புறனடையால் ; இவ்விடத்தேயிருவென்று உபசாரமுமாம். சீவகன் அவனை இங்கேயிருவென்று பொருந்தக்கூடல் அவற்கு இயையாமையுணர்க.

இ - ள். சீவகன், கோல்வளையக்காணான் அழகின்ற பவதத்தன் கூற்றைக் கேட்டும், அநங்கமாவீண வனசரிதன்மேல் நிகழ்த்தின காமத் தைக்கண்டும் நக்கு, வனசரிதனுபசாரத்திற்கு இழையச்சொல்லி, அவனை இப்படியே நீ எக்காலமுமிருவென்றுகூறி, அவன் பவதத்தனைச் சேர்ந்தா னென்க. (௩௭)

1594. என்னேகேளீரென்னுற்றீரென்னபெயரீரென்றற்குப்
பொன்னங்குன்றிற்பொலிந்ததோணம்பியொருபொற்பூங்கொடி
யென்னுநீரானையிங்கேகெடுத்தேனென்பாவத்தாற் [ரூன்.
பன்னூற்கேள்வியுடையென்பான்பவதத்தனென்பேனென்

இர் ஈறு - ஓகாரம்பெறுதலெயன்றி, ஈர்பெறுதலும், “ எனைப் புள்ளி யீறுவளி கொள்ளா ” (தோல். சொல். விளி. கஉ.) என்பதனாற்கொள்க.

இ - ன். கேள்ரி! நீர் என்னவருத்தமுற்றீர்? அதற்குக்காரணமென்னே? என்ன பெயரையுடையீர்? என்று கேட்டசீவகற்கு, நம்பி! இவ்விடத்தே என்பாவத்தாலே வல்லிபோல்வாளைக் கெடுத்தேன்; யான் நூற்கேள்வியுடையேன்; பவதத்தனென்று பெயர்கூறப்படுவேனென்றானென்க. (௩௮)

வேறு.

1595. கைப்பொருள் கொடுத்துங்கற்றல்கற்றபின்கண்னுமாகு [கும் மெய்ப்பொருள்வினைக்குநெஞ்சின்மெலிவிந்கோர் துணையுமா பொய்ப்பொருள்பிறகள் பொன்னம்புகழுமாந் துணைவியாக்கு மிப்பொருளெய்திகின்றீரி ரங்குவதென்னையென்றான்.

கற்றல் - அல்லீற்றுலியங்கோள்; “இற்றெனக் கிளத்தல்” (தோல். சொல், கிள. கக.) போல.

இ - ன். தனக்கு இடுக்கண்வந்தால் உதவும் பொருளைக்கொடுத்தும் கற்க; கற்றபின்பு ஞானக்கண்ணுமுண்டாகும்; அது தத்துவத்தினைவினைக்கும்; வருத்தத்திற்கு உதவியுமாம்; ஆதலின், இதனையொழிந்தபொருள்கள் பொருளல்ல; இதனால் மீண்டும் பொருள்களுண்டாம்; கீர்த்திமகனையுமுண்டாக்கும்; இப்பொருளைப் பெற்றுநின்றீர் அறியாமல் வருந்துதற்குக் காரணமென்னென்றானென்க.

புகழும் துணைவியுமென்றுமாம்.

(௩௯)

1596. அன்புநூலாகவின்கொல்லாத்தொடுத்தமைந்தகாத வின்பஞ்செய்காமச்சாந்திற்கைபுனைந்தேற்றமாலை நன்பகற்குட்டிவிள்ளாதொழுகினுநங்கைமார்க்குப் பின்செலும்பிறர்கணுள்ளம்பிணையனார்க்கடியதன்றே.

இ - ன். அன்பு நூலாக இன்கொல்லாகிய பூவைவைத்துக் கட்டிக் காதலாகிய சாந்தாலே கைபுனைந்து ஏற்றவின்பஞ்செய்கின்ற காமமாலை யை நங்கைமார்க்குப் பகற்பொழுதுஞ்சூட்டி நீங்காதிருப்பினும் அவர்க்குக் கண்ணுமனமும் பிறப்பின்செல்லும்; அஃது அடியிலேயுள்ளதன்றோ வென்றானென்க.

பகல் - வெளியுமாம்.

(௪௦)

1597. பெண்ணெனப்படுவகேண்மோபீடிலபிறப்புநோக்கா ஷண்ணிறையுடையவல்லவொராயிரமனத்தவாகு மெண்ணிப்பத்தங்கையிட்டாலிந்திரன்மகளுமாங்கே [ன்றே. வெண்ணெய்க்குன்றெரியுற்றோன்மெலிந்தபுபின்னிற்கும

இ - ன். பெண்ணென்று கூறப்படுவனவற்றினியல்பைக் கேட்பாயாக; மனவலியுடையவல்ல; குடிப்பிறப்புக்கெடுமென்று பாரா; நிறையுடைய வல்ல; ஆயிரமுகமாகவெழும் மனத்தவாம்; பத்துப்பொருளை அகங்கையிலே யிட்டாற் பொருட்குறைபாடில்லா இந்திரன்மகனையாயினும் உருகி அவர் னன்னெநிற்குமென்றானென்க. (௪௧)

1598. சாமெனிற்சாதனோதறன்னவன்றணந்தகாலேப்
பூமனும்புனைதலின்றிப்பொற்புடன்புலம்பவைகிக்
காமனையென்றுஞ்சொல்லார்கணவற்கைதொழுதுவாழ்வார்
தேமலர்த்திருவோடொப்பார்சேர்ந்தவன்செல்லறீர்ப்பார்.

இ - ள். கணவன் சாகிற்சாக; நோவின்நோக; அவன் நீங்கினால், இத
றப்பயன் என்னையென்று மிகவும் பூவும் புனைதலின்றி அழகுடனேதனிப்பத்
தங்கிக் காமனென்றுபெயருங்கூராய்க் கணவனையேவணங்கிவாழ்வார், அவ
னுக்குத் திருவோடொப்பார்; அவன் செல்லறீர்ப்பாரென்றானென்க.

வாழ்வாரென்னுமெழுவாய்க்கு ஒப்பார் தீர்ப்பாரென்னுமிரண்டுபெய
ரும், “பெயர்கொள வருதல்” (தொல். சொல். வேற். இ.) என்பதனும் பய
னிலையாயின. ஐ, அசை. இதனும் கற்புடைமகளிரியல்பு கூறினான். (சஉ)

1599. அன்னணின்றோழியையாவவளென்னைக்கண்டகண்ணாற்
பின்னைத்தான் பிறரைநோக்காப்பெருமடமாதுதன்னை
யென்னையானிழந்துவாழுமாநெவிர்ங்கினானுக்
கன்னளோவென்றுநக்கானணிமணிமுழவுத்தோளான்.

இ - ள். ஐயா! நின்றோழி, கணவற் கைதொழு துவாழ்வாரோடொப்
பவன்; அவன்தான் என்னைப்பார்த்தகண்ணாற் பிறரைப்பாராதமாது; அவளை
யிழந்தும் யான் வாழுமாது எங்ஙனையென்று வருந்தினவனுக்குத் தோளான்
அன்னளோவென்று நக்கானென்க.

அன்னளோவென்றது யான்கூறியவற்றாலும் தெளிவுநிகழாமல் இவனை
வருத்துந்தன்மையளோவென்றவாறு. நகை, பிறரினமைப்பற்றிகழ்ந்தது.
இனி, யாம் இவன்இடுக்கணுக்கு உதவியானோமென்று மனமகிழ்ந்தானென்று
மாம். (சங)

வேறு.

1600. இனையல்வேண்டாவிம்மந்திரத்தையோதிநீயொருவில்லேவ
வனையவெல்லேசென்றாலியக்கிகொணர்ந்தருநீ [ள
புனைசெய்கோல்வனையைக்கைப்பிதியென்றாங்கவன்போத
மனையமாதரைக்கண்டாங்கடிபுல்லிவீழ்ந்தாற்றினான். [லு

மந்திரம் - மகளிரை வசீகரிப்பதொருமந்திரம்.

இ - ள். நீவருந்தல்வேண்டா; இம்மந்திரத்தையோதி ஒருவில்லினது
அம்புசென்றவளவையொத்த எல்லையைப்போனால், அவ்விடத்தே இயக்கி
கொண்டெவ்ந்துதரும்; அவனைக்காண்பையென்றுகூறி இவன்போனவளவி
லே, அவனுஞ்சென்று அங்ஙனமெலிந்து பின்னிற்ருந் தன்மையையுடைய
மாதரை அவ்விடத்தேகண்டு வீழ்ந்து அடியையப்புல்லி அரற்றினென்க.

தான்கண்டமை கூறிற்றிலன், இவன்றான் நம்மையுந் தீங்குகருதுவ
னென்று. (சச)

1601. பட்டவெல்லாம்பரியா துரைத்தானவளுங்கேட்டாள்
விட்டாளார்வமவன்கணிவன்மேன்மைந்துறவினான்
மட்டார்கோதைமனை துறந்தாண்மைந்தனுமங்கைமேலே
யொட்டிவிள்ளாவார்வத்தனாகியுருவமோதினான்.

இ - ன். அங்ஙனம் அரற்றினமைந்தனும் தானுற்றவெல்லாவற்றையும் வருந்தாடேகூறினான்; கோதை, அடியிலே மனையைத்துறந்துபோந்தவன், அவனும், இவன் விள்ளாவார்வத்தனும் இவனைப்பெறவேண்டுமென்று ஒட்டி அம்மந்திரத்தைப் பலவுருவையோதினாகையாலே, அவற்றைக்கேட்டாள்; கேட்டு இவன்மேலன்பு வலியுற்றபடியாலே, அவ்வனசரிதன்மேற்சென்ற வேட்கையை விட்டாளென்க.

அவன்கணர்வமெனமாறுக. அம்மந்திரம் அவள்நெஞ்சை இங்ஙனம் பிணித்ததென்றுணர்க. (சடு)

வேறு.

1602. மெழுஞ்செய்ப்படம்வீழ்முகின்மத்தகத்
தொழுகும்வெள்ளருவித்திரளோடைசூழ்ந்
திழுகுபொன்மதத்தின்வரைக்குஞ்சரந்
தொழுதுவேய்முதற்றாசங்கொண்டேறினான்.

இ - ன். படிந்தமுகிலாகிய மெழுஞ்செய்ப்படத்தையும், ஒழுகும் வெள்ளருவித்திரளாகிய மத்தகத்தோடையினையும், ஏறுவார்காலைச் சூழ்ந்துகிடந்து உரிஞ்சும் பொன்னாகிய மத்ததையுமுடைய வரையாகியயானையைத் தொழுது மூங்கில்வோராகிய புரோசைக்கயிற்றைப்பிடித்து அம்மூங்கிற்கவையிலே அடியிட்டேறினென்க.

ஸ்ரீகோயிலைத்தொழுதான். யானையேறுவாரும் தொழுதல் இயல்பு. (1)

1603. கிரைத்ததிவினை நீங்கநெடுங்கணார்
வரைக்கணேறலின் வாலரிப்பொற்சிலம்
புரைத்துமின்னிருண்மேற்கிடந்தாலுமொத்
தரைத்தலத்தகமார்த்ததொர்பாலெலாம்.

இ - ன். இடைவிடாத தீவினைபோம்படி தொழுதற்கு மகளிர் வரையிலேறுதலாலே, அவரடியிற்சிலம்பு உரைக்கப்பட்டு, ஒருபாலெல்லாம், மின் இருண்மேற்கிடந்த தன்மையையுமொத்து, அவரடி ஒக்கமிதிக்கப்பட்டு ஒரு பாலெல்லாம் செம்பஞ்சுமார்த்ததென்க.

அரைத்த அலத்தகமென விகாரமுமாம்.

(சஎ)

1604. சார்த்துங்கோதையுந்தண்ணுஞ்சண்ணமு
மாய்ந்தபூம்புகையும்மவியுஞ்சுமந்
தேந்துபொன்விளக்கேந்தியிடம்பெரு
மார்த்தர்சும்மைமலிந்ததொர்பாலெலாம்.

இ - ள். சந்தனமுதலியவற்றைச்சுமந்து உயர்ந்த பொன்னாற்செய்த விளக்கையுமேந்தி இடம்பெருத மக்களாவாரம் ஒருபாலெல்லாம் மிக்க தென்க. (சஅ)

1605. துறந்தமன்னவர் தூமுடிதோள் வனா
நிறங்கொளாரம்பைம்பூணிழற்குண்டலம்
பிறங்குவெங்கதிர்மின்னெடுபின்னிவீழ்ந்
துறங்குகின்றனபோன்றவொர்பாலெல்லாம்.

இ - ள். துறந்தவரசர் தம்முடைய முடிமுதலியனகிடந்தவொருபாலெல்லாம், கதிரும் மின்னும் பின்னிவீழ்ந்து உறங்குகின்றனபோன்றனவென்க.

ஈண்டுத் துறப்பதற்குமுன் உண்டான உடைமையாம். (சக)

1606. கருவித்தேன்கலைகையுறக்கீண்டுடன்
மருவிப்பைங்கறிவாரிப்பழந்தழீஇ
வெருவிநாகம்பிளிற்றவினாந்தூரா
யருவிநின்றதிரும்மொருபாலெல்லாம்.

இ - ள். கைத்தளம்போலுந்தேனிரால், ஆண்முகவின்கையுறுதலாலே சேரக்கிழிந்து வினாந்து பரந்து மிளகைவாரிப் பழத்தைத்தழுவி நாகம் வெருவிக்கூப்பிடும்படி ஒருபாலெல்லாம் அருவியாய்நின்றதிருமென்க. (இ0)

1607. வெங்கதிர்க்கடவுள்வியன்றேர்வரைத்
தங்குசந்தனக்கோட்டிடைப்பட்டுடனப்
பொங்குமான்குளம்பிற்குடைபொற்றுக்கண்
மங்குலாய்த்திசையாவையுமல்கின்றே.

இ - ள். வரையிற்றங்கிய சந்தனக்கோட்டிடையிலே ஞாயிற்றின் தேரகப்பட்டதாக, அத்தேரிற்பூண்டமான் தம்மடியையுன்றி அதனைக் கொண்டு போகின்றபொழுது, குளம்பாலேகுடைந்த துகள் திசைகளெல்லாம் இருளாகநிறைந்ததென்க.

ஆய் - ஆக. (இக)

1608. சுணையநீலமுஞ்சுள்ளியுஞ்சூழ்மலர்
நணையநாகமுங்கோங்குநாறிணர்ச்
சுணையசண்பகம்பேங்கையொடேற்றுபு
முனைவன்மேற்றுதிமுற்றெடுத்தோதினான்.

சுணையிடத்தனவாகியநீலம். சூழ்மலர்ச்சுள்ளி - மராமரம். நாறிணர்க்கோங்கம்.

இ - ள். நீலப்பூமுதலியவற்றை வேங்கைப்பூவோடே திருவடிமேலே யேற்றி முனைவன்மேலுள்ளதுதிகளை முழுக்கவெடுத்துத் துதித்தானென்க. மிடறுள்ளவளவும் எடுத்தென்றுமாம். (இஉ)

வேறு.

1609. முனிமைமுகடாயமுவாமுதல்வன்
 றனிமைத்தலைமைதன துதானென்ப
 தனிமைத்தலைமைதன துதானென்றும்
 பனிமலர் தூய்நின் றுபழிச்சாவாமென்னே.

முனிமை - குணப்பண்பு.

இ - ள். முனித்தன்மைக்குமேலாகிய ஒப்பில்லாததலைமை முதல்வன்
 றனதேயென்பர்; அங்ஙனங்கூறுதலான், அவனை உலகம் பழிச்சாதிருக்கின்
 றது அறியாமையன்றோவென்றானென்க. (௫௩)

1610. மலரேந்தசேவடியமாலென்பமாலா
 லலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுவா
 னலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுமே
 லிலரேமலரெனினுமேத்தாவாமென்னே.

சேவடிய, அ - அசை; சுட்டுமாம்.

இ - ள். மலர்தானேந்தின அடியையுடைய மால், இந்திரனால்வணங்கி
 மதிக்கப்படுவானென்பர்; அங்ஙனமாயின், உலகத்தார் மலரிலரெனினும்
 ஏத்தாதிருக்கின்றது அறியாமையன்றோவென்றானென்க. (௫௪)

1611. களிசேர்கணையுடையகாமனையுங்காய்ந்த
 வளிசேரமவாழியண்ணலிவனென்ப
 ரளிசேரமவாழியண்ணலிவனெல்
 விளியாக்குணத்துநிரம்வித்தாவாமென்னே.

இ - ள். காமனைவென்ற அருள்பொருந்திய அமவாழியையுடைய தலை
 வன் இவனையென்பர்; அங்ஙனங்கூறின், நாம் துதிகளைப்பரப்பாதிருத்தல்
 அறியாமையன்றோவென்றானென்க.

அயனும் அரியும் அரனும் இவனையென்பதுகருத்து.

பா, முற்கூறியவற்றோடொக்கும்.

(௫௫)

வேறு.

1612. இன்னணமேத்தியிறைவனடிதொழு
 தன்னமுறங்குமணிவகாமேனின்ற
 பொன்னங்கழலானிழிந்துபொழிமழை
 மின்னிடைந்துமிசுசுராஞ்சென்றான்.

இ - ள். கழலான், இப்படியேத்தித் தொழுது வரையிடத்துநின்று
 மிழிந்து நடந்து சுரத்தை மின்போலே கடிதுசென்றானென்க.

சுரம் - பாலை. இதனும் தூரகமனம் வல்லனென்றார்.

(௫௬)

1613. மாலேக்கதிர்வேன்மலங்கமணிமலர்க்
 கோலைவிடுகணுருகுகொடியினை -

யேலங்கமழ்குழலேழையவரன்ன
வாலேக்கரும்பினகநாடணைந்தான்.

இ - ள். வேல் கெடுதலின், தானும் போர்வேண்டின் வருகவென்று மலர்க்கு ஓலைவிடும் கண்ணினையும் இடையினையும் குழலினையுமுடைய மக ளிணைப்போலே ஐம்புலனுக்கும் வேண்டும்பொருள்களையுடைய மத்திமதே சத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

அகம் - மருதம்; “அகநாடு புக்கவ ரருப்பம் வெளவி” (மது. கசக.)
(௫௭)

வேறு.

1614. வழைச்சுறுசாடிமட்டயின் றுமள்ளர்தாங்
கழைக்கரும்பெறிந்துகண்ணுடைக்குமெந்திர
மழைக்குரவெனமயிலகவவார்செந்நெற்
புழைக்கடைப்புனலலைத்தொழுதும்பொற்பிற்பிறே.

இ - ள். மள்ளர், இளமையற்ற மட்டையுண்டு கரும்பைக்குறுகத் தறித்து மழைக்குரவென்றுமயிலகவச் சாறுகொள்ளும் ஆலையிற்சாறு செந் நெற்செறுவிற கடைமடையாலே புனலை அலைத்தொழுகும் பொற்பினையுடை த்து, அந்நாடென்க.

எந்திரமொழுகுமென்று இடத்துநீகழ்பொருளின்றொழில் இடத்திற் கேற்றின ஆகுபெயர்.
(௫௮)

1615. தாமரைமலர்தலையெடுத்துத்தண்கமழ்
தூமலர்க்குவளைகாலணைத்துத்தோலடிக்க
காமருபெடைதழீஇயன்னங்கண்கொளுந்
தேமலர்த்தடந்தழீஇத்திசைகண்மல்கின்றே.

இ - ள். அந்நாடு, அன்னம் தாமரைமலரைத் தலையணையாகச்சேர்த் துக் குவளையைக் காலணையாகச்சேர்த்து என்பில்லாத அடியையுடைய பெ டையைத்தழுவிக் கண்டியில்கொள்ளுந்தடங்கள் திசைகளெல்லாந்தழவி நீர் மல்காநின்றதென்க.
(௫௯)

1616. கண்பயிலிளங்கமுகெருத்திற்காய்பரீஇக்
கொண்டிளமந்திகளெறியக்கோட்டிடைத்
திண்கணிமுசுக்கலைசிதறுந்தேமபொழின்
மண்டமர்கடந்தவன்மகிழ்வொடேகிணன்.

இ - ள். அமரைக் கடந்தவன், கோட்டிடையிலே மந்திகளிருந்து கமு கின்காயைவாங்கிக்கொண்டு எறியக் கலை தோற்றுக் கணியைச்சிதறும்பொ ழிலை மகிழ்ச்சியோடே போனானென்க.

இஃது, அந்நாட்டின் நகரைச்சூழ்ந்த பொழில்.

(௬௦)

1617. 54 | களிற்றுமாய்கதிர்ச்செநெற்கழனிநாட்டிடை

யொளிறுவேனரபதிநகரமொய்யெனப்

பிளிறுவாரிடிமுரசார்ப்பப்பெய்கழல்

வெளிநிலாக்கேள் வியான்விருப்பொடெய்தினான்.

இ - ள். களிற்றுமறைகின்ற செந்நெற்கதிரையுடைத்தாகிய கழனியை யுடைய நாட்டிடத்தில் நரபதிநகரைக் குற்றமற்றகேள்வியான் முரசார் கின்றகாலத்திலே விருப்பத்தோடே சேர்ந்தானென்க.

முரசார்த்தல், நன்னிமித்தம்.

(சுக)

1618.

புறநகர்மணமகனொருவன்போதர்வா

னிறைமகன்வினாயினென்னபேரவே

துறைவளர்நாட்டொடுநகரஞ்சொல்லென

வறிகவென்றலரிவாய்கமழக்கூறினான்.

இ - ள். இறைமகன், கலமிழியுந்துறைமிக்க நாமும் நகரமும் என்ன பெயரையுடையன, சொல்லென்று வாய்விட்டு அலரிப்பூக்கமழ வினாவி னான்; அதுகேட்டுப் புறநகரினின்றும் போதருவானாகிய மணமகனொருவன் அப்பெயர்னை அறிகவென்று கூறினானென்க.

(சு2)

1619. க.

மத்திமதேசமாநாடுமற்றிநாட்

டெத்திசைநிதியமுமிறைகொண்டில்லவர்க்

குய்த்துழர்கொடுப்பவரேமமாபுர

மித்திசைக்கையநீபுதியேபோன்மென.

1620. உ.

அன்னதேயென்றனினைடிசிற்காலமா

லென்னொடுபேசினுய்தவிர்மற்றிங்கெனப்

பொன்னகர்ப்புக்கபினறிவல்போகென்றான்

வின்மரீஇவாங்கியவீங்குதோளினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். நாடு மத்திமதேசமென்னும் பெயரையுடைத்தாம்; இந்நாட் டில் எத்திசைநிதியமும் இறைகொள்ளுதலால் இல்லவர்க்கு உய்த்துங்கொடுப் பவரார் ஏமமாபுரமென்னும் பெயரையுடைத்தாம்; ஐயனே! நீ இத்திசைக் குப் புதியேபோலுமென்று அவன்கூற, அங்ஙனம்புதியேனென்று சீவகன் கூறுதலின், அவன் என்னுடனே வார்த்தைகூறினாய்; அதனால், நட்பிற்குத் தாழ்வில்லை; அடிசிற்காலமுமாயிருந்தது; இவ்விடத்தே தங்கென்றுகூற, தோளினான், நகரிலேசென்றபின்பு பார்ப்பேன்; இப்பொழுது போகவென்று என்க.

பு

உ. அறிவல், மறுத்தற்பொருட்டாய் இறைபயந்தது. வில்லைப் பயின்ற வனைத்த.

(சுந. = ச)

1621. புணர்மருப்பியானையின்புயல்கொண்மும்மத
மணமகர்க்குதுப்பெனநாறுமாநகர்த்
துணைமலர்க்கண்ணியுஞ்செம்பொன்மாலையு
மிணைமலர்த்காரினுனிடறியேகினுன்.

இ - ள். தாரினுன், பிணையலையும் மாலையினையுமிடறி, யானையினது
மழைபோலுமும்மதம் கதுப்பெனநாறுநகரிலே வகினுனென்க.

இடறி, நிகழ்காலமுணர்த்திற்று.

(சுடு)

1622. வண்டுகொப்புளித்துணுமாலேமாற்பினைக்
கண்டுவப்பளித்தவர்கடைக்கணைக்கற
மண்டப்பப்பளிக்கறைமருங்கொர்மாநிழல்
கொண்டவறகளித்ததோர்குளர்கொள்பொய்கையே.

இ - ள். (தம்கண்கள்) மாலேமாற்பினைப்பார்த்து மனத்துக்கு மகிழ்ச்சி
கொடுக்கப்பட்ட மகளிருடைய அக்கடைக்கண்கள் பின்பு தன்னைக்காட்சி
யின்றி வக்கறும்படி போய் மாநிழலை இருப்பிடமாகக்கொண்டவற்கு ஒரு
பொய்கை வருத்தத்தைக்கெடுத்ததென்க.

வக்கற - இளைத்து இடைய. மண்டப்பம்போலும் பளிக்கறை. (சுசு)
வேறு.

1623. வண்சிறைப்பவளாச்செவ்வாய்ப்பெடையன்னமடமைகூரத்
தண்கயநீருட்கண்டதன்னிழல்பிற்தென்மெண்ணிக்
கண்டனங்கள்வமற்றுன்காதலிதன்னைநீர்க்கீழ்ப்
பண்டையமல்லம்வேண்டாபதிக்கவென்றுாடிற்றன்றே.

இ - ள். சிறையினையும் வாயினையுமுடைய பெடையன்னம், அறி
யாமையிருதலாலே நீரிலேகண்ட தன்னிழலை வேறொப்பெடையென்றுகருதி,
கள்வனே! நின் காதலிதன்னை நீரின் கீழ்க்கண்டேம்; இனி, முன்புபோல்
தேற்றத்தேறேம்; அகப்படுக்கவேண்டாவென்று ஊழிற்றென்க. (சுஎ)

1624. செயிர்ப்பொடுசிவந்துநோக்கிச்சேவலினகலச்சேவ
லயிர்ப்பதெனினையல்லாலறியலேனன்றிமூக்கி
னுயிர்ப்பதுன்பணியினாலேயுடனீயென்றுபல்காற்
பயிர்ப்பறச்சிறகாற்புல்லிப்பணிந்துபாண்செய்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனமுடிய பேடை குற்றத்தோடே கோபித்துநோக்கிச்
சேவலினின்றிநீங்க, சேவல், யான் நின்னையன்றி வேறொன்றறிபேன்; என்
னை அயிர்ப்பதென்? அதுவுமன்றி, யான் உயிர்தாங்கியிருப்பது நின்னேவலா
லே; ஆதலின், நீ ஊடாகேகொள்ளென்று மனங்கொள்ளாதிருக்கின்றமை
நீங்கப் பல்கால்புல்லி வணங்கித் தாழ்ச்சிசெய்ததென்க. (சுஅ)

1625. கலையுணர்மசளிர்நெஞ்சிற்காமத்திற்கனிந்தலுட -
னிலையுணர்மநீநீர்க்கெறியினுட்புணர்ந்தொப்ப

வலர்மிசைப்பெடையினூடலன்புகொள்சேவனீக்கிக்
குலவியபுணர்ச்சினோக்கிக்குன்றனென்சிற்திக்கின்றான்.

கலை - மகளிர்க்குரியவாக மணிமேகலையிற்கூறிய * கலைகள் ; கரணமு
மாம். கனிந்த - பழுத்த.

இ - ள். மகளிர்நெஞ்சில் ஊடலைத்தீர்க்குமுறைமையையறிந்தமைந்தர்
தீர்த்துப் புணர்ந்ததன்மையையொப்ப, சேவல் பெடையினூடலைக்கிக் தாழ்
ந்த புணர்ச்சியைநோக்கி முன்பு சலியாதவன் இப்பொழுது நினையாகின்ற
னென்க. (சுக)

1626. தன்னையான்முகத்தைநோக்கிற்றான்முலைமுகத்தையோக்கும்
பின்னையான்பலவும்பேசுற்றொனென்றுமிழற்றும்பைம்பூட்
பொன்னவாஞ்சுணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையினொன்
முன்னையான்போன்றுதத்தைமுகத்துளோதோன்றுகின்றான்.

இ - ள். அவளுடனீர்த்தற்கு யான் தன்னை முகத்தைப்பார்த்தால் தான்
எதிர்நோக்கின் ஊடநீருமென்றிறைஞ்சிநிற்கும் ; பின்பு யான் ஊடநீர்ப்பல
வுங்கூறின், அவற்றைக்கெடுத்துத் தான் ஒருமொழியை மெல்லக்கூறும் ;
இத்தன்மையையுடைய முலையினொளகியதத்தை முன்னையாள்போன்று என்
முகத்துள்ளே தோன்றுகின்றாளென்றென்க.

அவாம் - விரும்பும் ; ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டது. குண
மாலையால் தத்தைக்குகிகழ்ந்த ஊடநீர்த்தனை நினைந்தான் ; ஒழிந்தோர்
க்கு அங்ஙனாகிகழ்ந்த ஊடலின்மையின். முன்னர் ஊழனிலைமையாகவே
தோற்றுதலின், 'முன்னையாள்போன்று' என்றான். (எ0)

வேறு.

1627. க. பரிவுற்றற்பயனின்றியும்பாவைமார்
முரிவுற்றார்களின்மூர்ச்சனைசெய்பவாற்
பிரிவிற்றோன்றியபோன்பெனப்படு
மெரியின்மூழ்கியிறந்துபடுங்கொலோ.

இதுமுதல், மூன்றுகவியும் ஒருதொடர்.

பாவைமார், அன்புற்றால் ஒருபயனின்றியும் வருத்தமுற்றார்போல நெட்
டுயிர்ப்புக் கொள்வார்கள் ; ஈண்டு அதுவன்றிப் பிரிவாதலின், அப்பிரிவாற்
றோன்றிய அன்பென்னுநெருப்பிலேயுந் தி இறந்துபடுமோவென்க. இவ்
வாறு அருள் பிறர்க்காகுமென்றாற்போலக் கருதுதல் பரிவு. (எக)

1628. உ. வாழியம்பனவாட்டடங்கண்ணிதன்
றோளுமென்முலைப்பாரமுந்தொன்னல
நாளுநாளினுரைந்துரைந்துள்குடப்
பூனைமெல்லணைமேற்புரளுங்கொலோ.

* இவற்றை, மணிமேகலை. உ - ம் காதையிற்காண்க.

வாளியம்பு - அலகம்பு. ‘பூனைமெல்லிணை’ என்றான், பூனைமுதலியவற்றைச் சமைத்தலின். தடங்கண்ணி உள்கடுதலாலே தோளுமுலையும் தம் தோன்னலம் நாடோறுநாடோறுங் கெட்டுப் புரளுமோவென்க. முன்பு என்றோளாகிய அண்ணமேற்றயின்றான், இப்பொழுது தீயாகிய அணையிலே புரளுமோவென்றானென்க. (௭௨)

1629. ந. உருகிவாடியென்னுற்றதுகொல்லெனக்
கருகிவாடியகாமருகோதைத
னிருகணீருமிடைமுலைபாப்துக்கத்
குருகுபாய்தடமாகவழுங்கொலோ.

யான்போந்தபின்பு அவனுற்றதென்னென்றநினைந்து உருகிவாடிதலாலே கருகிவாடியதோர்கோதைபோல்வாள், தன்முலையிடை தடமாம்படி தன்னிரு கண்ணினீரும் வடிந்துவீழ அழுமோவென்க; “கருங்கால் வெண்ணுருகு மேயும், பெருங்குள மாயிற்றென் னிடைமுலை நிறைந்தே” (குறு. ந.௨௩.) என்றார்பிறநம்.

இ - ள். இங்ஙனந்தோன்றின இவள் இறந்துபடுமோ! புரளுமோ! அழுமோ! என்செய்கின்றாளென்றானென்க. (௭௩)

1630. வண்டிவாழ்பயில்கோதைமணமுதற்
கண்டஞான்றுதன்கண்ணெனுங்கைகளா
னெண்டுகொண்டிபருகியநோக்கமொன்
றுண்டெனாவிருக்கியிடுவதே.

இ - ள். யான்பயின்றகோதை கூட்டத்திற்குமுன்னே கண்டவன்று தன்கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்துகொண்டிபருகிய, என்னுலையுருக்குவதோர் நோக்கமுண்டு; அஃது இப்பொழுதும் அங்ஙனம் உருக்காரின்ற தென்றானென்க.

பருகியநோக்கமென்க. இஃது, அவளுடனுடன்றோன்றியதேயன்றித் தலைநாட்டோன்றியவாறும் தோன்றினமை கூறிற்று. (௭௪)

1631. காதலாளுடனுள்ளுயிர்கைவிடி
னேதமென்னுயிரெய்தியிறக்குமற்
றுதலாலழிவொன்றிலளல்லதூஉ
மாதர்விஞ்சையும்வல்லளமல்லளோ.

இ - ள். யாம் இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிரேமாதலின், காதலாள் உயிரீங்கின் என்னுயிரும் ஏதமெய்திரீங்கும்; இதுகீங்காமையின், அவளும் இஃது பட்டிலள்; இதுவும் அறிதற்கு ஒருபாயம்; அல்லதிலும், விஞ்சையும்வல்லளல்லளோ? அதனாற் பன்னிருமதியினென்று தேவன் கூறியவதனையும் பிற பான்மைகளைமுணர்ந்து ஆற்றுவளென்றானென்க.

அல்லதிலுமென ஏழனுருபுவிரிக்க. அல்லதூஉமென்றது - முன்வருந்து வளோவென்றதனையுமுணர்த்திற்று. அவட்கு மிக்கவருத்தமின்மை மேல் வரவிடும் ஓலையானும், இவன்சென்றகாலத்துக் குணமாலையிடத்தேபோ மென்றதனுமுணர்க. (எஃ)

1682.

காதன்மிக்குழிக்கற்றவுங்கைகொடா
வாதல்கண்ணகத்தஞ்சனம்போலுமார்
ரூதுதுற்றுபுதங்கியவண்டனார்
கேதமிற்றெனவெண்ணுமென்னெஞ்சரோ.

இ - ன். - தாதை உண்ணுகின்ற அதிலேதங்கிய வண்டையொக்கும் தலைவராயினார்க்குக் காதலான்வருமேதம் இவ்வாறுபெருகுமாயிருந்ததென்று அறிவுடையோர் என்னையிகழ்ந்தகூறும்படி நெஞ்சு எண்ணுகின்றது; இங் வனமெண்ணும்படி காதல் மிக்கவிடத்துத் துன்பத்திற் துணியென்று கற்றகல்வியும் பிறர்புற்றநீக்குதற்கு உதவுதலன்றி என்குற்றநீக்குதற்கு உதவா தொழிதல் கண்ணினுட்கிடந்த அஞ்சனத்தை ஒக்குமாயிருந்தது; இங்வனம் இஃது உதவாதொழிதற்குச்செய்ய தீவினையாதென்றானென்க.

பவத்தன்வருத்தத்திற்கு யானுணர்த்தாங்கு என்வருத்தத்திற்கும் உணர் வுடையோர் இவ்வாறுகூறுவரென்று அவர்கூறுமொழியைத் தான்கொண்டி கூறினான். எண்ணுமென்றது - இறந்துபடுமோவென்பது முதலியவற்றை. நெஞ்செனவே எனதுநெஞ்சென்பதுபடும்; என், “என்னெனப் படுங்கொ ரோழி” (அகநா. ௨௦௫; துறு. ௧௧௪.) போல்கின்றது. கண்ணிடத்துக்கிடந்த அஞ்சனம் அதற்குப்பயன்கொடாததுபோலக் கல்வி நெஞ்சிற்கிடந்தும் பயன் தந்ததில்லையென்றான். சச்சந்தனை நந்தகோன்முதலாயினரும் இழித்துக் கூறினமைகண்டு நமக்கு இதுதகாதென்றான். இனி இற்றென என்னெஞ் செண்ணும்; இது வண்டனார்க்கு ஏதமென்றுமாம்; ‘இற்று’ என்றது முற் கூறியவருத்தத்தை; வண்டன்னார் - உத்தமர். இனி, வண்டன்னார் - தபோ தனர்; பிரமராசனராதலின், அப்பெயராயிற்று. அவர்க்கேவருத்தமில்லாத தென்று எண்ணுமென்றுமாம்; இன்று - இற்றெனவிகாரம். (எஃ)

1683.

நறவெங்கோதையர்நன்னலங்காதலான்
மறவெங்காமத்துவந்துற்றதீவினைப்
பறவைத்தேர்நரகத்துப்பதைக்குங்கா
லறிவனல்லதங்கார்சரணாகுவார்.

இ - ன். மகளிர் நலத்திலுள்ள காதலானும், அவரைப்புணர்தலானும் வந்துசேர்ந்த தீவினையாகிய பறத்தற்றொழியுடைய தேரிலேபோய் நரகக் தே பதைக்குங்கால் அவ்விடத்தே அறிவனல்லது வேறு சரணவாரில்லையே; ஆதலின், ஈண்டு அவனையன்றே சரணென்றானென்க. (எஃ)

1684.

வேட்கையூர்தரவிம்முறவெய்திய
மாட்சியுள்ளத்தைமாற்றிமலர்மிடை

காட்சிக்கின்பொய்கைக்காமர்நலனுண்டு
மீட்டுமங்கிருந்தான்விடையேறனன்.

இ - ன். ஏறனன், வேட்கை மேலிதெலாலே வருத்தமுற்ற மாய்தலை யுடைய உள்ளத்தைக்கெடுத்து அப்பொய்கையினலத்தைததுகர்ந்து மீட்டும் அவ்விடத்தேயிருந்தானென்க.

வருத்தத்திற்குக் காரணமாகின்றவிடத்து இருத்தலருமைசோன்ற, மீட்டும் 'என்றார். (எஅ)

வேறு.

1635. க. நேரார்நேருநீணிதிதுஞ்சுந்நிறைகோயி
லாராவெம்போராய்தடமித்தனரசற்கு
நாரார்கற்பினனாகிளவேய்த்தோணளினைக்குஞ்
சீராற்றோன்றிச்செல்வமொடெல்லாந்திருத்தக்கான்.
1636. உ. விண்டார்த்தேய்க்கும்வெம்பரிமான்மேர்விசயன்னென்
றுண்டாநின்றான்நன்புகழ்முறியுலகேத்த
வண்டார்சோலைவார்மணநாறப்புகுகின்றான்
கண்டான்சேர்ந்தான்காளையைக்கல்விக்கடலானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். அரசனாகிய தடமித்தனுக்கும், நசையார்ந்தகற்பினையும் தோ ளினையுமுடைய நளினைக்கும் தலைமையோடேபிறந்து, செல்வத்தோடே கல்விமுதலியனவெல்லாம் அழகுதக்கவன், விசயனென்று பெயர்கூறப்பட்டு உலகமெல்லாம் தன்புகழ் ஊழிக்+ாலமுண்டாக எத்தநின்றவன், பவகவர் தரு திறைதங்குங் கோயிலிற்சோலையிலே தன் மணநாறச்செல்கின்றவன், கல் விக்கடலானாகிய காளையைக் கண்டான்; கண்டு சேர்ந்தானென்க.

மணநாறுதலாற் கண்டானென்றுமாம்.

(எக - ௮0)

1637. இந்நாட்டிவ்வூரிவ்விடமெய்தாரிவண்வாழ்வா
ரெந்நாட்டெவ்வூரெப்பெயராய்நீயுளையென்றற்
கந்நாட்டெவ்வூரெப்பெயரல்லாப்பெயர்சொன்னான் [ன்.
பொய்ந்நாட்டேனும்பொய்யலவாற்றற்புகழ்வெய்யோ

இவண் - இவ்வுலகில். என்றது, தனக்குநடக்குமிடத்தை.

இ - ன். அங்ஙனஞ்சேர்ந்தவன், இவ்வுலகில் இந்நாட்டில் இவ்வூரில் வாழ்வார் இவ்விடத்தைச்சேரார்; ஆதலின், இவன் இவ்விடத்தானல்ல னென்று உட்கொண்டு, நீ எந்நாட்டில் எவ்வூரில் எப்பெயரையுடையாய்? உளையென்றுவினாவினாற்கு, புகழ்வெய்யோன்றான், சொல்லாற் பொய்யாக நாட்டிக்கொள்ளப்பட்டதாயினும் பொருளாற் பொய்யல்லாததோர் வழியா

லே எமாங்கதமென்னுநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் சீவகனென்னும்பெயரை யன்றிப் பொருளால் அப்பெயரோயாகக் கூறினென்க.

எனவே மறைந்தொழுதுகின்றமை பெற்றும்.

(அக)

1638 வாமான் திண்டேர்வள்ள லுமுள் ளம்மிகைகொண்டெங்
கோமாற்குய்ப்பெய்கொள் பயன் மிக்காங்கொலேவேலா
னேமாநில்லாவிந்திரனேயும்மீவனெவ்வான்
போமாறாய்வென்பொற்பொடுகும்வகையென்றான்.

வாமான் - தாவுமான். கோமாற்கு - உருபுமயக்கம். இந்திரனும், உம்மை - சிறப்பு; ஏகாரம் - பிரிநிலை.

இ - ள். எத்தொழிலில் நிகரில்லாதவிந்திரனும் இவனையொவ்வாளுதலின், இக்கொலேவேலான் யாங்கொள்ளும் பயன் மிக்கவனென்று வள்ளலும் தன்னறிவின்மிகையாலே குறிக்கொண்டு எங்கோமானிடத்தே இவன் நெஞ்சாலே சென்றுகூடுங்குற்றாலே செலுத்துவேன்; அங்ஙனஞ்செலுத்துதற்கு இவனெஞ்சுபோம்வழியை ஆராய்ந்துபார்ப்பேனென்று கருதினென்க. ()

1639. பூங்கழலானைப்புண்ணியநம்பிமுகநோக்கி
யீங்கிதுநின்றாடிப்பதிநின் னூரிதுநின்னிஸ்
வீங்கியதிண்டோள் ளெல்புகழாய்கின்களையென்றாற்
காங்கதுவெல்லாமண்ண லுநேர்ந்தாங்கமைகென்றான்.

இவனையெதிர்ப்படுத்தலின், விசயனை, 'புண்ணியநம்பி' என்றார்.

இ - ள். விசயன் சீவகன்முகத்தைப்பார்த்து, வெல்புகழாய்! இங்ஙனநடப்புக்கொண்டவிடத்து, இந்நாடு நின்னுடையநாடு; இவ்வுர் நின்னுடைய லூர்; இந்த இல் நின்னுடையவில்; யாங்களெல்லாம் நின்னுடையசுற்றமென்று உறவுகூறினாக்கு, அவ்விடத்துக்கூறிய உபசாரத்தினது பன்மையெல்லாவற்றையும் அண்ணலும் அப்பொழுது உடன்பட்டு இனி இவை மொழியற்கவென்றானென்க.

(அங்)

வேறு.

1640. மன்னவன்சிறுவனாங்கோர்மாங்கனியுண்ண லுற்று
மின்னவர்கணையிற்பல்காற்பிழைப்பெய்துமீண்டுநிற்பப்
பொன்னவர்கழனினைப்பொருசிலைகணையின்வாங்கி
யின்னமிர்தூறுகின்றவருங்கனியறவெய்திட்டான்.

இ - ள். விசயன் அவ்விடத்தே ஒருமாங்கனியையுண்ணக்கருதி அது வருதற்குக் கணையாலேபிழைப்பவெய்து அக்கருத்துமீண்டுநின்றானாக, சீவகன் வில்லை அம்புடனேவாங்கி அக்கனியை யறும்படி யெய்தானென்க. ()

1641. எய்தவக்கணையுமாவினிருங்கனியதுவும்பூமிக்
கெய்தவச்சிலையினெல்லையனாக லுமேந்தினோக்கி

யெய்தவவ்விடத்துநின்றையெய்தலத்தடக்கைகொண்டாற்
கெய்தச்சென்றையனாரத் தழுவிக்கொண்டினைச்சொன்னான்.

இ - ள். தானெய்த அவ்வம்பும், மாலினது கனியாகியவதுவும் தானெய்த அவ்வில்லினதுயரத்திலே பூமிக்கண் அணுகினவனவிலே, எந்தல்பார்த்து எய்தஅவ்விடத்தேநின்று எய்த அக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டவனுக்கு விசயன் அணுகச்சென்று தழுவிக்கொண்டு இதனைக் கூறினானென்க. (அடு)

1642. வண்சிலைகொண்டவாறும்வார்களைத்தொடுத்தவாறுங்
கண்கணைவைத்தவாறுங்கற்செய்தோளிருந்தவாறுங்
திண்சரம்விட்டவாறுஞ்ஞென்றகோல்பொந்தவாறுங்
கண்டெலாம்வியர்துநோக்கிவில்லுடைக்கடவுளென்றான்.

இ - ள். முட்டிவிசேடமான படியையும், கிலைவிசேடமாகநின்று கணையைத்தொடுத்தபடியையும், இலக்கடைந்தபடியையும், தோள்பிறழாமற் பிடிந்தபடியையும், அம்புவிட்ட நொய்ம்மையையும், கோல் காம்பையறுத்துக் கூடவந்தபடியையும் எல்லாங்கண்டு அதிசயித்து அவனைப்பார்த்து நீ வில்லைப்படைத்த கடவுளென்றானென்க. (அசு)

1643. மராமரமேழுமெய்தவாங்குவிற்றடக்கைவல்லவி
லிராமனைவல்லனென்பதிசையலாற்கண்டதில்லை
யுராமனமியன்கணின்றியுவுக்குமாசெய்வலென்று
குராமலர்க்காவின்னீங்கிக்கோயிலைகொண்டுபுக்கான்.

இ - ள். வில்லைத் தேவிபொருட்டுவளைத்த கையினைபுடைய இராமனை மராமரமேழும் உருவவெய்த வலிய விற்றெழுழிலைவல்லனென்பது வார்த்தையன்றிக் கண்ணாற்கண்டதில்லை; இதுகண்டேன்; இனி நீங்கிப்போ முள்ளம் இவனிடத்தின்றாக இவன் உவக்குமாறு செய்வேனென்று உட்கொண்டு, தான் காவினின்றானீங்கி அவனைக் கோயிலிலே கொண்டுபுக்கானென்க. (அஎ)

1644. வழிவரல்வருத்தமோம்பிவயிரப்பூணணிந்தமார்ப்ப
னழிகவுள்யானைவேந்தற்கவன்றிறமறியச்சொன்னான்
மொழியெதிர்விரும்பிமன்னன்மூரிவிற்றடக்கையாற்குக்
கழிபெருமுகமகன்கூறிக்காதலங்காளையென்றான்.

இ - ள். விசயன், வழிவருதலாலுண்டானவருத்தத்தை உணவுமுதலிய வற்றாலே தீர்த்துத் தடமித்தனுக்கு அவன்கூறுபாடெல்லாமறியக்கூறினான்; அவனும் அக்கூற்றை எதிரேவிரும்பிச் சேவகனுக்கு மிகப்பெரிய உபசாரங்களைக்கூறி, காளாய்! நின்மேற் காதலையுடையேமென்றானென்க. (அஅ)

1645. கிலுத்தங்கூர்ப்பரங்கொன்னுமிரண்டினுட்கிலுத்தஞ்சார்ந்
நலத்தகுவிர்லக்கோந்தினிம்பர்மூவிரலினீளஞ் [து

சிலைத்தழும்பிபாணத்தோலினூற்றுநாசிறுமீனெத்த
விலக்கணக்கிடக்கைகண்டேயேவினுக்கரசனென்றான்.

கிலுத்தம் - முன்கைச்சந்து. கூர்ப்பரம் - முழங்கைக்குமுன், யானைத்
தோல் காழ்ப்பேறினபடிக்கும், அதிலே நூற்றையுரைத்தது வெண்மைக்கும்,
சிறுமீன் தழும்பின்வடிவிற்குமுவமை.

இ - ள். அவன் பின்னும் கிலுத்தம் கூர்ப்பரமென்றவிரண்டிலும் முன்
கைச்சந்தைச்சேர்ந்து, உத்தமவிலக்கணத்தையுடைய விரல்களைத்திற்கருகே
யானைத்தோலின் நூற்றையையும் சிறுமீனையுமொத்த மூவிரலினீளத்தை
யுடைய சிலைத்தழும்பாகிய இலக்கணத்தினது கிடக்கையைக்கண் ணென்ற
வெறுநிலுக்கு அரசனென்றானென்க. (அக)

1646. அண்ணலஞ்சிலைவலாருளமோகமாவாசானிற்பின்
விண்ணகுவிவள்ளிவெற்பின்விஞ்சையருலகினல்லான்
மண்ணகத்திலையென்பார்வாயினைமடங்கவந்தான் [ன்.
புண்ணகத்துறையுமேவலானென்புகழ்ந்தரசன்சொன்னு
அமோகமாவாசான்-தப்பாத பெரிய ஆசிரியன்; அமோகம் - தப்பாமை;
மாஆசான் - பெரியஆசிரியன்; இன்-உருபுமயக்கம். இன்னும், ஐயும் அசை.
இ - ள். பின்னும் தலைமையையுடைய வில்வல்லாரில் துரோணசாரிய
னுக்குப் பின்பு விஞ்சையருலகினல்லது மண்ணிடத்து வில்வல்லாரில்லையென்
பார் வாய்மடங்கும்படி வேலான் தோன்றினுனென்றுபுகழ்ந்து, அரசன்
இனும் ஒருமொழிகூறினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (கூ0)

1647. விற்றிநனம்பிதேற்றான்விருந்தினரிவனுமன்றி
மற்றுமோர்நால்வருள்ளார்மாண்பினுல்வளர்ந்ததில்லை
கொற்றநீகொடுக்கல்வேண்டுங்குறையெனக்குரிசினேர்ந்தா
னற்றைநாளாதியாகவவர்களும்பயிற்றுகின்றார்.

இ - ள். விசயன் விற்றிநலையறியான்; அதற்குப்புதியன்; இவனுமன்றி
வேறும் ஒருநால்வருளர்; அவரும் கல்விமாட்சியோடு வளர்ந்ததில்லை; இவர்
களுக்குக் கல்வி நீ கொடுக்கல்வேண்டும்; இஃது எனக்குக் காரியமெனச்
சொன்னானை, அதற்குச் சீவகனும்நேர்ந்தான்; நேர்ந்தபின்பு அற்றைநாள்
முதலாக அவர்களும் அக்கல்வியைப் பயிற்றுகின்றாரென்க. (கூக)

வேறு.

1648. கழலிற்செந்தாமரையடிகள்புல்லித்தங்காதல்கூர
நிழலினீங்காரநினைத்தனநினைப்பினைமைவானாக்கி
யபு.விற்சாராதகலாதொழுகவொருநாளவன்போகிப் [தே.
பொழிவினமிக்கதனிற்புக்கான்மணமகளிர்போற்பொலிந்த

இ - ள். அங்ஙனம் பயிற்றுகின்றவர்கள், செருப்புப்போலே அடிகளைப்
பொருந்திக் காதல்குதலாலே நிழல்போல் நீங்காராய், அவனைனைத்தனவப்

றை ஒருகணத்தின்முடித்துத் தீப்போலே அணுகாது அகலாதொழுகாநிற்க,
அவன் ஒருநாளிலேபோய்ப் பொழில்களில் நன்மையிக்கதொன்றைச்சேர்ந்
தான் ; அதுவும் பலமணத்தால் மணமகளினைப்போலப் பொலிந்ததென்க.

“ஒண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும், விண்ணுயர்ந் தோங்கிய
கடற்றவும்” (பதிற். ௩௦.) என்றார் பிறரும். (கூஉ)

1649. பாசிப்பாசத்துப்பைம்பொன்னிரைத்தாலிபூத்தவேங்கை
மாசில்வெண்டுகிலைநீர்தோய்த்துமேற்போர்த்தவண்ணமேபோற்
காசின்மட்டொழுகப்பூத்தவழிஞ்சில்கண்ணுர்கவின்கொண்டன
பேசுந்செந்தலையவெண்கறையபுன்கம்பொரியணிந்தவே.

இ - ள். வேங்கை பச்சைக்கயிற்றிலே நிரைத்தலையுடைய பொற்றாலி
போலேபூத்தன ; அழிஞ்சில் வெண்டுகிலை நீரைத்தோய்த்து மேலேபோர்த்
தாற்போலே தேறொழுகும்படிபூத்தன ; புன்கு செந்தலைய வெண்கறைய
வாகிய பெரிபோலேபூத்தன ; இவற்றைக்கூறின் இவைதாம் கண்ணிற்கார்ந்த
தோர் கவின்கொண்டன வென்க.

வெள்ளைமறுவை யுடையவென்க. (கூஉ)

1650. கோடுதையாக்குழிசியோடாரங்கொளக்குயிற்றிய
வோடுதேர்க்கான்மலர்ந்தனவகுளமுயர்சண்பகங்
கூடுகோழிக்கொழுமுள்ளரும்பினவங்கோசிக
வாடைபூத்தனபாதிரிவெண்கடம்புபந்தணிந்தவே.

குறட்டோடே ஆர்கனழந்தத் தைத்துச்செய்த தேருருளை ; மேற்கூட்டு
வையாத் தேருருளை.

இ - ள். மகிழ் தேருருளைபோலேபூத்தன ; சண்பகம் கோழியிடத்தே
கூடின முள்ளுப்போலே அரும்பின ; பாதிரி கோசிகவாடைபோலே பூத்தன ;
வெண்கடம்பு பந்தணிந்தனவென்க. (கூச)

1651. வெருருவேட்பச்சிரிப்பனபோன்முகைத்தமுல்லைவெய்யவா
ளரவுபைத்தாவித்தன்னவங்கார்தளவிழ்ந்தலர்ந்தன [ந
குரவங்கொண்டகுறும்பூழ்போற்கொழுங்கான்முகைசுமந்த
குருதிக்கூரெயிறுகூத்தியர்கட்கொண்டகொடித்தளவமே.

இ - ள். முல்லை வெருருவிரும்பச்சிரிப்பனபோலே அரும்பின ; குருதிக்க
கார்தள் பாம்பு படத்தைவிசித்துக் கொட்டாவிக்கொண்டாலன்னவாக முகை
நெகிழ்ந்து பின்பு அலர்ந்தன ; குரவம் கையிலேபிடித்த குறும்பூழின் கால்
போலே கொழுவிய முகையைச்சுமந்தன ; தளவம் கூத்தியரிடத்துக் கூரெ
யிறுபோலே அரும்பினவென்க.

1652. சொன்னநன்மலருமல்லனவுமீழ்பலவின்சூழ்சுளைகளு
நன்மைநூலினையந்தோன்நறன்பொன்விரலினுதியினுற்

பன்மணியுமுத்தும்பவளமும்பைம்பொன்னுங்கோத்தாலொ
வென்னவமரருமருளத்தொடுத்தானிமமலையே. [ப்ப

இ - ள். மாலைகட்டுமாறுகூறிய நூலின்நயந்தோன்றத் தேவருமருள
மணியுதலியவநவற்றைக்கோத்தாற்போலே முற்கூறியமலர்களையும் ஒழிந்த
வற்றையும் சனகனையுங்கொண்டு விரனுதியாலே ஒரு வகைமாலையைக் கட
டினென்க. (கூசு)

1653. ஊனுண்சிங்கக் குழுவியெயிற்றேரொளியெயிற்றினுன்
றேனுண்போதிற்பிணையலும்பந்துப்புணந்துதேமாந்த
நானந்தோய்த்துணைகலவைநாறுமதந்தெளித்தபின் [ளுள்.
பாணுண்டஞ்சொல்லானோர்ப்பிவிவண்டார்ப்பவந்திறைஞ்சி

இ - ள். சிங்கக் குழுவியின் எயிற்றையொக்குமெயிற்றினுன், அவ்வகை
மாலையொழியப் போதாலே ஒருமாலையும் பந்தையும் பின்னுங்கட்டி,
இவற்றை இனிமைநிறைந்தபுழுக்கைத்தோய்த்து அவற்றினரும்புகளுக்கும் சந்
தனத்தோடுகூடிய பனிநீரையும் புழுக்கையுந்தெளித்தபின்பு, பாலைப்பேரலத்
தீவிதாகிய கூறியசொல்லையுடையாள் ஒருதொழில்செய்யுங்குறளி வந்து
வணங்கினுளென்க.

ஓலைப்பாசுரமான மாலையைப் பிறர் அயிராதபடி இவையுங்கூடக்கட்டி
னன். “குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை” (தொல். பொரு.
மர. கக.) என்றதனுள், ‘கொடை’ என்றதனுள் சிங்கம் குழுவியுங்கொண்ட
வாறுகாண்க. (கூசு)

1654. நெடியவாட்கண்கள்வாயாவிமைப்பெனுஞ்சொல்லின்மற்றெ
கொடியிற்கொத்தவிவையென்றாணம்பியுங்கொள்கவென்றான் [ங்
வகிவுமவேலுமலருங்கயலும்வனப்பழித்தகண்
னடியஞ்சிலம்பினுட்குயத்திறைஞ்சிக்காட்டவவன் கொண்டான்.

இ - ள். அப்பெலி, தன்கண்கள்வாயாக இமைப்பென்னுஞ்சொல்லா
லே இம்மலைகளும் பந்தும் கனகமலைக்குப்பொருந்தினவென்றான் ; சீவக
னும் கொள்கவென்று கொடுத்தான் ; கொடுத்தபின்பு, அவனைவணங்கி அவற்
றைக்கொண்டுபோய், வடுமுதலியவற்றைக்கெடுத்த கண்ணினையும் அடியிலே
சிலம்பையுமுடையானுக்குக் காட்ட, அவளும் வாங்கிக்கொண்டாளென்க.

படுவிகுறிப்பறிந்து கொடுத்தான். (கூஅ)

1655.க.கொண்குகோதைமலரெழுத்துமெல்விர்வின்மேற்றாங்கிறோ
வண்மசேர்ந்தகுழலாள்வருமுலைகள்பாயவண்டார் [க்கும்
விண்டுதேன்றுளிப்பவேற்றடங்கண்டாமாடுநாடகங்
கண்டிவாழாதவர்வாழ்க்கையெல்லாஞ்சுவரர்வாழ்க்கையே.

1656.உ.ஆம்பனாறுமரக்கார்பவளவாயாரமுதன்னார்
பாம்புபைத்தாங்கனையபவழப்படவரவல்குலார்

தாம்பலருமருட்டவகிறவழுந்தண்பூவணைக்
காம்பின்மென்றோள்கவின்வளரவைகல்கலப்பென்பவே.

1657. ந. ஆகந்தானோம்ணிப்பலகையாகமுலைகனாயாகப்

போகக்கேற்றபுனைபவழவல்குல்கழகமாக
வேகவின்பக்காமக்கவருடலியைவதன்றே
லாகநோற்றிட்டங்கலாண்மைக்கழகென்பவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அம்மாலையவாங்கிக்கொண்டு விரன்மேலேதாங்கி மலராகிய
எழுத்தையாசிக்ஞங்குழலாள், அரக்காம்பல்போல நானும்பவளவாயார், அமு
தன்னார், பாம்பின்பட்டினைய வல்குலாமாகிய மகளிர்தாம் பலரும்ஆடுநாடகங்
களைக்கண்டு வாழாதவர் வாழும்வாழ்வெல்லாம் மக்கட்பிறப்பிறப்பிறந்தும்
நன்குதகராத வேடரதுவாழ்வாயிருக்கும்; அதுவேயன்றி, அவரைக்கலக்கு
மிடத்து வேற்றடங்கண்டாம் பாம்புபைத்தாங்கு மருட்ட வளவியதார் தேன்
றுளிக்கும்படி வருமுலைகளைய அவர்தோள் கவின்வளர அணையிலேதங்கு
தல் கலப்பென்றுகூறுவர்; அங்ஙனங்கலந்து தனதாகம் பலகையாக அவர்
முலைகள் நாயாக அஞ்சல் குதுபொருமிட்டாக இணையிலாத இன்பத்தை
யுடைய காமமாகியவருடல் கூடாதாயின், இவையெல்லாம் மேலுண்டாம்
படி தவஞ்செய்தடங்குதல் ஆண்மைக்கு அழகென்றுகூறுவாரென்று வாசித்
தாளென்க.

குழலாள் வாசித்தாளென்க. வீடமேறினற்போலே மருட்ட. நாடகம் -
அவர்வசிகரிக்கிறநிலைமை. (கூக - க0க)

வேறு.

1658. பின்னிவிட்டபிடித்தடக்கையிரண்டுபோன்றுதிரண்டழகார்
கன்னிக்கலிங்கமகிலார்ந்துகவவிக்கிடந்தகுறங்கினுண்
மின்னுக்குழையுப்பொற்றோடுமிளிரவெருத்தமிடங்கோட்டி.
யென்னுமிமையாணினைத்திருந்தாளியக்கியிருந்தவெழிலொத்தாள்.

இ - ள். முறைமைப்பட்டநோக்கி இடைவெளியின்றியிருத்தலிற் பிடி
யினுடைய சேர்த்துவிட்ட கையிரண்டையொத்துத் தாமிரளவதுஞ்செய்து
கணவன் நிண்டாத கலிங்கம் விருப்பிக்கிடந்த குறங்கினுண், அங்ஙனம்வாசி
த்து, குழையுத்தோடும்பிறழக் கழுத்தை இடத்தேசாய்த்துச் சிறிதுமிமையா
ளாய் அவனிடத்துப் புணர்ச்சியை நினைந்திருந்தவள் இயக்கியிருந்த அழகை
யொத்தாளென்க.

இயக்கியும் தனக்குமேலாய இறைவனைத் தியானித்து இமையாதிருப்பா
ளென்றுணர்க. (க0உ)

1659. கொடுவெஞ்சிலையைக்கொளையமைத்துக்கொதிரீர்ப்பகழ்கொ
கடுவெங்குறவனையப்பட்டகண்ணிப்பிணையிலைகலங்கித் [ளவாங்கிக்

தொடிதோண்டப்பத்தோடேம்பத் துணைவெம்முலைகள் பசப்பூர
நெடுமாத்தோகைமென்சாயனஞ்சிர்கிவ்வாறுநாக்கின்றாள்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்த கரிய மயில்போலும் சாயலையுடையாள்
வில்லைநாணைஎறிட்டு அம்பைநிரம்பவலித்துக் குறவனெய்யப்பட்ட கண்ணிப்
பிணையினிலையைத் தப்பித் தொடி தோளில் நின்றும் விழும்படி தோள்
மெலியாநிற்க, முலைகள் பசப்பூராநிற்க நெஞ்சிற்கு இப்படித் கூரூகின்ற
ளென்க.

நிலையைத் தப்புதல் - இறந்துபாடு நீங்குதல். மாலையைத் தன்சேடி
கொண்டுவருதலின், அவற்கு நிகழ்ந்தவேட்கை தன்னிடத்தேயென்றுகருதி
இறந்துபாடுநீங்கினாள். பிணைபோலென்றால் மேல்வருத்தமின்றி இறந்து
பாடுதோன்றுமாம். (க௦௩.)

1660 ஒன்றேயெயிற்றதொருபெரும்பேயுலகம்விழுங்கவங்காந்து
நின்றாற்போலநிழலுமிழ்ந்துநெடுவெண்டிங்களெயிரிலங்க
வின்மேருருதிவானவாயங்காந்தென்னைவிழுங்குவா
னன்றேவந்ததும்மாலையளியேனாவிதாங்கொல்.

ஆ - ள். ஓரெயிற்றையுடையதொரு பெரும்பேய் உலகத்தை விழுங்
கும்படி வாயை அங்காந்துநின்றாற்போலே இம்மாலை திங்களாகியஎயிறு
நிழலுமிழ்ந்திலங்கச் செக்கர்வானாகியவாயை அங்காந்து என்னை இன்றே
விழுங்குதற்கு வந்துற்றதல்லவோ, இனி என்னாவி இதன்கண்ணதோ? என்
கண்ணதோ? அறிகிலெனென்றாளுன்க.

எ, அசை. 'வந்தது' என வினாவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்
தாற் கூறினாள். (க௦௪)

1661. வருந்தியீன்றாண்மறந்தொழிந்தாள்வளர்த்தாள்சொற்கேட்டி
ல்கடிந்தாண், முருந்தின்காறுங்கூடியைமுனிவார்நின்னையென்மு
னிவார், பொருந்திற்றன்றாவிதுவென்னாய்பொன்றுமளித்திவ்வுயிரொ
ன்னாய், திருந்துசோலைக்கருங்குயிலேசிலம்பவருந்துகூவுதியால்.

இ - ள். நல்ல சோலையிற்குயிலே! நீ அருள்செய்து, மாலவருகின்ற
காலத்தே யாங்கூவுதல் பிரிந்தவிவர்க்குப் பொருந்திற்றன்றென்றுங் கருதா
யாய் இவருயிர்தான் போமென்றுங் கருதாயாய் முழங்கவிடுத்து கூவாநின்
றாய்; இத்தன்மையையுடைய நின்னை வருந்திப்பெற்றவள் அவ்வருத்தத்தை
யுமறந்து உறவைக்கைவிட்டாள்; எடுத்துவளர்த்தவரும் நின்சொல்லின்கடு
மையால் இல்லினின்றும் கடிந்தாள்; நீதான் என்பனவுஞ்செல்லும் மயிர்ப்
பாடுமுடையை; ஆதலின், இனி நின்னைவெறுப்பார் நின்பிறப்பையோ?
வளர்ப்பையோ? வடிவையோ? வெறுப்பாரென்றாளுன்க.

'கருங்குயிலே' என்றது சோலைக்கு மறுவேயென்ற தன்மைத்து. இது,
செறலின்கட் டிணைமயக்கம். (க௦௫)

1662. பெருவெண்டிங்கண்மாலகப்பூமலைந்துபெட்பநகுகின்ற
துருவுகொண்டகுரலன்றிலுயிர்மேலாம்பலுலாய்கிமிரு
மொருபெண்பாலேன்யானாகவுலகமெல்லாம்பகையாகி [ரே.
பெயரிகொன்றின்றவிலைப்பலிபோலிருத்தியாலென்னின்னுயி

இ - ள். அன்றில்கள் தம்குரலாலே வழவைக் கொண்டன; திங்கள்
அகப்பூவோடே மலைந்து அதன்கேடுகண்டு மிகவும் நகாநின்றது; ஆம்ப
லென்னும்பண் சுற்றிலேயுலாவி இவ்வுயிரின்கேடுகண்டு இதன்மேலே நடவா
கின்றது; இங்ஙனம் உலகிலுள்ள பொருளெல்லாம் பகையாதற்குப் பற்றா
தே யானொரு பெண்பாலேனாயிருந்தேனென்றுட்கொண்டு யானிங்ஙனமாக
வும், கொடியவுயிரே! நீ தீமேய்ந்து வேரோர் வழவாகவீன்ற இலைச்சாம்பல்
போலே இராகின்றாய்; இஃது நீயிருக்குமளவன்றால்; நினக்கு நீனைவு என்
னென்றாளுன்க.

அகப்பூ - இதயகமலம். உலகம், ஆகுபெயர். ஆகி, ஆக. பின்னும் இலை
போலின், 'சுன்ற' என்றார். இது தொழிலுவம். ஏகாரம், எதிர்மறை.()

1663. வேமென்னெஞ்சமெய்வெதும்புமிக்கிக்குமானிவெய்துயிர்க்
பூமென் குழலார்புறநோக்கிநகுவார்நகுவதாயினென் [கும்
முமமாப்பன்றான் புனைந்ததண்ணென் மாலேபுணையாக
யாமக்கடலைநீந்துவேன்யாருமில்லாத் தமிழேனே.

ஏகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். காமத்தியால் நெஞ்சவேம்; ஆகலின், மெய் வெதும்பாநின்றது;
உடம்பைக் கைவிடுகின்ற ஆவியும் போகாதேகின்று நெட்டியிர்ப்புக் கொள்
ளாகின்றது; யானும் மகளிருடைய பொல்லாங்கைப்பார்த்து நகுவார் நகப்
படும் பொல்லாங்கின் வழவாயினேன்; இங்ஙனமாகியதமிழேனே மாலே
புணையாக யாமமாகிய கடலைநீந்துவேன்; நீந்துதலரிதென்றாளுன்க.

அவன்கையாற் புனைதலின், அதுகொண்டு நீந்தலாமோவென நினைத்து
அதனை மறுத்தான். (க௦௭)

1664. செம்பொற்கடம்பன்செவ்வேலுங்காமன்சிலையிற்றொடுத்தல
வம்பும்வென்றவாரிநெடுங்கணம்மாமதிவாண்முகத்தினுள் [ரந்த
வம்புபூத்துமுருகுலாய்த்தேன்கொப்புளித்துநின்றதோர்
கொம்புவெந்தியிடைப்பட்டதொத்தாள்வினாசெய்கோதையே.

இ - ள். முருகன்வேலையும் காமனம்பையும்வென்ற கண்ணினையுடைய
முகத்தினுளாகிய கோதை, பூத்தலால் மணந்தங்கித் தேனைக்கொப்புளித்து
நின்றதோர் கொம்பு தியிடைப்பட்டதொத்தாளென்க. (க௦௮)

வேறு.

1665. மணிநிறமாமசாயல்வனையொடுவென்றுமுக
மணிநிறப்போர்வையாயவரும்பெறனாணும்விற்துப்

பணிநலம்புதியதுண்டான்பன்மலர்மாலேகொண்டேன்
பிணிநிறப்புறஞ்சொலென்னும்பெருமிஞ்ஞர்ப்பவென்றான்.

இ - ள். நீலமணிபோலும் மானமயினையும், மென்மையையும், வளைபையும், மகளிர்க்குப் போர்வையாகிய நாணையுங்கொடுத்து எல்லாரும் தாழ்கின்ற என்னலத்தைப் புதுமையையுண்டானது வண்டுமூசுமாலையை, நோயைநிறமாகவுடைய புறஞ்சொலென்னும் மிஞ்ஞர்ப்பக் கொண்டேனென்றானென்க. (க0க)

1666. காதலான்காதல்போலவகன்றுநீண்டலர்ந்தவாட்கட்
போதுலாங்கோதைமாதர்புனைந்தலர்தொடுத்தமாலே
யாதலாலலரதாகாதொழியுமேயழுங்கலென்று
மாதலாமழலைச்செவ்வாய்மடக்கினிமொழிந்ததன்றே.

இ - ள். நின்கணவனது காதல்போலே அகன்று நீண்டு அலர்ந்த கண்ணையும் கோதையையுமுடைய மாதரே! இஃது அலராற்புனைந்து தொடுத்த மாலையாதலின், அலரிடத்ததாகாதேபோமோ; இனி வருந்தாதொழியென்று கிளி ஆற்றுவித்ததென்க. (கக0)

வேறு.

1667. என்னையுள்ளம்பிணித்தென்னலங்கவர்ந்தவீர்த்தாரினான்
றன்னையானும்பிணிப்பேனெனத்தன்மணிச்செப்பினுண்
மன்னுமாலேகொடுத்தவனுக்குத்தீயெனத்தொழுதுகொண்
டன்னமென்னவொதுங்கிச்சிலம்பரற்றச்சென்றனுகினான்.

இ - ள். என்மனத்தை இறுகப்பிணித்து என்னலத்தையுங்கொண்ட தாரினான்றன்னையானும் அங்ஙனம் பிணிப்பேனென்று கருதி, மற்றைநான் தன்செப்பின்மாலையை அநங்கவிலாசினியின் கையிலேகொடுத்து, கொண்டு போய் அவனுக்குக்கொடுவென, அவளும் தொழுது வாங்கிக்கொண்டு சென்று அவனையனுகினாளென்க. (ககக)

1668. அனுகிமுன்னின்றவநங்கவிலாசினியங்கைகூட்பிப்
பிணையனீட்டப்பெருந்தகையஃதேலான்முகநோக்கவூந்
துணையிற்றோகையென்னங்கைக்குத்தொங்கறொடுப்பாயுநீ
மணிசெய்மென்றோண்மருந்துநீயாருயிருநீயெலென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனமனுகி முன்னேறின்ற அநங்கவிலாசினி தொழுது மாலையைக்கொடுக்க, அதனை அவன்வாங்காதே அவனைப்பார்த்தவளவிலே, அவளும் ஒப்பில்லாத மயிலாகிய என்னங்கைக்குத் தொங்கல் தொடுப்பாயுநீயே; தோண்மெலிவுக்கு மருந்துநீயே; உயிருநீயே; ஆதலின், இதனை வாங்கிக்கொள்ளென்றானென்க. (ககஉ)

வேறு.

1669. மன்னர்கோயிலுறைவார்பொறிசெறித்தமாண்பினரே
யென்னவஞ்சினுயென்றவனைநக்காட்கஃதென்றுகோதா

யின்னகொள்கையேற்கேலாதென்னவில்லெயிற்றினு
என்னமன்னநடையினுடான்வருந்துமெனநேர்ந்தான்.

இ - ள். அதுகேட்டவன், அரசர்கோயிலிற்றங்குவார் ஐம்பொறியையு
மடக்குவாரே; இது தகாதகாணென்றானாக, நீ அஞ்சினாயென்று அவனை
இகழ்த்தவருக்கு, அவன், பின்னும், கோதாய்! அதுவன்று; ஆசிரியனாய் நிற்
கின்றதன்மையேனுக்கு இது பொருந்தாதுகாணென்றானாக, அவரும் கனக
மலை இறந்துபடும், இதுவாங்காதொழியினென்றுகூற, அதற்கஞ்சி நேர்ந்தா
னென்க. (ககக)

1670. குலிகமார்ந்தகொழுந்தாமரையன்னவண்கைநீட்டி
யொலியலேற்றானிஃதுழ்வினையா னுள்ளஞ்சுமிமாலென்ன
விலைகொள்பைம்பூணிளமுலையாள்போகிக்கனகமலை
மெலியவெம்பினைகின்றொய்யும்வகைதொடங்கினுள்.

இ - ள். அங்ஙனநேர்ந்து தாமரையன்ன கையைநீட்டி மாலையைவா
ங்கினுள்; வாங்கி உழுவலன்பாலே இதுதான் என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்ற
தென்றானாக, அது கேட்டபின், அங்கவிலாசினிபோய், கனகமலை வருந்து
கின்றவள் பிழைக்குமுபாயத்தைச் செய்யத்தொடங்கினுளென்க. (ககச)

1671. நீர்செய்காந்தமணிக்கூந்தளம்பாவைவீண்டழகிய
வேர்செய்சாந்திற்கழுநீர்விரைகமழும்பூக்கள்கோத்த
வார்செய்தண்டாமரைவளையமைவவாயின்வெள்ளருவிநீர்
சீர்செய்கோமகளைச்சேர்த்தினுள்சீதஞ்செய்யாதொழிந்தனவே.

இ - ள். சாந்தோடே சந்திரகாந்தக்கல்லையும், நீண்டு அழகிய கூந்தள
ம்பாவையையும், கழுநீரையும், ஒழிந்தபூக்களையும், கோத்த நெடிய தாமரை
வளையத்தையும், அருவிநீரையும் கோமகளை அணிவித்தாள்; அவை குளிர்ச்
சிசெய்யாதே கொதித்தனவென்க.

கூந்தளம்பாவை - பூவிசேடம். (கககி)

1672. பவ்வத்தங்கட்பிறந்துபனிபெயர்க்குந்தண்ணுற்றதாகி
யெவ்வமன்னர்படவுலகம்விற்குமருமணியினைச்
செவ்வனூலிற்சித்திரிக்கப்பட்டதனைச்சேர்த்திப்பின்னு
மவ்வனுறுங்குழலாட்குமற்றுமிவைகணுடினாள்.

ஊறு - பரிசம்.

இ - ள். கடலிலேபிறந்து பனியைக்கெடுக்குங் குளிர்ந்த ஊற்றையு
டையதாய் மன்னர் வருத்தமுறும்படி உலகைவிற்கும் முத்தை நூலிற்சேர்த்துக்
கப்பட்டதனைப் பின்னும்ணிந்து குழலாட்கு வேறும் இப்பரிசாரங்களை நாடி
னுளென்க. (கககii)

1673. களிசெய்கோசிகநீர்விழக்கடிமாலேமேற்றொடர்ந்துகூழ்
நளிசெய்தண் பூஞ்சலசயனமாக்கிநன்னீர் பிலிற்றும்வாய்க்
குளிர்கொள் சாந்தாற்றிபொன்னுலவட்டங்கொண்டேந்தவீசச்
சளிகொள் சந்தின் கொழுஞ்சாந்தமாக முழுதுமெழுகினான்.

இ - ள். மேலேகட்டி நீரைத்தாங்கிநின்ற கஞ்சிதோய்த்த கோசிகப்பட்
டின்றீர் (மாலையாலே) வந்துவிழும்படி மாலையைச் சூழக்கட்டிக் கீழேசெறிவு
செய்த பூவையுடைய நீரிலே படுக்கையைஆக்கி நீரைப்பிலிற்றும்வாயையு
டைய சாந்தாற்றி அலவட்டமென்கின்றவற்றை எந்திக்கொண்டு வீசாநிர்ச,
குளிர்கொண்ட சந்தனக்குழம்பைப் பூசினுள்ளன்க. (கக௭)

1674. கொம்மைவெம்முலையிற்சாந்தங்குளிர்செயாதாவிரட்ட
வம்மென்மாலேமுகங்கரியநீர் துரும்பினின்றுநீடி
வெம்மைமிக்கதுவீரன்றொடித்தவிளங்குமாலே
பொம்மலோதிக்குததானே துணையாம்புணையாயிற்றே.

இ - ள். இனையமுலையிற் சந்தனம் கொதித்து உயினைக்கெடுக்க, சுற்றி
னமாலே கருக, கீழ்நின்றநீர் வெம்மையாற்கொதித்தெழ நீட்டித்துநின்று வெ
ம்மைமிக்கது ; அப்பொழுது வீரன்கட்டினமாலேதானே ஒதிக்குத் துணையா
வதோர் தெப்பமாயிற்றென்க. (கக௮)

1675. வாசநீலங்கழுநீர்குவளைபடைசாற்றிவந்
தோசனைக்கணுடையுநெடுங்கட்கனகமாலே
தாசிதூதாகத்தாமம்புணையாகச்செல்லுநாளுட்
காசில்கல்விக்கடலைக்ககைகண்டார்காலைமாரே.

இ - ள். நீலப்பூமுதலியன போர்கூறிவந்து ஒரோசனைநீளத்தே உடை
யும் நெடுங்கண்ணையுடைய கனகமாலே, தனக்கு அநங்கவிலாசினி தூதாக,
மாலே தென்பமாக நடக்கின்றநாளிலே, விசயன்முதலாயினார் கல்விக்கடலைக்
ககைகண்டாரென்க. (கக௯)

வேறு.

1676. பொருசரஞ்சலாகைவெய்யபுகன்றனர் துரக்குமாறும்
வருகணைவில்சுக்குமாறும்வளர மாரீந்துமாறும்
கருவியுட்கரக்குமாறும்கணைபுறங்காணுமாறும்
விரியமற்றவர்க்குக்காட்டவீற்றிருந்தவருங்கற்றார்.

இ - ள். வெய்யசரத்தைதையும் இருப்புநாராசத்தையும் விரும்பி எய்யு
மாறும், தம்மேல்வருமம்பை அம்பாலேவிலக்குமாறும், அமரிலே கொள்ளு
நிலமறிந்துகொள்ளுமாறும், எய்தாற் கருவியாலேமறைத்துச் சேமஞ்செய்யு
மாறும், சேர்ந்தாற் பகைவர்களை புறமாக்கித் தம்கணைசெலுத்துமாறும்
அவர்க்கு விரியக்காட்ட, அவரும் வருத்தமின்றிக் கற்றாரென்க.

எனவே, “தொடையும் விலக்குஞ் செலவுஞ் சேமமுந், தவிர்த்துவினை செயலு மெனவை வினையாம்.” இவற்றை வடநூலார் பஞ்சகிருத்தியமென்பர்; இவை தலைமைபற்றி வில்லையேகூறினவேனும் படைக்கலங்கட்கெல்லாம்பொது. (கஉ௦)

1677. வேலுடைத்தடக்கையார்கள்வேழமேற்சென்றபோழ்திற்
காலிடைக்கரக்குமாறுங்கையிடைத்திரியுமாறும்
வாலிடைமறியுமாறுமருப்பிடைக்குளிக் குமாறு
நூலிடைக்கிடந்தவாறேதுனித்தவன்கொடுப்பக்கொண்டார்.

இ - ள். தம்மேலே வேழஞ்சென்றபொழுது அதன்காலிடையிலேபு
குந்து மறையும்படியையும், அது கையாலேவளைத்தபொழுது அதன்னைக்கு
நடுவே உடம்புபிறழும்படியையும், அது தாலவட்டத்தாலே வீசினால் அது
படாதபடி போய் அதன்காலிடையிற் புகுதும்படியையும், அது கோறற்கு
இறங்கினற் கொம்பிரண்டிற்கும் நடுவே ஆம்படியையும் கூரிதாகக்கற்றவன்,
அத்தொழிலை நூலிங்கிடந்தபடியே கற்பிக்க, அத்தடக்கையார்களும் கற்று
ரென்க.

இது, தனித்து யானையுடன் போர்செய்யுமாறுகூறிற்று. (கஉ௧)

1678. கொடிநெடுந்தேரின்போருங்குஞ்சரங்குறித்தபோளங்
கநெடைப்புரவிப்போருங்கரப்பறக்கற்றுமுற்றி
யிடனறிந்திலங்கும்வைவாளிருஞ்சிலைகுந்தமூன்று
முடனறிந்தும்பரார்க்குமுரைப்பருந்தகையராணர்.

இ - ள். தேராத் பொரக்கருதினபோரையும், குஞ்சரத்தாற் பொரக்க
ருதினபோரையும், புரவியாற் பொரக்கருதின போரையும் வெளியாகக்கற்
றுத் தழும்பியிருந்து, இவ்ஐர்திகனிலிருந்தால் ஒன்றற்கொன்று உதவுறலறி
ந்துவினைசெய்யுமிடமறிந்து, செலுத்தும்பொழுது வாளும் இலங்கும்வில்
லும், எறிகோலுமென்கின்ற மூன்றையும் சேரவறிந்து, மேலாயிலத்திற்
தேவார்க்கும் புகழ்தற்கரிய தகையராயினாரென்க. (கஉ௨)

1679. தானையுளன்றிநின்றதனியிடமொற்றிமன்னர்
தானேமேற்சென்றபோழ்தும்வென்றியிற்றளர்தலின்றித்
தானையையுடைக்கும்வெம்போர்த்தருக்கினர்மைந்தொன்று
தானேசூழ்மன்னற்குய்த்தார்மன்னனுந்தருகவென்றான்.

இ - ள். தாம் படையினுளன்றித் தனியேநின்றவிடத்தை ஒற்றிப்பார்த்
துப் பகைவர்படை மேற்சென்றகாலத்தும் வெற்றியிற்றளருந்தன்மையின்றி
அப்படையைக்கெடுக்கும் போர்த்தொழிலிலே பின்னாகள் மிகுத்தாரென்று
தடமித்தனுக்குச்சொன்னார்; அவனும் யாம் காணும்படி அவரைக் கொணர்க
வென்றானென்க. (கஉ௩)

1680. மழையொடுசூழ்ந்துகொண்டவான்றுகள் சிலையினீக்கிக்

குழைமுகநெற்றிநக்கக்கோலவிற்பகழிவாங்கி

யிழைபகவிமைப்பினெய்திட்டெறிந் துமின்றிரிவவேபோல்

விழைவுறுகுமரர்புக்குச்சாரியைவியத்தராணர்.

சூழ்ந்துகொண்ட மழையையும் தூளியையும் வில்லாலேநீக்குதல் - சரகூடங்கட்டி அதனால் விலக்கிக்காட்டுதல். அத்திரங்கற்றதன்மையையும், பயன்கொண்டதன்மையையும் இத்தொடர்கிலைச்செய்யுளுட் கூறாமையின், நெருப்புநீருமாகிய அத்திரங்களைவிட்டானென்றல் பொருந்தாது; விசயன் காண்டவவனமெரித்ததும் சரகூடங்கட்டியென்றுணர்க.

இ - ன். குமரர், சரகூடங்கட்டி, பின்பு குழையைநக்கும்படி அவ் வில்லைவலித்துப் பகழியாலே தூல்பிளக்கவெய்து வாளாலே தூல்பிளக்க வெட்டி வேலாலே தூல்பிளக்கவெறிந்து பின்னும் மிஃத்திரியுமாறுபோலச் சாரியைதிரியுந்தொழிலிலேபுக்கு வியக்கத்தக்காராயினாரென்க.

மழைகூறவே புயமுட்டியும், துகள்கூறவே சிரோமுட்டியும், குழை நெற்றிநக்க வாங்கியெனவே கந்தரமுட்டியுங்கூறினார்; மேனோக்கியும் கீழ் நோக்கியும் நேருமேயெய்தலாம். (கஉச)

1681. விசயனேவிசயன்விற்போர்க்கதம்பனேமுருகன்வேற்போர்த்

திசையெலாம்வணக்கும்வாட்போர்க்கந்தனன்செம்பொனாம

னசைவிலான்யானைத்தேர்ப்போர்க்கசலனேயசலகீர்த்தி

வசையிலான்புரவிச்சேனென்றியாவரும்புகழ்ப்பட்டார்.

இ - ன். விற்போருக்கு விசயன் அருச்சுனனே, வேற்போருக்குக் கதம்பன் முருகனே, வாட்போருக்குத் திசையெல்லாம்வணக்கும் கனகன் பரசராமனே, யானைப்போருக்கும் தேர்ப்போருக்கும் அசலகீர்த்தி அசைவிலானகிய அசலனென்னும் வீரனே, புரவிக்குச் சேனன் வசையில்லாதவனே யென்று இவ்வைவரும் எல்லாராலும் புகழ்ப்பட்டாரென்க.

வசையிலானென்றது நகுலனை.

(கஉடு)

1682. காவலன்மக்களாக்கங்கண்டுகண்குளிர்த்துநோக்கி

யேவலானரசனென்றோவிருபிறப்பாளனல்லார்க்

காவதன்றின்னமாட்சியவனையானிகளம்பெய்து

காவல்செய்திடுவல்லவல்லேகானையைக்கொணர்மினென்றான்.

இ - ன். அரசன், மக்கள்கல்லியைக்கண்டு மகிழ்ந்துநோக்கி, அந்த எவலான் ஒன்று அரசனாதல், ஒன்று அந்தணனாதலாம்; இரண்டுமொழிந்த சாதியிலுள்ளார்க்கு இக்கலவியுண்டாகாது; ஆதலால், அவனை யான் நீங்காத தோர் தனையையிட்டுச் சிறைசெய்வேன்; இப்பொழுதே அவனைக் கொணர்மினென்றனென்க.

கிகளம் - மகட்கொடுத்தல்.

(கஉசு)

1683. கல்வியுங்கொடி துபோலுங்காவலன்காளைதன்னை
யொல்லன்கிளைசெய்கின்றனென்றவன்கருதிற்றோரார்
பல்சனம்பரிந்துநிற்ப்பார்த்திபகுமான்சேர்ந்தான்
வில்வலாற்கொண்டுவேந்தன்வேற்றந்திதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். அரசன் இக்கல்வியுடைய காளைதன்னைப் பொருளாய்ச் சிறை
செய்யாரின்றானுதலாற் கல்வியும் கொடிதுபோலேயிருந்ததென்றுகருதி,
அவனினைத்ததரியாராய், பலரும் வருந்திநிற்கின்றவளவிலே, சேவகன் சென்
றான்; அங்ஙனஞ்சென்றவனை அவ்வரசன் வேறேகொண்டிருந்து இவ்வார்
த்தையைக் கூறினென்க. (கஉ௭)

1684. புண்முழுதிறைஞ்சங்கோட்பெருகளிறையின்தோன்மன்
மண்முழுதன்றிவானும்வந்துகைகூடத்தந்தாய்
கண்முழுதுடம்பிற்பெற்றேன்காளைகைமாறுகாணேன்
பண்முழுதுடற்றுந்திஞ்சொற்பாவைவநின்பாலனென்றான்.

பறவைகளெல்லாம்படியும் கோட்டையுடையனாகிறது. இவர்க்கு நீகொற்
றங்கொடுத்தலின், மண்முழுதுமவந்து கைகூடத்தலன்றி மறுமையில் வானும்
வந்து கைகூடும்படி ஞானநெறியையுந்ந்தாய்; நல்வினைசெய்தாருடம்பிற்
கண்முழுதும் யான் பெற்றேனென்றது - இவர்போர்த்தொழில் காணப்
பெறுதலின் ஊனக்கண்ணும், இவரை நன்னெறியைச் சேர்வித்தலின்
ஞானக்கண்ணும் பெற்றேனென்றவாறு.

இ - ள். தோன்றல்! தந்தாய்; யானும்பெற்றேன்; ஆதலிற் காளாய்!
கைம்மாறுகாணேன்; என்பாவை நின்பாலளாகின்ற இவ்வளவே கைம்மா
றென்றென்க.

இனி வியந்துகூறுகின்றவன் மண்ணும்விண்ணும் கைகூடத்தந்தாய்;
யானும் உடம்பெல்லாம் கண்பெற்றேனென்றமாம்; இந்திரானெனென்று
மாம். (கஉ௮)

1685. முடிகெழுமன்னன்சொல்லமொய்கொள்வேற்குரிசிறேற்றா
வடிவமைமனனென்றகுவாக்கொன்றாமறுத்தலோடுந் [ன்
தடிசுவைத்தொளிறும்வேலான்றன்கையான்முன்கைபற்றி
யிடிமுரசனையசொல்லாவிதறெனவிளம்புகின்றான்.

இ - ள். அங்ஙனமரசன்கூற, குரிசில், தன்கருத்தைத் தெளிவியாலாய்
அவள்வடிவு பொறித்துக்கிடக்கின்றமனம் வேட்கைசெல்லாநிற்க வார்த்தை
வேட்கையின்றாக மறுத்தவளவிலே, அவ்வரசன் தன்கையாலே அவன்கை
யைப்பிடித்து இத்தன்மைத்தென்று ஒருமொழிகூறாநின்றென்க.

வடிவமை பாடமாயின், ஆராய்ச்சியமைந்தவென்க. (கஉ௯)

1686. பூவியல்கோயில்கொண்டபொன்னளைநையநங்கை
காவியங்கண்ணிவந்துபிறத்தலுங்கணிகளீண்டி.

மூவியறிரிதலின்றிச்சாதகமுறையிற்செய்தா

ரேவியல்சிலையினுய்க்கேயுரியனென்றுரைப்பநேர்ந்தான்.

இ - ள். அவ்வரசன் திருவையொத்த நங்கையாகிய கண்ணி பிறந்த வளவிலே, கணிகளின்டி உதயாநாடக்கவிப்புக்களில் தப்பின்றாகச் சாதகத் தை நினக்கேயுரியமுறைமையாற் செய்தாராதலின், நினக்கே இவளுரிய னென்றுகூற, அவனும் நேர்ந்தானென்க.

கலைகளும் வடிவுமுதலியனவும் உடையவனொருவனென்றலின், இவ னேயாயிற்று. (கந௦)

1687. வாருலாமுலையினுட்கும்வரிசிலைத்தடக்கையாற்குஞ்
சீருலாங்கோலஞ்செய்தார்செப்பினர்வதுவைநன்னுட்
பாரெலாமறியநின்றுபடாமுரசார்ப்பத்தீவேட்
டேருலாங்கோதையின்பத்திளநலம்பருகுகின்றான்.

இ - ள். முலையினுட்கும் தடக்கையாற்கும் மணஞ்செய்யுநாட் செப்பி னர்; செப்பி மணக்கோலஞ்செய்தார்; செய்தபின்பு ஒலியவியா முரசார்ப் பத் தீயிலே ஆகுதிபண்ணி அவன் அக்கோதைநலத்தைப் பருகாநின்ற னென்க. (கநக)

1688. மோட்டிளங்குரும்பையன்னமுலைக்கடாக்களிறுமுததஞ்
சூட்டியவோடைபொங்கநானெனுந்தோட்டிமாற்றி
யாட்டியசாந்தமென்னுமுகபடாமழித்துவெம்போ
ரோட்டறவோட்டிப்பைந்தாருழக்கியிட்டீவந்தவன்றே.

பெரிய இளங்குரும்பை, வடிவிற்குவமை.

இ - ள். அவன் பருகுகின்றபொழுது அவன்முலையாகியயானைகள் சூட்டிய முத்தமாலையாகிய பட்டமசையாநிற்க நானென்னுந் தோட்டியைக் கெடுத்துச் சாந்தமென்னும் முகபடாத்தையழித்து விரும்பினமுயக்கத்தில் உராதவிடமில்லையென்னும்படி மார்பிடமெங்குமுறுவித்து மாலையையுழக்கிப் போகட்டு மகிழ்ந்தனவென்க.

கொடியபோரை இனிக்கேடில்லையென்னும்படி கெடுத்துத் தூசியை யுழக்கியென்றும் கொள்க. (கநஉ)

1689. ஒண்மணிக்குழுவில்வீசவொளிர்துபொன்னோலையின்ன
வண்ணமேகலைகளார்ப்பவான்சிலம்பொலிப்பமுததுங்
கண்ணியும்பசும்பொன்னுங்கதிர்முலைபுடைப்பக்காம
ரண்ணல்ங்குமரன்நன்னொடாயிழையாடினோ.

குமரனொடு ஆயிழையாடினானெனவே, * ஒருவினையொடுச்சொலுயர் பின்வழித்தாய் இருவருமாடினாரென்பதபடகின்றது. எனவே அவன் வண்ண

* “ஒருவினை யொடுச்சொ லுயர்பின் வழித்தே.” என்பது, தொல் காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், அ. இச்செய்யுளுக்கு வினைமுடிபாகிய உரை, பிரதிகளிற் காணப்பட்டிலது.

மேகலையார்ப்பச் சிலம்பொலிப்ப ஆடினொன்றும், அவள் வீச மின்னப் புடைப்ப ஆடினொன்றுங்கொள்க; இவன்காட்டக் கண்டாளெனவேண்டுவின்.
(கநந)

1690. மூசுதேன்வாரியல்குற்பட்டபின்முலைகளென்னு
மாசறுகந்தின்மென்றோண்மணித்தொடர்க்கொருத்திவாட்க
ணசறுவயிரத்தோட்டி. துதலணிந்தமுதச்செவ்வாய்
காசறுகவளறாகக்களிடுகோட்பட்டதன்றே.

போகாமல்வளைத்தலிற் கண் டோட்டியாயிற்று. அதற்கேற்ப துதலணிந்தென்றார்; கூடசிரிரமைக்கு வயிரமென்றார்.

இ - ள். சீவகனாகியகளிற்று, செவ்வாய் கவளமாக அல்குலாகியகூடத்தே அகப்பட்டபின்பு, தன்முலைகளென்னுங் கம்பத்திலே தோளாகியசங்கிலியா லேழுட்டிக் கண்ணாகியதோட்டியை துதலிலேயணிந்து இங்ஙனம் தப்பாமற் பிணிக்கப்பட்டதென்க.
(கநச)

1691. ஒப்பிணைதனக்கிலாதாநுறுவனாயகலமூழ்கிச்
செப்பிணையனையசெங்கேழ்வனமுலைபொருதுசெப்பக்
கற்பகமரத்தைப்புல்லிக்கைவிடாதொழிந்துகாமத்
துப்புரவுமிழுங்காமவல்லியின்றோற்றமொத்தாள்.

இ - ள். தனக்கு இணைக்குமொப்பிலாதான் அகலத்தே தன்முலைகள் சிவக்கும்படி பொருதுமூழ்கப்பட்டுத் தான் வல்லியின்றோற்றத்தை ஒத்தாளென்க.

கற்பகத்தைக் கைவிடாதேபுல்லித் தங்கி அதற்குத் துப்புரவைக்கொடுப்பதோர் வல்லி, இல்பொருளுவமை.
(கநந)

1692. காய்வுறுவேட்கைதன்னாற்கங்குலும்பகலும்விள்ளான்
வேய்வெறுத்தமைந்ததோளாள்விழுத்திரையமுதமென்று
சேய்நலங்கடந்தசெல்வன்நருநலந்தெளித்திட்டாற்ற [ள்.
வாய்விடாள்பருகியிட்டாண்மடக்கிள்ளைமருட்டுஞ்சொல்லா
வேய்தான் ஒவ்வாமையான், வெறுத்து மாறினதோள்.

இ - ள். செல்வன் எரிகின்றகாமத்தாலே விள்ளானாய்த் தோளானை அமுதமென்றுகருதி அவள் ஊடலாற் கலங்காதபடி நலத்தைத்தேற்றி ஆற்று வித்தலாலே அவள் நீங்காமற் பருகினொன்க.
(கநச)

1693. திரையிடைக்கொண்டவின்னீரமுதுயிர்பெற்றதென்னு
முறையுடைக்கோதைமாதரொளிரலதுகர்ந்தநாளும்
வறையுடைமார்பனங்கண்வைகினென்பமாதோ
ககாகடலனையதானைக்காவலன்காதலானே.

உயிர் - சீவகன்.

இ - ள். வனாதோற்கின்றமார்பன், அமிர்த தனக்கோருயினைப்பெற்ற தென்று உலகங்கூறுமுனையை இப்பொழுதுடைய மாதரதுநலத்தை நாளு நுகர்ந்து அரசனதுகாதலாலே அவ்விடத்தே சிலநாள் தங்கினுனென்க. (1)

1694. வாளினான்மிடைந்தகண்ணாள்வருமுலைத்தடத் துள்வைகித் தோளினான்மிடைந் துபுல்லித்தொண்டைவாயமுதமார்திக் கானேசெல்கின்நராளுட்கட்டியங்காரன்முதூர் மீளிவேற்குரிசிற்சுற்றர்க்குற்றதுவிளம்பலுற்றேன்.

மிடைந்து, மிடைய.

இ - ள். காளை முற்கூறியவாறே வாளாலேபோர்செய்யப்பட்ட கண்ணா ளது முலைத்தடத்தேவைகிப் புல்லி மாந்தி நடக்கின்றநாளிலே, இராசமா புரத்திலிருக்கின்ற அக்காளைக்குற்றர்க்கு உற்றகாரியத்தைக் கூறலுற்றே னென்றாரென்க. (கருஅ)

1695. வெண்மதியிழந்தமீன்போல்விடைக்குத்தம்பிமாழார் தொண்மதிச்சூழ்ச்சிமிக்கா னுள்ளுழியுணர்தல்செல்லான் புண்மதித்துடைந்தபோ துபொழிந்தமட்டொழுநுநன்னுட் மண்மதிவருந்தநாடியொளிகரெய்தினே.

இ - ள். சீவகநினையான் மதியையிழந்த உரோகினிபோலேமயங்கி மதியாற் சூழ்ச்சிமிக்காணிநுப்பிடமறியாலும் நாட்டின்கண்ணே அறிவுவருந் தத்தேடிப் பின்பு குணமாலையகத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (கருகூ)

1696. வெள்ளிவெண்மலைக்குவேந்தனொருமகள்வேற்கட்பாவை யொள்ளிமழையவளைக்கேட்பா னுறுவலிசெல்லுமாங்கண் வள்ளிதழக்கோதைதானேயிட்டதோர்வண்ணந்தன்னைக் கொள்ளத்தான்முரலுற்றுக்கோலமைவினைகொண்டாள்.

இ - ள். ஆண்டிக்காணாதே, கலுழவேகன்மகள், பாவை, ஒள்ளிமழைய வளைக்கேட்டற்கு அவன்செல்கின்ற அளவிலே, அக்கோதை தானேபுணர்த் ததோர் புணர்ப்புவிசேடத்தைத் தானேமனங்கொள்ளப்பாடலுற்று வீணையக் கைக்கொண்டாளென்க. (கசு0)

1697. ஆடகச்செம்பொனணியானெய்வார்த்தனையறின்கோன் மாடகநொண்டுகொண்டுமா த்தினாநிறையவீக்கிச் சூடகமணிந்தமுன் கைத்தொகுவிர்ல்சேப்பவெற்றித் தோடலர்கோதைகீதந் துணிவினிற்பாடுகின்றாள்.

மாடகம் - பாலிகைவடிவான விசிக்குங்கருவி.

இ - ள். கோதை பொன்னணியிற்கட்டின நெய்யொழுதுநற்போன்ற நரம்பினை மாடகத்தாலேமுகந்துகொண்டு நிறையவீக்கிச் சூவிந்தவிரல் சிவக் கும்படி தெறித்துப்பார்த்துக் கீதத்தைத் தெளிவோடே பாடாநின்றாளென்க.

வேறு.

1698. க. இறுமருங்குல்போதணியினென்றினைந்துகையி
னறுமலர்கள்சிந்துவார்நண்ணுர் துறந்தார்
நண்ணுர் துறப்பநனிவளையுந்தோடுறப்பக்
கண்ணோவாமுத்துறைப்பத்தோழிகழிவேனோ.

இக்கவிமுதல் நான்கும் ஒருதொடர்.

தோழி! அவர்துறப்ப, வளையும் துறப்ப, கண் மாறாதேயழ, இங்ஙனம்
கழிவேனோ? கழியாததொருநாளும் வருமோவென்றாளென்க. ஓகாரம்,
வினா. ஒழிந்தவற்றிற்கும் இவ்வாறுகூறுக.

1699. உ. பூமாலேசுடிற்பொறைபாற்றாதுண்மருங்கு
லேமாராதென்றினைவாரெண்ணுர் துறந்தார்
ரெண்ணுர் துறப்பவினவளையுந்தோடுறப்ப
மண்ணுர்வேற்கண்டியிலாதோழிமருள்வேனோ.

முலைப்பாரத்தைச் சுமத்தலாற்றாதமருங்குல் மாலைசுடிண் முறியும்.
மண்ணுதல் - மஞ்சனமாடுதல்; கடைத்தலுமாம். துயிலாவாமென்க.

1700. ஈ. வண்ணேதவம்மருங்குனோமென்றுபூமாலே
கொண்டோச்சங்காதலார்கூடார் துறந்தார்
கூடாரவர் துறப்பக்கோல்வளையுந்தோடுறப்பத்
தோடார்பூங்கண்டியிலாதோழிதுயர்வேனோ.

வண்ணே - வண்டு இயல்பான மணத்தையூத. ஒப்பனைக்குப் பூவுமாலே
யும் வந்தவளவிலே, பூவை அவள்கையினின்றஞ்சிந்தி மாலையை அவள்கூடாத
படி தன்னைக்கொண்டு, இஃதெடுத்திலேனாயின் மருங்குண்முறியுமென்று
கூறி, படிந்தவண்டை அதனோட்டினாரென்றுணர்க.

பா முற்கூறிற்றேயாம்.

வேறு.

1701. ச. ஊன்றகர்த்தனையபோன்றுமூடெரிமுனைப்போன்றுந்
தோன்றுபூவிலவத்தங்கட்டொகையணிலனையபைங்காய்
கான்மென்பஞ்சியார்ந்தமெல்லனையாழ்கைநீக்கித்
தேன்றயங்கினர்பெய்கோதைசுந்தையினீட்டினோ.

தகர்க்கப்பட்ட ஊன்போன்றும், எரி பலவாய்முனைப்பனபோன்றுந்
தோன்றும் பூவையுடைய இலவத்திடத்து அணிலனைய காய்கான்ற பஞ்
சென்க.

இ - ள். அங்ஙனம்பாடுகின்றவள், கழிவேனோ? மருள்வேனோ? துயர்
வேனோ? என்று பாடி யாழைவைத்து அணியிலே சாய்ந்து வருத்தத்திலே
நீட்டித்தாளென்க.

(சுச2 - ௫)

வேறு.

1702.

நுண்ணியவரியொடுதிரண்டுநோக்குநர்
கண்மனங்கவற்றியகாமர்தொண்டைவா
யண்ணலைநீனைந்நுவெய்துயிர்ப்பவாய்நலம்
வண்ணத்தின்மழுங்கிவாட்கண்ணிவாடினாள்.

நுண்ணியவரியோடேதிரண்டு விருப்பமருவினவாய்.

இ - ள். வாட்கண்ணி நோக்குநர் கண்மனங்கவற்றியவண்ணலை அங்
ஙனநீனைந்து வெய்துயிர்த்தலாலே வாயினது ஆய்நலம் பழையவண்ணத்தி
னின்னுநீங்கப்பட்டு மேனியும் வாடினாளென்க. (கசக)

1703.

மின்றவழ்மணிவரைமாலையோம்பனைப்
பொன்றவழிள முலைபொருதுபுல்லுநா
ளொன்றுகொலெனநீனைந்திருந்தசெவ்விழுட்
சென்றனன்சீவகற்குணையசெல்வனே.

பொருது, பொர.

இ - ள். அங்ஙனம்வாடினவன் வரைபோலுமார்பனை இப்பசலைபரந்த
முலைகள் புல்லுநான் என்றுதானென்று சென்றநான் ஒழிந்தநானைத் தன் ஞா
னத்தால் நீனைந்திருந்தகாலத்திலே நந்தட்டன் சென்றானென்க. (கசஎ)

வேறு.

1704.

ஐவிலினகலகின்றாங்கடிதொழுதிதைஞ்சிறுந்ரு
மைவிலைபெற்றகண்ணாண்மைந்தனைமருண்டுநோக்கிக்
கைவிலுங்கணையுமில்லாக்காமன்போந்திருக்கவென்ன
மொய்வெல்லுங்குருதிவேலான்முனிர்கணிதைஞ்சிறுந்ருன்.

இ - ள். ஐந்துவிழ்க்கிடையீளத்தேநின்று அவ்விடத்தேவணங்கிக் கவிழ்
ந்துநின்றவனுக்கு மை விலைபெற்றதற்குக் காரணமானகண்ணாள் அவளை
மருண்டுபார்த்து, வேலான்! இங்ஙனையோந்திருக்கவென்றுகூற, அக்காம
னும் பின்னை மூன்றுவிழ்க்கிடையீளத்தேவந்து வணங்கி நின்றானென்க.

மொய் - பகை. இதைஞ்சிறுந்ருக்கூறவென்க. அவன்கேட்டதற்கு
மருண்டான். வேலான்போந்திருக்கவென்று அவள்கூறக் காமன் இதைஞ்சி
நின்றானென்று தேவர் கூற்றாக்குக. இனிப் பிள்ளையை யுவந்துகூறுமாதே
கூறினாளென்று அவள்கூறலுமாம். (கசஅ)

1705.

திங்கள்வாண்முகமுநோக்கான்றிருமுலைத்தடமுநோக்கா
னங்கதிர்க்கலாபமின்னுமணியல்குற்பரப்புநோக்கான்
செங்கயற்கண்ணினாடன்சீமடிச்சிலம்புநோக்கி
யெங்குளாரடிகளொன்னாவிண்ணமியம்பினானே.

இ - ள். கயற்கண்ணினாளுடைய, முன்பு திங்கையொக்குமுகத்தில் இப்
பொழுதுநிகழ்கின்ற வாட்டத்தைபுநோக்காலும், முன்புநின்றாகியமுலை இப்

பொழுது பசந்தபசப்பையுநோக்கானாய், முன்பு கலாபமின்னுமல்குவில் ஆடைமாசுண்டதன்மையையுநோக்கானாய்த் தானிறைஞ்சிநிறலின் அடியிற்சிலம்பொன்றையுமேநோக்கி, எங்குளாரடிகளென்று இப்படி ஒருவார்த்தை கூறினென்க.

உம்மைகள் வருத்தத்தின்சிறப்புணர்த்தின. அவள்வாமயிருந்த வருத்த மிகுதியைத் தானுணராதே அவட்குப் பொருந்தாததோர்மொழி மேற்கூறு கின்றனென்பார், இன்னணமியம்பினென்றார். (கசக)

1706. பொறிகுலாய்க்கிடந்தமார்பிற்புண்ணியன்பொன்றினானேல் வெறிகுலாய்க்கிடந்தமாலேவெள்வளைமுத்தநீக்கி
நெறியினானேற்றலொன்றோநீளொரிபுகுதலொன்றோ
வறியலென்கொழுநன்மாய்ந்தாலணிசுமந்திருப்பதென்றான்.

பொறி - மூன்றுவரி.

இ - ள். புண்ணியன் பொன்றிவிட்டானாயின், நீ நோற்றலொருகாரியம்; அஃதன்றி எரியிலேபுகுதலொருகாரியம்; இவ்விரண்மன்றிக் கணவனிறந்தால் அணிசுமந்திருப்பது யான்கேட்டறியேனென்றென்க. (கஊ)

1707. காய்தழல்கவரப்பட்டகற்பகமரத்திற்கன்
யாய்சுழற்குரிசில்வாடியற்புத்தீயமுலுணிற்ப
வாய்மொழிந்துரைக்கலுற்றாள்வளைகுழற்சுற்றைவண்டார்
தோய்பிழிதுளிக்குங்கண்ணிச்சுரும்புகுழ்கொம்பனானே.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிக் குரிசில் தீமேய்ந்தகற்பகம்போலே யன் பாகிய தீயின்வெம்மையிலே வாடிக்கன்றிநின்றானாக, அதனைக்கண்டு பண்ணியகுழற்பற்றத்தையும், வளவியதாரினையும், செறிந்த மதுவைத்துளிக்குங் கண்ணியினையுமுடையதோர் கொம்பனாள், முற்பட அவன் மறைந்து வேற்றுருக்கொண்டிருக்கின்றபடியைக் கூறிவிட்டுப் பின் செய்திகூறுதலுற்றா ளென்க. (ககூ)

1708. மதுமுகத்தலாந்தகோதைமாற்றமைந்தற்குரைப்பான்
கொதிமுகக்குருதிவைவேற்குரிசிலோநம்மையுள்ளான்
விதிமுகமணங்கொய்திவீற்றருந்தின்புறப்ப
மதிமுகமறியுநாமேவாவெதென்னையென்றான்.

இ - ள். கோதை நந்தட்டனுக்கு வார்த்தைகூறுகின்றவன், குரிசிலோ நம்மை நினையானாய் ஊழின்முகத்தாலே உளவாய மணங்களைச்செய்து இன்பத்தைநிகழ்த்த, மதிமுகமென்னும் விஞ்சையையறிந்திருக்கின்ற நாமே இதற்குப்புலப்பதன்றி அவற்கு ஏதமுண்டாமென்று வாவெது என்னென்றா ளென்க.

நாமெனத் தன்னையுயர்த்தக்கூறினாள். இதனால், அவன்செய்திகூறினாள். (ககூஉ)

1709. வேண்டியதெமக்குநேரின் வில்வலாய்துமையனாகக்
காண்டியென்றுரைப்பக்காயெழுமையுமடிமைநேர
மாண்டதோர்விஞ்சையோதிமதிமுகந்தைவந்திட்டா
ணீண்டதுபெரிதுமன்றிநீனைத் துழிவிளக்கிறதன்றே.

இ - ள். வில்வல்லாய்! யாம்வேண்டிய அடிமைத்தொழிலை நீயெமக்கு
நேரின் தும்முடையதமையனாகக் காண்பென்று தத்தை யசதியாடிக்
கூற, அவனும் இம்மையெயன்றி யெழுமையும் அடிமையாகக்கடவேனென்று
நேர்ந்தானாக, அவள் ஒருவிஞ்சையையோதித் தன்முகத்தைத் தடவினாள்;
அவ்விஞ்சை அவனிருந்தவிடத்தை இவனுக்கு விளக்கிறென்க.

நீண்டதென்றது - இவனுக்கு மிகவும் அரிபகாட்சியை, அரிதன்றாக
விளக்கிறென்றவாறு. பெருமை - அருமை. இனித் தூரியலூர் ஆரிதன்
ருகவென்றலுமாம். (கருந்.)

1710. பொற்புடையமளியங்கட்பூவணைப்பள்ளிமேலாற்
கற்பகமாலேவெய்ந்துகருங்குழற்கைசெய்வாளை
முற்படக்கண்டுநோக்கிமுறுவலகொண் முகத்தனாகி [ன்.
விற்படைநிமிர்த்ததோளான்றொழுதுமெய்குளிர்த்துநின்ற

அழகிய கன்னையுடைய பூவணைப்பள்ளியாகிய பொற்புடையமளியென
விசேடித்துநின்ற இருபெயரொட்டு. கற்பகம்: அரசர் தமதாளையால் இவ்
வுலகிற் கொணர்ந்தகற்பகம் தேவரதுசாபத்தால் தன்னிலையன்றிப் பூவளவே
யுண்டாயிற்றென்க. மந்தாரமும் அவ்வாரும்; கவிரமும் அவ்வாரும். இனி
உத்தரகுருவினுள்ள கற்பகம் ஈண்டுக்கொணர்ந்தாரென்றுமாம். கனகமாலைக்
குக் கற்பகமாலையென்று ஒருபெயருமாம்.

இ - ள். அமளிமேலேயிருந்து வேய்ந்து கைசெய்வாளை நந்தட்டன்
எதிர்முகமாகக்கண்டு மகிழ்ந்தமுகத்தனாய்த் தொழுது குளிர்த்துநின்ற
னென்க.

நோக்கியென்றது - தத்தை அவன் வேற்றுருக்கொண்டிருப்பானென்று
கூறியவதனை மனத்தானோக்கியென்றவாறு. (கருசு)

வேறு.

1711. செய்தவிஞ்சையைத்தேமொழிமாற்றலு
மையெனஞ்சொகிவண்டிமிர்தாரினான்
பொய்யதன்மையிழ்நூங்கழலானடிக்க
கெய்துகேனருளாயென்றிறைஞ்சினான்.

அடிக்கு, உருபுமயக்கம்.

இ - ள். தேமொழி தான்செய்தவிஞ்சையை மாற்றினவளவிலே, தாரி
னான், “வீற்றிருந்தின்பமுய்ப்ப” என்றது பொய்யன்மையாலே, யான் சீவக
னடியைச்சார்வேன்; அதற்கருளென்று மையல்நெஞ்சினோடு இறைஞ்சினா
னென்க. (கருந்.)

1712. மதுக்கைமாலையும்வண்டிமிர்சாந்தழும்
புதுக்கச்சார்த்பொன்வாளுஞ்சரிகையுங்
கதுப்பினுனமுங்காமர்கலங்களும்
பதிக்கட்டம்மெனப்பாவையுமேவினாள்.

கையையுடைய மதுமலை. மயிருக்கு இனியபுழுக்கு.

இ - ள். பாவையும் மாலையும்தலியவற்றை யானிருக்கின்றவிடத்தே தா
ருங்கோளென்று ஏவல்செய்வார்க்குக்கூறி அவர்கொண்டெவந்தவற்றை நீ
அணியென்று இவளை ஏவினாளுன்க. (கடுசு)

1713. மணியின்மேற்புறம்போர்த்தன்னமாக்கதிர்
துணியவீசுந்துளங்கொளிமேனியன்
பணியிற்பல்கலந்தாங்குபுசென்றபி
ணணிசெய்கோதையங்காமினியோதினாள்.

இ - ள். பளிக்குமணியின்மேலே இளையகதிரைப்போர்த்தன்னவாகத்
தத்தையதுபணியாலே தன் பழையவடிவிற்குப்புறத்தே யிருமணியவீசும் ஒளி
மேனியையுடையனாய்க் கலங்களையும் ஒழிந்தவற்றையுந் தாங்கிச் சென்ற
பின்பு, அவள் அழகிய ஆகாசகாமினியை யோதினாளுன்க.

கலமெனவே படைக்கலங்களுமடங்கின. பணியென்றது - இப்பொழுது
சீவகன் கொண்டுநிற்கிற நிறமும் வடிவும் அவனைக்காணாமளவும் இவனுக்கு
நிற்கவென்று நிரூபித்ததனை. இங்ஙனநிரூபித்தது, நந்தட்டினவடிவுடனே
கொண்டுபோய் அரசன் கோயிலில் ஆடவர்குறுகா அருங்கடிவரைப்பினுள்
ளவைத்தார் சீவகனறிவதற்கு முன்னே தீங்குபிறக்குமென்றுகருதியும்,
புறம்பேவிட்டார் சீவகனென்னும்பெயர் வழங்காமல் அப்பொருடருவதோர்
பெயர் ஆண்டு வழங்குகின்றமையின் இவற்கு அறிந்துகோயிலுட்சேறலரி
தென்றுகருதியுமென்றுணர்க. அஃது, “அந்நாட்டவ்வுரப் பெயரல்லாப்
பெயர்சொன்னான்” (கனக. அக.) என்பதனுணர்க. இதனுனே சுதஞ்
சணனைநீங்கின பின்பு தன்னைமறைத்தற்கு வடிவும்பெயரும் வேராகவேநிக
ழ்த்துகின்றா னென்பதூஉம் பெற்றாம். வடிவுமறையாககால் இவைமறைத்த
தனாப்பயனின்றாம். இவ்விலம்பகங்களிற்சீவகனென்றபெயர் தேவர்கூற்று.
பொருளுரைக்குமிடத்தும் அப்பெயரேகூறிப் பொருளுரைக்கவேண்டுதலின்
வந்தது. அந்நிலத்தார் அப்பெயரறியாரென்றுணர்க. இனி இவ்வாறன்றி அரசர்
சர்குலத்திலும் வணிகர்க்குலத்திலும் பிறந்தவர்கட்குச் சிறிதுவடிவொப்பன்றி
ஒருவடிவேயென்றுமேற்கூறுதல் பொருந்தாது. அது தேவர்க்குக்கருத்தா
யின், ஈண்டன்றிப் பிராண்டும் இருவர்க்குமொருவடிவென்றேகூறுவர்; அது
கூறாமையானும் இதுவே தேவர்க்குக்கருத்தென்றுணர்க. (கடுசு)

1714. சாந்தினன்மெழுதித்தடமாமல
ராயந்ததாமங்கணற்றியகிற்புகை

யேந்தியிட்டினையாரொடுநீங்கினான்
காந்திவண்டுணுங்கற்பகக்கோதையே.

இ - ள். கோதை, அதனையோதி இவன்கிடக்கின்றவிடத்தைமெழுகி
நாற்றிப் புகைத்து ஆயத்தோடே போந்தாளென்க.

காந்தி - பசித்து.

(கருஅ)

1715. தூமமார்ந்ததுகிலணைப்பள்ளிமேற்
காமன்மம்பியிற்கானேகிடந்தபி
னேமமாபுரத்திட்டதோர்மாதெய்வ
நாமநல்லொளிநந்தனையென்பவே.

இ - ள். நந்தட்டன் சாமனைப்போலே அப்பள்ளிமேலேகிடந்தபின்பு
ஒருதெய்வம் அவனைக்கொண்டுபோய் மமமாபுரத்தே அரசன்கோயிலுக்குள்
ளே யிட்டிவைத்ததென்க.

நாமம் - அச்சம் ; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. அச்சங்கூர்தலாலும் நிரு
மித்தவடிவாயிற்று.

(கருக)

1716. மின்னும்பூணும்மிளர்கதிராரமும்
பொன்னும்பூத்ததொர்கற்பகப்பூமர
மன்னகானாயமர் துயிறேறினான்
மன்னும்வெஞ்சுடர்மாக்கலிவர்ந்ததே.

இ - ள். வீளங்கும் பூண்முதலியவற்றைப் பூத்ததோர் கற்பகமரத்தை
யொத்த காளை துயிலுணர்ந்தான் ; அவ்வளவிலே, ஞாயிறும் உதயகிரியிலே
வந்து பரந்ததென்க.

(கசு0)

வேறு.

1717. செய்யவாய்நெடியகண்ணான்செல்கெனப்பணிக்கப்பட்ட
வெய்யவாட்டடக்கைவீரனிருத்தலும்விசயனென்பான்
கையவாஞ்சிலையினுனைக்கண்டிவந்தருகுசேர்தான்
பையவாய்ப்பரந்தவல்குற்பாவையர்க்கமிர்தமன்னான்.

கையில்அவாவுதற்குக் காரணமானசிலையினுனைனவே காமனும்.

இ - ள். தத்தையாலே போவென்றுவிடப்பட்ட நந்தட்டனிருந்தவள
விலே, அமிர்தமன்னானாகிய விசயனென்பான், அவனைக்கண்டு மகிழ்ந்து
அருகேசேர்த்தானென்க.

(கசுக)

1718. தெய்வமேகமழுமேனித்திருவொளிகலந்தமாப்பி
னையநீயாராயென்றற்கவனுனாகொடாதுவிட்டான்
பையவேபெயர்ந்துபோகிப்பனிமலர்க்கோதைமார்பின்
மையலங்களிறுபோலுமைத்துனற்கிதனைச்சொன்னான்.

சீவகன்கொண்ட வடிவுகொண்டு நின்றதொருதெய்வமாதலின், தெய்வமேகமழுமேனியாய் அவற்குத்தோன்றிற்று. வடிவொன்றேயாகவும் தெய்வத்தன்மையைத் தன்னுணர்வுமிக்குதியா னுணர்தலின், இவற்குச் சிறிதுவேறுபாடுமுண்டென்றிந்து நீயாராயென்றான். யாரா, ஐ - அசை.

இ - ள். மேனியையும் மார்பினையுமுடைய ஐய! நீயாரென்று வினவினாற்கு அவன் மறுமொழி கொடாதேவிட்டான்; அதனாலே அவன் மீண்டுபோய்க் கோதைமார்பினையுடைய மைத்துனனுக்கு இச்செய்தியைக் கூறினானென்க.

வசந்தரி அவற்குக்கூற, அவன்கண்டசெய்தியை யிதனையென்றார். இவ்விடத்திருந்து உணர்கொடாதிருந்ததும், அவன்வெறாதபடிகாத்ததும் இவன்மேற்றங்கிய தெய்வமென்றுணர்க. (ககஉ)

1719. க. சந்தனக்களியும்பூவுந்தமனியக்குடத்துணீருங்

கெந்தநாறகிலுமுத்துங்கிளரொளிவிளக்குமேந்தியந்திலிவிற்பயிற்றுந்தானம்வழிபடவாங்குச்சென்றாண்மந்திரமடந்தையன்னாள் வசந்தரிவந்துசொன்னாள்.

1720. உ. ஆரகிற்சேக்கைநீங்கிவெறுநிலத்தடிகடாமே

நீரிதிருகிடந்ததென்கொலென்றியானினைந்துபோகிச் [சேர்துணைகழறச்சென்றேன்செல்வியோடாங்குக்கண்டேபோர்பலகடந்தவேலோய்மாயங்கொல்போற்றியென்றாள்.

1721. ஈ. கணைகடிகுணணிசொல்லக்காணியயானுஞ்சென்றேன்

மணியிலங்கொண்பொன்வைவார்கேழ்கமருங்குல்வைத்துவிணைகடிசீயமன்னாணிளமையும்வனப்புமேருந் [டான். துணையமைவடிவுஞ்சொல்லி நிற்பொறி யொற்றிக்கொண்

1722. ச. நீண்டதோனெடியசெங்கணீலமாய்ச்சரிந்தகுஞ்சி

பூண்டதோராரமேனிப்பொன்னுரைத்திட்டதொக்குங்காண்டுகாதிற்றாழ்ந்தகுண்டலங்குவளைப்பைந்தாராண்டகையழகன்யார்கொலறியலனவனையென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. அந்தில், அசை.

இ - ள். மந்திரமாகிய மடந்தையை யொப்பாளாகிய வசந்தரி விற்பயிற்றுந்தானத்தை வழிபடுதற்குச் சந்தனக்குழம்புமுதலியவற்றையேந்தி அவ்விடத்தேசென்றவள் வந்து எனக்கு ஒருவார்த்தைகூறினாள்; அவள்கூறினபடி; அழகடாம் சேக்கையைநீங்கி வெறுநிலத்தே நீர்மையோடேகிடந்தகாரணமென்னென்று நினைத்துப்போய்க் கனகமாலையைக் கோபித்தற்குச்சென்றேன்; சென்றநான் அவளுடனே அவ்விடத்தேகண்டேன், ஆதலின், வேலோய்! அவர்செய்தி மாயம்போலேயிருந்தது; அந்நிலைமை

யைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளென்று கூறினாள்; அவள் அங்ஙனங்கூறுதலின், யானும் அச்செய்தியைக் காண்டற்குச்சென்றேன்; சென்றயான்கண்ட ஒப் பில்லாத சீயமன்னான்றன்னுடைய இளமையையும், வகுப்பழகையும், தோற் றப்பொலிவையும், ஒப்பில்லாதவடிவையுங்கூறின், கின்னுத்தமலைக்கண த்தை யொற்றிக்கொண்டேயிருந்தான்; அங்ஙனமிருந்த தோனையும் கண் ணையும் குஞ்சியையும் கல்லிலே பொன்னுணாத்ததொக்கும் ஆரமேனியை யும் குண்டலத்தையுமுடைய அழகன் யார்? அவனை யானறிகின்றிலே னென்றானென்க.

வசந்தரி, அடிகள்வெறுகிலத்தே கிடந்தாரென்று கழறச்சென்றேனென் றமையானும், விசயன் நிற்பொறியொற்றிக்கொண்டானென்றமையானும், உவமைகூறுதலின்றி இருவரும் இருவர்க்குமொருவடிவென்றே கூறினாள். உவமையாவது சிறிதொத்து இரண்டிற்கும்வேறுபாடுணர்த்துவது; இஃது அஃதன்மையுணர்க. பொறியும் ஒன்றிலழுத்தினால் ஒப்பன்றி யதுவேயா யிருக்குமென்றுணர்க. இவ்வாற்றானும் நிருமித்தமையேகூறிற்றும் வசந் தரி மகடேவாதலிற் றெய்வத்தன்மையுணர்ந்திலள். (ககூ௩ - ௬)

1723. இனத்திடையேறுபோலுமெறுழ்வலியுரைத்தமாற்ற
மனத்திடைமகிழ்ந்துகேட்டுமைந்தனர்தட்டனேயாம்
புனத்திடைமயுனாற்பொருளுரைபெற்றுவந்தா
னெனத்தவிராதுசென்றாங்கெய்தினனென்பவன்றே.

‘யாம்’ என்றேபாடம்; மைந்தன்யாமென்பவெனக் கூட்டுக. பொரு ளுரை - மந்திரம்.

இ - ள். விசயன்கூறியகூற்றை யிவன்கேட்டு உட்கொண்டு தாங்கண்ட மைந்தனை நாமென்பார்கள்; அதற்குக்காரணம் தத்தைப்பொருளுரையாலே யான்கொண்ட இவ்வடிவைப்பெற்று நந்தட்டனேவந்தானென்று கருதி மனத்திடைமகிழ்ந்து தங்காதே அப்பொழுதே அவ்விடத்தேசென்றனாகிலு னென்க.

என்பவெனப் பன்மையாற்கூறிற்று, வசந்தரிகூற்றையுங்கருதி. அன் றே - அப்பொழுதே. (ககூ௪)

1724. கருமுகிற்பொடித்தவெய்யோன்கடலிடைநடப்பதேபோற்
றிருமுகஞ்சுடரநோக்கிச்சீவகன்சென்றுசேர்ந்தான்
றருமனையரிதிற்கண்டதனஞ்சயன்போலத்தம்பி
திருமலர்த்தடக்கைகூப்பிச்சேவடிதொழுதுவீழ்ந்தான்.

கடலிடைத்தோற்றின இளங்கதிர் கருமுகிலித்தே விடாதுநடப்பதே போலுமுகம். முகில் குழலிற்கும், வெய்யோன் முகத்திற்குமுவமை; “கடற், ரோற்றுஞ் செஞ்சுடர்போலச்சுடர்த்தே” (இலக். கஉ௦.) என்பர் பின்னும்.

இ - ள். சீவகன் தன்முகஞ்சுடரநோக்கிச் சென்றுசேர்ந்தான்; அப் பொழுது தருமனை அரிதாக்கக்கண்ட விசயனைப்போலே தம்பி தொழுது வீழ்ந்தானென்க. (க௭அ)

1725. தாமரைத்தடத்தைக்கூப்பித்தான்முதற்கிடந்ததம்பி
தாமரைத்தடத்தையொத்தான்மமையனும்பரிதியொத்தான்
மாமரைக்குணத்தினுனைமும்முறைதழுவிக்கொண்டு
தாமரைச்செங்குணுந்தன்னுறுபரிவுதீர்த்தான்.

இ - ள். அங்ஙனந்தொழுதுகிடந்ததம்பி தாமரைத்தடத்தையொத்தான்; தமையனும் அவன்முகமுதலியவற்றையலர்த்தலிற் பரிதியையொத்தான்; அவ்வழிபாட்டின் பின்பு தாமரையென்னுமெண்ணையுடைய குணத்தினுனை அன்பின்மிருதியால் முக்காற்றழுவிக்கொண்டு பின்பு சீவகனும் தனக்குற்றவருத்தமெல்லாந்தீர்த்தானென்க.

என்றது - யான்போந்தபின்பு இருமுதுகுரவருற்றதென்னென்று தனக்குற்றுக்கிடந்தபரிவும் இவன்வாய்க்கேட்டுத்தீர்த்தானென்க. (க௭க)

1726. என்னுறுகிலைமையோராதெரியுறுதளிரின் வாடிப்
பொன்னுறுமேனிகன்றிப்போயினீர்பொறியிலாதேன்
முன்னுறவிதனையோரேன்மூரிப்பேரொக்கலெல்லாம்
பின்னுறுபரிவுசெய்தேன்பேதையென்கவலலென்றான்.

எனக்குற்றகிலைமையை ஓராதென்றது - தேவன் கொண்டுபோந்தகிலைமையையறிந்தும், உண்மையென்னுணராதே யென்றவாறு; “கொண்டுபோமியக்கன்” (குண. ௨௮௧.) என்று இருமுகுறியகூற்றைக் கந்துகன்குறக்கேட்டும் இவ்வருந்துவரென்று இங்ஙனங்கூறினான். பொறியிலாதேனென்றது - இருமுதுகுரவரையும் வழிபட்டிருக்கும் நல்வினையிலாதேனென்றவாறு.

இ - ள். பொறியிலாதேன் கட்டியங்காரனாற் சிறைசெய்வித்துப் பிரிவிப்பதோர் தீவினைவந்து முன்னிற்றலாற் குணமாலையது ஒருயிரக்காகப் பல்லுயிர்க்குந் தீங்குவருகின்றவிதனை ஒரேனாய்ப் பேதையேனாகியயான் மதனன்மேல் ஏவாமையின், மேனிகன்றிப்போனீங்கனும் ஒக்கலும் எல்லாம் என்னுறுகிலைமையோராதே வாடிப் பின்பு முடியவனுபவிக்குந்துன்பத்தைச்செய்தேன்; இனி நீ வருந்தாதேகொள்ளென்றானென்க.

இதனையென்றது, களிற்றிடையுதவியதனை. முன்னும், “ஊழ்வினையென்றுவிட்டான்” (பது. ௨.) என்றார். இனி, முன்னுறவென்றதனை அச்சணந்தியாசாரியர்க்கு நேருகின்ற பொழுதென்னின், அதுபொருந்தாது; என்னை? தான்மேல்வருகின்றதறியாதுதலானும், ஆசிரியன்கூற்றாலே ஓர்யாண்டு அவனிருப்பவென்றுணர்ந்து, “இன்னுயிரவனையுண்ணுமெல்லையான்வந்ததில்லை” (குண. ௩௦௪) என்று தான்கூறினமையானுமென்பது. (௧௭௦)

1727. ஆக்கமுங்கேடுமுற்றீரடிகளே யல்லீர்மேலைப்
பூக்குலாமலங்கன்மலைப்புட்கொடியாற்குமுண்டே
வீக்குவார்முலையினுர்போல்வெய்துயிர்த்துருகிரைய
நோக்கினீரென்னை யென்றானுதியழற்குட்டமொப்பான்.

இ - ள். நந்தட்டன், ஆக்கமுங்கேடுமுற்றீர் நீரேயல்லீர்; முன்னுள்ள இராமனுக்குமுண்டு; அவன் இங்ஙனஞ்செய்யாதே கேட்டிற்குத் தம்பியையு முதலியாகக்கொண்டான்; நீர் உடன்பிறந்தமகளிராப்போலே உதவாதே யிருந்து வருந்தும்படி என்னைப் பார்த்தீரென்றனென்க.

நோக்கினீரென்றது, தேர்பண்ணிவந்துகண்டவனை மதனன்மேலே செ ல்லென்னாதே நில்லென்று நோக்கியதனை. (களக)

1728. குரவரைப்பேணலின்றிக்குறிப்பிகந்தாயபாவந்
தரவந்தபயத்தினுலித்தாமரைப்பாதநீங்கிப்
பருவருந்துன்பமுற்றேன்பாவியேனென்றுசென்னி
திருவடிமிசையின்வைத்துச்சிலம்பநொந்தழுதிட்டானே.

இ - ள். அவன், முற்பிறப்பிற் குரவரைப்பேணலின்றி அவர்கருத்தைக் கடத்தலானுண்டாய பாவந்தருதலான் வந்தபயனாலே, பாவியேன் இப்பா தத்தைநீங்கி மிக்கவருத்தமுற்றேனென்று சென்னிமிசையிலே அடியைவை த்து நொந்து அழுதானென்க. (களஉ)

1729. பரிந்தழுகின்றதம்பிபங்கயமனையசெங்கண்
பொருந்துபுதுடைத்துவேண்டாபுலம்புதல்காணையென்று
மருந்தனாளுறையுங்கோயின்மதித்துடன் கொண்டுபுக்கா
னருந்ததிக்கற்பினுளையடிபணிந்தவனுங்கண்டான்.

இ - ள். காளை! வருந்துதல்வேண்டாவென்றுகூறித் தம்பிகண்ணைத் துடைத்து அமுதானிருக்குங்கோயிலிலே வலிதிற் கொண்டுபுக்கான்; அவ னும் அவனை வணங்கிக் கண்டானென்க. (களங)

1730. கொழுநனைக்குறிப்பினாலேகுமரன்யாரென்றுநோக்கக்
கழுமியகற்பினாய்நின்மைத்துனனையென்ன
வெழுமையும்பெறுகவின்னவிளங்கினைச்சுற்றமென்றாள்
கொழுமலர்த்தடங்கட்செவ்வாய்க்குவிழுலைக்கொம்பனாளே.

இ - ள். கொம்பனாள், தன்கணவனைக் குறிப்பினாலே இவன்யாரென்று கேட்ப, கற்பினாய்! ஐயன் நின்மைத்துனனென்றாக, அவளும் இத் தன்மைத்தான இளங்கிளையாயசுற்றம் எழுபிறப்பும் பெறுவேனென்றா ளென்க. (களச)

1731 குடவரையனையமார்பிற்குங் குடமெழுதிக்கோல
வடவரைவைரச்சாதிவாலொளிகலந்தபைம்பூன்

டடவரைமார்பின் மின்னத்தம்பியோட மீர்தமுண்டான்
படவரவல்குலாளும்பான்மையால்விருந்துசெய்தான்.

இ - ன். குங்குமமெழுதலாலே அத்தகிரியையொத்த நந்தட்டன்மார்
பிலேயணிந்த சாதிவரைத்தின் ஒளிகலந்தபூண் சீவகனது வரைபோலுமார்
பிலேயின்னும்படி எதிரேயிருந்து கூடவுண்டான்; அல்குலாளும் விருந்திடு
கூற்றாலே விருந்துசெய்தானென்க. (க௭௫)

1732. விருந்தவன்செய்தபின்பைத்தம்பியுந்தானும்வேறு
விருந்துழியென்னைக்காணாதுற்றதையெவன்கொலென்று [க்
பொருந்தினர்செய்ததெல்லாம்புராவிடுத்துரைமோவென்ன
கருங்கழற்செங்கட்பைந்தார்க்காளையீதுரைக்கின்றானே.

இ - ன். அவன் விருந்துசெய்தபின்பு தம்பியுந்தானும் தனித்திருந்த
விடத்து, என்னைக் காணமையினுற் குரவர்முதலாயினார் உற்ற வருத்தமென்
னென்று அதனை முதற்கேட்டுப் பின்பு தோழன்மார்செய்த கூறுபாடெல்
லாம் வேறுபடுத்திச் சொல்லாயென்று சீவகன்கூற, நந்தட்டனும் இதனைக்
கூறாநின்றானென்க.

உரைக்கின்றவன், இடுவித்திட்டாளென்றுரைத்தானென, “சொல்லிய”
(க௭௬. க௭௭.) என்னுங்கவியோடுமுடிக்க. புரை - கூறுபாடு. கருங்கழல் -
கொடியகழல். சீவகன், தான் முன்பு அவர்செய்துகண்டுபோந்தபின்பு
அவர்செய்தபடிக்கேட்கின்றான், குணமாலையாரிலம்பகத்தில் நந்தட்டனுடன்
தோழன்மார்கூடுதற்குமுன்பு அவர் தம்மிற்கூறியவாறு இவனறியாதுதலின்,
தானும் அவருங்கூடபின்பு பிறந்தசெய்தி இவன்கூறுகின்றான். இதனால்,
அதற்குது வேறுபாடாயிற்று. (க௭௭)

1733. புண்ணுமிழ்குருதிபோர்த்தபொருகளம்போன்றுதோன்றி
யண்ணலங்கதிரும்பத்தமடைந்துசெவ்வான்கொளந்தித் [கே
துண்ணெனக்களத்தினீங்கித்தொன்னகர்ப்புறத்துத்தொக்
யெண்ணுமின்செய்வதென்றன்பதமுகனெரியும்வேலான்.

இ - ன். கதிரும் அத்தகிரியையடைதலாலே குருதிபோர்த்த களம்
போலேதோன்றிச் செக்கர்வான்கொண்ட அத்தியிலே, எல்லாரும் மழையின்
மிகுதியார் சென்றவளவிலே, பின்பு நினைக்காணாமையின், அவ்விடத்து
நின்றுநீங்கி நகரிடத்தேருவீர்து யாம் மேற்செய்யுங்காரியத்தை எண்ணுமி
னென்றான், வேலானுகியபதமுகனென்க. (க௭௮)

1734. மின்னெனமிளிரும்பைம்பூட்புத்திசேன்வெகுண்டுவெய்ய
கன்னவினோளினோன்காண்கலேமாயினின்னே
மன்னனைவாளினோனவானகங்காட்டிமுதூர்
தன்னையஞ்சவட்டிப்போகிச்சாமியைச்சார்துமென்றான்.

இ - ன். அப்பொழுது, புத்திசேனன்வெருண்டு, தோளிணைக்கானே மாயின் இப்பொழுதே, கட்டியங்காரனைக்கொன்று ஊராயுமிழ்த்துப் போய்ச் சீவகனைச் சேர்வேமென்றானென்க. (க௭அ)

1755. சிலையொநிதிரண்டதிண்டோட்டேவமாதத்தனென்பான்
மலையுடையுருமிற்சீறிமாற்றலனுயினாயுண்ட
லிலையுடைக்கண்ணியீர்க்கிஃதெளிதுநங்குரிசிலுண்மை
யுலவினோடினமையாராய்ந்தொறுப்பதே துணிமினென்றான்.

தேவமாதத்தன், உலோகமாபாலன்போற் கொள்க.

இ - ன். உலக்கல்லாலேதிரண்ட தோளையுடைய தேவதத்தன், மலையை யுடைக்கின்ற உருமப்போலேசிறிப் பகைவனுயினாயுண்டலாகிய இத்தொழில் உமக்கெளிதாதலின், நங்குரிசிலுண்மையும் இன்மையும் வருத்தத்தோடேநின்று ஆராய்ந்து பின்பகையைக்கோறலைத் துணிமினென்றானென்க.

அவன்சிறையாயிருக்கின், இஃது ஆகாதென்றான். (க௭க)

1756. பவ்வத்துப்பிறந்தவெய்யபரிதிபோற்றிறலினற்குத
தெவ்வரைக்கிழங்கினோடுநின்றுநீசொன்னவாறே
யெவ்வத்தைத்தணித்துமென்றான்சீதத்தனென்னலோடு
மவ்வலமணந்ததண்டார்ப்பதுமுகனிதனைச்சொன்னான்.

பரிதி இருளையகற்றுமாறுபோலே தன்னைச்சூழ்ந்த பகையைநீக்குந் குரியனாதலின், அவற்குத்திங்குவாராதென்றான். திறலினற்கு, கு - பகைப் பொருட்கண்வந்த நான்காமருபு. மக்கள்தூற்றுவரையும் சேரக்கோற்றகுக் கிழங்கினோடுமென்றான்.

இ - ன். சீதத்தன், புத்திசேனன்கூறியவாறே திறலினற்குப் பகைவரைக்கொன்று எவ்வத்தைத்தீர்ப்பேமென்றான்; என்றவளவிலே பதுமுகன் இதனைக் கூறினானென்க.

அம், அசை. (க௭௦)

1757. நம்பிரந்தட்டன்கேட்கநங்கட்குக்குரவருள்ளார்
தம்பரிவகற்றையோம்பிநீர்க்கடன்மரபுதாங்கிக்
கம்பஞ்செய்பரிவுநீங்கிக்கற்பிப்பார்க்குவர்த்துச்சொல்லா
ரிம்பரிவ்வுலகமொப்பாய்க்கென்னையானுரைப்பதென்றான்.

இ - ன். தம்மைக்கற்பித்தற்குரியார்க்குத் தாம் உவர்த்துச்சொல்லார்; ஆதலான், இவ்விடத்து இவ்வுலகொழுக்கந்தன்னையொக்குநினக்கு இனியான் கூறுவதெவன்? ஆயினும் கூறுகின்றேன்; நந்தட்டன்! இதனைக் கேட்பாயாக; இந்நடுக்கஞ்செய்கின்ற வருத்தத்தினின்றும் நீநீங்கி நமக்குக் குரவராயுள்ளார் வருத்தத்தையுநீக்கி அவரிருக்குமளவும் அவரைப்பேணி அவரிற்நதால் நீர்க்கடனாகிய முறைமையைச்செய்வாயாகவென்று கூறினானென்க.

நீர்க்கடன் - உதகக்கிரியை. எவன், என்னெனநின்றது; ஐ - அசை. (1)

1738. ஓம்படைசாற்றற்பாலதுள்ளவர்க்காகுமன்றே
யாம்புடையென்கணில்லையங்கையென்கண்களாகத்
தேம்படுதாரினீர்க்குஞ்செல்வற்குஞ்செய்வசெய்தேன்
காம்படுகாட்டுத்தீயிற்கனன்றுடனெழுதவென்றேன்.

இ - ள். உயிருடனேயிருப்பார்க்கன்றே இவரைப் பாதுகாத்துக் கொள்
ளென்றுகூறுவது; உயிர்வாழும்பக்கம் என்னிடத்திலை; ஆதலின், இது
கூறவேண்டா; என்கண்கள் கையாக அவற்றினீராலே நாமுக்கும் செல்வ
னுக்குஞ்செய்யும் நீர்க்கடன் மரபெல்லாம் செய்துவிட்டேன்; இனிக் காட்
டுத்திப்போலே சேரவெழுதவென்றேனென்றானென்க.

அழுதது - இழுவென்னுமெய்ப்பாடு. ‘தாரினீர்க்கு’ எனவே சுற்றமெ
ல்லாமடங்கும். (கஅஉ)

1739. கோட்டிளங்குழவித்திங்கனிரண்டன்னவெயிற்றுக்கோளே
வேட்டதோர்சிங்கஞ்சூழ்ந்தவேங்கையினினத்தின்வெய்ய
வாட்படையெழுந்துவாழ்க்கிவகனென்னுமாங்கட்
பாட்டினையொருவனெங்கள்பரிவறப்பாடினானே.

கோடு - வளைவு.

இ - ள். முன்பு சிங்கத்தைச்சூழ்ந்த புலித்திரள்போலே வெய்யவாகிய
நமது வாட்படை அச்சிங்கத்தின் வதந்தீர்த்தற்கு யான் அங்ஙனங்கூறக்
கேட்டு எழுந்திருந்து சீவகன் வாழ்கவென்றவனவிலே, எங்கள் வருத்தந்தீர்
ஒருத்தன் பாட்டினைப்பாடினானென்க.

நீயும் யாங்களும் சிங்கமும் புலியும்போலிருப்போமென்றான். (கஅங்)

1740. வருவாநங்கேள்வரின்னேவாணுதற்பசலைதீர
வுருகிறைந்துடன்றுமுன்கைவளையுமெலியவேண்டா
வருவிமும்மதத்தயானையதிர்ந்துழிக்காரென்றெண்ணித்
தெரிவிலபேதைமுல்லைபூத்தனதெளியிதென்றான்.

இ - ள். யானை மதத்தவாய் அதிர்ந்துழி அவற்றைக்காரென்றெண்ணி
ஆராயாதே முல்லை பூத்தன; இதனைப் பருவமன்றென்று தெளிநீ; இன்னே
மெலியவேண்டா; யான் அவரிடத்தேசென்றார் குறித்தபருவத்தே நீட்டித்தா
ராயின் மெலியவுமமையும்; யான்சென்றபொழுதே நின்பசலைதீரக் கேள்வர்
வருவாரென்றுபாடினானென்க.

இது, பருவமன்றென்று தலைவியையாற்றுவித்துத் தூதுசெல்கின்ற பா
ணன்கூற்று; “நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வரைநிலையுரைத்தல், கூத்தார்க்கும்
பாணர்க்கும் யாத்தவை யுரிய” (தொல். பொரு. கற். உஅ.) என்னும் கற்
பியற்குத்திரத்தானும், “அரக்கத்தன்ன * * * தேரே” என்னும்கப்பாட்
டில், “யாங்கா குவங்கொல் பாண வென்ற, மனையோள் சொல்லெதிர்
சொல்லல் செல்லேன், செவ்வழி நல்லியா ழிசையினென் பையெனக், கட

வுள் வாழ்த்திப் பையுண் மெய்ந்நிறுத், தவர்திறஞ் செல்வேன் கண்டனென் யானே” (அகநா. ௧௪.) என்பதனானுங்கொள்க. எனவே சீவகன் இப் பொழுதுவாரானென்பதூஉம், யாம்சென்று பின்புகொண்டிருவேமென்பதூஉம், இதற்குக்கருத்தென்று தேறிப் போர்த்தொழில்தவிர்தல் பயனும். இனி, என்றானென்று பாடமோதித் தோழி ஆற்றுவித்தானென்றல் ஈண்டைக்குப் பொருந்தாது. இன்னேவருவரெனக்கூட்டி இப்பொழுதே வருவரென்றால், இவனும் இப்பொழுதே வருவனென்பதாகருத்தாமாதலிற் பொருந்தாது. (௧௮௪)

1741. பாட்டினைக்கேட்டலோடும்பழம்பகைநட்புமாமே
யோட்டியுங்கோறுமன்றேநம்பிதானுண்மைபெற்றோ
னாட்டிடம்பரந்துபோகிராடுதுநாங்களென்ன
விட்டமும்வேறுமாகியிலைப்புனைகளைத்திட்டேமே.

ஆமே, ஏகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். பாட்டினைக் கேட்டவளவிலே, அதன் பொருளைக்கருதிச் சீவகன் பிழைத்தபடியையறிந்தாற் பின்பு சிலநாள்கழித்தும் அவனைக் கொல்வேமன்றோ! அஃதென்னெனின், * “பழம்பகை நட்பாத லில்” என்னும் பழையமொழியுமுளதன்றே; இனியாம் பரந்துபோய் நாட்டிடமெல்லாம் நாடுதுமென்றுகருதித் தனித்தும் திரண்டும் எவ்விடமுந்தேடினோமென்றானென்க.

நாடு - நானிலத்திற்கும்பொதுப்பெயர். இலைப்புனைகளைத்தல், ஒருபழமொழி. (௧௮௫)

1742. க. மணிபொதினுகிலிற்றோன்றுமஞ்சுருழ்வரைகனாடி
யணிநகர்யான்சென்மெய்திமலைதன்மனையச்சேர்ந்தேன்
றுணைமலர்க்கார்தனாழ்த்துச்சொரிவபோற்றோன்றிமுன்
யணிவனோலத்தோடேகவங்ஙனமிருந்துரைவாள். [கை

1743. உ. என்னைக்கண்டடிசிலாக்கவையர்க்கென்றவலநீங்கப்
பொன்னைக்கண்டனையசாயலவர்புரிந்தடிசிலேந்தத்
துன்னினோயுற்றமஞ்ஞைத்தோற்றம்போலிருந்தநங்கை
பின்னைநாட்குவனாரீர்வீழ்பெற்றியகண்ணளாகி.

1744. ஈ. அடிகளையின்றிரேயுண்ணவும்வல்லீரானீர்
கடியிரீரையனீரேயெனக்ககிந்துருகிக்காய்பொற்
கொடிதுகளார்தவண்ணங்குழைந்துமாளிவத்துவிழ்ந்த
பெடைமயிற்சாயலாடன்பேதுகண்டாங்குமிண்டேன்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். யான்சென்று வரைகளைநாடி நகரையெய்திக் குணமலை மனையைச் சேர்ந்தேன்; அப்பொழுது காந்தட்பூப் பழகி உதிர்வனபோலே தோன்றி வளை நலத்தோடே எகவிருந்து அங்ஙனநகின்றவள் என்னைக் கண்டு எனது அவலநீங்கும்படி ஐயர்க்கு அழகிலாக்குகவென, அவருமாக்கி அழகிலை வந்தினராக, நோயுற்றமயில்போலிருந்த நங்கையனுகிச் செவ்வியழிந்தகுவளை நீர்வீழுந்தன்மையையுடைய கண்ணளாய், ஐயரே! அழகனையின்றி நீரேயுண்ணவும் வல்லீராயினீர்; நீர்கொடியீரென்று கசிந்துருகிப் பொற்கொடி துகளார்த்தாற்போலே நிலத்தேவிழுந்த சாயலாடன் வருத்தங்கண்டு அவ்விடத்தினின்றும் மீண்டேனென்றனென்க.

ஆக்குக, விகாரம். என்று, என்ன. பொன் - திரு. பின்னை, ஐ - அசை; பின்னாள் - மற்றைநாள். பெடைமயிலென்றார்; பொலிவழிதலின். (கஅக - அ.)

1745. செல்வனையின்றிநாடிச்சேவடிதொழுதலொன்றோ
வல்லதிவ்வுடம்புநீங்கவேற்றலகடைதலொன்றோ
யெல்லையிவ்விரண்டினொன்றையிப்பகன்முடிப்பலென்றோ
மல்லிகைக்கோதையைப்பான்மலைமகன்மனையைச்சேர்ந்தேன்.

இ - ள். அங்ஙனமீண்டு, செல்வனைக்கண்டு வணங்குதல் ஒருகாரியம்; அது கூடாதாயின், இறத்தலொருகாரியம்; இவ்விரண்டினொன்றை இன்றைப்பகற்பொழுதினெல்லையின் முடிப்பேனென்றுகருதித் தத்தைதமனையைச் சேர்ந்தேனென்க. (கஅக)

1746. மணியொலிவினைபண்ணிமாண்டுகோறடவமாத நெடுநல்-
ரணிமுலைத்தடத்தினொற்றிவெப்பராற்றட்பமாற்றிப்
பினைமலர்க்கோதைகீதம்பாடயான்பெரிதும்பேதூற்
றினைமலர்க்கண்ணிக்கொவ்வாவிளிவருகிளவியொன்னேன்.

இ - ள். கோதையையுடைய அம்மாதர், அழகிய ஓசையையுடைய யாழைப்பண்ணி அதனரம்பைத்தடவுதற்கு முலைத்தடத்தேசேர்த்தி அதன் வெப்பத்தாலே அதன்குளர்ச்சியைமாற்றிப் பாட, யான் பித்தேறி அவளுக்குப் பொருந்தாத கிளவியைக்கூறினெனென்றனென்க.

இளிவருகிளவி, “பொறிகுலாய்” (கனக. கடு.) என்னுங்கவி. (கக௦)

1747. சொல்லியவெண்ணோர்க்கித்துளங்கனும்படிகன்பாதம்
புல்லயான்புணர்ப்பலென்றுபொழுதுபோய்ப்பட்டபின்றை
யெல்லிருள்விஞ்சையோதியிவ்வழியிவித்திட்டாள்
சொல்லுமினடிகணீரும்பொந்தவாறெனக்குமென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிய என்னோர்க்கி வருந்தாதேகொள்; நும் மடிகள் பாதத்தை நீசேரும்படி யான்கூட்டுவேனென்கூறி ஞாயிறுபட்ட

பின்பு விஞ்சையையோதி விடியற்காலத்திருளிலே இவ்விடத்தே இடுவித்தா னென்று உரைத்தான்; அங்ஙனமுரைத்தபின்பு, அடிகளே! நீரும் போந்த வாறு எனக்குக் கூறுமினென்றானென்க.

காணாயீதுரைக்கின்றவன் (கனக. ௧௭௪.), இடுவித்திட்டானென்றுரைத் தானெனக்கூட்டுக. (௧௯௧)

1748. தாதையாருவப்பச்செய்வான் றுழகச்சிம்பிணிப்புண்டைய போதராகின்றபோழ்திற்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்சீறிக் காதனஞ்சற்றமெல்லாங்கையிலங்கெஃகமேந்திச் சாதலேபுரிந்துதோன்றுந்தன்மையந்நகரிற் கண்டேன்.

இ - ள். ஐயனே! தாதையார் மனமகிழ அவரேவல்செய்தற்காக விடா மற்றங்குவதோர் கச்சிட்டுப்பிணித்தாற்போல அவர்சொல்லாப்பிணிப்புண்டு போதுகின்ற காலத்தே, நம் சுற்றமெல்லாம் எஃகமேந்திப் புலிக்குழாம்போ லேசீறிச் சாதற்கொருப்பட்டுத்தோன்றுமியல்பை அநகரிற்கண்டேனென்க. கச்சின், இன் - உவமப்பொரு. (௧௯௨)

1749. கண்டபிணின்னைக்காண்பேன்கருவவாயுலம்பிப்பல்கால் விண்டிவுமுடையவாலின்வெடித்துராய்வெருண்டினோக்கா வெண்டிசையோருமெளக்கக்குஞ்சரமிரியப்பாயு மொண்டிறற்சிங்கமன்னகதழொளியுடற்சிகண்டேன்.

கருவவாயிற்சிகரமுமஞ்சியுடையம்படி வாலினாலே பல்காலும்வீசி வெ ருண்டு பரந்துநோக்கி என்டிசையோருமச்சங்கடும்படி குஞ்சரத்தைக் கெ டப்பாயும் சிங்கமென்க; “பழிவந்து மூடுமென் றென்குதாம்” (திருச்சிற். கூ௨.) என்றற்போல; அஃகவும்பாடம். கதழொளி - மிக்கவொளி.

இ - ள். அவரைக்கண்டபின்பு நினைக்காண்கின்றயான் சிங்கமன்ன நின்னுடற்சியைக் கண்டேனென்றானென்க.

முன்பு அவன் சிங்கத்தையின்றி யெழுந்தேமென்றதற்கு நீ அப்புலித் திரளஞ்சுச் சிங்கமென்றானென்க. விண்டு, விகாரம். (௧௯௩)

1750. சினந்தலைப்பெருக்கத்திக்கோளுறுப்பினைச்சுருக்கத்திப்போ லனன்றுநில்லாதகண்ணாணிறுத்தினசெவியிற்றுகி முனம்புகவடக்கிப்பின்போந்திருந்துபாய்வானமைந்த [ன். னினந்தலைப்புலியோடொக்குந்தோழர்நின்னிடத்திற்கண்டே

இ - ள். அதன்பின் சினத்தை இடத்தேபெருக்கத் திக்கோட்பாட்டை யுடைய உறுப்புக்களைச்சுருக்கி அழன்று சுழல்கின்றகண்ணோடே நேரநிறுத் தின செவியிற்றாய் உடம்பினைக்குறைத்துப் பின்போந்திருந்து முன்னேசெல் லப்பாய்தற்கிருந்த திரட்சியை யிடத்தேயுடைய புலியோடொக்குந்தோழரை நின்னிடத்தே கண்டேனென்றானென்க. (௧௯௪)

1751. கூடநீர்கின்றபெற்றிகண்டிப்பானோக்குவேற்கோர்
கேடகம்வாளொடேந்திக்கெடுகவிந்நகரமென்ன
மாடத்தினுச்சிநின்றமலைமகடன்மைகண்டே
யாடவர்க்குமுலையொப்பாயஞ்சினேனதன்கணென்றான்.

இ - ள். நீர் அங்ஙனம்சேரநின்றதன்மைகண்டு தாதையார்கருத்தன்மையின், நும்மையேவாதே இப்பக்கத்தைப்பார்ப்பேன்பொருட்டுக் கெடுக இந்நகரென்று வந்திநின்ற தத்தைதன்மைகண்டு, புலியொப்பாய்! அந்நிலையிலே அஞ்சினேனென்றானென்க.

“தாதை” (கனக. ககஉ.) முதல், இதனளவும் ஒருதொடர். (ககடு)

1752. பெண்ணிடர்விடுப்பவாழ்விற்சாதலேபெரிதூநன்றென்
றெண்ணினேனமர்கள்வீயுமியல்பினொருங்கப்பட்டுக்
கண்ணிநானியக்கன்றன்னைச்சிந்தித்தேன்கடவுள்வாழ்த்திள்.
யண்ணல்வந்தமுங்கத்தோன்றியாங்கென்னைக்கொண்டுபோந்தா

இ - ள். தன்மனையான் தன்னிடனாகீக்க உயிர்வாழ்தலின், இறத்தல் மிகநன்றென்றெண்ணினேன்; எண்ணி நமக்கு ஒருசெயலின்றாக்கி நம்சுற்றமும் வீயும்வகையோடே முன்செய்த தீவினை நெருங்கப்படுதலாலே, இந்நிலைக்கு இறைவனல்லது வேறொருவரின்மென்றுகருதி, இயக்கனுக்கு யான் கூறியநிலையைக்கைவிட்டு இறைவனைவாழ்த்திப் பின்பு இயக்கன்றனையே நினைத்தேன்; அவன் வந்துதோன்றி அவ்விடத்தினின்றும் என்னைக்கொண்டு போந்தானென்றானென்க.

“வாரணத்தொழுவின்முற்றி, மீளிமைசெய்யின்” (குண. க௦அ.) என்ற நிலையைவிட்டு வாழ்த்துதல் - ஓம்ணமோஅரஹந்தாணமென்றல். அழுங்க - குழந்தவர்வருந்த. (ககசு)

1753. மந்திரமூன்றுந்தந்துவானவன்விடுப்பச்செல்வேற்
கந்திரதிருவிற்சூழ்ந்தவினமழைக்குழாத்தின்வேழங்
கொந்தழந்தாட்டுத்தீயால்வளைப்புண்டகுழாத்தைநோக்கிச்
சிந்தித்துக்கவன்றுநிற்பத்திருமழைபொழிந்ததன்றே.

மந்திரமும் பிறவுமுண்மையின், உம்மை, “இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு, வினைப்படு தொருதியி னும்மை வேண்டும்” (தோல். சொல். கிளவி. நடந.) என்னுமும்மையன்றி, மூன்றுமந்திரமும், வழிமுதலியனவுமென எச்சவும்மை. செல்வேற்குக் கவன்றென்க. எண்ணிநந்த இனக்களிற்றின்துயரை நீக்குதற்குரியயான் நீக்காதொழியின், மூவகைப்பாவத்திலும் உடன்பாடாகிய பாவமெய்தி நெருந் சுற்றமும் யானுமுற்றதன்பம்போல் இதுவும்பின்புவருமென்று எனக்குக்கவன்றென்றான். முன்பு, “வேழப்பேரினர், தங்கியகாடு” (பது. கச.) என்றார். சிந்தித்து நிற்ப -

தெய்வத்தைப்பார்த்து நிற்ப. அன்றே - அப்பொழுதே. இந்திரவிலும், மேகமும் தீச்சூழ்ந்தயானைக்குவமம்.

இ - ள். தேவன்விடுப்பக் குழாத்தைநோக்கிச் செல்வேற்குக்கவன்று சிந்தித்து நிற்ப, மழை அன்றே பெய்ததென்க.

சீவகன் மற்றும் வழியினிகழ்ந்தனவெல்லாங்கூறாது இதனையேகூறிய தென்னையெனின், “யாண்டுநெரெல்லை” (நாம. ௩௪௪.) என்றமொழி நந்தட்டனறியாநாதலின், இன்னும் இராசமாபுரத்துச்சென்றாலும் இத்துன்பமுளதாமோவென்றுகருதினும் அதுகருதாதபடி மற்றைநாளே அத்தீவினையுள்ளதுநீங்கவேண்டும் பேரறஞ்செய்தேனென்றானென்க. இனிச் செல்வேற்கு மழைபொழிந்ததெனக்கூட்டி, தேவன் “பாம்புமல்லவுங், ... கெடுக்கும்” (பது. ௧௩) என்ற மந்திரத்தைக்கூறலின், அவன்கூறியமந்திரமே இம்மழையைப் பெய்வித்ததென்றாமாம். இதற்கு நெருநற் சுற்றமுற்றதுயரை இவையுமுற்றனவென்று கவன்றென்க. இம்மந்திரங்களின்பெருமையால் இனி நமக்கு எவ்விடத்தும் ஒரேதமின்றென்பதறிவித்தல் பயனாக இதகூற்றிரும். (கக௭)

1754. க. வெல்களிற்றச்சநீக்கிவினாவொடுவனத்தினேகிப்

பல்லவதேயநண்ணித்தனபதியென்னுமன்ன

னல்வனப்புடையதேவிதிலோத்தமைபெற்றநம்பி

செல்வன்மற்றுலோகபாலன் திருமகள் பதுமையென்பாள்.

1755. உ. அரிசுரற்கோழிநாமத்தரவவட்கடித்ததாகத்

திருவிழையவளைத்தீர்த்தேன் தீர்விலாநண்புவேண்டிப்

பொருகளியானைமன்னன்புணையிழையவளைத்தந்தா

னிருமதிகழிந்தபின்றையிடையிராப்பொழுதின்போந்தேன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம் அக்களிற்றினச்சத்தைநீக்கி ஏகிப் பல்லவதேசநண்ணி அதற்குரியசெல்வனாகிய தனபதியென்னுமன்னனுடைய தேவிதிலோத்தமை பெற்றபிள்ளை உலோகபாலன்; மகள் பதுமை; அவளைக் குக்டுசர்ப்பம் கடித்ததாக, அவளுக்கு அதனைத்தீர்த்தேன்; அதனாலே என்னோடுறவுவேண்டி அவ்வரசன் அவளைத்தந்தான்; தந்து இரண்டுதிங்கள் சென்றபின்பு போந்தேனென்றானென்க.

களிற்றினச்சம் நீக்கவே தன்குற்றத்திற்கு மச்சமின்றாம். (கக௮ - கூ)

1756. வாகிப்புண்ணடையினாவஞ்சித்துத்தக்கநாட்டை

மேனியான் காணலுற்றுச்சார்தலுமிப்பருள்ளான்

றாவிப்பொன்மாடமுதூர்ச்சுபத்திரனென்னைக்கண்டே

யாவிக்கணறிவுபோலவளவளாயன்புபட்டான்.

வணிகர் இப்பர், கவிப்பர், பெருங்கூடியரென்று மூன்றுபாலார். தூவிப்பொன் - கிளிச்சிறை; தூவியுமாம்.

இ - ள். யான் அங்ஙனம் அவனை ஒளித்துப்போந்து தக்கநாட்டை மேவி மூதூகாக்காணலுற்றுச் சார்ந்தவளவிலே, இப்பருள்ளானாகிய சுபத் திரன்கண்டு ஆவியிடத்து அறிவுகலந்தாற்போலக் கலந்து அன்புற்றானென்க.

1757. பண்ணமைதேரினேறியவனொடியானிருந்துபோகி
விண்ணுயர்செம்பொன்மாடத்திழிந்தவண்விளங்கப்புக்கேன்
வெண்ணிலாமுத்தஞ்சூழ்ந்தவெம்முலைத்தடங்களுளை
மண்ணெலாஞ்செல்லநின்மகிழ்ச்சியின்மகிழ்ந்துதந்தான்.

அவண்விளங்க - அவள்நாணுதலின், மனைவிளங்கிற்று. உலகம் தன்னிடத்திலே செல்லநின்ற மகிழ்ச்சியாவது அரசவுரிமை. இன் - பொரு.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம் அன்புற்றுக் கொண்டிபோதுதலின், யான் அவனுடனே தேரிலேயேறியிருந்து போய் இழித்து மாடத்தே புக்கேன்; புக்கபின் தன்மகளை மகிழ்ந்துத்தானென்க. (உருக)

1758. அவ்வழியிரண்டுதிங்கன்கழிந்தபிளவளினீங்கி
யிவ்வழிநாடுகாண்பான்வருதலுமிறைவன்கண்டே
செவ்வழிபாடராக்கிச்சிலைத்தொழிற்சிறுவர்கற்ப
மைவழிநெடுங்களுளைத்தந்தனன்மதலையென்றான்.

இ - ள். மதலாய்! அவ்விடத்தே இரண்டுதிங்கன் போனவளவிலே, அவளில்லினின்று நீங்கி இவ்விடத்து இந்நாடுகாண்டந்ருவந்தேன்; வந்தவளவிலே, இறைவன்சிறுவர் செவ்வியவழிபாடராக்கி வற்றொழிலைக் கற்ப, அதனை அவன்கண்டு கருமைமிக்க கண்ணுளைத் தந்தானென்றானென்க.

ஏனைப்படைக்கலங்களின்ரொழிலும், யானைமுதலிய வேற்றுத்தொழிலும் கற்றாரேனும் அவைகூறாது வற்றொழிலேகூறினார்; அதன்சிறப்புநோக்கி.

“பெண்ணிடர்” (கனக. ககக.) என்னுங்கவிமுதல் இவ்வளவும் ஒரு தொடராக்கி, என்றானெனமுடிக்க. (உருக)

1759. தானுழந்துற்றவெல்லாந்தம்பியையுணரக்கூறித்
தேனுழந்தரற்றுந்தாரான்குரவரைச்சிந்தித்தாற்கு
வானிழிந்தாங்குக்கண்ணீர்மார்பகநனைப்பக்கையா
லானுமிழ்ந்திலங்கும்வேலாநெற்றிமற்றிதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். சீவகன் தானுற்றவெல்லாவற்றையும் தம்பியை அறியக்கூறி, குரவரைக்காணப்பெற்றிலமேயென்று நினைத்தவன்பொருட்டு நந்தட்டனமுதானாக, சீவகன் அதனைத்துடைத்து இதனைச் சொன்னானென்க.

இனி, கூறி - கூற; சீவகன்கூற இதனைக் குரவருங் கேட்கப்பெற்றிலமேயென்று சிந்தித்த நந்தட்டனுக்குக் கண்ணீர் மார்பிடத்தைநனைப்பவென்றுமாம். (உருக.)

1760. திண்பொருளெய்தலாகுந்தெவ்வரைச்செகுக்கலாகு
நண்பொடுபெண்டிர்மக்கள்யாவையுநண்ணலாகு

மொண்பொருளாவதையாவுடன்பிறப்பாக்கலாகா

வெம்பியையீங்குப்பெற்றேனென்னெனக்கரியதென்றான்.

எம்பி, முன்னிலைப்படர்க்கை.

இ - ள். ஐயனே! எய்தலாம்; செருக்கலாம்; நண்ணலாம்; ஆக்கலா
கா ஒண்பொருளாவது உடன்பிறப்பு. இத்தன்மையாகியநினை இவ்வி
டத்தேபெற்றேன்; எனக்கு இனி அரியதில்லையென்றானென்க. (20ச)

வேறு.

1761. தேனிற்பாலெனச்செல்வன்மம்பியோ

டானியம்பலகழியவாயிடை

வேனிற்குன்றெனத்தோழர்வெந்துமெய்

பூனினைகின்றூர்செய்வதுன்னினூர்.

இ - ள். சீவகனுக்கு நந்தட்டனுடனே தேனிடத்துப்பால்போல இனி
தாகப் பலபொழுதுகழியாநிற்க, அவ்விராசமாபுரத்தே, தோழர் வேனிற்
குன்றென மனங்கொதித்து உடம்பில் ஊன்மெலிகின்றவர், செய்யுங்காரியத்
தை நினைத்தாரென்க.

ஊனின், இன் - அசை.

(20இ)

1762. சு. நாடுமின்னினிநாங்கள்செய்வதென்

நீடினாலிருந்தெண்ணிநால்வரு

மாடுமஞ்ஞையஞ்சாயற்றத்தைமெய்

வாடலொன்றிலள்வஞ்சமாங்கொலோ.

1763. உ. கள்ளமுண்டெனிற்காண்டுநாமென

மெள்ளவெய்தினூர்வினவக்கூறினூர்

வள்ளற்குற்றதும்மறைந்தவண்ணமும்

வெள்ளிவெண்மலைவேந்தன்பாவையே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். தோழன்மாரெல்லாரும் வருத்தத்தோடேயிருந்து அங்ஙன
மெண்ணி இனி நாஞ்செய்யுங்காரியத்தைத் துணிமினென்றுகூறி, தத்தை,
வருத்தமில்லாளாதலின் அவன்கரந்துறைகின்றானே அங்ஙனங் கரந்துறைத
லுண்டாயின் நாங் காண்பேமென்றுதுணிந்து மெல்லச்சென்று அவர்கேட்ப
அவள் அவன்கரந்திருக்கிறபடியையும், அவனுக்கு அவ்விடத்துற்றநன்மை
களைபுங் கூறினானென்க.

சு. நாங்கள், கள் - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(20சு - எ)

1764. மற்றவள்சொலக்கேட்டமைந்தர்க

ளிற்றதம்முயிரியல்பிற்பேர்த்தவட்

பெற்றமார்த்தரிப்பெரிதுமெய்குளிர்ந்

டம தற்றமீன்மையினவலரீங்கினார்.

இ - ள். அவள்கூறக்கேட்ட மைந்தர்கள், பின்னைப் போனவுயினா முறையான்மீட்டு அவ்விடத்தே பெற்ற மாந்தரைப்போலே மெய்குளிர்த்து அக்கூற்றுப் பொய்யன்மையின், வருத்தம் நீங்கினாரென்க. (உ௦௮)

1765. திருவின்சாயறன்சீறடிச்சிலம்
புருவக்குஞ்சிவாயுறுத்தியொய்யென
வுருகுமுள்ளத்தினுடம்புவீங்கினார்
பருகுகாதலிற்பாடியாடினார்.

இன், பொரு. சிலம்பு - ஆகுபெயர்; அடியைநோக்கிவணங்க.

இ - ள். அங்ஙனம் அவர்வருத்தம் நீங்குதலின், வணங்கி அவனிடத் தன்பால் உருகுமுள்ளத்தால் உடம்புபூரித்தார்; அவனைக் காண்பேமென்னுங் காதலாற் பாடியாடினாரென்க. (உ௦௯)

வேறு.

1766. பைத்தரவத்திரைசிந்தியபல்கதிர்
மொய்த்தெரிநித்திலம்வைத்தனபல்லின
ளித்திருவின்னுருவந்தொழுதார்தம
தெத்துயருங்கெடுமென்றினெசொன்னார்.

இ - ள். அரவத்திரை பொங்கிச் சிந்திய விளங்குகின்ற நித்திலத்தை வைத்தாற்போலும் பல்லினளாகிய இத்திருவின்வழிவைத் தொழுதாருடைய எல்லாத்துயருங் கெடுமென்று இத்தன்மையன கூறினாரென்க. (உ௧௦)

1767. ஐயனையாமவெணய்துவமாயிழை
நொய்தினுரைபொருளுண்டெனினெய்தென
மையெழுத்துசிசின்மாண்டதொர்தோட்டிடைக்
கைவளர்கோதைகரந்தெழுத்திட்டாள்.

இ - ள். ஆயிழாய்! யாம் அவ்விடத்தேசென்று ஐயனைச்சேர்வேம்; சேர்ந்தாற் கூறுங் காரியமுளதேற் கடிதிற்கூறென, அவள் மையைத் தோய்த் தெழுதும் எழுத்தையுடைய எழுத்தாணியாலே தோட்டிடையிலே எழுத் தைக்கரந்து கடிதாக எழுதினாளுன்க.

மை - மஷி. அவ்வேழுத்தறிந்தாலும் பிறர்வாசியாதபடி யெழுதினாள்.
கை - கற்பொழுக்கம். (உ௧௧)

1768. ஆங்குருக்காரரக்கிட்டதன்மீமிசைப்
பூங்குழையாற்பொறியொற்றுபுரீட்டத்
தேங்குழலாடொழுதாடிசைசெல்கெனப்
பாங்கரங்குப்படர்குற்றனரன்றே.

இ - ள். தேங்குழலாள் அங்ஙனமெழுதி அரக்கிட்டு அதன்மேலே கா திற்குழையாலே இலச்சினையிட்டு இஃது அவனிருக்கின்ற திசையேசெல்கவெ

னத் தெய்வத்தைத்தொழுதாள் ; தொழுது அதனைநீட்ட, தோழன்மார் அவ்
விடத்தே போகலுற்றாரென்க.

நபுலனும் விபுலனும், குரவனானோக்கிச் சிலபிள்ளைகள்நிற்கவேண்டுமெ
ன்றலின், நின்றார். (௨௧௨)

1769. வேந்திரியக்கணைவித்தியவெஞ்சிலைக்
காயந்திரிக்கும்புருவக்கருங்கண்ணிய
ராயந்தரிக்குந்நவம்மலர்மாலையை
வேயந்தரிக்கும்மிஞ்ஞர்ப்பவ்வித்தாள்.

இ - ள். வேந்து இரிய வித்துதற்குக் காயந்து சிலையிற்றங்குங்கணை
யைக்கெடுக்கும் புருவத்துட்டங்குங் கண்ணியராலே ஆராய்ந்து தீமணங்
களைந்து தொடுக்குமாலையைச் சூழ்ந்து மேயுமிஞ்ஞர்ப்ப வித்தாளென்க.

தன்றலையைச்சாய்த்துப் போமென்றலின், மிஞ்ஞர்த்தது. (௨௧௩)

வேறு.

1770. க. அலங்குவெண்மதியைப்பசியடையவப்பகலே
நிலங்கொண்டோங்கினநிரம்பியபுகர்ச்சுழியுடைய
வுலம்பிமுன்னிருதாள் கருமுமிழ்வனபோல்வ
விலங்குபாய்வனவிடுகணைவிலக்குவகலிமா.

1771. உ. அள்ளற்சேறருமணல்புனலருவரைப்படினு
முள்ளம்போசெல்வவுரனசைவில்லனவமருட்
கொள்ளிமண்டிலம்போற்கொடிபடத்திரிந்திடுவ
வெள்ளிமால்வரைத்தாழ்வதின்மேம்படப்பிறந்த.

1772. ஈ. ஈனாஞ்ஞாற்றீனையிருபதின்முரணியதொகைய
வீரரேறினவிளங்கொளிப்பக்கரையமைந்த
தாரும்புட்டி. லுமரற்றுவசாமரையணிந்த
வோருங்கூடினமள்ளருமொலித்தெழுந்தனனோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மதி அசுவதிநட்சத்திரத்தைச் சேர அற்றைநாளிலே பிறந்து
வளர்ந்தன ; புகரையும் சுழியையுமுடையன ; காலக் கால்வன போல்வன ;
குறுக்குப்பாய்வன ; தம்மேலிருந்தெய்தவம்பைப் பின்னிடுவன ; சேறுமுத
லியவற்றைச் செல்வன ; உரன்கெடாதன ; கொள்ளிவட்டம்போல் இடை
யறாமல்திரிவன ; பிறந்தன ; அமைப்பப்பட்டன ; அரற்றப்பட்டன ; அணியப்
பட்டனவாய் இருபதினாயிரமென்னுந் தொகையையுடைய கலிமா வீரரேறப்
பட்டன வந்துகூடின ; மற்றும் வீரரும் எழுந்திருந்தாரென்க.

புட்டில் - கெச்சை. ஓரும், அசை.

(௨௧௪ - சு)

வேறு.

1773.

வடித்தபோத்தொடுவன்செலலத்திரி
கடுத்தவொட்டகங்காற்செல்வயாவையு
நொடிப்பின்மாத்திரைநூற்றுவில்லேகுல
வெடுத்தபண்டமியைந்துடனென்பவே.

வடித்தபோத்து - பண்ணின் எழுது. அத்திரி - கோவேறுகழுதை. கடு
த்த - கால்கடிய. இன், அசை.

இ - ள். ஒருநொடியாவிலே நூறெண்ணுமெண்ணையுடைய விற்கிடை
போவனவாகிய போத்துமுதலியனவும் பிறவும் மனம்பொருந்திச் சேரப் பண்
டத்தைச்சுமந்தனவென்க. (உகஎ)

1774.

நூலம்விற்பனபைங்கினிநன்னிறத்
தாலுமாவளக்குளம்பார்ந்தன
காலினொய்யனகண்வெளவுகாட்சிய
நால்குப்பண்ணினர்நால்வருமேறினார்.

இ - ள். விற்பன; ஆர்ந்தன; நொய்யன; காட்சியனவாகிய கிளிநிற
த்து ஆலுமா நான்குபண்ணினார்; அவற்றிலே நால்வரும் ஏறினாரென்க.

நால்கு, இது பெயர்த்திரிசொல்; “பால்புரை புரவி நால்குடன் பூட்டி”
(பொருந. ககரு) என்றாற்பிறரும். (உகஅ)

1775.

நாளும்புள்நூநயத்தருநன்னிலைக்
கோளுமோரையுங்கொண்டநிமித்தமு
மாளுமார்தரினாய்ந்துகொண்டாயிடைத்
தாளினூக்குபுசாத்தொடெழுந்தவே.

கொண்டநிமித்தம் - பறவையொழிந்தனகொண்ட நிமித்தம். கொண்டு
கொள்ள.

இ - ள். அவர் அங்ஙனமேறி நயக்கத்தக்க நாள்முதலியவற்றை எப்
பொழுதும் ஆளுமார்தரைப்போலே ஆய்ந்துகொள்ளாநிற்க, எழுதுமுதலியன
காலாலேமுயன்று அவ்விடத்துப்போகின்ற சாத்துடனேபோயினவென்க.

புறப்பட்டுகின்றநாட்கேட்டது, போக்கின்வினாவால். (உகக)

1776.

பறையுஞ்சங்குப்பரந்தொலித்தார்த்தெழ
வுறைகொள்வாளினொடொண்குடவேன்மினச்
சிறையழிந்ததொர்செம்புனல்போன்றவ
ணறைகடற்படையார்ப்பொடெழுந்தவே.

இ - ள். பறை ஒலிக்க, சங்கு ஆர்த்தெழ, வாளுமவேலுமின்னக் கடற்
படை களையுடைந்தநீர்போல வினாந்து ஆர்ப்போடெழுந்தவென்க.

உறைதற்கொண்டவாள்.

(உஉ௦)

1777. காய்த்தசெந்நெலின்ருழ்கதிர்நெற்றிமேற்
பூத்தமுல்லையின்போதுபொழிந்துக
நீத்தநீர்வயலன்னமுராயு
மேத்தல்சான்முருடார்ப்பவிரிந்தவே.

இ - ள். முருடுமுழங்குதலாலே வயலில் அன்னமும் நாராயுமிரிந்தன வென்க.

தம்கால்பட்டு நெற்கதிரின்றலையிலே முல்லைப்பூத் தேனைச்சொரிந்து சிந் தம்படியென்க. இது, நிலமயக்கம். (உஉக)

1778. அளகுசேவலொடாடியங்காய்க்குலை
மிளகுவார்கொடியூசல்விருப்புறாஉஞ்
சுளகுவார்செவித்தூங்குகைக்குஞ்சர
மிளகுகாடினகப்பரிகொண்டவே.

இளகுகாடி - தழைத்தகாடி.

இ - ள். கூடைகப்பெடை சேவலோடேபுணர்ந்து மிளகுகொடியாகிய ஊசலைவிரும்புங்காடி அசையும்படி யானை அவ்வோசைகளைக்கேட்டுச் செல வுகொண்டனவென்க.

அளகு - காட்டுக்கோழியுமாம். இனி, குஞ்சரமிளகுங்காடி இளகும் படி படைபரிகொண்டதென்றுமாம்; “கோழி கூடை யாயிரண் டல்லவை, குழுங் காலை யளகென லமையா.” (தோல். பொரு. மர. 100). (உஉஉ)

1779. அருவிக்குன்றமுமைவனச்சாரலுங்
குருவியார்த்தெழுகொய்புனக்கானமுந்
திருவிற்றீர்த்தவர்தேயமுந்தேர்ந்துபோய்ப்
பரிவின்மாதவர்பள்ளியுள் விட்டதே.

திருவிற்றீர்த்தவர் - செல்வமில்லாதவர்.

இ - ள். படை குன்றமுதலியவற்றை எதிரவருகின்றானோவென்று தேர் ந்துபோய்த் தாபதப்பள்ளியிலே மருவிவிட்டதென்க. (உஉஉ)

வேறு.

1780. வண்டுதுயில்கொண்டிருயிலாலிமயிலகவி
விண்டுமதுவிட்டுவிரிபோதுபலபொதுளிக்
கொண்டிதளிர்வேய்ந்துகினைதாழ்ந்துநீனயார்ந்தொன்
றுண்டுபொழிலிமையவர்களுலகமுறுவதுவே.

இ - ள். துயில்கொண்டு ஆலிப் போதுபலபொதுளி மதுச்சொரிதலா லே மழையென்றுமயிலகவித் தளினைக்கொண்டுவேய்ந்து தாழ்ந்து ஆர்ந்து தேவருலகையொப்பதோர்பொழில் ஆண்டிண்டென்க.

எச்சங்களைச் செய்யப்படுபொருளாக்குக.

(உஉச)

1781. காவிகழுரீர்குவனையாம்பல்கடிக்கமலர்
துவிமடநாராதுணையன்னம்பயின்முதுமீன்
மேனியுறைவண்டினெடுமல்கிவிழைதகைய
வாவியொடுகாவினிடைமாந்தர்பதிகொண்டார்.

இ - ள். மாந்தர், காவிமுதலியபூக்களும், நாரையும், அன்னமும்,
மீனும் வண்டோடேநிறைந்து விரும்புந்தகைமையையுடைய வாவியோடு
கூடிய காவினிடத்தே பதிதல்கொண்டாரென்க. (உஉரு)

1782. ஐயருறைபள்ளியிடமாண்டமுதற்காணச்
செய்கமுலர்தாரரவரெங்குந்திரிகின்றார்
கொய்தகையபூம்பொதும்பர்க்குளிருமரப்பலகைச்
செய்யவளிற்சிறிது*மிகைசேயவனைக்கண்டார்.

இ - ள். அழகராகிய அவர், அவ்விடத்து இருடிகளுறையும் பள்ளி
யிடத்தைக்காண்டற்குக் கமுலராய்த் தாரராய்த் திரிகின்றவர் பூம்பொதும்
பரில் மரப்பலகையிலேயிருக்கும் விசயையைக்கண்டாரென்க.

செய்யவளிற்காட்டின்கிருதி இப்பொழுது சிறிது தூரியவன். குளிரும்,
திசைச்சொல். மலர்ப்பலகையும் பாடம். (உஉ௭)

1783. க. அந்நுண்டிகிற்கல்லரத்தமல்குலதுவருத்தச்
செந்நுண்டிகிலுத்தரியம்புதைத்துசுவல்வருத்த
மைந்நுண் குழற்சிறுவன்மனம்வருத்தவடிவேற்கண்
கைந்நொண்டனகவந்திரனிவருத்தக்கலுழந்தாற்றாள்

1784. உ. மாசொடுமிடைந்துமணிநூற்றணையவைம்பால்
பூசுதலுமின்றிப்பிணிகொண்டபுறந்தாழ
வாசமலர்மறைந்தவழிவாமனடிக்கேற்றித்
தோசமறத்துதிகண்மனத்தோதித்தொழுதிருந்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். துகிலிற்றோய்த்த அரத்தம்போலுங் கல் தன்வெம்மையால் அல்
குலாகியவதனைவருத்துதலானும், துகிலாகிய மேற்போர்வையழுந்திச் சுவலை
வருத்துதலானும், சேவகன் மனத்தைவருத்துதலானும், அரசனையிழக்கும்படி
கீழ்த்தின ஒழுக்கத்தாலே முகந்துகொண்டனவாகிய கவந்தி வருத்துதலா
னும் கண்கலுழந்து ஆற்றாளாய் மாசோடுமிடைந்து நீலமணியைக் கம்பி
யாக்கிலொத்தமயிர் கழுவுதலுமின்றிச் சடையாய்த் தாழ் மலரை வாமனடி
யிலேயேற்றிக் குற்றமறத் தோத்திரங்கனையும் மனத்திலோதி வணங்கி மறை
ந்தவழியிலே இருந்தாளென்க.

கருத்து சேவகன்வாழ்வேகருதுதலின், மறைதலாயிற்று. (உஉ௭ - அ)

* சிறிதுமிகு செய்யவனை யென்றும் பாடபேதமுண்டி.

1785. சிந்திப்பலென்சிறுவன்றிறமினியென்றெழினெடுங்கண்
வந்துபனிவார்துமுலைக்கலிங்கமதுணைப்ப
வந்திலிருந்தாளவருக்கடைந்துமனநடுங்கி
வந்தித்திருந்தார்மகிழ்ந்துகாதன்மிகமாதோ.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தவள், இப்பொழுது என்பிள்ளைதிறத்தைச் சிந்திப்பென்னுசுந்தித்துக் கண்ணிற்பனிகந்து வீழ்ந்து முலையிற்கலிங்கமாகிய அதனைணைப்ப அவ்விடத்தேயிருந்தாள் ; இருந்தவட்கு நம்பிள்ளைகளென்று ஓர்காதல்குமப்படி அவர்கள் மனநடுங்கி வணங்கிச் சேர்ந்து மகிழ்ந்திருந்தா ரென்க.

இவரால் அழகைமாற்றினாள்.

(௨௨௬)

1786. க. வரையுமித்தபள்ளியிடமாகவதின்மேயோள்
விரையுமித்தபோதுறையும்வேனெடுங்கணுள்கொ
லுரையுமித்தநாவுறையுமொண்ணுதல்கொலன்றித்
திரையுமித்ததேமொழிகொலென்றுதெரிகல்லார்.

1787. உ. மங்கலமடிந்ததிருமாமகனையொப்பி
ரிங்குவரவெண்ணைமுடியாதடிகட்கென்ன
வெங்குலமுமெம்வரவுமேவெண்டிலெளிதன்றே
துங்குலமுதும்வரவுமீருரைமினென்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. உடுத்த - குடுத்த.

இ - ள். பள்ளி இருப்பிடமாக அதனுள்ளேமேவினவள், திருமகளோ ! நாமகளோ ! மண்மகளோவென்றுதெரிபாராய், மங்கலங்கெட்ட திருவையொப்பிர், இங்குவந்தவரவு எங்ஙனே ? அடிகளுக்கக் குலம்யாதென்று கேட்ப, எங்குலமும் எம்வரவுங்கேட்கவேண்டிற் கூறுதல் எளிதாயினும் இவ்வேடத்தாற் கூறலாகாது. இனி துங்குலத்தையும், தும்வரவையும் நீர்கூறுமினென்றானென்க.

(௨௩௦ - ௩௧)

1788. மோட்டுமுதுநீர்மலங்குமொய்த்தவினவானை
பூட்டுசிலையிறவினொப்பொருதுதுயின்மடியு
மீட்டமுடையவர்களுறையிராசபுரமென்னு
நாட்டமுடைநகரமெமதாருமுறைபதியே.

மோட்டுநீரின் மலங்கும், வானையும், பூட்டினவிற்போலுமிறவோடே பொருதுதுயிலும் இராசமாபுரம்.

இ - ள். பொருட்டிராளுடையாருறையும் இராசமாபுரமென்னும் அழகுடைய நகர் எமதுறைபதியாமென்க.

(௨௩௨)

1789. பொன்னுடையமார்பிற்புகழ்மந்திரிபொலந்தார்த்
தன்னுடையதுண்ணுணர்விற்சாகரற்குததக்காள்

கொன்னெடியவாட்கட்குருதத்தைசீதத்தன்
மன்னங்கவிங்குதிரடோண்மடங்கலன்னான்.

பொன் - திரு. தன்னுணர்வு - தன்மந்திரநூலிற்கூறியவுணர்வு.

இ - ள். இம்மடங்கலன்னான், அந்நகரில் மந்திரியாகிய சாகரற்குத்
தக்க மனைவியாகிய குருதத்தைமகன் ஸ்ரீதத்தனென்றானை. (௨௩௩)

1790. அளப்பரியநான்மறையினுனசலென்பான்
நீளைக்குந்திருவொப்புடையதிலோத்தமைதன்சிறுவன்
விளைத்திரும்புமேய்தொழிந்தமிச்சில்வரைமார்பு
நீளைப்பவிவன்றேசரைப்பிற்புத்திசேனிவ்விருந்தான்.

விளைத்து - தனக்குழுபோரையுண்டாக்கிக்கொள்ளுதலாலே. இரும்
புகளெல்லாமேய்ந்து குறைகிடந்த எச்சிலாகிய மார்புவான் - சச்சந்தன்.
'வளைத்து' என்பது பாடமாயிற் சூழ்ந்தென்க.

இ - ள். இவ்விடத்திருந்தவன் சச்சந்தனுடைய அந்தணனாகிய அச
லன்மனைவி திலோத்தமைதன் சிறுவனாகிய புத்திசேனன் ; இவன்புகழைக்
கூறில் இளைப்பெனென்றானை.

இவன் சேனாபதி.

(௨௩௪)

1791. செட்டிதனபாலன்மனையாள்சினவுவாட்கட்
பட்டநுதன்மின்னினகுபவித்திரைக்குத்தோன்றி
மட்டுமலர்மார்பின்மதயானையெயிறுமுதாங்
கிட்டகுறிதார்திவளப்பதுமுகனிவ்விருந்தோன்.

இ - ள். அரசற்குரிய செட்டியாகிய தனபாலன்மனையாளாகிய பவித்
திரைக்குப்பிறந்து தன்மார்பிலே தழும்புந்தாரும்விளங்க இவ்விடத்திருந்
தான் பதுமுகனென்க.

நான்கனுருபு, அதற்குப்படுபொருளின்பாற்படும். பட்டம் நுதலிலே
மின்போல நகுமென்னும் பெயரெச்சம் பவித்திரையென்னு நிலப்பெயர்
கொண்டது ; “அரவம்புன் சடைமிடைந்த, மின்னனையான்” (திருச்சிற்.
௧௨௫.) போல.

(௨௩௫)

1792. பொன்னகருள்வேந்தன்பெயராற்பொறியும்பெற்றான்
வின்மரியதோள்விசயதத்தனயிர்க்கவசம்
பின்னரியகற்பினவள்பிரீதிமதிகாதற்
றன்மகனென்யானடிகடேவதத்தனென்பேன்.

ஒருபெயரையெழுதப்படுதலிற் பட்டத்திற்குப் பொறியென்று பெயர்
கூறினார் ; ஆகுபெயர்.

இ - ள். அடிகளே ! அந்நகரிலே அரசன்பெயராற் பட்டமும்பெற்ற
வன் ; அரசனுயிர்க்கு ஒருகவசம் ; விசயதத்தனென்னும் இயற்பெயரையு

முடையவன் ; அவன் மனைவி மகளிரான்மலைத்தற்கரிய கற்பினையுடைய பிரீதிமதி ; அவடன் காதன்மகனானுகியயான் தேவதத்தனென்னும் பெயரையுடையென்க.

நால்வர்க்குந்தாயகாக்கூறி அவர்புதல்வரென்றது, மகலேவாற் குலந்தாய்மை பெறுதலானும் மகலேவிற்குக் கூறுதலானுமென்றுணர்க. (௨௩௬)

1793. எங்கள் வினையாலிறைவன் விடியவஞ்ஞான்தே
யெங்களுயிர்தம்பியொடுயாங்கள் பிறந்தேமர
வெங்கடமர்நம்பிக்கிவர்தோழரெனவீந்தா
ரெங்கெழிலென் ஞாயிறெனவிண்ணம்வளர்ந்தேம்.

இ - ள். “அரசன்பட்ட அற்றைநாளிலே யாங்கள் முற்பவத்திற்செய்த நல்வினையாலே எங்களுயிர்போலுநம்பியோடே கூடவந்துபிறந்தேமாக, எங்கடமர் இவர் நம்பிக்குத்தோழரென்று எம்மையீந்தார் ; யாமும் எங்கெழிலென் ஞாயிறென வளர்ந்தேமென்க.

அரசன்சுற்றத்தையெல்லாம் சுட்டியங்காரனழிக்கின்றமைநோக்கியுங்கந்துக்கடன் தமக்கு இன்றியமையாமையோக்கியும் இவர்கடமர் தோழரெனவீந்தார் ; இங்ஙனஞ்செய்வித்தது தோழர்முற்பிறப்பிற்செய்தநல்வினையென்றுணர்க. இனி, “அமுகுரல்” (நா.ம. ௩௦௧.) என்னுங்கவியில், “உழிதருபெருகி” என்றதனைத் தோழராக்கி, இவரைக் கட்டியங்காரன் கந்துக்கடற்குக் கொடுத்தானென்பார்க்கு இக்கவியில், ‘எங்கடமர்தோழரெனவீந்தார்’ என்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (௨௩௭)

1794. யாண்டுநிறைந்தேகியபினந்தனவற்கினையார்
மாண்டகுணத்தார்நபுலவிபுலரொடுமென்னு
மீண்டிவளர்ந்தேந்தவிசினுச்சிமிசையெய்தித்
தீண்டரியவெம்மையொடுதிக்கயங்கொனவே.

‘யாண்டு நிறைந்து’ என்பதனையும், ‘மாண்டகுணத்தார்’ என்பதனையும், மூவர்க்குங்கூட்டுக.

இ - ள். யாங்கள்பிறந்து ஓராண்டுகழிந்தபின்பு பிறந்த, அவனுக்கினையாராகிய நந்தன் நபுலவிபுலரோடே யாங்களும் திக்கயங்கொன்னும்படி என்மராய்த் தவிசினெய்திப் பகைவர்தீண்டற்கரியவெம்மையோடே மிகவுங் கடுகவளர்ந்தேமென்க.

‘இனையான்.’ என்பதுபாடமாயின், அவனுக்கினையான் நந்தன் ; அங்ஙனமாண்ட குணத்தார் நபுலவிபுலரென்க. அங்ஙனமாண்டகுணத்தாரெனவே தம்பியரென்னும் பொருடோன்றிற்று ; இதற்கு, ‘யாண்டுநிறைந்தேகியபின்’ என்பதனை நபுலவிபுலர்க்கும் ஏற்றியுணர்க. (௨௩௮)

1795. விறொழிலும்வாட்டொழிலும்வினைபொருதொழிலு
மற்றொழிலுந்தேர்த்தொழிலும்வாரணத்தின்றொழிலு

நற்றொழிலவாசியொடுநன்கலைகணீந்திக்
கற்றனங்கள்யாமுமுடன் கற்பனகளெல்லாம்.

பொருதல் - தடவுதல். நன்கலைகள் - நூல்கள்.

இ - ள். யாரும் அவருடனேகூடக் கற்கப்படும்விச்சைகளெல்லாம்,
முதல் நன்கலைகளிலேநீந்திப் படைத்தொழில்களையுங்கற்று அவற்றிற்குப்
பின்பு வீணைத்தொழிலையுங்கற்றேமென்க.

விறற்றொழில் முதலியவற்றைக் குதிரையின்றொழிலோடே கற்றேமெ
ன்க. அ, அசை. (௨௩௯)

1796. க. வெஞ்சிலையின்வேடர்தொறுமீட்டுவிசும்பேகும்
விஞ்சையரையன்மகளைவீணைபொருதெய்திக்
குஞ்சரமும்வென்றுகுணமாலையலனுண்ட
நம்பியவனுமெவனென்னினிதுவாமே.

1797. உ. கந்துக்கடனென்றநகர்க்காதிமுதுநாய்கன்
முந்திப்பெறப்பட்டமகன்மூரிச்சிலைத்தடக்கைச்
சிந்திப்பவரவலமறுசீவகனென்றோழ
னந்திலொருநாளவனையரசனொருதவற்றால்.

1798. ஈ. தொடிகடவழுவீங்குதிரடோளிறுகயாத்துக்
கடிகடவழ்குமுன்மகளிர்க்கிந்துமனங்கரியக்
கொடிகடவழ்மாடநகர்க்கொல்லவெனமாழ்கி
யிடிகடவழ்ந்திட்டபடநாகமெனவீழ்ந்தாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கற்றுப் பின் நிராமீட்டுக் கலுவலேகன்மகளை யா
ழாலேவென்றெய்தி யானையையும்வென்று குணமாலையலனுண்டநம்பி என்
தோழனும்; அவனுமம் யாதெனிற் சிந்திப்பவர் அவலமறுதற்குக்காரணமான
சீவகனென்னுமிதுவாம். அந்நகரிடத்தே ஒருநாளிலே அரசனுடையதோர்
தவற்றாலேகந்துக்கடனென்றநாய்கன், தான் முற்படப்பெற்ற மகனுடைய
மூரிச்சிலைத்தடக்கையையுடைய தோளைச் சிலைத்தொழில்செய்யாமல் இறு
கும்படி. மனத்தைப்பிணிக்க, பின்பு அவ்வரசன் அவனை மகளிர் மனங்கரிய
நகரிலேகொல்லவென்று தேவதத்தன்கூற, விசையமாழ்கிவீழ்ந்தாளென்க.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகலுமென்னப் புருகின்றான், கொல்ல
வென்றவளவிலே வீழ்ந்தாள். அரசன்கொல்லும்படி அவன்சென்று கொ
லைக்களங்குறுகலுமெனப் பொருளுணாக்க, நாய்கன்பிணிக்கவென்க. இடி
கள் உடம்பெங்குந்தவழ்ந்த நாகமென்று இல்பொருளுவமை. “மோட்டு
முதுகீர்” (கனக. ௨௩௨) என்னுங் கவிதொடங்கிக் கொல்லவென்ற சொல்
லோடேமுடிக்க. ஒருபெண்ணையினாக் காத்தவனைக் கோறல் அறனன்மை
யின், அரசன்றவற்றென்றார். யாத்து - யாக்க. (௨௪௦ - ௨)

வேறு.

1799. மாதவப்பெருமைவண்ணமாநகர்நம்பிக்குற்ற
வேதத்தைக்கேட்டலோடுமிருகனும்பிறழ்ந்துமாழ்க்கி
காதற்றம்மகனுக்குற்றநவையெனக்கலங்கிவிழ்ந்தா
ராதலானங்கையாரோயருள்பெரிதுடையரென்றார்.

இ - ள். நகரிலே நம்பிக்குப்பிறந்த ஏதத்தைக்கேட்டவளவிலே தம்
மகனுக்குற்ற நவையென்றுகூறும்படி இருகண்ணும் மேலேசெருகி அறிவழி
ந்து கலங்கிவிழ்ந்தார்; ஆதலால் தாமேபெரிதும் அருளுடையராவிருந்தார்;
இங்ஙனமுணைப்பிறப்பித்த தவப்பெருமையின்வண்ணம் இருந்தபடி யென்
னென்றாரென்க. (௨௪௩)

1800. மாழ்குபுமயங்கிவிழ்ந்தமாபெருந்தேவிதன்னை
யாழ்துயரவித்தற்கொத்தவரும்பெறல்யோகநாடிக்
காழ்பரிந்ததைதசாந்தின்களிதருநீரிற்றேற்ற
யாழ்புனாகினிவாற்றாண்மயங்கிவிழ்ந்தரற்றுகின்றார்.

இ - ள். அங்ஙனம் வீழ்ந்ததேவியை வருத்தந்தீர்த்தற்கொத்த மருந்
திதுவென்றுநாடி மூத்துவடத்தைபறுத்துக் கூடவரைத்தசந்தனக்குழம்போ
டே தந்த பனிகீராலேதேற்றத் தெளிந்து யாழ்போலுங்கிளவி ஆற்றாளாய்
அழாரின்றாளென்க.

கையாற்றின் நீங்குகின்றார்.

(௨௪௪)

வேறு.

1801. கைம்மாண்கடற்படையுட்காவலனையாண்டொழியப்
பொய்ம்மாமயி லூர்ந்துபோகிப்புறங்காட்டுள்
விம்மாந்தியான்விழிவிழ்ந்தேன்றுணையாகி
யெம்மானேதோன்றினையென்னையொளித்தியோ.

கை - படைவகுப்பு. ஐ, அசை. விம்மாந்து - பொருமி.

இ - ள். என்பின்ளாய்! அரசன்படுதலாலே யான் பொறிமயிலையூர்ந்து
போய்ப் புறங்காட்டிலேவீழ் அங்ஙனம்வீழ்ந்தேற்குத் துணையாய்த்தோன்றின
நீ இப்பொழுது என்னையொளிக்கின்றாயோவென்க. (௨௪௫)

1802. கையாரிலங்கெஃகிற்கந்துக்கடன்கொடுபோய்
மொய்யாருவகையனாய்முற்றிழைக்குத்தான்கொடுப்ப
நையாள்வளர்த்தசுநந்தைநவையுறவென்
னையாவெண்ணையாவெண்ணையாவகன்றையே.

கந்துக்கடன் சுநந்தையென்றது, வருவார்கூறக்கேட்டு.

இ - ள். கந்துக்கடன் செறிவுநிறந்தவுவகையனாய் எடுத்துக்கொண்
டுபோய்ச் சுநந்தைக்குக்கொடுப்ப வருந்தாதேவளர்த்த அவன் வருந்தும்படி,
என்னையா! அகன்றாயேயென்க.

வினாசொல்லுக்காதலின், மூன்றாயிற்று. என்னையா, விளியன்று; இரக்கக்குறிப்பு. நினை வளர்த்தற்குரிய நல்வினையுடையவனும் வருந்த அகன்றாயெயன்றான். (உசக)

1803. மின்னிரைத்தபைம்பூண்விளங்கிலவேல்வேந்தன்
மூன்னுரைத்தமூன்றுகனவும்புணையாக
வென்னுயிரைத்தாங்கியிருந்தேன்வலியாகா
தென்னரசேயென்பூசல்கேளாதிறந்தனையே.

இ - ள். என்னரசே! வேந்தன் மேல்வினையும்படியைக்கூறிய மூன்று கனவும் புணையாக இறந்துபடாதிருந்தேனுக்கு வலியாகாதே என்பூசலையும் கேளாதே யிறந்தாயெயன்க.

ஒன்றுபயத்தலின், ஒழிந்தவிரண்டும் பயக்குமென்றிருந்தான். அரசன் நீயுயிர்கொண்டிருந்து நிற்புதல்வனும் பகையைவெல்கென்று போகவிடத் தலின், என்பூசலென்றான். கேளாதே - முடியாதே. (உசஎ)

1804. கோவம்மாவாகிக்குடியோம்பிகிள்குடைக்கீழ்ப்
பாவமேசெய்தேன்பரிவெலாநீங்கினும்
போவம்மாவென்றுரைப்பப்போவேன்முன்போயினு
யாவம்மாவம்மாவென்னம்மாவகன்றனையே.

அம்மா - அழகியதிரு. ஒம்பி - ஒம்ப. அரசனுடனிறந்திலேன்; இருந்து பகையையும்வென்றிலேனென்று பாவமேசெய்தேனென்றான். பரிவு - தானினைத்தவைமூடியாதபரிவு. போவம்மா, அம்மை - அம்மாவென விளியேற்றது; “முறைப்பெயர் மருங்கிளையெனிறுதி, யாவொடு வருதற் குரியவுமுளவே” (தொல். சொல். விளி. கூ) என்றதனால், அம்மாவென அடுக்கிய திசைச்சொல்லாகிய விலாவண்ண, “கடிசொல் வில்லை” (ஐ. ஐ. எச்ச. ௫௬) என்பதனான்கொள்க. அன்றி அம்மாவென்ற அகரவீற்றிடைச்சொற்கேட்பித்து உரையசையாயவிடத்து, “உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்.” (ஐ. எழுத். உயிர். ௧௦) என்பதனான்கு அதுபின்பு, “அம்மவென்னு மசைச்சொ னீட்டம் * * * விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே.” (ஐ. சொல். விளி. ௩௬) என்பதனால், ‘அம்மாகொற்ற’ என்றவழிக் கொற்றுவென்பது எதிர்முகமாக்கத் தான் கேளாயென்னும்பொருடந்து நின்றதாதலின் பிரிந்துகின்று விளியேலாதென்றுணர்க. இதனும் பிள்ளாயென விளித்தல்பொருந்தாது.

இ - ள். உலகைக்காத்துச்செல்வத்தையுங்கொடுத்தலின் கோவும் அழகியதிருவுமாய்கின்று நின்குடைக்கீழ்க்குடியை நீயோம்ப, அதனைக்கண்டு யான் பரிவுநீங்கினும் பின்பு, அம்மா! நீ துறந்துபோவென்னப் போவேன் முன்னே போனாய்; அங்ஙனம்போன நீ ஆ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! இனி அகன்றே விட்டாயோ? இதற்குக்காரணமென்னென்க.

ஆ, இரக்கக்குறிப்பு. ஏகாரம், வினா.

(உசஅ)

1805. கோமான்மகனே குருகுலத்தார்போரேறே
யேமாங்கதத்தாரிவைவென்னின்னுயிரோ
காமாகடலுட்கலங்கவிழ்த்தேன்கண் ணுணீர்
பூமாண்புணைதாராய்நோக்காதுபோதியோ.

குருகுலத்தார் பலருளராதலின், 'எமாங்கதத்திற்கிவைவா' என்றாள். உவப்பின்கட்புதல்வனைக்கூறுவதனை ஈண்டுக்கூறி, 'காமா' என்றாள். கலங்கவிழ்த்தது - அரசுசெய்தது. கண்ணுணீர்நோக்காதென்றது - நீபகைவென்றால் யான் நின்றதையைநோக்கி அழுகின்றனோ நோக்காதேயென்றவாறு. 'கண்ணுணீர்' என்றும் பாடம்.

இ - ள். மகனே! ஏறே! இவைவா! உயிரே! காமா! தாராய்! என் கண்ணீர்நோக்காதே போகின்றயோவென்றாளுன்க. (௨௪௯)

1806. கந்தார்களியானைக்காவலனார்கான்முனையை
வந்தார்வாய்த்தீதின்மைகேட்டுமறைந்திருந்து
நொந்தேன்பலகாலுநோயோடேவீகின்றே
னந்தோவறனேமற்றாற்றேனாலாற்றேனால.

இ - ள். சச்சந்தன்பிள்ளையைத் தீதின்மையை வந்தார்கூறக்கேட்டு நொன்பிலைமறைந்திருந்து பலகாலுநொந்தேன்; நொந்தயான் அந்தோ! இனி ஆற்றேன்; ஆற்றேன்; ஆதலின், அறனே! இந்நோயுடனே இறவா நின்றேனென்க. (௨௫௦)

1807. முன்னொருகாலென்மகனைக்கண்டேனென்கண்குளிரப்
பின்னொருகாற்காணப்பிழைத்ததென்றேவிற்கா
னென்னொப்பார்பெண்மகளிரிவ்வுலகிற்றேன்றற்கென்
றன்னப்பெடைநடையாளாய்மயில்போல்வீழ்ந்தனனே.

இ - ள். நடையாள், தேவீர்காள்! என்மகனை என்கண்குளிர முன் னொருகாற்கண்டயான் பின்னொருகாற்காண்டற்குத் தப்பின தீவினையாது? அதனைக் கூறுவீர்; இனி என்னைப்போற் பாலிகளானமகளிர் தோன்றற்க வென்று அரற்றிவருந்தினமயில்போலே வீழ்ந்தானென்க.

அரற்றுகின்றவள், இங்ஙனமரற்றினாளுன்று, "மாழ்குபு" என்னுங்கவி முதல், ஒருதொடராகமுடிக்க. தாபதர்க்குக் குலமுதலியனகூறலாகாதென்ற வள் தன்னுணர்வழிந்து அரற்றினமையிற் குலனையன்றி மறைபொருளுள்ள லாங்கூறினாள்; தோழர்நல்வினை அங்ஙனநிகழ்த்திற்று. (௨௫௧)

1808. புண்மல்குமத்தகத்தபோர்வேழம்பொற்பழித்த
மண்மல்குதாரான்பெருநாட்டிவாய்மொழிகேட்
டுண்மல்குநெஞ்சினராபொய்யெனவேவெய்துயிராக்
கண்மல்குரீரார்முகமுகங்கனென்கனரே.

தோட்டி நீவாதுகூடத்தலிற் புண்மிக்கமத்தகம்.

இ - ள். கட்டியங்காரனேறின யானையைக்கொன்ற பண்ணுதல்மிக்க தாரினையுடைய சச்சந்தன்றேவியது வார்த்தையைக்கேட்டு அரசனப்பட்ட தற்கு வெய்துயிர்த்துத் தேவியிருந்ததற்கு மகிழ்ச்சிநிறைந்தநெஞ்சின ராய்க் கண்மல்குநீராயுடையராய் அவர் தம்மின் முகம் பார்த்தாரென்க.

“ஆவதிமண்ணி” (மது. சகச) என்றூர்பிறரும். கூற்றினிற் குறிப்பு நிகழ்ந்தது, வழிபாடுதோன்ற. (உருஉ)

1809. கண்டீர்கருமம்வினோந்தவாறென்றாராய்
வண்டாரார்வண்கடகமின்னத்தங்கைமமறித்துக்
கொண்டாங்கடல்வேலிகீழ்மகனைக்கூற்றமார
யுண்டாமுயிரொன்றுறுப்பெழுந்தாடினோ.

இ - ள். தாரார், காரியமுடிந்தபடி கண்டீரேயென்று வெளியாகக்கூறி னாராய், இவன் ஒருபொருளோவென்று கைம்மறித் து இனிக் கூற்றமாய்க் கீழ்மகனுயினாயுமுண்டோம்; உலகையும் கொண்டோமென்று கூறி உடம்பு உவகைமிக்கு ஆடினாரென்க. (உருஉ)

1810. வீழ்ந்துமயில்போல்விசையைகிடந்தானைத்
தாழ்ந்துபலதட்பந்தாஞ்செய்யவேல்பெற்றுப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணாள்புலம்பாவெழுந்திருப்பச்
சூழ்ந்துதொழுதிறைஞ்சிச்சொன்னாவன்றிறமே.

இ - ள். விசையை மயில்போலே வீழ்ந்துகிடந்தவனைத் தாழ்ந்து பல குளிர்ச்சிகளைச்செய்ய உணர்ச்சிபெற்று அரசனாயினைப் போழ்ந்தகன்ற கண்ணாள்வந்திருப்ப, கைகுவித்து வணங்கிச் சூழ்ந்து அவன்பிழைத்தபடி கூறினாரென்க. (உருச)

வேறு.

1811. கொலைக்களங்குறுகலுங்கொண்டொர்தெய்வத்
நிலைக்களமிதுவெனநீக்கநீங்கினு
னிலக்கணமடப்பிடியியைந்தொர்போதக
மலைக்கணத்திடைமகிழ்ந்தனையமைந்தனே.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகுதலும் தேவன் நீக்கினானென்று தேவதத் தன் கூறப்புகுந்ததனைத் தாம் கொண்டுக்கூறுகின்றார்.

இ - ள். போதகம் மடப்பிடியோடு இயைந்து மகிழ்ந்தாற்போலக் குண மாலையோடு மகிழ்ந்திருந்தமைந்தன், தன்னை அரசன்கொல்லும்படி தான் கொலைக்களத்தைக் குறுகினவளவிலே, ஒருதெய்வம் தன்னுணர்வாலே பார்த்து இஃது இடமென்றுநீக்க, அத்துன்பத்தை நீங்கினானென்று கூறினாரென்க.

மலைக்கணம், தோழர்க்குவமை.

(உருரு)

1812. பூவுடைத்தெரியலான்போர்வைவரீத்தினிக்
கோவுடைப்பெருமகனாகக்கொண்டனஞ்
சேவடிசேர்தனந்தொழுதுசென்றென
மாவடுநோக்கியுண்மகிழ்ந்துகூறினான்.

சென்று, செல்ல.

இ - ள். யாங்கள் நினைத்தொழுதுபோதற்குச் சேவடியைச்சேர்ந்
தேம்; அங்ஙனஞ்சேர்ந்தயாங்கள் தெரியலான் தன்னை வணிக ளென்று
மறைத்த போர்வையைக்கைவிட்டுத் தான் அரசனாகக்கண்டேமென்று
கூற, அதகேட்டு விசையையும் மகிழ்ந்து ஒருமொழிகூறினானென்க. (௨௫௬)

வேறு.

1813. தரணிகாவலன்சச்சந்தனென்பவன்
பரணிநாட்பிறந்தான் பகையாவையு
மரணிலா நென்கட்டங்கியவன்பினு
விரணியன்பட்டதெம்மிதையெய்தினான்.

இ - ள். பரணிநாட்பிறந்தானாகிய சச்சந்தன் அந்நாளின்விசேடத்தாற்
பகையெல்லாவற்றிற்கும் ஒருகாவல்லாதவன்; என்னிடத்தேதங்கிய அன்
பாலே தரணியைக்காவானாய்ப் பின்பு இரணியன்பட்டதனைத் தானும்பட்டா
னென்க.

இன்ன நாட்பிறந்த இன்னுனென்றல் அரசர்க்கு மரபு. யானைபிறந்த
நாளாதலின், அதுபோலப் பகையை மத்யானென்றான். இரணியன் பட்டது-
தன்னை இடக்குந்துணையார் சொற்றொள்ளாதே வேறொருத்தவமின்றென்
றதனாற் கேடுவிளைந்து உதவியின்றி நின்றநிலை; இறையனும்தது - அமைச்சர்
நிலமுந்திருவு நீங்குமென்றது கொள்ளாதே கட்டியங்காரனே எனக்குள்ளா
னென்று பின் உதவியின்றிகின்றநிலை. காவலன், உண்ணலன்போல் என்டு
மறையையுணர்ந்திற்று. (௨௫௭)

1814. விசையென்றுலகோடியவீறிலேன்
பசையினாற்றுஞ்சியான்பட்டதீதெலா
மிசையநட்பிக்கெடுத்துரைத்தென்னுழை
யசைவின்றையனைத்தம்மினைச்சொன்னான்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தியவன், விசையென்று எங்கும்பரந்த நல்
வினையிலலாதேன்மெல்லைவத்த பற்றால் துஞ்சுதலாலே, யானுற்ற தீங்கெல்லா
வற்றையும் நம்பிக்கு முறைமைப்படக்கூறி இதனால் அவன்வருந்தாதபடி
ஐயனை என்னுழைத்தாருமினென்று கூறினானென்க. (௨௫௮)

1815. கோதைவேனம்பிக்கல்லதையிப்பொருள்
யாதுங்கூறன் மின்யாராயுந்தேதன்மி

னேதமின்னனவின்னணமெய்தலாற்

பேதையாரொமிப்பெண்ணெடும்பேசன்மின்.

இ - ள். இக்காரியத்திற் சிறிதும் சேவகனாக்கல்லது பிரக்குக் கூறன் மின்; யாவனாயும்தேறன்மின்; இத்தன்மையவாகிய சூற்றங்கள் நினைவின்றியும் வருதலின், அறியாதாருடனும் மகளிருடனும் பேசன்மினென்றொளன்க.

இன்னனவென்றது - தான் பிறப்புணர்த்தியவதனை. இன்னனமென்றது - தன்னினைவின்றியிலாவத்திற் கூறியவதனை. (௨௫௯)

1816. பகைவருள்ளமும்பாம்பின்படர்ச்சியும்

வகைகொண்மேகலைமங்கையர்நெஞ்சமு

மிகைசென்மேகததுமின்னுஞ்செந்நில்லலா

புகைசெய்வேலினீர்போற்றுபுசென்மினே.

மிகை - மேல்.

இ - ள். வேலினீர்! பகைவநெஞ்சும், பாம்பின்போக்கும், மகளிர் நெஞ்சும், மின்னும் செவ்விதாகநிலாவாதலின், உள்ளத்தையும் நெஞ்சையும்பேணி ஒழுமமினென்றொளன்க. (௨௬௦)

வேறு.

1817. வணக்கருஞ்சிலையினையொருமதியெல்லையொருநாளுட்

குணத்தொடுமலிந்தபாதங்குறுகயாங்கொணர்த்தபின்றைப்

பணித்ததேசெய்துபற்றார்பகைமுதலடர்த்தமென்றார்

மணிக்கொடிமாசண்டன்னுண்மற்றதேதுணிமினென்றான்.

இ - ள். யாங்கள் குணத்தொடுமலிந்த சேவகனை ஒருதிங்களளவாகிய நாளுக்குள்ளே நின்றிருவடியைச்சேரும்படி கொணர்த்தபின்றை அடவிச் செய்த காரியமே செய்து தடும்பேறிக்கிடந்தநிறைந்த பகையைமுற்பட அடர்ப்பேமென்றார்; அவளும் அதுவே துணிமினென்றொளன்க.

பிறரால் வணக்கருஞ்சிலை. அடிப்பட்டபகை - கட்டியங்காரன். (௨௬௧)

1818. பொறிதவநெருங்கநோற்றுப்புறநகிறைந்தகொள்வகச்

செறிதவவிசையபாதஞ்சென்னியின்வணங்கிமீண்டு

வெறிதமழ்சோலைநண்ணிவேண்டியவடிசில்சைகதொட்

டெறிபடையெழுகவென்றார்வளையெழுந்தார்த்தவன்றே.

இ - ள். ஐம்பொறியும் புலன்களிற்செல்லுகின்ற வேட்டையமிகவுநெருங்கும்படி நோற்றுச் சூற்றமநிறைந்த விரதங்களைமுடையவிசைய பாதத்தை வணங்கிமீண்டு நண்ணி உண்டு படையெழுகவென்றார்; வளையெழுந்து ஆர்த்தவென்க.

தவவிசைய - முற்பவத்தில் தவத்தையுடைய விசையென்றொருபெயர்.

1819. பைந்துகின்மகளிர்தேன்சோர்பவளவாய்திகழநாணிச்

சின்தித்துக்கூந்தல்வாங்கிச்செவ்வணந்துடைப்பதேபோ

லிந்திரகோபங்கொளவியிறகுளர்கின்றமஞ்ஞை
யந்தரத்திவர்ந்தபாய்மாவரும்பொற்றாரவத்தாலே.

திருமு, இடக்கர்.

இ - ள். மகளிர் தமதுவாய்திகழ்த்தலாலே, அதற்குநாணி அது தீரு
முபாயரினைந்து கூட்தலைக்குலைத்து அச்சிடந்தவண்ணத்தைத் துடைக்கின்ற
தொழிலைப்போலே கோபத்தைக்கொளவி இறகை உளர்கிறமயில்கள் மாவின்
தார்மணியோசையாலே பறந்தனவென்க. (௨௬௯)

1820. சார்தின்மேற்றொடுத்ததீர்தேன்றண்மதிக்கோடுபோழ்ப்
போந்துமட்டருவிவிழும்பொன்னெடுங் குன் றுமந்த
ணைந்துளங்காவுகுழந்தவிரும்புனல்யாறுநீந்தி
மார்ந்தேரெலிந்தநாடுமதிந்துடன்சென்றகன்றே
தேன், ஆகுபெயர்.

இ - ள். அப்பண்ட, சந்தனத்திலேவைத்த இரூலை மதிக்கோடுகிழித்த
வாலே அதின்மட்டு அவ்வி ரூலினின்றும்போந்து அருவிபோலேவீழும் மார்
தரியங்காத ழுன்றையும், யாற்றையுங்கடந்து மார்ந்தேரெலிந்த நாட்டிலே
சென்றதென்க. (௨௭௦)

1821. மதுக்குலாமலங்கன்மாலையுமங்கையர்வளர்த்தசெந்தீப்
புதுக்கலத்தெழுந்ததீம்பாற்பொங்கலினுடையிப்பொங்கி
கதிர்த்துவெண்மாடந்தோன்றுஞ்செவ்வெயிற்காதநான்கி
னதிக்கலாவந்துவிட்டார்ச்செயிற்றரவோடொப்பார்.

இ - ள். தேனறாத அசைகிரமாலையையுடைய மங்கையர்வளர்த்த
தீயாலே பொங்கிப் புதுக்கலத்தினின்றும்மேழுந்த பாற்பொங்கலினுடைய
துணைபோலே விட்டிகைபாற்செய்த எயிலைக்கடந்து வெண்மாடந்தோன்றும்
எமமாபுரத்திற்கு நாத்காதத்தளவில் நதக்கலையிலே, அரவோடொப்பார்
சென்றுவிட்டாரென்க.

எயில், ஆகுபெயர். வரவு, செலவினையுணர்த்தும். (௨௭௧)

வேறு.

1822. மானயாநோக்கியர்பருங்குல்போல்வதோர்
கானயாற்றடைகனாக்கதீர்கண்போழ்கலாத்
தேனயாம்பூம்பொழிற்றிண்ணைவெண்மணற்
ருணையாநால்வருந்தணப்பின்றெய்தினார்.

கான, அ - அசை. கண் - இடம். தேனினநீங்கமாட்டாதுவருந்தும்.
தானையாநால்வரும் - தானையுண்டாதற்குக் காரணமான நால்வரும்.

இ - ள். மான்வருந்து நோக்கியரிடைபோலும் நுடக்கமும் அழகு
முடைய கான்யாற்று நீரடைகளையிற் பொழிலில் உயர்ந்த மணலிலே நால்
வரும் சென்றாரென்க. (௨௭௨)

1823. வாரந்துதேன் றுளித்துமட்டுயிர்த்துவார்மண
லாரந்துபோதருந்தவிசுத்ததொத்துமேற்
றாரந்துதேன்வண்டொடுதுதைந்துள்புக்கவர்
போந்துபோக்கரியதப்பொழிலின்பெற்றயே.

இ - ள். அப்பொழிலின்நன்மை, வைத்ததேன்வாரந்து துளித்துப்
பூவின் மது ஒழுங்கு மணலிலேபோது ஆர்ந்து தவிசுத்ததொத்து மேல்வெளி
யடங்கித் தேனும் வண்டும் நெருங்கி உள்ளேபுக்கவர்க்குப் புறப்பட்டுப்போத
லரிதாயிருந்ததென்க.

செய்தெனெச்சங்களைக் காரணமாக்குக.

(உசுஎ)

1824. தாதணிகொழுநிலிருந்துதண்மதுப்
போதணியலங்கொழிபொருளின்மார்பனை
யாதநாமடைதிறமுரையினீரெனக்
காதலாற்பதுமுகன்கண்குகறினான்.

இ - ள். அப்பொழிலினிழலிலேயிருந்து சேவகனை யாமடையுந் திரும்
யாது? அதனை நீருரையினென்றவளவிலே, பதுமுகன் விசாரித்தக் காத
லோடே கூறினானென்க.

(உசுஉ)

1825. க. திருக்கிளர்மன்னவன்சேனைமாநகர்
பொருக்கொளியினநிராகோடுங்கொண்டபின்
முருக்கொளியலாடிமுரிமொய்ம்பனைச்
செருக்களத்தெதிர்ப்படச்சிவதவதில்லையே.

1826. உ. சேட்குலாஞ்சிலையொடுதினேத்தபின்னவர்
வாட்கலாம்வலித்தமர்தொடங்கின்வல்லையே
மீட்கலார்வருப்புடைதொடுகமுகவென்றுதன்
னாட்கொஞ்செபினனலர்த்தாரினான்.

இவையிரண்டும் ஒர்தொடர்.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; நிலக்குப்போல. என்றது - துரியோதனன்
விராடபுரத்தே நிராய உத்துத் தருமன்முதலாயினருண்மையுணர்ந்ததற்கு
யாமும் இவனுண்மையை உணருகின்ற உண்மை யொக்கும்படியென்றவாறு.

இ - ள். பொருவுக்கு மன்னன் ஒளிரினாயை யாமுங்கொள்வேம்; கொ
ண்டபின்பு, சேவகன்மீட்கவந்தால் அவனைப் போர்க்களத்தேகாண்டற்குச்
சிதைவதில்லை; அதற்குக்காரணம்; வளைந்தவில்லுடனே தூரத்தேபொருத
பின் அவரணுகி வாட்போரைத்தொடங்கின் நாம் படையைக் கடுகமீட்க
லாம்; அதலான், இதுவிட்ப்பமுடைத்து; இனி எழுகவென்று தன்னை
யொழிந்தமூவர்க்குங்கூறி, பின்பு, அவன் படைக்குங்கூறினானென்க. (1)

வேறு.

1827. க. இருங்கடன்மணிகிரையெய்திராங்கொண்டபின்
னருங்கடியணிகளையனங்கில்லையேற்

பெரும்படைதான்வரிற் பின்றிநீங்கிதப்பழி
தரும்படித்தன்நியுஞ்சாற்றுவல்கண்மினே.

1823. உ. மஞ்சகுழிவிசும்பிடைமணந்துமின்மிளர்வபோல்
வஞ்சமின்மறவர்வாண்மிளர்ந்துபாய்குருதியுட்
குஞ்சரங்குளிப்பதோர்நீத்தமாமாதலா
லெஞ்சலில்கொள்கையீரெண்ணிச்சூழ்மின்களே.

1829. ஈ. என்றனன்புத்திசேனென்னுநான்மலையின
னன்மதேபொருளெனநால்வருமிருந்நாழி
யொன்றிமுன்விடுத்தவர்மூவரொற்றாட்கள்வர்
தின்னிதாற்பட்டதென்றியம்புகின்றார்களே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ன். புத்தச்சேனென்னுமந்தணன், யாமெய்திநிரையைக்கொண்ட
பின் அருங்கடியுணிகரில் ஐபனில்லையிற் பெரும்படைவரும்; அதுவர்
தால் அஞ்சினொப்போலே யாம் மீண்டுபோந்தாற் கெட்டார்களென்று
பழிதரும்படியாயிருக்கும்; அதுவன்றியும் பின்னுமொன்றுகூடிவேன்; அத
னைக்கேண்மின்; யாம் மீளாமல் நின்றால் மின்போல மறவர்வாண்மிளர்த
லாற்பிறந்த ஒளியையுடைய குருதியிலே யானொருப்பதோர்குருதிப்பெருக்
குண்டாம்; ஆதலால் ஒழியாதகொள்கையீர்! இனியிதனையும்எண்ணிச்சூழ
மினென்றான்; என்றபின்னும் பெரிதும் பதமுகன்கூறியவதுவே சாரிய
மென்று நால்வருமிருந்தவளவிலே, தாம் பொருந்தி முன்பேவிடுத்தவராகிய
ஒற்றாட்கள்மூவர்வந்து இன்றுபிறந்தசெய்தி இதுவேன்றுகூறுகின்றாரென்க.

1830. க. வளையசந்தரமெனும்வாரணமால்வரை
முனையினந்திங்கன்போன்முத்துடைக்கோட்டது
கனையினம்பிடிக்கொஞ்ஞாற்றிடைக்கேழரக்
கனையவஞ்சனவரையனையதக்களிமரோ.

1831. உ. கடுமதக்களிப்பினற்காரெனமுழங்கலின்
விடுகலார்பாகரும்வெருவரக்கொன்றிடப்
பிடியொடுங்கந்தனைவின்றிநீருருள்பிளர்
தடுகளிதந்தப்போதிகைபிரித்தழன்றதே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். வளையசந்தரமென்னும்வாரணம் கோட்டதாயிருக்கும்; பிடி
களுக்கிடையிலேநின்று நிறத்தையுடைய அரக்கனாலின் அஞ்சனவரையனை
யதாயிருக்கும்; அக்களிறுதான் மதத்தாலே முழங்கலிற் பாகரும் விடுகலரா
யிருந்தார்; அவ்வடுகளிறுவெருவரும்படி கொன்றிதெற்கு அனைவின்றிப்
பிளந்து பரிந்து அழன்றதென்க.

நீருருள் - சகடமாகப்பண்ணித் தண்ணீரேற்றியிருட்டுவதொன்று. இனி
ஈருள்பிளந்தென்றோதின, உள்வீரலைப்பிளந்து கொன்றிடவெனக்கூட்டு.
அந்தப்போதிகை - பின்னங்காலிற்சங்கிலி ~~வந்தது~~. (௨௭௪ - ௫)

1832. கண்ணுமிழ்நீயினுற்சுட நிறங்கரிந்தபோற்
பண்ணுமிழ்வண்மலாய்ப்பரத்தரநின்றசீ
ரண்ணலங்களிற்றினையடக்கினுன்சீவகன்
வண்ணமேகலையினுர்மனமெனப்படிந்ததே

இ - ள். கண்ணிற்றீயாற்கடுதலின் நிறங்கருகினுற்போலும் வண்டு
லாவப்பட்டுப் பரத்தலைத்தரநின்ற சீரையுடைய அக்களிற்றைச் சீவகனடக்
கினான்; அப்பொழுது அவனிடத்தேமகளிர்மனம் தாழ்ந்தாற்போல வந்து
தாழ்ந்ததென்க.

‘வண்டுலம்பார்த்தர’ என்றபாடத்திற்கு வண்டுலாங்களிற்றைப் பார்த்
கின்றசீரா நமக்குத்தருதற்கு அடக்கினுனென்க. (௨௭௪)

1833. இறுவவாயிவர்வதோரிலங்கெயிற்றரியென
வுறுவவாமார்பினுன்றாசங்கொண்டொய்யெனப்
பெறலருங்குஞ்சரமேறலின்பெருஞ்சன
மறைகடற்றினாயொலித்தாங்கெனவார்த்ததே.

இ - ள். மிக்க வனாபோலுமார்பினுன் பெரியவவாயிற்பாய்வதோர் அரி
யென்னும்படி பமலித்தற்கரிய குஞ்சரத்தைப் புரோசைக்கயிற்றைப் பிடித்
துக்கொண்டு விரையவேறுதலாலே சனம் சமுத்திரம் ஆங்கெயொலித்த
தென ஆர்த்ததென்க. (௨௭௭)

1834. அங்கையந்தலத்தினுலப்புதாதையெனக்
கொங்கலர்கண்ணியான்கொம்மைதான்கொட்டலும்
பொங்கியவுவகையிற்பொலிந்துமாக்களிறவன்
றங்கியபயிர்ததொழிறடக்கையாற்செய்ததே.

இ - ள். கண்ணியான், அப்புதுஅப்புது, ஆதுஆது, ஐஐஎன்றுகூறி,
அங்கையாகிய அழகியதலத்தாற் பொய்க்கத்தட்டினவனவிலே, அக்களிறு
உவகையாற் பொலிந்து அவன்கட்டடங்கிய பயிராற் ரொழில்களைத் தன்னை
யாலேசெய்ததென்க.

பயிராவன : பரிபரியென்பனமுதலியன. தொழில் - தோட்டிமுதலியன
எடுத்துக்கொடுத்தல். (௨௭௮)

1835. கொட்டையம்புரோசைதானிருவடங்கொண்டென்
கட்டினுன்கருவலித்தடக்கையாற்றோட்டியு
மிட்டனனிரண்டெனிமிழ்க்கொளீஇயிலங்குபொற்
பட்டமும்பனிவமைன்னெனக்கட்டினுன்

இ - ன். கொடிய வலியையுடைய கையாலே தலையின் முனிமுடியை யுடைய புரோசைக்கயிற்றை இரண்டுவிடங்கொண்டு சேரக்கட்டினான் ; கட்டி, நெடுந்தோட்டியையும் குறுந்தோட்டியையுந்தம்மிற்பிணைத்து அதின் கழுத்திலேயிட்டான் ; இட்டுக் கயிற்றைக்கோத்துப் பட்டத்தையுங்கட்டினான். (௨௭௯)

1836. கச்சையும்விக்கினன்கறங்கிருமணியணிந்
தச்சுகொழுந்தொடர்யாப்பழித்தடியிணை
யுச்சியும்புரோசையுட் குளிப்பவய்த்துறுவலி
மெச்சிமேல்வேந்தனும்விழைதகத்தோன்றினான்

அச்சுகொழுந்தொடர் - விசையாதபடி மரங்களிலே இரும்பைத்தை த்துக் கழுத்திலே மாலைபோலேயிடுவதொன்று.

இ - ன். உறுவலி கீழ்வயிற்றிற்கட்டிங் கச்சையுங்கட்டினான் ; கட்டி இரண்டுபக்கத்திலே மணியையுமணிந்து தொடரையுங் கட்டிவிழ்த்து அடியிரண்டினுச்சியையும் புரோசைக்குள்ளேயுமுந்தச்செலுத்திப் புலிமுகப்பிலி ருக்கின்ற அரசனும்புகழ்ந்து விரும்பும்புத் தவந்தோன்றினனென்க. (௨௮௦)

1837. கோற்றொடிப்புரிசையுட் கொற்றவனின்றைய
னேற்றியல்காண்நிராமிவட்ட ருடுகன்னவே
காற்றெனக்கடலெனக்கருவனாயுருமெனக்
கூற்றெனக்குஞ்சரங்கொண்டிபுக்காரனரோ.

இ - ன். தொடிபோலேவளைந்தபுரிசையிலே கொற்றவன் பொருந்த வந்துகின்ற நாம் ஏற்றினதில்லைபக் காண்போம் ; இவ்விடத்தேகொண்டு வருகவென்ன, அவனும் விசையாற் காற்றென, ஒலியாற் கடலென, வடிவால் வரையென, அச்சத்தாலுருமென, கொலையாற் கூற்றென அதனை யுள்ளே கொண்டிடுக்கானென்க. (௨௮௧)

1838. குழனியஞ்செவ்வனோர்குன்றுகொண்டொய்யென
வழுகிதாபபறப்பதேபோலவுமார்புயன்
மழையையூர்ந்தோடுமோர்வானவன்போலவு
மெழுதலாகாவணமிருந்தனென்பவே.

இ - ன். இளஞாயிறு ஓர்குன்றைக் கவானிடைக்கொண்டு கடுகப்பற க்கின்றதொழில்போல் தன்னிடத்தே தொழிலையுடையனாயும், மழையை யேறியோடுந் தேவனைப்போலத் தன்னிடத்தேதொழில் கிடக்கவும் எழுதலா காத்தடியிருந்தானென்க. (௨௮௨)

1839. வனைகலத்திகிரியும்வாழியிர்மேற்செலுங்
கனைகடுங்கதழ்பரிக்காலசக்கரமும்போல்
வினைதருவட்டமும்வீதியும்பத்தியு
மினையவையேமுறவிமைப்பினினியற்றினான்.

கணைகடுங்கதழ்பரி - மிகவுங்கடிதாகிய மிக்கசெலவினையுடைய.

இ - ள். திகிரியுஞ்சக்கரமும்போலே தொழிற்குத்தக்க வட்டமும்வீதியும் பத்தியுமாகிய இத்தன்மையவற்றைத் தப்பாதபடியே ஒருகணத்திலே நடத்தினனென்க. (௨௮௩)

1840. ஒருவனேகளிறுமொன்றோருநூறாயிரர்
திரிவவேபோன்றனதிகையெலாங்குஞ்சரக்
சூரியவன்னிவனலா லுலகினில்லினென
வரி துணர்வேத்தவையமைகமற்றென்றதே.

ஒருங், அசை.

இ - ள். அதுகண்டு அரிதென்றுணர்ந்த அரசவைதானும், ஒருவனே, களிறுமொன்றேயாயிருக்கவும் ஏறினபடி திகையெல்லாம் எண்ணிற்சயானே திரிவனபோலேயிருந்தன; ஆதலால் இவனல்லது இவ்வுலகிற் குஞ்சரமேறு சற்கு மற்றொருவனிலெனன்றுகூறி அமைகவென விலக்கிற்றென்க. (௨௮௪)

1841. வள்ளுகிர் நுதியினால்வரி நுதலுறுந்தலு
மூள்ளுணர் குஞ்சரம்மொய்யெனகிறறலு
மெள்ளரும்மிருமணிகணினெனவிசைத்தன
வெள்ளரீர்ப்பெருஞ்சனம்வியந்துகைவிதிர்த்ததே.

இ - ள். தோட்டமதுதியென்னும் உகிர்நுதியால் நுதலிலேயழுத்தினவள விலே இவன்மனத்தையுணரும்பாணை கடுகரின்றதாக, மணியிசைத்தன; அப்பொழுது சனம் அதிசயித்துக் கைவிதிர்த்ததென்க.

ஒடுகின்ற விசையாலே ஒலியடங்கினமணி கின்றபொழுது இசைத்த வென்க. (௨௮௫)

1842. க. என்மனநின்மனமென்றிரண்டில்லையாற்
றன்மனத்துளபொருடான் மனக்குணாப்பொதாத்
துன்மனமென்மனமென்பதொத்திழைத்ததா
னன்மனக்குஞ்சரநம்பியோடென்மரும்.

184௩. உ. தேவனேமகனலன்செல்வன்மற்றென்மரும்
பாவையேநோற்றனள்பாரின்மேலென்மருந்
கோவனும்க்கருங்குளிர்துதோணோக்கினை
ரோவெனவையகத்தோசைபோயுயர்ந்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். தன்மனத்திற்பொருளைத் தான் தனக்குணாக்குந்தன்மையை யொத்து ஏவல்செய்தலாலே என்மனம் உன்மனமென்றுகூறுவதாகிய நன் மனக்குஞ்சரம் நம்பியோடொத்துத் தொழிலைச்செய்தது; ஆதலால் அக்குஞ்சரத்திற்கும்நம்பிக்கும் என்மனம் நின்மனமென்று இரண்டில்லையாயிருந்த

தென்பாரும், செல்வன் தேவனையென்பாரும், பாவை நோற்றனளென்
பாருமாய் ஓவென்றலின், ஓசையுயர்ந்தது; அப்பொழுது அரசனும்மக்களுந்
தோளைநோக்கினாரென்க.

என்பார் என்மரெனத் திரிந்தது; “உண்மருந்தின்மரும்” (பதிந். ௨௪)
என்றற்போல. இனி ஆயினாரெனவினேகோடலின், மாரீறு விகாரமாய்
நின்றதெனிற் நனக்குரிய எதிர்காலமுணர்த்தாமையுணர்க. (௨௮௬ - ௭)

1844. பிண்டமுண்ணும்பெருங்களிறுபூட்டியயவண்
வண்டரும்மோவரும்பாடமாநகர்தொழக்
கொண்டதன்மட்டியுந்தானுங்கோயில்புகக்
கண்டனங்கண்ணினையென்றுகண்டவர்கொனார்.

இ - ள். பட்டத்திற்குரியயானையைக் கம்பத்தோடேசேர்த்துக் கட்டிக்
கழிகையாரும் ஏத்தாளிகளும்புகழ் நகர்தொழத் தம்பியுந்தானுந் தமக்கென்று
கைக்கொண்டகோயிலிலே புக, கண்ணாலே கண்டேமென்று ஒற்றர் கூறினா
ரென்க.

ஏகாரம், அசை. கண்டவரென்றது முன்னரியம்புகின்றாரென்ற ஒற்
றகைச்சுட்டிநின்றதோர் பெயராகக்கொண்டு, அவர் இங்ஙனங் கூறினாரெ
ன்க. நந்தட்டன் கூடநிறலாற் சீவகனென்றுணர்ந்தார். (௨௮௮)

1845. பாத்தில்சீர்ப்பதுமுகன்படிவவொற்றாளர்சொற்
கோத்தெனக்கொடுத்தனன்கொழுநிதியுயகையிற்
றாத்திரட்சுராவினந்தொக்கபோன்மறவரு
மேத்தருஞ்சிலைகைவாளிலங்குவேலேந்தினார்.

இ - ள். நீக்கமில்லாத சீரையுடைய பதுமுகன் மறைந்தவேடங்
கொண்ட ஒற்றரொருவர்கூறியசொற்கு இருவர்கொல்லுஞ் சேர்ந்ததென்று
கருதி உவகையால் நிதியைக் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின் சுராவினம்பல
வுந் தொக்கபோலுமறவரும் சிலையையும் வாளையும் வேலையும் கையிலேயேந்நி
னாரென்க.

ஒத்தது, ஒத்தெனவிகாரம்; ஒத்து விதியுமாம். (௨௮௯)

1846. வேனினாவாண்மதில்பிளந்துவெஞ்சமத்திடைத்
தேனினாகளிறற்றின்மேற்றிண்குளம்பழுத்துவ
வானினாவளைப்பதோர்பொருளெனச்சிரித்துடன்
மாநிபாபண்ணினார்வடித்தநூற்கேள்வியார்.

இ - ள். கேள்வியார் வேலாகிய காவற்காட்டையுடைய வாண்மதிலைச்
சமத்திடையிலேபிளந்து களிறற்றின்மேலழுத்துவனவாகிய மாநிபா இப்பொ
ழுது நினாகொள்வது காரியமாயிருந்ததென்று சேர நக்கு அம்மாநினையைப்
பண்ணினாரென்க. (௨௯௦)

வேறு.

1847. விடையுடையினநிராவிழுங்கன்மேயினார்
துடியொடுசிறுபறைதுவைத்தவால்வளை
முடியுலகுமகிமிர்த்தார்த்தமொய்கழு
லடுபடையினையருமரணம்வீசினார்.

இ - ள். அங்ஙனம் நிராகோடலைமேவினாராக, துடியும் பறையுமிசை
த்தன; வளை தேவலோகத்தளவுஞ் செல்ல வார்த்தன; இனையருங் கவசத்தை
யணிந்தாரென்க. (உகக)

1848. க. காந்தளங்கடிமலர்க்கண்ணிநெற்றிய
ராய்ந்தளந்தியற்றியவத்துணுடையர்
வேய்ந்துணியலமரும்புறத்தார்வெஞ்சுட
ரேந்தெழினவியமுமேந்துதோளினார்.

1849. உ. கோனுடையினநிராகாக்குங்கோவலர்
தேனெடுகடிச்சுரும்பரற்றுந்தேமலர்க்
காநிடையினநிராக்காவல்போற்றுமி
னாநிடையழித்தபுள்ளென்றுகூறினார்

அளந்தியற்றுதல் - இப்புடைவைக்கு இது சிவப்பென்று அளந்துபண்
ணுதல். ஆய்ந்து - வடித்து. அத்து - சிவப்பு. வேய்ந்துணி, வேய்த்துணி -
உறழ்ச்சி; அஃது ஊதுங்குழல். ஒளியைத் தன்னிடத்தே ஏந்தியநவியம் -
கோடாலி.

இ - ள். அவர் அங்ஙனமெழுகின்றவளவிலே, நெற்றியராய் ஆடைய
ராய்ப் புறத்தராய்த் தோளினராய் அரசனது இனங்களைபுடையநிரையைக்
காக்குமாயர், ஆனிடையிலே காரியெழுந்தனவாதலாற் காட்டில் நிரையைக்
காவல்போற்றுமினென்று கூறினாரென்க. (உகஉ - ந)

1850. விடுபொறியரவெனவிளங்குவெஞ்சிலை
யடுகணைசிதறினாரார்த்தவால்வளை
கடுகினகாலியலிவுளிகாண்டலு
முடுகுபுகோவலர்முந்துகாற்பெய்தார்.

விடுபொறி - வீசுகின்றபொறி.

இ - ள். அவர் சிலையாலே கணையைச்சிதறினார்; வளையார்த்தன; இவ்
ளிகடுகின, இவற்றைக்காண்டலுங் கோவலர் நிரையைக்காத்தற்கு முற்பட
வோடினாரென்க. (உகச)

1851. அனைச்செறியிருப்புலியனையவாடவர்
வளைத்தனர்மணிநிராவன்கணையரும்

வினேத்தனர்வெருவரத்தக்கவெஞ்சொலா
 லுனேத்தனர்பூசல்விட்டிணர்த்தவோடினார்.

இ - ன். அவ்வளவிலே ஆடவர் நிராயைவனைத்தார்; ஆயரும் உனைத்
 தனராய்ப் போரைவினைத்தார்; வினைத்தவர் அப்பூசலைக் கைவிட்டி வெஞ்
 சொல்லால் உணர்த்த வோடினாரென்க. (௨௬௫)

வேறு.

1852. தேர்த்தொகைத்தானைமன்னன்சீவகற்கினாயநம்பி
 வார்த்தொகைமுழுவம்விம்மமல்ஹழ்தோளினானை
 நீர்த்தொகைக்கழனிநாடுநெருகர்ப்பெயருநுங்கள் [ரூன்.
 சீர்த்தொகைக்குலனுமெல்லாந்தெரிந்தெமக்குரைமோவென்
 இதுமுதலாக ஆயர்செல்கின்றகாலத்து அரசனிருக்கின்றபடி கூறுகின்
 றார். தெரிந்து - தெரிய.

இ - ன். நரபதிவேள், சீவகற்கு இனைய நம்பியாகிய நந்தட்டனை
 தம்முடைய நாட்டின்பெயரையும், நகரின்பெயரையும், குலத்தையும் எமக்
 குத் தெரியவுரைப்பாயாக வென்றானென்க. (௨௬௬)

1853. திருக்குறிப்பன்னதாயிற்செப்புவலடிகள்செம்பொ
 னரித்தசம்பொழுகுன்றத்தருவியின்வெரீஇயமஞ்ஞை
 பரித்தவைபழனநாரைப்பார்ப்பொடுமருதிற்சேக்கு
 முறைத்தருநாடுமுருங்குலத்துடனுணரவென்றான்.

இ - ன். அடிகளே! திருவுள்ளக்கருத்து அத்தன்மைத்தாயின், நீயுண
 ரும்படி குன்றத்தருவியான்வெருவிய மயில்களோடினவை நாரைப்பார்ப்
 போடே மருதிலே தங்கும் புகழ்தற்குத்தக்க நாட்டையுமுளையுங் குலத்
 தோடே செப்புவேனென்றானென்க. (௨௬௭)

1854. பொருகயலுகளிப்பாயப்பூஞ்சிறைக்குமரியன்னங்
 குருகினோடியியச்செந்நெற்கொழுங்கதிர்குவளையெற்ற
 முருகுவிண்டிரியத்தீந்தேன்முழங்குநீர்க்கழனிநன்னு
 டெரியுமிழ்ந்திலங்கும்வேலோயேமமாங்கதமதென்றான்.

கயல் பிறழ்ந்துபாய்தலினாலே யஞ்சியன்னமுங் குருகுமிரிதலின், அவற்
 றின் மெய்தீண்டிச் செந்நெற்கதிர் குவளைமேலெற்றுதலின் நறுநாற்றம்விட்டு
 லாவ, அதற்குத் தேனினமுழங்குநாடென்க. கதிர்குவளையென்றே பாடம்.

இ - ன். வேலோய்! அந்நாடு ஏமாங்கதமென்றானென்க.

ஏமாங்கதம், பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(௨௬௮)

1855. பூந்துகிற்கொடுத்ததீந்தேனகற்புகைபொன்னனார்தங்
 கூந்தலிற்குளித்தவண்டிகொப்புளித்திட்டவாச

மாந்தர்மேற்றவழந்துமாடமிருள் படப்புகையுஞ்செல்வத்
தேந்துபொன்னிஞ்சிமுதூரிராசமாபுரமதென்றான்.

இ - ள். துகிற்குக்கொடுத்தவகிற்புகையும் வண்டுகொப்புளித்ததேனும்
மாந்தர்மேற்றவழந்து இருள் பதிலாலே மாடம் புகையுஞ் செல்வத்தினை
யும், இஞ்சியையுமுடைய அம்முதூர் இராசமாபுரமென்றனென்க. (உகக)

1856. எங்குலமடிகள்கேட்கவென்றனுமெழுந்தோர்பூசல்
பொங்குளோப்புரவிவெள்ளம்போக்கறவளைத்துமுற்றி
யிங்குளநினாயையெல்லாங்கவார்த்தென்றிட்டபொழுதே
திங்கள்வெண்குடையினுன்மன்றிருச்செவிக்கிசைத்ததன்றே.

இ - ள். அடிகள் ! எங்குலத்தைக்கேட்கவென்று நந்தட்டன் கூறினவள
விலே, நினாயையெல்லாம் புரவிவெள்ளமெழுந்து கோலி வளைத்துக் கவார்த
தென்று ஆயர் ஒருபூசலிட்டபொழுதே, அப்பூசல் அரசன்செவியிடத்தே
யிசைத்ததென்க. (௩௦௦)

1857. எரித்திறல்வென்றிவேந்தற்கிற்றெனவிசைப்பச்சீறி
மருப்புறக்கந்துபாய்ந்துமுழங்குமால்களிறுபோலத்
திருக்கிளர்மணிசெய்பொற்றாண்டிப்படப்புடைத்துச்செங்க
ணுருத்தெரிதவழநோக்கியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

எரிபோலும்வலியையுடையவென்றி - கொன்று வெல்கின்றவென்றி.

இ - ள். வேந்தற்கு அப்பூசலிசைத்தவளவிலே, சீறி, மருப்பமுந்தக்
குத்திமுழங்குகளிறுபோலே அக்கோபத்தாலே தூணிலே தீப்பிறப்பவடித்து,
நோக்கிச் சினம் உடலைச்செலுத்த ஒருமொழிகூறினென்க. (௩௦௧)

1858. நாற்கடற்பரப்பும்வந்துநன்னகர்க்கண்ணுற்றென்ன
வேற்கடற்றோனைபாய்மாவின்னகொளியிவுளித்திண்டோர்
கூற்றெனமுழங்குமோடைக்குஞ்சரக்குழாத்தோடேகிப்
பாற்கடற்பரப்பின் வல்லேபடுகினைபெயர்க்கவென்றான்.

இ - ள். நாற்கடலும்வந்து நகரிலேகூடினவென்னும்படி குஞ்சரக்
குழாத்தோடே தானையும் மாவும் தேரும் நகரிலேகூடிச் சென்று பாற்கடற்
பரப்புப்போலப் பாலுண்டானநினாயை வல்லே பெயர்க்கவென்று கூறின
னென்க. (௩௦௨)

1859. கண்ணகன்கடலங்கோடும்பறைகளுமுழங்கிவிம்ம
விண்ணகத்தியங்குமேகக்குழாமெனநிரைத்தவேழந்
திண்ணுகப்புரவித்திண்டோர்வினாந்தனநிரந்தபாய்மா
மண்ணகமலிரக்காலாட்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததன்றே.

இ - ள். சங்குமபறையுமுழங்கியொலியாநிற்ப வேழமுந் தேரும் வினாந்
தன ; மாப் பரந்தன ; காலாட்கடல் மிக்கெழுந்ததென்க. (௩௦௩)

1860. பாநிநக்கவரிநெற்றிப்பசுங்கிளிகிறத்தபாய்மாத்
தானுறப்பண்ணித்திண்டேர்த்தம்பிகோல்கொள்ளவேறிக்
கூனிநக்குழவித்திங்கட்குளர்கதிராரமார்பிற்
மேனிநங்கொண்டகண்ணிச்சீவககுமரன்சொன்னான்.

பாநிநக்கவரி - பால்போலுங்கவரி. கூன் - வளைவு. தேனையுடைய ஒளி
கொண்டமாலே.

இ - ன். சீவகன்றான், மாவைத்தேரிலேயுறும்படிபண்ணித் தம்பி
செலுத்த அத்தேனையேறி ஒருமொழிகூறினானென்க. (௩௦௪)

1861. மன்னவனினாகொண்டாராவநாகர்த்தந்தும்னன்
பொன்னவிற்கழலிற்றங்கல்புனைமுடியிடுவியேனே
லின்னிசையுலகந்தன்னுளென்பெயர்சேறலின்றாய்க்
கன்னியமகளிர்நெஞ்சிற்காமம்போற்கரக்கவென்றான்.

கன்னிய, அ - அசை.

இ - ன். அரசனினாயைக்கவர்ந்தவரை இந்நகரிலேகொண்டவந்து அவ்
வரசனடியிலே அவர்முடியையிடுவியேனாயின், கன்னியராகிய மகளிர்நெஞ்
சிற் காமம்போலே என்பெயர் உலகில் நடவாதுமறைக்கவென்றானென்க.

அரசனைக் காணுமற்போந்து வஞ்சினங்கூறினான். (௩௦௫)

1862. பார்மலிபரவைத்தாணைப்பரப்பிடைப்பறப்பதேபோ
னீர்மலிகடாத்தகொண்முநெற்றிமேன்மின்னினொய்தாத்
தார்மலிமார்பன்றிண்டேர்தோன்றலுந்தறுகண்மைந்தன்
சீர்மலிபகழியேந்திப்பதுமுகன்சிலைதொட்டானே.

கடல்போல் நிறைந்தமத்தையுடைய மேகத்தின் நலையிற் றோன்றுவ
தோர் மின்னினுங் கடிதாகத் தேர்தோன்றிற்று. மேகம் - யானை.

இ - ன். தானையிடையிலே பறப்பதுபோலே தேர் தோன்றினவள
விலே, மைந்தனாகிய பதுமுகன் பகழியையேந்திச் சிலையையெடுத்தானென்க.

1863. குடைநிழற்கொற்றவேந்தனொருமகற்காணக்குன்றா
வடிகிழலுறையவந்தேமடியம்யாமென்னவெய்த
விடுகணைசென்றுதோமேற்பின்முனவீழ்தலோடுந்
தொடுகிழற்குரிசினோக்கித்தூத்துகில்வீசினுனே.

விடுகணை - ஒருபெயர்.

இ - ன். அடியோமாகியயாம் தன்குன்றாவடிகிழலிலே உறையவேண்டிச்
சச்சந்தன்மகனாகிய தன்னைக்காணவந்தேமென்று அறிவிக்கும்படி எழுதி
யெய்த அம்புசென்று தேர்மேலே மாறிவீழ்ந்தவளவிலே, குரிசில் நோக்கிப்
பதுமுகனையென்றறிந்து மேற்பொராதபடி துகிலைவீசித் தன்படையை விலக்
கினானென்க. (௩௦௭)

1864. ஏந்தலைத்தோழரெல்லாமிணையடிதொழுதுவிழ்ச்
சேர்ந்தன்கண்ணினாலுந்தின்னெழிற்றோளினாலும்
வாய்ந்தவின்சொல்லினாலுமாலையோழ்முடியினாலும்
மாய்ந்தவன்சிறப்புச்செய்தானவலநோயவருந்தீர்தார்.

இ - ள். அரசனாதலறிந்தமையிற் சீவகனைத் தோழரெல்லோருந்
தொழுது அடியிலேவீழ்ந்தவளவிலே, அவன் இவர்க்குச்செய்யுஞ் சிறப்பி
வையென்றாராய்ந்து அத்தரங்களிலே தோளாலுஞ் சொல்லாலும் முடியா
லும் கண்ணாலுஞ் சிறப்புச்செய்தான்; அவரும நோய்தீர்த்தாரென்க. (௩௦௮)

1865. கழலவாய்க்கிடந்தநோன்றாட்காளைதன்காதலானா
நீழலவாயிறைஞ்சிநீங்காநெடுங்களிற்றெருத்தமேற்றி
யழலவாய்க்கிடந்தவைவேலரசிளங்குமரர்குழக்
குழலவாய்க்கிடந்தகோதைதாதையூர்கொண்டிபுக்கான்.

தன்னிழைப் பகையென்றவாவித்தாழ்ந்து. கொல்லனுலையைவிரும்பின
வேல்; “கொற்றுறைக் குற்றில” (புறநா. கூடு.) போல. அரசுநடாத்துதற்கு
இனையகுமாரர். மொழியை வங்கியம்விரும்பிக்கிடத்தற்குக்காரணமான
கனகமலை.

இ - ள். காளை தன்றோழரை யானையிலேயேற்றிக் குமரர்குழ நரதேவ
னுரிலேகொண்டிபுக்கானென்க.

சீவகனுமரசிளங்குமரருந் தோழர்நால்வருடனையானையேறினாரென்பது
ஏற்றி என்பதனாற்பெற்றும். (௩௦௯)

வேறு.

1866. வானக்கிநின்றுநுடங்குங்கொடிமாடமூதூர்ப்
பானக்கதிஞ்சொற்பவளம்புரைபாவையன்ன
மானக்கநோக்கின்மடவார்தொழமைந்தரேத்த
யானைக்குழாத்தினிழிந்தாரரிமாநொடொப்பார்.

நக்கி - தீண்டி. நக்க - கெடுத்த.

இ - ள். அரிமாநொடொப்பார் மூதூரிலே சொல்லையும் நோக்கினையு
முடைய பாவையன்னமடவார்தொழமைந்தரேத்த யானைத்திரானினின்றும்
இழிந்தாரென்க.

சிறத்தாற்பவளம்புரையுமடவார். சீவகனுமரசிளங்குமரருந் தோழர்நால்
வரும் யானையினின்றும்இழிகின்றகாலத்துச் சீவகனையுமரசிளங்குமரையு
மகளிர்ந்தொழுதாரென்றுணர்க. (௩௧௦)

1867. செம்பொற்புளகத்தினஞாயிற்றுசெற்றகோயில்
வம்பிற்றுளும்புமுலைவாநெடுங்கண்மடவார்
நம்பப்புருந்துரதேவனருளினெய்திப்
பைம்பொற்புளகக்களிற்றாநடிதாம்பணிந்தார்.

இ - ள். கச்சோடேமாறுபட்டசையுமுலையினையும், கண்ணினையுமுடைய மடவார்விரும்பப் பொன்னாற்செய்த கண்ணுடியால் இளஞாயிற் றைக்கெடுத்த கோயிலிலேபுகுந்து நரதேவனழைக்கச் சென்றனுகி அவனடி யைத் தாம் வணங்கினாரென்க. (௩௧௧)

1868. வல்லான்புனைந்தவயிரக்குழைவாரந்துவான் பொற்
பல்பூணெருத்திற்பரந்தஞ்சடர்காலமன்னன்
மல்லார்திரடோண்மருமான் முகநோக்கமைந்த
ரெல்லாமடிகளொனக்கின்னுயிர்த்தோழரென்றான்.
வாரப்பட்டு வாலிதாகிய பொன்னாற்செய்த பூண்.

இ - ள். மன்னன்பூணையுடையவெருத்திலே குழைபரந்து ஒளிகாலும் படி மருமான்முகத்தை இவர் யாரென்னுங்குறிப்புப்பட்டபார்க்க, அடிகளே ! மைந்தரெல்லாரும் எனக்கு உயிர்போலுந் தோழரென்றென்க. (௩௧௨)

1869. வார்பொன்முடிமேல்வயிரம்முழச்சேந்தசெல்வத்
தார்பொன்னடிசூழ்மணியங்கழலாணைவேந்தன்
கார்மின்னுடங்குமிடைமங்கையைக்காண்கசென்றென்
றேர்மின்னுதாரானருளத்தொழுதேகினாரே.

இ - ள். அரசர்முடியில் வைரம் உழுதலாலே சிவந்த செல்வத்தையுடைய அடியைப் பொன்னிடத்திலேநிறைந்த மணியையுடைய கழல்கூழ்ந்த தாரானாகிய யானையையுடையவேந்தன் கனகமாலையைச்சென்று காண்கவெ ன்றருளிச்செய்ய, அவரும் ஏகினாரென்க.

வார்தல் - பெருகுதல். ஆர்பொன் - திருவுமாம். (௩௧௩)

1870. தழுமுற்றும்வாராத் திரடாமங்கடாழ்ந்தகோயின்
முழுமுற்றுந்தானேவிளக்காய்மணிக்கொம்பினின்றூ
ளெழுமுற்றுந்தோளார்தொழுதாரின்னரென்றுநோக்கக்
கழுமிற்றுக்காதல்கதிர்வெள்வளைத்தோளிளுட்கே.
முழுதும், முழுமெனவிகாரம்.

இ - ள். முற்றுத் தழுவவொண்ணாத தாம்தாழ்ந்தகோயிலின்முழுதுந் தானேவிளக்காய்ச்சென்று முற்றுமணிக்கொம்புபோனின்றவளை எழுப்போ லுந்தோளார் தொழுதார்; அவன் என்னரென்றுகுறிப்புப்படநோக்க, அவ்வ ளவிலே ஈககன் இவர் எனக்கு இத்தன்மையரென்று அவனைநோக்க, அவட் டுக் காதல் நிறைந்ததென்க.

இனி முழுமுற்றும், ஒருசொல்லாக்கியுமுணாப்ப. (௩௧௪)

1871. னுறக்கம்மிதுவேயெனுந்தொன்னகர்மன்னன்மங்கை
தொறுக்கொண்டகன்வரிவரோவெனச்சொல்லிநக்காங்

கொறுக்கப்படுவாரிவரென்றங்கசதியாடி

வெறுக்கைக்கிழவன்மகனென்னவிருந்துசெய்தாள்.

இ - ள். மன்னன்மகள், இவரோ ஆங்கு நியாயடித்தகன்வரென்றுகூறி நக்கு, இவர் இனித் தண்டஞ்செய்யத்தகுவரென்று நகையாடி, அப்பொழுதே அளகைக்கோன்மகள் விருந்துசெய்தாலென்ன விருந்துசெய்தாளென்க. ()

1872. அருந்தித்தொழிலேபுரிந்தான்மறையாயவெல்லாம்

விருந்தாவிரிப்பானவன்சீவகசாமிவேறா

விருந்தாற்கொரோலைகொடுத்தானெரிஞண்டலத்தாற்

பொருந்தார்பொறியைப்புறநீக்குபுநோக்குகின்றான்.

இ - ள். புத்திசேனன், மறைந்தசாரியங்கெல்லாம் புதிதாகப் பின்பு கூறவேண்டி இப்பொழுது சீவகன் தனியேயிருந்தவனுக்கு ஒரோலையைக் கொடுத்தான்; அதனை அவன்வாங்கிக் குண்டலத்தோடே பொருந்துதல் நிறைந்தகுழையைப் புறத்துநின்றூர்க்கி வாசியாசின்னானென்க.

பொறி, தத்தம்பொருள்வயிற் றம்மொடுசிவணிய ஆகுபெயரிலேயாப் ப் குழையையுணர்த்திற்று. (௩௧௯)

வேறு.

1873. மற்றடிக்கன் கண்டருளிச்செய்கமலரடிக்கீழ்ச்

சிற்றடிச்சிதத்தையடிவீழ்ச்சிதிறுவடிகட்

குற்றடிசின்மஞ்சனத்தையுள்ளுறுத்தகாப்பும்

பொற்புடையவாகவெனப்போற்றயடிவீழ்ந்தேன்.

மற்றுக் காப்பென்க. அரசன் துருவனவற்றைக் காப்பென்றல் மரபு. அடியிலே யுற்றுப்போற்றியென்க. என்றது - சமைக்கின்றபொழுதே யுற்றுக்காக்கப்பட்டென்றவாறு.

இ - ள். திருவடிகட்கு அடிசிலையும் மஞ்சனத்தையுமுள்ளிட்டனவும் மற்றுக்காப்புக்களும் அடியிலேயுற்றுப் போற்றப்பட்டுப் பொற்புடையவாக வேண்டுமென்று சிற்றடியாளாகிய தத்தை மலரடிக் கீழ்வீழ்ந்தேன்; அவ்வடிவீழ்ச்சியை அடிகள் நெஞ்சாலே கண்டருளுகவென்க.

இவையகத்தல் தனக்குக்கடனாதலின், முற்கூறினான்.

(௩௨௦)

1874. வயிரமணிக்கலன்கமழுங்கற்பகநன்மலை

யுயிராமதஞ்செய்யுமதுத்தண்டொடுமையாடை

செயிரினறுஞ்சாந்துசிலையம்புமணியழில்வான்

மயிரெலியின்போர்வையொடெம்மன்னன்விடுத்தானே.

மதுத்தண்டு - வீரபானமிருக்குங் குழாய்.

இ - ள். கலுழவேகன், எலிமயிர்ப்போர்வையோடே கலமுதலியவற்றை வரவிட்டானென்க.

உம்மையும் உருபும்விர்க்க.

(௩௧௮)

1875. வந்தவனையாருமறியாமன்மறையாகத்
தந்துதரன்கேட்பவிதுசாமிவலித்தானு
வைந்துமதியெல்லையினையாண்டிடையனாகி
யந்திலகன்றான்றமரொடாங்கணைச்சொன்னேன்.

இ - ள். தரன்வந்தவனை யாரும் அறியாதபடி மறையாகக் கொண்டு வந்துவைத்து அவன்கேட்கும்படி ஓராண்டிற்கு ஐந்துதிங்களளவு குறை யாகவுடையனாய்த் தமரோடே ஏமமாபுரத்தேயகன்றானென்று இக்காரியம் சாமிதானேயருளிச் செய்தானாகக் கூறினேனென்க.

தோழர் ஏமமாபுரத்து ஏறப்போவதற்குமுன்பே எழுதிங்கள்சென்றமை, “இங்கிவர்கனிவ்வாறு” (காந்த. ௧) என்னுங்கவியிற்கூறினும். பின்பு தோழர் தாபதப்பள்ளியிற்செல்ல ஒன்றும், “ஒருமதியெல்லையொருட * * * கொணர்ந்த பின்றை” (கனக ௨௪௧) எனவே சீவகன்வந்து விசயையைக்காண ஒன்றும், இவனைக்கண்டு ஊரேறப்போக ஒன்றும், மாமனாடுத்து ஏறப்போகவொன் றும் மீண்டு ஊரேறவரவொன்றும் ஆகஐந்துதிங்களுக்குச் சென்றவாறுணர்க. ()

1876. பட்டபழிவெள்ளிமலைமேற்பரத்தலஞ்சித்
தொட்டுவிடுத்தேனவனைத்தூதுபிறசொல்லிப்
பட்டபழிகாத்துப்புகழேபரப்பினல்லால்
விட்டலரந்தகோதையவரால்வினைவதுண்டோ.

இ - ள். கட்டியங்காரன் சிறைசெய்தானென்றுபிறந்த பழி மலைமேற் பரத்தலையஞ்சி வேறேசிலகாரியங்களைக்கூறி அவனை என்னைத்தொட்டுச் சூளுறுவுகொண்டு போகவிட்டேன்; இனி இப்பழியைமறைத்து அரசவுரி மையை வயத்துவதொழிய மகளிரை மணஞ்செய்கின்றவதனால் வினைவதொரு புகழில்லையென்க.

பழி வெள்ளிமலைமேற் பரத்தலஞ்சியெனவே, இவன் சிறைப்பட்ட மை கலுழவேகனுமறிந்திலனென்பதுபெற்றும். ஈண்டு இங்ஙனன்கூறவே, “பொன்னணி” (துணமா. ௨௯௭.) என்னுங்கவியில், ‘தெய்வமாததாச்சுழந்த’ என்றும், “சந்தமலை” (துணமா. ௩௧௦) என்னுங்கவியில், ‘வந்தவின் ணோர்களை’ என்றும், அவள்வழிப்பட்டதெய்வங்கள்வந்த நினைத்தவைமுடித் துக்கொடுக்குமென்றதன்றித் தன்படையாகிய விஞ்சையர் ஈண்டுவந்தாரெ ன்னாமையுணர்க; அவ்விஞ்சையரை அழைக்குங்கால், “தன்னுடை விஞ்சை யெல்லாந் தளிரிய லோத லோடும்” (துணமா. ௨௯௭) என்னவேண்டாவா கலின்.

(௩௨௦)

1877. அல்லதுவுமெங்கைகுணமாலையவளாற்றான்
செல்லுமதிநோக்கிப்பகலேசிறியையென்னும்
பல்கதிரைநோக்கிமதியேபெரியையென்னு
மெல்லியிதுகாலையிதுவென்பதறிகல்லாள்.

இ - ள். அப்பழியன்றிப் பின்னும் ஒருபழி விளைப்பாள்போன்று எங்கை
யாகியகுணமலை ஆற்றாளாய் இரவிது பகலில்து என்பதறியாளாய், அவள் மதி
யை, வெம்மையாற் பகலே, சிறியையென்னும்; கதிரை, தண்மையான் மதி
யே, பெரியையென்னுமென்க. (ருஉக)

1878. அரவுவெகுண்டன்னவகல்குணிலம்புல்லித்
திருவில்வனைந்தனையதிருமேகலையினீங்கிப்
புருவமதிமுகமும்புகழ்தோளும்புணர்முலையு
முருவமழிந்தடிச்சியுள்ளாங்கொலுணர்கலனே.

இ - ள். பாம்புகோபித்துப் படம்விரித்தாற்போலு மல்குலையுடையாள்,
சிலத்தேவீழ்ந்து வில்வனைந்தனைய மேகலையையுடைய திருவினின்னுநீங்கிப்
புருவத்தையுடையதோர் மதிபோலுமுகமும் தோளும் முலையும் வடிவழித்
லாலே அடிச்சிபிழைப்பனோ? இறப்பனோ? அறியேனென்றாளுென்க.

திருவின்நன்மை கெட்டென்க.

(ருஉஉ)

1879. நானைவருநையலெனநன்றெனவிரும்பி
நானையெனுநாளாணிமைத்தோபெரிதுஞ்சேய்த்தோ
நானையுரையென்றுகிளியோடுநகச்சொல்லு
நாளினுமிந்நங்கைதுயர்நாளினுமற்றிதுவே.

இ - ள். சீவகன் நானைவரும்; நீ நையாதேகொள்ளென்று கிளிகூற,
அது நன்றென்று விரும்பி, நீகூறிய நானையென்னு நாள் அணித்தோ? சேய்த்த
தோ? அந்நானைக்கூறென்று அது நக அதனோடேசொல்லும்; இந்தநங்கை
யதுதுயர் நாளினும் நாளினும் இத்தன்மைத்தென்க.

மற்று, அசை.

(ருஉரு)

வேறு.

1880. நோக்கவேதளிர்ந்துநோக்காதிமைப்பினுதுணுகுநல்லார்
பூக்கமழமளிசேக்கும்புதுமணவாளனூர்தா
நீப்பிலார்நெஞ்சினுள்ளாராதலானினைத்தல்செய்யேன் [ள்.
போக்குவல்பொழுதுநத்தாந்தம்பொன்னடிபோற்றியென்றா

இ - ள். பார்க்கவே தளிர்ந்துப் பாராது இமைப்பினும் மெலியுநல்லார்
அமளியிலே தங்கும் நித்தகல்யாணர்தாம் நீங்குதலில்லாராய் என்னெஞ்சிடத்
தாராதலால், யான்வருந்தேனாய் பொழுதுபோக்குவேன்; இனித் தாம் தம்
மைப் பாதுகாப்பாராகவென்றெழுதினென்க. (ருஉச)

1881. இலவம்பூவரக்குண்டன்னபஞ்சிமெல்லடியினுடன்
புலவிச்சொற்பொறித்தவோலைதிருமுடிதுளக்கிரோக்கித்
தலைவைத்தாப்புவிஞ்சைகொண்டபின்றாமஞ்சூழ்ந்து
கொலைவைத்தகுருதிவேலான்ரோழனாக்குறுகினுனே.

இ - ள். அங்ஙனம் அவள் புலவிச்சொற்பொறித்தவோலையை வாசித்
துத் தலைசாய்த்து ஓலையின் முடிவிலெழுதின தனக்குக் காவலாகிய விஞ்சை
யை யுட்கொண்டபின்பு, வெற்றிமாலையுழப்பட்டுக் கொலைத்தொழிலைத் தன்
னிடத்தே கொண்டவேலான் தோழரைச் சேர்ந்தானென்க.

ஒழிந்த காரியங்களுமுளவேனும், புதுமணவாளனா ரென்றதனாற் புலவி
பொறித்ததாயிற்று. (௩௨௫)*

வேறு.

1882. எங்கோமற்றென்றிறநீர்கேட்டதென்றாற்கெரிமணிப்பூட்
செங்கோன்மணிநெடுந்தேர்ச்செல்வன்சாதற்பெருந்தேவி
தங்காத்தவவுருவந்தாங்கித்தண்டாரணியத்து
ளங்காத்திருந்தானைத்தலைப்பட்டையவறிந்தோமே.

இ - ள். நீர் என்றிறம் எவ்வேயோ கேட்டதென்று வினாவினாற்கு, ஐய
னே! சச்சந்தன்றேவி விசயை தண்டகாரணியமென்கின்ற வனத்திலே தன
க்கேலாத தவவுருவைத்தாங்கி மனத்தே நீவாழவேண்டுமென்கின்ற ஆசை
பிணிக்கப்பட்டுத் துரவோருடைகின்ற அவ்விடத்தேயிருந்தவனை எதிர்ப்பட்டு
கின்றிறம் அறிந்தோமென்றாரென்க.

“ஆத்தபொறிய” (நூல. இன்மை, ௧௦), “ஆத்தவறிவினர்” (ஷு, கய
மை, ௧) என்றும்போல, ஆத்தென்றார்; இனி உள்ளகாத்தென்றும் பாட
மோதுப. (௩௨௬)

1883. என்னேமற்றென்னேநீர்மொழிந்ததென்னேயெனவிருப்பி
முன்னேமொழிந்தாற்போன்முறைநின்றெல்லாமுடன்மொழிய
மன்றாஞ்சிந்துவபோன்மலர்ந்தசெந்தாமரைக்கண்ணீர்
பொன்றாரமார்பின்மேற்பொழியப்புகணுற்றானே.

வினாவாதலின், மூன்றடுக்கினார். விசயையிருக்கின்றமை ஆசிரியன்
கூறக்கேட்டதன்றிச் செய்தவ்வுளங்காமையின், ஈண்டு இங்ஙனங்கேட்கி
ன்றான்.

* “அழகணீரசரசராதலறிந்திலேமேலேநாட்கட், டொடியணிதோளுநல்ல
வாகமும்புல்லிதும்மைக், குழிவழிவந்ததோலாக்கந்துண்மகனென்றெண்ணி,
யடிகணுமிகழ்ந்தெல்லாமருளுகவென்றுகின்றார்” இச்செய்யுளொன்று,
௩௨௫ - வது கவியின்பின் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

இ - ன். தான்விரும்பி நீர்கூறியமொழி எங்ஙனையென்றுவினாவ, அவரும் தேவிதான் இவன்முன்னே நின்று கூறினாற்போலச் செய்தியெல்லாம் அடைவேசேரச்சொல்ல, அதகேட்டு, முத்தஞ்சிந்துவதுபோலே கண்ணீர் மார்பிலேசொரிய வருந்தினுனென்க. (௩௨௭)

1884. அலிதேயடிகளும்முளரோவென்றற்குருளுமா
நீந்தாவிருந்தவாறென்றார்க்கென்னைப்பெறவல்லார்க்
கெய்தாவிடருளவேயெங்கென்கென்றத்திசைநோக்கி
வெய்தாவடிதொழுதுவேந்தன்கோயிறகெழுந்தானே.

இ - ன். பிறந்தசெப்தி அலிதேயென்று அவையெல்லாங்கேட்டபின், என்னைப்பெறவல்ல தீவினையையுடையவர்க்கு எப்தாதிருப்பன சிலதீவினை இனிஇல்லை; அத்தீவினையையுற்றவடிகளும் இருக்கின்றாரோவென்று வினா யினற்கு, அவரும் இப்பொழுது நல்வினையாகியதெய்வம் நமக்கு அருளுநெறியிருந்தபடியித்தன்மைத்தாயிருந்தென்றார்; என்றவர்க்கு அவனும் அவரிருக்கின்ற திசை எங்கேயெங்கேயென்றுகூறி அத்தசையைநோக்கி வினாயவணங்கிப் பின்பு அரசன்கோயிலுக்குப் போனென்க. (௩௨௮)

1885. இலைவிரவுபூம்பைந்தார்வேந்தனெந்தல்குலக்கேட்பான்
மலைவிரவுரீண்மார்பின்மைந்தனரோழர்முகநோக்கிக்
கொலைவிரவுகூர்நுதிவ்ம்குமரென்னென்குருகுலத்தான்
கலைவிரவுதிஞ்சொல்லாற்காமனென்றார்கமழ்தாரார்.

இ - ன். இவன்சென்றவளவிலே, வேந்தன் சீவகன்குலத்தைக் கேட்கவேண்டி, அவனரோழர்முகத்தைநோக்கிக் குமரன் எக்குலத்தானென்று வினாதுவற்று, குமரனென்றவளவிலே, தாரார் அவன்சூழிப்பறிந்து, இக்காமன் குருகுலத்தானென்றாரென்க.

விரவு, உவமவுருபு. (௩௨௯)

1886. அண்ணல்குருகுலத்தானென்றால்யான்முன்கருதியதென்
னெண்ணப்பெளிப்பட்டான்கரந்தமைந்தனெரிசெம்பொன்
வண்ணவமைமார்பமுயங்கிநுண்ணுண்மதியாரோ
டெண்ணினியநெறியால்நிமித்தான்கோயில்புக்கானே.

என்றாலென்பது - ஓர்சொல்வீழக்காடு. நந்தட்டன் நாமம் ஊருமுதலியனகூறலின் உணர்ந்தான். வியம் - ஏவலாதலிற் போக்கின்மேற்று.

இ - ன். தலைவன் குருகுலத்தானென்றால் இது யான் முன்கருதியகுலமே; என்னெண்ணத்திலேவெளியானென்றுகூறியெழுந்திருந்து கரந்தமைந்தன்மார்பிலேமுயங்கி அமைச்சருடனே காரியத்தையண்ணி அவனைப் போகவிடுநெறியாலேபோகவிட்டான்; அவனும் போக்கறிவித்தற்குக் கனகமாலேகோயிலிலேசென்றானென்க.

அரசனாகவே போகவிட்டான்.

(௩௩௦)

1887. விள்ளாவியனெடுத்தேர்வேந்தன்காதன்மடமகளே
கள்ளாவிகொப்புளிக்குங்கமழ்பூங்கோதாயென்மனத்தி
னுள்ளாவியுள்ளாய்நீயொழிந்தாயல்லையெனக்கையிற்
புள்ளாவிச்செங்கழுநீர்க்குவளைசெய்தாள்புனைபூணாள்.

இ - ள். வியனெடுத்தேர்வேந்தன்காதல் நீங்காதமடமகளே ! கள்ளின்
நாற்றத்தைக் கொப்புளிக்குங்கோதாய் ! நீ என்மனத்தினுள்ளே உறைகின்ற
உயிராயுள்ளாய் ; ஆதலின், நீயென்னையகன்றாயல்லையென்று பிரிவுணர்த்த
அதனையுணர்ந்து பூணாள் தன்கையிலிருந்த வண்டிற்குயிராகிய செங்கழுநீரை
நெட்டுயிர்ப்பாலே கருங்குவளையாக்கினுளென்க.

இனி, கள்ளை நீராவியாகக் கொப்புளிக்குமென்றும், உயிரிலேயிருத்தலி
னென்றும், அன்னங்களையுடைய வாவியிற்கழுநீரென்றுமுறைப்ப. (௩௩௬)

1888. வார்முயங்குமென்முலையவளேவேய்த்தோளாண்மனமகிழ
நீர்முயங்குகண்குளிர்ப்பப்புல்லிநீடோளவனீங்கித்
தேர்முயங்குதானையான்சிறுவர்சேடாரகன்மார்பந்
தார்முயங்கிக்கூந்தன்மாவீவரந்தான்சங்கமுரன்றவே.

இ - ள். அதுகண்டு, அவளைமனமகிழவும் கண்குளிரவும்புல்லி, அவன்
அங்குசின்னுற்போய் நரதேவன்புதல்வராகிய மைத்துனன்மாராத்நூலிக்
கொண்டு மாவையேறினான் ; அப்பொழுது நன்னிமித்தமாகச் சங்கமுழங்
கினவென்க. (௩௩௭)

எ.—கனகமாலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - கஅஅஅ.

எட்டாவது

விமலசாயாரிலம்பகம்.

1889. முருகுகொப்புளிக்குநகண்ணிமுறிமிடைபடலைமலைக்
குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான் கூந்தன் மாவீவர் துசெல்ல
வுருவவெஞ்சிலையினற்குததம்பியிஃதுரைக்குமொண்பொற்
பருகுபைங்கழலினருட்பதுமுகன்கேட்கவென்றே.

இ - ள். தலையின்மாலையினையும், வகைமாலையினையும், வேலினையுமு
டைய சீவகன் மாலையேறிப்போகாநிற்க, அவனுடையதம்பியாகியநந்தட்
டன் பொன்னாற்செய்த கழலினையுடைய தோழிற் பதுமுகன் கேட்பாயாக
வென்று இக்காரியத்தையுரைக்குமென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். சிலையினற்கு, உருமயக்கம். காலையகத்திட்ட
கழல். (க)

1890. விழுமணிமாசமுழக்கிடந்ததிவ்வுலகம்விற்பக்
கழுவினீர்பொதிந்துசிக்கக்கதிரொளிமறையக்காப்பிற்
றழுவினீருலகமெல்லாந்தாமரையுறையுஞ்செய்யான்
வழுவினூர்தம்மைப்புல்லான் வாழ்கதுங்கண்ணிமாதோ.

இ - ள். பெரியமணி மாசேறி உலகைவிலையாகப் பெறும்படி கிடந்த
தனைக் கடுகவெளியாக்கினீர்; இதனால், ஒருதீங்கின்றி துங்கண்ணி வாழ்வ
தாக; இனி முன்புபோலே அகப்படப்பொதிந்து மறையக்காப்பீராயின்,
உலகெல்லாங்கைக்கொண்டீர்; காவாது வழுவினீராயின், இங்ஙனம் வழுவி
னரைத் திருச்சேராளென்றானென்க.

சிக்க - அகப்பட.

(உ)

1891. தொழுததங்கையினுள்ளுந்துறுமுடியகத்துஞ்சோர
வழுதகண்ணீரினுள்ளுமணிகலததகத்துமாய்ந்து
பழுதுகண்ணரிந்துகொல்லும்படையுடனெங்கும்பற்று
தொழிகயார்கண்ணுந்தேற்றந்தெளிசுற்றார்விளிகுற்றாரே.

சோர - வார.

இ - ள். கையிலும், முடியிலும், கண்ணீரிலும், பூணிலும் கொல்லும்
படையொடுங்குமாதலால், அப்பழுதையாராய்ந்து அக்கூடாநட்புடையோ
ரைத் தம்மிடத்துநின்று நீக்கிப் பின்னும் யாவர்சிலரிடத்தும் தெளிதலைப்
பற்றாதொழிக; அன்றித் தெளிதலுற்றார் விளிதலுற்றாரென்றானென்க.

அரசர்க்கு ஓர் துன்பம்வந்தவிடத்து அவர் நட்புடையோர்போல அழுத கண்ணீரும் கொலையும் தலின், கண்ணீரிலும் படையொடுங்கிற்றும்; “ஒன்றார், அழுதகண்ணீரு மனைத்து” (திருக். அஉஅ) என்றார் தேவரும். (ங)

1892. தோய்தகைமகளிர், தோயின்மெய்யணி நீக்கித் தூய்நீர்
ராய்முதுமகளிர், தம்மாலரி நபத்திமிரியாட்டி
வேய்நிறத்தோளிநார்க்குவெண்ணின்மால்சாந்தந்
தானலகலங்கள் சேர்த்தித்தடமுலைதோய்கவென்றான்.

இ - ள். கூடுதற்குரிய மாளிகைக் கூடவேன்முன், அவர்பூணீக்கி ஆராய்ந்ததெளிந்த மூப்பிமாராலே குற்றமறத்திமிர்ந்து தூயநீராட்டி அவர்க்குத் துகின்முதலியவற்றைச் சேர்த்திப் பின்பு தான் அவர்முலையைத் தோய்வானாகவென்றானென்க. (ச)

1893. வண்ணப்பூமால்சாந்தம்வா லணிகலன்களாடை
கண்முகத்துறுத்தித்துய்மைகண்டலாற்கொள்ள வேண்டா
வண்ணலம்புள்ளோடல்லா வாயிரம்மீடடைச்சேவ
லுண்ணுநீர்முதங்காக்கபூமோடாய்கவென்றான்.

அண்ணலம்புள் - அரசவன்னம். சேவல் - சக்கரவாகப்புள்.

இ - ள். பூமால்முதலியவற்றைப் புள்ளின்கண்ணிலும் சேவலின்முகத் திலுமுறுத்தித் தூய்மைகண்டல்லது கைக்கொள்ளவேண்டா; தண்ணீரிலும் சோற்றிலும் திங்குவாராமற்காத்தற்குக் கருங்குரங்கற்கு இட்டு ஆராய்கவென்றானென்க.

அன்னம் கண்குருதிகாலும்; சக்கரவாகம் முகங்கடிகும்; குரங்கு உண்ணுது. (ரு) தருந்

1894. அஞ்சனக்கோலினாற்றாநாகமோரருவிக்குன்றிற்
குஞ்சரம்புலம்பிவிழக்கூர்நுத்பெயிற்றிற்கொல்லும்
பஞ்சியின்மெல்லிதேனுப்பகைசிற்தென்னவேண்டா
வஞ்சித்தற்காத்தல்வண்டிபரும்பொருளாகவென்றான்.

இ - ள். அஞ்சனக்கோலால் அடித்தற்குப் பற்றாததோர்நாகம் தன் எயிற்றாலே அடிக்குன்றவிழ்வபோற் குஞ்சரம்புலம்பிவிழக் கொல்லும்; ஆதலின், பஞ்சியிந்தாட்டின் மெல்லிதாயினும் பகையைச் சிறிதென்றுகருத வேண்டா; அதனை அரும்பொருளாநினைத்து அஞ்சித் தன்னைக் காக்கவேண்டுமென்றானென்க. (சு)

1895. பொருந்தலாற்புல்லிபோன்றும்போற்றலாற்றாயரொத்து
மருந்தவர்போன்றுகாத்துமடங்கலாலாமைபோன்றுந்.

திருந்துவேற்றெவ்வர்போலத்தீதறவெற்றிதுமின்ப
மருந்தினுன்மனைவியொத்துமதலையைக்காமினென்றான்.

இஃது இவனைக் காக்கும்வண்ணம் கூறுகின்றது.

இ - ன். விடாமல் இவனிடத்திருத்தலிற் பல்லியைப்போன்றும், இவற்குவேண்டுவனசெய்துபோற்றலின், தாயனையொத்தும், அருந்தவர் சீலமுதலியவற்றைத் தப்பாமற்காக்குமாறுபோல இவற்கும் அவைதப்பாமற்காத்தும், ஐம்பொறியும் தமக்கடங்கலின் ஆமையையொத்தும், இவற்றித் தீதுண்டானால் அதுதீரும்படி பகைவரைப்போலே யிடித்தும், அடிசிலில் இவன்விரும்புவனவேதேடி நுகர்வித்தலின் மனைவியையொத்தும் நமக்குப்பற்றுவனைக் காப்பீராகவென்றானென்க.

“வான மூன்றிய மதலை போல” (பெரு. ௩௪௩) என்றாற்பிறரும். தாம் அடங்கியேயிவனையடக்கல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றவன் இங்ஙனங்கூறினென்க. பலரும் கேட்டலிற் காமினென்றான். (எ)

1896. பூந்துகின்மாலேசார்த்தம்புனைகலம்பஞ்சவாச
மாய்ந்தளந்தியற்றப்பட்டவடி. சினீரின்னவெல்லா
மாந்தரின்மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்கவென்றான்
கேந்துபூண்மார்பனேவவின்னமியற்றினான்.

இ - ன். அதுகேட்டசீவகன், அவர்களை நெஞ்சாலே ஆராய்ந்துபார்த்து அவர்களில் துகில்முதலிய இத்தன்மையெல்லாவற்றையும் நெஞ்சாலேயுண்டிபதுமுகன்காப்பானாகவென்றேவ, அவனும் இப்படிக்காத் தலை நடத்தினென்க. (அ)

வேறு.

1897. சிறுகண்யானையினஞ்சேர்ந்துசேவகங்கொளத்
துறுகலென்றுணர்கலாத்துள்ளிமந்திம்மக
நறியசந்தின்றுணிநாறவெந்தனகன்கொண்
டெறியவெள்கிம்மயிரிக்கவரிமாவிரியுமே.

இ - ன். யானைத்திரள் துயில்கோடலிற் குரங்கின்குட்டிகள் அதனைக் கல்லென்றுகருதி யானையென்றுணராவாய் மேலேதுள்ளிச் சந்தனக்குறடு வெந்தனவற்றைக்கொண்டு ஒன்றையொன்றெறிய, அதுகண்டு கவரிமாதனுக்கென்று இரியுமென்க.

துள்ளும் பாடமாயின், தள்ளுமகவென்க.

(க)

1898. புகழ்வரைச்சென்னிமேற்பூசையிற்பெரியன
பவளமேயனையனபன்மயிர்ப்பேரெலி
யகழுமிங்குலிகமஞ்சனவரைச்சொரிவன
கவளயானையினுதற்றவழுங்கச்சொத்தவே.

இ - ள். பவளமேயனையவாகிய மயினாயுடைய வெருகிற்பெரியனவாகிய பேரெலி அஞ்சனவரையிலேயிருந்து அகழும் சாதிலிங்கம் தாழ்வரையின்றலையிலே வீழ்கின்றவை யானையின் துதலிலேதவழும் பட்டுக்கச்சை யொத்தனவென்க.

“வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசையென்றலும்” (தோல், பொரு, மர, சுஅ.) என்றார். (க௦)

1899. அண்ணலங்குன்றின்மேல்வருடைபாய்ந்துழக்கலி
 னெண்மணிபலவுடைந்தொருங்கவை தூளியாய்
 விண்ணுளுவுண்டெனவீழுமாநிலமிசைக்
 கண்ணகன்மரமெலாங்கற்பகமொத்தவே.

இ - ள். குன்றின்மேற்றிரியும் வருடைமான் பாய்ந்துமிதித்தலின், மணிகள் பலவுமுடைந்து செந்துளியாய் அத்துளி தேவருலகை உளுவுண்டதென்னும்படி நிலத்தேவீழாநிற்கும்; அங்ஙனம் விழுதலின், நிலத்தின்மரமெல்லாம் அதுபோர்த்துக் கற்பகத்தையொத்தனவென்க. (க௧)

1900. மானிடம்பழுத்தனகிலுத்தமற்றவற்றயற்
 பான்முரட்பயம்பிடைப்பனைமடிந்தனையன
 கானிடைப்பாந்தள்கண்படுப்பன துயிலெழு
 ளுனுடைப்பொன்முழையாளினின் றுலம்புமே.

இ - ள். மக்கள்வடிவாகப் பழுத்தனவாயிருந்தன, கிலுத்தமென்னுமாம். பின்னை அவற்றயலிற் கானிடையிலே பால்போல வெள்ளிய ஏற்றிழிவுடையநிலத்திற் குழியினையிலே பனைகிடந்தனையனவாகிய பாந்தள்துயில்வன துயிலெழும்படி யானின்று இடிக்குமென்க.

முரண் - மாறுபாடு. முரட்பரம்பும் பாடம். (க௨)

1901. சாரலந்திமிசுடைச்சந்தன த்தழைவயின்
 னீரதீம்பூமரநீரந்ததக்கோலமு
 மேரிலவங்கமும்மின்கருப்பூரமும்
 மோருநாகிகலந்*தோசனைகமழுமே.

திமிசு - ஒருமரம்.

இ - ள். திமிசுகுழந்தசந்தனமரத்தில் தழைக்கு நடுவே நின்ற நீர்மையையுடைய தீம்பூமரமும், தக்கோலமரமும், இலவங்கமரமும், கருப்பூரமரமும், புழுக்கோடேகூடி நாதகாதவெல்லை நாமுமென்க. (க௩)

1902. மைந்தரைப்பார்ப்பனமாமகண்மாக்குமுராஞ்
 சந்தனமேய்வன தவழ்மதக்களிறற்றின

* நாதகாதத்தை யோசனையென்பது சைனதூல் வழங்கம்.

மந்தழைக்காடெலாந்தினைப்பவாமானினஞ்
சுந்தவால்வெடிப்பனசிங்கமெங்கும்முள.

இ - ள். பார்ப்பனவாகிய பெரிய மகண்மாக்குழாமும், மேய்வனவாகிய களிற்றினமும், தினைப்பனவாகிய ஆமானினமும் சிந்தும்படி வால்வெடிப் பனவாகிய சிங்கம் எவ்விடத்தும் உளவாயிருக்குமென்க.

இனி, இவைநான்கும் எங்குமுளவென்றுமாம். (கச)

1903. வருக்கையின்கனிதொறும்வானரம்பாய்ந்தராய்ப்
பொருப்பெலாம்பொன்கிடந்தொழுகிமேற்றிருவில்வீழ்ந்
தொருக்குலாய்நிலமிசைமிளிர்வவொத்தொளிர்மணி
திருக்கிளரொளிகுலாய்வானகஞ்செகுக்குமே.

இ - ள் பொருப்பெலாம், கனிதோறும் வானரம்பாய்கையினாலே அதி
ற்றேன் பரந்தொழுகிப் பொன்கிடந்து மணியொளிகுலாவி மேலுண்டாகிய
திருவில் நிலமிசைவீழ்ந்து ஒருங்குவளைந்து மிளிர்வனவற்றையொத்து விசும்
பைவெல்லுமென்க.

செய்தெனெச்சங்களைக் காரணமாக்குக. பொருப்பெலாம் செகுக்கும்.
ஒருங்கு, விகாரம். (கக)

1904. வீழ்பனிப்பாறைகணையெலாம்வெவ்வெயிற்
போழ்தலின்வெண்ணெய்போற்பொழிந்தமட்டொழுகு
தாழ்முகில்சூழ்பொழிற்சந்தனக்காற்றைசந் [வ
தாழ்துயர்செய்யுமவ்வருவரைச்சாரலே.

இ - ள். வீழ்த்தபனிக்கட்டிகள் வெயிலுருக்குதலாலே, வெண்ணெய்
போலே பொழிவதுஞ்செய்து மட்டொழுகுவனவாகிய முகில்சூழ்பொழிலிற்
சந்தனக்காற்றுமசந்து, இப்படி அவ்வருவரைச்சாரலின் நெறியெல்லாம்
ஆழ்துயரைச் செய்யுமென்க, (கச)

1905. கூகையுங்கோட்டமுங்குங்குமமும்பரந்
தேகலாகாநிலத்தல்கிவிட்டெழுந்துபோய்த்
தோகையுமன்னமுந்தொக்குடனூர்ப்பதோர்
நாகநன்காவினுணயந்துவிட்டார்களே.

இ - ள். கூகைமுதலியனபரத்தலின், அழகாற் போதற்கரியதிலத்தே
தங்கி அவ்விடத்தைவிட்டெழுந்துபோய் மயிலுமன்னமுமாற்ப்பதோர் காவி
லே விட்டாரென்க.

கூகை - ஒருகொடி.

(கௌ)

வேறு.

1906. பூத்தகிழவழும்போர்வைபூசுசார்தாற்பொன்னுற்
கோத்துரீர்பிலிற்றுங்காந்தங்குங்குமலவரப்பொற்சோய்

சாத்துறிபவளக்கன்னல்சந்தனவாலவட்ட

நீத்தவரிடத்துநாற்றிநீழன்மணியிலகஞ்செய்தார்.

இ. ள். அகிற்புகை பொலிவுபெற்றுப்பரக்கும் படாமுதலியவற்றையும், சிற்றுவட்டத்தையும், காந்தத்தையும், குங்குமம்வைக்கும் வைரமழுத்தின குகையையும், பரணிக்கூட்டையும், பவளக்கரகத்தையும், சந்தனமரத்தாற்செய்த பேராலவட்டத்தையும் தாபதரிடத்தேதுக்கி, அவ்விடத்தைத் தேவருலகாக்கிறாரென்க. (கஅ)

1907. நீத்திலமுலையினூர்தநெடுங்கணைக்கப்பெற்றுங்கைத்தலந்தீண்டப்பெற்றுங்கனிந்தனமலர்ந்தகாண்கவைத்தலர்கொய்யத்தாழ்ந்தமரமுயிரில்லையென்பார்பித்தலராயிற்பேய்களென்றலாற்பேசலாமோ.

இ. ள். மகளிர் கண்ணால் நோக்கப்பெற்றும், கையால் தீண்டப்பெற்றும், கனியாதன கனிந்தன; மலராதன மலர்ந்தன; அவர் கையைவைத்து அலர்கொய்யத் தாழ்ந்துகொடுப்பதுஞ்செய்தன; காண்க; ஆதலின், மரம் உயிரில்லையென்பார்பித்தார்; அல்லராயிற் பேய்களென்றுபேசுதலல்லது வேறே பேசலாமோவெனத் தம்முட்கூறியாரென்க. (கக)

1908. பொறிமயிலிழியும்பொற்றார்முருகனிற்பொலிந்தாமாவினெறிமையினிழிந்துடைந்தன்மணிக்கைமத்திகையினீக்கிவெறுமையினவரைப்போக்கிவெள்ளிடைப்படாதரீராலறிமயிலகவுங்கோயிலடிகளைச்செவ்வியென்றான்.

வெறுமையினவர் - அறிவின்மையை யுடையார். வெள்ளிடை - வெள்ளியவிடம்.

இ. ள். மைந்தன், மயிலினின்றிழியுமுருகனைப்போல மாவினின்றி இழியுநெறியானிழிந்து கையினின்றும் மத்திகையைநீக்கி அறிவிலாதாரைச் செவ்வியறியப் போகவிடுத்தால் தேவியையறிந்து வெளியாமிடமுண்டாம்; அஃதாகாததோர் தன்மையாலே நீதானேசென்று அடிகளைச் செவ்வியறியென்றானென்க.

அன்புசெலுத்தலின் அவனோடேகூடச்செல்கின்றவன் செவ்வியறிந்தேசேறல் நீதியாகலானும், பதுமுகன் தன்னையறிவிக்கத் தேவியறியவேண்டுதலானும் செவ்வியறியென்றானென்க. (உ௦)

1909. எல்லிருட்கனவிற்கண்டேன்கண்ணிடனாமின்னெபல்லியுப்பட்டபாங்கர்வருங்கொலோநம்பியென்றுசொல்லினடேவிநிற்ப்பதுமுகன்றொழுதுசேர்ந்துநல்லடிபணிந்துநம்பிவந்தனடிகளென்றான்.

இ - ன். விழயற்காலத்திருளிலே கனவிலே நம்பிவரக்கண்டேன் ; இடக்கண் ஆடும் ; நல்லவிடத்தே பல்லியும்பட்டன ; ஆதலால், நம்பி இன்னேவருமோவென்று கூறினளாய்த் தேவி நின்றவளவிலே, பதுமுகன்சேர்ந்து தொழுது வணங்கி, அடிசுளே, நம்பிவந்தானென்றானென்க.

எல் - பகல். நம்பி, நம் முதனிலையாக நமக்கு இன்னானென்னும் பொருள்படவருவதோர் உயர்ச்சிச்சொல், (௨௧)

1910. எங்கணுனையனென்றாட்கடியன்யானடிகளென்னாப்
பொங்கிவில்லுமிழ்ந்துமின்னும்புனைமணிக்கடகமார்ந்த
தங்கொளித்தடக்கைகூப்பித்தொழுதடிதழுவிவீழ்ந்தா
னங்கிரண்டற்புமுன்னீரலைகடல்கலந்ததொத்தார்.

முன்னீர் - முற்பட்டநீர்மை ; அஃதாவது, 'உதிரம் உறவறியும்' என்னும்பழமொழி.

இ - ன். ஐயன் எவ்விடத்தானென்று வினாவினாட்குச் சீவகன்றானும் அன்பு மிகுதியாற்கூடச்சேறலின், இவனென்று பதுமுகன்கூறாமல், அடிசுளே ! அடியேன் யானென்னாத் தொழுது அடியைப்பிடித்துவீழ்ந்தான் ; அவ்விடத்து அவ்விருவரும் முன்னீராலே இரண்டு அழ்புக்கடல் கலந்ததன் மையையொத்தாரென்க.

இதுகருதி, முன் வெள்ளிடைப்படாதவென்றார். (௨௨)

1911. திருவடிதொழுதுவீழ்ந்தசிறுவனைக்கண்டபொழுதே
வருபனிசுமந்தவாட்கண்வனமுலைபொழிந்ததீம்பான்
முருகுடைமார்பிற்பாய்ந்தமுழுமெயுனைப்பமாதர்
வருகவென்களிறென்றேத்திவாங்குபுதழுவிக்கொண்டாள்.

இ - ன். அங்ஙனம்வீழ்ந்த சிறுவனைக்கண்டபொழுதே வாட்கண்சுமந்த பெருகுமிநீரும், முலைபொழிந்தபாலும் அவனெழுந்திருக்கின்றகாலத்தே மெய்யைநனைத்தலாலே, ஐய ! நீயிங்கேவருகவென்றேத்தி அவனுடையமார்பிற்காட்டில் தன்மார்புபாய்ந்து அவனை ஒடுங்கும்படி தழுவிக்கொண்டாளென்க.

இன், உறழ்பொரு. பாய்ந்த, பாயவெனத்திரித்து, ஏத்தி வாங்கி, அவை முருகுடைமார்பிற்பாயத் தழுவிக்கொண்டாளென்றுமாம். (௨௩)

1912. காளையாம்பருவமோரான்காதன்மீக்கூர்தலாலே
வாளையாநெடியகண்ணாண்மகனைமார்பொடுங்கப்புல்லித்
தாளையாமுன்புசெய்ததவத்ததுவினாவிலாதேன்
ரோளையாத்தீர்த்ததென்றொழுதகுதெய்வமன்னாள்.

இ - ன். அருந்ததிபோல்வாளாகியவிசயை, ஈது இளமைப்பருவம் ; இனித்தழுவலாகாதென்று ஓராளாய்க் காதல்பெருகிப்பரத்தலாலே மகனைக்

குழவிப்பருவம்போலே தன்மார்பிலேயொடுங்கும்படிதழுவி, ஐயனே ! முற்பிறப்பின்முயற்சியாற்செய்த தவப்பயனில்லாதேன் தோளில் வருத்தநீர்ந்ததென்றொளன்க.

அரசனைக்கோறலின், வாணையொக்கு நெடியகண்ணொன்று அவட்குப் பெயராயிற்று; ஐ, அசையுமாம். (உச)

1913. வாட்டிமற்குரிசிமன்னைவாளமரகத்துணீத்துக்
காட்டகத்தும்மைநீத்தகயத்தியேற்காணவந்தீர்
சேட்டிளம்பரிதிமார்பிற்சீவகசாமியிரே
பூட்டரக்குண்டசெந்தாமரையடிநோவவென்றார்.

இ - ள். பெருமையையுடைய இளைய பரிதிபோலுமார்பினையுடைய சீவகசாமியிரே! தாமரைபோலும் அடிநோம்படி, அரசனை அமரிலேகைவிட்டுத் தும்மைச் சுகொட்டிலே கைவிட்ட கொடியேனைக் காணவந்தீர்; இஃதோ ரன்பின்மிகுதியிருந்தவாறு என்னென்றொளன்க.

சீவகசாமியென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, “பண்பு கொள் பெயரு மதனோ ரற்றே” (தொல். சொல். விளி. உங.) என்றருத்திரத்தில், தன்னினமுடித்தலென்பதனற் சீவகசாமியாரென ஆரீராய்ச் சீவகசாமியிரே யென ஈரோடு ஏகாரம்பெற்றதெனக் கூறினும். (உரு)

1914. கெடலருங்குரையகொற்றங்கெடப்பிறந்ததுவுமன்றி
நடலையுளடிகள் வைகநட்புடையவர்கணைய
விடைமகன் கொன்றவின்னாமரத்தினன்றத்துன்பக்
கடலகத்தழுந்தவேண்டாகனைகவிக்கவலையென்றான்.

குரைய, அசை. கொற்றம் கெட - அரசன்பட. நட்புடையவர் - சச்சந்தனோடுநட்புக்கொண்டவர்; என்றது தோழருடையதந்தையரை.

இ - ள். கொற்றங்கெட நட்புடையவர்நைய அடிகள் வருத்தத்தேதற்கப் பிறந்ததுவுமன்றி இப்பொழுதும் இடையன்கொன்ற மரத்தின் தன்மையுடையேனாகிய யான்றந்த துன்பக்கடலிலே அழுந்த வேண்டா; இத்துன்பத்தைக் களைகவென்றொளன்க.

உயிருடனிருந்தேனாய்ப் பகையைவென்றேனுமல்லேன்; உயிரா நீத்தேனுமல்லேனென்று கருதி மரத்தினெனென்றான். (உசு)

1915. க. யானலனைளவையாவாள்சுநந்தையேயையற்கென்றுங்
கோனல்ந்நந்தைகந்துக்கடனைக்குணத்தின்மிக்க
பானிலத்துறையுந்தீந்தேனையவாயமிர்தழுமா
மானலங்கொண்டநோக்கிககன்மனமகிழ்ச்சொன்னார்.

1916. உ. எனக்குயிர்ச்சிறுவனாவானந்தனையையனல்லே
வனப்புடைக்குமரனிங்கேவருகெனமருங்குசேர்த்திப்

புனக்கொடிமாலையோடுபூங்குழற்ருத்திப்போற்றா
ரினத்திடையேறனுக்கின்னளிவிருந்துசெய்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இருமுதுகுரவர்க்கும் துன்பஞ்செய்தேனென்றலின், உனக்கு இவரன்
ரே இருமுதுகுரவரென்கின்றாள்.

இ - ள். குணத்தின்மிக்க விசயை, நினக்குத்தாயாவாள் சுநந்தையே ;
யானல்லேன் ; தந்தையாவான் கந்துக்கடனே ; கோனல்லெனென்று பாலிடத்
தே தங்கும் தேனையொப்பனவாய் இனிமையுறும்படி வார்த்தைகூறினாள் ;
கூறிப் பின்னும் புனக்கொடிபோல்வாள், சீவகன் மகிழும்படி எனக்கு உயிர்
போலுஞ் சிறுவனாவான் நத்தட்டனே ; நீயல்லே ; ஆதலால், குமரன் ! இவ்
விடத்தேவருகவென்றுகூறி அருகே யிணைத்துத் திருத்தி அவனுக்கு இனிய
தண்ணளியாகிய விருந்தைச்செய்தாளென்க.

உ. ஐயன், முன்னிலைப்படர்க்கை.

(உஎ - அ)

1917. க. சிறகராம்பார்ப்புப்புல்லித்திருமயிலிருந்ததேபோ
லிறைவிதன்சிறுவர்தம்மையிருகையினாலும்புல்லி
முறைமுறைகுமரர்க்கெல்லாமொழியமைமுகமன்சூறி
யறுசுவையமீர்தமுட்டியறுபகல்கழிந்தபின்னாள்.

வேறு.

1918. உ. மரவநாகமணங்ககழ்சண்பகங்
குரவங்கோங்கங்குடம்புகாகாய்வழை
விரவுபூம்பொழில்வேறிருந்தாய்பொரு
ளுருவமாதருநாக்குமிதென்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மயில் தன்பார்ப்புக்களை இரண்டிசிறகாலும் புல்லியிருந்த
நிலைபோலத் தன்சிறுவரை இரண்டுகையினாலும் புல்லி அமைந்த முகம
னாகிய மொழிகளை முறைமுறையே தோழர்க்கெல்லாங்கூறி அடிசிலையுட்டி
ஆறுநாள்கழிந்தபின்பு, அம்மாதர் மரவமுதலிய விரவியபொழிலிலே, காரி
யத்திற்குரியவரை வேறே கொண்டிருந்து நூற்கண் ஆராய்ந்த இப்பொருளை
உரையாநிற்குமென்க.

(உ௯ - ௩௦)

1919. நலிவில்குன்றொடுகாடுறைநன் பொருட்
புலியனார்மகட்கோடலும்பூமிமேல்
வலியின்மிக்கவர்தம்மகட்கோடலு
கிலைகொண்மன்னர்வழக்கெனநேர்பவே.

இ - ள். அழித்தற்கரிய மலையிலும் காட்டிலுமுறைகின்ற பெரும்
பொருளையுடைய குறுநிலமன்னர் மகளைக் கொள்ளுதலும், வலியவரசர் மக

னைக் கொள்ளுதலும் தம்முன்னுள்ளோர்நிலையைக் கொள்ளவேண்டிய மன்னர் முறைமையென்று மதிவல்லோர் நேர்வரென்றானென்க.

எனவே வலியின் மிக்கவர்மகனை நீகொண்டது நன்றென்றான். (௩௧)

1920. நீதியாலறுத்தந்கிதியீட்டுத
லாதியாயவரும்பகைநாட்டுதன்
மோதி*முள்ளொடுமுட்பகைகண்டிடல்
பேதுசெய்துபிளந்திடல்பெட்டதே.

இ - ள். அரசநீதியாலே ஆறிலொன்றாக அறுதியிட்டு அப்பொருளை ஈட்டுதல், தொன்றுபட்டபகையைத் தந்நெஞ்சிலே நிலைபெறுத்துதல், முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக்களையுமாறுபோலே தமக்கு ஒன்றராய் உறவா யிருப்பவரிருவனாத் தம்மிற்பேதுசெய்து ஒருவனாக்கொண்டு ஒருவனா மோதியிடுதல், தம்மிற்குடவந்து வினைசெய்வாரைப் பிரித்துத் தம்மோடே கூட்டிக் கோடல், இவை அரசர்விரும்பப்பட்டகாரியமென்றானென்க. (௩௨)

1921. ஒற்றர்தங்கனையொற்றரினாய்தலுங்
கற்றமாந்தகாக்கண்ணெனக்கோடலுஞ்
சுற்றஞ்சூழ்ந்துபெருக்கலுஞ்சூதரோ
கொற்றங்கொள்சூறிக்கொற்றவற்கென்பவே.

இ - ள். ஒற்றரை ஒற்றனாக்கொண்டு ஆராய்தலும், நீதிநூல்கற்ற அமைச்சரைக் கண்ணென்றுகோடலும், மந்திரிச்சுற்றத்தையும் தந்திரிச்சுற்றத்தையும் இவன் இதற்குரியனென்று விசாரித்துப்பெருக்கலும் வெற்றிகொள்ளுங்கருத்தையுடைய அரசற்கு உபாயமென்றானென்க. (௩௩)

1922. க. வென்றியாக்கலுமேதகவாக்கலுங்
சூன்றினார்களைக்குன்றெனவாக்கலு
மன்றியுங்கல்வியோடழகாக்கலும்
பொன்றுஞ்சாகத்தினுய்பொருள்செய்யுமே.

1923. உ. பொன்னினாகும்பொருபடையப்படை
தன்னினாகுந்தரணிதரணியிற்
பின்னையாகும்பெரும்பொருளப்பொருள்
துன்னுங்காலத்துன்னுதனவில்லையே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. செய்தல் - தேடுதல்.

* முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடலென்பதைப் பின்னுள்ள வெண்பாவின்காண்க; பழமொழி, ௫௪:—தெள்ளி யுணருந் திறனுடையார் தம்பகைக், சூள்வாழ் பகையைப் பெறுத லுறுதியே, கள்ளினுற் கள்ளறுத்தல் காண்டு மதுவன்றோ, முள்ளினுன் முட்களையு மாறு.

இ - ள். ஆகத்தினும்! அங்ஙனந்தேடும்பொருள் பலவெற்றியையுண்டாக்கலும், மதிப்பையுண்டாக்கலும், கல்வியையும் அழகையுமுண்டாக்கலும், குறைந்தவரைப் பெருகவாக்கலுமன்றியும், இப்பொருளாலே படையாம்; அதனாலே தரணியாம்; அதனாலே பின்னைப் பெரியபொருளாம்; அது கைகூடுமளவில் வீடும் கிடைக்குமென்றானென்க.

என்றவன் இங்ஙனமுரைக்குமென வருவிக்க.

(நூச - ௮)

1924. நிலத்தினீங்கிநிதியினுந்தேய்ந்துநங்
குலத்திற்குன்றியகொள்கையமல்லதாஉங்
கலைக்கணுளருமிங்கில்லையோநீ
வலித்ததென்னெனவள்ளலுங்கூறுவான்.

இ - ள். இங்ஙனமுரைத்துப் பின்னும், காளாய்! நிலத்தினின்றூங்கிப் பொருளினுங்குறைந்து நம்குலத்திற்குழந்த கொள்கையேம்; இந்நிலையையன்றி இதனை நீக்கற்குரிய அமைச்சருமில்லை; இந்நிலைக்கு நீதுணிந்தகாரியமென்னென்று தேவிகேட்ப, அவனும் ஒருமொழிகூறுவானென்க. (நூச)

வேறு.

1925. எரியொடுநிகர்க்குமாற்றலிடிக்குரற்சிங்கமாங்கோர்
நரியொடுபொருவதென்றற்குழ்ச்சிநற்றிணையொடென்னும்
பரிவொடுகவலவேண்டாபாம்பவன்கலுழனாகுஞ்
சொரிமதுச்சுரும்புண்கண்ணிச்சூழ்கழனந்தனென்றான்.

இ - ள். சிங்கம் தனக்குநிகராகிய சிங்கத்தோடேயன்றி நரியோடே பொரக்கடவதென்றால் அவ்விடத்து அருளிச்செய்த குழ்ச்சியும் துணைகளுமென்னாய்முடியும்; அதுபோல யான் அவனுடனே பொருவதானால், அவை வேண்டா; யானேயுமன்றிப் பொருமளவில் அவன்பாம்பும் நந்தட்டன் கருடனுமாயிருக்கும்; ஆதலால், எம்மேல்வைத்த அன்பாலே இதற்குவருந்த வேண்டா வென்றானென்க.

இவனைக்காணக் கெடுவென்றான்.

(நூஎ)

1926. கெலுழனோந்தனென்றாக்கிளரொளிவனப்பினுனைக்
கலுழத்தன்கையாற்றீண்டிக்காதலிற்களித்துநோக்கி [ள்
வலிகெழுவயிரத்தூண்போற்றிரண்டிநீண்டமைந்ததிண்டோ
கலிகெழுவிலத்தைக்காவாதொழியுமோகானைக்கென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவி நந்தன்கருடனோவென்று காதலிற் களித்து நோக்கி அவனை மனமுருகும்படி தன்கையினாலேதீண்டி. இத்தோள்கள் உனக்கு நிலத்தைக்கொண்டுதந்து அதனைக்காவாதே யிருக்குமோவென்றானென்க.

தந்தென வருவிக்க. கலி - கட்டியங்காரன். காளை - சீவகன். (நூஅ)

1927. க. இடத்தொடுபொழுதுநாடியெவ்வினைக்கண்ணுமஞ்சார்
மடப்படலின் நிச்சுழுமதிவல்லார்க்கரிய துண்டோ
தடத்திடைக்காக்கையொன்றையிரங்கோடிகூகை
யிடத்திடையழுங்கச்சென்றாங்கின்னுயிர்செகுத்ததன்றே.

1928. உ. இழைபொறையாற்றகில்லாதிட்டிடைதளரநின்ற
குழைநிறமுகத்தினூர்போற்றுகுறித்தேதுணிந்துசெய்யார்
முழையுறைசிங்கம்பொங்கிமுழங்கிமேற்பாய்ந்துமைதோய்
வழையுறைவனத்துவன்கணரிவலைப்பட்டதன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

மடப்படல், விகாரம்.

இ - ள். காட்டிலே ஒருகாக்கை எண்ணிறந்த கூகையிருக்கின்ற விடத்
தே அவைவருந்தும்படி பகற்காலத்தேசென்று கொன்றதல்லவோ; சிங்கம்
இடமறியாதே செறிந்தவனத்தின் நரிமேலேபாய்ந்து அந்நரியாகியவிலையிலே
அகப்பட்டதல்லவோ; ஆதலால், யாம் வீரமுடையெமென்று மகளினைப்
போலே தாம்பினைத்தே துணிந்துசெய்யாராய்க் காலத்தையும் இடத்தையும்
நாடி ஆண்டுச்செய்யும் வினையிடத்தும் அஞ்சாராய்ச் சூழுமறிவினையும் வல்
லார்க்குப் பிண்ணை அரியவினையுண்டோவென்றானென்க.

வீரத்தையேகருதாதே காலமுமிடமுமறிந்துசெய்கவென்றான்; “பகல்
வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை” (திருக். ௪௮௧.) என்றும், “காலாழ் களரி
னரியமே” (ஐ. ௩௦௦.) என்றும் தேவருங்கூறினார். (௩௬ - ௪௦)

1929. ஊழிவாய்த்தியோடொப்பான்பதுமுகனுரைக்குமொன்னு
ராழிவாய்த்தஞ்சமற்றெம்மாற்றலானெருங்கிவென்று
மாழைநீணியிந் தஞ்சமாநிலக்கிழமைமெய்யுதம்
பாழியாற்பிறைவேண்டேம்பணிப்பதேபாணியென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டுத் தியோடொப்பானாகியபதுமுகன், எம்மாற்ற
லாற்றெருங்கிப் பகைவரை ஆழிவாயிலேபடும்படிவென்று நிலக்கிழமையை
எய்துவேமாதலின், வலியாற்பிறைவிரும்பேம்; அருளிச்செய்யுமதே தாம்
தமென்றானென்க.

எய்தும், பன்மைத்தன்மை. ‘பாழியேம்’ என்றும் பாடம். (௪௧)

1930. பொருவருங்குரையமைந்தர்பொம்மெனவுரறிமற்றித்
திருவிருந்தகன்மமார்பன்சேவடிசேர்த்தயாங்க
ளெரியிருந்தயருநீர்மையிருங்கதிரேற்றதெவ்வார்
வருபனியிருளுமாகமதிக்கவெம்மடிகளென்றார்.

பொருவுதல், விகாரம்.

இ - ள். ஒழிந்த தோழர், கடுகமுழங்கி இச்சீவகனடியைச் சேர்த்த
யாங்கள் வெம்மைக்கு நாமொவ்வோமென்று நெருப்பிருந்து வருந்துந்தன்

மையையுடைய ஞாயிறும், எம்முடனெதிர்த்த தெவ்வர் பனியும் இருளு
மாக எம்மடிகள் மதித்தருளுகவென்றாரென்க. (௪௨)

வேறு.

1931. கார்தோன்றவேமலருமுல்லைகமலம்வெய்யோன்
தோற்றோன்றவேமலருஞ்செம்மனின்மாமன்மற்றுன்
சீர்தோன்றவேமலருஞ்சென்றவன்சொல்லினோடே
பார்தோன்றநின்றபகையைச்செற்றபாலையென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவி, செம்மால்! காரும்தேரும் தோன்றினவள
விலே முல்லையும் கமலமும் மலருமாறுபோல, உன்சீர்தோன்றின பொழு
தே நின்மாமன் அகமலர் மலரும்; ஆதலால், அவனிடத்தே சென்று அவ
னேவலோடே பகையைக் கொல்வாயாக வென்றாளென்க.

பார் நின்னாலே விளங்க. நின்ற - நிலைபெற்றுநின்ற. (௪௩)

1932. நன்றப்பொருளேவலித்தேன்மற்றடிகளுளைச்
சென்றப்பதியுனெமர்க்கேயெனதுண்மைகாட்டிடி
யன்றைப்பகலேயடியேன்வந்தடைவனீமே
வென்றிக்களிற்றாணுழைச்செல்வதுவேண்மிமென்றான்.

இ - ள். அடிகளே! கூறியது நன்று; தோழரறிவித்த அன்றைப் பகற்
பொழுதே அந்தக் காரியமே யானும்துணிந்தேன்; இனி நானே இராசமா
புரத்தே சென்று என்சுற்றத்திற்கு யானிருந்தபடியை அறிவித்து ஒருநாளிரு
ந்து மற்றைநாளேபோந்து அடியேனடைவேன்; நீர் என்மாமனிடத்து ஏறச்
செல்லு நிலைமையை விரும்புமென்றானென்க.

“இளையவன் மகிழ்வகூறி” (சுரமஞ். ௧௦௭) என்னுங்கவியானும், “வீட்
டகந்தோறும்” (மண். ௧) என்னுங்கவியானும், “ஊர்தோறு” (ஷே. ௧௦)
என்றதனனும் அன்றைப்பகலே வருவேனென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.
“கிளந்த வல்ல செய்யுளுட் டிரிநவும்” (தொல். எழுத். குந். ௭௮) என்றத
னால், நும்மென்னுஞ்சொல் நீயிரென முழுவதந் திரியாது மகரநிப்பத்திரி
ந்து நீமெனநின்றது; ஏகாரம், பிரிநிலை; இனி நீமென்று ஓர் திசைச்சொல்
ஔமாம். (௪௪)

1933. வேற்றைவந்தன்னதுதிவெம்பரற்கானமுன்னி
நூற்றைவரோடுநடந்தாணுதிவல்லின்மைந்தன்
காற்றிற்பரிக்குங்கலிமான்மிசைக்காவலோம்பி
யாற்றற்கமைந்தபடையோடதர்முன்னினானே.

நுதி - முன்பு; “மதியேர் நுதலார் நுதிக்கோலஞ் செய்து” (திருச்சிற்.
௩௬௦.) என்றாற்போல. ஔம்பி, ஒம்ப.

இ - ள். வல்லின்மைந்தன் படையாலே தேவிக்குக்காவலிட, அவரும்
அவன் போவதற்குமுன்பே நூற்றைவரோடே கானமுன்னிநடந்தான்;
நடந்தபின்பு அவன் மான்மிசையேறி அதணாப்போகத் தொடங்கினானென்க.

பகைவர்க்கஞ்சி அவன், படையைக் காவலிட்டபின்பு, தேவிதான் தன்க்குக் காவலாகத் தன்னைப்போல் நோன்புகொண்ட மகளிராய்ப் பள்ளியிலுறைவார் நூற்றைவரோடேபோனாள்; தவஞ்செய்வார் தனியேபோதல் மரபன்றென்று. இனி வல்வின் மைந்தன் முன்பு படையோடே மாண் மிசையிலேயேறி அதனாமுன்னினவன் தேவிக்குக்காவலோம்ப, அவள் நோன்புகொண்டமகளிர் நூற்றைவரோடே நடந்தாளென்றுமாம். இனி நடந்தானென்று பாடமோதி, முன்பு படையோடே அதர் முன்னினவன் மாமிசையிலுள்ளானாத் தேவிக்குக்காவலாகவோம்பித் தான் நூற்றைவரோடும் போனானென்பாருமுள்.

(சடு)

1934. மன்றற்கிடனாமணிமால்வனாமார்பன்வான்க
ணின்மெத்திசையுமருவிப்புனனீத்தமோவாக்
குன்றுங்குளிரீர்த்தடஞ்சூழ்ந்தனகோலயாறுஞ்
சென்றப்பழனப்படப்பைப்புனனுசெர்ந்தான்.

மன்றற்கு - கல்யாணத்திற்கு. வான் தன்னிடத்தேமாறாதுபெய்த
லின், அருவிநீர்ப் பெருக்கெழுதியாதருன்று. படப்பை - தோட்டம்.

இ - ன். மார்பன், குன்றையும் ஆற்றையுங்கடந்து அவ்வேமாங்கதத்
தைச் சேர்ந்தானென்க.

(சசு)

வேறு.

1935. காவின்மேற்கடிமலர்நெகிழ்ந்தநாற்றமும்
வாவியுளினமலருயிர்த்தவாசமும்
பூவிரிகோதையர்புனைந்தசாந்தமு
மேவலாற்கெதிரெதிர்திருந்துசெய்தவே.

இ - ன். நெகிழ்ந்த காவின் நாற்றமுதலியன வில்வல்லாற்கு விருந்து
செய்தனவென்க.

(சஎ)

1936. கரும்பின்மேற்றொடுத்ததேன்கலிகொடாமரைச்
சுரும்பின்வாய்த்துளித்தலிற்றுலைவத்தவண்டொடு
திருந்தியாழ்முரல்வதோர்தெய்வப்பூம்பொழிற்
பொருந்தினுன்புனைமணிப்பொன்செய்ப்புணிநான்.

இ - ன். பூணிநான், கரும்பில்வைத்ததேன் சுரும்பின்வாய்த்துளித்த
லின், அச்சுரும்பொலித்தவை பின்பு வண்டோடு யாழ்போல முரலும்பொழி
லைப் பொருந்தினுனென்க.

(சஅ)

1937. பொறைவிவங்குயிர்த்தனபொன்செய்மாமணிச்
செறிகழலினைருஞ்செல்லனீங்கினார்
நறைவிரிகோதையர்நாமவேலினார்
கறுசுவநால்வகையமுதமாக்கினார்.

இ - ள். குதினாமுதலியன சுமத்தலைவிட்டு இளைப்பாறின; இளையரும் வருத்தம்நீங்கினார்; அவ்வளவிலே கோதையர் வேலினுற்கு அடிசில்சமைத் தாரென்க. (சக)

1938. கட்டியினரிசியும்புழுக்குங்காணமும்
புட்டில்வாய்ச்செறித்தனர்புரவிக்கல்லவு
நெட்டிருங்கரும்பொடுசெந்நென்மேய்ந்துநீர்
பட்டனவளநிழற்பரிவுதீர்ந்தவே.

இ - ள். கருப்புக்கட்டியுடனே கலந்தவரிசியும் காணமுமிட்டபுட்டிலே நீரிலேயலைந்தனவாகியபுரவிக்கு வாயிலேசெறித்தார்; அவையொழிந்த ஒருது முதலியனவுமேய்ந்து நிழலிலேகெடுத்து வருத்தத்தீர்ந்தனவென்க. (௩௦)

1939. குழிமதுக்குவளையங்கண்ணிவார்குழி
பிழிமதுக்கோதையர்பேணவின்னமு
தழிமதக்களிமனையின் துயின்னரே
கழிமலர்விழித்தகண்துமலம்பட்டவே.

குழிமதுக்குவளை - குழியிற்குவளை.

இ - ள். களிமனன் கோதையர்பேண இன்னமுதையுண்டயின்பு, கழியின்மலர்கள் கண்விழித்தன; கமலம் துயின்றனவென்க. (௩௧)

1940. எரிமுணியிடைத்தனவெழுந்ததீம்புகை
புரிநரம்பிரங்கனபுகன்மதிங்குழ
வருமணியிழுவமுஞ்செம்பொற்பாண்டிவ
மருமணியின் குரலரவஞ்செய்தவே.

இ - ள். அவ்வந்திக்காலத்தில் மணிவிளங்கின; அகற்புகை எழுந்தன; நரம்பு இரங்கின; குழல் பாடலைக்கூறின; அழகியமுழவமும் கஞ்சதாளமும் குதினாமணியின் குரலோடே யொலித்தனவென்க. (௩௨)

1941. தெளித்தவின்முறுவலம்பவளஞ்செற்றவாய்க்
களிக்கயன்மழைக்கணூர்காமங்காழ்கொளீஇ
விளித்தவின்னமிர்துறழ்கீதம்வேனலா
னளித்தபின்னமளியஞ்சேக்கையெய்தினான்.

தெளித்தவின்முறுவல் - விளக்கிய இனிய முறுவல்.

இ - ள். மகளிர்பாடிய கீதத்தைச் சேவகன் கொண்டாடியபின்பு காமத் தேவயிரங்கொண்டு படுக்கையாகிய தங்குமிடத்தை எய்தினென்க. (௩௩)

1942. தீங்கரும்பனுக்கியதிருந்துதோள் களும்
விங்கெழிற்றோள் களுமிடைந்துவெம்முலை
பூங்குளிர்தாரொடுபொருதுபொன்னுக
விங்கனங்குணையிருவெல்லைநீர்தினான்.

இ - ள். கரும்பைக்கெடுத்த தோள்களும் எழிற்கோள்களும் மிடைத
லாலே முலை அவன்தாரோடேபொருது பூண்கள்சிந்தும்படி இரவெல்லையை
இங்ஙனநீந்தினுனென்க.

“வியநெறியால்வழித்தான்” (கனக. ௩௩௦.) என்றலின், இவன்துக்
தற்குரிய மகளிர் பலரும் வந்தாரென்க. (௫௪)

1943. கணைகதிர்க்கடவுள் கண்விழித்தகாலையே
நனைமலர்த்தாமரைக்கவண்கையாற்
புனைகதிர்த்திருமுகங்கழுவிப்பூமழை
முனைவனுக்கிறைஞ்சினுன் முருகவேளானான்.

இ - ள். முருகவேளானான், ஞாயிற்றால் உலகம் கண்விழித்தகாலையி
லே. தாமரைப்பூவைக்கெடுத்த கையாலே முகங்கழுவிப் பூமழையைப்
பெய்து முனைவனுக்கு வணங்கினுனென்க.

கடவுள்தோன்றினகாலமுமாம். நனை, முதற்கேற்ற அடை. ‘மழைபெ
ய்து’ என வருவிக்க. இரண்டனரூப மயக்கமுமாம்; முனைவனெயென்று. (.)

1944. நாட்கடன்கழித்தபிழையேலினான்
வாட்கடியெழினகர்வண்மைகாணிய
தோட்பொலிமணிவளைத்தொய்யின்மாதரார்
வேட்பதோர்வடிவொடுவினாவினெய்தினான்.

இ - ள். வேலினான், நாட்காலத்துச்செய்யுங் கடன்களைமுடித்தபின்பு
மகளிர் விரும்புவதோர் வடிவைக்கொண்டு ஒளியின் மிகுதியையுடைய
ஊரின் வண்மையைக் காண்டற்கு வினாவோடெய்தினுனென்க. (௫௫)

1945. அலத்தகக்கொழுங்களியிழுக்கியஞ்சொலார்
புலத்தலிற்களைந்தபூணிடைப்பொன்னிதழ்
நிலத்துகுமாலையொருடர்ந்துநீணகர்
செலக்குறைபடாததோர்செல்வமிக்கதே.

இ - ள். அவன்கால் இங்குலிகச்சேற்றிலேயிழுக்கிப் பூணிலேயிடறி
மாலையும் சேரத்தோடரப்படுதலாலே போகத்தொலையாதிருப்பதோர்செல்
வம் நீணகர்க்குமிக்கதென்க. (௫௬)

வேறு.

1946. கத்திகைக்கழுநீர்கமழ்கோதையர்
பத்தியிற்பெசார்தணிவெம்முலை
சித்தியிற்படர்சிந்தையினொய்யு
மிற்றிசைப்படர்வித்திநீரவே.

கத்திகை - தொடைவிசேடம்.

இ - ள். கோதையருடையமுலை, பத்தியிலேயுண்டாஞ் சித்தியிலேசெக் கின்ற துறவோனாயும் இல்லறத்திலே செலுத்துவித்திடும் தன்மையை யுடையவாயிருக்குமென்க. (இஅ)

1947. வஞ்சிவாட்டியவாண்மினுசுப்பினர்
பஞ்சியூட்டியபாடகச்சீறடி
குஞ்சிசூட்டியமைந்தர் குழாமலா
விஞ்சிவட்டமிடம்பிறிதில்லையே.

இ - ள். வட்டமாகிய மதிவினிடமெல்லாம், மகளிரடியைக் குஞ்சி யிலேசூட்டிய மைந்தர்திரளல்லது வேறுதிரளில்லையென்க.

வாட்டிய - கெடுத்த.

(இக)

1948. மின்னினீள் கடம்பின்னெடுவேள்கொலோ
மன்னுமைங்கணைவார் சிலைமைந்தனோ
வென்னனோவறியோமுரையீரெனாப்
பொன்னங்கொம்பனையார்புலம்பெய்தினர்.

இ - ள். பொற்கொம்பனையார், இவன், மேனியினொளியாலே முருக னோ! காமனோ! யார்தானறிகிலும்; உரையீரென்று வருந்தினாரென்க. (சு0)

1949. விண்ணகத்தினையானன்னமெய்ப்பொறி
யண்ணலைக்கழிமீன்கவர் புள்ளென
வண்ணவார் குழலேழையர்வாணெடுங்
கண்ணெலாங்கவார்ந் துண்டுகின்றவே.

இ - ள். அங்ஙனம்புலம்பினவேழையர் கண்ணெல்லாம் முருகனுடைய உத்தம விலக்கணத்தையொத்த இலக்கணத்தையுடைய அண்ணலை நீர்வழந்த கழியின் மீனைக் கவரும் பறவையென்னும்படி கைக்கொண்டு துகராகின்றன வென்க.

இது, தொழிலுவம்.

(சுக)

வேறு.

1950. புலாற்றலைத்திகழும்வெவ் பூங்கழற்காலினோனை
நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூணிழன்மணிவடத்தோடேந்திக்
குலாய்த்தலைக்கிடந்துமின்னுங்குவிமுலைபாயவெய்தாய்க்
கலாய்த்தொலைப்பருகுவார்போற்கன்னியர் துவன்றிறாரே.

புலால்நாற்றம் தலையிலேதிகழும்வேல்.

இ - ள். சீவகனைக் கலவியிலே வெய்தாய்க்கலாய்த்து அக்கலாந்தீர்ந்து தம்முலைபாய நுகர்வாராப்போலே கன்னியர் நெருங்கினாரென்க.

நிலாத் தன்னிடத்தேதிகழும் மணிவடத்தோடே பூண் தலையிலேகிடந்து மின்னும் ஏந்திக்குவிந்த முலையென்க. (சு2)

1951. வேனெடுங்கண்களம்பாவிற்படைசாற்றியெங்குந்
தெருவிங்கோதைநல்லார்மைந்தனைத்தெருவிலெய்ய
மானெடுமழைக்கணைக்கிவானவர்மகளுமொப்பாள்
பானெடுந்தீஞ்சொலானோர்பாவைபந்தாடுகின்றாள்.

இ - ன். நல்லார், கண்களம்பாக விற்படையையமைத்து மைந்தனைத்
தெருவிலேயெங்குமெய்யாநிற்க, நோக்கினையுடையாள், நெடுவானவர்மகளு
மொப்பாள், பால்போலுஞ்சொல்லாள், ஒருபாவை, அவள் பந்தாடாநின்ற
ளென்க.

நெடுமை - பெருமை.

(௫௬)

வேறு.

1952. குழன்மலிந்தகோதைமாலேபொங்கவெங்கதிரும்முலை
நிழன்மலிந்தநேர்வடநிழற்படப்புடைத்தர
வெழின்மணிக் குழைவில்விசுவின் பொனோலைமின்செய
வழன்மணிக்கலாபமஞ்சிலம்பொடார்ப்பவாடுமே.

இ - ன். அவன், குழலிற் கோதையும் மாலையும்பொங்க, முத்துவடம்
முலையிலே புடைத்தலைச்செய்ய, குழை வில்லைவீச, ஒலை ஒளியையுண்டாக்க,
கலாபமும் சிலம்புமொலிப்ப ஆடுமென்க.

(௫௭)

1953. அங்கையந்தலத்தகத்தவைந்துபந்தமந்தவை
மங்கையாடமாலேகுழும்வண்டுபோலவந்துடன்
பொங்கிமீதெழுந்துபோய்ப்பிறழ்ந்துபாய்தலின்றியே
செங்கயற்கண்புருவந்தம்முருருவஞ்செய்யத்திரியுமே.

இ - ன். ஐந்துபந்து, அங்கையாகிய அழகியநிலத்திடத்தவாக மங்கை
முதலாடுதலாலே, அதிலேயமந்தவை பின்முறைமைகுலைந்துபோய் வீழ்த
லின்றி மாலையைக்குழும் வண்டுபோலே பொங்கி மீதெழுந்துபோய் உடனே
வந்து கண்ணும்புருவமும் கூடத்திரிந்து அழகுசெய்யத் திரியுமென்க. (௫௮)

1954. மாலையுட்கரந்தபந்துவந்துகைத்தலத்தவா
மேலநாறிருங்குழற்புறத்தவாண்முகத்தவா
நூலினேர்நுகப்புநோவவுச்சிமாலையுள்ளவா
மேலெழுந்தமீநிலத்தவிரலகையவாகுமே.

இ - ன். மாலையின்மறைந்தபந்து கையிடத்தவாம்; குழற்புறத்தவாகிய
பந்து முகத்திடத்தவாம்; நுகப்புநோம்படி உச்சியிற்போனபந்து மீண்டும்
மாலைக்குள்ளேயாம்; மாலைமேலேபோய் உயர்ந்தபந்து மீண்டும் விரலிடத்
தன, கையிடத்தனவாமென்க.

(௫௯)

1955. கொண்டுநீங்கல்கோதைவேய்தல்குங்குமம்மணிந்துரா
யெண்டிசையுமேணியேற்றிலங்கநிற்பத்தியின்

மண்டலம்வரப்புடைத்தன்மயிலிற்பொங்கியின்னணம்
வண்டுந்தேனும்பாடமாதர்பந்துமைந்துற்றாமே.

இ - ள். மாதர், வண்டுந்தேனும் தேனைதுகராதே நின்றுபாட மயில்
போற்பொங்கி உராய் எண்டுகையும் பந்தைக்கொண்டு உலாவுதல், இடையே
குங்குமமணிந்து கோதைவேய்தல், படிமுறையாகவடித்தல், அப்பத்தியோ
டே தன்னைச்சூழ்ந்துவர அடித்தலென்கின்ற இந்நிலைமைகளிலே வலியுற்று
இங்ஙனம் * பந்தாடுமென்க. (சுஎ)

1956. பந்துமைந்துற்றுவாள் பணைம்முலையிற்குங்குமன்
சுந்தரப்பொடிதெளித்தசெம்பொற்சுண்ணம்வாணுதற்
றந்துசுட்டியிட்டசார்தம்வேரின்வாரந்திடைம்முலை
யிந்திரதிருவினெக்குருகியென்ன வீழ்ந்தவே.

இ - ள். அங்ஙனமாகின்றவளுடைய துதலிலே கொண்டுவந்து சுட்டி
யாகவிட்டசார்தமும், முலையிலிட்டகுங்குமமும், சிந்தரப்பொடியும், ஓட
வைத்த பொற்சுண்ணமும், வியர்வையினுற்கார்த்தொழுதி முலையிடையிலே
இந்திரவில் நெகிழ்ந்துருகி ஒழுகிற்றப்போலே வீழ்ந்தவென்க. (சுஅ)

1957. நன்மணிச்சிலம்பினேமிகின்கிணிரங்கற்கும்
மின்மலர்ந்தமுல்லைமாலைநக்கிமிக்கிறந்தெழுந்து [து
பொன்மலர்ந்தகோதைபந்துபொங்கியொன்றுபோர்துபாய்ந்
மின்மலர்ந்தவேலினுன்முன்வீதிபுக்குவீழ்ந்ததே.

இ - ள். சிலம்பும் கின்கிணியும் நகாநிற்பப் பொன்னைமலர்ந்ததோர்
மின்போலநகுங் கோதையதொருபந்து, மலர்ந்தமுல்லைமாலையை மிக்குத்
தீண்டலாலே தன்வரையையிறந்து எழுந்துபாய்ந்து பொங்கிப் போர்து வீதி
புக்கு வேலினுன்முன்னே வீழ்ந்ததென்க. (சுசு)

1958. வீழ்ந்தபந்தின்மேல்வினாந்துமின்னினுண்ணுசுப்பினுள்
சூழ்ந்தகாசுதோன்றவந்துகின்னெகிழ்ந்துபுங்குமு
றாழ்ந்துகோதைபொங்கிவீழ்ந்துவெம்முலைகடைவரப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணிவந்துபூங்கொடியினோக்கினுள்.

இ - ள். துசுப்பினுளாகிய ஆவியைப்போழ்ந்தகன்றகண்ணி, துகில்
நெகிழ்தலிற் காசுதோன்றக் குழல் தாழ்ந்துவீழ்தலின் அதிற்கோதை முலை
யைத்தைவர வீழ்ந்த பந்தின்மேலே வேட்கைசெலுத்தி வினாந்துவந்து கொ
டிபோலே நோக்கினுளென்க. (எ0)

வேறு.

1959. மந்தாரமலைமலர்வேய்ந்துமகிழ்ந்துதீந்தேன்
சுந்தாரஞ்செய்துகளிவண்டுமுரன்றுபாடப்

* இங்ஙனம் பவவகையாகப் பந்தாடுதலின் வேறுபாடுகளைப் பெருங்க
தை, உதயண துமாரைகதை முதலியவற்றிற்காண்க.

பந்தார்வஞ்செய்துகுவளைக்கண்பரப்பினின்றான்
செந்தாமராமேற்றிருவிண்ணுருவெய்தினின்றான்.

இ - ள். களிவண்டு மந்தாமாலையின்மலரைமொய்த்து அதிற்றேனை யுண்டு மகிழ்ந்து காந்தாமென்னும்பண்ணையாக்கி ஆளாபஞ்செய்து பாடும் படி பந்திலே ஆர்வஞ்செய்துநின்று அவனைக்காண்டலின், அவன்மேலே கண்ணைப்பரப்பி இமையாதுநின்றவன், முன்பு கண்ணிமைத்தகுறையாடு தீர்தலின், திருவிண்வடிவை நேரே பெற்றுநின்றானென்க. (௭௧)

1960. நீர்தங்குதிங்கண்மணிநீணிலந்தன்னுளோங்கிச்
சீர்தங்குகங்கைத்திருநீர்த்தண்முவலைமாந்திக்
கார்தங்கிநின்றகொடி-காளையைக்காண்டலோடும்
பிர்தங்கிப்பெய்யாமலரிற்றிற்றாயினுளே.

ஒடு, உடனிகழ்ச்சி.

இ - ள். கங்கையினீளையுண்டு சந்திரகார்த்தக்கல்லாகிய நிலத்திலே வளர்ந்து பசுமைதங்கிநின்றதோர்கொடி அவனைக்காண்டலோடே பழம் பூப்போலேவெழுத்து வேறாயினென்க. (௭௨)

1961. பெண்பாலவாசுட்கணியாய்ப்பிரியாதநாணுந்
திண்பானிறையுந்திருமாமையுஞ்சேர்த்தசாயல்
கண்பாற்கனிநும்வளையுங்கவார்த்திட்டகன்வன்
மண்பாலிழிந்தமலரைங்கணைமையந்தனென்றார்.

இ - ள். பசுளிர்த்தப்பூணும் நீங்காதநாணும், நிறையும், மாமையுஞ் சேர்த்தசாயலையுடையவன், தன்கண்ணிலே என்னழகையும் வளையையுங்கவார்த்தகன்வன் வடிவுக்காண்டு உலகிலேவந்த காமனென்றுகருதினென்க. சாயல், ஆகுபெயர். (௭௩)

1962. என்னுணினைந்தாளிதுபோலுமில்வேட்கைவண்ணஞ்
சென்றேபடினுஞ்சிறந்தார்க்குமுனைக்கலாவ
தன்னுயிர்தாயகத்தேசுட்டுருக்கும்பெவந்தீ
யொன்றையுலகத்துறுநோய்மருந்தில்லதென்றார்.

இ - ள். என்றுகருதினவன் தன்னிலேநினைந்தான்; நினைந்தபடி : இந்தவேட்கையென்று உலகங்கூறுகின்றதன்வண்ணம் இதுபோலேயிருந்தது; இதுதான், இறந்துபடினும் குரவர்க்குங்கூறலாவதொன்றன்றாய்ப் பொறுத்தற்றமரிதாய் உள்ளேநின்று சுட்டுருக்கும் வெந்தியாயிருந்தது; இது தான் நோய்களிலேவைத்துக்கொண்டு வேறுபரிசாரமற்றதமாயிருந்தது; இதுவுமொரு நோயென்று நினைந்தானென்க. (௭௪)

1963. நிறையாதுமில்லைநெருப்பிற்சுகிங்காமமுண்டேற்
குறையாநிறையினொருகுன்றியுங்காமமில்லை

பறையாயறையும்பசப்பென்றுபகர்ந்துவாடி

யறைவாய்க்கடல்போலகன்காமமலைப்பண்ணார்.

இ - ள். மகளிர்க்கு நிறைசிற்ருமிடத்து ஓர்குன்றியளவும் காமம் இல்லையாயிருந்தது; காமமுண்டாயின், நிறை ஒன்றுமில்லையாயிருந்தது; அதுவுமன்றி அதனைமறைத்தாலும் பசப்புச் சாற்றுமாயிருந்ததென்றுகூறி வாழ்க்கடல்போலே காமம் மேன்மேலலைப்பண்ணுள்ளென்க. (௭௬)

1964. நெஞ்சங்கலங்கிநிறையாற்றுப்பித்துகின்ற
ளஞ்செங்கழுநீரலர்ந்தம்மதிவாண்முகத்தே
வஞ்சம்வழங்காதவன்கண்களினோக்கமாடோ
தஞ்சம்வழங்கித்தலைக்கொண்டதுகாமவெந்தி.

இ - ள். பொய்கூறாதவன்தன்கண்ணாலே இங்ஙனம்நெஞ்சகலங்கி நிறையைப்போக்கி நின்றவனது கழுநீர்மலர்ந்ததோர் மதிபோலுமுகத்தே நோக்கினானாக, அவனெதிர்நோக்கினுனிகழ்ந்த காமத்தி அவற்கு எளிமையை முசற்கொடுத்தப் பின்பு பாம்புபோல் தலைக்கொண்டதென்க. (௭௭)

1965. பூவுண்டகண்ணாள்புருவச்சிலைகோலியெய்ய
வேவுண்டநெஞ்சிற்கிடுபுண்மருந்தென்கொலென்னு
மாவுண்டநோக்கின்மடவானைமறித்துநோக்கிக்
கோவுண்டவேலான் குழைந்தாற்றலனாயினேன.

உண்ட, உவமவாசகம்.

இ - ள் வேலான், பூப்போலுங்கண்ணாள் புருவமாகியவிலைவாளைத்துக் கண்ணாகிய அம்பாலேயெய்தலின் எவுண்ட என்னெஞ்சிற்புண்ணுக்கு இடுமருந்து யாதென்றாராய்ந்து குழைந்து வேறமருந்தின்மையின், இவனேமருந்தென்று அவனை மீன்மீம்பார்த்து ஆண்டுப்பெறற்குக் கூட்டியுணாக்கும் குறிப்புளாயாகிய நோக்காலே உயிடைப்பெற்று ஆற்றுகையிலேநின்றானென்க.

இதனால், முன்புபோலப் பொதுநோக்குப்பெறின், இறந்துபடுதலுக்கு மருந்தென்றுகருகினாம். (௭௮)

1966. காமக்கநிரோய்க்கனல்குழிந்துடம்பென்னுமற்றிவ்
விமத்தினோடுமுடனேசுடவேகலாற்றான்
அாமத்தினார்ந்ததுகிலேந்தியவல்குறாதை
பூமொய்த்திருந்தகடைமேற்புலம்புற்றிருந்தான்.

இ - ள். காமநோயாகிய கனல்குழித்து உடம்பென்னுமவிறகுடனே உயினைமுழுக்கச்சுடுதலிற் போகலாற்றானாய் விமலையுடையதாதையாகிய சாதுரத்தனனுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தானென்க. (௭௯)

வேறு.

1967. நானினோய்செய்தருங்குழலாணுணிலக்
கானினோய்செய்தகருங்கயற்கட்பூங்கொடியென்

னாவிநோய்செய்தவணங்கென்றறியாதேன்

மேவிநோய்தீரவினாத்தருவாரில்லையே.

கயற்கண், ஒருயெயர், நறுங்குழலாள் - மானிடமாதா.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தவன், காலிக்குநோய்செய்த கண்ணினையுடைய கொடியை என்னுயிரையுமுட்படவருத்தியதோர் தெய்வமென்றேகருதி நறுங்குழலாளாகவுணராதே பின்னுமயங்கினேனை மேவி மிக்கவருத்தந்தீரும்படி என்னுற்றனையென்று வினாவுவாரின்றாயிருந்ததென்றானென்க.

இனி, குழலாள், கொடி, அணங்கென்றுகூறி, அறிவுகலங்கினேனையென்றுமாம். (எக)

1968. தெண்ணீர்ப்பனிக்கயத்துமட்டவிழ்ந்ததேங்குவனைக்

கண்ணீர்மைகாட்டிக்கடல்போலகன்றவென்

னுண்ணீர்மையெல்லாமொருநோக்கினிற்கவர்த்த

பெண்ணீர்மைமேனாட்டிறந்தமறியுமோ.

இ - ள். சிறியதொரு குளத்தேயலர்ந்த குவளைபோலங் கண்ணின்றன் மையைக்கொண்டு அதனொருநோக்கினாலே கடல்போலகன்ற என்னுள்ளி லறிவையெல்லாங் கவர்த்ததொரு பெண்டன்மை முன்னாளிலும் பிறந்தறியுமோ? இன்று என்னை வருத்துதற்குத் தோன்றியதன்றோவென்றானென்க.

1969. கருங்குழலுஞ்செவ்வாயுங்கண்மலருங்காது

மரும்பொழுதுபுண்முலையுமாருயிர்க்கேகூற்றம்

விருந்தினராய்வந்தானாவெற்றுடலாநோக்கும்

பெருந்திருவியார்மகள் கொல்பேரியாதாங்கொல்லோ.

இ - ள். அங்ஙனம் ஒருநோக்கினாலே விருந்தினரைப் பிணமாக நோக்கும் பெருந்திருவியுடைய குழன்முதலிய இக்கூற்றமெல்லாம், எளியவயிரொன்றினையும் அழித்தற்கேதான் இத்தன்மையையுடைய இவள் எந்நல்வினையுடையோர்மகள்? இவட்குப்பெயர் கூற்றமென்றாமோ, பெண்ணென்றாமோவென்றானென்க. (அக)

1970. வாருமித்தவெம்முலையவண்டார்பூங்கோதையைப்

பேர்கொடுத்தார்பெண்ணென்றார்கூற்றமேபென்றிட்டாற்

றாருமித்தநீண்டார்பார்தம்முயிர்தாம்பேண்டிபவே

னீருமித்தவிந்நகரைதீத்திட்டொழியாரோ.

நாருடுத்த - வார்குழந்த.

இ - ள். இவளைப் பெயரிட்டவர்தாம் தம்முயிர் தீங்குறாதிருத்தல்வேண்டுவாராயிற் கூற்றமென்றார், பெண்ணென்றார்; தாருடுத்தநீண்டார்பார் கூற்றமென்றிவ்வாராயின், இந்நகரைக்கைகவிட்டுத் தாமிருத்தற்குரியதோரிடத்தேயிராரோ, அங்ஙனமிராமையிற் றாத் தெளிந்தகூறினானென்க.

தந்தையைப் பேர்கொடுத்தாரென்று ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாற் கூறினார். நீண்மார்பரென்றது, அப்பெயரைச் சுட்டிக்கூறிற்று. (அஉ)

1971. பைங்கண்மணிமகரகுண்டலமும்பைந்தோடெந்
திங்கண்முகத்திலங்கச்செவ்வாயெயிறிலங்கக்
கொங்குண்குழறாழக்கோட்டெருத்தஞ்செய்தநோக்
கெங்கெங்கேநோக்கினுமங்கங்கேதோன்றுமே.

இ - ள். மகரவடிவாகச்செய்தகுண்டலமும் தோடும் முகத்தேயிலங்க, எயிறு சிறிலிலங்க, குழல் எருத்திலேவீழச் சாய்த்தகழுத்துத்தந்தபார்வை பார்த்தவிடமெங்கும் தோன்றாதின்றதென்றனென்க.

இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். முன்பெற்ற அருணைக்கினைவியந்தான். ()

1972. வாளார்மதிமுகத்தவாளோவடுப்பிளவோ
தாளார்கழுநீரோநீலமோதாமையோ
நீள்விலோவம்போகயலோநெடுங்கண்ணோ
கோளார்தகூற்றமோகொல்வான்றொடங்கினவே.

இ - ள். இந்த மதிபோலுமுகத்திற்கிடக்கின்றவை, ஒருகால் அங்ஙனம் அருணைக்கமுஞ்செய்தலிற் கண்ணோ, கயிலோ, வடுப்பிளவோ, கழுநீரோ, நீலமோ, தாமமையோவென்றற்குந்தக்கு, ஒருகாற் பொதுநோக்கமும்செய்து கொல்வான் றொடங்கினவாதலின், கூற்றமோ, வாளோ, வேலோ, அம்போ வென்றற்குந்தக்கு இருபகுதியுமுடையவாயிருந்தனவென்றனென்க. (அச)

வேறு.

1973. என்னுங்கொன்மாதர்நலமெய்துவதென்றுசிரித்தித்
தொன்றார்க்கடந்தான்புலம்புட்கொண்டிருத்தலோடு
மன்றையமைந்தபசும்பொன்னடராறுகோடி
குன்றாமல்விற்றாண்குளிர்சாகரதத்தனென்பான்.

இ - ள். ஒன்றார்க்கடந்தான் இங்ஙனங்கூறி மாதர்நலத்தை எய்துந் தன்மை என்றுகூடுமென்றுகினைந்து வருந்தியிருந்தானாக, அற்றைநாளே ஆண்டுறையுஞ் சாகரதத்தன் மாற்றமைந்தகட்டுப்பொன் ஆறுகோடியெ ன்னு மெண்ணிற்குறையாதபடி சரக்கைவிற்பானென்க.

குளிர், திசைச்சொல்.

(அஊ)

1974. திருமல்கவந்திருவேயெனச்சேர்ந்துநாய்கன்
செருமல்குவேலாய்க்கிடமாவிதுவென்றுசெப்ப
வரிமல்கிவண்டிண்டறைமாமலர்க்கண்ணிமைந்த
னொரிமல்குசெம்பொனிலமாமனொடேற்றினே.

திருவேயென்று உவப்பின்கட் பான்மயங்க உவமித்தார். வண்டுகள் மதுவையுண்டு வரியென்னும்பண்ணை அழைக்கின்ற கண்ணி,

இ - ள். நாய்கள் எனக்குச்செல்வமிகவந்ததிருவென்று சேர்ந்து இனி மில்லில்லம் நினக்கு இருப்பிடமாயிருந்ததென்றசெப்ப, அதுகேட்ட அம்மைந்தன் அம்மாமனோடே பொன்னிலத்தேயேறினென்க. (அசு)

1975. க. நம்பன்சிறிதேயிடைத்திதுகேட்கநாளு
மம்பொன்னகருளமைந்தேன் மற்றெனக்கமைந்தான்
கம்பம்மிலாதாள் கபிலைக்குவிமலையென்பாள்
செம்பொன்னியக்குகிறத்தாடிருவன்னரீரான்.

1976. உ. பூம்பாவைவந்துபிறந்தாளப்பிறந்தபோழ்தே
யாம்பால்வெல்லாமறிவாரன்றெழுதியிட்டார்
தூம்பியா துமில்லாக்குடம்போன்மதென்றோமில்பண்டங்
கூம்பாதசெல்வக்கொடியேயிதுகேண்மோவென்றான்.

1977. ஈ. மங்கைக்குரியான்கடையேறும்வந்தேறலோடும்
வங்கநிதியமுடன்வீழாமற்றன்றவீழா
தெங்குந்தனக்குநிகரில்லவனேற்றமார்ப
நங்கைக்கியன்றறும்பூவணைப்பள்ளியென்றான்.

1978. ச. ஏழாண்டின்மேலுமிரண்டாண்டிரண்டெய்திகின்றான்
வீழாநிதியமுடன்வீழ்ந்ததுவில்வலாய்க்கே
பூழாயிறொல்குதுசுப்பெகவுருத்துவீங்கிச்
குழாரம்வைத்தமுலையாணல்குழுகுவென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. கம்பமிலாதாள் - கம்பில் அசைவிலாதாள்.

உ. தூம்பில்லாக்குடம்போன்றதென்றான், சரக்குவிலைபோகாமையின்.
கொடி - ஒழுங்கு; "கொடிக்கூரை" (புறநா. 2.உ) என்றார்.

ஈ. வீழம் - நின்னிடைத்தே தாழும். மற்று, அசை.

இ - ள். நம்பன், சிறிதேயிடந்தந்து இதனைக்கேட்க; இந்நகரிலே நா
ளுமிருந்தேன்; இங்ஙனமிருந்தேற்கு அமைந்தாளாய்க் கம்பமில்லாதாளா
கிய கமலைக்கு விமலையென்பாள் நிறத்தாள், ரீரான், பாவை, இவள்வந்து
பிறந்தாள்; பிறந்தவப்பொழுதே மேலாங்காரியங்கனையெல்லா மறியுந்
கள் சாதகஞ்செய்தார்; செய்தவன்றே எனது குற்றமற்றபண்டம் தூம்பில்
லாத குளத்தை யொத்தது; அதற்குக்காரணம் வினாவினாளுக; அவர்களி
லொருவன் இந்நிலையும் நினக்குச் செல்வம்வருமொழுங்கே; அதுவரும்வழி
யுங்கேளென்றான்; என்றவன் இவளுக்குரியகணவன் கடையிலேவந்தேறும்;
ஏறினவளவிலே நியமச்சேவீழும்; அல்லதுவீழாது; அங்ஙனம்வீழும்படி
வந்தவன்மார்பமே இவட்டுப் பள்ளியாவதுமென்றான்; அதற்கேற்ப வீழாநிதி
யும் இப்பொழுது வீழ்ந்தது; யாண்டும் பதினென்றற்றுப் பன்னிரண்டா

யிற்று. ஆதலின், நினக்கே ஊழாயிற்று ; இனி இவன்நலத்தைத் தழுவுவாயாக வென்றானென்த.

கமலைக்குபிறந்தாளென்க. கணி சாகரத்தனை உவந்து, 'செல்வக்கொடியே' என்றானென்றுமாம். (அஎ - கூ௦)

வேறு.

1979. ஏற்றகைத்தொடி வீழ்ந்தெனவேந்தலைத்
தேற்றினான் றிருமாநிலஞ்செவ்வனே
தோற்றமாதருந்தோன் லைக்காண்டலு
மாற்றினாடனதாவியுந்தாங்கினான்.

வீழ்ந்தது, விகாரம்.

இ - ள். எடுத்தகையிலே ஒருதொடி தானேவந்துவீழ்ந்ததன்மைபோல நமக்கும் இதுவந்ததென்றுகருதும்படி அவன் எந்தலை இங்ஙனங்கூறித் தேற்றினான் ; தேற்றினபின் மாதரும் தோன்றலை உள்ளேவரக்கண்டவளவிலே தனதாவியையும் போகாமற்றதெத்தான் ; தடுத்து, 'நலஞ்சூழ்க' என்று தந்தை அவற்குக்கூறியது தானும் பின்புகேட்டலின், ஆற்றுவதுஞ் செய்தாளென்க.()

1980. அம்பொற்கொம்பனையானையும்வார்கழற்
செம்பொற்குன் றனையானையுஞ்சீர்பெறப்
பைம்பொனீணகர்ப்பல்லியமார்த்தெழு
விம்பரில்லதொரின்பமியற்றினார்.

இன்பமென்றது, மணத்தை ; ஆகுபெயர்.

இ - ள். நகரிலே பல்லியங்ஙனாராநிப்பக் கொம்பனையானையும் குன் றனையானையும் இன்பத்தையியற்றினாரென்க. (கூஉ)

1981. கட்டிலேறியகாமருகானையும்
மட்டுவாயவிழ்மாமலர்க்கோதையும்
விட்டுநீங்குதலின்மையின்வீவிலா
ரொட்டியிருடம்போருயிராயினார்.

இ - ள். பிணிப்பினையுடைய இவ்வாழ்க்கையிலே சென்றகானையும் கோதையும் தம்மிரண்டும்புமொன்றாய் விட்டுநீங்குதலின்மையின், விட்டு நீங்குதருமக்களது மெய்வருத்தமாகிய கேடில்லாதவர் அங்ஙனம் ஒருடம் பாதலேயன்றி மனமுமொன்றாயினாரென்க.

உயிரொன்றெனவே மனமுமொன்றென்பது போதரும். (கூங்)

1982. நிலவுவெண் சுதிர்நீர்மையபூந்துகில்
கலவங்கண் புதையாதுகனற்றலி
ஊலகமுன்றுமுறுவிலைத்தென்பவே
புலவுவேற்கண்ணினான் முலைப்போகமே.

இ - ள். அவர் அங்ஙனமாதலின், அதற்குமுன் நீங்காமல் நிலைபெறும் பூந்துகில் மேகலையமறையாதே தானே நெகிழ்ந்து அவனைக்கனற்றுதலின், ஆண்டுப்பெற்ற நுகர்ச்சியின்பம் உலகமூன்றுமுறுகின்ற விலையையுடைத் தென்க.

அவன் கொளுத்த அவள்கோடலிற் கனற்றுதல் அவன் மேலேறிற்று. முலைப்போகமென்றார், உடம்பைப்பற்றி இன்பநுகராநிற்க நிகழ்வதோர் கரணமென்பதுதோன்ற.

(௧௪)

1983. தேனவாங்கமழ்க்கண்ணியுந்தெவ்வர்த

மூனவாங்கதிர்வேலுறுகாளையுங்

கானவாங்கடிநாறுமென்பள்ளிமேல்

வானவாம்வகையால்வையினுர்களை.

இ - ள். கண்ணியும்காளையும் கானம்விரும்பும் மணமெல்லாநாறும் பள்ளிமேலே வையகினுரென்க.

மக்களது மெய்வருத்தமின்றி நுகர்ந்தமைதோன்றத் தேவரவாவும் வகையென்றார். இத்துணையும் மணஞ்செய்த அன்றைநுகர்ச்சிகூறிற்று. () வேறு.

1984. வெண்மதிநெற்றிதேய்த்துவிழுத்தழும்பிருப்பரீண்ட

வண்ணனன்மாடத்தங்கணகிற்புகையமளியேறிப்

பண்ணமைமகரவீணைநரம்புரீஇப்பாவைபாட

மண்ணமைமுழவுத்தோளான்மகிழ்ச்சியுண்மயங்கினானே.

இ - ள். மதியின்றிலேதேய்த்தலின், தழும்பிருப்பரீண்ட மாடத்தில் அமளியிலே சென்றேறிப் பாவை யாழ்வாசித்துப்பாட, அதுகேட்டுத் தோளான் இன்பமகிழ்ச்சியிலே மயங்கினுனென்க.

இதுமுதல் மற்றைநாளைப்புணர்ச்சிகூறுகின்றார். அதுவும் அமளியேறியென்றதனால், நீங்கியிருந்து நாட்கடன்கழித்தெய்தினுரென்றுணர்க. இங்ஙனம் இரண்டுநாள் ஈண்டுச்சென்றமைதோன்ற, மேலே, “நாளிரண்டு சென்ற” (சுரம. க.) என்றார்.

(௧௫)

1985. இன்னரிச்சிலம்போடேங்கிக்கண்கணியிகலியார்ப்பப்

பொன்னரிமாலேதாழ்ப்பூஞ்சிகையவிழ்ந்துசோர

மின்னிருங்கலாபம்வீங்கியிளிர்ந்துகண்ணிரங்கவெம்பித்

துன்னருங்களிகொள்காமக்கொழுங்கனிசுவைத்துவிள்ளான்

இ - ள். ஊற்றின்பத்தைச் சிறிதுநீங்கின புணர்ச்சியைவிரும்பிச் சிலம் புங்கின்கணியுமார்ப்ப, மாலேதாழ், சிகை சோர, கலாபம்விம்மிப் பிறழ்ந்தொலிப்பக் காமமாகியகனியைச் சுவைத்துப் பகலெல்லாநீங்கிற்றிலனென்க.

கனி - சாரம். தாழ்தலானும் சோர்தலானும் ஊற்றினைச் சிறிதுநீங்கின கரணமாம்.

(௧௬)

1986. தொழித்துவண்டிமிருங்கோதைத்துணைமுலைமுழுகப்பூம்பட்டழித்துமட்டொழுஞ்சுந்தாரான்மணிவள்ளத்தாயந்தேற
லெழிற்பொலிமாதர்க்கேந்தவினிதினினுகர்ந்துகாமக்
கொழித்திராகடலுண்டமுழக்கோதைகண்மியின்றவன்றே.
தொழித்து - சிதறி.

இ - ள். அக்கரணநிகழ்த்தபின், கோதைமுலைகள் பூம்பட்டையழித்து
நீங்காமன்முயங்கலின், மட்டொழுஞ்சுந்தாரான் மாதர்க்குத் தேறலைவள்ளத்
தேயேந்த, அவள் அதனை இனிதாகநுகர்ந்து காமமாகிய கொழித்திராக் குங்
கடலிலே மீன்மெழுந்துதலின், அவன்துயில்வதற்குமுன்னே அவள்கண்கள்
சிறிது துயின்றனவென்க. (கூஅ)

1987. பாசிலைசுருட்டிமைந்தன்கொடுக்கியபரந்துமின்னுந்
தூசலாமல்சுறீண்டத்துயிற்சுண்கள்விழித்ததோற்றம்
வாசவான்குவளைமெல்லவாய்விடாநின்றதொக்கு
மேசுவதொன்றுமில்லாவினைவடமுலையினாட்கே

வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தற்கென்றது, இடக்கர். புணர்ச்சிக்கண்
காண் தோன்றலின், தூசுநெகிழ்ந்து மேற்கிடந்தமைதோன்ற லலாவுமெ
ன்றார்.

இ - ள். மைந்தன் புணர்ச்சிவேண்டி விமலையதல்முலைத்தீண்ட அவட்
குக் கண்விழித்ததோற்றம் குவளை முன்பு அலருந்தன்மையன்றி மெல்லென
அலருந்தன்மையை யொக்குமென்க. (கூஆ)

1988. கங்குற்பாற்புருந்தகள்வனிவனெனக்கதுப்பிற்றூழ்ந்த
தொங்கலான்முன்கையாத்துச்சொல்லுநீவந்ததென்ன
நங்கையான்பசித்துவந்தேனெப்பொருணயப்பதென்றூட்
கங்குலுழ்மேனியாய்நின்னணிநலவமிழ்தமென்றான்.

அனத்தராதலின், தானறியாமற்புருந்த கள்வனென்று அசதியாடினான்.

இ - ள். இவன்கள்வனென்றுகூறித் தப்பாதபடி மாலையாற் கையை
யாத்து இனி நீவந்தகாரியங்குறென்றுகேட்க, யான் பசியால்வந்தேனென்று
கூற, நீவிரும்புவனவற்றில் இப்பொழுது விரும்புவது எப்பொருளையென்று
வினவினாட்டு, அழகொழுஞ்சுன்றமேனியாய்! நின் அழகாகியவமிழ்தமுழுது
மென்றென்க.

பசித்துண்பார்க்கு உணவுகள் பலவென்பதுதோன்ற, எப்பொருளு
ன்றான். (கூப)

1989. செயிர்த்தவள்கிவந்துநோக்கிச்சீறடிசென்னிசேர்த்தி [ன
யயிர்ப்பதென்பணிசெய்வேனுக்கருளிற்றுப்பொருளதென்

வுயிர்ப்பதுமோம்பியொன்றுமுரையலையாகிமற்றிப்
பயிர்ப்பில்பும்பள்ளிவைகுபகட்டெழின்மார்பவென்றாள்.

முன்பு நின்னலமென்றதனால், பிறர்நலமன்றி நின்னலமென்பது போ
தருதலின், அது செயிராம். நோக்கி, நோக்க. பயிர்ப்பு - அருவருப்பு.

இ - ள். தான்குற்றங்கூறலின், அவள்கோபித்துப்பார்க்கச் சென்னி
யை அடியிலேசேர்த்தி, என்னை அயிர்க்கின்றதன்மை என்னென்றுவினாவு,
அதற்கு மறுமொழிகொடாமையின், தான் நெட்டியிர்ப்புக்கொண்டு நினதேவ
லே செய்வேனுக்கு அருளினதுயாதொன்று அது காரியமென்றானாக, அதற்கு
வருந்தி, பயிர்ப்பில்லாதமார்பனே! நீயித்தன்மையன சிறிதுங்கூறாயாகி இத
னால்வரும் இறந்துபாட்டையுமோம்பி இப்பள்ளியிலே இனித் தங்கென்று
ளென்க.

அதுபொருளென்றான், இறந்துபடுவாயென்னினும் அதுவே தனக்குப்
பொருளென்பதுதோன்ற. எனவே ஊடலும் கூடலும் கூறினாரென்க. (௧௦௧)

1990. உள்ளிழுதுடையவெம்பியுற்பலவுருவுகொண்ட

வெள்ளியிற்புனைந்தகோலவிளக்கொளிவெறுவிதாக

வள்ளிதழ்க்கோதைவல்லான்வட்டிகைநுதியின்வாங்கிப்

பள்ளிமேலெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினோ.

இ - ள். வெள்ளியாற்செய்தவிளக்கு இழுதுடையும்படி மிக்கெரிதலின்
அரக்காம்பலின்வடிவைக்கொண்ட ஒளி பின்பு விடியற்காலமாதலின், அவ்
வொளி கெடாநிற்கக் கோதை புணர்ச்சியவசத்தாலே பாவைபோலாயினு
ளென்க.

எழுதவல்லவன் துகிலிகைநுதியாலே வட்டிகைப்பலகையெழுதித்துப்
பள்ளிமேலெழுதினதொருபாவை. வட்டிகையை வாங்குதல், ஈண்டு ஒழித்
தன்மேற்று. இனி, “கட்டிலேறிய” (விம. கூட) என்னுங் கவிமுதலியவற்
றை ஒருநாளைக்கூட்டமாக்கியுமுரைப்ப. (௧௦௨)

வேறு.

1991. மங்கையர்பண்ணியமருதயாழ்ஞமு

னங்கையைப்பிரியுமிந்நம்பியின்றென

வங்கதற்கிரங்கினவாரும்பேதுறக்

கங்குல்போய்நாட்கடன்கழிந்ததென்பவே.

இ - ள். புணர்ந்தோரெல்லாம் விடிந்தமையுணர்ந்து பிரிகின்றோமே
யென்றுபேதுறும்படி மங்கையரெல்லாரும் பண்ணிப்போந்த யாழும் ஞமுலும்
இன்று தாமேயருளி, யாம்பிரிவித்தலின், இந்நம்பி இந்நங்கையைப் பிரியா
நிற்குமேயென்று அப்பிரிவிற்கு இரங்குவனபோலேயிரங்கின. அவை அங்ங
னமிரங்க, கங்குல் அவ்விடத்தினின்றும் போக, நாட்கடன்கழிந்ததென்க.

.. மருதம் - காலைப்பண். போய், போக.

(௧௦௩)

1992. ஏந்துபூங்கோதைகடிருத்தியேர்படச்
சாந்துகொண்டிள முலையெழுதித்தையறன்
காந்தளா முகிழ்விரல்கையினுற்பிடித்
தாய்ந்தவட்கி துசொலுமலங்கல்வேலினன்.

இ - ள். வேலினன், ஏர்படத்திருத்தி எழுதி அவள்விரலைக் கையாலே
பிடித்து ஆற்றுவிக்குநெறியையாய்ந்து அவட்கு இப்பிரிவையுணர்த்தாநிற்கு
மென்க. (க0ச)

1993. பூவினுட்டாழ்குழம்பொன்செயேந்தல்குன்
மாவினுட்டாழ்தளிர்மருட்டுமேனியாய்
காவினுட்டோழைக்கண்டுபோதர்வே
னேவினுட்டாழ்சிலையெறிந்தகோலினே.

செய்பொன், மேகலை.

இ - ள். குழன்முதலியவற்றையுடைய மேனியாய்! ஏத்தொழிலிட
த்து வலியின்றிக்குறைந்த வில்லெய்த அம்புபோலேபோய்த் தோழனைக்
கண்டு மீள்வேனென்று சொன்னானென்க.

‘தாழ்சிலையெறிந்தகோலின்’ என்றதனாற் றூரிதன்றி அணியவிடத்தே
போய்வருவேனென்றானென்று அவள்கருதினாள்; அவள்கருதியது, வலியில்
லாதவம்பு இலக்கைப்பட்டுவைத்து மீண்டும்வந்ததேனும், எய்தவனிடத்து
வாராது அதுமாறிப்போமாறு போலே யானும் கின்னிடத்துவாராது இந்
நகரிலே மீண்டு வருவேனென்பது; அதுதமர்க்குண்மைகாட்டும்மேல்வருகின்
றமையைநோக்கிக்கூறினாள். (க0க)

1994. என்றவனுரைத்தலுமெழுதுகண்மலர்
நின்றநீரிடைமணிப்பாவைநீந்துதலின்
மன்றறாரிவையைத்தெருட்டிமாமணித்
குன்றனுகொடியவள்குழையவேகினாள்.

இ - ள். என்று அவன்கூறினானாக, கொடியினுடைய மையெழுதிய
கண்மலரில் ததும்பிவீழாதே நின்ற நீரிடத்தே மணிப்பாவைநீந்துதலின், அவ்
வரிவையைத்தேற்றி அவன் அவள்குழையப் போயினானென்க. (க0க)

அ.—விமலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - கககச.

ஒ ன் ப தா வ து

சு ர ம ஞ் ச ரி யா ரி ல ம் ப க ம்.

1995. வா ளிரண் டி மொ றுவைத் தபோன் மழைக்கண் மாதரார்
நா ளிரண் டி சென் றவென் றுநைய மொய்கொள் காவினுட்
டோ ளிரண் டி மன்னதோழர் தோன் றலைப்புணர்ந்தபின்
மு ளிரண் டி மேத்திநின் றுதையனுமம்வேண்டினார்.

மாறு - எதிர். மாதரார் - கூடவந்தவர்.

இ - ள். காவிடத்து மாதரார் இரண்டுநாள் கழிந்தவென்று வருந்தா
நிற்க, அவ்விடத்தே தோழர் தோன்றலைச்சேர்ந்தபின்பு, அவன்மணக்கோ
லங்கண்டு வத்திநின்று நீர் மணஞ்செய்த தையல்நாமத்தை எமக்குக் கூறுக
வென்றாரென்க.

இனி விமலையிடத்து ஒருநாளைக் கூட்டமேயுளதென்பார்க்கு மாதரார்
நையும்படி தோழர் நாமம்வேண்டினாரென்க. என்றது: இவர்கேட்டதுகொ
ண்டு சுரமஞ்சரியைச் சேவகன்கூடவேண்டுமொழி புத்திசேனன்கூற, அவன்
மற்றைநாளும் அவரைப்பிரிதலின், நாஸிரண்டுசென்றவென்று அவர் நகைத்
துக்காரணமாயிற்று, தோழர்நாமம்வேண்டியதென்றவாறு. (க)

1996. பாடுவண்டிருந்தவன்ன பல்கலையகல்குல்
வீடுபெற்றவரும்வீழும்வெம்முலையிலையென்
முடிவானணிந்தசீரரம்பையன்னவாணுத
வாடினும்புணர்ந்ததொத்தினியவளுளாளரோ.

“வண்டிருப் பன்ன பல்கா ழல்குல்” (பொருந. ௩௬) என்றாற்பிறரும்.
வீடுபெற்றவரும் விரும்பும் முலையினையும், அல்குலினையும், சீரினையுமுடைய
அரம்பையென்க.

இ - ள். ஊடல் கடிநிறீர்தலிற் புணர்ந்ததன்மையையொத்து இனி
யவளாய் அரம்பையையொத்த வாணுதல் விமலையென்று பெயர்கூறப்பட்டு
உள்ளாயினுள்ளென்றென்க. (உ)

1997. அம்பொரைந்துடையகாமனையென்னவந்தண
னம்புரீரரல்லர்நன் குரங்குரீரராயினுந்
தங்குரவ்வர்தாங்கொடுப்பினஞ்சுநொத்துதாழ்வர்தாம்
பொங்கரவ்வவல்குலாரெனப்புகன்றுசொல்லினுன்.

நம்பு - நசை. பொல்லாங்குக்கு நன்றான குரங்கு.

இ . ள். அதுகேட்டவர் ஐயன் காமனென்றே வியந்தாராக, புத்திசேனன்கூறுவான்; குடிப்பிறந்தமகளிர்தாம் தங்குரவர் தம்மைக்கொடுப்பாராயின், அக்கொடுக்கப்பட்டார் மகளிர்விரும்புநீரரல்லராய்ப் பொல்லாராயினும் தாம் அதற்கு நஞ்சாலேநொந்து அவரை வழிபடுவர்; இங்ஙனம் வியக்கவேண்டாவென்று நகையாடலை விரும்பிக்கூறினானென்க. (ங)

1998. அற்றுமன்றுகன்னியம்மடந்தைமாரணநிலம்
முற்றினோநீவைவப்பின்மூன்கும்வந்துபாவமுங்
குற்றமற்றுமாகுமென்றுகோதைசூழ்ந்துகூறினார்
குற்றமித்தயாவுயிர்த்தொழிதல்யார்க்குமொக்குமே.

அற்றுமன்று - அத்தன்மையதமன்று.

இ . ள். கன்னியராகிய அம்மகளிர் நலமுதிர்ந்தவர்களைக் கொடாதே நெடுநாள் வைப்போமாயின், அதற்குப் பாவம்வந்து புழுதும்; மற்றுங் குடிப்பழியுமுளதாமென்று கருதி, பேசினார்க்குத் தாமே கோதையைச்சூழ்ந்துகொண்டு சென்றுகொடுத்துத் தம்பாரங்கழித்து இளைப்புத்தீர்த்துவீடுதல் குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கெல்லாம் ஒக்குமாதலான், இதுவும் அங்ஙனம் வந்ததாதலின், நீர் வியத்தல்வேண்டாவென்றானென்க. (ச)

லேறு.

1999. க. மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையாரொடும்
புதுக்கடிபொருந்துதிபுக்கலூரெலாம்
விதிக்கிடைகாணலாம்வீதிமாநகர்
மதிக்கிடைமுகத்தியோர்மடந்தையீண்டையாள்.

2000. உ. ஆடவர்தனதிடத்தருகுபோகினு
நாடிமற்றவர்பெயர்நயந்துகேட்பினும்
வீடுவலுயிரெனவெகுளும்ற்றவர்
சேடியர்வழிபடச்செல்லுஞ்செல்லியே.

2001. ங. காமனேசெல்லினுங்கனன்றுகாண்கிலான்
வேமெனக்குடம்பெனும்வேய்கொடோளியை
யேழுமுறுத்தவணலதுகரினெந்தையை
யாமெலாமநங்கமாதிலகனென்றுமே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. விதிக்கிடைகாணலாம் - சிற்பநூற்கு ஒப்புக்காணலாம். நகர் - வீடு. மதிக்கிடை - மதிக்கொப்பு. வீதியையும், நகரையுமுடையலூரென்க.

இ . ள். அவன் பின்னும் நீபுக்கலூரெல்லாம் மகளிரோடே புதுமணஞ்செய்வை; ஆயினும் ஓர்மடந்தை நீமணஞ்செய்த இவ்வூரிடத்தே இருக்கின்றாள்; மற்றவடான் ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்லினும், தன்னருகிருந்தோர் அவர்பெயரை நாடிக்கேட்பினும் உயிராவிடுவேனென வெகுளா

நிற்கும்; அச்செல்விதான் சேடியர்வழிபடச் செல்லாநிற்கும்; காமனேசெல்லினும் காணாளாய் எனக்கு உடம்புவேமென்றாநிற்கும். அவனைமயக்கமுறுத்தி அவள்நலத்தை நீநுகரின் நினை யாங்கள் காமனுக்குத்திலகனென்று பெயர்கூறுவேமென்றானென்க.

மா, “தட்குமாகாலே” (புறநா, ௧௯௩) என்றாற்போனின்றது. (௫ - ஏ)
வேறு.

2002. தாசியர்முலைகடாக்கத்தனையவிழ்ந்துடைந்ததண்டார்
வாசங்கொண்டிலங்குமுந்நூல்வலம்படக்கிடந்தமார்பு
பேசியபெயரினாைப்பேதுறாதொழிவேனாகி
னசுமன்பிலாதபுன்பெண்கூந்தல்யானனைவலென்றான்.
அதற்குத் தானும் அசதியாடி வஞ்சினங்கூறுகின்றான்.

இ - ள். சேடியர்முயக்கத்தாற் பிணிப்புநெகிழ்ந்து விரிந்த வாசங்கொண்டிலங்குந்தாரும் நூலுங்கிடந்த மார்பனே, நீகூறிய பெயரையுடையானை மயக்கமுறுத்தாதே விடுவேனாயின், சிறிதும் அன்பில்லாதானை யான் கூடுவேனாகக் கடவேனென்றானென்க. (அ)

2003. வண்டுதேன்சிலைகொணாணுமார்தளிர்மலர்களம்பாக் [நீல
கொண்டவன்கோட்டந்தன்னுட்கொடியினைக்கொணர்ந்து
முண்டதுகாற்றியாண்பேருட்டுவலுருவக்காமன்
கண்டபொற்படிவஞ்சார்ந்துகரந்திருநாளையென்றான்.

வண்டுதேனுஞ் சிலைகொண்டநாளுக, மலர்கள் அம்பாகக் கொண்டவனென்க. தளிர்போலு மேனியையுடைய கொடி, இனிச் சிலைகள்பாடமாயிற் சேமவில்லைக்கூட்டுக. வெண்ணூல் நீலமுண்டதனைக்காற்றினாற்போல, அவள் புதிதாகக்கொண்ட கோட்பாட்டைப்போக்கி அவட்கு இயல்பாகக் கோடற்றொரிய ஆண்பெயரை ஊட்டுவேனென்றானென்க. காற்றியென்றதற்கேற்ப ஊட்டுவேனென்றான். வடிவையுடையகாமனாகப் பொன்னாற்செய்த வடிவமென்க.

இ - ள். காமன்கோட்டத்தே நீகூறியகொடியினைக் கொணர்ந்து நானை ஊட்டுவேன்; நீ அப்படிவத்தைச்சேர்ந்து கரந்திருவென்றானென்க. (க)

வேறு.

2004. இழைக்கண்வெம்முலையிட்டிடையேந்தல்குன்
மழைக்கண்மாததாமா லுறுநோய்செய்வான்
முழைக்கண்வாளரியேறவெமொயம்பினு
னுழைக்கணுளர்க்குணாத்தெழுந்தானரோ.

இ - ள். மொயம்பினுன் முலைமுதலியவற்றையுடையமாததா நோய்செய்யவேண்டித் தன்முகத்திடத்துக் கண்போல் ஏவல்கொள்ளுந் தன்மையார்க்கு அங்ஙனங்கூறி எழுந்திருந் தானென்க. (க௦)

2005.

சோருங்காரிகையாள் சுரமஞ்சரி
யாரஞ்சுடிபவம்முலைப்பூந்தடர்
தாருமார்பமுந்தண்ணெனத்தோய்வதற்
கோருமுள்ள முடன்றெழுகின்றதே.

சோரும் - ஒழுகும்.

இ - ள். அங்ஙனம் எழுந்தவனதுள்ளங் காரிகையாளாகிய சுரமஞ்சரி முலைத்தடத்தைத் தாருமார்பமுங்குளிரும்படி கூடுதற்கு வருந்தியெழுகின்றது, பலருங்கூறக்கேட்டிருத்தலின், அவள்வடிவை இத்தன்மைத்தென்று ஓராகிற்றென்க.

ஆண்டுக் கனகபதாகைகூறலானும், தானுணர்ந்தமைதோன்ற, “பீணத் தோட்சுரமஞ்சரி” (குணமா. ௨௧௧) என்றமையானும், ஈண்டுப் புத்திசேனன் கூறினமையானும், ஊழானும் வருந்தி அவள்வடிவையோருமென்றார். ‘தண்ணென’ எனவே வருந்தினான்.

(கக)

வேறு.

2006. க. கடைந்தபொற்செப்பெனக்கதிர்த்துவீங்கின
வடஞ்சுமந்தெழுந்தனமாக்கண்வெம்முலை
மடந்தைதன்முகத்தவென்மனத்திலுள்ளன
குடங்கையினெடியனகுவளையுண்கணை.

2007. உ. ஏத்தருமல்லிகைமாலையேந்திய
பூத்தலைக்கருங்குழம்புரியினும்புறம்
யாத் துவைத்தலைக்குமீவ்வுருளிலாணலங்
காய்த்தியென்மனத்தினைக்கலக்குகின்றதே.

2008. டு. சில்லரிக்கிண்கணிசிலம்புஞ்சிறடிச்
செல்விதன்றிருநலஞ்சேரும்வாயிரு
னல்லலங்கிழவனோர்தணுளையுச்
செவ்வல்யான்றெளிதகவுடைத்தென்மெண்ணினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இவை, ஓர்கின்றபடியும்கூடுமுபாயமும் கூறுகின்றன. மனத்திலுள்ளன வென்றது, “நங்கைகண் - போலும் வேலவனே” (குணமா. ௪௪) என்று சொன்னது உட்கொண்டு.

இ - ள். வடஞ்சுமந்தெழுந்தனவாகிய முலை செப்பென வீங்கினபோலேயிருந்தன; மடந்தைமுகத்தனவாகி என்மனத்தனவாகிய கண்கள் குடங்கையினெடியனபோலேயிருந்தன; இவற்றையுடைய இவ்வுருளிலான் தன் குழலாகிய கயிற்றாலேயெண்ணையாத்து அலையாநின்றான்; இவ்நலம் இங்ஙனம் என்மனத்தினைக் கலக்காநின்றது. இத்தன்மையையுடைய செல்வி

நலத்தை இனிச் சேரும்வழிதான் ஒருகிழவனாகிய அந்தணனாய் யான்செல்லுதலே; அங்ஙனம் செல்வேன்; அச்செலவு அவளயிராமற் றெளிதகவுடைத்தென்று கருதினனென்க.

உ. ஏத்துதல் தரும், விகாரம்.

ங. அல்லல் - பசிப்பிணி.

(௧௨ - ௧௪)

2009. அணங்கரவுரித்ததோலனையமேனியன்
வணங்குநோன்சிலையெனவளைந்தயாக்கையன்
பிணங்குநான்மார்பினன்பெரிதொர்புத்தக
முணர்ந்துமூப்பெழுதினதொப்பத்தோன்றினான்.

இ - ன். அங்ஙனங்கருதினவன் பாம்பின்றோலையொத்த மேனியனாய், வில்லெனவளைந்தயாக்கையனாய், உத்தரீயத்தோடுபிணங்கிய நான்மார்பினனாய், மூப்பிலக்கணமெழுதும்படிகூறிய நூலினையுடையதோர் புத்தகத்தை யுணர்ந்து, அம்மூப்பையெழுதியதன்மையொப்பத் தோன்றினனென்க. (௧௫)

2010. வெண்ணையுடம்பினன்விதிர்த்தபுள்ளிய
னுண்ணவிரறுவையனொசுந்தநோக்கினன்
கண்ணவிர்குடையினன்கைத்தண்டேன்றினன்
பெண்ணலங்காதலிற்பேயுடாயினான்.

இ - ன். அவன் நையுடம்பினனாய்த் தெறித்தபுள்ளியனாய் நுண்ணிதாய்ப்பீறினபுடையனாய்த் தலைவளைதலின் வளைந்தநோக்கினனாய்ப் பீறின குடையினனாய் வலியாகவுடையதோர் தண்டையுன்றிப் பெண்ணலத்தைக் காதலித்து அதனைப் பெற்றேபோதலிற் பேயின்மன்மையனுமாயினனென்க.

“பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத், திறைகொண்டு பெயர்தி”
(பதிற். ௭௧) என்றற்போல. (௧௬)

2011. யாப்புடையாழ்மிடறென்னுந்தோட்டியாற்
றாப்புடையவணலந்தொடக்கும்பாகனாய்
மூப்பெனுமுகபடாம்புதைந்துமுற்றிழை
காப்புடைவளநகர்காணையெய்தினான்.

இ - ன். காளை பிணிப்பையுடைய யாழையொத்த மிடறென்னுந் தோட்டியாலே ஆடவனாகக்கின தூயநெஞ்சிடத்தையுடையவன் நலத்தைப்பிணிக்கும் பாகனாய் மறைந்து சுரமஞ்சரிமனையை எய்தினனென்க.

இவனையறியாதபடி மறைத்தலின், முகபடாமென்றார்.

(௧௭)*

* “நற்றொடி மகளிரு நகர மைந்தரு, மெற்றிவன் மூப்பென விரங்கி நோக்கவே, பொற்றொடி வளநகர் வாயில் புக்கனன், பற்றிய தண்டோடு பைய மெல்லவே.” இது, ௧௭ - வது கவியினப்பின், சிலப்பரதிகளிலுள்ளது; உரையல்ல.

வேறு.

2012. தண்விவலியாகநனிதாழ்ந்துதளர்ந்தேங்கிக்
கண்மிகடைகாவலர்கள் கழறமுகநோக்கிப்
பண்டையிளங்கா லுவப்பன்பாலடிசிலிர்நாட்
கண்நியந்தார்தருவகாதலிப்பனென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவனைக் கடைகாப்பார்களுக்கெழற, அவா
முகத்தைநோக்கி, தண்டேபற்றுக்கோடாகத் தாழ்ந்து நிலைதளர்ந்து இளைத்
துகின்றது, பண்டையிளம்பருவத்திற் பாலடிசிலொன் றுமேயுவப்பேன்; இப்பரு
வத்தில் யான் கண்மெய்யும்பப்பட்ட மகளிர் தருவனவெல்லாம் காதலிப்பே
னென்றனென்க.

இஃது இடக்கர், எனவே செவிகேளாமையின், தம்பசியையே கூறினா
ரென்று அவருணர்ந்தார். இதற்கு இப்பொழுது என்னைக்கண்டு நயந்தார்
தரும் உணவுகளென்னும் ஒருபொருள்தோன்றிற்று. (கஅ)

2013. கையிற்றொழுதார்கழியமூப்பிற்செவிகேளார்
மையலவர்போலமனம்பிறந்தவகைசொன்னார்
பையநடக்கென்றுபசிக்கிரங்கியவர்விடுத்தார்
தொய்யின்முலையவர்கள்கடைத்தோன்றனனிபுக்கான்.

இ - ள். இதுகேட்டவர்கள், மூப்பாலே மிகச்செவிகேளாராய்ப் பித்
தரைப்போலே மனத்திற்றோற்றியவகையே சொன்னாராதலிற் பசியுடைய
ரென்று பசிக்கிரங்கி, இனிப் பையநடக்கவென்று கையாற்றொழுதாராய்
விடுத்தார்; விடுத்தபின்பு, தோன்றல் மகளிர்காக்கின்ற வாயிலிலே சென்று
னென்க. (கஆ)

2014. கோதையொடுத்தாழ்ந்துகுழல்பொங்கிநிமிரார்ப்ப
வோதமணிமாலையொடுபூண்பிறழுவோடி
யேதமிதுபோமினெனவென்னுமுரையியா
ஊதவுகுதன்மையினொடொல்கியுறநின்றான்.

இ - ள். அம்மகளிர்கோதையுங்குழலுந்தாழ, னிமிறு பொங்கியார்ப்ப,
கடலிற்பிற்த் முத்தமாலையும் பூணும்பிறழ ஓடிவந்து இவ்வரத்து துமக்கு
ஏதமாயிருக்கும்; மீண்டுபோமினென்றுகூற, அதற்குச் சிறிதும் மறுமொழி
கொடாணாய் ஊதப்பறக்குந்தன்மையோடே வந்து கிட்டநின்றனென்க.

தாழ்ந்து, தாழ்.

(௨௦)

2015. கச்சுவிசித்தியாத்தகதிர்முலையர்மணியழிவா
ணச்சுநுணையம்புசிலைநடுங்கவுடனேந்தி
யச்சமுறுத்தமுதுபுளித்தாங்குத்தமதீஞ்சொல்
வெச்சென்றிடச்சொல்லிவிரிகோதையவர்குழந்தார்.

இ - ள். அங்ஙனம் உறகிற்றலின், அவ்விடிகோதையவர் கச்சவிசித்த முலையராய், வாணையும் சிலையுடனே நஞ்சுதோய்த்த துணியினையுடைய அம்பையுமேந்தி, இவன்நடுங்கும்படி அச்சமுறுத்து அமிர்தம் தன்நன்மைதிரிந்தாற்போலத் தஞ்சொல்வெவ்விதாகக்கூறிச் சூழ்ந்தாரென்க. (௨௧)

2016. பாவமிதுநோவவுரையன்மின்முதுபார்ப்பார்
சாவர்தொடினேகடிதுகண்டவகைவண்ண
மோவியர்தம்பாவையினொடொப்பரியநங்கை
யேவல்வகைகண்டறிதுமென்றுசிலர்சொன்னார்.

இ - ள். அவர்களிலே சிலர் முதுபார்ப்பாரா நோவ உரைக்கின்றவிது பாவமாதலின், நோவவுரையன்மின்; தீண்டிவேமாயிற் கடிதுசாவர்; ஆதலின், தீண்டன்மின்; ஒவியர்தம்பாவையால் வண்ணமொப்பரிய நங்கைக்கு நாம் கண்டவகையைக் கூறி அவளது ஏவல்வகையைக்கண்டு பின்பு இவனாரீக் குந்தன்மையை அறிவேமென்று கூறினாரென்க. (௨௨)

2017. கையவனைமையகுழலையரியவாட்க
ணையுமிடைவெய்யமுலைநங்கையொருபார்ப்பார்
னுய்வதிலனுழின்முதுமூப்பினெடும்வந்தான்
செய்வதுரைநொய்தினெனச்சேறுமெழுகென்றான்.

இ - ள். கையிடத்தன்வாகியவனையினையும், கருமையையுடைய குழலினையும், வியக்கத்தக்க செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும், இடையினையும், முலையினையுமுடையநங்காய்! ஒருபார்ப்பான் ஊழான் முதியமூப்போடேவந்தான்; அவன்றான் உய்யுந்தன்மையிலன்; அவனிடத்துச்செய்யுங்காரியத்தை அவனிற் ப்பதற்குமுன்னே கடிதின்கூறென்ன, அவளும் அவன் இத்தன்மையறையின், யாஞ்செல்லக்கடவேம்; நீர் முன்னேசெல்கவென்றாளென்க.

ஊழிமுது மூப்பாயின், காலமாக்குக. (௨௩)

2018. மாலைபலதாழ்ந்துமதுப்பிவிற்றிமணங்கமழும்
கோலவகிற்றேய்வைகொழுஞ்சார்தமுலைமெழுகிப்
பாலைமணியாழ்மமுலைபசும்பொணிலத்திழிவாள்
சோலைவரைமேலிழியுந்தோகைமயிலொத்தாள்.

சாந்தமணிந்தமுலையையுடைய முழலையாளென்க. காவிடத்திற்குன்னி மாடமாதலின், சோலைவரையென்றார்.

இ - ள். பாலையாழ்போலும் அழகிய முலைச்சொல்லையுடையாள், அகிற்றேய்வையான் மெழுகப்பட்டு மாலைதாழ்தலின் மதுத்துளித்து மணங்கமழும் பொன்னிலத்தினின்றும் இழிகின்றவள் வரையிடத்தினின்றிழியும் மயிலையொத்தாளென்க. (௨௪)

2019. சீறடியகிண்கிண்சிலம்பொடுசிலம்ப
வேறுபடுமேகலைகண்மெல்லெனமிழற்றச்
சேறுபடுகோதைமிசைவண்டுதிசைபாட
நாறுமலர்க்கொம்புநடைகற்பதெனவந்தாள்.

இ - ள். அடியவாகியகிண்கிணி சிலம்போடேயொலிப்ப, மேகலைகள்
மிழற்ற, தேன்விளைகின்ற கோதையிடத்துத்தேன் புட்பதூளியிலேகலந்து
சேரூகையினால் அத்தேனைதுகாரப்பெருமையின் வண்டுகள் திசைதோறுமெ
ழுந்துபாட, கொம்பு நடைகற்கின்றதன்மையென்ன வந்தாளென்க.

துகிலுள்ளும்புறம்புங்கிடத்தலின், வேறுபடுமேகலையென்றார். (௨௫)

2020. வந்தவரவென்னையெனவாட்கண்மடவாய்கேள்
சின்னதநலிகின்றதிருநீர்க்குமரியாட...
வந்திலதியபயனென்னையொழிகென்றான்
முந்திரலிகின்றமுதுமூப்பொழியுமென்றான்.

இ - ள். நீ வந்தவரத்து என்னகாரியத்தைக்கருதியென்று அவள்
வினவ, மடவாய்! கேள்; சின்னதயிலேகின்ற வருத்தகின்ற அழகியநீர்மை
யையுடைய நின்னைப்புணரவந்தேனென்றானாக, அச்சொல்லு ஆடவேண்டு
மென்றுநினைத்தலின், சித்தத்தேநலிகின்ற தீர்த்தநீராகிய குமரியாற்றை ஆட
வந்தேனென்றானாக அவள்கருதி, அவ்வியாற்றிலாடுதலாலுண்டாய பயன்
எத்தன்மைத்து? அதனைக்கூறென்றான்; அவனும் தான்வருங்காலத்து வா
ராத முன்னேவந்து நலிகின்ற மூப்புப்போமென்றானென்க.

அஃது இவளைக்கூடின் இம்மூப்பைநீக்குதலைக்கருதிக்கூறினான்; மேற்
காமன்கோட்டத்திற் கூடுவதன்முன்னே மூப்புநீங்கிற்று, இனிக் கூட்டத்
திற்கு ஐயமில்லையென்றுகருதி. இக்கூற்று இவட்கு முற்பட இம்மூப்புப்போ
மென்றாற்போலிருந்தது. (௨௬)

2021. நறவிரியநாறுகுழலாள்பெரி தநக்குப்
பிறருமுளரோபெறுநர்பேணிமொழிகென்னத்
துறையறிந்துசேர்ந்துதொழுதாடுநரிலென்றா
கறிதீர்பிறநீவிரெனவையமில்லையென்றான்.

நறவு இரிய - பூமணங்களெல்லாந்தோற்க.

இ - ள். அதுகேட்டு அவள் மிகநக்குக் குமரியாடி நின்னையொழிய
இளமைபெறுவார் பிறருமுளரோ? அறிவீராயின், விசாரித்துக்கூறுவீரென்
றானாக; நீகொண்டவிரதத்தைக் கெடுத்துக்கூடுந்துறை இம்மூப்பாலென்ற
றிந்து நின்னையனுக்கக் கூடுவார் என்னையொழிய இல்லைக்காணென்றவனுக்கு
இம் மூப்புப்போந்துறை அறிந்து ஆடுநர் இல்லைக்காணென்றானாக அவள்
கருதி, நீர் உலகத்தாரறியுந் துறையன்றியே வேறேர்துறையறிவீரேயென்று
இகழாதுகூறினானாக, அதற்கு ஐயமில்லைக்காணென்றானென்க. (௨௭)

2022. செத்தமரமொய்த்தமழையாற்பெயருமென்பார்
பித்தரிவருற்றபிணிதீர்த்துமெனவெண்ணி
யத்தமெனமிக்கசுடரங்கதீர்சுருக்கு
மொய்த்தமணிமாடமிசையத்தகவடைந்தாள்.

இ - ள். செத்ததோர்மரம் பெருமழையால் உயிரைப்பெற்றுமென்கின்ற
வீவர் பித்தர்; இனி இவருற்ற பசியைத்தீர்த்துமென்றுகருதி அப்பசியைத்
தீர்க்கும்படி மாடமிசையேசார்ந்தாளென்க.

எனவே இவனைக் கொண்டுபோந்தாளாம். அத்தகிரியென்று ஞாயிறு
கதினாக் குவிக்குமாடமென்க. (௨௮)

2023. வடிவமிதுமூப்பளிதுவார்பவளவல்லிக்
கடிகைதுவார்வாய்கமலங்கண்ணொடிவண்ணங்
கொடிதுபசிகூர்ந்துளதுகோல்வளையினீரே
யடிசில்கடிதாக்கியிவணைகொணர்மினென்றாள்.

இ - ள். வளையினீர்! வாய் பவளக்கொடிதுணித்ததாய்க் கண்ணும்
அடியும் கமலமலராயிருக்கின்ற இம்மூப்புவடிவு நமக்கு அளிக்கத்தக்கது;
இதனை அளியாதிருப்பிற் கொடிது; அதுவேயுமன்றிப் பசியும்மிக்குளதா
யிருத்தது; ஆதலின், அடிசிலைக்கடிதாக்கச்சமைத்து இவ்விடத்தே கொணர்மி
னென்றானென்க. (௨௯)

2024. நானமுதைத்தாங்குநறுநீரவளையாட்டி
மேனிகிளர்வெண்டுகிலும்விழுப்பொனியனூலும்
பானலங்கொடங்கிளவிபவித்திரமுநல்கத்
தானமர்ந்துதாங்கியமைதவிசின்மிசையிருந்தான்.

இ - ள். தீங்கிளவி அப்பொழுதே அவனை வாசவண்ணெயைஊட்டு
வித்து நறுநீரால்ஆட்டுவித்து, புனைந்தபுடைவையையும் பொற்புணூலினையும்
பவித்திரத்தையுநல்க, அவன் அமர்ந்து மெய்ப்படுத்தி இட்டதவிசின்மேலே
யிருந்தானென்க. (௩௦)

2025. திங்கணலஞ்சூழ்ந்ததிருமீன்களெனச்செம்பொற்
பொங்குகதிர்மின்னுபுகழ்க்கலங்கள்பலபரப்பி
யிங்குகவையின்னமிர்தமேந்தமிசுசான்றோ
னெங்குமிலையின்னசுவையென்றுடனயின்றான்.

இ - ள். மதியை நலத்தோடேசூழ்ந்தமீன்கள் பொங்குகதினைச்சூழ்ந்த
தென்னும்படி செம்பொற்கலத்தையும் பக்கத்தட்டங்களையும்பாப்பித் தங்
கின அறுசுவையடிசிலையேந்த, சான்றோன், எவ்விடத்துமில்லை, இத்தன்
மைத்தாய சுவையென்று வியந்து, அவ்விடப்புடனே அயின்றானென்க. (௩௧)

2026. தமிழ்தழியசாயலவர்தங்குமலர்த் தூரீ
ருமிழ்கரகமேந்தவுரவோனமர்ந் துபூசி
யமிழ்தனையபஞ்சமுகவாசமமைத்தாய்ந்த
கமழ்தினாயுங்காட்டவவைகொண்டுகவுளடுத்தான்.

இ - ன். இனிமைதழுவிய சாயலையுடையவர் மலர்தங்குந்தூரீனா உயி
ருங்கரகத்தையேந்த உரவோன் பூசி ஐந்துவகைப்பட்ட முகவாசத்தைக்
கூட்டி ஆய்ந்தவெற்றிலையையுங்காட்ட, அவற்றைவாங்கிக்கொண்டு கவுள
டுத்தானென்க. (௩௨)

2027. வல்லதெனையென்னமறைவல்லன்மடவாயா
னெல்லையெவனென்னப்பொருளெய்திமுடிசாறுஞ்
சொல்லுமினுநீ விர்கற்றகாலமெனத்தேன்சொர்
சில்லென்கிளிக்கிளவியதுசிரந்தையிலனென்றான்.

இ - ன். அங்ஙனமிருந்தபின்பு, நீர்வல்லதென்னென்று அவள்வினாவ,
மடவாய்! யான் மறைந்தவேடங்கோடலைவல்லேனென்றானாக, அவள்
அதனை வேதத்தைவல்லேனென்றானாகக்கருதி, அவ்வேதம் ஆந்தசாகைய
தாதலின் நீர்கற்றவெல்லை எவ்வளவென்றுவினாவ, அவன் அதற்கு யான்
நினைத்தகாரியத்தைப்பெற்றுமுடியுமளவுமென்றானாக, அவள் அதனை வேதம்
தான்கருதிய தத்துவத்தை முற்றவுணர்த்திமுடியுமளவுமென்றானாகக்கருதி,
இக்கலையெல்லாம் நீர்கற்றகாலத்தை யின்னுங்கூறுமென்றுவினாவ, அவன்
அதற்குக் கிளிச்சொல்லென்கின்றசிலகிளவியையுடையாய்! அக்காலங்கூற
நினைவிலேனென்றானென்க.

என்றது: மேலும் வினாவும் உத்தரமும் பெருகுதல்கருதி, அஃது எனக்
குக் கருத்தன்றென்றான்; அவள் அதனைநினைந்திருந்திலேனென்றானாகக்கரு
தினாள். (௩௩)

2028. இன்னவர்களில்லைநிலத்தென்றுவியந்தேத்தி
யன்னமனமென்னடையினுளமர்ந் துநோக்கப்
பின்னையிவள்போகுதிறம்பேசுமெனவெண்ணித்
தன்னஞ்சிற்தேதுயின்றுதாழுவவணக்கார்.

இ - ன். சுரமஞ்சரி, இந்நிலத்தில் இத்தன்மையையுடையவர்கள் இல்
லையென்று எத்தி அவள் நோக்கினாளாக, அவள் இனி இவள் நம்மைப்போ
மாறுகூறுவளென்றுகருதி மிகவும் சிறிதே துயின்று தலைதாழ, அவள் அது
கண்டு நக்காளென்க. (௩௪)

2029. கோலமணிவாய்க்குவனாவாட்கண்மடவானைச்
சாலமுதுமுப்புடையசாமிமுகநோக்கிக்

| காலுமிகளோஞ்சிறிதுகண்ணுந்துயில்குற்றே
நேலங்கமழ்கோஸையிதற்கென்செய்குராயென்றான்.

கோலமணி - அழகியமுத்து; என்றது முறுவலை. இத்திங்கள் கார்த்திகையாம்.

இ - ன். சாமி, மடவாளைப்பார்த்து, வாடைக்காற்றுமிகுதலாலே நெஞ்சுநோம்; இதனாலே சிறிதுபொழுதில் இறந்துபடுந்தன்மையையெய்தினேன்; கோதாய், இதற்கு என்செய்வேன்; உராயாயென்றனென்க.

‘கண்ணிமைப்பளவும்’ என்றது உயிருடனிருத்தலையுணர்த்தினுற்போல, கண்டியிலுதலும் இறந்துபாடுணர்த்திற்று. அதனை, காலுநோம் கண்ணுந்துங்குமென்றாகக் கருதினான். (௩௩)

2030. மட்டுவிடிகோதைமதுவார்குழலினுடன்
பட்டுநிணர்கட்டில்பரிவின்றியுறைகென்ற
ளிட்டவணைமேலினிதுமெல்லெனவசைந்தான்
கட்டழல்செய்காமக்கடலைக்கடையலுற்றான்.

இ - ன். அங்ஙனங்கருதினவள், பட்டுக்கச்சுநிணர்ந்த தன் கட்டிலிலிட்ட அணைமேலே வருத்தமின்றித் தங்குகவென்றான்; அதுகேட்டு அழலின்றன்மையைச்செய்கின்ற காமக்கடல் அலையின்றிநின்றதனை அலைக்கலுற்றவன் அதன்மேலே தன் வருத்தந்தோன்ற அசைந்தாவென்க, (௩௪)

2031. காலையொடிதாழ்ந்துகதிர்பட்டதுகலங்கி
மாலையொடுவந்துமதிதோன்றமகிழ்தோன்றி
வேலனையகண்ணியர்தம்வீழ்துணைவர்கிண்டோள்
கோலமுலையாலெழுதக்கூடியதையன்றே.

இ - ன். கதிர் பகற்பொழுதோடே மேற்றிசையிலேவீழ்ந்து கலங்கிப்பட்டது; பட்டபின்பு மாலேக்காலத்தோடே மதிவந்துதோன்றலின், மகளிர் மகிழ்ச்சிதோன்றித் தம்கணவர்தோனை முலையாலேயெழுதும்படி இராக்காலம் கூடிற்றென்க. (௩௫)

2032. ஏந்துமலர்ச்சேக்கையகில்வளர்த்தவிடுபுகையும்
வாய்ந்தம்லர்க்கோதையமிர்துயிர்க்குறும்புகையும்
கூந்தலகிற்புகையுந்துகிற்கொழுமென்றும்புகையும்
வாய்ந்தவமைமழையினுயர்மாடத்தெழுந்தனவே.

இ - ன். சேக்கையிடத்து அகில்வளர்த்தபுகையும் கோதைக்குப்புகைத்த அகிற்புகையும் கூந்தற்குப்புகைத்தவகிற்புகையும் துகிற்குப்புகைத்தவகிற்புகையும் பயன்றருமலையின் மழையென்ன, மாடத்தே எழுந்தனவென்க.

2033. ஆகிலபொலமிர்தஞ்சிறியவயின்மம்பூங்
காசில்கடி மாலையொருநாய்பாதிவாற்குந்

தாசுநறுஞ்சாந்தினியதோடிவைகடாங்கி

மாசின்மடவார்கண்மணிவினைநரம்புளர்த்தார்.

ஆசில் - குற்றமற்ற. கூதிராதலின், பாலடிசில்கூறினார். சிறியவயின்
றென்றது - மடவார், * அற்பாகாரிகளைப்பதுபற்றி. நொய்ய கலம். மதிச
வற்கும் - அறிவைவருத்தம்.

இ - ள். மடவார், அடிசிலையின்றி மாலைமுதலியவற்றைத்தாங்கி
யாழைவாசித்தாரென்க. (நக)

2034. பூஞ்சதங்கைமாலேபுகழ்க்குஞ்சிப்பொருவில்லார்
வீங்குதிரடோளுந்தடமார்பும்வினாமெழுகித்
தீங்கரும்புமென்றனையவின்பவளச்செவ்வாய்த்
தேங்கொளமிர்தார்துசெழுந்தாரகுழையச்சேர்த்தார்.

இ - ள். ஒருபுறமாலையினையும் குஞ்சியினையுமுடைய ஆடவர் தோளி
லும் மாப்பிலும் விரையைமெழுகி இனிய பவளவாயிலுண்டாகிய கரும்பை
மென்றனைய அமிர்தத்தையுண்டு மாலேவாடும்படி முயங்கினாரென்க. (சு0)

2035. பொன்னறையுளின்னமளிப்பூவணையின்மேலான்
முன்னியதன்மன்றலதுமுந்தறமுடிப்பான்
மன்னுமொருகீதமதுரம்படமுரன்றார்
கின்னமிர்தமாகவினையாருமதுகேட்டார்.

இ - ள். அணையிடத்தான், அக்காலத்திலே தானினைந்திருந்த காந்த
ருவமாகிய அதனை முற்படமுடிக்கவேண்டி, நிலைபெற்றதொருகீதத்தை இனி
மையுண்டாகப் பாடினாற்கு இனையாரும் அதனை இனிதாகக்கேட்டாரென்க.
நான்காருருபிற்கு இவர்கேட்டது கொடைப்பொருட்டாம். (சக)

வேறு.

2036. மன்மதன்மணிக்குரன்மருட்டுமென்றுமால்கொள்வா
ரின்னதன்றியக்கரின்னியக்கவந்ததென்றுதம்
பின்னுமுன்னுநோக்குவார்பேதுசாலவெய்துவார்
கன்னிதன்மனத்திழைத்தகாளைநாமம்வாழ்த்துவார்.

இ - ள். காமனது அழகியகுரலேயென்றும், மருட்டுமென்றும் மால்
கொள்வார்; இத்தன்மைத்தன்று இயக்கரால்நடத்தப்படுதலின் வந்ததென்று
நோக்குவார்; எய்துவார்; இப்பாட்டுடையான் சேவகனேயென்று அவனை
வாழ்த்துவாராயினாரென்க. (ச2)

2037. கொம்பினொத்தொதுங்கியுங்குழங்கன்மாலேதாங்கியு
மம்பினொத்தகண்ணினாரடிக்கலம்மரற்றவுந்
நம்பிதந்தகீதமேநயந்துகாணவேர்டினார்
வெம்புவேட்கைவேனிலானின்வேறலானுமாயினான்.

* பதிமினி, “அற்பவுண்டியான்” என்பர் காமதூலார்.

இ - ள். அங்ஙனமானவர், இடைவருந்துமென்று கலங்கள் அரற்றா
கிற்கவும் ஒதுங்கியும் தாங்கியும் கீதத்தைவிரும்பிச் செலிப்பலனாகேட்டற்கு
ஒடினார்; அப்பொழுது அவனும் கட்டிலனாகாமையாலும் பாட்டினாலும் காம
னையாயினென்க.

கேள்வியுமுணரப்படுதலிற் காட்சியேயாம். நாடினரும் பாடம். (ச௩)

2038. தாமமாலேவார் குழற்றடங்கணர்க்கிடங்கழி
காமனன்னகாணைதன்கருத்தொடொத்ததாகலான்
மாமலர்த்தெரியலான் மணிமிடற்றிடைக்கிடந்த
சாமகீதமற்றுமொன்றுசாமிநன்குபாடினான்.

இ - ள். மகளிர்க்கு நம்வயத்தனாகானென்று தம்மிடத்தினின்று நீக்க
ப்படுவானாகிய காமனையொத்தகாணை, தன்னினவோடு அவர்கருத்துமொத்த
தாதலிற் கொன்றைமாலையையுடைய இறைவனது நீலமணிபோலு மிடற்
றிடத்தேகிடந்ததொரு சாமகீதத்தைச்சாமி பின்னும் நன்றாகப் பாடின
னென்க.

தெரியலானைச் சீவகனெனின், பின்னர்ச் சாமியென்னும்பெயர்வேண்
டாவாம். (ச௪)

2039. கள்ளமுப்பினந்தணன்கனிந்தகீதவிதியே
வள்ளிவென்ற நுண்ணிடைமழைமலர்த்தடங்கணார்
புள்ளுவம்மதிமகன்புணர்த்தவோசைமேற்புகன்
றுள்ளம்வைத்தமாமயிற் குழாத்தினேடிபெய்தினார்.

இ - ள். வேடனாகியமகன் மதியாற்புணர்க்கப்பட்ட தம்மோசையாக
அழைக்கின்ற ஓசைமேலே விரும்பி மனம்வைத்த மயிற்றிள் ஒடுமாறு
போலே, தடங்கண்ணாரெல்லாம் அந்தணனது முற்றுப்பெற்ற கீதத்தின்
வழியே ஒடிச் சேர்ந்தாரென்க.

வள்ளி - வல்லி. புள்ளுவமகன் - புள்ளிவேசையைத் தன்னிடத்தே
யுடையமகன். (ச௫)

வேறு.

2040. இனிச்சிறிதெழுந்துவீங்கியிட்டிடைகோறுநாங்க
னெனக்கொறுகொறுப்பபோலுமிள முலைப்பரவையல்குற்
கனிப்பொறைமலிந்தகாமர்கற்பகமணிச்சொம்பொப்பாள்
பனிப்பிறைப்பூணிணன்றன்பாண் வலைச்சென்றுபட்டாள்.

கொறுகொறுத்தல், ருறிப்புச்சொல்லாகிய இரட்டைக்கிளவி.

இ - ள். நாங்கள் மேல் இந்நிலையிற்சிறிதெழுந்துவீங்கி இடையைச்
கொல்வேமென்று கோரிப்பனபோலு முலையினையும் அல்குலையுமுடைய
தொரு பழமாகிய பாரமிகக் கற்பகக்கொம்பொப்பாள், பூணிணனது பாட்டா
'கியவலையிலே சென்று ஊகப்பட்டாளென்க. (ச௬)

2041. அடிக்கலமரம் தீவல்குற்கலைகலந்தொலிப்பவந்து
முடிப்பதென்பெரி துழத்தேன்முற்றிழையரிவையென்ன
வடிக்கணுணக்குநாணித்தோழியைமறைந்துமின்னுக் [ரூள்.
கொடிக்குழாத்திடையோர்கோலக்குளிர்மணிக்கொம்பினின்
முடிப்பது, இடக்கர்.

இ - ன். அரிவை, அரற்ற ஒலிப்ப வந்து முடிப்பது என்? யான் பெரி
துழத்தேனெயென்ன, அவள் நாணி நக்குத் தோழியைமுன்னிடத்தேகொ
ண்டு மின்னுக்குழாத்திடையிற் கொம்புபோலே நின்றாளென்க. (சஎ)

2042. இனையவற்காணின்மன்னோவென்செய்வீர்நீவிரென்ன
வினாமதுக்கண்ணிமைந்தர்விளிகெனத்தோழிகூற
முனையெயிற்றிவனையாருமொழிந்தனரில்லையென்றோ
வுனையதுபிரிதுமுண்டோவொண்டொடிமாதர்க்கென்றான்.

இ - ன். நீர் என்னையொழிய இனையவனைக்கண் டராயின், மிகவும் என்
செய்வீரென்றானாக, நீகூறிய அவர்பெயரும் இவ்விடத்துக்கெடுகவென்று
தோழிகூற, இங்ஙனங்கூறியது இவளைப் பேசினூரில்லையென்றோ? இவட்கு
வருந்துங்காரிபமாக அவர்செய்தது பிரிதுமுண்டோ? கூறென்றானென்க. ()

2043. வாய்ந்தவிம்மாதர்சுண்ணஞ்சீவகன்பழித்தபின்னைக்
காய்ந்தனளென்றுகூறக்கானைமற்றிவட்குத்தியான்
மாய்ந்தனன்போலுமென்னமாதராரொருங்குவாழ்த்தி
யாய்ந்தனமையனுய்ந்தானறிந்தனமதனையென்றார்.

வாய்ந்த, விகாரம்.

இ - ன். இம்மாதர்வாய்த்த சுண்ணத்தைச் சீவகன்பழித்தபின்பு ஆட
வரைக்காய்ந்தனளென்றுகூற, அதுகேட்டு இவட்குத்தியானாகியகானை மாய்ந்
தான்போலுமையென்றானாக, மகளிரெல்லாம் நூறுமபுகுவானென்று வாழ்
த்தி, ஐயன் உய்ந்தான்; அதனை ஆராய்ந்தேம்; பின்பு விளங்குவதுஞ்செய்
தேமென்றாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(சசு)

2044. காலுற்றகாமவல்லிக்கொடியெனக்கலங்கிரங்கை
மாலுற்றமயங்கியாங்கண்மடக்கிளிநூதுவிட்டேஞ்
சேலுற்றநெடுங்கட்செவ்வாய்த்தத்தைதன்செல்வங்கண்டே
பாலுற்றபவளச்செவ்வாய்த்தத்தையாற்பரிவுதீர்த்தேம்.

இ - ன். நங்கை அவற்குற்றதுகேட்டுக் கலங்கிப் பித்தேறிமயங்குதலின்,
யாங்கள் தத்தையைக்கண்டறிந்துவாவென்று கிளியைத் தூதுவிட்டேம்;
அங்ஙனம்போய்ச்சேலையொத்த கண்ணினையுடைய தத்தைதன்பொலிவைக்
கண்டு வந்து கூறிய அத்தத்தையெல்லாவே வருத்தத்தீர்த்தேமென்றாரென்க.

சொல் வருவிக்க. பாலுற்ற - பாலுண்ட.

(சுடு)

2045. அன்பொட்டியெமக்கோர்கீதம்பாடுமினடித்தியாரு
முன்பட்டதொழிந்துதுங்கண்முகவியர்முனிவுதீர்ந்தார்
பொன்றொட்டேம்யாமுதும்மைப்போகொட்டோம்பாடல்கேளா
தென்பட்டுவிடினுமென்றாரிலங்குபூங்கொட்பொடொப்பார்,
மூத்தவந்தணதலின், அடித்தியாரென்றார்.

இ - ள். கொம்பொடொப்பார், அடித்தியாரும் ஆடவரைக்கானே
னென்று நெஞ்சிற்கொண்டதனைத்தவிர்ந்து தம்மிடத்து முகவியராய் முனி
வுதீர்ந்தாராதலின், நீரும் எம்மிடத்து அன்புசெய்தலைப்பொருந்தி எமக்கு
ஒருகீதத்தைப்பாடுமின்; நீர் என்பட்டுவிடினும் பாடல்கேளாமல் தம்மைப்
போகவொட்டோம்; அதற்கு யாரும் இவனை யாணையிட்டேமென்றாரென்க.

2046. பாடுதும்பாவைபொற்பேபற்றிமற்றெமக்குநல்கி
னாடமைத்தோளினீரஃதொட்டுமேற்கேண்மினென்ன
நாடியார்பேயைக்காண்பார்நங்கைகாளிதுவுமாமே
யாடுவதொன்றுமன்றிவ்வான்மகனுரைப்பதென்றார்.

இ - ள். தோளினீர்! பாவை தனது தோற்றப்பொலிவுதொடங்கி ஒழி
ந்தவற்றையும் எமக்கு நல்குவாளாயின், பாடக்கடவேம்; அதனை ஒட்டுவா
ளாயின், கேண்மினென்றானாக, அவர்கள் அதனைப் பொன்னாயிருப்பதொரு
பேயைப்பிடித்து எமக்குத்தரிப்பாடுவேமென்றானாகக்கருதி, பொன்னல்லாத
பேய்தன்னைநாடிக்காண்பார்யார்? அதுவுமன்றி இவ்வான்மகன் பொற்பே
யென்றுகூறுகின்றது இவ்வுலகில் கிகழ்வதொன்றன்றாதலால் இதுவும் நாமொ
ட்டுதற்காமெயென்றாரென்க.

உலகிலில்லாததற்கு உடம்படலாம், அஃது ஒருவனாற் காட்டமுடியாதா
தலின். “ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வலாயார்” (தேநீல். சொல்.
எச்ச. சுச.) என்னுஞ்சூத்திரத்து, ‘வலாயார்’ என்றதனால் பொற்பேயென்
னும் ஏகாரவீற்றுப்பெயர் வேறுமோர் பொருடந்துநிற்றலிற்பேயென்று யஃர
வீறுமாய்கின்றது. இதற்கு யகரவொற்று விகாரத்தாற்றொக்கதாம்; “அரு
ங்கழி காத மகலுமென் றுழென் றலந்துகண்ணீர், வருங்கழி காதல் வன
சங்கள்” (திருச்சீழ். ௧௯௦) என்றவிடத்து, ‘அலர்ந்து’ என்பது, ‘அலந்து’
என்று விகாரப்பட்டுகின்றதென்போல. (இஉ)

2047. பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொன்பவளமோடிமைக்குமல்கு
லொட்டினுதனையோராதுலம்பொருதோளினினும்
பட்டவாணுதலினுக்குப்பாடுவல்காமன்றந்த
தொட்டிமையுடையவீணைச்செவிச்சுவையமிர்தமென்றான்.

இ - ள். பட்டுச் சூழ்ந்துகிடந்தவல்குலையுடையான், அவன் கருதிய
பொருளையோராதே இல்லாததற்கு ஒட்டலாமென்றசுருதி ஒட்டினான்; ஒட்
டினயின் தோளினானும் காமன்பாடின ஒற்றுமையையுடைய சாரீரவீணை

யாகிய செவிக்கு இனிமைதரும் அமிர்தத்தை வாணுதலையுடைய நினக்குப் பாடுவேனென்றானென்க.

இனி, பொன்னுலேபேயைப்பண்ணிக் கொடுப்போமென்று ஒட்டினு ளென்பாருமுள். காமனைக்கூறினான், இவன் வரம்பேண்டப்போதலைக்கருதி.

2048. வயிரவில்லுமிழம்பைப்பூண்வனமுலைமகளிர்தம்மு
ருயிர்பெறவெழுதப்பட்டவோனியப்பாவைபொப்பான்
செயிரில்வாண்முகத்தைநோக்கித்தேன்பொதிந்தமுதமுறப்
பயிரிலாநரம்பிற்கீதம்பாடியதொடங்கினுனே.

இ - ள். நின்றமகளிரிற் சுரமஞ்சரிமுகத்தைப்பார்த்துக் கீதத்தைப்பாடுதற்குத் தொடங்கினுனென்க.

நரம்பிற்பயிரில்லாதகீதம் - நரம்போடுகூடி மறைகின்ற அருவருப்பில் லாதகீதம்; தனித்துப்பாடுதல் அரிதென்றார். அமுதம் - இனிமை. நரம்போடேபாடினென்பாருமுள்.

(சுச)

வேறு.

2049. தொடித்தோள்வளைநெகிழத்தொய்யின்முலைமேல்
வடிக்கேழ்மலர்நெடுங்கண்வார்புயலுங்காலும்
வார்புயலுங்காலும்வளைநெகிழநந்தித்த
தார்வமுற்றெஞ்சமமுங்குவிக்குமலை.

இ - ள். வட்டமான வளை நெகிழாநிற்க, வடுவகிர்போலும் நிறத்தையுடையகண்ணும் முலைமேலே நீனாக்காலும்; அங்ஙனங்காலுதற்கும் நெகிழ்தற்குங்காரணமாகிய நம்மிடத்துளதாகிய ஆர்வமுற்றெஞ்சினை மலைவந்து வருத்துவிக்குமென்க.

(சுசு)

2050. ஐதேந்தகலங்குலாவித்தழலுயிராக்
கைசோர்ந்தணலுன்றிக்கண்ணீர்கவுளலைப்பக்
கண்ணீர்கவுளலைப்பக்கையற்றியாமினையப்
புண்ணீரும்வேலிற்புகுந்ததான்மலை.

இ - ள். மெல்லிய காஞ்சியையேந்திய அல்குலையுடையாய், கொட்டாவிக்கொண்டு உயிர்த்துச் சோர்ந்து கையை அணலிலேயுன்றதலாலே, கண்ணீர் சவுளையலைப்பவீழும்; அங்ஙனமலைத்தலின், யாம் கையற்று அதன்மேலே இனையும்படி மலைவந்ததென்க.

வீழும்' எனவருவிக்க.

(சுசு)

2051. அவிழ்ந்தேந்துபூங்கோதையாகத்தலர்ந்த
முகிழ்ந்தேந்தினமுலைமேற்பொன்பசலைபூப்பப்
பொன்பசலைபூப்பப்பொருகயற்கண்முத்தரும்ப
வன்புருகுநெஞ்சமமுங்குவிக்குமலை.

இ - ன். கோதாய்! எனது ஆகத்தில் வீங்கினமூலைமேலே பொன்போ
லும்பசுலைபொலிவுபெறும்படிதோன்றும்; அங்ஙனம் பூவாநிற்க, அரும்பா
நிற்க, நெஞ்சை மாலாவந்து அழுங்குவிக்குமென்க.

‘தோன்றும்’ எனவருவிக்க. இத்தாழிசைமூன்றும், தனக்கு வேட்கை
கிகழ்ந்ததாகக் கூறலாகாமையின், மலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றாததலைவி
தோழிக்குக்கூற்றிற்காகக்கூறினான். இனித் தலைவன் ஆற்றாநாய்க் கூறிற்றெ
ன்பாருமுள்ளார். (௫௭)

வேறு.

2052. பாடினான்றேவகீதம்பண்ணினுக்கரசன்பாடச்
சூடகமகளிர்சோர்ந்துசெருக்கியமஞ்ஞையொத்தா
ராடகச்செம்பொற்பாவையந்தணற்புகழ்ந்துசெம்பொன்
மாடம்புக்கநங்கற்பேணிவரங்கொள்வனையென்றார்.

இ - ன். பண்ணினுக்கரசன் தேவனாற்பெற்ற பாட்டைப்பாடினான்;
அங்ஙனம் பாடினானாக, மகளிர்சோர்ந்து மயங்கியமயிலையொத்தார்; அப்பொ
ழுது, சுரமஞ்சரி அந்தணைப்புகழ்ந்து நானாக் கோயிலிலேபுக்கு நமக்குத்
தெய்வமாகிய காமனைவழிபட்டு இப்பாட்டையுடைய சீவகனைத் தரவேண்டு
மென்று வேண்டிக்கொள்வேனென்று கூறினான். (௫௮)

2053. மடலணிபெண்ணையின்மணிமருள்சூரும்பைமான
வுடலணியாவிநையவருத்தெழுமுலையினாரு
மடலணிதோழிமாருமார்வத்திற்குமுகிப்பார்
கடலணிதிலகம்போலக்கதிர்நிறைமுனைத்ததன்றே.

வழுவால், பணியின்றசூரும்பையைமானத் தோன்றினமூலை; நிறத்தால்,
மணிமருள் முலை.

இ - ன். சுரமஞ்சரியும், பிறரை வருத்துதலுடையராய், அவனைச்சூழ்
ந்த தோழிமாரும் வரம்பெண்டவெண்ணும் வேட்கையின்றிரள, இப்பார்
கடலிடத்தே கதிரெழுந்ததென்க. (௫௯)

2054. பொன்னியன்மணியுந்தாருங்கண்ணியும்புனைந்துசெம்பொன்
மின்னியற்பட்டஞ்சேர்த்தியானெய்பால்வெறுப்பவூட்டி-
மன்னியற்பாண்டில்பண்ணிமடந்தைகொல்கொள்ளவைய
மின்னியற்பாவையேற்பத்தோழியோடேறினானே.

இ - ன். நிலைபெற்ற செலவினையுடைய எருத்தை மணிமுதலியவற்றாற்
புனைந்து சேர்த்தி ஊட்டிப் பண்ணி ஒருமகள் செலுத்துங்கோலைக்கொள்ள,
பாவை தோழியுடனே ஆடவரைக்காணுமற் போம்போக்கிற்கு இயைய வன்
டியையேறினானென்க. (௬௦)

2055. ஆடவரிரியவேகியஞ்சொல்லார்சூழக்காமன்
மாடத்துளிழிந்தமற்றவ்வள்ளலைபறையவைத்துச்

சூடமைமாலேசார்தம்விளக்கொடுதூபமேந்திச்
சேடியர்தொழுதுநிற்பத்திருமகள் பரவுமன்றே.

இ - ன். அரசனானையால் ஆடவர்போக மகளிர்குழுவேகி இழிந்து
கூடவந்தவனைத் தான்பரவுகின்றது கேளாதபடி கடியறையிலே மறைய
வைத்துச் சேடியர் சூடுதலமைந்த மாலேமுதலியவற்றையேந்தித் தன்னைத்
தொழுதுநிற்பத் திருமகள் பரவாநிற்குமென்க. (சுக)

2056. பொன்னிலஞ்சென்னிபுல்லவிடமுழந்தானையூன்றி
மின்னவிர்மாலேமென்பூங்குழல்வலத்தோளின்வீழக்
கன்னியங்கமுகின் கண்போற்கலனணியெருத்தங்கோட்டித்
தன்னிருகையுங்கூப்பிததையலீதுரைக்குமன்றே.

இ - ன். தையல், இடமுழந்தானையூன்றி மாலையுங்குழலும் வலத்தோ
ளிலேவீழும்படி கமுகின் கண்போலங்கழுத்தை வலத்தேசாய்த்து நிலத்
தைச் சென்னிபுல்லம்படிவணங்கி எழுந்திருந்து இரண்டுகையினையுங்குவி
த்துநின்று இதனைக்கூறுமென்க. (சு2)

2057. *தாமரைச்செங்கட்செவ்வாய்த்தமனியக்குழையினையோர்
காமமிற்குடையேன்காளைசீவகனகலஞ்சேர்த்தின்
மாமணிமகரமம்புவண்சிலைக்கரும்புமான்றேர்
பூமலிமார்பவீவலுரொடும்பொலியவென்றாள்.

இ - ன். கண்ணையும், வரையுமுடைய குழையினும், இவ்விடத்தே
ஒருவரம் வேண்டுதலையுடையேன்; அது யாதெனின், பூமலிமார்பனே,
எனக்குச் சீவகனைத்தருதல்; அங்ஙனந்தரின், நினக்கு மகரக்கொடியும், அம்
பும், சிலையாகியகரும்பும், தேரும் ஊரோடே பொலியத் தருவேனென்ற
ளென்க.

காமமிக்கும் பாடம்.

(சுந)

2058. மட்டவீழ்கோதைபெற்றாய்மனமகிழ்காதலானை
யிட்டிடைநோவநில்லாதெழுக்கெனவேந்தறேழன்
பட்டிமையுரைத்ததோரான் பரவியதெய்வந்தான்வாய்
விட்டுரைத்திட்டதென்றேவேற்கணுள் பரவியீண்டாள்.

இ - ன். கோதாய்! நின்காதலானப்பெற்றாய்; இனி இடைநோவ நில்
லாதேபோவென்று புத்திசேனன் வஞ்சனைகூறினமை யறியாதே தான் பர
வியதெய்வம் தன்வாய்விட்டுக்கூறிற்றென்றே பின்னும்பரவி வேற்கண்ணுள்
மீண்டாளென்க. (சுச)

2059. அடியிறைகொண்டசெம்பொனாடகச்சிலம்பினுளக்
கடியறைமருங்கினின்றமைந்தனைக்கண்நிராணி

* சிலப்பதிகாரம், கனத்திறமுரைத்தகாதை, டுக - ம் அடி முதலிய
வற்றைப்பார்க்க.

வடியுறுகடைக்கணைக்கெஞ்சுதுட்கென்னவார்பூங் [ள்.

கொடியுறவொசிந்துநின்றாள் குழைமுகத்திருவோடொப்பா

அடியிறைகொண்ட - அடியிலே தங்குதல் கொண்ட. ஆடகச்செம்பொ
னாற்செய்தசிலம்பு. கடியறை - மணவறை.

இ - ன். சிலம்பினாடிகய திருவோடொப்பாள், அறையிடத்தே பழைய
வழுவைக்கொண்டுநின்ற சீவகனை நெஞ்சுதுணுக்கெனக்கண்டு வடுவகிர்போ
லும் கடைக்கண் நோக்காநிற்க நாணிக் கொடிபோல வளைந்துநின்றாளென்க.

2060. இலங்குபொன்னோலைமின்னவின் முகஞ்சிறிதுகோட்டி
யலங்கலுங்குழலுந்தாமுவருமணிக்குழையோர்காதிற்
கலந்தொளிகான் றுகின்ற கதிர்விடிறுவில்வீச
நலங்கனிந்துருகின்றாளுமவேற்காமர்கண்ணாள்.

இ - ன். வேல்போலுங்கண்ணாள், அலங்கலும் குழலுந்தாழ், குழை திரு
வில்வீச, ஓலை மின்ன முகத்தைச் சிறிதுசாய்த்து, அன்புமுற்றி, நெஞ்சுருகி
நின்றாளென்க.

கதிர்கலந்துநின்று ஒளியைக்கான்றுவிடுமணிக்குழை, அதற்கியல்பு. (1)

2061. எரிமணிக்கலாபத்திட்டவிரீலமென்னு
மொருமணியுந்திரேரேயொருகதிருமிழ்வதேபோ
லருமணிப்பூணினுடனவ்வயிறணிந்தகோலத்
திருமயிரொழுக்கமவந்தென்றிண்ணிறைகவர்த்ததன்றே.

இ - ன். அங்ஙனம் நின்றநிலையை அவன்கண்டு மேகலையிலழுத்தின
இந்திரநீலமென்னும் ஒப்பில்லாதமணி பலகதிரையுமிழாதே உந்திரேரே ஒரு
கதினை உமிழுந்தன்மைபோலப் பூணினுது வயிற்றை அழகுசெய்த அழகு
டைய மயிரொழுக்கம்வந்து எண்ணிறையைக் கவர்த்ததல்லவோ, இனி ஒழிந்
தன என்செய்யுமென்று தன்னிலேகூறினானென்க. (ஈஎ)

2062. தேறினேன்றெய்வமென்றேதிண்டிலேனாயினுய்யேன்
சீரடிபரவவந்தேனருளெனத்தொழுதுசேர்த்து
நாற்றுகுழலினானாகணைவிடையிற்புல்லிக்
கோறொடுத்தநங்கனையக்குழைந்துதார்திவண்டதன்றே.

இ - ன். நின்னடியைப் பரவவந்தேன்; வந்தயான் நின்னைத் தெய்வ
மென்றேகருதிப் பின்பு மானிடமென்றேதேறினேன்; இனித் தீண்டேன
யின் உய்யேன்; அருளாயென்று சேர்த்து அங்கனெய்தலாற் கொடுப்பா
ரும் அடுப்பாருமின்றி நாகை அணிகின்ற விடைபோலேபுல்ல, தார் குழை
ந்து வாடிற்றென்க.

புல்லி, புல்ல.

(ஈஅ)

2063. கலைபுறஞ்சூழ்ந்தவல்குற்கார்மயிற்சாயலாளு
மலைபுறங்கண்டமார்பின்வாங்குவிற்றடக்கையானு
மிலைபுறங்கண்டகண்ணியின்மமிழியற்கையின்ப
நிலைபெற்றெறியிற்றுய்த்தார்தகர்தமக்கிலாதநீரார்.

இ - ன். மயிற்சாயலாளும், பச்சிலையை இடத்தேயுடைத்தாகிய கண்
ணியையுடைய மலைதோற்ற மார்பினையுடைய தடக்கையானாகிய தமக்கு
ஒப்பிலாதநீரார் இனியதமிழ்கூறிய இயற்கைப்புணர்ச்சியாகிய இன்பம் நிலை
பெறும்படி முறைமையின் துகர்ந்தாரென்க.

இது, சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொள்ளப்படுதலின், உலகியல்வழக்கான
காந்தருவமாம். (சுசு)

2064. குங்குமங்குயின்முகொம்மைக்குவிழலைகுளிர்ப்பத்தைவர்
தங்கலுழ்மேனியல்குற்காசுடன் றிருத்தியம்பொற்
பொங்குபூஞ்சிலம்பிற்போர்த்தபூந்துகளவித்துமாதர்
கொங்கலர்கோதைசூட்டிக்குழனலந்திருத்தினனே.

இ - ன். அங்ஙனதுகர்ந்து, வேட்கைதீரநுகராமையிற் பிறந்த வெப்ப
நீங்கும்படி மாருடைய மூலையையும் அழகொழுகுற மேனியையும் குளி
ரத்தடவி, புணர்ச்சியாற்றுகலென அல்லலில் மணிகளையுஞ்சேரத்திருத்தி,
சிலம்பிற்போர்த்த பொங்குபூந்தாடையுந்துடைத்து, கோதையை முன்புபொ
லேசூட்டிக் குழனலத்தையுந்திருத்தினனென்க.

அவ்விடம் பூப்பரப்பிக்கிடத்தலின், பூந்துகள்கூறினார். (எ௦)

வேறு.

2065. வானார்கமழ்மதுவுஞ்சாந்துமேந்திமதுத்தளித்துவண்டுஞ்சு
ரும்புமுகர், தேனாற்பூங்கோதாய்நினக்குக்காமன்சிலையிரண்டுஞ்செ
வ்வனேகோலித்தந்தான், றுரைப்பண்ணிததறுநீக்கித்தண்குருதி
தோய்த்துத்தகைமைசான்ம, வுனாந்தவோரிணையம்புந்தந்தானென்
னையுளாகுவேண்டினனே.

இ - ன். வானின்கண்ணேநிறைந்து கமழுகின்றமதுவையும் சாந்தை
யும் ஏந்தி அம்மதுவைத்துளித்தலின், மூசும்வண்டும் சுரும்பும் தேனினமும்
துகருங்கோதாய், நின்னைக்கண்ணிவைத்து நினக்குக் காமன் தன்கையில்லில்
லையும் சேமவில்லையும் நேரேவளைத்துத்தந்தான்; அதுவுமன்றி அவன்றான்
தாழ்வரப்பண்ணிக் குருதியைத்தோய்த்து உறையைநீக்கி அழகுநிறைந்தஓரி
ணையம்பையும் தந்தான்; ஆதலால், என்னை உயிருடனிருக்கவேண்டியிருந்
தானென்று இகழ்ந்துகூறினனென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். நோக்கியமேனிவாடுதலின், 'ஊனாந்த' என்றார். (௧)

2066. கண்ணக்ககண்ணிக்கமழ்பூங்குழற்கரும்பேர்திஞ்சொலாள் க
திர்முலைகளின், வண்ணக்குவானுநிலனுமெல்லாபவிலையெழையின்

னுதுசப்பினுளைப், பெண்ணுக்கணியாகவேண்டிமேலைப்பெரியோர்
பெருமான்படைத்தானென்று, புண்ணக்கவேலான்புகழ்நாணிப்பூ
நோக்கிப்பூக்கொசிந்தகொம்பொத்தாளே.

இ - ள். புள்ளுமகிழ்ந்தவேலான், துசப்பினுளை அயன் படைக்கின்ற
பொழுதே பெண்களுக்கு ஒருதிலகமாகவேண்டிப்படைத்தானாதலின், இவ
ளுடைய முலைகளின்வண்ணத்துக்கு வானும்நிலனுமெல்லாம் விலைபோதா
வென்றுபுகழ், அவள், நாணிப் பூவுக்கு ஒசிந்த கொம்பையொத்தாளென்க.

இது முன்னிலைப்படர்க்கை. மதுவைப்புறப்படவிட்டகண்ணியையும்,
குழலையுமுடைய சொல்லாள், சுட்டுப்பெயர். (௭௨)

வேறு.

2067. இறங்கியமாதர்தன்னையெரிமணிக்கடகக்கையாற்
குறங்கின்மேற்றமுவிவைத்துக்கோதையங்குருதிவேலா
னமந்தலைநீங்கக்காக்குமரசன்யானாகநாளைச்
சிறந்தநின்னலத்தைச்சேரேனாய்விடிற்செல்கவென்றான்.

இ - ள். வேலான், அங்ஙனநாணியமாதரைக் கையாற்றமுவிக்க குறங்
கின்மேலேவைத்தக்கொண்டு நாளை நின்னலத்தைச்சேரேனாயின், யான்
கட்டியங்காரனாக்கடவேன்; நீ இனிச் செல்வாயாகவென்றென்க. (௭௩)

2068. வில்லிடுமணிசெயாழிமெல்விரல்விதியிற்கூப்பி
நல்லடிபணிந்துநிற்பநங்கைநீநடுங்கவேண்டா
செல்கெனச்சிலப் புசெம்பொற்கிண்கிணிமிழற்றவொல்கி
யல்குற்காசொலிப்பவாயம்பாவைசென்மெய்தினுளே.

ஆழி - மோதும்.

இ - ள். அவள் போதற்கு ஒருப்பட்டக் கணவனைத்தொழுதல்விதியாத
லின், கைகூப்பித்தொழுது வணங்குநிற்ப, நங்காய்! நீ நடுங்கவேண்டா;
செல்கென்று அவன்கூற, அவள், சிலம்பும் கிண்கிணியுமிழற்றக் காசுஒலிப்ப
ஒலிக்கென்று ஆயத்தைச்சேர்ந்தாளென்க. (௭௪)

2069. பருமணிப்படங்கொணுகப்பையெனப்பரந்தவல்கு
லெரிமணிப்பூணிணுக்கின்னலமொழியவேகிக்
திரும்ணிச்சிவிகையேறிச்செம்பொனீண்மாடம்புக்காள்
விரிமணிவிளங்குமாலேவெம்முலைவேற்கணுளே.

இ - ள். பரிமணியைப் படத்தேகொண்ட பாம்பினதுபடமென்னப்
பரந்த அல்லுலையும் மாலையினையும் முலையினையுமுடைய வேற்கணுள், சீவக
னிடைத்தே அன்புநிற்கத் தான்போய்ச் சிவிகையிலேயேறி மாடத்தேபுக்கா
ளென்க. (௭௫)

2070. சு. திருவிற்றான்மாரிகற்பான்றுவலைநாட்செய்வதேபோ
லுருவிற்றாய்த் துளிக்குந்தேறலோங்குதார்பார்பன்றேழர்
பொருவிற்றாநம்பிகாமதிலகனென்றிருந்தபோழ்திற்
செருவிற்றாழ்துதலினாள் கண்மணத்திறஞ்செப்புகின்றார்.

2071. உ. கணைகடலமுதந்தேனுங்கலந்துகொண்டெழுதப்பட்ட
புனைகொடிபூத்ததேபோற்பொறுக்கலாதுசுப்பிற்பாவை
நனைகுடைந்துண்டு தேக்கநன்மணிவண்மொபும்
புனைகடிமாலேமாதர்திறத்திதுமொழிந்துவிட்டார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். இத்திரவில் தான் மழைபெய்யக்கற்பதற்குத் துவலையை நாட்
கொள்வதுபோலே வடிவிற்றாய்த் தேறலேத்துளிக்கும் தாரையுடைய மார்பி
னையுடைய சீவகன்றேழர், யாம் உவமிக்கின்ற நம்பிதான் காமதிலகனென்று
கூறி இருந்தவளவிலே, ஏறிடப்பட்டவில்தோற்கின்ற துதலினாள் துது இவன்
மணஞ்செய்யுந்திறம் இஃதென்று செப்புகின்றவர்கள் அம்மாதருடைய சுற்
றத்தாரிடத்தே இம்மணத்தைக்கூறிவிட்டாரென்க.

உ. திறம் - சுற்றம். எழுதப்பட்ட நனையையுடையதொரு கொடி;
கொடி, அமுதையும் தேனையும் தன்னுள்ளேகலந்துகொண்டு, இரண்டுமுகை
யைப்பூத்த தன்மைபோலிருக்கின்ற முலைகளைப்பொறாத நுகப்பினையுடைய
பாவைபோலுமாதரென்க; வண்டு குடைந்து உண்டு தன்வயிற்றைநிறைத்
துப்பாரும் மாலையையுடைய மாதரென்க. (எசு - ஏ)

2072. ஐயற்கென்றுரைத்தமாற்றங்கேட்டலுமலங்கனாய்கள்
வெய்யதேன்வாய்க்கொண்டாற்போல்விழுங்கலோடுமிழ்த
செய்வதெனோற்றிலாதேனோற்றிலாடிற்றத்தினென்றுமேற்றான்
மையல்கொண்டிருப்பாற்பாற்குமரிதன்மதியிற்சூழ்ந்தாள்.

இ - ள். சீவகற்கு இவனைத் தரவேண்டுமென்று கூறியமாற்றத்தை நாய்
கன்கேட்டவளவிலே, உடன்படுதலையும் மறுத்தலையுந்தேற்றானாய் நல்வினை
யில்லாதேன் நல்வினையில்லாதாள் திறத்திற் செய்வது என்னென்று கலங்கி
யிருப்ப, குமரி அவ்விடத்தே தன்மதியாலே அறத்தொடுகிற்பதாகச்சூழ்ந்தா
ளென்க.

வெய்யதேனை வாயிடத்திற்கொண்டால் வெம்மையால் நஞ்சென்றுவிழு
ங்காதேயும் இனிமையால் உமிழாதேயுமிருக்குமாறுபோல, இவள் விரதத்
தால் உடன்படாதேயும் சீவகனாதலின் மறாதேயுமிருந்தான். (எஅ)

2073. பொற்பமைதாமக்கந்துபொருந்தியமின்னுப்போல
வெற்பகவெரியுமலைப்பவளத்துண்பொருந்தியின்னீர்க்

கற்பெனுமாலேவீசிநாணெனுங்கனிவண்டோப்பிச்
சொற்புகரின்றித்தோழிக்கறத்திடுடரிவைகின்றான்.

இ - ன். சுரமஞ்சரி, தாமத்தையுடைய கந்தைப்பொருந்திய மின்போ
லே ஞாயிறுதோற்கவெரியும் மாலையையுடைய தூண்ச்சேர்ந்துநின்று கற்
பாகியமாலையேவீசி நாணென்னும்வண்டையோட்டிச் சொற்குற்றமின்றாகத்
தோழிக்கு அறத்தொடுகின்றனென்க.

மாலையாலோட்டவே வண்டு மிகவுநீங்காதாம். “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று
நாணே நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று” (தோல். பொரு-
கள. ௨௨.) என்றதனால், சிறிது நாணெவிட்டான். இன், அசை. (௭௯)

2074. வழிவளர்மயிலஞ்சாயக்ப்பழம்பூம்பாவையன்ன
கழிவளர்கயற்கணங்கைகற்பிணையறிந்துதோழி
யழிமதுமாலேசேர்த்தியடிபணிந்தாரவாழ்த்திப் [ஞள்.
பொழிமதுப்புயலேங்கூந்தற்செவிலியைப்பொருந்திச்சொன்

இ - ன். ஆசாரத்திலேவளர்ந்ததோர் மயில்போலுஞ்சாயலையுடைய பா
வையன்ன நங்கையது கற்பிணை, மதுவைப்பொழிவதோர் புயல்போன்ற ஐங்
கூந்தலையுடைய தோழியறிந்து மாலையைச்சேர்த்தி வாழ்த்திப்பணிந்துபோ
ய்ச் செவிலியைப்பொருந்தி அறத்தொடுகின்றனென்க.

கழியில்வளர்ந்த கயல், (௮௦)

2075. நனைவளர்கோதைநற்றாய்நங்கைக்கீதுள்ளமென்று
சுனைவளர்குவளையுண்கட்சுமதிக்குச்செவிலிசெப்பக்
கூனையிருட்கனவிற்கண்டேன்காமர்பூம்பொய்கைவற்ற
வளையதாங்கன்னிரீன்றற்றதாநங்கைக்கென்றான்.

இ - ன். அச்செவிலி, கோதையுடைய நற்றாயாகிய சுமதிக்கு இது நங்
கைக்குநினைவென்று அறத்தொடுகிற்ப், அவள் இரவு கனவிலே ஒருபொய்கை
வற்றக்கண்டேனதலால், அப்பொய்கையினிப்போன்ற தன்மையதாம் கன்
னிரீரும் நங்கைக்கு இன்று அற்றதாயிருந்ததென்றனென்க. (௮௧)

2076. க. கெண்டையுஞ்சிலையுந்திங்களிளமையுங்கிடந்துதேங்கொ
டொண்டையங்கனியுமுத்துந்தொழுதகவணிந்துதூங்குங்
குண்டலமுடையதிங்களிதவெனுமுகத்திதாதை
வண்புகழ்க்குபேரத்தன்கேட்டனம்னைவிசொன்னான்.

2077. உ. செருவினைத்தனலும்வேலோய்சிறுமுதுக்குறைவிதானே
பெருவளைப்பிட்டுக்காத்தகற்பிதுபோலுமையன்
கரிவினைத்தாய்ந்தகண்ணம்வாட்டினைன்னுகண்டாய்
திருவினைதேம்பெய்மாரிபாற்கடற்பெய்ததென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. இளமையையுடையதிங்கள். கெண்டைமுதலியனகிடக்கப்பட்டுத் தொண்டைக்கனியையும் முத்தையுமணிந்து குண்டலத்தையுடையதோர் திங்கள்; இல்பொருளுவமை. தொழுதக - நன்குமதிப்ப.

இ - ள். அச்செய்தியை, மனைவி, வேலோய், சிறியாளாகிய பேரறிவா ட்முதானே பெரியகாவலிட்டுக்காத்த இந்தக்கற்பு, தனது ஆய்ந்தசுண்ணத் தைச் சீவகன் கரிபோக்கித் தீதென்றானென்று கருதிப்போலேயிருந்ததென்று சொன்னான்; சொல்லி, இது நமக்குத் தேன்மாரி பாற்கடலிலேபெய்ததுகண்டாயென்றான். இதனை மதிபோலுமுகத்திதாதையாகிய குபேரத்தன்கேட் டனனென்க.

இனி, பிரித்துமுடிப்பாருமுள்.

(அ2 - ௩)

2078. கேட்பதுவிரும்பினாய்க்கனிகளாக்கெலாமுணர்த்தியார்க்கும்
வேட்பனவடிசிலாடைவிழுக்கலன்மாலேசார்தங்
கோட்குறையின்றியாக்கிக்குழுவியங்கறங்கியார்ப்ப
நாட்கடிமாலையாற்குநங்கையைநல்கினானே.

இ - ள். நாய்கன், கேட்கப்படுவதாகியவதனை விரும்பிக்கேட்டுச் சுற் றத்திற்கெல்லாமறிவித்து விரும்பப்படுவனவாகிய அடிசின்முதலியவற்றை யார்க்கும் கொள்ளக்குறையின்றிகுவண்டாக்கி இயம் ஆர்ப்ப நல்லநாளிலே சீவகற்குச் சுரமஞ்சரியைக்கொடுத்தானென்க.

‘கேட்டலும்’ என்றும் பாடம்.

(அ௪)

2079. பரியகஞ்சிலம்புபைம்பொற்கிண்கணியார்ந்தபாதத்
தரிவையராடன்மிக்காரருமணிவீணைவல்லா
ருரியநூற்றெண்மர்செம்பொனென்றகைக்கோடிமூன்று
ரெரியமுன்முன்னர்நேர்ந்தேனென்மகட்கென்றுசொன்னான்.

இ - ள். நல்கினவன், பரியகமுதலியனவார்ந்த பாதத்தையுடைய ஆட் டன்மிக்கார் வீணைவல்லாராகிய உரிய அரிவையர் நூற்றெண்மர், பொன் ஒன் றகைக்கோடி, ஊர் மூன்று, இவற்றை என்மகட்குக் கொடுத்தேனென்று அழ லின்முன்னேநின்றாகூறினானென்க.

(அ௫)

2080. மாசறுமணியுழுத்தும்வயிரமுமொளிநுமேனி
யாசறுசெம்பொனார்ந்தவலங்கலங்குன்றனுந்
தூசறுபரவையல்குற்றாமணிக்கொம்பனாநங்
காசறக்கலந்தவின்பக்கடலகத்தழந்தினரே.

இ - ள். மணிமுதலியனவும் அலங்கலுமொளிரும் மேனியையுடைய மேருவையொப்பானும், அல்குலையுடைய கொம்பனாகும் இன்பக்கடலிலே அழுந்தினாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(அ௬)

2081. பொன்வரைபொருதயாணைப்புணர்மருப்பணையவாகித்
தென்வரைச்சாந்துமூழ்கித்திரள்வடஞ்சுமந்துவீங்கி
மின்வளர்மருங்குல்செற்றவெம்முலைமணிக்கண்சேப்பத்
தொன்னலம்பருகித்தோன்றறுதக்கம்புக்கவர்களொத்தான்.

பொன்வரை' என்றது, இவன்மாற்பை. மூழ்கிச் சுமந்து வீங்கி மருங்
குலைச்செற்ற முலை.

இ - ள். தோன்றல், மருப்பணையவாய் மாற்பைப்பொருத முலைக்கண்
சிவக்கும்படி அவள்தொன்னலத்தைப்பருகித் துறக்கம்புக்கவர்களையொத்தா
னென்க. (அ)

2082. வரிக்கழற்குரீசின்மார்புமடந்தைவெம்முலையுந்தம்முட்
செருச்செய்துதினைத்துப்போரிற்சிலம்பொலிகலந்தபாணி
யரிப்பறையனுங்கவார்க்குமேகலைக்குரலோடுண்டிப்
புரிக்குழல்புலம்பவைகிப்பூவணைவிடுக்கலானே.

தினைத்து, தினைக்க. ஈண்டி, ஈண்ட.

இ - ள். குரிசில்மார்பும் முலையும் தம்மிலே முற்படப்போர்செய்து
பின்புசெய்யும்போரிலே தினைத்தலின், பாணிகலந்தபறைகெட ஆர்க்கும் மே
கலைக்குரலோடேசிலம்பொலியீண்டக் குழல்குலைந்து பூவைத்துளிப்பத் தங்கி
விடுக்கலாளுயினுனென்க.

தினைத்தபோரும் பாடம்.

(அ)

2083. மணியியல்வள்ளத்தேந்தமதுமகிழ்ந்தனந்தர்கூர
வணிமலர்க்குவளைப்பைம்போதொருகையினருளியம்பொற்
பிணையனாருருசேரிற்பேதுறுதுசுப்பென்மெண்ணித்
துணையமைதோள்கடம்மாற்றோன்றரூன்முல்வினானே.

இ - ள். தோன்றரூன் பின்னும்புணரக்கருதி அதற்குக்களிகூரும்படி
மதுவைவள்ளத்தே ஒருகையாலேந்த, அதனையுண்டு மயக்கமிருதலின், இப்
பிணையனாைப்புணரின், இடைமுரியுமென்றெண்ணிக் கூந்தற்குப் போதை
ஒருகையாலேகொடுத்து மார்புறமுயங்கின், புணர்ச்சிவேட்கைமிகுமென்று
சிறிதுவீங்கித் தோளால்நெகிழப் புல்லினுனென்க.

'அஞ்சொற், பிணையலுநறியசேர்த்தி' என்பது பாடமாயின், புகழ்மாலை
குட்டியென்க. (அ)

2084. க. மல்லலங்கங்கைபோலும்பலர்முயங்காரமார்பிற்
புல்லன்மின்போமின்வேண்டாவென்றவள்புலந்தூரீங்க
முல்லையங்கோதையொன்றும்பிழைப்பிலேன்முனியனீயே
மல்லலுற்றரத்தமார்ந்தசீறடிதொழுதிட்டானே. [ன்

2085. உ. வட்டிகைப்பாவைநோக்கிமிகுந்திருந்திலிரோவென்னாத்
தொட்டிமையுருவந்தோன் றச்சுவரையேபொருந்தினின்றாய்
கட்டழகுடையநங்கைநீயெனக்கருதிக்கண்ணை
னொட்டியானோக்கிற்றென்றானொருபிடி துசுப்பினுட்கே.

2086. ந. துண்டிகெனெகிழ்த்தவல்குன்மணிபரந்திமைப்பநொந்து
கண்களையிடுகக்கோட்டி.க்காமத்திற்செயிர்த்துநோக்கிக்
குண்டலமில்லங்கக்கோதைகூந்தலோடவிழ்ந்துசோர [பாள்.
வொண்டொடியூடிநின்ற ளொளிமணிப்பூங்கொம்பொப்
இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். கொம்பொப்பாளாகிய ஒண்டொடி, அவன் மாற்புறமுயங்கா
மையின், பிறர்முயங்கவைத்தானென்று கருதி, பலரும் கங்கைபோல் ஆயிர
முகமாகமுயங்குமாற்பினால் இனிப் புல்லன்மின்; தீண்டவேண்டா; போமி
னென்று அவள் புலந்து நீங்கிநிற்ப, அவளுருவம் பளிக்குச்சுவரிலே எறித்
ததனை அவளேயென்று கருதி, கோதாய், யான் பிழைப்பிலேன்; நீமுனியலெ
ன்று அடியைத்தொழுதான்; அதனால், எம்மையேதொழுதானென்று புலவி
தீராத பின்னும் வட்டிகைப்பாவைபோல்வாள், என்னுருவம் பளிங்கிலே தோ
ன்றலிற் சிறிதுபாடமிக்குத் தோன்ற, அதனிடத்து நன்மையேநோக்கி மிகுந்
திருந்திலிரோவென்னாத் காமத்தாலேமனநொந்து செயிர்த்துக் கண்களை இடு
கக்கோட்டி நோக்கியிமைப்ப இலங்கச் சோர ஊடிநின்றான்; நின்ற அந்
துண்ணுசுப்பினுட்கு, நங்காய், யான் கண்ணால் ஒட்டி நோக்கிற்று, நீபளிக்
குச்சுவரிலே பொருந்தினின்றாயாதலின், நின்னிழைக் கட்டழகுடைய நீயெ
ன்றுகருதிக்காணென்றானென்க.

நம்மின்மிக் கவடிவுகண்டு விரும்பினுனென்று ஊடினான். 'என்ன' என்
றுபாடமாயின், என்றுகூறியுடினானென்க. (கூ0 - உ.)

2087. கிழவனாய்ப்பாடிவந்தென்கீழ்ச்சிறையிருப்பக்கண்டே
னெழுதியபாவைநோக்கியிமையவித்திருப்பக்கண்டே
னெழிகவிக்காமமோரூரிரண்டுகமாயிற்றென்றான்
கழுதகண்ணீர்கண்மைந்தனாவிபோழ்ந்திட்டவன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம் தேற்றவும் கொண்டதுவிடாதருணமுடைமையின்,
கேளாளாய், கிழவனாய் என்காவலிடத்தேவந்து பாடியிருப்ப, அதுகண்டேன்;
பளிங்கிற்றோன்றிய பாவையைவிரும்பி ஒருபடத்திலேயெழுதவேண்டி இமை
யாதுநோக்கியிருப்பவும் கண்டேன்; ஓரிடத்தே இரண்டுமுறைமைநிகழ்ந்த
தாதலால், ஈண்டுநிகழ்த்துகின்ற காமத்தையொழிகவென்று அழுத கண்
ணீர்கள் மைந்தனுயிடைக்கெடுத்தவென்க.

நீர்களைன்றதனை, "என்பாராட்டைப்பாலோசில" (கலி. அடு) என்
றற்போலக்கொள்க. (கூ௩)

2088. அலங்கராதவிழவஞ்செஞ்சீரடியணிந்தவம்பூஞ்
சிலம்பின்மேற்சென்னிசேர்த்திச்சிறியவர்செய்ததிமை
புலம்பலர்பொறுப்பரன்றேபெரியவரென்றுகூறி
யிலங்குவேற்கண்ணியூடலியைவனீக்கினுனே.

இ - ள். இளையவன், இதுதீருமுபாயநாடி, வேற்கண்ணியூடலை, சிறியவர் செய்ததீமையைப் பெரியவர் வெறாராய்ப் பொறுப்பரல்லவோவென்றுகூறி, சிலம்பின்மேலே தாதவிழும்படி தன்சென்னியைச்சேர்த்தி நீக்கினுனென்க.

2089. யாழ்கொன்றகிளவியாடனமிழ்துறழ்புலவநீக்கிக்
காழின்றிக்கனிந்தகாமக்கொழுங்கனிதுகர்ந்துகாதற்
றழ்கின்றதாமமார்பன்றையலோடாடிவிள்ளா [ன்.
ஊழ்சென்றமதியம்வெய்யோனொட்டியொன்றாயதொத்தா

இ - ள். காதலால் தங்குகின்றசீவகன், கிளவியாளது புலவியைநீக்கி அவளோடேகூடி நீங்கானாய் விதையின்றிப்பழுத்த காமமாகியகனியை நுகர்ந்து, முறையானிறைத்த உவவுமதியை வெய்யோன்பொருந்தி ஒன்றானதன்மையை யொத்தானென்க. (கடு)

2090. பச்சிலைப்பட்டுமுத்தம்பவள முமிமைக்குமல்கு
னச்சிலைவேற்கண்மாதர்நகைமுகமுறுவன்மாந்தி
யிச்சையுங்குறிப்புநோக்கியெய்வதேகருமமாகக்
கைச்சிலைகணையோடேந்திக்காமனிக்கடையைக்காப்பான்.

பச்சிலைப்பட்டு - பசிய இலைத்தொழிலையுடைய பட்டு, மாந்தி, மாந்த.

இ - ள். அல்குலையும் கண்ணையுமுடைய மாதரது முறுவலை அவன் மாந்தும்படி அவனினையையும், அவன்முகத்திற்குறிப்பையுநோக்கி, எய்வதே தனக்குத்தொழிலாகக் கையிலே வில்லை அம்புடனேயேந்தி இவ்வாயிலே இப்பொழுதுகாப்பான் காமனே, வேறொருவனல்லனென்று தேவர்கூறினாரென்க.

2091. கடிப்பிணைகாதுசேர்த்திச்சிகழிகைக்காதநாறத்
தொடுத்தலர்மாலேசூட்டிக்கிப்புரிமுத்தமென்றே
ளடுத்தணிந்தாசஞ்சாந்தினணிபெறவெழுதியல்கு
லுமித்தபொற்கலாபந்தைவந்தொளிவளைதிருத்தினுனே.

இ - ள். பிரியக்கருதி, காதலே கடிப்பிணையையிட்டு, முடியிலே மாலையைச்சூட்டி, தோளிலே கிப்புரிவடிவான முத்தத்தைச்சேர்த்தி அணிந்து, ஆகத்தைச் சாந்தாலேயெழுதி, அல்குலைச் சூழ்ந்த கலாபத்தைத் தைவந்து வளையைத்திருத்தினுனென்க. (கௌ)

2092. இலங்குவெள்ளருவிக்குன்றத்தெழுந்ததண்டகரச்செந்தி
நலங்கொரகிலுந்தேனுங்கட்டியுநன்குடட்டிப்

புலம்பறவளர்த்தவம்மென்பூம்புகையமளியங்கண்
விவங்கரசனை யகானெவள் வளைக்கினைச்சொன்னான்.

இ - ள். குன்றிலெழுந்த தகரவிநகிற்றீயிலே அகின்முதலியவற்றைக்
கூட்டியிட்டுக் குற்றமறவளர்த்த புகையினையுடைய அமளிக்கண்ணேய்நூந்து
சிங்கவேற்றையொத்தகானை சுரமஞ்சரிக்கு இதனைக்கூறினென்க. (கூஅ) சி

2093. கருமநீகவலவேண்டாகயற்கணுப்பிரிவல்சின்ன
ளருமைநின்கவினைத்தாங்கலதுபொருளென்றுகூறப்
பெருமநீவேண்டிற்றல்லால்வேண்டிவபிறிதொன்றுண்டோ
வொருமைநின்மனத்திற்சென்றேனுவப்பதேயுவப்பதென்றான்.

இ - ள். கயற்கண்ணாய், நீ கவலவேண்டா; யான்கூறுகின்றகாரியம்
யாதெனின், சிலநாள் நின்னைப்பிரிவேன்; பிரிந்தால் நின்கவினைத்தாங்குவா
யாக; அஃது அருமையையுடைய பொருள்காணென்றுகூற, பெரும, நீவிரு
ம்புவதன்றி யான்விரும்புவது வேறென்றுண்டோ, யான் ஒருபடிப்பட்ட
நின்னுடைய மனம்போலே ஒழுகினேனாதலின், நின்மனமுவப்பதேகாண்
என்மனமுவப்பதென்றாளுன்க.

தாங்கல், அல்லீற்றுவியங்கோள். பொருள் - காரியம். வேண்டிவ, ஒரு
மைப்பன்மைமயக்கம். (கூக)

2094. நானொடுமிடைந்ததேங்கொணடுக்குறுகிளவிகேட்டே
பூண்வநிப்பொறிப்பப்புல்லிப்புனைநலம்புலம்பவைகேன்
தேன்மிடைகோதையென்றுதிருமகனெழுந்தபோகி
வாண்மிடைதோழர்குழத்தன்மனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

இ - ள். அவள், அங்ஙனங்கூறிய நானொடுமிடைந்த கிளவியைக் கே
ட்டு, கோதாய், நின்னலம்புலம்ப வைகெனென்றுபுல்லிச் சீவகன்போய்த்
தோழர்குழச்சென்று தன்மனையிலேபுக்கானென்க.

பிரிவாற் சிறிது நடுக்குற்றகிளவி. (கூ௦)

2095. புரவியுங்களிறுநோக்கிப்பொன்னெடுத்தேருநோக்கி
யிரவினும்பகலுமோவாதென்மகன்யாண்டையானென்
றமுதகண்ணீரினிலேகைகழீஇயவலிக்கின்ற
மெழுகெரிமுகந்ததொக்குந்தாய்மெலிவகற்றினே.

இ - ள். புரவிமுதலியவற்றைநோக்கி இவற்றைவிட்டு என்மகன் எவ்
விடத்திருக்கின்றானென்று இரவும்பகலும் ஓவாது அழுத கண்ணீராலே கை
கழுவிவருந்துகின்ற தாயது, மெழுகு நெருப்பைமுகந்தாற்போல நெஞ்சுருகு
கின்ற வருத்தத்தை நீக்கினென்க.

இருடிகூற்றைச் சித்தித்திருத்தலின், கந்துகன் மெலிவையுற்றினானெ
னல் வேண்டாவாயிற்று. (கூ௧)

2096. ஒற்றருமுணர்தலின்றியுரையவித்துறுப்பினாலே [வா
சுற்றத்தார்க்குரைப்பவிண்டித்தொக்குடன்மழுவிக்கொள்
ரெற்றுவாரினைந்துசோர்வாரம்பியோநம்பியென்ன
வுற்றுடன்மழுதகண்ணீர்காலலைத்தொழுகிறன்றே.

இ - ள். ஒற்றரும் உணர்தலின்றிக உரையைத்தவிர்த்து உறுப்பாலே
சுற்றத்தார்க்கு வரவையுணர்த்த, அவர் ஈண்டிச் சேரத்தழுவிக்கொள்வாராய்,
எற்றுவாராய்ச் சோர்வாராய்த்தொக்கு, நம்பியோ! நம்பியோ! என்னு அழு
தகண்ணீர் காலையிழுத்து ஒழுகிறன்றே.

இஃது உவகைக்கலுழ்ச்சி.

(௧0௨)

2097. கந்துகன்கழறக்கல்லென்கடற்றிரையவிர்தவண்ணம்
வந்தவர்புலம்புரீங்கமறைபுறப்படுமென்றெண்ணி
யெந்தைதானிறந்தநாளின்றெனநகரியம்பியாரு
மந்தமிலுவகைதன்னாலகங்குளிர்ப்பெய்தினரே.

இ - ள். இவ்வழகையால் இம்மறைபுறப்படுமென்றெண்ணிக் கந்து
கன் கழறினானு, கடற்றினா கல்லென்கின்ற ஒலியவிர்தாற்போல வந்தகற்
றம் அழகையைத்தவிர, பின்னரும் அந்தமிலுவகையாலே, அஞ்சி நாயனார்
போனநாள் இன்றென்று அகத்திலுள்ளோரெல்லாரும் கூறி அழுதபின்பு
அகமகிழ்ச்சியெய்தினாரென்க.

(௧0௩)

2098. செங்கயன்மழைக்கட்செவ்வாய்த்தத்தையுமகிழ்ந்துதிஞ்சொ
லெங்கையைச்சென்றுகாண்மினடிகளொன்றிரந்துகூற
மங்கலவகையிற்சேர்ந்துமதுத்துளியறாதமலை
கொங்கலர்கண்ணிசேர்த்திக்குங்குமமெழுதினனே.

இ - ள். இவனைக்கண்டு தத்தையுமகிழ்ந்து, அடிகளே, சென்று குண
மாலையைக்காண்மினென்று புலவியில்லாத திஞ்சொல்லாலே இரந்துகூற,
அவனுஞ்சேர்ந்து மாலையையும் கண்ணியையும் மங்கலக்கூற்றாலே முதற்சே
ர்த்திக் குங்குமத்தை அணிந்தானென்க.

தேவன், “பன்னிருமதியின்” (பது. ௫௫.) என்றதனைத் தானுணர்ந்த
லிற் றனக்குக்கட்டினிம்மையுணர்தலானும், அவன் வருத்தமிகுதியானும்
இங்ஙனமிரந்துகூறினான். குணமலை, கணவன்வருதலின் மங்கலவணிக்கு
உடன்பட்டுப் பின்பு கூட்டத்திற்கு உடம்படாதுகூறுகின்றான்.

(௧0௪)

2099. தீவினையுடையவென்னைத்தீண்டன்மினடிகள்வேண்டா
பாபியெனென்றுநொந்துபரிந்தழுதுருகிறையக்
காவியங்கண்ணியொன்றுங்கலல்லயானுய்ந்ததெல்லா
நாபியேநாறுமேனிரங்கைகின்றவத்தினென்றான்.

இவனைத்தீண்டிச் சீவகன்கொலையுண்டானென்று உலகங்கூறலின், தீவினையுடையவென்னையென்றாள். தான் விலக்கவும் இவன்தீண்டலின், பின்னும் வேண்டாவென்றாள். இவனைப் பெற்றுவைத்தும் இங்ஙனநீக்கிக் கூறவேண்டலிற் பாவியேனென்றாள்.

இ - ள். அடிகளே, தீண்டன்மின்; வேண்டா; பாவியேனென்று அன்புற்று அழுது நையாநிற்க, கண்ணி, கவலல்; யான் எல்லாவற்றையும் பிழைத்தது, நீசெய்துவைத்த நல்வினையாலேகாணென்றென்க.

“நந்ததிண்டேர் பண்” (குணமா. ௨௩௮) என ஆசிரியனைத் தப்ப்புகுந்ததனையும், “பெண்ணிடர்விடுப்ப” (குணக. ௧௯௯) என வந்ததன்மையையும், தான் கட்டியங்காரன்பரிகரத்தைக் கொல்வேமோவென்று நினைத்ததனையுங்கருதி, ‘எல்லாம்’ என்றான். (௧௦௮)

2100. அன்னமென்னடையுநோக்குஞ்சாயலுமணியுமேரு
மின்னினுண்ணுசுப்பும்வெய்யமுலைகளுமுகமுந்தோன்ற
வென்மனத்தெழுதப்பட்டாயாயினுமரிவைகௌ
யுன்னையான் பிரிந்தநாளோருழியேபோன்றதென்றான்.

அணி - அழகு. ஏர் - எழுச்சி.

இ - ள். என்று பின்னும் அரிவாய், கேளாய்; நடைமுதலியனவெல்லாம் என்மனத்தெழுதப்பட்டு நீங்காதிருந்தாயாயினும் நினை மெய்யுறு புணர்ச்சியின்றிப் பிரிந்தவொருநாள் ஒருழிகாலம்போலேயிருந்ததுகாண்; இன்னும் என்னை வருத்தாதேகொள்ளென்றென்க. (௧௦௯)

2101. இனையவண்மகிழ்வகூறியின்றியிலமர்ந்துபின்னாள்
விளைபொருளாயநெல்லாந்தாதைக்கேவேறுகூறிக்
கினையவர்கூழவாமான்வாணிகளுக்கேடி
றனையவிழ்தாமமார்பன்மன்னகர்நீங்கினானே.

இ - ள். தாமமார்பன், இங்ஙனம் அவள்மனமகிழ்வனவற்றைக்கூறி அவளைக்கூடி மற்றைநாள் தாதைக்கு மேல்முடியங்காரியங்களைத் துணிந்து கூறிக் சுற்றம் சூழத் தாவுங்குதினையைக்கொள்ளும்வாணிகளுகி அதற்கு ஓர் வேடங்கொண்டு தன்மனையினின்றும்போனென்க.

‘பின்னாள்’ என்று ஈண்டுக் கூறலின், “அன்றைப்பகலே வந்தடைவேன்” (விம. ௪௪) என்றல் ஆகாதென்றுணர்க. (௧௦௭)

கூ.—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - ௨,௧௦௧.

ப த் தா வ து

ம ண் ம க ளி ல ம் ப க ம்.

2102. குடம்புரைசெருத்தற்குவளைமேய்கயவாய்க்குவிழுலைப்படர்
மருப்பெருமை, நடந்தவாயெல்லாநறுமலர்மரையினாகிலைச்சொரிந்த
வந்தீம்பா, நடஞ்சிறையன்னங்குருகொடுநாரைப்பார்ப்பினமோம்பு
தண்மருத, மடங்கல்போற்றிறலார்மாடணிகறங்கவளவயற்புள்
ொழக்கழிந்தார்.

செருத்தல் - மடி. கயவாய் - பெரியவாய். பால், எழுவாய்.

இ - ள். திறலார், செருத்தன்முதலியவற்றையுடைய எருமை தான்
போனவிடமெல்லாம் தாமரையின் இளையவிலையிலே சொரிந்தபால், அன்ன
மும் குருகும்நாரையுமாகிய பார்ப்பினத்தைவளர்க்கும் மருதநிலத்தே மணி
கறங்குதலிற் புள்ளெழப் போயினாரென்க.

இவைபாலுண்டல் நிலப்பண்பு.

(க)

2103. புரிவளையலறிப்பூசலிட்டின்றபொழிகதிர்ந்திலமுழக்கி,
வரிவளைசூழும்வலம்புரியினத்துட்சலஞ்சலமேய்வனநோக்கி, யரிது
ணரன்னம்பெடையெனத்தழுவினமையினலமரலெய்தித், திரிதரு
நோக்கந்தீதிலார்நோக்கிரெய்தலுங்கைவலத்தொழிந்தார்.

திது - ஈண்டுவேட்கை.

இ - ள். தீதிலார், புரிந்தவளை சூன்முதிர்ச்சியினாலே மெய்ந்நொந்து கூப்
பிட்டு ஈன்ற முத்தையுழக்கி ஆயிரஞ்சங்குமுத்திரியும் வலம்புரியாயிரத்துக்
குள்ளே சலஞ்சலமேய்வனவற்றைநோக்கிப் பாலையுளையும்பிரிக்கவல்ல
அன்னம் பெடையென்று சென்றுபூசுவி அவையன்மையின் வருந்தி மறித்
துப்போகின்ற நோக்கத்தைத் தாம்பார்த்துத் தனக்குரிய ஒழுக்கத்திடத்தின்
நெய்தனிலத்தையும் போனாரென்க.

(உ)

2104. கோட்டிளங்கலையுங்கூடுமென்பிணையுங்கொழுங்கதிர்மணிவி
ளக்கெறிப்பச், சேட்டிளங்கொன்றைத்திருநிழற்றுஞ்சச்செம்பொறி
வண்டவற்றய்லே, நாட்டிளம்பிடியார்நகைமுகம்பருகுநல்லவர்போ
ன்மலர்பருகு, மோட்டிளமுல்லைமொய்ம்மலர்க்கானமுருகுவந்தெதி
ர்கொளநடந்தார்.

இ - ள். உயர்ந்த கொன்றைகிழலிலே மணிவிளக்கெறிப்பக் கலையும்
பிணையுள் துஞ்ச வண்டுகள் அக்கொன்றைக்கயலே நின்ற முல்லைமலர்களை

மகளிர்முகத்தின் நகையைப் பருகும் ஆடவரைப்போலப் பருகுதற்குக் காரணமான முருகு எதிர்கொள்ள அம்முல்லைமலையுடைய கானத்தைப் போன்றென்க. (ங)

2105. குழுவெண்டிங்கட்கோட்டின்மேற்பாயக்குளிர்புனல்சடைவிரித்தேற்கு, மழவவிர்கூலத்தண்ணிலேபோலவருவிரீர்மருப்பினினைறியக், கழைவளர்குன்றிற்களிறுநின்றாடுங்கடிநறுஞ்சந்தனச்சார, லிழைவளர்முலையார்சாயல்போற்றோகையிறைகொள்பூங்குறிஞ்சியுமிறந்தார்.

இ - ள். கங்கையினீர் இனையதாகிய பிறைக்கோட்டிலேவீழ ஒற்றைச்சடையைவிரித்துநின்று ஏற்கும் இறைவனைப்போலே அருவிரீர் மருப்பிலேவீழக் களிறு குன்றிலேகின்றாடுஞ்சாரலிலே தோகைகள் தங்குதல்கொண்ட குறிஞ்சிலத்தையும்போன்றென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை. கங்கைக்குத்தலைப்பாகிய இமவானிற் பதுமையென்னும் பொய்கையில் நீர்விழுகின்ற தாழ்வரையில் உருத்திரப்படிமமிருத்தலின், 'கூலத்தண்ணல்' என்றார். (ச)

2106. ஊன்றலைப்பொடித்தாங்கனையசெஞ்சூட்டினொளிமயிர்வாரணமொருங்கே, கான்மழங்கடம்பின்கவட்டிடைவனையாய்ப்பருந்தொடுகவர்சூரல்பயிற்று, மான்மவெம்பாலையழன்மிதித்தன்னவருஞ்சரஞ்சுடர்மறைபொழுதி, ஊன்றினர்பாய்மாவொளிமதிக்கதிர்போற்சந்தனமொருங்குமெய்புதைத்தே.

ஆங்கென்றது முற்கூறிய முல்லையும் குறிஞ்சியுஞ்சேர்ந்தவிடத்தை. கவர்சூரல் - இனாகளைக் கவர்ந்துகொள்ளுகைக்கு விரும்புகின்றசூரல். வாரணமும்பருந்தும் பாலிலைத்தினதுவெப்பமிருதியின் நாள்வழியினைப்பால் ஓரிடத்திருந்தும் ஒன்றையொன்று நலியமாட்டாமையின், ஓரிடத்திருந்து கவர்சூரல்பயிற்றுமென்றார். வெம்மை, விகாரம்.

இ - ள். ஊன் தலையிலேதோற்றினாலொத்த சூட்டினையுடைய வாரணம், வெம்மையார் பூவையுதிர்த்த கடம்பிலிருக்கின்ற பருந்துடனையிருந்துசேரக் சூரலைப்பயிற்றும் அவ்விடத்து அழன்மிதித்தன்ன வெம்மையமைந்த பாலையாகிய சரத்தை அந்திக்காலத்தே மதிபோலுஞ்சந்தனத்தே உடம்புசேரமறையப்பட்டு மாவைவிசையிலேசெலுத்தினுரென்க.

வெம்மைமிருதியால், அந்திக்காலத்தேபோரார். “நடுவ ணைந்திணை நடுவணதொழியப், படுதினா வையம் பாத்திய பண்பே.” (தோல். பொரு. அகத். உ) என்று பாலேக்கு நிலமின்றென்றமையானும், “நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே.” (ஷா. ஷா. கூ) என்றமையானும், அக்காலமன்றி இவர்கெல்கின்றகாலம் முன்புனிதொடங்குகின்றகாலமாகவும் பாலகூறியவாறு என்னையெனின்,

காலம்பொதுவாய்த் தேயந்தோறும் வேறுபட்டிருக்கும் ; சித்தினாயும் வைகாசியும் குடகமலைக்குக் கார்காலத்தையாக்கினற்போல மார்கழித்திங்களும் இவர்போகின்ற தேயத்திற்கு முதுவேனிலாய் வெம்மையைவினைத்துப் பாலை யையாக்கிற்று. இனி இமயத்தைச் சூழ்ந்தவிடம் தெய்வத்தினுணையால் எக்காலமும் மாறாமல் ஓரிடம் ஒருகாலமாயேயிருக்குமாதலின், அவ்விடத்தே இவர்போகின்றாரென்றுமாம். (௫)

2107. நிலையிலாவுலகினின்மவண்புகழவேட்டவனிதியமேபோன்று, மிலைகுலாம்பைம்பூணின்முலைத்துதினின் கனித்தொண்டையந் துவர்வாய்க், கலைவலார்நெஞ்சிற்காமமேபோன்றுங்கடவுளர்வெகு ளியேபோன்று, முலைவிலார்நில்லாதொருபகலுள்ளேயுருப்பவீர்வெஞ்சுரங்கடந்தார்.

இதுவும் அவ்விடத்தே அவர்போகின்றகடுமைகூறிற்று.

இ - ள். கேடிலார், தாழாதே ஒருமுகூர்த்தத்தே, புகழைவிரும்பினவன் கையிற்பொருள் போமாறுபோலேயும், பூணையுடைய முலையாகிய தூதினையும் தொண்டைபோலும் வாயினையுமுடைய பரத்தையர்காமம் போமாறு போலேயும், இருமுகள்கோபம் போமாறுபோலேயும் சுரத்தைக் கடுக்ப் போனாரென்க.

கனி, முதற்கேற்றவடை. கலைகளாவன : “வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிருதித்தாக் - கூத்தும் பாட்டிந் தூக்குந் துணியும் - பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப்பாடலுந் - தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்த்திந் குழலுந் - கந்துகக் கருத்து மடைதூற்செய்தியுஞ் - சுந்தரச் சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும் - பாயற்பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமுந் - காயக் கரணமுந் கண்ணிய துணர்தலுந் - கட்டுரை வகையுந் கரந்துரைகணக்கும் - வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலுந் - கோலங் கோடலுந் கோவையின் கோப்புந் - காலக் கனிதமுங் கலைகளின் றுணிவு - நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த - வோவியச் செந்நூ லுரைதூற் கிடக்கையுந் - கற்றுத்துறை போகிய பொற்றொழி நங்கை” (உ - ம் காதை) என்று மணிமேகலையிற் கூறப்பட்டனவாம். (௬)

2108. புதுக்கலம்போலும்பூங்கனியாலும்பொன்னினர்ப்பிண்டியும் பொருந்தி, மதுக்கலந்தாழ்த்துச்சிலம்பிவிழ்வனபோன்மலர்சொரிவ குளமுமயங்கிக், கதிர்த்ததண்பூணிகம்புடாழ்பீலிக்களைகுரனாவ ண்டான, மெதிர்த்ததண்புனல்குழின்னதிக்காமேவினையவரயர்வு யிர்த்தெழுந்தார்.

இ - ள். வேட்கோவரிடத்துப் புதுக்கலத்தையொக்கும் பொலிவுபெற்ற கனியையுடைய ஆலும் பிண்டியும் பொருந்தி, முன்னர்ச் செவ்விகலந்து பின்பு காமபுகழலுதலிற் சிலம்பிலீழ்வனபோல மலரைச்சொரிகின்ற மகிழுமயங்கி, பூணியும் கம்புளும் சிறுசின்னம்போலும் செறிந்தகுரலையுடைய

நாராயும் வண்டானமு மெதிர்த்த நதிக்காமேலே இளையவர் இளைப்பாறிப் போனாரென்க.

பூனி, கம்புளென்பன இறந்தவழக்கு. (எ)

2109. அள்ளிலைப்பலவின ளிந்துவீழ்சுளையுங்கனிந்துவீழ்வாழையி ன்பழனும், புள்ளிவாழலவன்பொறிவரிக்கமஞ்சுன்ருண்டினுக்கு ய்த்துநோய்தணிப்பான், பள்ளிவாய்நந்துமாமையும்பணித்துப்பன்ம லர்வழிபடக்குறைக்கும், வெள்ளநீர்ப்படப்பைவிதையம்வந்தடைந் தேவேந்தனுக்குணர் ததமுன்விடுத்தார்.

இ - ள். செறிந்தஇலையுடைய பலவின்சுளையையும், வாழைப் பழ த்தையும் புள்ளியையுடைத்தாய் ஆண்டுவாழும் அலவன் நிறைந்த சூலையு டைய பெடைக்குக்கொடுத்து அதன் வேட்கையைத்தணித்தற்கு நத்தையை யும் ஆமையை மிதித்து மலரை வழியாம்படிசுறைக்கும் விதையத்தைச் சேர்ந்து வேந்தனுக்கு அறிவிக்கும்படி முன்னே ஆள்விட்டாரென்க. (அ)

2110. வீட்டிடந்தோறும்வில்லகவிரல்போற்பொருந்திநின்றொருங் கெதிர்கொள்கென், தேட்டின்மேற்றீட்டித்திருவெழுத்திட்டாங்கி றைவனுந்தமர்களைப்பணிப்ப, நாட்டகத்தமிர்துநளிகடலமிர்துநல்வ றையமிர்தமும்ல்லாக், காட்டகத்தமிர்துங்காண்வரக்குவவிக்கண்ண கன்புறவெதிர்கொண்டார்.

வீட்டிடம், விகாரம். “வில்லக விரலிற் பொருந்தி” (குறு. ந.எ0) என் றார்பிறரும்.

இ - ள். இறைவனும் தன்னாட்டவர்க்கு விடுதலையுடைய இடங்கடோ றும் விற்பிடித்த விரல்போற் கிட்டிநின்று சேரவெதிர்கொள்கவென்று நினை ப்பிட்டுத் திருவெழுத்துச்சாத்தித் திருமுகங்கொடுத்துக் காரியப்பெயரையு மேவ, அவரும் அமிர்துகளைக்குவித்து முல்லைநிலத்தேசென்று எதிர்கொண் டாரென்க.

நாட்டிலமிர்து: “செந்நெற் சிறுபயறு சேதா நறுநெய்தீந் - கன்னற் கதலியோடைந்து.” கடலமிர்து: “ஓர்க்கோலை சங்க மொளிப்பவள மொ ண்முத்த - நீர்ப்படுமுப்பிளே டைந்து.” வரையமிர்து: “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கந் - கற்பூரஞ் சாநியோ டைந்து.” காட்டிலமிர்து: அரகு லண்டு செந்தே னணிமயிற் பீலி - திருத்தகு நாவியோடைந்து.” அமிர்தெ ன்றது, பொருள்களை. (க)

2111. பொருமதயாணைப்புணர்மருப்பேய்ப்பப்பொன்சுமந்தேந்திய முலையா, ரெரிமலர்ச்செவ்வாய்திறந்துதேனுமவேத்துவார்பூக்களீய் த்தொழுவார், வருகுலைக்கமுகும்வாழையுநவார்வரையுமிழாவீபோ ன்மாடத், தருநறம்புகையுமேந்துவாருந்தோறமரர்தமுலகமொத்த துவே.

ஆவி - நெட்டுயிர்ப்பு.

இ - ன். ஊர்தோறும் பூணைச்சுமந்து மருப்பேய்ப்ப ஏந்தியமுலையார்
எத்துவார் தொழுவார் ஏந்துவாராக, ஆடவர் கண்ணிக்கமுகும் வாழையும்
நடுவாராக, நாடு தேவருலகத்தையொத்ததென்க.

இனி நகரின்கெய்தி கூறுகின்றார்.

(௧௦)

வேறு.

2112. பாடினருவிப்பயங்கெழுமாமலை
மாடநகரத்துவாயிலுங்கோயிலு
மாடம்பலமுமரங்கமுஞ்சாலையுஞ்
சேடனைக்காணியசென்றுதொக்கதுவே.

பாடினருவி - ஒலி இனியவருவி. உலகைத் தாங்குமவனாதலின், சேட
னென்றார்.

இ - ன். சேடனைக்காண்டற்கு மலைபோலுமாடத்தையுடைய நகரிட
த்து வாயில் முதலியவற்றிலே ஊர்தொக்கதென்க.

அம்பலம் - பலரும் கூத்துக்காணுமிடம். அரங்கம் - நாடகமாடுமிடம்.

2113. பல்கதிராரமும்பூணும்பருமித்துக்
கொல்கினவெந்தொழிற்கோடேந்திளமுலை
நல்லெழின்மங்கையர்நன்னுதற்சூட்டிய
வெல்கதிர்ப்பட்டம்விளங்கிற்றொருபால்.

இ - ன். ஆரத்தையும் பூணையும் பலபிரகாரமாக அணிந்து இளமுலை
யாகிய கோட்டையேந்திய மங்கையராகிய யானைகளின் துதலிற்கூட்டிய பட்
டம் ஒருபக்கம் விளங்கிற்றென்க.

(௧௨)

2114. சுண்ணமுஞ்சூட்டுஞ்சொரிந்துருவார்குழற்
கண்ணிமகாரொடுகாற்சிலம்பார்த்தெழ
வண்ணலைக்காணியவார்வத்திற்போதரும்
வண்ணமகளிர்வனப்பிற்றொருபால்.

இ - ன். ஒருபக்கம், அண்ணலைக் காணவேண்டிச் சுண்ணத்தையும்
சூட்டையும் கண்ணியையும் சொரிந்துருளைகின்றகுழலையுடைய மகானா
யெடுத்துக்கொண்டு சிலம்பொலிப்ப ஆர்வத்தோடேபோதும் மகளிர்வனப்
பிளையுடைத்தென்க.

தலையிற்சுண்ணமணிந்தார், மகாராதலின்.

(௧௩)

2115. எதிர்நலப்பூங்கொடியென்னியசாயற்
கதிர்நலமங்கையர்காறொடர்ந்தோட
முதிராவிளமுலைமுத்தொடுபொங்க
வதிரரிக்கண்கணியார்க்குமொருபால்.

இ - ன். ஒருபக்கம், தோற்றினலத்தையுடைய கொடியையிகழ்ந்த
சாயலினையும் கதிர்ந்தலத்தையுமுடைய மங்கையர் தம்முலைகள் முத்தோடு

கோபிக்க ஓடலின், இடைமுரியுமென்று நடுங்கின கிண்கிணி இங்ஙனம்போ
கன்மினென்று காலேக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடுமென்க.

முத்தொடுபொங்குதல் - முத்துவடம்புடைத்தற்குக் கோபித்தல். (கசு)

2116. கருங்கணிள முலைகச்சறவீக்கி
மருங்குறளாமழைமருண்மாட
நெருங்கவிறைகொண்டநேரிழையார்தம்
பெருங்கணலம்வரும்பெற்றித்தொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், முலையைக் கச்சாலிறுகவீக்கி இடைதளாவந்து மா
டத்தே தங்குதல்கொண்ட மகளிர்கண்கள் இவனைக்காண்டற்கு இடம்பெ
ருது அலம்வருந்தன்மையை யுடைத்தென்க. (ககி)

2117. மின்னு குழையினர்கோதையர்மின்னுயர்
பொன்வரைமாடம்புதையப்பொறிமயி
றுன்னியதோகைக்குழாமெனத்தொக்கவர்
மன்னியகோலமலிந்தொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், ஒளிமிக்க மேருப்போலுமாடம் புதையும்படி
குழையினராய்க் கோதையராய்த் துன்னியதோகையையுடைய பொறிமயிற்
குழாமெனத் தொக்கவர்கோலம் மிக்கதென்க. (ககி)

2118. பாடன்மகளிரும்பல்கலையேந்தல்கு
லாடன்மகளிருமாவணவீதிதொ
ரோடவுதிர்ந்தவணிகலமுக்கவை
நீடிருள்போழுநிலைமைத்தொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், பாடன்மகளிரும், ஆடன்மகளிருமோடுதலிற் கழ
ன்றகலஞ் சித்தினவை நிலைபெற்ற இரவில் இருனைக் கெடுக்குநிலைமைத்தா
யிருந்ததென்க.

குடைமுதலியவற்றின் இருளுமாம். (ககி)

2119. கோதையுந்தாரும்பிணங்கக்கொடுங்குழைக்
காதன்மகளிருமைந்தருங்காணிய
வீதியுமேலும்மிடைந்துமிடைமலர்த்
தாததித்தெங்குந்தவிசொத்ததுவே.

இ - ள். மைந்தருமகளிரும் காதலால் இவனைக்காண்டற்குத் தம்மாலை
கள் பிணங்கும்படி வீதியிலும் மேலும் மிடைதலின், அம்மலரிற்றாதுநெருங்கி
யெங்கும் தவிசையொத்ததென்க. (ககி)

2120. மானக்கவரிமணிவண்டகற்றவங்
காணையெருத்தத்தமரகுமரனிறி
சேனைக்கடலிடைச்செல்வனைக்கண்டிவர்
தேனையவருமெடுத்தாணாக்கின்றார்.

மானக்கவரி, “மயிர்பீப்பின் வாழாக் கவரி.” (திருக். ௧௬௬) ஆகுபெயர்.

இ - ள். அவ்வீதியிடத்திற் சேனைக்கடலிடையிலே யானையெருத்தத் தே தேவகுமரனைப்போலே சாமனாவீசவிரந்த செல்வனைக்கண்டு உவந்து எல்லாரும் எடுத்துச்சொல்லாநின்றாரென்க. (௧௧)

2121. க. தேமலரங்கட்டிருவேபுகுதக
மாமலர்க்கோதைமணாளன்புகுதக
காமன்புகுதககாண்புகுதக
நாமவெழில்விஞ்சைநம்பிபுகுதக.

2122. உ. மின்றோய்வனாகொன்றவேலோன்புகுதக
வின்றேன்கமழ்தாரியக்கன்புகுதக
வென்றோன்புகுதகவீரன்புகுதக
வென்றேநகரமெதிர்கொண்டதுவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மலரிடத்துத் திரு. மலரங்கண் - மலர்போலுங்கண்ணுமாம். உவப் பின்கட் பான்மயங்கிற்று. கோதை - திரு; இலக்கணையுமாம்.

இ - ள். திருப் புகுதக, திருமால் புகுதக, காமன் புகுதக, காண்புகு தக, விச்சாதரகுமாரன் புகுதக, மேகத்தைத்தீண்டின வனாயைப்பிளந்த முருகன் புகுதக, இயக்கன்புகுதக, அருகன்புகுதக, வீரன் புகுதகவென அந்நகரி எதிர்கொண்டதென்க.

புகுதக, ஒருசொல்லிழுக்காடு.

(௨௦ - ௧)

2123. க. இடிநறுஞ்சண்ணஞ்சிதறியெச்சாருங்
கடிகமழ்மாலையுங்கண்ணியுஞ்சிந்தித்
துடியடுநண்ணிடைத்தொண்டையஞ்செவ்வாய்
வடியடுகண்ணியர்வாழ்த்துபுநிற்பார்.

இக்கவிமுதல், “என்றோர்” என்னுங்கவியளவும் ஒருதொடர்.

இடையினையும், வாயினையுமுடைய கண்ணியர் எவ்விடமும் இடித்த சுண்ணத்தைச்சிதறி, மாலையுங்கண்ணியையுஞ்சிந்தி வாழ்த்திநிற்பார். (1)

2124. உ. சுரும்பிமிர்மாலையொழுவனர்நீட்டி
யிரும்பிடிசின்னடைகற்றவெமக்கு
விரும்பினையாய்விடினெல்லநடமோ
கருங்கணிற்காமனைக்காணமற்றென்பார்.

பிடியைத்தொழுவாராய் மாலையுநீட்டி, இரும்பிடி, நின்னடையை வேண்டிக்கற்றவெமக்கு அன்புற்றாயாயிற் காமனை இக்கண்ணுலேகாணும்படி மெல்லநடப்பாயாக வென்பார்.

இது, பிடிக்குமுன்னின்றமகளிர்கூற்று.

(௨௩)

2125. ஈ. மடநடைபெண்மைவனப்பென்பதோராய்
கநிநடைகற்றாய்கணவனிழப்பாய்
பிடியலைபானியென்பூண் பிறழ்ந்து
புடைமூலைவிம்மப்புலந்தனநிற்பார்.

பெண்மைக்கழகு மென்னடையென்பதோராய்க் கடியநடையைக்
கற்ற நீ கணவனையிழக்கக்கடவை; பாலி, நீதான் பிடியல்லைகாணென்றுகூறி,
அதுபோனவழியை மெய்யைச் சாய்த்துப் பார்த்தலிற் பூணும்பிறழ்ந்து மூல
யுமொருபக்கத்தேவிம்ம வெறுத்துநிற்பார்.

இது, பிடிக்குப்பின்னின்றமகளிர்கூற்று. (உச)

2126. ச. மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பெருஞ்செவிமாத்நாட்
செயிர்தீர்திரள்கைச்சிறுபிடிசேள்வ
னயிராவணத்தொடுகுளுறுமைய
னுயிர்காவலற்கொண்டிதவகில்லென்பார்.

மயிராயுடைய வாய் முதலியவற்றையுடைய சிறுபிடி, நின்கேள்வனாகிய
ஐராவணத்தோடே குளுறுவேம்; இனிச் குளுறுதபடி ஐயனாகிய உயிர்காவ
லனைக்கொண்டு அவன் எமக்குதவும்படி கில்லென்பார்.

குளுறு மென்பது, சேறு மென்றாற்போலப் பன்மையுரைக்குந் தன்
மைச்சொல். (உரு)

2127. ஞ. கருணைக்கவளந்தருதுங்கமழ்தா
ரருமையழுகிற்கரசனைநாளைத்
திருமலிவீதியெஞ்சேரிக்கொணர்மோ
யெரிமணிமாலையினம்பிடியென்பார்.

இளம்பிடியே, பெறுதற்கரிய அழகிற்கு அரசனானவனை எம்சேரியில்
வீதியிலே நாளைக் கொணர்வாயாக; கொணர்ந்தாற் கருணையையுடைய கவ
ளத்தைத்தருவேமென்பார். (உசு)

2128. சு. என்னோர்மருங்கினுமேத்தியெரிமணிப்
பொன்னார்கலையினர்பொற்பூஞ்சிலம்பினர்
மின்னார்குழையினர்கோதையர்வீதியுண்
மன்னாகுமரனைவாழ்த்திமகிழ்ந்தார்.

இ - ள். அந்நகரில் வீதியிலே சிலமகளிர் வாழ்த்துபுநிற்பார், நடமோ
வென்பார், புலந்தனநிற்பார், கில்லென்பார், தருதுமென்பாராய்க் கலையின
ராய்ச் சிலம்பினராய்க் குழையினராய்க் கோதையராய் மருங்கில்நின்றவெல்
லோரும் அரசகுமரனை யேத்தி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாரென்க.

வத்துதல் - புகழ்தல். வாழ்த்துதல் - பல்லாண்டுமுதலியனகூறல். (உஎ)

வேறு.

2129. விளங்குபாற்கடலிற்பொங்கிவெண்டினாயெழுவவேபோற்
|றுளங்கொளிமாடத்துச்சித்துகிற்கொடிதுடங்கும்வீதி
யுளங்கழிந்துருவப்பைந்தார்மன்னவன்கோயில்சேர்ந்தா
|னிளங்கதிர்ப்பரிதிபௌவத்திறுவனாயிருந்ததொத்தான்.

இ - ள். இளங்கதிர்ஞாயிறு கடலிடத்து உதயகிரியிலேயிருந்த தன்மையையொத்தவன், பாற்கடலில் வெண்டினாபொங்கி யெழுவனபோல மாடத்துச்சியிற் கொடிதுடங்கும் வீதியினடுவேபோய் மன்னவன்கோயிலைச் சேர்ந்தானென்க. (௨௮)

2130. இழையொளிபரந்தகோயிலிமலர்க்குவளைப்பொழ்
விழைதருகமலவட்டத்திடைவிராய்ப்பூத்ததேபோற்
குழையொளிமுகமுங்கோலக்கொழுங்கயற்கண் ணுந்தோன்ற
மழைமின் னுக்குழாத்தின்மாலையங்கையர்யங்குகின்றார்.

இ - ள். கோயின்மங்கையர், கமலப்பூவின்வட்டத்திடையே குவளை விராய்ப்பூத்ததுபோலே முகமும் கண்ணுந்தோன்ற மெய்ம்மறைந்து மின் றிரள்போலே கலந்துகின்றாரென்க. (௨௯)

2131. எரிக்குழாஞ்சுடரும்வெவிலேந்தலைக்கண்டிகோயிற்
றிருக்குழாமணையபட்டத்தேவியர்மகிழ்ந்துசெய்ய
வரிக்குழாநெடுங்கரைக்கொப்புளித்துமிழவம்பூ
விரைக்குழாமாலைத்தேனும்வண்டுமுண்டொழுகுகின்றார்.

இ - ள். பட்டத்தேவியர், எந்தலை நெடுங்கண்ணிலேகண்டு இங்ஙனம் ஒரு மகனைப்பெற்றேமேயென்று மகிழ்ந்து மாலையிடத்தேமறைந்துகின்றாரென்க.

பூவில்வினாயொழுகுதலாலே தேனும்வண்டும் முதற் கொப்புளித்துப் பின் ஆரவண்டு உமிழும்படி திரளுதலையுடைத்தாகியமாலையென்க. உமிழ்த் திரளுமென்க. (௩௦)

2132. அலங்கராதவிழ்ந்துசோராவல்குற்பொற்றோரமின்னச்
சிலம்பின்மேற்பஞ்சியார்த்தசீறடிவலத்ததூன்றி
நலந்துறைபோயநங்கைதோழியைப்புல்லினின்றூ [ப்பாள்.
ளிலங்கொளிமணித்தொத்தீன்றவேந்துபொற்கொடியொடொ
அவிழ்ந்து, அவிழ.

இ - ள். மாணிக்கக்கொத்தையீன்ற பொற்கொடியொடொப்பாளாகிய அழகின் கூறெல்லாநிரம்பியநங்கை தாதுசோர, அலங்கலவிழ, அல்குற் பொன்வடமின்ன இடக்காலிற்சிலம்பின்மேலே வலத்தாகிய சீறடியையுன்றித் தோழியைச் சார்ந்துகின்றாளென்க. (௩௧)

2133. தாமரைப்போதிற் பூத்ததண்ணறுங்குவளைப்பூப்போற்
காமருமுகத்திற் பூத்தகருமழைத்தடங்கண்டம்மாற்
மேமலர்மார்பினுநேநோக்கினுள் செல்வன்மற்றப்
பூமலர்க்கோதைநெஞ்சமூழ்கிப்புக்கொளித்திட்டானே.

இ - ள். அவள், தாமரைப்பூவிலே பூத்த குவளைப்பூபோலே முகத்
திலேபொலிவுபெற்றகண்களாலே மார்பினுநேநோக்கினுள் ; அவனும் அவள்
நெஞ்சிலேமறைந்து புக்கு அவ்விடத்தினின்றும்போந்து கட்புலனாகாமை
யாயினுனென்க.

மூழ்குவெனத்திரித்து, நெஞ்சிலேபுக்கு மூழ்க வொளித்தானென்றுமாம்.

வேறு.

2134. விண்ணறுசெல்வார்மனம்பேதுறப்போந்துவீங்கிப்
பண்ணறுசொல்லாண்முலைபாரித்தவென்றுநோக்கக்
கண்ணறுசென்றகளியைங்கணைக்காமனென
புண்ணறுவேலான்மனமூழ்கினள் பொன்னனாளே.

தேவருலகிலே * சாசாரனென்னுந் தேவர்கோவாயிருந்து போதுகின்ற
பொழுது அத்தேவர் இவன் ஈண்டுப் போகின்றானென்று மனம்வருந்தும்
படிபோந்து, இவ்வுலகிலே கண்ணுக்குப்பலனாதலைப் பொருந்தினொருகா
மனையொத்த சீவகனென்று தேவர் இவனைவியந்துகூறினர். புண்டோற்று
தற்குக்காரணமானவேலான்.

இ - ள். வேலான், புண்டோற்றுஞ்சொல்லாண்முலை வீங்கிப்பாரித்த
வென்று நோக்கினாக, அவன்மனத்தே அவன்மறைந்தாளென்க.

இனி அமிர்தகலசம்போந்தென்றால், முலையைக்கண்டு தேவர்வருந்தினு
ரென்றே பொருடருதலிற் குற்றமாம். (நூநூ)

2135. மைதோய்வரையினிழியும்புலிபோலமைந்தன்
பெய்தாமமலைப்பிடியின்னிழிந்தேகிமன்னர்
கொய்தாமமலைக்கொழும்பொன்முடிதேய்த்திலங்குஞ்
செய்பூங்கழலைத்தொழுதான்சென்னிசேர்த்தினுனே.

* சீவகன், முற்பிறப்பில், பதினாறுகற்பலோகத்துள் ஒன்றாகிய ஸஹஸ்
ரார கற்பத்தில் இந்திரனாக இருந்தவனாதலால் இங்ஙனங்கூறினர், பதினாறு
கற்பங்களாவன : (க) சௌதர்மம், (உ) ஈசானம், (நூ) சனற்குமாரம், (சு)
மாகேந்திரம், (இ) பிரமம், (ஈ) பிரமோத்தரம், (எ) இலாந்தவம், (அ) கா
பிஷ்டம், (ஈ) சுக்கிரம், (க0) மகாசுக்கிரம், (கக) சதாரம், (கஉ) ஸஹஸ்
ராரம், (கநூ) ஆரதம், (கச) பிராணதம், (கஇ) ஆரணம், (கஈ) அச்சதம் என்
பனவாம். இவை ஸ்ரீபுராணத்திலும், மேருமந்திர புராணத்திலும் சொல்
லப்பட்டன.

இ - ள். மைந்தன் வராயினின்றிழியும் புலிபோலே பிடியினின்றிழிந்துபோய் மாமனை முதற் கையாற்றொழுதான்; தொழுது மன்னர்முடி தேய்த்தலாலே இலங்கும் அவனடியைத் தன்சென்னியிலே சேர்த்தினுன்னக.

கொய்த ஒழுங்குபட்ட மாலையினையுடையமன்னர். கழல் - ஆகுபெயர்.

2136. பொன்னங்குவட்டிற் பொலிவெய்தித்திரண்டதிண்டோண்
மன்னன்மகிழ்ந்துமருமானிவிடாதுபுல்லித்
தன்னன்புகூரத்தடந்தாமரைச்செங்கண்முத்த
மின்னும்மணிப்பூண்வினாமார்பநனைப்பநின்றான்.

குவட்டின் - குவடுபோல.

இ - ள். மன்னன் மருமானி விடாமற் றோளாற்புல்லி அன்புமிகுதலின், தான் அழுதகண்ணீர் அவன்மாற்பைநனைக்கும்படி நின்றனென்க. ()

2137. ஆனதுவேந்தன்கலுழந்தானெனக்கோயிலெல்லார்
தானியாதுமின்றிமயங்கித்தடங்கண்பெய்மாரி
தேனார்மலரீர்த்தொழுகச்சிலம்பிற்சிலம்புந்
காணார்மயிலின்கணம்போற்கலுழவுற்றதன்றே.

இ - ள். வேந்தன் றானென்கின்றதன்மை யாதுமின்றி மயங்கி ஆனதுதானென்றுகருதிக் கோயிலெல்லாம் மலையிலழுகின்ற மயிற்றிரள்போலே கண்பெய்தமாரி மலரீர்த்து ஒழுகும்படி அழுதலுற்றவென்க.

உற்றது, ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். காணார்சிலம்பு. (௩௬)

வேறு.

2138. பகைநரம்பிசையுங்கோல்பைங்கதிர்ப்பசம்பொற்கோயில்
வகைநலம்வாடியெங்குமழுகுரன்மயங்கிமுந்நீ
ரகமடைதிறந்ததேபோலலறக்கோக்கினையாங்கை
மிகைநலத்தேவிதானேவினாவணைக்கினுனே.

இ - ள். நரம்பிசையிற்பகையும் கேட்டறியாத கோயிலுள்ளார் சச்சந்தன்றன்மையைக் கேட்டலின், அழகுவாடி அழகுரலெங்குங்கலந்து கடலிடத்துக் கரையைத்திறந்தாற்போல அலறுதலிற் கோவுக்கினையாங்கையாகிய விசைய தானேவந்து அழுகையைக்கினுள்ளென்க.

மிகையாகிய குணத்தையுடைய தேவி. (௩௭)

2139. பல்கதிர்மணியும்பொன்னும்பவழமுங்குயிற்றிச்செய்த
செல்வப்பொற்கிடுகுசூழ்ந்தசித்திரகூடமெங்கு
மல்குபூந்தாமர்தாழ்ந்துமணிப்புகைகமழவேந்தன்
வெல்புகழ்பரவமாதோவியுளியெய்தினுனே.

இ - ன். மணிமுதலியவற்றை அழுத்திச்செய்த கிடுகுகள் குழத்துக்கின சித்திரகூடமெங்கும் தாமந்தாழப்பட்டுப் புடைக்கமழாநீங்க, ஏத்தாளிகள் புசுழைப்பரவ, வேந்தன் முறையாலே அதனைச்சேர்ந்தானென்க. (நடஅ)

2140. எரிமணியடைப்பைசெம்பொற்படியகமில்ங்குபொன்வாள்
கருமணிமுகடுவேய்ந்தகஞ்சனைகவரிகொண்ட
வருமுலைமகளிர்வைத்துவான்றவிசுதித்துநீங்கப்
பெருமகனெண்ணங்கொள்வானமைச்சரோடேறினே.

படியகம் - படிக்கம். கஞ்சனை - கலசப்பாணை. காஞ்சனக்கவரி பாடமாயின், பொற்காம்பிட்ட கவரியென்க.

இ - ன். அவனெய்தினபின்பு, அடைப்பைமுதலியவற்றைக் கொண்ட மகளிர் அவற்றை ஆசனத்தருகேவைத்து நீங்க, சீவகன், மாமனுடனே காரியம்விசாரித்தற்கு அவனமைச்சருடனே சென்றேறினென்க. (நடக)

2141. உலந்தநாளவர்க்குத்தோன்றாதொளிக்குமின்குளக்குங்கற்பிற்
புலந்தவேனெடுங்கட்செவ்வாய்ப்புதவிநாட்பயந்தநம்பி
சிலம்புநீர்க்கடலந்தாணைச்சேதத்தற்கரசநாட்டிக்
குலந்தருகொற்றவேலான்கொடிநகர்காக்கவென்றான்.

இ - ன். அவ்வளவிலே கோவந்தன், நாளற்றவர்க்குத் தோன்றாதே மறையும் அருந்ததிதோற்குங் கற்பினையும், வேலைப்புலந்த கண்ணினையும், வாயினையுமுடைய புதலியென்னுந்தேவியந்த நம்பியாகிய சேதத்தனுக்கு நல்லநாளிலே அரசைநாட்டி நீ இந்நகரைக் காப்பாயாகவென்றானென்க.

குலந்தருதல் - புதல்வற்பயந்து மேலுங் குலத்தைவளர்த்தல். தான் அக்கடன் கழித்துப் பொருதுபடக்கருதுதலின், அதற்கு அமைச்சர் உடன் படாரென்று அவரை வினவாது தானேயரசளித்தான்; “வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை யிவணர்க், கருங்கட னிறுத்த செருப்புக்கன் முன்பு” (பதிந். எசு.) என்றற்போல. (சு0)

2142. மாற்றவனொற்றரொற்றுவகையினின்மறையநம்பிக்
காற்றினதோழர்க்கெல்லாமணிகலமடிசிலாடை
வேற்றுமையின்றிவேண்டேட்டமைத்தனனருளியிப்பா
லேற்றுரிமுரசநாணவெறிதினாமுழக்கிற்சொன்னான்.

இ - ன். பகைவனொற்றர் ஆராயாத கூற்றாலே மறையும்படி சீவகற்குதவியாகிய தோழர்க்கெல்லாம் அணிகலமுதலியவற்றைச் சீவகற்கமைத்தாற்போல அமைத்தனனாய்த் தலையளிசெய்துவிட்டு இப்பால் வென்றவற்றினுரி போர்த்த முரசநாணத் தினா முழக்குப்போல் ஒருமொழிகூறினென்க.

வேண்டேட்டடிசில் - தாந்தாம் விரும்பப்படுகின்ற பொருள்களையுடைய அடிசில். இன்றி - இன்றாக. “வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த -

நின்பிணி முரசம்” (புறநா. ௨௮௮.) என்றாற்பிறரும். நீகொன்றசீவகன்றோழர்க்குக் கோவிர்தன் சிறப்புச்செய்தானென்று ஒற்றர் கட்டியங்காரற்குக் கூறினல் மேலுறவாகி யாங்கொலைஞ்கின்றது தவறுமென்றுகருதி மறையக் கொடுத்தான். சீவகன் வேரோர் வேடமாதலின், அவனை ஒற்றலாகாதாம்.

2143. கட்டியங்காரனம்மைக்காண்பதேகருமமாக

வொட்டித்தான்விடுத்தவோலையுளபொருளுநாமினென்னத்
தொட்டுமேற்பொறியைநீக்கிமன்னனைத்தொழுதுதோன்ற
விட்டலர்நாகப்பைந்தார்விரிசிகன்கூறுமன்றே.

இ - ள். தன் மைத்துனன் அரசவுரிமையைக் கோவிர்தனையெய்தக் கருத்துடையென்று தான்கருதிக் கட்டியங்காரன்றான் கருத்தறிதலே காரியமாகத்துணிந்து வரவிட்ட வோலையிலுள்ள காரியத்தை நீருநாமினென்ன, விரிசிகன் அவ்வோலையெடுத்து மேலிலிட்ட இலச்சினையவாங்கி அரசனைத்தொழுது தோன்றக் கூறாநின்றனென்க. (ச௨)

2144. விதையத்தார்வேந்தன்காண்ககட்டியங்காரனோலை [மேற்புதையவிப்பொழிலைப்போர்த்தோர்பொய்ப்பழிபரந்ததென்கதையெனக்கருதல்செய்யான்மெய்யெனத்தானுங்கொண்டான்
சிதையவென்னெஞ்சம்போழ்ந்துதெளிப்பினுந்தெளிந்யாரோ.

இ - ள். கட்டியங்காரனோலையை விதையத்தார்வேந்தன் காண்பானாக, ஓர்பொய்ப்பழி உலகிலுள்ளோரறிவைக்கெடுத்து என்மேலே கிடந்ததனைத் தானுமுட்படப் பொய்வார்த்தையென்று கருதுலைச்செய்யானாய் மெய்யென்றுகொண்டான்; இனி என்னுயிர்கெடும்படி என்மனத்தைப்பிளந்துகாட்டித் தெளித்தாலும் வேறுதெளிவாரில்லை; ஆயினும் தானாதலிற் றெளிவிக்கின்றேனென்றனென்க. (ச௩)

2145. க. படுமணிப்பைம்பொற்சூழிப்பகட்டினமிரியப்பாய்ந்து

கொடிநெடுந்தேர்கணுறிக்கொய்யுளோமாக்கன் குத்தி
யிகுகொடியணிந்தமார்பரிருவிசும்பேறச்சீறி
யடுகளிறற்சனிலேகமலமரவதனைநோனன்.

2146. உ. நூற்றுவர்பாகர்தம்மைப்பிளந்துயிருண்டதென்னு

மாற்றத்தைக்கேட்டுச்சென்றுமதக்களிறடக்கிமேற்கொண்டாற்றலங்கந்துசேர்த்தியாப்புறவிக் கும்போழ்திற
கூற்றெனமுழங்கிவிழுத்துக்கொல்லக்கோலினகிற்றன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. எழுதுகொடியணிதற்குக் காரணமானமார்பையுடைய ஆடவர்; வீரத்திற்குக் கொடியெடுத்தன்மரபு.

இ - ள். அசனிலேகம் பாய்ந்து நூறிக் குத்திச் சீறிச் சுழல, அதனைப் பொருளாய்ப் பாகரை யேவினனாக, அது பாகர்நூற்றுவனாக் கொன்றதென்

கின்ற வார்த்தையைக்கேட்டுச் சென்று தான் அதனை அடக்கி யேறிக் கந்தி லேசேர்த்திக் கட்டுகின்றவளவிலே, வீழ்த்துக் கூற்றெனக்கோறலின், அர சன்பட்டானென்க.

கோலிளகிற்று - மங்கலமரபு.

(PP - ⑤)

2147. தனக்கியானுயிருமீவேன் ஞன்வரப்பழியுநீங்கு

மெனக்கினியிறைவன்னுனையிருநிலக்கிழமைவேண்டி

நினைத்து, தானெழுத்தல் செல்லாதென் சொலேதெளிந்துநா

சினக்களியாணை மன்னன் வருகெனச் செப்பினான். [ய்தாச்

இ - ள். மன்னன் உலகங்கூறும்பொய்யையநினைத்துத் தான்தாழாதே யான்தெளித்தசொல்லையேதெளிந்து தான்வந்துதெளியப் பழியுநீங்கும்; தனக்கு யான் உயினாயுமுட்படத்தருவேன்; இனி எனக்கிறைவன் தானேயாத லின், இந்நிலக்கிழமைமைய விரும்பிக் கடுகவருகவென்று விரிசுகன்வாசித்தா னென்க.

வருக ' என்னுமளவும் ஒலைப்பாசரம், நெடித்தல், விகாரம். உயிருமீ
வேனென்றது ஊழ்கூறுவித்தது. (சக)

2148. ஓலையுட்பொருளைக்கேட்டேயொள்ளெயிறிலங்கநக்குக்

காலனையளியன்றானைகையினால்விளிக்குமென்ற

நூல்வலரிவனைக்கொல்லுநுண்மதிச்சுழ்ச்சியீடு [ணன்.

போல்வதொன்றில்லையென்றன்புனைமணிப்பொன்செய்யு

இ - ன். அவ்வோலையிற்காரியத்தைச் சீவகன்கேட்டு நக்குத் தானே காலனைக் கையால்விளக்குமென்று தன்னிலேகருதி, நூல்வலீர், இவனைக் கொல்லுதற்குக் காரணமான சூழ்ச்சி யிதுவேபோல்வது வேறில்லையென்று என்க.

மதியாற்குழுஞ்சும்ச்சியீதென்றது - நட்பாய்ப் போதுகின்றதனை. (சஎ)

2149. கள்ளத்தானம்மைக்கொல்லக்கருதினாழந்தனைக்

கள்ளத்தாலுயிராயுண்ணக்கருதினேமிதனையாரு

முள்ளத்தாலுமிழவேண்டாவுறுபடைவந்துகூட

வள்ளுவார் முரசுமுதூரகைவருளினேன.

இஃது, அதுகேட்ட கோவந்தன்கூற்று. வள்ளுவார், பெயர்த்திரிசொல்.

இ - ள். யாவார்களும் உள்ளத்தினின்றுத் தோற்றுவிக்கவேண்டா; கள்ளத்தால் நம்மைக் கொல்லக் கருதினான்; நாமும் அவனை அங்ஙனங்கருகினோமாதலின், இந்நட்பை முதற்சாற்றிப் பின்பு படைக்கடும்படி சாற்றியுரிலே முரசுறைவிக்கவென்று கோவந்தனருளிச்செய்தானென்க. (சஅ)

2150. கட்டியங்காரனோடுகாவலனொருவனான்

விட்டுநீர்நெல் லும்பொன் லும்வழங்குமின் விளை வகூறு

தொட்டலனிறைவன்சொன்னீர்நாறுமவல்லவென்னக்
கொட்டினுன்றடங்கண்வள்வார்க்குளிறிடிமுரசுமன்றே.

மேல்வினையுங்காரியங்களைச் சொல்லுநீர்மையையுடைய நாக்கள் அவற்றைக்கூறின், அந்நாறுமமுடையனவல்லவென்று அறிவுடையோர் அறிவில்லார்க்குக் கூறும்படியாகச் சாற்றினுனென்க. இது முரசறைவான்கூற்றெனின், பகைமைகூற்றேயாமாதலின், அவன்கூற்றன்று.

இ - ள். காவலன் பகையைவிட்டுக் கட்டியங்காரனோடு உறவானுன்; இனி அவ்விறைவன் நெல்லும்பொன்னும் வழங்காகிருத்தற்கு உடம்படானதலின், நீர் அவற்றை யிரண்டுநாட்டிலும் ஒக்கவழங்குமினென்று உறவுதோன்ற முத்தர்சாற்றினுனென்க. (சக)

2151. விண்டவருடலங்கீறிச்சுவைத்துநின்றமழலும்வேழ
மொண்கொடியுருவத்திண்டேரொளிமயிர்ப்புரவிபண்ணி
வண்கழலணிந்துமள்ளர்வாள்வலம்பிடித்துநானைத்
தெண்டிடைப்பரப்புநாணத்திருநகர்த்தொகுவென்றான்.

இ - ள். மள்ளர் வேழமுதலியவற்றைப்பண்ணி யணிந்து பிடித்து நானைநானை நகரிலே தொகுவாராகவென்று பின்பு சாற்றினுனென்க. (இ0)

2152. ஏற்றுரிபோர்த்தவள்வாரிடிமுரசுதைந்தபின்னாட்
காற்றெறிகடலிற்சங்குமுழவமுமுரசுமார்ப்பக்
கூற்றுடன்மனையதானைகொழுநிலநெளியவீண்டிப்
பாற்கடற்பரப்பின்வெள்வாட்சுடரொளிபரந்ததன்றே.

ஈண்டி, ஈண்ட.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சாற்றின மற்றைநாட் கடல்போல் சங்குமுதலியன ஆர்ப்பத் தானையிண்டுதலிற் பாற்கடல்போலே வாளொளி நகரிலேபரந்ததென்க. (இக)

2153. புதையிருளிரியப்பொங்கிக்குங்குமக்கதிர்களோக்கி
யுதையத்தினெற்றிசேர்ந்தவொன்சுடர்ப்பரிதிபோலச்
சுதையொளிமாடத்துச்சிவெண்குடைநீழற்றோன்றி
விதையத்தார்வென்றிவேந்தன்விழுப்படைகாணுமன்றே.

இ - ள். வேந்தன், செறிந்த இருள்கெடும்படி கதிர்களைப் புறப்படவிட்டுப் பொங்கி உதயகிரியைச்சேர்ந்த பரிதிபோல மாடத்துச்சியிலே குடைநீழலிலே தோன்றிப் படையைக்காணுகிறகுமென்க. (இஉ)

வேறு.

2154. க. அரும்பனைத் தடக்கைய பரகாத்திரம்வாய்வாலையிறைந்தி
னுங்கொல்வ, கருங்கடற்சங்குங்கறந்தவான்பாலுங்கனற்றியகாலு

வெங்கணைதவிர்ப்ப வெள்ளி வெண்படைய வாய்கிடினில் வனாநிஸ்
லாப், பைங்கதிர்க்கொட்டைக்கவரி சூழ்ந்தணிந்தபகரினத்தொகைய
னபாய்மா.

இ - ள். புறப்படாமற் பந்தியிலேகின்று குங்குமங்கலந்த பனிநீராயா
டும் * நம்பிரான் பன்னிராயிரம்; பொற்கலையாற்பொலிந்த மயிர்குழ்பு
ரவி அறுபதினாயிரம்; தம்மேலிருந்து எய்த அம்பைப் பின்னிலேன, வெள்ளி
க்கல்லணையுடையன, குசையை நெகிழவிழிற் பறப்பனவாய்ச் சூழ்ந்து கவரி
யணிந்த பாய்மாக் கூறின், அறுபதினாயிரமென்கின்ற எண்ணையுடையவா
யிருக்குமென்க.

ஆகக்குதினா நூறாயிரத்து முப்பத்திராயிரம்.

(௬௬)

2158. வேய்நிறக்கரும்பின் வெண்ணிறப்பூப்போன் மிடைந்தொளிர்
குந்தமும்வாளுந், தோநிலையரவின் றோற்றமேபோலுஞ்சிலைகளும்பி
றகளுந்துறைபோ, பூனமொன்றில்லாருயர்குடிப்பிறந்தாராயிரமடிக
ளங்கண்டார், பாணிலாப்பூணூற்படைத்தொழிற்கலிமாப்பண்ணுறுத்
தேறினரவரே.

இ - ள். மூங்கில்போலுங் கரும்பினது பூப்போலுங் குந்தமுதலியவற்
றையும் ஒழிந்தவற்றையும் முற்றக்கற்றுப் பிறகுறைவற்றார், குடிப்பிறந்தார்,
களங்கண்டார், பூணூராகியவவர் அம்மாவைப் பண்ணி யேறினரென்க.

தோம் - குற்றம். இனி யேறினராகியவவர் இத்தன்மையரென்றுமாம்.

வேறு.

2159. க. தறுகணண்மையதாமரைநிறத்தனதகைசான்
மறுவில்வான்குளம்புடையனமாளவத்தகத்த
பறையினாலுவபடுகினைநாவலின்கனிபோற்
குறைவில்லோலத்தகுளிர் புனற்சிந்துவின்களைய.

2160. உ. பாரகூரவட்பல்லவமெனுப்பதிப்பிறந்த
வீரவாற்றலவினைகடுந்தேறலினிறத்த
பாரிற்றேர்செலிற்பழிபெரி துடைத்தெனநாணிச்
சோருட்வார்புயறுளங்கவிண்புகுவனதூரகம்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மாளவதேசத்திடத்தனவாகியதூரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன,
வெண்குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின்மையனவாகியதூரகம் பறை
யொலிபோல முழங்குவ, நாவலின்கனிபோலுங் கோலத்தவாயிருக்கும்; பா

* உத்தம இலக்கணமமைந்த குதினையை நம்பிரானென்றல் மரபு.
இது வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திலும் வழங்குகின்றது.

சூரவம் பல்வவமென்னும் பதியிற்பிறத்தூரகம் ஆற்றல, நிறத்த, வீண்புகு வனவாயிருக்குமென்க.

வீரத்தைநடத்துதலையுடையன.

(கூஅ - கூ)

2161. பீலிமாமயிலெருத்தெனப்பெருவனப்புடைய
மாலைமாரட்டத்தகத்தனவளரிளங்கிளியே
போலுமேனியபொருகடற்கலத்தின்வந்திழிந்த
கோலநீர்ப்பவனக்குளம்புடையனகுதினா.

மாலை - ஒழுங்கு. மாரட்டமென முதலெழுத்தை நெடிலாகவோதுக;
* மரட்டம்.

இ - ள். மாரட்டதேசத்திடத்தனவாகிய குதினாகள் மயிற்கழுத்துப் போலும் நிறத்தனவாயிருக்கும்; கலத்தின்வந்திழிந்தன குதினாகள் கிளிபோலுநிறத்தனவாய்ப் பவனக்குளம்புடையனவாயிருக்குமென்க. (கூ0)

2162. இன்னபொங்குளைப்புரவிபண்ணுறுத்தனவியறேர்
பொன்னும்வெள்ளியுமணியினும்பொலிந்துவண்மதியர்
தன்னை யூர்கொண்டதகையனதொகைசொலினறுநா
றென்னுமீறுடையிருபதினாயிரமிறையே.

மதி - குறட்டிற்குவமம். † பரிவேடிப்பு - சூட்டிற்குவமம்.

இ - ள். தகையனவாய்ப் பொன்முதலியவற்றாற்புணையப்பட்டு இத் தன்மையவாகிய புரவிபண்ணுறுத்தனவாகிய தேர்த்தொகைசொலின், அறுநூறென்னுமெண்ணினை யீற்றிலையுடைய இருபதினாயிரமென்க.

இறையே, வளி.

(கூக)

2163. நொச்சிமாமலர்நிறத்தனநொடிவருமுந்நீ
ருச்சிமாக்கதிர்போற்சுடுமொளிகழியில்வா
னெச்சத்தல்லவுமெறிபடைபயின்னுதம்மொன்றார்
நிச்சங்கூற்றினுக்கிபவர்தேர்மிசையவரே.

புகரால் நொச்சிமலர்போலு நிறத்தனவாய் முந்நீமாமாக்கதிர் உச்சியிற் சுடுமாறுபோலச் சுடும் ஒளிகழுவானென்க. எச்சத்துநொடிவருமென்க.

இ - ள். தேராட்கள், தமக்குரிய வில்லொழித்தவிடத்துக் கற்றற்குரிய வென்று கூறுதல்வரும் வானையும் அல்லாதபடைகளையும் உட்படப்பயின்று தம்பகவனா நிச்சம் கூற்றினுக்கு விருந்தாக இடுபவராயிருப்பாரென்க. ()
வேறு.

2164. க. எயிற்றுப்படையாண்மையினினிடிக்கும்புலியொப்பார்
பயிற்றியவிலவாள்பணிக்கும்வேலொகிடன்வல்லார்

மகாராஷ்டிரமென்பது மரட்டமெனப் பிராகிருதத்தில் வழங்குகின்றது.

† பரிவேடிப்பு-பரிவேஷத்திலிருந்துண்டாயது; சுற்றியதென்பது பொருள்.

துயிற்றியபல்கேள்வியினர் தூற்றிக்கொளப்பட்டா
ரயிற்றுப்படையார்கண்மதயானைகதனறுப்பார்.

2165. உ. காலனெடுகுழந்தகநோய்களையுமொப்பா
ராலுங்கடறார்த்தன்மலையகழ்தலிவைவல்லார்
ஞாலமறியாண்டொழிலர்நான்கிலக்கமுள்ளார்
மேலுதுமராலுரிமையுட்சிறப்புப்பெற்றார்.

இவைவிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். தமதாண்மையால் எயிராகிய படையையுடைய புலியையொப்
பார், வில்லையும் வானையும் பிறர் தம்பக்கலிலேகற்கும்படி வேலோடேகூட
வல்லார், தம்மிடத்தே தங்கப்பண்ணிய பலதூற்றேள்வியினையுடையார்,
தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார், வேலினதுவலியாலே பகைவரதுயானையைக கத
னறுப்பார், வருத்திக்கோறலிற் காலனையும் பற்றினநோயையுமொப்பார், செ
ருக்கினற் கடல்தூர்த்தல் மலையகழ்தலென்கின்ற இத்தொழிலைவல்லார்,
ஆண்டொழிலர், துமராத் சிறப்புப்பெற்றாராகியவர் நான்குளாறாயிரமென்
ளும் எண்ணிடத்தாரென்க.

எயிலதுதுப்பை யடைகின்றவலியினாலென்றுமாம். (௬௩ - ௪)

2166. சிங்கத்துரிபோர்த்தசெழுங்கேடகமும்வாளும்
பொங்குமயில்வேலும்பொருவில்லுமுடன்பரப்பி
மங்குலிடையின்னுமதியஞ்சுடரும்போல
வெங்கட்டொழிற்கூற்றுமரண்சேரவிரிந்தன்றே.

கேடகத்திற்கு ஞாயிறும், வாளிற்கும் வேலிற்குமின்னும், வில்லிற்குப்
பிறையுமுடவமை.

இ - ள். இக்காலாட்படையும் கேடகமுதலியவற்றைப்பரப்பிக் கூற்
றும் தனக்கு ஓராண்ச்சேரும்படி விரித்ததென்க. (௬௩)

வேறு.

2167. செம்பொனீண்முடித்தேர்மன்னர்மன்னற்குப்
பைம்பொனுழ்தொட்டான்படைகாட்டினு
னம்பொனெண்கழலானயிராவணம்
வெம்பவேறினன்வெல்கெனவாழ்த்தினார்.

ஆழ்தொட்டான் - * எடுத்தமோதிரஞ்செறித்த சேனாபதி.

இ - ள். அங்ஙனம் படையைக்காண்கின்ற மன்னர்மன்னற்கு ஆழி
தொட்டான். இறையே! மத்தவாகியநாகம் அறுபதிற்தறுபது, மதம்பொழி

* எடுத்தியென்பது அரசனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டம்; வெண்பா.
“போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக்-கார்க்கடல் பெற்ற கனா
யன்றோ - போர்க்கெல்லாந் - தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சே -
ரேழுதிப் பட்டத்திவன்.” என்பதனாலுணர்க.

வானின்றன ஈராயிரம், மதஞ்செறித்தன ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு, இனையகளிறும் ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு; இக்குஞ்சரங்கனையேறினவர்கள் கோடியேவிருத்தியாவுடையராயிருப்பார்; குதிரை யாறாயிரத்திரட்டி, புரவி யறுபதினாயிரம், பாம்பாவும் அறுபதினாயிரமாயிருக்கும்; பூனூராகியவவர் அம்மாவைப் பண்ணியேறினர்; மானவத்தகத்தனவாகியதூரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண்குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின் களையனவாகியதூரகம் ஆலுவ, கோலத்தனவாயிருக்கும்; பாரகூரவம் பல்லவமென்னும் பதியிற் பிறத்ததூரகம் ஆற்றல, நிறத்தன, விண்புகுவனவாயிருக்கும்; மாரட்ட தேசத்தகத்தனவாகிய குதிரை மயிற்கழுத்துப்போலு நிறத்தனவாயிருக்கும்; மரக்கலத்தின்வந்திழந்தகுதிரைகள் களிபோலு நிறத்தவாய் பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்கும். இப்புரவிபண்ணுறுத்த தேர் இருபதினாயிரத்தறுநூறு. இத்தேரட்டிகள் கூற்றினுக்கு இடுபவராயிருப்பவர்: சிறப்புப்பெற்றாராகியவவர் நான்குநூறாயிரமென்னுமெண்ணிடத்தார். இக்காலாட்படையும் கூற்றும் அரண்சேரும்படி பரந்ததென்றசொல்லிப் படைகாட்டினான்; அதுகண்டு அவனும் ஐராவணத்தைக் கடுகவேறினான்; அப்பொழுது வெல்கவென்று வாழ்த்தினாரென்க.

இவ்வியானைக்கு இது பெயர்.

(௬௬)

2168. சிறுவெண்சங்குமுரன் மனதிண்முர
சறையுமாக்கடல்காரெனவார்த்தன
நெறியினல்கிண்புள்ளுநிமித்தமு
மிறைவன்கண்வலனாடிற்றியைந்தரோ.

இ - ள். அப்பொழுது சங்குமுழங்கின; முரசு கடலும் காருமென ஆர்த்தன; நெறியிலே பறவைகளும், நிறைகுடமுதலியனவும் நன்மையையறிவித்தன; இறைவன்வலக்கண் பலகாலும் துடித்ததென்க. (௬௭)

2169. மல்லையானைக்கறங்குமணியொலி
யல்லதைங்கதிமான் கொழுந்தாரொலி
கல்லெனார்ப்பொலிமிக்கொளிரவாண்மினிற்
செல்லுமாக்கடல்போன்றதுசேனையே.

இ - ள். சேனை, இவ்வொலிகளுமிக்கு வாளொளியோடே நடப்பதொரு கடலையோத்ததென்க.

“விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு முபகண்ட, மத்திமஞ் சாரியோ டைந்து.”

2170. மாலைமாதிவெண்குடைமல்கிய
கோலக்குஞ்சிகிழற்குளிர் பிச்சமுஞ்
சோலையாய்ச்சொரிமுடும்மதத்தானிலம்
பாலைபோய்மருதர்பயந்திட்டதே.

இ - ள். பாலைநிலம்; குடையாலும் குஞ்சியாலும் பிச்சத்தாலும் குளிர்
நிழற்சோலையாய், மதத்தாலே பாலைத்தன்மைபோய் மருத்தத்தன்மையை
உண்டாக்கிற்றென்க, (௬௯)

2171. மன்றன்மாமயிலார்த்தெழுமானிங்
கன்றினோடுகலங்கினகாற்பெய
வென்றவேற்படையஞ்சிவனத்தொடு
குன்றெலாங்குடிபோவனபோன்றவே.

இ - ள். பெடையோடுகூடுகின்ற மயில்களெல்லாம் ஆர்த்தெழுதலா
லும், மானினங்களெல்லாம் கன்றோடே கலங்கியோடுதலாலும், படைக்கு
அஞ்சிக் காடும் மலையும் குடிபோவனபோலேயிருந்தனவென்க. (௭௦)

வேறு.

2172. படுகண்முழவினிமிழருவிவரையுங்காடும்பலபோகி
யிடுமண்முழவினிசையோவாவேமாங்கதநாடெய்தியபி
னெடுவெண்ணிலவினெற்றிகோய்விழலார்செம்பொற்புரிசையே
கடிமண்காவல்கருதினன்கோயிலாகக்கருதினன்.

இ - ள். சீவகன்சாத்தற்றொழிலையுடைய மண்ணை அவன்காக்குமாறு
கருதிய கோவந்தன், அருவியையுடைய பலவரையையும் காட்டையும்போய்
ஏமாங்கதத்தைச்சேர்ந்தபின்பு புரிசையின்புறத்தையே தனக்குக் கோயிலா
கக்கருதினனென்க.

மதிப்புறத்தே விட்டான்.

(௭௧)

2173. போகமகளிர்வலக்கண்கடுத்தபொல்லாக்கனாக்கண்டா
ராகமன்னற்கொளிமழுங்கிற்றஞ்சத்தக்கருரலினற்
கூகைகோயிற்பகற்குழறக்கொற்றமுரசம்பாடவிந்து
மாகரெய்த்தோர்சொரிந்தெங்குரண்ணுபிண்ணுமதிர்ந்தவே.

இ - ள் அவன்விட்டபொழுது கட்டியங்காரன் தேவிமார்வலக்கண்
துடித்த; அவர் கணக்கண்டார்; அவற்குமேனி ஒளிகெட்டது; அவையே
யன்றிக் கூகைகோயிலிலே பகலேயிருந்து அஞ்சத்தக்கருரலாலேகுழற, முரசு
ஒலியவிய, மாகத்தினின்றும் குருதிசொரிய, மண்ணுபிண்ணும் அதிர்ந்த
வென்க.

பூகம்பமும், வெள்ளிடியும்.

(௭௨)

2174. கூற்றம்வந்துபுறத்திறுத்ததறியாண்கொழும்பொலகாள்வான்
வீற்றிங்கிருந்தேனெனமகிழ்ந்துவென்றிவேழமிருநூறுங்
காற்றிற்பரிக்குந்தோர்நூறுங்கடுங்காவிஷியாயிரமும்
போற்றிவிதித்தான்புணசெம்பொற்படையணிந்துபுண்பூணன்.

இ - ள். பட்டுப்போய்ப் பொன்னுலகை ஆளுதற்குரியானாகியபூணன், சீவகன்வந்து தன்னையோற்றகுப் புறத்திருந்ததறியானும் இனிச் கோலிந்த னையுங்கொன்று வீற்றிருந்தேனன்றோவென்றுகருதித் தன்னினையுமுடிந்த தென்று தன்னையோற்றி மகிழ்ந்து வேழமுதலியவற்றைப் பொற்படைசுளா லேயணிந்து கோலிந்தனுக்குப் போகவிட்டானென்க.

பொன்னுலகாளுதற்கென்றுமாம்.

(௭௩)

2175. மன்னனுங்கோர்மதவேழம்வாரிமனாள்னென்பதூஉ
மின்னுங்கொடித்தேர்விசயமும்புரவிபவனவேகமும்
பொன்னிற்புனைந்துதான்போக்ககிகழ்வதோரான்மகிழ்வெய்தி
முன்யான்விட்டவினக்களிற்றினிரட்டிவிடுத்தானென்புகழ்
[ந்தான்.

இ - ள். அவற்றிற்குநிகராகக் கோலிந்தன்னுன் வேழங்களில் வாரி மனாள்னென்னும் வேழத்தையும், தேர்களிலே விசயமென்னுந்தேனாயும், புரவிகளிற் பவனவேகமென்னும்புரவியையும் அணிந்து அவனிடத்தேபோ கவிட, மகிழ்ந்து யான்முன்களிறோடே போகவிட்டனவற்றின் இரட் டித்த சிறப்புடையனவற்றை வரவிட்டானென்று கட்டியங்காரன் புகழ்ந் தானென்க.

நின்பெரும்படை என்சிறுபடைக்கு நிகர்க்குமென்பதுதோன்ற வர விட்டானென்றுணராமையின், நிகழ்வதோரானென்றார்.

(௭௪)

லேறு.

2176. வீங்குநீர்விதையத்தார்கோன்கட்டியங்காரன்றன்னோ
டாங்கவனொருவனாகியன்பெனுமயில்கொள்வாளால்
வாங்கிக்கொண்டியியுண்பான்வஞ்சத்தாற்குழ்ந்தவண்ண
மோங்குநீரோதவேலிக்குணரயாமுறைத்துமன்றே.

இ - ள். கோலிந்தன் கட்டியங்காரன்றன்னோடு கூடியிருந்து அன் பென்னும் கூர்மைகொண்டவாளாலே அவனுயிரை அவ்விடத்தே வாங்கிக் கோடற்கு வஞ்சனையாலே குழ்ந்தசெய்தியை யாம் உலகிற்கு அறிய உரைப் பேமென்றானென்க.

அன்பென்றது சீவகனை ; ஆகுபெயர்.

(௭௫)

2177. பெருமகன்காதற்பாவைபித்திகைப்பிணையன்மாலை
யொருமகனோக்கினையுயிரொடும்போகடாத
திரும்மகனவட்குப்பாலானருந்திரிபன்றியெய்த
வருமகனாகுமென்றாங்கணிமுரசறைவித்தானே.

இ - ள். கோலிந்தன் அன்புவைத்தபாவையாகிய ஒப்பில்வாதமகள், தன்னை நோக்கினுரை உயிரைவாங்குந்திரு, அவட்குக்கணவனாவான் எய்தற் கரிய திரிபன்றியெய்த அரியமகனாகுமென்று முரசைச் சாற்றுவித்தானென்க.

2178. ஆய்மதக்களிறுதிண்டேரணிமணிப்புரவியம்பொற்
காய்கதிர்ச்சிவினைசெற்றிக்கலந்தவைதுலாகளாகத்
தோய்மழையுலகவெள்ளந்தொன்னகர்த்தொக்கதேபோ
லாய்முடியரசுவெள்ளமணிநகரீண்டிறந்தே.

உலகவெள்ளம் - உலகத்தைக்கொள்ளும்வெள்ளம்.

இ - ள். செறிந்த நீரையுடைய உகாந்தவெள்ளம் வகைகளோடு நகரி
லே தொக்கதுபோலே அரசுவெள்ளம் களிற்றுமுதலியனசெற்றிக் கலந்தவை
துலாகளாகக்கொண்டு அணிநகரிலே ஈண்டிறந்தேன்க. (எஎ)

2179. நல்லவன் வனப்புவாங்கநகைமணிமாலேமாற்பர்
வில்லன்றேயுவனிப்பாருட்வெங்கணைதிருத்துவாரும்
சொல்லுமினெமக்குமாங்கோர்சிலைதொடநான்பாரும்
பல்சரம்பழங்குவாரும்பரிவுகொள்பவருமாநர்.

இ - ள். தம்மை இலக்கணையது அழகு மனத்தை வளைவித்தலின்,
அவ்வரசர் அன்றே வில்லையெய்த்தொடங்குவாரும், திருத்துவாரும், எமக்
கும் அவ்விடத்தே சிலைதொட நாட்சொல்லுமினென்பாரும், வழங்குவாரும்,
இவையுமறியாதே பரிவுகொள்வாருமாயினாரென்க.

வாங்க - இழுக்கவென்றுமாம். (எஉ)

2180. பிறையெயிற்றெரிகட்பேழ்வாய்ப் பெருமயிர்ப்பைம்பொற்ப
யறையெனத்திரியுமாய்பொற்பூமியினிறைந்துமன்ன [ன்றி
ருறுகணையொன்றுமில்லுமுடன்பிடித்துருவநேமிப்
பொறிதிரிவதனைநோக்கிப்பூமுடிதுளக்கினின்றார்.

அறை - * பத்திராலாபனம்.

இ - ள். எயிறுமுதலியவற்றையுடைய பொற்பன்றி, என்னை யாவரா
லும் எய்யவரிதென்று சாற்றுகின்றதென்னத்திரியுமநிலத்தே மன்னரெல்
லாம்பிறைந்து கணையொன்றையும் வில்லையும் சேரப்பிடித்துச் சக்கரத்தி
னுள்ளே பன்றிதிரிவதனை நோக்கித் தலையசைத்துநின்றாரென்க. (எக)

2181. ஏந்தெழிலாகஞ்சாந்தினிகொடியெழுதிக்காதிற
காய்ந்தெரிசெம்பொற்றோடுங்கனமணிக்ஞையுமின்ன
வேந்தருள் வினிதைவேந்தன்வெஞ்சிலைதளரவாங்கி
யாய்ப்தபொற்பன்றநெற்றியருந்துகளார்ப்பவெய்தான்.

இ - ள். அவ்வரசரில், வினிதையிலரசன் தனதாகத்தே எழுதுகொடி
யைச் சாந்தாலேயெழுதிக் காதினிலே தோடுங்குழையுமின்ன வில்லைவளைய
வாங்கிப் பன்றியினெற்றியிலே அம்புபட்டுத் துகளெழு எய்தானென்க. (அ0)

* பத்திராலாபனம் - தான் துன்பமடையாந்ருத்தலைச்சொல்லுதல்.

2182. குடர்தொடர் குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரநகரத்தார்தோன்
சுடர் துதற்பட்டமின்னச்சுரும்பிழர்கண்ணிசிந்த
வடர்கதிர்ப்பைம்பொற்பூணுமாரமுமகலத்தொல்கப்
படர்சிலைகுழையவாங்கிப்பன்றியைப்பதைப்பவெய்தான்.

குடர்தொடர்ந்த குருதிக்கோடு, குஞ்சரமென்றபெயர்க்கு அடை. குஞ்சரநகரம் - அத்தினபுரம். அடர் - நெருக்கம்.

இ - ள். கோன், மின்னச் சிந்த ஒல்க வில்லை வளையவாங்கிப் பன்றியைத் துளங்கவெய்தானென்க. (அக)

2183. வார்மதுத்துளிக்குமாலைமணிமுடித்தொடுத் துநாலக்
கார்மதங்கடந்தவண்கைக்காம்பிலிக்காவன்மன்ன
னோர்மதக்கேழலெய்வானேறலும்பொறியினேறுண்
டார்மதக்களிற்றுவேந்தர்க்கருகையாகவீழ்ந்தான்.

இ - ள். காரினதுசெருக்கைவென்ற கையினையுடைய காம்பிலியின் மன்னன், கேழலை எய்யவேண்டி முடியிற்கட்டி மதுத்துளிக்குமாலைநாலும் படி விசையுடனே சக்கரத்தே ஏறினவளவிலே அதன்விசையினாலே ஏறுபட்டு வேந்தர்க்கு ஒருநகையாக வீழ்ந்தானென்க. (அஉ)

2184. முலைவட்டப்பூணுமுத்துழங்குகிழிந்துபொல்லா
விலைவட்டத்தாமமார்பிற்கோசலத்திறைவனெய்த
குலைவட்டக்குருதியம்புவானின்மேற்பூசலுய்ப்பான்
சிலைவட்டரீங்கிவிண்மேற்செவ்வனெயெழுந்ததன்றே.

முலையிடத்துவளைந்தபூணும் முத்தும்படுதலிற் பூக்கிழிந்து பொல்லாதாகியதாமம்; இனிப் பொல்லாமுத்தென்று கூட்டித் துணையிடாத நாயகமுத்தென்றுமாம். குலைவட்டம் - அம்பிற்குதை.

இ - ள். கோசலநாட்டின் இறையவனெய்தவம்பு, வானிடத்தே பூசலைச்செலுத்துதற்கு வில்லின்வட்டத்தினின்றூரீங்கி நேரே எழுந்ததென்க. (1)

2185. ஊடியமடந்தைபோலவுறுசிலைவாங்கவாரா
தாடெழுவனையதிண்டோளவந்தியனதனைநோனா
னாடெழுந்தார்ப்பமற்றநன்சிலைமுரித்திட்டம்பை
வாடினன்பிடித்துகின்றான்மணமகன்போலகின்றான்.

ஆடு - வெற்றி.

இ - ள். அவந்தியின்வெந்தன், தன்சிலை ஊடியமடந்தையைப்போலே வளைக்க வளையாதாக அதனைப்பொருளாய் அச்சிலையை வலியுடனேவாங்கி நாடார்ப்ப முரித்து அம்பையேபிடித்து வாடினனாய்கின்றான்; கின்றவன் மணமகன்போல கின்றானென்க. (அச)

2186. மில்கித்தேனொழுங்கோதைப்பிறர்மனையாஸ்கட்சென்ற
வுள்ளத்தையுணர்வின்மிக்கானொழித்திடப்பெயர்ந்ததேபோன்
மல்லனீர்மகதராசன் றுரந்தகோன்மருளவோடிப்
புல்லியப்பொறியைமோந்துபுறங்கொடுத்திட்டதன்றே.

இ - ள். பிறர்மனையாளிடத்துச்சென்றநெஞ்சை அறிவான்மிக்கான்
மீட்க, அது மீண்டாற்போலே மகததேயத்தரசன் எய்தகோல் கண்டார்
இதுபடுமென்றமருளும்படி ஓடி அப்பொறியைப்பொருந்தித் தீண்டி மீண்டு
போயிற்றென்க. (அடு)

2187. தென்வரைப்பொதியிலாரமகிலொடுதேய்த்ததேய்வை
மன்வரையகலத்தப்பிமணிவடர்திருவில்விச
மின்னெனவிட்டகோலைவிழுங்கக்கண்டழுங்கிவோர்த்துக்
கன்மலிந்திலங்குதிண்டோட்கலிங்கர்கோன்மெலிந்துமீண்டான்.

இ - ள். கலிங்கத்தினரசன், ஆரம் அகிலொடுதேய்த்த குழம்பையப்பி
வடம்பின்னெனவில்லைவீசாநிற்க எய்தகோலைப் பொறி விழுங்கக்கண்டு இர
ங்கி வோர்த்து மேனிமெலிந்து மீண்டானென்க. (அசு)

2188. கன்மழைப்பொற்குன்றேந்திக்கணநிராயன்றுகாத்து
மன்னுயிரின் றுகாக்கும்வாரணவாசிமன்னன்
மின்னிழைசுடரவாங்கிவிட்டகோலுற்றுறாதாய்
மன்னுயிரநடுங்கநாணிமண்புக்குமறைந்ததன்றே.

இ - ள். அன்று கன்மழைக்குக் குன்றையேந்தி நிராயக்காத்து
இன்று உயிரைக்காக்கும் வாரணவாசியின்மன்னனெய்தவம்பு, அதனிடத்தே
அழுந்தநாணிச் சிறிதுற்று மிகவுறாதாய் மக்கள் தம்மேலேவருமென்று நடுங்
கும்படி போய் மண்புக்கு மறைந்ததென்க. (அஎ)

2189. எரிகதிர்ப்பைம்பொற்கண்ணிலங்கமெய்ம்முழுதுமப்பிப்
புரிகழலணிந்தநோன்றாப்போதனபுரத்துவேந்த
னரிதினிற்றிகிரியேறித்திரிந்துகண்சுழன்றுசோர்ந்து
விரிகதிர்க்கடவுள்போலவெறுநிலத்தொலிப்பவீழ்ந்தான்.

இ - ள். சுண்ணத்தையப்பிக் கழலையணிந்தகாலையுடைய போதன
புரத்தின் வேந்தன் சக்கரத்திலே அரிதாகவேறி அது கொள்ளிவட்டம்போல்
நிரிதலின், அதில் நிற்பலாற்றாதே கண்சுழன்று சோர்ந்து பலரும் ஆரவாரிக்
கும்படி ஞாயிறு தன்வட்டத்தினின்றும் நிலத்தேவீழ்ந்தாற்போல வீழ்ந்தா
னென்க. (அஅ)

2190. டலையச்செஞ்சாந்துமுந்நீர்வலம்புரியின்றமுத்து
மிலைவைத்தகோதைநல்லாரிளமுலைப்பொறியுமார்த்து

சிலைவத்தமார்பிற்பென்னன்றிருமணிப்பன்றிரோக்கித்
தலைவைத்ததம்புதா னுந்தரணிமேற்பாதம்வைத்தான்.

இ - ன். சார்தும் முத்தும் முலைத்தழும்பும் நிறையப்பட்டு மலையை யொ
ப்பாகவைத்த மார்பிற்பென்னெய்தவம்பும் பன்றியைநோக்கிச் சென்று தலை
வைத்தது; தானும் நிற்பலாற்றாது நிலத்திலே காலைவைத்தானென்க. (அக)

2191. விற்றிறல்விசயனென்பான்வெங்கணைசெவிட்டினோக்கி
யொற்றுபுதிருத்திக்கைம்மேலுருட்டுபுநேமிசேர்தாங்
குற்றதன்சிலையின்வாய்ப்பெய்துவைமைபகழிவாங்க
விற்றுவிண்முறிந்துபோயிற்றிறமைப்பினினிலங்குத்திட்டான்.

இ - ன். விசயன், தன்கணையை ஒருக்கடித்துநோக்கி இடக்கைமேலே
யமுக்கித் திருத்தி உருட்டாநின்று நேமியிலேகுதித்துத் தனக்குற்றவிலல்லிலே
தொடுத்துச் சிறகமைந்த பகழியைவாங்கினாக, வில் இரண்டாய் முறிந்து
போயிற்று; ஒருகணத்திற் குதித்தானென்க. (கூ0)

2192. குண்டலமில்லங்கவாங்கிக்குனிசிலையுறையினீக்கிக்
கொண்டவன்கொழும்பொற்றாருமாரமுமிளிரவேறித்
கண்டிகோனிறையவாங்கிக்காதுறமறிதலோடும்
விண்ணொணற்றதாங்கேவிசயனும்வீக்கமற்றான்.

இ - ன். அவன் குண்டலமில்லங்கும்படி சேமவில்லைவாங்கிக்கொண்டு
உறையினின்றூக்கித் தாரும் ஆரமும் பிறழவேறிப் பன்றிமூன்றும் கூடுங்
காலத்தைக்கண்டு கோலைநிறையவாங்குதலாலே, அது காதிலேசெல்லமறி
கின்றவளவிலே நாண் அற்றது; அப்பொழுதே எய்கின்றகருத்தைக் கை
விட்டு விசயனும் தன்பெருமைகுறைந்தானென்க.

விண்டு, விகாரம். சேவகனிடத்தே கற்றலின், எய்தற்றுகியனாகிய இவற்கு
ஊழ் இங்ஙனஞ் செய்தது. (கூக)

2193. உளைவனப்பிருந்தமான்றேரொளிமுடிமன்னரெல்லாம்
வளைவனப்பிருந்ததோளாள்வருமுலைப்போகம்வேண்டி
விளைதவப்பெருமையோரார்விற்றிறன்மயங்கியாருங்
களைகலார்பொறியையாங்கோராறுநாள்கழிந்தவன்றே.

இ - ன். மன்னர்யாவரும் விற்றிறல்விளைத்தற்குக் காரணமானதவத்
தன்பெருமை நமக்கில்லையென்றோராராய்த் தோளாளுடைய முலைப்போகத்
தைவிரும்பி அறிவுமுதலியனகலங்குதலிற் பொறியைக்களையாராக, இப்படி
யே ஆறுநாள் சென்றவென்க.

மயங்கி, மயங்க.

(கூஉ)

வேறு.

2194. பனைக்கையாணைமன்னர்பணியப்பைப்பொன்முடியிற்
களைக்குஞ்சுருப்பார்மலைதவழ்ந்துமதுவுந்தேனு

நனைக்குங்கழலோன்சிறுவனாமவெள்வேல்வலவ

னினைக்கலாகாவகையானேராருயிர்மேலெழுந்தான்.

இ - ன். மன்னர்வணங்குதலின், அவர்முடியிற் கனைக்குஞ்சுரும்பும் தேனுமார்த்த மாலையின்துத்தவழந்துகனைக்கும் அடியையுடைய சச்சந்தன் புதல்வனாகிய வேல்வெற்றியையுடையவன் அவர்நினைக்கவொண்ணாத வஞ் சனையாலே பகைவருயினாக் கொள்ள எழுந்தானென்க.

உம்மை மாறுக.

(௧௩)

2195. காரின்முழங்குங்களிறுங்கடலின்முழங்குந்தேரும்
போரின்முழங்கும்புரவிக்கடலும்புகைவாட்கடலுஞ்
சீரின்முழங்குமுரசுமலறுஞ்சிறுவெண்சங்கு
நீரின்முழங்குமுழங்குநீலயானையிவர்த்தான்.

முன்னின்றஇரண்டினும், உவமப்பொரு. போரின், இன் - ஏது.
சீரின் - சீரோடு.

இ - ன். களிறுமுதலியன நீர்மையோடே முழங்காநிற்கத் தான் கரிய யானையை மேற்கொண்டானென்க. (௧௪)

2196. கல்லார்மணிப்பூண்மார்பிற்காமனிவனெயென்ன
வில்லார்கடலந்தானேவேந்தர்குழாத்துட்டோன்றப்
புல்லான்கண்ணினோக்கிப்புலிகாண்கலையிற்புலம்பி
யொல்லானெல்லானாகியுயிர்போயிருந்தான்மாதோ.

இ - ன். அவ்வியானையின்மேல்வந்த வேலான், வேந்தர் இவனேகாம என்னும்படி அவர்குழாத்திலே தோன்றினானாக, தானிற்குமுறைமையில் சிர்கமாட்டாத கட்டியங்காரன் பொருந்தானாய்த் தான் கண்ணோக்கிப் புலிகாண்கலைபோல் அறிவுமுதலியனபோயிருந்தானென்க. (௧௫)

2197. புலியாப்புறுத்திக்கொண்டேன்போக்கிவிட்டபிழைப்பும்
வலியார்திரடோண்மதனன்னவனைப்பிழைத்தபிழைப்பு
நலியுமென்றைநலியுமென்னக்களிற்றினுச்சி
யிலையார்கடகத்தடக்கைபுடைத்துமெய்ச்சொர்த்திருந்தான்.

இ - ன். புலியை அகப்படுத்திக்கொண்டயான் அதனை வாலுருவி விட்டதப்பும் என்னைநலியாநிற்கும்; மதனனாகிய அவனை இவன் தப்பினதப் பும் என்னைநலியாநிற்குமென்றுகூறிக் களிற்றினுச்சியிலே கையைப்புடைத்து அவசமாயிருந்தானென்க.

யாப்புறுத்திக்கொண்டேனென்றது, அநங்கமாலேகத்திற் சீவகன் தனி யேவந்தமை கருதி. (௧௬)

2198. மைபூத்தலர்ந்தமழைக்கண்மாமழைமானேர்நோக்கிற்
கொய்யூங்கோதைமடவார்கொற்றங்கொள்கென்றேத்தப்

பெய்பூங்கழலான்வேழத்திழிந்துபிறைபோற்குலாய
செய்பூண்சிலைநாணெறிந்தான்சேரார்நாளுக்கனவே

மாழை - இளமை. குலாய்சிலை; செய்யப்பட்டசிலை; நான்பூண்டசிலை.

இ - ள். மை அழகுபெற்றலர்ந்த கண்முதலியவற்றையுடைய மடவார் ஏத்தக்கழலான் இழிந்துகின்று சிலையின் நாணையெறிந்தான்; அப்பொழுதே பகைவர்நாள் உலந்தனவென்க.

பிள்ளைகளையும், அவனையும் சேரக்கோறலின், 'சேரார்' என்றார். ()
வேறு.

2199. கனிபடுமொழியினுடன்காரிகைகவற்றவந்து
குனிசிலைதோற்றமன்னர்கொங்குகொப்புளிக்குரீலப்
பனிமலர்க்காடுபோன்றார்படர்சிலைதொடாதவேந்த
ரினிதினின்மலர்ந்தவேரார்தாமரைக்காடுபோன்றார்.

இ - ள். கனிபோலுமொழியினுளது அழகு கேள்வியானவருத்துதலின், வந்து சிலைதோற்றமன்னர் ஞாயிறுபோன்ற சீவகனைக்கண்டு நீலத்தின் நெருக்கத்தையொத்தார்; சிலைதொடாதவேந்தர் அவனைக்கண்டு கொங்குகொப்புளிக்கும் தாமரையின் நெருக்கத்தை யொத்தாரென்க. (௧௮)

2200. போர்த்தகல்விசும்பில்வந்துபொறித்திரிபன்றிமூன்று
நீர்த்தகப்புணர்ந்தபோதினெடுத்தகைமூன்றுமற்றுச்
சூர்த்துடன்வீழ்நோக்கிச்சுகிசரஞ்சிதறவல்லா
னோர்த்தொன்றேபுணர்ப்பநாடியொருபகல்காறுகின்றான்.

போருக்குத் தகுதலையுடைய பன்றி; என்றது ஒன்று இடந்திரிய ஒன்று வலந்திரிகின்ற மாறுபாட்டினை.

இ - ள். நெடுத்தகை, பொறியாலே விசும்பிற்றிரிகின்ற பன்றிமூன்றும் வந்து நீர்மைதகப்புணர்ந்தகாலத்து அவை சேர அற்றுச் சுழன்றுவிழும்படி ஓர்த்துப் பல சரத்தைச்சிதறவல்லவன் இப்பொழுது அவைமூன்றும் ஒன்றாந்தன்மையேகூடுதற்குநாடி ஒருமுகூர்த்தத்தளவும் நோக்கி கின்றானென்க.

இவன் குப்புற்று நேமியில் நிற்குங்காலத்து அவையும் ஒன்றாமாதலின், 'ஒன்றேபுணர்ப்ப' என்றார். (௧௯)

2201. பொறியின்மேலேறேற்றாணினுற்போதல்செய்யா
னெறியின்வில்லுன்றிற்பநிழன்மணிப்பன்றியற்று
மறியுமோவென்றுமுன்னேமணிமுடிசிதறிவீழ்ந்த
செறிகழன்மன்னர்நக்குத்தியத்தீவினைத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். திகிரிமேலேறுதலுமறியானாய் போகின் நகுவரென்னுநாணி னுற் போதலுச்செய்யானுமாய் வில்லையுன்றிற்ப, பன்றி அற்றவிழுமோ வென்றுகூறி, முன்பு வீழ்ந்தமன்னர் நக்குத் தியம்படி கோபத்தை வினைத் துக்கொண்டாரென்க.

‘நெறியின்’ என்றார், அத்தொழிற்கேற்ப நின்றநிலைதோன்ற, சிதறி, சிதற. (௧௦௦)

2202. சிரற்றலைமணிகள் வேயந்ததிருந்துபொற்றிகிரிசெம்பொ
னுற்றலையுருவப்பன்றியிடம்வலந்திரியநம்பன்
விரற்றலைப்புட்டில்விக்கிவெஞ்சிலைகளையோடேந்திக்
குரற்றலைவண்டுபொங்கக்குப்புற்றுகேமிசேர்ந்தான்.

சிக்கிலியின் தலைபோன்ற நிறத்தையுடைய மணிகள்வேயந்த உருவப் பன்றி. புட்டில் - விரற்சரடு. குரல் - மயிர்.

இ - ன். திகிரியின்மேலுண்டாகிய உரலிடத்துப் பன்றிகள் இடத்தி லும்வலத்திலும் திரியாநிற்க, நம்பன் விக்கி ஏந்தி வண்டுபொங்கும்படி குதி த்து அத்தகிரியைச் சேர்ந்தானென்தான். (௧௦௧)

2203. ஒள்ளமுல்வரைப்பூணுமொளிராமணிக்குழையுமின்ன
வொள்ளமுற்கொள்ளுவட்டம்போறகுலாய்ச்சுழலப்பொன் ஞா
னொள்ளமுனெயிநக்கமுண்டலமாகநன்று

னொள்ளமுற்பரிதிமேலோர்பரிதிநின்றதனையொத்தான்.

வரைப்பூணும், அமுல்போலுமணிக்குழையும், பொன்னுனும் மின்ன நின்றானென்க.

இ - ன். அமுல்போல நேமி அவ்வழையுடைய கொள்ளிவட்டம்போலே சுழலாநிற்க, அகன்மேலே மண்டலவிரும்பாகநின்றவன் தானிருத்தற்குரிய மண்டலத்தினுள்ளிராதே அதன்மேலே ஒருஞாயிறுநின்ற தன்மையையொத் தானென்க.

பரிதி - வட்டம்; “பரிதி போகிய புடைகளை கட்டி” (பதிற். எச.) என்றற்போலக்கொள்க. (௧௦௨)

2204. அருந்தவக்கிழமைபோலவிருதவில்லுநதாண்வாய்த்
திருந்தினர்சிந்தைபோலுந்திண்சரஞ்சருக்கிமாறு
யிருந்தவன்பொறியும்பன்றியியற்றரும்பொறியுமற்றங்
கொருங்குடனுதிரவெய்தாநுழித்தீயுருமோடொப்பான்.

தவக்கிழமை, இரண்டிற்குமுதலமை. இவ்வமைகூறிற்று, விசயனுக்கு அவை இற்றும், அற்றும் போனமைகருதி. திருந்தினர் - இருடிகள்.

இ - ன். உருமேற்றையும் தீயையுமொப்பான், தவக்கிழமைபோல இரு தவில்லில் அருதநாண்வாய்த் தொடுத்தசரத்தை வில்லினுள்ளையாம்படி நிர ம்பவனைத்துக் கட்டியங்காரன்நல்வினையும் பன்றிபாகியபொறியும் சேரவற்று அவ்விடத்தேவிலும்படி எய்தானென்க.

அதனையெய்தவன்றே அவனும்படுதலின், ‘உடன்’ என்றார். (௧௦௩)

2205. இலங்கெயிற்றேனமேவுண்டிருநிலத்திடித்துவீழக்
கலங்குதெண்டியூயுங்காருங்கிவனிமுழக்குமொப்ப

வுலம்புமுரசங்கொட்டியொய்யெனச்சேனையார்ப்பக்
குலம்பகர்ந்தைந்துகோமன்கோவிந்தன்கூறினானே.

இ - ள். அப்பன்றி அங்ஙனம் ஏவுண்டு இடித்து நிலத்தேவிழுதலிற்
சேனை கடன்முதலியவற்றையொப்ப முழங்காநின்று முரசைக்கொட்டி ஆரா
நிற்ப, கோமாணுகியகோவிந்தன் சீவகன்குலத்தைக் கட்டியங்காரனுக்கு முற்
படக்கூறிப் பின்பு எல்லாருமறியச் சாற்றினானென்க.

இனி, குலத்தைப்பகர்ந்து நினைக் கொல்வேனென்று வஞ்சினங்
கூறினானென்றுமாம். (கரச)

2206. வானிடையொருவன்றோன்றிமழையெனமுழங்கிச்சொல்லுந்
தேனுடையலங்கல்வெள்வேற்சீவகனென்னுஞ்சிங்கங்
கானுடையலங்கன்மார்பிற்கட்டியங்காரனென்னும்
வேன்மிடைசோலைவேழத்தினையுயிர்விழுங்குமென்றான்.

இ - ள். வானிடத்தேதோன்றிச் சொல்லுமொருவன், சீவகனென்
னுஞ்சிங்கம் வேலாகியசோலையில்நிற்கின்ற கட்டியங்காரனென்னும் வேழத்தி
னுயிரை விழுங்குமென்று கூறினானென்க.

ஒருவன் - இயக்கன்.

(கரடு)

வேறு.

2207. விஞ்சையர்வெம்படைகொண்டிவந்தாயென
வஞ்சவலோவறியாயெனதாற்றலை
வெஞ்சமமாக்கிடினவீக்கறுத்துன்னொடு
வஞ்சனைவஞ்சமறுத்திடுகென்றான்.

இ - ள். விஞ்சையர்படையைக் கொண்டிவந்தாயென்று யான்அஞ்ச
வேனோ? எனதாற்றலை நின்தந்தையறிவன்; நீயறியாய்; இனி யாம் போர்
செய்திட்டால் உன்னையும் என்னைக் களவாற் கொலைசூழ்ந்த கோவிந்தனையும்
அக்களவைத்தீர்த்து வீக்கமறுத்திடுவேனென்றானென்க.

வீக்கம் - பெருமை.

(கரசு)

2208. சூரியற்காண்டலுஞ்சூரியகாந்தமலி
தாரழலெங்ஙனங்கான்றிடுமங்ஙனம்
பேரிசையானிசைக்கேட்டலும்பெய்ம்முகிற்
காரிடிபோன்மதனன்கனன்றிட்டான்.

இ - ள். சூரியகாந்தமாகியவது சூரியனைக்கண்டவளவிலே அழலை எங்
ங்ஙனம் காலும்? அதுபோல மதனன் சீவகன்வெற்றியைக் கேட்டவளவிலே
கார்காலத்தின் முகிடிபோலக் கோபித்தானென்க. (கரெ)

2209. காற்படையுங்களிறுங்கலிமாவொடு
நூற்படுதேருநொடிப்பினிற்பண்ணி

நாற்படையுந்தொகுத்தான்மக்கணச்சிலை
வேற்படைவீரரொர்நூற்றுவர்தொக்கார்.

இ - ள். கட்டியங்காரன் காலாளாகியபடையும் களிறும் மாவும் நூல் வழிப்பட்டதேருமாகிய நால்வகைப்படையையும் ஒருகணத்திற்சமைத்துத் தொகுத்தான்; தொகுத்தவளவிலே வேற்படைவீரராகிய அவன்மக்கள் நூற்றுவரும் தொக்காரென்க.

நஞ்சுதோய்த்த அலகையுடைய வேல்.

(௧௦௮)

2210. விற்நிறலான்வெய்யதானையும்வீங்குபு
செற்றெழுந்தான் படையுஞ்சினமொயம்பொடு
மற்றவர்மண்டியவாளமர்நூட்டினு
நூற்றவர்க்குற்றதெலாமுரைக்குற்றேன்.

இ - ள். சீவகன்ரூனையும், கட்டியங்காரன்படையும், அவர்தாங்களு முற்று மொயம்பொடு மிக்குச்சென்ற வாட்போராகியபோரிலே, அவர்கட் குற்ற செய்திகளெல்லாம் உரைக்கலுற்றேனென்றாரென்க.

உற்றதெல்லாம், ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

(௧௦௯)

வேறு.

2211. அத்தமாமணிவரையனையதோன்றல
மத்தகத்தருவியின்மணந்தவோடைய
முத்துடைமருப்பினமுனைக்கண்போழ்வன
பத்தியிற்பண்ணினபருமயானையே.

இ - ள். அத்தகிரியையொத்த தோன்றல; அதனருவிபோல் மத்த கத்தே மணந்த ஓடைய; மருப்பின; பகைப்புலத்தை அவரெதிர்த்தவிடத் தே கொல்வனவாகிய பருமயானைகள் அணிகளிலே சமைந்தனவென்க. ()

2212. கோல்பொருகொடுஞ்சிலைகுருகிவெம்படை
மேலவரடக்குபுவேழமேறலின்
மாவிருவிசம்பிடைமணந்தவொண்கொடி
கால்பொருகதலிகைக்கானமொத்தவே.

இ - ள். மேலாட்கள் வில்லையும் ஒழிந்தபடைகளையும் வேழங்களின் மேலே அடக்கி அவற்றையேறலின், எடுத்தகொடி. காற்றடித்து இலைழிந்த கதலிகைக் காட்டையொத்தனவென்க.

(௧௧௧)

2213. க. குடையுடைநிழலினகோலமார்த்தன
கிடுகுடைக்காப்பினகிளர்பொற்பீடிகை
யடிதொடைக்கமைந்தனவரவத்தேர்த்தொகை
வடிவுடைத்துகின்முடிவலவர்பண்ணினார்.

2214. உ. கொய்யுளைப்புரவிகள் கொளீஇயதிண்ணுகம்
பெய்கயிறமைவரப்பிணித் துமுள் ஞறீஇச்
செய்கயிராய்ந்தனசிலையுமல்லவுங்
கையமைத்தினைஞருங்கருவிவிசினர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மேலேநாட்டின குடையினுடைய கிழலின; அம்புபடாப்படி
நாற்றின கிடுகுடைத்தாகிய * காப்பின; பொற்றட்டுக் கோலமார்த்தன;
எய்யுங்காலத்து அடிவைத்துநின்றற்கும், எய்தற்றொழிற்கும் அமைந்தனவா
கிய தேர்த்திரளிலே தலைக்கட்டினையுடையபாகர் புரவிக்களைப்பூட்டின நுகத்
திற்பெய்தகயிறைத் தேருடனேபிணித்துப் பண்ணினார்; பண்ணினபின்னர்
அவை முள்ளுத்துவாய்க்கயிறும் ஆய்ந்து பிடிக்கப்பட்டன; அப்பொ
ழுது தேர்வீரரும் வில்லையும் ஒழிந்தபடைகளையும் கையிலேயமைத்துக் கவ
சத்தையணிந்தாரென்க. (ககஉ - ந)

2215. க. பறந்தியறருக்கினபரவைஞாட்பினுட்
கறங்கெனத்திரிவனகவரிநெற்றிய
பிறந்துழியறிகெனப்பெரியநூலவர்
குறங்கெழுத்துடையனகுதிரையென்பவே.

2216. உ. கொன்னுளைக்குந்தமுஞ்சிலையுங்கூர்நுதி
மின்னிலைவாறொடுமிலைச்சேறலிற்
பொன்னரிப்புட்டி-ஊந்தாரும்பொங்குபு
முன்னுருத்தார்த்தெழுப்புரவிமொய்த்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பறந்துசெல்லுஞ்செவிலே தருக்கின; பரத்தலையுடைய
போரிலேதிரிவன; நெற்றிய; நூலவர் பிறந்தவிடமறிகவென்று குறங்கிலே
யெழுதின எழுத்தையுடையனவாகிய குதிரைகளை மேலாளாகிய மிலேச்சர்
குந்தத்தோடும் வில்லோடும் வாளோடும் ஏறலின், அப்புரவிகள் கெச்சை
யும் தாருமார்ப்ப மொய்த்தனவென்க.

என்ப, அசை.

(ககச - டு)

2217. மாலையுங்கண்ணியுமணந்தசென்னிய
ராலுபுசெறிகழலார்க்குங்காலினர்
பாலிகையிடையறப்பிடித்தபாணியர்
சாலிகையுடம்பினர் தறுகணுளரே.

* இதனை, ரதகுத்தியென்றும், வருத்தமென்றுங் கூறுவர் வடநூலார்,
அக

இ - ள். தறுகணுள், ஆலுபு, சென்னியர், காலினர், * வாண்முட்டியை இடையறும்படிபிடித்த கையினர், கவசமணிந்த உடம்பினராயிருந்தாரென்க.

இவர் காலாட்கள்.

(௧௧௬)

2218. போர்மயிர்க்கேடகம்புளகத்தோற்பரம்
வார்மயிர்க்கிடுகொடுவள்ளித்தண்டையு
கேர்மரப்பலகையுநினாத்ததானையோர்
போர்முகப்புலிக்கடல்புருந்ததொத்ததே.

இ - ள். மயிர்போர்த்த பரிசையையும், கண்ணாடிதைத்தகடகினையும், மயிர்க்கிடுகினையும், பிரப்பங்கொடியாற்பண்ணின பரிசையினையும், வலிய பலகையினையும் நினாத்த அக்காலாளாகியபடை புலிக்கடல்புருந்ததன்மையை யொத்ததென்க.

‘பரந்தது’ எனவும் பாடம்.

(௧௧௭)

வேறு.

2219. பார்நனைமதத்தபல்பேய்ப்பருந்தொடுபரவச்செல்லும்
போர்மதக்களிறுபொற்றேர்நான்காக்கச்சமாரு
மேர்மணிப்புரவியேழாமிலக்கமேழ்தேவகோடி
கார்மலிகடலங்காலாஸ்கற்பகத்தாரினுற்கே.

இ - ள். சீவகற்குப் பேயும் பருந்தும் பரவச்செல்லும் மதத்தவாகிய களிறும் தேரும் ஒரோவொன்று நான்காக்கச்சமாரும்; புரவி ஏழுநூறாயிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

கச்சம், தேவகோடியென்பன சில எண்ணுப்பெயர்கள். கார் - கறுப்பு.

2220. நிழன்மணிப்புரவித்திண்டேர்நிழறுழாய்க்குனிந்துகுத்து
மழறிகழ்கதத்தயானையைந்தாக்கச்சமாரு
மெழின்மணிப்புரவியேழாமிலக்கமேழ்தேவகோடி
கழன்மலிந்திலங்குங்காலாஸ்கட்டியங்காரற்கன்றே.

இ - ள். கட்டியங்காரற்குத் தேரும் யானையும் ஒரோவொன்று ஐந்தாக்கச்சமாம்; புரவி ஏழுநூறாயிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

வேறு.

2221. குலங்கெழுமகளிர் தங்கோலநீப்பவு
மலங்குளைப்புரவியுங்களிறுமாஸவு
நிலமகனெஞ்சுகையெறிந்துநையவும்
புலமகன்சீறினன்புகைந்ததென்கமே.

இ - ள். மகளிர் கோலத்தைக்கைவிடவும், புரவியும் களிறும் படவும் தன்கணவராகிய மன்னர்படுதலின், நிலமகள் நெஞ்சிலே கையாலே அடித்

துக்கொண்வெருந்தவும், சீவகன் சேறினான்; அவனென்கழும் புனைந்த தென்க-

‘புலமகன்’ என்றார், ஓர்யாண்டுஞ்சென்றுசேறலின். “நிலமக ளழுத காஞ்சியும்” (புறநா. ௩௬௫) என்றார்புறத்திலும். (௧௨௦)

2222. குணில்பொரக்குளிறின முரசம்வெள்வனை
பணைபரந்தார்த்தனபம்பைவெம்பின
விணையிலவெழுந்ததாழ்பீலியெங்கணு
முணையினுற்கடலகமுழக்கமொத்தவே.

இ - ள். பெருங்கடிப்பு எறிதலின் முரசம் முழங்கின; வளையும்பணையும் பரந்தார்த்தன; பம்பை ஒலித்தன; சிறுசின்னம் தமக்கொப்பின்றியே யெழுந்தன; இவ்வோசைகளின்மிகுதியாலே எவ்விடத்தொலியும் கடலிடத் துமுழக்கையொத்தனவென்க.

பணை - முரசின்விசேடம். பம்பை - ஒருவாச்சியவிசேடம். (௧௨௧)

2223. முடிமனரெழுதருபரிதிமொய்களி
றுடைதிரைமாக்கலமொளிறுவாட்படை
யமிதிமலெறிகுரவாகக்காய்ந்தன
கடலிரண்டெதிர்த்தோர்காலமொத்ததே.

இ - ள். மன்னர் பரிதியாகக் களிறு மரக்கலமாக குதிரை திரையாக வாட்படை சுரவாகத் தம்மிற் காய்ந்தனவாகிய இரண்டுகடல் போர்செய்தற்கெதிர்த்தொரு காலமுண்டாயின் அதனை ஒத்தது, இக்காலமென்க. ()

2224. அருங்கணையடக்கியவாவநாழிகை
பெரும்புறத்தலமரப்பிணித்தகச்சினர்
கருங்கமுலாடவர்கருவ்வாய்க்கொளீஇச்
சொரிந்தனர்கணைமழைவிசும்புதூர்ந்ததே.

இ - ள். கொடிய கழலையுடையவீரர், கட்டின கச்சினராய் அம்பரூத் தூணி தம்முதுகிலேயசையும்படி வில்லிடத்தே அம்பைத்தொடுத்து அதனைச்சொரிந்தார்; அப்பொழுது விசும்பு தூர்ந்ததென்க.

தூணியைப்பிணித்த கச்சுமாம். (௧௨௩)

2225. நிணம்பிறங்ககலமுந்தோளுநெற்றியு
மணங்கருஞ்சரங்களின முத்தியையென
மணங்கமழ்வருபுனன்மறலுமார்த்தரிற்
பிணங்கமர்மலைந்தனர்பெற்றியின்னதே.

இ - ள். சரங்களால் வருத்துதற்கரிய மார்புமுதலியவற்றிலே அச்சரங்களை அழுத்துதலிற் பெருகின ஞருதியிலேநீன்று புதப்புனலிற் போர்

செய்யுமாந்தரைப்போலே பிணங்குகின்ற அமரை மேற்கொண்டவர்தன்மை இன்னதென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௧௨௪)

2226. கழித்தனர்கனலவாள்புகைந்துகண்கட
விழித்தனதீர்தனவிமைகள் கூற்றெனத்
தெழித்தனர்திறந்தனரகலமின்னுயி
ரழித்தனரயிலவரவமிக்கதே.

இ - ள். அவர், கூற்றுப்போலே கோபித்தார்; கோபித்தலிற் கண்கள் தீப்போலவிழித்தன; அதனால் இமைகள் தீந்தன; அக்கோபத்தை முடித்தற்கு வாள் புகைந்து கனலும்படி உறைகழித்தார்; கழித்து அகலத்தைத் திறந்தார்; திறந்து உயிரைப்போக்கினார்; அதன்பின்பு வேலாற்பொருகின்றவர் போரவம் மிக்கதென்க.

(௧௨௫)

2227. பொருங்களத்தாடவர்பொருவில்பைந்தலை
யரும்பெறற்கண்ணிபோடற்றுவிழ்வன
கருங்கனிப்பெண்ணையங்கானங்கால்பொர
விருங்கனிசொரிவனபோன்றவென்பவே.

இ - ள். தும்பைமாலையோடும் பொருமாடவர் செவ்வித்தலைகளற்றுக் களத்தேவீழ்கின்றவை, கனியையுடைய பனங்காடு காற்றடித்தலின், அப்பழத்தைச்சொரிவனபோன்றனவென்க.

இது, முதற்கூறிய அம்பாலும் வாளாலும் தலைகளற்றதற்குவமை. (௧௨௬)

2228. பணைமுனிந்தாலுவபைம்பொற்றாரின
கணைவிசைதவிர்ப்பனகவிரெற்றிய
துணையமையிளமையதோற்றமிக்கன
விணையிர்ப்புரவியோடிவுளியேற்றவே.

இ - ள். பந்தியினிற்றலை வெறுத்து ஆலுவன; தாரின; தவிர்ப்பன; நெற்றியன; போரிற்ரு உதவியாயமைந்த இளமையன; வடிவுமிக்கனவாகிய புரவியும் புரவியும் தம்மிற் போரைத்தொடங்கினவென்க.

(௧௨௭)

2229. கூருளிமுகம்பொரக்குழிசிமாண்டன
வாரொளியமைந்தனவாய்பொற்கூட்டின
காரொளியின்னுமிழ்தகையகாலியற்
மேரொடுதேர்தமுட்சிறந்துசேர்ந்தவே.

இ - ள். உளிவாயால் தொழிற்படுதலின், நடுவுநிற்குங்குருமி மாண்டன; அதனிறைத்த ஆர் அமைந்தன; குட்டின; காரின் மின்னொளியைக் காலும் தகைமையனவாகிய உருளையாற்செல்லுதலையுடைய தேருந்தேரும் தம்மின்மிக்குப் போரைத்தொடங்கினவென்க.

(௧௨௮)

2230. அஞ்சனமெழுதினகவளமார்ந்தன
குஞ்சரங்கூற்றொடுகொம்மைகொட்டுவன
வஞ்சனவனாசிறகுடையபோல்வன
மஞ்சிவர்குன்றெனமலைந்தவேழமே.

இ - ன். எழுதப்பட்டன; ஆர்ந்தன; கூற்றை நன்குமதித்துக் கொம்மைகொட்டுவன; ஓடுகின்றவிசையாற் பறக்கின்ற மலையையொப்பனவாகிய குஞ்சரமும் வேழமும் குன்றுகள் மலைந்தவென்ன மலைந்தவென்க.

மஞ்சு, கொடிக்குவமை.

(கஉக)

1231. மாக்கடற்பெருங்கலங்காலின்மாறுபட்
டாக்கியகயிறிரிந்தோடியெங்கணும்
போக்கறப்பொருவனபோன்றுதீப்படத்
தாக்கினவரசவாத்தம்முள்ளென்பவே.

இ - ன். பெருங்கலங்கள் நங்குரத்திற்கட்டியகயிறு காற்றாலற்று எவ்விடத்தினும் போக்கறவோடி மாறுபட்டுப் பொருவனபோலே, அரசரேறிய யானைகள் கோடுங்கோடும் சந்தித்துத் தீப்பிறக்கும்படி தம்மிற் பொருதனவென்க.

(கந௦)

2232. விசுரம்விசும்பிடைமிடைந்துவெய்யவன்
படுகதிர்மறைந்திருள்பரந்ததாயிடை
யடுகதிரயிலொளியரசர்மாழுடி
விடுகதிர்மணியொளியெயிலிற்காய்ந்தவே

இ - ன். சரம் விசும்பிடத்தே நெருங்குதலின் வெய்யவன்கதிர்கள் மறைந்து இருள்பரந்தது; அப்பொழுது, அவ்விருளை, படைக்கலங்களினொளியும் மணியொளியும் வெயில் கெடுக்குமாறுபோலக் கெடுத்தனவென்க. ()

2233. பூண்குலாம்வனமுலைப்பூமிதேவிதான்
காண்கலேன்கடியனகண்ணினாலெனச்
சேண்குலாங்கம்பலஞ்செய்யதொன்றினன்
மாண்குலாங்குணத்தினன்மறைந்திட்டாளோ.

இ - ன். மண்மகடான், தனது நற்குணத்தாலே, இங்ஙனம் கடியமறங்களை என்கண்ணாற் காணமாட்டேனென்றுகருதிப் பெரிய நிலமெல்லாம் பரந்த உதிரமென்கின்ற செய்யதொரு படத்தாலே மறைந்தாளென்க.

குணத்தினனும் பாடம்.

(கநஉ)

வேறு.

2234. கலைக்கோட்டவகல்குற்கணங்குழையார்கதிர்மணிப்பூண்
முலைக்கோட்டாஹுழப்பட்டமொய்ம்மலர்த்தாரகன்மார்பர்

மலைக்கோட்டவெழில்வேழந்தவநூறிமதயானைக்

கொலைக்கோட்டாலுழப்பட்டுக்குருதியுக்குளித்தனரே.

கலையையுடைய வல்குல்; கோடு - பக்கம்.

இ - ள். கோட்டவாகிய அல்குலையுடைய மகளிர் முலைக்கோட்டாலுழப்பட்டமார்பர், இப்பொழுது மலைக்குவட்டின் நன்மையையுடையவாகிய வேழத்தைநூறி அவற்றின் கோட்டாலுழப்பட்டுக் குருதியுள்ளே குளித்தாரென்க. (௧௩௩)

2235. மணமாலைமடந்தையர்தமெல்விரலாற்றொடுத்தணிந்த
விணர்மாலையிருங்குஞ்சியீரங்குருதிப்புனலைப்ப
நிணமாலைக்குடர்குடிநெருப்பிமையாறெய்த்தோரிற்
பிணமாலைப்பேய்மகட்குப்பெருவிருந்தயார்தனரே.

ஈர்க்குங் குருதி, விகாரம்.

இ - ள். மணஞ்செய்த இயல்பையுடைய மகளிரணிந்த மாலையையுடைய குஞ்சியை இழுத்தோடுங் குருதிநீர் அலைப்ப, அந்நெய்த்தோரிலே நெருப்புப்போலே விழித்துக்கிடந்து நிணவொழுங்கையுடைய குடரைச்சுழப்பிணத்தைத்தின்னும் இயல்பையுடைய பேய்க்குத் தம்மை விருந்துசெய்தாரென்க. (௧௩௪)

2236. தோலாப்போர்மறமன்னர்தொடித்தோள்களெடுத்தோச்சி
மேலாண்மேனெருப்புமிழ்ந்துமின்னிலங்குமயில்வாளாற்
காலாசோடறவெறிந்தகனைகழற்காலலைகடலு
ணீலநீர்ச்சுறாவினம்போனெய்த்தோருட்பிறழ்ந்தனவே.

இ - ள். மன்னர் தோளையுயர்த்து வாளாலே ஓச்சி மேலாண்மேல் வெட்டுகின்றகாலத்து, * சந்நாகத்தோடேயறும்படி வெட்டப்பட்டகழற்கால்கள், கடலினீரிலே நீலச்சுறாவினம் பிறழ்ந்தாற்போலே குருதியிலே பிறழ்ந்தனவென்க. (௧௩௫)

2237. கருவியுளங்கழிந்துகணைமொய்ப்பக்கதஞ்சிறந்து
குருவிசேர்வரைபோன்றகுஞ்சரங்கொடியணிந்த
வுருவத்தேரிமமுருக்கியுருணைமிசுமந்தெழுந்து
பருதிசேர்வரைபோலப்பகட்டினம்பரந்தனவே.

இ - ள். பலகாரத்தினுடேபோய்க் கணைகள்மொய்த்தலிற் சிலகுஞ்சரங்கள் நினைவுபோய்க் குருவிசேர்ந்த வரைபோன்றன; சிலபகட்டினம் பரிதியெழுந்துசேர்ந்த வரைபோலக் கதஞ்சிறந்து முருக்கித் தேருருணையைச் சுமந்து பரந்தனவென்க.

இற முருக்கி - பொடியாகமுறித்து.

(௧௩௬)

* சந்நாகம்=ஸந்நாஹம் - கவசம்.

2238. மாலைவாய்நெடுங்குடைமேன்மதயானைக்கைதுணிந்து
கோலநீள் கொழுங்குருதிகொளவீழ்ந்துகிடந்தன
மேலைநீள் விசும்புறையும்வெண்மதியம்விசும்பிழுக்கி
நீலமாசுணத்தோடுநிலத்திழிந்ததொத்தனவே.

இ - ள். யானையின்கோலம் குருதியைக்கொள்ளும்படி கைகள் அற்
றுக் குடைமேலே வீழ்ந்துகிடந்தவை, முன்பு விசும்பிலேயுறையுமதியம் அத
னைத்தப்பிக் கரும்பாம்போடே நிலத்தே வீழ்ந்ததன்மையை யொத்தன
வென்க.

மேலை, ஐ - அசை.

(கநஉ)

2239. அஞ்சனநிறநீக்கியரத்தம்போர்த்தமருழக்கி
யிங்குலிகவிறுவனாபோன்றினக்களிறிடைமிடைந்த
குஞ்சரங்கள்பாய்ந்திடலிற்சுமிழிவிட்டுமிழ்குருதி
யிங்குலிகவருவிபோன்றெவ்வாயுந்தோன்றினவே.

இ - ள். முற்படவே அஞ்சனநிறத்தைப்போக்கி அரத்தத்தைப்பூசுத
லின், சாதிலிங்கத்தையுடைய பெரியவனாயையொத்து மிடைந்த இனக்
களிறுகள், அமரையுழக்கிச்சென்று பகைவர்யானைகளைப்பாய்தலின், உமிழ்
குருதி சாதிலிங்கவருவிபோலே எங்குந்தோன்றினவென்க. (கநஅ)

2240. குஞ்சரந்தலையெடுத்துக்கூந்தன்மாக்காலணையாச்
செஞ்சோற்றுக்கடனீங்கிச்சினவுவாள்பிடித்துதித்த
பஞ்சிமேற்கிடந்துடைஞாண்பதைத்திலங்கக்கிடந்தாரா
யஞ்சிப்போந்தினரியோடோரிநின்றலறுமே.

நீங்கி, நீங்க. பஞ்சி, ஆகுபெயர்.

இ - ள். குஞ்சரத்தைத் தலையணையாகவடுத்து மாவைக் காலணையாக
அடுத்து வாளைப்பிடித்து உடுத்ததுகிலின்மேலே வல்லிக்கயிறுகிடந்து துளங்
கியிலங்கச் செஞ்சோறுகியகடன் நீங்கும்படி பட்டுக்கிடந்தவரை அஞ்சிக்
குதித்துப்போய்நின்று இனநரியும் ஓரியும் அலறுமென்க. (கநக)

2241. காதலார்க்கமிர்தீந்தகடற்பவளநீக்கிவைவாந்
யேதிலாப்புள்ளுண்ணக்கொடேமென்றுவாய்மடித்துக்
காதணிந்தபொற்றோடுங்குண்டலமுநகநகா
வீததைந்தவனாமார்பர்விஞ்சையர்போற்கிடந்தனரோ.

இ - ள். வனாமார்பர், தம்மனைவியர்க்கு அமிர்தீந்தவாயை அவ்வயிர்
தையுண்டற்குக் காரணமில்லாத பறவைகளுண்ணக் கொடேமென்றாற்
போல வாயைமடித்து, தோடும் குண்டலமும் நகத்தாமும் நக்குவிஞ்சை
யர்போற்கிடந்தாரென்க.

ஏது - காரணம், உயிர் போதாதானாப்போற் கிடத்தலின், 'விஞ்சை
யர்போல்' என்றால், (சசு)

2242 குடர்வாங்குறுநரிகள்கொழுநிணப்புலாற்சேற்றுட்
டொடர்வாங்குகதநாய்போற்றோன்றினதொடித்திண்டோள்
படர்தீரக்கொண்டெழுந்தபறவைகள் படநாக
முடனேகொண்டெழுநின்றவுவணப்புவொத்தனவே.

இ - ள். புலால்நாற்றத்தையுடைய நிணச்சேற்றிலேநின்று குடனாவாங்
குநரிகள் சங்கிலியை வலிக்கும் நாய்போற்றோன்றின; இரைதேருகின்றவு
தீரத் தோனைக்கொண்டெழுந்தபறவைகள் படநாகத்தைக் கொண்டெழு
நின்ற கருடனையொத்தனவென்க. (௧௪௧)

2243. வரையோடுமுருமிடிப்பவளையெயிற்றுக்கொழங்குருதி
நிரையுளையரிநன்மாலிலமிசைப்புரள்வனபோற் [ழிந்
புரையறுபொன்மணியோடைப் பொடிப்பொங்கப்பொருத
தனாசோடுமரசுவாவடுகளைத்துளாழ்ந்தனவே.

இ - ள். எயிற்றினையும் உளையினையுமுடையவாகிய அரிமா உருமேறி
முத்தலின் வரைகளோடேவீழ்ந்து குருதியையுடையலித்தே புரள்வன
போல, அரசுகள் அரசவாக்களோடே களத்தேவீழ்ந்து புரண்டனவென்க.

புரையறுமணி - குற்றங்கெட்டமணி. பொன்னோடையின்மணி பொடி
யாய்ப்பொங்கும்படி பொருதலின், அழிந்தாழ்ந்தனவென்க. (௧௪௨)

2244. தடம்பெருங்குவளைக்கட்டாழ்குமுலார்சார்தணிந்து
வடந்திளைப்பப்புல்லியவரைமார்பம்வாள்புல்ல
நடந்தொழுகுருதியுணகாக்கிடந்தவெரிமணிப்பூ
ணிடைம்படுசெவ்வானத்திளம்பிறைபோற்றோன்றினவே.

இ - ள். மகளிர் தாமேசார்தணிந்து எரிசிறமணிவடந்திளைப்பப் புல்லி
யமார்பை வாள்புல்லுதலின் நடந்துபோகின்றகுருதியிலே விளங்கிக்கிடந்த
முத்துவடம் செக்கர்வானிற் பிறைபோற்றோன்றினவென்க.

இத்தனையும் இரண்டிபடைக்கும் பொது. (௧௪௩)
வேறு.

2245. காளமாகிருளைப்போழ்ந்துகதிர்சொரிகடவுட்டிங்கள்
கோளராவியுங்கமுந்நீர்க்கொழுந்தினாக்குளித்ததேபோ
னீளபருழக்கியானெற்றறிமேற்றத்திவெய்ய
வாளின்வாய்மதனன்பட்டான்விசயன்போர்விசயம்பெற்றான்.

இதுமுதலாகப் பிரித்துக்கூறுகின்றார்.

இ - ள். கருமைமேன்மேலும் பெருகாநின்ற இருளைக்கெடுத்துக் கதி
ரையின்ற திங்கள் பாம்புவிழுங்குதலின் உயரப்போய்ப் பின்பு கடலிலே
அழுந்தியதோர்தன்மைபோலே, மதனன் அமரையுழக்கி விசயனதுயானை
நெற்றியிலேபாய்ந்து அவன்வாளின்வாயிலே பட்டுப் படைக்குள்ளே வீழ்ந்
தான்; விசயனும் போரிலே வெற்றியைப்பெற்றானென்க. (௧௪௪)

2246. மன்மதனென்னுங்காளைமணியொலிப்புரவித்தேர்மேல்
வின்மழைசொரிந்துகூற்றிற்பெய்ததனன்மலைப்பெய்தார்ப்பக்
கொன்மலிமார்பன்பொற்றேர்கொடுஞ்சிலைறுப்பச்சிற்ப்
பொன்வரைப்புலியிற்பாய்ந்துபூமிமேற்றோன்றினனே.

இ - ள். அவன்மம்பி மன்மதனென்னுங்காளை விசயனைத்தலைப்பெய்,
தேர்மேலேநின்று வில்லாலே மழையைச்சொரிந்து தெழித்தனனாய் ஆர்ப்ப,
அவ்விசயன் தேரிற்கயிற்பெய்தும் வில்லையுறுப்ப, அவன்சிறி வரையினின்
றும்பாயும் புலிபோலே நிலத்திலேபாய்ந்து தோன்றினனென்க. (கசடு)

2247. நெற்றிமேற்கோல்கண்மூன்றுநெருப்புமிழ்ந்தமுந்தவெய்யச்
சுற்றுபுமலைபோலத்தோன்றன்னுதலிற்கூடிப்
பொற்றதோர்பவழந்தன்மேற்புனைமணியழுத்தியாங்குச்
செற்றெயிறமுந்தச்செவ்வாய்கொள்வாளுரீஇனனே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றின மன்மதன்நெற்றியை மலைபோலே
கூழ்த்துசென்று அந்நெற்றியிலேயழுந்தும்படி விசயன் மூன்றம்மை எய்தா
னாக, அவன்அவற்றை மலைபோலே தன்னுதலிலேகூடக் கோபித்துப் பவ
ழத்தின்மேலே முத்தையழுத்தினுற்போலச் செவ்வாயிலே எயிறழுந்தும்படி
வாயைமடித்து வானையுருவினனென்க.

பொற்றது - பொலிவுபெற்றது.

(கசகூ)

2248. தோளினாலெஃகமேந்தித்தம்பிமேலிவரக்கையா
னீளமாப்புடைப்பப்பொங்கிலத்தவன்கவிழ்ந்துவீழக்
கீளிரண்டாகக்குத்தியெடுத்திடக்கிளர்பொன்மார்பன்
வாளினுற்றிருகிவீசிமருப்பின்மேற்றுஞ்சினனே.

தம்பி - யானே.

இ - ள். அந்தவானே அவன் கையாலேயேந்தி விசயனேறியிருந்த யானே
யின்மேலேபொங்கிச் சென்றானாக, அவ்வியானே அவன்னுரியனும்படி தன்
கையிற் றண்டாலடிக்கையில் அவன்கவிழ்ந்து நிலத்தேவீழ, அவ்வியானே
சென்று அவனை இரண்டு கூறுகக்குத்திக் கொம்பிலேயெடுப்ப, அப்போது
உணர்ச்சியுண்மையின், உடம்புசிறிதுதிருகி வாளாலேவெட்டி அக்கொம்பி
லேபட்டானென்க.

இத்துணையும் மதனனும் மன்மதனும் விசயனோடுபொருது பட்டபடி
கூறினார். (கசஎ)

2249. நனைகலந்திழியும்பைந்தார்தான்மறையாளன்பைம்பொற்
புனைகலக்குப்பையொப்பான்புத்திமாசேனன்பொங்கி
வனைகலத்திகிரித்தேர்மேன்மன்னனைக்குடுமிகொண்டான்
கனையெரியபூலம்பெய்தகண்ணுதன்முர்த்தியொத்தான்.

நனைகலந்து இழியும் பைந்தார் - அரும்புகள் இடையிலேகலக்கப்பட்டு அலர்ந்தவற்றில் தேனிழியுந்தார்; நனை - தேனுமாம். மா, அசை. எரிகிற அழலாகியவம்பு.

இ - ள். அந்தணன், பொற்கலத்தொகுதியையொப்பான், புத்திசேனன், அவன்பொங்கித் திகிரிபோலேவட்டமாகவருந்தேரில் அரசனாவெற்றிகொண்டான்; அப்பொழுது அவன் திரிபுரமெரித்த இறைவனை யொத்தானென்க.()

2250. சண்பகப்பூங்குன்றொப்பான்றேவமாதத்தன்வெய்தா
விண்புகவுயிராப்பெய்வான் வீழ்தருகடாத்தவேழ
மண்பகவிடிக்குஞ்சிங்கமெனக்கடாய்மகதர்கோமான்
றெண்கடற்றூனையோடநாணியேவல்செறித்திட்டானே.

இ - ள். பொன்னணிதலிற் சண்பகம்பூத்த மலையையொப்பானாகிய தேவதத்தன், பல்லுயிரையும் வருந்தாமல் விண்ணிலேபுகும்படி செலுத்த வேண்டி வேழத்தின்மேலே சிங்கமெனவிருந்து அதனை மகதர்கோன்மேலே வெய்தாகச் செலுத்தி அவன் தானையோடலின் நாணி மீண்டானென்க. ()

2251. சின்னப்பூவணிந்தகுஞ்சிச்சீதத்தன் சினவுபொன்வான்
மன்னருட்கலிங்கர்கோமான் மத்தகத்திறுப்பமன்னன்
பொன்னவிரகுழையும்பூணுமாரமுஞ்சுடரவீழ்வான்
மின்னவிரபரிதிமுந்நீர்க்கோளொடும்வீழ்வதொத்தான்.

சின்னப்பூ - விபூ.

இ - ள். சினவுமன்னரிற் கலிங்கர்கோமான் தலையிலே ஸ்ரீதத்தன் வான் தங்கிற்றாக, அவன் குழைமுதலியன சுடரப் படைநடுவேவீழ்கின்றவன், பரிதி கோளுடனே கடலில்வீழ்வதனை ஒத்தானென்க.

கோளிற்ருக் குழைமுதலியனவுவமம்.

(௧௫௦)

2252. கொஞ்சிலையுழுவன்மான் தேர்க்கோவிர்தனென்னுஞ்சிங்க
மடங்கருஞ்சிற்றத்துப்பின்மாரட்டனென்னும்பொற்குன்
றிடந்துபொற்றாளிபொங்கக்களிற்றொடமிறங்கவீழ
வடர்த்தெரிபொன்செயம்பினழன்றிடித்திட்டதன்றே.

மடக்கரு, விகாரம்.

இ - ள். மாரட்டனென்னும் பொன்மலை பொற்றாளிபொங்கும்படி மார் பிட்டு களிற்றோடேதாழ்ந்துவீழும்படி வில்லுழவனாகிய கோவிர்தனென்னுஞ்சிங்கம் அழன்று அடர்ந்துசென்று அம்பாலேயிடித்ததென்க.

சிங்கமும்லையுமாதலின், 'இடித்திட்டது' என்றார். கோவிர்தமகாரா சன் மாரட்டனோடு பொருதபடி கூறினார்.

(௧௫௧)

2253. கோங்குபூத்துதிர்ந்தகுன்றிற்பொன்னணிபுளகம்பேய்ந்த
பாங்கமைபருமயானைப்பல்லவதேசமன்னன்

தேங்கமழ்தெரியற்றீம்பூந்தாரவணூர்தவேழங்
காம்பிலிக்கிறைவணூர்தகளிற்றொடுமலைந்தன்றே

பாங்கு - உறவு. தெரிதலையுடைய தீவிய பூந்தாரவன் - உலோகபாலன்.

இ - ள். கோங்குபூத்து உதிர்ந்துகிடந்த சூற்றுபோலே பொன்னாற்
செய்த கண்ணாடிதைத்த யானையையுடைய பல்லவதேசத்தின்மன்னனாகிய
தாரவனேறின வேழம் காம்பிலிக்கிறைவனேறின களிற்றோடேமலைந்த
தென்க. (கூடுஉ)

2254. கொந்தழல்பிறப்பத்தாக்கிக்கோடுகண்மிடைந்ததீயால்
வெந்தனவிலையிலாதசாமனாவீரமன்ன
னந்தரம்புதையவில்வாயருஞ்சரம்பெய்தமாரி
சூந்தத்தால்விளக்கிவெய்யகூற்றெனமுழங்கினனே.

இ - ள். அப்பொழுது அவற்றின்கோடுகள் அழல்பிறப்பத்தாக்க மிடை
ந்த தீயாலே சாமனாவெந்தன; அப்பொழுது உலோகபாலன் விசம்புமறை
யும்படி தன்வில்வாயினின்றும்பெய்த சரமாரியைக் காம்பிலிமன்னன் தன்
எறிகோலாலே விலக்கி முழங்கினனென்க.

தாக்கி, தாக்க. (கூடுங்)

2255. மற்றவனுலோகபாலன்வயங்குபொற்பட்டமார்த
நெற்றீமேலெய்தகோலைப்பறித்திடவுமிழ்ந்தநெய்த்தோ
ருற்றவன்களிற்றிற்பாயத்தோன்றுவானுதயத்துச்சி
யொற்றைமாக்கதிராநீட்டியொண்குடரிருந்ததொத்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமுழங்கின காம்பிலிமன்னன் தன்வில்லையேந்தி,
(உலோகபாலனது) நெற்றியிலேயழுந்த எய்தகோலைத் தான்பறித்திடுதலின்
உமிழ்ந்தருநி தானேறின வலியகளிற்றிலேவீழத் தோன்றுகின்ற உலோக
பாலன், ஞாயிறு ஒற்றைக்கதிரைப்புறப்படவிட்டு உதயத்துச்சியிலேயிருந்த
தன்மையை யொத்தானென்க.

இதனைக் காம்பிலிமன்னன்மேல் ஏற்றுவாருமுளர். (கூடுச)

2256. கொடுமரங்குழையவாங்கிக்கொற்றவனெய்தகோல்க
ணெடுமொழிமகளிர்நோலகிழன்மணிமுலைகணேர்பட்
டுடனுழுவந்தமார்பழுக்கலிற்சிங்கம்போலக்
கடன்மருள்சேனைசிந்தக்காம்பிலிமன்னன் வீழ்ந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்த உலோகபாலன் வில்லைவலித்து எய்தகோல்
கள்சென்று அவன்மார்பிலே மூழ்கலின், தன்சேனைகெடும்படி சிங்கம்பட்டு
வீழ்ந்தாற்போலக் காம்பிலிமன்னன் பட்டுவீழ்ந்தானென்க.

தம் கற்பின்மிகுதியால் வஞ்சினங்கூறுதற்குரிய மகளிர். இத்துணையும்
காம்பிலிமன்னனும் உலோகபாலனும் பொருதபடிகூறினார். (கூடுக)

2257. பொன்னிறக்கோங்கம்பொற்பூங்குன்றெனப்பொலிந்தமேனி
நன்னிதமாவின்மேலானலங்கொடார்நபுலனென்பான்
மின்னிறவெஃகமேந்திவீங்குரீர்மகதையார்கோன்
கொன்னிறக்களிற்றினெற்றிக்கூந்தன்மாப்பாய்வித்தானே.

இ - ன். பொலிவினையுடைய பூங்கோங்கமும் பொன்னிறக்குன்றமு
மென்னப் பொலிந்தமேனியையுடைய புரவிமேலாலாகிய நபுலனென்கின்ற
வன், வாணியெடுத்து மகதையார்கோன்களிற்றினுச்சியிலே அம்மாவைப் பாய்
வித்தானென்க.

கொன் - அச்சம்.

(௧௫௬)

2258. ஏந்தறன்கண்கள்வெய்யவிமைத்திடவெறிதலோம்பி
நாந்தகவுழுவனாணிநக்குரீயஞ்சல்கண்டாய்
காய்ந்திலேனென்றுவல்லேகவினமாக்குன்றிற்பொங்கிப்
பாய்ந்ததோர்புலியின்மற்றோர்பகட்டின்மேற்பாய்வித்தானே.
நாந்தகம் - வான்.

இ - ன். அம்மகதையார்கோன் கண்களின்மைத்தலின், நபுலன் அவனை
வெட்டாதே, இவன்மேலேவந்தேனெனென்று நாணி நக்கு, நினைக்காய்கின்
றிலேன்; நீ அஞ்சலென்றுதேற்றித் தன்மாவை ஒருகுன்றினின்றும் ஒருகுன்
றிலே பொங்கிப்பாய்ந்த புலிபோலே அக்களிற்றினின்றும் வேரோர் வெய்ய
களிற்றின்மேலே பாய்வித்தானென்க.

(௧௫௭)

2259. கைப்படையொன்றுமின்றிக்கைகொட்டிக்குமாணர்ப்ப
மெய்ப்படைவீழ்த்தநாணிவேழமுமெறிதல்செல்லான்
மைப்படைநெடுங்கண்மாலையகளிர் தம்வனப்பிற்குழந்து
கைப்படுபொருளிலாதான்காமம்போற்கானேமீண்டான்.

இ - ன். அவன் அங்ஙனம்பாய்வித்த களிற்றிலிருந்தகுமான் தன்னை
யிற்படைகளொன்றுமின்றாய் மற்போர்செய்தற்குக் கையைத்தட்டி ஆர்த்
தானாக, அவனை வெட்டுதலையாணி அவன்வேழத்தைபுமெறியாலாய் மீண்டா
னென்க.

மகளிர் தம்மழகாலே இவர்புணர்தற்குரிய மகளிரென்று நினைத்துச்
சென்று, அவர்க்குப்பொருள்வேட்கையென்கின்ற குறைபாடுண்மைகண்டு,
அக்காலத்து அவர்க்குக் கொடுத்துப் புணரவேண்டும்பொருளில்லாதவன்
காமம்போலேமீண்டானென்க. அவற்குக் கொடுத்தற்குத் தன்னைப்படை
யொழிய வேறின்மையிற் படைவழங்காதுமீண்டான். இனி மகளிர் தம்
மழகாலே ஒருவனை இவன் புணர்ச்சிக்குத் தக்கானென்று கருதிச்சென்று
தம்மையிடத்தேயுண்டாம் பொருளையுடையனல்லாதானிடத்து அவர்வேட்
கையினுமாறுபோல மீண்டானென்றுமாம். இது பான்மயக்குவமம், மற்
போர் - ஒருமைமறமாம். இத்துணையும் நபுலன்போர்கூறினார். (௧௫௮)

வேறு.

2260. மண்காவலைமகிழாதிவனுடனேபுகழொழிய
விண்காவலைமகிழ்வீர்நனியுளிரோவெனவிபுலன்
வண்காரிருண்மின்னேயுமிழ்நெய்வாயதொரயில்வான்
கண்காவலகழுக்கோம்புவதுயரநனிவினவும்.

இருளையுடைய காரின் மின்னையேயுமிழும் நெய்தோய்ந்த வாயை
யுடையவான். கண்காவல - கண்ணைக்குத்துவ.

இ - ன். விபுலன், கழுதை ஒம்புவதாகிய வானையுயர்த்து மண்காவலை
மகிழாதே இவ்வலகுடனேபுகழ்நிற்க என்னோடேபொருது விண்காவலை மிக
வும் விரும்பும் வீரருள்ளீரோ? உண்டாயின், மேல் என்னோடு பொருதற்கு
வாருமென்று வினவுமென்க.

நபுலன்சென்றுமிஞ்சலின், இவன் வினாவிச்சென்றான். (கடுக)

2261. வீதின்மையின்விவங்காமெனமதவேழமுமெறியா
னேறுண்டவர்க்கிராயினும்பிறர்மிச்சிலென்றெறியான்
மாறன்மையின்மறம்வாடுமென்றீயாராயுமெறியா
னாறன்மையின்முதியாராயுமெறியானயிலுழவன்.

இ - ன். அதற்கு எதிர்ப்பாரின்மையின், வேலுழவன், மதவேழத்தை
எறிந்தாலும் விலங்கையெறிந்தானென்பரென்றுகினைத்து அதனாலேவெற்றி
யின்மையின் வேழத்தையும் வெட்டாநாய், முன்புவெட்டுண்டவர் தனக்கு
ஒப்பாராயினும் பிறர்படைதீண்டின எச்சிலென்று அவராயும்வெட்டாநாய்,
தனக்கினையாராயும் நிகரன்மையின் மறம்வாடுமென்று வெட்டாநாய், அற
மன்மையின், தன்னின்மூத்தோராயும்வெட்டாநாய் நின்றனென்க. (கசுடு)

2262. ஒன்றாயினுபலவாயினுமோரோச்சினுளெறிய
வென்றாயினமதவேழமுமுளவோவெனவினவிப்
பொன்றூழ்வரைப்புலிப்போத்தெனப்புனைதார்மிஞிரார்ப்பச்
சென்றானிகல்களிராயிரமிரியச்சினவேலோன்.

இ - ன். அங்ஙனகின்ற வேலோன், இத்திரளிலேசென்றால் ஒன்றே
யாயினும் பலவேயாயினும் ஒருவெட்டிலே வெட்டிதற்குப் பலபோரினும்
வென்று எனக்குப் பற்றுவனவாகிய வேழமாயினுமுண்டாவென்றுவினவி
மேருவிலிருக்கிற புலியேதென்னும்படி ஆயிரங்களிறிய மிஞிரார்ப்ப யானை
யின்மேலே சென்றனென்க.

‘அயிலுழவன்’, (கசுடு), ‘வேலோன்’ என்றது, யானையிலிருந்துபொரு
மிடத்து வேல்வேண்டுமென்றாகுதி. (கசுக)

2263 புடைதாழ்குழைபொருவில்லுயர்பொன்னோலையொடெரிய
வுடைநாடுநெடுகடிவட்டினெடொளிரவாள்நெடுடொருவ

னடையாநிகரெற்றிபெனவதுவோவெனநக்கான்

கிடையாயினனிவனெயெனக்கிளராணமுழுடையான்.

இ - ள். ஒப்பில்லாத உயர்ந்த ஓலையோடே குழைவிளங்க வல்லிக் கயிற்றோடும் மிக்கவட்டுடையோடும் வாளோடும் ஒருவீரன்வந்து அவனைச் சேர்ந்து, நீயெனக்குநிகர்; என்னவெட்டென்றானாக, இவனே உலகிற்கெல் லாம் ஒப்பாயினென்று கூறும்படிவிளங்கும் ஆணழகையுடைய விபுலன் நக்கானென்க.

‘அதுவோவெனநக்கான்’ என்றது, முற்பட மார்புகொடுத்தானென் னும்புகழை நீயெய்தக்கருதியோ? அப்புகழைத் தாரேனென்று நக்கானெ ன்றவாறு. (ககஉ)

2264. இன்னீரினதினாமேலிரண்டினவெஞ்சுடரிகவி
மின்னோடவைசுழன்றாயிடைவினையாடுகின்றனபோற்
பொன்னாணினர்பொருவில்லுயர்புனைகேடகந்திரிபாக்
கொன்வாளினர்கொழுந்தாரினர்கொடிமார்பினர்திரிந்தார்.

இ - ள். கடலிடத்தனவாகிய தினாமேலே இரண்டினளாயிற்று இருந்து அவைதாம் இகலிக் கையிற்பிடித்தமின்னோடே சுழன்று வினையாடுகின்ற வைபோலே நாணினர் வாளினர் தாரினர் மார்பினராய்க் கேடகத்தைத் திரித்து யானையைக்கொண்டு சாரிகையிலே திரிந்தாரென்க.

மின் - வாளிற்குவமை.

(ககங.)

2265. விருந்தாயினெயெற்றியெனவினாமார்பகங்கொடுத்தார்
கரும்புணறவெறிந்தாங்கவனினதுழிநிபெனவே
யெறிந்தாரயிலிடைபோழ்ந்தமையுணராதவனின்னான்
சொரிந்தார்மலராமங்கையர்தொழுதார்விசும்படைந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனங் களிற்றோடுதிரிதலிற் சேர்ந்து வெட்டுதல்கூடா மையின் வேற்போனாக்கருதி, யான்வந்தபின்வந்தமையின் நீயெனக்குவி ருந்தாயினுயாதலின் நீமுற்பட வேலாலெறியென்று விபுலன் தன்மார்பைக் கொடுத்தவற்கு, அவனும் கவசத்தளவறும்படி யெறிந்து, இனி எறியுமுறை நினக்கென்றானாக, விபுலனெறிந்த நொய்ம்மையாலே வேல்பட்டுருவினபடி யை அவன்றானறியாதே விசும்பைச்சேர்ந்தான்; சேர்ந்து அவன் ஆங்கு நின் றான்; அப்பொழுது அரமங்கையர் மலரைச்சொரிந்தார்; சொரிந்து தொழு தாரென்க.

விண்ணுலகைவிரும்பியவிபுலன் ஈண்டுநிற்க, நல்வினையால் அவன் வின் னுலகிலேநின்றானென்று தேவர்கூறினார்; அவன் ஆங்கு நின்றானென்க; நிலபெற்றிருந்ததீலையை அவன் அங்கேநின்றானென்றல் உலகவழக்கு. இனி ‘அடைந்தார்’ என்ற பாடத்திற்கு இருவருமடைந்தாரென்பார்க்கு அவனின் றானென்பதனை யானைமேல் கின்றானென்றல் மரபன்மையின், காலாளாய் இருவருநின்றாரெனல்வேண்டும்; அது முற்கூறியவுவமங்கட்குப் பொருந்தா

தாம். அயிலை வாளாக்குதல் பொருத்தமின்று. இத்துணையும் விபுலன்பொரு
தபடி கூறினார். (ககச)

வேறு.

2266. நித்திலக்குப்பைபோலநிழலுமிழ்ந்திலங்குமேனிப்
பத்திப்பூணணிந்தமார்பிற்பதுமுகன்பைம்பொற்குழி
மொய்த்தெரியோடைநெற்றிமும்மதக்களிற்றின்மேலான்
கைத்தலத்தெல்கமேந்திக்காமுகற்கண்டிகாயந்தான்.

இ - ள். மார்பிலணிந்த பத்திகளையுடைய முத்துப்பூணிலே நித்திலத்
திரள்போல நிழலுமிழ்ந்திலங்கு மேனியையுடைய பதமுகன், முகபடாத்
தையும் ஓடைநெற்றியையுமுடைய களிற்றின்மேலிருந்தவன், எல்கத்தை
யேந்திக் காமுகனைக்கண்டு காயந்தானென்க. (ககரு)

2267. மாற்றவன்சேனை தாக்கித்தளர்த்தபின் வன்கண்மள்ள
மாற்றலோடாண்மைதோன்றவாருயிர்வழங்கிவீழ்ந்தார்
காற்றினாற்புடைக்கப்பட்டிக்கடலுடைந்தோடக்காம
ரேற்றினாளுக்கொங்குங்கிடந்தவைபோலவொத்தார்.

மாற்றவன் - காமுகன்.

இ - ள். அவன்காயந்ததனைக்கண்டு காமுகன்சேனைவந்து தாக்குத
லின், பதமுகன்படை கெட்டது; அதன்பின்பு அதனோடுகொடாதே மீண்டு
நின்ற வன்கண்மள்ளர், ஏறாகிய சுரூக்கன்போல வலியும் ஆண்மையும் தோ
ன்றின்று பொருது பட்டுக்கிடந்தவர்கள், பெருங்காற்றால் அடிக்கப்பட்டிக்
கடலுடைந்துபோக அச்சுரூக்கள் நிலமெங்கும் கிடந்தவற்றை யொத்தா
ரென்க.

காற்றுக் காமுகன்படைக்கும், கடல் பதமுகன்படைக்குமுவமை. போல,
ஒத்தாரென்றவிரண்டும் உவமவுருபாதலின், போலவென்பதனை முன்னே
கூட்டுக. (ககசு)

2268. தூசலாம்பரவையல்குற்றுகுணைமுலைமகளிராபி
மூசல்போற்சேனையோட்பதுமுகன்களிற்றையுந்தி
மாசில்சீர்மழையினெற்றிமாமதிநுழைவதேபோற்
காய்சினக்களிற்றினெற்றியாழிகொண்டமுத்தினுனை.

கெட்டபடை மீண்டும் பொருதுகெடுத்தலின், ஊசலோடுவமித்தார்.

இ - ள். தன்முன்னின்ற சேனைகெடுத்தலிற் பதமுகன்பொருளாய்க்
களிற்றைச்செலுத்தி ஆழியைக் கையிலேவாங்கிக்கொண்டெடுத்து மழை
யினெற்றியிலே மதிநுழையுமாறுபோலக் காமுகன்களிற்றினெற்றியிலே அழு
த்தினென்க. (ககசு)

2269. பெருவலையதனைநோனான்பிண்டிபாலத்தையேந்தி
யருவவாரென்றிற்பாய்ந்தவாய்மயிற்றோகைபோலச

சொரிமதக்களிற்றின்கும்பத்தழுத்தலிற்றோன்றல்சீறிக்
கருவலித்தடக்கைவாளிற்காணையவெளவினானே.

பிண்டிபாலம் - தலையிலேலிகட்டப்பட்டு எறிவதோர் படை. யானை
சேர்ந்தமையின், வாளாலேவெட்டினான்.

இ - ள். காமுகன் அதனைப்பொருளாய்ப் பிண்டிபாலத்தையெடுத்து
மலைத்தலையிலேபாய்ந்த தோகைமயில்போலே பதுமுகன்களிற்றின்மத்த
கத்தே அழுத்துதலின் அவன்சீறித் தன்கையிலவாளாலே காமுகனைவெட்டி
னானென்க.

பீலையுடையதாதலின், மயிலோடுவமித்தார். கருவலி - பெரியவலி.()

2270. தீமுகத்துமிழ்மேற்குட்சில்லரிச்சிலம்பினுர்தங்
காமுகன்களத்துவிழக்கைவிரனுதியிற்சுட்டிப்
பூமுகமாலேமார்பன்பொன்னணிகவசமின்னக்
கோமுகன்கொலைவல்யானைகூற்றெனக்கடாயினானே.

மாளிர் தம்மிடத்துக் காமுகன். பூமுகம் - பூப்போலுமுகமெனச் செவ்
விகுறிஞர்.

இ - ள். காமுகன்பட்டவளவிலே, அவன்றம்பி மாலேமார்பனாகியகோ
முகன், எந்தமையினக் கொன்றவனாவனென்று சுட்டிக்காட்டிக் கவசமின்
னக் களிற்றைக்கடாவினானென்க. (கசுக)

2271. சாரிகைதிரியும்யானையுழக்கலிற்றரணிதன்மே
லார்கலிக்குருதிவெள்ளமருந்துகள் கழுமியெங்கும்
வீரியக்காற்றிற்பொங்கிவிசம்புபோர்த்தெழுதப்பட்ட
போர்நிலைக்களத்தையொப்பக்குருதிவான்போர்த்ததன்றே.

களம் - இடம். குருதிவான்போர்த்தது - செக்கர்வானிட்டது.

இ - ள். அவன் அங்ஙனஞ்சேறலின், போர்செய்யுநிலையெழுதப்
பட்ட இடத்தையொப்பத் தப்பாமற் சாரிகையிலேதிரிகின்ற யானைகள் கடல்
போலுங்குருதி வெள்ளத்தை யுழக்கலின், அது துகளாய்த் திரண்டு, புரவி
யுங்குறிமெடுத்த பெருங்காற்றாலே பொங்கி விசம்பெங்கும் போர்த்துச்
செக்கர்வானிட்டதென்க. (கஎ௦)

2272. சென்றதுதடக்கைதூணிசேந்தகண்புருவங்கோலி
நின்றவிற்குனிந்ததம்புகிமிர்ந்தனநீங்கிற்றாவி
வென்றிகொள்சரங்கண்மூழ்க்மெய்யம்மறைத்திட்டுமின்றோய்
குன்றின்மேற்பவழம்போலக்கோமுகன்றோன்றினானே.

இ - ள். பதுமுன்கை தூணியிலேசென்றது; அப்பொழுது கண்கள்
சிவந்தன; புருவங்கள் வளைந்தேநின்றன; வில்லும் வளைந்தது; அம்புகள்நே
ரேசென்றன; அவன்முன்னின் படைகளினுயிரெல்லாம் போயின; போன

பின்பு அவன்மேலே அம்புகளழுந்தி மெய்யைமறைத்து அதிலே சில உருவிப் போதலிற் குருதிபோர்த்துக் கோமுகன் மின்செறிந்தமலையிற் பவளம்போலத் தோன்றினுனென்க. (கஎக)

2273. பனிவரைமுனைத்தகோலப்பருப்புடைப்பவளம்போலக் குனிமருப்புதிரந்தோய்ந்தகுஞ்சரங்கொள்ளவுந்திக் கனிபிளிகளவியார்தங்கதிர்முலைபொருதுசேந்த துனிவரைமார்பன்சீறிச்சுசுரஞ்சிதறினுனே.

இ - ள். முலைபொருது சிவந்தமார்பன், பனிவரையிலேமுனைத்த பருமையையுடைய பவளம்போலே குருதிசெறித்த குனிமருப்பையுடைய குஞ்சரத்தைப் போர்கொள்ளும்படிசெலுத்திச் சீறிச் சரத்தைச்சிதறினுனென்க, வரைவெறுக்குமார்பன் - கோமுகன். (கஎஉ)

2274. பன்னலம்பஞ்சிக்குன்றம்படரெரிமுகந்ததொப்பத் தன்னிருகையினுலுந்தடக்கைமால்யானையாறு மின்னுயிர்பருகிச்சேனையெடுத்துக்கொண்டிரியவோட்டிக் கொன்முரண்டோன்றவெம்பிக்கொலைக்களிற்றுமவனூர்த்தான்.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சிதறி, எஃகுதலையுடைய பஞ்சியாகியமலையை எரிமுகந்த தன்மையையொப்பத் தன்கையாலும் யானையாலும் பதுமுகன்சேனை விசையெடுத்து ஓடும்படிபொருது ஆண்டுப் போகாதுநின்றவருயிரைப்பருகிப் பெரியவலிதோன்ற வெம்பிக் கோமுகன் ஆர்த்தானென்க.

இதனைப் பதுமுகன்பொருதானென்பாருமுள். (கஎ௩)

2275. தருக்கொடுகுமரனார்ப்பத்தன்சிலைவரையவாங்கி யொருக்கவன்கையும்வாயுமுளங்கிழித்துவிவந்தோன்றச் சுருக்குக்கொண்டிட்டவண்ணந்தோன்றலெய்திதிதலோடி மருப்புறக்களிறுகுத்திவயிரந்தான்கழிந்ததன்மே.

இ - ள். அங்ஙனம்பொருத செருக்கோடே கோமுகன் கையை வாயிலைவத்து ஆர்த்தானாக, பதுமுகன் அதுபொருதே தன்வில்லைவலித்துச் சேரச்சுருக்குக்கோத்தாற்போலே கையையும் வாயையும்கிழித்துப் பின்பு அவனுள்ளத்தையுங்கிழித்து ஈர்க்குத்தோன்றும்படி பலவம்பையும் எய்கிற வளவிலே, கோமுகன்களிறு தன்மருப்புறம்படி பதுமுகன்களிற்றைக் குத்தலின், அதன்கொள்கைபோயிற்றென்க. (கஎ௪)

2276. கித்திலமணிவண்டென்னுநெடுமதக்களிறுபாய முத்துடைமருப்புவல்லேயுடைந்துமுத்தொழுகுருன்றின் மத்தகயானைவீழ்ந்துவயிரங்கொண்டொழிந்ததாங்குப் பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பதுமுகன்பகம்பேர்த்தான்.

இ - ள். கோடு புய்க்கலாதுகின்ற அக்களிற்றைப் பதுமுகனேறின நித் திலமணியுண்டென்னுங்களிறு திருகிக் குத்துதலின், முன்பு தைத்துகின்ற மருப்பு முரிந்து முத்தைச்சொரிந்து முத்தொழுஞ்முலைபோலே அவ்வியானை வீழ்ந்து செற்றங்கொண்டு பட்டது; அப்பொழுது பதுமுகன் தன்களிற்றை மீட்டானென்க.

பத்திரக்கடிப்பு - நன்றாகியகுதம்பை. இத்துணையும் பதுமுகன் பொருதபடிக்கறினார். (௧௭௭)

2277. க. பத்திரக்கடிப்பின்னப்பங்கியைவம்பிற்கட்டிக்
கொத்தலர்த்துமபைசூழிக்கோவிர்தன் வாழ்கவென்னுக்
கைத்தலத்தெஃகமேந்திக்கானேபோய்வேறுகின்றான்
மத்தகயானைமன்னர்வயிறெறிதவழ்ந்ததன்றே.

2278. உ. மேகலைப்பரவையல்குல்வெள்வளைமகளிர்செஞ்சார்
தாகத்தைக்கவர்த்துகொண்டவணிமுலைத்தடத்துவைகிப்
பாகத்தைப்படாதெஞ்சிற்பல்லவதேசமன்னன்
சேவகன்சிங்கநாதன்செருக்களங்குறுகினுனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மகளிரது ஆகத்தை இடங்கொண்டுபெருத்த சாந்தணிந்த முலைத்தடத்தே தங்காநிற்கவும் அவர்கள் கூற்றிலேசெல்லாத நெஞ்சினையுடைய உலோகபாலன்சேவகனாகிய சிங்கநாதன் மயினைக் கச்சாலேகட்டிச் சூழ வேலையேந்தி வாழ்கவென்னுமின்ன வேறேகின்றான்; ஆண்டுத் தன் நெதிர்சென்றோரின்மையின், அக்கானை செருக்களத்தைக் குறுகினான்; அப்பொழுது மன்னர்வயிற்றில் எரிதவழ்ந்ததென்க.

உ. வைகி, வைக. பாகம் - பங்கமுமாம். குருகுலத்தைவிளக்குதலானும், சீவகற்கும் உலோகபாலற்கும் இறைவனாதலானும் கோவிர்தனைவாழ்த்தினான். (௧௭௮ - ௭)

2279. புனைகதிர்மருப்புத்தாடிமோதிரஞ்செறித்துப்பொன்செய்
கனைகதிர்வானையேந்திக்கால்கழலணிந்நாநம்மை
யிணையனபட்டஞானரூபிவைவர்கண்ணைப்பதென்றே
முனையழன்முளிபுற்கானமேயந்தெனநீந்தினுனே.

இ - ள். அங்ஙனங் குறுகினவன், யானைக்கொம்பாற்செய்த ஆசின் கண்ணை புனைகதியையுடைய மோதிரத்தைச்செறித்து அவ்வாசிலே பொன்னிட்டவானையேந்திக் கால்க்கழலாலணிந்து நம்மை இறைவர்கள் நினைத்துக் கொண்டாடுவது இத்தன்மையவான வெற்றிகளுண்டான நாள்களாலேயென்றுகருதி உலர்ந்தபுற்கானத்தை அமுன்மேயந்தாற்போலப் போனாவெட்டிக் கடந்தானென்க.

பாடுகுறித்தலின், வானைவாங்கினான். இத்துணையும் சிங்கநாதன்செயல் கூறினார். (௧௭௯)

2280. தாரணிபரவைமார்பிற்குங்குமமெழுகித்தாழ்ந்த
வாரமும்பூணுமின்னவருவிலைப்பட்டினங்க
ணைர்படக்கிடந்தபொன் ஞாணிநுள்கெடவிழிப்பவெய்ய
பூரணசேனன்வண்கைப்பொருசிலையேந்தினுனே.

இ - ள். தாரணிந்தமார்பிலே ஆரமும் பூணும் மின்னாகிற்சக் குங்குமத்
தைமெழுகிப் பட்டின்கண்ணே அழகுபடக்கிடந்த வல்லிக்கயிறுவிளங்கப்
பூரணசேனன் வில்லையேந்தினுனென்க.

இருள் கெடுகையினாலே விழிப்ப - ஓடவைக்கையினாலே விளங்க. ()

2281. ஊனமர்குறபிபோலநிரும்புண்மிருத்தமார்பிற்
மேனமர்மாலேதாழ்ச்சிலைகுலாய்க்குனிந்ததாங்கு
மானமர்நோக்கினுமைந்தருங்குழீஇயபோருட்
கானமர்காமனெய்தகணையெனச்சிதறினானே.

இ - ள். இறைச்சிகொத்தும் பட்டடைமரம்போல இரும்புமேய்ந்து
பசிதீர்ந்து மிருத்துவைத்த மார்பில் மாலேதாழ் மெய் வளைதலாலே சிலை
குனிந்தேகின்றது; அப்பொழுது, மகளிருமைந்தரும் திரண்டபோரிலே காம
னெய்த கான் அமர்கணையென்னும்படி கணையைச் சிதறினானென்க.

காமன் ஒருவனாய்கின்று பலரையுமெய்தலின், உவமம். (கஅ0)

2282. வண்டலைமாலேதாழ்மதுவுண்டுகளித்துவண்கைப்
புண்டலைவேலையேந்திப்போர்க்களங்குறுகிவாழ்த்திக்
கண்பகிதாறுமெந்தைகட்டியங்காரனென்றே
யுண்டொலையார்கவேலென்றுறுவலிதாக்கினானே.

வண்டு அலைமலை - மதுவுண்டு களித்து வண்டு அலைகிற மலை; நிகழ்கா
லமுணரகின்றது. களித்த பாடமாயின், அகரத்தைச் சுட்டாக்கி அவ்வுறு
வலியென்க.

இ - ள். அப்பூரணசேனன், வில்லைக்கி மாலேதாழ்க் கையாலே வேலை
யேந்திக் களத்தைக்குறுகிக் கட்டியங்காரன் உலகெல்லாந்துஞ்சும் ஊழியள
வும் வாழ்வாளுகவென்றுவாழ்த்தி இவ்வேல் உயிர்களைக் கடுகவுண்டு வயிறு
நிறைவதாகவென்றுகூறிப் பொருநானென்க. (கஅ௧)

2283. கூற்றெனவேழம்வீழாக்கொடிநெடுந்தேர்கணுரு
வேற்றவர்தம்மைச்சீருவெந்திரநூழில்செய்யா
வாற்றலங்குமரன்செல்வானலைகடற்றினாயினெற்றி
யேற்றுமீனிரியப்பாய்ந்தவெறிசுராவேறுபோன்றான்.

இ - ள். பூரணசேனன், வீழ்த்து நூறிச் சீறி ஒருகண்மாயம்போலக்
கொன்றுகுவித்தலைச்செய்து செல்கின்றவன், கடல்முக்கட்டில் ஏறுகியமீன்
களிரியப் பாய்ந்த சுராவேறுபோன்றானென்க. (கஅ௨)

2284. மாலைக்கணம்பல்போலமகளிர் தங்குழாத்திற்பட்டார்
கோலவாட்போருட்பட்டாற்குறுமுயற்கூடுகண்டு
சாலத்தாம்பனிக்கும்பொய்கைத்தாமரைரீராயின்
ஞாலத்தாரண்மையென்னுமெனநகாவருகின்றனே.

இ - ள். மகளிர்குழாத்தில், மாலைக்காலத்து ஆம்பல்போல மகிழ்ச்சி
புற்றவர்கள், வாட்போரிற்சென்றால் மதியைக்கண்டுமயங்கும் தாமரையின்
தன்மையராயினராயின், ஞாலத்தார் வீரத்தையாளுந்தன்மை என்னுமுடி
புமென்று நக்கு வாராநின்றனென்க.

இத்துணையும் கட்டியங்காரன்படைத்தலைவன் பூரணசேனன்செயல்
கூறினார். (சஅ௩)

2285. முடிச்சடைமுனிவனன்றுவேள்வியிடுகொண்டவேற்கண்
மடத்தகைமகளிர்கோலவருமுலையுழக்கச்சேந்து
கொடிப்பலவணிந்தமார்பிற்கோவிர்தன்வாழ்கவென்று
நடத்துவானவனைநோக்கிநகாச்சிலைபாரித்தானே.

முனிவன் - வீரபத்திரதேவன்; இறைவன் தன்னைப்போலேபடைத்த
வின், அவனை முனிவனென்றார். அன்று தக்கன்வேள்வியைத் தவிர்ப்பான்
வேண்டி இறைவன்தானாகப்படைத்துக்கொண்ட முனிவனைப்போலங் கோ
விந்தன்; வேற்கண்மகளிர் முலையுழக்குதலிற் சிவக்கப்பட்டுக் கொடியணி
தற்குக் காரணமான மார்பினையுடைய கோவிந்தன்.

இ - ள். கோவிந்தன் வாழ்கவென்று நடத்துகின்றசிங்கநாதன், பூரண
சேனனைநோக்கி நக்கு வில்லைவளைத்தானென்க. (கஅ௪)

2286. போர்த்தருய்த்தோரனாகிப்புலாற்பருந்தார்ப்பச்செல்வான்
சீர்த்தகையவனைக்கண்டென்சினவுவேலின்னுமார்தின்
றார்த்தயிருன்னையுண்ணக்குறைவயிரூருமென்றும்
கார்த்தவாய்நிறையவெய்தானம்புபெய்தூணியொத்தான்.

இ - ள். போர்த்தருதியனாய்ச் செல்கின்ற பூரணசேனன், சிலைபா
ரித்த சிங்கநாதனைக்கண்டு, என்னையில் வேல் இன்னும் வயிறுநிறைந்ததில்லை;
உன்னுயிரை ஊற்றியுண்ணக் குறைவயிறுநிறையுமென்று ஆர்த்தவாய் அப்
பொழுதேநிறையும்படி சிங்கநாதனெய்தான்; அப்பொழுது பூரணசேனன்
அம்புபெய்தூணியையொத்தானென்க. (கஅ௫)

2287. மொய்ப்பிசரங்கண்மூழ்கமுனையெயிற்றாளிபோல
வப்பணைக்கிடந்தமைந்தனருமணித்திருவியல்விசுஞ்
செப்பிளமுலையினூர்கண்சென்றுலாய்ப்பிறழ்ச்சிந்திக்
கைப்படவெடுத்திட்டாடும்பொலங்கழற்காயுமொத்தான்.

இ - ள். பின்னும் சிங்கநாதனய்த்சரங்கள் சென்றுமூழ்குதலின், ஆளிபோல அப்பணியிலேகிடந்த பூரணசேனன், கழலினுடைய காயையு மொத்தானென்க.

பொலஞ்செய்ப்பையொத்த முலையினாடுமென்க; “பொற்பே பொலிவு” (தோல். சொல். உரி. ந.எ.) என்றும், “பொன்னென் கிளவி யிறுகெட” (ஷை, எழுத். புள்ளி. சு.க) என்றும் சூத்திரஞ்செய்தமையின், பொலம், பொலி வாகாமையுணர்க. கண்பிறழப் பரப்பி ஆடுங்கழலென்க. இத்துணையும் சிங்கநாதனோடுபொருது பூரணசேனன் பட்டபடி கூறினார். (சுஅச)

2288. புனைகதிர்ப்பொன் செய்நாணிற்ருஞ்சியைக்கட்டிநெய்த்தோர்
நனைகதிரொக்கேமேந்திநந்தன்வாழ்கென்னகின்ற
வினையொளிர்காணவேலைக்கடக்கலார்வேந்தர்நின்றார்
கனைகடல்வேலையெல்லைகடக்கலாவண்ணகின்றார்.

இ - ள். பொன்னாற்செய்தநாணல் தன்மயினைக்கட்டிக் குருதியால் நனைந்த வேலையேந்தி நந்தட்டன்வாழ்வானாகவென்று நின்றபோரில் விளங் கின காணாகையில் வேலைக் கடக்கமாட்டாராய் வேந்தர்நின்றவர்கள், கடல் கரையினெல்லையைக் கடக்கமாட்டாத தன்மைபோல நின்றாரென்க.

இவன், நந்தட்டன் சேவகன்.

(சுஅஎ)

2289. நின்றவப்படையுளானையொருமகனீலக்குஞ்சி

மன்றலமாலெநற்றிமழுகளிறன்றிவீழான் [டான்

வென்றியங்கொளிறும்வெள்வேன்மின்னெனவெகுண்டிவிட்

சென்றவேல்விருந்துசெங்கண்மறவனக்கெதிர்கொண்டானே.

இ - ள். களிறன்றிவீழாளுய்க் கட்டியங்காரன் படையினுள்ளானாய் நின்ற நீலக்குஞ்சியையுடைய ஒருமகன் வெகுண்டு வேலை மின்னென விட்டான்; அங்ஙனஞ்சென்ற வேலாகிய விருந்தை நந்தட்டன்சேவகன் மகி ழ்ந்து எதிர்கொண்டானென்க.

மன்றல: அ, அசை. வென்று புகழ்ப் பரந்த ஒளிறும்வேல். (சுஅஅ)

2290. மான்வயிரூர்த்துநோக்கும்வெருவுறுமருளினைக்கிற்

மேன்வயிரூர்த்தகோதைத்திஞ்சொலார்கண்கள்போலு

மூன்வயிரூர்த்தவெள்வேலொய்யெனப்பறித்தநுக்கான்

கான்வயிரூர்த்துதேக்கிக்களிவண்டிகனைக்குந்தாரான்.

மணத்தைத்தேக்கி வயிறுநிறைந்து வண்டொலிக்குந்தாரான் - நந்தட் டன் சேவகன்.

இ - ள். தாரான், மான் வயிறுநிறைந்தபொழுது நோக்கும் அச்சமுற்ற மருணைக்கிணையுடைய மகளிர் கண்கள்போலும்வேலை விரையப்பறித்து இது வுமொரு வேல்பெற்றேமேயென்று நக்கானென்க.

இன், அசை.

(சுஅஆ)

2291. விட்டழல்சிந்திவெள்வேல்விசும்பின்விழ்மின்னினொய்தாக்
கட்டழனெடுங்கண்யாதுமிமைத்திலன்மகளிரோச்சு
மட்டவிழ்மலைபோலமகிழ்ந்துபூண்மார்பத்தேற்றுக்
கட்டழலெஃகஞ்செல்லக்கானெறியாயினுனே.

இ - ள். நந்தன்சேவகன் கையில்வேல் அழலைவிட்டுச்சிந்தி மின்னின்
நொய்தாச்செல்ல அவன்கண்கள் சிறிதுமிமைத்திலன்; அங்ஙனமிமையாதே
கின்று பின்னும் அவன்விட்டவேல்களையும் மகளிரோச்சுமலைபோலே மகிழ்
ந்து மார்பிலேயேற்றுச் சாளரமாய்நின்றனென்க.

கட்டியங்காரன்சேவகன் நத்தட்டன்சேவகனோடு பொருதுபட்டான்.
காற்றுப்போம்வழி சாளரமாம்; “மான்கட்காலந் மாளிகை யிடங்களும்”
(சிலப், இத்தி. அ.) என்றார்பிறரும். (கக௦)

2292. கவிமதங்கடந்துகாமர்வனப்புவிற்றிருந்தகண்ணார்
சுவிமுலைநெற்றித்தீந்தேன்கொப்புளித்திட்டபைந்தார்ச்
செவிமதக்கடலங்கேள் விச்சீவகன்கழல்கள்வாழ்த்திச்
சவிமதுத்தாமமார்பிற்சலந்திதாக்கினுனே.

இ - ள். செவ்வித்தேனையுடைய தாமமார்பிற் சலந்தியென்னும்வீரன்
புகழுங்கவிஞர்மதத்தைக்கடந்து அழகுவிற்றிருந்த கண்ணருடைய முலைத்
தலையிலே தேனைக்கொப்புளித்ததாரினையும் கேட்டோர்செவிக்குப் பொருந்
துவதாகிய கடல்போலுங் கேள்வியினையுமுடைய சீவகன்கழல்களைவாழ்த்
திப் போனாதொடங்கினென்க.

இவன் சீவகன்றோன். (கக௧)

2293. க. குஞ்சரங்குனியநூறித்தடாயினகுருதிவாடன்
னெஞ்சகதுழைந்தவேலைப்பறித்துவான்புண்ணுண்டிடி
வெஞ்சமநோக்கின்றுமிறைக்கொளிதிருத்துவாற்கண்
டஞ்சிமற்றரசர்யானைக்குழாதொடமிரிந்திட்டாரோ.

2294. உ. தோட்டுவண்டொலியன்மலைத்துழியிடைமகளிராய்ந்த
மோட்டுவெண்முத்தமின்னுமுகிழ்முலையுமுதுசாந்தம்
கோட்டுமண்கொண்டமார்பங்கோலதவாள்குளித்துழங்கிக்
கோட்டுமண்கொள்ளுகின்றான் குரிசின்மண்கொள்ளுகின்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. துழைந்தவேல் - பட்டுருவாதவேல். வெஞ்சமநோக்கின்று - யாம்
சுவர்க்கமெய்தும்படி. வரும் வெஞ்சமம் நமக்கு இனியில்லையென்று கருதிநி
ன்று; நோக்கி - இது நோக்கனோக்கம்.

உ. தோடு - தொகுதி. ஒலியல் - ஒலித்தல். ஆபந்த - தெரிந்துகோத்த.
மகளிர்முலையுமுது சாந்தைத் தலையிலேகொண்டமார்பு - சலந்திமார்பு.

இ - ள். அவன் குஞ்சரங்களை வீழ்வெட்டி வளைந்தவாளைத் தன்னெஞ்
சினின்றவேலைப்பறித்து அப்புண்ணிலேசெருகி அவ்வாளின்வளைவுக்கு இளக்
கத்தைப் போக்குகின்றவனைக் கண்டு அரசர் கெட்டார்; கெடுதலின், நமக்கு
இனி வெஞ்சமயில்லையென்று கருதிநின்று அக்கருத்தேயாய்த் தன்னுடம்
பென்னுநினைவின்றிக் கை அம்மாப்பிற் புண்ணிலே அவ்வாளைப் பலகாலஞ்
செலுத்துதலின், அவ்வாள் முழுசித்தசையைக் குத்தியெடுப்பின்றவன் சீவ
கன் மண்பெறநின்றனென்க.

வாள் உருவாதிருத்தலின், தசையைக்குத்தியெடுத்துக் குருதியிலே
குளித்துநின்றதென்க. கெட்டவரசர் மீண்வெந்து வெட்டினாரென்பார்க்கு
வாளுக்குத்திறென்றல் மரபன்மையுணர்க. இத்துணையும் சலநிதி பொருதுநி
ன்றபடி கூறினார். (ககஉ-ந.)

2295. எரிமணிக்குப்பைபோலவிருளறவிளங்குமேனித்
திருமணிச்செம்பொன்மாற்பிற்சீவகன்சிலையையேந்தி
யருமணியரசராவியழலம்பிற்கொள்ளைசாற்றி
விரிமணிவிளங்குமாதேர்விண்டொழுவேறினானே.

இ - ள். மேனியையும், மாற்பினையுமுடையசீவகன், சிலையையேந்தி
அரசருயிரைத் தன்னம்பினாலே கொள்ளைகொள்ளுந்தன்மையைத் தன்னெஞ்
சிலே அமையப்பண்ணித் தேனா யேறினனென்க.

செம்பொன், ஆகுபெயர். பார்த்துநின்ற விஞ்சையர்தொழ. (ககசு)

2296. கருவளிமுழக்குங்காருங்களைகடலொலியுங்கூடி
யருவலிச்சிங்கவார்ப்புமாங்குடன்கூடிற்றென்னச்
செருவினைகழனிமள்ளரார்ப்பொடுசிவணிச்செம்பொற்
புரிவளைமுரசுமார்ப்பப்போர்த்தொழிறுடங்கினானே.

இ - ள். பெருங்காற்றின்முழக்கும் காரின்முழக்கும் கடலினொலியும்
தம்மிற்கூடப்பட்டு அவ்விடத்தே சிங்கவார்ப்பும் சேரக்கூடிற்றென்னும்படி
செருவினைகிற கழனியில் வளைமுரசுமார்த்து ஆர்ப்போடேபொருந்தி வீரரும்
ஆராநிற்கப் போர்த்தொழிலைத் தொடங்கினனென்க. (ககஊ)

2297. அரைசர்தமுடியும்பூணுமாரமும்வரன்றியார்க்கு
முரைசமுங்குடையுந்தாரும்பிச்சமுஞ்சுமந்துமாவும்
வினாபரித்தேருமீர்த்துவேழங்கொண்டொழுகுவெள்ளக்
குறாபுனற்குருதிசெல்லக்குமான்விற்குனிந்ததன்றே.

அரசர்தம்' என்பதனை எங்குங் கூட்டுக.

இ - ள். வெள்ளமாகிய நீர்போலுங்குருதி, முடிமுதலியவற்றையறித்து
முரசு முதலியவற்றைச்சுமந்து மாவையும் தேனாயுமீர்த்து வேழத்தையும்
மெல்லக்கொண்டொழுகி நடக்கும்படி குமான்வில் வளைந்ததென்க.

இது பொருகின்றமுறைமைகூறிற்று.

(கககூ)

2298. கேழ்க்கிரொரிகட்பேழ்வாய்க்கிளர்பெரும்பாம்பினோடு
சூழ்ததிர்க்குழவித்திங்கிறுவரைவீழ்வதேபோற்
முழிருந்தடக்கையோடுந்தடமருப்பிரண்டும்மற்று
வீழ்தரப்பரந்தவப்புநிழலிற்போர்மயங்கினுரே.

இ - ள். அதுகுனிந்தபொழுது, பெரும்பாம்போடே இரண்டு இளம்
பிறை மலையினின்றும் வீழ்ந்தன்மைபோலே கையோடே மருப்பிரண்ம
ற்று யானையினின்றும் வீழும்படி பரந்த அம்பினிழலாலே அரசர் மனங்கலங்
கிப் போரையறிந்திலரென்க. (௧௬௭)

2299. ஆடவராண்மைதோற்றமணிகிளர்பவளத்திண்கை
நீடெரிநிலைக்கண்ணாடிப்போர்க்களத்துடைந்தமைந்தர்
காடெரிகவரக்கல்லென்கவரிமாவிரிந்தவண்ண
மோடக்கண்ணிருவப்பைந்தாரரிச்சந்தனுரைக்கின்றானே.

இ - ள். ஆடவராண்மைதோற்றம் நிலைக்கண்ணாடியாகிய போர்க்கள
த்தே நெஞ்சடைந்தமைந்தர் காட்டை எரிகவரக் கவரிமா ஒழுஞற்போல
ஓடக்கண்டு கட்டியங்காரணமைச்சனாகிய அரிச்சந்தன் ஒருமொழிகூறாகின்ற
னென்க.

கண்ணடியில் அழகும்அழகின்மையும் தோன்றுமாறுபோலக் களத்தி
லும் ஆண்மையும் ஆண்மையின்மையுந்தோன்றலின், அதனையுலமித்தார்.
மிக்கவீரரன்மையின், கவரிமா உவமமாயிற்று. (௧௬௮)

2300. மஞ்சிவார்மின்னனூர்தம்வாலரிச்சிலம்புசூழ்ந்து
பஞ்சிகொண்டெழுதப்பட்டசீறடிப்பாய்தலுண்ட
குஞ்சியங்குமரர்தங்கண்மறம்பிறர்கவர்த்துகொள்ள
வஞ்சியிட்டோடிப்போகினுண்மையார்கண்ணதம்மா.

இ - ள். அவன், இதனைக் கேட்பீராக; மைந்தர், மகனிருடைய சீறடி
யாலே பாய்தலுண்ட குஞ்சியையுடையகுமரர் தம்வீரத்தைப் பிறர்கொள்ள
ஒவ்வாரயின், இனி ஆண்மை யாரிடத்ததென்றானென்க.

சிலம்புசூழப்பட்டு எழுதினவடி. நீர் மகளிரிடத்தன்றிப் போரிலும்ஆடவ
ராகவேண்டுமென்றான். குமரர், முன்னிலைப்படர்க்கை. கேட்பிக்குமிடத்தே
வருகின்ற அம்மவென்னுமசைச்சொல், “உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும்
வாயார்.” (தொல். எழுத். உயிர்ம. ௧௧) என்றதனால், அம்மாவெனநீண்டு,
அது, “விளியொடு கொள்ப” (சுட. சொல். விளி. ௩௬) என்றதனால், அம்
மாமைந்திரெனநின்றது; முற்கூறிய டைந்தரை விளித்தாலும்; “அம்மவாழி
கேளீர்” (அகநா. ௧௨௧) என்றற்போல ஈண்டும் பன்மையுணர்த்திற்று. (1)

2301. உழையினமுச்சிக்கோடுகலங்குதலுற்றபோதே
விழைவறவிதிர்த்துவிசினிட்டு - மித்திவிவதொப்பக்

கழலவருள்ள மஞ்சிக்கலங்குமேலதலைவல்லே
மழையினினைக்கிபிட்டுவன்கண்ணராபவன்றே.

உழையினம், கழலவர், எழுவாய். இட்டு - போகட்டு.

இ - ள். வீரர் தம்முள்ளம் உடம்பின்மேல் வேட்கையாலே அதனைக் கைவிடதலஞ்சிக் கலங்குமேல், உழைமான் தலையிற்கோடு கழலுங்காலத்து அதன்மேல் வேட்கையால் மனம் கலங்குதலுற்றபொழுதே அதனிடத்திலே வேட்கையறம்பழிவிட்டு அதனை அசைத்துவிசிப் போகடுத்தன்மையையொப்ப, அவர் அவ்வுடம்பின்மேலே வேட்கையை வல்லோர்க்கு மின்போல் தோன்றினவாய் தெரியாமல் மறைத்திட்டு வன்கண்ணராவர்; அது நாமக்கும் வேண்டுமென்றானென்க.

(உ00)

2302. தற்புறந்தந்துவைத்தலைமகற்குதவிவீர்தாற்
கற்பகமாலேசூடிக்கடியரமகளிர்த்தோய்வர்
பொற்றசொன்மாலேசூடிப்புலவர்கள்புகழக்கன்மே
னிற்பாத்தம்வீரந்தோன்றெடும்புகழ்பரப்பியென்றான்.

இ - ள். வீரர்தாம், தம்மைப்பாதுகாத்து இவர் இடுக்கணவந்தால் உதவுவரென்றுவைத்த தம் தலைவற்கு அங்ஙனமுதவி வீரந்தோன்றப் புகழ்பரப்பி வீர்தால் அவர்தாம் சுவர்க்கத்தேசென்று அரமகளினாக்கூடுவர்; அதுவேயன்றி இவ்விடத்தே புலவர் சொன்மாலையைச்சூடிப்புகழக் கன்மேலநிற்பர்; ஆதலால், நமக்கும் இவை எய்தலாமென்றானென்க.

(உ0க)

2303. பச்சிரும்பெஃகிட்டாங்குப்படையைக்கூர்ப்பிடுதலோடுங்
கச்சையுங்கதலும்விக்கிக்காஞ்சனத்தளிவம்*வாய்க்கிட்டு
டச்சுறமுழங்கியாராவண்ணலங்குமரன்கையு
ணச்செயிற்றம்புதினநாளிரையாகலுற்றார்.

இ - ள். உருகினஇரும்பிலே எஃகுவைத்தாற்போலப் படையை அவன் அங்ஙனம் கூர்மையிட்டவளவிலே அவர்விக்கி இட்டு முழங்கி ஆர்த்துச் சீவகன்கையிலம்புண்ணத் தமதுநாள் அதற்கு இரையாதலையுற்றாரென்க.

பொற்றளிவம் - பொற்சின்னம். அம், அசை.

(உ0உ)

2304. வடதிசையெழுந்தமேகம்வலனுராய்மின்னுச்சூடிக்
குடதிசைச்சேர்ந்துமாரி குளிறுபுசொரிவதேபோற்
படர்கதிர்ப்பைம்பொற்றிண்டேர்பாங்குறவிமைப்பிணுர்ந்தா
னடர்கிலையப்புமாரிதாரைகின்றிட்டதன்றே.

இ - ள். அவர் அங்ஙனம்வருதலின், சீவகன் தோற அமுகுபெறவேறினான்; அப்பொழுது அப்புமாரி, தாரைமாரிசொரியுந்தன்மைபோல் மாறாது நின்றதென்க.

* முன்னும், “செம்பொன் வாயுளிட்டு” என்றார்; (காந்த. உஅக).

வடதிசையெழுந்தமேகம் வலமாகச்சென்று குடதிசையிற்சேர்ந்து மின்
னைச்சுழி முழங்கி மாரியைச்சொரிவதுபோலென்க (௨௦௩)

2305. அற்றுவிழ்தலைகளையானையுடவின்மேலமுந்தினின்ற
பொற்றதிண்சரத்திற்கோத்தபொருசரந்தாள்களாகத்
தெற்றிமேற்பூத்தசெந்தாமரைமலர்போன்றசெங்கண்
மற்றத்தாதுரிஞ்சியுண்ணும்வண்டினமொத்தவன்றே.

இ - ள். அவ்வம்பால் அற்றுவிழ்கின்றதலைகள் பட்டயானைகளின்மேல்
நின்றபொலிவையுடைய சரங்களிற் கோத்தவை, அவ்வம்பு தாள்களாகத்
திண்ணைகளிலே பூத்த செந்தாமரைமலரையொத்தன; அவற்றின்கண்கள்
அப்பூவின் வண்டினத்தை ஒத்தனவென்க.

ஏவன்மையிற் சரத்திற் கோக்கவெய்தான். (௨௦௪)

வேறு.

2306. திங்களோடுன்குன்றெலாந்துளங்கிமாநிலஞ்சேர்வபோற்
சங்கமத்தகத்தலம்வரத்தரணிமேற்கனிமுழியவும்
பொங்குமானிபுரளவும்பொலங்கொடேர்பல்முறியவுஞ்
சிங்கம்போற்றொழித்தார்த்தவன்சிறுவர்தேர்மிசைத்தோன்றினார்.

இ - ள். அதனைக்கண்டு கட்டியங்காரன்புதல்வர், சிங்கம்போலே கோ
பித்து ஆர்த்த அழியவும் புரளவும் முறியவும் தோன்றினாரென்க.

சீவகன்படை இங்ஙனம்பட அவர்தோன்றினார். திங்களோடே குன்றுக
ளெல்லாம் சேரவீழ்ந்தாற்போலே சங்குகள் மத்தகத்தேயசையக் களிறுகள்
வீழ்ந்தன. (௨௦௫)

2307. சந்தனஞ்சொரிதண்கதிர்த்திங்களந்தொகைதாம்பல
குங்குமக்கதிர்க்குழுவியஞ்செவ்வனோடுபொருவபோன்
மங்குன்மின்னெனவள்ளறேர்மைந்தர்தேரோடுமயங்கலின்
வெங்கண்வில்லுமிழ்வெஞ்சரமிடைந்துவெங்கதிர்மறைந்ததே.

இ - ள். குங்குமம்போலுங் கதியையுடைய இளஞாயிற்றோடே சந்தன
ம்போலும் தண்கதினைச்சொரிநிற பலதிங்களந்தொகைதாம் சேரப்பொரு
வனபோலே வள்ளல் தேரோடே மைந்தர்தேருமயங்குதலின், சரம் மிடை
தலாலே கதிர் மறைந்ததென்க. (௨௦௬)

2308. குருதிவாளொளியரவினாற்கொள்ளப்பட்டவெண்டிங்கள்போற்
றிருவநீர்த்திகழ்வலம்புரிவாய்வைத்தாங்கவன்றெழித்தலும்
பொருவில்லீழ்வனிமுழக்கினற்பூமிமேற்சனாடுங்கிறே
யரவவெஞ்சிலைவனைத்தேயண்ணல்கண்ணமுலுமிழ்ந்ததே.

இ - ள். அவன் குருதிபோலும் மிக்க ஒளியையுடைய செம்பாம்பா
லேகொள்ளப்பட்ட திங்கள்போலக் கையாலே வலம்புரியைப்பிடித்து வாயி

டத்தேவைத்து முழக்கினவளவிலே, கீழ்நோக்கியெழுந்த ஒப்பில்லாத காற்
றின்முழக்காலே சனம்நெங்கிற்று; அப்பொழுது வில்லும்வளைந்தது; கண்
ணும் அழலையுமிழ்ந்ததென்க.

திருவ, அ - அசை; திருத்திகழ்ந்த அக்கடலுமாம். (உ0௭)

2309. கங்கைமாக்கடற்பாய்வதேபோன்றாகானேதன்கார்முசு
மைந்தரார்த்தவர்வாயெலாநிறையவெஞ்சரங்கான்றபி
னெஞ்சம்போழ்ந்தழலம்புணரீங்கினுருயிரீண்முழைச்
சிங்கவேறுகள்கிடந்தபோற்சிறுவர்தேர்மிசைத்துஞ்சினார்.

இ - ள். சீவகன்வில், கங்கை கடலிலே ஆயிரமுகமாகப்பாய் தன்மை
யையொத்து மைந்தர் ஆர்த்தவர்வாயெல்லாநிறையும்படி அம்பைக்கான்றபி
ன்பு சில அம்புகள் அவர்நெஞ்சப்பிளந்து உயிரையுண்டலின், உயிரீங்கப்
பட்டாராய் முழைகளிலே சிங்கவேறுகிடந்தாற்போலே சிறுவர் தேர்மிசை
யிலே பட்டுக்கிடந்தாரென்க.

ரீங்கினார், வினையெச்சமுற்று. இத்துணையும், கட்டியங்காரற்கு உதவி
யான அரசருடனும், அவன்படைத்தலைவருடனும், அவன்புதல்வர் தனியே
வகுத்துவந்தவருடனும் சீவகன் பொருதபடிகூறினார். (உ0௮)

2310. நிவந்தவெண் குடைவீழவும்வேந்தர்நீள்விசம்பேறவு
முவந்துபேய்க்கணமாடவுமோரிகொள்ளைகொண்மிண்ணவுங்
கவந்தமெங்கணுமாடவுங்களிறுமாவொடிகவிழவுஞ்
சிவந்தசீவகசாமிகண்புருவமும்முரிமுரிந்தவே.

இதுமுதலாகத் தனியே பதுமவியூகம்வகுத்துகின்ற கட்டியங்காரனுடன்
சீவகன்பொருகின்றமை கூறுகின்றார்.

இ - ள். குடைவீழவும், அவனைச்சூழ்ந்தவேந்தர் விசம்பையேறவும்,
ஆடவும், உண்ணவும், குறைத்தலை எங்குமாடவும், களிறும் மாவும் கவிழவும்
சீவகசாமிகண்கள்சிவந்தன; அவற்றிற்கு உதவியாகப் புருவமும் முரிதலைச்
செய்தவென்க.

எச்சங்கள், எதிர்காலநோக்கின. (குறையாகிய தலையையுடையதனைக்
குறைத்தலையென்றது ஆகுபெயர்.) அவன் படைவகுப்பைக்கண்டு சீவகற்குக்
கோபம் நிகழ்ந்தமைகூறினார். 'முரிமுரிந்த' என்பதனை, "அணியலுமணிந்
தன்று" (புறநா. கடவுள்வாழ்த்து.) என்றும்போலக்கொள்க. (உ0௯)

2311. பொய்கைபோர்க்களம்புறவிதழ்புலவுவாட்படைபுல்லித
ஸையகொல்களிறகவிதழரசரல்லிதன்மக்களா
மையில்கொட்டையம்மன்னனுமலர்த்ததாமவைரிசையாற்
பையவுண்டபின்கொட்டைமேற்பவித்திரத்தும்பிறந்ததே.

இ - ள். அங்ஙனங்கோபித்து, பொய்கை போர்க்களமாக, புறவிதழ்
வாட்படையாக, அதற்குள்ளிற் புல்லியவிதழ் களிறாக, உள்ளிற்சிறியவிதழ்

அரசராக, அல்லி தன்பிள்ளைகளாக, கொட்டை தானாக மலர்ந்ததோர் ப்தும
வியூகத்தை முறையாலே மெல்லக் கொன்றபின்பு அக்கொட்டைமேலே
தும்பி பறந்ததென்க,

குலனுங்குணனுமுதலியன தூயனென்பது தோன்ற, 'பவித்திரத்தும்பி'
என்றார். (உக௦)

வேறு.

2312. கலைமுத்தங்கொள்ளுமல்குற்கார்மழமின்னனூர்த
முலைமுத்தங்கொள்ளச்சாந்தமழிந்துதார்முருகும்விம்மு
மலைமுத்தங்கொள்ளுமார்பின்மன்னனுங்கண்கொய்ந்தான்
சிலைமுத்தங்கொள்ளுந்திண்டோட்செம்மலுந்தீயிற்சேர்தான்.

இ - ள். மேகலைபொருந்துதலைக்கொள்ளும் அல்குலையுடைய மகளிர்
தம் முலைகள் புல்லுதலிற் சாந்தமழிந்து தாரிற்றேனும் விம்முமார்பினையுடைய
மன்னனும் சீவகனைக்கண்கொய்ந்தான்; விற்பொருந்துந் தோளினையுடைய
சீவகனும் அவனைக்கண்டு திப்போலக் கோபித்தானென்க.

மலையை உவமிக்கப் பொருந்துமாற்பு. (உக௧)

2313. தன்மதந்திவண்டவண்டுதங்கியகாட்டுள்வேழ
மின்மதஞ்செறித்திட்டஞ்சிப்பிடிமறந்திரிந்துபோகும்
வென்மதக்களிற்றுவெய்யவசனிவேகத்தின்மேலான்
மின்னுமிழ்மலைவேந்தன்வீரற்குவிளம்பினானே.

இ - ள். தன்மதத்திலேதினைத்த தேனினம்போய்த் தங்கிய காட்டிலே
வேழங்கள் அவற்றின் நாற்றத்தாலேயஞ்சி மதஞ்செறித்துப் பிடியைமறந்து
கெட்டுப்போதற்குக் காரணமான களிஞ்சிய அசனிவேகத்தின் மேலானுகிய
வேந்தன் சீவகனுக்கு ஒருமொழிகூறினானென்க.

இதனால், யானையின்வலிகூறினார். (உக௨)

2314. நல்வினையுடையரீரார்நஞ்சுணினமுதமாகு
மில்லையேலமுதநஞ்சாமின்னதால்வினையினுக்கங்
கொல்வல்யானிவனையென்றுமிவன்கொல்லுமென்னையென்று
மல்லனநினைத்தல்செல்லாரறிவினாற்பெரியரீரார்.

இ - ள். நல்வினையுடையார் பகைவரிட்ட நஞ்சையுண்டால் அதுவும்
கொல்லாது; அந்நல்வினையின்றேல் தானழியாதிருத்தற்குண்ட அமிர்தும்
கொல்லும்; இருவினையினுக்கம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; ஆதலின், அறி
வுடையார், யான் இவனைக்கொல்வேனென்றும் இவன் என்னைக்கொல்வ
னென்றும் பொருளல்லன நினையார்; ஆதலின், இது நின்செயலென்று கருத
வேண்டா வென்றானென்க.

என்றது: தன்சிறையை அவன் தெய்வத்தால் நீங்கினதன்மையையும்,
தனக்கு அரணாகவிட்டவியுக்கும் பட்டதன்மையையும் காட்டியபடி. (உக௩)

2315. அகப்படுபொறியினாயாக்குவாரியாவரம்மா
மிகப்படுபொறியினாவெறியராச்செய்யலாமோ
நகைக்கதிர்மதியம்வெய்தாநடுங்கச்சட்டிடுதலுண்டே
பகைக்கதிர்ப்பரிதிசந் துமாலியும்பயத்தலுண்டே.

இ - ன். நீகளாய், நின்கையிலே அகப்படுதற்குக் காரணமான தீவினை யுடையாரா ஆக்குவாரியாரென்று தன்புதல்வர் பட்டமைகருதிக் கூறினான். ஆதற்கு வேண்டுநெல்வினையுடையாரா வெறுவியராக்கலாமோவென்று அவர் கள்தாற்றுவராலும் நின்னைக் கொல்லக்கூடாதாயிற்றேயென்று கூறினான். இங்ஙனம் என்புதல்வர் நின்கையாலே படுதலின், இனி ஞாயிறும் தன்தன் மைதிரிந்து தட்பமுடைத்தாதலும் உலகிலேயுண்டாம். நீ அவரைக் கோற லின், மதியும் தன்தன்மைதிரிந்து வெவ்விதாதலும் உலகிலுண்டாமென்று அவரை வியந்துகூறினானென்க.

ஏகாரங்கள், தேற்றம். பகை - மதிக்குப்பகை. (௨௧௪)

2316. புரிமுத்தமலைப்பொற்கோல்விளக்கினுட்பெய்தநெய்யுந்
திரியுஞ்சென்றற்றபோழ்தேதிருச்சுடர்தேம்பினல்லா [தாற்
லெரிமொய்த்துப்பெருகலுண்டோவிருவினைசென்றுதேய்ந்
பரிவுற்றுக்கெடாமற்செல்வம்பற்றியாரதனைவைப்பார்.

புரி - வடம். கோல் - தண்டு.

இ - ன். நெய்யும் திரியுமாண்டபொழுதே அழகியவிளக்கு அவிதலன்றி நெருப்புச்செறிந்து மிகுதலுண்டோ? அதுபோலப் பெரிய நல்வினைமாண் டாற் செல்வம் கெடாதபடி அதனைப் பிடித்துவைப்பார் யாவருமில்லை; ஆத லின், இது நினைசெயலன்றுகாணென்றானென்க.

முன்னே, “மொய்யமர்பலவும்வென்றான்” (நாம. ௧௭௬), தன்புதல் வர் சூழக்கிடக்கின்றமைகண்டும் செற்றமிக்கு மேற்செல்லாது இங்ஙனம் கூறினான்; அரசகுலம்மையின். (௨௧௫)

2317. நல்லொளிப்பவளச்செவ்வாய்நன்மணியெயிறுகோலி
வில்லிடநக்குவீரனஞ்சினுயென்னவேந்தன்
வெல்வதுவிதியினாகும்வேல்வரினிமைப்பேனாயிற்
சொல்லீநீநகவும்பெற்றாய்தோன்றன்மற்றென்னையென்றான்.

இ - ன். சீவகன் அதுகேட்டு, இவன் இங்ஙனம் குறைந்தேறிப்பறா யின், கோறல் அரிதென்றுகருதி, அவற்குச் செற்றமிகும்படி பெருகச்சிரித்து, நீ அஞ்சினாய்காணென்ன, வேந்தன் கூறுவான்: வெல்லுந்தன்மை விதியா லுண்டாம்; அது யான்குறேன்; தோன்றல்! நின்கையில் வேல்வந்தால் இமைப்பேனாயின், ஈண்டு என்னைக்கூறிய அஞ்சினுயென்றசொல்லை ஆண்டுக் கூறி நீ சிரிக்கவுங்கடவையென்றானென்க.

பெற்றாய், காலமயக்கம்.

(௨௧௬)

2318. க. பஞ்சிமெல்லடியினூர்தம்பாடகந்திருத்திச்சேந்து
நெஞ்சநொந்தமுதகண்ணீர் துடைத்தவினிறைந்தகோல
வஞ்சனக்கலுழியஞ்சேறாடியகடகவண்கை
வெஞ்சிலைகொண்டுவெய்யவுருமெனமுழங்கிச்சொன்னான்.

வேறு.

2319. உ. இல்லாளையஞ்சிவிருந்தின் முகங்கொன்றநெஞ்சிற்
புல்லாளனாகமறந்தோற்பினெனப்புகைந்து
வில்வாளமூவம்பிளந்திடுவெகுண்டிரோக்கிக்
கொல்லாணையுந்திக்குடைமேலுமொர்கோற்றித்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. திருத்திச் சிவந்து கண்ணீர்துடைத்தலின், அஞ்சனமாகிய கலக்
கத்தையுடைய சேற்றையாடிய நிறைந்த கோலத்தையுடைய கை.

உ. அபூவம் - பரப்பு.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிக் கையிலே வில்லையெடுத்து உருமெனமுழங்கி,
மறந்தோற்றேனாயின், மனையாளையஞ்சி விருந்தின்முத்தை மகிழ்ச்சியையா
துவிட்ட புல்லாளனாகக்கடவேனென்று வஞ்சினஞ்சொன்னான்; சொல்லிப்
புகைந்து பிளந்து நோக்கி உந்திச் சச்சந்தனைக்கொன்ற தவற்றின்மேலே
சீவகனையுங்கொல்லக்கருதி ஓரம்பைத்தொடுத்தானென்க.

சச்சந்தனைக்கொன்று குடைகவித்தலின், குடையிட்டுநிற்பதன்மேலு
மெனவே அவனைக்கொன்றமை கூறிற்றாம். இனி, 'வழங்கினானே' என்று
பாடமோதி, சீவகனைய்தமைபொறாது கட்டியங்காரன் அம்புதொடுத்தா
னென்பாருமுளர்.

(உக௭ - அ)

2320. தொடுத்தாங்கவம்புதொடைவாங்கிவிடாதமுன்ன
மடுத்தாங்கவம்புஞ்சிலையும்மதனுணுமற்றுக்
கடுத்தாங்குவிழக்கதிர்வான்பிறையம்பினெய்தான்
வடித்தாணாவெள்வேல்வயிரம்மணிப்பூணிணுனே.

இ - ள். சீவகன், கட்டியங்காரன் ஆங்குத்தொடுத்த அவ்வம்பைத்
தொடையை நிரம்பவாங்கி விடுத்தருமுன்னே, அவ்வம்புமுதலியன சேர
அவ்விடத்தேயற்றுக் கோபித்துப்போனும்போல லீழும்படி எய்தானென்க.

தொடுத்த, வடித்தவென்பன, விடாரம். கடுத்து, கடுகியென்றுமாம். ()

2321. அம்புஞ்சிலையுமறுத்தானென்றமுன்றுபொன்வாள்
வெம்பப்பிடித்துவெகுண்டாங்கவன்றேரின்மேலே
பைம்பொன்முடியான்படப்பாய்ந்திகென்றுபாய்வான்
செம்பொன்னுலகினிழிகின்றவொர்தேவனொத்தான்.

இ - ள். பொன்முடியான், அம்பையும்விலையும் அவனறுத்தானென்றுவெகுண்டு வாளைஅழன்று வெம்பும்படி பிடித்துச் சீவகன் தேரிலே பட்டுக் கிடக்கும்படி அத்தேரிடத்தே பாயக்கடவேனென்று பாய்கின்றவன், யானையினின்றும் போந்தபொழுது, நல்வினையுலந்து பொன்னுலகினின்றும் போதுகின்ற ஒருதேவனை யொத்தானென்க. (௨௨0)

2322. மொய்வார்சூழலார்முலைப்போர்க்களமாயமாப்பிற்
செய்யோன்செழும்பொற்சரஞ்சென்றனசென்றதாவி
வெய்தாவிழியாவெருவத்துவர்வாய்மடியா
மையார்விசும்பின்மதிவீழ்வதுபோலவீழ்ந்தான்.

இ - ள். மகளிர்முலைக்குப் போர்க்களமாகிய மாப்பிலே சீவகனம்புகள் சென்றனவாக, அவனது ஆவிசென்றது; அப்பொழுது விழித்துக் கண்டார் வெருவ வாயைமடித்து விசும்பினின்றும் மதிவீழ்ந்தன்மைபோல வீழ்ந்தானென்க.

சச்சந்தனை, “வெஞ்சுடரினாண்டகையவித்தான்” (நாம. ௨௬0) என்று ஞாயிற்றினோடு உவமை கூறிப்போந்து, அவன்புதல்வன் அவனையாமாதலின், ஈண்டும் சீவகனைச் செய்யோனென்று ஞாயிராக்கி அஞ்ஞாயிற்றின் முன்னர் மதி நிலலாதேகெடுமென்பதுதோன்ற, ‘மதிவீழ்வதுபோல வீழ்ந்தான்’ என்றார். மேகம் யானைக்குவமைகூறினார். இதனால், சச்சந்தன்பட்ட அன்றுதொட்டு இன்றளவும் கட்டியங்காரன் கொடுங்கோலிருள்பரப்ப அரசாண்டதன்மையும், அதுதான் இராக்காலத்தே இருள்பரந்துநிற்ப மதியாண்ட தன்மைத்தென்றும் கூறினார். (௨௨௧)

வேறு.

2323. கட்டியங்காரனென்னுங்கலியரசுழிந்ததாங்குப்
பட்டவிப்பகைமைநீங்கிப்படைத்தொழிலொழிகுவென்னுக்
கொட்டினர்முரசமள்ளரார்த்தனர்குருதிக்கண்ணீர்
விட்டழுதவன்கணூர்வமண்மகணிக்கினுளே.

இ - ள். கட்டியங்காரனென்னும் கலியாகிய அரசு பட்டது; இனி மாறுபாடுநீங்கிப் போர்த்தொழிலொழிகுவென்று அவ்விடத்தே முரசைக்கொட்டினார்; அதுகேட்டு வீரரார்த்தனர்; அப்பொழுது மண்மகள், குருதியாகிய கண்ணீரைச்சொரிந்து அழுது அவன்கண் ஆர்வத்தைக் கைவிட்டாளென்க.

2324. ஒல்லைநீருலகமஞ்சவொளியுமிழ்பரிதிதன்னைக்
கல்லெனக்கடலினெற்றிக்கவுட்படுத்திட்டிராகம்
பல்பகல்கழிந்தபின்பைப்பன்மணிநாகந்தன்னை
வல்லைவாய்போழ்ந்துபோந்தோர்மழகதீர்நின்றதொத்தான்.

இ - ள். நாகம் ஒளியுமிழ்பரிதியை உலகமஞ்சும்படி கடலிலே கடுக விழுங்குகையினாலே அப்பன்மணிகாகத்தைப் பலநாட்சென்றபின்பு வாயை

ப்பிளந்துபோந்து அக்கதிர்நின்ற தன்மையையொத்தான் சீவகனென்க.

அது, “மந்திரிமாநாகமுடன்விழுங்கிற்று” (நாம. ௨௬௧) என்றதனை. இது, தத்தை புதல்வனாய்ப்பிறப்பென்னும் விதிபற்றிகூறினார். (௨௨௩)

2325. கோட்டுமீன்குழாத்தின்மள்ளரிண்டினர்மன்னர்குழந்தார்

மோட்டுமீன்குழாத்தினெங்குந்தீவிகைமொய்த்தமுத்த

மாட்டுநீர்க்கடலினூத்ததணிநகர்வென்றிமாலை

கேட்டுநீர்நிறைந்துகேடில்விசயைகன்குளிர்த்தவன்றே.

கோட்டுமீன் - சுரு. மோட்டுமீன் - உடு. முத்தை அலைக்கின்றநீர். இன்கள், பொரு. கனவுபுணையாக இறந்துபடாதிருத்தலின், ‘கேடில்விசயை’ என்றார். மாலை - ஒழுங்கு.

இ - ள். மள்ளர் ஈண்டினார்; அரசர் குழந்தார்; விளக்கு மொய்த்தன; நகர் ஆர்த்தது; விசயை வெற்றியொழுங்கைக்கேட்டு அரசனைநினைத்தலின், கண் நீர்நிறைந்து பின்பு குளிர்த்தனவென்க.

அவன்புதல்வனாகக்கொன்று பின் அவனைக்கொன்றதனை, ‘ஒழுங்கு’ என்றார். (௨௨௪)

2326. அணிமுடியரசர்மாலையழனுதிவார்களுன்னு

மணிபுனைகுடத்தினெய்த்தோர்மண்ணுநீர்மருளவாட்டிப்

பனைமுலைப்பைம்பொன்மலைப்பாசிழைப்பூமிதேவி

யினைமுலையேகமாகநுகரியவெய்தினானே.

இ - ள். முடியினையும் மாலையினையும் குருதிதோய்ந்த வாள்களையுமுடைய நெருப்பினது கொழுந்தென்னுமரசர், சீவகனை மணிபுனைகுடத்தின் மண்ணுநீராலே ஆட்ட, அவன் நிலமகள்முலையைப் பொதுவறநுகர்தற்கு அவனைப்பொருந்தினென்க.

ஆட்டி, ஆட்ட. முலையினையும், மாலையினையும், இழையினையுமுடைய நிலமகள். இது வீராபிடேகம். இனி அரசனாகக்கொண்டு வாள்களுன்னுங்குடத்தின் நெய்த்தோராகிய மண்ணுநீராலே மண்மகளையாட்டுவித்து அவனையெய்தினென்பாருமுளர். (௨௨௫)

க௦. —மண்மகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி ௨, ௩௨௬.

ப தி ன் ரா வ து

பூ ம க ளி ல ம் ப க ம்.

2327. கண்ணாடியன்னகடிமார்புந்சிவந்தூண்ட
கண்ணாடிவென்றுகளங்கண்டுநியமமுற்றிக்
கண்ணாடிவண்டுபருகுங்கமழ்மலைமூதூர்க்
கண்ணாடியானையவர்கைதொழுச்சென்றுபுக்கான்.

கண்ணாடி, தன்னைச்சேர்ந்தவர் செயலாயேயிருக்குமாறுபோல, இம்மார்பும் தன்னைச்சேர்ந்த மகளிர்செயலாயேயிருத்தலின், கண்ணாடியன்ன மார்பென்று இன்பச்சிறப்புக்கூறினார்; கடி - வரைவு; “கையுந் காலுந் தூக்கத் தூக்கு, மாடிப் பாவை போல, மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே.” (குறு. அ) என்றும்போல; கண்ணாடிபோல முதுகு காட்டாத மார்பென்பாருமுளர்; பகைவர் வீரத்தினழகை விளக்குமாற்புமாம். கண் ஆடிவென்று - கண் எல்லாரிடத்தும் உலாவியென்று; “காலாடுபோழ்தின்” (நால. மெய்ம்மை.ந) என்றும்போல. நியமமுற்றி - களவேள்விமுதலியன முடித்து. முன்னே மஞ்சனமாடுதலிற் பின் களவேள்விமுடித்தான். கள் நாடி - கள்ளைத்தேடி. மாலையுள்ளிந்த மூதூர்க்கண்ணே. ஆடியானையவர் - வெற்றியானையுடையவர்.

இ - ன். மார்பன், நியமமுற்றி மூதூரிலே சென்றுபுக்கானென்க. (க)

2328. கூடார்புலியுமுழைக்கோளரியேறுமன்ன
கூடார்மெலியக்கொலைவேனினைந்தானையேத்திக்
கூடாரமலைக்குவிமென்முலைக்கோதைநல்லார்
கூடாரமாடமயில்போலக்குழியினரே.

கூட்டிலேயிருந்த புலியையும் முழையில் அரியையுமொத்த பகைவரென்றது - குரபன்மனையும் ஒழிந்த அவுணையும்; அவர்வருந்தும்படி வேல் நினைந்தானென்றது முருகனை; “அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழினர், மாமுதறடிந்த” (திருமு. ௧௯ - ௬௦) என்றார்; தேவர், இவனுக்கு முருகனென்று ஒருபெயர்கூறினார்; மேலும் “திருமால்போந்தான்” (பூம. ச.ந.) என்பர்.

இ - ன். கூடின ஆரமுதலியவற்றையுடைய நல்லார், சேவகனையேத்திக் கூடகாரங்களிலும் மாடங்களிலும் மயில்போல் திரண்டாரென்க.

கூடகாரம் - நெற்கூடிகள்.

(உ)

வேறு.

2329. மாலையென்றான்மக்களொடெல்லாமுடனேயிம்
மாலையென்றான்வைந்துனையம்பின்னிவனென்பார்

அடு

மாலைக்கின்றேமாய்ந்த துமாயாப்பழியென்பார்
மாலைக்கேற்றவார் குழல்வேய்த்தோண்மடநல்லார்.

மால் - சச்சந்தன்.

இ - ன். நல்லார், கட்டியங்காரனை மக்களோடு எல்லாருஞ்சேர இம் மாலைக்காலத்தே அம்பாலே இவன் கொன்றானென்பார்; குணமாலைக்கு மாயாப்பழி இன்றே மாய்த்தென்பாராயினானென்க.

இவனைத்தீண்டித் துன்பமுற்றானென்னும்பழி. பூமாலைக்கேற்றகுழல். (1)

2330. நாகந்நெற்றிநன்மணிசிந்தும்மருவிபோ
னாகந்நெற்றிநன்மணியோடைநவம்மு
நாகந்நெற்றிநன்மலர்சிந்திநளிர்செம்பொ
னாகந்நெற்றிமங்கையரொத்தார்மடநல்லார்.

இ - ன். மணியையுடைய மாலைத்தலையிலே வந்துவிடும் அருவிபோலே மணியோடையையுடைய யானையினெற்றிலே சுரபுனைத்தலையிலுண்டான பூக்களைச்சொரிதலாலே, மாடங்களின்மேல்நின்ற மடநல்லார், சுவர்க்கத்திடத் திற் பூச்சொரிசின்ற மங்கையரையொத்தாரென்க. (சு)

2331. கோடிக்கோடுங்கூம்புயர்நாவாய்நெடுமாடங்
கோடிப்பட்டிற்றொள்கொடி கூடப்புனைவாருங்
கோடித்தானைக்கொற்றவற்காண்பானிழையின்னக்
கோடிச்செம்பொற்கொம்பரின்முன்முன்றொழுவாரும்.

இ - ன். கோளாலே திக்குகளிலே ஓடுகின்ற நாவாய்தந்த புதியபட்டி னுற்றைத்த கொடிகளை மாடங்களிலே சேரக் கட்டுவாரும், கொற்றவன் தம் மைக்காணவேண்டிக் கொம்புபோலேவளைந்து அவனைத் தொழுவாராமாய் இரென்க.

இருபதுபட்டிற்றுக் கோடியென்பதைப் பெயராக்கியுமுரைப்ப. கோடி யென்னும் எண்ணையுடைய படை. (இ)

2332. அம்புகைவல்வில்லார்கழன்மள்ளர்திறலேத்த
வம்புகைக்கொண்டாலாரிவற்கீண்டிகிராவா
ரம்புகையார்தவந்துகிலக்குல்லவிற்கோதா
யம்புகைக்காணுமையனைக்கையிற்றொழுதென்பார்.

இ - ன். அம்பை உகைக்கின்ற வில்லையுடைய வீரரேத்த உலகை இங் வனம் கைக்கொண்டால் இனி இவற்கு ஈண்டு நிகராவார் யாரென்பாரும், கோதாய்! ஐயனைக் கையாற்றொழுது கையில்வளையைக் காண்கிலேமென் பாராமாயினென்க.

அம்புகுத்தலின், அம்பென்று உலகிற்குப் பெயராயிற்று; ஆகுபெயர். அழகியபுகையார்த துகில். (சு)

2333. மைத்துனரீண்டமாமணிமாடம்மிசையேறி
மைத்துனரீண்டவாட்டடங்கண்ணூர்மலர்துவ
மைத்துனமன்னர்மால்களிறேறிப்புடைசூழ
மைத்துனரீண்டமாமணிவண்ணனவனெத்தான்.

மை துன்ன - மேகநெருங்க. வாள் மைத்து உன்ன ரீண்ட கண் - வாள் ஒளிமழுங்கி நினைக்கும்படி ரீண்டகண்; மைத்தல் - ஒளிகெடுத்தல்; “மைம் மைப்பினன்று குருடு” (பழ. ௧௮௮) என்றற்போல. மை துன்ன - கரு மைபொருந்த.

இ - ள். மாடத்தையேறி மகளிர் மலர்துவ மைத்துன அரசர் சூழச் செல்கின்ற அவன் மணிவண்ணை பொத்தானென்க. (௭)

வேறு.

2334. ஊதுவண்டரற்றும்முயர்தாமரைப்
போதுபூங்கழுநீரோடுபூத்துடன்
வீதிமல்கினபோன்மிளிர்வேற்கணு
மாதரார்முகப்பூவுமலர்ந்தவே.

இ - ள். தாமரைப்பூக் கழுநீரோடேபூத்து மல்கினபோலே மகளிர் முகப்பொலிவும் கண்ணும் பரந்தனவென்க. (௮)

2335. வீணைவித்தகன்வேந்திவிங்குதோள்
காணுங்காரிகையார்கதிர்வெம்முலைப்
பூணுமாரமுமீன்றுபொன்பூத்தலர்ந்
தியாணருரமராபதிபோன்றதே.

இ - ள். ஊர், காரிகையாரையும் அவரணிந்த கலங்களையும் தான் ஈன்று, வேய்ந்த பொன்னுற்பொலிவுபெற்றுப் பரத்தலின், சீவகனை வந்து காண்பதோர் அமராபதியை ஒத்ததென்க. (௯)

2336. தேம்பெய்கற்பகத்தாரவன்சேர்தலும்
பூம்பெய்கோதைப்புரிசைக்குழாநல
மோம்புதிங்களுலந்துசுடர்கண்ட
வாம்பலாய்மலர்க்காடொத்தழிந்ததே.

இ - ள். சீவகன் கோயிலைச்சேர்த்தவளவிலே, பெய்யப்பட்ட பூங்கோ தையையுடைய புரிசையிடத்திருந்த மகளிர்முகு, மதிபடுதலின் இளஞாயிற் றைக்கண்ட ஆம்பலினுடைய குவிந்த மலர்த்திரையொத்துக் கெட்டதென்க. வேறு.

2337. மாகம்முழக்கின்மணிநாகம்பதைப்பவேபோ
லாகம்மறவரகன்கோயில்புக்கம்பொன்மலைத்
தோகைம்மடவார்துவர்வாய்துடித்தஞ்சுவெம்பா
வேகம்முடைத்தாய்விழியாத்தொழித்தேகுகென்றார்.

இ - ள். மடவார், விசும்பில் இடியோசையாலே பாம்புகள் பதைப் பனபோலே ஆம்படி, மறவர் கோயிலிலேபுக்கு, இவ்விடத்தினின்றும் ஏருக வென்றாரென்க.

அப்பொழுது, அவர் துடித்து வெம்பி அஞ்ச, விழித்துக் கோபித்துக் கூறினாரென்க. அழாமற்பொருமுதலின், வாய்துடித்தது. (௧௧)

2338. செய்பாவையன்னூர்சிலம்பார்க்குமென்சீறடியார்
செய்பூந்தவிசின்மிசையல்லதுசேறலில்லார்
மையார்ந்தகண்ணீர்மணிப்பூண்முலையாய்விம்மா
வெய்தாமடவார்வெறுவெந்நிலத்தேகினாரே.

இ - ள். அதுகேட்டு, திருவையொப்பார் சீறடியார் சேறலில்லாராகிய மடவார், கண்ணீர் முலையிலேபாயும்படி பொருமி வெய்தாகவழுது வெவ்விய வெறுநிலத்தே போயினாரென்க. (௧௨)

2339. நெருப்புற்றபோலநிலமோந்துழிச்செய்வாகிப்
பருக்கென்றகோலமரற்பல்பழம்போன்றுகொப்புள்
வருத்தம்மிழற்றிப்புகம்பொற்சிலம்போசைசெய்யச்
செருக்கற்றபஞ்சிமலர்ச்சீறடிநோவச்சென்றார்.

இ - ள். அங்ஙனமேகுதலின், நிலமோந்துழி நெருப்புற்றபோலச் செய்வாகுதலாலே வாழன இலவமலளையொத்த சிற்றடியில் மரற்பழம் போன்று கொப்புளித்தகொப்புள் வருத்துதலின் வருந்திச் சிலசொல்லிச் சிலம்பொலிப்ப அவ்வடி நோம்படி சென்றாரென்க.

பருத்துக்காட்டினவெனவே கொப்புளித்தனவென்பதாயிற்று. (௧௩)

2340. க. பொற்பூண்சுமந்துபொருகோட்டையழித்துவெம்போர்
கற்பானெழுந்தமுலையார்களங்கண்ணிநீங்கி
நற்பூணணிந்தமுலையாநிலைகால்சரிந்து
நெற்பூணிறுத்துவடம்பைத்தமுலையினாரும்.

2341. உ. செங்காற்குழனிதழீஇயினூர்திங்கன்புக்கநீரா
ரங்கான்முலையினரும்பால்வரவாயினாரும்
பைங்காசமுத்தும்பவழத்தொடுபைப்பொனார்த
பொங்கார்முலையார்திருமுற்றநிறைந்துபுக்கார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. அழித்தென்பது, எதிர்காலநோக்கிய இறந்தகாலச்சொல்.

உ. நிறைந்து, நிறைய.

இ - ள். பூண்சுமந்து யானைக்கோட்டைக்கெடுத்துப் போனாக்கற்ப, னவாக எழுந்த முலையாரும், துதர்ந்துவிட்டுப் பேரணிகலமணிந்த முலையாரும், சிலைதளர்ந்து ஏந்தி வடங்கிடந்த முலையாரும், இளைஞகுலுடையாரும், திங்கள்சென்றவரும், முலையிலே பால்வரும்படி சூன்முதிர்ந்தாருமாகிய மகளிர் முற்றத்தே நிறையச் சென்றாரென்க.

சீவகன் இவர்பெறுமபுதல்வர் அரசுலமன்மையின், தன்குலத்திற்குப் பகைவரன்மையுணர்ந்து அருளால் தீங்குசெய்யாது அவரைப் போக விடுகின்றனென்று மேற்கூறுகின்றார். கட்டியங்காரன் அருளின்மையானும், பகையென்றும், பெண்கொலைபுரிந்து குலத்தொடுங்கோறலெண்ணினானென்று ஆண்டுக் கூறினார். எதிர்வந்துபொருதலின், முன்பு அவன்புதல்வரைக் கொன்றனென்றார். (கச - ௫)

2342. பெய்யார்முகிலிற் பிறழ்பூங்கொடியின் னின்மின்னு
நெய்யாரந்தகூந்தனிழற்பொன்னரிமாலேசோரக்
கையார்வளையார்புலிகண்ணுறக்கண்டுசோரா
நையாத்துயரநடுங்கும்பிணைமான் களொத்தார்.

இ - ள். அவர், சீவகனைக்கண்டு பெய்கின்றமுகிலிற் பிறழமின்போலே மின்னிக் குலைந்தகூந்தலினின்று மாலேசோரும்படி நைந்து வருந்திச் சோர்ந்து புலியைக்கண்டு நடுங்கும் பிணைமான்களை யொத்தாரென்க. (கசு)

2343. க. வட்டம்மலர்த்தாரவனாளுள் பெற்றுவான்பொற்
பட்டம்மணிந்தாளிவர்தங்களுள் யாவளென்ன
மட்டாரலங்கலவன்மக்களுந் தானுமாதோ
பட்டாரமருட்பசும்பொன்முடிசூழவென்றார்.

2344. உ. மாலேறனையானொடு மக்களுக்கஃதோவென்ன
வேலேறுபெற்றபிணையின் னனிமாழ்கிவிழ்ந்து
சேலேறுசின்னீரிடைச்செல்வனபோன்று செங்கண்
மேலேறிமுழ்கிப்பிறழ்ந்தாழ்ந்தவிற்றதுபட்டாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். உழையடைநோக்கிக் கட்டியங்காரனால் அருள்பெற்றுப் பட்டமணிந்தவள் இவர்களுள் யாவளென்று சீவகன்கேட்க, நீகேட்டவர்க்குக் களத்திற்செய்தி கூறுகின்றவர் அவள்பொறுக்கும்படிக்கூறாதே முடிகள் சூழ்ந்துகிடக்கக் கட்டியங்காரன் தானும் மக்களும் பட்டாரொன்றுகூறினார்; அது கேட்டு அவள், ஏறினையானொடு மக்களுக்குமுற்றது அஃதோவென்ன இறந்துபட்டாள்காணென்றாரென்க.

யாவளென்றுவினாவ இறந்துபட்டாளென்று உத்தரங்கூறினார். என்ற ரெனவருவிக்க. வட்டத்தார். மால் - பெருமை. அஃதோவென்றது, “மன்னர்தி, யீண்டு தங்கனையோடு மெரித்திடும்” (நாம. ௨௨௧.) என்று அமைச்சர்கூற, அவன் கேளாதிருந்தமை தான் கேட்டிருத்தலின், அது பின்பு பயந்தபடியோவென்றான். செல்வற்றினசின்னீரிற் கடித்திற்சேறலின்றி மெல்லச் செல்லுமவைபோற் கண்ணும் மெல்லவேறி மறிந்து கீழ்மேலாய்விழ்ந்தனவென்று இறந்து பட்டசெய்திகூறினார். (க௭ - ௮)

2345. ஐவாயரவினவிராரழல்போன்றுசிறி
வெய்யோனுயிர்ப்பின்விமித்தேனென்வெகுளிவெந்தி
மையாரணலமணிநாகங்கலுழன்வாய்ப்பட்ட
மியாவெனநீருடன் றுள்ளமுருகல்வேண்டா.

இ - ள். பாம்பினது நஞ்சு ஒன்றற்கு உயிருள்ளவரும் வெகுண்டு, அவ்வுயிர்போயின்பு அவ்வெகுட்சி போமாறுபோலே யானும் கட்டியங் காரன் உயிர்போயின்னரே என் வெகுளியாகிய தீயையும் போகவிட் டேன்; இனி, நீர் கருமைநிறைந்த கழுத்தைபுடைய நாகங்கள் கருடன்வா ய்ப்பட்டு உய்யா; அதுபோல் எமக்கும் இனி உய்தலின்றென்றுகருதி உள் ளம்வருந்தி உருகல்வேண்டாவென்றானென்க. (கக)

2346. மண்கேழ்மணியினுழையந் துகிலூலின்வாய்த்த
நுண்கேழ்நுசுப்பின்மடவீர் நும்மைநோவசெய்யே
னெண்கேழ்க்கழுநீரொளிமுத்தமுமிழ்வதேபோற்
பண்கேழ்மொழியீர்நெடுங்கண்பனிவீழ்த்தல்வேண்டா.

இ - ள். துகிலினுள்ளேமறையும் மண்ணுதல் பொருந்தின மணிபோல் வாய்த்த மடவீர்! யான் நும்மை நோவனவற்றைச் செய்யேன்; ஆதலால், மொழியீர்! இனிக் கழுநீர் முத்தைக் கால்வதுபோல அழல்வேண்டாவென்றா னென்க.

போர்த்து நின்றதற்கு உவமை. நூலிற்காட்டில் நுண்ணிய நுசுப்பினையுடைய மடவீர். கேழ் - கிறம். (உ௦)

2347. என்னுங்கட்குள்ள மிலங்கீர்வளைக்கையினீரே
மன்னிங்குவாழ்வுதருநுமம்மவற்றானும்வாழ்மின்
பொன்னிங்குக்கொண்டிபுறம்போகியும்வாழ்மினென்றான்
வின்னுங்கவிங்கிவழக்கந்தெனநீண்டதோளான்.

இ - ள். வில்லைவலிக்கவிங்கி நீண்டதோளான், ஈரப்பட்ட வளைக்கையினீரே! நம்மன்னன் நமக்குத்தந்த சீவிதங்களை யாமும் இவ்விடத்தே தருவேம்; அவற்றைக்கொண்டு ஈண்டிருந்தும் உயிர்வாழ்மின்; அன்றி ஈங்குநின்றும் பொன்னைக்கொண்டு நம்சீவிதங்களிலே போயும் உயிர்வாழ்மின்; இரண்டில் நங்கருத்து யாது? கூறுமினென்றானென்க. (உ௧)

2348. தீத்தும்மும்வேலான்றிருவாய்மொழிவான்முழக்கம்
வாய்த்தங்குக்கேட்டுமடமஞ்ஞைக்குழாத்தினேகிக்
காய்த்தெங்குசூழ்ந்தகரும்பார்தம்பதிகள் புக்கார்
சேய்ச்செந்தவிசுநெருப்பென்றெழுஞ்சிறடியார்.

இ - ள். மிகச்சிவந்த தவிசையும் நெருப்பென்றுநீங்குஞ் சிறடியார், தீயைப்புறப்படவிடும் வேலாறுடைய வார்த்தையாகிய வான்முழக்கத்தை

அவ்விடத்தே வாய்ப்பக்கேட்டு, போவேமென்றுகூறி, மயிற்முழாம்போலே மகிழ்ந்துபோய்த் தம் பதிகளிலே புக்காரென்க.

மயில் மழைக்கு மகிழ்தலின், மயில்போலென்றார். (௨௨)

2349. காதார் குழையுங்கடற்சங்கமுங்குங்குமழும்
போதாரலங்கற்பொறையும்பொறையென்றுநீக்கித்
தாதார்குவளைத்தடங்கண்முத்தரும்பவிம்மா
மாதார்மயிலன்னவர்சண்பகச்சாரம்பலொத்தார்.

மாலையாகிய பாரம்.

இ - ள். காதன்மிருந்த மயிலன்னவர், தம்கணவனையிழத்தலிற் குழை முதலியவற்றைப் பாரமென்றேநீக்கி அழுது சண்பகப்பூவாடலையொத்து நோன்பை மேற்கொண்டிருந்தாரென்க. (௨௩)

2350. ஆய்பொற்புரிசையணியாரகன்கோயிலெல்லாங்
காய்பொற்கடிக்கைக்கதிர்க்கைவிளக்கேந்திமள்ளர்
வேய்பொன்னறையும்பிறவும்வினாந்தாய்ந்தபின்பைச்
சேய்போற்கமலமகள்கைதொழச்சென்றுபுக்கான்.

கடிக்கை, துணித்தது; என்றது பொன்போர்த்தமூங்கிற்குழாயை.

இ - ள். மள்ளர் கடிக்கையோடுகூடிய கைவிளக்கையேந்திப் புரிசை சூழ்ந்தகோயிலையும் பொன்னறையையும் பிறவிடங்கனையுமெல்லாம் கடுகிச் சோதித்துக் காவலிட்டபின்பு, திருமகள் வணங்க அவ்விடத்தே முருகனை னச் சென்றுபுக்கானென்க. (௨௪)

2351. முலையின்றபெண்ணைத்திரடாமங்கடாழ்ந்துமுற்று
மலையின்றமஞ்சின்மணிப்பூம்புகைமல்கிவிம்மக்
கலையின்றசொல்லார்கமழ்பூவணைக்காவல்கொண்டார்
கொலையின்றவேற்கண்ணவர்கூடியமார்பற்கன்றே.

தாழ்ந்து - தாழ். முலைபோலும் காயையின்ற பனைபோலுந்தாமம். மலையின்றமஞ்சுபோலே மாடமுற்றும் புகைநிறைந்து புறம்போத.

இ - ள். கலைகளைத் தோற்றுவித்த சொல்லார், சீவகற்குப் பள்ளியிடத்தை, தாழ் விம்மக் காத்தலை மேற்கொண்டாரென்க. (௨௫)

2352. போர்க்கோலநீக்கிப்புகழ்ப்பொன்னினெழுதப்பட்ட
வார்க்கோலமாலேமுலையார்மண்ணுறுப்பவாடி
நீர்க்கோலஞ்செய்துநிழல்விட்டுமிழ்மாலையார்பன்
றூர்க்கோலமான்றேர்த்தகைமாமற்றொழுதுசொன்னான்.

இ - ள். மூத்தமலை நிழல்வீசுமார்பன், போர்க்கோலத்தைப்போக்கி, பொன்னுலையெழுதப்பட்ட கச்சையும் கோலத்தையும் மாலையையுமுடைய

முலையார் நீராட்டவாடி அதற்குத்தக்க கோலத்தைச்செய்து தூசியினழகினை யும் தேர்த்திரனையுமுடைய மாமனைவணங்கி ஒருமொழிகூறினென்க.

களவேள்விமுடித்துக் களத்தினின்றும் வருதலின், பின்னும் மஞ்சன மாடினான். (௨௬)

2353. எண்கொண்டஞாட்பினிரும்பெச்சிற்படுத்தமார்பர்
புண்கொண்டுபோற்றிப்புறஞ்செய்கெனப்பொற்பநோக்கிப்
பண்கொண்டசொல்லார்தொழப்பாம்பணையண்ணல்போல
மண்கொண்டவேலானடிதைவரவைகினுனே.

ஞாட்பின் : இன் - பொரு.

இ - ன். தேவாசுரம், இராமாயணம், மகாபாரதமென்கின்றபோரில் வீரர் புண்படுமாறுபோலப் புண்பட்டவீரர் புண்ணைப்போற்றிக்கொண்டு காத்தருளுவீராகவென்கூறினான் ; கூறித் தானும் கூடப்போய்ப் பொற்பநோக்கிப் பின்பு பள்ளிகொண்டானென்க.

பலபுண்களையுமறிந்து பரிகரித்தமையால், அவனைக்கூறினான். செய்க, வேண்டுகோடற்பொருட்கண்வந்த வியங்கோள். இனி, அப்போரோடு எண்ணுதல்கொண்டபொரென்று தேவர்கூற்றுமாம். “மண்கருதும்வேலான்” (பது. ௬௦) என்றதற்கு மண்கொண்டவேலானென்றார். (௨௭)

வேறு.

2354. வாள்களாலேதுகைப்புண்டிவரைபுண்கூந்தபோல்வேழ
நீள்கால்விசையநேமித்தேரிமைத்தார்திலத்திற்காண்கலாத்
தாளவல்புரவிண்ணவிழ்த்தயானையாவித்தாங்கன்ன [தார்.
கோள்வாபெஃகமிடம்படுத்தகொழும்புண்மார்பரயாவுயிர்த்
கூர்ப்பு - மிகுதி. ஆங்கு - அப்பொழுது.

இ - ன். வேழமும், காற்றுப்போலும் விசையவாகியதேரும், இமைத்தவர் பின்பு நிலத்திற்காணாத புரவியும், பண்ணவிழ்த்தயானை கொட்டாவி கொண்டாலனையவாம்படி வாள் இடம்படுத்தின புண்ணையுடைய மார்பரும் இணைப்பாறினானென்க. (௨௮)

2355. கொழுவாய்விழுப்புண் குரைப்பொலியுங் கூந்தன்மகளிர்கு
ழைசிதறி, யழுவாரமுனைக்குரலொலியும்திரிகண்முரசின்முழக்கொ
லியுங், குழுவாய்ச்சங்கிண்குரலொலியுங் கொலைவல்யானைச்செவிப்பு
டையு, மெழுவார் யாழுமேத்தொலியுமிறைவன் கேளாத் துயிலேற்
றான்.

இ - ன். அழகிய இடம்பைதரும் புண்வாய் காற்றைப் புறப்படவிடுகின்ற ஒலியையும், பட்டவர்க்கு மகளிரழகின்ற அழகைக்குரலிப்பிறந்த ஒலி

யையும், முரசினது நடுங்கினகண் முழங்குதலிற் பிறந்த ஒலியையும், திரண்டவாயையுடைய சங்கினது முழக்கத்தாலெழுந்த ஓசையையும், நொந்தயானையது செவிப்புடையையும், எழுவுவார்யாழையும், ஏத்துகிற ஒலியையும் இறைவன்கேட்டுத் துயிலுணர்ந்தானென்க. (௨௯)

2356. தொடித்தோண்மகளி ரொருசாரார் துயரக்கடலுளவார்நீந்த, வடிக்கண்மகளிரொருசாரார்வரம்பிளின்பக்கடனீந்தப், பொடித்தா ன்கதிரோன் றினாநெற்றிப்புசுழ்முப்பழநீர்ப்பளிங்களைஇக், கடிப்பூ மாலையவரேந்தக்கமழ்தாமரைக்கண்கழீஇயினுன்.

இ - ள். பட்டவருடைய மகளிரொருகூற்றார் துன்பக்கடலிலே நீந்தா நிற்க, வெண்மலர்மகளிரொருகூற்றார் இன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்கக் கதி ரோன் கடலிலேதோன்றினுன்; அப்பொழுது அவன், கடு, நெல்லி, தான்றி ஊறினரீரிலே கருப்பூரத்தைக் கரைத்து மகளிரேந்தக் கண்ணைக் கழீஇயி னுனென்க. (௩௦)

2357. முனைவற்றொழுதுமுடிதுளக்கிமுகந்துசெம்பொன்கொளவீசி றீனையலாகாநெடுவாழ்க்கைவென்றிக்கோலம்விளக்காகப் புனையப்பட்டவஞ்சனத்தைப்புக்கழுவெழுதிப்புனைபூணன் கனைவண்டார்க்குமலங்கலுங்கலனுமேற்பத்தாங்கினுன்.

இ - ள். பூணன், பிறராம் பெறலாமென்று கருதலாகாத செல்வத்திற் கும், வெற்றிக்கோலத்திற்கும் விளக்கமாம்படி முனைவனை அஞ்சலிசெய்து வணங்கித் தானம்பண்ணிக் கைசெய்யப்பட்ட அஞ்சனத்தையெழுதி அலங்க ளையும் கலத்தையும் பொருந்தத் தாங்கினுனென்க. (௩௧)

2358. முறிந்தகோலமுகிழ்முலையார்பரவமொய்யார்மணிச்செப்பி லுறைந்தவெண்பட்டுமெத்தொளிசேர்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு செறிந்தகழுநீர்ப்பூப்பிடித்துச்சேக்கைமரீஇயசிங்கம்போ லறிந்தார்தமக்குமநங்கனாபண்ணல்செம்மார்திருந்தானே.

இ - ள். அண்ணல், தளிர்ந்தகோலத்தையுடைய முகிழ்த்தமுலையார் பரவ உடுத்துக் கவுட்கொண்டு பூவைப்பிடித்து இக்கோலத்தாலே அறிந்தார் க்கும் அநங்கனையாய், ஆண்மையினுற் சேக்கையை மரீஇயதோர் சிங்கம் போலே அச்சேக்கையிலே வீற்றிருந்தானென்க.

முலையார்மெலியவும் பாடம். இது மற்றைநாளிற் சமயம். (௩௨)

2359. வார்மீதாடிவடஞ்சூடிப்பொற்பார்ந்திருந்தவனமுலையா ரேர்மீதாடிச்சாந்தெழுதியிலங்குமுந்நீர்வலம்புரிபோற் கார்மீதாடிக்கலம்பொழியுங்கடகத்தடக்கைக்கழலோனைப் போர்மீதாடிப்புறங்கண்டபுலால்வேன்மன்னர்புடைகுழந்தார்.

சூடி, சூட.

அக

இ - ன். கச்சையறுத்துச் சூடி ஆர்ந்து அடிபரந்த முலையாரது அழகு
மேலாம்படி சாந்தையுமெழுதித் காராவென்று சங்கநிதிபோற் கலத்தையும்
பொழியுங் கையினையுடைய கழலோனைப் போனாவென்று பகைவரைப் புற
ங்கண்ட அரசர் சூழ்ந்தாரென்க. (௩௩)

வேறு.

2360. தொல்லைநால்வகைத்தோழருந்தாமணிநெடுந்தோர்
மல்லற்றம்பியுமாமனுமதுவிரிகமழ்தார்ச்
செல்வன்றூதையுஞ்செழுநகரொடுவளநாடும்
வல்லைத்தொக்கதுவளங்கெழுமுகோயிலுளொருங்கே.

இ - ன். தோழரும் தம்பியும் மாமனும் தாதையும் பழையனரும் நாடும்
கோயிலிலே விளையத் திரண்டனவென்க.

நந்தட்டன் சிறத்தமையிற் கூறினார். நினைவிராய் எண்ணி அஃறிணை
யான்முடிந்தது; பன்மையொருமைமயக்கம். (௩௪)

2361. துளங்குவெண்மதியுருத்தவெண்கதிர்தொகுத்ததுபோல்
விளங்குவெள்ளியம்பெருமலையொழியவந்தெழிலார்
வளங்கொண்மாரகர்மழகதிர்குழீஇயினபோலக்
களங்கொண்டண்டினர்கதிர்முடிவிஞ்சையர்பொலிந்தே.

இ - ன். மதிசொரித்தகதிரைக் குவித்த தன்மைபோல் விளங்கும் வெள்
ளிமலையிலே கலுழவேகனிநுப்ப, ஒழிந்த விஞ்சையரெல்லாரும் வந்து மாநக
ரை இடங்கொண்டு இளங்கதிர் திரண்டாற்போலே பொலிந்து என்டினா
ரென்க.

ஒழிய - தங்க.

(௩௫)

2362. க. எண்ணெமென்னினியெழின்முடியணிவதுதுணிமின்
கண்ணனாரொடுகடிகையும்வருகெனவரலும்
பண்ணினார்முடிபழிச்சியமணிபொனிற்குயிற்றி
யண்ணலாய்கதிரலம்வரப்புலமகணகவே.

2363. உ. விரியுமாலையன்விளங்கொளிமுடியினன்றுளங்கித்
திருவிண்மால்வரைக்குலையிதனையதோர்தேந்தா
ரருவிபோல்வதோராரமுமார்பிடைத்துயல
வெரியும்வார்குழையிமையவனொருவன்வந்திழிந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. இனியென்றது-காலங்கழிக்குமது அன்றென்றவாறு. என்றதனானே,
புரோகிதன்முதலாகத் துறைதோறும் வரிக்கவேண்டுவாரை வரித்ததுவும்,
அங்குரார்ப்பணம் அதிவாஸமுதலிய சடங்குகளெல்லாம் நிகழ்த்தி முகூர்த்
தம் பார்த்திருந்ததுவுந் தோன்றக் கூறிற்றாம். கண்ணனார் - உபநிருஷ்டா

என்றது புரோகிதனை; இஃது ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. கழகை - * முகூர்த்தவிதாதி. பழிச்சிய - புகழ்ந்த. மணிகளைப்பொன்னிலேயழுத்தி அவற்றின் கதிர்களையுட்படி முடியைப் பண்ணினாருமென்க. அண்ணல் - தலைமை.

இ - ள். முன்தொக்கவரெல்லாரும் முடியணியுந்தன்மையைத் துணிமினென்று அமைச்சரைநோக்கிக் கூற, அவரும் முடியைப் பண்ணினரும், கழகையும், கண்ணனாரும் வருகவென்றழைப்ப, அவர்கள்வந்தவளவிலே, திருவில் துளங்கி மால்வரையிலே குலவியதன்மையை யொப்பதோர்தாரும், அருவிபோல்வதோர் முத்தாரமும் மார்பிலேதுயலாநிற்ப, விளங்கொள்விரியுமியல்பினனும் முடியினனும் இமையவனெருவன் வந்திழிந்தானென்க.

முடியமைத்தற்குக்கூறிய தூலெல்லாம் முற்றமுடித்தலின், நாமகள் மகிழ்வென்றார்; புலமகள் நகப் பண்ணினாருமென்க. (௩௬ - ௭)

2364. கொம்மையார்ந்தனகொடிபடவெழுதினகுவிந்த
வம்மையார்ந்தனவழகியமணிவடமுடைய
வெம்மைசெய்வனவிழுத்தகுமுலைததமுடைய
பொம்மெலோதியர்பொழிமின்னுக்கொடியெனவிழிந்தார்.

இ - ள். அவன்றேவியர், பெருமையார்ந்தன, எழுதப்பட்டன, குவிந்தன, அழகிய கருமைகிறந்தன, வடமுடையன, கொடியனவாகிய முலையையுடைய ஒழுக்குகின்ற மின்னெழுங்கென இழிந்தாரென்க.

பொங்கி மெத்தென்றஓதி. (௩௮)

2365. மையல்யானையின்படுமதங்கெடப்பகட்டரசன்
செய்தமும்மதம்போற்றிசைதிசைதொறுங்கமழுந்
தெய்வவாசத்துத்திருநகர்வாசங்கொண்டொழிய
வெய்யர்தோன்றினர்விசும்பிடைச்சிறப்பொடும்பொலிந்தே.

இ - ள். இழிந்தவர்கள், யானையின்மதங்கெடும்படி களிற்றரசனுண்டாக்கின மதம்போலே திசைதோறுங்கமழுந் தெய்வமணத்தாலே நகரிலுள்ள மணம் கைக்கொள்ளப்பட்டு அடங்கும்படி பொலிந்து கடுக நகரிடத்தே தோன்றினாரென்க.

சிறப்பென்றது உபகரிக்கக் கொண்டுவந்தனவற்றை. (௩௯)

2366. வெருவிமாதகர்மாந்தர்கள்வியந்துகைவிதிர்ப்பப்
பரிதிபோல்வனபாற்கடனூற்றெட்டுக்குடத்தாற்
பொருவில்பூமழைபொன்மையொடுசொரிந்தாட்டி
யெரிபொனீண்முடிகவித்தனன்பவித்திறற்றொழுதே.
சொரிந்து, சொரிய.

இ - ன். பூமழை பொன்மழையோடே சொரியாநிற்க, அவன் பரிதி போலும் தூற்றெட்டுக்குடத்தாலே பாற்கடலிலேமுகந்து ஆட்டி, மாந்தர் அஞ்சி வியந்து கைவிதிர்க்கும்படி தொழுது முடியைக் கவித்தானென்க.

‘பவித்திரன்’ என்றார், நெஞ்சிற்றாய்மைதோன்ற. ஆசிரியனாதலிற் றொழுதான். (௪௦)

2367. தேவதூந் துடிதேவர்கட்கோகையுய்த்துரைப்பா
னையிம்புகையணிகளர்சுண்ணமோடெழுந்த
நாவினேத்தினரம்பையர்நரம்பொலியுளர்ந்த
காவன்மன்னருங்கடிகையுங்கடவதுநிறைத்தார்.

தேவதூந்துபி - தெய்வவாச்சியம். அவி - ஆவியெனவிகாரம்; என்றது - ஹோமத்தால் விளைந்த ஹவிலை. நரம்பு பாட்டொலியோடே வாசிக்கப் பட்டன; மன்னர் கைக்காணிக்கையிட்டு வணங்கினார்; கடிகையர் மங்கலம் பாடினார்.

இ - ன். தூந்துபி உரைத்தற்கு அவியோடும் புகையோடும் சுண்ணத் தோடுமெழுந்தன; அரம்பையரேத்தினார்; உளர்ந்தன; மன்னரும் கடிகையரும் நிறைத்தாரென்க.

ஏத்துநர்பாடமாயின், ஏத்துநராகிய அரம்பையரென்க. (௪௧)

2368. திருவமாமணிக்காம்பொமிதிரள்வடந்தினைக்கு
முருவமாமதியிதுவெனவெண்குடையோங்கிப்
பரவவமானிலமளித்ததுகளிக்கயன்மழைக்கட்
பொருவில்பூமகட்புணர்ந்தனனிமையவனெழுந்தான்.

திருவமாமணி - அழகியமணி; அ - அசை. காம்பும் வடமும் தினைக்கு மதி, இவ்வொருவமை. குடை - அபிடேகாங்கமாகிய கொற்றக்குடை.

இ - ன். குடை ஓங்கி கிலத்தையளித்தது; அங்ஙனமளித்தலிற் கயல் போலுங் கண்ணையுடைய பூமகனை அவன்புணர்ந்தான்; புணர்ந்தபின் சுதஞ் சனன்போயினென்க. (௪௨)

வேறு.

2369. மின்னுங்கடற்றியாயின்மாமணிக்கை வெண்கவரிவிரிந்துவி
சுப், பொன்னங்குடைகிழற்றப்பொன்மயமாமுழைக்கலங்கள்பொலி
ந்துதோன்ற, மன்னர்முடியிறைஞ்சி மாமணியங்கழலேந்தியடியிடே
த்தச், சின்மைலர்க்கோதைத்திஞ்சொலார்போற்றிசைப்பத்திருமால்
போந்தான்.

இ - ன். திணைபோற் கவரிவீசத் திருவினவடிவாகிய குடை உலகைகி ழுற்றக் கலங்கள்தோன்ற ஏத்த இசைப்பத் திருமால் நன்னிலமிதித்தற்குப் போந்தானென்க.

பொன் - திரு; “நன்பொன் போகிய வொண் பொன்னாரம்” போல. இது பவனிக் குடையாதலிற் பொன்னங்குடையாயிற்று. கழலையேந்தி அடியிடுதலை மன்னர் முடியாலேயிறைஞ்சி ஏத்த. சின்னமலர் - விடுபூ. காத்தற்றொழிலாலும், வடிவாலும் திருமாலென்றேகூறினர். அடுத்து இரண்டு பவனி அரசர்க்காகாமையிற் கல்யாணத்திற்குப்பின்பு பவனிகூறுவார் ஈண்டு நன்னிலமிதித்து மண்டபத்தேபுகுத்தமைதோன்ற அடியீடேத்தவென்றார்.()

2370. மந்தாரமாமலைமேற்றொடர்ந்துதழுவவரத்தாமமல்கி, யந்தோவென்றஞ்சிறைவண்டேக்கதவின்புகைபோய்க் கழுமியாய்பொற்ற, செந்தாமரைமகளோயல்லதுபெண்சாராததிருவினமிக்க, சிந்தாமணியேய்ந்தசித்திரமாமண்டபத்துச்செல்வன்புக்கான்.

தழுவவரத்தாமங்களிற் றேனை உண்ணப்பெருதே வண்டுகள் எக்கறும்படி புகைபரந்து. திருவல்லது பெண்சாராததெனவே சமயமிருக்குமண்டபமாம்.

இ - ள். தொடரப்பட்டு மல்கப்பட்டுக் கழுமப்பட்டுத் திருவல்லது பெண்சாராத மண்டபத்தே திருவான்மிக்க சிந்தாமணியின் தன்மைபொருந்திய செல்வன்புக்கானென்க.

மேல் நினைத்தனகொடுக்கின்றனாதலின், ‘சிந்தாமணியேய்ந்தசெல்வன்’ என்றார். (சச)

2371. பைங்கணுவையெருத்திற்பன்மணிவாளெயிறுப்பவளநாவிற்கிங்காசனத்தின்மேற்சிங்கம்போற்றேர்மன்னர்முடிகள் சூழ மங்குன்மணிகிறவண்ணன்போல்வார்குழைகடிருவில்வீசச் செங்கட்கமழ்பைந்தார்ச்செஞ்சுடர்போற்றேர்மன்னனிருந்
[தானன்றே.

இ - ள். பைந்தாரையுடைய மணிகிறவண்ணன்போலுஞ்சீவகன், முடிகளையுடைய தேர்மன்னர் சிங்கம்போற்குழக் குழைகள் திசையெங்கும் வில்லவீசக் கண்முதலியவற்றையுடைய சிங்காசனத்தே ஞாயிறுபோல வீற்றிருந்தானென்க.

மங்குல் - திசை, எனவே தந்தையைப்போல் இருந்தானென்றார். ()
வேறு.

2372. வார்பிணிமுரசநாணவானதீர்முழக்கமேய்ப்பத் தார்பிணிதாமமார்பன்றம்பியைமுகத்துணைக்கி யூர்பிணிகோட்டஞ்சீப்பித்துறாதவனாண்டநாட்டைப் பார்பிணிகறையினீங்கப்படாமுரசறைவியென்றான்.

உள், உருபுமயக்கம். பாரிற்குக் கட்டின கடமையினின்றூங்க. என்றது - ஆறிலொன்றையும் தவிரவென்றவாறு.

இ - ள். சீவகன், தம்பியை முகத்தைநோக்கி ஊர்களிலுள்ளாரைப் பிணித்தசிறைக்கோட்டத்தையும் இடிப்பித்து முன் அரசாட்சியுருதவன் ஆண்ட

நாட்டைப் பதினூறியாண்டளவுங் கடமைகொள்ளாமை தோன்ற முரசுறையி
யென்று முரசநாண வான்முழக்கமேய்ப்பக் கூறினனென்க.

கறையினிங்கவென்பது கடமைகொள்ளாமையென்னும் பொருட்டாய்
நாட்டையென்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று; ஐ, அசையுமாம். (சசு)

2373. கடவுளரிடனுங்காசில்கணிபெறுநிலனுங்காமர்
தடவளர்முழங்குஞ்செந்தீநான்மறையாளர்தங்க
ளிடவியநிலத்தோடெல்லாமிழந்தவர்க்கிரட்டியாக
வுடனவைவிமியெனன்றாறெனிகிலாவுமியுழை.

இ - ன். அங்ஙனஞ் சாற்றக்கூறிய பூணன், பின்பு அமைச்சனானோக்கி,
அந்தணர்தம்முடைய பெரிய இறையிலிநிலத்தோடே தேவர்களிறையிலிநில
த்தையும் சோதிடனாலோர் இறையிலிநிலத்தையும் ஒழிந்த இறையிலிநிலங்
களையும் முன்புபோலே இறையிலியாக விமியெனன்று, பின்னும் அவனாண்ட
காலத்தா அவற்றையுடனியுந்தவர்க்கு இரட்டியாக விமியெனன்றானென்க.

விமியென்ற முன்னிலப்பன்மையான் அமைச்சனானோக்கிக் கூறி
னமை உணர்க. விமியென்றதனை இரண்டிடத்திற்கும் ஏற்றுக. உட
னியுத்தல் - அவன் சேரமாற்றுவதின் இயுத்தல். (சஎ)

2374. க. என்றலுந்தொழுதுசென்னிநிலனுநீ இயெழுந்துபோகி
வென்றதீர்முரசம்யானைவீங்கெருத்தேற்றிப்பைம்பொற்
குன்றுகண்டனையகோலக்கொடிநெடுமாடமுதூர்ச்
சென்றசைமுழங்கச்செல்வன்நிருமுரசுறையுக்கின்றான்.

2375. உ. ஒன்றுடைப்பதினையாண்டைக்குறுகடனிறைவன்விட்டா
னின்றுளீருலகத்தென்றுமுடனுளீராகிவாழ்மின்
பொன்றுகபசியுநோயும்பொருந்தலில்பகையுமென்ன
மன்றலமறுகுத்தோறுமணிமுரசார்த்தத்தன்றே.

2376. ஈ. நோக்கொழிந்தொழிங்கினீர்க்குநோய்கொளச்சாம்பினீர்க்கும்
பூக்குழன்மகளிர்க்கொண்டான்புறக்கணித்திடப்பட்டிருக்குங்
கோத்தருநிதியம்வாழக்கொற்றவனகரோடென்ன
வீக்குவார்முரசங்கொட்டிவிழுகரையிறுத்தானே.

இவைமுன்றும் ஒருதொடர்.

க. அறையுக்கின்றான், பெயர்.

உ. உறு - மிச்சி. என்ன - என்று பறையன் கூறுகிறீர். என்ன முரசு
மார்த்ததென்க. அன்றே - அப்பொழுதே.

ஈ. நோக்கொழிந்தார் - கண்கெட்டவர். சாம்புதல் - பொருளின்றிக்
குவிதல். மகளிர் - பரத்தையர்; பரத்தையரிடத்து வேட்கையாலே கொள்ள

டவன்பாதுகாவாதவறுமையையுடைய மகளிர்க்கும். கோ - பசு; கோத்தலை விகாரமாக்கிக் கோத்தலைத்தருநிதியம் - இடையறாத பொருளென்றுமாம்.

இ - ள். என்று சீவகன்கூறினவளவிலே, நந்தட்டன் எழுந்திருந்து தொழுது வணங்கிப் போய் மூதூரிலே விராயச்சென்று முழங்கும்படி முரசறைவிக்கின்றவன், முரசறைகின்றவனுக்கு இறைவன் அருளியமொழியைச் சாற்றென்கூற, அவனும் வென்றதிர்முரசத்தை யானையெடுத்தத்திலேற்றி, பசியும்நோயும்பகையும்பொன்றுக; இன்றுளீர்! உலகத்துடனே என்றுமுன் ளீராய் வாழ்வீரென வாழ்த்தி, இறைவன் இந்நாட்டைப் பதினொன்றாண்டிற்குக் கடமையிழந்தானென்று கூறாநீங்க, முரசமார்த்தது; அப்பொழுதே நோக் கொழிந்தீர்க்கும் சாம்பினீர்க்கும் புறக்கணிக்கப்பட்டார்க்கும் கொற்றவன் மனைகளுடனே கோவையும் நிதியத்தையும் நீர்வாழும்படி தருமென்று முரசறைவான் கூறும்படி அவனுக்கறிவித்து அவனைக்கொண்டு நகரிலே முரசைக்கொட்டி அறைவித்தானென்க.

அரசன்கூறாதன தான்கூறிச் சாற்றுவித்தானல்லன்; அவன் அரசாட்சி பெற்றாற் செய்யுமறங்கள் தனக்கு முற்கூறியவற்றைப் பின் தான் சாற்று வித்தானென்றுகொள்க. (ச அ - ௫௦)

2377. திருமகனருளப்பெற்றுத்திருநிலத்துறையுமாந்த
ரொருவனுக்கொருத்திபோலவுளமகிழ்ந்தொளியின்வைகிப்
பருவருபகையுநோயும்பசியுங்கெட்டொழியவிப்பாற்
பெருவிறல்வேந்தர்வேந்தற்குற்றதுபேசலுற்றேன்.

இ - ள். இங்ஙனம் அரசன்ருன் அருளப்பெறுதலின், அவனிலத்தின் மக்களெல்லாம், பகையும் நோயும் பசியும் கெட்டேபோக, ஒருவனுக்கு ஒருத்திபோல மனமகிழ்ந்து ஒளியோடே தங்காநீங்கச் செல்கின்றநாளிலே, வேந்தற்குற்றதொன்று கூறுதலுற்றேனென்றாரென்க.

வைகி, வைக.

(௫௧)

கக.—பூமகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - ௨,௩௭௭.

ப ன் னி ர ண் ட ா வ து

இ ல க் க வ ண ன ய ா ரி ல ம் ப க ம்.

2378. அலங்கலேந்தியகுங்குமவருவாமார்பன்
கலந்தகாரிகையவர்களைத்தருகெனவருள
விலங்குமாலேவெள்ளருவியவெழில்வமைமணந்த [ர்.
புலம்புரிஞ்சுரம்போய்க்கொணர்ந்தருளொடுங்கொடுத்தா

இ - ள். மாலையேந்திய வரைபோலுமார்பன், தான் மணஞ்செய்த
மகளினைத் தருவீராகவென்று அருளிச்செய்ய, அவரும் அவனருளிச்செய
லோடே வருத்தமிக்க சுரத்தைப்போய்க் கொணர்ந்து கொடுத்தாரென்க.
அருவியவாகிய வரைகள். (க)

2379. மோமிகொண்ணிலாமுனைத்தெழுபரிதிகண்டறியாப்
பாடுவண்டொடுபறவையுநிக்குறுங்காப்பின்
மாடமாமணிச்சிவிகையின்மயிலெனவிழிந்தார்
வீடுகண்டவர்போன்றுமின்னிகொடியனையார்.

இ - ள். மின்னையும், எழுதகொடியையுமுனையார், மதியையும் பரிதி
யையுங்கண்டறியாத மாடத்தின்கண்ணே வண்டும் பறவையுமஞ்சும் காவலே
யுடைய சிவிகையினின்றும் மயிலிழந்தாற்போல இழந்தாரென்க.

துன்பமுறுத்தற்கு ஓர்சாபம்பெற்று அச்சாபம் வீடுகண்டவரைப்போலே
மகிழ்ந்து இழந்தாரென்க; வீடுகண்டவர் பின் வருத்தநீங்குகிறப்போல இவ
ரும் வருத்தநீங்குகிறாறுமாம். (உ)

2380. அன்றுகுடியமாலையராடியசாந்தர்
பொன்றவாடியமேனியர்பொன்னிறைசுருங்கார்
சென்றுகாதலன்றிருவிரிமரைமலரடிமே
லொன்றிழிந்தனர்குவளைக்கணுவகைமுத்துகலே.

இ - ள். இவன்பிரிசின்ற அன்றுகுடிய மாலையராய் ஆடினசாந்தின
ராய், கெட்டுவாடியமேனியராய், பெறுதற்கரிய நிறைகெடாதவர்கள், கண்
உவகைமுத்தாகும்படிசென்று காதலனடிமேலே வீழ்ந்தாரென்க. (ங)

2381. இலங்குபூண்வமைமாப்புறவெடுத்தவன்முயங்க
மலங்கிவாட்கண்கள்வருபணிசுமந்துடன்வெருவிச்
கலங்குரீரிடைக்கலக்குறுகருங்கயலிணைபோற்
புலம்பியோடினசெனியுறநெடியனபொலிந்தே.

இ - ள். சின்னீரிடத்தே வெருவக் கலங்கலுற்ற கயலிணைபோலே இவன்பிரிவிற்குமலங்கிப் புலம்பி ஓடினவாட்கண்கள், ஈண்டு அவன் அவரைச் சேரவெடுத்து முயங்குதலிற் பொலிந்து உவகைக்கண்ணீரைச்சுமந்து செவியுற நெடியனவாயினவென்க.

வெருவி, வெருவவென்க. ஓடுதல் - கெடுதல்; “ஓடியதுணர்தலும்” (சிறுபா. உகச) என்றாற்போல. (சு)

2382. வேனில்வாய்ப்பட்டுவிரி முகைதளிரொடுகரிந்த
கானக்கார்முல்லைகார்மழைக்கெதிர்த்தனபோல
மானமங்கையர்வாட்டமும்பரிவுந்தங்கணவன்
றேனெய்மார்பகந்திண்டலுந்தீர்த்தொளிரிசிறந்தார்.

இ - ள். முதுவேனிலிடத்தே அகப்பட்டுக் கரிந்தமுல்லை மழையை ஏற்றுக்கொண்டனபோல மங்கையர் தங்கணவன்மார்பைத் தீண்டினவளவிலே மேனியில்வாட்டமும் மனத்தில்வருத்தமும் தீர்த்துபோய் ஒளிமிக்கா ரென்க.

மழைக்கு, கு - உருபுமயக்கம். மானம் - புலவி. தேனைப்போன்ற மார்பென்றார், தேனுக்கு இன்சுவைநிகழ்ந்தகாலத்தே புளிச்சுவைநிகழுமாறு போல, இம்மார்பும் இம்மகளிர்க்கு இன்பநிகழ்த்தினகாலத்தே பிறர்க்கும் இவ்வாறு இன்பநிகழ்த்துமெயென்னுங்கருத்தை அவர்க்குப் பிறப்பித்தலின்; இனி, தூதாய்வந்ததேனினம் இளைக்கிறமார்புமாம். (இ)

2383. சேலுண்கண்ணியர்சிலம்பொடுதிலகமுந்திருத்தி
மாலேநல்லனமதுக்கமழ்தகையனமிலைச்சிக்
கோலமென்முலைக்குங்குமபிடுகொடியெழுதிச்
சோலைவேய்மருடோண்முத்துந்தொழுதகவணிந்தார்.

இ - ள். சேடியர், தேவியர்க்குச் சிலம்பிலேநின்றும் திலகத்தளவுந்திருத்தி முடியிலே மதுக்கமழ்தகையனவாகிய மாலேகள் நல்லனவற்றைச்சூட்டி முலையிலும் தோளிலும் குங்குமத்தாலே எழுதுகொடியெழுதிச் கணவன் தொழுதல்தகும்படி முத்துவடத்தையும் அணிந்தாரென்க. (சு)

2384. நஞ்சுமேய்ந்தினங்களுக்கயன்மதர்ப்பனபோல
வஞ்சிவாட்கண்கண்மதர்த்தனவலர்த்துடன்பிறழப்
பஞ்சுசூழ்மணிமேகலைபரிந்தவைசொரிய
வஞ்சிநுண்ணிடைகவின்பெறவைகின்மாதோ.

அவசத்தாற் பிறந்த அனந்தர்நோக்கினை, ‘நஞ்சு’ என்றார். உடன் - எல்லாம். பஞ்சு, ஆகுபெயர். தனதுநன்மையான் ஊற்றின்பம் நிரம்பப்பெறாத இடை மெய்புகுவன்ன முயக்கத்தாலே ஊற்றின்பம் பெறும்படி வைகுதலின், ‘நுண்ணிடைகவின்பெற’ என்றார்.

இ - ள். கயல் நஞ்சைமேய்தலிற் செருக்குவனபோலக் கண்கள் அலர்ந்து இறுமாந்து அஞ்சிப் பிறழ், மேகலையற்று அவை மணியைச்சொரிய, இடைகவின்பெற வைகிறென்க. (எ)

2385. அரிபொற்கிண்கிணியணிநிளர்சிலம்பொடுசிலம்புந்
திருவச்சீமடிச்செழுமலர்க்கொழுங்கயன்மழைக்க
ணுருவதுண்ணிடையொளிமணிவருமுலையுருவா
ரெரிபொன்மேகலையிலக்கணைகடிவினைநொடிவாம்.

ஐதாகிய பொன்னாவது, தகடு. திருவ, அ - அசை.

இ - ள். கிண்கிணி சிலம்பொடுசிலம்பும் திருவையுடைய சீமடித்தா மரைமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணையது மணவினையைக் கூறுவாமென்றொன்க. (அ)

2386. ஆழிமால்கடலகன்பெருங்கேள்விசுநிறைபோ
யூழினன்றியுமுறுவினையோரையின்முடிப்பான்
சூழியானையுந்துளங்குபொற்சிவிகையுமுடையான்
வேழவேந்தற்குவிழுப்பெருங்கணிவிரித்துரைத்தான்.

இ - ள். களையையுடைய பெரியகடல்போன்றதூல்களை முற்றக்கற்று யானையும் சிவிகையும் பெற்றானாகியகணி, விதியால் தானேமுடித்தலையன்றி இந்நல்லினையை ஓரையானு முடித்தற்குப் பொருந்திய நாள்களை அரசனுக்கு விரித்துரைத்தானென்க. (க)

2387. க. ஒங்குகொற்றவற்கோதியவுயர்பெருநாளால்
வீங்குவெள்ளிவெண்குன்றெனவிளங்கொளியுடைய
தேங்கொண்மாலையுந்திலகமுமணிந்ததின்ருணத்த
பாங்கிற்பண்ணினதூற்றெட்டுப்படுமதக்களிதே.

இதுமுதல், “மாலேவான்முடி” (கடு) அளவும் ஒருதொடர்.

கொற்றவற்கோதியநானென்றதனால், “நவநகைத்ரோந்ருபதி” என்றது, சன்மநகைத்திரமுதலாக ஒன்பதுநாள்களாதலின், இக்கல்யாணத்துக்கு அந்நாளொன்பதிலும் பொருந்துவதொருநாளுக்குப் பொருந்துவதொருநாளிலே முரசசாற்றுகின்றாரென்க. மாலையும் திலகமும் அணியப்பட்டகளிறு; தின்ருணம் - மாறுபடாதசீலம்; குணத்தவாய் மத்தையுடைய களிறுகள் விளங்கொளியையுடைய வெள்ளிக்குன்றெனப் பண்ணப்பட்டனவென்க; வெள்ளணியணிந்தனவென்க.

2388. உ. விளங்குவெண்டிகிலுயித்துவெண்சாந்துமெய்ப்பூசித்
துளங்குமஞ்சிகைதுளைச்சிறுகாதினுட்டுளங்க
வளங்கொண்மாலையுஞ்முடிமுத்தணிந்தவண்முரசங்
களங்கொள்வேழத்தினேற்றினர்கடிமுரசமைவான்.

மஞ்சிகை - காதணி. சிறுதுளைக்காது. முரசறையவேண்டி, துளங் காகிற்க உடுத்துப் பூசிச் சூடி அணிந்து முரசை அவற்றில் தலைவனாகிய வேழத்திலே ஏற்றினாரென்க.

2389. ங. கேண்மின்கேண்மின்கள்யாவருமினியனகேண்மின்
பூண்மினித்திலமணிவடம்பூசுமின்சாந்தம்
வாண்மினுண்ணிடைவருந்தினுஞ்சூட்டணிந்தழகா
ராணமாகியவருவிலைவண்ணப்பட்டுமின்.

கேண்மின், விராசொல்லடுக்காதலின், மூன்றாயிற்று. ஆணம் - நேயம்.

2390. ச. பிள்ளைவெண்பிறைச்சிறுதுதற்பெரும்பட்டமணிமி
னுள்ளமேனியுமொளிர்ப்பணிக்கலங்களிற்புணமின்
வள்ளல்வாய்மொழியான்பிபாலமிர்தல்லா
னுள்ளமேவினும்பிறவுணப்பெற்றெழுநாளும்.

பிள்ளைப்பிறையென்பது, “பிள்ளைகுழவி” (தோல். பொரு. மர. உச) என்னுஞ் சூத்திரத்தும்மையை எச்சப்படுத்தி அதனாற்கொள்க. உள்ளமேனி - முன்பு அணியணிந்த இடமொழியு உள்ளமேனி. வள்ளல்வாய்மொழி - அரசன் அருளிச்செயல். நெஞ்சம் பிறவற்றிலேமேவினும்.

2391. ங. வாழைமல்கியமணிக்குலைக்கமுகொடுநடுமின்

முழநாற்றுமின்றாமங்களகிற்குடம்பரப்பி
யாழின்பாடலுமாடலுமரங்குதோறியற்றிப்
போழுமால்விசும்பெனப்பலபொலங்கொடியெடுமின்.

கமுகோடே வாழையை. அகிற்குடம் - தூபக்குடம். விசும்பைப் போழுமென.

2392. சு. மாலைவாண்முடிமன்னவன்மணவினையெழுநாட்

சீலமில்லனசினக்களிறகற்றுக்கென்றணிந்த
கோலமார்முரசுடியுமிழ்தழங்கெனமுழங்க
நீலமாக்கடனெடுநகர்வாழ்கெனவதைந்தார்.

மணவினைநிகழும் எழுநாளும். சீலமில்லனவாகிய கொலைக்களிறை அகற்றுக்.

இ - ள். கொற்றவற்கோதியநாளிலே முரசறைதற்குக் களிறுகள் பண்ணின; அக்களிறில் தலைவனாகியவேழத்திலே முரசையேற்றினார்; ஏற்றி நெடுநகர்வாழ்கவெனக்கூறி அரசன்திருவாய்மொழியாகிய இனியவற்றையாவருங்கேண்மின்; இவ்வெழுநாளும் இடைவருந்தினும் பூண்மின்; பூசுமின்; அணிந்து உடுமின்; அணிமின்; புணமின்; பாலடிசிலேயுண்மின்; நடுமின்; நாற்றுமின்; பரப்பி இயற்றி எடுமின்; இன்னும்இவ்வெழுநாளும் களிற்றையகற்றுக்கவென்றுகூறி இடியொலிபோலே முரசை முழங்க அறைந்தாரென்க.

வேறு.

2393. முரசுமார்த்தபின்மூவிருநாள்கள்போய்
வினாவொடெங்கணும்வெள்வளைவிம்பின
புனாயில்பொன்மணியாழ்குழறண்ணுமை
யரவவானினதிரந்தவணிமுழா.

ஆர்த்த, விகாரம். போய், போக; போகாநிற்க இவையும் நிகழ்ந்தன
வென மேல்வருவனவற்றையும் உடனிகழ்ச்சியாக்குக. புனா - குற்றம்.

இ - ள். முரசுமார்த்தபின், ஆறுநாள் செல்லாநிற்க, எங்கணும் வினா
வுடனே வளைவிம்பின; யாழ், குழல், தண்ணுமை, முழா இவை வான்போ
லே அதிரந்தனவென்க. (௧௬)

2394. விண்விளக்குவபோல்விரிபூந்துகள்
கண்விளக்கிக்கலந்தவெண்சாந்தினுள்
மண்விளக்கிமலர்ப்பலிசுந்தினூர்
பண்விளக்கியபைங்கிளியின்சொல்லார்.

இ - ள். பண்ணைத்தோற்றவித்த சொல்லார், தேவருலகத்துத் தூரா
லைத்துடைக்குமாறுபோலே சிந்தின மணிகள்முடலியவற்றோடே கண் கலந்த
விரிந்த பூந்துகளைத்துடைத்துச் சாந்தினால் நிலத்தைமெழுகி இல்லுறைதெய்
வத்துக்குப் பூப்பலியையும் சிந்தினாரென்க.

விளக்குல், தருதிபற்றியவழக்கு. (௧௭)

2395. ஆய்ந்தமோட்டினவான்பிபாலுலை
போந்துபொங்கியவாவியினுற்பொலிர்
தேந்துமாடங்கடாமிடினென்பன
பூந்துகில்புறம்போர்த்தனபோன்றவே.

இ - ள். இழினென்னுமோசையபுடையவாகிய மாடங்கள் தாம் அழ
கியவயிற்றையுடையவாகிய அனிலேதோற்றிய பாலுலை பாணியின்புறம்பே
போந்து பொங்கிய ஆவியினுலேபொலிந்து பூந்துகில் புறம்போர்த்தனபோ
ன்றனவென்க. (௧௮)

2396. திருவினல்லவர்க்கெம்மலர்ச்சிறடிப்
பரவியூட்டியபஞ்சரத்தக்களி
விரவியிலஞ்சேர்ந்தொளிபூத்துராய்க்
குருதிவானிலங்கொண்டதுபோன்றதே.

இ - ள். திருவினூரல்லவர்தம்மடியைச் சேடியப்பரவியூட்டிய செம்பஞ்
சின்சேறு நிலத்தின்மீதே விரவிச்சேர்தலின், அவ்வொளி பூத்துப் பார்து
செக்கர்வான் நிலத்தைக்கொண்ட தன்மைபோன்றதென்க. (௧௯)

2397. பால்வெண்டிங்கண்மணிக்கைபடுத்தவை
போலுமாடியினுக்கிப்பொலங்கலக்

கோலஞ்செய்பவர்கோலவெறிப்பினுன்
மாலவண்டினமாலைக்கண்கொண்டவே.

இ - ள். திங்கள் மணிக்காம்புசேர்த்தினவற்றையொக்குங் கண்ணாடியில் நோக்கிப் பொற்கலத்தையுடைய கோலத்தைச்செய்பவர் கோலத்தால் வரும் கண்வெறிப்பாலே ஒழுங்கையுடைய வண்டினங்கள் கண்ணோன்ற வாயினவென்க. (௨௦)

2398. போருமாமழைபோழ்ந்துபுதத்தொறு
மாகமேந்துவபோன்மணித்தேதாரண
மாகநாற்றினதாமமணிக்ஞட
மேகமாநகர்வீதிநிரைத்தவே.

இ - ள். தனக்கு நிகரில்லாத நகர்வீதியிலே வாயில்தோறும் மழையை ப்போழ்ந்து மாகத்தை ஏந்துவபோலும் தோரணங்களிலே தாமங்கள் பொருந்த நாற்றப்பட்டன; மணிக்ஞடங்கள் வரிசையாகவைக்கப்பட்டனவென்க.()

2399. ஆடன்மங்கையர்கிண்கணியார்ப்பொலி
பாடலின்னொலிபண்ணமையாழொலி
மோம்கொண்முழுவின்முழக்கீண்டிய
மாடமாநகர்மாக்கடலொத்ததே.

மங்கையர் கிண்கணி அசைதலிற்பிறந்த ஒலி.

இ - ள். இவ்வொலிகளாலே நகர் கடலையொத்ததென்க.

முழக்கத்தாலின்முன ஒலி.

(௨௨)

2400. சுந்தரத்துகள்பூந்துகள்பொற்றுக்
ளந்தரத்தெழுமின்புகையாலரோ
விந்திரன்னகர்சாறயர்ந்திவ்வழி
வந்திருந்ததுபோன்மலிவுற்றதே.

இ - ள். இந்நகர், சிந்தாரத்துகளாலும் பூந்துகளாலும் பொற்றுகளாலும் புகையாலும் அமரபதி சாறயர்ந்து ஈண்விவந்திருந்தாற்போலே யிருந்தென்க. (௨௩)

வேறு.

2401. நிரந்துகன்னலுநெய்யுநீந்தப்பெய்
திரந்துபாலமிர்தெங்குமூட்டுவார்
பரந்துபூந்தகில்பன்மணிக்கலஞ்
சுரந்துகொள்கெனச்சுமக்கல்குவார்.

இ - ள். எவ்விடமும் பரந்துசென்று இரந்துகொண்டு கன்னலையும் நெய்யையும் தொலைக்கவொண்ணாதபடிபெய்து பாலடிசிலை ஊட்டுவார்; துகிலையும் கலத்தையும்கொண்டெவந்து கொள்கவென்று சுமக்கும்படி நல்குவாரென்க. (௨௪)

2402. வருக்கையின்பழம்வாழையின்கனி
திருக்கொண்மாங்கனிதெளித்ததேறலின்
கருப்புச்சாற்றொடுகலந்துகைசெய்து
புரித்ததென்கிளரீரும்பூரிப்பார்.

இ - ன். பலாப்பழமுதலியவற்றை நீராக்கினதேறலை இனிய கருப்புச்
சாற்றோடேகலந்து சமைத்து அதனையும் விரும்புவித்த இளநீரையும் பூரிப்
பாரென்க. (2டு)

2403. கூந்தலேந்தியகமுகங்காய்க்குலை
யாய்ந்தமெல்லிலைபளிதமாதியா
மாந்தர்கொள்ளைகொண்டுண்ணமாநில
மேந்தலாம்படித்தன்றியீட்டுவார்.

கூந்தல் - தலை.

இ - ன். கருப்பூரமுதலாகப் பாக்கையும் வெற்றிலையையும் மாந்தர்
கொள்ளைகொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றாக மாநிலமுண்ணும்படி ஈட்டுவா
ரென்க.

வெற்றிலையுண்ணவென்றல் மரபன்மையின், ஈண்டு மாநிலமுண்ண
வெனவே மண்ணுண்ணும்படியென்னும் பொருட்டாம்; “அடகுபுலால் பாரு
பாளிதமு முண்ணை” என்பது பன்மைபற்றிக் கூற்றிறெனவேவேண்டும்;
பாரு பசிப்பிணிதீர துகரும்பொருளன்மையின். இனி, மாந்தர் முற்கூறிய
பாலடிசில்முதலியவற்றையுண்டலின், அவர்தின்றற்குப் பளிதமுதலியவற்
றைக் கொள்ளைகொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றாக ஈட்டுவாரென்றுமாம்.
ஏந்தல் - சுமத்தல். (2சு)

2404. தாமமார்த்தனதுப்புரவ்வுக
ளேமமாயினவேந்திகிற்றலா
னாமநன்னகர்நன்பொற்கற்பகங்
காமவல்லியுங்களங்கொண்டிடதே.

இ - ன். மெய்க்குறுதியாகிய தாமத்தையும், அதனை யொழிந்து ஆர்ந்
தனவாகிய துகர்பொருள்களையும் ஆடவரும் மகளிரும் ஏந்திகிற்றலின், இந்த
நன்னகரைக் கற்பகமும் காமவல்லியும் இடங்கொண்டு தம்மிடத்தைக் கை
விட்டனவென்க.

இட்டது, ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

(2எ)

2405. வழுவினமார்தருமாவுமல்கிய
தொழுதிதன்னையான்சுமக்கலெனெனா
முழுதுமன்மகண்முற்றும்வாய்திறந்
தழுதிட்டாணையும்பாலுமாகவே.

இ - ள். மண்மகள் மாந்தரும்மாவும்நிறைந்த தொழுதிதன்னை யான் முழுதும் சுமக்கலாற்றேனென்று வாய்முற்றுந்திறந்து நெய்யும்பாலுமாக அழுதிட்டாள்போலே இருந்ததென்க.

எனவே யாவும்சூறினார்.

(உஅ)

வேறு.

2406. கொடியெழுந்தலமருங்கோயில்வாயில்கண்
மடலெழுந்தலமருங்கமுஞ்மவாழையு
மடியிருந்துகிலுடைமாக்கணடியும்
புடைதிரள்பூரணகுடமும்பூத்தவே.

இ - ள். கோயில்வாயில்களெல்லாம், கமுஞ்ம வாழையும் மடித்ததகி லையுடைய கண்ணடியும் நிறைகுடமும் பொலிவுபெற்றனவென்க. (உக)

2407. கடிமலர்மங்கையர்காய்பொற்கிண்கிணி
யுடைமணிபொற்சிலம்பொலிக்குங்கோயிலுட்
குடைநிழன்மன்னர்தங்கோதைத்தாதுவேயர்
தடிநிலம்பெருததோர்செல்வமார்ந்ததே.

இ - ள். மங்கையர்கிண்கிணியும், மேகலையும், சிலம்பும் ஒலிக்குங் கோ யிலிடமெல்லாம், மன்னர்தங்கோதையிற் றுது வேய்தலின், அம்மகளிரடி தாதொழிந்து நிலத்தைத் தீண்டப்பெருததோர் செல்வம் மிக்கதென்க. (஁௦)

2408. துளங்குபொற்குழைகளுந்தோடுஞ்சண்ணமுங்
கிளர்ந்தகில்சாந்துபூக்கமழ்ந்துகேழ்க்கா
ரிளங்கதிரெறிமணிப்பூணுமாரமும்
விளங்கமேலுலகினைவெறுப்பித்திட்டதே.

இ - ள். இக்கோயில், குழைகளும் தோடும் ஒளிகிளரப்பட்டுச் சுண் ணமும் அகிலும் சாந்தும் பூவும் கமழப்பட்டுப் பூணும் முத்தாரமும் விளங் கப்பட்டு மேலுலகை இகழப்பண்ணிற்றென்க. (஁௧)

2409. விரிந்துவான்பூத்தெனவிதானித்தாய்கதி
ரருங்கலப்பொடியினுலாய்பொற்பூமகண்
மருங்குல்போற்குயிற்றியநகரின்மங்கலப்
பெருந்தவிசுடுத்தனர்வினையன்மாலையார்.

இ - ள். வான் மீனை விரிந்துபூத்ததென விதானித்து அருங்கலங்களை யிடித்தபொடியாலே மண்மகளிடைபோலே துடங்கும்படி கோலமிட்டவிட த்தே அரசர்க்கு உரியமகளிர் மங்கலமாகிய ஆசனத்தை யிட்டாரென்க. (஁௨)

2410. நலங்கிளர்காணமுமணியுநன்பொனும்
வலம்புரிமுத்தமுங்குவித்தமங்கல

மில்ங்கினமணிவிளக்கெழுந்ததிம்புகை
கலந்தவாயிரத்தெண்மர்கவரியேந்தினார்.

காணம் - பழங்காசு.

இ - ள். காணமுதலியன குவிக்கப்பட்டன; அவற்றின்மேலே அட்ட
மங்கலம் இலங்கின; விளக்கு எழுந்தன; புகை கலந்தன; ஆயிரத்தெண்
மர் கவரிவீசினாரென்க. (௩௩)

2411. மங்கலப்பெருங்கணிவகுத்தவோராயான்
மங்கலமன்னவன்வாழ்த்தவேறலு
மங்கலவச்சுதந்தெளித்துவாய்மொழி
மங்கலக்கருவிமுன்னுறுத்திவாழ்த்தினார்.

இ - ள். மங்கலங்கூருநீங்க, மன்னவன், மங்கலநானைக்கூறுங் கணிவகு
த்த முகூர்த்தத்தடனே ஆசனத்திலே ஏறினவளவிலே மங்கலமாகிய அறு
கும் அரிசியுமிட்டு அபிமந்திரித்த பொற்கருவியை மஞ்சிகன் சேர்த்தினானாக
வாழ்த்தினாரென்க.

உறுத்தி, உறுத்த.

(௩௪)

2412. முழங்கினவின்னியமொய்த்ததேத்தொலி
கொழுங்கயற்கண்ணினார்கொண்டிபொன்னக
விழிந்தனாதிருமயிரேற்பரீரதி
னிழன்றனசாமனாகினாசங்கார்த்தவே.

இ - ள். இன்னியம் முழங்கின; எத்தொலியும் சிறந்தது; சாமனாகீர்
மையோடேநீழ்ந்நன; சங்கு ஆர்த்தன; அப்பொழுது மகளிரும் திருமயிரைப்
பொன்னகலிலேபொருந்தக்கொண்டு மண்டபத்தினின்று இழந்தாரென்க.()

2413. பாற்கடன்முனைத்ததோர்பவளப்பூங்கொடி
போற்சுடர்ந்திலங்கொளிப்பொன்செய்கோதையை
நாட்கடிமயிர்வினைநன்பொற்றாமரைப்
பூக்கடிகோயிலாள்புலம்பவாக்கினார்.

பாற்கடல் கூறினார், குலத்தின்துய்மைக்கு.

இ - ள். பவளக்கொடிபோல் விட்டுவிளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய
இலக்கணையைப் பூவாகிய சிறப்பையுடைய கோயிலிற்றிரு ஒவ்வேமென்று
வருந்தம்படி நல்லநாளிலே மயிர்வினைக்கல்யாணத்தை ஆக்கினாரென்க.

கடிக்கோயில்' என்றும் பாடம்.

(௩௫)

வேறு.

2414. விதைத்தலைமாலேகுட்டிமின்னனாரங்கைசேப்ப
வரைத்தசார்தணிந்தகோட்டவாயிரத்தெட்டுவேழ
நிதைத்தனமண்ணுரீர்க்குமுரசொடுமுழுவம்மிம்ம
வரைத்தலைத்துவலைபோன்றுமதநிலநனைப்பவனறே.

இ - ள். வரைத்தலைத்துவலைபோலே மதம் நிலத்தையணையாநிற்க மின்னனார் மாலையைச் சூட்டித் தாம் அரைத்த சந்தனத்தையணிந்த வேழங்கள், இயங்கள்வீம்மாரீர்க மஞ்சனரீர் கொண்டுவருதற்கு நிராக்கப்பட்டன வென்க.

கோட்டவாகிய வேழம்.

(கஉ)

2415. கான்முகம்புதைத்ததெண்ணீர்கவார்துபொற்குடங்கனார்த்தி
பூன்முகம்புதைத்தவேற்கண்ணவர்களிற்றுச்சியேற்றி
வான்முகம்புதைத்தபன்மீன்மதியெனமருண்டுநோக்கத்
தேன்முகம்புதைத்தமாலேக்குடைநிழற்றிருவிற்றந்தார்.

கான், ஆகுபெயர்.

இ - ள். நிணத்தையழுத்திய வேல்போலுங்கண்ணினார், பூ முகமறைத்த நீரைமுகந்து பொலிவினையுடைய குடங்களைநிறைத்து அவற்றை மீனும் மதியுமென்றுநோக்கும்படி அக்களிற்றிலேயேற்றி அவர் குடைநிழலிலே செல்வத்தோடே தந்தாரென்க.

குடங்கட்குப் பன்னிறமுடைமையானும், சிறுமைபெருமையானும் மீனும் மதியும்உவமமாயின. தேனினம் முகத்தைமறைத்த மாலே. (கஉ)

2416. க. இழைத்தபொன்னகரின்வெள்ளியிடுமணைமன்னரேத்தக்
குழைப்பொலிந்திலங்குகாதிற்றொற்றவனிருந்தபின்பை
மழைக்கவின்மெழந்தவார்கொண்மணிநிறவறுகைநெய்தோ
தெழிற்குழைதிருவில்வீசமகளிர்நெய்யேற்றுக்கின்றார். [ய்த்

2417. உ மின்னுமிழ்வைவரக்கோட்டுவிளங்கொளியிமயமென்னும்
பொன்னெடுங்குன்றம்போலப்பூமிமேனிலவியவைய
நின்னடிநிழலின்வைகநேமியஞ்செல்வனாகி
மன்னுவாய்திருவோடென்றுவாழ்த்திநெய்யேற்றினாரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பொன்னுலிழைத்தநகரிலே வெள்ளியாற்செய்யப்பட்ட மணையிலே அரசரேத்தக் கொற்றவனிருந்தபின்பு, மகளிர் மழைக்குக்கிளைத்தெழுந்த அறுகை நெய்யைத்தோய்த்துக் குழை வில்லைவீச நெய்யேற்றுக்கின்றவர்கள், இமவாணப்போலே நிலத்திலேகிடைபெற்று நின் அடிநிழலிலே உலகம்வைகச் சக்கரவாளச்சக்கரவர்த்தியாய் இலக்கணையோடே மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி நெய்யையேற்றினாரென்க. (கக - சு0)

வேறு.

2418. நீடுநீர்மணிநீருமல்லவு
மாடுநீரனவத்துமண்களு
மூடுமின்னனாரூர்ஞ்சியாட்டினார்
கூடியின்னியங்குமூமியார்த்தவே.

நீடுநீர் - கங்கைமுதலியதீர்த்தநீர். மணிகீர் - சந்திரகாந்தக்கல்லினீர். அல்லவென்றது - அத்ஐதையும் மண்ணையுமொழிந்த ஐந்துவினாயையும், முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையையுமாம். அத்து - துவர்; 'பத்துமண்' என்றும் பாடம். மண்ணாவன: "ஆணையே நேனக்கோடாற்றங் கணாபுற்று, வானவர்தங் கோயிலெழில் வான்கழனி - பானிலவு, முத்தெறியும் வெண்டினாகீர் மூதூர் வடதருவேர், பத்துமிதன் மண்ணாகப் பார்." ஒழிந்தனவற்றிற்கு, "கங்கையின்களிறிநுச்சி" (காந்த. கங்க) என்றகவியிற்கூறினும். ஊடு - இடை.

இ - ன். இடை மின்னையொப்பார், பூசுநீரனவாகிய அத்தாலும், மண்ணாலும், அல்லனவற்றாலும் உரிஞ்சி நீர்களாலே ஆட்டினார்; அப்பொழுது இயங்கள் தம்மில் அளவொத்துத் திரண்டு ஆர்த்தனவென்க. (சக)

2419. திருவமன்னவன்சென்னித்தோர்மன்னர்
பொருவெண்பொற்குடமுமிழ்பொங்குநீர்
பரிதிதன்னொளிமறையப்பான்மதி
சொரியுந்திங்கதிர்த்தோற்றமொத்தவே.

திருவ, அ - அசை.

இ - ன். சீவகன்சென்னியிலே உமிழும் மன்னரெடுத்த வெள்ளிக்குடத்துநீர், பரிதியினொளிமறைய மதிசொரியுங் கதினாயொத்தனவென்க.

வெண்பொனென்ப, வெள்ளியை.

(சஉ)

2:20. துளங்குமாமணித் தூண்கணன்கினால்
விளங்குவெள்ளிவேய்ந்தாய்ந்தமாலேசூழ்
வளங்கொண்மாமணிக்கூடஞ்சேர்த்தினு
ரிளங்கதிர்கொலோவிருந்ததென்னவே.

மணித்துண் நான்கினால்விளங்குகூடம்; வெள்ளியால்வேய்ந்து மாலேசூழ் கூடம்.

இ - ன். கதிர் இருந்ததோவென்னக் கூடத்தே சென்றிருக்கும்படி பண்ணினாரென்க.

(சங)

2421. ஆய்ந்தபானிறமாய்பொற்கம்பலம்
வேய்ந்தபொங்களைவெண்பொற்கட்டின்மே
னீர்துநித்திலவிதானநீழலாற்
கேந்தினுரணியேந்தூரீர்மையார்.

இ - ன். தெரிந்த பானிறம் ஒளிகெட்ட பொலிவினையுடைய கம்பலம் வேய்ந்த அணையையுடைய வெள்ளிக்கட்டிலின்மேலே நீத்தத்தலுண்டான நித்திலவிதானத்தின் கிழலிலே இருந்தவற்கு ஒப்பனைக்குரியார் அணியை உந்தினாரென்க.

ஆய்தல் - உள்ளதனுணுதல். மானிறவாய்பொனும்பாடம். (சச)

2422.

ஈரங்கொண்டபினிருண்மணிச்சுடர்
நீரவாய்நிழலுமிழங்குஞ்சியை
யாரகிழ்புகைவெறியினுலமைத்
தேர்படச்செய்தாரெழுதிற்றென்னவே.

இ - ள். நீலமணியினது ஒளியினீரவாய் நிழலுமிழங்குஞ்சியை ஆற்றி
னபின்பு அதிப்புகையினது மணத்தாலே அமைத்து எழுதிற்றென்ன அழகு
பட முடித்தாரென்க. (சௌ)

2423.

ஈடி ல்சந்தனமேந்துதாமரைத்
தோடின்பயில்வினாற்பூசித்தாமலர்
வீடுபெற்றனவின்னெடுன்னவே
சூடினானரோசுரும்புண்கண்ணியே.

ஈடி ல்சந்தனம், விகாரம்; இடுதல் - உவமித்தல். இது வழக்கு. வீடு
பெற்றனவென்றது - இவன்கூடிய மலர்பெற்றவழகு தாம் குடுங்காலத்திற்
பிறவாமைகண்டு எல்லாரும் தம்மைச்சூடிந்தன்மையைக் கைவிடுதலை மலர்
பெற்றனவென்றவாறு.

இ - ள். சந்தனத்தைத் * தாமரையிதழின்கனத்தோடேபூசி மலர் வீடு
பெற்றன இன்னோடுன்னும்படி அம்மலையுடைய கண்ணியைச் சூடின
னென்க. (சக)

2424.

மற்பகம்மலர்ந்தகன்றமார்பின்மேல்
விற்பகக்குலாயாரம்வில்லிடக்
கற்பகம்மலர்ந்தகன்றதோவெனப்
பொற்பகப்பொலங்கலங்கடாங்கினன்.

இ - ள். மற்றொழிறான், பிறரிடத்துகின்றும் போம்படி தன்னிடத்தே
பரக்கப்பட்டு அகன்ற மார்பின்மேலே இத்திரவில் தோற்கும்படி குலாவி
ஆரம் வில்லிடாநிற்கக் கற்பகம் பூத்துப் பரந்ததோவென்னும்படி பொற்பை
அகத்தேயுடைய ஒழிந்தகலங்களை அணிந்தானென்க. (சஎ)

2425.

உருவமார்த்தனவுரோமப்பட்டுமித்
தெரியும்வார்குழைசுடரவிற்திர
திருவிலன்னதார்தினோப்பத்தேங்குழ
லரிபெய்கண்ணியர்க்கநங்கனாயினன்.

இ - ள். எலிமயிர்முதலியவற்றாற்செய்த பட்டை உடையாகவுமித்துக்
குழைசுடரத் தார் தினோப்பக் கண்ணியர்க்கு அநங்கனாயினனென்க.

* “வெள்ளிலோத்திரத்தின் பூம்பொருக்கரைத்தசாந்தின், காசறு குவ
ளைக் காம ரகவிதழ் பயில மட்டித்து” என்றார் முன்னும்; (காந்த. கஉ௦.)

செயவெனெச்சங்கள், “ ஆன்வந்தியையும் வினைநிலையான் ” (தொல். சொல். வினை. ௩௫) முடிந்தன. இவனையொழிந்தோர்க்கு அரியனும் வருந்துதலின், அநங்கனென்றார். (சஅ)

2426. தாவிருழ்வடந்தயங்கநீருமீஇ
மேவியச்சுதந்தெளித்தபின்வினாந்
தாவியம்புகைசுழற்றியாடியும்
வீவில்வெஞ்சுடர்விளக்குங்காட்டினார்.

இ - ள். மகளிர், வடந்தயங்க வினாந்துமேவி அச்சுதத்தை நீரிலேயுறுத்தித்தெளித்தபின்பு தூபபாத்திரம் ஆவித்தபுகையைச் சுழற்றி விளக்கையும் ஆடியையும் காட்டினாரென்க.

ஆவி அம் புகை - வினைத்தொகை. இவை காட்டுதலியல்பு. (சக)

2427. உவரிமாக்கடலொல்லென்வெண்டி.ரா
யிவரியெழுவபோன்றிலங்குமாமயிர்க்
கவரித்தொகைபலவீசுங்காவல
ரிவரித்தொகையென்பதின்றியாயினார்.

உவரிசீரையுடைய கடற்றிரை பரந்து எழுவனபோன்றிலங்கும் கவரி; மயிர்க்கவரி, முதற்கேற்ற அடையடுத்தனாகுபெயர். இத்தொகையர், விகாரம்.

இ - ள். இவர் இத்தொகையரென்பதின்றாகக் கவரிவீசுங் காவலர் திரண்டாரென்க. (இ௦)

2428. அறுகுவெண்மலரளாயவாசநீ
ரிறைவன்சேவடிகழுவினீயந்திய
மறுவின்மங்கலங்காட்டினார்மணக்
குறைவில்கைவினைக்கோலமார்ந்ததே.

இ - ள். அறுகையும்மலரையுங்கலந்த நீராவே இறைவனடியைக்கழுவி, எடுத்த அட்டமங்கலங்களையும் காட்டினார்; அப்பொழுது குறைவில்லாத கைவினையையுடைய மணக்கோலம் ஆர்ந்ததென்க. (இக)

வேறு.

2429. ஊனிமீர்கதிர்வெள்வேறுறைகழித்தனபோலுந்
தேனிமீர்குவளைக்கட்டி.ருமகளினையாளீப்
பானிமீர்கதிர்வெள்ளிமணைமிசைப்பலர்வாழ்த்தி
வானிமீர்கொடியன்னார்மணியணைமிசைவைத்தார்.

இ - ள். ஊனிலேவளர்ந்த வேல் உறைகழித்தவற்றையொக்கும் கண்ணையுடைய இலக்கணையை மேகத்திலேபரந்த மின்னுக்கொடியையொப்பார் பலரும் வாழ்த்தி வெள்ளிமணையிலிட்ட அழகியவண்ணியிலே இருத்திநரென்க.

பால்போலப்பரந்த கதிர்.

(இஉ)

2430.. வலாவினாவளர்பொன்னேவலம்புரியொருமணியே
திராவினாயமிர்தம்மேதிருவிழையெனவேத்தி
வரிவனோமுழவிம்மமணிகளரொலியைம்பா
லலாவினாகலைநல்லாரறுகினெய்யணிந்தனரே.

இ - ள். நல்லார், திருவிழையானவள், பொன்னே, மணியே, அமுதே
யென்று ஏத்தி வளையும்முழவும் விம்மாநிற்க அவனும்பாலிலே அறுகாலே
நெய்யையணிந்தாரென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். 'திருவிழை' என்று பாடமாயின், விளியாக்கி,
நின்னைத் திருவிரும்புகவென்க. அரசென்னும் பண்புப்பெயர், அளையெனப்
பண்புமாத்திரா விளக்கிற்று. அரசியல்முற்றுப்பெற்ற நூற்கலையை வல்ல
நல்லாரென்க. (௫௩)

2431. கள்ளவிழ்கமழ்கோதைக்காவலன் றிருமகளை
வெள்ளிருமதயானைவிழுமணிக்ருடமேற்றித் துணி
தெள்ளறன்மண் ணுந்நீராட்டினர்தேமலர்மே
லொள்ளிழையவளொத்தாளுருவ நுண்ணுசப்பின்னார்.

இ - ள். வெள்ளணியணிந்த யானையிரண்டின்மேலே குடத்தையேற்
றித் காவலன்மகளை நீராட்டினர்; அங்ஙனம் இரண்டினும் ஆட்டுதலின்
திருவையொத்தாள், அவளென்க. (௫௪)

2432. வான்மலர் நுளாகுடிமணியணிகலன் சிந்தாத்
தானிளமணலெக்கர்த்தவழகதிர்மணியார
மேனையநறுஞ்சண்ணங்குங்குமமிடுங்களியாத்
தேனினமிசைபாடத்தீம்புனனடந்தஃதே.

இ - ள். அவராட்டினதீம்புனல்தான், மணியும் ஆரமும் இளமணலா
லிமே எக்கராக ஏனையவாகிய சுண்ணமும் குங்குமமும் வண்டலாகக்கொண்டு
மலராகிய நுளையைச்சூடி அணிகலங்களின் மணியை மணியாகச் சிந்தித்
தேனினம்பாட நடந்ததென்க. (௫௫)

2433. நான்றபொன்மணிமாலேருகதிர்ப்பவளத்தா
ணுன்றினவொளிமுத்தமண்டபத்தொளிர்திங்கள்
கான்றனகதிர்காய்த்தும்வட்டனைக்கதிர்முத்த
மீன்றபொன்விதானத்தின்னீழலுய்த்திரீஇயினரே.

இ - ள். பொன்மாலையுமணிமாலையுநான்ற பவளத்துண்ணாட்டப்பட்ட
முத்தமண்டபத்தே அவனையுய்த்துத் திங்களினுடைய கான்றனவாகிய கதி
ரைத் தானெழிக்கும்வட்டவணியிலே இருத்தினாரென்க.

விதானத்தின்மீலிலணை.

(௫௬)

2434. மையணிமதயானைமத்தகவகலக்கு
னெய்யணிசுழன்மாலேநிழலுமிழ்குழைமங்கை

மெய்யணிகலன்மாலையின்னிருந்துகிலேந்திக்
கையணிசூழன்மாலேக்கதிர்முலையவர்கூழ்ந்தார்.

இ - ள். கையாலணிந்தசூழலையும் மாலையையும் முலையையுமுடைய
மகளிர், அணிகலமுதலியவற்றையேந்தி, அஞ்சனமணிந்த யானையின்மத்தகம்
போலும் அல்குல்முதலியவற்றையுடைய மங்கையைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கையணி, கைசெய்யப்பட்டவென்றுமாம். (௫௭)

2435. அவ்வளையவிராழிக்கால்பொலிந்தழகார்த்த
மைவிளைகமுநீர்க்கண்விலாசியுமணியல்குற்
கைவளையலங்காரமாலையுங்கமழ்கோதை
கைவளமிசூசாயனங்கையைப்புனைகின்றார்.

இ - ள். கோதையினையும், நட்பாடையினுமிக்க மெல்லியமொழி
யினையுமுடையநங்கையை அழகிய வளைந்த விரன்மோதிரத்தையுடைய
கால்பொலிவுபெற்று அழகார்த்த விலாசியும், கையில்வளையையும் மணியல்
சூழையுமுடைய அலங்காரமாலையும் ஒப்பியாநின்றாரென்க.

மைவிளைகமுநீர் - நீலோற்பலம். (௫௮)

2436. யானையுளரசன் தன்னணிகிளர்வலமருப்பீர்
தூனமிலொளிர்செம்பொன்பதித்தொளிமணியழுத்தி
வரன்மணமுணச்செய்தமங்கலமணிச்சீப்புத்
தான் முகில்கழிமதிபோற்றன்னுறையீர்க்கினளே.

இ - ள். களிற்றரசனது வலக்கொம்பையறுத்துப் பொன்னேப்பதித்து
மணியழுத்தி மணந்தங்கச்செய்தசீப்பை விலாசிதான் முகிலினின்றங் கழியு
மதிபோலே அந்நுறையினின்றும் நீக்கிளுளென்க. (௫௯)

வேறு.

2437. மைந்தூற்றளையமாவீழோகிவகுத்துந்தொகுத்தும்விரித்து
கைந்தூற்றிறத்திற்கலப்பவாரிக்கமமுநானக்கலவை [ங்
யைந்தூற்றிறத்தின்கிலின்னுவியனார் துகமழுவூட்டி
யெந்தூற்றிறமுமுணர்வாளெழிலேற்றிமிலின்னேற்பமுடித்தாள்.

இ - ள். எந்தூற்றிறமுமுணர்வாள், தன்கையாலே இருளைதூற்றளைய
வண்ணீழோகியைக் கலவையையும் புகையையும் வியக்கத்தக்க தூல்வழி
யோடேயனைத்து ஊட்டிக் கலக்கவாரி முகத்துக்கேற்ப இமில்போலே முடித்
தாளென்க.

கையால் முடித்தாள். சூழலையும் அளகத்தையும் வகுத்தும், கொண்
டையைத்தொகுத்தும், பணிச்செய்யையும் தஞ்சையையும் விரித்தும் தூற்
றிறத்தின் முடித்தாளென்க. (௬௦)

2438. கரும்புந்தேனும்மமுதும்பா லுங்கலந்ததீஞ்சொன்மடவாட்
கரும்பும்மிலையுமயக்கியாய்ந்தமுல்லைச்சூட்டுமிலைச்சித்

திருந் துதிங்கள் சூழ்ந்தமின் னிற்செம்பொற்பட்டஞ்சேர்த்தி
விரும்பும்முத்தம்மாலேநான்றவிழுப்பொன்மகரஞ்செறித்தாள்.

இ - ள். திஞ்சொன்மடவாட்குத் திங்களைச்சூழ்ந்தமின்போலே பட்டத்
தைச்சேர்த்தி அரும்புமிலையும் இடையிட்டுக்கட்டின முல்லைச்சூட்டைக் கற்
புக்குமிலைச்சி முத்தமாலேநான்ற மகரவாயானபணியை அணிந்தாளென்க. (1)

2439. கள்ளுந்தேனும்மொழுஞ்குவளைக்கமழ்பூநெரித்துவாங்கிக்
கிள்ளைவளைவாயுகிரிற் கிள்ளித்திலகந்திகழப்பொறித்துத்
தெள்ளும்மணிசெய்சுண்ணம்மிலங்கத்திருநீர் நுதலின்னப்பி
யுள்ளம்பருகிமதார்த்தவாட்கண் னுருவம்மையிற்புனைந்தாள்.

களளும் - களவுகாணும்; “களளத்தாற் கள்வே மெனல்” (திருக். உஅஉ)
என்றார். கமழ்தேனும் பொசியுமளவன்றி யொழுகும் குவளைப்பூவென்க.

இ - ள். கிள்ளையின்வளைவாய்தான் தன்நன்மையைக் கள்ளும் உகிராலே
மயிணைக்கோத்துவாங்கி அதனுள்ளே குவளைப்பூவைப் புறவிதழைக்கிள்ளி
நெரித்துத் திகழப்பொறித்துத் திருநீர்நுதலிலே திலகத்தை மணிச்சுண்ணத்
தாலே இலங்கவப்பிக் கண்ணை நிறத்தையுடைய மையாலேபுனைந்தாளென்க.

பொறித்து - எழுதினாற்போன்று. கணவனுள்ளத்தைப்பருகி. (கஉ)

2440. நாகம்மருப்பினியன்றதோடுநலங்கொள்சுறவுக்குழையும்
போகநீக்கிப்பொருவிஹிருவில்லுமிழ்ந்துமின்னுப்பொழியு
மேகமாகியெரியும்மணியின்னியன்றகடிப்புவாங்கி
மேகவிசம்பிற்தேவர்விழையவிளங்கச்சேர்த்தினுளே.

இ - ள். நாகமருப்பினியன்றதோட்டையும் நலங்கொண்ட மகரக்கு
ழையயுங் காதினின்றும்போகநீக்கி, மின்னானதுசொரியும் பொருவில்லாத
திருவில்லைத்தானுமிழ்ந்து ஏகமாகி எரியுமணியினியன்ற குதம்பையை ஏந்
திரின்றவள்கையினின்றும் வாங்கிக்கொண்டு அவள் விளங்கச்சேர்த்தினு
ளென்க.

தேவர், ஈண்டுப் பெண்பன்மை. (கஉ)

வேறு.

2441. விலங்கரம்பொருதசங்கின்வெள்வளைதெளிர்க்குமுன்கை
நலங்கிளர்பவளநன்பொன்விரன்மணியாழியின்னக்
கலந்தின்றுபணைத்ததோளுங்கவின்வளர்கழுத்துமாரந்த
வலம்புரியீன்றமுத்தமணிநிலாநக்கவன்றே.

இ - ள். வளைந்த வாளாமறுத்த சங்கவளையொலிக்குமுன்கையில் நல
ங்கிளர்பவளம்போலும் விரலிலணிந்த நன்பொன்மணியாழி மின்னாகிநிக்,
தோளிலும் கழுத்திலுமணிந்தமுத்தம் நிலாவைக்கெடுத்தனவென்க.

இன், அசை.

(கச)

2442. மாமணிமுகமுவேயந்தமரகதமணிச்செப்பன்ன
தூமணிமுலேகடம்மைத்தொழுதகக்கமமுஞ்சாந்திற்
காமருகாமவல்லிக்கொடிகவின் கொண்டுபூத்துத்
தூமணிக்கொழுந்துமென்றோட்டியல்வரவெழுதினோ.

மரகதமணியைத் தலையிலேயழுத்திய பெரிய பவழச்செப்பு. இவள்ளிற்
பவழத்தின்நிறமென்றார், பலவிடத்தும்.

இ - ள். காமவல்லியாகியகொடி முலேகடம்மை இடங்கொண்டு கவின்
பூத்துத்தோளிலே கொழுந்து அசையும்படி தொழுதகச் சாந்தினுலெழுதின
என்க. (சுடு)

2443. நாண்சுமக்கலாதநங்கைநகையின்னுறுசுப்புநோவப்
பூண்சுமக்கலாதபொன்ஞாண்வடத்தொடுபுரானோக்கிப்
பாண்சுலாய்வண்டிபாடும்படிகணைமறந்துகாமன்
காண்கிலேன்கடியவென்னாவுருகிமெய்கரந்திட்டானே.

இ - ள். பிறராத் சுமக்கலாகாத நாணிணையுடைய நங்கையது றுசுப்பு
நோம்படி சுமக்கலாகாத பூணும் நாணும் முத்துவடமும் புரளவணிய, அத
னைக் காமனோக்கி மலர்க்கணையை எய்யமறந்து இங்ஙனம் கடியனகாண்கி
லேனென்றுகருதி இவடன்மெய்யிலேகரந்து வேட்கையை விளைவித்தா
னென்க.

அநங்கனான.

(சுசு)

2444. அவாக்கிடந்தகன்றவல்குலணிசுளர்திருவிற்பூப்பத்
தவாக்கதிர்க்காசுகண்டாராவியைத்தளரச்சூட்டிக்
கவாய்க்கிடந்தணங்குநாறுங்கண்கொளாப்பட்டுகித்தா
ளுவாக்கதிர்த்திங்களம்மென்கதிர்விரித்துகித்தொத்தாள்.

இ - ள். கண்டாராவியாளும்படி காசுகள் அவாத்தன்மைகிடந்தகன்ற
வல்குலிலேகுட்டப்பட்டுத் தெய்வத்தன்மைநாறும்பட்டைத் தானுடுத்தவள்
கிறைமதியின்கதிரை விரித்துகித்த தன்மையை ஒத்தாளென்க.

திருவிற்போலப் பூப்பச் சூட்டி. ஆவியை: ஐ, அசை. கவாய் - கவ்வி.
கண்கொளா - இழைதெரியாத. அணிந்தான்பாடமாயின், விலாசியாக்குக. ()

2445. இடைச்செறிகுறங்குகளவிக்கிம்புரியிளகமின்னும்
புடைச்சிறுபரபிபுல்லிக்கிண்கிண்சிலம்போடார்ப்ப
நடைச்சிறுபாதங்கோலமணிவிரலணிந் துநாகத்
தூடைச்சிறுநாவிற்போகையிரீஇயினன்மாலேசேர்த்தாள்.

இ - ள். ஒருகூறு கிம்புரிவடிவான குறங்குசெறி குறங்கைக் கௌவி
செழிப் பரட்டைப்புல்லிக் கிண்கிணியுஞ்சிலம்புமார்ப்பவணிந்து பாதத்திலும்
விரலிலும் அணிவனவற்றையுடணிந்து பாம்பினுடைய சிறிய நாப்போலுந்

தோகையை விலாசிதாழ இருத்திவிட்டாள்; பின்பு அலங்காரமாலேசேர்ந்தா ளென்க. (சுஅ)

2446. அம்மலரடியுங்கையுமணிகிளர்பவளவாயுஞ்
செம்மலர் நுதலுநாவுந்திருந்தொளியுகிரோடங்கேழ்
விம்மிதப்பட்டுவீழவலத்தகமெழுதியிட்டா
ளம்மலர்க்கண்டமுள் ளிட்டரிவையைத்தெரிவைதானே.

இ - ள். அம்மாலேதான், அரிவையை மாலையணிந்த கழுத்தையுள்ளி ட்டு உகிரோடே அடிமுதலியவற்றையெல்லாம் அகிசயித்துவிரும்பும்படி அலத்தகத்தை எழுதினாளுென்க.

செம்மலர் - நெற்றிமாலே.

(சுஅ)

2447. வான்மதர்மழைக்கனோக்கிவருமுலைத்தடமுநோக்கி
காண்வரவகன்றவல்குற்கண்விருப்புற்றுநோக்கிப்
பாணுவண்டரற்றுங்கோலச்சிசுழிகைவடிவுநோக்கி
யாண்விருப்புற்றுநின்னூரவ்வோத்தோளினாரே.

இ - ள். தோளினார், விருப்பமுற்றுத் தங்கண்ணலே அவள்கண்ணையு நோக்கி, முலையையுநோக்கி, அல்குலையுநோக்கி, பாட்டையுடைய வண்டொ லிக்கும் முடியின்வடிவையுநோக்கி இவளை நுகர்த்தருகிய ஆண்மையை விரும் பினின்றாரென்க.

(௭௦)

வேறு.

2448. தெருள்கலான்படைத்தவன்காணிற்செவ்வனே
மருள்கலாதவர்களுமருள்வரம்மமர்நோ
யிருளிலாரெவ்வனமுய்வரின்னதா
லருளிலாரவணலமணிந்தவண்ணமே.

இ - ள். அருளிலாதார் அவளழகையணிந்தவண்ணம், இப்படி ஆண் மையைவிரும்புந் தன்மையாயிருந்தது; இனி அயனும், காணின், நாம் படை த்தவழவன்றென்று மயங்குவன்; இருடிகளும் நேரேமயங்குவர்; இத்தன் மையாயதனைக் கண்டால் மயக்கநோயையுடைய இல்வாழ்வார் எங்ஙனம் பிழைப்பாரென்றாரென்க.

(௭௧)

2449. அலர்ந்தவந்தாமரையல்லிப்பாவையைப்
புலந்துகன்சிவந்தனபோன்றுநீர்பிரிந்
திலங்கியின்னுமிழ்ந்துலாமேனியேந்துபொன்
மலர்ந்ததோர்கற்பகமணிக்கொம்பாயினான்.

இ - ள். பூண்கள் இலங்கியின் உமிழ்ந்து உலாம் மேனியையுடையாள் திருவை நிகராகக்கூற்றகுப் புலந்து கோபித்தனபோலக் கண்கள் கோபித்யு பட்டுக் கற்பகக்கொம்பாயினாளுென்க.

அக

நீர்பிரிந்து - கோபித்து. மையெழுதுதலிற் சிவந்து கோபித்ததனை நல் வினையுடையாரிடத்தே சென்றுமீளுந் திருவையொப்பாகக்கூறியதற்குப் பொருது கோபித்தவனத் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறிற்றும். (எஉ)

2450. மருடகுமல்லிகைமாலேவல்லவன்
பொருடகத்தொடுத்தனபுனைந்தபூஞ்சிகை
பிருடுணித்திடையிடையிற்பெண்ணிலாச்
சுருடுணித்தொருவழித்தொகுத்ததொத்ததே.

இ - ள். வல்லவன் எழுத்துவடிவுபடக் கட்டினவாகிய மல்லிகைமாலை யைப் புனைந்தமுடி, இழுநையுந்துணித்து நிலாச்சுருநையுந்துணித்து ஒன்றைவிட்டோன்றாகியுயற்றி ஓரிடத்தே குவித்ததன்மையையொத்ததென்க. ()

2451. கோமகளுருவமாய்க்கூற்றம்போந்தது
போமினும்முயிருயக்கொண்டுபோய்மனங்
காமினெனக்கலைசிலம்புகிண்கிணி
தாமனும்வாயினுற்சாற்றுநின்றவே.

இ - ள். கூற்றம் கோமகள்வடிவாய்க் கோற்றுவந்ததாதலின், தும் முயினா உய்யக்கொண்டுபோய்ன்; போனானும் ஆண்டு மனம்வருந்துதலைக் காமினென்று கலைநதலியனதாம் தம்வாயினுலே மிகவும் சாற்றுகின்றனவென்க.

அம், அசை.

(எச)

2452. அருளிலாரிவடமரன்னராயினு
முருடனாயுலகெலாழுருகுமின்றெனக்
கருதினகவரிசாந்தாற்றிவெண்குடை
யரிவையையடைத்தனவாலவட்டமே.

இ - ள். அரிவையை ஆண்டுக் கவரி சாந்தாற்றிமுதலியன மறைத்தன; அவை, இன்று உருளுகிறதொையையுடைய உலகமெல்லாம் கெடுமெனக்கருதி, அணிந்த இவன் தமர் அருளிலாராயிருந்தார்; அவர் அத்தன்மையராயினும் யாம் அவைகெட்டாமல் அருளுதமென்று கருதினபோலேயிருந்தனவென்க. ()

வேறு.

2453. க. கரும்பேதேனையமீர்தேகாமர்மணியாழே
யரும்பார்மலர்மேலணங்கேமழ்லையன்னம்மே
சுரும்பார்சோலையிலேகுயிலேசுடர்வீசும்
பெரும்பூண்மன்னன்பாவாய்பூவாய்பிணைமானே.

2454. உ. அம்மெல்லனிச்சம்மலருமன்னத்துணியும்.
வெம்மையாமென்றஞ்சிமெல்லமிதியாத

பொம்மென்னிலவப்பும்போதனநின்னடிபோற்றி
யிம்மென்கலையாரிடுவென்றேத்தவொதுங்கினாள்.

இவைவிரண்டும் ஒருதொடர்.

கணவற்கு மெய்ம்முழுதும் இனிதாயிருத்தலின், கரும்பு. நல்லாருறுப் பெல்லாங்கொண்டு இயற்றலின், தேன். இவ்வுலகில்லாத மிக்கசுவையும், உறுதியுங்கொடுத்தலின், அமிர்து. காமவேட்கையை வினைவித்து இனிய பண் தோற்றலின், மழலையையுடையதோர்யாழ். கணவற்குச் செல்வத்தைக் கொடுத்தலின், திரு. நடையால் அன்னம். சாயலால் மயில். காலமன்றியும் கேட்டோர்க்கு இன்பஞ்செய்தலின், குயில். மன்னன்மகளேயென்றல் புகழ்ன்மையின், மன்னன்பாவாயென்றது, அவன் கண்மணிப்பாவையென்ப துணர்த்திற்று; இனி இவள் கொல்லிப்பாவையல்லள்; மன்னன்பாவையெ ன்றுமாம். சேடியர்கற்பித்த கட்டளைதப்பாமற் கூறலின், பூவை. நோக்கத் தால் மான்.

இ - ன். இம்மென்கின்ற ஓசையையுடைய கலையார்பலரும், கரும்பு முதலியபெயர்களாலேவிளித்து, அனிச்சத்தையும் தூவியையும் மெல்லமிதித் தாலும் வெம்மைபிறக்குமென்றஞ்சி அவற்றைமிகியாத நின்னடியைப்பேணி இடுவாயாகவென்று எத்த அவளும் அங்ஙனம் நடந்தாளென்க. (௪௬ - ௭)

2455. தூமாண்மேக்குடமாயிரமாய்ச்சுடர்பொற்றூண்
டாமாயிரமாய்த்தகையார்மணித்துணொருநூரூய்ப்
பூமாண்டாமத்தொகையாற்பொலிந்தகுளிர்பந்தர்
*வேமானியர்தம்மகளிரின்யிரும்பநனிசேர்ந்தாள்.

இ - ன். தூய்மைமாண்ட தூமக்குடமாயிரமாய் விளங்குகின்ற பொற் றூண்தாம் ஆயிரமாய்க் குளிர்தபந்தரிலே சமைத்த மணித்துண் ஒருநூரூ ய்த் தாமத்தாற்பொலிந்த வேள்விச்சாலையைத் தெய்வமகளிராப்போல விரு ம்பும்படி சேர்ந்தாளென்க. (௪௮)

2456. தேனார்காமன்சிலையுங்கணையுந்திறைகொண்ட
வானார்மதிவாண்முகமும்மடமான்மதர்நோக்குங்
கோனார்மகடன்வடிவுநோக்கிக்குடைமன்ன
ரானார்கண்ணாடழல்போயமையாரானாரே.

காமன் சிலையையும் தேனார்கணையையும்வென்ற புருவமும் கண்ணும் முகத்திற்கு அடை.

இ - ன். அரசன்மகளுடைய முகத்தையும், பார்வையையும், வடிவை யுநோக்கி, மன்னராயினாரெல்லாம் கண்பொறிபோய் அமையாராயினாரெ ன்க. (௪௯)

* வேமானியரென்பது, விமானத்தார் சஞ்சரிப்பவரென்றும் பொருள் தோர் பாகதச்சிதைவு.

வேறு.

2457. வண்டலர்கோதைவாட்கண்வனமுலைவளர்த்ததாயர்
கண்டியிருண்ணுங்கூற்றங்கயிறுரீஇக்காட்டியிட்டா
ருண்டியிர்சிலர்கள்வாழ்கென்றுத்தராசங்கம்வைத்தார்
தெண்டிணாவேலியெங்குந்தீதினதாகமாதோ.

இ - ள். கோதையை வளர்த்ததாயர் அவன்கண்ணையும் முலையையும்
கூற்றமென்றேயறிந்து உலகெங்கும் தீதிடத்ததாம்படி கோறற்குக் கயிறுரீஇக்
காட்டினார்; பின்பு அருள்பிறந்து, இவற்றுள் வாட்கண் சிலருயிர்களையுண்டு
வாழ்க, முலைகள் அதனை ஒழிவதாகவென்று உத்தரீயத்தைவைத்தாரென்க.

2458. கண்ணினுலின்றுகண்டாங்கூற்றினைக்காமர்செவ்வா
யொண்ணுதலுருவக்கோலத்தொருபிடிநுகப்பிறிஞ்சொல்
வண்ணித்தலாவதில்லாவருமுலைமதர்வைநோக்கிற்
பெண்ணுடைப்பேதைநீர்மைப்பெருந்தடங்கண்ணிற்றம்மா,
வண்ணித்தல் - வர்ணித்தல். பெண்டன்மையையுடைய பேதைநீர்மை.

இ - ள். இன்று கூற்றினைக் கண்ணிலேகண்டனம்; அதன்தன்மை
கூறின, செவ்வாய்முதலியவற்றை உடைத்தாயிருந்ததென்று கண்டார்கூறின
ரென்க. (அக)

2459. அரத்தகமருளச்செய்தசீறடியளியதம்மாற்
குரற்சிலம்பொலிப்பச்சென்னிக்குஞ்சிமென்மிதிப்பநோற்றான்
றிருக்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்சீவகனுங்கொல்லார்
தரித்திலந்தவத்தையென்றுதார்மன்னரேமுற்றாரே.
அரத்தகம், திரிந்தது.

இ - ள். பிறர்மருளச் செம்பஞ்சியணிந்த அளிய சீறடிகளாலே சென்
னியிற்குஞ்சியிலே சிலம்பு ஒலிக்கும்படி மிதிக்கநோற்றான் சீவகனே; யாங்
கொல்லாம் அதற்குத் தவஞ்செய்திலேமென்று அரசர் மயக்குற்றாரென்க. ()

2460. கோவிர்தனென்னுஞ்செம்பொற்குன்றன்மேற்பிறந்துகூர்வேற்
சீவகனென்னுஞ்செந்நீர்ப்பவளமாகடலுட்பாய்வான்
பூவுந்தியமுதயாறுபூங்கொடிதுடங்கப்போந்து
தாவிரிவேள்விச்சாலையென்னுட்டாழ்ந்ததன்றே.

செந்நீர் - புதுநீர். பூவுந்தி, உவமமும் வேற்றுமையுந்தொக்கன. உந்தி
கொப்பூழையும் ஆற்றிடைக்குறையையும், கொடி மருங்குலையும் படர்கொடி
யையுமுணர்த்தும்.

இ - ள். பூவுந்தியையுடைய அமுதமாகிய யாறு கோவிர்தனென்னுமே
ருவிலேபிறந்து சீவகனென்றும் செந்நீர்க்கடலிலே சேரவேண்டிக் கொடிநு
டங்கப்போந்து யாகசாலையாகியமேவிலே சிறிதுபொருது தங்கிற்றென்க. ()

* கபர்தீகாரிகையென்பர்.

இ - ன். தினாகள் அங்கமாகவும், பாதாலம் முத்தியாகவும், ஒத்தன வாகியகனாகள் வேள்வியாகவும் இங்ஙனம் ஒலிசெய்யுங்கடனாணும் பழிவைத்த நான்மறைகளைநீந்தி நற்றொழிலாகிய சாலிநெல்லைத்திச் சுவர்க் கத்தின்பத்தைவினைத்து வீடுணர்ந்தகீராராகிய அந்தணர் வேதிகையிலே மணல்முதலியமூன்றினாலுமியற்றி இருமணியகவிலேநீர்பெய்து ஒருமணியக விலேசெய்பெய்து பொன்னகவிலே தூபம்பெய்து வைக்குமிடமாகியஇடங் களிலே வைத்தாரென்க. (அதி - சு)

2464. நெற்பொரியிறையப்பெய்துகிழலுமிழ்செம்பொன்முழிக்
கற்புரிகடவுளான்பாலவியொடுகலப்பவைத்து
முற்பெரியானையாகத்தருப்பையான் முடிந்துமூன்று
பொற்புரிவளாயும்பொய்தீர்சமிதைகளிரண்மவைத்தார்.

பொற்கலத்தே நெற்பொரியை நிறையப்பெய்து ; பொரி - இலாசுலோறா மார்த்தமான பொரி. கற்புரிகடவுள் - அச்மாரோபணூர்த்தமான அம்மி. ஆன்பாலவி - பாலுநெய்யுங்கலத்தது. முற்பெரியான் - பிரஹ்மா. தருப்பை யான்முடிந்து - பிரஹ்மமுடியாகத் தருப்பையான்முடிந்து. மூன்றுபொற்புரி வளாயென்றது, தண்டிலத்தை மேற்கேதொடங்கிக் கிழக்கேமுடியத் தெற் கில்விளிம்பிலும் நடுவிலும் வடக்கில்விளிம்பிலும், தெற்கே தொடங்கி வடக் கேமுடிய மேற்கில்விளிம்பிலும் நடுவிலும் கிழக்கில்விளிம்பிலும் கீறுகின்ற தீற்றுக்களை. அக்கினியைப் பிரதிஷ்டிப்பதற்குமுன்பே கீறுகின்றவற்றை ஈண்டுக்கூறினாரென்றுணர்க. முதன்மூன்றுகீறிக் குறுக்குமுன்றுகீற தல்தோ ன்ற மூன்றென்றொழியாது பின்னரும் பொலிவுபெறப் புரிந்தவளாயென் னார். மூன்றுவளையைக் குண்டமென்றல் பொருந்தாது. பொய்தீர்சமிதைக ளிரண்டாவன: தென்னைமேழக்கோடியிலும், வடகேழக்கோடியிலும்வைக்கும் ஆகாரசமிதைகளிரண்டும்.

இ - ன். நிறையப்பெய்து அவியொடு கலப்பக் கடவுளையும்வைத்து முடிந்து வளாயும் சமிதைகளிரண்டையும் வைத்தாரென்க. (அஎ)

2465. மந்திரவியின்மாண்டசிறுவிரற்றருப்பைருழ்த்து
முந்தநாமொழிந்தநெய்யைமுனைமுதிர்த்தருப்பைதன்னுன்
மந்திரித்தமையமுக்கான்மண்ணிமறறதனைநீக்கிச்
சிந்தித்துமறையிற்செந்தீத்தண்டிலத்தங்கண்வைத்தார்.

மந்திரவியின் - வேதோத்தமானபடியே. முனையென்றது - நறுக்கி நெய்க்குள்ளேபோகுகிற தருப்பாக்கிரத்தை. அமைய மந்திரித்து முனைமு திர்த்தநெய்யென்க.

இ - ன். தருப்பைறுனியை நறுக்கியிட்டநெய்யை, சிறுவிரலாலே தருப் பையைச்சூழ்ந்து அத்தருப்பைதன்னாலே இருகையாலும் இடையறாதபடி மூக்கால்மண்ணி, அதனைச் செந்தீயிலேபோகட்டுத் தண்டிலத்திற் செந்தீக்கு அருகேவைத்தாரென்க.

மறையிற்சிந்தித்து - வேதோக்தமானபடியே தியானித்து. தியானித்து
வலத்தாரென்க. (அஅ)

2466. தண்டிலத்தகத்திற்சாண்மேலெண்விரற்சமிதைநானுண்
கெண்டிசையவருமேத்தத்துடுப்புநெய்சொரிதலோடுங்
கொண்டழற்கடவுள் பொங்கிவலஞ்சுழன்றெழுந்ததென்ப
தெண்டிராவேலியெங்குந்திருவினையாடமாதோ.

இ - ள். சமிதைபதினொறையும் நெய்யையும் சொரிந்தவனவிலே சாண்
மேல் எண்விரலகலமாகப்பரப்பிய தண்டிலத்திடையில் அழற்கடவுள் அவற்
றைக்கைக்கொண்டு பொங்கி எண்டிசையவரும் ஏத்தும்படி திரு வினையாட
வலத்தேசுழன்றெழுந்ததென்க.

துடுப்பு - தருவி. என்ப, அசை. (அக)

2467. கரையுடைத்துகிலிற்றோன்றுங்காஞ்சனவட்டின்முந்நீர்த்
திரையிடைவியாழந்தோன்றத்திண்பிணிமுழவுஞ்சங்கு
முனாசொடுமுழங்கியார்ப்பொய்கொள்வேன்மன்னரார்ப்ப
வரைசுருளரசனாய்பொற்கலசநீரங்கையெற்றான்.

இ - ள். வெண்கிலிற்றோன்றும் பொன்வட்டுப்போலே, கரையை
யுடை முந்நீர்த்திரையிலே பிருகஸ்பதியுதயமாக முழவுமுதலியனவும் அரச
ரும் ஆர்ப்ப அரசரிற்றலைவன் அங்கையில் நீரையெற்றானென்க.

அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்து உதகம்பண்ணுதலுமுளதாகலின், இங்ங
னம் கூறினார். (கூ0)

2468. குளிர்மதிகொண்டநாகங்கோள்விடுக்கின்றதேபோற்
தளிர்புனாகோதைமாதர்தாமரைமுகத்தைச்சேர்ந்த
வொளிர்வளிக்கையைச்செல்வன்விடுத்தவளிடக்கைபற்றி
வளரெரிவலங்கொண்டாய்பொற்கட்டினுனேறினானே.

இ - ள். நாகம் மதியைக்கொண்டகோளை விடுக்கின்றதபோலே கோ
தைமுகத்தைச் சேர்ந்தகையை மாதர்விடுக்க, செல்வன், அவளிடக்கையைப்
பற்றி எரியைவலங்கொண்டு ஁ட்டிலிலே ஏறினானென்க.

தளிர்புனாகை. விடுத்து, விடுக்க. அந்தரமுள்ள ஓமங்களையும்பண்
ணிப் பாணிக்கிரகனமும்பண்ணி அக்கினியை வலங்கொண்டான்; எனவே
பொரியாலுள்ள ஓமமும் அம்மியிற்காலவைத்ததும் பெற்றும். கட்டில் -
விவாகம்பண்ணி எழுந்திருந்து சாந்தியான கூத்தும் ஆலத்தியுங்கண்டு அருந்
ததிகாணப் போமளவுமிருக்கும்கட்டில். இஃது அரசியல். (கக)

2469. க. விளங்கொளிவிசும்பிற்பூத்தவருந்ததிகாட்டியான்பால்
வளங்கொள்பூத்தகோலமலரடிசுழீஇயபின்பை

யினங்கதிர்க்கலத்தினேந்தவயினிகண்டமர்ந்திருந்தான்
றுளங்கெயிற்றுழுவைதொல்சீர்த்தோகையோடிருந்ததொ
[த்தான்.

வேறு.

2470. உ. பொன்னங்காழிற்பொலிந்தமுத்துவிதானம்புணர்ந்துதேன்
மன்னுமாலேபலதாழ்ந்துமணப்புகைவிம்மிமல்கிய
வன்னத்துவியடர்பஞ்சியவிரமயிராதியாகப்
பன்னிச்சொன்னபதினைந்தும்படுத்தார்பாவைமார்களே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். அருந்ததியை மனைவிக்குக்காட்டிக்கூறி அறைவாசலிலே பா
லாலே மலரடியைக்கழுவிய பின்பு பாலடிகிலையேந்தக் கண்ணாற்கண்டு பா
வைமாற்படுத்த படுக்கையிலே அமர்ந்திருந்தவன், புலி மயிலோடிருந்ததன்
மையையொத்தாரென்க.

க. உண்ணாதிருத்தல் மரபு. உவமை, இல்பொருளுவமை.

உ. பொற்காம்பிலே விதானம்புணரப்பட்டு மாலைதாழப்பட்டுப் புகை
மல்கிய மணவறையிலே தாவிமுதலியவற்றாற்படுக்கும் பதினைந்தும் படுத்தா
ரென்க. வேண்டினவிடத்தே நடுதற்குச்சமைத்த முத்துப்பந்தர். (கஉ - ஈ)

வேறு.

2471. பனிமயிர்குளிர்ப்பனபஞ்சின்மெல்லிய
கனிமயிர்குளிர்ப்பனகண்கொளாதன
வெலிமயிர்ப்போர்வைவைத்தெழினிவாங்கின
ரொலிமயிர்ச்சிகழிகையுருவக்கொப்பனர்.

இ - ன். தழைத்தமயிரான்முடித்த முடியையுடைய கொம்பனர்,
பனித்தலால் மயிர் பிறர்க்குக்குளிர்ப்பன; மெல்லியன; கெருப்பின்கண்
வேதற்குரியமயிரை வேவாமற் குளிரப்பண்ணுவன்; நுண்மையாற் கண்கொ
ளாதனவாகிய எலிமயிர்ப்போர்வையைவைத்து உருவுதிரையை வளைத்தா
ரென்க. (கச)

2472. விழுத்தருமணிச்செவ்வெண்பொற்கைவினை
யெழிற்பொலிபடியகமிரணிபக்கமுந்
தொழிற்படவைத்தனர் துளப்புமேகலைக்
கழித்தவேலிரண்டிகண்டனையகண்ணினார்.

இ - ன். கண்ணினார், மணியாற்செய்தவணியினையும், வெள்ளியாற்செய்த
தொழிலினையுமுடைய படிக்கத்தை இருவர்க்கும் தொழிற்படும்படி இரண்
படிக்கத்திலும்வைத்தாரென்க. (கரு)

வேறு.

2473. க. அங்கருங்காலிசீவியூறவைத்தமைக்கப்பட்ட
செங்கனிராயகாயுஞ்செம்பழுக்காயுந்தீந்தே

னெங்கணுங்குளிர் த்தவின்னீரிளம்பசங்காயுமுன்றுந்
தங்களிசெய்யக்கூட்டி. த்தையலாரகைசெய்தாரே.

2474. உ. கைசெய்துகமமுநூறுங்காழ்க்கும்வெள்ளிலையுங்காம
மெய்தநன்குணர்ந்தநீராரின் முகவாசமுட்டிப்
பெய்தபொற்செப்புமலைப்பெருமணிச்செப்புஞ்சண்ணந்
தொய்யறப்பெய்ததூரீர்த்தொடுகடற்பவளச்செப்பும்.

2475. ஈ. தாமணிநானச்செப்புஞ்சலஞ்சலக்கலன்பெய்செப்புந்
தூமணித்துகில்களார்த்தவலம்புரித்துலங்குசெப்புந்
காமநீர்க்காமவல்லிகவின் கொண்வெளர்ந்ததேபோ
னுவேனெங்கட்பாவைநயப்பனவேந்தினாரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. கருங்காலிரத்தைச்சீவி ஊறவைத்துக் காய்த்தின செங்களியைக்
கலந்தகாயும், பழுக்காயும் தேன்போலே மெய்ப்புழைதையுந் குளிப்பித்த
இனியநீரையுடைய பசங்காயுமாகிய இம்மூன்றையுங்கூட்டிக் கருப்பூரமுத
லியவற்றைக் கலந்தாரென்க; தங்களி - தமக்கியல்பாகியகளி.

உ. கைசெய்யப்பட்டிக் கமமும் சுண்ணாம்பும், ஊட்டி - கூட்டி. தொ
ய்யற - குற்றமற.

ஈ. தாமணிந்த செப்பு. சலஞ்சலவடிவாகிய செப்பு. வலம்புரிவடி
வாகிய விளங்குசெப்பு.

இ - ள். நன்குணர்ந்தநீராராகிய தையலார், இவர்களுக்குக் காமவேட்
கைபொருந்தும்படி கைசெய்த பாக்கினையும் வெற்றிலையினையும் தூற்றை
யும் இனியமுகவாசத்தோடேகூட்டிப் பெய்தசெப்பையும், ஒழிந்தசெப்புக்
களையும், காமவல்லி வளர்ந்ததேபோலும்பாவை மற்றும்விரும்புவனவற்றை
யும் ஏந்தினாரென்க. (கக - அ)

2476. விரிகதிராமியின்னித்தாரெனுந்திருவில்விசிக்
குரிசின்மாமேகட்பெய்தகொழும்புயற்காமமாரி
யரிவைதன்னெஞ்சமென்னுமகன்குளநிறைந்துவாட்கட்
கரியமைசேறுசுந்திக்கலிங்குகடிற்றதவன்றே.

இ - ள். சேவகனாகிய கொழுவிய நீரையுடைய கரியமேகம், ஆரமாகிய
மின்னையின்னித் தாரென்னுந் திருவில்லைவிசிப் பெய்த காமமாகிய மாரியா
லே இலக்கணையது நெஞ்சென்னுங்குளம்நிறைந்து கண்ணாகிய கலிங்குகன்
மையாகிய அமைந்த சேற்றினைச்சிந்தித் திறத்தனவென்க.

என்றது - அவன்வினைவித்த காமவிற்பநிறைதலின், உவகைக்கண்ணீர்
வீழ்த்தன வென்றவாறு. புயல் - நீர்; “புயலன் லாற்சடையேற்றவன்” (திருக்
கிறி, உசு) என்றார். (கக)

2477. தோக்கையந்துகிலினுடன் றுணைமுலைபொருதுசேந்த
வேக்கொசிலிலாதவில்லானிகொடியகலமின்றேன்
மேக்கிவண்டிமிருங்கோதைசெல்வன்றூழக்கரைந்து
பூக்கொய்து துவண்டகொம்பின்பொற்பினளாயினோ.

தோக்கை - கொய்சகம். ஏத்தொழிலுக்குக் கெடுதலில்லாத. சிவப்பு,
கோபமும் தார், தூசியுமாக வேறும் பொருள்பயந்துநிற்கும்.

இ - ள். சீவகனது மார்பாகிய மலையுடனே இலக்கணையுடைய முலை
களாகிய யானைகள் முதற்பொருது சிவந்தன; அதுபொருதே அச்செல்வன்
தார் பின்பு உழக்க, அக்கோதை நைந்து பூக்கொய்து துவண்ட கொம்பின்
தன்மையளாயினான்க.

இதனால் இருவர்புணர்ச்சியுட்குறிநர். இடிகொடிமுலையென்க. (க00)

2478. அணித்தகுபவளமேற்பக்கடைந்துமுத்தமுத்தியம்பொன்
றுணித்தடிவிளிம்புசேர்த்தித்தொழுதகச்செய்தவண்கை
மணிச்சிறற்சிறகுநாணவகுத்தசார்தாலவட்டம்
பணித்தகுமகளிர்வீசிப்பாவையைக்குளிர்ப்பித்தாரே.

பவளத்தைக்கடைந்து அடியிலே ஏற்ப முத்தையழுத்தித் தொழுதல்
தகச்செய்த கம்பினையுடைய ஆலவட்டம்.

இ - ள். பொற்றகட்டைநறுக்கி விளிம்பிலேசேர்த்திப் பீலியிட்டுச் சிச்
சிலியின்சிறகுநாணவகுத்த சந்தன ஆலவட்டத்தாலே வீசுதற்றொழிற்குத்
தக்க மகளிர் வீசிப் பாவையைக் குளிர்ப்பித்தாரென்க. (க0க)

வேறு.

2479. சேந்துநீண்டசெழுந்தாமரைக்கண்களி
னேந்திமாண்டமுலைக்கண்களினெழுதிச்
சார்தமாகமெழுதித்தடமாமல
ராய்ந்துகுட்டியவனஞ்சலிசெய்தான்.

இ - ள். அவன் அவசம் கீங்கும்படி மகளிர் குளிர்ப்பித்த நிலையைக்
கண்டு தானும் அதற்கேற்பச் சார்த்தாலே ஆகத்தைமெழுதி மலரைச்சுட்
டிக் குளிர்ப்பித்தநிலையைக் கூட்டத்திற்கு இடையீடுசெய்தானெனக்கருதி
அவளுடியநிலையைக்கண்டு தன்னுடைய தாமரையைப்போலும் கண்களாலே
அவண்முலைக்கண்களிலேயெழுதி அடியைத் தொழுதானென்க.

இஃது ஊடல் தீர்த்தமைகூறிற்று.

(க0உ)

2480. மணிசெய்விணைமழலைக்குழல்பாண்டிலொ
டணிசெய்கோதையவர்பாடியகீதம்
பணியில்சாயல்பருகிப்பவளக்கொடி
மணியுமுத்துமலர்ந்திட்டதொத்தாரே.

பாண்டில் - தாளம்.

இ - ள். கோதையவர் வீணை குழல் பாண்டிலென்கின்றவற்றோடே பாடியகீதத்தைச் சாயல்கேட்டு, ஒருபவளக்கொடி மணியையும் முத்தத்தை யும்பூத்த தன்மையையொத்தாளென்க.

மணி - பவளம்; வாய்க்குவமை. இவர் பண்டுசெய்த நிலைமைதோன் றப் பாடியபாட்டினுற் சிறிதுமுறுவல்கொண்டாளென்றார்; அதுபாடுதல்மரபு. பாட்டுக்குப் பரிசில்கொடுத்தாளென்றப்போலவும் கின்றது. (க௦௩)

2481. எய்த்துநீர்ச்சிலம்பின் குரன்மேகலை
வித்திமாதர்வருத்தம்விளைத்தாளெனத்
தத்துநீர்த்தவளைக்குரற்கிண்குணி
யுய்த்தொர்பூசலுடனிட்டனவன்றே.

இ - ள். அவன்புணர்தலால், தவளைக்குரல்போன்ற குரலையுடைய கிண் கணியும் நீர்மையையுடையசிலம்பும் உடனே பூசலிட்டன; அப்பொழுதே அந்நிலையையுணர்ந்து அவன்புணர்தலால் இன்குரல்மேகலையும் காதலைவித் தித் தமக்கு வருத்தத்தை விளைத்தாளென்பனபோல அவற்றுடனே பூசலை யிட்டனவென்க.

அன்றே - அப்பொழுதே. உய்த்து - அவன்புணர்ச்சியைநீக்கி. (க௦௪)

2482. ஏந்திராங்களுடனேயிடுபூசலை
வேந்தர்வேந்தன்கொடுங்கோலினனாகி
யாய்ந்துகேட்டுமருளானென்றவிந்தன
சார்தமேந்துமுலையாங்கலந்தாமே.

ஏந்தி - எடுத்து.

இ - ள். இருவரும் வேறுவேறாக நிகழ்த்துகின்ற தொழிலைத் தவிர் தலின், அவளணிந்த கலங்கன்தாம், இவள்வருந்துமென்று யாங்கள் சேரவிடு கின்ற பூசலை வேந்தன்கேட்டும் கொடுங்கோன்மன்னனாய் ஆய்ந்தருளான்; இனி யாம் ஒழிவோமென்றுகருதினும்போலே ஒலியலிந்தனவென்க.

கலங்கள் இரண்டுகாலத்தும் அவட்கேயொலித்தலின், அவள்கலமெ ன்றேகூறினர். (க௦௫)

வேறு.

2483. வீடுமலியுலகினவர்போலவிளையாடுந்
தோடுமலிகோதையொடுதுதைந்தவரையின்போ
லாடுகொடியணிந்தவுயரலங்கல்வரையார்பன்
கூடுமயிர்க்கோயும்வகைகூறுறுகின்றேன்.

வீடுமலியுலகினவர் - சிவலோகம், பரமபதமென்கின்ற உலகிலுள்ள அர னும் அரியும். இவர்களுக்கு நித்தசம்போகமுள்ளது. இனி, அதிகாரதேவர்கள் அதிகாரத்தின்முடிவிற்கற்பம் அறுதியாகவிருந்து முத்தியெய்துவரென்பத னால், உலகமென்றது வீடுபெறுதற்குக்காரணமான சுவர்க்கமென்றுமாம்.

இனி, போகமொழிந்தவற்றைக் கைவிடுதன்மிக்க உலகமென்றும் சுவர்க்கமாம். கொடியணிதற்குக் காரணமானமார்பு; வரையிற்றுதைத்தமின்போலே மாலையைத் தனக்கென்றே வரைந்தமார்பு.

இ - ன். கோதையுடனே உலகினவர்போலே விளையாமார்பன் இலக் கணையுடனே கூடுவதொரு மயிர்களையுஞ்சுடங்கினைக் கூறுதலுறுகின்றேனென்றாரென்க.

நாலாநாள் அரசர்க்கு மயிர்களைத் தல்முறைமையென்றுகூறுதலின், அது கூறுகின்றார். (க௦௪)

2484. உச்சிவரைவளர்ந்திளமையொழிந்தவுயர்தின்கா
ழிச்சவியவல்லவெனவெழுதியவைபூன்றிக்
கச்சவிளிம்பணிந்ததொழிற்கம்பலவிதான
நச்சமணிநாகருறைநாகமெனவிரித்தார்.

இ - ன். வரையுச்சியிலேவளர்ந்து முற்றினகாம்புகள் இப்படி அழகுடையன வல்லவென்னும்படி எழுதினவற்றை நட்டுக் கம்பலமாகிய விதானத்தை நாகலோகமென விரித்தாரென்க. (க௦௭)

2485. முத்தகநிறைந்தமுனையெயிற்றுமதயானை
மத்தகமுந்திருமகடன்வடிவுபடமாதோ
வொத்தகலமெண்முழுமென்றோதிகரிழைத்தார்
மொய்த்தெரிசெம்பொற்றுகளினூன்முடிவுகண்டார்.

மத்தகமும் எயிறுமுடைய யானை.

இ - ன். நூன்முடிவுகண்டார், நகரைத் தன்னிலொத்த அகலம் என்ன முழுமென்றோதி அதனுள்ளே இரண்டருகும் யானையும் பொற்றுகளால் நடுவே திருவுமாகக்கோலஞ்செய்தாரென்க. (க௦௮)

2486. உழுந்துபயறுப்பரிசியப்பமருங்கலங்கள்
கொழுந்துபடக்கூப்பிரினியாயிரமரக்கால்
செழுந்துபடச்செந்நென்றைத்தந்நுண்கொடியறுகின்
கொழுந்துகுறைத்தணிந்துகொலைவேற்கணவரமைத்தார்.

இ - ன். வேற்கண்ணவர், உழுந்துமுதலியவற்றைக் கொழுந்துபடக் கூப்பி ஆயிரமரக்காலிலே செந்நெல்லை வளமைப்படநிறைத்து அவற்றிலே அறுகையணிந்து இங்ஙனம் அமைத்தாரென்க.

செழுந்து, உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. (க௦௯)

2487. செங்கயலிரட்டைதிருவார்கடர்களுடி
பொங்குகொடியவார்முரசந்தோட்டிபுணர்கும்ப
மங்கலங்கொட்டிமிவைமணியிற்புணந்தேந்தி
யங்கயற்கணரிஸையர்கடென்கிழக்கினின்றார்.

இ - ள். அரிவையர், தம்மை மணியாலேபுனைந்து புணர்கயல்முதலிய மங்கலங்களெட்டையுமேந்தித் தென்கிழக்கேநின்றாரென்க.

திருவாரந்தென்றது - சாமரையை; விகாரம். இனி, சும்பத்தோடே புணர்ந்த மங்கலங்களெட்டுமெனவே சாமனாகுநிற்பெற்றுமாம். (கக௦)

2488. வெள்ளுருவமாலையவடகிழிருவர்மின்போ
லொள்ளுருவவாளுருவின்மனைத்தென்மேல்பா
லுள்ளுருகநோக்கியுருமுத்தகலுமேந்திக்
கள்ருருவமாலையவர்கைதொழுதுகின்றார்.

இ - ள். வெள்ளியவடிவையுடைய மாலையணிந்த மகளிரிருவர் வாளை யுருவிவடகிழக்கேநின்றார்; கள்ளையுடைத்தாகிய அழகிய மாலையுடையமக ளிர் உழுத்தகலையுமேந்தி அன்பினொஞ்சருகத் தெய்வத்தையோக்கித் தொ முது தென்மேற்கேநின்றாரென்க. (ககக)

2489. தோமைலர்நீரறுகுதுளம்புமணித்தால
மாரவடமேற்றிசைக்கணிநுந்தவளிப்பஞ்சிச்
சீர்நிறையவையகலந்திருத்தத்திருநோக்கும்
வாரமுறைக்கருவிவடக்கிருந்தனகண்மாதோ.

இ - ள். மூங்கிலரிசிமுதலியனதுளம்பும் மணித்தாலம் வடமேற்றிசை யிலே ஆரவிருந்தன; வரையகலத்தைச் சீர்நிறையத்திருத்துதற்கு, பட்சபா தமுறைமையாகத் திருமகனோக்கும்பொற்கருவி பஞ்சின்மேலே வடநிசைக் கண்ணே இருந்தனவென்க.

பஞ்சி - வெண்ணிலம். உறைகருவி பாடமாயின், வாரம் உறைகருவி யென்க. (ககஉ)

2490. பாணுரையினொய்யவணைப்பைங்கதிர்கள்சிந்தித்
தானிரவிதிங்கொடுசார்ந்திருந்ததேபோல்
வேனினாசெய்கண்ணியொடுமெல்லெனவிருந்தான்
வாணுயரவோங்குருடைமன்னர்பெருமானே.

இ - ள். இரவிதான் பைங்கதிர்களைச்சிந்தித் திங்களோடேசார்ந்து அணையிலே இருந்த தன்மைபோலே மன்னர்பெருமானும் இலக்கணையோ டே பொருந்தி இருத்தலின்மென்மைதோன்ற இருந்தானென்க.

செய், உவமச்சொல்.

(ககங்)

வேறு.

2491. குளநென்முன்றிற்கனிதேன்சொரிசோலைக்குளிர்ப்பணி
வளமைமல்கியெரியம்மடமந்திகைகாய்த்துவா
னிளமையாடியிருக்கும்வனத்தீர்ஞ்சடைமாமூனி
கிளையரீங்கிக்கிளர்சாபத்தினுவிதனயினான்.

இ - ன். குளரெல் உணங்கும் முன்றிலின்கண்ணே கனி தேனைச்
சொரிகின்றசோலையிடத்தே மணிஎரிய, அதனைத் தீயென்று மந்திகருதித்
கைகாய்த்துதற்கு இளமையாடியிருக்கும் வனத்தின்முனி தன்னை ஒருவன்
சுபித்தலின், வந்துதோன்றின சாபத்தாலே சுற்றத்தைநீங்கி நாவிதனாயின
னென்க. (ககச)

2492. க ஆய்ந்தகேள்வியவன்கான்முனையாய்வழித்தோன்றினான்
ரோய்ந்தகேள்வித்துறைபோயலங்காரமுந்தோற்றினான்
வேந்தன் நன்னாற்களிற்றார் திசுறப்பொடுமேயினான்
வாய்ந்தகோலம்முடையுள்பெருமஞ்சிக்கர்க்கேறான்.

வேறு.

2493. உ. நித்திலவடமும்பூணுமாரமுநிழன்றுதாழ
வொத்தொளிரகுழைக்காகாதினாறுபொன்னுசலாடப்
பைத்தரவஞ்சும்பாவகரகீர்சொரியப்பாங்கின்
வித்தகன்பூசிவெள்வேல்வேந்தனுக்கிறைஞ்சினுனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். கேள்வியையுடைய அம்முனிவழியிலே பின்னையாய்த்தோன்
றினான்; தொக்க நூற்றீசுள்வி முற்றக்கற்று அலங்காரமென்பதோர் நூலும்
கண்டான்; அரசனாலே வரிசையுடனே யானையும்பெற்றான்; அழகுடை
யான்; தன்னொழில் மிகுதியால் நாவிதர்க்கேறான்; வித்தகன்; அவன்,
ஒருபாவைபோல்வான், நித்திலவடமுதலியனதாழக் குழையுசலாடக் கரகத்தி
னீரைவடிக்கப் பாங்கோடே வாய்ப்பூசி வேந்தனைவணங்கினுனென்க.

வேந்தனுக்கு: கு, உருபுமயக்கம்.

(ககடு - சு)

2494. நச்செயிற்றரவினோக்கின்மன்னரைநடுங்கநோக்கி
வச்சிரவண்ணன்காப்பவாழியருழியென்னு
வச்சுதங்கொண்டமன்னனையிழுத்தெளித்தாங்கை
யுச்சிவண்டிமிருமாலையொளிமுடிச்சிதறினானே.

இ - ன். அரசனோக்குப்போலே உன்பகைவரை நடுங்கும்படிநோக்கி
வச்சிரவண்ணன்காப்ப வாழ்வாயகவென்று அறுகையும் அரிசி
யையும் கைக்கொண்டு மன்னனையிலும் முடியிலுந்தெளித்து அவற்றை
இலக்கணையுடைய முடியினுச்சியிலே தெளித்தானென்க.

செவ்வமுண்டாதற்கு வைச்சிரவண்ணன்கூறினான்.

(ககஎ)

2495. வாக்கினிற்செய்தபொன்வாண்மங்கலவிறியினேந்தி
யாக்கியமூர்த்தத்தண்ணல்வலக்கவுளுறுத்தியார்த
தேக்கணின்னகிலினுவீதக்கிடுங்குழலினுளை
நோக்கலனுனித்தொநாய்தாவிடக்கவுளுறுத்தினுனே.

இ - ள். நூல்விதியோடே வாக்குண்டாகப் பொன்னாச்சமைத்த மங்கலமானகத்தியையெடுத்து மூர்த்தத்தே அண்ணலது வலக்கவுளிலேயுறுத்தி இலக்கணையைக் குறித்துநோக்காதே சிறிதேநோக்கி அவளிடக்கவுளிலே உறுத்தினுனென்க.

ஆக்கியமூர்த்தத்து - பொருந்தவிட்டமுகூர்த்தத்தே. நெய்யை இடத் தேயுடைய அகிற்புகையையுண்டு தேக்கிடும் குழல். (ககஅ)

2496. ஆய்ந்தபொன்வானீர்க்கியவிர்மதிப்பாகக்கன்மேற்

காய்ந்தவாள்கலப்பத்தேய்ந்துப்பூநிறீஇக்காமர்பொன்ஞாண்
டோய்ந்ததன்குறங்கில்வைத்துத்துகிலினிற்றுடைத்துத்தாய்
வரய்ந்தகைப்புரட்டிமாதோமருடகப்பற்றினுனே. [தா

இ - ள். உறுத்தின பொற்கத்தியைப் போக்கிப் பின்பு இரும்பும் எஃகும் ஒருநீர்மையாகக் காய்ந்த மயிர்க்கத்தியை மதிப்பாகம்போலுங் கல்லிலே தீட்டிப் பூவை அக்கல்லிலேகிறுத்தித் தன்னுடையிலேவைத்துப் பின்பு சீலையிலேதுடைத்துக் கையிலே நூய்தாகப்புரட்டி உற்றதுதெரியாதபடி முகத்தைத் தீண்டினுனென்க.

“பூவைகிறுத்தியிட்டு” என்ப. குனிதலின், பொன்னுண்டோய்ந்த குறங்கென்றார். (ககக)

வேறு.

2497. ஏற்றியும்மிழித்தும்மிடையொற்றியும்

போற்றிச்சந்தனம்பூசுகின்றனெனக்

கூற்றனும்முகங்கோலஞ்செய்தான்கடற்

ரோற்றுஞ்செஞ்சுடர்போலச்சுடர்ந்தே.

இ - ள். ஏற ஒதுக்கியும், இழிய ஒதுக்கியும், நடுவுதிறந்தும் கூற்றனும்முகத்தை அழகுசெய்தான்; அது ஞாயிறுபோலே விளங்கிற்றென்க. சந்தனத்தைப் போற்றிப் பூசுகின்றனென ஏற்றியும் இழித்துமென்க.()

2498. கோதைப்பாரததினனுந்தன்னுணினு

மேதிலான்முகநோக்குமிளிர்வினும்

பாதநோக்கியபான்மதிவாண்முக

மேதமின்றியெடுத்தனன்மெல்லவே.

இ - ள். மாஸையின்பாரத்தாலும், இயல்பாகவுள்ளநாணத்தாலும், நாவிதன்முகத்தையோக்குகின்ற இளிவரவாலும் கவிழ்த்தமுகத்தை எதமின்றும் படி அவன் மெல்ல எடுத்தானென்க. (கஉக)

2499. உருவச்செங்கயலொண்ணிறப்புள்வெரீஇ

யிரியலுற்றனபோன்றிணக்கண்மலர்

வெருவியோடவிசும்பிற்குலாவிய

திருவிற்போற்புருவங்கடிருத்தினுன்.

இ - ன். சிச்சிலிக்குவெருவிக் கயல் கெடுதலுற்றனபோலே கண்கள் வெருவியோடும்படி புருவங்களைத் திருத்தினுனென்க.

கண்கள் அஞ்சிப்பார்க்க விசும்பில்வளைத்த திருவில். (௧௨௨)

2500. ஆரமின்னவருங்குயந்தான்களைந்
தோருமொண்டிறற்கத்திரிகைத்தொழி
னீரிற்செய்தடியேத்துபுரீங்கினுன்
ரூரன்மாலேத்தயங்கணர்க்கண்ணியான்.

தாரன், சுட்டு.

இ - ன். தாரன் கண்ணியானாகிய அந்நாவிதன், மயிர்க்கத்தியைநீக்கிக் கத்திரிகையாற்செய்யுந் தொழிலை நீர்மையாற்செய்து வாழ்த்தி நீங்கினுனென்க.

வேறு.

2501. அன்னப்பெடைநடுக்கியசைந்துதேற்றாநடையாளு
மன்னர்குடைநடுக்கும்மாலேவெள்வேன்மறவோனு
மின்னுமணிக்குடத்தின்வேந்தரேந்தப்புனலாடிப்
பொன்னங்கடிமலருந்துகிலுஞ்சாந்தும்புனைந்தாரே.

இ - ன். அன்னப்பெடையை அஞ்சுவித்து இளைத்து நடக்கின்றாளுென்று பிறரைத்தெளிவியாத நடையையுடையாளும் மறவோனும் வேந்தர் மணிக்குடத்தே நீளையேந்த மஞ்சனமாடி மலர்முதலியவற்றை அணிந்தா ரென்க. (௧௨௪)

2502. எஞ்சுற்றமென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவர்த்திருந்து
தஞ்சுற்றம்வேண்டாதமுலைக்கீழ்வாழ்வுதளர்கின்ற
நஞ்சுற்றவேனெடுங்கட்பாவைநல்கூர்சிறுதுசுப்பிற்
கஞ்சுற்றுழிப்புலரந்தாங்கணிந்தாரம்மணிவடமே.

இ - ன். இடந்தந்து நம்மைத்தோற்றுவித்த ஆகமென்றருளாதே அவ் வாகத்தையெல்லாம் கைக்கொண்டு அடிபரந்து தாம் பிறந்தவிடத்தையுட் பட வேண்டாமற் கொடியவாகிய முலையின்கீழேயிருந்து குடிவாழ்க்கை தள ருகின்ற துசுப்பிற்கு, இவ்விடத்தை விடிவதற்குமுன்னே தப்பிப்போகவேண் டிமென்று அஞ்சினவிடத்தே விடிந்தாற்போல வடத்தையணிந்தார்; இத்தீந் தினைக் கேட்பீராகவென்க.

நஞ்சுதோய்த்தவேல். பாவையதுதுசுப்பு. நல்கூர், அடை. (௧௨௫)

2503. சுடுமண்மிசைமாரிசொரியச்சூழ்ந்துசுமந்தெழுந்து
நெடுநன்னிமிராவிராறுநெய்தோய்தனிர்மேனி [பன்
துடிதுண்ணிடைப்பெருந்தோட்டுவர்வாயேழைமலர்மார்
கடிநன்மலர்ப்பள்ளிகளிப்பக்காமக்கடலாழீந்தான்.

இ - ள். மாரி நீராச்சுமந்து உலகை வலமாகவந்து உயர்ந்து வெங்கார் மண்ணிலேசொரிய நியிர்த ஆவிபோலநாறும் மேனிமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணை கடிமணப்பள்ளியிலே களிக்கும்படி மலர்மார்பன் காமக்கடலிலே அழுந்தினென்க.

எழுந்தவும் பாடம்.

(கஉச)

வேறு.

2504. வழங்குதாரவன்மார்பிடைமட்டுகப்

புழுங்குகோதைபொற்பின்றிறம்பேசலாம்

விழுங்குமேகம்விடாதுதழீஇக்கிடந்

தொழிந்தபின்னுக்கொடியொத்தொழிந்திட்டாள்.

உலகம் கொண்டாடப்படுதலின், 'வழங்குதாரவன்' என்றார். மட்டு உகர் நிற்கவும் பின்னரும் மட்டையுருத்தற்குப் புழுங்குவதோர் கோதையென்று இக்கோதைக்கு விசேடங்கூறினார்; புழுக்கம்-வேட்கையாற்றேற்றுமென்க.

இ - ள். தாரவன் மார்பிடைத்தங்கிய கோதைபோல்வாளுடைய அழகின்கூற்றைச் சிறிது உவமைகூறலாம்: தன்னை உள்ளடக்குதற்குரிய மேகம் உள்ளடக்கமாட்டாதே புறத்தே தழீஇக்கிடத்தலாலே பழையதன்மையை ஒழிந்ததொருமின்னையொத்துத் தங்கினென்க.

(கஉஎ)

2505. தாமமார்பனுந்தையலுமெய்யுணர்

வாமிதென்றறியாதுகளித்தவர்

தூமங்கொப்புளிக்குந்துகிற்சேக்கைமேற்

காமனப்பணைக்கள்ளுகவைகினார்.

இ - ள். சீவகனும், இலக்கணையும் இது தம்முடம்பென்று உணரு முணர்வறியாது ஒருவர்மெய்யில் ஒருவர்மெய்யமங்கிக் களித்தவர்கள் பின்னும் சேக்கைமேலே காமன் அப்பு அணையிலே வைகினாரென்க.

(கஉஅ)

வேறு.

2506. மாதர்தன்வனப்புநோக்கிமகிழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லா

காதலித்திருப்பக்கண்கள் கரிந்துநீர்வரக்கண்டம்ம

[ன்

பேதைமைபிறமையுள்ளியழுபவார்ச்சேர்தலென்றார்

வேதனைபெருகிவேற்கண்டயுமிழ்ந்திட்டவன்றே.

இ - ள். அவளழகைநோக்கி மகிழ்ந்து கண் இமையானாய்க் காதலித்திருத்தலால் அவன்கண்கள்கரிந்து நீர்வர, அதனைக்கண்டு, கேட்பாயாக; பிறரைநினைந்து அழுபவரைச் சேர்தல் அறியாமைகாணென்றார்; அவ்வளவிலே வருத்தமிருதலிற் கண்கள் தியைச் சொரிந்தனவென்க.

வனப்புநோக்கிக் கண்கரிந்தது, ஆக்கம்பற்றிப்பிறத்த மருட்கையென்று மெய்ப்பாடி; மருட்கையாவது வியப்பு.

(கஉஊ)

2507. நாறுசார்தழித்துமாலையிரிந்துநன்கலன்கள்கிந்திச்

சிறுபுசெம்பொழுதிமணிவிரனரித்துவிம்மா

வேறியுமிழிந்துமூரும்புருவங்கண்முரியநொந்து

தேறநீர்பூத்தசெந்தாமரைமுகம்வியர்த்துநின்றாள்.

இ - ள். சேரகின்று அழித்துப் பரிந்து சிந்தி நெரித்து விம்மிப் புருவங்
கள் ஏறியுமிழ்ந்தும் முரியும்படி நொந்து முகம்வியர்த்துநின்றாளென்க. (1)

2508. இம்மதென்னுயியென்னுவெரிமணியிமைக்கும்பஞ்சிச்
சிற்படிப்போதுபுல்லித்திருமகன்கிடப்பச்சேந்து
பொற்றதாமரையிற்போந்துகருமுத்தம்பொழிபவேபோ
ஹற்றுமைகலந்துகண்கள்வெம்பனியுருத்தவன்றே.

இ - ள். திருமகன், வேரோருபாயத்திற்கு இவளாற்றாளென்றுணர்ந்து
இற்றது என்னுயியென்னுச் சேடியைப்புல்லிக்கிடப்ப, அவளும் அதுகண்டு
ஊடல்தீரக்கருதலிற் கண்கள் நீரையுருத்தனவென்க.

சேந்து பொலிவுடையவென்க; பொற்பென்னுமுரிச்சொல் திரிந்தது.
தாமரையினின்றும் புறப்பட்டுச் சிறிது கரியநீர்மையையுடையமுத்தம் சிந்து
வனபோலே கண்கள் மைகலந்து வெய்யவாகிய பனியையுருத்தன; ஊடல்
முழுதுத்தீராமையின் வெம்பனியாயிற்று. பொழிதல் ஈண்டுத் தன்வினை.
உற்று - ஊடலீர்த்தலுவெனத்திரிக்க. “பொய்ப்ப விடேள மெனநெருங்கிற்
றப்பினே, நென்றடி சேர்தலு முண்டு.” (கலித். ௮௯) என்றராகலின்,
அடியில்வணங்கியபின்னும் ஊடல்தீராதழுதாளென்றல் கற்பிற்குப் பொருந்
தாது. “இளிவே யிழவே” (தோல். பொரு. மெய். ௫) என்னுஞ்சுத்திரத்
தில் அழகையாவது அவலமும் கருணையுமாதலின், “கயமலருண்கண்ணாய்”
(௩௭) என்னுங்கலியில், “தாஹற்ற, நோயுளாக் கல்லான் பெயருமன்***சே
யேன்மன் யானுந் துயருழப்பேன்” என்றவழிப் பிறன்கட்டோன்றிய இளி
வரல்பொருளாக அவலத்தோன்றினற்போல, இதனையும் பிறன்கட்டோன்
றிய இளிவரல்பொருளாகப்பிறந்த கருணையென்றகொள்க. வணங்குதல் -
அவற்கு இளிவரவு. அதனாற் கருணைபிறந்தது. அழகை ஈண்டுக் கருணை.
இதனை ஊடலீரக் கருதினோம். (க௩௧)

2509. கொண்டபூணின்னைச்சார்ந்து குலாய்க்கொழுந் தீன்மகொம்
கண்டிகண்கரிந்துரீராயுருவதுகாக்கலாமே [பே
பண்டியான்செய்தபாவப்பயத்தையார்க்குரைப்பன்றேன்காள்
வண்டிகாள்வருடிகங்கைவரந்தரமொழிமினென்றான்.

இ - ள். அக்கருணைபிறந்தமையின், இனி மொழிகூறுதற்கு இட
மென்றறிந்து, நீயணிந்தபூண் நின்னைச்சாருதலாலே குலாவிக் கொழுந்தீன
தற்குக் காரணமானகொம்பே! நின்னைவிடாமற் பார்த்தலாலே கண்கரிந்து
கீராயுருவதனை நீ அறியாது காக்கலாமேயெனவினாவினான்; ஆண்டு அவட்
குச் சிதைவுபிறர்க்கினமையென்னுமெய்ப்பாடு பிறத்தலின், அவள் உத்தரங்
கூறாமையால்தான் அதனையுணர்ந்து நிறையழிந்து, தேன்காள்! வண்டிகாள்!

யான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின்விளைவை நுமக்கன்றி வேறு யார்க்கு னாப்பேன் ; இனி நீங்கள் நங்கையைக் காலவருடி வரந்தரும்படி கூறுபி னென்றானென்க.

சிதைவுபிறக்கின்மையாவது, புணரக்கருதி உள்ளஞ்சிதைத்து நிறை யழிந்துழிப்புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை நெஞ்சினைநிறுத்தல் ; பிறர்க்கின்மை யெனவே தலைவனுனரும். இது கற்பிற்குமுரித்தென்றார். இம்மெய்ப்பாடு இவட்குநிகழ்ந்தமை தானுணர்ந்து இடையில்வந்த புள்ளைநோக்கி, இனி நுமக்கு எளிது ; நீர் ஊடறீர்ப்பீராகவென்றான் ; ஊடற்குக் காரணமின்றி யும் இத்துணையெல்லாம் நிகழ்ந்ததற்கு வருந்தினானாகலின். (கஉஉ)

2510. பூவையுங்கிளியுங்கேட்டுப்புழைமுகம்வைத்துநோக்கிக்
காவலன்மடந்தையுள்ளங்கற்கொலோவிரும்புகொல்லோ
சாவம்யா முருகியொன்றுந்தவறிலனருளுநங்கை
பாவையென்றிரத்துமென்றபறவைகடம்முட்டாமே.

இ - ள். பூவையும் கிளியும் அவன்வருத்தக்கூற்றைக்கேட்டுக் கூட் டுன்வாயிலிலே முகத்தைவைத்துப் பார்த்திருந்து தம்மிற்றும் யாமும் நம் சேவல் இங்ஙனம்வணங்கி ஊடறீர்க்குமிடத்துத் தகாதென்று மனமுருகி இற்துபடுவேம் ; இதுகண்டும் அருளாதவிவண்மனம் கல்லோ? இரும் போ? அறிகின்றிலமென்றன ; என்றுபின்னும் அப்பறவைகடாம், நங்காய் ! பாவாய் ! இவன் சிறிதுத் தவறிலன் ; இனி நீயருளாயென்று இரக்கக்கட வேமென்றும் கூறிவைவன்க.

அவை அவளுடறிர்க்கருதியதன்மை தாமுணர்ததேற்றாமையின், இவ னிறந்துபடுமெனக்கருதி இங்ஙனங்கூறின. (கஉ௩)

2511. பெற்றகூடூண்டிநாளும்பிணியுழந்திருத்தும்பேதாய்
*முற்றிமைசொல்லினங்கைமூன்றுநாளாடிசில்காட்டாள்
பொற்றொடித்தையீரேபொத்துநம்வாயையென்றே
கற்பித்தார்பூவையார்தங்காரணக்கிளவிதம்மால்.

இ - ள். அங்ஙனம் உசாவினவளவிலே, பூவையார், தமக்கு மேல்வருங் காரியத்திற்குக் காரணமாகிய சொற்களாலே, பேதாய் ! யாம் பெற்றசோற் றையுண்டு நாடோறும் கூட்டிலேபிணிப்புண்டு வருந்தியிருப்பேம் ; இத்தன் மையேமாகியயாம் முதுக்குறைமைகூறின், பொற்றொடியாகிய நங்கை நம க்கு மூன்றுநாள் அடிசிலைக்காட்டாளாதலால், தத்தையீரே ! நம்வாயைப் பொத்துமினென்று கற்பித்தாரென்க.

தத்தையீரேயென்றது, இழிவுசிறப்பு.

(கஉ௪)

2512. க. பழியொயிமிடைந்ததேனுஞ்சீறடிபரவினற்கு
வழிபடுதெய்வமாகிவரங்கொடுத்தருளல்வேண்டு

* 'முத்திமை', 'முற்றன்மை' என்றும் பாடும்.

மொழிபடைக்களிறுபோலவுங்கவுமுருகினோக்காப்
பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டினாக்கெடப்பிறந்தாள்.

2513. உ. ஈன்றதாயானுமாகவிதனைக்கண்மியினாவாழே
ஐன்றியான்சாவலென்றேநலக்களிநூலினியாப்ப
மான்றவண்மருண்டிருக்காள்வாழியவரம்பெற்றேனென்
ருன்றவனாரப்புல்லியணிநலம்பரவினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டிர் - உபாயத்தால் தேனைவாங்கிக்
கொள்ளப்படும் கோதைபோலேயாம் பரத்தையர்; தம்மியல்புகெட்டுப்
பொருள்வேட்கையால் அதன்றன்மையராவராதலின், ஆமென்றார். அக்
கோதையை உபாயத்தால் நெகிழ்த்துவாங்கினுற்போல இவர்க்கும் பொரு
ளால் மனம்நெகிழ்த்து இன்பங்கோடல்வேண்டும். கெடவென்பது பொல்
லாராகவென்னும்பொருட்டு. ஐ, அசை.

உ. இதனை - இவனிதந்துபட்டால் இவட்கு உளதாம்பழியை. யானும் -
இவட்குப் பிள்ளையாகியயானும்.

இ - ள். நற்குணத்தையுடைய கிளி, பூவையின்மொழியைக்கேளாதே
வேல்லைத்ததுநின்ற களிறுபோற் கணவன்வருந்தவும் நெஞ்சருகாத பரத்தை
யர் தன்குழப்பிறப்பாற் பொல்லாராகப்பிறந்தவள், தன்கணவன்செயல் பழி
யோடே மிடைந்ததாயினும் அதுதீர அடிபரவினவனுக்கு வரங்கொடுக்கவே
வேண்டும்; இங்ஙனஞ்செய்யாமைமயின், நிகழ்கின்றவிதனை யான்கண்டு உயி
ரைக்கொண்டிரேன்; யானும் இங்ஙனம் மான்றவளைப்பெற்ற தாயாந்தன்
மையேனும்படி நான்றுகொண்டு சாவக்கடவேனென்றுகூறி நூலாலே
கழுத்தை யாப்ப, அவளிடனைக்கண்டு இதனன்புடைமையாலேமருண்டு நக்
காள்; அதுகண்டு அவனமைந்து வரம்பெற்றேனென்று புல்லி நலத்தைப்
பரவினானென்க.

வாழியவென்றது கிளியை. தாயாந்தன்மையெனென்றது, இங்ஙனங்
கொடியவளைப்பெற்ற கொடியவளாகக்கடவேனெனக்கருதி; கொடுமை - வலி
யச்சாதல். (கரு. - ௫)

வேறு.

2514. கிறையோதரீர்நின்றிரீடவமேசெய்யினும்வாழிரீல
மறையோவரிவைவரிநெடுங்கணைக்கிலையால்வாழிரீலங்
கண்ணொவ்வாயேனுங்களித்துருதிநின்
வண்ணிதுவோமதுவுண்பார்சேரியையோவாழிரீலம்.

வாழி, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. களித்துருதி - தேனை உட்கொண்டு அலர்நீர்;
செருக்கிச் சிரியாநின்றயென்பதும் பயந்தது. வண்ணம் - நிறமும் சாதியுந்
தோன்றுகின்றது.

இ - ள். நீலமே! நீ இவர்கண்ணை ஒக்கவேண்டுமென்று கடலிலே ஒருகாலாலேநின்ற உயர்ந்தவத்தைச்செய்யினும் இவர்கண்ணை ஒவ்வாயாய்நின்றாய்; இதற்கு யான் வஞ்சினங்கூறவோ? அதுவேண்டா; நீலமே! நீகண்ணை ஒவ்வாதிருக்கவும் களித்து நகாநின்றாய்; அதற்குத்தாழ்வில்லை; நின்வண்ணம்யாது? கரும்புறமல்லவோ? அதுவும் நினக்குத்தகும்; அஃதொழிந்து கள்ளுண்டார்சேரியிலே நிற்பவின், அக்குணமும் பட்டதோவென்றனென்க.

இஃது, “அறுசீ ரடியே யாசிரியத் தனையொடு, நெறிபெற்று வருஉ நேரடி முன்னே” (தொல். பொரு. செய். சுசு) எனச் செய்யுளியலிற் கவிக்கு அறுசீரடிவிதித்தலின், ‘வாழிநீலம்’ என ஆசிரியத்தனைபெற்ற அறுசீரடிகள், ‘கண்ணெவ்வாயேனுங் களித்து நகுதி’ என்னும் நேரடியின்முன்னும் பின்னும்வந்த வகைநிலைக்கொச்சகம், உம்மையான் வெண்டனையும்விரவும். “பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென், நூனலில் புலவர் நுவன்றறைந்தனரே.” (ஹை, ஷை, ஷை, கடுசு) என * அகநிலைக்கொச்சகத்திற்குவிதி கூறலின், ஓசை துள்ளியவாறு முணர்க. இனி ஆசிரியத்துறையென்பார்க்கு ஆகாமை கடவுள்வாழ்த்தாகிய முதற்கவியிற்கூறிலும். (கருஎ)

வேறு.

2515. பாண்குலாப்பப்பிக்கவேண்டாபைங்கிளிபூவையென்னு
மாண்பிலாதானாவைத்தாரென்னுரென்றுநக்கு
நாண்குலாய்க்கிடந்தநங்கைநகைமுகவமுதமீந்தாள்
பூண்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்பொன்னெடுங்குன்றறைக்கே.

இ - ள். நங்கை, நீ பாண்மைச்சொல்லாலேவளைத்து எம்மை அகப்படுத்தவேண்டா; கிளி பூவையென்னும் மாட்சிமையிலலாதானாவளர்த்துவைத்தார் என்ன இளிவரவுரென்றுநக்குக் குன்றறைக்கு அமுதத்தை ஈந்தாளென்க.

பூவைக்கும் கருத்து அதுவாதலின், சேரக்கூறினாள். (கருஅ)

2516. நலங்குவித்தனையமாதர்நன்னலமாயவெல்லாம்
புலம்புவித்தருளினீங்கிப்பகைப்புலம்புக்கவேந்திற்
கலங்குவித்தனையநம்பிகவார்த்திடக்கலாபமேங்கச்
சிலம்புநொந்திரங்கத்தேன்றார்பரிந்துதேனெழுந்ததன்றே.

நலம் - மகளிர்நலம். பகைப்புலம்புக்கவேந்துபோலே அருளினீங்கிக்கவர்ந்திட. புலம்புவித்து - அவசமாக்கி. கலம் பலநிலங்களிப்பிறந்த பலமணிகளையும் தன்னிடத்திற்சேர்த்துநாற்போலே பல்லோரிடத்துள்ள நற்குணங்களெல்லாம் தான்சேர்த்தானென்றார். பரிந்து, பரிய.

* வகைநிலைக்கொச்சகமென்றும் பிரதி பேதமுண்டு.

இ - ள். நம்பி, மாதர்நலமெல்லாவற்றையும் சிலம்பிரங்கத் தார் பரியப் புலம்புவித்துக் கவர்த்திட, அம்மாதரும் கலாபமேங்க நம்பிரலத்தைக் கவர்த் திடத் தேனினம் எழுந்ததென்க. (௧௩௬)

2517. திருநிறக்காமவல்லிதிருக்கவின்கொண்டிபூத்துப்
பெருநிறங்கவினியார்ந்தகற்பகம்பிணைந்ததேபோ
லருகிறக்குரிசின்மார்பத்தசைந்தனளலங்கல்வேலு
நெரிபுறத்தடற்றுவாளுநீலமுநிகர்த்தகண்ணாள்.

நெரிபுறத்தடறு - சருச்சாபட்ட புறத்தையுடைய உறை; 'நெரிவுற்ற தடறுவாழ்' என்பாடத்திற்கு நெரிவுற்றகீலமென்க; வலியவலர்த்தின கீலம்.

இ - ள். கண்ணாள், காமவல்லி, திருவினழகைக்கொண்டிபூத்துக் கற்ப கத்தைப் பிணைந்தாற்போலே குரிசின்மார்பிலே அவசத்தாலே துயின்றா ளென்க. (௧௪௦)

வேறு.

2518. க. மணிக்கண்மாமயிற்சாயன்மாதரு
மணிக்கந்தன்னதோளரசசீயமும்
பிணித்தகாதலாற்பின்னிச்செல்வுழிக்
கணித்தநாள் களேழ்கழிந்தகாலையி.

2519. உ. சூட்டுஞ்சண்ணமுமணிந்துசந்தர
மோட்டியொன்பொனூலோங்குதாரொடு
பூட்டிக்குண்டலம்பொற்பப்பெய்தபின்
மோட்டிமுத்தொளர்வடம்வளாயினார்.

2520. ஈ. பாணுரைய்யனைந்துகிலணிந்
தானினாய்யினத்தலங்கலேறனாள்
மானினாய்யினம்மருளுநோக்கினு
ருணுயிருணுமொருவனாயினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

உ. சுந்தரமோட்டி - சிந்தூரப் பொடியைப் பூசி. சூட்டு - பூ.

ஈ. அலங்கல் - மாலி.

இ - ள். மாதரும் அரசசீயமும் முற்பிறப்பிற் பிணித்த காதலாலே பிணைந்து செல்கின்றவளவிலே அறுதியிட்ட நாள்களேழ்க்கழிந்த எட்டா நாளிலே ஒப்பித்தற்குரியார் தாரோடே சூட்டுஞ்சண்ணமுமணிந்து ஓட்டிப் பூட்டிப் பெய்தபின் வளாயினார்; அவர் வளைத்ததன்பின், ஏறனாள், அணிந்து மகளிருயிரையுண்ணும் ஒருவனாயினானென்க. (௧௪௧ - ௩)

2521. சுநந்தைதன்மகன்சுடர்பொற்குழித்தே
னினங்கவாந்துணவிசிற்றுமுட்பதத்

தநந்தனன்னகையானேயேறினான்
குனிந்தசாமரைகுளிர்சங்கார்த்தவே.

இ - ள். முன்பு சுநந்தைமகனென்று உலகங்கருதப்பட்டவன் இப் பொழுது சூழியினையும் சொரியுமதத்தினையும் அநந்தனையொத்த நெடிய கையினையுமுடைய யானையேயேறினான்; அப்பொழுது கவரிகள் வீசின; சங்குகள் ஆர்த்தனவென்க. (கசச)

வேறு.

2522. க. இரும்பிடிநூறுசூழுவிறுவரைநின்றதேபோற்
கரும்பொடுகாய்நெற்றுற்றிக்கருப்புரக்கந்தினின்ற
சுரும்புசூழ்மதத்தஞ்ஞாமணியெனுஞ்சூழியானைப்
பெருந்தகைப்பிணையன்மன்னர்முடிமிதித்தேறினானே.

2523. உ. சட்டகம்பொன்னிற்செய்துதண்கதிர்வெள்ளிவேய்ந்து
வட்டநல்லைரம்வாய்ப்பநினைத்துமேன்மணிகள்சேர்த்திச்
சுட்டுதற்கரியமுத்தின்னொத்துவாய்நாற்றிமுந்நீர்ப்
பட்டவான்பவளக்காம்பின்குடைநிழற்பரிதியொத்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். கரும்போடே நெல்லைத்துய்த்து நூறுபிடிசூழ ஒரு பெரியவரைநின்றதேபோலச் சுருப்பூரமணிந்த கம்பத்தே சேர்ந்துநின்ற ஞாமணியென்னும் யானையை மன்னர்முடியை மிதித்து ஏறினவன், பொன்னாலே சட்டத்தைச்செய்து வெள்ளியாலேவேய்ந்து வைரத்தாலே வட்டத்தைநினைத்து அதன்மேலே மணிகளையழுத்தி விளையேதற்கரிய முத்துத்தாமங்கள் விளிம்பிலே நாற்றவம்பட்டுப் பவளக்காம்பையுடையதோர் குடைநிழலிலிருந்த பரிதியையொத்தானென்க.

க. ஏறினான், தொழிற்பெயர்.

யானையின்பெயரும், ஏறினமுறைமையும் முற்கூறாமையின், பிற்கூறினார். (கசரு - சு)

2524. மடற்பனைக்குழாத்திற்பிச்சநினைத்தமைன்னர்சூழ்ந்து
புடைக்களிறேறித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பையன்ன
வெடுத்தெற்கவரிவீசவியம்பலமுழங்கியார்ப்பக்
கடற்படைவெள்ளஞ்சூழக்காவலன்வீதிசேர்த்தான்.

இ - ள். பிச்சங்கள் பனைக்குழாம்போலே நினைத்தன; அவ்வளவிலே, காவலன், மன்னர் பக்கத்திற் களிறுகளிலேயேறிச் சூழ்ந்து கவரியைவீச, இயம் ஆர்ப்ப, படைவெள்ளம் சூழ வீதியைச் சேர்த்தானென்க. (கச௭)

2525. அடிநிலமுறுதனணியருவருத்தமரினாவித்
திடுமையிர்கிறகராகவெழுந்துமேற்பறப்பபோலப்

படுமழைத்துளியிற்பாய்மாப்பரந்தனநிரந்தபொற்றே
ரிடைநிலமின்றிவேழமீண்டினமள்ளர்தொக்கார்.

அப்படைஞ்ஞந்தபடி கூறுகின்றார்.

இ - ள். அமரில் ஆலித்து அடிநிலமுறுதலை அருவருத்து நாணி இட்ட
மயிர் சிறகுபோலேதோன்ற எழுந்து பறப்பனபோலே பாய்ந்துசெல்கின்ற
மாப் பரந்தன; தேர் நிரந்தன; இடைவெளி இன்றும்படி வேழம் ஈண்
முன; வீரரும் தொக்காரென்க.

துளி, எண்ணித்தத்தற்குவமை.

(கச௮)

2526. கொழுமடற்பெண்ணையீன்றகுரும்பையுஞ்செப்புங்கொன்ற
விழைமுலைத்தடத்தினுடன்கணவனைக்காணவேகிக்
கழுமொலியரவவானங்களைபெயல்கடற்பெய்தன்ன
குழுமொலியரவமீண்டிக்கொடிநகர்பொலிந்ததன்றே.

இ - ள். மக்களெல்லாம் இலக்கணையுடைய கணவனைக் காண ஏகி
ஈண்டுதலின், நகர் பொலிந்ததென்க.

வானம் கடலிலேபெய்த ஒலியன்ன திரண்ட அரவத்தோடேயீண்டி.
கடல் பழையவொலிக்கும், பெய்தல் புதியவொலிக்குமுவமை. (கச௯)

2527. ஒள்ளிலைச்சூலந்தெண்ணீருலாமுகில்கிழிக்குமாடக்
கொள்கொடிக்குழாத்தினுலுங்கொழுநுழம்புகையினுலுந்
தெள்ளுசுண்ணத்தாலுந்தேமலர்த்துகளினுலும்
புள்ளினம்பொழுதுகாணுபுலம்பிக்கூட்டைந்தவன்றே.

இ - ள். சூலம் தெளிந்த கீர்பரந்த முகிலைக்கிழிக்குமாடத்திற் கட்டின
கொடித்திரள்முதலியவற்றாலே கதிர்மறைதலிற் பறவைத்திரள் பகற்பொழு
தைக் காணவாய் வருந்திக் கூட்டைச் சேர்ந்தனவென்க.

கடலிலேயுலாவும் முகிலுமாம்.

(க௯0)

2528. பைந்தொடிமகளிர் பாங்கர்பரிந்து நூல்சொரிந்தகாசு
சிந்தினதழலென்றஞ்சிச்சிறையன்னநிலத்தைச்சேரா
விந்திரகோபமாமென்றிளமயில்குணரிந்துகுத்திச்
சிந்தையிற்தேம்பத்தாமேதிருமணிநக்கவன்றே.

இ - ள். கணவர் ஊழினமகளிர்மேகலையைப்பற்ற, அதுபரிதலின் நூல்
சொரிந்த மணிகள் சிந்தினவற்றை நெருப்பென்றஞ்சி அன்னம் நிலத்தைச்
சேராவாயின; அவற்றை இந்திரகோபமென்று மயில்கள் குத்தி அவையன்
மையின் நெஞ்சாலே வருந்த, ஒளிவிட்டமணிகள் அதற்கு நக்காற்போன்
றிருந்தனவென்க.

இப்பறவைகள் ஆண்டுவளர்த்தன.

(க௯1)

2529. வெள்ளைமைகலந்தநோக்கிற்கின்கினியிழற்றியார்ப்பப்
பிள்ளைமைகாதல்கூரப்பிறழ்ந்துபொற்றோடுவீழ்த்

துள்ளுபுசெலீஇயதோற்றந்தொடுகமுற்காமன்காமத்
துள்ளுயிரறியப்பெண்ணாய்ப்பிறந்ததோர்தோற்றமொத்தார்.

இக்கவிமுதலாக வேட்கைபிறவாப்பருவத்தாரும், பிறக்கின்றபருவத்தாரும், பிறந்த பருவத்தாருமென மூன்றுகூளுக்கிக் கூறுகின்றார்; “பேதையல்லே பேதையங் குறுமகள், பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென” (அகநா. எ.) என்றலின், பேதை வேட்கைபிறவாப் பருவத்தாதலும், பெதும்பை வேட்கைபிறக்கின்ற பருவத்தாதலும் பெற்றும். இவையொழிந்த மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவையென்னும் பெயர்கள் வேட்கைபிறந்த பருவத்துப் பெயர்களாம். அன்றி அவையும் பலபருவத்தை யுணர்த்தும் பெயர்களெனின், அது முதலுல்களிற் கூறாமையானும், சான்றோர் வேறுபாடு கூறாமல் மகளிர்க்குப் பொதுப்பெயராகச் செய்யுள்செய்தலானும் தேவர்க்கும் அது கருத்தென்றும். இனி, உலாவிற்கு அங்கமாகப் புதியதூல்களிற் கூறியவிதி இத்தகாமையுணர்க. உள்ளொன்றுகொள்ள நோக்காது வெள்ளைமைகலந்தநோக்கோடென்க.

இ - ள். வேட்கைபிறவாதமகளிர் தம் பிள்ளைத்தன்மையாலே காண்டற்குக் காதன்மிகக் கின்கினியார்ப்பத் தோடுவீழத் துள்ளாநின்று நோக்கோடுசென்றதோற்றத்தாற் காமன் காமத்தினின்பத்தையே நுகர்ந்தறிதற்குப் பெண்ணாய்ப்பிறந்த தோற்றத்தை ஒத்தாரென்க.

இது வேட்கைபிறவாப் பருவத்தானாக் கூறிற்று.

(கஉஉ)

2530. தன்னெறிவளரக்காமன்றான்முலையிரண்மொகி
முன்னரேவளர்கின்றாற்போன்முகிழ்முலைமுத்தமேந்திப்
பொன்னெறிமணியிற்பொங்கிக்குழல்புறம்புடைப்பவோடிப்
பின்னிர்இவைத்தபோலப்பெதும்பையர்விதும்பினின்றார்.

இ - ள். பெதும்பையர், காமன் தன்னீதி உலகிலேவளரும்படி மகளிர்முலையிரண்டுந்தாளுகி வளர்கின்றாற்போலே முகிழ்த்தமுலையிலே முத்தத்தையேந்திப் பொன்னிலேவந்து தாக்குகின்ற நீலமணிபோலே குழல்பொங்கிமுதுகிலே புடைக்கும்படி ஓடி மனமசைந்து முன்னரே நின்றாரென்க.

போல முகிழ்த்தவென்க. எறிதல், “திரையெறிதல்” போனின்றது. பின்னும் நிறுத்திவைத்தாற்போலே நின்றாரென்றது, சேரநிறுத்தினாற்போல நின்றமைகூறிற்று. இனிச் காமன்றான் தன்னெறிவளர முலையிரண்டும் தனக்குண்டாய் வளர்கின்றாற்போலே நின்றாரென்றுமுனைப்ப.

இது வேட்கைபிறக்கின்றாராக் கூறிற்று,

(கஉங)

2531. அணிநிலாவிசுமாலையரங்குபுல்லென்னப்போகித்
துணிநிலாவிசுமலைப்பிறைதுதற்றோழிசேர்ந்து
மணிநிலாவிசுமலைமங்கையர்மயங்குகின்றார்
பணிநிலாவிசுமபைப்பொற்கொடிமணிமலர்ந்ததொத்தார்.

இ - ள். ஒளியைவீசும் மணிமாலையையுடைய மங்கையர், தாம் ஆடுகின்ற ஒளியைவீசும் மாலையையுடைய அரங்கு புல்லெனப்போய் நிலாவைவீசும் மாலைக்காலத்துப்பிறைபோலும் துதலையுடைய தோழியைச்சேர்ந்து மயங்கிகின்றவர்கள், ஒளியைவீசும் பொற்கொடி மணியைப்பூத்ததன்மையை யொத்தாரென்க.

பணிகொடி - ஒழிந்தகொடிகள் தாழ்கின்றகொடி; பணி-பரத்தலுமாம். இது சிறிது வேட்கைபிறந்து மயங்கினார்க் கூற்றிற்று. (௧௫௪)

2532. வள்ளுகிர்வரித்தசார்தின்வனமுலைநோக்கினுறையுள்ளயிருண்னுங்கூற்றினுடன்றுகண்கரிந்துபொங்கக் கள்ளயிருண்னுமலைக்கதுப்பொருகையினேந்தி நள்ளிருள்விளக்கிட்டன்னநங்கைமார்மல்கினுரே.

உகிராலேழுதினமுலை, எழுவாய். 'கரிந்து' என்றார், கோபத்தாற் கருகியென்றாற்போலவு் தோன்ற. மாலையில் தேனினைது மணத்தையுண்ணுமயிர்.

இ - ள். செறிந்தவிருளுக்கு விளக்கிட்டாற்போலும் தோற்றப்பொலியையுடைய நங்கைமார், தம்முலை தம்மைநோக்கினுறாக் கூற்றுப்போலே கோபித்துப் பொங்கக் குலைத்தகதுப்பை ஒருகையாலேயேந்தி நிறைந்தாரென்க.

இனி, கதுப்பையேந்துதலின், இருளிலே விளக்கிட்டன்னவென்றுமாம். இதுமுதலாக வேட்கைமிக்காராக் கூறுகின்றார். (௧௫௫)

2533. மட்டொளித்துண்ணுமார்தார்மாண்புபோன்மறைத்துவண்ணப் பட்டொளித்தொழியவல்குற்பசங்கதிர்க்கலாபந்தோன்றக் குட்டரீர்க்குவளைக்கண்கள்விரந்துணவிரும்பிநின்ற ரட்டுந்தேனணிந்தமலைப்பவளக்கொம்பணிந்ததொத்தார்.

மாலையையுடையதோர் பவளக்கொம்பை ஒப்பித்ததன்மையை யொத்தாரென்றது, முற்கூறியவரைச்சுட்டிற்று. கள்ளைக் கரந்துண்ணுமாக்கள் கரக்கவும் தோன்றுமாறுபோல, மேகலை வண்ணப்பட்டிலே ஒளித்துக்கிடவா கிற்கவும் சிறிதுதோன்றறுவென்க.

இ - ள். அவர்கள் மேகலேதோன்றக் கண்கள் இவனிடத்துப்புதுமையை மறைத்துதகர விரும்பியேநின்றாரென்க. (௧௫௬)

2534. பெரும்பொருணிதிச்செங்கோற்பெருமகனக்கம்போலப் பரந்திடமின்றிமேலாற்படாமுலைகுவிந்தகீழா லரும்பொருணிதிகேளாவரசனிற்சுருங்கிநந்து மருங்குநொந்தொழியவிதிமடந்தையரிடங்கொண்டாரே.

பெரியபொருளாகிய நீதிபொருந்தின செங்கோலையுடைய பெருமகன். ஆல்கள், அசைகள்.

இ - ள். தன்மேலேயிருந்து பெருமகனாக்கம்போலே மார்பு இடமின்றும்படி பார்த்து குவிந்த படாமுலைக்கீழேயிருந்து, பொருளாகிய நீதியைக் கேளாத அரசனைப்போலே சுருங்கி நந்தின இடை நோம்படி மடந்தையர் வந்து வீதியை இடமாகக் கொண்டாரென்க.

இதுமுதலியமூன்றுகவி பின்புவந்தோரைக் கூறுகின்றன. (கடு௭)

2535. செல்வர்க்கேசிறப்புச்செய்யுந்திருந்துநீர்மார்த்தர்போல
வல்கும்குமுலைக்குமீந்தாரணிகலமாயவெல்லா
நல்கூர்ந்தார்க்கில்லைசுற்றமென்றுதுண்ணுசுப்புநைய [ஊர்.
வொல்கிப்போய்மாடஞ்சேர்ந்தாரொருதடங்குடங்கைக்கண்

இ - ள். கண்ணார், தமதுதுசுப்பு மிடித்தார்க்குச் சுற்றமின்றியிருந்து தென்று வருந்தாநிற்கவும் செல்வர்க்குப் பின்னும் வேண்டுஞ்சிறப்புக்களைச் செய்யும் பொல்லாதநீர்மையையுடைய மார்த்தரைப்போலே அல்கும்கும் முலைக்கும் அணிகலமாயவெல்லாம் ஈந்தார்; ஈந்தபின்பு போய் மேனிலத் தைச் சேர்ந்தாரென்க. (கடு௮)

2536. கார்வளர்மின்னுவீசங்குண்டலங்காய்பொனோலை
யேர்வளர்பட்டமேற்பவணிந்திருள்சுமந்துதிங்க
ணீர்வளர்நீலம்பூத்துநினைத்தபோனிரைத்தமேலால்
வார்வளர்முலையினுர்தமாழைவாழ்முகங்கண்மாதோ.

இ - ள். திங்கள்பலவும் காரிலேதோன்றிய மின்னேவீசங் குண்டலமுதலியவற்றைப் பொருந்தவணிந்து இருளைச்சுமந்து நீலத்தைப்பூத்து நினைத்தனபோலே முலையினுர்தம் இனையமுகங்கள் மேனிலத்தே நினைத்தனவென்க.

2537. குறையணிகொண்டவாறேகோதைகாரொடரவோடிச்
சிறையழிசெம்பொனுந்தித்தேன்பொழிந்தொழுகவேந்திப்
பறையிசைவண்பொடப்பாகமேமறையகின்றார் [தொத்தார்.
பிறையணிகொண்டவண்ணல்பெண்ணொர்பால்கொண்ட

இ - ள். செம்பாதி குறையாகப் பூணணிந்தவளவிலே சேவகன்வந்தா னாக, முன்பே அவற்குக்கொடுத்தற்குச் சமைத்தெடுத்த கோதைகள் தம் மிற்பிணங்க ஓடிச்சென்று சிறையழிந்ததேன் செம்பொனுந்தியிலே பொழிந்தொழுக அக்கோதையையேந்திச் செம்பாதியணியாத நாணத்தாலே ஒரு பாகமறையகின்றவர்கள், அண்ணல் ஒருபாலிலேகொள்ளப்பட்ட பெண்ணை யொத்தாரென்க.

பறை - பறத்தல்.

(கசு௦)

2538. பொன்னரிமாலேபூண்டிபூஞ்சிகைகுலாவிமுன்கை
மின்னரிச்சிலம்புதொட்டுவிருப்பொடுநிரைந்துபோவான்
கன்னியராடிநோக்கித்தம்மைத்தாங்கண்ணிராணிப்
பின்னவையணிந்துசெல்வாரிடம்பெறாதொழிந்துபோனார்.

இ - ள். கன்னியர், அவனைக்காணவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே போதற்குவினாந்து பொன்னரிமாலையைக் கழுத்திலேபூண்டு பூஞ்சிகையிலே அதனைவைத்தாராகக்கருகி அதனையொழியப் பூஞ்சிகையைமுடித்துத் தொட்டுக் கண்ணாடியைப்பார்த்துத் தம்மை அதிலேகண்டு நாணிப் பின்பு அவை அணிந்துசெல்கின்றவர்கள் காண்டற்கு இடம்பெறாதே தவிர்த்துபோளுரென்க.

(௧௬௧)

2539. முத்துலாய்நடந்தகோலமுலைமுதன்முற்றமெல்லாம்
வித்தியவேங்கைவீயும்விழுப்பொனும்விளங்கக்காமத்
தொத்துநின்றெரிந்துகண்டார்கண்சுடர்ச்சுடர்ந்துநின்ற
ரொத்தொளிர்காமவல்லியொருங்குபூத்தலாந்தொத்தார்.

இ - ள். கண்ணற்கண்டவர்களுக்குக் காமத்தியின்தொத்து நின்றெரிந்து சுடுதலாலே, அவர்கள் வேங்கைவீயையும் பொன்னையும் வித்தியபோலும் பசலை, உலாவிரந்த முத்தணிந்தமுலைதோன்றுதற்குக் காரணமாகிய மார்பெல்லாம் சுடர்ந்து விளங்க நின்றாரென்க.

அலர்ந்த காமவல்லியை ஒத்தாரென்பது, சுட்டுப்பெயராயிற்று. இனி, பசந்த தம்மைநோக்கினார்கண் சுடும்படிநின்றார், வல்லிபூத்துப் பொலிவழிந்த தன்மையையொத்தாரென்றுமுறைப்ப. இத்துணையும், மணிலைவகையிற்பிறந்த பெண்பாலானாயும் பரத்தையனாயும் கூறினார். இது, மக்கள்வகையாற் காமப்பொருட்பகுதி பற்றிமுன்னோர்கூறிய குறிப்பு வகையான் வந்த செந்துறைப் பாடாண்பகுதியாம்.

(௧௬௨)

2540. உகிர்வினைசெய்துபஞ்சியொள்ளொளியரத்தமுட்டி
யகில்கமழங்கைசேப்பவரிவையரலங்கறாங்கி
வகிர்பகிழைக்கண்சின்னீர்மாக்கயலெதிரந்தவேபோன்
முகில்கிழிமின்னினோக்கிமுரிந்திடைகுழைந்துநின்றார்.

இதுமுதலாகக் கற்புடைமகளினாக் கூறுகின்றார்.

இ - ள். மகளிர், தம்மழகியகைசிவக்கும்படி உகினைச்சீவிப் பஞ்சாலேயூட்டி அகில்கமழ் அலங்கலை யணிந்து கயல் சின்னீரை எதிரந்தாற்போலே வடுவகிர்போலுங்கண் உவகைக்கண்ணீரரும்ப நோக்கிப் பாதுகாத்தற்கு இவ்வரசனைப்பெற்றேமேயென்று முரிந்து முகில்கிழிமின்னினின்றாரென்க.

இடைகுழைந்து நின்றாரெனவே மனக்குழைவின்றென்று கற்புக்கூறினார்.

(௧௬௩)

2541. முனித்தலைக்கண்ணிரெற்றிச்சிஞ்சுமுலைமுழாலிற்புல்லிப்
புனிற்றுப்பால்பிவிற்றித்தேமாவடுவிறுத்தாங்குப்பாய
நுனித்துக்கண்ணரக்கிரோக்காதொசிந்துநின்றார்களன்றே
கனிப்பொறைமலிந்துநின்றகற்பகப்பூங்கொப்பொத்தார்.

இ - ன். இருடிகள் தலைபோலும் புன்றலையையும், கண்ணிநெற்றியை யுமுடைய சிரூர் முலையிலேசேர்தலாலே ஈன்றணிப்பாற் பாலுறி வடுவிறுத் தாற்போலே பிலிற்றிப்பாயக் கண்ணையமுக்கி அரசனை நுனித்துநோக்காதே நாணிநின்றவர்கள் கற்பகத்தையொத்தாரென்க.

கனியாகியபாரமிக்குநின்றதோர் கற்பகமெனவே புதல்வனாகியபயனைக் கொடுத்தாரென்பது கூறினார். கற்பகங்கூறிற்று, கற்புமிகுதியால் தம்கண வர்க்குச்செல்வமெல்லாம் கொடுப்பாரென்றாகுதி. (ககச)

2542. அவிரிழைசுடரமுல்லைபலங்கலங்கூந்தல்சோரத்
தவீர்வெய்யகாமந்தாங்கித்தடமுலைக்கால்கள்சாய
விவர்தருபிறவியெல்லாமின்னமாகென்றுநின்றார்
சுவர்செய்தாங்கெழுதப்பட்டது கிலிகைப்பாவையொத்தார்.

முல்லை கற்பிற்குச்சுடினார். தவீர்வெய்யகாமந்தாங்கி - போகப்பட்ட கொடியகாமத்தையுடையராய்; வெய்யகாமம், அடை. இது, “வீதராகர்” என்றும்போல நின்றது. இன்னமாக - பிறக்கும்பிறவியெல்லாம் நீகாக்கின்ற உலகிலே இங்ஙனம் இனிது உறைவேமாக. பாவை, கொண்டநிலை தான் கெடுமளவும் குலையாததன்மைபோல, அவர் தாம்கொண்டகற்பும் குலையா திருத்தலின், ‘பாவை’ என்றார்.

இ - ன். சுடரச் சோரத் தாங்கிச் சாய இன்னமாகென்று கூறிநின் றார், பாவையையொத்தாரென்க. (ககடு)

2543. வேரிநாறலங்கன்மாலையின்னிழைமயங்கியெங்கும்
பூரித்துப்புதவந்தோறுங்குவளையுமரையும்பூத்துப்
பாரித்துப்பைம்பொனாகருலகிவண்வீழ்ந்ததேபோன்
மாரிமாமயிலனருமைந்தருமயங்கினாரே.

இ - ன். நாகரும் பொன்னுலகின்றேவரும் பரக்கவந்து இவ்விடத்தை விரும்பினதன்மைபோலே, நகரெங்கும் அலங்கலும் மாலையும் இழையும் பூரித்து மயங்கப்பட்டு, வாயிழேறும் கண்ணும் முகமும்பொலிவுபெறப்பட்டு மயிலனரும் மைந்தரும் மயங்கினாரென்க.

தம்மைக்காக்கின்ற அரசனாதலின், அன்புமிகுதியால் இருபாலாருமுட் ன்வந்தார். (ககசு)

2544. கோதைதாழ்குடையினீழற்கொற்றவன்பரிதியாக
மாதரார்முகங்களைன்னுந்தாமமைமலர்ந்ததெண்ணீர்க்
காதநா ன்ககன் றபொய்கைக்கடிநகர் குவளையூத்துப்
பேதுறுகின்றபோன்றபெருமழைக்கண்கண்மாதோ.

இ - ன். கட்டியங்காரனென்னும் மதியாற்குவிந்த மாதரார்முகமென் னுந்தாமரை இக்கொற்றவன் பரிதியாக நாத்காதத்தன்வும் அகன்ற நகராகிய

பொய்கையெங்கும் மலர்ந்தன; மலர்த்தபின் அவற்றிற் கண்களும் சுவளை பூத்துப் பேதுறுகின்றனபோன்றனவென்க.

பேதுறுதல் - இனிமையுற்றுமயங்குதல்.

(௧௬௭)

2545. மாந்தருமாவுஞ்செல்லமயங்கிமேலெழுந்தநீறு
தேந்தருகோதையார்தந்தெண்மட்டுத்துவலைமாற்ற
வாய்ந்தபொன்னகரமெங்குமணிகலவொளியினுலே
காய்ந்துகண்கலக்கப்பூத்தகற்பகமொத்ததன்றே.

மூங்குறிய மயிலனாரும் மைந்தரும் மயங்கினவர்களுடைய செய்தி கூறுகின்றார்.

இ - ள். மாந்தரும் மாவும் செல்லுதலாலே மயங்கி எழுந்த நீற்றை மகளிர் வீசுகின்ற பூவிற்பேன் மாற்றுகிந், ஆய்ந்தகலங்களை அரசன்வேண்டாதிருக்கவும் அவன்முன்னே வீழ மைந்தர் எங்கும் வீசுகின்றவிளக்கத்தாலே, இப்பொன்னகர், வேண்டக்கொடுக்கின்ற கற்பகத்தைக்காய்ந்து எதிர்ப்பட்டவளவிலே கொடுத்ததோர் கற்பகத்தையொத்ததென்க.

கண்கலத்தல் - எதிர்ப்படுத்தல். பூத்ததனற்பயன், கொடையேயாம். (1)

2546. பெண்பெற்றபொலிசைபெற்றார்பிணையனார்பெரியயாமுங்
கண்பெற்றபொலிசைபெற்றாமின்றெனக்கரைந்துமுந்நீர்
மண்பெற்றவாயுள் பெற்றுமன்னுவாய்மன்னவென்னுப்
புண்பெற்றவேலினுன்மேற்பூமழைதூவினாரே.

மூங்குறியமகளிர், இங்ஙனங்கூறிப் பூவைவீசுகின்றார்.

இ - ள். வீரமகளும் திருமகளும் நினைவிடாதேயுறைதலின், தாம் பெண்டன்மையைப் பெற்றதனாலுள்ள இலாபத்தைப்பெற்றார்; அதனால், அவர்கள் நினைவிடாதுறைவாராகவென்று யாம் கூறவேண்டா; கற்புமிருதியால் அவர்களிற் பெரிய யாரும் சச்சந்தன்மகனாகியநினை எமக்கரசனாகக் காணப்பெறுதலின், இன்று கண்பெற்றதனாலுள்ள இலாபம் பெற்றேமென்றுகூறி அவனது ஆயுளுக்குக்கரைந்து, மன்னனே! முந்நீரும் மண்ணும்பெற்ற ஆயுளை நீபெற்று மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி அவன்மேலே பூவைத் தூவினாரென்க.

இஃது, 'உப்புமுலகுமுள்ளவளவும் வாழ்வீர்' என்னும் உலகவழக்கு. உம்மை, சிறப்பு. இங்ஙனம் நீடுவாழ்கென வாழ்த்துதற்குரியோர் கற்புடைமகளிர். எனையோர்வாழ்த்துவரேற் பயனின்றும், இத்தனையும், உயர்குடிப் பிறந்தோருறைகின்ற வீதிகூறினார்.

(௧௬௯)

வேறு.

2547. சுண்ணமேற்சொரிவார்தொழுதுதொங்கல்வீழ்ப்பார்
தண்ணென்சந்தனரீரார்துதேன்றுளும்பும்
வண்ணப்பந்தெறிவார்வளையொலிப்பவோச்சிக்
கண்ணியிட்டெறிவார்கலவைநீர்தெளிப்பார்.

இ - ன். ஒழிந்தமகளிர், ஓச்சிச் சொரிவார்; வீழ்ப்பார்; சந்தனமும் பனிநீரும் நிறையப்பட்டுத் தேன்றுளும்பும் பூம்பந்தையெறிவார்; கண்ணியையெறிவார்; பசுங்கட்டையும் பனிநீரையும் கூட்டித் துருத்திமுதலிய வற்றால் தெளிப்பாராயினரென்க. (௧௭௦)

2548. முந்துகூர்தடிந்தமுருகனம்பியென்பா
நாந்துருவவம்பினநங்கனென்றயர்வார்
கந்துகன்வளர்த்தசிங்கங்காண்மினென்பார்
சிந்தையிற்களிப்பார்சேனெடியகண்ணார்.

இ - ன். சிந்தையிற்களிப்பார்ந்த மிகநெடியகண்ணார், இந்நம்பி, முருகனென்பார்; காமனென்றுவருந்துவார்; சிங்கங்காணுங்கோளென்பாராயினரென்க. (௧௭௧)

2549. தேசிகமுடியுந்திருந்துபட்டுடையும்
பாசமாகின்றுபன்மலர்க்கழுநீர்
மூசிவண்டிமிரும்மொய்யலங்கழுமுக
காசில்காமஞ்செப்பிக்கண்ணினுலிரப்பார்.

இ - ன். வண்டிமிரும் கழுநீர்மாலைதாழும்படி சிலமகளிர் சீவகனுடைய முடியும் உடையும் தம்மைப் போகாமற்பிணிக்கும் கயிறாகக் கருதிநின்று தம்கண்ணுலே காமத்தைச்சொல்லிநின்று இரப்பாராயினரென்க. (௧௭௨)

2550. வண்டறைந்ததாரான்வண்ணங்கண்டபின்பைக்
கண்டிலேனென்மாமைகைவளையொடென்பா
ரொண்டொடியிவன்றன்னுருவுகண்வொழ்வார்
பெண்டிராய்ப்பிறந்தார்பெரியர்போதவென்பார்.

ஒண்டொடி! இவன்வடிவைக்கண்டு ஈண்வொழுகின்ற யாமேகாண் பெண்டிராய்ப் பிறந்தேமென்பார். அவர்க்கெதிரே அவனை நுகருமகளிரோ வென்று வினாவினாக்கு அவர் தவத்தாற் பெரியர்காண்; அதனை விடலாகா தென்பார். தம்மைப் பிறப்போற்குறினார்.

இ - ன். என்பார்; என்பாராயினரென்க. (௧௭௩)

வேறு.

2551. கொழித்தினாயோதவேலிக்குமரனைப்பயந்தநங்கை
விழுத்தவமுலகமெல்லாம்விளக்கிநின்றிட்டதென்பார்
பிழிப்பொலிகோதைபோலாம்பெண்டிரிற்பெரியநோற்றாள்
சுழித்துநின்றறறுதகற்பிற்சுநந்தையேயாகவென்பார்.

இ - ன். கொழித்து இளைக்கின்றகடலை வேலியாகவுடையவுலகிற் பெண்டிருள் இவனைப்பெற்ற விசையதவமேகாண் உலகெல்லாம்விளக்கி நிலைபெற்றதென்பார்; அதுவன்று; பெண்டிருட்பெரியவாக நோற்றாள் சுநந்தையே காணென்பாராயினரென்க.

பிழியையுடைய பொலிகோதை. 'ஆக' என்பதனை மாற்றாக. சுழித்தல்-வேரோரிடத்தின்றி நிற்றல். அரூதகற்பு - அருட்கற்பு. (௧௪௪)

2552. க. சார்தகங்கிழியமாலேத்தடமுலெழுங்கப்பில்லிச்

சேர்ந்தெழுநங்கைமாரே திருநங்கைமார்களல்லார்
கூந்தலுமுலையுமுத்துங்கோதையுஞ்சுமந்துரைவான்

போந்தவந்நங்கைமார்கள் பொய்ந்நங்கைமார்களென்பார்.

இதுமுதல், "நஞ்சுகுடித்தாலும்" (௧௮0) என்னுங்கவியளவும் ஒரு தொடராக்குக.

இ - ள். ஆகங்கிழியும்படி எழுங்கப்பில்லிப் புணர்ந்தெழு முலையினையுடைய நங்கைமாரே நல்லினைசெய்தநங்கைமார்; அந்நங்கைமாரல்லாதார் கூந்தல்முதலியவற்றைச்சுமந்து வருந்துதற்கென்றே பிறந்த பொய்ந்நங்கைமார்களென்பாரென்க.

வடிவுமாத்தினையேயாய்ப் பயன்பெருமையின், 'பொய்ந்நங்கைமார்கள்' என்றார். (௧௪௫)

2553. உ. இடம்படவகன்றுநீண்டவிரும்லர்த்தடங்கணென்னுங்

குடங்கையினென்கொண்டபருகுவார்குவளைக்கொம்பி

னுடம்பெலாங்கண்களாயினெருவர்க்குமின்றியொப்ப

வடங்கவாய்வைத்திட்டாரப்பருகியிட்டமினென்பார்.

இ - ள். கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்தகொண்டு ப்ருகுவார்; குவளையை முழுதும்பூத்ததோர் கொம்புபோலே உடம்பெல்லாம்பொருந்தக் கண்ணயிற்றாயின், இவர்களுருவர்க்கும் இன்றும்படி இவன் மேனியடங்க அக்கண்களிடத்தே வந்தநிறைய அதனையிட்டுவைத்து நுகருமின்; அல்லது இவ்விரண்டிகண்களாலும் நுகரமுடியாதென்பாரென்க.

இட்டமின், வினைத்தரிசொல்.

(௧௪௬)

2554. ஈ. முலேமுதறுந்தவன்றேழரித்தாளாளியானைத்

தலைநிலம்புரளவெண்கோமிண்டதேபோன்றுதன்கைச்

சிலையிடம்பிடித்தஞான்தேவ்வவாச்செகுத்தநம்பி

நிலவுமிழ்குடையினீழற்றுஞ்சுவையமென்பார்.

இ - ள். யாளி முலையைத்தறந்தவன்றே யானைத்தலை நிலத்தேகிடந்து பதைக்கும்படி அதன்கோட்டைவாங்கி உண்டதன்மைபோல, உலகறியத் தன்கையிலே வில்லையெடுத்து நிராமீட்டவன்றே தெவ்வவாக்கொன்ற நம்பியது குடைநீழலிலே இவ்வுலகு தங்குவென்பாரென்க.

தெவ்வவென்றபன்மை, பிள்ளைகள் தாற்றுவரையுங்கருதி. வேடர் பகைவான்மை முன்னர்க்கறினும். யானைக்குக் கோட்டைப்பறித்தபின்னரும் சிறிதுபொழுது பதைத்துயிர்போமாறுபோல நிராமீட்டவன்றுதொட்டும் இவன் நமக்குப்பகையாவனென்னுங்கருத்துடனே பதைத்துப் பட்டானென

ன்று தாம் கருதியிருந்தமைகூறினர். அவன்பதைத்தமை, “வாளுற்ற புண்ணுள் வடிவேலெறிந் திற்ற தேபோல்” (கோவி. சஎ) என்றதனானுணர்க. ()

வேறு.

2555. ச. இந்நகரப்புறங்காட்டிலிவன்பிறந்தவாறுந்

தன்னிகரில்வாணிகனிறுண்வளர்ந்தவாறுங்

கைந்கிகரில்வேந்தர்தொழப்போந்ததுவுங்கண்டா

லென்னைதவஞ்செய்யாதிசுழந்திருப்பதென்பார்.

இ - ள். இவன் இந்நகரப் புறங்காட்டிலே பிறந்தபடியும், தன்குலத்திற்கு ஒத்திலல்லாத வாணிகனில்லிலே தான்வளர்ந்தபடியும், தம் ஒழுகத்திற்கு ஒப்பில்லாது அரசர்தொழப் போத்தன்மையுங்கண்டால், நல்லறிவுடையோர் தவஞ்செய்யாதிருப்பது எல்லையென்பாரென்க.

பொன்னகரும் பாடம். கண்டார்கூற்றதலிற் சேவகன்குலத்திற்கு ஒவ்வாதவாணிகனென்றார். (கஎஅ)

2556. ரு. பெருமுழங்குதிரைவகைகணிந்திப்பினியுறினுந்

திருமுயங்கலில்லையெனினில்லைபொருளீட்ட

மொருமுழ முஞ்சேறலிலரேனும்பொருளுர்க்கே

வருமவழிவியுழந்துவாழ்கதவமாதோ.

பெருந்திரை-கடல். கடத்தற்கருமையின், வளரையையும் நீந்தியென்றார்.

இ - ள். திரையையும் வளரையுந்நி வகுத்தினும் ஒருவற்கு நல்வினையின்றேற் பொருளீட்டமில்லை; ஒருமுழநீளமும் செல்லுதலிரையினும் அவர் நல்வினையுடையராயின், பொருள்தானே வழிகேட்டு உழந்து அவரிருந்தலுரிவேவரும்; ஆதலால், அதற்கு ஏதொகியதவம் வாழ்வதாகவென்பாரென்க.

தந்தை முறையால் தேடியபொருள் தானேவந்து இவனுக்கு எய்திற்றென்றார். (கஎக)

2557. சு. நஞ்சுகுடித்தாலுநவையின்றுதவகின்ற

லஞ்சியொளித்தாலுமரணில்லைதவமுலந்தார்

குஞ்சரத்தின்கோட்டிடையுமுய்வர்தவமிக்கா

ரஞ்சலிலவென்றுமறனேகளைகணென்பார்.

தன்னையாக்கிய சச்சத்தினைக்கொன்றபின்னும் கட்டியங்காரன் அரசாண்டிருந்தமைகருதி, நஞ்சைக்குடித்தாலும் தவகின்றால் நவையின்றாமாயிருந்ததென்றார். தாமரைவியுதம் வகுத்து அதனுள்ளேநின்றும் அவன்பட்டமைகருதி, அஞ்சியொளித்தாலும் தவமாண்டால் அரணில்லையாயிருந்ததென்றார். இவையிரண்டானும் கட்டியங்காரனிருவினையையும் வியந்தார். கட்டியங்காரன் இவனைச்சிறைசெய்து யானைக்கிடக்குறித்தமைகருதி, தவமிக்கார் கோட்டிடையினுமுட்பட உய்வாராயிருந்தாரென்றார். இதனால், சேவகனது நல்வினையை வியந்தார். ஆதலால், தவஞ்செய்தார்க்கும் சிறிது

திவினையால் இடர்வந்தவிடமெங்கும் களைகணுவது அறக்கடவுளேயாயிருத்த
லின், அதனையுடையார் அஞ்சுதலிலராயிருந்தாரென்பாரென்க. களைகண்,
'முதுகண்' என்றும்போலும்வழக்கு. முன்னிற்றீவினை தவஞ்செய்தார்க்
கும் இடையே துகரவேண்டும்.

இ - ள். என்பார்; என்பாராயினாரென்க.

(௧௮௦)

வேறு.

2558. முரல்வாயகுற்சங்கமுடமுட்டாழைமுகைவிம்முங்
கரைவாயமுத்தீன்றுகானன்மேயுங்கடற்சேர்ப்ப
னுரைவாயநகர்பரவப்போகியொண்பொனையில்சூழ்ந்த
வினாவாயபூம்பிண்டிவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

வளைந்து நிலத்தேவீழ்ந்ததாழையின்முகை அலரும் கரையை இடத்
தேயுடைய கானலிலே சங்கு முத்தையீன்று வருத்தமின்றித் தானேபோய்
மேயுமெனவே, தன்பிள்ளைக்குச் செவிலியாய் அம்முகை வளர்க்குமென்று
கருதிற்பென்பதும் ஒன்று தோன்றியவாறுகாண்க; சங்கு தாழையின்மு
கைக்கு உவமையாதலின். உரையிடத்தனவாகிய நகர்; “நிலநாவிற் றிரித
ருஉம்” (கலித். ௩௫) என்றும்போல. தெய்வத்தன்மையால் வினையை மாறு
மல் இடத்தேயுடையவாகிய பிண்டி.

இ - ள். * சேர்ப்பன், நகரை வலமாகப்போய்ப் பின்பு வேந்தன்கோயி
லுக்குப் போயினென்க.

(௧௮௧)

2559. அருகுமயிலகவவன்னமேங்கக்குயில்கூவக்
குருகுபொறையுயிர்க்குங்கொடுமுட்டாழைவெண்டோட்டு
முருகுபொறையுயிர்க்குமொய்ப்பூங்காவிற்படைரீக்கித்
திருகுகளைகழலான்செம்பொற்கோயில்சேர்ந்தானே.

அருகேநின்று அகவ ஏங்கக் கூவக் குருகினமீனுங் காவெனவே, அக்
குருகிவருத்தத்திற்கு அவையும் வருந்தினவென்பது தோன்றிற்று. தாழை
தோட்டிற்சுமந்திருந்த தேனாகியபாரத்தைச் சொரியும் கா.

இ - ள். கழலான், காவிலே படையைநிறுத்திக் கோயிலைச்சேர்ந்தா
னென்க.

(௧௮௨)

2560. திறந்தமணிக்கதவந்திசைகளெல்லாமணந்தேக்கி
மறைந்தவகிற்புகையான்மன்னர்மனனன்வலஞ்செய்து
பிறந்தேனினிப்பிறவேன்பிறவாதாயைப்பெற்றேனென்
ற்றிறஞ்சிமுடிதுளக்கியேத்திக்கையுற்றொழுதானே.

அரசன்வருங்காலத்துப் பிறர்புகுதாமற் கதவடைத்து அவனுக்குத் திற
த்தலியல்பு. அகிற்புகையால் மணம் தேக்குதலாலே திசைகளெல்லாம்
யறைந்தன.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சேர்ந்தபொழுது கதவுகள் திறந்தன; திசைகள் மறைந்தன; அவ்வளவிலே மன்னன் வலஞ்செய்து, பிறவாதநினைப் பெற்றேறாதலின், இதற்குமுன்பிறந்தயான் இனிப் பிறவேனெனென்று முடிதளக்கி இறைஞ்சி ஏத்தாநின்று தொழுதானென்க.

ஏத்தியென்பது நிகழ்காலமுணர்த்திற்று.

(கஅ௩)

வேறு.

2561. திருமறுமார்பினை திலகமுக்குடையினை
யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதையை
யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதையின்
னெரிபுனாமரைமலரினையடிதொழுதும்.

இ - ள். மார்பினையுடைய; குடையினையுடைய; ஆதிவேதத்தை முற்றக்கற்ற அந்தணர்க்குத் தாதையார் தன்மையையுடைய; நீ அங்ஙனமாதலின், நின்னடியைத் தொழுக்கின்றேமென்றானென்க.

உளப்பாடு, ஒழிந்த மக்களையுங்கருதிற்று, “உம்மொடு வருஉங் கடதற” (தொல். சொல். வினை. ௫), ஈண்டு நிகழ்காலமுணர்த்துதல் காலமயக்கு. எரிபுனாயுமடியென்றார், பிறவியைச்சுடுத்தலின்; மலர்மேலேற்றுதலுமாம். (கஅ௪)

2562. உலகுணர்கடவுளையுருகெழுதிருவினை
நிலவிரிகதிரணிகரறுநெறியினை
நிலவிரிகதிரணிகரறுநெறியைநின்
னலர்கெழுமரைமலரடியினைதொழுதும்.

இ - ள். கடவுட்டன்மையையுடைய; அநந்தவீரியத்தையுடைய; சுக்கிலத்தியானத்தையுடைய; நீயங்ஙனமாதலின், நின்னடியைத் தொழுதுமென்றானென்க.

நிலவின்கதிரையொத்த நெறி. அணி, உவமவருபு.

(கஅ௫)

2563. மறுவறவுணர்ந்தனை மலமறுதிகிரியை
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வனை
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வனின்
னறைவிரிமரைமலர்நகுமடிதொழுதும்.

திகிரி - அறவாழி. இந்திரியங்கட்கு வரம்பாகிய முதல்வனென்றது, அவற்றிற்கு அவ்வருகுபட்டிருக்கின்ற முதல்வனென்றவாறு.

இ - ள். உணர்ந்தாய்; திகிரியையுடையாய்; புண்ணியத்திற்குக் காரணமான் தன்மையையுடைய; அத்தன்மையையுடையவனே! நின்னடியைத் தொழுதுமென்றானென்க.

இவைமூன்றும் தாழம்பட்டவோசையும் முடுகியலுமாய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கிச் சுந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கிய தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு.

(கஅ௬)

வேறு.

2564. நந்தாவிளக்குப்புறமாகெனநான்குகோடி
நொந்தார்க்கடந்தான்கொடுத்தான் பின்னை நூறுமுதூர்
கந்தார்க்கடாத்தகளிற்றுங்கொடித்தேர்கணாறுஞ்
செந்தாமரைமேனடந்தாண்டிசேர்த்தினே.

இ - ன். நொந்தார்க்கடந்தோன், இறைவற்கு விளக்குப்புறமாகவென்று நூறுநூறாயும், பூசனைக்கு நான்குகோடிபொன்னையும் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின்னரும் சேவித்தற்கு, நூறுகளிறறையும், நூறுதேனையும் அவனுக்குச் சேர்த்தினென்க. (கஅ௭)

2565. வாடாதமாலேமணிமாலேபொன்மாலேமுத்த
நீடாரமாலேநிழன்மாண்டபவழமாலே
மாடார்ந்திழியுருவிம்மலர்பொற்பவேற்றிக்
கூடார்க்கடந்தான்வலங்கொண்டிடஞ்சென்றுபுக்கான்.

நீடு ஆரம் - சந்தனம்; தாமம் பாடமாயின், ஒழுங்காம். மாடு - பக்கம்.

இ - ன். கூடார்க்கடந்தான், வாடாதமாலேகளிறுழும் மணிமாலேமுதலியவற்றையும் மலரையும் திருவடிமேலேற்றி வலஞ்செய்துபோய்த் தன்கோயிலிடத்தேபுக்கானென்க. (கஅ௮)

வேறு.

2566. உலமருநெஞ்சினொட்டாமன்னவருந்தபாளை
வலமருப்பிர்ந்துசெய்தமணிகிளர்கட்டிலேறி
நிலமகள் கணவன்வேந்தர்குழாத்திடைநிவந்திருந்தான்
புலமகள் புகழ்ப்பொய்தீர்பூமகட்புணர்ந்துமாதோ.

இ - ன். நிலமகள் கணவன், நாமகள் புகழத் திருமகளைப்புணர்ந்து வேந்தர்திரளிலே சிங்காசனத்தில் ஏறியிருந்தானென்க.

‘நிவந்து’ என்றார், அரசரிஸ்தான் மேலாயிருத்தலின். (கஅ௯)

2567. எத்தனைத்தவஞ்செய்தான்கொலென்றெழுந்துலகமேத்த
வித்தியபுகர்நூறுகுறிநந்தரசியற்றிநாடி
மொத்தனைல்கித்தனை யுழந்தான் வளர்த்ததாய்க்குச்
சித்திரத்தேவிப்பட்டந்திருமகனல்கினே.

இ - ன். திருமகன், இவன் எவ்வளவுதவஞ்செய்தானென்று உலகமேத்தும்படி கந்துக்கடனுக்கு, இரத்தமுன்பில்லாத அரசரிமையை வலியக்கொடுத்து நாட்டையுநல்கித் தன்னைவருந்திவளர்த்த கருத்தைக்கு நன்றாகிய தேவியென்னும் பட்டத்தையும் நல்கினென்க.

“அந்த னுளர்க் கரசவரை வின்றே” (நோல். பொரு. மர. ௮௨) என்பதனால், அந்தனரொழிந்தவருவர்க்கும் முடியுடைவேந்தராதற்றன்மையின்மையின், நண்டு அரசளித்தது குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாயிற்று. (க௧௦)

2568. இனக்களியானைமன்னரிளவுடையானென்றேத்தத்
தனக்கிளையானைநாட்டித்தான்மனக்கென்றுகூறிச்
சினக்களியானைமன்னர்மகளினைச்சேர்த்திநம்பன்
மனக்கினிதுறைகவென்றுவளங்கெழுநாடுமீந்தான்.

இ - ள். நம்பன், நத்தட்டனை மன்னரெல்லாம் இளவுடையானென்
றேத்தும்படி இளவரசாக்கி, அவன்றான், இரத்தலறியாதவன், எனக்கு நீங்
கள் இக்காரியத்தைச்செய்தல்வேண்டுமென்று இரத்தகொண்டுகூறிக் குறு
நிலமன்னர்மகளினை நபுலற்கும் விபுலற்குமணஞ்சேர்த்தி, இனி நீங்கள் மன
த்திற்கு இனிதாக உறைவீரென்று கூறி அவர்க்கு நாடுகளையும் கொடுத்தா
னென்க.

நபுலனை, “காமம்போற்கானைமீண்டான்” (மண. கருஅ) என்றும், விபு
லனை, “உணராதவனின்றான்” (ஷே. கசுச) என்றும் அவர் படாமைகூறுத
லின், அவர்க்கு இந்தவரிசைகொடுத்தானென்று கூறுதல் தேவர்க்குக்கருத்
தாம். அது மன்னர்மகளினையென்ற பன்மையானுமணர்க. அன்றி, விபு
லன்பட்டானென்றுகூறுவார் நம்பனென்றது நபுலனையாக்கி அவனுக்கு மக
ளினாச்சேர்த்தியென்க. (ககக)

2569. ஆழ்கடல்வையத்தில்லாவருநிதியரசநல்ல
சூழ்மணிபாழ்செம்பொற்கூட்டொடுகண்ணிகாதற்
ரோழர்கட்கருளித்தொல்லையுழந்தவர்தம்மைத்தோன்ற
வாழ்கெருகிதியுநாடுமன்னவன்கொடுப்பித்தானே.

இ - ள். மன்னவன், காதற்றோழர்கட்கு உலகில் வேறுசிலர்க்கில்லாத
பழைய அரசையும் எனுகிமோதிரத்தையும் செம்பொனாற்செய்த பட்டத்
தையும் கண்ணியையும் நிதியையுமருளி, அவர்களையொழியத் தனக்கு உழந்
தவர்களைத் தோன்ற வாழ்கவென்றுகூறி அமைச்சரைக்கொண்டு நிதியையும்
நாட்டையும் கொடுப்பித்தானென்க. (ககஉ)

2570. வளர்த்தகைத்தாயர்தம்மைவருகெனவருளித்தங்கள்
கிளைக்கெலாஞ்சிறப்புச்செய்துகேட்டவர்புறவைந்தூர்
விளைத்துளகெடாதவைவகலாயிரமிறுப்புத்தண்டக்
கொளக்கொடுத்தயாவுயிர்த்தான்கொற்றவனென்பவன்றே.

இ - ள். கொற்றவன், கண்ணைவளர்த்த செவிலித்தாயலாவருகவென்று
அழைத்து அவர்கள் சுற்றத்திற்குச் சிறப்புச்செய்து அவர்கள் தாய்கள்கொள்
ளும்படி உலகில்விளைத்தருள் எனவற்றையெல்லாம் விளைவித்து நாடோறும்
ஆயிரம்பொன்னிறுப்புத்தண்டக் கெடாத ஊர்னைந்தைக் கேட்டவர்புறவுக்
கொடுத்து இளைப்பாறினென்க. (ககக)

2571. கைத்தலமந்திகொண்டகைம்மகப்போன்றுதன்கட்
பத்திமைவிடாதுமேனாட்படைக்கலநவின்னபொற்றேர்

மைத்துனமன்னர்க்கெல்லாம்பவன நிதிமணிசெய்மன்றோர்
தத்துநீர்மிசைச்சென்பாவுந்தவழ்மதக்களிறுமீந்தான்.

இ - ள். மந்தியைக் கையாலேதழுவிக்கொண்ட ஒழுக்கத்தையுடைய
மகப்போலே தன்கட் பத்தியை விடாதே நவின்மன்னர்க்கு நிதிமுதலியவற்
றை யீந்தானென்க.

உம்மை வரிக்க. “மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பு, மவையு மன்ன
வப்பா லான” (தொல். பொரு. மர. ௧௪) என்றார். (௧௧௬)

2572. கோமகன்கோலமன்றோர்க்கோவிர்தனென்னுங்கொய்தார்
மாமற்குமடங்கலாற்றற்கட்டியங்காரனென்ற
திமகனுடையவெல்லாந்தேர்த்தனன் கொடுத்திச்செல்வ
னோவலில்கறவையொத்தானுலோகபாலற்குமாதோ.

இ - ள். சீவகன், கோவிர்தனென்னுமாமற்குக் கட்டியங்காரனுடைய
பொருள்களெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்துகொடுத்துச் செல்வனாகிய உலோக
பாலனுக்குச் சுரபியை யொத்தானென்க. (௧௧௭)

2573. பேரிடர்தன்கணிக்கிப்பெரும்புணையாயதோழம்
கோரிடஞ்செய்துபொன்னாலவனுருவியற்றியுரும்
பாரிடம்பரவநாட்டியவன துசரிதையெல்லார்
தாருடைமார்பன் கூத்துத்தான்செய்துநடா யினானே.

இ - ள். தாருடையமார்பன், தன்கணிடைக்கித் தெப்பமாகிய சுதஞ்
சணனுக்கு ஒருகோயிலைச்செய்து அவன்வடிவைப் பொன்னாலியற்றி ஒருநா
யும் நிலபெறுத்தி அவன்சரிதத்தைத் தான் ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தி
னானென்க. (௧௧௮)

2574. ஊன்வினையாடும்வைவே ஹறுவலிசுந்தித்தேற்பத்
தான்வினையாடிமேனாருந்ததோர்தகைநல்லாலைத்
தேன்வினையாடமாலையணிந்துபொற்பீடஞ்சேர்த்தி
யான்வினையாடுமைந்தாரதன்புறமாக்கினானே.

இ - ள். உறுவலி, இனிப்பெருதார் யாரென்றுசுந்தித்து மேனாள் தான்
வினையாடியிருந்த ஆலத்திற்கு இதற்குச் செய்யுமுபகாரம் இதவென்று அத
ற்கேற்ப மாலையையணிந்து பீடத்தைச்சேர்த்தி ஐந்துநாள் அதற்கு இறையலி
யாக்கினானென்க.

அதனிழவிலே பசுக்களிடத்தல் அதற்கு அறமாகுமென்றும், அவற்றி
ன்பால் அதற்குச் சொரிதல் நகுமென்றங்கருதி, ‘ஆன்வினையாடுமைந்தார்’
என்றார். (௧௧௯)

வேறு.

2575. கொட்டமேகமழுங்குளிர்தாமகா
மொட்டி ன்னிங்கியவெம்முலைமொய்குழ

லட்டுந்தேனழியும்மதுமாலையார்
பட்டமென்மரும்பார்தொழுவெய்தினார்.

இன், பொரு. தேனினைமொய்க்குந்குழல், அழியும் மதுவைச்சொரியும்மலை.

இ - ள். முலையினையும் கொட்டமேகமழுங் குழலினையுமுடைய மாலையாரென்மரும் பார்தொழும்படி பட்டமெய்தினாரென்க. (ககஅ)

2576. பஞ்சிசூழல்குற்பல்வனைவீங்குதோள்
வஞ்சிதுண்ணிடைவம்பணிவெம்முலை
விஞ்சையன்மகள்சீறடிவிழ்ந்தன
ரஞ்சிலோதியரும்பவிழ்கோதையார்.

இ - ள். அங்ஙனம் பட்டமணிந்தபின்பு குணமாலேமுதலிய எழுவரும் அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையை வணங்கினாரென்க. (ககக)

2577. வீடிலைந்தகாக்கோடிவிருத்திமே
னாடியாயிரநாடொறுநங்கைமார்க்
காடுசாந்தடிசிற்புறமாக்கினான்
கோடுவாலொளிக்குங்குமக்குன்றனான்.

கோடு வால் ஒளி - துடங்குகிற அழகிய ஒளி.

இ - ள். குன்றனான், நங்கைமார்க்கு ஐந்தகாக்கோடிபொன் விடுதலில்லாதநாடுகளைச் சீவிதமாகவிட்டு, அதன்மேலே இவர்க்கு அண்ணிதாச வேண்டுமென்றநாடிச் சாந்துக்கும் அடிசிலுக்கும் நாடோறும் ஆயிரம்பொன்னுக்கு இறையிலியாக்கினானென்க. (உ௦௦)

2578. ஆனைமும்மதமாடியகாடெலா
மாணைநோக்கியர்வாய்மதுவாடின
வேனன்மல்கிவெண்டேர்சென்றவெந்நிலம்
பானன்மல்கிவென்பாலன்னம்பாய்ந்தவே.

மான் நைகின்ற நோக்கியர்.

இ - ள். இவன் திருத்துதலின், ஆனைநிரிந்த காடுகளெல்லாம் கணவரோடுகூடிய மகளிர் கொப்புளித்த மதுவையாடின; பேய்த்தேர்பரந்த நிலமெல்லாம் பானஸ்பூத்துப் பால்போலும் அன்னம் பரந்தனவென்க.

“புறவே, யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன” (பதிற். கக) என்றார்பிறரும். (உ௦க)

2579. மாரிமல்கிவளங்கெழுமண்மகள்
வாரிமல்கிவரம்பிலளாயினு
ளாரியாவடிசிற்றளியானெய்வார்
தேரியாவினவெங்கணுமென்பவே.

இ - ள். இவன்செய்கின்ற அறத்தின்மிருதியாலே, திங்கண்மும்மாரி பெய்து உலகம் விளைவுமிக்குத் தன் எல்லையைக்கடந்தது; அதன்மேலாக மடைப்பள்ளியினின்றும் நெய்யொழுதுதலாலே எவ்விடமும் ஏரியாயின வென்க.

எனவே பசுக்கள் மிகப் பால்பொழிந்தனவென்றார்.

(202)

2580. ஏகவெண்குடையின்னிழற்றண்ணளி
மாகமாய்க்கடலெல்லேழிழற்றலாற்
போதபூமியுப்பொன்கிளர்பூமுடி
நாகர்நாகமுநாணியொழித்தவே.

இ - ள். இன்னிழற்குடை மாகத்திலேதீண்டித் தண்ணளியாலே உலகைழிற்றலால், இதற்கு உத்தரகுருவும், பொன்னுலகும், நாகருடையநாக லோகமும் நாணித் தம்பெருமையைக் கைவிட்டனவென்க.

(203)

2581. வண்மீமேய்ந்துவரிமுரல்பூஞ்சிகைக்
நெண்டைவென்றகண்ணூர்கருங்கோள்வரு
முண்மீமூத்திடையுறில்சேறலாற்
பண்டையூழியிற்பார்மலிவுற்றதே.

இ - ள். மகளிரும் மைந்தருநுகர்ந்து முறையேழுதிர்ந்து மக்கட்கு விதித்த ஆயுளில் இடையூறின்றிச் சேறலாலே, பார் பண்டையூழிபோலே மலிவுற்றசென்க.

வரி - பாட்டு. பண்டையூழி - கருதயுகம்.

(204)

வேறு.

2582. செருநாடுசெஞ்சுடர்வேற்றிருகுசெம்பொற்களைகழற்காற்
நீருநாடுதேம்பைந்தார்ச்செல்வன்செவ்விபெறாதொழிந்து
பெருநாட்டருங்கலங்கன்சுமந்துபேருமிடம்பெறாஅ
தொருநாட்டரசுணங்கவுரவோன்கொற்றமுயர்ந்ததே.

இ - ள். செருவைநாடும் வேலினையும், காலினையும், திருமகனாகும் தாரினையுமுடைய செல்வனது சமயத்தைப் பெருமையினாலே காட்சியொழிந்து வேற்றநாட்டிற்கலங்களைச்சுமந்து அசையுமிடம்பெறாதே ஒருநிலையிலேநின்ற அரசுணங்கும்படி அவன்வெற்றியுயர்ந்ததென்க.

நாட்டு - நிலை; இனி, ஒருநாட்டுக்குவேண்டும் அரசென்றுமாம்.

(1)

வேறு.

2583. வலையவர்முன்றிற்பொங்கவானொனவானைபாயச்
சிலைபவர்குரம்பையங்கண்மானிளஞ்சென்றுசேப்ப
நிலைதிரிந்துழிநீங்கியுத்தரகுருவுமாகிக்
கொலைகடிந்தவறவின்றிக்கோத்தொழினடாத்துமன்றே.

இ - ன். அவன், முன்றிலிலே வாண்பாயக் குரம்பையிலே மானினம் தங்கக் கொலைகடிந்து மக்கட்குப் பேராசையுமின்றாக நடாத்துமென்க.

இவ்வுழியிலே உலகம் தன்னிலைதிரிந்து நீங்கி உத்தரகுருவுமாகவெனத் திரித்து, நடாத்துமென்பதனோடு முடிக்க. (உ0௬)

வேறு.

2584. கதங்கனல்யானைநெற்றிக்கட்டியபட்டமேபோன்
மதங்கமழ்கோதையல்குன்மனாக்கிடந்திமைத்துக்காமப்
பதம்பலபார்க்குஞ்சாயற்பாவைமற்றநங்கமாலை
விதம்படக்கருதிமாதர்வினைத்ததுவிளம்பலுற்றேன்.

யானையினெற்றியிற் பட்டம்போலே அல்குலிலே மணிகிடந்திமைக்கப் பட்டுக் காமத்தையுண்டாக்கும் செவ்விலவற்றையும் நோக்கும் பாவை. மதம் - தேன். கோதையையும் சாயலையுமுடைய பாவை. இமைப்பவும் பாடம். பாவையென்றது, தேசிகப்பாவையை. மற்று, வினைமாற்று.

இ - ன். அவன் அநங்கமாலை கூற்றிலே தான்படவே இவற்றுக் காதல் விளையுமென்றுகருதிக் காலைவினைத்தமை கூறலுற்றேனென்றொன்க.

என்பது, பதுமையாருடன்கூட அழைத்துக்கோடல் முறைமையன் மையிற் பின்பு அழைக்கக்கருதியிருந்ததேசிகப்பாவை, சீவகன் தன்னிடத்து அன்பின்மையின், தன்னைமறந்தானாகக்கருதித் தானேவந்தவன், சீவகன் கருத்தறியாதே அவன் அநங்கமாலையை உட்கொண்டிருப்பானாகக்கருதி அவ டோழி ஓலைகொண்டுவந்தாளாக நடித்ததோர்செய்தியைக் கூறுகின்றாரென் றவாறு; “தானுடை முல்லை யெல்லாந் தாதுகப் பறித்திட்டான்” (காந்த. (ககச) எனவே கட்டியங்காரன் புணர்ந்தமை பெற்றாம். அதனால், சீவ கன் அவனைப் புணர்ந்தானாக மேற்கூறுதல் தேவர்க்குக் கருத்தன்றென்ப துணர்க. (20௭)

வேறு.

2585. ஈரந்தண்கோதையினோயார்குழாத்திடையாளெங்கோனடிசே
ர்வலென், ஞர்ந்தசெந்தாமரைமுகத்தினுளடிகளவந்தீங்ககன்கடையு
ளரார், சாரந்தசாயற்றடமாமுலைத்தையல்வல்லேவருகென்றான், சே
ர்ந்துமன்னர்முடிவைவாறிற்றினைக்குஞ்செம்பொற்செறிசுழலினான்.

மன்னர்முடிசேர்தலாலே வைரத்தினொளிதினைக்கும் அடியினான்.

இ - ன். அடிகளே! தாமரைமுகத்தினுளாகிய கோதை சேடியர் திர ளிடத்தாளாய்வந்து எம்மரசனைக் காண்பேனென்று தலைவாயிலிலே வந்து நின்றாளென்று வாயிலோளரசைப்ப, அவனும் அவள் விளையவருவாளாக வெ ன்ருனென்க.

நாமழைப்பதற்கு முன்னே தேசிகப்பாவைவந்தாளென்றுணர்தலின், வல்லேவருக' என்றான். அன்றி அநங்கமாலையை வல்லேவருக வென்றா னாயின், இனி, அவன் எக்காலத்துவருவாளென்று அவள்வரவை விரும்பி

யிருந்தானும்; ஆகவே அவனைத் தீண்டி ஒப்பித்தலின், தனக்குறிதழ்ந்தவேட்கையைக் கட்டியங்காரற்கஞ்சிக் கரந்திருந்து அவன் அவனை வலித்திற்கொண்டு போதற்கும் பொறுத்திருந்தானும்; ஆயின், அவன் வீரத்திற்குக் குற்றந்தங்குமென்றுணர்க. (௨௦௮)

2586. அருவிலையநன்கலஞ்செய்போர்வையன்னநாணவடியொதுங்கிச்சென், றுருவமொவ்வாதொசியுதுசுப்பொல்கக்கோமானடிதொழுதபின், மருவின்சாயன்மணிமெல்விரல்கூப்பியோலைமரபினீட்ட, விரவியென்னவிளங்குமொளியிறைவன்கொண்டாங்கதுநோக்குமே.

நல்லகலத்தைப் புறத்தேகாட்டும் போர்வை. ஒசியும் - முறியும்.

இ - ள். சாயல், போர்வையுடனே தன்பழையவுருவமொவ்வாதபடி அன்னநாண நடந்துசென்று துசுப்புவளையும்படி வளைந்து கோமானடியை வணங்கினபின்பு விரல்கூப்பி முறைமையாலே ஓலையைநீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு வாசிக்ஞயிறைவனென்க.

இது, பெயரெச்சம்.

(௨௦௯)

2587. க. அடிகள் கண்டாங்குவந்தருளுகவநங்கமாலையடி வீழ்ச்சிமுன், கொடியவேலான்கொதித்தரங்கினீக்கிக்கோயிற்சிவனவைத்தபின், கடிசெய்ப்பைந்தார் கமழ்மாலையெயந்துகற்சூச்சிதுவ யானிப், படியனல்காய் பசுமணிகள் வேயந்தோங்கும் பைம்பொற்செற்கழலினாய்.

இதமுதல், “அறனிழலாய்” (௨௧௩) என்னங் கவியளவும் ஓலைப் பாசரம்.

மாலே, வேலிந்தகை. அனலைக் காயுமணியும், பசுமணியும் வேய்த்து.

2588.உ. என்னநாளுமரற்றப்பொருள்விடுப்பப் பாகியினமழைகண்மொய்த், தன்னந்துஞ்சுமடிக்குடிலினுள் நன்றியான்கொண்டநாடகத்தினைத், தன்னிரம்பியுருவுதிட்டித் தொங்கல்வேயந்து தொழுதாற்றநீ, மன்னர்மன்மைதிதோய்குடையாய்மகளிர்காமமறைத்தொழிதியோ.

துன்னி, துன்ன. தொழுதாற்ற - தொழுதுசெல்ல. மகளிரிடத்திற் காமத்திற்புலப்படாதே யொளித்து அதனைத் தவிர்கின்றயோ.

2589. ஈ. கண்ககிஞ்சாகதிர்முத்தமேகாலுங்கையார்வளைகழலுமாற், பண்கொள்சொல்லார் மாமைநீக்கிப் பைம்பொன்போர்த்தபடாமுலைகளு, மண்கொள்வேன்மன்னர்நண்பின்மையைவையக்கெல்லாமுடனறையவோ, பெண்களாவிவிடுத்தொழிபவோபெரியோர்நண்படைந்நார்பெயர்ப்பவோ.

மன்னர்க்கு நட்பின்மையை உலகுக்கெல்லாம் சாற்றவோ. மகளிராவி அவனாக் கைவிட்டுப்போகவமையுமோ. நட்பையடைந்தார் காண்கின்ற பெரியார் பெருமை நின்னைவிட்டுநீங்க அமையுமோ.

2590.ச.அறனிழலாயுலகனிக்குநின்ற ரமாலையணிவெண்குடைப்

புறனிழலினயலேனோயான்புல்லாமன்னர்கினம்பொழியும்வேன்

மறனிழன்மதயானையாய்வந்தவென்றோழிவாமலேகை

திருநழியாமையின்னேவிடுத்தருளுகதேர்வேந்தர்வேந்தனே.

அறனிழலாய் - அறத்தினிழையுடையாய். புறன் - இடம். மறனிழல் - மறத்தினது ஒளி.

இ - ள். ஒலையைவாங்கிக்கொண்டு வாசிக்குமிறைவன், அழகன் அநங் கமாலையணக்கத்தை ஆங்குக் கண்டு உவந்தருளுகவென்ற அவள்வணக்கத் தைநோக்கி, பின்பு கட்டியங்காரன் கோபித்து அரங்கினின்றூக்கிச் சிறை வைத்தபின்பு, சிறுவனே! கழலினாய்! என்று யான் இப்படி நானும் அறற்ப் பொருளாய் அவன் போகவிடப்போய் அடிச்சேரியிலே இருந்ததன்றி யான் ஆடின நாடகத்தினைத் தான் பார்த்திருக்கின்றனாகத் தன்னுருவென்னவெ முதி வேய்ந்து, மன்னனே! குடையாய்! நீ ஒழிதியோ? பெயர்பவோ? அறையவோ? ஒழிப்பவோவென்றுகூறி அவ்வுருவைத்தொழுது யான் செல் லாநிற்கவும், என்னைகள் தஞ்சாவாய் னொடியேகாலும்; வளை கழலாநிற்கும்; முலைகளும் பசந்தன; இங்ஙனம்வருந்துதற்கு யான் நின்குடைபட்டத்து நிழ லின்நீங்கிய அயலிடத்தேனோ? அல்லோருதலின், யானையாய்! வேந்தனே! வந்த என்ருழியாகிய வாமலேகை வருந்தாமற் கூறி இன்னே விடுத்தரு ளுவாயாகவென்று வாசித்தானென்க.

இவன், அங்கமாலையை உட்கொண்டிருப்பானாகக்கூறி இவற்கு அவ ளொழிதின ஒலையொண்டு வந்தாளொருதோழியாகத் தேசிகப்பாவை நடித் தாள். இதனால், தன்வேட்கையை அறிவித்தாளாயிற்று. (உச௦ - ஈ)

2591. புள்ளும்யாழுங்குழலு மேங்கப்புனைந்து வல்லானினைந்தியற் றிய, பள்ளிச்சொற்பொற்படையமளிமேன்மழலைமணியாழ்தான்வொ ளிக், கொள்ளுதிஞ்சொல்லங்காரப்பூங்கொடியைப்புல்லிமணிக்குவ ட்டினை, யெள்ளிவிங்கித்திரண்டதோண்மேற்குழைவில்விசவிருந் தானே.

புள் - வளை; “புட்கை போகிய புன்றலை மகார்” (மலை. உரு௩) என் றார். பள்ளி - இடம். யாழ் கருதும் மழலைத்திஞ்சொல்லையுடைய கொடி.

இ - ள். அங்ஙனம் வாசித்தவன், தேசிகப்பாவைநடித்த நிலைக்குமகிழ்ந்து அவள்கையில் வளையும் யாழும் குழலுமேங்கப் பாட்டைக்கேட்டு அவள் னரத்தையுடைய வல்லியையொப்பானைத் தன்றோன்மேற்புல்லி, வல்லான் றினைந்து கைசெய்தியற்றியவிடத்தில் அமளிமேலே வீச இருந்தானென்க.

தாளத்தை ஒற்றுசலின், வளையொலிப்பவென்றார். (உச௧)

2592. அங்கைசேப்பக்குருகிரங்கவலங்கலம்பூங்குழறுயல்வர
மங்கைநல்லார்பவள வம்மியரைத்தசாந்தமலர்பெய்மாலை
பொங்குதூமக்கொழுமென்புகைபுரிந்தபஞ்சமுகவாசமுந்
தங்குதாமமார்பினாற்குந்தையலாட்குங்கொண்டேந்தினுரே.

இ - ன். மங்கை அங்கைசேப்ப வளையிரங்கத் துயல்வர அரைத்தசார்
தமுதலியவற்றைச் சீவகற்கும் தேசிகப்பாவைக்கும் நல்லாரேந்தினுரென்க.

கொண்டு - இவர்கள்கூட்டத்தையுட்கொண்டு. தூமம் - தூமமுட்டி;
ஆகுபெயர். (உகடு)

2593. அருளுமாறெண்ணையநங்கமாலையடித்திதோழியன்றோவென
த், தெருளலான்செல்வக்களி மயக்கினுற்றிசைக்குமென்னறிவளக்கி
யகருதி, மருளிற்சொன்னாய்மறப்பேனோயானின்னையென்னமகிழைங்
கணை, யுருளுமுத்தார்முகிழ்முலையினுள்ளத்தவகைதோற்றினுளே.

இ - ன். நீ என்னை அருளுதற்குக் காரணமென்னை? யான் அநங்கமா
லையாகிய அடித்தியுடைய தோழியன்றோவென்று அசதியாடிக் கூறினாலாக,
அவனும் அதற்கு மறுமொழிகூறுகின்றவன், நாற்றிசைக்கும் என்னறிவை
அளந்துகாட்டவேண்டி இவன் செல்வத்தாற்பிறந்த களிமயக்காலே என்
னைத்தெளியானென்று கருதி நின்பேதைமையானே இங்ஙனங்கூறியும்;
இந்நடிப்புவேண்டா; யான் நினை மறப்பேனோ வென்ன, அவன் உள்
ளத்தே உவகைதோற்றினுளென்க.

மயக்கின், இன் - ஏதுப்பொருட்டு. அறிவை அளந்துகாட்டவெனவே
குறிப்பான் அறிவின்மையையே மீண்டுக் காட்டிற்று. இனி, 'ஆற்றிசைக்கும்'
என்றுபாடமோதி, மயக்கினால் தெருளானென்றுகருதி, நன்னெறியிலே
இசைக்குமென்னறிவை அளக்கியவென்றுமாம். 'திகைக்கும்' என்றுபாடமா
யின், மயக்கினால் திகைக்கும் தெருளானென்க. யான் நினை மறப்பேனோ
வெனவே தேசிகப்பாவையையாயிற்று. காமனைங்கணையைத் தன்னிடத்தே
யுடைய தேசிகப்பாவையெனவே வேட்கையைத் தான்றிகழ்த்துவாளாயிற்று.
தோற்றினுளைச் சினைவினை முதலோடுமுடிந்தது. (உகசு)

2594. முறுவற்றிங்கண் முகவரங்கின்மேன் முரிந்துநீண்டபுருவக்
கைக, ணெறியின்வட்டித்துநீண்டவுண்கண்சென்றும்வந்தும்பிறழ்ந்
துமாடப், பொற்கொள்பூஞ்சிலம்புமேகலைகளுட்புணர்ந்தவின்னியங்
களார்ப்பவேந்த, நறியுநாடகங்கண்டான்பைந்தாரலர்துமாதர்நல
ங்குழைந்ததே.

இ - ன். வேந்தன், சிலம்பும் மேகலையுங்கூடிய இன்னியமார்ப்ப முறு
வலையுடையதோர் திங்கள்போல முகமாகியஅரங்கிலே புருவமாகிய கைக
னைச்சுழற்றிக் கண்களாடத் தான் முன்பு அவளிடத்துக்கண்ட நாடகத்தினை
மீட்டும் கண்டான்; அப்பொழுது அயணலம் அவசமாய் நெகிழ்த்ததென்க.

நெறியின் - அப்புணர்ச்சிக்காலத்து நிகழுமுறையானே. சென்று-செவியுறச்சென்று. அவன்தொழிலாற் சிலம்பும், அவடொழிலான் மேகலையுமார்ப்ப. அறியுநாடகமெனவே முன்புபுணர்ந்த தேசிகப்பாவையென்பது பெற்றும். (உகஎ)

2595. நான்மருப்பின்மதயானைநறியபைந்தாமரைமடந்தையைத் தேன்மதர்ப்பத்தினோத்தாங்கவன்றிருவின்சாயனலங்கவந்தபினூன்மதர்த்தவொளியேற்கண்ணார்பரவவிவ்வாரொழுமன்வானகத்துநிலத்துமில்லாவண்ணமிக்கமணிப்பூணிநான்.[தேநான்மருப்பென்பது, யானையிரண்டினையுணர்ந்திற்று. திரு - அழகு. தம்மைநோக்கினுடம்பு மதர்த்தற்குக் காரணமான கண். வானிலும் நிலத்திலுமில்லாதவனென்றார், பிறந்தாராச்சாத குணமுண்மையின்.

இ - ன். பூணிநான், இரண்டானை பக்கத்தேநின்று கீளைச்சொரியநடுவே தாமரைப்பூவிலேயிருந்த திருமகனைத்தினைத்தாற்போலே அத்தேசிகப்பாவை நலத்தைதுகர்ந்தபின்பு, மகளிர்பரவப் பின்பும் அவன் இங்ஙனம் ஒழுகாநிற்குமென்க.

“வரிதுத லெழில்வேழம் பூரீர்மேற் சொரிதரப், புரிநெகிழ் தாமரை மலரங்கண் வீறெய்தித், திருநயர் திருந்தன்ன” (கலித். ௪௪) என்றார்பிறரும். இனி, ஐராவதத்தின்மேலே பொய்கையாய்தில் தாமரையிலேயிருக்கும் திருவென்பாருமுள். (உகஅ)

வேறு.

2596. நரம்புமீதிருத்தல்செல்லாநல்லிசைமுழுவும்பாழுமிரங்குதிங்குமுலுமேங்கக்கண்கிண்சிலம்பொடார்ப்பப்பரந்தவானெடுங்கட்செவ்வாய்த்தேசிகப்பாவைகோலவரங்கின்மேலாடல்காட்டியரசனைமகிழ்வித்தானே.

இ - ன். அத்தேசிகப்பாவை, புணர்ச்சியாகிய நாடகமொழிய நரம்பிநோசையைத் தப்பாத முழவுமுதலியன எங்கக் கண்கிணியும் சிலம்புமார்ப்ப அரங்கின்மேலே கூத்தைக்காட்டி அரசனை மகிழ்வித்தாளென்க.

“இடக்கணினியா வலக்கண் குரலா, நடப்பது தோலியற்கருவியாகும்.” என்றார். (உகக)

2597. கடற்படைமன்னர்தம்மைக்காதலின்விடுத்தாக்காமன் றொடுத்தகோன்மார்பிறநங்கத்தாமலர்க்கொம்பனானை வடித்தவின்னமிர்தினார்ப்பருகலின்மழைக்கட்செவ்வாய்துடித்துவண்ணெண்ணத்துங்குஞ்செந்தளிரொத்ததன்றே, விடுத்து, விடுக்க.

இ - ன். கூடவிருந்து நாடகங்கண்டவரசனைக் காதலோடேபோகவிட, காமனம்பு அவனெஞ்சிலே தங்குதலின், அத்தேசிகப்பாவையை அமிர்

துபோலேபருக, அவள் செவ்வாய் துடித்து மழைக்கண் வண்ணெனத் தூங்
குஞ் செந்தளினா யொத்ததென்க.

வண்டு - அதரத்தில் வடுவீற்குவமை; இல்பொருளுவமை. இசையும்
கூத்தும் காமத்திற்குத் தீபனமாகலிற் பின் புணர்ச்சிகூறினார். (௨௨௦)

2598. இளைமையங்கழனிச்சாயலேருழுதெரிபொன்வேலி
வளைமுயங்குருவமென்றோள்வரம்புபோய்வனப்புவித்திக்
கிளைநரம்பிசையுங்கூத் துங்கேழ்த்தெழுந்தீன்றகாம
விளைபயனினிதிற்றுய்த்துவீணைவேந்துறையுமாதோ.

பொன், ஆகுபெயர். போய், போக.

இ - ள். பூணுகிய வேலிகுழந்த இளமையாகிய கழனியிலே வீணை
வேந்து தன்சாயலாகிய ஏராலேயுழுது தன்வனப்பை வித்துகையினாலே,
அஃது இசையும் கூத்துமாக நிறத்தெழுந்து பின்பு ஈன்ற காமமாகிய விளை
வின்பயத்தை அவன்றான் இனிதின் நுகர்ந்து உறையாநிற்குபென்க.

தோளாகிய வரம்பு சூழ்போகாநிற்க உழுதென்க. தனதுசாயலால்
விளைந்த அழகைக்கண்டவளவில் காமவேட்கைவிளைவித்தற்குக் கூத்தையும்
பாட்டையும் நடத்துதலிற் பிறந்தது, காமமென்க. (௨௨௧)

க௨.—இலக்கணையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி ௨, ௫௯௮.

பதின்மூன்றாவது முத்தியிலம்பகம்.

க.—விசயமாதேவியார்துறவு.

2599. நீரேந்திரெயம்மிதந்துநிணம்வாய்ப்பில்கியழல்விம்மிப்
போரேந்திப்பூவணிந்துபுலவுநாறும்புகழ்வேலோன்
காரேந்திடிமுரசுமார்ப்பக்காய்பொற்கலன்சுந்திப்
பாரேந்திச்செல்லுநாட்பட்டதாநாம்பகர்வதே.

இ - ள். நெய் மிதந்தேகடக்கப்பட்டுக் கோபத்தீரிறைந்து போர்த் தொழிலை மேற்கொண்டு நினைத்தவாயினின்றும் சிறுதுவலையாகவிட்டு மண்ணுநீராடிப் பூவைக்கொண்டெழுப்பப்பட்டு பின்னும் புலவுநாறுதற்குக் காரணமான வேலையுடையோன், காரேந்தின இடிபோலும் தியாகமுரசு முழங்கப் பூண்களை வரையாமற்கொடுத்துப் பானாக்காத்துச் செல்லுநாளிலே, பிறந்ததோர்செய்தி நாம் மேற்கூறுகின்றதென்றொரென்க.

“வென்ற வாளின் மண்ணே டோன்ற” (தொல். பொரு. புறத். கரு) என்று உழிஞையிலும், “மாணர்ச் சுட்டிய வான்மங் கலமும்” (ஐ, ஐ, ஐ, ஈ, ஈ) என்று பாடாண்டிணையிலும் கூறிய வாளினை வாகைத்திணையிற் கூறாது, “பெரும்புகை தாங்கும் வேலி னானும்” (ஐ, ஐ, ஐ, உ) என்று வேலிற்கே வாகைகூறியது, காவற்றெழுத்ப்பூண்ட மாயோனைம்படையும்போலாது அழித்தற்றெழுதலோர்க்கேயுரித்தாய் முக்கட்கடவுளும் முருகனும் கூற்றுமேந்தி வெற்றிபெறுதற்குச் சிறந்ததென்பதுபற்றியெனப் புறத்திணையியலுட் கூறினமையால், நுண்மும் வேலினைவியந்து மண்ணுநீராட்டின வெற்றியைக் கண்டோர்புகழ்தலின், ‘புகழ்வேல்’ என்றார். இது கட்டியங் காரன்பட்டபின் பகையரசனாவென்றமை கூறிற்று. (க)

2600. விண்பாற்சுடர்விலக்கிமேகம்போழ்ந்துவிசம்பேந்தி
மண்பாற்றிலகமாய்வான்பூத்தாங்குமணிமல்கிப்
பண்பால்வரிவண்டுந்தேனும்பாடும்பொழிற்பிண்டி
யெண்பாவிசுந்துயர்ந்தாற்கிசைந்தகோயிலியன்றதே.

இ - ள். எட்டுக்கண்மங்களினிங்கி எட்டுக்குணங்களாலுயர்ந்தாற்குப் பொருந்தினகோயில், அரசனேவலாலே மேகத்தைப்பிளந்து இருசுடனாயும் விலக்கி வான்மீண்ப்பூத்தாற்போல மணிகள் மல்குடலாலே விசம்பின்மே

லாய் மண்ணிற்கோயில்கட்டுத் திலகமாய்ப் பொழிலாகியபிண்டிக்குள்ளே சமைந்ததென்க.

விசம்பு - தேவருலகு. வரி - பாட்டு.

(உ)

2601. அடிசிற்கலங்கழி இக்கருணையார்த்தவிளவானை
மடுவின்மதார்த்துணராவாழைத்தண்டிற்பலதுஞ்சு
நெடுநீர்க்கழனிசூழ்நியமஞ்சோத்திவிழுவயர்ந்து
வடிநீர்நெடுங்கண்ணார்கூத்தும்பாட்டிம்வகுத்தாரே.

நியமம், ஆகுபெயரால் ஊராயிற்று.

இ - ள். மடுவின்கண்ணே அடிசிலாக்குங் கலங்களைக் கழுவுதலாலே பொரிக்கறியை நுகர்ந்தவானைகள் செருக்கிக் களையேறஅறியாவாய் வாழைத் தண்டின்மேலே பலவுந்தயிலும் கழனிசூழ்ந்த ஊரை இறையிலியாகவிட்டுத் திருநாளையுமியற்றிப் பரத்தையருடையகூத்தையும் பாட்டையுமுண்டாக்கி னுரென்க.

அரசனேவலின், அமைச்சர் இயற்றுவித்தார்.

(ங)

2602. அல்லியரும்பதமுமடகுங்காயுங்குளநெல்லு
நல்லகொழும்பழனுங்கிழங்குந்தந்தாவைதீர்த்ததார்க்
கில்லையேகைம்மாறென்றின்பமெல்லாமவர்க்கீர்தார்
விலலோன் பெருமாட்டிவிளங்குவேற்கண்விசையையே.

விசைய தானையுடன் தனித்துவாராமற் கூடப்போந்தமைப்பற்றி, 'நவை தீர்த்தார்' என்றார். கைம்மாறில்லையென்றது, அவர்கள் பொருள்கண்மேற் பற்றற்றவராதலின் அவர்செய்த உதவிக்குத் தன்னாற்செய்யலாமுதவி இன் றென்றாகுதி. தான் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசனைசெய்த பயனெல்லாம் அவர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தான்.

இ - ள். சச்சந்தன்தேவியாகிய விசையை அல்லிமுதலிய உணவைத் தந்து நவைதீர்த்தார்க்குக் கைம்மாறில்லையென்று ஈந்தாளென்க.

(ச)

2603. தனியேதுயருழிந்துதாழ்ந்துவிழ்ந்தசுடுகாட்டு
ளினியாளிடர்நீக்கியெமஞ்சோத்தியுயக்கொண்ட
கனியார்மொழியாட்குமயிற்சூங்காமர்பதிரல்கி [ள்.
முனியாதுதான்காணமொய்கொண்மாடத்தெழுதுவித்தார்

இ - ள். அருளுடைமையின் எல்லார்க்கும் இனியாளாகிய விசையை, தன்னிடமாதீர்த்துத் தாபதப்பள்ளியிலேசோத்துப் பிழைப்பித்துக்கொ ண்ட தெய்வத்திற்கும் அஃதுறையும் சுகொட்டிலே கோயிலியற்றி, மயிற் கும் எழுதுவித்தலைச்செய்தாளென்க.

விசைய தனித்துவருத்தமுறுகையினாலே, பையப்பையவீழ்ந்த மயிற்கும் தானிருக்கின்ற மாடத்தே தான் எப்பொழுதும் காணும்படி எழுதுவித்தலைச் செய்தாளென்க. 'மயிற்கும்' என்னுநான்காவது அச்சிறப்பைக் கொடுத்தா ளென்பதனோடுமுடியும். உம்மையிரண்டும் சிறப்பு.

(ஊ)

2604. அண்ணல்பிறந்தாங்கைஞ்ஞாற்றைவர்க்களந்தான்பால்
வண்ணச்சுவையமுதம்வைகநாளுங்கோவிர்தன்
வெண்ணெயுருக்கிரெய்வெள்ளமாகச்சொரிந்தூட்டப்
பண்ணிப்பரிவகன்றாள்பைந்தார்வேந்தற்பயந்தாளே.

தோழர் ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர்க்கும் சேவகனுக்குமாக ஐஞ்ஞாற்றைந்துபிள்
ளைகளுக்குப் பாலளந்து. வண்ண அமுதம் - பருப்புச்சோறு. கோவிர்தன் -
நந்தகோன்.

இ - ள். விசயை, சேவகன்பிறந்தவிடம் சுகோடாகக் கிடவாதபடி சாலையாக்கிக் கோவிர்தன் அதற்குரியனாய் நின்று நாடோறும் பிள்ளைப்பாலுமளந்து நெய்யைச்சொரிந்து அமுதத்தையும் ஊட்டப்பண்ணி அவ்வறம் வைகுகையினாலே பரிவையகன்றாளுளென்க.

பரிவு-இவ்விடத்துக் கூறியனவெல்லாம் செய்துமுடிக்கவேண்டுமென்று நினைத்திருந்த வருத்தம்.

(சு)

2605. தோடார்புணைகோதைசுநந்தைசேர்ந்துதொழுதானைப்
பீடார்பெருஞ்சிறுவற்பயந்தீர்வம்மினென்புல்லி
நாடார்புகழானைநாணமொழிகள் பலகூறி
கோடாக்குருகுலத்தைவிளக்கிட்டானைவிளக்கினார்.

புகழாள் - விசயை; ஐ - அசை. விளக்கிட்டாள் - சுநந்தை. இது சுட்டுப்பெயராம்.

இ - ள். விசயையைச்சேர்ந்து சுநந்தை கோதை கையாற்றொழுதானை அவ்விசயை புல்லிக்கொண்டு, பின்னும் அவளை, சிறுவற்பயந்தீர்! அணித்தாகவம்மினென நாணமுடையமொழிகள் பலகூறி விளக்கினாளுளென்க.

உலகம் பெருமைநிறைதற்குக் காரணமான சிறுவனை மீட்டும் நீர் பயந்தீராதலின் என்னிலு நல்வினையுடையீரென்றலின், இது நாணமொழியாயிற்று. இவளே இவ்வுலகைப் பிழைப்பித்தாளென்றலின், விளக்கினாளுமாயிற்று.

(எ)

2606. மறையொன்றுரைப்பனபோன்மலர்ந்துநீண்டுசெவிவாய்வை
துறைகின்றவோடரிக்கணுருவக்கொம்பினெண்மரு
மிறைவியடிபணியவெடுத்தப்புல்லியுலகாளுஞ்
சிறுவர்ப்பயந்திறைவற்றெளியீரென்றாடிருவன்னார்.

இ - ள். மலர்ந்து நீண்டு ஒருமறைமொழிகூறுவனபோலச் செவியிடத்தேவாய்வைத்து உறைகின்ற கண்ணினையுடைய எண்மரும் விசயையடியைக் கொம்புபணிந்தாற்போலப் பணிய, அவள் அவரையெடுத்துக்கொண்டு புல்லிச் சிறுவரைப்பயந்து தெளியினென்றாளுளென்க.

எனவே இருமைக்கும் பயன்கூறினாளுளென்க. இறைவன் - சுருவக்கியன். முன்பு திருவையொப்பாள். சிறுவரில் நால்வர் உலகாளுதற்கு உரியார்கள்.

நேனும் தங்குலத்தொழிற்கேற்ப உலகாளுதற்குரியரென்பதுபற்றி, ‘உலகா ளுஞ் சிறுவர்’ என்றான்; “மெய்தெரி வகையி னெண்வகை யுணவின்” (தொல். பொரு. மர. ௭௮) எனவும், “கண்ணியுந் தாரு மெண்ணின ராண் டே” (ஹை, ஹை, ஹை, ௭௯) எனவும் ஆசிரியர்கூறினமையின், தங்குலத்துக் குரிய உழுது பயன்கோடலும், அரசன்கொடுத்த சிறப்புக்களுமன்றித் தன் புதல்வராதலின், அரசாட்சிமுதலியன கொடுப்ப அவர்தாமுந் தம்வழித் தோன்றினோரும் ஆள்வரென்றுணர்க. உலகென்னுஞ்சொல், மண்ணுலக முழுதுமேயன்றித் தன்கட்கூறுபட்ட கிலங்கையுமுணர் த்துமென்பது, “மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்” (ஹை, ஹை, அகத். ௮) என்னுஞ் சூத்திரத் தானுணர்க.

(அ)

2607. பொங்குமணிமுடிமேற் பொலிந்தெண்கோதைத்தொகையா கங்குற்கனவகத்தேகண்ணுட்டோன் ற்வந்தீர்நீ [கிக்
ரெங்கும்பிரியற்பீரென்றுகண்கண்மலர்ந்திருந்து
கொங்குணறும்பைந்தார்க்கோமானிங்கேவருகென்றான்.

இ - ள். என்றுகூறியவள், நீர் கங்குற்கனவிடத்தே முடிமேலே எட் டிப்பூமாலைத்திரளாய்ப் பொலிந்துதோன்றிவந்தீர்; இவ்வாறுவந்தநீர் மேலும் எவ்விடத்தும் என்னைப்பிரியற்பீராகவென்று கூறி உடம்புமுழுதுங்கண்ணு யிருந்து, பின்னர்ச் சீவகனை இவ்விடத்தே வருவாயாகவென்றாளென்க.

முன்னர், “இறைவந்தெளிவீர்” (அ) என்றும், ஈண்டு, ‘பிரியற்பீர்’ என்றுங்கூறினமையால், பின்னர் என்னிடத்தேவந்து துறப்பீராக வென்றா னாயிற்று.

(க)

2608. சிங்கநடப்பதுபோற்சேர்ந்துபூத்தூய்ப்பலர்வாழ்த்தத் தங்காவிருப்பிறற்றம்பெருமான்பாதமுடிதீட்டி
யெங்கோபணியென்னாவஞ்சாநடுங்காவிருவிற்கட்
பொங்கவிதிவகிலிருந்தான்போரேறணையானே.

இ - ள். ஏறணையான், அதுகேட்டுப் பலரேத்தச் சிங்கநடப்பதுபோல நடந்துசென்று முதற் பூவைத்தூவிப் பின்னர் விசையையடியிலே தன்முடி யைத்தீண்டிவித்து இருத்தற்கஞ்சி மெய்ந்நடுங்கி எனக்கு ஒல்லும்பணிவிடை இனி எவ்விடத்தேயென்றுவினாய் இரண்டெவிற்கிடையீளம் அகலவிட்ட தவி சின்மேலே யிருந்தானென்க.

பெருமான், னன்காணொற்று மகவேவுணர்த்திற்று. இவன்கூறிய அற மெல்லாம் தான்செய்து முடித்தலின், இன்னும் அவையுளவோவென்பது தோன்ற, ‘எங்கோபணி’ என்றான்.

(க௦)

வேறு.

2609. கொற்றமிமகனைநோக்கிக்கூறினனென்பதுங்கோக் குற்றதைப்பிறர்களுக்கூறுவணர்ந்தனையாயினான்

மிற்றெனவுரைப்பக்கேண்மோவிலங்குபூணலங்கன்மார்பிற்
செற்றவாச்செகுத்தவைவேற்சீவகசாமியென்றான்.

உணர்ந்தனைஎன்பவெனமாறுக. ஆயினானுமென்புழி, ஆன் - சாரியை.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்த மகனைநோக்கித் தேவி ஒருமொழிகூறினாள் ; அஃதயாதெனின், சீவகசாமி ! நந்தத்தைக்குற்றதீங்கைப் பிறர்கூற அறிந்தாயென்று சொல்லுவார்கள் ; ஆயினும் யான் இத்தன்மைத்தென்று கூறக் கேட்பாயாகவென்றுகூறினாளுன்க.

சாமியென்னுமொருமை நும்மென்னும் பன்மையோடுமயங்கிற்று. பூணினையும், மார்பினையும், கட்டியங்காமனையும் ஒழிந்தோராயும்வென்ற வேலினையுமுடைய சீவகசாமியென்க. (கக)

2610. க. நாகத்தால்விழுங்கப்பட்டநகைமதிக்கடவுள்போலப்
போகத்தால்விழுங்கப்பட்டுப்புறப்படான்புனசொனாணை
னாகத்தானமைச்சர் நுண்ணுறநோட்டியாலமுத்திவெல்லும்
பாகர்க்குநீர்தொடக்க நிலலாப்பகடுபோற்பொங்கியிட்டான்.

2611. உ. நுண்மதிபோன்றுதோன்றுநுணுகியதுசப்பினர்தங்
கண்வலைப்பட்டபோழ்தேகநெவையரவோடொக்கும்
பெண்மையைப்பெண்மையென்னுர்பேருணர்வுடையநீரா
ரண்ணலைத்தெருட்டேற்றாதமைச்சருமகன் றுவிட்டான்.

2612. ஈ. கற்சிறையழித்துவெள்ளங்கடற்கவாயாங்குக்கற்றோர் [ன்
சொற்சிறையழித்துவேந்தன் றுணைமுலைதுறத்தல்செல்லா
விற்குறைகொண்டபோலும்புருவத்துவிளங்குவேற்க
ணற்சிறைப்பட்டுநாடுநகரமுங்காவல்விட்டான்.

2613. ச. பிளிறுவான்முரசத்தானைப்பெருமகன்பிழைப்புநாடிக்
களிறுமென்றுமிழப்பட்டகவழம்போற்றகர்ந்துநில்லா
தொளிறுவேற்சுற்றமெல்லாமுடைந்தபிணைருவனான
வெளிறுமுன்வித்திப்பின்னைவச்சிரம்வினைத்தலாமோ. |

2614. டு. வனைகலக்குயவனானின்மன்னரையறுத்துமுற்றிக்
கனைகுரலுருமினார்ப்பக்காவலனின்னைவேண்டி
வினைமயிற்பொறியினென்னைப்போக்கிவிண்ணிரும்பப்புக்கா
புனைமுடிவேந்தபோவல்போற்றெனமயங்கிவிழ்ந்தான் [ன்
இவையைந்தும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறுகின்றான், பாம்பாலே தனதொளிமறைக்கப் பட்ட மதியைப்போலப் போகத்தாலே தனதொளிமறைக்கப்பட்டுப் புறப் படானாய்க் காமத்தாற் கெட்டானென்று பிறர்கூறும் புன்சொற்குநாணாக, அதுகண்டு அத்தீங்கைத் தம்மறிவாலே வெல்லும் அமைச்சர், இங்ஙனநுண்

னியதுசுப்பினூர்தம் கண்வலைப்பட்ட பொழுதே அது பாம்புபோற் கொல்லு
மென்றுகருதி, அண்ணலைப் பேருணர்வுடையநீரார் பெண்மையைப் பெண்
மையென்னார்காணென்றுகூறிப் பின்னும் நுண்ணூர் ரோட்டியாலழுத்தித்
தெருட்டிடுதலைத் தானுட்கொண்டு தன்னெஞ்சைத் தெளிவியாதே வேந்
தன் துணைமுலையைத் துறத்தல்செய்யானாய் வில்லைச் சிறைசெய்துவைத்தற்
போலும் புருவத்திடத்தே விளங்குங் கண்ணுகிய தப்பாதசிறையிலே அகப்
பட்டுத் தீவினையாலே கூரியவறிவுபோன்றுதோன்றி நாட்டையும் நகரத்தையு
ம் தான்காத் தலைக்கைவிட்டுக் கட்டியங்காரன்கையிலே கொடுத்துப் பாகர்
தொடக்கவும் அவர்க்கு நில்லாத பகடுபோலே பொங்கியிட்டானாக, அது
கண்ட அமைச்சரும் நீங்கிப்போயினார்; அவர்போக, அப்பெருமகன் வெள்
ளம் கற்சிறையழித்துக் கடற்செல்ல அவாவியாங்குக் கற்றோர் சொற்சிறை
யழித்துப் பிழைத்தபிழைப்பைச் சுற்றமெல்லானோக்கி அரசனுழைநில்லாதே
கவனம்போற் சிதறியுடைந்துபோனபின் தானொருவனுமேயாயினான்; அத
னைக் கட்டியங்காரனுணர்ந்து குயவன் நாண்போலே மன்னரைக்கீழறுத்து
அவர் தன்சுற்றத்தாரானபின் வந்துசூழ்ந்து ஆர்ப்ப, அரசன் நின்னையான்
பெறவேண்டி என்னை மயிற்பொறியிற்போகிக் தான் துறக்கம்புக்கான்.
அந்நிலை அவற்குவந்தது, தீவினையைவித்திவைத்து அதற்குப் பின்னை நல்வி
னையாக விளைவிக்கலாமையிற்காண். வேந்தனே! நீயும் இத்தன்மைத்தாகிய
காமத்தினைப்போற்றுவாயாக; இனி யான் துறத்தற்குப் போவவென்றுகூற,
அவனும் அதுகேட்டு மயங்கி வீழ்ந்தானென்க.

வெளிறுவித்தி வச்சிராமவினைத்தலாமோவென்றது, 'ஆமணக்குநட்டு
ஆச்சாவாக்கலாகாது' என்னும் பழமொழி. (கஉ - கூ)

2615. க. சீதநீர்தெளித்துச்செம்பொற்றிறுந்துசாந்தாற்றிதம்மான்
மாதார்பலரும்வீசவளர்த்தெழுசிங்கம்போலப்
போதொடுகலங்கன்சோரவெழுந்துபொன்றாமார்பன்
யாதெனக்கடிகண்முன்னேயருளியதென்னச்சொன்னான்.

2616. உ. பிறந்துநாம்பெற்றவாணுளித்துணையென்பதொன்று
மறந்திலம்வாழ்துமென்னுமவாவினுளமுந்துகின்றான்
கறந்துகூற்றுண்ணுஞானுகண்புதைத்திரங்கினல்லா
லிறந்தநாளையவர்மீட்பாரிற்றெனப்பெயர்க்கலாமோ.

2617. ஈ. சுமைத்தயிரவேயந்தசோற்றிற்றுய்த்தினிதா கநம்மை
யமைத்தநாளென்னுநாகம்விழுங்கப்பட்டன்னதங்க
ணிமைத்தகண்விழித்தலின்றியிறந்துபாடெய்துகின்ற
* முமைத்துழிச்சொறியப்பெற்றமுதியம்பெரிதும்பெற்றும்.

* 'உமைத்துழிச்செறியப்பெற்றும்' என்றும்பாடம்.

2618. ச. கடுவளிபுடைக்கப்பட்டகணமழைக்குழாத்தினுமும்
விவினைபுடைக்கப்பாறிவீற்றுவிற்றயினல்லா
லுடனுறைபழக்கமில்லையொழிமதியத்தைகாதல்
வடுவுடைத்தென்றுபின்னுமாபெருந்தேவிசொன்னாள்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம்வீழ்த்த ஆரமார்பன், மாதரார்பலரும் பணிநீரைத்
தெளித்துச் சாந்தாற்றியால் வீசுதலாலே துயில்கொண்டெழுநின்ற சிங்கம்
போலப் போதும் கலமும்சோர எழுந்து, எனக்கு அடிகள் முன்பு அருளிச்
செய்ததயாது? அதனை இப்பொழுது அருளிச்செய்யுமென்று கேட்க, அவ
ளும், வாழ்துமென்னும் அவாவினுள் அழுந்தாநின்றும்; அங்ஙனம் அழுந்து
கின்றநாம் பிறந்துஅறுதியாகப் பெற்ற வாணுள் இவ்வளவென்பது சிறிது
மறிந்திலம்; அதனை நம்வாழ்வு இத்தன்மைத்தென அறியக்கூறிக் கூற்
றுக் கறந்த உயினாயுண்ணும் அன்று இப்பிறப்பினைத் தப்புதற்குத் தவஞ்
செய்யப் பெற்றிலேமேயென்று வருந்திவிடுத்தலல்லது அதனைச் செய்தற்
குக் கழித்தநாளை மீட்கவல்லாரொருவருமில்லை; அது நம்மாலு மீட்கலா
காது; அக்கூற்று எவியகாலமென்னும்பாம்பு குறைவறச்சமைத்த கட்டித்
தயிரால் வேய்ந்த சோறுபோலே நம்மை இனிதாகவைத்து நுகர்ந்து பின்
னர் ஒன்றாகவிழுங்கப்பட்டு இறந்துபாடெய்துகின்றநாம் இப்பொழுது அவ்
விறந்துபாட்டினுடைய அழகியவிடத்தேயிருந்து முன்புசெய்த நல்வினையா
லே தினவுதின்றவிடத்தே சொறியப் பெற்றாமாதலிற் பெரிதும் ஊதியம்பெற்
றும்; இங்ஙனம் இடம் பெற்றகாலத்துத் தவஞ்செய்யாதே நாமும் சுற்றத்
தினமேல் நிகழ்கின்ற காதலைவிரும்புவேமாயின், அக்காதல் வடுவுடைத்து;
அஃதென்னையெனின், காற்றடிக்கப்பட்ட மழைக்குழாம் சிதறுமாறுபோலச்
சிதறிவிடுதற்குக்காரணமான தீவினை சிதறவடிக்கப்பட்டுச் சுற்றமெல்லாம்
வெவ்வேறாய்ப் போவதல்லது கூடவுறையும் பழக்கம் அதற்கில்லை; அத
லால், எம்மிடத்துக் காதலை நீயும் ஒழிவாயாகவென்று சொன்னாள்; இங்ங
னஞ் சொல்லிப் பின்னும் தேவி சில அறவுகாசொன்னாளென்க.

ந. ஈண்டு, ‘உமைத்துழிச் சொறியப்பெற்றும்’ என்பது, விழுங்கு
தற்கு வாய்க்கொண்டகாலம் சிறிதுபொழுது விழுங்காதிருக்கவும்பெற்றோ
மாதலின், ஈண்டுத் தவஞ்செய்துகோடுமெனவெழுந்த மனவெழுச்சிக்கண்
ணே அதனை முற்றமுடித்துக் கொள்ளப்பெற்றேமென்றவாரும்.

ச. என்றுசொன்னாளென, “சீதநீர்” (௧௭) என்ற கவியோடு கூட்டுக.
மதி, அத்தை, இரண்முகை. (௧௭ - ௨௦)

வேறு.

2619. க. முருந்தனையதாமுறுவல முற்றியுழாய்சேரி
யிருந்தினமைக்கள்ளுண்டிடைகெரிதலின்றிக்

கருந்தலைகள் வெண்டலைகளாய்க்கழியுமுன்னே
யருந்தவமுந்தானமுமாற்றுமினேகண்டீர்.

2620. உ. உடற்றும்பிணித்தீயுடம்பினுயிர் பெய்திட்
டடுத்துணர்வுநெய்யாகவாற்றறுவையாகக்
குடித்துண்ணுங்கூற்றங்குடில்பிரியாமுன்னே
கொடுத்துண்மின்கண்டீர்குணம்புரிமின்கண்டீர்.

2621. ஈ. உழந்தாலும்புத்தச்சொன்றிட்டுத்தேற்றா
திழந்தார்பலராலிடும்பைநீர்யாற்று
ளமுர்துமாலப்பண்டியச்சிறுமுன்னே
கொளுஞ்சீலங்கூலியாக்கொண்டீர்மின்பாகீர்.

2622. ச. பிறந்தவர்களுல்லாமவாப்பெரியராகித்
துறந்துபுகழ்வேண்டாரோர் துற்றவிழுமீயா
ரறங்கரிதுசேய்த்தென்பதியாதுமறியாரேல்
வெறும்பொருளதம்மாவித்திடுமினென்றான்.

வேறு,

2623. டி. முல்லைமுகைசொரிந்தாற்போன்றினியபாலடிசின்மகளிரே
நல்லகருணையானுவாயும்பொற்கலத்துநயந்துண்டார்குந்த
ளல்லலடையவடகிடுமினோட்டகத்தென்றயில்வார்க்கண்டுஞ்
செல்வநமரங்காணிணையன்மின்செய்தவமேகிணைமின்கண்டீர்.

2624. சு. ஆம்பொற்கலத்துளடுபாலமர்ந்துண்ணுவரிவையந்தோ
வெம்பிப்பசுநலியவெவ்வினையின்வேறாயோரகல்கையேந்திக்
கொம்பிற்கொளவொசிந்துபிச்சையெனக்கூறிநிற்பாட்கண்டு
நம்பன்மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேகிணைமின்கண்டீர்.

2625. எ. வண்ணத்துகிலுப்பின்வாய்விட்டழுவதுபோல்வருந்தும்
னண்ணாச்சிறுகூடைபாகமோர்கைபாகமுதித்துநாளு [ல்கு
மண்ணாந்தடகுரீஇயந்தோவினையென்றழுவாட்கண்டு
நண்ணன்மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேகிணைமின்கண்டீர்

2626. அ. மைதிரண்டவார்குழன்மேல்வண்டார்ப்பமல்லிகைமென்
மாலேகுடிக்க, கைதிரண்டவேலேந்திக்காமன்போற்காரிகையார்மருள
ச்சென்று, கைதிரண்டிகண்டங்குரைப்பவோர்தண்ணேறியறிவிற்றள்
ளி, நெய்திரண்டாற்போலுமிழ்த்துகிற்கு மிளமையோ கிலையாதே
காண்.

இவையெட்டும் ஒருதொடர்.

க. இ - ன். மகளிர்சேர்த்தவிடத்தேயிருந்து இளமையாகிய கள்ளையுண்டு அறமுதலியவற்றை அறிதலின்றிப் பயன்படாமல் மூப்பதற்குமுன்பே இளமைப்பருவத்தே தவறும் தானமுநிகழ்த்துமினென்று சொன்னாளுன்க. கண்டிரென்றது, வினாவொடுகிவனதுநின்றதோரரசு.

உ. இ - ன். வருத்துகின்ற நோயாகிய தீயையுடைய உடம்பினுயிரைச் சோராக முன்னேபெய்துகொண்டு உணர்வை நெய்யாகக்கூட்டி ஆற்றலைத் துவையாகக்குடித்து அதனை உண்ணுங்கூற்றம் உடம்பை நிலைகுலைப்பதற்குமுன்னே கொடுத்துண்மின் ; நற்குணத்தை விரும்புமினென்று சொன்னாளுன்க.

உயிர்போவதற்குமுன்னே உணர்வும், ஆற்றலும் தேய்தலியல்பு.

ங. இ - ன். உடம்பாகிய சுகடத்தை நடத்தும்பாகீர், அச்சகடம் தொழில்செய்துவருந்திப் பழகினாலும் புதியதோருயிராகிய அச்சைக்கொண்டு வெந்திட்டு ஊர்தலொண்ணதாகலான், அச்சகடத்தைத் தனக்கடைத்த காலமுள்ளவளவுஞ்செலுத்திப் பின்னர் இழந்தார்பலர் ; இனி அங்ஙனமன்றித் தனக்கடைத்த காலத்திற்குநடுவேயும் தீவினைமிருதியால் உள்ளதாகிய இடும்பையாகிய நீரையுடைய ஆற்றிலே அச்சகடம் அழுந்தாநிற்கும் ; அங்ஙனமழுந்தி அஃது உயிராகிய அச்சமுறிவதற்குமுன்னே அதனாற் கோடற்குரிய சீலத்தை நாமக்குப் பெறுபயனாகக்கொண்டு அதனைச் செலுத்துமினென்று சொன்னாளுன்க.

ச. இ - ன். பிறந்தமக்களெல்லாம் அவாப்பெரியராய்ப் புகழையே ண்டாராய் அதனைத் துறந்து துறப்படுவதோர் அவியையும் ஈயாராய் அறம் இத்தன்மைத்தென்பது சிறிதும் அறியாராயின், அந்தஅவாப் பயனில்பொருளாம் ; அதனைக் கைவிட்டுப்போகடுமினென்று சொன்னாளுன்க.

அம்மா, ஐயோவென்னும் இரக்கக்குறிப்பு.

டு. இ - ன். முல்லைமுனையைச் சொரிந்தாற்போன்று மெல்லியதாய் இனிய அழகிலை மகளிரெடுக்க, அதனைவிரும்பிப் பொரிக்கறி கருவியாகப் பொற்கலத்தே நாடோறும் உண்டவர் தீவினைசேர இவ்வோட்டகத்தே அடகையிடுமினென்றுகூறி இரந்துண்பானாக் கண்டுவைத்தும் செல்வத்தை ஒன்றாக நினையன்மின் ; நமரங்காள் ! செய்கின்றதவத்தையே ஒன்றாக நினைமினென்று சொன்னாளுன்க.

அம், அசை.

சு. இ - ன். அடுபாலை மனம்பொருந்திப் பொற்கலத்திலுண்ணாத அரசன்றேவீ, ஐயோ ! தீவினையால் முன்னின்றதன்மை வேறுபட்டுப் பசிவெம்பி நலிகையாலே ஓரகலைக் கையிலேந்திக் கொம்புபோலநடங்கிப் பிச்சையிடுமினென்றுகூறி நிற்பானைக்கண்டுவைத்தும் செல்வத்தை நச்சன்மின் ; நமரங்காள் ! அறத்தையே நச்சுமினென்றாளுன்க.

எ. இ - ன். துகிலையுடுப்பின் அழுவதுபோல் வருந்துமல்குலிலே பிறரணுகாது அருவருக்கும் சிறுகூற ஒருபாரமும் ஒருகை ஒருபாகமுமாக

வுடுத்து மேனோக்கி அடகையுருவி அதனை இடுவதொன்றின்மையான், ஐயோ! வினையே! நீ என்செய்தாயென்றுகூறி நாடோறும் அழுவானைக் கண் டிவைத்தும், நமரங்காள்! செல்வத்தை நனுகண்மின்; தவத்தைநனுகுமி னென்றுசொன்னுள்ளை.

இதுகாறும் பொதுவாகக் கூறினான்.

அ. இ - ன். தம்மை அறிவிடத்தினின்றும் தாமேநீக்கிக் குழலிலே மாலையை ஆர்ப்பச்சுடி ஏந்திக் காரிகையார்மருளக் காமன்போற்சென்றார் பின்பு ஐதிரண்டு இறுமுதலாலே உமிழ்ந்து தண்டையூன்றிநிற்பற்குக் காரண மான இளமை நிலையாதுகாணென்று சொன்னுள்ளை.

கை - காம்பு. இது சீவகனைநோக்கிக்கூறினான்.

அறவுகாக்கூறினான், எங்ஙனங்கூறினானெனின், இங்ஙனமிங்ஙனம் கூறி னுள்ளை எல்லாவற்றோடும் கூட்டுக. (உக - அ)

வேறு.

2627. என்றலுஞ்சுநந்தைசொல்லுமிறைவிதான் கண்டதையா நன்றுமலிந்தாகவன்றேயாயினுமாகபாறு [னெய்க் மொன்றினன்றுறப்ப லென்ன வொள்ளொரி தவழ்ந்தவென்ன குன்றுபோல்யாதுமின்றிக் குழைந்துமெய்ம்மறந்துகின்றான்.

இ - ன். இறைவி இங்ஙனங்கூறினவளவிலே, அதனைத் தனக்கு உறுதி யாக்கருதி ஒருமொழிகூறுஞ்சுநந்தை, ஐயனே! இவள்கருதியகாரியம் நன் றாயினுமாக; தீதாயினுமாக; அதனை யானும் பொருந்தினேன்; இனித் துறப்பெனென்றுகூற, அதுகேட்டுச் சீவகன் எரிதவழ்ந்த வெண்ணெய்க் குன்றுபோலவுருகி மறுத்துச்சொல்லுஞ்சொல் சிறிதுமின்றி நின்றானென்க.

கந்துக்கடன் முன்னேயிறத்தலின், சுநந்தையைத் துறவுவிலக்கிக்கூறு தல் அறனன்றென்று கருதுதலின், மறுக்குஞ்சொல் யாதுமின்றி நின்றானெ ன்றார். கந்துக்கடனிறத்தமை இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளில் தேவர்கூறிற் றிலர், தருதியன்றென்றுகருதி; துறவால் உய்த்துணரவைத்தார். (உக)

வேறு.

2628. ஒருயிரொழித்திரண்டிடம்புபோவபோ லாரியனொழியவங்கெளவைமார்கடாஞ் சீரியதுறவொடுசினிகையேறினார் மாரியின்மடந்தைமார்க்கண்கள்வார்த்தவே.

இ - ன். உடம்பையொழித்து உயிர்போமாறன்றி ஒருயினாக்கைவிட்டு இரண்டிடம்புபோந்தன்மைபோலே சீவகனிருப்பத் தாய்மாரிருவரும் முன்பு தாம் நின்ற நோன்பிற் சீரிதாகிய துறவையுட்கொண்டு சிவிகையிலே ஏறிப் போயினார்; அங்கிருந்த தேவிமார்க்கண்கள் மாரிபோல நீர்வழந்தன வென்க. (உ௮)

2629. நன்மயிற்பொறியின்மேற்போயநாளினும்
புன்மையுற்றமூரூன்மயங்கிப்பூப்பரிந்
திந்கர்க்கால்பொருகடவினெங்கணு
மன்னனிலாகுலமயங்கிற்றென்பவே.

இ - ள். இந்நகரெவ்விடமும் சச்சந்தன்பட்டநாளினுங்காட்டிற் புன்மையுற்றுப் பூப்பரிந்து கால்பொருகடல்போலே அழுகிறகுரல்மயங்கிப் பின்னர்ச் சீவகனைப்போலே கையறவிலே மயங்கிற்றென்க.

என்ப, அசை.

(நக)

2630. அழுதுபின்னணிநகர்செல்லவாயிரந்
தொழுதகுசிவிகைகள்சூழப்போயபி
னிழுதமையெரிசுடர்விளக்கிட்டன்னவள்
பழுதில்சீர்ப்*பம்மைதன்பள்ளிநண்ணினாள்.

சுடர் - ஒளி. விளக்கிட்டன்னவாகிய பம்மை; என்றது, பிறப்பாகிய இருளைப்போக்கி வீடாகிய ஒளியைப் பரப்புதற்கு உரியளென்றவாறு.

இ - ள். நகர் பின்னே அழுதுசெல்லத் தன்னைத் தொழ்த்தக்க சிவிகைகள் ஆயிரம் சூழத் தான்சென்று பம்மையிருக்கின்ற பள்ளியைச் சேர்ந்தாளென்க.

ஆயிரஞ் சிவிகையிற்போகிய மகளிரும் துறப்பதற்கு ஒருப்பட்டுப் போயினாளுனாக.

(நஉ)

2631. அருந்தவக்கொடிக்குழாஞ்சூழவல்லிபோ
லிருந்தறமபகர்வுழியிழிந்துகைதொழு
தொருங்கெமையுபக்கொண்மினடிகளொன்றனன்
கருங்கயனெடுத்தடங்கண்ணியென்பவே.

இ - ள். அவன், தவத்தி னொழுங்கையுடைய மகளிர் திரளாகிய புறவிதழ் சூழ்த்திருப்பத் தான் நடுவே அல்லிபோலவிருந்து அறங்கூறுகின்றவிடத் தே, தேவி இழிந்துசென்று கைதொழுது, அடிகளே! எமமையெல்லாம் சேரப் பிறவிக்கடலினின்றும் கரையேறறுவீராகவென்றாளுனென்க.

முன்பு கயலபோலுங் கண்.

(நங)

வேறு.

2632. ஆரமுன்முளரியன்னவருந்தவமரிதுதானஞ்
சீர்கெழுநிலத்துவிததிச்சீலீர்கொடுப்பிறநீந்தேன்
பார்கெழுநிலத்துணறிப்பல்புகழீன்றுபின்னாற்
றார்கெழுதேவரின்பந்தையலாய்வினைக்குமென்றாள்.
முளரி - விறகு. தீதேனையுடைய தார்.

* பம்மை - பத்மை.

இ - ள். தையலாய்! அருந்தவம் முளரியிலழல்போலச் கொடியவாதலால், நினக்கு மேற்கோடலரிது; அதனைக் கைவிட்டுத் தானத்தினை ஐம் பொறியும்வென்று அவாவற்றவிடத்தேவித்தி அதுமுனைக்கும்படி சீலமாகிய நீரை எப்பொழுதும் கொடுப்பின், அஃது உத்தரகுருவிலேமுனைத்துப் புகழையீன்று பின்பு தேவரின்பத்தை வினைத்துவிடுமென்று கூறினானென்க.

தானப்பயனற் போகபூமியிலேபிறந்து ஆண்டுள்ள நுகர்ச்சியையெய்திப் பின் துறக்கம்பெறுவரென்றான். (௩௪)

2633. அறவுரை பின்னைக்கேட்டுமடிகண்மற்றெமக்குவல்லே
துறவுதந்தருளுகென்னத் தூங்கரிழைத்துமேலா
னறவிரிதாமநாற்றிவானகம்விதானித்தாய்ந்து
திறவிதிற்றவிசு தூபந்திருச்சுடர்விளக்கிட்டாரே.

இ - ள். தேவி அதனைக்கேட்டு, அடிகளே! அறவுரை பின்னைக்கேட்டும்; இப்பொழுது துறத்தலைத் தந்தருளுவீராகவென்ன, ஆங்குள்ளதவமகளிரும் துறவுக்குச்செய்வனவற்றை ஆராய்ந்து நகரைக் கோலத்தைச்செய்து தாமத்தைநாற்றி வானகத்தை மேலே விதானித்து நன்றாகத் தவிசையும் தூபத்தையும் விளக்கையுமிட்டாரென்க. (௩௫)

வேறு.

2634. பாலினுற்சீறழிகமுவிப்பைந்துகி
ஹாலினலியன்றன துனித்தவெண்மைய
காலனைக்கண்புதைத்தாங்குவெம்முலை
மேல்வளாய்விக்கினாவிதியினென்பவே.

மெல்லிதாகநூற்ற வெண்மையுடையதூல்; எனவே பட்டாகாதாயிற்று. முன்பு காலனைக் கண்புதைத்தாற்போல வெவ்வியமுலை; கண்புதைத்தல் - அவன்கொலைத்தொழிலை மாற்றுவித்தல்.

இ - ள். அவற்றையிட்டபின் ஆகமவிதியாலே சீறழியைப் பாலாற்கமுவிதூலாலியன்ற கோடித்துகிலை முலைமேலே சூழ்ந்து வீக்கினாரென்க.

இஃது, இருவர் தீக்கையும் கூறிற்று. (௩௬)

2635. தேனுலாமாலையுங்கலனுஞ்சிந்துபு
பானிலாக்கதிரனவம்மென்பைந்துகி
ருனுலாய்த்தடமுலைமுற்றஞ்சூழ்ந்தரோ
வேனிலான்வருநெறிவெண்முள்வித்தினர்.

இ - ள். மாலையையும் கலத்தையும் வாங்கிப்போகட்டு நிலாப்போன்ற ஒளியினவாகிய துகிலுலாவ முலைமுற்றத்தைச்சூழ்ந்து காமன்வரும்வழியை முள்ளாலடைத்தாரென்க.

உலாய், உலாவ. வெண்ணிலாதலின், 'வெண்முள்' என்றார். இஃது, ஒழிந்தமகளிருடைய தீக்கைகூறிற்று. (௩௭)

2636.

முன்னுபுகீழ்த்திசைநோக்கமொய்ம்மலர்
நன்னிறத்தவிசின்மேலிருந்தநங்கைமா
ரின்மயிருக்குகியவிருந்ததோகைய
பன்மயிற்சூழாமொத்தார்பாவைமார்களை.

இ - ள். தவிசினிப்பொருந்தி அதன்மேலே கிழக்குநோக்கியிருந்த
தாயிருவரும் அல்லாதமகளிரும், மயிருகுத்தற்கிருந்த மயிற்றிரளை ஒத்தா
ரென்க.

தோகையவாகிய மயில்.

(நஅ)

2637.

மணியியல்சீப்பிடச்சிவக்கும்வாணுத
லணியிருங்கூந்தலையெளவைமார்கடாம்
பணிவிடர்பறித்தனர்பரமன்சொன்னதூற்
றுணிபொருள்சந்தியாத்துறத்தன்மேயினார்.

மணியாலியன்ற சீப்பிட அதுபொருமற் சிவக்குதுதலைச் சேர்த்தகூந்தல்.

இ - ள். இறைவன்கூறிய ஆகமத்தில் துணியும்பொருளைச் சிந்தித்துத்
துறத்தலைச்செய்ய மேலினவர்கூந்தலை ஆரியங்களைகடாம் ஒன்றிற்றழுவில்
லாராய்ப்பறித்தாரென்க.

(நக)

2638.

கன்னியராயிரர்காய்பொற்கொம்பனார்
பொன்னியற்படலிகையேந்திப்பொன்மயிர்
நன்னிலம்படாமையேயடக்கிநங்கைமார்
தொன்மயிருகுத்தநன்மயிலிற்றேன்றினார்.

இ - ள். அங்ஙனம்பறித்த அழகியமயிரினக் கொம்பனாகிய கன்னி
யராயிரவர் பள்ளியில்வீழாமற் படலிகையிலே எந்திக்கொண்டுபோய் அட
க்கி, அந்நங்கைமார் பழையமயிரையுகுத்த மயிலிற்றேன்றினாரென்க.

அடக்கி, இது பிறவின்கொண்டது.

(ச0)

2639.

பொற்குடந்தருமணிபொழியப்பெய்தபோ
லெற்புடம்பெண்ணிலாக்குணங்களானிறைத்
துற்றுடனுயிர்க்கருள்பரப்பியோம்பினார்
முற்றுடனுணர்ந்தவனமுதமுன்னினார்.

தவம்புரிந்து அடங்குத்தக்க நல்வினையுடைமையிற் பொற்குடத்தோடு
உவமித்தார். பல்லுயிர்க்கும்வந்த துன்பங்களைத் தாமும் உடனேயுற்று அவ்
வுயிர்களுக்கு அருளைப்பரப்பி.

இ - ள். அங்ஙனம் இறைவனாகமத்தைப் பொருந்தினவர்கள், பொற்
குடத்தைப் பெறுதற்கரிய மணியை மிகுத்துவழிய நிரப்பினாற்போலே ஏற்புட
ம்பை எண்ணிறந்த குணங்களாலே நிறைத்துப் பரப்பித் தவத்தைப்பேணி
னாரென்க.

(சக)

2640. புகழ்ந்துமாமகிழ்ச்சியும்பொற்பில்பல்சன
மிகழ்ந்துமாக்கிரக்கமுமின்றியங்கநூ
லகழ்ந்துகொண்டரும்பொருள் பொதிந்தநெஞ்சினார்
திகழ்ந்தெரிவிளக்கெனத்திலகமாயினார்.

இ - ன். அங்கத்தையுடைய ஆகமத்தின்பொருளைக் கல்லியெடுத்துக்
கொண்டு கட்டிவைத்த நெஞ்சினையுடையவர்கள், தமக்கு மயக்கமின்மை
யின், எரிகின்றவிளக்கெனத்திகழ்ந்து பல்சனமும் புகழுமுரைக்கும் இகழு
முரைக்கும் மகிழ்ச்சியும் இரக்கமுமின்றித் திலகமாயினாரென்க. (சஉ)

வேறு.

2641. அலைமணிக்கவரிமான் றேரகெளியானைபாய்மா
நிலநெளிகடலந்தானைநிரந்துபூச்சுமப்பமன்னன்
சிலமலர்தானுமேந்திச்சென்றுசீர்பெருகவாழ்த்தி
யிலமலர்ப்பஞ்சிப்பாதத்தெழின்முடிதீட்டினானே.

இ - ன். நால்வகைப்படையும் பரந்து பூவைச்சுமப்ப மன்னன்னுனும்
சிலமலையேந்திச்சென்று வாழ்த்தி மலர்போலும் பாதத்தே தன்முடியைச்
சேர்த்தினென்க. (சங)

2642. க. கடியவைமுன்புசெய்தேன்கண்ணினாற்காண்ச்சின்னா
ளடிகளிரங்கரினுள்ளே யுறையகெனவண்ணல்கூற
முடிக்கெழுமன்னற்கொன்றுமறுமொழிகொடாததேவி
படிமம்போன்றிருப்பநோக்கிப்பம்மைதான்சொல்லினானே.

2643. உ. காதலனல்லைநீயுங்காவலநினக்கியாமு
மேதிலமென்றுகண்டாயிருந்ததநங்கையென்னத்
தாதலர்தாமமார்பனூரிமையுந்தானுமாதோ
போதவிழ்கண்ணியீர்த்துப்புனல்வரப்புலம்பினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். அண்ணல், முன்பு நம்மைக்காண்டற்குவேண்டும் நல்வினை
செய்யாதேன் கண்ணாலே எப்பொழுதுங்காணும்படி, சின்னாள், அடிகள்
இந்நகரினுள்ளே உறைவீராகவெனக்கூற, அவற்கு விசயை உத்தராஞ்சொல்
லாது பாவைபோன்றிருந்தாளாக, அத்தன்மையேநோக்கிச் சொல்லிடக்கா
ளாகிய பம்மைதான், நீயும் எம்மாற் காதலிக்கப்படுமவனல்லே; காவல! நின
க்கு யாங்களும் சுற்றமல்லமென்றுகாண் நங்கை இருந்ததென்றுசொல்ல,
அதுகேட்டு அரசன், தேவிமாரும் தானுமாக அழுதானென்க. (சச - டி)

2644. ஏதிலனாயினாலுமிறைவர்தம்மறத்தைநோக்கக்
காதலனடிகளென்னக்கண்களிற்துருகிக்காசின்
மாதவமகளிரெல்லாமாபெருந்தேவியானா
யேதமொன்றல்லென்பிக்கின்னுரைகொடுமினென்றார்.

இ - ன். அங்ஙனமழுதவரசன், அடிகளே! யான் தேவிக்குச் சுற்றமன் றேனும் இறைவரறத்தைத் துணிந்துநிற்கின்ற நிலைமையைப்பார்க்க அதனாற் காதலிக்குந் தன்மையையுடையெனென்றுகூற, தவமகளிரெல்லாம் மன முருகிக் கண்ணோட்டஞ்செய்து தேவியாரா இனி மறுமொழிகொடுத்தலால் வருங்குற்றமின்று; நம்பிக்கு மறுமொழி கொடுமினென்றாரென்க. (சசு)

2645. திரைவுனையிப்பியின் ததிருமணியாரமார்பின்
வரைவளர்சார்தமார்ந்தவைவரக்குன்றனையதிண்டோள்
வினாவளர்கோதைவேலோய்வேண்டியவேண்டினெமென்
றுனாவினேத்துரைப்பக்கானையுள்ளகங்குளிர்த்துசொன்னுன்.

இப்பியின்றவாரம்; மாணிக்கம்கலந்து கோத்தவாரம். கோதையை யுடையவேல்.

இ - ன். அதுகேட்டதேவி, மார்பினையும் தோளினையுமுடைய வே லோய்! நீவிரும்பினகாரியங்களை யாமும் விரும்பினெமென்று உளையை வலி யவெழுப்பிக்கூற, அரசன் மனமகிழ்ந்து ஒருமொழி கூறினென்க.

வேண்டியவென்றபன்மை, உறைகுவென்றதும் காதலென்றதும்.(சஎ)

2646. அடிகளோ துறக்கவொன்றுமுற்றவர்பாதுமல்லர்
சுகிதுயரென்கட்செய்தாய்சுநந்தைநீயெளவையல்லே [ன்ன
கொடியைநீகொடியசெய்தாய்கொடியையோகொடியையெ
விடருற்றோர்சங்கந்தாய்முனிநுந்தமுனின்மதொத்தான்.

இ - ன். அவன் எங்ஙனங்கூறினெனின், அடிகள் என்னிடத்து ஒன் றும்வருத்தமுற்றவரல்லர்; ஆதலான், அவரோ துறக்க; சுநந்தாய்! வருந்தி வளர்த்தலின், நீயே எனக்குத்தாய்; இதற்குமுன்னர் யாதும் கொடியையல் லையாயினும் துறந்தாயாதலின், என்கட் சுகிதுயர் செய்தாய்; அங்ஙனஞ்செ ய்தநீ மிகவும் கொடியை கொடியையென்று கூறுதலைச்செய்து சிங்கம் துன் பமுற்றுத் தாய்முன் இருந்து அடிகின்றதன்மையை யொத்தானென்க.(சஅ)

2647. சென்றதோசெல்கவிப்பாற்றிருமகனையநங்கை
யின்றிவநிறப்பயானின்னரசுவந்திருப்பேனாயி
னென்றெனக்கொழியுமம்மாபழியெனவிவங்குசெம்பொற்
குன்றனன்குளிர்ப்பக்கூறிக்கோயில்புக்கருளுகென்றான்.

இ - ன். அதுகேட்டசுநந்தை, தன்கணவனையிழந்து புதல்வனரசை உவந்திருந்தாளென்று இதற்குமுன்னர் உலகத்துநிகழ்ந்தபழி நிகழ்ந்தேபோக; இனி நங்கையாகிய இவள் இன்று துறப்ப யான் இன்னும் நின்னரசை உவந் திருப்பேனாயின், கேளாய்; இப்பாற்பிறக்கும்பழி என்றுதான் எனக்குப்போ வது; போகாமை நீயேயறிதியென்று அரசன் மனங்குளிர்ப்பக்கூறி, இனிக்கு கோயிலிலேபுக்கு உலகத்தைக்காப்பாயாகவென்றாரென்க. (சக)

2648. பந்தட்டவிரலினூர்தம்படாமுலைகிழித்தபைந்தார்
நந்தட்டன்மறணைநோக்கிரங்கையாரடிகள்சொன்னார்
நொந்திட்டுமுனியவேண்டா துறந்தில தும்மையென்னக்
கந்தட்டதிணிதிண்டோளான்கற்பகமலர்ந்ததொத்தான்.

பந்தட்ட - பந்தைவருத்தின்.

இ - ள். சுநந்தை அங்ஙனங்கூறினபின்பு, நங்கையாராகியவடிகளும்
நந்தட்டணைநோக்கி, தும்மையாம்துறந்திலம்; அதனாலே நீநொந்து வெறுக்க
வேண்டாவென்றுசொன்னார்; அவனும் கேட்டு மகிழ்ந்தானென்க. (௫௦)

2649. துறந்தவிந்நங்கைமார்தந்தூமலரணையபாத [வேத்திக்
முறைந்தவென் சென்னிப்போதின் மிசையவென் றொப்ப
கமந்தபாலணையகந்திக்கொம்பித் துருவப்பைம்பூண்
பிறங்குதார்மார்பன்போந்துபெருமணக்கோயில்புக்கான்.

இ - ள். அவன்மகிழ்ந்தபின், அரசன், இந்நங்கைமாருடையபாதம்
என்சென்னியிலுறைத்த போதின்மிசையனவென்று அவருறைகின்றதன்மை
க்குப் பொருந்தவாழ்த்திப் பால்போல் மிகவுந்தூய கந்தியாகியகொம்பு இவர்
களைப்புரக்கும்படிசேர்த்திப் பள்ளியினின்றும் போந்து கோயில்புக்கானெ
ன்க. (௫௧)

2650. வடிநிலாநெடியகண்ணார்மாமிமார்விடுப்பவேகிக்
கடிநிலாசிவிகையேறிக்கதிர்மணிக்குடைபின்செல்ல
வுடைதிரைப்பரவையன்னவொளிறுவேன்மறவர்காப்பக்
கொடிநிலாக்கோயில்புக்கார்குங்குமக்கொடியனாரே.

கடிச்சிவிகை - வரைவினையுடையசிவிகை; என்றது - அரசனால் தேவி
யர்குலங்கட்கேற்ப இவ்வாறு செல்லற்குரியவென்று முன்போதற்கும் பின்
போதற்கும் வரையப்பட்ட சிவிகையென்றவாறு; “ ஏற்றற் கண்ணு நிறுத்தற்
கண்ணு, முரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற், பெருமையிற் நிரியா வன்
பின் கண்ணும் ” (தோல். பொரு. கற். ௬) என்றார், கற்பியலின்கண்.

இ - ள். கொடியனாராகிய வடுவகிர்நிலையன்னகண்ணார், மாமிமார்
விடுப்பப் பள்ளியினின்றும்போய் நிரைத்தசிவிகையிலேயேறிக் குடை பின்
னேசெல்ல மறவர்காப்பக் கோயிலிலே புக்காரென்க. (௫2)

வேறு.

2651. முழுதுலகெழிலேத்துமூரிவேற்றானைமன்னன்
றொழுதகுபெருமாட்டிதூமணிப்பாவையன்னார்
பொழிதருமழைமொக்குட்போகம்விட்டாசைநீக்கி
வழிவருதவமெய்திவைகிடைமெய்வமன்னாள்.

‘பாவையன்னாள்’ என்றார், ஐம்பொறியால் நுகர்த்தற்குரியனவற்றை நுக
ராதிருந்தனமனோக்கி. முன்பு அருந்ததியென்றுதொழுத்தக்க.

இ - ள். எழிலை உலகமுழுதுமேத்தும் சச்சந்தன்பெருமாட்டி, பாவையன்னுள், தெய்வமன்னுள், அவள் மழைமொக்குள்போலும் போகத்தைத் தீதென்றுநீக்கி ஆசையைநீக்கி வீட்டையெய்தும் வழியிலேவருகின்ற பரமாமத்திற்கூறிய தவத்தையெய்தித்தங்கினுள்ளென்க.

எனவே ஒழிந்தோர்கூறியதவங்கள் வீடுபேற்றிற்கு வழியல்லவாயின. (௮)

உ.—நீ ர் லி னை யா ட் ட ணி.

2652. உடைதினாழுத்தஞ்சிந்தவோசனிக்கின்றவன்னம்
படர்கதிர்த்திங்களாகப்பரந்துவான் பூத்ததென்ன
வடர்பிணியவிழுமால்பலலைகடற்கானதேசர்ப்பன்
குடைகெழுவேந்தற்கிப்பாலுற்றதுகூறலுற்றேன்.

இ - ள். முரிகின்றதினா முத்தைச்சிந்துகையாலே அதற்குவெருவிச் சிறையடிக்கொள்கின்ற அன்னம் திங்களாகக் கடல் வாறாக அதிசிந்தினமுத்தம் அவ்வான் மீனைப் பூத்ததாகவுட்கொண்டு பகலே இதழ்பிணித்த பிணியவிழும் ஆம்பலலைகின்ற கடற்கானலையுடைய சேர்ப்பனாகிய வேந்தற்கு இப்பாற்பிறந்த செய்தியைக் கூறலுற்றேனென்றாரென்க.. (௮௯)

2653. க. துறவின் பாற்படர்தலஞ்சித்தொத்தொளிமுத்துத்தாம
முறைகின்ற வருவக்கோலச்சிகழிகைமகளிரின்பத்
திறைவனைமகிழ்ச்சிசெய்துமயக்குவானமைச்சரெண்ணி
நிறையநீர்வாவிசார்தங்கலந்துடன்பூரித்தாரே.

2654. உ. நீரணிமாடவாவிநேரம்புணைநிறைத்துநீணீர்ப்
போரணிமாலேசார்தம்புணைமணிச்சிவிறிசண்ணம்
வாரணிமுலையினார்க்குமன்னற்கும்வகுத்துவாவி
யேரணிகொண்டவிநீரிறைவகண்டருளுகென்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. முத்துத்தாமத்தையுடைய சிகழிகை.

இ - ள். அமைச்சர், இறைவன் துறவன்பாற்சேற்றற்கு அஞ்சி அக்கருத்தைப்போக்குதற்குரிய மகளிர் நீரிடத்துப் போர்செய்தற்குத் தம்மிடத்தே கொண்ட அணியின்பத்தாலே முன்னர் அவனை மனமகிழ்ச்சிசெய்து பின்னர் இன்பத்தே மயக்குதற்கு எண்ணி, நீரைச் சார்துடனேகலந்து வாவிநிறையப் பூரித்தார்; அங்ஙனம் பூரித்த மாடத்தையுடைய நீரணிவாவியிலே நொய்யதெப்பங்கனையுநிறைத்து அழகிய மாலேமுதலியவற்றை அம்மகளிர்க்கும் மன்னற்கும் படைக்கலமாகவகுத்து இந்நீர்வாவியை, இறைவனே! கண்டருளுகவென்றாரென்க. (௯௦ - சு)

2655. கணமலையரசன்மங்கைகட்டியங்காரனாகப்
பணைமுலைமகளிரெல்லாம்பவித்திரன்படையதாக
விணைமலர்மாலையுண்ணமெரிமணிச்சிவிறியேந்திப்
புணைபுறந்தழுவித்தூநீர்ப்போர்த்தொழிறொடங்குகுரே.
வேறோர்பகையரசைத் தாம் கேட்டறியாமையானும் கட்டியங்காரன்
கொடுமை இக்காலத்தும் தம்மனத்து நிகழ்தலானும், 'கட்டியங்காரனாக'
என்றார்.

இ - ன். அவ்வமைச்சர் வாவியைக் காட்டினின்பு, தேவியறிற் காந்
தருவதத்தை கட்டியங்காரனாக, ஒழிந்த மகளிரெல்லாம் அரசன்படையாகப்
படைவகுத்து, மாலையுதலிய கருவிகளையேந்தி, புணையின்புறத்தைத்தழுவி,
நீர்க்கண்ணே போர்த்தொழிலைத் தொடங்குகுரென்க. (இள)

2656. தூமலர்மாலையாளாச்சுரும்பெழப்புடைத்துந்தேன்சோர்
தாமரைச்சதங்கைமாலையுச்சுரமென்னவீழ்த்துங்
காமருகணையமா கக்கண்ணிகளொழுகவிட்டுந்
தோமரமாகத்தொங்கல்சிதறுபுமயங்குகுரே.

தேன்சோர்தாமரை - கைகள்.

இ - ன். அங்ஙனம் போர்த்தொடங்கினமகளிர், கையாலே மாலையை
வாளாக ஒச்சியும், ஒருதலைச் சதங்கைமாலையைப் பாராவனையமாக எறிந்தும்,
கண்ணிகளைக் கணையமாக முன்னே மிதக்கவிட்டும், பரியமாலையைத் தன்
டாகச் சிதறாகின்றும் தம்மிற் கலந்தாரென்க. (இள)

2657. க. அரக்குநீர்ச்சிவிறியேந்தியாயிரந்தானாசெல்லப்
பரப்பினுள்பாவைத்தைபைந்தொடிகளிரெல்லார்
தரிக்கிலராடித்தாழ்ந்துதடமுகிற்குளிக் குமின்போற்
செருக்கியநெடுங்கண்ணேசெப்பச்சீதநீர்முழுகுகுரே.

2658. உ. தானகமாடமேறித்தையலார்த தும்பப்பாய்வார்
வானகத்தியுந்தோகைமடமயிற் குழாங்கொளாத்தார்
தேனினமரியததெண்ணீர் குளித்தெழுந்திருவினன்னார்
பான்மிகைச்சொரியுந்திங்கள் பணிக்கடன்முனைத்தொத்தார்.

2659. ஈ. கண்ணிகொண்டெறியவஞ்சிக்காறளார்தசைந்துசோர்வார்
சுண்ணமுஞ்சாந்துமவீழ்த்தொழுதனிரந்திதிற்பா
ரொண்மலர்மாலையோச்சுவொசிந்துகண்பிறழ்வொல்கி
வெண்ணெயிற்குழைந்துதிற்பார்வேற்கணுராயினுரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. அரக்குநீர் - இங்குலிகம் கனாத்தநீர். வெண்முகிலின்மறையுமின்
போல்.

உ. தன்னகமாடம், விகாரம்; நீரகத்துச்செய்த பலநிலங்களைபுடைய மாடம். பால் - பால்போலுமொளி.

ங. காறளர்ந்து அசைந்து - நின்றநிலைகுலைந்து இளைத்து. கண் பிறழ ஒல்கி - கண் பிறழ்ந்துபார்க்கும்படி ஒதுங்கி.

இ - ள். அங்ஙனம் இரண்டுபடையும் கலந்தபின்னர்த் தத்தை சிவிறியையேந்தி ஆயிரத்தானையை முன்னர்நின்ற மகளிர்மேலே செல்லவிட்டாள்; அதனைத் தையலாரெல்லாரும் தரிக்கமாட்டாராய்க் குறைந்து கண்சிவப்ப நீரிலேழுங்கினார்; அங்ஙனமுழ்கி அதனுட் சிறிதுபொழுது உறைதலாற்றா ராய் மாடத்தேறிப்பாய்வார், மயிற்றிரையொத்தார்; அதனுட் சிறிதுபொழுது உறைந்தெழும் திருவிண்ணார், தமது முகந்தோன்றியபொழுது திங்கள் கடலிலுமுளைத்த தன்மையையொத்தார்; இங்ஙனமிவர்கள் குறைந்தபின், பின்னேவந்துபொருத வேற்கண்ணார், அவள் அதனைக்கீழ்க் கண்ணிகொண்டெறிய அஞ்சிச் சோர்வார்; சுண்ணமும் சாந்தும் வீழ ஏறிய இரந்துநிற்பார்; மாலையையொச்சக் குழைந்துநிற்பாராயினொரென்க. (கக - சுக)

2660. கூந்தலையொருகையேந்திக்குங்குமத்தாராபாயப்
பூந்துகிலொருகையேந்திப்புகுமிடங்காண்டல்செல்லார்
வேந்தனைச்சரணென்றெய்தவீழ்முறுதுயரநோக்கிக்
காய்ந்துபொற்சிவிறியேந்திக்கார்மழைபொழிவதொத்தான்.

இ - ள். அவர்கள் அங்ஙனமாயபின்பு, தத்தை மீண்டும் சிவிறியையேந்தி வேந்தனருகே அணியாகநின்றமகளிர்மேலே விட்ட குங்குமத்தானா அவர்கண்மேலேபரக்க, அவர்கள் அதற்கு ஆற்றாதே கூந்தலை ஒருகையாலே ஏந்தித் துகிலே ஒருகையாலேயேந்திப் புகுமிடங்காணாராய் வேந்தனைச் சரணென்றுசேர, அவனும் அவர்கள்வருத்தத்தைப் பார்த்துக் காய்ந்து சிவிறியையேந்திக் கார்தான் மழைபொழியுந்தன்மையை யொத்தானென்க. (சுஉ)

2661. வீக்கினுன்றாவெய்தாச்சந்தனத்தளிர்நன்மலை
யோக்கினார்கண்ணிகண்ணமுடற்றினுருருவச்சாந்திற்
பூக்கமழ்துகிலுந்தோடுமாலையுஞ்சொரியப்போர்தோற்
ருக்கியவநங்கன்சேனையாறலாறாயிற்றன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம் பொழிந்தபின்பு, தத்தையைச் சூழ்ந்தமகளிர் சந்தனத்தளிர்விரிய மாலையை யோச்சினார்; ஓச்சிப் பின்னும் கண்ணியாலும் சுண்ணத்தாலும் சாந்தாலுமெறிந்து அவனை உடற்றினார்; அவனும் பின்னர்ச் சிவிறியின்றானையை வெய்தாம்படி முறுக்கினான்; அதற்கு ஆற்றாதே முன்போலாயாக்கிய அச்சேனை, துகிலும் தோடும் மாலையுஞ்சிந்தக் கெட்டு வழியல்லாவழிகளிலே போயிற்றென்க.

மகளிரெல்லாம் காமன்படையாதலின், தத்தைசேனையையும் அநங்கன் சேனையென்றார். (கங)

2662. அன்னங்களாகியம்பூந்தாமரையல்லிமேய்வார்
பொன்மயிலாகிக்கூந்தல்போர்த்தனர்சூனிந்துநிற்பார்
ரின்மலர்க்கமலமாகிப்பூமுகம்பொருந்தவைப்பார்
மின்னுமேகலையுந்தோடுங்கொடுத்தடிதொழுதுநிற்பார்.

இ - ள். அங்ஙனங் கெட்டவர்கள், அன்னங்களாய் அல்லியைமேய்
வார் ; மயிலாய் மயிரால் மறைத்துக்கொண்டிருநிற்பார் ; உடம்பைமறைத்துத்
தாமரைப்பூவாய்ப் பூவுடன் முகத்தைப் பொருந்தவைத்துநிற்பார் ; நிறைகொ
டுத்துத் தொழுதுநிற்பாராயினாரென்க. (௧௪௪)

2663. பண்ணுமைகளிர்மாலையைபந்துகில்கவர்ந்துகொள்ளக்
கண்ணுமைகளிர்சோர்ந்துகாரிருட்டிவருமின்போற்
பெண்ணுரைப்பிடிக்கைக்கூந்தற்பொன்னரிமாலையோழ
வெண்ணுரையுதித்துநின்றார்வேந்தனோக்குண்ணநின்றார்.

பன்போலும் உரையினையுடைய மகளிரென்றது, அரசன்படையை.
தம் கண்ணினாலே அரசனுக்கு வருத்தத்தையுரைக்குமகளிரென்றது, அரச
சனைச் சேவித்தற்குரியமகளிராய் ஈண்டுத் தத்தையோடுகூடினபடையை,
பிடிக்கைபோலப் பின்னினகூந்தல்.

இ - ள். அவர்கள் அங்ஙனமாயபின்னர்ப் பண்ணுமைகளிர் கண்ணு
மைகளிருடைய மாலையையும் துகிலையும் கவர்ந்துகொள்ளாதலிற் பொன்னரி
மாலே இருளில் துடங்குமின்போற்றோழச் சோர்ந்து தமதுபெண்தன்மையைப்
பவருங்கூறவேண்டி. வெண்ணுரையையுதித்துநின்றவர், அரசன் தமதழகை
நுகரநின்றாரென்க.

தமக்குத் தோற்றமை தோன்றத் துகிலைக் கவர்ந்தாரென்க. பெண்க
ளுக்கு உவமையாக உரைக்கப்படும் பிடியென்றுமாம். (௧௪௫)

2664. க. தன்படையுடையத்தத்தைசந்தனத்தாராவீக்கி
யொன்பதுமுகத்தினோடியுறுவலியகலம்பாயப்
பொன்படுகணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையிற்றாவான்
முன்படுகலிகத்தாராமுழுவலிமுறுக்கலுற்றான்.

2665. உ. மெய்ப்படுதாராவீழ்னோமிவட்கென்னவஞ்சிக்
கைப்படைமன்னனிற்பக்கதுப்பயன்மாலேவாங்கிச்
செப்படமுன்கையாப்பத்திருமகன்ரெலேந்நுநின்றான்
பைப்புடையல்குலாளைப்பாழியாற்படுக்கலுற்றே.

2666. ஈ. அமித்தசார்தலங்கல்சண்ணமரும்புனல்கவரவஞ்சி [பேசா
யுதித்தபட் டொளிப்பவொண்பொன் மேகலையொன்றும்
கிடப்பாற்றரசனோக்கிக்கெட்டதுன்குனின்மற்றென்ன
மடத்தகைநாணிப்புல்லியின் னுச்சேர்பரிதியொத்தான்.
இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. வீக்கி, வீக்க. முன்பு அடு - தத்தையது வலியை யடுகின்ற.

உ. கைப்படை - சிவிறி. செப்பட - செவ்விதாக. பைப்புடை - படத் தின்பக்கம். பாழி - வலி.

ங. பட்டு ஒளிப்ப - நனைந்தபடியாலே மெய்ம்முழுதும் தோன்றும்படி பட்டு ஒட்டிக்கொள்ள. துகில் - வெண்பட்டு. புல்லி, புல்ல.

இ - ள். அவரழகை அங்ஙனதுகர்ந்தமன்னன், அல்குலானைச் சாந்து அலங்கல் சுண்ணமென்கின்றவற்றால் அகப்படுக்கலுற்றான்; உற்றவன், அப் பொருள்கட்டு அடுத்தவலியாலே அவற்றைக்கொண்டு எறிதற்கஞ்சுரிநிப்ப, தத் தை தன்படை முன்னர்க்கெட, அவன்பொருதே ஒன்பதுதானாயாகவோடி உறுவலியகலத்தேபாயும்படி சந்தனத்தானையைவீக்க, அதுகண்டு திருமகன் முன்படுகுலிக்கத்தானையை முழுவலியோடேமுறுக்கலுற்றான்; உற்றவன் கை ப்படையின் மெய்ப்படுதாரா இளமுலைமேல்வீழின், இவட்குநோமென்றஞ் சிச் செவ்விதாகத் தூவானாய்த் தொலைந்துநின்றான்; அதுகண்டு அவன் மாலையவாங்கி முன்கையை யாப்ப, ஆண்டுப் புனல் இவளுடுத்த வெண்பட்டினைக் கவருகையினாலே, அப்பட்டு மேகலை சிறிதும்பேசாதேகிடக்கும்படி ஒளிப்ப, பின்னை அரசன் அதனைநோக்கி நினதல்குலில் துகில்கெட்டுப்போயிற்றுக் காணென, அதுகேட்டு அவன் நாணித் தன்னைத்தழுவ, அவன் ஆண்டு மின்னுச்சேர்ந்த பரிதியையொத்து நின்றானென்க. (கக - அ)

2667. விம்மகிற்புகையின்மேவியுடம்பினைவேதுசெய்து
கொம்மெனநாவிநாறுங்கூந்தலையுலர்த்தினொய்ய
வம்மலருரோம்பூம்பட்டுமெத்தபினனிச்சமாலே
செம்மலர்த்திருவினன்னார்சிகழிகைச்சேர்த்தினாரே.

கொம்மென, விரைய. மலர்த்தொழிலையுடைய பொலிவுபெற்ற பட்டு.

இ - ள். அங்ஙனம் போர்செய்தபின்னர்த் திருவன்னார், விரையத் தமதுகூந்தலையுலர்த்தி அகிற்புகையிலேமேவி உடம்பை வேதுகொண்டு பட்டையுமெத்தபின் அணிச்சமாலையை முடியிலே சேர்த்தியிருந்தாரென்க. (கக)

ங.—இருதுங்கர்வு.

2668. கார்கொள்ளுன்றனகண்கவர்தோளினு
னீர்கொணீரணிகின்றகனற்றலின்
வார்கொண்மென்முலைவம்பணிகோதையா
ரேர்கொள்சாயலுண்டாடுமற்றென்பவே.

இ - ள். அத்திருவன்னார் அங்ஙன மிருந்தபின்னர், அவருடைய நீர் மைகொண்ட நீர்க்கோலம் அரசனுடைய உள்ளத்தேநின்று வருத்துதலின், அவரழகுக்கொண்ட மென்மையை அவன் முன்னர்க் கண்ணாலேதுகர்ந்து, பின்னர் அவரோடு மேல் விளையாடுமென்க.

ஆடுமென்றது, ஈண்டு எதிர்காலமுணர்த்திற்று. என்றது, மேற்கூறு
கின்ற முதுவேனின்முதலிய ஆறுகாலத்திலும் விளையாடுமென்றவாறு. (௭௦)

[முதுவேனி ல்.]

2669. வேனில்வாய்க்கதிர்வெம்பலின்மேனிலைத்

தேனுலாங்குளிர்சந்தனச்சேற்றிடைத்
தானுலாய்த்தடமென்முலைத்தங்குஞன்
பானிலாக்கதிர்பாய்தருபன் ளியே.

இ - ள். முதுவேனிற்காலத்து ஞாயிறுகொதித்தலின், அதற்காற்றோடே
மேனிலத்தில் தேக்கின சந்தனச்சேற்றிடையிலே தான் உலாவிப் பின்னர்
நிலாமுற்றத்திற் பள்ளியிலே அம்மகளிர்முலைத்தடத்தே சேர்ந்தானென்க. (1)

2670.

முழுதுமெய்ந்நலமுழ்கலினீர்சுமந்
தெழுதுகண்ணிரங்கப்புருவக்கொடி
தொழுவபோன்முரியச்சொரிபூஞ்சிகை
யழுவபோன்றணிந்திலமுக்கவே.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சேர்ந்தவன், அவர்கள் மெய்ந்நலமாகியதடத்தே
முழுதுமுழ்குதலின், அதற்கஞ்சிக் கண் நீர்சுமந்து இரங்காநிற்க, புருவம் நீ
வருத்தினையென்று அதற்குத் தொழுவனபோலே விளையாநிற்க, பூஞ்சிகை
அணிந்தரித்திலம் அப்பூஞ்சிகை அழுவனபோலே சிந்தினைவென்க. (௭௨)

2671.

எழுத்தின்பாடலுமாடலுமென்றவை
பழுத்தகற்பகப்பன்மணிக்கொம்பொ
ரழுத்தியன்னவணிவளைத்தோண்மிசைக்
கழிக்குமைங்கணைக்காமற்குங்காமனே.

இ - ள். காமனுக்கும் வருத்தத்தைச் செய்கின்றவன், பாட்டையும்
கூத்தையும் கேட்டும் கண்டும் அடிப்பட்ட மகளிர்தோண்மிசைக் கூட்டத்
தாலே அம்முதுவேனிற்காலத்தைக் கழியாநிற்குமென்க. (௭௩)

[கா ற்.]

2672.

நீர்துளும்புவயிற்றின்னிழன்முகில்
பார்துளும்பமுழங்கலிற்பல்கலை
யேர்துளும்பவெரீஇயிறைவற்றழீஇக்
கார்துளும்புகொம்பிற்கனினைய்திறார்.

நிழல் - ஒளி, துளும்புதல்நான்கும் அசைதலாம்.

இ - ள். அங்ஙனம் அக்காலங்கழிந்தவளவிலே, முகில் முழங்கலின்,
அதுகேட்டு மகளிர், அஞ்சி இறைவனைத்தழுவிக் காராற் கவின்பெற்று
அசையுங்கொம்புபோலக் கவின்பெற்றாரென்க. (௭௪)

2673.

இழிந்துகீழ்நிலையின்னகற்சேக்கைமேற்
கிழிந்துசாந்துழியங்கிளர்மென்முலை

தொழிந்துமட்டொழுததுததார்பொர
வழிந்தமேகலையஞ்சிலம்பார்த்தவே.

தொழிந்து - தொழித்து; விகாரம். என்றது சிதறியென்றதாம். பூக்
கிழிந்து மட்டுச்சிதறியொழுகும்படி தார்பொர.

இ - ள். அங்ஙனம் கவின்பெற்றவர்கள், அம்முகில் மழைபெய்தலிற்
குளிர்த்து, கீழ்நிலத்தேயிழிந்து அகற்சேக்கைமேலேயிருந்தபின்பு அரசனது
தூசிப்படை முலைச்சாந்தியிழப் பொருதலின், அதற்கெதிரே அவர்மேகலைகள்
பொருதழிந்தன; அதுகண்டு மகிழ்ந்து பின்னர்ச் சிலம்புகளார்த்தனவென்க.

மகளிர்தொழிலால் மேகலையும், தலைவன்ரொழிலாற் சிலம்பும் ஆர்த்தன.

2674. தேனிரூலனதீஞ்சுவையின்னடை
யானருமுலைப்பாலமுதல்லதொன்
ருனுமேவலரச்சுறவெய்திய
மானருமடநோக்கியரென்பவே.

வடிவினாலும், மென்மையாலும், இனிமையாலும் இரூலையொத்த அடை.
எந்நாளும் பாலருத ஆனினது முலையிற்பாலமுதம்; என்றது, சினைமேலும்
கறக்கும்பசுவெனப் பசவினது விசேடங்கூறிற்று. அமுதென்றதனால், “பசுவி
னமுது கொற்றிப் பாலே, காம நுகர்வார்க் குறித்து” என நூலிற்கூறியவாறே
கூறினார். அச்சமுற்ற மானினது நோக்கம் விடாதநோக்கியர்.

இ - ள். அங்ஙனம் காமநுகர்கின்றநோக்கியர், இக்கார்காலத்திற்கு
உரித்தாகக்கூறிய அடையையும், பாலமுதையுநுகர்வதல்லது அவிழ்பதம்
சிறிதும் நுகராராயினரென்க. (எசு)

[கூதீர்.] வேறு.

2675. க. கூதீர்வந்துலாவலிற்ருவவுமென்முலை
வேதுசெய்சாந்தமும்வெய்யதேறலும்
போதவிழ்மாலையும்புகையஞ்சுண்ணமுங்
காதலித்தார்கருங்குவளைக்கண்ணினா.

2676. உ. சுரும்புகின்றமுமலர்த்தொங்கலார்கவி
னரும்புகின்றார்கடலமிர்தமேயென
விரும்புகின்றானினவேனில்வேந்தனைஞ்
சரங்கள்சென்றமுத்தலிற்றரணிமன்னனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. முலையை வெம்மைசெய்யுஞ் சாந்தம் - அகற்சாந்தம். வெய்ய தே
றல் - அக்காலத்திற்கு ஆமென்று விரும்பியதேறல்.

இ - ள். கார்கழிந்து கூதீர்வந்துபரத்தலின், கண்ணினார் சாந்தமுதலிய
வற்றைக்காதலித்தார்; அதனை உட்கொண்டு, காமன் அரசன்மேலே சரங்
கையழுத்தலின், அவ்வேந்தன் அவர்களிருக்கின்றவிடத்தே அப்பொருள்

களைக் கொண்டுசென்று கொடுத்து அத்தொங்கலார் அழகரும்புகின்றவர்களை அமுதமென்றேகருதி அக்கூதிர்க்காலமெல்லாம் நுகராரின்றானென்க. (1)

2677. குழைமுகமிடவயிற்கோட்டியேந்திய
வழனிற்றேறலுண்மதிகண்டையென
நிழன்முகப்பகைகெடப்பருகிரீள் விசும்
புழுவெனநோக்குவாண்மதிகண்டேடினாள்.

இ - ள். அங்ஙனம்நுகருகின்றான் அக்காலத்தே தனக்குக் கொடுப்பதாக வந்தியதேறலைக் குழைமுகத்தை இடத்தேகோட்டி நோக்குங் குணமாலே, அதனுள்ளே தன்முகமாகிய மகிதோன்றக்கண்டு அதனைமதியாகக் கருதித் தன்முகத்திற்குப் பகையாகுந்தன்மைகெடும்படி விரையப்பருகி இனிரீள்விசும்பிலே உழல்வாயெனக்கூறி அவ்விசும்பிலே அம்மதியைக்கண்டு ஊடினானென்க. (எக)

2678. க. பருகினேற்கொளித்துநீபசலைநோயொடு
முருகிப்போயின்னுமற்றுளையென்றுள்சுடக்
குருதிகண்கொளக்குணமாலேபூடினா
ளுருவத்தாருமத்தழீஇயுடற்றிரீக்குவான்.

2679. உ. நங்கைநின்முகவொளியெறிப்பநன்மதி
யங்கதோவுள்கறுத்தழுகிறேய்ந்தது
மங்கைநின்மனத்தினால்வருந்தலென்றவள்
பொங்கிளவனமுலைபொருந்தினாரோ.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. பருகினேற்கென்னும் நான்கனுருபு இன்னுமுளையென்னும் பகைப் பொருள்கொண்டது. தேறலுண்டதொற் சிவந்ததனை மதியோடேசுச் சிவந்தாக்கினார்.

இ - ள். அக்குணமாலே எங்ஙனமுடினானெனின், பருகினேற்கு அக்காலத்துருகிப் பின்னரொளித்துப்போய் என்னை உள்சுடவுடற்றிப் பசலைநோயோடே இன்னும் உணையாயினையென்றுகூறிக் கண்சிவப்பவாடினாள்; அவ்வாலைத் தழீஇரீக்குகின்றவன், நங்காய்! அங்கேசென்று நின்முகவொளிபரத்தலாலே அஃது உள்கறுத்து அழகினின்றிரீங்கித் தேய்ந்துவிட்டது; நினக்கேற்ப நன்மதியோ? அன்றே; இனி, மங்காய்! நின்மனத்தினால் வருந்தாதே கொள்ளென்று ஊடலை நீக்கினாள்; நீக்கிப் பின்னர் அவன்முலையைப் பொருந்தினானென்க. (அ - க)

[முன்பளி.] வேறு.

2680. க. கொங்குவிம்முபூங்கோதைமாதாரர்
பங்கயப்பகைப்பருவம்வந்தென

வெங்குமில்லனவெலிமயிர்த்தொழிற்
பொங்குபூம்புகைப்போர்வைமேயினர்.

- 2681 உ. கூந்தலின்புகைக்குவவுமென்முலைச்
சாந்தமேந்தியதமாலமாலையு
மாய்ந்துதாங்கினாரவமேகலை
காய்ந்துநித்திலங்கடியசுந்தினர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ன். மாதரார், முன்னர்க் கூதிர்க்காலத்தே குளிணை அஞ்சி மேகலை
யையுரீக்கி முத்தையும் சிந்தினவர்கள், பின்னர்ப் பணிப்பருவம்வந்ததாக,
தொழிலினையும் புகையினையுமுடைய எங்குமில்லனவாகிய எலிமயிர்ப்போர்
வையை மேயினர்; மேவி அக்காலத்திற்கு ஏற்கும்படி கடியனவற்றை
ஆராய்ந்து கூந்தலிலே புகையையும், முன்னர்ச் சாந்தமேந்தியமுலையிலே
பச்சிலையாற்றொடுத்த மாலையையும் தாங்கினாரென்க. (அஉ - ந.)

2682. அளிந்ததீம்பழமிஞ்சியாரந்தரீர்
வினோந்தவல்வினாவரிசிவேரியும்
வனோந்தமின்னனார்மகிழ்ந்துசண்பக
முனோந்துமல்லிகையொலியல்சூடினார்.

எலுமிச்சம்பழத்தின்ரீரிலே ஆர்ந்தவிஞ்சி; செவ்விஞ்சி. அரிசி வலிய
வினாவாகவினோந்தன; அவை, பொரி அவல்முதலியன; கருப்புக்கட்டிமுத
லிய பலவுங்கூட்டி முறுகப் பொரித்தலின், வலியவினாவாயிற்று. வேரி - மது.

இ - ன். துடங்கினமின்னையொப்பார், இஞ்சியையும், வேரியையும்,
பொரி அவல்முதலியவற்றையும்துகர்ந்து, சிறுசண்பகத்தைவெறுத்து மல்லி
கைமாலையைச்சூடினாரென்க.

இனி, பழமும் இஞ்சியும் ரீரிலேநின்றவினோந்த வலிய வினாதலையுடைய
அல்லியரிசியுமென்றுமுறைப்ப. (அச)

2683. க. தொத்துடைம்மலர்த்தொங்கல்கண்பொர
முத்துடைம்முலைக்கண்கணொந்தவென்
றெய்த்தடிச்சிலம்பிரங்குமின்றாரல்
கைத்தெடுத்தலிற்காமந்தாழ்ந்ததே.

2684. உ. பொன்பணிப்புறம்பொற்பினார்நல
மன்பணித்தலையணங்கவத்தலை
முன்பணித்தலைமுழுதுநீங்கிப்போய்ப்
பின்பணித்தலைபேணவந்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. எய்த்தென்றது - எய்யாதென்னும் எதிர்மறைவினைக்கு விதிவினை ; அஃது அறிந்தென்னும்பொருட்டாம். கைத்து - செலுத்தி. எடுத்தல் - எழுப்புதல்.

இ - ன். திருமகள்வருந்தும்பொற்பினர், அங்ஙனம் கோலஞ்செய்த நலம் அன்பனை இக்காலத்தேவருத்துதலாலே, அவனும் தனதுதொங்கல் அவர்கள்முலைக்கண்ணப்பொர முயங்கி, இம்முலைக்கண்கள் நொந்தனவென்று முன்னர்க்குறிப் பின்னர்ப் புணர்ச்சிக்காலத்தையறிந்து சிலம்பினது இரங்குங்குரளைச் செலுத்தி எழுப்புதலாலே, காமவின்பம் அக்காலத்திலே தங்கிற்று ; அதனோடே முன்பணிக்காலமும் முழுக்கநீங்கிப்போய்ப் பின்பணிக்காலம் அவர்களெதிர்கொள்ளும்படி வந்ததென்க. (அடு - சு)

[பி ன் ப ன்.]

2685. க. வெள்ளிலோத்திரம்விளங்கும்வெண்மலர்க்

கள்செய்மாலையார்கண்கொளர்த்துகி

லள்ளியேந்தியவரத்தவல்குலா

ரொள் ளொரிம்மணியுருவப்பூணினர்.

2686. உ. செந்நெருப்புணுஞ்செவ்வெலிம்மயி

ரந்நெருப்பளவாய்பொற்கம்பல

மன்னருய்ப்பனமகிழ்ந்துதாங்கின

ரென்னரொப்புமில்லவர்களைன்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. வெள்ளிலோத்திரத்தினது வெண்மலராற்செய்த மலை. அரத்தத் தினதுநிறத்தை அள்ளிக்கொண்டு கண்ணாற்பார்க்கவொண்ணாத துகிலையேந்தியவல்குல் ; அள்ளிக்கொள்ளுதல் - வாரிக்கொள்ளுதல். என்றது, அரத்தந்தோயாமல் அரத்தநிறத்தை இயல்பாக்கொண்ட துகிலாயிற்று ; “கோபத்தன்னதோயாப் பூந்துகில்” (திருமு. கடு) போல இத்துகிலும் இவர்க்குள்ளதென்றார்.

உ. நெருப்பைத்தின்னும் எலிமயிர்க்கம்பலம் ; அந்தநெருப்பினளவுவெம்மைய வென்று ஆராய்ந்த பொலிவ்ணையுடைய கம்பலம் ; உய்ப்பனவாகிய கம்பலம். உய்த்தல் - திறைதருதல். என்னரும் - எத்தன்மையரும்.

இ - ன். என்னரும் தமக்கு ஒத்தலையில்லாதமகளிர், குளிர்நீங்குதற்கு மாலையார், அல்குலார், பூணினாராய்க் கம்பலத்தைத் தாங்கினரென்க.

இனி, அரத்தத்தை அள்ளியேந்தினவல்குலென்றுமுணாப்ப. ‘என்னருப்புமில்லவர்’ என்று பாடமோதி, எக்குற்றமுமில்லாதாரென்றுமுணாப்ப. (1)

2687. ஆடலின்சுலையமர்ந்துநாடொறும்

பாடன்மெய்க்நீஇப்பருகிப்பண்கவைத்

தோடுமாமதியுரிஞ்சுமொண்பொனின்

மாடக்கீழ்க் கிலைமகிழ்ந்துவைகினார்.

இ - ள். அவர்கள், நாடோறும் கூத்தைக்கண்டும், மிடற்றுப்பாட்டைத் தங்கள்மெய்யிலேநிறுத்திப் பருகி யாழ்முதலியவற்றிற்பண்ணை நுகர்ந்தும் மாடத்தின் கீழ்நிலத்தே தங்கினாரென்க. (அக)

2688. புரிக்குழன்மடந்தையர்பொம்மல்வெம்முலை
திருக்கழற்குரிசினூர் தினைக்கும்போரினுட்
செருக்குரற்சிறுபறைசிலம்புகண்கிணி
யரிப்பறைமேகலையாகியார்த்தவே.

புரிக்குழல் - நெறிப்பினையுடையகுழல். செருக்குரல் - போரை உண்டாக்குங்குரல்.

இ - ள். அங்ஙனம்வைகின மகளிரினமுலையும், தலைவன்தாரும் பொருகின்றபோரிலே, சிலம்பும் கண்கிணியும் சிறுபறையாகி, மேகலை அரிப்பறையாகி ஆர்த்தனவென்க. (க௦)

2689. எச்செயாச்சிலைநுதலேழைமார்முலைத்
தூச்செயாக்குங்குமந் துதைந்தவண்டினம்
வாய்ச்சியாவிட்டிகைசெத்துமாந்தர்தம்
பூச்செயாமேனிபோற்பொலிந்துதோன்றுமே.

எச்செயாச்சிலைநுதல் - எத்தொழில்செய்தற்கு எந்நீரும் அத்தொழில் செய்யாத விற்போலும்நுதல்; இந்திரவிலும்மாம். வண்டினம் துதைந்தருங்குமம் - வண்டினம்படிதற்குக் காரணமான குங்குமம்; தூச்செயாக்குங்குமம் - அவர்கள் கழுவாத குங்குமம்.

இ - ள். அங்ஙனம் புணர்ந்த மகளிர்முலையிற் பூசின பாடழிந்துகிடந்தருங்குமம், இட்டிகைவாய்ச்சியால் இட்டிகைசெத்துமாந்தருடைய கழுவாத மேனிபோல் தோன்றுமென்க.

இனி, அவர்முலையிற்குங்குமத்தே செறிந்த வண்டினந்தான் இட்டிகைசெத்தினூர் மேனிபோற்றோன்றுமென்றுமுறைப்ப. (க௧)

[இளவேனில்.] வேறு.

2690. குரவம்பாவைகொப்புளித்துக்குளிர்சங்கீர்த்துகளே போன்
மரவம்பாவைவயிராரப்பருகிவாடையதுநடப்ப
விரவித்தென்றல்விடுதூதாவேனிலாற்குவிருந்தேந்தி
வரவுநோக்கிவயாமரங்களிலேபூழ்த்திணரீன்மலர்ந்தனவே.

வாடைதொடங்கினகாலத்தே குரவம் பூத்தலின், அத்தேனைப் பலகாலுமுண்டு தெவிட்டினமைதோன்ற, 'கொப்புளித்து' என்றார். கொப்புளித்தல் - காற்றுச்சிதறவடித்தல். பாவையிரண்டும் ஆகுபெயர். வாடைகழிகின்றகாலத்தே மரவம்பூத்தபுதுமைபற்றி வயிறுநிறையவுண்டென்றார். இதனால், மிகக் காற்றுச்சிதறவடியாமை கூறிற்று. வாடைநடப்ப, வாடைபோகாநிற்க

வென நிகழ்வு. தென்றல் விரவி வரவுநோக்கி - தென்றல் வாடைபோகாநிற்க விரவிவருகின்ற வரவைக் குறித்து. இலை ஊழ்த்து வயா மரங்கள் - அதனாலே இலையுதிர்ந்து வயாநோய்கொண்டமரங்கள். அது விடு தூதா - அத்தென்றல் காமன்விடுத்ததூதாகக்கொண்டு. வேனிவாற்கு விருந்தேந்தி இணர்ன்று அலர்ந்தன - அக்காமனுக்கு விருந்திதலை ஏற்றிக்கொண்டு ஈன்றுஅலர்ந்து விருந்திட்டன.

இ - ள். வாடை, கொப்புளித்துப் பருகி நடப்ப, தென்றல் விரவிவரவுநோக்கி அதனாலிலையூழ்த்து வயாநோய்கொண்டமரங்கள் பின்னர் அது தூதாக விருந்தேந்தி இணர்ன்று அலர்ந்தனவென்க.

இதனால், வாடையும் தென்றலும் முன்னர்விரவித் தென்றல் பின்புறு திர்த்ததென்றார். கொப்புளித்துப் பருகியென்பனவும், வயாமரமென்பதூ உம், மாற்றருஞ் சிறப்பின்மரபன்றி, வழக்கின்கண் அடிப்பட்டுச் செய்யுளின் பம்படவந்த மரபென்று மரபியலிற்பாதுகாத்தாம். (கூஉ)

2691. இனிவாய்ப்பிரசம்யாழாகவிருங்கட்டிம்பிசுழலாகக்

களிவாய்க்குயில்கண் முழவாகக்கடிபூம்பொழில்குள ரங்காசுர
தளிர்போன்மடவார்தணந்தார்தந்தடந்தோள் வளையுமாமையும்
வினியாக்கொண்டிங்கிளவேனில்விருந்தாவாடொடங்கினுள்.

இனி - இளியென்னும்நரம்பு. கணவரைப்பிரிந்தார் தம்முடைய வளை கமுன்றபடியையும், மாமைநீறம் கெட்டபடியையும், தத்தங் கணவருணர் தற்குத் தூதுசென்றபாணன் யாழ்மேல்வைத்துப் பாடும்பாட்டைப் பாட்டா கக்கொண்டென்க. அது “நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல், கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை யுரிய” (தொல். பொரு. கற். உஅ) என்பதனுணர்நக; “வினியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்” (திரு. கக.) என்றார்பிறரும்.

இ - ள். இளவேனிலென்னுங்கூத்தன், இன்னது இன்னதாகக்கொண்டு புதிதாக ஆடலைத் தொடங்கினுனென்க. (கூஉ)

2692. வேனிலாடும்விருப்பினுல்வியன்காய்நெல்லிச்சாந்தரைத்து
நானவெண்ணெய்க்துப்புரைத்துநாறுநீராடியமிர் துயிர்க்குந்
தேரைகிலின்புகைசேர்த்திவகுத்துநாவிக்குழம்புறீஇ
யாளுப்பரிதநறுஞ்சுண்ணமுகிரினுமுதாங்கணிந்தாரே.

இ - ள். அங்ஙனம்வந்த வேனிந்காலத்தே வினியாடும்விருப்பினாலே, கதுப்பில் எண்ணெயைத்தேய்த்து நெல்லியையரைத்து அச்சாந்தைக்கொண்டு நீராடிப்பின்னர்ப் புகைத்து வகிர்ந்து புழுகைவார்த்து உகிராலேநீக்கி அவ்விடத்தே கருப்பூரப்பொடியை அணிந்தாரென்க. (கூச)

2693. முத்தார்மருப்பினிடைவளைத்தமுரண்கொள்யானைத்தடக்கை
நெத்தேருடையமல்லிகையினெலியன்மாலையுறுப்படக்கி

வைத்தார்மணிநூற்றனவைம்பால்வளையமுடித்துவான்கழுநீ
ருய்த்தாங்கதனுட்கொளவமுத்திக்குவளைச்செவித்தாதுறுத்தாரே.

இ - ள். முன்னர் முன்பனிக்காலத்திற்கு ஐம்பாலிலே மருப்பினிடத்
தேசுற்றிய யானைத்தடக்கையினையொத்து ஏருடையனவாகிய மல்லிகை
மாலையையடக்கி அதனருகே வகைமாலையையும்வைத்தவர்கள், இவ்வளவே
னிற்காலத்து அம்மயிரினைத் திரளமுடித்து அதனுள்ளே கழுநீர்மாலையைச்
செலுத்தி அதுகொள்ளவமுத்தி ஆங்கே குவளையினது செவ்வித்தாதையு
முறுத்தினரென்க.

மல்லிகையினொலியல் - மல்லிகையாற்கட்டின மலை; உறுப்புமலை
யென்க. (கடு)

2694. புகையார்வண்ணப்பட்டும்துப்பொன்னங்கலைகள் புறஞ்சூழ்
நகையார்கவுளகின்கினியுஞ்சிலம்பு*நாய்நாச்சீறடிமேற் [ந்து
பகைகொண்டார்போற்சுமாயுக்கண்பின் பருஉக்காம்பனையகணைக்
தகையார்ந்திலங்கும்பரியகந்தாமேகவினச்சேர்த்தினார். [கால்சூழ்ந்

கண்பின்பருஉக்காம்பு - இரண்டுகண்ணுக்கும் பின்னாகிய பரியதண்டு.
என்றது இரண்டுகண்ணுக்கு நடுவாகிய பச்சைமூங்கிலை; “தேனெய்பெய்,
வாடாதகாம்பேபோல்” (நாம. கசஎ) என்றார்முன்னும்.

இ - ள். அவர்கள், இடையோடு பகைகொண்டாராப்போலே தாம்
பட்டையுடுத்து அதன்மேலே மேகலையைவளைத்து அடிமேலே கின்கினி
யையுஞ் சிலம்பையுஞ் சுமத்திக் காம்பனைய கணைக்காலிலே பரியகஞ்சூழ்ந்து
கவினச்சேர்த்தினரென்க.

அகை - கூறுபாடு; சூழ்ந்துதகையென்பது விகாரமுமாம். (கச)

2695. பிடிக்கைவென்றுகடைந்தனபோற்பஞ்சியார்த்ததிரள்குறங்
கடித்துக்கிடந்துகவின்வளருங்காய்பொன்மகரங்கதிர்முலைமே [கு
லுமித்தசார்தின்மிசைச்செக்கரொளிகொண்முந்நாட்பிறையெய்ப்பத்
துடிக்குங்கதிர்சேர்துணைமுத்தந்திருவில்லுமிழ்ந்துசுடர்த்தனவே.

ஒழுக்கநோக்குதலிற் பிடிக்கையைவென்று, திரட்சியாலும் சருச்சா
யின்மையாலும் பஞ்சியாலும் கடைத்தனபோற்றிரண்ட குறங்கு.

இ - ள். அவர்கள் பின்னருமணிதலிற் குறங்கைக் கெளவிக்கிடந்து
அழகுவளரும் குறங்குசெறியும், செக்கர்வானிற் பிறையையொப்ப முலைமேற்
பூசின சார்தின்மேலே கிடந்தசையும் கதிரையுடைய முத்தமும் வில்லைக்
கான்று ஒளிவிளங்கினவென்க. (கஎ)

* “வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி” (சஉ) எனப் பொருநராற்
றுப்படையிலும், “மதந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன, துளங்கியன் மெலிந்த
கல்பொரு சீறடி” (சஉ - சஉ) என மலைபடுகடாத்திலும் மகளிரடிக்கு நாய்
நாவினை உவமைகூறினர்.

2696. குழியப்பெரியகோன் முன்கைமணியார் காந்தக்குவிவரன்மேற்
கழியப்பெரியவருவிலையசிறியமணிமோதிரங்கனலத்
தழியப்பெரியதடமென்றோட்சலாகைமின்னத்தாழ்ந்திலங்கும்
விழிகண்மகரகுண்டலமுந்தோடுங்காதின்மிளிர்ந்தனவே.

குழியப்பெரியவென்றது, ஆகுபெயராற் கேவணங்களை. அருவிலையவெ
ன்றது, ஆகுபெயராற் பூணை. குழிய, தழியவென்பன செயவெனெச்சம்.

இ - ள். அவர்கள் பின்னருமணிதலின், திரண்ட முன்கையிடத்துக்
காந்தையொத்த விரன்மேலே சிறியமணிமோதிரம் கனலப் பெரியதோளிலே
கேவணம் குழிந்திருத்தலிற் கழியப்பெரிய மணிகளார்ந்த அருவிலையையு
டைய அனிகலம் தழுவக் காதினே மகரகுண்டலமும் தோடும் மிளிர்ந்தன
வென்க.

மகரத்திற்கும் குண்டலத்திற்குமிடையில் ஓட்டினசலாகை மின்னாந்
கத் தோளிலே தாழ்ந்திலங்குங் குண்டலம். விழித்த கண்ணையுடைய மகரம்.
இனி, சலாகை - வாகுவலயமென்பாருமுள். (க௮)

2697. நாணுள் ளிட்டுச்சுடர் வீசுநன் மாணிக்கநகுதாலி
பேணிகல்லார்கழுத்தணிந்துபெருங்கண்கருமைவிரந்தூட்டி
நீணீர்முத்தநிளாமுறுவல்ககிச்சுட்டி ரிஞ்சக்கதிருமிழ்ந்து
தோணீர்க்கடலுட்பவளவாய்த்தொண்டைக்கனிகடொழுதனவே.

நாணைத் தன்னுள்ளேயுடக்கி நகுகின்ற தாலியைப் பழையநிலையிலே
கிடக்கும்படிபேணி. சுடர்வீசுமாணிக்கத்தைக் கழுத்திலேயணிந்து. கண்
னுக்குக் கரிய மையை விருந்திட்டு. தோணீர்க்கடல் - தோண்டினகடல்;
விளைத்தொகை; தோள், முதனிலை; நீர், இடைக்கிடப்பு.

இ - ள். நல்லார் பேணி அணிந்து ஊட்டிக் கடுவைச்சுட்டு முறுவலை
உரிஞ்ச, அதுபட்டுப் பவளவாய் மிக்க கதிரையுமிழ்தலாலே, தொண்டைக்
கனிகள் தோற்றுத் தொழுதனவென்க. (க௯)

2698. மாலைமகளிரணிந்ததற்பின்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு
சோலைமஞ்ஞைத்தொழுதிபோற்றோகைசெம்பொனிலந்திவ
காலிற்சிலம்புங்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கக்கதிர்வேலு [ளக்
நீலக்குவளைநிலையும்தோற்கண்ணார்காவிலிருந்தாரே.

இ - ள். வேலும் குவளைநிலையும்தோலும் கண்ணாராகிய அம்மகளிர்,
ஒப்பினக்குறைதீர மாலையையணிந்தபின் வெற்றிலையைத்தீன்று காலிற்சில
ம்புமுதலியன ஏங்கக் கொய்சகம் நிலத்தேபட்டுத் துவளச் சென்று சோலை
யிலே மயிற்றிரளிருந்தாற்போலக் காவிலே இருந்தாரென்க. (௧௦௦)

2699. மணிவண்டொன்றே நலம்பருகமலர்ந்த செந்தாமரைத்தடம்
வணிலேவன் மன்னனலம்பருகவலர்ந்தவம்பார்மழைக்கண்ணார் [போ

பணியார்பண்ணுப்பிடியூர்ந்துபருஉக்காற்செந்நெற்கதிர்குடித் தணியார்கழனிவினையாடித்தகைபாராட்டத்தங்கினார்.

இ - ள். ஒருவண்டு பூக்களின் நலத்தையெல்லாம்பருகப் பூத்த தாம னாத்தடம்போலே, அரசனேபருக வம்பார்நலத்தைக் காவிலேகொடுத்தமக ளிர், அணிகலநிறைந்த சமைத்தலையுடைய பிடியையேறிப்போய்க் கழனி யிலேவினையாடிப் பருத்ததாளினையுடைய செந்நெற்கதினைச்சூடி அதனாலும் தணியாராய் அரசன் தமதழகைப்பாராட்ட அக்கழனியிலேதங்கினாரென்க.

இது, நகரியினின்றும்போய் நாட்டிலுள்ளனவற்றை நுகர்ந்து இன்ப முற்றமைகூறிற்று. குடியென்றார், தொழுத்தகுதலின்; “தொழுதுகொண், டென்க ஷ்கா அமை நன்கு” (ஆசா. ௨௦) என்றார். (க௦க)

2700. எண்ணக்கரியருங்குமச்சேற்றெழுந்தநானாரீர்வளர்ந்து வண்ணக்குவனாமலரனே இமணிக்கோல்வள்ளத்தவனேந்த வுண்ணக்கினியமதுமகிழ்ந்தாரொலியன்மாலேபுறந்தாழக் கண்ணக்கழுநீர்மெல்விவரலாற்கிழித்துமோந்தார்கனிவாயார்.

இ - ள். அங்ஙனம் வினையாடிய கனிவாயார், அரசன், எழுந்து வள ர்ந்து நிறத்தையுடையவாகிய குவனாமலனாவிரவி உண்ணக்கினிய மதுவை மணியழுத்தி விளிம்புபிரம்புகட்டின வட்டிலிலேந்த அதனைப் பூமலை முத்த மாலையென்கின்றவை புறத்தேதாழவுண்டு மகிழ்ந்தார்; மகிழ்ந்தபின் இவர் கற்குறிப்பு இன்னவென்று அவன்கருதும்படி கழுநீரை உகிராற்கிழித்து மோந்தாரென்க.

இப்பூ வடுப்படுத்திமோந்தும் இனிய நாற்றத்தவையினுற்போல எம் மையும் உகிர்முதலியவற்றார் சிறிது வடுப்படுத்திநுகர்தல் எமக்கு வருத்த மென்று அஞ்சினையினும் அஃது எமக்கு மிக்கவிற்பமேயாதலின், உனக் கும் இன்பஞ்செய்யுமென்பதுணர்த்துதற்குக் கிழித்துமோந்தாரென்க; இள மைச்செவ்விமிக்கவழி மகளிர்க்கு இங்ஙனம் வடுப்படுத்திநுகர்தல் இன்பஞ் செய்யுமென்று காமநூலிற்கூறலின், அதனையின்புக் கூறினார். அது, “காம த்தாழுறுகனியையொத்தாள் * * * வேந்தனஞ் சிறைப்பறவையொத்தான்” (நாம. கக௩.) என முன்னர்க் கூறியவாற்றாறுமுன்னர்க். (க௦௨)

சு.—பு த ல் வ ர் ப் பே யி.

2701. இவ்வாறெங்கும்வினையாடியினையான்மார்பினலம்பருகிச் செவ்வாய்விளர்த்துத்தோண்மெலிந்துசெய்யமுலையின்முகங்கருகி யவ்வாய்வயிறுகால்வீங்கியனிச்சமலரும்பொறையாகி யொவ்வாப்பஞ்சிமெல்லணைமேலசைந்தாரொண்பொற்கொடியன்னார்.

இ - ள். அக்கொடியன்னார், தாம் கருதிய இத்தன்மையை எந்நிலத் திதுமிருந்து புணர்ந்து, அக்கருத்துமுற்றியபின்னர் மகப்பேற்றைவிரும்பி இவனைப்போலும் புதல்வனாப் பெறவேண்டுமென்று அவன்வடிவழகையெல்

லாம் உட்கொண்டு புணர்ந்து கருப்பம் தங்குதலாலே, விளர்த்து, மெலிந்து, வயா நோய்செய்துவிடுகையினாலே பின்பு முலையின்முகங்கருகி வீங்கிப் பாரமாய்த் தமது மென்மைக்கு ஒவ்வாத பஞ்சணமேலே தங்கினாரென்க.

மார்பென்றது மீமய்யை. பருகியென்னும் செய்தெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டாய்க் கருப்பம் தங்கினமைதோன்ற நின்றது; பருகுவென்று மாம். பூப்பின்புறப்பாடராறுநாளும் நீவாதுறைந்து, நாளாமோரையும் நன்றாயவாறுமுணர்ந்து, தலைவியைநோக்கி, நீயும் இன்பங்கருதாது இவனே போலும்புதல்வனை யானுடையேனாகவேண்டுமென்று கருதுவாயெனத் தலைவன்கூறிப் பின்னர் புணர்தல்வேண்டுமென நூலிந்கூறியவாறே இவரும் கூறினார். கால் - இடம். (க௦௩)

2702. தீம்பால்சுமந்துமுலைவீங்கித்திருமுத்தீன்றவலம்புரிபோற்
காம்பேர்தோளார்களிறீன்றார்கடைகடோறுங்கடிமுரசந்
தாம்பாற்பட்டதளிச்செங்கோற்றரணிமன்னன்மகிழ்தூங்கி
யோம்பாதொண்பொன்சொரிமாரியுலகமுண்ணச்சிதறினான்.

இ - ன். காம்பேர்தோளார், தம்முலைகள் பாலேச்சுமந்து அடிவீங்கி, வலம்புரி நலந்தொலைந்தீனுமாறுபோலே நலந்தொலைந்து புதல்வரைப் பெற்றார்; அப்பொழுது முரசந்தாம் வாயில்கடோறும் கூறுபடநின்றோலித்தன; அக்காலத்தே மன்னன் மகிழ்ச்சிசெறித்து ஓம்பாதுசொரியும் பொன்மழையை உயர்ந்தோரேற்பப் பெய்தானென்க. (க௦௪)

2703 காடியாட்டித்தராய்ச்சாறுங்கன்னன்மணியுறுநெய்யுங்
கூடச்செம்பொன் கொளத்தேய்த்துக் கொண்டிருநாளும்வாயு
பாடற்கினியபருவாயுங்கண்ணும்பெருகவுகிருறுத்தித்தீறிஇப்
தேடித்தீந்தேன்றிப்பிவிதேய்த்தண்ணாவுரிஞ்சிமுகக்குயர்த்தார்.

இ - ன். காடியைவார்த்துப் பிரமிச்சாறும் கண்டசருக்கரைத்தேறும் நறுநெய்யும் தம்மிற்கூடப் பொன்னுற்றேய்த்துப் பிள்ளைகள்கொள்ளும்படி மருந்தாகச் சிலநாட்கொண்டு வாயுறுத்திப் பின்னர்த் தேனிலே அதிவிடயத் தையும் திப்பிலியையுந்தேய்த்து நாளும்வாயுறுத்தி வாயும் கண்ணும்பெருகும்படி உகிரான் அகற்றி அண்ணாக்கையுரிஞ்சி மூக்கை உயர்த்தினாரென்க. தராய் - திராயுமாம். தேடி - ஆராய்ந்தென்றுமாம். (க௦௫)

2704. யாமூங்குழலுமணிமுழவுமரங்கமெல்லாம்பரந்திசைப்பத்
தோழன்விண்ணோனவட்டோன்றி வயங்காக்கூத்துவயங்கிய
காழார்வெள்ளிமலைமேலுங்காவன்மன்னர்கடிநகர்க்கும்பின்
வீழாவோகையவன்விட்டான்விண்பெற்றாரின்விரும்பினார்.

இ - ன். அக்காலத்தே தோழனாகிய சுதஞ்சணத்தோன்றி யாழ்முதலியன அரங்கெல்லாமிசைப்ப இவ்வுலகத்தில் ஆடாதகூத்து இவ்வுலகிலே ஆடி

யபின்னர், கலுழவேகனித்திலும் தன்சுற்றமாகிய ஒழிந்தாரிடத்திலும் செ
டாத ஓகையை அரசன் சொல்லிப் போகவிட்டான்; அவர்களும் அதுகேட்டு
விண்பெற்றாற்போலே விரும்பினாரென்க.

வயங்காக்கூத்து - சீவகசரிதை. காழார்மணிமுழவென்க. (௧௦௬)

2705. தத்தநிலனுமுயர்விழிவும்பகையுந்புந்நத்தசையும்
வைத்துவழுவில்சாதகமும்வகுத்தபின்னர்த்தொகுத்தநாட்
சச்சந்தனைனேசுதஞ்சணனேதரணிகந்துக்கடன்விசயன்
றத்தன்பரதன்கோவிற்தனென்றுநாமந்தரித்தாரே.

இ - ள். அங்ஙனம் ஓகைபோக்கியபின்னர், கணிகன்திரண்டு, கோள்
கள் தம்முடையதம்முடையநிலங்களிலே நிற்கின்றநிலைகளும், அவற்றுட் சில
உச்சமானிலையும், தாழ்ந்தநிலையும், தம்முட்பகைத்தநிலையும், தம்முட்பொரு
ந்தினிலையும், தாம்நிற்கின்றதகைகளையும் முன்னேகிடத்திச் சாதகமுமெழு
தியபின்னர்ப் பன்னிரண்டென்னுமெண்ணாகத் தொகுத்தநாளிலே, அப்புதல்
வர்கள் பெயர்களைச் சுமந்தாரென்க.

தேவிமாரா முற்கூறியமுறையே அவர்கள் புதல்வர்பெயர்களையும் வைத்
தாரென்க. தரணி - உலோகபாலனியற்பெயர். நட்புமிருதியால், உலோக
பாலன்பெயரும், விசயன்பெயருமிட்டான். தத்தன் - விசயமாதேவியார்
தந்தைபெயர். அது கோவிற்தமகாராசன் தனதுமகனை ஸ்ரீதத்தனென்று
பெயரிட்டதனுணர்க. அப்பெயரைத் தத்தனென்றுகுறைத்துவைத்தார்;
சாகரத்ததன்பெயரென்பாருமுளர். பரதன் - அச்சணந்தியாசாரியன்பெயர்.

2706. ஐயாண்டெய்திமையாடியறிந்தார்கலைகள் படைநவின்னார்
கொய்பூமாலைகுழன்மின்னுங்கொழும்பொற்றோடுங்குண்டலமு
மையன்மார்குமொக்கின்றியாலுங்கனிமாவெகுண்டீர்த்தார்
மொய்யாரலங்கன்மார்பற்குமுப்பதாகிநிறைந்ததே.

இ - ள். அவ்வையன்மார்கள், ஐயாட்டைநாளை எண்ணுகப்பெற்று மை
யோலைபிடித்துக் கலைகள் கற்றார்; படைக்கலம் பயின்றார்; மாவை வெகுண்
டீர்த்தார்; அங்ஙனஞ் சமைந்தகாலம் அரசனுக்கு முப்பதாண்டாய் நிறைந்த
தென்க.

மாலையும் குழலும் தோடும் குண்டலமுமசையாம லூர்தல் ஒழிந்தோர்க்கு
அரிதாகலின், அவைகள் துளங்காமலூர்ந்தாரென்றார். வெகுண்டீர்த்தார் -
அடித்தேறினார். நிறைந்ததென்றது; அரசவுரிமைநிகழ்த்தினயாண்டுமுப்ப
தும் முன்னர்க்குழிந்தயாண்டு பதினெந்தும் ஆக நாற்பத்தையாண்டுசென்ற
மையின், இல்லறத்திற்குரியகாலம் முற்றுப்பெற்றதென்றவாறு. இனி, துற
வறத்தின்மேல் உள்ளம்நிகழ்த்தற்குக் காரணம் கூறுகின்றார். (௧௦௮)

ரு.—சோலை நுகர்வு.

2707. பூநிறைசெய்தசெம்பொற்கோடிகம்புரையுமல்குல்
விநிறைகொடியனரும்தேவந்தனுமிருந்தபோழ்திற்

றாநிறத்துகிலின்மூடிப்படலிகைகொண்டுவாழ்த்தி
மாநிறத்தனிரன்மேனிமல்லிகைமாலேசொன்னாள்.

இ - ள். பூரிதைதல்செய்த பூந்தட்டையொக்கும்லுலையுடைய பூத்த
கொடியனாரும், அரசனும் சேர்ந்திருந்தகாலத்தே பூவிடுபெட்டியைத் துகி
லான்மூடிக் கையிலேகொண்டு அரசனைவாழ்த்தி மல்லிகைமாலே ஒருமொழி
கூறினாளென்க.

‘வீகிறைகொடி’ என்றார், புதல்வர்ப்பயந்தமைதோன்ற. (க0க)

2708. தடமுலைமுகங்கள்சாடிச்சாந்தகங்கிழிந்தமார்பிற்
குடவரையினையகோலக்குங்குமக்குவவுத்தோளாய்
தொடைமலர்வெறுக்கையேந்தித்துன்னினன்வேனில்வேந்த
னிடமதுகாண்கவென்றாளுிறைவனுமெழுகவென்றான்.

குடவரை - அத்தகிரி. தொடைமலர் - தொத்தாகியபூ.

இ - ள். அவள் எங்ஙனங்கூறினாளெனின், முலைமுகங்கள்சாடிக் கிழி
ந்த மார்பினையுடைய அரசனே! காமன் பூவாகிய * பாருடத்தையேந்திச்
சோலையிலே அணுகினான்; அஃது அவனைக்காண்டற்கு இடம்; நீசென்று
காண்பாயாக வென்றுகூறினான்; அரசனும் எழுகவென்றானென்க. (கக0)

2709. முடித்தலைமுடித்தமின்னுமுகிழ்முலைமுற்றமெல்லாம்
பொடித்துப்பொன்பிதிர்ந்தவாகத்தினாயவர்புகழ்ந்துசூழக்
கடுத்தவார்களலவேந்திக்கன்னியர்காவலோம்ப
விடிக்குரற்சீயமொப்பானிழையொளியிளங்கப்புக்கான்.

முத்தமின்னுமுலை; முகிழ்போலுமுலை. கடுத்த - கோபித்த.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவரசன், முடியைத் தலையிலேயுடைய முலைப்
பரப்பெல்லாம் சுணங்குதோன்றிச் சிதறின ஆகத்தையுடையதேவியர் தன்
னைச்சூழ, கன்னியர் புகழ்ந்து போற்றல்செய்ய, வானையேந்தி, இழைவிளங்க
அச்சோலையிலே புக்கானென்க. (ககக)

2710. இலங்குபொன்றாரமார்பினிந்திரனுரிமைசூழக்
கலந்தபொற்காவுகாண்பான்காமுறப்புக்கதேபோ
லலங்குபொற்கொம்பனாரும்ன்னனுமாடமாதோ
நலங்கவின்னகொண்டகாவுநல்லொளிரந்திறன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம்புகுந்த கொம்பனாரும் அரசனும், தாம் முன்புபுழ
கின கற்பகச்சோலையைக் காண்டற்கு இந்திரன் உரிமைசூழப் புக்கு ஆடின
தன்மைபோல ஆட, அக்கா ஒளிசிறந்ததென்க. (ககஉ)

* பாருடமென்பது “புராஹுதீ” என்னும்வடமொழிச்சிதைவு;
கையுறையென்பது பொருள்.

2711. புலவியுண்மகளிர்கூந்தற்போதுகுக்கின்றதேபோற்
குலவியசிறுகர்ச்செங்கட்கருங்குயில்குடையக்கொம்பர்,
நிலவியதாதுபொங்கநீளிலுமணலிற்போர்த்துக் கலவியிற்படுத்தகாய்பொற்கம்பலமொத்ததன்றே.

இ - ன். அந்தக் காவிடமெல்லாம், மகளிர் புலவிக்கண்ணே தமதுகூந்தலிற்போதை உகுக்கின்றதன்மைபோலே, குயில் கொம்பிலேயிருந்து தாது பொங்கக்குடையப் பூக்கள் மணலிலேவீழ்ந்து அதனை மறைக்கையிலே, கலவிகாரணத்தாற்படுத்த கம்பலத்தை ஒத்ததென்க. (ககந)

2712. காசுநூல்பரிந்துசுந்திக்கம்பலத்துக்கதேபோன்
மூசுதேன்வண்டுமொய்த்துமுருகுண்டுதுயிலமஞ்ஞை
மாசில்பூம்பள்ளிவைகிவளர்ந்தெழுமகளிரொப்பத்
நூசுபோற்சிறுகரன்னந்தொழுதியோடியிச்சேர்த்தார்.

நூல்பரிந்து - நூலற்று.

இ - ன். மணிக்ள்சுந்திக் கம்பலத்தே வீழ்ந்துகிடந்த தன்மைபோலே அக்கம்பலத்தை ஒத்தவிடத்தே தேனும்வண்டும் மொய்த்துத் துயிலாநிற்க, அப்பூம்பள்ளியிலே மயில் கிடந்தெழுகின்றது துயில்கொண்டெழுகின்ற மகளிரை ஒவ்வாநிற்க, அன்னங்கள் கெடாநிற்க அவர்கள் சேர்த்தாரென்க. ()

2713. காதிக்கண்ணரிந்துவென்றவுலகுணர்கடவுள் காலத்
தாதிக்கண்மரங்கள்போன்வஞ்சொலீரீதனினுங்கள்
காதலிற்காணலுற்றவிடமெலாங்காண்மினென்ற
னீதிக்கணின்மசெங்கோனிலவுவீற்றிருந்தபூணன்.

காதி கண் அரிந்து வென்ற - காதி வினைகளைத் தன்னிடத்தே இல்லாதபடி வேரறுத்து அவற்றைவென்ற; அவை, ஞானாவரணியமுதலாயின.

இ - ன். அங்ஙனஞ் சேர்த்தபின்னர், அரசன், அஞ்சொலீர்! இம்மரங்கள், * இறைவன்றோன்றின ஆதிகாலத்திடத்து மரங்கள்போற் பயன்பட்டு நின்றன; இதனாலே நீர் நும்காதலாற் காணவேண்டிய இடங்களெல்லாவற்றையும் சென்று காண்பீராக என்றாவென்க. (ககரு)

2714. வானவர்மகளிரென்னவார்கயிற்றாசுலுர்ந்துங்
கானவர்மகளிரென்னக்கடிமலர்நல்லகொய்துந்

* இறைவனென்றது, ரிஷபதீர்த்தங்கரரை; இவர் முதல்தீர்த்தங்கரர். இவர் தந்தையும் பதினாண்டுகாமனுவுமாகிய நாரிராசன் காலத்து, “மேகங்களெழுந்து மழைபொழிந்தன; எல்லாத்தானியங்களும் உழுது வித்தாமல் காலஸ்வபாவத்தால் தாமே விளைந்தன; கற்பகவிருட்சங்கள் மறைந்தபின், நானாவிதமாகிய விருட்சங்கள் தாமேதோன்றிப் பலித்தன” என்று பூரிபுராணங் கூறுதலின், ஈண்டு ஆதிக்காலத்திடத்து மரங்களென்றது, அக்காலத்துத் தாமேதோன்றிப் பலித்தமரங்களையென்றறிக.

தேனிமிர்குன்றமேறிச்சிலம்பெதிர்சென்றுகூயுங்
கோனமர்மகளிர்கானிற்சூழாமயில்பிரிவதொத்தார்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம்கூறியபின்னர், அவன்தேவிமார், ஊர்ந்தும்
கொய்தும் கூவியும் மயிற்சூழும் வெவ்வேறாகப் பிரியுந்தன்மையை ஒத்
தாரென்க. (கக௬)

2715. நெடுவரையருவியாடிச்சந்தனநிவந்தசோலைப்
படுமதங்கவரும்வண்டுபைந்தளிர்க்கவரியேந்திப்
பிடிமகிழ்ந்தோப்பநின்றபெருங்களிற்றரசுநோக்கி
வடிமதர்மழைக்கணல்லார்மன்னைமகிழ்ந் துநின்றார்.

இ - ள். அங்ஙனம் பிரிந்தநல்லார், அத்தொழில்களால் இளைத்தலின்,
அருவியிலேயாடி மிக்கமத்ததைநுகராதவண்ணடைத் தளிராகியவரியை
யெடுத்துப் பிடி ஓட்டச் சோலையிலேநின்ற களிற்றைநோக்கித் தாமும் அங்
ங்ஙனம்கூடுதற்கு அரசனை விரும்பினின்றாரென்க. (கக௭)

2716. கொழுமடற்குமரிவாழைத்துகிற்சுருள்கொண்டிதோன்றச்
செழுமலர்க்காமவல்லிசெருக்கயல்சிற்பமாகக்
கழுமணிச்செம்பொழைக்கைவிரலுகிறிற்சுள்ளி
விழுமுலைச்சூட்டி நின்றார்விண்ணவர்களிரொத்தார்.

இ - ள். அங்ஙனம்விரும்பினவர், வாழையினது துகில்போலும் வெள்
ளியருகுத்தை வாங்கிக்கொண்டு அதிலே சிற்பத்தொழில்தோன்ற உள்ளே
கயற்பிணக்கும் அதனைச்சூழக் காமவல்லியுமாக உகிராற்கள்ளி அதனை
முலையிலேசூட்டி இங்ஙனம் வினோதந்தோன்றநின்றார்; அப்பொழுது அவர்
தெய்வமகளிரை யொத்தாரென்க. (கக௮)

2717. க. கடைதயிர்க்குரலவேங்கைகண்ணுறச்சென்றுநண்ணி
மிடைமயிர்க்கவரிநல்லான்கன்றுணக்கண்டுகிற்பார்
புடைதிரண்டெழுந்தபொம்மல்வனமுலைபொறுக்கலாற்றார்
நடைமெலிந்திகலியன்னநன்னடையந் துகிற்பார்.

2718. உ. எம்வயின்வருகவேந்தனிங்கெனவிரங்குநல்லியாழ்
வெம்மையின்விழையப்பண்ணியெஃகுதுண்செவிகள்வீழ்ச்
செம்மையிற்கனிந்தகாமத்துதுவிட்டோதழுத்தம்
வெம்முலைமகளிர்வீழ்பூம்பொதும்பருள்விதும்பினாரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. கடைகின்ற தயிரிலேழுந்த குரலவாகிய வேங்கை எதிர்ப்படுதலா
லே சென்றனாகிக் கவரியைப் பசுவின்கன்றுண்ண. முன்னர் அன்னத்
தோடிகலிநடந்து பின்னர் முலைப்பாரம் பொறுக்கலாற்றாராய்த் தமது நன்
னடைதோற்று அவற்றின்நடையைநயந்து.

உ. எஃகுதுண்செவி - அரசனுடைய கூரியதுண்செவி. அது, * மூவகைச்செவியினும் தலையானசெவி. தலைமையோடே கனிதல்கொண்டகாமம். கேட்டாற் காமத்தையே விரும்புவித்தலிற் பாட்டை, 'காமத்துது' என்றார். முத்தம்விரும்பினமுலை. சுற்றுக்கவிந்த பூக்களையுடைய இளமரச்செறிவு. விதும்பினார் - நடுங்கினார்.

இ - ள். அங்ஙனம்நின்றமகளிர், கண்டுநிற்பார், நயந்துநிற்பாராய்ப் பின்னர்ப் புணர்ச்சிவிருப்பினாலே ஈங்குநின்ற எம்வயின் அரசன் வரவேண்டுமென்றுகருதி யாழைப்பண்ணி அவன்செவிகள்தாழும்படி பாடி அவனை அழைத்துப் பொதும்பிலேகூடித் தற்கு விதும்பினாரென்க. (ககக - ௨௦)

2719. பிடிமருணடையினூர்தம்பெருங்கவின் குழையப்புல்லித் தொடைமலர்க்கண்ணிசேர்த்திச்சுரும்புணமலர்தமரலை யுடைமதுவொழுக்கச்சூட்டியுருவத்தார்குழைபவைகிக் கடிமலர்மகளிரொத்தார்காவலன்களிவண்டொத்தான்.

இ - ள். அவன், அதுகேட்டு வந்து அவர்கவின்செவிகையினாலே கண்ணியைச்சேர்த்தி மாலையைச்சூட்டித் தாரிற்பூ அலரப்புல்லி வைக, ஆண்டு அம்மகளிர் கடிமலரையொத்தார்; அவன்றான் களிவண்டையொத்தானென்க.

வைக, வைக. கடி - ஈண்டு வரைவு; கடியென்னுமுரிச்சொல் முதனிலையாய்கின்ற பெயரெச்சம், வினைத்தொகையாய்கின்றது; கடிந்தமலரெனவே, மேற் கூட்டமின்றாயிற்று. களிவண்டெனவே, மேல் தேனாகரும்விரும்பமின்றி நுகர்ச்சியமைந்த வண்டாயிற்று. என்றது, மேல் துறவுக்குக் காரணங்கூறுகின்றாராதலின், ஈண்டுத் தேனையுமிழ்ந்து அமிர்த்தத்தை நுகருமென்பதுதோன்றக்கூறினார், "தேன்வாயுமிழ்ந்த வமிர்துண்டவன்போன்றுசெல்வன்" (௨௪) என்று பதிகத்துள் அவ்வாறேகூறலின். (க௨க)

2720. இழைந்தவார்நலத்தையெய்தியினந்திரியேறுபோலக் குழைந்ததாரநெகிழ்ந்ததானைக்கொற்றவன்பெயர்ந்துபோகி வழிந்துதேன்வார்ந்துசோரும்வருக்கையினீழல்சேர்ந்தான் விழைந்தவக்கிவனாங்கோர்மந்தியைவிளித்ததன்றே.

இ - ள். தாரினையும் நெகிழ்ந்த துகிலினையுமுடைய கொற்றவன்றான், கூடினவர்கள் நலத்தையெல்லாம் விழைவறுநுகர்ந்து, இனத்தை மனத்தாற்கைவிட்ட ஏறுபோல மீண்டுபோய் ஓர் வருணையினீழலைச் சேர்ந்தான்; ஆங்கே களவொழுக்கத்தை விழைந்தகடுவன் அதுபெறுதற்கு ஒருமந்தியை அழைத்ததென்க.

தேன் பழத்தின் நின்றும் வாடித்துவீழும் வருக்கை. (க௨௨)

* மூவகைச்செவிகளாவன:—தோற்செவி, மரச்செவி, எஃகுச்செவியென்பன; "ஓட்டைமரச்செவியர்கேளார்"; (கேம, கசக) என்றார்முன்னும்.

2721. அளித்திள மந்திதன்னையார்வத்தால்விடாதுபுல்லி [யார்ந்து
யொளித்தொருபொதும்பர்ச்சேரந்தாங்கொருசிறைமகிழ்ச்சி
தளிர்ந்தலைப்பொதும்பர்நீங்கித்தம்மினமிரண்டுஞ்சேரந்த
கனித்தலைக்கூட்டங்காதன்மந்திகண்டிருந்ததன்றே.

இ - ள். அம்மந்திவந்தபின்னர், கடுவன் செய்ததாக ஒளித்துப்போய்
ஒருபொதும்பரின் ஒருசிறையிலே அம்மந்தியையளித்துப் புல்லுகையிலே
அவையிரண்டும் மகிழ்ச்சியையார்ந்து அப்பொதும்பரினின்றூங்கித் தம்மி
னங்களைச் சேர்த்தன; அக்கூட்டத்தினை அக்கடுவனதுகாதன்மந்தி கண்டி
ருந்ததென்க. (கஉ௩)

2722. பரத்தையர்த்தோய்ந்தமார்பம்பத்தினிமகளிர்தீண்டார்
திருத்தகைத்தன்றுதெண்ணீராடிரீர்வம்மினென்ன
வுரைத்ததென்மனத்திலிலையுயர்வரைத்தேனையுண்பார்
வருத்துங்காஞ்சிரமும்வேம்பும்வாய்க்கொள்வார்யாவர்சொல்லாய்.

இ - ள். அங்ஙனம் கண்டிருந்தமந்தி, பரத்தையரைத் தோய்ந்தமார்
பம் திருத்தகைத்தன்றாகலின், அதனைப் பத்தினிமகளிர்தீண்டார்; இனித்
தெண்ணீரிலேகுளித்து வம்மினெனக்கூற, அதுகேட்டுக் கடுவன், நீகூறியது
யான் மனத்துநீனைத்ததில்லை; அன்றியும் தேனையுண்பார் காஞ்சிரத்தையும்
வேம்பையுந்தின்னார்; யான் அத்தன்மையேனாலை நீயேகூறியென்றதென்க.

2723. ஈங்கினியென்னைநோக்கியெவன்செய்தியெனக்குவாணு
னீங்கிற்றுச்சிறிதுநிற்பிற்காண்டியானீயுமென்னத்
தூங்கித்தான்றுளங்கமந்திதொழுத்தையென்செய்ததென்று
தாங்குபுதுமுனிக்கொண்டுதன்னைத்தான்பழித்ததன்றே.

இ - ள். அம்மந்தி மறுமொழிகொடாது துனித்துநோக்கலின், அக்
கடுகவன்றான், தூங்கி, இனி இவ்விடத்து என்னை இங்ஙனநோக்கி என்செய்
வாய்; எனக்கு உயிர்போயிற்று; அதனை இங்ஙனஞ் சிறிதுபொழுதுநிற்பின்,
நீயும் காண்பாயென்று மந்தியதுமனம் துளங்கச்சொல்ல, அம்மந்தி, இத்
தொழுத்தையென் செய்ததோர் வருத்தமிதனை ஒழிகவென்று எடுத்துத் தழு
விக்கொண்டு தன்னைத்தானே பழித்ததென்க.

தொழுத்தையென் - நினது எவற்றொழில் செய்தற்றொழியென்; “இல்
லுட், தொழுத்தையாற் கூறப்படும்.” (நால. புல்லறிவாண்மை, சு) என்றார்
பிறரும். (கஉ௫)

2724. கண்ணினாற்குற்றங்கண்டுங்காதலன்றெளிப்பத்தேறிப்
பெண்மையாற்பழித்தமந்திபெருமகிழுவகைசெய்வான்
றிண்ணிலைப்பலவின்றேங்கொள்பெரும்பழங்கொண்டிகீறிப்
பண்ணுறுசுளைகள் கையாற்பகுத்துணக்கொடுத்ததன்றே.

தேறி, தேற. மனமகிழுமகிழ்ச்சி. பகுத்து - கொதுகளைநீக்கி.

இ - ள். அங்ஙனம் பழித்தமந்தி, குற்றத்தைக் கண்ணாற்கண்ணுவைத் தும் தன்கணவனுடறீர்ப்பத் தன்பெண்மையால் தேறுதலின், அதற்குக் கடு வன் மகிழ்ந்து அதனை மகிழ்ச்சியெய்வெண்டிப் பலாப்பழத்தையெடுத்துக் கொண்டு தீறிப் பகுத்து ஆராய்தலுற்றசுனைகளை அதுதின்னக் கையிற்கொடு த்ததென்க. (க௨௬)

2725. இன்கனிகவருமந்திகடுவனோடியவாட்டி.
நன்கனிசிலதனுண்ணரச்சுவேன்மன்னனோக்கி
யென்பொடுமிடைந்தகாமமிழிற்பொடுவெறுததுநின்ற
னன்புடையரிவைகூட்டம்பிறனுழைக்கண்டதொத்தே.

சிலதன் - அரசனேவல்செய்து அக்காவினைக் காக்கின்றவன் ; பிறரும், “பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்” (சிலப். இந்திர. ௫௧.) என்றார். என்பு - ஈண்டு உடம்பு. ஈண்டுக் காமமென்றது, அரசவுரிமையையெய்தி நுகரும் போகத்தின்மேலே நிகழும் ஆர்வத்தை. அது, “செல்வம் புலனே புணர்வுவினை யாட்டென், நல்ல னீத்த வுவகை நான்கே.” (தொல். பொரு. மெய். ௧௧) என்பதனுணர்க. ஈண்டு இழிபென்றது, இளிவரலாகிய சுவையையாதலின், அச்சுவையையுணர்த்தும் நால்வகை மெய்ப்பாட்டினும் முன் னர்நின்ற மூப்பினையேகொள்க. அது, “மூப்பே பினியே வருத்த மென்மையோ, டியாப்புற வந்த விரிவர னுன்கே” (ஐ, ஐ, ஐ, சு) என்பதனுணர்க. இனி நான்கினையும் வெறுத்தானென்றுமாம்.

இ - ள். அங்ஙனம் கனியைக்கவருமந்தியைக் கடுவனோடே கெட்டுப் போம்படியிலேத்து அவைதின்ன்கின்றகனியைச் சிலதன் உண்ணாநீர்க், அதனை மன்னன் நோக்கித் தனக்கு அன்புடையமனைவி தன்னைக்கூடுகின்றகூட்டத் தைப் பிறனிடைத்தே செய்யக்கண்டதன்மையையொத்து, உடம்புதோன்று கின்றகாலத்து உடன்றோன்றிச்செறிந்த ஆர்வத்தையும் மேல்வருகின்ற மூப் பையும் வெறுத்துநின்றனென்க. (க௨௭)

2726. கைப்பழமிழந்தமந்திகட்டியங்காரனொத்த
திப்பழந்தூர்த்துகொண்டசிலதனுமென்னையொத்தா
னிப்பழமின்றுபோகத்தின்பமேபோலுமென்று
மெய்ப்படவுணர்வுதோன்றிமீட்டிதுகூறினோ.

இ - ள். அங்ஙனம் வெறுத்துநின்றவன், கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரனொத்தது ; அவற்றைத் தூர்த்து இப்பழத்தைக்கொ ண்டசிலதனும் அவனைத்தூர்த்து அரசையெய்திய என்னையொத்தான் ; இன் னும் வலியான்வாங்கி நுகர்த்தருகிய இப்பழத்தை நுகர்ந்து இவனெய்துகின்ற இன்பம் இன்று யானுகுகின்ற இன்பத்தையேயொக்குமென்று உண்மையாக உணர்வுதோன்றி அதனையும் அமையாதே தன்னெஞ்சுடனே மீண்டும் இத் தன்மைதோன்றக் கூறினென்க. (க௨௮)

2727. மெலியவர் பெற்ற செல்வம் வேரொடுங்கீழ்ந்து வெளவி
வலியவர்கொண்டு மேலேவரம்பிகந்தரம்புசெய்யுங்
கலியதுபிறவி கண்டாங்காலத்தாலடங்கீநோற்று
நலினிலாவுகமெய்தனல்லதேபோலுமென்றான்.

அரம்பு - குறம்பு. கலியாவது - நுகரும்பொருள்களின்மையான் அவர்
நின்மேற்செல்லும் பற்றாக்கிடும் வருத்தம்; செருக்குமாம்.

இ - ள். அவன் எங்ஙனங்கூறினானெனின், வலியில்லாதவர் பெற்ற
செல்வத்தை வலியவர் மேலேவரம்பிகந்து வேரோடும் கீழ்ந்து வெளவிக்கொ
ண்டு குறம்புசெய்யும்பிறவியதுகலியைக் கண்ணாற்கண்டாம்; ஆதலின், இச்
செல்வத்தைக்கைவிட்டுத் துறத்தற்குரியகாலத்தேதுறந்து தவஞ்செய்து ஐம்
பொறியுடங்கி ஒன்றானும் நலிவில்லாத வீட்டுவதத்தையெய்துதலே நல்
லதுபோலுமெனக்கென்று கூறினானென்க.

‘மேலேவரம்பிகந்து’ என்றது, தந்தைதாயத்தைப் புதல்வனே பற்றுதற்
குரியனென முன்னர்க்குறிய வரம்பைக்கடந்தென்றவாறு. என்றது: சச்சந்த
னரசைக் கட்டியங்காரன் வலிதினெய்தியதன்மை கூறியவாறாயிற்று. (௧௨௯)

2728. நல்வினையென்னுந்நன்பொற்கற்பகமகளிரென்னும்
பல்பழமணிக்கொம்பீன்றுபரிசில்வண்டுண்ணப்பூத்துச்
செல்வப்பொற்சிறுவரென்னுந்தாமங்கடாழ்ந்துநின்ற [ன்.
தொல்கிப்போம்பாவக்காற்றி னொழிகவிப்புணர்ச்சியென்று

இ - ள். நல்வினையென்கின்ற கற்பகத்தின்மணிக்கொம்பு, பரிசிலரா
கிய வண்டுதுகரும்படி பரிசிலைப்பூத்து, மகளிரென்கின்ற பழத்தையீன்று,
புதல்வரென்கின்றமலைகள் தன்னிடத்தே தங்குகின்றது; இங்ஙனநின்றது
திவினையாகிய காற்றுவந்தடித்தலின், நிலேபேறின்றிச் சாய்ந்து விழுந்துபோவ
தாயிருந்தது; இஃது இங்ஙனம்விழுவதற்குமுன்னே இவ்வில்லறத்திற்பயிற்சி
நம்மைவிட்டு நீங்குவதாகவென்று நெஞ்சை வலியுறுத்தினானென்க. (௧௩௦)

2729. வேட்கையென்னுந்நாவிர்காமவெந்தேறன் மாந்தி
மாட்சியொன்றானுமின்றிமயங்கினேற்கிருளைநீங்கக்
காட்டி னுர்தேவராவர்கைவிளக்கதனையென்று [ன்.
தோட்டியாற்றொடக்கப்பட்ட. சொரிமதக்களிற்றின்மீண்டா

இ - ள். அங்ஙனம் வலியுறுத்தினவன், வேட்கைத்தன்மையென்னுந்நா
வாலே காமமாகிய கள்ளை நிறையவுண்டு வீட்டினத்தரும் நற்செய்கை சிறி
துமின்றிப் போகத்தே மயங்கினேற்கு இவ்விருணீங்கும்படி வீட்டுநெறியி
லே செலுத்தும் கைவிளக்காகிய துறவுள்ளத்தைக் காட்டிய இவர்கள் தேவ
ராகக்கூடுமென்கூறித் தோட்டியைக்கடந்த மதயானைபோலாது தோட்டி

யால் தொடக்கப்பட்டதோர் மதயானைபோலே போகநுகர்ச்சியினின்றும் ிண்டானென்க.

ஐ, அசை. காட்டினார் - மந்தியும், கடுவனும், சிலதனும். இவர்கள் இங்ஙனங் காட்டியநல்வினையான், மேலே தேவராவரென்றுமாம். களிற்று, இல்பொருளுவமை. (கநக)

2730. கைந்நிறையெஃகமேந்திக்கனமணிக்குழைவில் வீச

மைந்நிறமணிவண்டார்ப்பவார்தளிர் கவரி வீச

மெய்ந்நெறிகிழ்ந்துநின்றான் வேனில்வாய்க்காமனெத்தான்

மொய்ந்நிறமாலேவெய்ந்துமுருகுலாமுடியினானே.

இ - ன். அங்ஙனமீண்டமுடியினான், வீச ஆர்ப்ப வீச ஏந்தி வீட்டை விரும்பிநின்றவன், காமனையொத்தானென்க.

‘தளிர் கவரிவீச’ என்றார், பொதும்பரிடைத் தனியேநின்றவின். காமனேவெய்தார், மனவேட்கையடங்குதலின். (கநஉ)

2731. நடுச்சிகைமுத்துத்தாமம்வாணுதனா றுநக்கப்

படுத்தனர் பைம்பொற்கட்டில் பாடினர்கீதந்தூப

மெமித்தனரெழுந்துதேனரெரிமணிவீணையார்த்த

கொடிப்பலபூத்துச் சூழ்ந்தகுங்குமக்குன்றமொத்தான்.

இ - ன். தொழில்செய்தற்ருரியமகளிர், சிகைநடுவில் தலைப்பானை நான்றுநக்கின்று கட்டிலைப்படுத்தார்; அதிலே அவனிருந்தபின்னர்ச் சிலர் தூபமெழுப்பினர்; சிலர் பாடினார்; அதன்பின்னர் யாழுமெழுந்து ஆர்த்தன; அவை அங்ஙனம் நிகழ் மகளிர்குழுவிருந்தவன், பலகொடிபூத்துச் சூழ்ந்த குங்குமமலையை யொத்தானென்க. (கநங)

2732. மெள்ளவேபுருவங்கோலினிலங்கிக்கண் பிறழ்நோக்கி

முள்ளொயிறிலங்கச்செவ்வாய்முறுவற் றாநாதியாக

வள்ளிக்கொண்டிண்ணக்காமங்கனிவித்தார்பனிவிற்றழ்ந்த

வள்ளிதழ்மாலேமார்பன்வச்சிரமனத்தனானே.

பனிவில் - முத்துவடம்; ஆகுபெயர்.

இ - ன். அங்ஙனமிருந்தவனை அம்மகளிர், தம்புருவத்தைவளைத்துக் கண் விலங்கிப்பிறழப் பார்த்துச் செவ்வாயில் எயிறிலங்க முறுவலிக்கும் முறுவற்றுதுமுதலாக ஒழிந்த காமக்குறிப்புக்கள் நிகழ்த்துவனவன்றைக் கருவியாகக்கொண்டு அவன் காமவின்பத்தை அள்ளியுண்ணும்படி பழப்பித்துப் பார்த்தார்; பார்த்ததற்கு அவன் மனநெகிழாது துறவிற்கண்ணே வைரமனத்தையினுனென்க. (கநச)

2733. முலைமுகஞ்சுமந்தமுத்தத்தொத்தொளிர்மாலையாரு

மலைமுகந்தனைமார்பின்மன்னனுமிருந்தபோழ்திற

கொலைமுகக்களிறனாற்குநாழிகைசென்றுகூடற்க

கலைமுகமல்லர்புல்லிக்கபழுநீராட்டினாரே.

முலைத்தலைசுமந்த முத்தத்தொத்துவிளங்குமலை. மலையின்பெருமையைக் கொள்ளைகொண்டாற்போலு மார்பு. மஞ்சனமாட்டிதற்குக்கூறிய இலக்கணங்கள்போன மல்லர்.

இ - ன். அங்ஙனம் மகளிரும் அரசனுமிருந்தபொழுதிற் கழிந்தநாழிகையைக்கணிகள்கூற, மல்லர் உடம்புதடவி மஞ்சனமாட்டினாரென்க. (கநடு)

2734. வெண்கிகின்மாலேசாந்தம்விழுக்கலம்விதியிற்சேர்த்தி

துண்கிற்றிறாகள்சேர்ந்தநூற்றுலாமண்டபத்துக்

கண்டிரண்முத்தமென்றோட்காவிக்கண்மகளிர்போற்றி

யெண்டிசைமருங்குமேத்தவினிதினினேறினானே.

இ - ன். துகில்முதலியநான்கினையும் அரசியலிற்கூறியவாற்றாலேசேர்த்தி எண்டிசையினின்று மகளிர் போற்றி ஏத்தத் திரைகள்சேர்ந்த நூறடி உலாவுதலையுடைய அமுதுசெய்யுமண்டபத்தே ஏறினானே.

பொருட்கட்டோன்றும் வரையறைக்குணப்பெயராகிய நூறென்னும் எண்ணப்பெயர் எண்ணுடைப்பொருண்மேல் ஆகுபெயராய்நின்றது; “ஆற்றியந்தணர்” (கிலித். கட.) என்றாற்போல. உண்டால் நூறடியுலாவுதல் வேண்டுமென்று மருத்துவநூல்கூறியதனைக் கூறினார். (கநசு)

2735. நெய்வளங்கனிந்துவாசநிறந்துவான்வறைகளார்த்து

குய்வளங்கழுமிவெம்மைத்திஞ்சுவைகுன்றலின்றி

யைவருளொருவனன்னவடிசினூன்மடையனேந்த

மைவரைமாலேமார்பன்வான்சுவையமிர்தமுண்டான்.

இ - ன். கனிந்து நிறந்து ஆர்ந்து கழுமி அறுசுவையும் குறைதலின்றி வெம்மையையுடைய அடிசிலை வீமசேனையொத்த மடையனேந்த, அரசன் அவ்வடிசிலையுண்டானென்க.

குய் - தாளிப்பு. நூல்மடையன் - நூல்போனமடையன். (கநசு)

2736. கைப்பொடிசாந்தமேந்திக்கரகரீர்விதியிற்பூசி

மைப்படுமழைக்கணல்லார்மணிச்செப்பின்வாசநீட்டச்

செப்படுபஞ்சவாசந்திசையெலாங்கமழவாய்க்கொண்

டொப்புடையுறுவர்கோயில்வணங்குதுமெழுகுவென்றான்.

பொடி - உழுத்தம்பொடிமுதலியன.

இ - ன். முன்னர்ப் பொடியையும் பின்னர்ச் சந்தனத்தையும் தன் கையிலேவாங்கி நீராலே நூலில்விதித்த விதிப்பாமற்பூசி நல்லார் செப்பிலிருந்த முகவாசத்தையீட்ட அதனைத்தின்று கோயிலில் உறுவனாய் வணங்குதல்; அதற்கு எழுவீராகவென்றானென்க.

செப்படும் ஒப்புடைக்கோயில் - செப்பினைத் தன்னோடு உவமிக்குமளவில், அதனைக்கெடுக்கும் ஒப்பினையுடைய கோயில். உறுவர் - எல்லாத் தேவரிடமிக்கவர். (கநஅ)

கூ.—அறிவர் சிறப்பு.

2737. ஒருபகல்பூசினோரண்டொழிவின்றிவிடாதுநாறும்
பெரியவர்கேண்மைபோலும்பெறற்கரும்வாசவெண்ணெ
யரிவையர்பூசியாடியகிற்புகையாவிழுட்டித்
திருவிழைதுகிலம்பூணுந்திறப்படத்தாங்கினரே.

இ - ள். அதுகேட்டு அரிவையர் ஒருபொழுதுபூசின் ஒருகாலமுமொழிவின்றும் எக்காலமும் விடாமல்நாறும் பெரியவர்கேண்மையொக்கும் வாசஎண்ணெயைப்பூசி மஞ்சனமாடிப் புகைத்துத் துகிலையும் பூணையும் தாங்கினரென்க.

‘ஒரண்டும்’ என்னுமும்மை விகாரத்தால் தொக்கது ; அஃது எக்காலமுமென்னும்பொருட்டு. (கநக)

2738. நற்றவஞ்செய்தவீரருளவழிநயந்துநாடும்
பொற்றதாமளையினுளிற்பூஞ்சிகைமுத்தமின்னக்
கொற்றவற்றொழுதுசேர்ந்தார்கொம்பனார்வாமன்கோயின்
மற்றவன்மகிழ்ந்துபுகுக்குமணிமுடிதுளக்கினுனே.

மிக்க தவத்தைச்செய்து அதனால் நால்வகைவீரத்தையுமுடையராவர். அவை, “கல்வி தற்க ணிசைமை கொடையெனச், சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே” (தோல். பொரு. மெய். கூ) என்பதனுணர்ச்சு.

இ - ள். அங்ஙனம் தாங்கினகொம்பனார், வீரநாயந்து அவருள்ள விடத்தைநாடும் பொற்றாமளையினுளைப்போலே கொற்றவனை நாடிச்சென்று முத்தமின்னத்தொழுது சேர்ந்தார் ; பின்னர் அவன் அதற்குமகிழ்ந்து வாமன்கோயிலிலேபுகு வணங்கினுனென்க. (கச0)

வேறு.

2739. கடிமலர்ப்பிண்டிக்கடவுள்கமலத்
தடிமலர்கூடியவருலகில்யாரே
யடிமலர்கூடியவருலகமேத்த
வடிமலர்தூவவருகின்றாரன்றே.

எக்காலமும் புதிதாகியமலர். கமலத்தேநடந்த அடியாகியமலர்.

இ - ள். கடவுளுடைய திருவடியை முற்றிற்றிற் சூழினவர் இப்பிறப்பில் இவ்வுலகின்கண் யாவராய் நுகர்வரெனக் கேட்பீராயின், அவ்வடிமலரைச்சூழினவர்களன்றே உலகமேத்தும்படி அரசர் வடித்தமலரைத்தூவ னெனவருகின்றவரென்று தேவியர்கேட்பத் துதித்தானென்க.

ஒழிந்த இரண்டிற்கும் இவ்வாறே பொருளுரைக்க.

(கசக).

2740. முத்தணிந்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்திதிருவடியைப்
பத்திமையானுளும்பணிகின்றாரயாரே

பத்திமையானாரும்பணிவார்பகட்டெருத்தி
னித்திலவெண்குடைக்கீழ்நீங்காதாரன்றே.

பணிவார் - பணிந்துபோவார். எருத்தத்தின்மேலே குடைக்கீழேயிருக்கின்ற இருப்பு நீங்காமல்வருகின்றார். (கசஉ)

2741. கருமக்கடல்கடந்தகைவலச்செல்வ
னெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்யாரே
யெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்வான்றோய்
திருமுத்தவிராழிச்செல்வரேயன்றே.

இருவினையாகிய கடலைக்கடந்து அதனாற்பெற்ற கேவலமடந்தையை நுகருஞ்செல்வன். முத்தவிராழி - முத்துவிளங்குகின்ற கொற்றக்குடை; ஆழி - வட்டம்; ஆடுபெயர்.

அங்ஙனமுமுதுளக்கினவன் வணக்கத்தாற்பெறும்பயனைத் தேவியர்கருதும்படி இம்மூன்றுதாழிசையாலுங்கூறித் துதித்தானென்க. (கசந)

வேறு.

2742. வண்ணமாமலர்மாலேவாய்ந்தன
சுண்ணங்குங்குமந்தாமததாற்புனைந்
தண்ணல்சேவடியருச்சித்தானரோ
விண்ணிலின்பமேவிழைந்தவேட்கையான்.

இ - ன். தேவருலகிலில்லாத வீட்டின்பத்தையே விரும்பின வேட்கையையுடையவன், அங்ஙனந்துதித்துப் பின்னர் வாய்ந்தனவாகிய மலர்முதலிய ஐந்தினனும் புனைந்து அண்ணல்சேவடியை அருச்சித்தானென்க. (கசச)

—o—o—o—

எ.—அறவுரை.

2743. இலங்குருங்குமமார்பனைந்துசீர்
நலங்கொள்சாரணர்நாதன்கோயிலே
வலங்கொண்டாய்மலர்ப்பிண்டிமாநிழற்
கலந்தகன்மிசைக்கண்மொழ்த்தினான்.

இ - ன். அங்ஙனமருச்சித்த குங்குமமார்பன், ஆகாயத்தேவந்து ஸ்ரீநாதன்கோயிலே வலங்கொண்டு பிண்டியின்கீழே பளிக்குக்கன்மிசையிலே நலங்கொண்டிருந்த பெரிய மணிகளின் நிறத்தைக்கலந்த சாரணரிருவரைக்கண்டு வாழ்த்தினென்க.

மேல் இருகடரை உவமித்தலின், மாணிக்கமும் முத்துமேகொள்க. ()

2744. உரிமைதன்னொடும்வலங்கொண்டோங்குசீர்த்
திருமகன்பணிந்திருப்பச்செய்தவ

ரிருநிலமன்னற்கின்பமேயெனப்

பெருநிலமன்னன்பெரி தும்வாழ்த்தினான்.

இ - ன். அங்ஙனம் வாழ்த்தின திருமகன் உரிமைச்சுற்றத்தோடே வலம்வந்து வணங்கி இருந்தவளவிலே, சாரணர், மன்னனுக்கு இருநிலமாளு தல் இன்பமன்றாயிற்றேயென்று கேட்ப, அம்மன்னன்றான் இருநிலத்தைத் துறந்ததன்மையை உணர்ந்ததற்கு வியந்து மிகவுந் துதித்தானென்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை.

(கசக)

2745. தெருளலேன்செய்ததீவினையெனு

மிருள்விலங்குகின்றெரியுநீள்சுட

ரருளுமின்னெனக்கடிகளென்றனன்

மருள்விலங்கியமன்னர்மன்னனே.

இ - ன். அங்ஙனந்துதித்து இல்லறத்தின்மயக்கத்தீர்த்தமன்னன், அடி களே! பிறப்பறுமாறு அறியாதேன் எப்பிறப்புக்களிலும் செய்துகொண்ட தீவினையென்னும் இருள்கெடும்படியாகச் சிலநாளீன்று தவஞ்செய்து பின் னர் எரியுநீள்சுடராகிய ஞானத்தையெய்தும்படி எனக்கு அருளுமினென்ற னென்க.

இனி, இருள்விலகுமபடின்று எரியுஞ்சுடர் - *இரத்தினத்திரயமுமாம்.()

வேறு.

2746. பாற்கடற்பனிமதிபரவைத்தீங்கதிர்

மேற்படமிகநனிசொரிவதொப்பவே

நூற்கடன்மாதவனுனித்தநல்லறங்

கோற்கடன்மன்னனுக்குலாக்குமென்பவே.

இ - ன். அதுகேட்ட நூற்கடலாகிய சாரணன், பரவையிற் றோன்றின பனிமதி தன்கதினாப் பாற்கடலின்மேலே வீழ் நனிசொரிவதொப்ப, மிகவும் நுனித்த அறத்தை மன்னனுக்கு உரையாநிற்குமென்க.

செங்கோல் நடாத்துதலைக் கடனாகவுடைய.

(கசஅ)

வேறு.

2747. தேனெய்தோய்ந்தனதீவியதிருமணியனைய

வானினுய்ப்பனவரகதிதருவனமதியோ

ரேனையாவருமமுதெனப்பருகுவுபுகல்வ

மானமில்லுயர்மணிவண்ணனுவலியவலித்தான்.

உயர்மணிவண்ணன் - இருவரினும்மத்தவன்; இரத்தினப்பிரபையென் னுமவன்.

இ - ன். அங்ஙனமுலாக்கின்ற மணிவண்ணன், பலவகைப்பட்ட அற ங்களுள், தீவிய தேனெய்யை ஒத்தனவாகையாலே, சிலநாள் துறக்கத்திலே

* இரத்தினத்திரயம்: நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம்.

செலுத்துவனவாய் அறிவில்லோர்யாவரும் புகல்வனவற்றையும், பெறுதற்கரிய மணியையொத்தனவாய் வீட்டைத் தருவனவாய் அறிவுடையோர்யாவரும் அமுதெனப் பருகுவனவற்றையும் நுவலத்துணிந்தானென்க.

தேனுக்ரவார்க்கு, அது புளிச்சுவையையுந்தருதலின், நிலையில்லாத துறக்கந்தருகின்ற அறத்திற்கு உவமையாயிற்று. துறக்கத்தையும், வீட்டையும் தருகின்ற இருவகையறமுங் கூறுகின்றது, இவற்கு இன்னும் துறக்கத்திற்கெல்லுங்கருத்த உண்டாமோவென்பது உணர்த்து. மாணம் - ஒப்பு. (கசக)

2748. அருமையின்னெய்தும்யாக்கையும்யாக்கையதழிவுந்
திருமெய்நீங்கியதுன்பமுந்தெளிபொருட்டுணிவுந்
குருமையெய்தியருணநிலைகொடைபெறுபயனும்
பெருமைவீட்டொடும்பேசுவல்கேளிதுபெரியோய்.

இ - ள். அங்ஙனந்துணிந்தவன், பெரியோய்! தவத்தாற்பெறுகின்ற மக்கள்யாக்கையையும், அந்தயாக்கை தனக்கடைத்த நூறியான்மும் நிலை பெற்றுநிலைவாது கருப்பமுதலாக அழிகின்ற அழிவையும், நல்லினைமெய்யினின்றும் நீங்கப்பட்டனவாகிய நரகர் விலங்கு மக்கள் தேவரென்கின்ற நாக்சிவிற்துன்பத்தையும், துணியப்படும்பொருளையும், அப்பொருளைத் துணியுந் துணியையும், நிறத்தைப்பெற்ற சிலத்தினதுநிலையையும், தானத்தையும், அத்தானத்தாலும் சிலத்தாலும் காட்சியாலும் பெறும்பயனையும், பெருமையையுடைய வீட்டிலக்கணத்தோடுங் கூறுவேன்; அவற்றுள் இப்பெறுதற்கருமையை முதற்கேளென்றானென்க.

நீங்கிய, தொழிற்பெயர். இதுவென்றது, பெறுதற்கருமையை. குருவென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதிரித்தது. திருமையும் பாடம். (ககடு)

அ.—பெறுதற்கருமை.

2749. பரவைவெண்டினாவடகடற்படுகத்துளையுட்
டினாசெய்தென்கடலிட்டதோர்நோன்கழிசிவணி
யரசவத்தனையகவயிற்செறிந்தெனவரிதாற்
பெரியயோனிகள் பிழைத்திவண்மானிடம்பெறலே.

பரவை - பரத்தல்.

இ - ள். அரசனே! எண்ணங்கால் நால்வகைத்தோற்றத்தாற் பெரியவாகியயோனிகளைத்தப்பி இவ்வுலகிலே மக்கள்யாக்கையைப்பெறுதல், தென்கடலிலே போகட்டதோர்சுழி வடகடலிலேயுண்டான நுகத்துளையிலே முதற்சென்றெய்தி அவ்வளவேயன்றி அத்துளையினடுவே சென்றுசெறிந்தென்னம்படி அரிதாயிருக்குமென்றானென்க. (ககடு)

2750. விண்ணுவேய்நரலூன்வினாகானவரிடனுங்
கொண்டுகூரம்பனிகுலைத்திடுநிலைக்களக்குறும்பு

முண்டுரீரெனவுரையினுமரியனவொருவி
மண்டுதீம்புனல்வளங்கெழுநாடெய்தலரிதே.

ஊனே உணவாகவினையும்.

இ - ள். அங்ஙனமானிடம்பெற்றாலும், ரீருண்டென்று வார்த்தையினும் கூறுதற்கரியவாய் வேப்பெழுத்தொலிக்குங் கானவரிடத்தையும் மிக்க பனியைக்கொண்டு குலைக்குமிடமாகிய குறும்புகளைபுரீங்கி நன்னாட்டிலேபிறத்தல் அரிதென்றனென்க. (கருஉ)

2751. வில்லின்மாக்கொன்றுவெண்ணிணத்தடிவிளிம்பித்த
பல்லினர்களும்புகிடற்பரதவர்முதலா
வெல்லேநீங்கியவிழிதொழிவிழிகுலமொருவி
நல்லதொல்குலம்பெறுதலுநரபதியரிதே.

இ - ள். நரபதி! மாக்களை வில்லாலேகொன்று அவற்றின் தசையைத் தின்கின்ற பல்லினமாகிய கரும்புறத்தோரும், பரதவருமுதலாக எண்ணிந்த இழிதொழிலால் இத்திந்த குலங்களிற்பிறவாமல் நற்குலத்திலேபிறத்தலும் அரிதென்றனென்க. (கருங்)

2752. கருவிமாமழைகளைபெயல்பொழிந்தெனவழிநா
ளருவிபோற்றொடர்ந்தருதனவரும்பினியழனுட்
கருவிற்காய்த்தியகட்டளைப்படிமையிற்பிழையா
துருவின்மிக்கேதோருடம்பதுபெறுதலுமரிதே.

இ - ள். குலத்திற்பிறக்குங்காலத்தும், பெருமழைபெய்ததாகப் பின்னர்ச் சிலகல்லிடை அருவி இடையறாதொழுகுமாறுபோலே, உயிர்க்கிழவனைத்தொடர்ந்து விடாதனவாய்ப் போக்குதற்கரிய இருவினை வயிற்றுத்தீயினுள்ளேயிட்டுவைத்துக் காய்ச்சின கருப்பத்தின்கண்ணே அவ்விருவினையின்கட்டளையாற் பின்னோற்றும்வடிவத்தில் தீவினையின்கட்டளையால் உறுப்புக்குறையும் வடிவைத்தப்பி நல்வினையின்கட்டளையாலே உருவான்மிக்கேதோருடம்பை அம்மக்களையாக்கை பெறுதலுமரிதென்றனென்க.

பிணித்தலையுடையது பினியாயிற்று. கட்டளையென்றார், தத்தம்பயனை நுகர்வித்தற்றொரிய கோவையையுடையதாநிலைப் பிழையாவிதியினை. (கருசு)

2753. காமனன்னதோர்கழிவனப்பறவொடுபெற்ற
நாமநாற்கதிநவைதருநெறிபலவொருவி
வாமனானெறிவழுவறத்தழுவின்னொழு
லேமவெண்குடையிறைவமற்றியாவதுமரிதே.

இ - ள். இறைவனே! அங்ஙனம் மிக்கவழகை அறிவுடனேபெற்றாராயினும் அச்சத்தைத்தரும் நாற்கதியிலேசெலுத்தும் குற்றத்தைத்தரும் பாசமயங்களைக்கைவிட்டு வாமனூல்வழியை யாவதும் வழுவறத் தழுவின்னா யொழுததல் அரிதென்றனென்க.

இத்துணையும், மக்களயாக்கை பெறுதற்கருமையும், அதுபெற்றாலும் நன்னிலமும் நற்குலமும் நல்வடிவும் நல்லறமும் பெறுதற்கருமையுங்கூறி, இனி, அவ்வியாக்கை நிலைபெறுதொழியுந்தன்மை கூறுகின்றார். (கடுடு)

கூ.—நி லை ய ர மை.

- 2754 க. இன்னதன்மையினருமையினெய்தியபொழுதே
பொன்னும்வெள்ளியும்புணர்ந்தெனவயிற்றகம்பொருந்தி
மின்னுமொக் குளுமெனநனியீயினும்வீயும்
பின்னைவெண்ணெயிற்றிரண்டபின்பிழைக்கவும்பெறுமே.
2755. உ. வெண்ணெயாயதுவீங்குபுகுடன்புறயாமை
வண்ணமெய்தலும்வழுக்கவும்பெறுமதுவழுக்கா
தொண்மைவாண்மதியுருவொடுதிருவெனத்தோன்றிக்
கண்ணாரழக்கவிழினுங்கவிழும்ற்றறீ.
- 2756 ஈ. அழிதலின்றியங்கருந்தியிரவலர்க்கார்த்தி
முழுதும்பேர்பெறுமெல்லையுண்முரியினுமுரியும்
வழுவின்பொய்கையுண்மலரெனவளர்ந்துமையாடிக்
கெழீஇயினுரொடுங்கினையழக்கெடுத்தலுங்கெடுமே.
2757. ச. கெடுதலவ்வழியில்லெனிற்கேள்விகெடுதற்போய்
வடிகொள் கண்ணியர்மனங்குழைந்தநங்கனென்றிரங்கக்
கொடையுங்கோலமுங்குழைந்தம்மழகுங்கண்டேத்த
விடையிற்செல்வுழிவிளிபினும்விளியுமற்றறீ.
2758. ஞ. எரிபொன்மேகலையிலங்கரிச்சிலம்பொடுசிலம்பு
மரிபொற்கிண்கிணியணியிழையரிவையர்ப்புணர்ந்து
தெரிவில்போகத்துக்கூற்றுவன்செகுத்திடச்சிதைந்து
முரியும்பல்சனமுகம்புடைத்தகங்குழைந்தழுவே.
2759. க. கோதைமங்கையர்சூவிமுலைத்தடத்திடைக்குளித்துக்
காதன்மக்களைக்கண்வெந்தினிதினிற்கழிப்பப்
பேதுசெய்பிணிப்பெரும்புவிபாய்ந்திடப்பிணமா
மோதமாக்கடலுடைகலத்தவருற்றதுறவே.
2760. எ. காமம்பைப்பயக்கழியத்தங்கடைப்பிடிசுருங்கி
பூமர்போலத்தமுரையவிந்துறுப்பினிலுரையாத்
துய்மையில்லுளந்நூம்புவிட்டாம்பொருளுணர்த்தி
யிமமேறுதலொருதலையிகலமர்கடந்தோய்.
- இவையேழும் ஒருதொடர்.

இ - ள். இகலமர்கடந்தோய்! நீ யான் இனிக்கூறுகின்றதனை அறிவாயாக; அஃது யாதெனின், இக்கூறிய நால்வகைத்தன்மையிற்காட்டில் மக்கட்குவிதித்த ஆயுள் நிலைபெறுதலரிதாகையினாலே, அது: பொன்னும்வெள்ளியும் புணர்ந்தவெனச் சுக்கிலமும் சுரோணிதமும் வயிற்றகத்தேபொருந்தி மக்கன்யாக்கை எடுத்தற்கெய்தியபொழுதிலே மின்னும் மொக்குளும் தோன்றிக் கெடுமாறுபோலக் கெடினுங்ஈடும்; அங்ஙனங் கெடாது வெண்ணெய்போல் திரண்டபின்னர்க் கெடவும்பெறும்; அதிற்கேடின்றேல், அது யாமையின்தன்மையைப் பெற்றவளவிலே கெடவும்பெறும்; அஃது அந்நிலையிற்கெடாதேல், நிறைமதிபோலும் குறையாவருவுடனேபிறந்து இருமுதகுரவர் முதலாயினரழக் கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றி இரவலர்க்கு நிதிமுழுதையுங்கொடுத்துப் பெயரிடுமளவிலே கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் மையோலைபிடித்து நட்டோரும்கிளையுமழக் கெடுதலையுஞ்செய்யும்; அவ்வுழிக்கேடின்றேல் நூல்களை முற்றக்கற்று, மகளிர், வடிவையும் இளமையையும் அழகையுங்கண்டு அநங்கனையென்று மனங்குழைந்திரங்கப் பரிசிலர் கொடையையேத்த விடைபோல்நடக்கின்றகாலத்தே கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் அரிவையரைப்புணர்ந்து வேரொன்றுந்தெரியாத போகநுகர்ச்சிக்காலத்தே கூற்றுவன் உயிரை வெளவுதலாலே பல்சனம்சிறைத்து முகத்தே புடைத்துக்கொண்டு அழும்படிகெடும்; அதிற்கேடின்றேல் மகளிரிடத்தேயழுந்தி அவர்பெறும் புதல்வரைக்கண்டு உவந்து காலங்கழிக்குமளவிலே தம்சுற்றத்தார் உடைகின்ற மரக்கலத்திலிருந்தவருற்ற வருத்தத்தையுறும்படி நோயாகியபுலிபாயப் பிணமாய்க்கெடும்; அதிற் கேடின்றேல் தம்போகநுகர்ச்சி மெல்லமெல்லக் கழிதலாலே தம்கடைப்பிடுகளுறைந்து ஊமர்போலே உறுப்பாலே வார்த்தைகூறித் தூய்மையில்லாத உடம்பாகிய குளம் ஒன்பதுவாயிலாகிய தூம்புகளும் தம்வயத்தனவாகாமற் சேரத்திறந்து பாய்ந்து இவ்வியாக்கை முடிவில் ஆம்பொருளினதுவென்று அறியாதார்க்கு அறிவித்துச் சுகிகாட்டிலே ஏறுதல் உறுதி; ஆதலால், நீ இதற்குவேராகி நிலைபெறும்பொருளை அறிவாயாகவென்றானென்க.

முன்னிருதிங்களிற் பொன்னும்வெள்ளியும்போன்றும், பின்னிருதிங்களில் வெண்ணெய்போன்றும், ஐந்தாந்திங்களில் ஆமைபோன்றும், ஆரூந்திங்களில் உருத்தெளிந்தும் பிறக்குமென்றார். இரண்டிடத்திற்கூறிய மற்று, வினை மாற்று. 'பிணமாய்' என்றும் பாடம். (கக௯ - கூஉ)

2761. தேங்கொள்பூங்கண்ணித்திருமுடித்திலகவெண்குடையோயீங்கிதன் நியுமிமையவரமையலர்க்கடந்த
தாங்குமாவண்கைச்சக்கரமிக்குயர்பிறரும்
யாங்கணரவரூரொடுபேரெமக்குராயாய்.

இமையவர்க்குப் பகைவராயுள்ளானா ஆண்டுச்சென்று வென்றபிறர்; திருவை ஒழிந்த அரசர்பாற் செல்லாமல் தம்மிடத்தே தாங்கும்பிறர்; முன்

னர்ச் செலுத்துஞ் சக்கரம் மிக்ருயர்தற்குக் காரணமாகியபிறர். உலகில் அரசரெல்லாரும் வணங்கவருத்தலிற் சக்கரவர்த்தினை, 'பிறர்' என்றார்.

இ - ன். அரசனே! யாம் இவ்வுலகில் மக்கட்குரியனவாகக்கூறிய இந்நிலையாமையெயன்றியும் அவரிற்சிறந்த சக்கரவர்த்திகளும் நிலைபெற்றிருந்தாரில்லை; அவர்களுடும்பெயரும் நிலைபெறாமையின், யாமுணர்ந்திலேம்; நீ நிலைபெறுணர்ந்தன உளவேற் கூறென்றனென்க. (கக௩)

க0.—நகரக தி த் து ன் ப ம்.

வேறு.

2762. வெவ்வினைசெய்யுமாந்தருயிரெனுநிலத்தவித்தி
யவ்வினைவிரையுண்ணுமவ்விடத்தவர்கடென்ப
மவ்வென்வெனுநென்றுநினைப்பினும்பனிக்குமுள்ளு
செவ்விதற்குநிதுகூறக்கேண்மதிசெவ்வேந்தே.

இ - ன். அங்ஙனங்கூறி, வேந்தே! தீவினையைச்செய்யுமாந்தர் தமது உயிரென்னுநிலத்தே அத்தீவினையைவிதைத்து அத்தீவினையின்பயனைநுகரும் அந்நரகத்திடுத்தே அந்நரகப்படுத்துன்பம் இத்தன்மையவென உரைக்கக் கடவேமென்று நினைப்பினும் உள்ளம் நடுங்கும்; ஆயினும் சிறிது அச்சன்றன் மைகூறச்செவ்வதிற் கேட்பாயாகவென்றனென்க. (ககச)

2763. ஊழ்வினை தூரப்பவோடியொன்றுமூழ்த்தத்தினுள்ளோ
சூழ்குலைப்பெண்ணெநெற்றத்தொடுத்ததிங்கனிகளூழ்த்து
வீழ்வனபோலவீழ்ந்துவெருவரத்தக்கதுன்பத்
தாழ்த்தியருழப்பவூனுமருநவைநஞ்சுகண்டாய்.

இ - ன். தீவினை தம்மனத்தைச் செலுத்துதலாலே ஓடிச்சென்று அதன் பயனையெல்லாம் நுகர்த்தகுப்பொருந்தின முகூர்த்தத்தலே பெண்ணெமேற் றெடுத்த கனிகள் ஊழ்த்துப் பெருங்காற்றாற் சேரவிழுவனபோலே தலை சீழாகவீழ்ந்து பின்னரும் நரகத்தேசென்று பிற ஆழ்தயவையுழப்பர்; அவர் க்கு அவ்விடத்து ஊனும நஞ்சுகாணென்றனென்க.

ஒன்றுமூழ்த்தம் - ஒருமுகூர்த்தமென்றுமாம். வெருவரத்தக்கதுன்ப மென்றது, நரகத்தை. நஞ்சு உணவாயும் சாகார், இத்தீவினையை நுகர்த்து காசு. எதிரின்று போர்செய்யாது எனியராயிருப்பாரைச் சேரக்கொன்றார், பின்னர் இங்ஙனநுகர்வென்றார். (ககஐ)

2764. இட்டிவேல்குந்தங்கூர்வானொரிநுணைச்சுரிகைகூட
நட்டவைநிரைத்தபூமிந்வையுடைநரகர்பெர்ங்கி
யுட்படவெழுந்தவீழ்ந்தாங்கூன்றகர்த்திட்டவண்ண.
மெட்டெலாத்திசையுஞ்சிந்திக்கிடப்பவாலடக்கமில்லா.

இ - ன். முன்னர் ஐம்பொறிகளில் அடக்கமில்லாராய்த் தீவினையையுடையராகியநரசர் பொங்கி எழுந்து ஈட்டிமுதலியனகூடநட்டவை நிரைத்து நிற்கின்றழியியிலே அவை தம்முள்ளேயழுந்தும்படிவீழ்த்து அவ்விடத்தே ஊனைச் சிதறத்தட்டினுற்போல் எல்லாத்திசைகளிலுஞ்சிந்திக் கிடவாநிற்பர் காணென்றானென்க. (ககச)

2765. வெந்தடிதின்றவெந்நோய்வேகத்தான் மீட்டுமலைப்
பைந்தொடிமகளிராடும்பந்தெனவெழுந்துபொங்கி
வந்துடைந்தருகிவீழ்த்துமாழ்குபுகிடப்பர்கண்டாய்
கந்தடுவெகுனிவகக்கடாமுகக்களிற்றுவேந்தே.

இ - ன். வேந்தே! முற்பிறப்பிலே விரும்பியதசைகளைத் தின்றதனாற் பிறந்த தீவினையின்கொடுமையினாலே மகளிராடும்பந்தெனத் தீவினின்றும் பொங்கி எழுந்து வீழ்த்து மீட்டும் அதனுள்ளேவந்து இருகி உடைந்து மயங்கிக் கிடப்பர்காணென்றானென்க. (ககஎ)

2766. வயிரமுண்ணிலாத்துநீண்டவார்சினையிலவமேற்றி
செயிரிற்றீமடுப்பர்கீழாற்சென்னுனைக்கமுன்லேற்றி
மயிருக்கொன்றாசுவாங்கிவகைத்ததைத்திடுவார்மன்னா
வுயிரைப்பேதுறுத்துமாந்தருயிரைப்பேதுறுக்குமாறே.

இ - ன். அரசனே! ஒன்றனையினா வருத்தமுறுத்துமாந்தருடைய உயிரை வருத்தமுறுத்துமாற்றைக் கேளாய்; தாம்செய்த தீவினையாலே உடம்பிற்றைத்தால் முனைமுறியாதபடி வைரமாகியமுன்னே முழுக்கநினைத்து நீண்ட இலவிலேயேற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிப்பர்; அதுவேயன்றிக் கழுவினே யேற்றித் தாம் கொன்ற விலங்குமுதலியவற்றினது ஒருமயிருக்கு ஒருதசையாக அறுத்தறுத்து வாங்கிப்போகடுவரென்றானென்க. (ககஅ)

2767. துடிக்குரற்குரலபேழ்வாய்த்தொடர்ப்பிணியுறுத்தசெந்நா
மடுத்திடவைரவூசிவாஸையிறழுந்தக்களவிப் [ய்
புடைத்திடவலறியாற்றார்பொன்றினும்பொன்றல்செல்லா
ருநிப்பினம்வேட்டஞ்செய்தாருழப்பவாற்றுன்பமாதோ.

இ - ன். உடுப்பினத்தை வேட்டையாடினவர், துடியின் குரல்போலுங் குரலவாகிய சங்கிலியாற்பிணித்த பெரியவாயையுடைய செந்நாயைக்கொண் டெவந்து கடிக்கவிட, அவை வைரவூசிகள்போலும் எயிரகளாழந்தக்களவி உதறிப்போகடுதலாலே ஆற்றாராய் அலறி இவ்வாறே உடம்புப்பொன்றினும் உயிர்பொன்றுதல்செல்லாராய்த் துன்பமுழப்பரென்றானென்க.

இவர்கள் துன்பமுறுத்தகாக அழித்தவுடம்பு மேலும் வடிவுகூடுமென் றுணர்க. (ககக)

2768. வானைமீன்றடிக்கின்றார்வருகெனவுருகவெந்த [ரு
பாளத்தைக்கொடிற்றினேந்திப்பகுத்துவாய்புகுத்தலாற்

ருளைக்கொண்டோடுகின்றருள்ளடியூசிபாயத்
தாளொற்றித்தப்பிவிழ்ந்தார்தறிவலைமானிப்பட்டார்.

இ - ள். நம்முடைய நல்லறத்தைத்தப்பிப் புலாலுண்ண விரும்பினாராய் பின்னர் வாளைமீன்றடிக்கடின்றார், இங்ஙனவாருங்கோளென்று அழைத்து அவர்கள் வாயைப்பகுத்து உருகவெந்த செப்புப்பாளத்தைக் கொடிற்றாலேயெடுத்துப் புழுத்தலைப்பொறாராய்க் கூப்பிட்டு ஒடுகின்றவர்கள், அங்ஙனமோடாமைக்கு நடடுவைத்த அடியொட்டி உள்ளடியிலே பாய்கையினாலே, கால் நிலத்தோடே ஒட்டிக்கொண்டு தறிவலையிலகப்பட்ட மான்போலே பின்னரும் அகப்பட்டாரென்றானென்க.

‘தப்பிவிழ்வார்’ என்றபாடத்திற்குத் தப்பிவிழ்வாராய்த் தின்றாரென்க. தறிவலை - தறியைப்புதைத்து அதனோடேகட்டி நிலத்தில் இட்டுவைத்த வலை.

2769. காதலாள் கரிந் துறையக்கடியவேகனைந் துகன்றி
யேதிலான் றாரம்பியெளிதென விறந்தபாவத்
தூதுலையுருகவெந்தவொள்ளழற்செப்புப்பாவை
யாதகாதென்னப்புல்லியலறுமால்யாளைவேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! தன்மனைவி வருந்தாநிற்கத் தான் எதிலான்தாரம் எனக்கு எளிதென்று உலகியலையிறந்து நச்சிப் பலரும் கடிந்துகூறாநிற்கவே அதிலேசெறிந்து தழும்பிச் செய்தபாவத்தாலே, அவ்வயிர்கள், பின்னர் உலையில் ஒள்ளுதலிலே உருகவெந்த செப்புப்பாவையை, கண்டோர், ஆ! தகாதென்னும்படி சமூலி ஆற்றாது அலறுங்காணென்றானென்க. (ககக)

2770. சிலையினுன்மாக்கள்கொன்றுசெழுங்கடல்வேட்டமாடி
வலையினுன்மீன்கள் வாரிவாமுயிர்க்கூற்றமான
கொலைநலாக்கும்பிதன்னுட்கொந்தழலமுத்தியிட்டு
நலிகுவாராருநாருநரகநாநாமவேலோய்.

இ - ள். நாமவேலோய்! கொன்றும் வாரியும் வேட்டமாடி உடல் வாழுமுயிர்கட்டிக் கூற்றமானபாவிகளை நரகத்தள்ள நெருப்பின்கண்ணையழுத்தி நாடோறுநாடோறும் நரகநாச் சுடாநிற்பரென்றானென்க. (கௌ2)

2771. பாரகங்கமுநர்போலப்பருஉத்தடிபலருமேந்தி
வீரநோய்வெகுளிதோற்றிவிழுப்புறவதுக்கயிட்டுக்
காரகற்பொரிப்பர்கண்ணுட்கரிகையைநடுவாநெஞ்சிற்
பாரக்கூர்ந்தறிகுணட்டுப்பனையெனப்பிளப்பர்மாதோ.

இ - ள். அதவேயன்றிப் பாரிலுள்ளார்களெய்த் தீவினைகளைத் தாம் கழுவுவார்போலே நிரயபாலர்பலரும் பரியதடிகளையெடுத்து வலியநோயைக் கொடுக்கும் கோபமெழுந்து அவர்களுடம்பிற் கழிவதொன்றுமில்லையாம்படி உருக்கியிட்டுச் சிலநாக் காரகலிலேபொரிப்பர்; சிலநாக் கண்ணிலே

சுரிகையைநடுவர் ; சிலரை நெஞ்சிலே தறிகளைப்புடைத்துப் பின்னர்ப் பனை போலப் பிளப்பென்றானென்க.

பல்லுயிர்களும் தாம்செய்த வினையைத் தாமேதுகரினும் அதனை முயன் றுதுகர்வித்துக்கழிப்பரா தலின், 'கழுநர்போல' என்றார்; இஃது ஒப்பில்போலி.

2772. நரப்புடைபெயர்த்தலர்ற்றாரநயந்துநீர்வேட்டுநோக்கிப்
பூப்புடையணிந்தபொய்கைபுக்குநீருண்ணலுற்றும்
சீப்படுகுழம்பதாகிச்செல்லலுற்றந்தோவென்னக்
கூப்பிடுகுரலாய்கிற்பர்குறைப்பனைக்குழாங்கொத்தே.

இ - ள். அங்ஙனம் தீவினைப்பயனைதுகருங்கால் தண்ணீர்வேட்டு நா வை வரட்சியால் அசைத்தலாற்றாராய் பூவணிந்த பொய்கைகளை நயந்து நோக்கிப் புக்கு அதில் தண்ணீராயுண்ணத்தொடங்கினால் அது சீயாலுண் டான குழம்பாகையினாலே தாம் வருத்தமுற்றாராய் அப்பொழுது அழத்தொ டங்கி, அந்தோவென்று கூப்பிட்டிடுங் குரலாராய்த் தலைபோன பனைத்திரளை யொத்துகிற்பென்றானென்க.

'அணிந்து' என்று பாடமாயின், தோன்றுமென ஒருவினைவருவிக்க. ()

2773. நறுமலர்த்தாமநானுநானநீர்பிலிற்றும்பந்தர்தக்
குறுகலுங்குடநெய்பெய்தகொந்தழல்போன்றுபொங்கிப்
பறையலகனையவெண்பற்பசங்கழற்குண்பிபைங்க
ணுறுதுயர்நரகர்தம்மையுருகச்சுட்டிடுங்களன்றே.

பறையலகு, இக்காலத்துப் பலகறையெனமருவிறு.

இ - ள். பலகறையையொத்த பெரிய பல்லினையும், பசங்கழல்போ லும் கண்ணினையுமுடையநரகர் நீர்வேட்டுப் பந்தனாக்குறுகினவளவிலே அப் பந்தர் குடநெய்சொரிந்த நெருப்புப்போலப்பொங்கி அவரை உருகச் சுட்டிடு மென்றானென்க.

கள், அசை.

(கஎடு)

2774. வெந்துருக்குற்றசெம்பின்விதவையுளமுத்தியிட்டி
மெந்திரலுசலேற்றயெரியுணமதித்துஞ்செக்கிற்
சுந்தெழுந்தரைத்தும்போகச்சுண்ணமாநுணுக்கியிட்டி
மந்தரத்தனையதுன்பம்வைகலுமுழப்பமாதோ.

இ - ள். வெந்து உருகுதலுற்ற செம்பாலான குழம்பிலே நிரயபால ரால் அழுத்தியிடப்பட்டும், எந்திரமான ஊசலிலேற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிக்கப்பட்டும், செக்கிலேயிட்டி கீரெழுந்துபோக அரைக்கப்பட்டும், சுண் ணமாக நுணுக்கியிடப்பட்டும் மந்தரமலைபோற் பெரிய துன்பத்திலே நாடோ றும் வருந்துவவென்றானென்க.

விதவை - குழம்பு.

(கஎசு)

2775. உமும்பகட்டெருதுபோலவுரனறுதாளராகிக்
கொழுங்கனியளற்றுள்வீழ்ந்துங்கொழும்புகைமடுக்கப்பட்டு
மழுந்துமிந்நகர்த்தன்னுட்செல்பவர்தாரகொலென்னி
னெழுந்துவண்டிமிருமபைந்தாரிதைவநீகேண்மோவென்றான்.
பகடு - பெருமை.

இ - ள். இதைவனே! யான் கூறியவாதேயன்றிப் பலரும் தாம்செய்த
தீவினையாலே சென்று அழுத்தும் இந்நகரத்துள்ளே எழுதபோல வலியற்ற
காலராய் அழகிய செறிந்த செற்றுள்ளேவிழுத்தும் ஆண்டுநின்றும் எழுதற்குப்
புகைமடுக்கப்பட்டும் செல்வர்; அங்ஙனம் சேறற்றியார் யாரென்று கேட்
டியாயின், அவர்களை மேலே யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றானென்க.

“துன்னினழுத்தநகரம்” என்ப. (கஎஎ)

2776. கொல்வதேகன்றிநின்றார்கொடியவர்கடியநீரா
ரில்லையேயிம்மையல்லா லும்மையுமுயிருமென்பா
ரல்லதாந்தவமுமில்லைதானமுமிழுவென்பாருஞ்
செல்பவந்நகர்த்தன்னுட்டிவினைத்தேர்களுநர்த்தே.

இ - ள். கொலைத்தொழிலிலே அடிப்பட்டு நின்றாரும், நெஞ்சுகொடி
யாரும், கடிய தொழில் செய்வாரும், இப்பிறப்பேயன்றி மறுமையுமில்லை;
உயிர்க்கிழவனென்று ஒருவனுமில்லையென்பாரும், நல்வினையும் தீவினையுமில்
லையென்பாரும், செய்ததானமும் பயன்தாராதென்பாரும் தீவினையாகிய தே
னையேறி அந்நகர்த்தன்னுட் செல்வரென்றானென்க.

தவமும் தவமல்லதுமென்க. (கஎஅ)

கக.—விலங்குகதித்துன்பம்.

வேறு.

2777. எரிநீரவேநகமந்நகர்த்துன்பத்
தொருநீரவேவிலங்குதா முடையதுன்பம்
பெருநீரவாட்டடங்கட்பெண்ணணங்குபூந்தா
ரருநீரவேந்தடர்த்தவச்சணங்குவேலோய்.

இ - ள். பெரிய நீரவாகிய கண்ணையுடைய பெண்களை வருத்துந்தாரி
னையும், அடர்த்தந்தகரிய தன்மையவாகிய வேந்துகளையடர்த்தவலியினையும்,
வருத்தத்தினைச்செய்யும் வேலினையுமுடைய அரசனே! நகரம் எக்காலமும்
எரியினது தன்மையவே; அந்நகரத்திலே பல்லுயிருமுறந் துன்பத்தோடு
ஒருதன்மையவே விலங்குசாதியுடைய துன்பமுமென்றானென்க. (கஎக)

2778. கழைபொதிர்ப்பத்தேன்சொரிந் துகாய்த்தினைகளார்த்து
மழைதவமுங்குன்றில்வயமா முழங்க

வுழையளியதாமுறா உந்துன்பங்கணின்மேல்

விழவயராவேந்துறா உந்துன்பமேகண்டாய்.

இ - ள். இரூலிலே மூங்கில்பொதிப்ப அது தேனைச்சொரிந்து தினை களையார்த்துங் குன்றிலே புலிமுழங்க, அதுகேட்ட அளிய உழைமானுந் துன்பங்கள் நின்னிடத்து விருப்பஞ்செய்யாத வேந்துகளுந் துன்பமேகா ணென்றனென்க. (கஅ௦)

2779. நிணம்பிலிற்றும்வாயர்நெருப்பிமைக்குங்கண்ணர்
குணனஞ்சர்கூற்றனையகோளும்மிப்பக்
கணமஞ்ஞையஞ்சிக்கழுத்தொளிப்பகண்டாய்
மணமல்குபூந்தார்மழைதழீ இயகையாய்.

இ - ள். தாரினையுடைய மழைபோன்றகையாய்! வாயராய்க் கண்ண ராய்த் தம் குணத்தால் நஞ்சின்றன்மையையுடையார், கூற்றனைய கொலைத் தொழிலையுடைய நாயைச்செலுத்த, அதற்கஞ்சித் தம்கழுத்தைச் சிறகிலே மறைப்பன மயில்கள்காணென்றனென்க. (கஅ௧)

2780. மண்ணுரமஞ்சருரிஞ்சிமலர்கூட்டிக்
கண்ணார்மறியறுத்துக்கையாலுதிரந்து
யுண்ணீரேதேவீருவந்தென்பதிவ்வுலக
நண்ணார்க்கடந்தோய்நமனுலகினுன்மடங்கே.

இ - ள். நண்ணார்க்கடந்தோய்! இவ்வுலகம் மறிக்கு மஞ்சருரிஞ்சி மண்ணுதல் முடிகையினுலே பின்னர் மலரைச்சூட்டி அதனையறுத்துக் கையாலே உதிரத்தைத்தூவி, தேவீர்! உவந்து உண்ணீரென்று கூறுகின்றகொ ணமை, நரகத்திலும் நான்மடங்கு கொடியதென்றனென்க. (கஅ௨)

2781. மங்கைமனுவனையமென்சூன்மடவுநிம்பு
செங்கண்வரிவரால்செந்நீரிளவானை
வெங்கருளைபுல்லுதற்குவேறுவேறுக்குறைப்ப
வங்காந்தழுகின்றதார்கண்ணேநோக்குமே.

மனா - அக்கு; இனி, 'மனவு' என்னும் செய்யுட்டுசொல் விகாரமாயிற் றென்றுமாம்.

இ - ள். உடும்பு வரால் வானையென்கின்றவற்றைப் பொரிக்கறியாகச் சமைத்தற்கு வேறுவேறுகவறுப்ப, அவை உயிர்போவதற்கு வாயங்காந்தழுகின்றதீவின யாரிடத்தேசெல்லுமென்றனென்க.

அழுதல் - பழையதன்மைகெட்டு வருந்துதல்; அஃது அசைவென்னு மெய்ப்பாடாம். யார்கண்ணேநோக்குமென்றது, செய்தவர்கண்ணையன்றி எவ்வினார்களன்னும் உடம்பட்டார்கண்ணுஞ் செல்லுமென்றவாறு. (கஅ௩)

2782. கடலரணமாகாதுகாடரணமாகா
குடலரணமாகாதுகுன்றரணமாகா

வடுதுயரமூர்த்தலைப்பவாங்கரணங்காணுப்

படுதுயரத்தாலேபதைத்தளியவேமே.

ஆங்கு' என்றது, தாஞ்செல்கின்ற விலங்குகதியை. 'அரணம்' என்றது, அதற்குக் காவலாகிய நல்வினையை. காணா அளியவென்க.

இ - ன். தாம்செல்கின்ற கதிக்குக் காவலாகிய நல்வினை முன்செய்யாதவிலங்குகள், தம்மை அடுகின்றதிவினை சென்று அலைக்கையினாலே கடல் அரணமாகாமற் காடுகள் அரணமாகாமற் குடல் அரணமாகாமற் குன்றுகள் அரணமாகாமல் மேன்மேலுண்டாந்துயரத்தாலே பதைத்து வேமென்றாணென்க.

குடலிற்கிடந்தவையும் நோயான்வருந்திவிடுமென்றான். ஆகாவென்ற பன்மையை ஆகாவாயெனவிரித்து ஆகாமலெனவுணர்க்க. (௧௮௪)

2783. முழுப்பதகர்தாடுரந்துமுட்டாற்றிற்குத்தி
யுழப்பெருதுபொன்றப்புடைத்துமுதுவிட்டாற்
கழித்துண்ணுங்காக்கைகடிவோருமின்றிப்
புழுச்சொரியத்துன்பம்பொறுக்கலாபொன்றும்.

அறிவுறுழைத்தருவழியிலராய், தீவினையெய்யலாகாதென்பார்க்குப் பதகங்கூறுவார் முழுப்பதகர்; பதிதர் - விகாரமுமாம்; பாதகர் - பதகரெனவிகாரமுமாம்.

இ - ன். பதகர் உழுதற்றொழிலையுடைய எருத்தை முற்படச் சாம்படி அடித்து அதற்குப் போகாமையின் தாற்றுக்கோலாலேருத்தித் தமதுமுயற்சியாலேதுரந்து உழுது கைவிட்டால் என்பைக்கழித்துத் தசையையுண்ணுங்காக்கையை ஒட்டுவாரின்றாய்ப் புழுச்சொரியத்துன்பம்பொறுக்கமாட்டாது சாமென்றானென்க. (௧௮௫)

2784. கிரம்பாதநீர்யாற்றிடுமணலுளாழ்ந்து
பெரும்பாரவாடவர்போற்பெய்ப்பண்டந்தாங்கி
மருங்கொற்றிமூக்கூன்றித்தாடவழ்ந்துவாங்கி
யுரங்கெட்டுறுப்பழுகிப்புல்லுண்ணுபொன்றும்.

இ - ன். சிறிதாகிய நீரையுடைய யாற்றில் இடுமணலுள்ளே சுகடம் முந்துதலாலே, அதிற் பெய்த பண்டத்தைப் பெரும்பாரத்தைச்சுமந்தஆடவர் அதனைக் கைவிடாது தாங்குமாறுபோலத் தாமுந்தாங்கித் தமக்குப் போகலாகிலத்தைச்சேர்ந்து மூக்கைகிலத்தேயுன்றி அடிமுழந்தாளிட்டு இழுத்துத் தம்வலியெல்லாங்கெட்டுப் பின்பு உறுப்புக்களழுகிப் புல்லுண்ணுவாய்ச்சாமென்றானென்க. (௧௮௬)

2785. போழ்மதிபோற்கூரிரும்பிற்பூதுதல்கள்போழ்ந்திடவுங்
காழ்ந்துதிழிற்குத்துண்டிங்கார்மழைபோனின்றிதீர்ந்தும்

வீழ்ப்பிடுகள் சிந்தித் தும்வெந்நோய்தம்முள்குடவெந்
தாமுத்தகந்திளகபாணையலம்வருமே.

இ - ள். யானைகள், மதியைவகிர்ந்ததுபோலுந் தோட்டியாலே மத்த
கத்தைப் பிளக்கப்பட்டும் பரிக்கோலாற் குத்துண்டும் அவைபொருமல்
அதிர்த்தும் காமநோய்குட வெந்து பிடுகளைநினைத்தும் ஆழநாட்டின கந்திள
கச் சுழலுமென்றானென்க. (கஅ௭)

2786. எரிவளைப்பவெம்புகையுண்டின்னுயிர்விட்டேகு
மரிவளைப்பக்குஞ்சரமுமாலிபோனீராம்
வரிவளைக்குட்வெண்மயிர்க்குமுத்திற்குமாரந்தர்
திருவளைத்தமார்பசெகுத்திமுவர்தேங்கார்.

இ - ள். திருவைத்தடுத்தமார்பனே! சிலவிலங்குகள், நெருப்புவளைப்
பப் புகையையுண்டையினாலே உயிர்விட்டுப்போம்; குஞ்சரங்களும் சிங்கம்
வளைப்ப உயர்விட்டுப்போம்; அவையேயுமன்றி மாந்தர் நீரிலேபிறக்கூஞ்
சங்கை வரிவளைக்கும், இப்பியை ஆலிபோலுமுத்திற்கும் கவரிமாவை மயிர்க்
குத் தேங்காராய்க் கொல்வார்காணென்றானென்க. (கஅ௮)

2787. வேள்விவாய்க்கண்படுத்தும்வெவ்வினைசெயாடவர்கை
வாளின்வாய்க்கண்படுத்தும்வாரணத்தினீருரிபோற்
கோளிமிழ்ப்புநீள்வலைவாய்க்கண்படுத்துமின்னணமே
நாளுலப்பித்திட்டார்நமரலாதாரெல்லாம்.

இ - ள். உணர்வினமாக்கள் தமக்கு நன்மையைத் தருமென்றுபோர்த்த
யானையின்பசுந்தோல் தம்முயிர்க்குக் கேடாயினற்போல, கொடியமக்கள்
நமக்கு நன்மையைத்தருமென்று விலங்குகளை விருந்திடுதற்கு வாளின்வா
யாற் கொன்றும் வேள்வியிடத்தேகொன்றும் வலையிடத்தேகொன்றும் இப்
படியே தமதுவாழ்நாளைத் தேய்ப்பித்துவிட்டார்; நம்முடைய தமரல்லாதா
ரெல்லாருமென்றானென்க.

யானையின்பசுந்தோல் பிறருடம்பிற்பட்டார் கொல்லுமென்றுணர்க.
“கொல்லாமை மேற்கொண்டொழுவுவான் வாழ்நாண்மேற், செல்லா துயி
ருண்ணுங் கூற்று.” (திருக். ௩௨௬) என்றார்பிறரும். இனி, அவற்றின் வாழ்
நாளுமென்ப. இனி, வாரணத்தரிபோலே தப்பாமற் கொல்லும் வலையென்
றுமாம். இமிழ்ப்பு - கட்டு. கோள்வலை. (கஅ௯)

2788. கொல்வாருங்கூட்டுச்செறிப்பாருமாடவர்க
ளல்லாருநாய்வேட்டமாடாதமாத்தினாயே
யல்லாதபைங்கிளியும்பூவையுமாதியா
வெல்லாங்கிளைபிரித்திட்டேமுறுநோய்செய்பவே.

ஆடவர்களல்லாராயிருப்பார் - மகளிர். முற்கூறிய ஆடவரேயன்றி மக
ளிருமென உம்மை எச்சவும்மை. அல்லாத - நம் சமயமல்லாத.

இ - ன். அல்லாதமகளிரும், கருணைபுல்லுதற்குக் கொல்வாருங் கிளி யும் பூவையுமுதலாக ஒழிந்தவுயிர்களையெல்லாம் தத்தங் கிளையைப்பிரித்துக் கூட்டுளடைப்பாருமாய் அவற்றிற்கு வருத்தமுறுநோயைச் செய்வார்; ஆத லால், அவரும் புறம்போந்து காய்வேட்டமாடாத மாத்திரையாயிருப்பர்கா ணென்றானென்க.

என்றதனால், உள்ளிருந்தும் பாவமேசெய்வரென்றான்.

(கக௦)

2789. மல்லன்மலையினையமாதவனாவைதுணாக்கும்
பல்லவரேயன்றிப்பகுத்துணப்பாவினரு
மல்குல்விலைபகருமாய்தொடியராதியார்
வில்பொருதோண்மன்னுவிலங்காய்ப்பிறப்பவே.

இ - ன். வில்பொருத தோளையுடைய அரசனே! மலைபோலசையாத மாதவத்தோணாப் பழித்துணாக்கும்பலரும், பகுத்துண்ணாதாரும், பரத்தை யர் முதலாயினுரெல்லாரும் விலங்காய்ப் பிறப்பர்காணென்றானென்க. (கக௧)

கஉ.—மக்கட்கதித்துன்பம்.

2790. தம்மைநிழுவோக்கித்தாங்கார்மகிழ்தூங்கிச்
செம்மைமலர்மார்பமட்டித்தினையார்தோள்
கொம்மைக்குழுகாடுங்கோலவரைமார்பர்
வெம்மைமிகுதுன்பம்வேந்தேசிலகேளாய்.

வரைமார்பர், இசுழ்ச்சி.

இ - ன். வேந்தே! தம்மார்பிலே பூசப்படுவனவற்றைப்பூசித் தம்மைக் கண்ணாடியிலேபார்த்துத் தம்மழகைக் தாங்கமாட்டாராய் மகிழ்ச்சிசெறிந்து பெரிய இளமைச்செவ்வியாலே இனையார்தோளைக்கூடும் வரைமார்பரது துன்பத்திலே சிலவற்றைக் கேட்பாயாகவென்றானென்க. (ககஉ)

2791. ஈருட்டடிமுடியீண்மிமலபிண்டப்
போர்வைபுழுமொய்ப்பப்பொல்லாக்குடர்கூடிச்
சார்தற்கரிதாகித்தானின்றராவள்ள
னீர்வாய்ச்சுரம்போந்தார்தமமைந்நையாரோ.

தமக்கடைத்த காலங்கள்தோறும் உறுப்புக்கள் திரள்கின்ற மலமாகிய தம்முடம்பைப் போர்த்த போர்வையைப் புழுமொய்ப்ப. நீராற்றாய்மை செய்காக்காற் சேர்தற்கரிதாகிப் பொல்லாதானசுரம்; நீர்தானின்றராதசு ரம்; அள்ளலை இடத்தேயுடையசுரம்.

இ - ன். தாம் வயிற்றுள்ளிருக்கின்றகாலத்து அவ்விடத்தில் புழுத் தாயி னுடைய ஈருளாகிய தடியைமுடித் தமது போர்வையையும் மொய்யாநிற்கத் தாம் குடவைச் சூடியிருந்து புறம்போதுங்காலத்து அருவழியைப் போந்த மக்கள் தம்தூய்மையை நினையார்களோ? நினையாமையினன்றே தம்மை வியக்கின்றாசென்றானென்க.

ஓகாரம், எதிர்மறை. இனி மலபிண்டத்திற் பிறந்தபுழு, தடியையுமுடித் தம்மையும் மொய்ப்பவென்பாருமுள்.
(கக௬)

2792. அஞ்சொன்மடவார்தமார்வக்களிபொங்க
நெஞ்சத்தயிலேற்றுநீன்வெங்கழுநூர்நுங்
குஞ்சிக்களியாணக்கோட்டா லுழப்பட்டுந்
துஞ்சிற்றுலகந்தோதுன்பக்கடலுள்ளே.

குஞ்சி - மத்தகத்தின்மயிர்.

இ - ள். உலகத்துமாக்கள், மகளிரிடத்து அவாவாற்பிறந்த மயக்க மிருதலின், அவரைப்பெறுதற்கு நெஞ்சிலே வேலையேற்றும், அவர்க்குப் பொ ருள்கொடுத்தற்குக் களவுகண்டு கழுவிவறியும், அவரைக்களவுகண்டு யாணக் கிடப்பட்டும் துன்பக்கடலிலே அழுந்தினார்; அந்தோ! இத்துன்பத்தை நீ நோக்காநின்றாயேயென்றென்க.
(கக௭)

2793. பண்ணார்களிதேபோற்பாயோங்குயர்நாவாய்
கண்ணார்கடன் மண்டிக்காற்றிற்கவிழுங்கான்
மண்ணார்மணிப்பூணையமக்களுநுந் துன்ப
நண்ணாநரகத்தினுன்காமடியன்றே.

இ - ள். பூணைய! சமைத்த களிறுபோலப் பாய்விரித்தநாவாய் கடலி லேயோடிக் காற்றாற் கவிழும்போது மக்கள்படுத்துன்பம் சென்றுசேர்தற் கரிய நரகத்துன்பத்திலும் நான்மடங்குகாணென்றென்க.

அந்நரகம் - * நிகோதம்.

(கக௮)

2794. க. செந்தீப்புகையுண்டிஞ்சேற்றுணிலைகின்று
மந்தோவெனமாற்றாலாற்றப்புடையுண்டிந்
தந்தீகெனமுன்கைவிக்கத்தளர்வுற்று
நொந்தார்சூடிச்செல்வந்தோன்மைதுகம்பூண்டார்.

2795. கண்ணுன்றிடப்பட்டுங்கால்கைகளைந்தாங்கே
யன்பல்லிறக்கையாலாற்றத்தகர்பெற்று
துண்சாந்தரைப்பார்போலினுவமுழங்கையாற்
புன்செய்திடப்பட்டும்புன்கணுழப்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. தந்தீகென்பது, வினைத்திரிசொல். நொந்தார் - பகைவர்.

இ - ள். நிற்பகைவர்நாட்டிற் குடியிருக்கும் மக்களாயசெல்வர், நீதே டியபொருளை அரசனுக்குத் தருவாயாகவெனச்சொல்லி முன்கையைவிக்க அத்துன்பத்திற்குத் தளர்ந்து அதனைப் பொறுக்கின்றதுகத்தை முன்னர்ப் பூண்டவர், பின்னர் அங்கே சேற்றிலே நிறுத்திச்செய்தும், மாற்றாற் புடையுண்டும், கையால் அண்பல்லிறத் தகர்பெற்றும், சாந்தரைப்பார்போல முழங்

* நிகோதம் - இரத்தினப்பிரபைமுதலிய நரகமேழினுக்கும் கீழுள்ளது.

கையாற் புண்செய்யப்பட்டும், கால்கைகளைத் துகண் சூன்றிடப்பட்டும், புகை யுண்டும் துன்பத்தே யழுந்துவர்காணென்றானென்க.

செல்வர்பூண்டாரென்க. தந்திகென ஒருமையாற்கூறிற்று, அவனாத் தனித்தனியே தண்டித்தலின். (கக்கூ - ஏ)

2796. மாலைக்குடைமன்னர்வையமகற்றுவான்
காலைக்கதிதுன்பங்காவல்பெருந்துன்பஞ்
சோலைமயிலன்றோள்சேர்விலராயின்
வேலைக்கடலேபோற்றுன்பம்வினையுமே.

இ - ள். மன்னர்க்கு வையத்தை அகற்றுதற்குப் போதற்குரியகாலை யிலே போகின்றபோக்குத் துன்பம்; அதனையகற்றிப் பிறர்கொள்ளாமற்காத் தல் துன்பம்; அவையேயன்றி அவர்தாம் மகளிர்நோனைச் சேராராயின், அவர்க்குக் கரையையுடையகடல்போல் துன்பம்பெருகுமென்றானென்க. ()

2797. ஊன்சேருடம்பென்னுமோங்கன்மரச்சோலை
தான்சேர்பிணியென்னுஞ்செந்திக்கொடிதங்கிக்
கான்சேர்கவினென்னுங்காமர்மலர்வாடத்
தேன்சேர்மலர்மார்பதீத்திட்டிதக்குமே.

இ - ள். மார்பனே! உடம்பென்னுஞ் சோலையிலேசேர்ந்த பிணியென் னுந்தீயொழுங்கு அதனை விட்டுப்போகாமற்றங்கிக் கவினென்னும் கான்சேர் மலர் வாடும்படி அச்சோலையைச்சுட்டுத் தான் போமென்றானென்க. ()

2798. கொட்டுப்பிடிபோலுங்கூனுங்குறளாமை
விட்டுருடப்பனபோற்சிந்தும்வினைத்துசீ
யட்டுமுயவுநோயல்லாப்பிறனோயும்
பட்டாருறுதுன்பம்பன்னிச்சொல்லாமோ.

இ - ள். கொட்டுப்பிடிபோலுங்கூனரும், குறளரும், ஆமை கைவீசி நடக்குமாறுபோலுஞ்சிந்தரும், சீவினைந்துவடியும் வருந்துநோயையும் பிற நோயையுமுற்றவர்களும் படுத்துன்பம் நம்மால் ஆராய்ந்துகூற முடியாதகா ணென்றானென்க. (உ௦௦)

வேறு.

2799. வேட்டனபெறாமைதுன்பம்விழைநரைப்பிரிதறுன்ப
மோட்டெழிலிளமைநீங்கமூப்புவந்தடைதறுன்ப
மேட்டெழுத்தறிதலின்றியெள்ளற்பாடுள்ளிட்டெல்லாஞ்
சூட்டணிந்திலங்கும்வேலோய்துன்பமேமாந்தர்க்கென்றான்.

இ - ள். மாலையணிந்து இலங்கும்வேலோய்! மக்கட்கு வேட்டபொரு ள்களைப் பெறாமை துன்பம்; விரும்பினொஃப் பிரிதல் துன்பம்; மூப்புவந்து சேர்தல் துன்பம்; இவையேன்றி எட்டிலெழுத்தை அறிதலின்றி இகழ்தல் முதலாக மற்றுள்ள இகழ்ச்சிகளெல்லாம் துன்பமேயாயிருக்குங்காணென்ற னென்க. (உ௦௧)

கக.—தே வ க தி த் து ன் ப ம்.

2800. திருவிற்போற்குலாயதேந்தார்த்தேவர்தந்தன்மைசெப்பிற்
கருவத்துச்சென்றுதோன்றார்களிலந்தோய்தல்செல்லா
ருருவமேலெழுதலாகாவொளியுமிழ்ந்திலங்குமேனி
பருதியினியன்றதொக்கும்பன்மலர்க்கண்ணிவாடா.

இ - ள். இனித் தேவருடைய குணத்தைக்கூறின், அவர் கருவிற்கென்
றுபிறவார்; கால் நிலந்திண்டுதல்செல்லார்; அவருருவத்தைக்கூறின், எழுத
லாகா; அவர்நிறம் பரிதியினியன்றதொக்கும்; அவர்க்குக் கண்ணிவாடாவெ
ன்றனென்க. (20உ)

2801. அங்கையுமடியுநோக்கிற்றாமரையலரந்தொக்கும்
பங்கயமனையசெங்கண்பகுவொளிப்பவளஞ்செவ்வாய்
செங்கதிர்முறுவன்முத்தின்மெளரிகைதிகழுஞ்செய்யார்
வெங்கடைமழைக்கணைக்கிவெய்துறத்திரண்டவன்றே.

இ - ள். அவர்தேவியர்க்குக் கையும், அடியும் தாமரையலரந்த செவ்
வியையொக்கும்; கண் கமலத்தையொக்கும்; வாய் செங்கதிராகிய பேரொ
ளியையுடைய பவளத்தையொக்கும்; திகழுமுறுவல் முத்தினொளியையொக்
கும்; இவையையன்றி அவர்க்குத் திருமகள் இவரழகைப் பெற்றிலேனென்று
தானோக்கி வருந்தும்படி யொழிந்த அவயவவழகும் வந்துதிரண்டனவென்று
னென்க. (20ஈ)

2802. தானெடுங்குவளைக்கண்ணித்தனையவிழ்கோதைமாலே
வாண்முடிவையவிலும்வார்குழைசுடருமாற்பிற்
பூணிடையிலவுமேனிமின்னொம்பொலிந்ததேவ
ருணுடையமிர்தம்வேட்டா லுண்பதுமனத்தினுலே.

இ - ள். குவளைக்கண்ணியினையும், மாற்பிற்கோதையினையும், நெற்றி
மாலையினையும், வாண்முடியிலுண்டாகிய வையவிலினையும், சுடரும் குழை
யினையும், மாற்பின்பூணிடத்தில் நிலவினையும், மின்னொம்பொலிந்த நிறத்தினையு
முடைய அத்தேவர் உண்டற்றொழிலையுடைய அமிர்த்தத்தை உண்டற்குவிரு
ம்பினால் மனத்தாலேயுண்பது கையினொழுமுண்ணார்களென்றனென்க. (1)

2803. சிதரரியொழுகியோடிச்செவியுறப்போழ்ந்துநீண்ட
மதரரிமழைக்கணம்பாவாங்குவிற்புருவம்வில்லாத்
துதைமணிக்கலாபமின்னத்தொன்மலர்க்காமனம்பு
புதைமலர்மார்பத்தெய்யப்பூவணைமயங்கிவீழ்வார்.

சிதரரி - சிதரினசெவ்வரி. மதரரி - கதிர் த்தவழகு. ஒடிப்போழ்ந்து நீண்
டகண்.

இ - ள். காமன் தொன்மலரம்பு முன்னர்ப்புதைந்த தேவருடைய மல ர்ந்தமார்பிலே, தேவியர் புருவம் வாங்குவில்லாகக் கண் அம்பாகளய்ய மய ங்கிக் கலாபமின்ன அணியிலே வீழ்வார்காணென்றானென்க.

கலாபமின்னவென்றது, புணர்ச்சியை.

(உ௦௫)

2804.க.பூத்ததைகொம்புபோன்றுபொன்னிழைசுடருமேனி

யேத்தருங்கொடியனூராயிருநிவாகப்புல்லிக்

காய்த்தியிட்டுள்ளவெம்பிக்கடைந்திடுகின்றகாம

நீத்துநீர்க்கடலைநீந்தும்புணையெனவிடுத்தல்செல்லார்.

2805.உ.பொங்கல்வெம்முலைகளென்னும்போதொடுபொருதுபூந்தா

ரங்கலந்தொடையன்மலைகிழிந்தழகழியவைகிக்

கொங்கலர்கோதைநல்லார்ருகாகடலமீர்தமாகத்

தங்கலர்பருகியாரார்தாழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஏத்தருங்கொடி - வேள் அம்பைச் செலுத்துதலைத் தருங்கொடி, இருநிவாக - இடைமுரிய. நீத்து - பெருக்கு.

உ. பொங்கல் - பெருமை. அழகிய கலத்தினையும் தொடையன்மலை யினையுமுடைய முலை. தங்கலர் - அமையார்.

இ - ள். கொம்பையொத்து இழைசுடருமேனியையுடைய கொடியன் னூரப்புல்லி அவருடைய முலைகளென்னுந் தாமரைமுகைகளோடே தமது தார் பொருதுதோற்று அழகழியவைகி அதனாலுமையாராய் அவரை அமிர்த மாகப்பருகி அதனாலுமாராராய் விருப்பமிருதியாற் கண்ணிமையாமல்தாழ்ந்து உள்ளவெம்பிக் காய்த்தியிட்டுக் கடைந்திடுகின்ற காமக்கடலைநீந்துந்தெப் பம் இவர்களேயென்றுகருதி அவர்களைக் கைவிடார்காணென்றானென்க. ()

2806.க.கருவியின்னிசைகளார்ப்பக்கற்பகமரத்தினீழற்

பொருகயலனையகண் ணும்புருவமுமரவஞ்செய்ய

வரவமேகல்களம்பொங்குகண்கிண்சிலம்பொடார்ப்பத்

திருவனூரடல்கண்டுந்திருவொழிநீத்துமானார்.

2807.உ.பனிமுகின்முனைத்தநான்குபசுங்கதிர்த்திங்கொர்ப்பக்

குனிமருப்புழுதுமேகங்குஞ்சரங்குனீந்துகுத்த

வினிதினினிலங்குபொற்றோடேற்றுமின்குழைகள் பொங்கத்

துனிவிலர்களிறோடாடித்தொழுதகக்கழிப்பர்வேந்தே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. அரவஞ்செய்ய - மனத்தைக்கலக்க.

உ. பனிமுகில் - பனிமாசு. வெண்மேகத்தேமுனைத்த நான்குபிறை யையொப்பவென்றார், வெண்ணையான நாற்கோட்டதாதலின். ஏற்று - போ ரேற்று. தொழுதக - விரும்ப.

இ - ள். வேந்தே! அங்ஙனதுகர்ந்தவர், கற்பகமரத்தின் நீழலிலேயிருந்து நால்வகைக்கருவிகளுடனே இனிய இசைகளாராநிற்கத் திருவனருடைய மேகலைமுதலியன ஆராநிற்க அவர்கண்ணும் புருவமும் அரவஞ்செய்யாநிற்கக் கூத்தைக்கண்டும் செல்வத்துடனே ஒழிந்த வினையாட்டுக்களை வினையாடியும் அமையாராய்க் குஞ்சரம் மேகத்தோடேபோர்தொடங்கிக் குனிந்து திங்களொப்பவனைந்த மருப்பாலும் குத்தும்படி தமது தோடும் குழையும் பொங்க அதனை மேற்கொண்டு துனிவிலராய் அக்களிற்றோடே வினையாடிப் பொழுது போக்குவர்கானென்றானென்க.

(20௮ - கூ)

2808. கடிகைவாளாரமின்னக்கற்பகக்காவுகண்டுந்
தொடிகவினறாதமென்றோட்டேவியர்குழுவாம
னடிகைபிறொழுதுபூத்தாயஞ்சலிசெய்துவீடே
முடிகவிப்பிறவிவேண்டேமுனைவவென்றரபவவன்றே.

கடிகை - தோள்வளை.

இ - ள். அவர், போகநுகர்வதற்கு வேண்வெனதருகின்ற கற்பகக்காவைக்கண்ணிவைத்தும் இது நிலையாதென்று உட்கொண்டு தேவியர்குழத் தோள்வளையும் ஆரமுமின்னச்சென்று வாமனடியைத்தொழுது பூவைத்தாவிவணங்கி, முனைவனே! இப்பிறவியைவிரும்பேம்; வீடே எமக்கு முடிவதாகவென்று இரப்பர்கானென்றானென்க.

(2௧0)

2809. மலங்குவித்தாவிவாட்டிவாய்நிறையமிர்தம்பெய்த
விலங்குபொற்கலசமன்னவெரிமணிமுலைகள் பாயக்
கலந்தனர்சென்றபின்னாட்கதிர்கழன்றிருந்தவெய்யோன்
புலம்புபோற்புலம்பித்தேவர்பொற்புகுத்திருப்பவன்றே.

பற்று, ஆர்வம், செற்றமுதலிய மலங்களைத்திரட்டித் தமக்குள்ள ஆயுளை அவமேபோக்கி.

இ - ள். தேவர், வாயளவுநிறைய அமிர்தம்பெய்த கலசமன்ன முலைகள் பாயக் கலந்தனராய் ஆவியைவாட்டிச் சென்றபின்னாலே கதிர்போன ஞாயிற்றின்புலம்புபோற் புலம்பிப் பொலிவைப்போக்கி இருப்பரென்றானென்க.

முலைகள் தேவனாமயங்கப்பண்ணி ஆவியைவாட்டிப் பாயவென்றுமாம்.

2810. எல்லைமூவைந்துநாள் கருளவெனவிமைக்குங்கண்ணு
நல்லெழின்மலைவாடுநஞ்சுடையமிர்துண்டாரிற்
பல்பகற்றுய்த்தவன்பம்பழுதெனக்கவல்பகண்டாய்
பில்கித்தேனொழுகும்பைந்தார்ப்பெருநிலவேந்தர்வேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! அத்தேவர்கட்கு உயிர் போகப் பதினாந்துநாள்க ளுளவெனக் கண்ணுமிமைக்கும்; மலைவாடும்; அவர்தாம் நஞ்சையுள்ளே

யுடைய அமிர்தையுண்டாணப்போலே அங்ஙனம் பலநாளுதகர்ந்தவின்பத்
தைப் பயனின்றிக் காலம்போக்கினோமேயென்று பின் வருந்துவர்காணென்
றானென்க. (உகஉ)

2811. தேவதோதாமாமித்தேவராற்றெழிக்கப்பட்டி
மேவல்செய்திறைஞ்சிக்கேட்டுமணிகமாப்பணிகள்செய்து
நோவதுபெரி துந் துன்பநோயினுட்பிறத்தறுன்பம்
யாவதுந் துன்பமன்னாயாக்கைகொண்டவர்கட்கென்றான்.

இ - ள். மன்னா! தாமும் தேவரேயாயிருந்தும் வேறொரு தேவராற்
கோபிக்கப்பட்டும், அவரையிறைஞ்சிக் அவரேவல்கேட்டும், அவ்வேலைச் செ
ய்தும், அவர்கள் தம்முடைய அணிகலங்களிற் பெரியபணிகளைச்செய்தும்
நோவது மிக்கதுன்பம்; அதனைவிட்டு மண்ணிடைவந்து மக்களாயும் விலங்
காயும் பிறத்தலுந்துன்பம்; ஆதலால், யாதொரு யாக்கையை யெடுத்தவர்
கட்கு அவ்வியாக்கைகளெல்லாம் துன்பத்தையே செய்யுங்காணென்றானெ
ன்க.

அணிதிரிந்து அணிகமாயிற்று. பணிகள்செய்வார் - மயன்முதலியோர்;
“நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை” (திருமு. கஅ) என்றார்பிற
ரும். என்றானென்பதனை முன்னர்க்கூறியவற்றிற்கும் கூட்டுக. இனி, * அணி
கம் - ஊர்திகளாகியவற்றிலேயேறிப் பணிகள்செய்துமென்பாருமுளர்; வாக
னதேவதைகளாகியவன்பதாம். (உகஉ)

கசு.—ந ற் க ா ட் சி.

வேறு.

2812. கொங்குவிம்முகுளிர்பிண்டிக்குழவிஞாயிற்றெழிலேய்ப்பச்
சிங்கஞ்சுமந்தமணியணைமேற்றேவரேத்திச்சிறப்பயர
வெங்குமுலகமிருணீங்கவிருந்தவெந்தைபெருமானார்
தங்குசெந்தாமரையடியென்றலையவேயென்றலையவே.

இ - ள். பிண்டியின்கீழே அணைமேலே தேவர்கிறப்புச்செய்ய ஞாயிற்
றெழிலேய்ப்ப உலகமெங்குமிருணீங்கவிருந்த எந்தையாகிய பெருமானாரு
டைய தாமரைமேற்றங்கிளவடி என்றலையிடத்தவே, என்றலையிடத்தவே
யென்றானென்க.

இது வினாவு. இருள் - பிறதெய்வங்களைத் தெய்வமென்று கருதுதல். ()

2813. இலங்குசெம்பொனையின்மூன்றுமெரிபொன்முத்தக்குடை
மூன்றும், வலங்கொண்டலர்தூஉயடியேத்துமவையமூன்றும்படை
மூன்றுங், கலங்காதுயர்ந்தவதிகையங்கண்மூன்றுங்காமாநுள்மூன்று,
நலங்கொடும்பாற்றுணக்கடலுமுடையார்நம்மையுடையாரே.

* “அந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகமூர்த்தமரரீண்டி” (முத்தி. ௫க௭).

எயின்மூன்றாவன: உதயதரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம். குடைமூன்றாவன: சந்திராதித்தியம், நித்தியவினோதம், சகலபாசனம். உலகமூன்றாவன: நாகலோகம், பூலோகம், சுவர்க்கலோகம். படைமூன்றாவன: இரத்தினத்திரயம்; அவை: நற்காட்சி, நன்னூனம், நல்லொழுக்கம். அதிகயங்கள் மூன்றாவன: சகசாதிசயம், கர்மக்ஷயாதிசயம், தெய்வீகாதிசயம். நூன்மூன்றாவன: அங்காகமம், பூர்வாகமம், பஞ்சருதியாகமம். குணக்கடல் - அநந்தநாநாதிருணங்கள்.

இ - ள். இவற்றையுடையார்காண், நம்மை அடிமையாக உடையா ரென்றனென்க. (உகடு)

2814. மன்றனுமணிமுடிமேன்மலிந்தஞாமைணிபோலும்
வென்றோர்பெருமானறவாழிவேந்தன்விரி பூந்தாமனாமேற்
சென்றதிருவாரடியேத்தித்தெளியும்பொருள்களோனாந்து
மன்றியாறுமொன்பானுமாகுமென்பாரறவோரே.

வென்றோர் - இருடிகள். * ஐந்தாவன: சீவம், புற்கலம், தருமம், அதருமம், ஆகாசம். அன்றி - இவ்வைந்துமேயன்றி; இவற்றோடு காலமுஞ்சோ ஆறுமாகும். ஒன்பதாவன: சீவம், அசீவம், புண்ணியம், பாவம், ஆஸ்ரவம், சம்வரை, நிர்ச்சரை, பந்தம், மோக்ஷம்எனவிலை.

இ - ள். அறவோர் ஞானமணிபோலும் பெருமான், வேந்தன், அவனுடைய அடியையேத்தித் தெளியும்பொருள்கள் ஐந்தும், ஆறும், ஒன்பதுமென்பரென்றனென்க. (உகசு)

2815. பெரியவிற்பத்திரனும்பெட்டசெய்கைச்சிறுருங்கு
முரியசெய்கைவினைப்பயத்தை யுண்ணுமெனவே யுணர்ந்தவ
யரியரென்னமகிழாதுமெளியரென்னவிகழாது [னை
மிருசார்வினையுந்தெளிந்தாரே யிறைவனுலுந்தெளிந்தாரே.
பெட்ட - விரும்பின.

இ - ள். தம்செயலால் தமக்குரியவாகிய இருவினையின்பயனை இந்திரனுங் குரங்கும் நுகருமென்றேயுணர்ந்து பிறர் இந்நிலை எய்துதற்கரியரென்று வியந்து இந்திரனை மகிழாதேயும், பிறர் இந்நிலை எய்துதற்கெளியரென்றுவெறுத்துக் குரங்கை இகழாதேயும் நல்வினையினையின்றன்மைஇத்தன்மைத் தென்று தெளிந்தவர்களேகாண் இறைவனுடைய நாற்பத்திரண்டு பரமாகமத்தையுந் தெளிந்தாரென்றனென்க.

† அவை, பன்னிரண்டும் பதினான்கும் பதினாறும் ஆக நாற்பத்திரண்டு.

* ஐந்தினைப் பஞ்சாஸ்திகாயமென்றும், ஆறினை ஷட்திரவியமென்றும், ஒன்பதினை நவபதார்த்தமென்றுங்கூறுவர்.

† அங்காகமம், கஉ; பூர்வாகமம், கச; பஞ்சருதியாகமம், கஈ. சீவசும் போதனை, வெண்பா: “ஆறிரண் டங்கமு மாய்த்திரேழ் பூர்வமுங், கூறி ரண்டெண் கேள்விகளிற் குன்றமுந் - நேறி, வரத்தருநல் லோத்தனாக்கும் வாய்மையார் பாத - நிரந்தரநான் வந்தப்ப னின்று.” என்பதனாலறிக.

2816. உறுவர்ப்பேணலுவர்ப்பின்மையுலையாவின்பந்தலைநிற்த [ல்
லறிவர்கிறப்பிற்கெதிர்விரும்பலழிந்தோர்நிறுத்தலறம்பகர்த
சிறியாரினத்துச்சேர்வின்மைசினங்கைவிடில்செருக்கவித்த
விறைவனறத்துளார்க்கெல்லாமினியராதலிதுதெளிவே.

இ - ள். மிக்கோனாவிரும்புதல், வெறுப்பில்லாமை, வீடெய்துங்கருத்
துத் தம்மிடத்தேகிற்தல், அறிவர்க்குச்செய்யும் பூசைக்கு எதிர்விரும்புதல்,
அழிந்தோரைப் பழையநிலையிலேநிறுத்துதல், அறத்தைக்கூறுதல், அறிவின்
மாக்களைக் கூடாதிருத்தல், சினத்தைப்போக்குதல், செருக்கைக்கெடுத்தல்,
இச்சமயத்தார்க்கெல்லாம் இனியராதல் ஆகியவித்தன்மைகாண் பரமாகமப்
பொருளைத் தெளிந்த தெளிவாவதென்றானென்க. (உகஅ)

2817. செறியச்சொன்னபொருடெளிந்தார்சேரார்விலங்கிற்பெண்
குறுகார்நரகமோரேழுக்கீழ்முத்தேவர்குழாந்திண்டா [னாகார்
ரறியாதுதைத்தேனதுநிற்கவாறேநரகமாகாத
பொறியார்போகபூமியுள்விலங்குமாவரொருசாரார்.

இ - ள். யான் சொன்னபொருளைச் செறியத்தெளிந்தார், விலங்கிற
சேரார்; பெண்ணாகப்பிறவார்; எழுநரகத்தையுமணுகார்; கீழான மூன்று
தேவர்களைத்திண்டார்; இவற்றுள் நரகமேழென்று அறியாமற்கூறி
னென்; அது நின்மனத்தே ஏழென்று துணியாமை நிற்பதாக; ஆகாதநர
கம் ஆறே; அதற்குக் காரணமாயாதெனின் ஒருசாரார் நல்லினிகிறந்த
போகபூமியில் விலங்காய்ப் பிறப்பதுஞ்செய்வார் கானென்றானென்க.

நரகமேழாவன: இரத்தினப்பிரபை, சருக்கராப்பிரபை, வாலுகாப்பிர
பை, பங்கப்பிரபை, தூமப்பிரபை, தம்பிரபை தமத்தம்பிரபை எனவி
வை. கீழ்முத்தேவராவார்: பவணர், வியத்தரர், *ஜ்யோதிஷ்கர். ஆகாதநரக
மாரேயென்றது - ஐயுண்டாய் முன்பேநரகாயுஷ்யம்கட்டினபின்பு † தரி
சனங்கொண்டவர், முதல்நரகத்திலேயும் போகபூமியிலே விலங்காயும் பிறப்
பரென்றதென்க. (உகக)

கரு.—சீ ல ம்.

வேறு.

2818. எத்தருந்திருமணியிலங்குநீர்மைய
கோத்தனபோற்குணநூற்றுக்கோடியுங்
காத்தனகாவலபதினெண்ணாயிரம்
பாத்தனபண்ணவர்சீலமென்பவே.

* ஜ்யோதிஷ்கர்: சந்திராதித்திய கிரக நஷத்திர தாரகைகள்; “சந்திர
ரஞ்சுஞ்சூரியருந் தாரகையு நாண்மீனும் - வெந்திறல கோட்களு மெனவிள
ங்கி விசும்பாறு - மந்தரத்தை வலஞ்சூழ்ந்து வருபவரு நிற்பவருஞ் - சுந்த
ரஞ்சேர் மணிமுடியாய் சுடர்பவருஞ் சோதிடரே.” என்பது, துளாமணி.

† தரிசனம் - நற்காட்சி.

இ - ள். காலனே ! இலங்குநீர்மையவாகிய திருமணியைக் கோத்த
னபோலும் என்பத்துநான்கு நூறுயிரமாகப் பருக்கப்பட்டனவாகிய குணவி
ரதங்களும், நூற்றுக்கோடி மகாவிரதங்களும், பதினெண்ணூறு ரஞ் சீலாசார
மும் பண்ணவர் காக்கப்பட்டனகாணென்றானென்க. (உஉ௦)

2819. மொய்யமர்நூட்டினுண்முரண்கொண்மன்னவர்
மெய்ப்புகுபொன்னணிகவசமொப்பன
மையலைம்பொறிமதம்வாட்டிவைகனுஞ்
செய்வினை நுணுக்குவசீலமென்பவே.

இ - ள். அவற்றுட் சீலமென்றுகூறப்படுவன, வலிமேவினபோரிலே
மன்னவர்மெய் சென்றுமறையுங் கவசத்தையொப்பனவாய் நாடோறும் உண்
ணின்று மயக்கத்தைச்செய்யும் ஐம்பொறியின் செருக்கையும்வாட்டிப் புறத்
துச்செய்யுந் தீவினையையும் குறைப்பனகாணென்றானென்க. (உஉ௧)

2820. மணித்துணரணையதங்குஞ்சிவன்கையாற்
பணித்தனர் பறித்தலிற் பரவைமாலிலந்
துணித்தொருதுணிசுமந்தணையதின்பொறை
யணித்தகுமுடியினாயாதி யாகவே.

மணி அணைய துணர் - நீலமணியணைய பற்றம்.

இ - ள். முடியினாய் ! குஞ்சியைத்தங்கையாற்பறிக்கையினாலே, இத்தி
ண்ணிய பொறையுடைமை, நிலத்தை இருகூறுக்கி அதில் ஒருகூற்றைச்சும
ந்து பொறுத்ததன்மையவென்று கருதி அச்சீலங்களுள் இதனை ஆதியாகக்
கொண்டு பணித்தாரென்றானென்க.

ஒருதுணியோடுவமித்தலின், ஏனைய ஒருகூறும், இஃது ஒருகூறுமா
கக் கூறினான் ; அருமையானென்றுணர்க. இது துறவிற்பகுதியென்றுணர்க.

வேறு.

2821. பெரியவாட்டடங்கட்செவ்வாய்ப்பிறர்மனைபிழைக்குமாந்தர்
மரீஇயவாய்ப்புறஞ்சொற்கூர்முண்மத்திகைப்புடையுமன்றி
யொருவார்வாயுமிழப்பட்டதம்பலமொருவார்வாய்க்கொண்
டரியவைசெய்பவையத்தான்பிறந்தார்களன்றே.

இ - ள். கண்ணினையும் செய்யவாயினையுமுடைய பிறர்மனையானை
அவாவி அவளிடத்தேமருவி ஒழுக்கத்தைத் தப்புமாந்தர், இம்மையிற் புற
ஞ்சொல்லாகிய கூர்முண்மத்திகைப் புடைபெறுதலுமன்றி அவளை முன்னர்
துகார்தாரொருவர் அவள் வாய்க்கண்ணே உமிழப்பட்டதம்பலத்தைப் பின்
னர் துகர்வாரொருவர் தம்வாய்க்கண்ணே வாங்கிக்கொண்டுதின்று இங்ங
னம் அரியனவற்றையும் செய்வார்கள் ; இத்தன்மையார் வையத்தில் ஆண்
மக்களாய்ப் பிறந்தவர்களன்றுகாணென்றானென்க.

இக்கவி, இல்லறஞ்செய்வார்க்குரிய விரதங்களுள், இது காத்தலரிதென் றுகூற்றிற்று. (உஉ௩)

2822. ஒழுக்கமேயன்றித்தங்களுள்ளுணர்வழிக்குமட்டும்
புழுப்பயிநேனுமன்றிப்பிறவற்றின்புண்ணுமாந்தி
விழுப்பயனிழக்குமாந்தர்வெறுவிலங்கென்றுமிக்கார்
பழித்தனவொழித்தல்சீலம்பார்மிசையவர்கட்கென்றான்.

இ - ள். உலகில் அறஞ்செய்வார்க்குச் சீலமாவன: ஒழுக்கத்தைக் கெ டித்தலேயன்றி உணர்வையுங்கெடுக்குங் கள்ளையும், புழுப்பயின்றதேனே யும், பிறவற்றின் புண்ணாகிய தசைகளையுமாந்தி வீடுபேற்றினை இழக்குமாந் தர் உணர்வில்லா விலங்குபோல்வரென்று உயர்ந்தோர்பழித்தவற்றை நுகர் தலைத் தவிர்தல்காணென்றானென்க. (உஉச)

ககூ.—தா ன ம்.

2823. நன்னிலத்திட்டவித்தினயம்வரவினைந்துசெல்வம்
பின்னிலம்பெருகவீனும்பெறுவருங்கொடையும்பேசிற்
புன்னிலத்திட்டவித்திற்புற்கெனவினைந்துபோக
மின்னெனத்துறக்குந்தானத்தியற்கையும்விரித்துமன்றே.

இ - ள். நன்னிலத்திலேவிதைத்த விதைபோலே விருப்பம்வரவினைந்து செல்வத்தைப் பின்பு உலகிலே பெருகவீனும் பெறுதற்கரிய தலையான தானத் தியற்கையையும், சொல்லுமளவிற்பொல்லாநிலத்தேவிதைத்தவிதைபோலே பொல்லாதாகவினைந்து போகமானது நிலைநில்லாது மின்போலத் தோன்றி மாயும் இடையான தானத்தினதியற்கையையும் இனி விரித்துக் கூறுது மென்றானென்க. (உஉ௫)

2824. க. ஐவகைப்பொறியும்வாட்டியாமையினடங்கியைந்தின்
மெய்வகைதெரியுஞ்சிந்தைவிளக்குநின்றெரியவிட்டுப்
பொய்கொலைகளவுகாமமவாவிருள்புகாதுபோற்றிச்
செய்தவனுனித்தசீலக்களைகதிர்த்திங்கொர்ப்பார்.

2825. உ. வாய்ச்சிவாயுறுத்திமார்தர்மயிர் தொறுஞ்செத்தினாலும்
பூச்சுறுசார்தமேந்திப்புக்கழந்தடிபணிந்தபோதூர்
தூக்கியிவ்விண்ணெருக்கித்தொல்வினையென்றுதேறி
நாச்செறும்பராவுங்கொள்ளார்நமர்பிறரென்றுமுள்ளார்.

2826. ஈ. பாற்கதிர்த்திங்கட்கொட்பிற்பருமித்தகனிபுபோல
நூற்கதிகொண்டுகண்ணுனுகத்தளவெல்லேநோக்கி
மேற்கதிக்கேணியாயவிழுத்தவர்மனையில்வந்தாற்
காற்கொசிகொம்புபோலக்கைதொழுதிதைஞ்சிமாத்தோ.

2827. ச. தொடிக்கையாற்றொழுதுவாழ்த்தித் துமணிலித்துளேற்றிப்
பொடிப்புனை துகிலினீக்கிப்புகழ்ந்தடிசுழீஇயபின்றை
யடுத்தசாந்தகிலி னுவியாய்மலரருச்சித்தானார்
கொடுப்பர்நாலமிர்தமுன்றிற்குணம்புரிந்தடங்கினூர்க்கே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. மனவெழுச்சியடங்கி ஆமைபோல் ஐம்பொறியையுங் கெடுத்துப்
பொய் கொலைகளவு காமம் அவாவாகிய இருள் சென்றுபுகாமற் சேவுந்கல
முதலிய ஐந்தின் மெய்வகையினை ஆராயுஞ் சிந்தையாகிய விளக்கை அவி
யாமல் எரியவிட்டுப் போற்றிச் செய்கிறதவத்தைக் கூர்க்கரிசுழ்த்தின சே
மாகிய கதிரினையுடைய திங்களையொப்பார்.

உ. மாந்தர் வாய்ச்சியினது வாயைச்சேர்த்தி ஒருமயிர்க்கு ஒன்றொத்
தாக்கச்செத்தினலும், பணிந்தபொழுதும் இவ்விரண்டினையும் சீர்தூங்கிப்
பார்த்துப் பழலினையென்றுதெளிந்து, செத்தினகாலத்தும் பணிந்தகாலத்
தும் பிறரென்றும் நமரென்றுங் கொள்ளாராய் வைதலையும் வாழ்த்துதல்
செய்தலையுமுள்ளார். இது நிரனிறை.

ங. * திங்கள் எல்லாமின்களையும் அளித்தற்குச் சுழலுஞ் சுழற்சிபோல
எல்லாநாயுமளித்தற்குப் பலதாரணிந்தகளிறு அடங்கி மெத்தென நடக்கு
மாறுபோல ஆகமத்திற்கூறியவழியை உட்கொண்டு நுகத்தளவாகிய எல்ல
ையெனாக்கி மனையிடத்துவந்தால்.

ச. அடுத்த - பொருந்தின. நாலமிர்தம் : உண்பன, தின்பன, நக்கு
வன, பருகுவன. மூன்றின் - மனோவாக்குக்காயங்களின் தூய்மையோடே.

இ - ள். திங்களொப்பாராய் உள்ளாராய் மேற்கதிக்கெல்லையாகிய
விழுத்தவர் மனையில்வந்தால், அவரைக் கையாற்றொழுது எதிர்கொண்டு
மணிலித்தேயிருத்திப் பின்னர்க் கொம்புபோலவிறைஞ்சிக் கைதொழுது
அவரடியிற்பொடியைத் துகிலாற்றடைத்து நீராற்கழுவினபின்னர், அவ
ரைச் சந்தனமுதலியவற்றால் அருச்சித்து அமையாராய் அவர்க்கு நால்வகை
யமிர்தத்தையும் மூன்றோடே கொடுப்பர்காணென்றானென்க. (2உஉ - கூ)

2828. ஒன்பதுவகையினோதிற்றுத்தமர்க்காகுமாந்த
விற்பதமருளியீதலிடையெனமொழிபயார்க்குந்
துன்புமவிலங்குகொன்றுசொரிந்துசோறுட்டினூர்க்கு
நன்பொருள்வழங்கினூர்க்கும்பயனமக்கறியலாகா.

இ - ள். ஒன்பதுவகையினுற் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிற்று, யான்
முற்கூறிய † உத்தமராயினூர்க்காகும்; குறைவற்றஇனிய சோற்றை யார்க்கு

* “அச்சுவினிமுதலாகிய நகஷத்திரங்களுள் கிரமஹானியின்றிச்சரிக்க
கின்றசந்திரனைப்போலக் கிருகந்தோறும் மௌனியாகி எழுந்தருளுகின்ற
ஸ்வாமி” என ஸ்ரீபுராணத்தீர் விருஷபதீர்த்தங்கரர் புராணத்துங்குறினர்.

† அநங்கலச்சேப்பு, கநசு : குறள்வெண்பா, “உத்தமர்க் கொன்பது
புண்ணியத் தாலீவ - துத்தம தான மெனல்.”

மருளிக்கொடுத்தல் இடையாயதானமென்றுகூறுவர்; இவையன்றி விலங்கைத் துன்புறக்கொன்று சோற்றையூட்டினார்க்கும், அதனையுண்ட பாவிகட்கும், அவர்க்கு நல்லபொருளைக் கொடுத்தார்க்கும் விளையுந்தீவினைப்பயன் நமக்கு அறிந்துகூறமுடியாவென்றென்க.

ஒன்பதாவது: “எதிர்கொள லிடநனி காட்டல் கால்கழீஇ, யதிற்பட வருச்சனை யடியின் வீழ்தரன், மதுரநன் மொழியொடு மனமெய் தூயரா, யுதிர்கநம் வினையென வுண்டி யேந்தினார்.” எனவிலை, (உ௩௦)

க௭.—தானப்பயன்.

2829. கூற்றுநாவலறுவதனையகூரிலை
யேற்றநீர்த்துளும்புவாளிறைவவீங்கினிப்
போற்றினைகேண்மதிபொருவில்புண்ணியர்க்
காற்றியகொடைப்பயனறியக்கூறுவாம்.

அலறுவதாகிய கூற்றுநாவலையை வாள் - தன்கொடுமைகூறிப் பலருங் கூப்பிடப்படுவதாகிய கூற்றினதுநாப் பல்லுயிரையும் உண்ணுமாறுபோலப் பகைவருயிரையுண்ணும்வாள்; வடிவுவமையுங்கொள்க. துளும்புநீரேற்ற வாள் - மணிக்குடங்கள்ளிசையும் மஞ்சளநீரை அரசர்சொரியும் வாள்.

இ - ள். இறைவனே! இனி இவ்விடத்து மனைவியுந்தானும் மனம் பொருந்திப் புண்ணியர்க்குக்கொடுத்த கொடையின்பயனை நீயறியக்கூறுவேம்; அதனைப் பேரற்றிக்கேளென்றென்க. (உ௩௧)

2830. க. கடிப்புவாரங்குலிகொளீஇயகைதூர்ந்
தடுத்துவார்மயிர்த்துதியலறவூதலிற்
பொடித்தபொற்றாமரையனையபொங்கழ
விடைக்கிடந்தெவ்வளவிறும்புகாய்ந்ததே.

2831. உ. காய்ந்தவவ்வளவிறுற்கொளவுநீர்தொத்
தாய்ந்தற்கொடையினதளவிற்புண்ணியர்
தோய்ந்துயிருடம்பிவனொழியத்தொக்கநாள்
வீந்துபோய்வயிற்றகம்விதியினெய்துமே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

விளிம்பிற்பிணித்த கடிப்பிற்சேர்த்த வானா விரல்கோத்துக்கொண்ட கையாலே நெருக்கிச் செலுத்தித் துருத்தியையூதலின், அவ்வழலிடைக்கிடந்து இரும்பு எவ்வளவுகாய்ந்தது; அக்காய்ந்தமிகுதியினாலே தானுண்ண நீர்போல இருப்புயிருந்தோய்ந்தென்க. நெடியவாயி மயிரையுடைய துருத்தி. அலற - அதன்வாயொலிப்ப. உயிரென்றது, மேல், “இரும்புபோலவாம், பிணியுயிர்” (முத்தி. ௫௧௩). என்பதனால், ஈண்டு நரகத்துச் சேற்றருகிய இருப்புயிரைக் கூறிற்றாம்.

இ - ள். இவ்விருப்பியிர், பலபிறப்பினுந் தீவினையென்னுந் தீயினுட்கிடந்துகாய்ந்தே தீவினைப்பயனாகிய நீராயுண்ணுதலைக்கெடுத்து ஈண்டுச்செய்த நற்றானத்தினதளவாலே உண்டான புண்ணியநீரை உண்டு போய்ப் போகபூமியிலே ஒருவயிற்றகத்தே எய்துமென்றானென்க.

தப்பும்வழி யிதுவென்று ஆராய்ந்தறிந்த கொடை. தனக்கடைத்த நாளறுதலின், உடம்பு இவனொழியப் போயென்க. (உஉஉ - ஈ)

2832. க. திங்கனொளரன்பதும்வயிற்றிற்சேர்ந்தபின்
வங்கவான் றுகில்பொதிமணிசெய்பாவைபோ
லங்கவாரிட்டைகளாகித்தோன்றலுஞ்
சங்கினூரிருமுதுகுரவரென்பவே.

2833. உ.*இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பவீண்டெல்
பற்றியவிசம்பிடைப்பரவுமாடுகி
றெற்றெனவீந்தெனச்சிதைந்துபோகுமான்
மற்றவம்மக்கடம்வண்ணஞ்செப்புவாம்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. வங்கம் - மரக்கலம். சிக்கினூர், விகாரம்.

உ. இற்றவர் - உடம்பைநீத்தவர்.

இ - ள். அவ்வுயிர் ஒன்பது திங்களாலுண்டான இருநூற்றெழுபது நாளும் வயிற்றிலேயிருந்தபின், அவ்வுயிரையுடையவர்கள் துகிலாற்பொதிந்தபாவை அத்துகிலினின்றும்புறப்பட்டாற்போல அவ்விடத்தே வருத்தமின்றி இரட்டைப்பிள்ளைகளாய்ப் பிறந்தவளவிலே, இருமுதுகுரவர் தம்மை முன்னர்ச் சிக்கிக்கொண்டுகின்றவர்கள், தம்முடம்பை நீத்துப்போய்த் தேவராய்ப் பிறப்ப, ஈண்டியவுடல் மேகவிநாசம்போலே மாய்ந்துபோம்; அம்மக்கள் வண்ணம் இனிச்செப்புவாமென்றானென்க. (உஉஉ - ஈ)

2834. பிறந்தவக்குழவிகள்பிறர்கள்யாவரும்
புறந்தரவின்றியேவளர்ந்துசெல்லுநா
ளறையந்தனரொன்றிலாவைம்பதாயிடை
நிறைந்தனர்கலைகுணமுறுப்புநீரவே.

* இக்கவியும், இதனுளையும் பின்னுள்ளவாறு சிலபிரதிகளில் வேறுபட்டுள்ளன: இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பவீண்டெம் - பற்றியல்பறவைகளடையக் கொண்டுபோய்ச் - சுற்றியபாற்கடற்றுளும்பவிட்டெம் - பொற்றிரள்வனா யொடுமின்னுப்போலவே. இ - ள். (சிக்கிக்கொண்டுகின்றவர்கள்) தம்முடம்பை நீத்துப்போய்த் தேவர்களாய்ப் பிறப்ப, வளையோடுகூடிய மின்னுப் போல ஈண்டியவுடம்பைச் சிலபறவைகளெடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பறக்கடலிலேபோகடுமென்றானென்க; வேறுபாடு இன்னும் சிலவுள.

இ - ள். பிறந்தவப்பிள்ளைகள், புறத்துள்ளாரொருவரும் போற்றுதலின்றியே வளர்ந்துசெல்லுநாள் நாற்பத்தொன்பதென்னுநாளுக்குள்ளே நீர் மையையுடையவாகிய உறுப்பும் கலையும் குணமும் கிறைந்தனரென்றும் ஆக மத்தேயுரைந்தாரென்றானென்க.

குழலியென்னும் விரவுப்பெயரின்பின்வந்த கள்ளீறு ஈண்டு உயர்திணையையுணர்த்துதல், “கழ்சொல் லில்லை” (தோல். சொல். எச்ச. ஐசு) என்பதனாற் கொள்க. (உருசு)

வேறு.

2835. சோலைமீனரும்பித்திங்கட்குடரொடுபூத்ததேபோன்
மாலையுங்கலனுமீன்றுவடகழுந் துகிலுநான்று
காலையுமிரவுமில்லாக்கற்பகமரத்தினீழ்ந்
பாலையாழ்மழலேவோய்ப்பன் மணிக்கொம்பினின்றான்.

வடகம் - அத்தவாளம்.

இ - ள். பாலையாழ்போலுமழலைச்சொல்லாள், அவனைநீங்கிப்போய் ஒரு சோலை மீனையரும்பித் திங்களை ஞாயிற்றோடு பூத்ததன்மைபோல ஈன்று கான்று காலையும் இரவுமில்லாத கற்பகமரத்தினிழுவிலே மணிக்கொம்புபோலே நின்றானென்றானென்க. (உருஎ)

2836. இலங்குபொற்குவெசாந்தமெழுதியதனையதோண்மே
னலங்கிளர்குழைகணுன்றுசாந்தின்வாய்க்கிமின்னக்
கலங்கலந்தகன் றமார்பிற்கற்பகமாலேதாழ்
விலங்கரசனையகாவேனில்வேந்தென்னச்சேர்ந்தான்.

இ - ள். சிங்கத்தையொத்த அந்தக்காளை, சாந்தமெழுதியதாகிய குடவரையினைய தோண்மேற்கிடந்த சாந்தினிடத்துக் குழைகள் நான்று நக்கி மின்ன மார்பிலே மாலேதாழ்க் காமனென்ன அக்கற்பகத்தைச் சேர்ந்தானென்றானென்க. (உருஅ)

2837. குண்டலங்குலவிமின்னப்பொன்னரிமாலேதாழ்த்
தெண்கடலமிர்திற்செய்தபாவையிற்பாவைநிற்ப
விண்டலர்மாலேமார்பன்விதியினாற்சென்றுமாதோ
கண்டனன்கலந்தவுள்ளங்காதலினொருவரானார்.

இ - ள். அதனைச்சேர்ந்தவன், அமிர்தாற்செய்த பாவைபோல மின்னத் தாழ் அவளநின்றவளவிலே, ஊழாலே சென்றுகண்டான்; அப்பொழுது இருவருள்ளமும் காதலினாற் கலந்தன; பின்பு ஒருமனத்தராயினாரென்றானென்க. (உருசு)

2838. கொதிநுனைக்காமனம்புகொப்புளித்துமிழ்ந்துகாம
மதுகிறைபெய்துவிற்புழுமணிக்குடமிரண்டுபோல

துதிமுகமுத்தஞ்சுடிநோக்குநராவிவாட்ட

விதிமுலைவெய்யவாகித்தாரொடுமிடைந்தவன்றே.

காமத்தைக் கொப்புளித்துக் கொதிநுனையினையுடைய அம்பைக் காமன் சொரிய. உமிழ்ந்து, உமிழ. மதுப்பெய்துநிறைந்த மணிக்ஞடம்.

இ - ள். நோக்குநராவிவாட்டுதற்குக் கண்ணினையுடைய முகத்தே முத்தத்தைச்சுடி வெய்யவாகிக் குடமிரண்டுபோல விம்முமுலை, விதியாலே அம்பைக் காமனுமிழ அவன்தாரோடு மிடைந்தவென்றானென்க.

வாட்டுதற்கு முடிசுடின.

(உச௦)

2839. இமைத்ததுங்கண்களெ ன்ணையிகழ்ந்தனிரென்றுசீற
வமைத்துநின்னமுகுகோலமாரவுண்டறுக்கலாற்றா
திமைத்தனவஞ்சியென்னவினையவள்சிலம்பிற்குஞ்சி
நமைத்தபூந்தாமந்தோயநகைமுகவிருந்துபெற்றான்.

இ - ள். துங்கண்கள் இமைத்தன; ஆதலாலே நீர் என்னை இகழ்ந்தீர் என்று அவள்சீற, அதற்கஞ்சி, அவை நின்வடிவழகையும், ஒப்பினைக்கோலத்தையும் நிறையவுண்டு அறுக்கமாட்டாதே இமைத்தனகாணெனச் சொல்லாநிற்க, இனையவளதுசிலம்பிலே தன்குஞ்சியிற்குட்டிய தாமந்தோய்தலாலேயமைத்து நகைத்தமுகத்தில் விருந்தைப் பெற்றானென்றானென்க.

அமைத்து - பொறுத்து; வழுவமைத்தென்றப்போலின்றது. என்று கூறவும்பாடம்.

(உசக)

2840. இன்னகிலாவிலிம்முமெழுநிலைமாடஞ்சேர்ந்தும்
பொன்மலர்க்காவுபுக்கும்புரிமணிவீணையோர்த்து
நன்மலர்நானவாவிநீரணிநயந்துஞ்செல்வத்
தொன்னலம்பருகிக்காமத்தொங்கலாற்பிணிக்கப்பட்டார்.

இ - ள். அங்ஙனம் புணர்ந்தவர்கள், மாடத்தைச்சேர்ந்துங் காவிலே புக்கும்யாழைக்கேட்டும் வாவியிலாடுதற்கு நீர்க்கோலத்தைவிரும்பியும் செல்வத்தையுடையதொன்னலம்பருகிக் காமமாகிய மாலையாற் கட்டப்பட்டாரென்றானென்க.

(உசஉ)

2841. பூமுற்றுந்தடங்கணுளும்பொன்னெடுங்குன்றனாறுங்
காமுற்றுநினைந்தவெல்லாங்கற்பகமரங்களேந்தத்
தாமுற்றுக்கழிப்பர்தானமிடையதுசெய்தநீரா
ரோமுற்றுக்கருமபூமியிருநிதிக்கிழமைவேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! அங்ஙனம் தலையானதானத்தைச்செய்த பூவின்றன்மைகிரம்பிய கண்ணுளும் குன்றனாறும் தாங்கள் விரும்பிநினைந்தவெல்லாம் *கற்பகமரங்கள் கொடுக்க, அவற்றைநுகர்ந்து காலங்கழிப்பர்; இடையதா

கிய தானத்தைச் செய்தவர்களும் கருமபூமியிலே இருநிதிக்கிழமைக்கண்ணே மயக்கமுற்றுக் காலங்கழிப்ப்ரொன்றானென்க.

ஏழற்று, “தேரேமுற்றன்று” (கலித். ௭௪) என்றும்போலகின்றது. கடையானதானத்திற்குப் பாவமே உண்மையின், ஈண்டுக் கூறிற்றிலர், (௨௪௩)

2842. அடங்கலார்க்கீர்ததானப்பயத்தினாலலறுமுந்நீர்த்
தடங்கடனடுவுட்*உவுபலவுளவவற்றுட்டோன்றி
யுடம்பொடுமுகங்கனொவ்வாருழ்கனிமார்திவாழ்வர்
மடங்கலஞ்சீற்றத்துப்பின்மானவேன்மன்னரேறே.

இது முற்கூறிய புண்ணியரல்லாதார்க்கீர்த தானத்துக்குப் பயன்கூறு கின்றது.

இ - ள். மன்னரேறே! ஐம்பொறியையும் வாட்டாதார்க்குக் கொடு த்த தானப்பயனாலே, கடலிடைத் தீவுகள் பலவுள; அவற்றிலே உடம்பு மக் களுடம்பும், முகம் விலங்கின்முகமுமாய்த் தோன்றிக் கனியைமார்தி வாழ்வ ரொன்றானென்க. (௨௪௪)

க௮.—சீலப்பயன், காட்சிப்பயன்.

2843. செப்பியசீலமென்னுந்திருமணிமாலேசூழ்ந்தார்
கற்பத்துளமராவர்காட்சியினமிர்தமுண்டா
ரொப்பநீருலகமெல்லாமொருகுடைநிழற்றியின்பங்
கைப்படுத்தலங்கலாழிக்காவலராவர்கோவே.

இ - ள். கோவே! யான் முற்கூறிய சீலமென்னும் மாணிக்கமாலே யைச்சூடினார், கற்பத்தில் அமரராவர்; காட்சிப்பயனை துகர்ந்தார், பின்னர் உலகெல்லாமொப்ப ஒருகுடையாலேநிழற்றி இன்பத்தை அகப்படுத்துச் சக் கரவர்த்திகளாவொன்றானென்க. (௨௪௫)

க௯.—வீ டே பே று.

வேறு.

2844. வீட்டி னதியற்கைநாம்பினம்பிற்தீங்கதிர்ப்
பாட்டரும்பனிமதிபழித்தமுக்குடை
மோட்டிருங்கொழுமலர்ப்பிண்டிமூர்த்திநூ
லீட்டியபொருளகத்தியன்றதென்பவே.

* இத்தீவுகளை அந்தரத்துவீபமெனவும், குமானுஷ்யத்துவீபமெனவுங் கூறுவர்; அவைகள் தொண்ணூற்றாறு; அவற்றை, “வாரியுட்டிவுதொண் ணூற்றாறு” எனவும், ஈண்டு, “உடம்பொடுமுகங்கனொவ்வார்” என்றதை விளக்கி, “ஒன்றதாங் காலர் வாலர் கொம்பர்தாழ் செவியர் சீயம் - பன்றிமான் குரங்கு கீரி யொட்டகங் கரடி யாதி - யொன்றலா முகத்தர் பல்ல மாயுகங் காந் டோக்கந் - தினிநிடாப் பழத்தை மண்ணை முழைஞ்சிலு மரத்துஞ் சேர் வர்.” எனவும் மேருமந்தரபுராணத்திற் கூறினர்.

இனைய ஞாயிற்றினது கூறுபாட்டினையும் பணிமதியினையும் பழித்த முக்குடைமூர்த்தி. மோடு - புடைபட்டவயிறு.

இ - ள். வீட்டினதியற்கையை நாங்குறின், அது மூர்த்தியீட்டிய நூற் பொருளிடத்தேகூறிற்று; அதனை யாண்குறக் கேட்பாயாகவென்றானென்க. என்ப, அசை. (உசசு)

2845. உள்பொருளிதுவெனவுணர்தன் ஞானமார்
தெள்ளிதினப்பொருடெளிதல்காட்சியாம்
விள்வறவிறுமையும்விளங்கத்தன்னுளே
யொள்ளிதிற்றரித்தலையொழுக்கமென்பவே.

இ - ள். பொருள்களுள் உண்மைப்பொருள் இதுவெனவுணர்தல் ஞானமாம்; அங்ஙனமுணர்ந்த அப்பொருளின்றன்மை இதுவெனத் தெளிந்து விடுதல் காட்சியாம்; அங்ஙனம் தெளிந்தவிரண்டினையும் நீக்கமற விளங்கும் படி தன்மனத்திலே நிலைபெறுத்துதல் ஒழுக்கமாமென்றானென்க.

ஐ, என்ப: அசைகள்.

(உசஎ)

2846. கூடியமும்மையுஞ்சுடர்ந்தகொந்தழ
னீடியவினைமரநிறாத்துச்சுட்டிட
வீடெனப்படும்வினைவிடுதல்பெற்றதங்
காடுழிற்றேளினியநந்தநான்மையே.

இ - ள். தோளினாய்! இங்ஙனங்கூடிய மூன்றுதன்மையும் நின்றெரிந்தநெருப்பு மிகவளர்ந்த இருவினையாகியமரத்தினை நிறாத்துச்சுட்டுப்போகட அவ்விருவினைதாம் நெடுங்காலம்பயின்ற உயிர்க்கிழுவனைக் கைவிடுதல் வீடெனப்படும்; அங்குப்பெற்றபயன் அநந்தசதுட்டயங்கள்காணென்றானென்க.

அவை: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசகம்.()

2847. கடையிலாவறிவொடுகாட்சிவீரியங்
கிடையிலாவின்பமுங்கிளந்தவல்லவு
முடையதங்குணங்களோடோங்கிவிண்டொழ
வடைதலான்மேலுலகறியப்பட்டதே.

இதனாலே வினைவிடுத்தகாலத்துப்பெற்ற அநந்தசதுட்டயமுங்குறிப்பின் னர் ஏனைநான்குங் கூறுகின்றார். கடையிலா - முடிவிலாத. இதனை நான் கிணேடுங்கூட்டுக. கிடை - ஒப்பு.

இ - ள். அறிவும் காட்சியும் வீரியமும் இன்பமுமெனக் கிளந்தனவும், அல்லனவும் தம்முடையகுணங்களாலேமிக்கு விண்ணிலுள்ளார் தொழும்படி வந்துசேருதலாலே வீட்டுலகென்பதொன்றுண்டு; அஃது யாவராலும் அறியப்பட்ட தென்றானென்க.

அவ்வென்றது, ஏனைநான்கையும்.

(உசக)

௨௦.—பிறவி க ள ற வு னா.

2848.

மாதவனெனப்பெயர்வரையினவ்வரை
யேதமிலெயிறணிபவளவாய்த்தொடுத்
தாதியிலறவுரையருவிவீழ்ந்தென
மாதயர்மலங்கெடமன்னாடினான்.

இ - ள். அழகிய வரைகனையுடைய பவளம்போலும் வாயிற்பிறந்த ஏத
மில் அறவுரையாகிய அருவி, தொடுத்து மாதவனெனப்பெயர்பெற்ற வரையி
னின்றும்வீழ்ந்ததாக, துயரைச்செய்யும் மலங்கெடும்படி மன்னன் ஆடினா
னென்க.

“நுண்ணியவரியொடுதிரண்டு” (கனக. ௧௪௬) என்றார் முன்னும்.
வாய், மேகமாயிற்று. (௨௫௦)

2849.

எல்லையிலறவுரையினியகேட்டபின்
ஞெல்லையெம்பிறவியுந்தொகுத்தபாவமும்
வல்லையேபணிமினமடிகொன்றனன்
மல்லேவென்றகன்றுபொன்மலர்ந்தமார்பினான்.

மல் - மற்றொழில். பொன் - திரு.

இ - ள். அங்நவமாடினமார்பினான், இனியவாகிய எல்லையில்லாத அற
வுரையைக் கேட்டபின்னர், அடிகளே! எம்முடைய முற்பிறப்பையும், அப்
பிறப்பில் யாந்தொகுத்த பாவத்தையும் கடுக அருளிச்செய்யுமென்றானென்க.
கடுகத்துறத்தற்கு வல்லையென்றான். அம், அசை. (௨௫௧)

2850.

கதிர்விடுதிருமணியங்கைக்கொண்டதொத்
தெதிர்வதுமிறந்ததுமெய்திநின்றது
மதிர்வறுதவவிளக்கெறிப்பக்கண்டவன்
பதாறுதிருமொழிபணிக்குமென்பவே.

இ - ள். மணியை அங்கையிற்கொண்டால் ஆண்டுள்ளவற்றை அது
விளக்குந்தன்மையையொத்து நடுக்கமற்ற தவவிளக்கு விளக்குதலாலே முக்
காலத்தையுமுணர்ந்தவன் மெய்யான வார்த்தையைச் சொல்லுமென்க. ()

வேறு.

2851.

முழுநீர்வளைமேய்தலின்முத்தொழுகிப்
பொழிநீர்நிலவின்னிருள்போழ்த்தரிசிக்
கழுநீரொழுகக்கழுநீர்மலருந்
தழுநீரதுதாதகியென்றுளதே.

முழுநீர் - கால்,

இ - ள். கடலிற்சங்கு நாட்டைத்தழுவின் நீரிடத்தவாய்வந்து ஊரிலே ஆரிகிக்கழுநீரிலே மேய்கையினாலே அவைசொரிந்த முத்து ஒழுங்குபட்டு அணையாய்க் கழுநீரைப் போகவொட்டாமற் மடுத்தலின், அதனிடத்தே செங்கழுநீர் ஒழுகின்று மலருந் தாக்கியென்று ஒருநாடுஎதென்றானென்க.

இருளைப்போழ்ந்துபொழியும் நீர்மையையுடைத்தாகிய நிலவினையுடைய முத்தென்க. முத்தொழுதிக் கழுநீர்மலருமெனக் காரணகாரிய மாதலின், அப்பொருட்டாயிற்று. (உரு௩)

2852. கயல்பாய்ந்துகளக்கடியன்னம்வெரீஇ
வியனீள்சுடர்வெண்மதிசேர்வதுபோ
லயலேயலர்தாமரைசோந்துறையும்
வயல்குழந்தனவூர்வளமார்ந்தனவே.

கயல் பாய்ந்து உகளுகையினாலே மிக்கவன்னம்வெருவி விண்ணில் ஞாயிற்றை மதிசென்றுசேரும் தன்மைபோல அயலேயலர்ந்த தாமரையைச் சேர்ந்துறையும்வயலென்க.

இ - ள். அந்நாட்டில் வயல்குழந்தனவாகிய ஊர்கள் செல்வநிறைந்தன வென்றானென்க. (உரு௪)

2853. அவணத்தவார்கூந்தலகிற்புகையைச்
சிவணிச்சிறுகால்கமுகம்பொழில்சேர்ந்
துவணுய்த்திடமஞ்செனநின்றலவும்
பவணத்தொருபாங்கினதாலளிதோ.

இ - ள். தென்றற்காற்று, அந்நாட்டில் ஊர்களிலிருப்பார் கூந்தலிற் புகையைமுதற்பொருந்திப் பின்னர்க் கமுகம்பொழிலைச்சேர்ந்து அதின்மணத்தையும்பொருந்தி அந்நாடெங்கும் அவற்றைச்செலுத்த அப்புகை வெண்மேகமென நின்றலாவும்; ஆதலால், அந்நாடு அளிக்கத்தக்கதொருநாடன்று; நாகலோகத்தின் ஒருகூற்றின் தன்மையை உடையதாயிருக்குமென்றானென்க.

அந்நாடு கேடின்மையின், அளிக்கவேண்டாதாயிற்று. அளித்தல் - காத்தல். (உரு௫)

2854. மதியஞ்சுடரும்வழிகாணலுறா
பொதியும்மகிலின்புகையுங்கொடியு
கிதியின்கிழவன்னினிதாவுறையும்
பதிபொன்னகரின்படி கொண்டதுவே.

இ - ள். அகிற்புகையும் கொடியும் திங்களையும் ஞாயிற்றையும் வழிகாணலுறாதனவாம்படி மறைக்கும்பதி, நிதியின்கிழவன் விடாமலுறையும் பொன்னகரின் தன்மையைக் கொண்டதென்றானென்க. (உரு௬)

வேறு.

2855.

ஏமமாகியதுப்புரவெய்திய
பூமிமாதிலகம்மெனும்பொன்கிளர்
நாமநன்னகர்வீதிகடாமெலாங்
காமவல்லிகிடந்தனபோன்றவே.

காமவல்லியெல்லாம் கிடந்தனவென்றது, காமவல்லியெல்லாங் கிடக்கப்பட்ட அமராவதியிற் றெருக்களை.

இ - ள். நுகர்பொருளைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பூமிமாதிலகமென்னும் நாமத்தையுடைய நன்னகரிற் பொன்கிளர் வீதிகடாம், அமராவதியிற் றெருக்களையொத்தனவென்றனென்க. (௨௫௭)

வேறு.

2856.

பைங்கழன்மன்னர்மன்னன்பவணமாதேவனென்பான்
சங்கினுண்முத்தமொப்பாள்சயமதிபயந்தநம்பி
யைங்களைக்காமனன்னோசோதரநரச்சியர்
தங்கியகேள்வியாற்குத்தையலார்ச்சேர்த்தினரே.

இ - ள். அந்நகரிலுறையும் மன்னர்மன்னன் யாரென்னின், பவணமாதேவனென்று பெயர்கூறப்படுவொருவன்; அவன்றேவியாரென்னின், முத்தமொப்பாளாகிய சயமதியென்பாளொருத்தி; அவர்பெற்ற பிள்ளை யாரென்னின், காமனன்னொருகிய அசோதரன்; அவன்றான் அரசசிங்கம்; அவனுக்குத் தையலாரைச் சேர்த்தினவென்றனென்க. (௨௫௮)

2857.

இளமுலைபொருதுதேந்தாரெழில்குழைந்தழியவைகிக்
கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கிளர்ந்தவைகனற்றநாராடும்
வனையங்குருவமென்றோள்வாய்நலம்பருகிமைந்தன்
வினையதுத்தேறன்மாந்திவெற்றிப்போரங்குணை.

இ - ள். அம்மைந்தன் அத்தையலார்முலைகள் பொருதலினாலே தார் குழைந்தழிய அவர்கள்வாய்த்தநலத்தைப்பருகி இசையுங்கூத்துந்தோற்றியவைகள் நாரும் காமத்தைக்கனற்றவைகித் தேறலையாந்தி மென்றோளினையுடைய அம்மகளிர்க்கு அநங்குயினென்றனென்க. (௨௫௯)

2858.

இலங்கரிபரந்தவாட்கணினையவர்புலவிநீங்கச்
சிலம்பெனும்வண்டுபாடச்சீரடிப்போதுபுல்லி
யலங்கல்வாய்ச்சென்னிசேர்த்தியரிமதர்மழைக்கண் பிலக
நலங்கவர்த்துண்ணெண்ணாநாமுறக்கழிக்குமாதோ.

இ - ள். அவன், அவ்வினையவர் புலவிநீங்கும்படி தன்சென்னியிலலங்கலிடத்தே அவர் சீரடிப்போதை வண்டுபாடச்சேர்த்திப் பின்னர் அவரை உவகைக்கண்ணீர்பிலகப்புல்லி நலத்தைநுகர்ந்து பகைவரஞ்சக் காலம்போக்கு மென்றனென்க.

இங்ஙனம் காமநுகரினும் வீரத்தின்மிக்கமைதோன்ற, 'நாமுற' என்றார்.

வேறு,

2859. மங்கையர்தம்மொடுமடங்கன்மொயம்பினான்
பங்கயப்பனித்தடஞ்சேர்ப்பார்ப்பனஞ்
செங்கயற்பேரினமிரியச்செவ்வனே
பொங்கிமேற்பறந்துவின்புதைந்ததென்பவே.

இ - ள். அம்மொயம்பினான், மங்கையருடனே நீர்வினையாடுதற்குப்
பங்கயத்தடத்தைச் சேர்த்தானாக, ஆண்டுறைந்த பார்ப்பையுடைய அன்னத்
திரள், அஞ்சிக் கயலிரியப் பொங்கி மேலே செவ்வனே பறக்கையினுலே
விண் மறைந்ததென்றானென்க. (உசுக)

வேறு.

2860. வேய்ந்தவெண்டாமரைக்கோதைபோல விசம்பிற்பறக்கின்ற
வெள்ளையன்ன, மாய்ந்தமுகிலாடைத்திங்கட்கண்ணியாகாயமென்னு
மரிவையாயற், றோய்ந்ததன்காதலன்பற்றவற்றுச்சொரிகின்றமேகலை
போல்வீழ்ந்தவானே, பாய்ந்துதுகைப்பக்கிழிந்தகூழைப்பனித்தாம
ரைசூழ்பகற்கோயிலே.

வானே துகைத்தலாலேகிழிந்த கூழையிலையையுடைய குளிர்ந்த தாமரை
சூழ்ந்த நீராவிமண்டபம். பகற்கோயிலென்றார், பகற்போதில் இருத்தல்பற்றி.

இ - ள். கட்டின வெண்டாமரைமாலேபோல விசம்பிலேபறக்கின்ற
வெள்ளையன்னம், ஆடையினையும் கண்ணியினையுமுடைய ஆகாயமென்னு
மரிவையதுமேகலையை அவுடன் சாயலேத்தோய்ந்த கணவன் ஊடறீர்ப்பான்
பிடிப்ப அவையற்றுச் சொரிகின்றபோலக் கோயிற்கண்ணே வீழ்ந்தனவென்
ருனென்க.

முத்தமேகலையென்றுணர்க.

(உசுஉ)

வேறு.

2861. விரும்புபொற்றட்டிடைவெள்ளிக்கின்னமார்ந்
திருந்தனபோன்றிளவன்னப்பார்ப்பினம்
பொருந்துபொற்றும்மையொடுங்கிப்புக்கொளித்
திருந்தகண்டானிளங்கோக்கணம்பியே.

இ - ள். இளங்கோக்களுக்கெல்லாந் தலைவருகியஅவன், பொற்றட்டி
லே வெள்ளிக்கின்னமிருந்தவைபோன்று பறத்தலாற்றாமல் தாமரையிலே
புக்கு ஒடுங்கி ஒளித்திருந்த அன்னப்பார்ப்பினத்தைக் கண்டானென்று
னென்க.

பொருந்து - ஒளித்தற்றூப்பொருந்தின. நம்பி - ஈண்டு இளமைப்பெயர்
ரன்று. (உசுஉ)

2862. உரிமையுட்பட்டிருந்தொளிக்கின்றார்களைப்
பெருமநீகொணர்கெனப்பேசுகாஞ்சுகி

யொருமகற்கீந்தனன்கோயில்புக்கன

னெரிமுயங்கிலங்குவேற்கானியென்பவே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனங்கண்ட அன்னப்பார்ப்பை அவனுரிமையும் கண்டிருந்து, பெரும! ஒளிக்கின்ற பார்ப்புக்களைக் கொண்டுவாவென்று சட்டையிட்டிகின்ற இவ்வொருமகனுக்கு நீபேசுவாயாகவென்று அவர்கள்கூற, அதுகேட்டகானையும் அங்ஙனங்கூறி, அவற்றுள் ஒன்றனைப்பிடிப்பித்து அவர்க்கு ஈந்தனனாய்க் கோயிலிலே புக்கானென்றானென்க.

உட்பட்டென்றது - அக்காட்சிக்குட்பட்டென்றவாறு. எனவென்றதனை இரண்டிடத்துங்கூட்டிக. 'பெருமைநீர்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். பல பார்ப்பைப்பிடிப்பித்தானென்றற் பலகாற்சிறைப்படுதல்வேண்டுமாதலின், அவற்றுள் ஒன்றென்றே பொருள்கூறவேண்டிற்று. (உசுச)

2863. வடமலைப்பொன்னனார்மகிழ்ந்துதாமரைத்

தடமுறைவீர்க்கிவைதடங்களல்லவே

வடமுலையெனநடாய்வருடிப்பாலமு

துடனுறீஇயோம்பினுர்தேம்பெய்கோதையார்.

இ - ள். திருவையொப்பார், அவனீந்ததற்குமகிழ்ந்து பின்னர் அவர் கடாந் தாமரைத்தடத்தே உறையுநுமக்கு ஈண்டுறைகின்ற முலைத்தடம் அத் தடங்களல்லவே, வடங்களுறைகின்ற முலையல்லவோவென நன்மொழிகளை நடத்திக் கையாலேதடவி எல்லாருஞ்சேர்ந்து பாலமிர்த்ததைக்கொடுத்துப் பாதுகாத்தாரென்றானென்க.

உறைவீர்க்கென்றது, ஒன்றனைக் கூறும்பன்மைக்கிளவி. இப்பார்ப்புக் கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்யும் பருவத்ததன்றென்பதுதோன்ற முலையி லணைத்தென்றார். அஃது, “ இளவன்னப்பார்ப்பினம் ” (முத்தி. உசு௩) என் றதனுமுணர்க. இதனுள் இப்பார்ப்பைக் கட்டிவைத்துவளர்த்தாரென்றது முலைத்தடத்தே அணைத்துவைத்து வளர்த்தாரென்றமையால், சீவகனும் கட்டுண்டானென்றற்குக் காரணமின்மையறிக. (உசு௫)

வேறு.

2864. கண்டானொருநாட்கதிர்மாமுடிமன்னர்மன்னன்

றண்டாமரைசூழ்தடத்திற்பிரித்தார்கள்யாரே

யொண்டாரிளங்கோவென்றுழையவர்கூறவல்லே

கொண்டிருவம்மின்கொலைவேலவன்றனையென்றான்.

இ - ள். மன்னர்மன்னன் ஒருநாள் இவர்கள் முலைமேலணைத்து வளர்க்கின்றதன்மையைக் கண்டான்; கண்டு இதனைத் தடத்தினின்றும் பிரித்தார் யார்தானென்றான்; அதுகேட்ட உழையர் அசோதரனென்றுகூற, அது கேட்டு அவன் அவனை இங்கே வல்லே கொண்டுவம்மினென்று கூறினானென்றானென்க.

கொலைவேலவென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அரசாப்பிடியாமற் பார்ப்பைப்பிடித்தலின். பார்ப்பைக் கட்டுதல், கூட்டிலடைத்தல்.செய்யாமையால், அரசுநற்கூட்டியானமை யுணர்க. (உசுசு)

2865. க. படுகண்முழவும்பசும்பொன்மணியாமுமேங்க
விடுகுந்துசுப்பினவராடவிருந்தநம்பி
யடிகட்கடிகளருளிற்றென்றிறைஞ்சவல்லே
கடினும்முதாரான்கழல்கையிற்றொழுதுசேர்ந்தான்.

வேறு.

2866. உ. அணிசேரிடக்கைவிரலால்வலத்தோண்
மணிசேர்வனாவாய்வுதினவைத்துவலத்
தணிமோதிரஞ்சூழ்விரல்வாய்புதையாப்
பணியாமுடியாற்பணிந்தானினையோன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அதுகேட்ட உழையர் நம்பியிடத்தேசென்று நுமக்கு நுமமாசனது அருள் இத்தன்மைத்தென்றுகூறியிறைஞ்ச, அதுகேட்டவன் வல்லேசென்று அரசனதழையக் கையாற்றொழுது பின்னர்முடியாற்பணிந்தான்; பணிந்தபின்னர் இடக்கைவிரலாலே வலத்தோளில் வளையை நன்றாகத்திருத்தி வலக்கையில்விரலாலே வாயைப்புதையாச் சேர்ந்தானென்றானென்க.

க. முழவும்பாமுமேங்க நுசுப்பினவராட அதுகண்டிருந்த நம்பியென்க.

வேறு.

2867. கிளைப்பிரிவருஞ்சிறையிரண்டுங்கேட்டியேல்
விளைக்கியவித்தனையிருமற்றீங்கெனத்
திளைக்குமாமணிக்குழைசுடரச்செப்பினான்
வளைக்கையார்கவரிகொண்டெறியமன்னனே.

கிளைப்பிரிவு - தாயையும் தந்தையையும்பிரித்தல். சிறையாவது - தான்நினைத்தவாறொழுதுதலின்றிப் பிறர்நினைத்தவாறே ஒழுகும்படி காத்தல். இளம்பார்ப்புக் கிளையைப்பிரித்திருந்து ஆற்றின அருமைநோக்கி, 'அருஞ்சிறை' என்றார்.

இ - ள். மகளிர் கவரிவீசாநிற்ப மன்னன், இவ்விரண்டின் பயனையும் கேட்டியேல், அவ்விரண்டின்பயனையும் மேல் விளைத்தற்கு ஓர்வித்தையொப்பாய்! இங்கேயிருவென்று குழைசுடரச் செப்பினானென்றானென்க.

ஈண்டுப் பார்ப்பைப் பிரித்ததற்குத் தானும்பிரிந்தும், அதனைச்சிறைசெய்ததற்குத் தானுஞ்சிறைப்பட்டும் அத்தீவினைநுகர்ந்தானென்று முன்னர்ப்பொருளுரைத்ததே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க; என்னை? நீ இப்பார்ப்பைக் கட்டிவைத்ததனையுங்கொண்டு அவனைநோக்கி ஈண்டு அரசன்கூறாமையின், (உசுசு)

வேறு.

2868. அறம்பெரியகூறின்னலங்கலணிலேலோய்
மறம்புரிகொணஞ்சம்வழியாப்புருதந்தீண்டிச்
செறும்பெரியதீவினைகள்சென்றுகடிதோடி
யுறும்பெரியதுன்பமுயிர்க்கொலையும்வேண்டா.

இ - ள். வேலோய்! பெரிய தீவினையின்றன்மையைக்கூறின், அவை
மறத்தைவிரும்பிய நெஞ்ச வழியாகப்புருந்து திரண்டு தம்மைச்செய்த உயி
ரோடே கடிதோடிச்சென்று அதனைச்செறும்; செறும்பொழுது அது பெரிய
துன்பமுறும்; ஆதலால், அத்தீவினைக்கு அடியதாகிய உயிர்க்கொலையும் நும
க்கு வேண்டா; இஃது அறங்களுட்பெரியவறமென்று கூறினொன்றொன்றென
ன்க. (உஎ௦)

2869. மெய்யுரைவிளங்குமணிமேலுலககோபுரங்க
ளையமில்லிந்நபுகழ்வையகத்துமன்னு
மையல்வினாமாநரககோபுரங்கள்கண்டர்
பொய்யுரையும்வேண்டாபுறத்திடுமினென்றான்.

இ - ள். மெய்யுரையைக்கூறினால் அதற்கு இவ்வையகத்தே நிலைநின்ற
புகழ்மன்னும்; மறுமையில் மேலுலகத்து மணிக்கோபுரங்களையுடைய கோ
யில்மன்னும்; பொய்யுரையைக்கூறினால், அதற்கு இம்மையிற்பழியும் மறு
மையில் நரகத்துக்கோயில்களும் மன்னும்; இவ்விரண்டும் ஐயமில்லைக்கண்
டர்; ஆதலால், அப்பொய்யுரையையும் கைவிடுமினென்றுகூறினொன்றொன்றென
ன்க. (உஎ௧)

2870. முளரிமுகநாகமுனையெயிறுமுதுகீற
வளவிறுயர்செய்வரிவண்மன்னரதனாலும்
வினாவரியமாதயரம்வீழ்க்தியுளுய்க்குந்
களவுகடனாகக்கடிந்திடுதல்குதே.

தாமரைப்பூப்போலும் புகளையுடைத்தாகிய முகத்தையுடைய யானையி
னது முனைத்த எயிறு.

இ - ள். களவின்வினைவினைக் கேள்; இவ்வுலகிலே மன்னர் யானைக்
கொம்பு குத்திப்பிளக்கக் கொல்வர்; பின்னர் நரகத்திலே அரியதுன்பங்களை
அது தானேசெலுத்தும்; ஆதலால், அக்களவை மேற்கொண்டுகடிதல் உபா
யமெனக் கூறினொன்றொன்றென்க. (உஎ௨)

2871. மடத்தகையநல்லாமனங்கரியமாற்றார்
பிடர்த்தலையொள்வாள்பேர்ப்பிறர்மனைகள்சேரி
னெடுப்பரியதுன்பத்திடைப்படுவரினனா
நடுபுடையகாமம்விடுத்திடுதனன்றே. (௧௫)

இ - ன். தம்மனைவியர்வருந்தப் பிறர்மனையாளைச்சேரின், தாங்கற்கரிய துன்பத்திடையிலேயுமுந் துவர்; ஆதலால், நடுங்குதலுடைய காமத்தினைக் கைவிடெதல் நன்றென்றுகூறினென்றானென்க.

மாற்றார் கழுத்திலவைத்த வாள்போல் இன்னத பிறர்மனையென்றது கொன்றேவிடுமென்றற்கு. (உஎ௩)

2872. தெருளிற்பொருள்வானுலகமேறுதற்குச்செம்பொ
னிருளில்படிக்கால்புகழ்வித்திலையெனினெல்லா
வருளுநகவையநகவைம்பொறியுநையப்
பொருளுநகவிட்டிம்பொருள்யாதும்பொருளன்றே.

ஒருவன் தெளிவானாகில். அருள்கள் பலவாதலின், 'எல்லாவருளும்' என்றார். வையம் - ஆகுபெயர். ஐம்பொறியும் பொருள்களை நுகரப்பெறாது வருந்த. பொருளுநக - அவ்வைம்பொறியும் நுகர்த்தற்குரியபொருள்களும் எம்மைநுகர்கின்றிலனென்று நக.

இ - ன். தெருளில், நக, நக, நைய, நக ஈட்டிம்பொருள் சிறிதும் நற்பொருளன்று; அங்ஙனம் தீதாக ஈட்டுதலில்லையெனின், அப்பொருள் இம்மையிற் புகழைவினைக்கும் வித்தாம்; மறுமையிற் செம்பொனுலகமேறுதற்கு மயக்கமற்ற ஏணியாமென்று கூறினென்றானென்க. (உஎ௪)

2873. பொய்யொடுமிடைந்தபொருளாசையுருளாய
மைபடின்னைத்துகள்வழக்குநெறிமாயஞ்
செய்தபொருள்பெய்தகலன்செம்மைசுகிசெந்தீக்
கைதவதுனித்தகவருடலொழிகென்றான்.

இ - ன். பொய்யொடுநெருங்கின பொருளாசையையுடைய பரத்தையர், மாயத்தைச்செய்த இன்பநிறையப்பெய்ததோர் கொள்கலம்; ஆதலின் அது பாவமுண்டார் தீவினையாகிய துகளைப் புருத்தற்கு வழியாயிருக்கும்; அதனை ஆடுதலையும், நடுகிலையைச்சுகிநெருப்பாகிய வஞ்சனைகூர்த்த கவருடுதலையும் ஒழிகவென்று கூறினென்றானென்க.

உருளாயம் - தம்மைநுகர்வார் மனங்கட்டேற்பப் புரளும் ஆயம். வழக்கு, "வனிவழக் கறுத்த வங்கம்" (புறநா. நக௫) என்றற்போலக் கொள்க. பொருளென்றது, நாற்பொருட்குமுறித்தேனும் ஈண்டு இன்பத்தின்மேற்று. ()

2874. காமமுடையார்கறுவொடார்வமுடையாருந்
தாமமொசொந்துபுனைவார்பசியிலுண்பா
ரேமமுடையார்களிவரல்லரிவையில்லா
வாமனடியல்லபிறவந்தியன்மினென்றான்.

இ - ன். காமத்தையுடையாரும், செற்றத்தோடு ஆசையையுடையாரும், தாமத்தையும் சாந்தையும் புனைவாரும், பசியாலே இல்லிலேசென்று
க0௫

பலிகொள்வாருமாகிய இவர்கள் நம்மை உய்யக்கொள்ளுமவரல்லர் ; ஆதலின், இத்திக்குணங்களில்லாத வாமனடியல்லாத பிறவடிகளை வணங்கன்மினென்று கூறினொனென்றனென்க. (உஎ௭)

2875. பூவைகிளிதோகைபுணரன்னமொடுபன்மாயாவையவைதங்கினையினீங்கியழுவாங்கிகாவல்செய்துவைத்தவர்கடங்கினையினீங்கிப்போவாற்புகழ்நம்பியிதுபொற்பிலதுகண்டாய்.

இ - ள். நம்பி ! தங்கினையோடேபுணர்ந்த அன்னத்தோடே பூவைமுதலியனவும் பலவிலங்குகளும் ஒழிந்தனவுமாகிய அவை தங்கினையினின்று நீங்கி வருந்தப்பிரித்து இம்மையிற் காவலிடிலைவத்தவர்கள் மறுமையில் தம்கினையினின்றுநீங்கித் தாடும் பிறராத் காவல்செய்யப்பட்டுப் போவார் ; ஆதலின், நீபிரித்துக் காவல்செய்தவிதவும் பொலிவில்லாததுகாணென்று கூறினொனென்றனென்க.

கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்தற்குரியவல்லா இளமைப்பருவத்தனவற்றையே ஈண்டுக்கூறலின், 'காவல்செய்து' என்றார். ஈண்டுக் காவல்செய்துவைத்தவரென்று கூறுதலின், முன்னம் கட்டுண்டானென்றற்குக் காரணமின்மையுணர்க. (உஎ௭)

வேறு.

2876. அல்லித்தாளற்றபோதாமருதநூலதனைப்போலத் தொல்லைத்தம்முடம்புநீங்கத்தீவினைதொடர்ந்துநீங்காப்புல்லிக்கொண்டியிரைச்சூழ்ந்துபுக்குழிப்புக்குப்பின்னின்மெல்லையிறுன்பவெந்தீச்சுட்டெரித்திடுங்களன்றே.

இ - ள். அல்லித்தண்டு அற்றுவிழ்ந்தபோதும் நூலாறுதொடர்ந்து கிற்குந் தன்மைபோலத் தம்முடம்பு உயிரை நீங்கிக்கிடக்க எல்லையில்லாத துன்பத்தையுடைய தம் தொல்லைத்தீவினையாகிய வெந்தீ அவ்வுயிரை நீங்காது தொடர்ந்துசென்றுசூழ்ந்து புல்லிக்கொண்டு அவ்வுயிர்போய்ப் புக்கதோர்மெய்யிலே தானும் புக்குப் பின்னேகின்று அதனை எரித்துச்சுட்டிடுமென்று கூறினொனென்றனென்க. (உஎ௮)

2877. அறவியமனத்தராகியாருயிர்க்கருளைச்செய்யிற் பறவையுகிழலும்போலப்பழவினையுயிரோடாடிமறவியொன்றானுமின்றிமனத்ததேசுரக்கும்பாலகறவையிற்றகர்க்குந்தம்மாற்காமுறப்பட்டவெல்லாம்.

இ - ள். அறத்தையுடைய மனத்தராய்ப் பல்லுயிர்க்கும் அருளைச்செய்வராயின், அந்நல்வினை பறவையுகிழலும் வீடாதுதிரியுமாறுபோல அவ்வுயிரை விடாமற்றிரிந்து சிறிதும் மறப்பின்றித் தம்மாற் காதலிக்கப்பட்டன எல்லாவற்றையும் சுரபியைப்போலக் கொடுக்குமென்று கூறினொனென்றனென்க. மனத்தில் வினைத்ததேகொடுக்கும் பாலவாகிய கறவை. (உஎ௯)

2878. நெடுமணியூபத்திட்டவழ்நடையாமைநீணீர்த்
தொடுமணிக்குவளைப்பட்டந் துணையொடுகினைப்பதேபோற்
கடுமணிக்கயற்கணல்லார்காமமும்பொருளுஞ்சிந்தித்
தடுமணியாவிநீப்பாரறிவினாற்சிறியநீரார்.

மணி - அழகு. மணிக்குவளை - உவமத்தொகை. கடியகண். மணிக்
கயல் - அழகியகயல். மணியடுமாவிரீப்பாரென்றது, வீடுபெறுதற்குரிய மணி
யுயிரைப் பாழே போக்குவரென்றவாறு.

இ - ள். அறிவில்லாதார், யாகத்திற்குநட்டதறியிலே கட்டினயாமை
தான்கிடக்கும்பொய்கையையும் துணையுநினைக்குமாறுபோல, நல்வினை
செய்யாதிருந்து காமத்தையும் பொருளையுநினைத்து ஆவிரீப்பாரென்று கூறி
ஞனென்றானென்க.

“அழலெழு தித்திய மடுத்த யாமை, நிழலுடை நெடுங்கயம் புகல்வே
ட்டாஅங்கு” (அகநா. ஈசு0) என்றாகத்திலும். (உஅ0)

2879. வீறழிவினைசெய்காலன்வைரவாள்வலையிற் பட்டாற்
சாறழிகுவளைமாலையவரையுந்தனமுநீக்கி
யாறிழிவரையிற்றேரூன்றுமறநனிநினைப்பர்செம்பொ
னேறெழினெறியினேறியிருவிசும்பாளுநீரார்.

வீறழிந்த வினையாவது கொலைத்தொழில். பலகாலும்வெட்டினாற் கே
டின்றென்றற்கு வைரவாளென்றார். வாள்போல மாறாமற்கொல்லும் வலையி
லகப்பட்டாலென்றது, பிறந்தாலென்றவாறு. சாறழிதனம் - விழாக்கொண்
டாடுதன்மிக்கபொருள். ஆறிழிகின்றவரையென்றார், பயன்படுதலும் நிலை
குலையாமையும்கூறி. செம்பொனீராரென்றது, சுவர்க்கத்தேசெல்லும் பொ
ன்னாகிய உயிரை யுடையாரை. நெறி - தவம்.

இ - ள். எழிலேறுபோலே அரிதென இஃமூது தவத்தாலே விசும்பிலே
யேறி அதனையாளுஞ் செம்பொனீரார், காலன்வலையிலகப்பட்டால், மகளி
ரையும் பொருளையுநீக்கி, மலைபோற்றேரூன்றும் அறத்தைச்செய்ய நினைப்ப
ரென்று கூறிஞனென்றானென்க. (உஅக)

2880. துன்னிமற்றறத்தைக்கேட்டேதுகினெருப்புற்றதேபோன்
மின்னுத்தார்மார்பன்மெய்வெந்தாலியினுருகிப்பெண்பா
லன்னப்பார்ப்பன்கொண்டதடத்திடைவிடுவித்திட்டான்
பின்னைத்தன்கிளைகள்கூட்டம்பெருந்தகைவித்தினுனே.

இ - ள். மின்னுப்போலும் தாரையுடையமார்பன், அங்ஙனம் அறத்
தைத்துன்னிக்கேட்டு அஞ்சி ஆலிபோலே நெஞ்சருகி மெய்வெந்து பின்னர்
உடுத்ததுகிலிலே நெருப்புற்றதனை வினாந்து நீக்குமாறுபோல வினாந்து அன்
னப்பார்ப்பைப் பெண்பாலிடத்தினின்றும்விடுவித்து அன்றுபிடித்த தடத்
தின் நீரிடத்தே போகவிட்டான்; அங்ஙனஞ் செய்தலாலே, அப்பெருந்தகை

முன்னர்க் கிளைப்பிரிவை வித்தியதேயன்றிப் பின்னர்க் கிளைகளிடத்துக் கூட்டத்தையும் வித்தினுனென்றானென்க.

இக்காரணத்தாலே விசயையையீங்கிச் சுந்தையிடத்தே வளர்ந்தாணென்றும், பின்னர் அவனைச்சேர்ந்தானென்றும் முன்னர்க்குறிஞர். (உஅஉ)

2881. மெய்ப்படுமுதுபுண்டிப்பான்மேவியமுயற்சிபோல
வொப்புடைக்காமந்தன்னையுவர்ப்பினோடொழித்துப்பாவ
மிப்படித்திதுவென்றஞ்சிப்பிறவிரோய்வெருவினானே
மைப்படுமழைக்கணல்லார்வாய்க்கொண்டவமுதமொப்பான்.

இ - ள். மகளிர் வாய்க்கொண்ட அமுதம்போல அவர் நினைத்ததன்மையனையிருந்தவன், அறங்கேட்டபின்னர் உடம்பிலுண்டாகிய ஓடுவைத் தீர்த்தற்குப்பொருந்திய முயற்சிபோலத் தன் இளமைக்கு ஒப்புடைய காமத்தை வெறுப்பினாலொழித்துப் பாவத்தையும் இஃது இப்படிப் பெரியதோர் தன்மையையுடைத்தென்று அஞ்சி இவற்றையெல்லாமுடைய பிறவிரோயை வெருவினானென்றானென்க. (உஅ௩)

2882. ஆளியாற்பாயப்பட்டவகிகளியாண்போல
வாளிவிற்றடக்கைமைந்தன்வாய்விட்டுப்புலம்பிக்காம
நாளினுநஞ்சுதுய்த்தேனச்சறையாகநன்பொற்
ரோளியர்த்துறந்துதாய்தாத்தவஞ்செய்வலடிகளென்றான்,

இ - ள். அங்ஙனம் வெருவினமைந்தன், நஞ்சிற்கு ஓரிருப்பிடமாகக் காமமாகியநஞ்சினை நாடோறுறுகார்த்தேனென்று யானைபோலப்புலம்பி மகளினைத்திறந்து தவத்தைத் தாய்தாகச் செய்வேன்; அடிகளேயென்று கூறினானென்றானென்க. (உஅ௪)

2883. சிறுவன்வாய்மொழியைக்கேட்டேதேர்மன்னன்றானுஞ்சொ
னுறுகளிற்றுழுவமற்றுன்னொளிமுடித்தாயமெய்தி [ன்னு
யறைகடல்வேலிகாத்துன்னலங்கல்வேற்றாயமெல்லாம்
பெறுதகுபுதல்வற்கீர்துபின்னைநீதுறத்தியென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிய அசோதரன்மொழியைக்கேட்டு அரசனும் சொன்னான்; அஃதியாதெனின், உழவனே! தாயத்தையெய்திக் காத்துப் புதல்வனுக்கீர்து பின்னை நீதுறத்தியென்று கூறினானென்றானென்க. (உஅ௫)

2884. கொலைச்சிறையுய்ந்துபோருமொருவனைக்குறுகவோடி
யலைத்தனர்கொண்டிபற்றியருஞ்சிறையழுத்துகின்றார்
தொலைப்பருஞ்சுற்றத்தாரோபகைவரோவடிகளென்ன
விலைப்பருமணியைமுந்நீர்நடுக்கடல்வீழ்த்ததொத்தான்.
தொல்லை, விகாரம்.

இ - ன். அதுகேட்ட அசோதரன், அடிகளே! சிறையினின்றும் தப் பிப்போமொருவனைத் தொடர்ந்துசென்று பற்றிக்கொண்டு அலைத்தனராய்ச் சிறையிலே அழுத்துகின்றார் சுற்றத்தாரோ? பகைவரோ? என்றுகூற, அது கேட்டவரசன் பெருவிலைமணியை மூன்றுதன்மையையுடைய நடுக்கடலிலே வீழ்த்த தன்மையையொத்தானென்றனென்க.

முந்நீர்க்கு, “முந்நீர்ப்பிறந்த” (அவை. ௨) என்ற கவியிற் கூறினும். (1)

2885. காதலமல்லமேனாட்கழிந்தநம்பிறவிதம்மு
ளேதிலம்யாங்களெல்லாமினிக்கொளுமுடம்பினானு
மாதலாற்சுற்றமில்லையதுபட்டவாறென்றம்பூந்
தாதலர்மார்பனற்புத்தளைபறப்பரிந்திட்டானே.

இ - ன். அத்தன்மையனாகியவரசன், முன்புபோன நம்பிறவிகளில் யாங்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமல்லேம்; இனிப் பிறக்கும் பிறவிகண் ணும் யாங்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமாகேம்; ஆதலால் ஈண்டுச் சுற்றமெ ன்பதொன்றில்லை; இவற்குப் பட்டவாறும் அதுவென்றுகருதி அன்பாகிய தளை போம்படி அறுத்தானென்றனென்க.

தாய்முதலியோரையுங்கூட்டி, ‘யாங்களெல்லாம்’ என்றான். ‘அது’ என்றது, தான்கருதிய கருத்தினை. (௨௮௭)

2886. நற்பொறிகுயிற்றிவல்லான்செய்ததோர்நன்பொற்பாவை
பொற்பொறிகழலவெல்லாப்பொறிகளுங்கழல்வதேபோற்
சொற்பொறிசோரவெல்லாப்பொறிகளுஞ்சோர்ந்துநம்ப
னிற்பொறியின்பரீக்கியிராயிரர்கூழ்ச்சென்றான்.

இ - ன். நடத்துதற்குரித்தாகிய நல்ல எந்திரத்தை உள்ளேவருத்து வல்லவன்செய்தபாவை அந்நற்பொறிஞலைய எல்லாப்பொறியும் குலையுந்தன் மைபோலே அங்ஙனம் தளைபரிந்தஅரசனது சொல்லாகிய எந்திரமொன்று கழலுதலாலே, நம்பன் தன்னுடைய ஐம்பொறிகள் புலன்களிலே செல்லும் வேட்கையும்போக இல்லின்கண் நல்வினையால்துகருமின்பத்தையுரிக்க இர ண்டாயிரவரசர்கள் சூழ்ந்துசெல்லத் துறவிலே சென்றனென்றனென்க.

சோர்ந்து, சோர. (௨௮௮)

2887. தணக்கிறப்பறித்தபோதூந்தானளையித்தல்செல்லா
நிணப்புடையுடும்பனாயாதினனீக்கலாகு
மணப்புடைமாலையொருசொலையேதுவாகக்
கணைக்கவினழித்தகண்ணூர்த்துறந்துபோய்க்கடவுளானான்.

இ - ன். வாலை இறப்பிடித்துப் பறித்தகாலத்தும் தான் அளையைக் கை விடாத உடம்பையொப்பானா யாதொருகாரணத்தாலும் இவ்வாழ்க்கையி னின்றும் போக்கலாகாது; இங்ஙனம் அரிதாயிருக்கவும், அசோதரன் முந்

பிறப்பிலும் தவஞ்செய்துவருதலின், தந்தைகூறியஒருசொல்லே துறவிற்குக் காரணமாகக்கருதி மகளினைத் துறந்துபோய்க் கடவுளாயினுனென்ற னென்க.

நினைத்தைப் புடையிலேயுடைய. மணத்தைக்கூடுதலேயுடைய மாலை. ஒருசொல்லென்றது, “விளைக்கியவித்தைய” (முத்தி. ௨௬௯) என்றதனை. ()

2888. தூமமார்த்தணங்குநாறுஞ்சுரும்புகுழ்தாரினானுந்
தாமமாரொலியிலைம்பாற்சயமதித்திருவுமார்த்த
காமமாசண்டகாதற்கதிர்வளைத்தோளினுந்
நாமநாற்கதியுமஞ்சிநற்றவத்துச்சிகொண்டார்.

அனங்கு - தெய்வம். தாரினுன் - பவணமாதேவன். சயமதியாகியதிரு - அவன்றேவி. காமமாகிய மாசிலே தழும்பிய தோளினார் - அசோதரன்தே விமார்.

இ - ள். அவன் கடவுளானபின்னர்த் தாரினானும் சயமதியும் தோளி னாரும் நாற்கதியிலும் சேறற்கஞ்சி நற்றவத்தின்முழுவைக் கைக்கொண்டா ரென்றனென்க. (௨௯0)

வேறு.

2889. ஆசாரநாணத்தவஞ்செய்தலர்க்கற்பகத்தார்ச்
சாசாரனென்னுந்தகைசாலொளித்தேவர்கோவாய்
மாசாரமாயமணிவானுலகாண்டிவந்தாய்
தூசார்த்தவல்குற்றுளும்புந்நலத்தாரொடென்றான்.

சாசாரன் - ஸஹஸ்ராரன். சாரம் - ஸாரம். துளும்பும் - ஒழுக்கும்.

இ - ள். அங்ஙனங் கடவுளாகியநீ தவத்திற்குக்கூறிய ஒழுக்கநாணத் தவஞ்செய்து அதனாலே கற்பகத்தானாயுடைய சாசாரனென்னும் இத்திர னாகி ஆண்டு நலத்தாரோடு வந்தாயென்றனென்க.

வந்தாயென்றது, அவதரித்தலை. தேவருலகின்கண் நுகருமின்பமும் யானுகரப்பெற்றிலேனென்னும் அவாவற்றாலன்றி ஈண்டு வீடுபெறுதலின் நென்பது உணர்த்தற்கு இத்திரனாய் வந்தாயென்றான். எனவே எல்லா அவாவு மற்றது லீடாயிற்று. முற்பிறப்பில் தேவியரானவரே இப்பிறப்பிலும் தேவிய ராகவந்தாரென்று ஈண்டுச் சாரணர்கூறுதலின், முன்னர்க் கனவில் எண் முத்தணிமாலைதூங்கக் கண்டாளென்றுணர்க. (௨௯௧)

2890. மின்னாசிலம்பிற்சிலம்புங்குரலன்னமேனான்
மன்னாபிரித்தாய்பிரிந்தாய்சிறைவைத்ததனாற்
பொன்னாரமார்பசிறைப்பட்டனைபோலுமென்றா
னின்னாப்பிறவிப்பிணிக்கின்மருந்தாயசொல்லான்.

சிலம்புபோல ஒலிக்கும்.

இ - ள். மருந்தாயசொல்லான், மன்னு! முற்பிறப்பிலே அன்னப்பார் ப்பைக் கிணையினின்றும் பிரித்தாய்; அத்நீவினையாலே நீயும் இப்பிறப்பிற் கிணையினின்றும் பிரித்தாய்; பொன்னுரமார்பனே! முன் அதனைக் காவல்செ ய்துவைத்த நீவினையாலே நீயும் ஈண்டுச் சிறைப்பட்டாய்போற் பிறர்க்குத் தோன்றினுயென்றானென்க.

பிறரிடத்துவளர்ந்தமை குறிப்பானுணரக்கூறினாராதலிற் சுநந்தையைப் பிறரென்று கூற்றாக்கூராராயினார். போலுமென்பது, “வேறுபட வந்த வுல மத் தோற்றம்” (தொல். பொரு. உவம. ௩௨) என்னுஞ் சூத்திரத்தடங்கும்; ஒப்பில்போலியன்று. இதனைத் தற்குறிப்பேற்றமென்ப. சீவகற்குச் சிறைப் பட்டதன்மையின்மை, “விலங்கில்லுமிழும்பூணன்” (பது. ௨) என்னும் கவியிழ்கூறினார். ஈண்டுச் சாரணர், ‘சிறைவைத்ததனாற்றுகூறினப்பட்ட னைபோலும்’ என்றுகூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லும், - முன்னர்க் கூறிப் போந்த கட்டென்னுஞ்சொல்லும் பரியாயச்சொல்லன்றி வேறுவேறு பொரு டருஞ்சொற்களாம்; என்னை? இத்தமிழ்ப்பாவையில் உலகவழக்காகிய இயற் சொற்களில் ஒருவினையை உணர்த்துதற்கு ஒருசொல் வழங்குதலன்றி இரு சொல் வழங்காமையின். சிறையென்பது - தடுத்துக்காத்தலை யுணர்த்தும்; முன்னர், “அருஞ்சிறை” (முத்தி. ௨௬௯) என்றதற்குப் பின்னர், “காவல் செய்துவைத்தவர்கள்” (ஷு. ௨௭௭) என்றமையால். அன்றியும், “சிறைகாக்க ளங்காப்பெவன் செய்யும்” (தீருகி. ௭௭), “சிறைபனி யுடைந்த சேயரி மழை க்கண்” (குறு. ௮௬), “கொலைச்சிறையுயர்ந்து போகு மொருவனை” (முத்தி. ௨௮௬) என்றற்போல்வன பிறவற்றானும், சிறைக்கால், நீர்ச்சிறையென்னும் வழக்கானுமுணர்க. இஃது ஆகுபெயராய்ச் சிறைவைத்தானென்றற் சிறைக் கோட்டத்தையுணர்த்துமாறுமுணர்க. இதற்குக் கொல்லுதல், அகப்படுத் தல், தகைதலென்றற்போல ஆசிரியன் முழுவதூஉந்திரித்த திரிசொற்கள் பரியாயச்சொற்களாம்; இதற்குச் சிக்கலென்பது திசைச்சொல். இனிக் கட்டினுனென்னுஞ்சொல், உண்டான், வந்தான், போனுனென்பனபோலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழிலுணர்த்துஞ்சொற்கு வேறோர்சொல்லின்றிகிற்கும்; இதற்கு வீக்கினுன், பிணித்தான், யாத்தானென்றற்போல ஆசிரியன் முழுவதூஉந் திரித்துகொண்ட வினைத்திரிசொற்கள் பரியாயச்சொற்களாம். இது பசுவின்முலையைக்கட்டினுன், பாம்பின்வாயைக்கட்டினுனென்றற்போலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழில் புலப்படாமலும்கிற்கும்; இவ்விரண்டுகொல்லும் வேறுவேறுபொருடருதலின், ஒன்றற்கொன்று பரியாயமாகாமையிற் சாரணர்கூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லிடத்துக் கட்டென்னுஞ்சொல்லின்பொருள் பிறத்தலின்மையின், முன்னர்க் கட்டென்றுகூறியது ஈண்டைக்குப் பொருந்தாதாயிற்று. ஈண்டு இவர்கூறியபாவம் காரணமும், ஆண்டுச் சிறைப்பட்டது காரியமுமாகவேகோடல்வேண்டலிற் சிறைப்பட்டானென்றே யாண்டும் பொருள்கூறுவதன்றிக் கட்டுண்டானென்று பொருள்கூறலாகாமை யுணர்க.

வேறு.

2891.

மஞ்சிவர்மணிவரையனையமாதவன்
வஞ்சமிலறவுரைபொதிந்தவாய்மொழி
யஞ்சினனிநுந்துழியம்புவிழ்ந்தென
நஞ்சுமிழ்வேலினுனடுங்கவிழ்ந்ததே.

பயன்றருதலின், மஞ்சகூறினார்.

இ - ள். சலிப்பற்றமாதவன் முற்கூறிய அறவுரையாலே, வேலினுன், அரசாட்சியை அஞ்சியிருந்தவளவிலே, உமிழும்நஞ்சைப்பொதிந்தவாய்மொழி அவனனெங்கும்படிவீழ்ந்ததென்க.

நஞ்சைப்பொதிந்த வாய்மொழியென்றது - தீவினையாற் சிறைப்பட்ட தன்மைகூறியதனை. அதுவும் அம்புவீழ்ந்தவிடத்தினின்றும் போதற்குப் பிறர்நடுங்குமாறுபோலே அரசாட்சியைக் கைவிட்டுப்போதற்கு நடுங்கும்படி வீழ்ந்ததென்க. (உகூஉ)

2892.

வாரணிமணித்துடிருட்டுதுண்ணிடைக்
காரணிமயிலனார்சூழக்காவல
னேரணிமணிமுடியிறைஞ்சியேத்தினுன்
சீரணிமாதவர்செழும்பொற்பாதமே.

காரணி - காராலுண்டானஅழகு.

இ - ள். அதுகேட்டவளவிலே, காவலன், தேவியர் சூழவணங்கிற்ப் பரதவர்பாதத்தை முடியாலேயிறைஞ்சி ஏத்தினுனென்க. (உகூச)

2893.

நலத்திருமடமகணயந்ததாமரை
நிலத்திருந்திருகடர்நிமிர்ந்துசெல்வபோ
லுலப்பருந்தவத்தினாலோங்குசாரணர்
செலத்திருனிகம்பொளிகிறந்ததென்பவே.

திரு, தாமரைக்கடை.

இ - ள். தாமரைப்பூவையுடையவிடத்தே சாரணரிருவருமிருந்து, ஞாயிறும் திங்களும் செல்வனபோல விசும்பிலேசெல்ல, அவர்திருவொளி அவ் விசும்பெங்கும் சிறந்ததென்க. (உகூடு)

உக.—தாயத்தீர்வு.

2894.

சாரணர்போயபின்சார்தமேந்திய
வாரணிவனமுலைவஞ்சிக்கொம்பனார்
போரணிபுலவுவேற்கண்கள் பூத்தன
நீரணிசுவனேநீர்நிறைந்தபோன்றவே.

இ - ன். சாரணரிருவரும் போயபின் தேவியர் நீரணிகண்கள், பூத்தன வாகியருவனைகள் நீர்நிறைந்தனபோன்றனவென்க.

இனித் துறப்பென்றஞ்சி நீர்மல்கின.

(௨௯௬)

2895. பொன்வரைகிலாக்கதிர்பொழிந்துபோர்த்தபோற்
மென்வரைச்சந்தனத்தினைக்குமார்பினுன்
மின்னிவர் நுகுப்பினுர்மெலியமெல்லவே
யின்னுரைகொடான்கொடிக்கோயிலெய்தினுன்.

இ - ன். மேருவிலே கிலாத் தனது கதினைச்சொரிந்து அதனை மறைத் தாற்போல மலயத்திற்சந்தனங்கிடந்து பயன்கொண்டமார்பினுன், தேவியர் வருந்த இன்னுரைகொடானும் மெல்லக் கோயிலைச்சேர்ந்தானென்க. (௨௯௭)

2896. அஞ்சுரைபொழிந்தபாலன்னமென்மயிர்ப்
பஞ்சிமெல்லனையின்மேற்பரவையல்குலார்
மஞ்சிவர்மதிமுகமழுங்கவைகினுர்
நஞ்சுயிர்த்தணிநலங்கரிந்துநையவே.

மடிசொரிந்தபாலெனவே நுறையுண்மைபெற்றும்.

இ - ன். அப்பொழுது தேவியர், நஞ்சுபோல வெய்துயிர்த்து நைய மழுங்க அரசுந்தோளணித்த துயிலாது நுறாபோலும் பஞ்சுணைமேலே வைகினு ரென்க.

(௨௯௮)

வேறு.

2897. வெள்ளெயிற்றரவுமேயந்தமிச்சிலின்மெலிந்துமேகப்
புள்வயிற்பிறந்தபுட்போலொன்றலாதுரைத்தமேற்றார்
கள்வயிற்றலரந்தகோதைக்கலாபவில்லுமிழும்பு
லொள்ளெயிற்றவர்கள்பொன்பூத்தொளிமணியுருவரீத்தார்.

கள்ளை வயிற்றிலேயலர்ந்த மாணியினையும் கலாபத்தினது ஒளியைக்காலு மல்குலினையுமுடைய எயிற்றவர்கள். மேகப்புள் - வானம்பாடி.

இ - ன். வானம்பாடி மேகத்துப்பிறந்த துளியையேநச்சிப் பாடுமாறு போல அரசனுள்வயிற்பிறந்த அளியொன்றுமல்லாதனவற்றை உரைத்தலறியாத தேவியர், பாம்புமேயந்த குறைமதிபோல் ஒளிகெட்டுப் பசந்து மணிகளினுருவைக் கைவிட்டாரென்க.

(௨௯௯)

2898. கிளிச்சொலினினியசொல்லார்கிண்கணிகிலம்போடேங்கக்
குளித்துநீரிண்ணுகோலக்கொழுங்கயல்பிறழ்பவேபோற்
களித்துநீர்சுமந்துவாட்கண்கலாய்ப்பிறழ்ந்தலமந்தாட
வளித்ததாரலங்கலாழியவன்றுறவுரைத்துமன்றே.

இ - ன். அத்தேவியருடைய கிண்கணியும் சிலம்பும் ஏங்க வாட்கண் ளூட முன்னரளித்த அரசன்றுறவை இனிக் கூறுதுமென்றாரென்க.

இரண்டுகயல் நீரிலேகுளித்துப் பிறழ்பவைபோலக் கண்கள் களித்து உவலகக்கண்ணீரைச்சுமந்து பிறழ்ந்து கலாய்த்து அலமந்தாடவென்க. அலங்கல், ஆழிக்கு அடை. (௩௦௦)

2899. புனைமருப்பமுந்தக்குத்திப்புலியொடுபொருதுவென்ற களைகுரலுருமுச்சிற்றக்கதழ்விடையுரிவைபோர்த்த துளைகுரன் முரசத்தானைத்தோன்றலைத்தம்மினென்ற னனைமலரலங்கற்கண்ணிநந்தனுந்தொழுதுசேர்ந்தான்.

இ - ள். அத்துறக்கின்றவரசனும் சீவினகொம்பு அழுந்தக்குத்திப் பொருதுவென்ற உருமுப்போலும் சிற்றத்தையுடைய ஏற்றின் உரியைப்போர்த்த முரசையுடைத்தாகிய தானையையுடைய நந்தனைக் கொண்டுவருவீராகவென்றான்; அவனும் வந்து தொழுது சேர்ந்தானென்க. (௩௦௧)

2900. கொடியணியலங்கன்மார்பிற்குங்குமக்குன்றமன்னா னடிபணிந்தருளுவாழியரசருளரசவென்னப் படுகிளவெகுளிநாகப்பைத்தலைபனித்துமாழ்க விடியுமிழ்முரசநாணவின்னணமியம்பினானே.

வெற்றிக்கொடியெடுத்தற்குக் காரணமான மார்பு; ஒழுங்குபடவணிந்த அலங்கலுமாம். பாம்பின்றலை நடுங்கி மயங்க இடிக்கும் இடியோசையைப்பிறப்பிக்குமுரசம்.

இ - ள். அங்ஙனம் தொழுதுசேர்ந்தவன், பின்னர்க் குன்றமன்னா னடியைப்பணிந்து, அரசனே! நினைத்தகாரியத்தை அருளிச்செய்வாயாகவென்ன, அவனும் முரசம்நாண இன்னணம் செப்பினானென்க.

அது மேற் கூறுகின்றார். வாழி, அசை. (௩௦௨)

2901. ஊனுடைக்கோட்டுநாகான்சரிமுகவேற்றையூர்து தேனுடைக்குவளைச்செங்கேழ்நாகினந்தேனாபுல்லிக் கானுடைக்கழனிச்செந்நெற்கதிரனைத்துஞ்சநாடு வேன்மிடைதானைத்தாயம்வீற்றிருந்தான்மோவென்றான்.

இ - ள். ஊனையுடைத்தாகிய கோட்டினையும் சரிமுகத்தினையுமுடைய நத்தை, வரம்பிற்றுயின்ற ஆவினதேற்றினையும் செங்கேழ்நாகினையுமேறி இளந்தேனாயினையும் புல்லிப்போய்க் குவளைக்கழனியிற் காட்டினற்றன்மையையுடைய செந்நெற்கதிரணியிலேதுயிலும் நாட்டையும், மற்றுமுள்ள தாயத்தினையும் வருத்தமின்றி ஆள்வாயாகவென்றானென்க. (௩௦௩)

2902. கரும்பலாற்காடொன்றில்லாக்கழனிசூழ்ப்பழனநாடுஞ் சுரும்புலாங்கண்ணிவிண்ணோர் துறக்கமும்வீடும்வேண்டே னரும்புலாயலரந்தவம்மென்றாமரையனையபாதம் [ரூன். விரும்பியான்வழிபட்டன்றோ வாழ்வதென்வாழ்க்கையென் பழனம் - நீர்நிலம். அரும்புலாயலரந்த - அரும்பு நெகிழ்ந்தலரந்த.

இ - ள். அதுகேட்டநந்தன், நாடும் துறக்கமும் வீடும் எய்திவாழும் வாழ்க்கை யான்வேண்டேன்; அவை எனக்குஎன்? யான்வேண்டுவது, நின் பாதத்தைவிரும்பிவழிபட்டு வாழ்வதன்றோவென்றானென்க.

இனி வழிபட்டுவாழ்வதன்றோவென்வாழ்க்கை,வேண்டேனென்றுமாம்.

2903. குன்றெனமருண்டிகோலமணிவண்டுங்குழாங்கொடேனுஞ்
சென்றுமொய்த்திமிரும்யானைச்சீவகற்களையநம்பி
மன்றல்வீற்றிருந்துமின்னுமணிக்ருவடனையதோளா
னென்றுமற்றரசுவேண்டானுவப்பதேவேண்டினானே.

மலையென்றுமருண்டு வண்டும்தேனும் சென்று மொய்த்த இமிரும் யா
னையயுடைய நம்பி. தோளான் - அரசன்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறின நந்தட்டன், அரசாட்சி சிறிதும் வேண்டா
னாய் அரசனுவக்குர் துறவே விரும்பினானென்க. (௩௦௫)

2904. பொலியுடைத்தாருமேனும்பொள்ளலிவ்வுடம்பென்றெண்
வலியுடைமருப்பினல்லால்வாரணந்தடக்கைவையா [ணி
தொலியுடையுருமுப்போன்றுநிலப்படாதுன்றின்வைவேற்
கலிகடிந் துலகங்காக்குங்காணையைக்கொணர்மினென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டவரசன், இவ்வுடம்பின்மேல் தோற்றப் பொலியு
டைத்தாயிருக்குமாயினும் உள்ளுவயிர்த்திராது; அதனால் இப்பருவத்தே
துறத்துமென்றெண்ணி, யாம் துறக்குங்காலத்து, உருமுப்போன்று ஒலியு
டையவாரணம் நிலத்துவீழாமல் தன்னைத்தாங்கும் வலியையுடைய மருப்பி
னன்றி வேறோரிடத்துக் கையைவையாது; அதுபோல யாமும் அரசினைத்
தாங்குதற்குரிய சச்சந்தன்மேலே இதனைவைத்துமென்றுகருதி அவனைக்
கொணர்மினென்றானென்க.

ஊனைத்தின்னும் வைவேற்காணே.

(௩௦௬)

2905. கழுமணியாரமார்பிற்காவலன்மக்கள்காய்பொ
னெழுவளர்த்தனையதிண்டோளினையவர்தம்முண்மூத்த
தழுமலர்க்கொம்புபோலுந்தத்தநாட்பயந்தநம்பி
விழுமணிப்பூணினை வீற்றிரீஇவிதியிற்சொன்னான்.

கழுமணி, வினைத்தொகை. திண்டோண்மக்களென்க. முழுதும் மல
னையுடையகொம்பு. தத்தை முதனாட்பயந்த நம்பி.

இ - ள். காவலன் தன்மக்களில் இனையவர்தங்களில் மூத்தநம்பியாகிய
சச்சந்தனை வீற்றிருத்தி நூல்விதியாற் கூறினானென்க.

மேல் முடிசூட்டி வீற்றிருத்துவதனை வீற்றிரீஇயென இறந்தகாலத்தாற்
கூறினார், இயற்கைப்பற்றி. (௩௦௭)

2906. பால்வளைபரந்துமேயும்பகிடல்வளாகமெல்லாங்
கோல்வளையாமற்காத்துன்குடைநிழற்றுஞ்சநோக்கி
நூல்விளைந்தனைப நுண்சொற்புலவரோடறத்தையோம்பின்
மேல்விளையாதவின் பம்வேந்தமற்றில்லைகண்டாய்.

நூல் பயன்றந்தாற்போலுஞ் சொல்.

இ - ள். அவன் எங்ஙனங்கூறினெனின், 'வேந்தனே! நீ உலகெல்
லாம் நின்குடைநிழலிலே தங்கும்படி பார்த்து அதனைக் கோல்வளையாமற்
காத்து அமைச்சரையும் அறத்தையும் பாதுகாப்பவல்லையாயின், நினக்கு
மேலுண்டாகாத இன்பம் வேறில்லைகாணென்றென்க.

வேந்தவென்றான், மேல் முடிசூட்டக் கருதுதலின். (௩௦௮)

2907. வாய்ப்படுங்கேடுமின்றும்வரிசையினரிந் துநாளுங்
காய்த்தநெற்கவளந்தீற்றிற்களிறுதான்கழனிமேயின்
வாய்ப்படலின் றிப்பொன்றும்வல்லையம்ன்னன்கொள்ளி
னித்தநீர்ஞாலமெல்லாநிதிகின் றுகரக்குமன்றே.

இ - ள். யானைக்கு நெற்கவளத்தை முறைமையால் நாளுமிந் துதிற்
றின், அதற்கு உணவுமாம்; அழிவுமின்றும்; அங்ஙனம் தீற்றாக்களிறுதானே
கழனியிலேமேயின், உணவுமின்றி அழிந்துவிடும்; அத்தன்மைபோல மன்ன
னும் கொள்வல்லனாய் முறைமையாற்கொள்ளின், உலகும் அவன்வழி
நின்று பயன்படுமென்றென்க. (௩௦௯)

2908. நெல்லுயிர்மார்தர்க்கெல்லாநீருயிரிரண்டுஞ்செப்பிற்
புல்லுயிர்புகைந்துபொங்குமுழங்கழலிலங்குவாட்கை
மல்லலங்களிற்றுமாலேவெண்குடைமன்னர்கண்டாய்
நல்லுயிர்ஞாலந்தன்னுணாமவேனம்பியென்றான்.

இ - ள். நம்பி! உலகத்துமக்கட்கெல்லாம், நெல்லுயிர்; நீருயிர்;
இவ்விரண்டும் யான்கூறுமளவிற்கு சிறந்தவுயிரல்ல; அவர்க்குச் சிறந்தவுயிர்
மன்னர்காணென்றென்க. (௩௧௦)

2909. ஆர்வலஞ்சூழ்ந்தவாழியலைமணித்தேனாவல்லா
னோர்நிலத்தூருமாயினீடுபல்காலஞ்செல்லு
மூர்நிலமறிதேற்றதூருமேன்முறிந்துவீழ்ந்
தார்நிலமார்பேவந்தந்தன்மையுமன்னதாமே.

வலம் - இடம். அலைகின்ற மணி.

இ - ள். தாருக்குநிலமாகியமார்பனே! ஊரவல்லவன் தேனா வுத்த
நிலத்திலேயூருமாயின் மிகப் பலகாலநடக்கும்; அதனை ஊருநிலமிதுவென்று
அறியாதாருமாயின், அதுவுமுறிந்து தானுமவீழும்; அத்தன்மைத்தாம் வேந்
தர்தன்மையுமென்றென்க.

என்றது - வேந்தர் அரசை ஆளுமுறைமையினான், அது நீடுநடக்கும்; அவ்வாறு ஆளாராயின், அதுவுங்கெட்டுத் தாமும்வீழ்வரென்றானும். ()

2910. காய்ந்தெறிகடுங்கற்றன்னைக்கவுட்கொண்டகளிறுபோல
வாய்ந்தறிவுடையராகியருளொடுவெகுளிமாற்றி [டாய்
வேந்தர்தாம்விழைபவெல்லாம்வெளிப்படார்மறைத்தல்கண்
நாந்தகவுழுவரேறேநன்பொருளாவதென்றான்.

இ - ள். ஏறே! வேந்தர் அருளொடு அறிவுடையராகி ஒருவனைக் காய்ந்தெறியுங்கல்லைக் காலம்வருமளவும் கவுளிலேமறைத்துவைத்த களிறு போலே புகைவார்மேற்சென்ற கோபந்தோன்றாராய்ப் பொறுத்தாரென்று அவருட்கொள்ளும்படி அதனைக் காலம்வருமளவுமாற்றி, அவர்தாம் விரும்பு வனவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்துகொடுத்து அவரை அழிக்கின்றவெண்ணத் தைமறைத்தல்கான் அவர்க்கு நன்பொருளாவதென்றானென்க.

“களிறு கவுளிடுத்த வெறிகற் போல, வொளித்த துப்பினை” (புறநா. ௩௦) என்றாற்பிறரும். (௩௧௨)

2911. குடிபழியாமையோம்பித்தொற்றவேன்மன்னர்மற்று
னடிவழிப்படுவர்கண்டாயரும்புகழ்க்கெடுதலஞ்சி
நொடியிலோரெழுத்தும்பொய்யைதுண்கலைநீத்தநீர்திக்
கொடியெடுத்தவர்க்குநல்குகொழித்துணர்குமரவென்றான்.

இ - ள். தீங்கைநீக்கி நன்மையைபுணர்கின்ற குமரனே! புகழ்க்கெடு தலையஞ்சிப் பொய்ம்மொழி ஓரெழுத்தையுங்கூறாதேகொள்; கலைகளாகிய கடல்களைநீந்தி வெற்றிக்கொடியையெடுத்த அமைச்சருக்கு எப்பொழுதும் அருள்; இவையையன்றிக் குடிமக்கள்பழியாமற் பாதுகாப்பாயின், பின் னை மன்னர் நின்னடியிடத்தே வீழ்வர்காணென்றானென்க. (௩௧௩)

2912. சேனடந்தாங்குமோடிச்சென்றுலாய்ப்பிறழும்வாட்கண்
மான்மடநோக்கின்மாதர்மலைநாட்பயந்தமைந்தன்
கானடர்தனையமான்றேர்க்கானையைக்காவன்மன்னன்
ருனுடனணிந்துதன்போலிளவரசாக்கினானே.

உம்மை, இசைநிறை. கானடர்தனைய - காற்றுவிசைகொண்டநடந்தார் போன்ற; இனித் தன்காலநடந்தாற்போல மனங்கருதியதே செய்யுமென் றுமாம்; கானடர்தனையகானை - சுதஞ்சனன்.

இ - ள். சேனடந்தாங்குப் பிறழும் கண்ணினையும், மான்போலுநோக் கினையும், காதுவையுமுடைய குணமலை முதற்பயந்த மைந்தனாகிய காளை யைச் சீவகன்றான் சச்சந்தனுடனே கூடியிருந்து பட்டங்கட்டித் தான் கந் துக்கடனானில் இளவரசாயிருந்தாற்போல இளவரசாக்கினானென்க.

என்றது, தன்குலத்திற்கேற்ற நுகர்ச்சியையெய்தும் அரசவுரிமையை.

2913. கூரெயிறணிந்தகொவ்வைக்கொழுங்கனிக்கோலச்செவ்வா
யோணிமயிலஞ்சாயவிலக்கணையின்றசிங்கஞ்
சீருடைச்செம்பொற்கண்ணிச்சிறுவனைச்செம்பொன்மாரி
பேரதைந்துலகமுண்ணப்பெருநம்பியாகவென்றான்.

இ - ன். செவ்வாயினையும் சாயலையுமுடைய இலக்கணையின்ற சிங்க
மாகிய சிறுவனை, உலகெல்லாம் நின்புகழைச்சாற்றி நீசொரிசின்ற பொன்ம
ழையைதுகரும்படி பெருநம்பியாயிருப்பாயாகவென்றானென்க.

என்றது, சச்சந்தனுக்குப்பின்பு கோவிந்தனரசாளும்படி உரிமைகொ
டுத்தானென்றவாறு. (நகடு)

2914. தன்கழறொழாதமன்னர்தாஞ்சுமந்தேந்திசின்
பொன்றிகழுருவிற்றம்பிபுதல்வனைத்தந்துபோற்றி
மின்றிகழ்முடியஞ்சூட்டிவீற்றிரீஇவேந்துசெய்தான்
குன்றினங் குழீஇயபோலுங்குஞ்சரக்குழாத்தினானே.

குஞ்சரக்குழாத்தினான் - சச்சந்தன்.

இ - ன். சீவகன், தன்னடியை முன்பு பணியாதமன்னர் பின்புவணங்
கித்திறையாகவெடுத்த பொன்னாற்செய்த பூண்விளங்கும்படிவினையுடைய
நந்தட்டன்புதல்வனையழைத்துக் குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாட்சியிலே அவ
னிற்கும்படி போற்றி வீற்றிருத்தி, தன்மகன் சச்சந்தனை முடியஞ்சூட்டி வே
ந்தாக்கினென்க.

“படையுங் கொடியும்” (தொல். பொரு. மர. எக) என்னுஞ்சூத்தி
ரத்தான் அரசர்க்கே முடிசூறினமையானும், “வில்லும் வேலும்” (ஹை,
ஹை, ஹை, அட) என்னுஞ்சூத்திரத்தான் மன்பெறுமரபினேனோர்க்கு முடி
கூறாமையானும், “அந்த னாளர்க் கரசுவரை வின்றே” (ஹை, ஹை, ஹை, அஉ)
என்னுஞ்சூத்திரத்தான் அரசில்வழி அந்தணரே அரசியல்பூண்பரென்றமை
யானும், நந்தட்டன்புதல்வனை முடிசூட்டினானென்றல் பொருந்தாமையு
ணர்க. (நகக)

2915. நிலஞ்செதினெடுக்குமானேர்நித்திலம்வினாந்துமுற்றி
நலஞ்செய்தவைரக்கோட்டநாறுமும்மதத்தநாகங்
குலஞ்செய்தகுமரர்க்கெல்லாங்கொடுத்தனனிதியுநாடு
முலஞ்செய்தவைரக்குன்றமோரிரண்டனையதோளான்.

செதிள் - தூளி. குலஞ்செய்த - குலத்தையுண்டாக்கின. இனி, ‘நிறஞ்
செய்து’ என்று பாடமாயின், கூறுபடுத்தியென்க. உலத்தால் தொழில்
செய்த தோள்.

இ - ன். தோளான், தேர்களுக்கும், கோட்டினையும், மதத்தினையுமுடைய
வாகிய யானைகளையும், நிறையையும், நாடுகளையும் ஒழிந்த குமரர்க்கெல்
லாம் கொடுத்தானென்க. (நக௭)

2916. நூற்கிடங்கொடுத்தகேள்விநுண்செவிமண்கொண் ஞாட்பில்
வேற்கிடங்கொடுத்தமார்பின்வில்வலான்றோழர்மக்க
ஞற்கடல்வளாகங்காக்குநம்பிதன்கண்களாகப்
பாற்கடற்கேள்வியாணாப்பழிப்பறநாட்டினுனே.

நூற்கேள்விக்கு இடங்கொடுத்த நுண்செவியினையும், மண்ணைக்கொள்
ளும் போரிடத்தே வேலுக்கு இடங்கொடுத்த மார்பினையுமுடைய தோழர்.

இ - ள். வில்வலான், தோழர்மக்களாகிய தூய நூற்கேள்வியை யுடை
யாரைச் சச்சந்தனுக்குக் கண்களாக நாட்டினுனென்க.

என்றது, தன்றோழர் தனக்குச்செய்த தொழில்களை அவர்மக்களும்
இவற்குச் செய்கவென்றானென்றவாறு. (நகஅ)

2917. காவலரகலமென்னுங்கழனியுருழுதுகாமர்
மாவலம்வினைத்தகோட்டிமழுகளிற்றரசனன்னான்
பூவலர்கொடியனாவிடுக்கியகோயில்புக்கான்
நூவலரொலியலார்தம்வலக்கண்கடுடித்தவன்றே.

மாவலம்வினைத்த - திருத்தங்கும் வெற்றியைவினைத்த; மா - பெருமையுமாம்.

இ - ள். களிற்றையொப்பான், தன்றேவியாராகிய கொடியைப்போல்
வானா இல்லறத்திற் பற்றைவிடுவித்தற்குக் கோயிலிலேபுக்கான்; ஆண்டு
அவர் வலக்கண்கள் துடித்தனவென்க.

செல்வச்செருக்கின்றிச் சாரணர்கூறிய அறத்தின்வழிச்சேறலிற் கடா
மின்றிப் பாகன்தோட்டியை நீவாத களிற்றினையும், புதல்வர்ப்பயந்து பயன்
கொடுத்தலிற் பூவலர்ந்த கொடியையும் உவமித்தார். நூவலரொலியல் - தூய்
தாக அலர்ந்த மாலை. இனி, 'நூவலர் கொடியனார்' என்று பாடமோதி,
அழிகின்றகொடியினையாரென்றுமாம்; தூவுதல் - அழித்தல். (நகக)

உஉ.—து ற வு ண ர் த் த ல்.

2918. செம்பொனாற்செறியவேய்ந்துதிருமணிமுகடுகொண்ட
வெம்புநீள்சுடருஞ்சென்னிவிலங்கியமாடமெய்தி
யம்பொனாற்செய்தபாவையனையவர்த்தம்மினென்றான்
பைம்பொனல்வளர்க்கப்பட்டபனைதிரண்டனையதோளான்.

பொன்னால்வேய்ந்து மணியால் முகடுகொண்டமாடம்; ஞாயிறும் வில
ங்கிப்போகப்பட்ட சென்னியையுடையமாடம்.

இ - ள். தோளான், மாடத்தைச்சேர்ந்து, தத்தம் பொருண்மிகுதியாற்
செல்வவன்றென்று துணியப்பட்ட பாவையனையாரைத் தம்மினென்றானெ
ன்க. (நஉ௦)

வேறு.

2919. க. தின்பளிதமாலைத்திரடாமந்திகழ்தீம்பூ
நன்கொளியெய்தாமந்நூநின்றதாமம்

பொன்றெளித்ததாமம்புரிமுத்தமிளிர் தாம
மின்றெளித்தமின்னுமணிவீழ்ந்ததிரடாமம்.

2920. உ. ஈன்றமயில்போனெடியதாமத்திடையெங்கு
மான்றுமணம்விம்முபுகைமல்கிநுரையேபோற்
ரோன்றுமணிக்காலமளித்தூவணையின்மேலார்
மூன்றுலகம்விற்றமுழைமுற்றிழையினாரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம் அழைக்கின்ற அரசனேவலாளர் செல்கின்றகால
த்து, ஈன்றமயில்போலு முற்றிழையினார், தின்னப்படுகின்ற கருப்பூரவொழு
ங்கால்திரண்டதாமம், தீம்பூ மிகவுமொளிசெய்ததாமம், பூந்தாமம், பொற்றக
ட்டை ஒப்பஞ்செய்ததாமம், முத்தத்தாமம், மின்னென்றுதெளிவித்த மணி
யினது மின்னுத்தங்கியதாமம் ஆகிய இத்தாமங்களினிடையே கிடந்த மணிக்
காலமளியில் விம்மு புகைமல்குகையினாலே மணமெங்குமயங்கி நுரையே
போற்றோன்றும் அணையின்மேலாரா யிருந்தாரென்க. (௩௨௧ - ௨)

2921. இன்னதருளென்றினையரேத்தருமிமுர்ப்ப
மின்னினிடைநோவமிளிர்மேகலைகண்மின்னப்
பொன்னரியகிண்கிணியும்பூஞ்சிலம்புமேங்க
மன்னனடிசேர்ந்திறைஞ்சிவாழியெனகின்றார்.

இ - ள். அவர் அங்ஙனமிருந்தவளவிலே, சென்றவினையர், அரசன்
திருவுள்ளம் நீங்கள் தன்னிடத்தேறவருவதாயிருந்ததென்று கூறி ஏத்த,
அவரும், ஆர்ப்ப நோவ மின்ன ஏங்கச் சேர்ந்து வாழியெனக்கூறி மன்ன
னடியை வணங்குகின்றாரென்க. (௩௨௩)

2922. கலவமயில்கால்குவித்தபோலுங்கமழைம்பா
னிலவுமணிமேகலைநிலாவுமிழும்பைம்பூ
னிலவமலர்வாயினணிகூரெயிற்றினீரே
யுலவுமனம்வைத்துறுதிகேண்மினமிதென்றான்.

இ - ள். மயில் கலாபத்தைக்குவித்தாற்போலும் ஐம்பால்முதலியவற்
றையுடைய எயிற்றினீர்! தம்முடையமனம் பரந்தமனமாயிருக்கும்; அதனை
ஒருப்படுத்திவைத்து உறுதியாகியகாரியத்தைக் கேட்பீராகவென்றானென்க.
அம், அசை. (௩௨௪)

வேறு.

2923. வாயழலுயிர்க்குமாழிமன்னவன்குறிப்புநோக்கி
வேயமுத்திரண்டமென்றோன் வெம்முலைப்பரவையல்குற்

ரோய்பிழியலங்கலார்தந்தொன்னலந்தொலைந்துவாடிச்
காயழற்கொடியைச்சேர்த்தகற்பகமாலையொத்தார்.

வேய்வுருந்தத் திரண்டதோள். தோய்பிழி - செறிந்தமது.

இ - ள். அதுகேட்ட தோள்முதலியவற்றையுடையதேவியர், அழலை
வாயுயிர்க்குமாழியையுடைய அரசன்துறவையுட்கொண்டு, தம்நலந்தொலை
ந்து, வாடி, நெருப்பொழுங்கைச்சேர்ந்த மாலையை யொத்தாரென்க. (௩௨௫)

2924. கருங்கடற்பிறப்பினல்லால்வலம்புரிகாணுங்காலேப்
பெருங்குளத்தென்றுந்தோன்றாபிறைதுதற்பிணையனீரே
யருங்கொடைத்தானமாய்ந்தவருந்தவந்தெரியின்மண்மேன்
மருங்குடையவர்கட்கல்லான்மற்றையர்க்காவதுண்டே.

இ - ள். பிணையனீரே! ஆராயுமிடத்து, வலம்புரி கடலிற்பிறப்பினல்
லது குளத்தினுள் எந்நாளும்பிறவா; அதுபோலக் கொடையாகியதானமும்,
அருந்தவமும் ஆராயின், மண்மேற் செல்வமுடையார்க்கல்லது மிடியர்க்குண்
டார் தன்மையில்லையென்றென்க.

அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதானம்.

(௩௨௬)

2925. அட்டுநீரருவிக்குன்றத்தல்லதுவைரந்தோன்ற
குட்டநீர்க்குளத்தினல்லாற்குப்பைமேற்குவளைபூவா
விட்டுநீர்வினவிக்கேண்மின்விழுத்தகையவர்களல்லாற்
பட்டதுபகுத்துண்பாரிப்பார்மிசையில்லைகண்டர்.

இ - ள். நீர் வெளிப்படுத்தி யான்கூறுகின்றவிதனைக் கேட்டீராக; குன்
றத்தல்லது வைரந்தோன்றா; குளத்திலல்லது குவளைபூவா; அவைபோலத்
தகுதிப்பாட்டையுடையவர்களன்றி இவ்வுலகிற் பகுத்துண்பாரில்லைகாணுங்
கோளென்றென்க.

(௩௨௭)

2926. நரம்பொலிபரந்தகோயின்னுதன்மகளிர் தூவும்
பெரும்பலிச்சோற்றினீதல்பெரிதரிதாருமேனுஞ்
சுரும்பொலிகோதையார்தமனைவயிற்றாண்டொறுட்டு
மரும்பலியனைத்துமீயினதுபொருட்குன்றுகண்டர்.

இ - ள். அரசன்கோயிலில் தேவியர் பரவித் தெய்வங்கட்குக் கொடுக்
கும் பெரும்பலியாகிய சோறுபோல மிகக்கொடுத்தல் மிடியர்க்கு அரிதாயிரு
க்குமாயினும் தத்தநிலைக்குத்தகும்படி மகளிர் தம்மனையிற் றாண்களிலுறை
யும் தெய்வங்கட்குத்துவும்பலியனவும் ஈவர்களாயின், அத்தானம் பின்பு
அவர்க்கு மேருவாயிருக்குங்காணுங்கோளென்றென்க.

பொருட்குன்று - மகாமேரு.

(௩௨௮)

2927. அற்றவர்வருத்தநீக்கியாருயிர்கொண்டிநிற்குந்
துற்றவிழீதல்செம்பொற்றுறக்கத்திற்கேணியாகு

முற்றுயிரோம்பித்தீந்தேனானெடுதுறப்பின்யார்க்கு
மற்றுரையில்லைமண்ணும்விண்ணுநுமம்மடியவன்றே.

இ - ள். ஆருயிர்கொண்டுநிற்கும் வருத்தத்தைநீக்கி அற்றவர்க்குத் துற
றஞ் சோற்றைக்கொடுத்தல் துறக்கத்திற்கு வழியாம்; அவையையன்றிக்
கொலைகடித்து தேனையும் ஊனையும் துறப்பார்களாயின், அவர்சிலர்க்கும்
மண்ணும்விண்ணும் வந்துவணங்குதற்கு வேறுசில அறம் கூறவேண்டுமெ
தில்லை; நமக்கு அவ்விரதங்கள் மூன்றர் உளவாதலின், மேல் அவ்விரண்டும்
நம்மடியிடத்தவன்றேயென்றனென்க. (௩௨௬)

வேறு.

2928. மாலைப்பந்தும்மாலையுமேந்திமதுவார்பூஞ்
சோலைம்மனஞ்செஞ்ஞவனையார்தோள்வினையாடி
ஞாலங்காக்கும்மன்னர்களாவாரநறவுண்ணுச்
சீலங்காக்குகின்றபகாரம்முடையாரே.

இ - ள். பந்தையும் மாலையையும் கையுறையாகக்கொடுத்துச் சோலை
யில் மகளிர்தோளிலேவினையாடி ஞாலங்காக்கும் வேந்தர்களாய் ஈண்டிருப்
பார், முன்னர்க் கள்ளுண்ணுமையாகிய சீலத்தைக்காக்குஞ் சிறியவுதவியை
யுடையார்களுங்கொள்ளென்றனென்க. (௩௩௦)

2929. மாசித்திங்கண்மாசினசின்னத் துணிமுள்ளி
ஊசித்துன்னமுசியவாடையுடையாகப்
பேசிப்பாவாய்பிச்சையெனக்கையகலேந்திக்
கூசிக்கூசுகிற்பர்கொடுத்துண்டறியாதார்.

இ - ள். முற்பிறப்பிற் பிறர்க்கிடெண்ணாதார், பின்பு அழுக்கினையுடைய
வனவாகிய சிறியசீலைகளை முள்ளாகிய ஊசியாலேதைத்த தையல்லொய்த்த
ஆடையைக் குளிர்மிகக்காலத்திற்கு உடையாகக்கொண்டு ஓட்டையேந்தி,
பாவாய்! பிச்சையிடுகென்றுபேசிச் செல்வர்மனையினுட் சேற்றற்குக்கூசிக்கூசி
கிற்பரென்றனென்க. (௩௩௧)

வேறு.

2930. காட்டகத்தொருமகன்றுரக்குமாக்கலை
யோட்டுடைத்தாமெனினுய்யுநங்களை
யாட்டியிட்டாருயிரளைநதுகூற்றுவ
னீட்டியநிழன்மதுப்போலவுண்ணுமே.

இ - ள். காட்டகத்து ஓட்டவல்லாநொருவன் ஓட்டுங்கலை ஓடவற்
றாயின், அவனைத்தப்பியும்போம்; அங்ஙனந் தப்பாதபடி கூற்றுவன் நம்மை
ஆட்டி உயிராவாங்கி மதுப்போலவுண்ணுமென்றனென்க. (௩௩௨)

2931. புள்ளுவர்கையினுமுய்யும்புள்ளுள்
கள்ளுமுகோதையீர்காண்மினல்வினை

யொள்ளியானொருமகனுரைத்ததென்னன்மின்
மெள்ளியீரறத்திறந்தெரிந்துகொண்மினே.

இ - ள். கோதையீர்! யான்முற்கூறியவாரேயன்றி நல்வினையாற் புள்
நூவர்கையிலேயகப்பட்டுப் பிழைத்துப்போம் புட்களுமுள்; அதுபோல யா
மும் நல்வினையெய்தால் அக்கூற்றத்தைத் தப்பிப்போதலுங்கூடுமென்று கா
ண்மின்; அறிவுடையீர்! யான் இங்ஙனங்கூறிய அறத்தினை அறிவுடையா
னொருவன் பயனின்றாகவுரைத்ததென்று கொள்ளன்மின்; அதன்றிறத்தை
உலகியல்பாற் றெரிந்துகொண்மினென்றனென்க. (ககங)

2932. மாய்தலும்பிறத்தலும்வளர்ந்துவீங்கலுந்
தேய்தலுமுடைமையைத்திங்கள்செப்புமால்
வாய்புகப்பெய்யினும்வழுக்கினல்லறங்
காய்வதுகலதிமைப்பாலதா குமே.

இ - ள். திங்கள், சாதலும் பிறத்தலும் தேய்தலும் பெருகலும் யாக்
கைக்கு உடைமையாதலை அறியாதோராயுமறியக்காட்டிச் செப்பாநிற்கும்;
அதனைக்கண்டும், நல்லறத்தைச் செவிக்குள்ளே செல்லும்படி சொரியினும்
அதனைக்கேட்டும் மனங்கொள்ளாதே அவற்றைக் கைவிடுவது தீவினயின்
கூறாமென்றனென்க. (ககஉ)

2933. புள்ளிரீர்வீழ்ந்ததுபெருகிப்புன்புலா
லுள்வளர்த்தொருவழித்தோன்றிப்பேரற
முள்குமென்முழுப்புலாற்றாரம்பையுந்துபோய்
வெள்ளிரீர்ப்பேவினைக்குமென்பவே.

இ - ள். சுக்கிலம் பைக்குள்ளேவீழ்ந்ததுபெருத்துப் புற்கென்றதனை
பார்த்து தான்புக்கவழியாலே புறப்பட்டு அறிவுண்டாய் அறத்தைநன்றென்று
கொள்ளுமாயின், அது பிறவியைத் தப்பிப்போம்படியாகக் கடல்போலப் பெ
ரிய வீட்டின்பத்தைவினைவிக்குமென்றனென்க.

போய், போகவெனத் திரிக்க.

(ககங)

2934. பாற்றுளிபவளநீர்பெருகியூன்றிரண்
தேறுநீர்க்குறம்புழையுந்துபோந்தபின்
சேற்றுநீர்க்குழியுளையமுந்திச்செல்கதிக்க
காற்றுணப்பெருதழுதலறிவீழுமே.

இ - ள். சுக்கிலமும் குருதியும் பெருத்துத் தசைதிரண்டு உய்ந்து
இடையாறுது ஊறுநீராயுடைய சிறுவாயிலாலே போந்தபின், அறிவையுடை
த்தாய் அறத்தை நன்றென்றுகொள்ளாதாயின், செல்கதிக்கு நல்வினையாகிய
பொதுசோற்றைப் பெருதேபோய் நரகத்தேகிடந்து அழுதுகூப்பிட்டு மீட்
டும் அக்குறம்புழைக்குள்ளே அழுந்தி வீழுமென்றனென்க.

குறம்புழை = இடக்கர். 'பருகி' என்றுபாடமாயின், உள்ளடக்கியென்க.

2935. திருந்தியநல்லறச்செம்பொற்கற்பகம்
பொருந்தியபொருளொடுபோகம்பூத்தலால்
வருந்தினுமறத்திறமறத்தலோம்புமின்
கரும்பெனத்திரண்டதோட்காலவேற்கணீர்.

இ - ன். வேற்கணீர்! யான்கூறிய நல்லறமாகிய கற்பகம் வீடேயன்
றிப் பொருளையும்போகத்தையும் பூத்தலால் வருந்தினீராயினும் அறத்தை
மறத்தலைப் பாதுகாப்பீராகவென்றனென்க.

காலத்தைச்செய்யும் வேல்.

(ந.ந.௭)

2936. மந்திரமருந்திவையில்லையாய்விடி
னைந்தலையரவினையாவர்தீண்டுவார்
சுந்தரச்சுரும்புசூழ்மாலையில்லையேன்
மைந்தருமகளினாமருங்குசேர்கிலார். போலிழை

இ - ன். உலகத்தில் மந்திரமருந்தும் இல்லையாயிற் பாம்மைத்தின்
டித் தம்வயத்ததாக்குவாரில்லை; அதுபோல நன்றாகிய நறுநாற்றங்களாற் றம்
மைச் சுரும்புசூழியில்பு தமக்கில்லையாயின், மைந்தரும் மகளிரருகேசெ
ன்று அவரைத் தம்வயத்ததாக்குதலிலரென்றனென்க.

(ந.ந.௮)

2937. பொன்றுலாம்பொன்னனீர்தருதும்பாகுநீர்
தின்றலாற்சிறுவனையானுஞ்சொற்சில
வின்மெலாமெம்மருங்கிருந்துபேசினால்
வென்றுலாம்வேற்கணீர்விழுத்தக்கீர்களை.

இ - ன். பொன்னனீர்! வேற்கணீர்! நீரெல்லாம் முன்னர்ப் பாகு
தின்று விழுத்தக்கீர்களாயிருத்தலன்றி இன்று எம்மருங்கிருந்து பாகுதின்னு
மல் சிறுவனையானும் சிலசொற் பேசுதலரிது; அங்ஙனம்பேசினால் ஒருதுலா
ம்பொன் தருவேமென்றனென்க.

(ந.ந.௯)

வேறு.

2938. மெய்ப்படுசாந்தம்பூவுமிகநனிகமழுமேனுங்
கைப்படுசாந்தம்பூவுங்கொண்டலாற்கலக்கலாகா
வைப்படுபித்துநெய்த்தோரசும்புசோரமுகற்புன்றோற்
பொய்ப்படவுரைத்ததுண்டோபொன்னனீர்நம்முனாமால்.

அடிகலசும்பு - மலங்கள்.

இ - ன். பொன்னனீர்! நம்முள் நாமன்றோ கூறுகின்றோம்; ஐயோடு
கூடியபித்தையும், குருதியையும், புன்றோலினையுமுடைய அடிகலசும்புசோ
ருமெய்யிலே முன்னேயணிந்த சாந்தும் பூவும் கமழுமாயினும் பின்னுங் கை
வழியாகிய சாந்தம்பூவுங்கொண்டல்லது கூடலாகா; அத்தன்மையிற் பொய்
யாக யான்கூறியதுண்டோ? கூறுமினென்றனென்க.

(ந.ந.௧௦)

2939. அனிச்சத்தம்போதுபோலத்தொடுப்பவேகுழைந்துமாழ்கி
யினிச்செத்தாம்பிறந்தபோழ்தேயென்றுநாமிதனையெண்ணித்
தனிச்சித்தம்வைத்தேற்றுந்தளர்ந்துகண்பரப்பினோக்கிப்
பனித்துமென்றுற்றபோழ்தேபழுதிலாவறிவினென்னும்.

இ - ள். நாம் பிறந்தபொழுதே இனிச் செத்தேமல்லேமோவென்று
இதனையெண்ணி நூலாற்றொடுப்பவே மயங்கிவாரும் அனிச்சப்பூப்போலத்
தீவினையுற்றபொழுதே குழைந்து மயங்கித் தளர்ந்து பரப்பி நோக்கி நடுங்கு
வேமென்றெண்ணிப் பழுதிலாவறிவினலுண்டாந் தனித்தசித்தத்தை நிலைபெ
றவைத்தலைத் தெளியேம்; ஆதலால் யாம் உய்யுமாறு என்னையென்றானென்க.

‘வாரும்’ என ஒருசொல்வருவிக்க.

2940. நீநிறங்கொண்டவைம்பானிழன்மணியுருவநீங்கிப்
பானிறங்கொண்டுவெய்யபடாமுலைபையிற்றுாங்கி
வேணிமமழைக்கண்டாமுமிமைகுறைந்தழுகிமேனி
தானிறங்கரக்குங்காலந்தையலோமெய்யதன்றே.

இ - ள். தையலீர்! மணியினது நீலநிறத்தைக்கொண்டமயிர் அவ்வுரு
வநீங்கி வெளுத்து முலையும் பைபோல ஞான்று கண்களும் இமையழுகிக்
குறைந்து மேனி ஒளிகெடுமூப்பு மேல் தும்மிடத்தேவருமல்லவோ; அத
ற்குமுன்னே துறப்பீராகவென்றானென்க. (ந.ச.2)

வேறு.

2941. குஞ்சரமயாவுயிர்த்தனையசூய்கம
முஞ்சவையடிசிலையமர்ந்துண்டார்கடா
மிஞ்சிமாநகரிடும்பிச்சையேற்றலா
லஞ்சினேன்றுறப்பல்யானூர்வமில்லையே.

இ - ள். யானே உயிர்த்தாற்போன்ற ஓசையையுடைய தாளிப்புக்கம
மும் அடிசிலையுண்டவர்கள்தாம் பின்னர்ப் பிச்சையேற்றலாற் செல்வத்தின்
ஆசை எனக்கில்லை; அரசாட்சியையஞ்சினேன்; இனி யான் துறப்பேனெ
ன்றானென்க. (ந.ச.ந)

உரு.—அந்தப்புரவிலாவணை.

2942. க. ஒருவர்தம்வலிகெடுமுடன்றுபொங்கிமே
வீருவார்மற்றீயைந்தெழுந்திருப்பினென்பபோ
லுருவதுண்ணுசப்பிறவிருந்தவொண்மணிப்
பரியகட்படாமுலைப்பைம்பொற்கொம்பனீர்.

2943. உ. காதலங்கழிந்தநாளிதனிப்பிற
மேதிலமென்றசொற்செவிச்சென்றெய்தலு

மாதரார்மழைமலர்த்தடங்கண்மல்குநீர்
போதுலாமார்பின்வாய்ப்பொழிந் துவீழ்ந்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. நீலமணிபோலும் பெரியகண்.

இ - ள். ஒருவர்மேலே இருவரியைந்து உடன்று பொங்கி எழுந்திருப் பின் அவ்வொருவர்வலி கெடுமென்று சொல்லிக்காட்டுவனபோலே நுகப்பு வருந்த வீங்கின முலைகளையுடைய கொம்பனீர்! இதற்கு முன்பு கழிந்தநா ளெல்லாம் இல்லாதத்தின்மேற் காதலையுடையேம்; அறங்கேட்டதற்குஇப்பால் அதனைக் கைவிட்டதன்மையையுடையேம்; என்றசொல்லைத் தேவியர்கேட் டவளவிலே அவர்களுக்கண்ணீர் இடையறாதுசொரிந்து மாப்பிலே வீழ்ந்தன வென்க.

(௩௪௪ - ௫)

வேறு.

2944. செருக்கிணந்தின்றுசிவந்துமன்னருயிர்செற்ற
நெருப்புத்தலைநெடுவேற்கண்ணூர்கண்ணீர்நிழன்மணிப்பூட்
பரப்பினிடைப்பாய்ந்துகுளமாய்ப்பாலார்படாமுலையை
வருத்திமணிநெடுங்கோட்டருவிபோலவீழ்ந்தனவே.

இ - ள். நிணந்தின்று செருக்கிச் சிவந்து செற்ற வேல்போலுங் கண் ணுடைய அங்ஙனம்வீழ்ந்த கண்ணீர், பூண்கிய களையுள்ளேபாய்ந்து குள மாய்நிறைந்து தம்மைத்தாங்கின முலையைவருத்தி மலையினின்றும் அருவி வீழாமாறுபோல அம்முலைகளினின்றும் வீழ்ந்தனவென்க.

(௩௪௫)

2945. அழலேந்துவெங்கிஞ்சொலுருமேறுண்டாங்கலர்சிந்தி
நிழலேந்துபூங்கொடிகணிலஞ்சேரந்தாங்குநிலஞ்சேரந்து
கழலேந்துசேவடிக்கீழ்க்கண்ணீர்வெள்ளங்கலநிரப்பக்
குழலேங்குமாறேங்கியமுதார்த்கோதைமடவாரே.

இ - ள். அங்ஙனநின்றமுதமடவார், பூங்கொடிகள் உருமேறுவீழ்ந்து அலர்சிந்தி நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்ததென்னும்படியாக எதிலமென்ற சொல் லாலே சேவடிக்கீழ்நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்து கண்ணீர்வெள்ளம் ஆங்குள்ள கலநிரப்ப அழுதாரென்க.

குழல் ஏங்கியமுதாறுபோல ஏங்கியமுதாரென்க.

(௩௪௬)

வேறு.

2946. குலிகவஞ்சேற்றுணறிக்குங்குமரீருளோங்கிப்
பொலிகெனவண்டுபாடப்பூத்ததாமரைகள்போலு
மொலிகழலடிகணுங்கீழ்ப்பிழைத்ததென்னுமைநென்னைப்
புலிநிழற்பட்டமான்போற்போருயிராகிநின்றார்.
அத்தேவியர் அவனடிமுதலாக முடியளவுநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இ - ள். குலிகச்சேற்றிலேமுனைத்துக் குங்குமங்கலந்த பனிகீரிலேவளர்ந்து வண்டாகியபாணர் பரிசில்பெறுதற்குப் பொலிகெனப்பாடப் பூத்த தாமரைப்பூக்கள்போலும் திருவடிகளே ! யாங்கள் நம்மிடத்துப் பிழைத்தத்யாது? அதனை உணர்மினென்றகூறப் புலிக்கடப்பட்ட மானுயிர்போலப் போதற்கொருப்பட்ட உயிரராகிநின்றாரென்க. (நசஅ)

2947. அருந்தவிசாகியெம்மைச்சுமந்தயாவுயிர்த்தவாண்மைப் பெருந்தகுறங்குகாணீர்பெண்ணுயிரளியதாமே வருந்துமாலென்றுநோக்கீர்வாமிமாலாவியென்னீர் விருந்தினர்போலநின்றீர்வெற்றுடல்காண்மினென்பார்.

இ - ள். முன்னர் எமக்குத்தவிசாகி எம்மைச்சுமந்து இளைப்பாற்றிய ஆருந்தன்மையையுடைய குறங்குகாள் ! நீங்கள் அளிக்கத்தக்க பெண்ணுயிர்தாம் அளியாக்கால் வருந்துமென்று நினையீராய் இவ்வருத்தமேயன்றி இவ்வுயிர் வாடுமென்றுநினையீராய் விருந்தினரைப்போலநின்றீர் ; இனி வெற்றுடலைக் காண்பீராக வென்பாரென்க. (நசக)

2948. கோதையுந்துகிலுமேந்திக்குங்குமமெழுதிக்கொய்ப்பூர் தாதுகொண்டளகத்தப்பித்தடமுலைவருடிச்சேர்ந்து காதல்கொண்டிருந்தகாமர்கைவிரலளியநீரு மேதிலராகிக்கோமானெண்ணமேயெண்ணினீரே.

அளகம் - பனிச்சை.

இ - ள். எந்தி எழுதி அப்பித் தைவந்து சேர்ந்து காதல்கொண்டிருந்தவிரலே ! எம்மையருளத்தக்கநீரும் எமக்கு அயலாராகி அரசனெண்ணியதனையே யெண்ணினீர் ; இது தகுமாவென்பாரென்க.

செந்திக்கடவுளைவலஞ்செய்து அதுசான்றாக நம்மைப் பாதுகாப்பேமென்று எங்கைகளைப் பற்றினீரென்றலின், உம்மை - சிறப்பும்மை. 'சாந்தம், காதல்கொண்டணிந்த' என்றும் பாடம். (நகடு)

2949. பஞ்சிகொண்டெழுதியார்தசீரடிபனித்தலஞ்சிக் குஞ்சிமேலேற்றகோமான் கொப்புளித்திட்டவெம்மை வஞ்சித்தீர்மணிசெய்தோள்காள் வாங்குபுதழுவிக்கொள்ளீர் நெஞ்சநீர்வலியீராகிநிற்பீரோருமென்பார்.

இ - ள். தோள்காள் ! எழுதி அழகுநிறைந்தவடிவங்கென்றகாலத்து உடம்பிற்பட்டால் நொந்துநெங்குமென்றஞ்சித் தலையிலேற்றவரசன் இனி நுகரேமென்று கைவிட்டவெம்மை நீர் அணைத்துத் தழுவிக்கொள்ளீர் ; இனி நீரும் நெஞ்சம்வலியீராகி நிற்பீரோ? அங்ஙனநிற்பீராயின், நம்முடையகை எங்களைப்பற்றித் தெளிவிக்கின்றகாலத்து அதற்கு உதவியாயிருந்தும் உன்மைசெப்பாது வஞ்சித்தீரென்பாரென்க.

‘நெஞ்சின்’ என்ற பாடத்திற்கு நெஞ்சுபோலென்க. ஈண்டும் உம்மை, சிறப்பு. (௩௫௧)

2950. முட்டிவட்டனையகோலமுத்துலாய்க்கிடந்துமின்ன
மட்டுவிட்டலரந்தகோதைமதுவொடுமயங்கிநாளு
மொட்டியிட்டிறையவெங்கட்குயரணையாயமார்ப
நட்புவிட்டொழியுமாயினன்மையார்கண்ணதம்மா.

இ - ள். ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து அரக்குவட்டனையவாய்த் திரண்டு பெருத்தமுத்துக்கிடந்துமின்ன எம்முடைய மார்பிற்கோதை நின்னிடத்துக் கிடந்த மாலையின்மதுவோடேமயங்கி நாடோறும் ஒன்றுபட்டுறையும்படி எங்கட்கு அணையாயமார்பமே! கேளாய்; எம்மோடுகொண்ட நட்புக் கைவிட்டுநீங்கின், மற்ற நற்குணம் யாரிடத்தேயுள்ளது கூறாயென்பாரென்க. (௩௫௨)

2951. மாக்கவின்வளரத்தீண்டிமணிநகைநக்குநாளும்
பூக்கவினாரந்தபைந்தார்புனைமதுத்தேனோடேந்தித்
தாக்கியெம்முலைகடம்மைநெருக்கினுய்தரணிமன்னி
னீக்கிரீயெம்மைநோக்காய்நீத்தியோநீயுமென்பார்.

இ - ள். எம்முடைய பெரியவழகு வளரும்படித்தீண்டி. மாணிக்கத்தின் தொளியை நீதோற்றுவித்து மதுவைத் தேனினத்தோடேயேந்தி மற்றுள்ள பூக்களினழுகிறைந்த கழுநீர்த்தாரே! நீ எம்முலைகளைத்தாக்கி நெருக்கியுய்; அங்ஙனநெருக்கியநீயும் தரணிமன்னனைப்போல எம்மைநீக்கிப் பாதுகாவாயாய்க் கைவிட்டுகின்றயோவென்பாரென்க. (௩௫௩)

2952. அன்னமேதோகைநல்யாழ்முதமேயாய்ந்ததீந்தே
னின்னரேநங்கைமாரென்றேத்தியபவளச்செந்நா
வெண்ணீரீகண்டதெம்மையிரண்டினாவாயினுயே
மன்னன்போலீரமின்றிவலித்தனைவாழியென்பார்.

இ - ள். நங்கைமார், அன்னம், தோகை, யாழ், அமுதம், தேனென்கின்ற இத்தன்மையரேயென்று எத்திய பவளமாகிய செவ்வியநாவே! நீ மன்னனைப்போல் அருளின்றி எம்மை அழித்துக்கூறத் துணிந்தனை; இங்ஙனங் கூறுதற்கு எம்மிடத்துக்கண்ட குற்றம் எத்தன்மைத்தாகியகுற்றம்; அதனைக் கூறு; கூறாயேல் நீ இரண்டினாவாயேவிட்டாயென்பாரென்க. (௩௫௪)

2953. பூணினுனெருங்கநொந்துபொதிர்த்தனவெம்பியென்று
நாணினுல்வருத்தந்தீர்ப்பானன்முலைக்கண் கடம்மைப்
பேணிரீரெழுதியோம்பிப்பேரின்பங்கொண்டுதந்தீர்
காண்மினோவின்மெம்வண்ணங்கண்ணிலீர்கண்களென்பார்.

இ - ள். இவை பூனோடேநெருங்குதலாலேவெம்பி நொந்து புடைக் கொண்டனவென்று அரசன்கருதி அவன் நொய்தாகவணிந்த பொன்னாணி

ஐற் பின்னும் அம்முலைக்குப்பிறந்த வருத்தத்தைநீக்குதற்குக் கண்களே ! நீர் அம்முலைக்கண்களைப்பேணி நும்மணிகளாலேயெழுதிப் பாதுகாத்துப் பேரின்பத்தைக்கொண்டு எமக்குப் பேரின்பத்தைத்தந்தீர் ; இங்ஙனமின்பத்தைத்தந்தீர் துன்பமாகக்கூடுதி இன்று அருளிலீராயினீர் ; எம்வண்ணங்கெட்டபடியை இனிக் காண்பீராகவென்பாரென்க. (௩௫௫)

2954. சென்னிமேன் மிதித்தவஞ்செஞ்சீ மடித்திருவில்வீச
மின்னிவாளாரஞ்சிந்தவெறுநிலத் துறைந்துநீயெ
மின்னகைமுறுவல்பார்த்தாயின்மெதாவிபார்த்தாய்
மன்னியமாலேவண்டார்மணிமுடிவாழியென்பார்.

இ - ள். வண்டார்மாலையிணையுடைய நீலமணிபோலும் முடியே ! வெறுநிலத்திலே ஆரம் மின்னிச்சிந்த அரசன் வீழ்ந்துவணங்கவும் அவன்சென்னிமேலே திருவில்வீச மிதித்த சீறடியிலே நீயுறைந்து எம்முகிழங்கை எய்துமோவென்று முன்புபார்த்தாய் ; இன்று எமதாவியருந்துதலையும் பார்த்தாய் ; நின்வழிபாடு பொய்யாயிருந்ததென்பாரென்க.

வாழி, அசை. என்பார், என்பாரென்றவற்றிற்கு ஆயினரெனவருவித் துமுடிக்க. இத்துணையும் அவயவங்களைநோக்கிக் கூற்றிற்குத் தேவர்கூறினார் ; “ சொல்லா மரபி னவற்றொடு செழீஇச் - செய்யா மரபிற் றொழிந்படுத் தடக்கியும் ” (தொல். பொரு. பொருளி. ௨) என்னும் பொருளியற்கூத்திரத் தாவென்றுணர்க. (௩௫௬)

2955. வீங்குபாற்கட லுநஞ்சாய்வினைந்ததால்விரிந்தவெய்யோன்
பாங்கிலாவிருளையீன்றுபார்மறைத்திட்டதாலோ
திங்கதிர்த்திங்கன் செந்தீச்சொரிந்ததாற்றிசைகளெல்லாந்
தாங்குமாறெண்ணையாவிதரிக்கிலேந்தேவிற்காளோ.

இ - ள். அரசன் இங்ஙனம் தன்நன்மைதிரிந்தமையால், இனிப் பாற்கடலும் நஞ்சாய்வினைந்தது ; வெய்யோன் தன்னிடத்திலல்லாதவிருளையீன, அவ்விருள் பானாமறைத்துவிட்டது ; திங்கன் திசைகளெல்லாம் செந்தீயைச் சொரிந்தது ; ஆதலால், தேவிற்காள் ! யாம் எம்மாவியைத் தரிக்கமாட்டுகிலேம் ; அதனைத் தரிக்குமாறு எங்ஙனங் கூறுவீராக வென்பாராயினாரென்க.

ஈன்று, ஈன.

(௩௫௭)

வேறு.

2956. விண்ணோர்மடமகள் கொல்விஞ்சைமகளேகொல்
கண்ணார்கழிவனப்பிற்கார்தருவதத்தையென்
றெண்ணையவானெடுங்கண்மெய்கொள்ள வேழுற்றுப்
பண்ணற்பயின்றிரினியென்பயில்வீரே.

இனித் தேவியர் அரசனைநோக்கி ஒருவரையொருவர் காட்டிக்கூறுகின்றார்.

இ - ள். உலகம் எண்ணுத்தன்மையுண்டாயவன்பிற் றத்தையுடைய வாள்போலுங்கண் அறிவைக் கவர்ந்துகொள்ளுகையினாலே இவனை விண்ணோர் மகளோ; விஞ்சைமகளோவென்று மயக்கமுற்று விஞ்சைமகளேயென்று துணிந்து யாழ்வென்று உறவுகொண்டநீர் இங்ஙனம் கைவிட்டநிலையில் என்ன உறவு கொண்டாராவீரென்க. (௩௫௮)

2957. கொல்வேனெனிகட்குணமாலேகுஞ்சரத்தா
லல்லனோயுற்றாளுக்கன்றுகளிறடர்த்துப்
புல்லிப்புணர்முலையின்பூங்குவட்டின்மேலுறைந்தா
யெல்லேமற்றெம்பெருமாற்கின்றிவளுமின்னோர.

இ - ள். குணமாலையானையால்வருத்தமுற்ற இவள்பொருட்டு அன்று அவ்யானையைவருத்தி இவனைப் புல்லியுறைந்தாய்; அங்ஙனமுறைந்தநினைக்கு இன்று இவளும் வெளியாக இன்னாளாயினோளாவென்க. (௩௫௯)

2958. தூம்புடையவெள்ளெயிற்றுத்துத்தியழனாகப்
பாம்புடையநோக்கிப்பதுமைபவளவாய்
தேம்புடையவின்னமுதாச்சேர்த்தாய்க்கினியதுவே
யாம்புடையநஞ்சடங்கிற்றின்றாற்றிற்றாகாதே.

தேம்புதலையுடைய பதுமை. இனி - இங்ஙனநீக்கின நிலையால். மேல் வளருங் கூற்றினையுடைய நஞ்சு ஒருபுறத்தேயடங்கித் தீராமனின்றது; அது வே இன்று ஊற்றிற்றாகாதோவென்க.

இ - ள். புனாயினையுடைய எயிற்றினையும், பொறியினையும், நஞ்சினையுமுடையநாகப்பாம்பின் நஞ்சு உடையும்படிநோக்கிப் பதுமைவாய் அமுத மாகக்கொண்டு கூடினநினைக்கு அந்நஞ்சேதீர்த்ததில்லையாகாதோவென்க. ()

2959. தாழ்ந்தலவிமென்முலைமேற்றண்ணாரம்வில்விலங்கப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணினாலேப்பெற்றுப்போகலாய்
தாழ்ந்தமரரின்னமிர்த்தத்தக்கநாட்டாகாதே
வீழ்ந்ததெனவீழ்ந்தாய்நீயின்றதுவுமவிட்டாயோ.

போழ்ந்து, போழ.

இ - ள். முலைமேல் ஆரந்தாழ்ந்து உலவி ஒளியைக் குறுக்கிடும்படியாகக் கண்ணினாலே நின்னெஞ்சைப் பிளக்கஎய்த ஏவைப்பெற்றுப் போக மாட்டாயாய்ச் சுரர்கொண்டுபோகின்றவமுதம் தாழ்ந்துவீழ்ந்தது, தக்கநாட்டிலேயாகாதேயென்றுகருதி விரும்பினாய்; இன்று அவ்விருப்பமும் விட்டாயோவென்க. (௩௬௦)

2960. கண்ணோகயலோகமுநீரோகாவியோ
பெண்ணோவமுதோபிணையோவெனப்பிதற்றித்
துண்ணென்சிலைத்தொழிலுங்காட்டிமுன்னின்புற்றீர்
புண்மேற்கிழிபோற்றுறத்தல்பொருளாமோ.

இ - ள். இவள்பொருட்டுச் சிலைத்தொழிலையும் அரசனுக்குக்காட்டி இவளைப்பெற்றபின்னர், இவளைப் பெண்ணே! அமுதோவென்றும், முகத்தில் இவை கண்ணே! கயலோ! சூநீரோ! காவியோ! பிணையோவென்றும் புனைந்துரைத்து முன்பு இன்புற்றநீர் இக்காலத்துப் புண்ணிற்கிடந்த சிலைபோலத் துறத்தல் அறமாமோவென்க. (நகூ2)

2961. பொன்னகரவீதிபுகுந்தீர்பொழிமுகிலின்
மின்னினிடைதுடங்கநின்றாடனவேனெடுங்கண்
மன்னனகரெல்லாம்போர்ப்பவலைப்படடர்க்
கின்னையொளியிழந்தவின்னுவிடுகினவோ.

பொழிமுகில்கூறிற்று, மிகவிளங்குதற்கு. மன்னன் - சச்சந்தன். இனி, 'மன்ன' என்று பாடமாயின், ஒருமைப்பன்மைமயக்கமாம். போர்ப்பவென்றது, "எங்கெங்கேநோக்கினு மங்கங்கே தோன்றுமே" (விம. அந) என்றதனை.

இ - ள். இராசமாபுரத்து வீதியிலே புகுந்தநீர் விமலைகண் சூழ்போத அவ்வலையிலே அகப்பட்டீர்; அவ்வலைப்பட்டவருக்கு அக்கண் இப்படியே இன்னுவாய் ஒளிகெட்டுக் குறைந்தனவோவென்க. (நகூந)

2962. செங்கச்சிளமுலையார்தின்கறையூர்பல்லினார்
மங்கையர்களுக்காப்பமகிழ்ந்தானீர்மகிழ்ந்து
பங்கயமேபோல்வாளைப்பார்ப்பானாய்ப்பண்ணைத்துத்
தங்கினாய்கோவேதுறத்தறகவாமோ.

முதுமையாற் கறைபோக விளக்கமாட்டாத பல்லினார், பங்கயமேபோல் வாள் - தாமரை ஞாயிற்றையே நோக்குமாறுபோல நின்னையே நோக்கிக் கற்புக்கடம்பூண்டவள்.

இ - ள். கோவே! இளையருமுதியருமாகிய மங்கையர்காப்ப அக்காவலைமகிழ்ந்தானீர் நியுமகிழ்ந்து பார்ப்பானாய்ச் சென்று பாட்டாலே சேர்த்துக் கூடினாய்; இனி இங்ஙனம் துறத்தல் நினக்குத் தகுதிப்பாடோவென்க.

'பண்ணைத்து' என்றபாடத்திற்குப் பண்ணலே அவள்வன்மையை நெகிழ்த்தென்க. (நகூச)

2963. புல்லாருயிர்செகுத்தபொன்னந்திணிதோளாய்
மல்லாரகன்மார்பமட்டேந்திவாய்மடுத்தித்
டெல்லாருங்காணவிலக்கணையோடாடின
யல்லாந்தவணடுங்கவன்பினகல்வாயோ.

இ - ள். தோளாய்! மார்பனே! வந்த மதுவை எடுத்துக்கொடுத்து இலக்கணையோடு புணர்ந்தாய்; அங்ஙனம்புணர்ந்த நீ அவள் அலமந்துநடுங்க அன்பினின்றும் அகல்வாயோவென்க.

வந்தி, வந்த.

(நகூடு)

உசு.—கோயில் விலா வணை.

2964. க. கல்லோமரனுமிரங்கக்கலுழ்ந்துருகி
யெல்லாத்திசைதோறுமீண்டியினமயில்போற்
சொல்லாத்துயர்வார்தொழுவாரழுவாரா
யல்லாந்தகன்கோயிலாழ்கடல்போலாயிற்றே.
2965. உ. பூப்பரிவார்பொன்செய்கலம்பரிவார்பொன்வளையை
நீப்பிரெனப்புடைப்பார்நீடாமஞ்சிந்துவா
ரேப்பெற்றமான்பிணைபோலேங்குவாரின்னுயினாக்
காப்பரேற்காவலனார்காவாரோனின்றென்பார்.
2966. ஈ. கழுநீருந்தாமரையுங்கண்டனவேபோலு
முழுநீர்வேற்கண்னும்முகமுமுலறிச்
செழுநீர்மணிக்கொடிகள் காழகஞ்சேர்கொம்பா
யழுநீரவாயலறியல்லாப்போன்றாரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. சொல்லாவென்றதுடன் என்று இங்ஙனஞ்சொல்லியென முற்கூறி
யவற்றைக் கூட்டியுரைக்க.

உ. காவலனா - காத்தலை வல்லவர்.

ஈ. கழுநீரையும் தாமரையையும் சேரக்கண்டாற்போலும் கண்ணுமுக
முமென்க.

இ - ன். தேவியர்கலங்கி நெஞ்சருகிக் கல்லும் மரமுமிரங்க இங்ஙனஞ்
சொல்லி, பூப்பரிவார்; கலம்பரிவார்; புடைப்பார்; சிந்துவார்; ஏங்குவார்;
என்பாராய் உலறி மணிக்கொடிகள் கருமைசேர்ந்த கொம்பாய் அலறி அழுந்
தன்மையவாய் அலம்வருவனவற்றை யொத்தார்; அதுகண்டு, எல்லாத்திசை
களிலுமின்ற மகளிரும் இளமயில்போலீண்டி, துயர்வார்; தொழுவார்; அழு
வாராய் அலமருகையினாலே கோயில் கடலொலிபோலே ஒலியுண்டாயிற்
றென்க.

வளவிய நீர்மையையுடைய மணியென்றார், பலநிறத்து மணிகளையும்
கருதி. (௩௬௬ - ௮)

வேறு.

2967. பண்ணார்பனைமுழுவம்பாடவிந்துபன்மணியாழ்மழலைநீங்கிப்
புண்ணார்புனைகுழலுமேங்காபுனைபாண்டிலிரங்காவான் பூங்
கண்ணாரொலிகவுள்கிண்கிணியுமஞ்சிலம்புங்கலையுமாரா
மண்ணார்வலம்புரியும்வாய்மடங்கிக்கோன்கோயின்மடிந்ததன்றே.

மண்ணார்கோன் - உலகெல்லாம் புகழ்நிறைந்த கோன்; இனி, மண்ணார்
வலம்புரி - அரக்கிட்டாடின வலம்புரியென்றுமுணர்ப்ப.

இ - ன். பூப்போலுங்கண்ணருடைய மழலைமொழிபோய் அழுங்குரன் மயங்குதலாலே, பெரிய முழுவமும் பண்ணர்யாழும் ஒலிகெட்டுத் துணையார்ந்தகுமலும் ஊதாவாய்க் கஞ்சதாளமும் ஒலியாவாய் ஒலிக்கின்ற பக்கத்தை யுடைய கிண்கணிமுதலியவும் ஒலியாவாய் வலம்புரியும் ஊதாதொழிந்து அரசன்கோயில் ஆரவாரமற்றதென்க. (ந.சு.க)

2968. அணியார்மணியரக்குவட்டமுத்திவைத்தனையசெங்கண்மாத் தாட், பணியார்பெருந்துருத்தியன்னபெருங்கவுளபிறையேர்கோட்ட, பணியார்மழ்கடாத்தண்ணலரசவாப்பண்ணார்பாய்மா, விணையாதுமில்லாதகண்ணீர்விழ்த்துண்ணுநின்நினைந்ததாமே.

இ - ன். அண்ணலுடைய மணியினையும் கண்ணினையும் தாளினையும் வண்டுகள்படிய நிறைந்த கடாத்தினையுமுடைய கவுள கோட்டவாகிய யானைகள், யாதும் ஒப்பில்லாத பண்ணுதனிறைந்த குநிகைகள் தாமுண்ணாவாய் அழுது வருந்தினவென்க. (ந.எ.0)

2969. கழித்தகடிப்பிணையுங்கைவளையுமாலையுங்களைந்துமுத்தூர் தொழித்தநறுஞ்சாந்துஞ்சண்ணமும்பன்மணியுங்கலனுஞ்சிந்தி விழித்துவியன்கோயில்பன்மீன் பரந்திமைக்கும்பனியார்வானம் பழித்துப்பசும்பொன்னுலகுசூழியிற்றொத்ததன்றே.

சாந்தும் சுண்ணமுமனைந்த மணியென்க. களைந்து கழித்த சிந்தி விழித்து - வாங்கிப்போடப்பட்டன சிந்திவிளங்கியென்க. 'களைந்தமுத்து' என்றும் பாடம். தொழித்தகலன் - ஆரவாரித்தகலன்.

இ - ன். கோயில் கடிப்பிணைமுதலியன விழித்துப் பன்மீனிமைக்கும் வாணப்பழித்து மக்களெல்லாம்போந்து அரசனிடத்தேநின்றலிற் பொன்னுலகு சூழியோன தன்மையையொத்ததென்க. (ந.எ.க)

2970. அழலார்சுரையெயிற்றுவெஞ்சினவைந்தலைசுமந்தவெகுளிநாநிழலார்திருமணியுந்தேவர்திருமுடிமேனிலவுவிசுஞ் [க சுழலார்பசும்பொன்னுமேவயந்துசொரிகதிர்மென்பஞ்சியார் கழலானகரமுதுகடைகடல்போற்கலங்கிற்றன்றே. [ந்த

அழல் - நஞ்சு. சுரை - பொய். நாகத்தின் தலைசுமந்த மணியும்பொன்னும் மேலேவையந்து கதிரைச்சொரிகின்றநகரமென்க. சுழலுதலார்ந்த தேவர்முடிமேல் நிலவுவிசுங்கழல் - வலஞ்செய்தனிறைந்த தேவர்வணங்கின முடிமேல் நிலைபெற்று ஒளியைவிசுமடியென்க; கழல், ஆகுபெயர். பஞ்சியாரந்தகழல் - நிறத்தாலும், மென்மையாலும் செம்பஞ்சின் தன்மைநிறைந்த அடி. அது, மேல், "திருவடிப்போதமாரமுடிமேலணிந்தாரே" (முத்தி. ச.கஉ) என்பதனுணர்க.

இ - ன். மேல் தேவர்வணங்குங் கழலானதுநகரம் கடல்போற்கலங்கிற்றென்க. (ந.எ.உ)

௨௫.—ந க ர வி லா வ ணை.

2971. நீர்நிறைகுளத்துமாரிசொரிந்தெனநறுநெய்துள்ளு
நேர்நிறைபொரியுங்குய்யும்வறைகளுநிவந்தவாசம்
பார்நிறையடிசிற்பள்ளிதளியொடுசாலையெல்லா
மூர்நிறையுயிர்த்தலின்றியுயிர்சென்றபோன்றவன்றே.

குளத்திலே மழைபெய்ததென்னும்படி துள்ளும் நறுநெய்யாற்பொரித்த
பொரிக்கறி; பலகாயங்கள் குறிக்குநேராக நிறைந்த பொரிக்கறி. குய் -
தாளிக்குங்கறி. வறைகள் - துவட்டின கறிகள். பாரிலேநிறைந்த புகழினை
யுடையவூர்.

இ - ள். அடுக்களைகளிலும், கோயில்களிலும், சோறிடுஞ்சாலைகளிலும்
சமைக்கும்பொரியிலும் குய்யலும் வறையலும் வளர்ந்தவாசம் ஊர் நிறையும்
படி தோன்றுதலின்றாய் அவ்விடங்கள் உயிர்சென்றாற்போன்றனவென்க. ()

2972. கோட்புலிச்சமுல்கண்ணன்னகொழுஞ்சுவைக்கருணைமுல்லை
மோட்டிளமுகையின்மொய்கொள்கொக்குகிர்நிரல்வெண்
றாட்டுறுகறிகொடேமாங்கனிசுவைத்தயிரோடேந்தி [சோ
வேட்டவர்ப்பெருதுவிதிவெறுநிலங்கிடந்தவன்றே.

புலிக்கண்போன்றநிறத்தையுடையகருணைக்கிழங்கு. முல்லைமுகையாற்
செய்த பந்துபோலத் திரட்டுதல்கொண்ட சோறு; ஒரோவோரவிழ் கொக்
குகிர்போலு நீட்சியையுடைய சோறு. உண்ணப்பண்ணுங்கறி. தேமாவிற்கொண்ட
கனி.

இ - ள். முன்பு சோற்றையும் கருணைமுதலியவற்றையும் தயிரோடே
யேந்தி விரும்பினார்க்குக் கொடுக்கின்றவீதிகள், இன்று அரசன்துறவினாள்
வருந்தி விரும்புவாரின்மையின், அவர்களைப்பெருமல் வெறுநிலமாய்க் கிடந்
தனவென்க. (௩௭௪)

2973. மைந்தர்தம்வண்கையான்முன்மணிவள்ளத்தெடுத்ததேறல்
பைந்துகின்மகளிர்மேவார்பாசிழைபசும்பொன்மாலை
சிந்தியேகரந்தார்சொற்போன்மெய்யின்கட்சேர்தலின்றாய்ச்
சந்தனச்சார்தொடாரந்தாங்கவினிழந்தவன்றே.

இ - ள். மைந்தர் தம்கையாலே முன்பு மகளிர்க்கெடுத்ததேறலை இன்று
எடுத்தலைமேவார்; மகளிர் இழையையும் மாலையையும் சந்தனக்குழம்பை
யும் ஆரத்தையுஞ்சிந்தி அவற்றைமேவார்; அவர் அங்ஙனமேவாமைமையின்,
அவை அழகிழந்தனவென்க.

உண்மைப்பொருளின்கட் செல்லுதல்செய்யாத துறவோர்சொல்லுஞ்
சொல் பற்றுவிடாதிருக்கவும் பற்றற்றனபோன்றிருக்குமாறுபோல, அவர் க

றும் பற்றுண்டாயிருக்கவும் அரசுன்துறக்கின்ற வருத்தத்தால் இவற்றிற் பற்றில்லாதார்போல மேவாதிருந்தாரென்றுகொள்க. (ந.எரு)

2974. தாழிவாய்மறைக்குந்தண்ணென்றடம்பெருங்குவளைக்கண்
முழிவாய்முல்லைமலைமுலைமுகமுரிந்தாநக்க [ஊர்
யாழின்வாய்முழுவம்விம்மவாட்டொழிந்தயர்ந்துதீந்தே
ஊழிவாய்க்கொண்டதொக்கும்பாடலுமொழிந்ததன்றே.

இ - ள். தாழியின்வாயை மறைக்கும் குவளைபோலுங்கண்ணார் பெட்டியின்முல்லைமலை முலைமேலேநக்க முழுவொலிப்ப முரிந்தாடும் ஆட்டுமொழிந்து யாழின்வாயிசைக்கேற்பப் பாடும்பாட்டுமொழிந்து அவ்வுர் வருந்திற் றென்க.

ஊழ், ஊழியெனத்திரிந்தது. தேனினந்தான் பாடுமொழிந்து முறைமைப்பட்டப் பாடிடிகுறவொக்கும் பாட்டு. (ந.எரு)

2975. அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவளக்காறிகழும்பைம்பொற்
பெருங்கிடுகென்னுங்கோலப்பேரிமைபொருந்திமெல்ல
வொருங்குடனகரமெல்லாமுறங்குவதொத்ததொல்லென்
கருங்கடல்கல்லென்சும்மைகரந்ததுமொத்ததன்றே.

அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவளக்கால் - “மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டைவம்பணி” பவளக்கால்; (நாம. அச) பவளக்கால்திகழுங்கிடுகு; கிடுகு - சட்டம். நகரிக்கு அங்காடி கண்ணாகவும், சட்டம் அதற்குமையாகவும் உவமஞ்செய்தார்.

இ - ள். நகர் கிடுகென்னும் இமைபொருந்தி உறங்குவதொத்தது; அது வேயன்றி ஒலியவந்துகிடத்தலிற் கடல் சும்மையைமறைத்ததுவுமொத்த தென்க.

இதனால், அங்காடியடைத்ததென்றார். (ந.எரு)

2976. கலையுலாய்நிமிர்ந்தவல்குருங்கடல்விளையமுதமன்னார்
முலையுலாய்நிமிர்ந்தமொய்தார்முழவுமுத்துரிஞ்சிமின்னச்
சிலையுலாய்நிமிர்ந்தமார்பன்றிருநகர்தெருள்கலாதாய்
நிலையிலாவுலகின்றன்மைநீர்மைமீக்கூறிற்றன்றே.

அமுதமன்னார் முலையுலாய்ப் பாய்ந்த மார்பன்; தாரும் முழவுபோலுமுத்தும் உரிஞ்சி மின்னும்ப்டி. சிலையுலாவி நிமிர்ந்த மார்பன்.

இ - ள். மார்பன்நகர், பொலிவழிதலால், இராசமாபுரமென்று தெனியலாகாததாய் உலகின்றன்மை நிலையிலாநீர்மையாயிருக்குமென்று மேலாகக்கூறிற்றென்க. (ந.எரு)

வேறு.

2977. கூந்தலகிற்புகையும்வேள்விக் கொழும்புகையு
மேந்துதுகிற்புகையுமாலேக்கிடம்புகையு

மாய்ந்தபொருளொருவர்க்கீயாவதிலோப
மாந்தர்புகழேபோற்றோன்றாமறைந்தனவே.

இ - ள். கூந்தலுக்கிட்டபுகையும், யாகத்திற்புகையும், துகிற்கேந்தின
புகையும், மாலைக்கிட்டபுகையும் பொருளையீயாத உலோபர்புகழ்போல மறை
ந்தனவென்க. (௩௭௯)

2978. புல்லுண்புரவிபுலம்பீவினிகுரல்போ
னல்லவனைபோழாவநாநாநரல்சுரல்போற்
கல்லாவினையர்கலங்காச்சிரிப்பொலியுந்
கொல்யானைச்சங்கொலியுங்கடாதொழிந்தனவே.

இ - ள். புரவிவருந்திச் சோம்புபோக்குங்கால் எழும்விளிபோலச் சங்
கறுக்கின்றவரவரும், நானாநரலுங் குரல்போல இனையர் விடாதுசிரிக்கின்ற
சிரிப்பொலியும், யானையும் சங்கும் ஒலிக்கின்றவொலியும் அவ்விடத்துக்
கடாமல் நீங்கினவென்க. (௩௮௦)

2979. பொற்புடையபூமாலேசாந்தம்புனைகலன்கள்
கற்புடையமங்கையரிற் காவலவையிழந்த
நற்புடையதேனாநறவுநயம்புல்லார் [வே.
சொற்பொருள்போல் வேட்கப் படாசோர்ந் தொழிந்தன

இ - ள். மாலையும் சாந்தமும் கலன்களும் நறவும் கற்புடைய மங்கை
யணாப்போலக் காவலிழந்தவை, அறிவில்லார் சொற்பொருள் சோர்ந்து வேட்
கப்படாதவாறுபோல வேட்கப்படாவாய் ஒழிந்தனவென்க. (௩௮௧)

2980. தீம்பால்கிளிமறந்துதேவரவிமடங்கித்
தூம்பார்நெடுங்கைம்மாத்திங்கரும்பு துற்றுவா
யாம்பாலுரைமடங்கியாரும்பிறப்பிறராய்க்
காம்பார்நிவிருட்கட்காடேபோலாயிற்றே.

ஆம்பாலுரைமடங்கி யாரும்பிறப்பிறராய் - அரசன் துறவினைத்தாழுமுட்
கொண்டநீமையின், மனவேட்கையாலே துகரப்படும்பொருள்கள்மேல்
நிகழும் பகுதியையுடைய வார்த்தைகள் மீண்டு, அவற்றிற் பற்றுதலின்மை
யின், யாரும் சுற்றத்தொடர்ச்சியற்றவர்களாய். இடையாமத்திருளில்கின்ற
மூன்றுடைய மூங்கில்நிறைந்த காடேபோலென்றதனாற்பயன்: இவ்வூறிற்
பெற்ற செல்வந்தன்னையேதுகாந்தாற் பின்னும் வருத்தஞ்செய்யும் பிறவியா
கிய இருளைப் பிறப்பித்தலும், முட்போலப் பற்றினால் தொடக்கிக்கோடலும்,
வீட்டுப்பயன் கொடாமையுமாம். துறவுள்ளம்பிறந்தோர்க்கு இத்தன்மைத்
தானாகநி காடுபோலாயிற்று; கிளிக்கும், தேவருக்கும், களிற்றிற்கும் பொரு
ள்களினுகர்ச்சியின்மையிற் காடுபோலாயிற்று.

இ - ள். மறத்தலானும் மடங்குதலானும் துற்றுவாய்நின்றலானும் பிறர்
பிறராய்நின்றலானும் அவற்றிற்கும் அவர்க்கும் நகரி காடுபோலாயிற்றென்க, (1)

2981. நீர்முழங்குநீலநெடுமேகமால்யானைத்
தேர்முழங்குதானைத்திருமாவின்முன்றுறப்பான்
பார்முழங்குதெண்டிணைபோற்செல்வந்தம்பாலர்க்கீர்
தூர்முழதூரடிமுரவோன்றாள்சேரந்தவே,

நீரினையுடைய முழங்குமேகம்போலும் யானையும் தேரும் முழங்கும்
தானையுடைய அரசன். (10)

இ - ள். ஊரிலுள்ளாரும், நாட்டிலுள்ளாரும் அரசன்முன்னாகத் துறத்தற்குக் கடல்போலுஞ்செல்வத்தைத் தமதுபுதல்வர்க்கு அளித்து அறிவுடையோன்றனைச் சேர்ந்தாரென்க. (ந.அ.ந.)

உகூ.—துறவுவலியுறுத்தல்.

வேறு.

2982. கொல்லுலைப்பொங்கழற்கிடந்தகூடிலை
மல்லல்வேலிரணடொருமதியுள்வைத்தபோற்
செல்லநீண்டகன்மகஞ்சிவந்தகண்ணினா
ரல்லலுற்றமுபவர்க்கரசன்சொல்லினான்

சொல்லிஞன், முற்றுவினத்திரிசொல்.

இ - ள். அங்ஙனம் சேர்த்தவளவிலே, மதியுள்ளே இரண்டுவேலைச்
சேரவைத்தாற்போல முகத்திலேகிடந்து செவியுறவேண்டு அகன்று சிவந்த
கண்ணிரைமுடிவர்க்கு அரசன் ஒருமொழி கூறினனென்க. (நடபு)

வேறு,

2983. நற்றவம்பரவைஞாலநாமுடனிறுப்பின்வைய
மற்றமிறவத்திற்கென்றுமையவியனைத்துமாற்றா
திற்பெனவுணர்ந்துகிற்பிற்பிறுமகளென்றுநீங்காள்
பற்றொடேகிற்பினைந்துநீருமகள் பற்றல்செல்லாள்.

இ - ன். நாம் தவத்தையும் ஞாலத்தையும் சேரகிறப்பின், ஞாலம் தவத்திற்கு எந்நாளும் வெண்கிறுகுகளவும் நிறையாற்றுகது; அதனை இந்நெனவுணர்ந்து அத்தவத்தேகிறப்பின், திருமகள் என்றும் நம்மைநீங்காள்; நாம் பற்றோடேகிறப்பின், திருமகளும் நம்மைப் பற்றுதல்செய்யாள்; ஆதலாற் பற்றுவிட்டுத் தவஞ்செய்ய்ம்மினென்றானென்க. (ந.அ.இ)

2984. உப்பிலிப்புழுக்கல்காட்டுப்புலைமகனு குப்பவேகக்
கைப்பலியுண்டியானும்வள்ளின்மேற்கவிழநீரு
மைப்பொலிகண்ணினீரான்மனையகமெழுகுவாழ
விப்பொருள்வேண்டுகின்றீரிதனைநீர்க்கெண்மினென்றான்.

இ - ள். யானும் சுகாட்டிலே பாடைமேலேகிட்டு புலைமகள் ஒரு
கையாலே புழுக்கலாகிய பலியைவிட்டு நீளையுருப்ப அவற்றையுண்டி கவிழ,

நீரும் கண்ணீரான்மெழுகிவாழ இப்பயனில்பொருளை விரும்பாநின்றீர்; அதனைவிட்டு இப்பயனுடையபொருளைக் கேட்பீராகவென்றானென்க.

புலைமகனென்றார், புரோகிதனை; அவன் தன்குலத்திற்குரியனசெய்யாது அரசன்குலத்திற்குரியதொழில்களை மேற்கொண்டு நின்றலின்; “புலையனேவப் புன்மே லமர்ந்துண்டு” (புறநா. ௩௬௦) என்றும், “இழிபி ரப்பினோனியப் பெற்று” (ஐங். ௩௬௩) என்றும் பிறருங்கூறினார்; நாவிதனுமாம். கவிமுதல் - பொன்றக்கெடுதல், (௩௮௬)

2985. க. கொல்சினயானை பார்க்குங்கூருகிர்த்தறுகணுளியில்லெலிபார்த்துநோக்கியி ரப்பின்கீழிருத்தலுண்டே பல்வினைவெள்ள நீர்திப்பகாவின்பம்பருகினல்லா னல்வினைவினையுொன்னுநஞ்சினுட்குளித்தலுண்டே.

2986. உ. ஆற்றியமக்களென்னுமருந்தவமிலார்களாகிற் போற்றியமணியும்பொன்னும்பின்செலாபொன்னனீரே வேற்றுவரென்றுநில்லாவிழுப்பொருள் பரவைஞால நோற்பவர்க்குரியவாகுநோன்மினநீருமென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. பல்வினை - இருவினை. பகாவன்பம் - நீங்காவீட்டின்பம், நல்வினை வினையுள் - நல்வினையாலுண்டாகியசெல்வம்.

உ. ஆற்றிய - தேடிய. என்னும் - சிறிதும்.

இ - ள். பொன்னனீர்! யானையையுணவாகப் பார்க்கும்யாளி எலியை உணவாகப் பார்த்திருத்தலில்லை; அதுபோல அறிவுடையோர் வீட்டின்பமாகிய அமுதைப் பருகுதலன்றிச் செல்வமாகிய நஞ்சினைப் பருகி அதனுள்ளேயழுந்துதலில்லை; அத்தன்மையையும் நெஞ்சினுலநோக்கி, மக்கள் தேடிவைத்த தவம் சிறிதுமுடையரல்லராயின், அவர்களாற் பேணிவைக்கப்பட்டவாகிய மணியும் பொன்னும் பின்செலா; அவையல்லா விழுமியபொருள்களும், ஞாலமும் அவரை வேற்றுவரென்று நினைத்து அவர்பக்கல் நில்லாவாய் நோற்பவர்க்கு உரியவாய்நிற்கும்; அத்தன்மையையுநோக்கி நீரும் நோற்பீராகவென்றானென்க.

நோக்கியென்றதனை இரண்டற்குங்கூட்டுக.

(௩௮௭ - ௮)

2987. காதலஞ்சேற்றுட்பாய்ந்தமதியெனுங்கலங்கனீரை யூதுவண்டினாத்ததாரானுவர்ப்பினினுரிஞ்சித்தேற்ற மாதரார்நெஞ்சந்தேறிமாதவஞ்செய்துமென்றார் காதலான்காதலென்னுநிகளத்தானெடுங்கணுரே.

உவர்ப்பு - வெறுப்பு; அஃதாவது பொருள்களமேற்சென்ற பற்றுள்ளத் தை விடுதல். தாரானாகிய காதலான் தன்மனைவியர்மேல்வைத்த காதலென்னும் பணிப்பினாலே தேற்றவென்க. ஈண்டுக் காதலென்றது, பலயிறப்பி

லும் நமக்கு மனைவிய ராய்வந்தவர் இப்பிறப்பிற்செய்யுந்தவத்தாற் பிறப்பற்று வீடுபெறவேண்டுமென்று காதலித்த காதலை. அன்றிக் காதலனிடத்துவைத் தகாதலால் துறந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. காதலாகிய சேற்றுக் குள்ளே பாய்ந்துநின்ற நீர்.

இ - ள். காதலான், மாதராருடைய அறிவென்னுநீனாக் காதலாகிய பிணிப்பாலே உரிஞ்சித்தேற்ற அவர் நெஞ்சுவெறுப்பினற் றேறித் தவஞ்செய் துமென்றாரென்க. (நடஅக)

2988. தூமஞ்சால்கோதையீரேதொல்வினை நீத்தநீந்தி
நாமஞ்சால்கதியினீங்கிநன்பொன்மேலுலகினுச்சி
யேமஞ்சாலின் பம்வேண்டினென்னொடும்வம்மினென்றான்
காமஞ்சாய்த்தடர்த்துவென்றகாஞ்சனக்குன் மமன்னான்.

காமத்தைத் தள்ளிநெருக்கின ஏமம் - வீடு.

இ - ள். மேருவையொப்பான், கோதையீரே! நாற்கதியினின்றுநீங்கி இருவினைக்கடலைநீந்தித் துறக்கத்துக்குமேலான வீட்டின்பத்தைவிரும்புமீ ராயின், இன்று என்னுடனே துறத்தற்கு வருவீராகவென்றானென்க. (நடக)

2989. நாடகநயந்துகாண்பார்நலங்கிளர்கண்களஞ்ஞன்று
மாடகக்கலத்துளான்பாலமிர்தினைநயந்துண்பானா
நீடகம்வெகுண்டுங்கையாற்பிடித்தநீரெட்டியிட்டேங்
கோடகமணிந்தகோலமுடியினாய்துறத்துமென்றார்.

நாடகமெனவே பாட்டும்கூறிற்று; “விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண் டலும்” (திரி. கக) என்றலின். ஞ்ஞ்ஞம் - தோண்டியும். உண்பானா நீரெட் டியுமென்றது - உண்பானா உண்ணுமற்றடுத்துமென்றவாறு. நீடகம்வெகுண் டும் - மிக்கஅன்பினற் புணர்கின்றாரா நெடுங்காலம் நெஞ்சாலே வெகுண் டும். கையாற்பிடித்தும் - நறியநாற்றங்களை நுகர்கின்றாரா நுகராமற் கை யாற்பிடித்தும். இட்டேமென்றது, யாங்கன்பிறத்தோர்பிறப்பிலே பிறறா இங்ஙனம் ஐம்பொறியால்நுகராமற் றடுத்து யாரும் நுகர்ச்சியைக்கைவிட்டே மாதலின், இனி எமக்கு நுகர்ச்சியின்றென்றவாறு. கோடகம் - தாமம், முகுடம், பதுமம், கோடகம், கிழிப்புரியென்னும் ஐவகையிற் சிகரமாச்செய்த முடி.

இ - ள். அதுகேட்டதேவியர், முடியினாய்! எமக்கு இனி நுகர்ச்சியின் மையின், யாரும் நின்னோடு துறத்தலைச்செய்வேமென்றாரென்க. (நடக)

வேறு.

2990. சாந்தங்கிழியமுயங்கித்தடமலராம்
கூந்தல்வழிபட்டகோவேநீசெல்லுலகில்
வாய்ந்தடியேம்வந்துன்வழிபடுநாளின்றேபோற்
காய்ந்தருளல்கண்டாயெனத்தொழுதார்காரிகையார்.

முயக்கத்தால் வருத்தநிகழ்ந்ததாகக்கருதி மலராற் கூந்தலைவழிபட்டு வருத்தந்தீர்த்த கோவையென்றது - எமக்கு வருத்தமில்லாததனை வருத்தமாகக்கொண்ட நீ ஈண்டு வருத்தமுள்ளதனைத் தீர்க்கின்றிலையென்றதாம். வாய்ந்து - வீடுபெறுதற்குரியதவங்கள் எமக்குவாய்த்து.

இ - ன். அத்தேவியர், கோவே! நீசெல்லும் வீட்டுலகின்கண்ணே அடியேமும்வாய்த்துவந்து நின்னை வழிபடுநாள் இன்றுபோலே முனிந்தருளாதொழிகவென்றுதொழுதாரென்க. (நகூஉ)

உள.—தேவிமார்துறவு.

வேறு.

2991. தெண்டினாரீத்தநீந்தித்திங்கதிர்சுமந்துதிங்கள்
விண்படர்ந்தனையமாலேவெண்குடைவேந்தர்வேந்தன்

கண்டிரண்முத்தமாலேக்கதிர்முலைங்கைமாரா

வெண்டினாவியக்குங்கேள் விவிசயைகண்ணபயம்வைத்தான்.

திங்கள் கடலைநீந்திக் கதிராச்சுமந்து விண்ணிலேசென்றாற்போன்ற குடையையுடையவேந்தன். கண்டிரண்டமுலை. கடல்போலு நூற்கேள்வி.

இ - ன். வேந்தன், தேவியரை விசயையிடத்தே அச்சமின்றாக வைத்தானென்க. (நகூஉ)

2992. கடிமலர்நிறைந்துபூத்தகற்பசுக்கொம்புங்காமர்
வடிமலர்மலர்ந்தகாமவல்லியுந்தம்மைத்தாமே
யுடைமலர்கொய்துபோகவுகுத்திநிகின்றதொத்தார்
படைமலர்நெடுங்கணல்லார்பாசுழைநீக்குகின்றார்.

சிறந்தமலர் தேனிறைந்தலர்ந்த கொம்பு. விருப்பம்வடிந்தமலர் மலர்ந்த வல்லி.

இ - ன். தேவியர், தம்மெய்யணிகளைத் தாமேநீக்குகின்றவர், கொம்பும் வல்லியும் தம்முடைய மலர் தம்மிடத்துநின்றும் போம்படி கொய்து சிந்துகின்றதன்மையை யொத்தாரென்க. (நகூசு)

2993. தழும்மலர்த்தாமநான்றுசந்தகின்மணந்துவிம்முஞ்
செழுமணிகிலத்துச்செம்பொற்றிருமுத்தனிதானீழ
லெழுமையும்பெறுகவென்னுமெழின்முலைநெற்றிசூழ்ந்தார்
கழுமியதுகிலிற்காமன்கண்புடைத்திரங்கமாதோ.

இ - ன். பருமையாலே தழுவப்படுந் தாமநான்று சந்தனமணந்து அகிற்புகைவிம்முநிலத்திலே மேற்கட்டியினிழலிலே அவனாயிருத்திக் காமனிரங்கத் துகிலான் முலைநெற்றியைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கணவனை எழுமையும்பெறுகவென்னுமுலை. இழைதெரியாமல் மயங்கியதுகில்; கழுமல் - மயக்கம். (நகூடு)

2994. நறும்புகைநானநாவிக்குழம்பொடுபளிதச்சண்ண
மறிந்தவராய்ந்தமாலையணிந்தபைங்கூந்தலாய்பொ
னிந்தருகொம்புநீலக்கதிர்க்கற்றையுமிழ்வலேபோற்
செறிந்திருந்துகுத்துச்செம்பொற்குணக்கொடியாயினாரே.

இ - ள். அங்ஙனஞ் சூழப்பட்டவர்கள், கற்புக்கொம்பு நீலக்கதிர்
திரளைக்கழிப்பவைபோல நாவியினது நானக்குழம்போடே புகையையும் கரு
ப்பூரப்பொடியையும் மாலையையுணிந்த கூந்தலை மனோவாக்குக்காயங்களால்
அடங்கியிருந்து உகுத்து நற்குணத்தையுடைய செம்பொற்கொடியாயினா
ரென்க.

(நகக)

உஅ.—பெரியயாத்திநா.

வேறு.

2995. இலம்பெரிதெனவிரந்தவர்கட்கேந்திய
கலஞ்சொரிகாவலன்கடக்கையினை
புலம்புரிந்துயர்ந்தனவிரண்டுபொன்னி
வலம்புரிமணிசொரிகின்றபோன்றவே.

எந்தியகலம் - உயர்ந்தகலம். புலம்புரிந்து - அறிவுமிக்கு. நிறப்பொன் -
மாற்றற்றபொன்.

இ - ள். பெரிதாக வறுவியோமென்று இரந்தவர்கட்குக் காவலன் புல
ம்புரிந்து கலஞ்சொரியுங்கையினைகள், உயர்ந்தனவாகிய இரண்டிசங்கரிதி
பொன்னையும் மணியையும் சேரச்சொரிகின்றனவற்றை யொத்தனவென்க.

2996. என்பரிந்தொரிதலைக்கொள்ள னீண்டிய
வன்பரிந்திகலாவுலகமார்க்கென
மின்சொரிவெண்கலம்விசும்வண்கைகள்
பொன்சொரிதாமரைப்போதுபோன்றவே.

என்பரிந்து - எலும்புருகி; எலும்பு, விகாரம் அன்பரிந்து - அன்பற்று.
எரியுந்தன்மையைக் கொள்ள ஈண்டிய மின்சொரிகலம்; நெருப்பின்மன்மை
யைக் கொள்ள ஈண்டியமின்னுமாம். வெண்கலம் - முத்தாற்செய்தகலங்கள்.
வண்கையும் பாடம். இரப்போர்மேலன்பற்று அவர்க்கு இடமாட்டாதவுலகங்
களாவன, வேற்றரசரண்ட நாடுகளும், இழிசுவத்தோருறையும் வன்பா
லாகிய நிலங்களும் முதலியனவாம்.

இ - ள். அரசன், இடுகலாவுலகங்கள் ஆர்வனவாகவென்று என்பரிந்து
கலங்களைவிசுங்கைகள் பதுமதிதியை யொத்தனவென்க.

(நகக)

2997. பூந்துகில்புனைகலமாலேபூசசார்
தாய்ந்துலகுணவுவந்தருளிமாமணி

கார்த்தியகற்பகக்கானமாயினு

னேந்தியமணிமுடியிறைவனென்பவே.

மாலை - முத்தமலை. கானமென்றார், * பத்துவகைக் கற்பகங்கள் கொடுப்பனவெல்லாம் கொடுத்தலின்.

இ - ள். இறைவன், துகின்முதலியனவற்றை உலகதகரும்படி ஆய்ந்து உவந்து கொடுத்துக் கற்பகக்கானமாயினுனென்க. (௩௯௯)

வேறு.

2998 தேய்பிறையுருவக்கேணித்தேறுநீர்மலர்ந்ததே

ராய்நிறக்குவனையஞ்சிக்குறுவிழிக்கொள்ளும்வாட்கண்

வேய்நிறையழித்தமென்றோள் விசையையையத்தொழுதுவாழ்

சேய்நிறச்சிவிகைசேர்ந்தான்மேவர்கொண்டேகிறே. [த்திச்

தேய்பிறையெனவே நுதலாயிற்று. குறுவிழிக்கொள்ளும் - மீண்டுமுவியும். வேய்போலுமென்றோள்.

இ - ள். அங்ஙனங் கொடுத்தபின்னர்ச் சேயையொத்தவன், நுதலையும் கண்ணையும் தோளையும் நிறையாலழித்த விசையையத்தொழுது வாழ்த்திச் சிவிகையிலேயேறினான்; அப்பொழுது தேவர் கொண்டிப்போயினுரென்க.

சச்சந்தனப்பட்டபின், தன்னுறுப்புக்கள்பொலிந்திருக்கல் ஆகாதென்று உட்கொண்டு அவற்றின்பொலிவினைக் கடிந்தமைதோன்ற, நிறையாலழித்த வென்றார். (௪௦௦)

உகை.—சமவசரணவருணனை.

வேறு.

2999. நரம்பெழுந்திரங்கினவீணைநன்குழல்

பரந்துபண்ணுயிர்த்தனபையமெல்லவே

விருந்துபட்டியம்பினமுழுவம்வீந்தொளி

சுரந்தனசுடர்மணிப்பாண்டிலென்பவே.

இ - ள். அவனை அவர்கொண்டுபோகின்றபொழுது வீணையினரம்பு மிக்கு இரங்கின; குழல் உயிர்த்தன; முழுவம் புதுமையுண்டாய் இயம்பின; கஞ்சதாளம் மிக்கவோசையைக் கொடுத்தனவென்க. (௪௦௧)

* பத்துவகைக்கற்பங்களாவன: (க) மத்தியாங்கம், (உ) தூரியாங்கம், (௩) பூஷணங்கம், (௪) மாலியாங்கம், (இ) தீபாங்கம், (ஈ) கிருகாங்கம், (எ) சோதிராங்கம், (அ) போசனாங்கம், (ஔ) பாசனாங்கம், (க௦) வஸ்திராங்கம் என்பனவாம். இவை, முறையே திவ்யசாரமாகிய நானாவித பானங்களையும், நானாவித வாத்தியங்களையும், அநேகவித ஆபரணங்களையும், அநேகவித மாலைகளையும், அநேகவித இரத்தின தீபங்களையும், பிராஸாதமண்டபாதிகளையும், சந்திராதித்தரொளியினைபடக்குமொளியினையும், நானாவித ரஸத்தனவாகிய நான்குவகைஉணவிலையும், வேண்டிய கலங்களையும், விசித்திரவஸ்திரங்களையுங்கொடுக்கும். இது பூரிபுராணத்திற் கண்டது.

3000. மங்குலாயகிற்புகைமணந்துகற்பகப்
பொங்குமூலைகள் பொலிந்துபூஞ்சுணர்
தங்கியித்தரணியும்விசம்புந்தாமரோ
செங்கதிர்த்திருமணிச்செப்புப்போன்றவே.

இ - ள். அவன்போகின்றபொழுது அகிற்புகைமணந்து இருளாய் மாலை
கள் பொலியப்பட்டுச் சுண்ணம் தங்கப்பட்டுத் தரணியும் விசம்பும் மணியிரு
க்கின்ற செப்பையொத்தனவென்க.

மணி - * சமவசரணம்.

(ச02)

வேறு.

3001. திலகமுக்குடைச்செல்வன்றிருநகர்
பலருமேத்தினர்பாடினராடினர்
குலவுபல்லிபங்கூடிக்குழுமிநின்
றுலகவெள்ளமொலிப்பதுபோன்றவே.

இ - ள். அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, செல்வன்றிருநகர் தோன்றி
யதனைக்கண்டு தேவரும் மக்களுமேத்தினார்; பாடினார்; ஆடினார்; பின்னர்
அவருடைய வாச்சியங்கள் கூடிநின்ற ஒலித்துக் கடல் குழுமிநின்ற ஒலிக்
கின்றதன்மையையொத்தனவென்க.

(ச0௩)

3002. கானிரைத்தனகாவொழிம்பொய்கை
தேனிரைத்தனசெம்பொனெடுமதின்
மேனிரைத்தனவெண்கொடியக்கொடி.
வானுரிப்பனபோன்றுமணந்தவே.

இ - ள். அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, மணநிரைத்தனவாகிய சோ
லைகளுடனே தேனினங்கள் இரைத்தனவாகிய பொய்கைகளும் சூழ்ந்த மதி
லின்மேலே அப்பொழுது கொடிகள் நிரைத்தன; அக்கொடிகள் காற்றால்
தேவருலகைத் தீண்டினவை அதனை உரிக்குமாறுபோன்று நெருங்கின
வென்க.

(ச0௪)

* சமவசரணம் - பூமிக்கு ஐயாயிரம் வில்லுயரத்திற்குமேலே பன்னிர
ண்டியோசனையுள்ளதாய்ச் சௌதருமேந்திராதி தேவர்களால் நிருமிக்கப்
பட்ட சினாலயம். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதினாயிரம் படிகளுள்ளன
வென்பர். இவ்வாலயத்தின் இயல்பை, ஸ்ரீபுராணத்தும், மேநுந்தரபுரா
ணத்தும் நிரம்பவிரித்துக்கூறினர்; “என்னெஞ்சு மேயிடமேயுடைத் தேயி
ந்திராதிவின்னோர் - முன்னஞ்செய் பன்னிரண் டோசனைத் தாய்முழு மா
மணித்தூண் - மன்னிஞ்சி மூன்றொடு மாளங் கணமுத லேழ்நிலத்தப் -
பொன்னின் சினாலய மாயிற்றன் ரோவெங்கள் புங்கவந்தே” என்றார் திரு
நாற்றந்தாதியிலும்; ௧௮.

3003. கோலமுற்றியகோடியர் * தூபையுஞ்
சூலநெற்றியகோபுரத்தோற்றமு
ஞாலமுற்றியபொன்வரைன்றரோ
காலமுற்றுடன்கண்ணுற்றபோன்றவே.

கோலம் - அழகு. ஞாலந்தான் சூழ்ந்த.

இ - ள். தூபையின்தோற்றமும் கோபுரங்களின்தோற்றமிறுந்தபடி,
மேருக்கள் தம்மிற் கூடுவதொருகாலம் மிகவுமுண்டாய்ச் சேரக்கூடியவற்
றை ஒத்தனவென்க.

பலவண்டங்களுளவாதலிற் பலமேருவுளவாம்.

(ச௦௫)

3004. வாயிற்றோரணங்கற்பகமாலேதாழ்ந்
தேயிற்றிந்திரன்பொன்னகரின்புறம்
போயிற்றேயகிலின்புகைபோர்த்துராய்
ஞாயிற்றொள்ளொளிரையநடந்ததே.

இ - ள். வாயிலில் நடத்தோரணம், கற்பகமாலேதாழ்ந்து அகிலின்
புகை பொருந்திற்று; அப்புகைபொருந்திப் பின்னர் உராய்ப் போர்த்த இந்
திரனகரின் புறம்போயிற்று; போயபின்னர் ஞாயிற்றினொளியிழங்க அது
நடந்ததென்க.

(ச௦௬)

3005. செய்யதாமரைப்பூவினுட்டேங்கமழ்
பொய்யில்சீர்த்திவெண்டாமரைபூத்தபோன்
றையஞ்செய்தபொனரிதப்புள்ளின
மையிழுமரைமத்தகஞ்சேர்ந்தவே.

இ - ள். அரசன்சென்ற ஆரவாரத்தாலே மதிசூழ்ந்த காக்களிலிரு
ந்த வெள்ளையன்னங்கள் செந்தாமரையினுள்ளே வெண்டாமரை பூத்த தன்
மையையொத்து ஐயம்நிகழ்த்திப் பொய்கைகளிற் செந்தாமரைத்தலையிலே
சேர்ந்தனவென்க.

(ச௦௭)

3006. மல்லன்மாக்கடலன்னகிடங்கணிந்
தொல்லென்சும்மையபுள்ளொளித்தோங்கிய
செல்வநீர்த்திருக்கோயிலிம்மண்மிசை
யில்லையேற்றுறக்கம்மினிதென்பவே.

* சமவசரணத்தள்ள பதினொரு பூமியுள் நவஸ்தூபாபூரியென்று ஒரு
பூமியுளதாதலின், ஈண்டுத்தூபை கூறினார். பதினொரு பூமிகளாவன: (க)
சைத்தியப்பிராஸாதபூமி, (உ) காதிகாபூமி, (ங) வல்லிபூமி, (ச) உத்தயான
பூமி, (ஊ) துவசபூமி, (சு) கற்பகவிருட்சபூமி, (எ) நவஸ்தூபாபூமி, (அ) துவா
தசகோஷ்டபூமி, (க) பிரதமபீடம், (க௦) துவதீயபீடம், (க௧) திருதீயபீடம்
என்பனவாம்.

இ - ள். கிடங்குக்குந்து சும்மையவாகிய புள் ஒலிக்கப்பட்டு ஒங்கிய கோயில் இவ்வுலகில்லையாயின், துறக்கம் நன்று; இஃது உளதாதலால், துறக்கம் தீதாயிற்றென்க. (ச௦அ)

வேறு.

3007. விளங்கொளிவிசம்பறுத்திழிந்துமின்னுதார்த்
துளங்கொளிமணிவண்ணன்றொழுதுதுன்னினான்
வளங்கெழுமணிவரைநெற்றிப்பாற்கட
விளங்கதிர்ப்பரிதியொத்திறைவன்றோன்றினான்.

இ - ள். அங்ஙனம் தேவர் கொண்டுபோந்தபடியினாலே, சீவகன், விசம்பை ஊடறுத்து இழிந்து கோயிலேநோக்கித் தொழுது சேர்ந்தான்; அப்பொழுது மணிவரைத்தலையினின்றும் பரிதியையொத்து இறைவன் தோன்றினென்க.

மணி, ஈண்மொணிக்கம். பாற்கடலிற் பரிதியென்றார், ஒளிமிக்கிருந்ததற்கு. இறைவன் - * ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். (ச௦க)

3008. வினையுதிர்த்தவர்வடிவின்னதென்னவே
வனைகதிர்த்தடக்கைவைத்திருந்தவாமனார்
கனைகதிர்த்திருமுகமருக்கனாகவாய்ப்
புனைமலர் தாமரைபூததொத்தவே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றி இருவினையைக்கெடுத்தவர்வடிவு இத்தன்மைத்தாயிருக்குமென்று அவ்வடிவதான் கூறும்படியாகவே கையை வைத்திருந்த வாமனருடையமுகம் அருக்கனாக, தேவர்கள்முகங்கள், அலர்ந்தவைதாம், தாமரைபூத்ததன்மையை யொத்தனவென்க. (ச௦௦)

3009. இரிந்தனவிருவினையிலிர்த்தமெய்யம்மயிர்
சொரிந்தனகண்பனிதுதித்துக்காதலா
லரிந்ததுமணியிடறலர்பெய்யம்மாரிதூஉய்த்
திரிந்தனவலமுறைதிலகமன்னனே.

இ - ள். அப்பொழுது, மன்னனுக்கு இறைவன்மேற்சென்ற காதலாலே இருவினை கெட்டன; மெய்யம்மயிர்கள் சிலிர்த்தன; கண்கள் உவகைகளைச்சொரிந்தன; துதித்து மிடறு அரிந்தது; அவ்வளவிலே அவன் வலமுறையாகத் திரிந்தானென்க. (ச௦௧)

3010. முத்தொளிர் தாமமுருவமாமணித்
தொத்தொளிர் தாமமுஞ்சொரிபொற்றாமமுந்
தத்துரீர்த்தண்கடற்பவளத்தாமமும்
வைத்தபூந்தாமமுமலிந்துதாழ்ந்தவே.

* ஸ்ரீவர்த்தமான சுவாமிகள் - இருபத்துநான்காம் தீர்த்தங்கரர்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம் வலம்வருகின்றகாலத்தே, ஒளிரும் முத்துத் தாமமும், ஒளிரும் மாணிக்கத்தாமமும், ஒளியைச்சொரியும் பொற்றாமமும், பவளத்தாமமும், கொத்துத் தன்னிடத்தேவைத்த பூவாற்செய்த தாமமும் மிக்கு அவ்விடத்தே தங்கினவென்க. (சகஉ)

3011. மணிவரையெறிதிரைமணந்துழுந்தபோ
லணிமயிர்க்கவரிகளமரேந்தினார்
துணிமணிமுக்குடைசொரிந்ததீங்கதிர்
பணிமணிக்காரிருள்பருகுகின்றதே.

இ - ள். அப்பொழுது, மாணிக்கமலையைத் திரைகள்சூழ்ந்தாற்போலே அமரர் கவரியையேந்தி இறைவனைச் சூழ்ந்துகின்றவீசினார்; ஆண்டு முக் குடைசொரிந்தகதிர், * நீலமணிகளினிருளைப் பருகாகின்றதென்க.

பணித்தல் - ஏனையொளிகளைத் தாழ்த்தல். (சகங்)

3012. முழாத்திரண்மொய்ம்மலர்த்தாமந்தாழ்ந்துமேல்
வழாத்திரும்லரெலாமலர்ந்துவண்டினன்
குழாத்தொடுமிறைகொளக்குனிந்துகூங்குயில்
விழாக்கொளவிரிந்ததுவீரன்பிண்டியே.

வீரன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள்.

இ - ள். அப்பொழுது வீரன்பிண்டி, முழாப்போலத் திரண்டதாமம் நான்று மேலால் வாடாத்திரும்லர்பூத்து வண்டினன் குழாத்தோடு தங்குதல் கொள்கையினாலே பாரமிக்குவளைந்து, † குயில்கள் கூவும்படியாகப் பரந்த தென்க. (சகசு)

3013. பிண்டியின்கொழுநிழற்பிறவீநோய்கெட
விண்டலர்களைகதிர்வீரன்றோன்றினு
னுண்டிவணறவமிர்துண்மினோவெனக்
கொண்டனகோடணைகொற்பமுற்றமே.

இ - ள். அப்பொழுது, பிறவியாகிய நோய்கெடும்படி நிழலிலே இறை வன்தோன்றினான்; இனி, இவ்விடத்தே அறமாகிய அமிர்தமுண்டும்; அதனை உண்பீராகவென்று கோயிலில் திருமுற்றம் ஆரவாரத்தைக் கொண்டன வென்க.

கோடணை - திவ்யத்தொளி. (சகடு)

3014. வானவர்மலர்மழைசொரியமன்னிய
ஐயரிவர்பிறவியையொழிக்குமுத்தமன்

* ஸமவசரணத்தை இந்திரநீலமணிமயத்ததென்று சைனநூல்கள்கூறும்.

† “கோகிலங்கள் - கூக்கொண்டு சேருங் குளிர்பிண்டி யானை” என்பது, திருநாற்பந்தாதி, உ.

தேனிமிர் தாமரை தினைக்குஞ்சேவடி.

கோனமர்ந்தேத்தியகுறுகினுனரோ.

இ - ள். தேவர் பூமழைசொரியாநிற்க அரசன் பிறவியைக்கெடுக்கும் உத்தமனுடைய அடியை ஏத்துதற்கு அணுகினுனென்க.

ஊனிவர் பிறவி - உடம்புகளிலே பரக்கின்ற பிறப்பு. இமிருந்தேனினம் தாமனாயென்று தினைக்கும் சேவடி. (சகசு)

3015. குருகுலஞ்சீவககுமரன்கோத்திர
மருகலில்காசிபமடிகள் வாழியென்
மெரிமணிமுடிநிலமுறுத்தியேத்தினுன்
புரிமணிவிணைகள் புலம்பவென்பவே.

துறக்கும்பொழுது குடியும் குலமும் கேட்டே துறப்பித்தல் இயல்பு.

இ - ள். அவனனுகினவளவிலே, அடிகளே! இவன்குலம் குருகுலம்; இவன்பெயர் சீவகன்; இவன் கோத்திரம் காசிபகோத்திரமென்று சொல்லு வார்களென்று உழையர்கூற, அவ்வரசனும் வணங்கி யாழ்வருந்தத் துதித்தா னென்க.

வாழி, அசை. என்று, என்ன.

(சகஎ)

3016. மன்னவன்றுறவெனத்துறத்தன்மாண்பெனப்
பொன்வரைவாய்திறந்தாங்குப்புங்கவ
னின்னுரையெயிறுவில்லுமிழவீழ்ந்தது
மின்னியோர்வியன்மழைமுழங்கிறொத்ததே.

இ - ள். அங்ஙனத்துதித்தவரசன் யான்துறப்பேனென்றுகூற, அது கேட்டபுங்கவன், பொன்வரை வாய்திறந்தாற்போல வாய்திறந்து நின்மனம் துறவில்வீழ்ந்தது; இனி நீதுறத்தலே மாட்சிமையென்று எயிறு வில்லுமி ழக்கூறிய இன்னுரை மழை மின்னி முழங்கியதன்மையையொத்ததென்க.

எயிறு வில்லுமிழ்ந்தது மின்னுக்குவமை.

(சகஅ)

௩௦.—சீ வ க ன் று ற வு.

வேறு.

3017. காய்களிற்றினிடைமருப்பிற்கவளம்போன்றேமாராக்கதியுட்
டோன்றி, யாய்களியவெவ்வினையினல்லாப்புற்றஞ்சினைநிற்கார்
கோவே, வேய்களியவண்டறையவிரிந்தலர்த்தாமரையின்விரைசே
ர்போதின், வாயொளியேபெறகடந்தமலரடியைவலங்கொண்டார்
வருந்தார்போலும்.

இ - ள். அறிந்தாருடைய கோவே! களிற்றின்மருப்பிடையிலேவை த்த கவளம் அதுதுகர்ந்து கெடுமாறுபோன்று கூற்றுவன்கைப்பட்டு அவனு

ர்ந்து கெடுகின்ற கதிகளிலேபிறந்து ஆராய்ந்த களிப்பிணையுடைய தீவினை யாலே வருத்தமுற்று இப்பிறவியையஞ்சினேன்; இப்பிறவியால்வருந்தாதவர், தாமரையினது போதிடத்தே அதுதான் ஒளிபெறநடந்த நின்றிருவடிகளை வலம்வந்தார்போலேயிருந்ததென்றெனக்க.

களிப்பிணையுடையவாகிய வண்டு அறையும்படி விரிந்தலர்ந்த தாமரை யென்றது, முதற்பொருட்கேற்ற அடையடுத்துகின்றது. போலுமென்றது, “ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்” (தொல். சொல். இடை. ௩௦) என்றதனாற் பொருட்கேற்றுகின்றது. (சகக)

வேறு.

3018. சேடார்செம்பொற்றிருமணியைவரத்தொத்தணிந்துலகோம்பு வாடாமாலேவார்தளிப்பிண்டிவாமகிண்குணநாளும் [ம் பாடாதார்பாடாதுலகம்பண்ணவார்நின்னடிப்பூச் சூடாதார்தாள்சூடார்மாலேச்சூடார்மணியெடுமுடியே.

இ - ன். பெருமைநிறைந்த பொன்னோடே மணியையும் வைரத்தொ த்திணையுமணிந்து உலகைக்காக்கும் பிண்டியின்கீழிருந்த வாமனே! நின் குணத்தை நாளும் பாடாதாரா இறைவனென்று உலகம்பாடாது; நின்னடிப் பூச் சூடாதாரடிகளைத் தேவர் தம்முடிகளிற் சூடார்; ஆதலான், யான் நின் னைப்பாடி நின்னடியைச் சூடுவேனென்றெனக்க.

வாடாதமாலையிணையும் தளிர்ணையுமுடைய பிண்டி. (ச20)

வேறு.

3019. வையமுன்றுமுடனேத்தவளருந்திங்கள்வாளெயிறிற் றையவரிமானணையின்மேலமர்ந்தோய்நின்னையமராதார் வெய்யவெந்நோய்வினையுகைப்பவீழ்ந்துதுன்பக்கடலழ்ந்தி ரெய்கைதுண்ணுனாழிகையினிரம்பாநின்றசுழல்வரே.

ஐய, உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது.

இ - ன். உலகமூன்றும் ஒருகாலத்தேயேத்தப் பிறைபோலும் எயிற் றையுடைய சிங்கஞ்சுமந்த அணைமேலமர்ந்தவனே! நின்னை நெஞ்சார்பொ ருந்தாதார், வெய்யவினைதள்ளத் துன்பக்கடலிலேவீழ்ந்து அழுந்தி வெந்நோ ய்நிரம்பாநின்ற ரெய்தற்றொழியுடைய தார்கிடக்குநாடாப்போல மறுகுவ ரென்றெனக்க. (சஉக)

3020. தொழுதிப்பன்மீன் குழாஞ்சூழத் துளும்பா திருந்த திங்கள் முழுதும்வையமுடனேத்தமுதுவாய்வலவையாயிருந் [போன் தமுதுவினைகளல்லாப்பவறைந்தோய்நின்சொலறைந்தார்கள் பழுதினறுநெய்க்கடற்சூடார்போற்பல்லாண்டெல்லாம்பரியாரே.

இ - ன். தொகுதையுடைய பன்மீன்றிரள்சூழ அசையாதிருந்த திங் கன்போலே வையமுழுதும் ஒருகாலத்தேயேத்த முதியவுண்மையால் வெற்றி

னையுடையையாயிருந்து இருவினைகள் அழுதுவருந்த அறத்தைச்சாற்றினவனே! நின் அறத்தைச்சாற்றினவர்கள், நெய்க்கடலிலிட்ட விளக்குப்போலே பலகாலங்களெல்லாம் கெடாரொன்றானென்க. (சஉஉ)

3021. செழும்பொன்வேய்ந்துமணியழுத்தித் திருவார்வைநகரத்தினுட், கொழுந்துமலருங்கொளக்குயிற்றிக் குலாயசின்காதனத்தின்மே, லெழுந்தபரிதியிருந்தாற்போ விருந்தவெந்தைபெருமானே, யழுந்தேன்வந்துன்னடியடைந்தேனருவாய்ப்போதலழக்தோ.

இ - ன். வேய்ந்து அழுத்தி நிராத்து அதனுள்ளே கொழுந்தும் மலரும் வடிவுகளென்படி வல்லியையெழுதிப் பண்ணின சிங்காசனத்திலே இளஞாயிறிருந்தாற்போலவிருந்த எந்தையாகிய பெருமானே! பிறவிக்கடலில் அழுந்தேனாய் வந்து நின்னடியைச்சேர்ந்தேன்; பிறப்பற்றுப்போதல் நினக்கு நன்றென்றானென்க.

ஓகாரம், சிறப்பு; ஈற்றசையுமாம்.

(சஉ௩)

வேறு.

3022. குண்டலமும்பொற்றோமிற்பைந்தாருங்குளிர்முத்தும்
வண்டலம்புமாலையுமணித்தொத்துநிலந்திவள
விண்டலர்பூந்தாமரையின்விதைததும்பமேனடந்த
வண்டலர்பூந்திருவடியையமணிமுடியின்வணங்கினான்.

தார் - மார்பின்மலை, வண்ணெருமலை - முடியின்மலை; அதின் மணிக்கொத்து.

இ - ன். அவன் அங்ஙனங்கூறிக் குண்டலமுதலியன நிலத்திலேகிடந்தசையத் திருவடியை முடியால் வணங்கினானென்க.

விதைததும்ப விரிந்தலர்ந்த தாமரையின்மேனடந்தவடி; பூக்களையுடையவடி. (சஉ௪)

3023. நிலவிலகியுயிரோம்பிநிமிர்ந்தொளிர்ந்துபசிபகைநோ
யுலகமிருள்கெடவிழிக்குமொண்மணியறவாழி
யலகையிலாக்குணக்கடலையகன் ஞானவரம்பாளை
விலையிலாமணிமுடியான்விண்வியப்பவிறைஞ்சினான்.

இ - ன். மணிமுடியான், ஒளியால் நிலவைவிலக்கிப் பல்லுயினாயும் பாதுகாத்து மேனோக்கி விளங்கி உலகம் பசியும் பகையும் நோயும் இருளுநீங்க விழிக்கும் அறவாழியையுடைய எண்ணிறந்த குணக்கடலை, ஞானத்துக்கு வரம்பாந்தன்மையையுடையவனை இறைஞ்சினானென்க. (சஉ௫)

3024. தூத்திரண்மணித்தாமஞ்சொரிந்துபொன்னிலக்கப்
பூத்திரண்மணிமலைப்போர்ச்சிங்கம்போதகம்போ
லேத்தரியகுணக்கடலையிகலின்பவரம்பாளைத் [ந்தான்,
தோத்திரத்தாற்றுதிந்திறைஞ்சித்துமப்பேனென்றெழுந்திரு

தூய்தாத்திரண்ட முத்துத்தாமம். பூ - பொலிவு. இகலின்பம் - உலகிலுள்ள இன்பங்களுக்கு மாறாகியவின்பம்; அஃதாவது வீட்டின்பம்.

இ - ள். மாலையுடையசிங்கம், குணக்கடலாயவனை வீட்டின்பத்துக்கு வரம்பாயவனைத் தோத்திரங்களைச்சொல்லி வாழ்த்தித் தாமம் நிலநகப் போதகம் இறைஞ்சுமாறுபோலவிறைஞ்சி இனி யான் துறப்பேனென்று கூறி அவ்விடத்துரின்றும் போந்தானென்க.

சுதன்மரென்னும் * கணதாரிருக்குமிடத்தே போந்தான். (சஉசு)

வேறு.

3025. முடியணியமரருமுலைநல்லார்களும்
புடைபணிந்திருந்தவப்புலவன்பொன்னகர்
கடிமலர்க்கற்பகங்காமவல்லியோ
முடைவிராயெங்கணும்பூத்ததொத்ததே.

சுண்ணமணிந்து முலைநல்லவர்களாயிருக்கின்றவர்களும்,

இ - ள். அப்பொழுது, தேவரும் அவர்தேவிமாரும் வணங்கியிருந்த அறிவுடையோன்கோயில், கற்பகமும் காமவல்லியும் கலந்திருந்ததன்மையை யொத்ததென்க. (சஉஎ)

3026. ஒத்தொளிபெருகியவுருவப்பொன்னகர்
வித்தகன்வலஞ்செய்துவிழுப்பொழ்மிபோய்
மத்தகமயிரெனவளர்த்தகைவினைச்
சித்திரக்காவகஞ்செல்வனய்தினுன்.

இ - ள். வித்தகனது ஒளிகளெல்லாம் ஒத்து மிக்க கோயிலைச் செல்வன் வலம்வந்து பொழ்மியைக்கடந்துபோய்க் காவிடத்தைச் சேர்ந்தானென்க

தலையிர்போலப் பேணிவளர்த்த கா.

(சஉஅ)

3027. ஏமரீருலகமோரிம்மிப்பாலென
நாமவேனரபதிநீக்கின்கலந்
தூமமார்மாலையுந் துறக்கின்றானரோ
காமனாகலங்கழிக்கின்றதொத்ததே.

இ - ள். நரபதி, உலகத்தையும் தவத்தையும் தூக்கிப்பார்த்து உலகம் ஓரிம்மியென்னுநிறையளவென்று அதனைநீக்கித் துறக்கின்றவன் அக்காலத்துக் கலத்தையும் மாலையையும் கழிக்கின்றதன்மை, காமனார் அணிகலங்களைக் கழிக்கின்றதன்மையையொத்ததென்க. (சஉக)

3028. மணியுறைகழிப்பதுபோலமங்கலப்
பணிவரும்பைந்துகினீக்கிப்பாற்கட

* கணதார்பதினொருவர்: கௌதமர், வாயுபுதி, அக்கினிபுதி, சுதன்மர், மௌரியர், மந்தரர், புத்திரர், மைத்திரேயர், அகம்பனர், அசேலகர், பிரபாஸர்.

லணிபெறவரும்பியவருக்கனுமெனத்
திணிநிலத்தியன்றதோர் திலகமாயினான்.

பணிவரு - குறைகூறுதற்கரிய.

இ - ன். அரசன், மணியைமறைத்த உறையைக்கழிக்கின்ற தன்மை போலத் தன்மேனியைமறைத்த துகிலைநீக்கி ஆண்டுப்பிறந்த மிக்கவொளியா லே, பாற்கடலிலேயரும்பிய அருக்கன் நிலத்திலே இயன்றதாமென்றுகூறும் படி ஒருதிலகமாயினென்க.

(சந0)

3029. மலிந்தநன்மாலைகள் வண்ணப்பூந் துகி
னலிந்துமின்ன குமணிநன் பொற்பேரிழை
மெலிந்தனைன்சுமந்தென நீக்கிமேனிலைப்
பொலிந்ததோர்கற்பகம்போலத்தோன்றினான்.

இ - ன். அரசன், தன்மேற் கிடந்தனவற்றை நீக்கியிருந்தவன், யான், மாலையும் துகிலும் மணியும் இழையுஞ்சுமந்து மெலிந்தேனென்று அவற்றை நீக்கி மேனிற்றலாற்பொலிந்ததொரு கற்பகமுண்டேல் அதுபோலத் தோன்றினென்க.

மின்னைநலிந்து நகுமணியென்க.

(சநக)

3030. திருந்தியகீழ்த்திசைநோக்கிச் செவ்வனே
யிருந்ததோரிடக்குரற்சிங்கம்பொங்கிமேற்
சுரிந்ததன்னுனையிர்துறப்பதொத்தன
னெரிந்தெழுமிளஞ்சுடரிலங்குமார்பினான்.

உனை - கழுத்தின்மயிர்.

இ - ன். ஒளிமிக்குத்தோன்றுதற்குக் காரணமான இளஞ்சுடர்போல் இலங்குமார்பினான், மயிர்களைதங்கிருந்தபொழுது, திருந்தின கீழ்த்திசை யினைநோக்கி நேரேயிருந்ததோர் சிங்கம் தன்னுனையின் மயிரினைத் துறக்குந் தன்மையையொத்தானென்க.

மேல் - முன்பு. முன்புபொங்கி இடிக்குங்குரலையுடைய சிங்கமென்க.

3031. அஞ்சுடர்த்தாமரைக்கையினான்மணி்க்
குஞ்சுவெண்படலிகைக்குமரனீப்பது
செஞ்சுடர்க்கருங்கதிர்க்கற்றைதேறுநீர்
மஞ்சடைமதியினுட்சொரிவதொத்ததே.

இ - ன். குமரன் தாமரைபோலுங்கையினாலே நீலமணிபோலுங் குஞ்சியைவாங்கி வெள்ளித்தட்டிலே இடுகின்றதன்மை, செஞ்ஞாயிற்றிடத்துண்டாகிய கருங்கதிர்க்கற்றையை அஞ்ஞாயிறுதான்வாங்கித் தெளிந்தநீர்மையையுடைய மதியிடத்தேயிடுகின்ற தன்மைபோன்றதென்க.

(சநங்)

3032. வேலைவாய்மணியிலேபூழ்த்துவிழ்ப்பதோர்
காலேவாய்க்கற்பகமரத்திற்காவலன்

மாலையாயகிறவழ்குஞ்சிமாற்றலிற்

சோலையாய்ச்சரும்பினந்தொழுதுசொன்னவே.

வேலையாய் - துறத்தற்குரிய நல்லபொழுதின் கண்ணே.

இ - ள். தன்னுடைய நீலமணிபோலுமிலைகளை முறைமைப்பட்டு உதிர் ப்பதொரு காலத்திடத்துக் கற்பகமரம்போலே அரசன் மாலையில் அகிற்புகை தவழுங்குஞ்சியை வேலையாய்க் களைதலாலே சரும்பினம் தொழுது சில மொழி கூறினவென்க. (சாநச)

3033. க. தங்கிடையிலாத்திருக்கேசந்தன்னையுங்
கொங்குடைக்கோதையுங்கொய்துநீக்கினாய்
துங்கடையோக்கிராமவாழும்வாழ்க்கைய
மெங்கிடையவரினியெங்குச்செல்பவே.

3034. உ. என்றனதேனினமிரங்குவண்டொடு
சென்றனவிடுக்கியசெல்வன்பொன்மயி
ரின்னொடுதொழுதனதும்மையாமென
மன்றலுண்டவைவலங்கொண்டுசென்றவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அச்சரும்பினம், யாங்கள் தும்முடையவிடத்தை நோக்கிவா ழும் உயிர்வாழ்வியை யுடையேம்; இங்ஙனமாகவும் தமக்கு ஒப்பில்லாத மயி ரினையும் மாலையினையும் வாங்கிப்போக்கினாய்; இனி எம்மையொப்பார் எங் கேபோவரென்றன; அவ்வளவிலே வண்டோடே தேனினங்கள், செல்வ னுடைய பெறுதற்கரிய மயிரினை வழிவிடுத்தற்குச்சென்றவை, மன்றலையுண்டு, இன்றோடே உறவுகைவிட்ட தும்மைத்தொழுதேம்; இது முற்பிறப்பில் யாங்கள்செய்த தீவினையாமென்றுகூற, இவனை அவை வலங்கொண்டு சென் றனவென்க.

அவையென்றது மிஞ்ிறுகளை. நீக்கினாய், தும்மென்பன ஒருமைப்பன் மையக்கம். (சாநடு - சு)

3035. மேற்படுகற்பகமாலையேய்ந்துபொ
னேற்புடைப்படலிகையெடுத்துக்கொண்டுபோய்
நாற்கடல்கடந்தவனமோவென்றிட்டிடப்
பாற்கடற்பனிமதிபோலவீழ்ந்ததே.

இ - ள். அப்பொழுது, மேலிடத்துண்டாகிய கற்பகமாலையாலே சூழ் ந்து படலிகையோடே எடுத்துக்கொண்டுபோய் நாலுகடலைக்கடந்து * பாற்

* எழுகடல்களுள், பாற்கடலை ஐந்தாவதாகக்கூறுதல் சைனசம்பிரதாயம்; "உவரி தன்னரை தேன்கரை - திவரும் பாவென யிக்குவின் - கவைய நீரின வாரிக - ளவையு மேழ வாகுமே." (மேரும்நீதரபுராணம்.) என்பதனுணர்.

கடலிலே நமோவென்று சுதஞ்சணன்போகட, அக்கடலிலே அப்படலிகை மதிபோலவீழ்ந்ததென்க.

பொன் - ஈண்டு வெள்ளி.

(சந௭)

வேறு.

3036. க. ஏவாவிருந்தவடிகளிவர்வாய்ச்சொற்

கோவாமணிகொழித் துக்கொண்டாலேபோலுமாற்

சாவாகிடந்தார்செவிச்சார்த்தினப்பொழுதே

மூவாவமரராய்முத்தணிந் துதோன்றுவரே.

3037. உ. தோளாமணிகுவித்தாற்போன்றிலங்குதொல்குலத்துச்

குளாமணியாய்ச்சுடரவிருந்தானே

வாளார்முடிவவரவிற்றினைத் துவண்டரற்றுந்

தாளாரவேத்திப்போய்த்தன்கோயில்புக்கானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஏவா - சொல்லி. சாவாகிடந்தார், உண்ணுகிடந்தான்போல நிகழ்வுணர்த்திற்று.

இ - ன். துறந்தமகிழ்ச்சியால் இறைவனைத்துதித்திருந்த அடிகளுடைய பரந்தவாய்ச்சொற்கள் துளையிடாத மாணிக்கத்தைக் குற்றநீக்கிக்கொண்டாலொக்கும்; இவற்றைப் பயனின்றிச் சாவாநின்றவர்கள் மனங்கொண்டு கேட்பாராயின், அப்பொழுதே தேவராய்த் தோன்றுவரென்று சுதஞ்சணன் தன்னருகுநின்றார்க்குக்கறித் துளையிடாதமணியைக் குவித்தாற்போன்றுவிளங்கும் தன்குலத்திலுள்ளார்க்கு ஒருநாயகமணியாய் விளங்கவிருந்தவனைப் பூவென்றுவண்டரற்றுந் தானே நிறையவாழ்த்தித் தன்கோயிலிலே புக்கானென்க.

வவரத்தின் ஒளி தினைத்தென்னுஞ் செய்தெனெச்சம், அரற்றுமென்னும் பிறவின்கொண்டது; “அம்முக கிளவியும்” (தோல். சொல். வினை. ௩௪) என்னுஞ் சூத்திரவிதியால்.

(சநஅ - க)

3038. புக்கான்சுதஞ்சணனும்பொற்றாமரைமகளிர்

தொக்காலேபோலுந்தன்றேவிக்குழாஞ்சூழ

மிக்கான்குணம்பாடியாடியிருதீம்பா

ஞெக்ககடல்போற்சுதங்கணிறைந்தனவே.

இ - ன். அச்சுதஞ்சணன் எங்ஙனம் சென்றுபுக்கானென்னின், பொற்றாமரையிற் பலதிருச் சென்றுதொக்கிருந்தாற்போலுந் தேவியர்திரள்குழச் சீவகசாமிகுணத்தைப் பாடி ஆடிச் சென்றுபுக்கான்; அவன்புக்கப்பின்பு சீவகசாமிக்ஞ்ச் சுருதஞானங்கள் நிறைந்தனவென்க.

(ச௪௦)

3039. பற்றார்வஞ்செற்றமுதலாகப்பாம்புரிபோன்

முற்றத்துறந்துமுனிகளாயெல்லாரு

முற்றுகிர்க்குத்தீம்பால்சுரந்தோம்பியுள்ளத்து

மற்றிருள்சேராமணிவிளக்குவைத்தாரே.

பற்று - பெற்றதன்மேல் நிகழும் ஆசை. ஆர்வம் - பெறாததன்மேல் நிகழும் ஆசை.

இ - ள். நந்தட்டனும், தோழன்மாரும், பற்றும் ஆர்வமும் செற்றமு முதலாகிய ஏனையமுழுதையும் பாம்பு தோலுரிக்குந்தன்மைபோலே துறந்து இருடிகளாய் உயிர்களுக்குற்றக் கருணையைச்சொரிந்து பாதுகாத்து நெஞ்சிலே அஞ்ஞானஞ்சேராத சுருட்டினானத்தை வைத்தாரென்க. (சசக)

3040. கோமானடிசாரக்குஞ்சரங்கன் செல்வனபோற்
பூமாண்டிருக்கோயிற்புங்கவன்றாள்சேர்ந்தேத்தித்
தாமார்ந்தசீலக்கடலாடிச்சங்கினத்துட்

மோண்வலம்புரியின்றோற்றம்போற்புக்காரே.

இ - ள். சக்கரவர்த்தியுடையச்சேர யானைத்திள்செல்வனபோலத் தாம் கோயிலிலிருத்த ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளையுயர்ச்சேர்ந்து ஏத்தச் சீலக்கடலையோடிச் சங்கினத்திலே வலம்புரி தோன்றினற்போலப் பின் சீவக சாமியும் திரளும் முனிக்ஞாந்தினடுவே புக்காரென்க. (சசஉ)

நக.---சேணிகன்வரவு.

வேறு.

3041. மட்டலர்வனமலர்ப்பிண்டிவாமனார்
விட்டலர்தாமரைப்பாதம்விங்கிரு
ளட்டலர்பரிதியினளிக்கச்செல்லுநாட்
பட்டதோர்பொருளினிப்பரிச்சுகின்றதே.

இ - ள். இருளைக்கான்று அலர்ந்த பரிதபோல வாமனனாடைய திருவடிகள் இரவினையைக்கொடுத்து அருள்பண்ணும்படி அவர்கள்வழிபட்டுச் செல்லுநாளிலே பிறந்ததொருபொருள் இனி யான்கூறுகின்றதென்று தேவர் கூறினென்க. (சசங)

வேறு

3042. கயலினமுகளிப்பாயமுல்லைப்பொதும்பிற்காமர்
புயலினமொக்குள்வன்கட்குறுமுயல்புலம்பிக்குன்றத்
தயல்வளர்கின்றவாமானகுழன்யோடியிர்த்துசெந்நெல்
வயல்வளர்கரும்பிற்பாயுமகதநாடென்பதுண்டே.

இ - ள். கயலினம் எழுந்துபாய்கையாலே அதற்குவெருவிக்குறிய முயல் தன்னினத்தைநீங்கக் கரும்பிற்பாயும் மகதநாடென்பதொரு நாடுண்டென்க.

பொதும்பு - குறங்காடு. புயல் - நீர்; ஆகுபெயர். மொக்குள்போலும் கண். இரிந்து, இரிய; குன்றத்தயலேவளர்கின்ற ஆமான்குழவியோடு இரியும்படி முயல்பாயுமென்க. எனவே நிலமயக்கம் கூறினர். (சசச)

3043. இரும்பிடிதழீஇபயானையிழிமதங்கலந்துசேராய்ச்
சுரும்பொடுமணிவண்டார்க்குந் துகிற்கொடிமாடவீதிப்
பெருங்கடி நகரம்பேசினிராசமாகிருகமென்ப
ரருங்கடியமரர்கோமானணிகராயதொன்றே.

இ - ன். யானையின்மதங்கலந்து சேராய் அதனாலே சுரும்பும்வண்டும் ஆரவார்க்கும் கொடியையுடைய மாடங்களையுடைத்தாகிய வீதியையுடைய அந்நாட்டினகரம் இராசமாகிருகமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன் தன்மை பேசின், இந்திரனகரை ஒப்பதொன்றாயிருக்குமென்க. (சசடு)

3044. எரிமிடைந்தனையமாலையினமணிதிருவில்விசர்
திருமுடிபாரமார்பிற்சேணிகனென்பநாம
மருமுடிமன்னர்குழவலரணியிண்டிவேந்தன்
திருவடிவிருந்துசெய்வான் திரண்முரசறைவித்தானே.

இ - ன். மாலையினையும், முடியினையும், ஆரமார்பினையுமுடைய அந் நகரியிலரசன்பெயர், * சேணிகனென்றுகூறுவர்; அவன் அரசர்குழவிருந்து பிண்டிவேந்தன் திருவடிக்குப் பூசனைசெய்தற்கு முரசறைவித்தானென்க.

சேணிகள் - ஸ்ரணிக மகாராசன். (சசச)

வேறு.

3045. க. பொன்னாவழியாற்புகழ்நாவழித்தாய்ந்தமெல்கோன்
மின்னாற்மணிப்பூணவன்மேழிவின்காறுநாறு ஓ
முன்னோர்வகுத்தமுகவாசம்பொதிந்தவெந்நீர்
மன்றாறவாய்க்கொண்டிமிழ்தான்மணிமாலேவேலோன்.

3046. உ. தீம்பாணுரைபோற்றிகழ்வெண்பட்டுதித்துவண்டார்
தேம்பாயசாந்தமெழுகிக்கலன்றேறன்மலை
தாம்பாலதாங்கிப்புழந்தாமரைக்குன்மமன்ன
வாம்பான்மயிர்வேய்த்தயிராவனமேறினோனே

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஆய்ந்தமெல்கோல் - நூற்கண்ணையாய்ந்த மெல்கோல். மேவி . தின்று. பொதிந்த வெந்நீர் - மருந்துகளிட்டுக் காய்ந்த துவர்நீர்.

உ. வண்டு ஆர் சாந்தம். தேம்பாய மலை. தேறுதலையுடையகலம். வால் - பாலீன்றன்மையவாகிய வெள்ளியவற்றை. ஆம் பால் மயிர் - தான்

* சேணிகளை உத்தமஸ்தா தாக்களுளொருவனைன்பர்.

அணிந்தவற்றின் பகுதியாகிய வெள்ளியமயிர். ஐராவணமெனவே களிறும் வெள்ளிதாயிற்று.

இ - ள். அங்ஙனமறவித்த பூணவனாகிய வேலோன், கோலத்தின்று நாவழியால் நாவவழித்து வெந்நீரை உமிழ்ந்தான்; உமிழ்ந்தபின்னர் முக வாசத்தைவாய்க்கொண்டு வெண்பட்டையுடுத்துச் சந்தனத்தைமெழுகிப் பாலவாகியகலங்கள்தாம் மாலைகள்தாம் பலதாங்கி வெண்டாமனாபூத்த சூன்றையொத்த ஐராவணத்தையேறினென்க. (சசள - அ)

வேறு.

3047. க. எறிசுரும்பரற்றுமாலையெரிமணிச்செப்புவெள்ளம்
பொறிவரிவண்டிபாடும்பூஞ்சண்ணநிறைந்தபொற்செப்பறிவரிதுணர்வுநாணித்தலைபணித்தஞ்சஞ்சாந்தஞ்செறியிரும்பவளச்செப்புத்தெண்கடற்றினாயினேரே.

3048. உ. வந்துதேன்மயங்கிழசுமலயச்செஞ்சாந்தமார்ந்த
சந்தனச்செப்புங்கங்கைதருமணலலகையாற்றாச்சந்தரம்பெய்தயானைத்தாமருப்பியன்றவெண்செப்பந்தரத்தலாந்தபன்மீனேனைத்துளவனைத்துமாதோ.

3049. ஈ. மைப்பொதிசுவனாவாட்கண்மல்லிகைக்கோதைநல்லார்
நெய்ப்பொதிநெஞ்சின்மன்னர்நிலம்பிறக்கிவிடபோலுங்கொய்சுவற்புரவிமான்மேற்சூழமணியோடையானைமெய்ப்பொதிந்துயர்ந்தகோமான்விரைப்பலிசுமந்தவன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. பொருள்களையுணருமுணர்வு நேரே அறிவரிதாய் நாணித்தலைநடுங்கியஞ்சம் (சடுக) மெய்ப்பொருளை உள்ளேபொதிந்து உயர்ந்தகோமான்மேனமேலேகூட்டுக; கோமான் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். சாந்தம் - அகிச்சாந்து. தெண்கடற்றினாயினாலேவந்து களையிலேசெறிந்த பவளச்செப்பென்க.

உ. சந்தனமரத்தாற்செய்தசெப்பு. கங்கையினுடைய திரைதருமணல். அலகு - எண். சந்தரம் + சிந்தாரம்.

ஈ. நெய்ப்பொதிநெஞ்சு - நேயம்பொதிந்தநெஞ்சு; நேயம், நெய்யென்று விசாரமாயிற்று; 'நெய்ப்பொதிநெஞ்சு' என்றபாடத்திற்கு நெய் - நானம்.

இ - ள். அவன் அதனையேறிப் புறம்போந்தகாலத்தே கோமானுக்குப் பூசனைசெய்தற்கு நல்லாரும், மன்னரும், ஆகாயத்துப் பன்மீன் எவ்வளவென்றுள்ள அவ்வளவெண்ணுண்டாகவெடுத்த மாலையிட்ட மணிச்செப்புவெள்ளமும், சுண்ணநிறைந்த பொற்செப்பும், சாந்திட்ட பவளச்செப்பும், சந்தன

மிட்ட சந்தனச்செப்பும், சிந்தூரமிட்ட யானைமருப்பானியன்ற செப்பும்
ஆகிய விளைப்பலிகளைப் புரவியும் தேரும் யானையும் சுமந்தனவென்க. (1)

3050. கொடிக்குழாங்குஞ்சிபிச்சக்குழாநிறைகோலமாலை
முடிக்குழாமுரிவானம்பாற்சொரிகின்றதொக்குங்
குடைக்குழாமிவற்றின்பாங்கர்க்குளித்ததுகுளிர்சங்கார்க்கு
படைக்குழாம்பாரிற்செல்லும்பாற்கடல்பழித்தவன்றே. [ம்

இ - ள். அப்பொழுது, கொடிக்குழாமும் குஞ்சிக்குழாமும் பிச்சக்குழா
மும் முடிக்குழாமும் வான் பாலைச்சொரிகின்ற தன்மைபோலும் கொற்றக்
குடைக்குழாமும் இவற்றின்பாங்கர்க்குளித்ததாகிய படைக்குழாமும் தம்மிற்
கூடி, பசியநிறம்விரவிப் பாரிலேநடப்பதோர் பாற்கடலுண்டேல் அதனைப்
பழித்தவென்க. (சநு2)

3051. கனைகடல்கவரச்செல்லுங்கணமழைத்தொழுதிபோலு
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனல்லறங்கொள்ளைசாற்றிப்
புனைமுடிமன்னரீண்டிப்பொன்னெயிற்புறத்துவிட்டார்
வினையுடைத்தின்பவெள்ளம்விரும்பியவேட்கையானே.

இ - ள். அம்மன்னர் ஈண்டி இருவினையைக்கெடுத்து இன்பமாகிய
வெள்ளத்தைவிரும்பிய வேட்கையாலே நன்றாகிய அறத்தைக் கொள்ளை
கொள்ளும்படி பறையறைவித்து எயிற்புறத்துவிட்டார்; அந்நிலைமை கடலை
முகக்கச்செல்லும் மழைத்திரையொக்குமென்க. (சநு3)

வேறு.

3052. வண்டுசூழ்ப்புப்பலிசுமந்துதான்வலங்
கொண்டுசூழ்ந்தெழுமுறையிறைஞ்சிக்கோனடி.
யெண்டிசையவர்களுமுளவேத்தினன்
வெண்டிணாப்புணரிசூழ்வேலிவேந்தனே.

இ - ள். அவர்கள்விட்டபொழுது, சேனிகன், பூப்பலியைத் தான்சும
ந்து வலங்கொண்டு மனத்தாலேசூழ்ந்து இறைவனதடியை எடுகாலிறைஞ்சி
வத்தினென்க.

புணரியைச்சூழ்ந்தவேலியென்றது சக்கரவாளகிரியை. அதற்குவேந்த
னெனவே சேனிகனைச் சக்கரவர்த்தியென்றார். (சநு4)

வேறு.

3053. பகல்வளர்பவளச்செந்தீப்பரிதிமுற்பட்டதேபோ
லிகல்வினையெறிந்தகோமானினையடியொளியிறேன்றார்
தகல்விசம்புறையுந்தேவரொளியவிந்திருப்பமன்னன்
முகில்கிழிமதியம்போலுமுனிக்குழாநோக்கினானே.

இ - ன். பவளம்போலுஞ்செந்தீ உதயகிரியிற் பரிதியின்முன்னர் ஒளி மழுங்கினுற்போல் இறைவன் இணையடியொளியினால் தேவரொளிகேதான் ரூது மழுங்கியிருந்தவளவிலே மதிபோலுமுனித்திரளைச் சேணிகன் நோக்கி னுனென்க. (சடுரு)

3054. கண்வெறிபோகவாங்கோர்கிற்தவனுருவநோக்கி
யொண்ணெறியொருவிக்கோமானொளிதிரண்டிருந்ததாங்கொல்
விண்ணெறிவழுவிவிழ்ந்தவிண்ணவனொருவன் கொல்லென்
றெண்ணெறியாதுமோராதிருந்திதுகூறினானே.

இ - ன். அங்ஙனநோக்கினசேணிகன், அவ்விடத்தேயிருந்த கடிய தவ த்தையுடையவனுருவைக் கண்வெறிபோகநோக்கி, இறைவனொளி ஒள்ளிய நெறியைத் தப்பிப்போயிருந்ததோ? அன்றி இவன்றான் விண்ணவனொருவ னோவென்று எண்ணுநெறியாற் சிறிதும் அறுதியிடமாட்டாதிருந்து இம்மொ ழியைக் கூறினென்க. (சடுசு)

வேறு.

3055. விளங்கொளிகிசும்பறுத்திழிந்துவிண்ணவ
னிளங்கதிரெனத்துறந்திருப்பக்கண்டனம்
வளங்கெழுமுக்குடையடிகள்வாய்மொழி
துளங்கினெனத்தொழுதிதைஞ்சினாரோ.

இ - ன். அஃது யாதெனின், விண்ணவனிழிந்து இளஞாயிறென்னும் படி துறத்திருப்பக்கண்டேம்; இறைவன்றான் கூறியவாகமம் தப்பினுனெ ன்று சுதன்மரென்னுங் கணதரநாநோக்கி அவன்கூறினான்; கூறி அவனைக் கைகூப்பித் தொழுது வணங்கினுனென்க. (சடுஎ)

3056. மன்னவகேண்மதிவானில்வாழ்பவர்
பொன்னியல்கற்பகப்போகபூமியா
ரென்னதுந் துறவலரிறைவன்வாய்மொழி
சொன்னவாறல்லதெப்பொருளுந்தோன்றுமே.

இறைவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள்.

இ - ன். அதுகேட்ட கணதரர், மன்னவ! கேட்பாயாக; தேவரும் போகபூமியோரும் சிறிதும் துறவார்; இறைவனாகமங் கூறியவாறன்றி எப் பொருள்களும் தோன்றாவென்றாரென்க. (சடுஅ)

3057. அடிகளுக்கிடமருங்கிருந்தவாய்மலர்க்
கடிகமழ்தாமரைக்கண்ணினுளிலவன்
வடிவமேவாய்திறந்துரைக்கும்வானவ
னொடிவறுபேரொளியுட்கத்தக்கதே.

இ - ள். அதுகேட்ட *சேணிகன், கணதரநானோக்கி, நினக்கு இடப் பக்கத்திருந்த தாமரைக்கண்ணினாகிய இவனுடைய உட்கத்தக்கதாகிய கெடாத பேரொளியையுடைய வடிவமே தேவனென்று வாய்விட்டுக் கூறநிற்கும்; ஆதலால், யான் இங்ஙனங் கூறினேனென்றானென்க. (சகுக)

கூ.—சேணிகன் வினா.

3058. திருவினோடகன்றமார்பிச்சீவகசாமியென்பா
 னுருவினோடொளியுநோக்கினொப்புமையுலகினில்லை
 மருவினரிமைத்துநோக்கின்மனம்பிறிதாகிநின்பா
 ரரிதிவன்முகத்துநோக்கலுக்கொளியன்னவென்றான்.

இ - ள். அச்சேணிகனைநோக்கி, இவன், திருமகளோடுகூடி அகன்ற மார்பினையுடைய சீவகசாமியென்கின்றவன்; இவனுக்கு அச்சத்தோடுங் கூடியபுழைப்பார்த்தால உலகில் ஒப்பில்லை; அழகும், ஒளியும் நீகூறியதெய்வத்தன்மையாயேயிருக்கும்; இவனை மருவினர்களும் இமைத்துப்பார்த்தால் அவனன்றென்று மனம்போய்நின்பார்; ஆதலால், இவனிடத்துநோக்குதல் அரிதென்று கணதரர்கூறினானென்க. (சகுக)

வேறு.

3059. மாதவன்சரிதமுந்துறந்தவண்ணமு
 மேதமின்றியம்புமினடிகளோவென்ப
 போதலர்புனைமுடியிறைஞ்சியேத்தினுன்
 காதுலிற்கணந்தொழக்காவன்மன்னனை.

இ - ள். அதுகேட்டசேணிகன், சீவகசாமி முற்பவங்ளிற் செய்த தவர்களையும், ஈண்டுப் பற்றறுத்த துறந்தசெய்திகளையும் ஒற்றமின்றாக அடிகளியம்புமினென்று அந்தக் கணதரரை இறைஞ்சியேத்தினுன்; அருகிருந்த முனிகனம் இவற்றைக் கேட்கவேண்டுங் காதுலினாலே கைதொழாநிற்கவென்க.

லுகாரம், சிறப்புணர்த்திற்று.

(சகுக)

3060. பாட்டருங்கேவலப்பரவைமாக்கடற்
 கூட்டருங்கொழுந்திராமுகமுசந்துமாமுனி

* “மற்றொருநான், பெருணிகமகாராஜன் சமவசரணமடைந்து அசோக வனத்துள் அசோகவிருட்சமூலத்து ரூபயௌவந சுபலட்சணசகிதராகித் தியானாருடராகியிருந்த சீவந்தரமுனிகளைக்கண்டு அத்தியந்தமலிஸிதனாகிச் சுதன்மரென்னுங் கணதரனையடைந்து, பகவானே! ஈதிருசலட்சண சகிதராகிய இந்தத் தபோதனர் யாரென்றுவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்” என்று ஸ்ரீபுராணத்துங் கூறினர்.

மோட்டிருமணிமுகின்முழங்கிப்பெய்தவி

னூட்டருமறவமிர்துலகமுண்டதே.

இ - ள். புகழ்தற்கரிய கேவலஞானமென்னுங்கடலிற் கூட்டத்தையுடைய பெறுதற்கரிய தினையை முனியாகியமுகில் முகந்துகொண்டுநின்று அறமாகிய அமிர்தத்தைப் பெய்கையினாலே அதனை உலகமுண்டதென்க.

எனவே, இந்தஞானத்தாலே பலபிறப்பிற்செய்த சுவங்கனையுணர்ந்து கூறினாரென்றார். தவங்களைக்கூறவே அறமாயிற்று. இக்காரணங்கூறவே துறந்தவண்ணமும் கூறினாராயிற்று. மோடு - பெருமை. ஊட்டரு - பிறரை அறிவித்தற்கரிய. (சகசு)

3061. சீவகன்றிருவினமாகயாமென

நாவகந்தமும்பகின்றேத்தினன்றரோ

காவலனாதிபாக்கணங்கள்கைதொழப்

பாவமில்கதன்மராற்பாடப்பட்டதே.

இ - ள். அதுகேட்டு, யாங்களும் பெரிதும் சீவகன்பெற்ற இத்திருவினை உடையேமாகவேண்டுமென்று நாததழும்புறவேத்திச் செணிகன்முதலாக முனிகணங்களுந்தொழும்படி இவன்சரிதம் சுதன்மரென்னுங் கணதரராலே இப்படிப் பாடப்பட்டதென்றாரென்க. (சகசு)

நாந.—கே வ ல லா ற் ப த் தி.

வேறு.

3062. முல்லைகுழமுல்லைவேலிமுயலொடுகவரிமேயுங்

கொல்லைகுழ்குன்றத்துச்சிக்குரிசினேற்றயர்ந்தவாறும்

வில்லுமிழ்ந்திலங்குமேனிவிழுத்தவங்கைமார்கண்

மல்லலங்குமரர்வான்மேற்சென்றதும்வகுக்கலுறமேன்.

முல்லைகிலஞ்சூழ்ந்த குன்று.

இ - ள். குரிசில், முல்லைபடர்ந்த வேலியையுடைய கொல்லைசூழ்ந்த மலையுச்சியிலேநின்று தவஞ்செய்து வீடுபெற்றபடியும், தேவிமாரும், நந்தட்டனும் தோழன்மாரும் துறக்கத்துச்சென்றபடியும் கூறுபடுத்துக் கூறுவேனென்றாரென்க. (சகசு)

வேறு.

3063. முழுதுமுந்திரிகைப்பழச்சோலைத்தே

னொழுக்கின்மசும்பும்முயர்ச்சந்தனத்

தொழுதிக்குன்றந்துளும்பச்சென்றெய்தினான்

பழுதில்வாய்மொழிப்பண்ணவனென்பவே.

இ - ள். வாய்மொழியையுடைய பண்ணவன், முந்திரிகைப்பழத்தை யுடைய சோலையில் தேனொழுதி நிற்கையினாலே முழுக்க அசம்பும் குன்றிலே துறம்பச் சென்றுசேர்ந்தானென்க.

பண்ணவன் - சீவகசாமி. துறம்ப - ஆண்டையார் இவன் இங்ஙனம் துறத்தற்குவருந்த ; தவத்தின்கனத்தால் இளகுதலுமாம். (சக௬)

3064. நணிதினெண்வினையின்னவைகண்ணிறீஇத்
துணியவீரந்திந் துப்பமைசுந்தையான்
மணியின்மேன்மணிகட்டியதொத்ததம்
கணியுமாயலர்ஞாயிறுமாயினுன்.

இ - ள். அதனைச்சேர்ந்து அண்ணிதாக எண்வினையினுடைய குற்றங் களை முன்னர்நிறுத்தி அவற்றை அற்றுப்போம்படி அறுத்திடும் தூய்மை யமைந்த சிந்தையையுடையனாய் அதன்மேனின்றபொழுது அதற்கு நீல மணியின்மேலே மாணிக்கத்தையழுத்திய தன்மையையொத்து ஒரு பூணு மாய் இளஞாயிறுமாயினுனென்க. (சகசு)

3065. குன்றின்விழருவிக்குரல்கோடனைச்
சென்றெலாத்திசையுஞ்சிலம்பின்மிசை
நின்றனன்னிறைவம்மினநீரென
வொன்றிந்திருமொருபாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றினது சிகரத்திடத்தே எல்லாத்திசைகளிலும் அணைத லைச் சென்று வீழ்கின்ற அருவிக்குரல், இச்சிலம்பிலே இறை வந்தாநின் றான்; அறங்கேட்கும்படி நீர்வம்மினென்று ஒருபாலெல்லாம் அதிருமென்க. கோடு - மரக்கோடுமாம். (சக௭)

3066. செம்பொன்பின்னியபோற்றினைக்காவலர்
வெம்புமும்மதவேழம்விவக்குவார்
தம்புனத்தெறிமாணிக்ந்துபாய்ந்
தும்பர்மீனெனத்தோன்றுமொர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றின் ஒருபாலெல்லாம் பொற்கம்பி பின்னியதுபோ லும் முற்றிய நினைக்காவலராய்நின்று வேழத்தை ஓட்டுகின்றவர்கள், தம்பு னத்தேநின்று எறிந்தமணி சந்தனமரத்தைத் தள்ளிப்போய் மீனெனத் தோ ன்றாகிற்குமென்க. (சகஅ)

3067. யானைகுங்குமமாயருவரைத்
தேனெய்வார்குணையுண்டிதினைத்துடன்
கானமாப்பிழுகன்றொடுநாடக
மூனமின்றிநின்றொடுமொர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றிறொருபாலெல்லாம், யானை குங்குமக்கொடியிலே
கிடந்து பின்னர்த் தேனொழுகியநீரைச் சேரவுண்டு களித்து அக்களிப்பாலே
பிடியோடும் கன்றோடும் சுழன்றுதிரியாநிற்குமென்க. (௪௬௯)

3068. வரியநாகமணிச்சுடர்மல்கிய
பொருவில்பொன்முழைப்போர்ப்புலிப்போதக
மரியகின்னரர்பாடவமர்ந்துதம்
முருவந்தோன்றவுறங்குமொர்பாலெல்லாம்.

இ - ள். அக்குன்றிறொருபாலெல்லாம், மணியினது ஒளிநிறைந்த வரி
களையுடையவாகிய பாம்பும், புலிகளோடே யானைக்கன்றுகளும் பெறுதற்க
ரிய கின்னரர்கள் அமர்ந்து பாடுதலாலே அதுகேட்டு மணியினதொளியிலே
தம்வடிவு தோன்றக்கிடந்து உறங்காநிற்குமென்க.

இவை, இருடிகளிருத்தலின், தீங்குசெய்யாவாயின. (௪௭௦)

3069. பழுத்ததீம்பலவின் கனிவாழையின்
விழுக்குலைக்கனிமாங்கனிவீழ்ந்தவை
தொழித் துமர்திதுணங்கையயர்ந்துதே
னழிக்குமஞ்சுனையாபிமொர்பாலெல்லாம்.

இ - ள். அக்குன்றிறொருபாலெல்லாம், மந்திகள், முப்பழம்வீழ்ந்தவ
ற்றைத்தின்று ஆரவாரித்துத் துணங்கையாடிப் பின்னர்த் தேனாகிய வெள்
ளம் சென்று அழிக்குஞ்சுனையிலே ஆடுமென்க. (௪௭௧)

வேறு.

3070. நளிகிலம்பதனினுச்சிராட்டியபொன்செய்கந்தி
னொளியொடுசுடரவெம்பியுருத்தெழுகனலிவட்டர்
தெளிகடல்சுடுவதொத்துத்தீயுமிழ்திங்கணுக்கும்
விளிவருங்குரையஞானவேழமேற்கொண்டுகின்றான்.

ஞாயிற்றினதுவட்டம் கடலைச் சுவறப்பண்ணுந் தன்மையையொத்து
ஒளியோடே விளங்கும்படி கோபித்துத் தீயைச்சொரியுந்திங்கள்.

இ - ள். அவன், முற்கூறியனவெல்லாஞ்செறிந்த சிலம்பின்உச்சியிலே
ஞானமாகியவேழத்தையேறி நாட்டின கந்துபோலே திங்கணுக்கும் கின்ற
னென்க.

குரைய, அசை. 'சித்திமாமுதலிய நான்குதிங்களையும் கூறினார். (௪௭௨)

3071. க. பார்க்கடல்பருகிமேகம்பாப்பினம்பதைப்பமின்னி
வார்ப்பிணிமுரசினுர்த்துமண்பகவிடித்துவான
நீர்த்திரள்பளிக்குத்தூணிசொரிந்திடகின்றவென்றான்
மூர்த்தியாய்முனிவரேத்துமுணிக்களிமனையகோமான.

3072. உ. திங்கணன்கவையுநீங்கத்திசைச்செல்வார்மடிந்துதேங்கொன்
பங்கயப்பகைவந்தென்னப்பனிவரையுருவிவீசு
மங்குல்சூழ்வாடைக்கொல்கான்வெள்ளிடைவதிந்துமாதோ
விங்குநான்காயதிங்களின்னுயிரோம்பினானே.

3073. ஈ. வடிமலர்நெடுங்கணருமைந்தரும்வரவுபார்த்தாங்
கடிமலர்பரவவேறியாரமிர்தரிதிற்கொள்வான்
கடிமலர்க்கமலத்தன்னகையினைமறித்துக்கொள்ளான்
முடிதவக்கடலைநீந்தியின்னணமுற்றினானே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. மூர்த்தியாய் - தவவேடமுடையனாய்.

உ. அவையென்றுசுட்டிற்று, முற்கூறிய திங்கணன்காகிய காராயும்
கூதினாயும். மடிந்து, செய்தெனச்சம; பிறவினைகொண்டது. தேம்கொள்
பங்கயப்பகை - அத்தேசங்களிலேகொண்டபனி. இங்குதல் - தங்குதல்.

இ - ள். அங்ஙனநின்றகோமான், வானிடத்து மேகம் பாரிடத்துக்
கடலைப்பருகிப் பாப்புத்திரள் பதைக்கும்படிமின்னி ஆர்த்து இடித்து நீர்த்தி
ரளைப் பளிக்குக்கோல் கிடக்குந்நூணி அதனைச் சொரியுமாறுபோலச் சொரிய
அத்திங்கணன்குசின்னு அவையும்போனபின்பு, பனிக்காலம்வந்ததாக, பனி
மாசைத்தடவிவரும் வாடைக்கு ஒல்கானாய் வெளியிலே நான்காகியதிங்களுந்
உணவொழிந்து தங்கி இங்ஙனம் ஆறுகாலங்களையும் வென்றான்; அவ்வளவி
லே தேவிமாரும், நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் அவன் * சரியைக்கொள்ளவ
ரும் வரவினைநோக்கி அவ்வளவிலேயேறி அவன் சரியைகோடற்கு அடிமலர்
களைப்பரவ, அவனும் அதனையெல்லாம் கொள்ளானாய் வேண்டாவென்று
கையினைமறித்து அதிலே சிறிதுகைக்கொண்டு ஓர்யாண்டாக உணவொழிந்து
தங்கின இன்னுயிரைப் பாதுகாத்தான்; அவன் அங்ஙனம் தவக்கடலை நீந்திப்
பின்னர் வீடுபெறுதற்குக் காரணமான அத்தவத்தை இங்ஙனமுடித்தா
னென்க.

முடித்தல் - வீடுபெறுதல். அது முடிந்தபடி மேற்கூறுகின்றார். ()

3074. ஒளிந்துதேர்ஞானம்பாய்மாவின்னுயிரோம்பலோடைக்
களிறுநற்சிற்தைகாலாங்கருணையாங்கவசஞ்சீலம் [ளாகப்
வெளிநில்வாள்விளங்குசெம்பொன்வட்டமெய்ப்பொருள்க
பிளிறுசெய்கருமத்தெவ்வர்பெருமதின்முற்றினானே.

வெளிது - குற்றம்.

இ - ள். மெய்ஞ்ஞானமே விளங்குந்தேராக இனிய உயிரைப் பாது
காத்தலே மாவாகச் சன்மார்க்கமதியே களிறாகக் கருணையே காலாளாகச்
சீலமே தனக்காம் உடம்புக்கீடாக மெய்ப்பொருள்களே வானும் கேடகமு

மாகக்கொண்டு ஆரவாரத்தைச்செய்யும் இருவினையாகிய பகைவர் பெரிய மதிலை வளைத்தானென்க. (சஎசு)

3075. உறக்கெனுமோடையானையுணெனுமுருவத்திண்டேர்
மறப்பெனும்புரவிவெள்ளம்வந்தடைபிணிசெய்காலாட்
டிறப்படப்பண்ணிப்பொல்லாச்சிந்தனைவாயில்போந்து
சுறக்கடலனையதானைதுளங்கப்போர்செய்ததன்றே.

இ - ன். அப்பொழுது, அக்கருமத்தெவ்வருடைய கடலனையதானை, உறக்கமென்னும் யானையினையும், உணவென்னும் உட்குடையுடைய தேரினையும், மறவியென்னும் புரவிவெள்ளத்தினையும், வளியும் பித்தும் ஐயும் வந்தடைதலைச்செய்யும் பிணிகளாகிய காலாள்ளினையும் கூறுபடவணிந்து அசுபபரிணாமமென்கின்ற வாயிலைவிட்டுப் போந்து நடுங்கும்படி போர்செய்த தென்க. (சஎஎ)

3076. தெளிவறுத்தெழுவர்பட்டாரீரெண்மர்தினைத் துவீழ்ந்தார்
களிறுகாலுதைப்பவெண்மர்கவிழ்ந்தனர்களத்தினுள்ளே
பிளிறிவீழ்ப்பெடிபெண்ணோயறுவகைத்துவர்ப்பும்பேசி
னளிபிசிந்தையென்னுமாழிவாய்வீழ்ந்தவன்றே.

இ - ன். அப்போர்க்களத்திலே அக்கருமத்தெவ்வர்படையிலே எழுவர் கலங்கிப்பட்டார்; பதினறுவர் பொருதுவீழ்ந்தார்; சன்மார்க்கமதியென்னும் களிறு காலானுதைப்ப எண்மர் கவிழ்ந்தார்; அப்பொழுது கூப்பிட்டவீழ் கின்ற நடிஞ்சகவேதமும், ஸ்திரீவேதமும், அறுவகைத்துவர்ப்பும் சொல்லின், தண்ணளியையுடைய சிந்தையென்னும் சக்கரத்தின்வாயிலே பட்டன வென்க

* எழுவரென்றது; அநந்தானுபதிக்குரோதம், அநந்தானுபந்திமானம், அநந்தானுபந்திமாயை, அநந்தானுபந்திலோபம், மித்தியாத்துவம், சம்மியக் மித்தியாத்துவம், சம்மியத்துவப் பிரகிருதி என்பனவற்றை. இவை முறையே கற்பிளப்புப்போல்வதூஉம், கற்றுண்போல்வதூஉம், வெதிர்வேர்முடங்கல் போல்வதூஉம், உலேமூக்கிற்பற்றின கிட்டம்போல்வதூஉம், சேறுபோல்வதூஉம், சேறும்நீருங் கலந்தாற்போல்வதூஉம், மண்ணின்மேற்றெளிந்த நீர்போல்வதூஉமென்ற கொள்ளப்படும்; “மலைநிலனே மணனீர்க்கீழ் றிவைவெருளிக் குவமமாஞ் - சிலையென்பு திமிசுத்துண் செங்கொழுந்து பெருமிதக்கா - முலைமாயை முதிர்வெதிர்போர்த் தகர்மருப்பு நார்விடைநீர் - உலையுசவு நீர் மஞ்சட் மெலினீ ருலோபுகே.” அநந்தானுபந்திக்குரோதமுதலாகச் சஞ்சவலனலோபமிறுத்தியாகக்கிடந்த இப்பதினாறுகவையுமும் விரித்துக்கொன்க.

* இந்தக்கருமங்களினிலக்கணமும், இவற்றின்பெயர்க்காரணமும், இவற்றிற்கு உரிய உமமைகளும் கருமஸ்வரூபம் என்னும்நூலிற் பரக்கக்காணலாம்.

இவை உவமைகாட்டினபடி. ஈரெண்மராவார்: “இருகதி நாற்சாதி யீராநு பூர்வி - வெயில்விளக்கு நிறம் னுணுகல் - பொதுவுடம்பு - நித்தாதி மூன்றோ டிவைபதினா நென்றுணாப்ப - ரெப்பொருளுங் கண்ணெர்த்தோ ரீண்டு” அவற் றுள், இருகதியாவன: நரககதி, விலங்குகதி. நாற்சாதியாவன: ஏகேந்திரிய சாதிநாமகர்மம், துவீந்திரியசாதி நாமகர்மம், திரீந்திரியசாதி நாமகர்மம், சதுரீந்திரியசாதி நாமகர்மம். ஈரானுபூர்வியாவன: நரககத்தியாநுபூர்வி, திரி யக்கத்தியாநுபூர்வி. வெயிலென்றது, ஆதபநாமகருமத்தை. விளக்கென்றது, உத்தியோதநாமகருமத்தை. நிற்பலென்றது, தாவரநாமகருமத்தை. நுணுக லென்றது, குக்குமநாமகருமத்தை. பொதுவுடம்பென்றது, சாதாரணசரீ ரத்தை. அஃது ஒருயிர்க்குடம்பாய்நின்றே பல்வேறுஉயிர்க்கும் உடம்பாதல்; அவை கடுகுமூலம், கற்றாழைமுதலியன; கிளுவைமுதலாகக் கொம்புநட் டாலாவனவுமாம். நித்தாதிமூன்றாவன: நித்திராநித்தினாயும், பிரசலாப்பிரச லையும், ஸ்தியானக்கிரந்தியுமாம். அவற்றுள், நித்திராநித்தினாயாவது-உறக் கத்தின்மேலுறக்கம். பிரசலாப்பிரசலையாவது - துளக்கத்தின்மேற்றுளக்கம். ஸ்தியானக்கிரந்தியாவது - கனவிற்பெய்தது நனவிலறியாமை. எண்மரென் றது: அப்பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், அப்பிரத்தியாக்கியானமானம், அப் பிரத்தியாக்கியானமாயை, அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம், பிரத்தியாக்கியா னக்குரோதம், பிரத்தியாக்கியானமானம், பிரத்தியாக்கியானமாயை, பிரத்தி யாக்கியானலோபமென்பனவற்றை. இவைமுறையே நிலம்பிளந்தாற்போல்வ தூஉம், எலும்புபோல்வதூஉம், தகர்க்கோடுபோல்வதூஉம், உசவுபோல்வ தூஉம், மணற்கீற்றுப்போல்வதூஉம், நிமிசுத்தூண்போல்வதூஉம், வாளின் வாய்நார்போல்வதூஉம், நீர்மஞ்சள்போல்வதூஉமென்றகொள்ளப்படும். பே டியாவது - நடுஞ்சுகவேதம். பெண்ணையாவது - ஸ்திரீவேதம். அறுவகைத் துவர்ப்பாவன: ஆசியம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், சுருக்கை எனவிலை. அவற்றுள், ஆசியமென்பது - சிரித்தல். இரதியென்பது - வேண்டதல். அர தியென்பது - வேண்டாமை. சோகமென்பது - அசைவு. பயமென்பது - அச்சம். சுருக்கையென்பது - அருவருப்பு. பிளிதுதல் - அரற்றுதல். (சஎஅ)

3077. மயக்கப்போர்மன்னன்மக்கண்மந்திரியவரும்வீறு வியப்புறுவேதனில்வாய்வேட்கையம்பெடுத்திட்டெய்யக் கலக்கமிலசுபமென்னுங்குந்தத்தாற்கணைபெய்ம்மாரி விலக்கித்தின்வெறுப்புவாளால்விரைந்துயிரவனையுண்டான்.

மயக்கம் - மோகநீயம். முன்பு பட்டவர்களெல்லாம் அவனுடையமக்க ளும், மந்திரிகளும். அசுபமாவது - தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை எலும்பு, மச்சை, சுவேதரீராயிருக்கும் இவ்வுடம்பென்றுகருதின கருத்து.

இ - ள். மன்னனுடைய மக்களும், மந்திரியாகியவரும் பட்டுவீழ்கை யினாலே, பின்பு, அம்மன்னன், புருடவேதமென்கின்ற வில்லின்வாய்வே டாகமோகமென்கின்ற அம்புகளைத் தொடுத்தெய்ய, அந்த அப்புமாரியைக்

கலக்கமில்லாத அசுபமென்னுங் குந்தத்தாலேவிலக்கி உடம்பு வெறுத்தலாகிய
வாளாலே வினாந்து அவனை உயிரையுண்டானென்க. (சஎக)

3078. கரும்பெறிகடிகைபோன்றுங்கதலிகைப்போழ்கள்போன்று
மரும்பொறிப்பகைவர்தம்மையுறுப்பறத்துணித்துமீர்து
மருந்தெறிபிணியைக்கொல்லுமருத்துவன்போன்றுமாதோ
விருந்தெறிந்தெறியுமுவர்மேற்படையியற்றினுனே.

இ - ள். அவன் பின்னர் ஐம்பொறியாகியபகைவரைக் கடிகைபோலே
துணித்தும், போழ்கள்போலேயீர்த்தும், நிலைபெற்றிருந்துகொன்று, பின்னர்
மருந்தினையெறியும் பிணியைக்கொல்லும் மருத்துவனையொத்து ஐயும் பித்
தும் வளியுமாகிய முவர்மேலே படையை நிகழ்த்தினுனென்க.

மருந்தெறி - மருந்தாலேகொல்லுமென்றுமாம். (சஅ௦)

3079. செழுமலராவிரீங்குமெல்லையிற்செறிந்துகாயங்
கழுமியவுதிரம்போலவிமைப்பினுட்கரந்துநீங்கக்
கொழுமலர்க்குவளைக்கண்ணிக்கூற்றுயிருண்பதேபோல்
விழுமியதெவ்வர்வாணுள்வீழ்ந்துகவெம்பினுனே.

செழுமலர் - வளமைமிக்க.

இ - ள். அங்ஙனம் படையைநிகழ்த்தி அவளாயும்வென்றவன், உடம்
பிலேசெறிந்து கோத்திருக்குமுதிரம் உயிர்போங்காலத்து ஒருமாத்தினாயிற்
கரந்துபோமாறுபோல இருவிலையும் தன்னிடத்தினின்றும் கரந்துபோம்படி
யாக உயிர்களைக் கூற்றுவுணுண்டாற்போல அவ்விருவிலைத் தெவ்வருயிர்
குறைந்துகெட உண்டானென்க, (சஅக)

3080. குரோதனைமானன்மாயன்கூர்ப்புடையுலோபனென்பார்
விரோதித்துவிரலிற்சுட்டிவெருவரத்தாக்கவிர
னிரோதனையம்பிற்கொன்றானித்தைநீள்பசுலைப்பேரோர்
விராகெனும்வேலின்வீழுவெகுண்டனவரும்வீழ்ந்தார்.

இ - ள். குரோதன்முதலிய நால்வரும் பின்னர் மாறுபட்டு விரலாலே
சுட்டிக்காட்டிப் போர்செய்ய, வீரன், நிரோதனையென்னும்பாலே கொன்
றான்; பின்னர் நித்தினாயும், பிரசுலையுமென்னும் பேருடையோர்தாக்க,
அவரை விராகமென்னும்வேலாலே பொருதான்: அவரும் பட்டாரென்க.

நால்வரென்றது - சஞ்சுவலனக்குரோதம், சஞ்சுவலனமானம், சஞ்சு
வலனமாயை, சஞ்சுவலனலோபம் என்பனவற்றை. அவை முறையே நீர்க்
கீற்றுப்போல்வதுஉம் செங்கொழுந்து போல்வதுஉம், விடைநீர்போல்வது
உம், துகிலினீர்போல்வதுஉமென்றுகொள்ளப்படும். நிரோதனை - செறிப்பு.
விராகமென்பது விரகரமாயிற்று. (சஅஉ)

3081. புணரிபோற்சிறுபுன்கேள்விப்படையொடுபுகைந்துபொங்கி
யுணர்வொடுகாட்சிபேறென்றிடையுறுகோக்கோற்று

ரிணரெரிமுழக்கமன்னசுக்கிலத்தியானமென்னுங்
கணையெறிந்துகைப்பவிழ்ந்துகாற்படைசூழப்பட்டார்.

கடல்போலப் பெரிய சிறிய புல்லியகேள்வியையுடையபடையென்றது -
நெறியல்லாநெறியொழுஞ்சமயங்களை.

இ - ள். உணர்வொடு காட்சி பேறென்று சொல்லப்பட்டு மறுபடை
யாகவருமாசர் புதைத்துபொங்கிப் படையோடேவந்து பொருதார்; அவர்
கிளைத்தலையுடைய நெருப்பினது முழக்கம்போன்ற சுக்கிலத்தியானமென்னு
மம்புபட்டுத் தள்ளுகையினாலே வீழ்ந்து, அவர் காலாட்படை சூழ்ந்துகிடக்
கப் பட்டாரென்க.

உணர்வென்றது - மதிஞானாவரணீயம், சுருதஞானாவரணீயம், அவதி
ஞானாவரணீயம், மனப்பரியயஞானாவரணீயம், கேவலஞானாவரணீயம் என்
பனவற்றை. அவற்றுள், மதிஞானாவரணீயம் - சுவபாவபுத்தியமறைப்பது.
சுருதஞானாவரணீயம் - சுருதஞானத்தை மறைப்பது. அவதிஞானாவரணீ
யம் - அதீதகதமான பரிஞானத்தைமறைப்பது; அஃதாவது தன்னுடைய
முற்பிறப்பையறியுமறிவைமறைப்பது. மனப்பரியயஞானாவரணீயம் - மனப்
பரியயஞானத்தைமறைப்பது; என்பது தன்னுடைய முற்பிறப்பையும், பிற
ருடைய முற்பிறப்பையும்றியுமறிவை மறைப்பது. கேவலஞானாவரணீயம் -
திரிகாலஞானத்தையுமறைப்பது. காட்சியென்றது - சக்குதரிசனாவரணீயம்,
அசக்குதரிசனாவரணீயம், அவதிதரிசனாவரணீயம், கேவலதரிசனாவரணீயம்
என்பனவற்றை. அவற்றுள், சக்குதரிசனாவரணீயமென்பது - கண்ணாலறியு
மறிவுக்குமுன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. அசக்குதரிசனாவரணீயமென்
பது - கண்ணெழிந்த நான்கிந்திரியங்களினாலுமறியுமறிவுக்கு முன்காணுங்
காட்சியை மறைப்பது. அவதிதரிசனாவரணீயமென்பது - அவதிஞானத்துக்கு
முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. கேவலதரிசனாவரணீயமென்பது - கேவ
லஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியைமறைப்பது. பேறென்றது - தானாந்த
ராயம், இலாபாந்தராயம், போகாந்தராயம், உபபோகாந்தராயம், வீரியாந்த
ராயம் என்பனவற்றை. அவற்றுள், தானாந்தராயமாவது - கொடையினைவிலக்
குவது. இலாபாந்தராயமாவது - இலாபத்தை இடையிலேவிலக்குவது. போ
காந்தராயமாவது - துய்த்தற்குரிய போகங்களை விலக்குவது. உபபோகாந்த
ராயமாவது - அனுபவிக்கும் பொருள்களை விலக்குவது. வீரியாந்தராயமா
வது - வீரியத்தைவிலக்குவது. காற்படையாவது: பரிசேந்திரியம், நயநெந்தி
ரியம் முதலாயின.

(சஅரு)

3082. காதிப்போர்மன்னர்வீழக்கணையெரிசிதறிவெய்யோ
னேதியவகையினென்றியுலகுச்சிமுனைத்ததேபோல்
வீதிபோயுலகமுன்றும்விழுங்கியிட்டலோகதுங்கி
யாதியந்தகன்றநான்மைக்கொடியெடுத்திறமைகொண்டான்.

இ - ள். அங்ஙனம் போர்செய்யும் உபாதியாகிய மன்னர் பட்டுவீழும் படி கணையாகியநெருப்பைத் தூவிக்கொன்று, பின்னர் ஆகமத்தலோதிய கூற்றிலே பொருந்தி, வெய்யோன், உலகுச்சியிலேமுனைத்ததன்மைபோலப் பரக்கப்போய் உலகமுன்றையும்விழுங்கி அலோஃத்தையும் விழுங்கிப் பின்னர் ஆதியும் அத்தமுகன்ற நான்கு கூறாகிய வெற்றிக்கொடியையெடுத்து இறைவனாத்தன்மையைக் கொண்டானென்க.

அந்நான்காவன : அந்தஞானம், அந்ததரிசனம், அந்தவீரியம், அந்தசுகம் எனவிலை. (சஅச)

5083. பசும்பொனினுலகிறேவர்பயிர்வளைமுரசமார்ப்ப வசம்புசேர்களிறுதிண்டேரலைமணிப்புரவிவேங்கை விசம்பியங்கரியோடாளிவிடைமயிலன்னநாக நயந்தவைபிறவுழார்நுநாதன்றாள்கோயில்கொண்டார்.

பயிர்வளை - அழைக்கின்றசங்கு.

இ - ள். தேவர்கள், களிறுமுதலியவாகனங்களையும், விரும்பின பிறவற்றையுமேறி வளையுமுரசமார்ப்பவந்து நாதனுடையதானைக் கோயிலாகக் கொண்டாரென்க. (சஅடு)

3084. நறுமலர்மாலையாந்தம்பருஉத்துளித்துவலைநன்னீர்க் கறைமுகில்சொரியக்காய்பொற்கற்பகமாலையேந்திச் சிறகுறப்பரப்பியன்னம்பறப்பனபோலவீண்டி நிறைகடல்விஞ்சைவேந்தர்நீணிலமன்னர்சேர்ந்தார்

இ - ள். விஞ்சைவேந்தர், கற்பகமாலையேந்தி அன்னம்பறப்பன போலப்பறந்துவந்து ஈண்மத் தானைச்சேர்ந்தார்; பின்னர் நீணிலத்துமன்னர், மாலையேந்திக் கரியமுகில் பருந்துளியோடுகூடியதுவலையைச் சொரியுமாறுபோலே சந்தனத்தையுடைய பனிநீரைச்சொரியும்படி நிறைகடல் போல்வந்து தானைச்சேர்ந்தாரென்க. (சஅசு)

3085. விண்ணியங்கருக்கன்வீழ்ந்துமீனிலங்கொள்வதேபோன் மண்ணெலாம்பைம்பொன்மாரிமலர்மழைசொரிந்துவாழ்த்தி யெண்ணிலாத்தொழில்கடோற்றியிந்திரர்மருளவாடிச் கண்முழுதுடம்பிற்றோன்றிச்சுதஞ்சணன்களிப்புற்றானே.

இ - ள். அருக்கன்விரும்பி மருளாநிற்க, விசம்பிலே இயங்குமின்கள் நிலத்தேருவீர்தாற்போல மண்ணிலுள்ளார் குவிந்து மலர்மழைசொரிந்து மருளாநிற்க, இந்திரர் பொன்மாரியைச்சொரிந்து வாழ்த்தித் தொழில்கள்தோற்றி மருளாநிற்கச், சுதஞ்சணன், உடம்புமுழுதிலும் கண்டோன்றி ஆடிக் களிப்புற்றானென்க.

தொழில்கடோற்றி - மகிழ்ச்சியாற் கூத்துமுதலியதொழில்கடோற்றி. (1)

3086. குளித்தெழுவைரமுத்தத்தொத்தெரிகொண்மெின்ன
வளித்துலகோம்புமாலையகன்குடைகவித்ததாங்கு
வளிப்பொரவுளருந்திங்கட்கதிரெனக்கவரிபொங்கத்
தெளித்துவில்லுமிழுஞ்செம்பொனசனஞ்சேர்த்தன்றே.

எரியுமாணிக்கமாலையாலே தம்மொளிமறைந்து பின்னரும் எழும் வை
ரத்தையும் முத்தத்தொத்தையுங்கொண்டு குடைமின்னக் கவித்தது.

இ - ள். அப்பொழுது காற்று ஒன்றோடொன்று பொரும்படி உளருங்
கவரி திங்கட்கதிரெனப் பொங்காநிழ்க ஆசனம் சேர்த்தது ; அவ்வளவிலே
உலகை அளித்தோம்புங்குடை வந்து கவித்ததென்க. (சஅஅ)

வேறு.

3087. மணியுமிழ்திருக்கேசம்வானவரகிற்புகையும்
பிணியவிழ்ந்தகற்பகமும்பெயர்ந்தோடக்கமழுமா
றுணியருவினையெறிந்தாற்கதுநாற்றஞ்சொல்லலா
மணிதிகழரசுவாவதன்கடாஞ்சாற்றாநோ.

துணி அரு வினை - நீக்குதற்கரியதென்று துணிந்தவினை.

இ - ள். அரசுவாவை அதன்கடாமே அரசுவாவென்று சாற்றாநோ ?
அதுபோல வினையைக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாம் நாற்றமாகியவதனைக்
கேசந்தானே புகையும் கற்பகப்பூவும் கெட்டுப்போம்படி கமழ்ந்து கூறாநிற்
கும் ; ஆதலால், நமக்கும் அதன்நன்மை சொல்லலாமென்றாரென்க. (சஅக)

3088. முழங்குதிருமணி முறுவன்முருக்கிதழ்கொடிப்பவளத்
தழங்குரல்வாய்தனையவிழ்ந்தமந்தாரந்தவநாறு
மழுங்கல்சூழ்வினையெறுத்தாற்கதுநாற்றமறியலாம்
வழங்குபொன்வரைவளரும்பைங்கண்மாவுரையாதோ.

முத்துப்போலும் முறுவலையுடைய வாய் ; முருக்கிதழையும், பவளத்தை
யும்போன்றவாய் ; தழங்கு குரலையுடைய வாய்.

இ - ள். மேருவிலே வளருநாவியை அதனிடத்துவழங்குநாற்றந்தானே
காவியென்று கூறாதோ ? அதுபோல இரக்கத்தையுடைத்தாய்ச் சூழ்ந்த வினை
யை வெறுத்துக்கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதானாற்றமாகிய அதனை வாய்
தானே பிணியவிழ்ந்த மந்தாரம் கெடாநிழ்க் கூறாநிற்கும் ; ஆதலால், நமக்
கும் அதன்நன்மை அறிந்து கூறலாமென்றாரென்க. (சகௌ)

3089. உறுப்பொலாமொளியுமிழ்ந்துணர்வரிதாயிருசுடருங்
குறைத்தெக்கிக்குவித்ததோர்குன்றேபோன்றிலங்குமால்
வெறுத்திருவினையுதிர்ந்தாற்கதுவண்ணம்விளம்பலாங்
கறுப்பொழிந்தகனையெரிவாய்க்காரிரும்பேகரியன்றே.

இ - ள். இருவினையைவெறுத்துக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாக உளதாநிறமாகிய அதனை, உறுப்பெல்லாந்தானே, ஒளியைக்கான்று, எரியின்வாய்க்கிடந்து தன்கறுப்புத்தீர்த இருமப்பே சான்றன்றேவென்று குன்றுபோன்றுவிளங்கிக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்நன்மை கூறலாமென்றாரென்க.

இருகடரென்றது ஈண்டு ஞாயிற்றையும், நெருப்பையுமாம்.

இம்மூன்றுகவியும் தேவரமகிழ்ச்சியாலே எடுத்துக்காட்டுவமையான் உலகிற்கு அறிவித்தார். (சகக)

வேறு.

3090. வாறோரேந்துமலர்மாரிவண்ணச்சார்தம்பூஞ்சண்ணங்
காணுர்பிண்டிக்குமழ்தாமங்கதையார்முகிலினிறங்காட்டுந்
தேனாபுகைகளிவையெல்லாந்திகைப்பத்திகைகண்மணநாநி
யானாகமமுந்திருவடிப்போதமரர்முடிமேலணிந்தாரே.

பூ - பொலிவு. கறை - கறுப்பு. முகிலினிறத்தைத் தாம் காட்டிக்கொள்ளும் புகைகள்.

இ - ள். வாறோரேந்துகின்ற பூமழை, சார்தம், சண்ணம், புகைகள், பிண்டித்தாமமாகிய இவையெல்லாங்கெட இயல்பாகியமணம் திசைகளெங்குந்தோன்றி அமையாவாய் நாறுந்திருவடித்தாமனாயைத் தேவர் முடிமேலே அணிந்தாரென்க. (சகக)

வேறு.

3091. சுறவுக்கொடிக்கடவுளொடுகாலற்றொலைத்தோயெம்
பிறவிபறுகென்றுபிறசிந்தையிலராகி
நறவமலர்வேய்ந்துநறுஞ்சாந்துநிலமெழுதித்
துறவுநெறிக்கடவுளடிதூமமொடுதொழுதார்.

இ - ள். விஞ்சையர், வேறோர்சிந்தையிலராய் வேய்ந்து மெழுகி, காமனோடு காலனைக்கெடுத்தோம்! எம்பிறவி அறுவதாகவென்றுகூறி, அவனடியைத் தூமத்தோடே தொழுதாரென்க. (சகக)

3092. க. பாலனையசிந்தைகடரப்படர்செய்காதி
நாலுமுடனேயரிந்துநான்மைவரம்பாகிக்
காலமொருமூன்றுமுடனேயுணர்ந்தகடவுள்
கோலமலர்ச்சேவடிகள்கொண்டுதொழுதும்பாம்.

3093. உ. முழங்குகடனெற்றிமுனைத்தெழுந்தகடரேபோ
லமுங்கல்வினையலறநிமிர்தாங்குலகமூன்றும்
விழுங்கியுமிழாதுகுணம்வித்தியிருந்தோய்கின்
னிழுங்கில்குணச்சேவடிகளேத்தித்தொழுதும்பாம்.

3094. ஈ. ஏத்தரியபல்குணங்கட்கெல்லைவரம்பாகி
நீத்தவருளிர்திரனைநின்றதொழுதமரர்

நாத்தழும்பவேத்தித்தவநங்கையவர்நண்ணித்
தோத்திரங்கோதித்துகண்மாசுதுணிக்கின்றார்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. காதிநான்காவன: ஞானாவரணியமுதலியன. அவை “புணரிபோல்” (முத்தி. சஅங்) என்னுங்கவியிற்கூறப்பட்டன. நான்மையாவன: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம்.

உ. அழுங்கல் - இரக்கம். நிமிர்ந்தோடுகையினாலே அவ்விடத்து உலகமூன்றினையுமுணர்ந்து பின்னர் அந்நிலைநீங்காதே குணத்தை வித்தியிருந்தோய். இழுக்கில்குணம்: இழுங்கு, விகாரம்; இழுங்கு - நீங்குதலுமாம்.

ங. எல்லைவரம்பாகி - சிறுவரம்பன்றிப் பெருவரம்பாய். நீத்தவருள் - பெருக்கத்தையுடைய அருள். இந்திரன் - முனிந்திரன். ஏத்தி - ஏத்துகையினாலே; இது பிறவின்கொண்டது.

இ - ள். அமரர், சுக்கிலத்தியானத்தையுடைய சிந்தை விளங்குகையினாலே அரிந்து வரம்பாய் உணர்ந்த கடவுளே! நின்னடிகளை உட்கொண்டியாமும் தொழுவேமென்றும், சுடர்போலிருந்தோய்! நின்னடிகளை யாமும் தொழுவேமென்றுங்கூறி இந்திரனைத்தொழுது ஏத்துகையினாலே, தேவியராய்த் துறந்தவர்களும் நன்னி ஓதித் துகளாகிய அழுக்கைத் துணியாரின்றிரென்க.

(சகச - சு)

வேறு.

3095. க. செய்தவனேவினைசேருமதற்கெனு
மையமின்றாயலர்தாமரைமேலடி
மொய்ம்மலர்தூய்முனியாதுவணங்குது
மெய்யுலகிற்குவிளம்பியவேந்தே.

3096. உ. நல்லனவேயெனநாடியோர்புடை
யல்லனவேயறைகின்றபுன்னுதர்கள்
பல்வினைக்கும்முலைத்தாய்பயந்தாரவர்
சொல்லுவநீசுகதாவுரையாயே.

3097. ங. மதியறியாக்குணத்தோனடிவாழ்த்தி
நிதியறைபோனிறைந்தார்நிகரில்லாத்
துதியறையாத்தொழுதார்மலர்சிந்தா
விதியறியும்படி வீரனைமாதோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. என்னும் - சிறிதும்.

உ. நல்லபொருள்களையென்றாராய்ந்து ஒருகூற்றிலே தீயனவாகிய பொருள்களையே சாற்றுகின்ற புல்லறிவினையுடைய பரசமயிகள், பல்வினை

களையும் வளர்த்தற்குச் செவிலித்தாயை உண்டாக்கிவிட்டார். என்றது, அவர் கூறிய ஆகமங்களிலே இருவினைகெடுக்குமாறு கூற்றிற்றலென்றதாம்.

ந. மதியறியாக்குணத்தோன் - மதிஞானத்தான் அறியவொண்ணக் குணத்தோன். நிதியறைபோலே பரமாகமங்கள் கேள்வியானிறைந்த தேவியர், ஒப்பில்லாத் தோத்திரம்.

இ - ள். அங்ஙனந்துணிக்கின்றதேவியர், மெய்ப்பொருளை உலகிற்கு விளம்பிய வேந்தே! சுகதா! வினையைச்செய்தவன் சிறிதும் ஐயமின்றாய் எண்வினையையுமடைவன்; அவற்றிற்குப் புன்னுதர்கள் செவிலியைப்பயந்தார்; அதகேட்டற்கு யாங்கள் நின்னடியை வணங்குகின்றோம்; அவர்கூறுவனவற்றை நீயுரையாயென்று குணத்தோனடியை வாழ்த்தி அறைந்து சிந்தி இருவினையைத் தாங்களறியும்படி அவனைத்தொழுதாரென்க. (சகூ - கூ)

வேறு.

3098. தீவினைக்குழவிசெற்றமெனும்பெயர்ச்செவிலிகையுள்
வீவினையின் தீக்காமமுலையுண்டு வளர்ந்துவீங்கித்
தாவினையின் தீவெந்நோய்க்கதிக நுட்டவமுமென்ற
கோவினையுன்றியெந்நாக்கோதையர்க்கூறலுண்டே.

வீவினையின்றி - கெடுகின்றதொழிலின்றி; ஒழிதலின்றியென்பாருமளர். தாவினையின்றி - குதித்துப்போம்வினையின்றி. கோதையர் - கோதாசிய பொருளையுடையவர்.

இ - ள். அவற்றுள், அவன் தீவினையின்றன்மை கூறக்கேட்டதேவியர், தீவினையாகியகுழவி செற்றமென்னுஞ் செவிலிகையிலேயிருந்து காமமாகிய முலையையுண்டு வீங்கி வளர்ந்து தாவினையின்றி நோய்க்கதிகளிலே தவமுமென்றுகூறிய இக்கோவையன்றிப் பயனில்பொருளைக் கூறியவர்களை எந்நாக் கொண்டாடுதலின்றென்று புகழ்ந்தாரென்க. (இ00)

3099. நல்வினைக்குழவிரன்னீர்த்தயாவெனுஞ்செவிலிராரும் [கிச்
புல்லிக்கொண்டெடுப்பப்பொம்மென்மணிமுலைகவர்ந்துவீங்
செல்லுமாற்றேவர்கோவாயெனுமிருள்கழிந்தசொல்லா
லல்லிமேனடந்தகோவேயச்சத்துணீங்கினோமே.

இ - ள். பின்னர் அவன் நல்வினையின்றன்மை கூறக்கேட்டதேவியர், கோவே! நல்வினையாகியகுழவி அருளென்னுஞ்செவிலிதழுவிக்கொண்டெடுப்ப, அவன்முலையையுண்டு வீங்கி இந்திரனாய்ச் செல்லாநிற்குமென்று கூறிய இருணீங்கினசொல்லாலே, அச்சகீங்கினோமென்றாரென்க.

இக்கவியிரண்டும் கொண்டுக்கூட்டென்றுணர்க.

(இ0க)

வேறு.

3100. மணியினுக்கொளியகமலர்க்குமல்கிய
வணியமையங்குளிர்வாசமல்லது உந்

திணியிமிலேற்றினுக்கொதுக்கஞ்செல்வநின்
னிணைமலர்ச்சேவடி கொடுத்தவென்பவே.

மணியென்றது, மணியுயிரை; அது வீடுபெற்றவுயிராம். அழகமைந்த அகமலரென்றது, தங்களுடைய இதயகமலங்களை இமிலேறென்றது, அறத்தினை; தருமத்திற்கு அது வடிவாகலின்.

இ - ள். அத்தேவியர், பின்னரும் செல்வனை! நின்சேவடிகள் மணிக்கு ஒளியைக்கொடுத்தன; எம்முடைய அகப்பூவிற்கு வாசத்தைக்கொடுத்தன; அன்றியும் தருமத்திற்கு இருப்பிடத்தைக் கொடுத்தனவென்று புகழாநிற்பரென்க. (௩௦௨)

ப ரி நி ர் வ ண ண ம்.

3101. இகலிருண்முழுமுதறுமியவீண்டுநீர்ப்
பகல்சுமந்தெழுதரும்பரிதியன்னநின்
னிகலிருமரைமலரளித்தசேவடி
தொகலருங்கருவினைதுணிக்ருமெஃகமே.

தன்னோமொறுபடுகின்ற இருளாகிய பெரியவடிவதுமியும்படி ஒளியைச் சுமந்து கடலிலேதோன்றும் ஞாயிற்றையொத்தனவாய் இருவினையோடு இகலுமடி.

இ - ள். அவர், பின்னரும் பழவினையறுக்கும்வாள் நின்னடியென்று புகழ்ந்தாரென்க. (௩௦௩)

வேறு.

3102. மீன்றயங்குதிங்கண்முகநெடுங்கண்மெல்லியலார்
தேன்றயங்குசெந்நாவிற்சின்மென்கிளிகளினி
வான்றயங்குவாமன்குணம்பாடவாழியரோ
கான்றயங்கினில்லாகருவினைகாற்பெய்தனவே.

இ - ள். மீன்றிராளுக்குள்ளே கிடந்தசையும் நிற்கன்போலும் முகத்தையும் கண்ணையுமுடைய தேவியர், தம் நாவிற்கினவியாலே வாமன்குணத்தைப்பாட, அவர் தீவினைகள் அசைந்து நில்லாவாய்க் காட்டின்கண்ணே ஓடினவென்க.

வானிலுள்ளாரும் அசையும் வாமன்குணம்.

(௩௦௪)

வேறு.

3103. மதியம்பொழிதிங்கதிற்கன்பருகிமலராம்பல்
பொதியவிழ்ந்துதேன்றுளிப்பபோன்றுபொருவில்லார்
விதியிற்களித்தாரறிவன்னிழுக்குணங்களேத்தித்
ததியிற்றொழுதார்துளங்குமுள்ளமதுதீத்தார்.

இ - ள். அங்ஙனந் தீவின்கெதெலின், அவ்வொப்பில்லாத தேவியர், அத்தீவினையால் துளங்குமுள்ளமாகியவது நீங்கப்பட்டாராய்ப் பின்னர் மதியின்சுதிரைப்பருகி மலர்ந்தவாம்பல் மிகவிரிந்து தேனைத்தளிக்குமாறு போன்று, அவன்கூற்றினைக்கேட்டுக் களித்தார்; களித்து அறிவன்குணங்கனையேத்தித் துதிசுளோடே அவனைத் தொழுதாரென்க. (௫0௫)

3104. ஆர்ந்தகுணச்செல்வனடித்தாமரைகளேத்திச்
சேர்ந்துதவவீரர்திசைசிலம்பத்துதியோதித்
தூர்ந்தவிருநிணிக்ஞ்சுடர்தொழுதருளுகென்றார்
கூர்ந்தமிழ்தமாரியெனக்கொற்றவனுஞ்சொன்னான்.

இ - ள். அங்ஙனம் அவனடிக்கனையேத்தி எல்லாருங்கூடித் துதிக்கனையோதித் தொழுது நெடுங்காலமாய்ச் செறிந்த இருநையறுக்குஞ்சுடரை எமக்கு அருளிச்செய்வாயென்றார்; அவனும் அதனை அருளிச் செய்தானென்க.

சுடர் - பரமாகம். அவன்சொன்னபடி மேற்கூறுகின்றார். (௫0௬)

வேறு.

3105. இன்பமற்றென்னும்பேரானெழுந்தபுற்கற்றைதீற்றித்
துன்பத்தைச்சுரக்குநான்குகதியெனுந்தொழுவிற்சேர்ந்து
நின்றபற்றார்வரீக்கிந்ருமலன்பாதஞ்சேரி
னன்புவிற்றுண்டுபோகச்சிவகதியடையலாமே.

மற்று, அசை.

இ - ள். இன்பமாகிய பெரிய பசு, நான்குகதியாகிய பெரிய தொழுவிலே தோன்றிக் கற்றைதீற்றப்பட்டுத் துன்பமாகிய பாலைச் சுரக்கும்; அதனிடத்துநின்ற பற்றையும், ஆர்வத்தையுரீக்கி மலமற்றவன் திருவடிகளை அறிவுடையோர் சேர்வராயின், அன்பைக்கொடுத்து அத்திருவடிகளைத் தியானித்துப்போய் வீட்டுலகை அடைவார்களென்று கூறினென்க.

எழுந்தபுற்கற்றை - மனவெழுச்சியாகிய புற்கற்றை. (௫0௭)

3106. வாட்கையம்மைந்தராயும்வனமுலைமகளிராயும்
வேட்கையைமிகுத்துவித்திப்பிறவிநோய்வினைத்துவியாத்
தேட்கையிற்கொண்டதொக்குநிச்சநோய்ச்செற்றப்புன்றோற்
பூட்கையைமுனியின்வாமன்பொன்னடிதொழுமினென்றான்.

தேனைக் கைக்குள்ளே பிடித்திருந்த தன்மையையொக்கும் புன்றோல்; இஃது ஆகுபெயரால் உடம்பாயிற்று; நாடோறும் தாகமுமோகமுமாகிய நோயினையும் செற்றத்தினையும் மேற்கோளினையுமுடைய புன்றோல்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, நீர் ஆசையை மிகுத்துவிதைத்து வாளைக்கைவிலேயுடைய அழகிய மைந்தராயும் மகளிராயும்வரும் பிறவிநோயைவினைத்து வீர்தபோகாதே கொண்டதொக்கும் புன்றோலை முனிவீராயின், வாமனடியைக் கைதொழுமினென்று கூறினென்க.

வீயாது, விகாரம்.

(௫0௮)

வேறு.

3107. க. தன்னுயிர்தான்பரிந்தோம்புமாறுபோன்
மன்னுயிர்வைகலுமோம்பிவாழுமே
லின்னுயிர்க்கிறைவனுயின்பழர்த்தியாய்ப்
பொன்னுயிராய்ப்பிறந்துயர்ந்துபோகுமே.
3108. உ. நெருப்புயிர்க்காக்கினோய்செய்யினிச்சமு
முருப்புயிரிருவினையுதைப்பவீழ்ந்தபின்
புரிப்புரிக்கொண்டுபோய்ப்பொதிந்துசட்டி ட
விருப்புயிராகிவெந்தெரியுள்வீழுமே.
3109. ஈ. மழைக்குரலுருமுவாவோதமாக்கடற்
பிழைத்ததோரருமணிபெற்றதொக்குமாற்
குழைத்தலைப்பிண்டியான்குளிக்கொணல்வந்
தழைத்தலைச்சந்தனப்பொதும்பர்ச்சார்ந்ததே.
3110. ச. மல்குபூங்கற்பகமரத்தினீழலா
னல்குவாநொருவனைநயந்துநாடுமோ
பில்குபூம்மீண்டியானமீர்துண்டார்பிறர்
செல்வங்கண்டதற்கவாச்சிந்தைசெய்யுமோ.
3111. ஞ. மணியுயிர்பொன்னுயிர்மாண்டவெள்ளியி
னணியுயிர்செம்புயிரிரும்புபோலவாம்
பிணியுயிரிறுதியாப்பேசினேனிநித்
துணிமினமெனத்தொழுதிறைஞ்சிவாழ்த்தினர்.

இவையென்தம் ஒருதொடர்.

க. இறைவன் - சக்கரவர்த்தி. இன்பமூர்த்தி - சுகருபி. பொன்னுயி
ராய் - அருகந்தாவத்தையாய்.

உ. உயிர்களுக்கு வெம்மையுண்டாக்கி நோய்செய்யின், உருப்பை
உயிர்க்கின்ற அப்பெரிய தீவினை நோயிடத்தே தள்ளுகையினாலே, அந்தநோய்
புரியாற் புரிமேற்கட்டி இறுகப்பொதிந்து சுட வீழ்ந்தபின்பு தீவினை
தோய்ந்த உயிராய்ப்போய் நரகத்துக்குள்ளே வெந்தவீழும்.

ஈ. உருமுக்குரலையுடைய மழைபெய்கின்ற உவாக்கடல். இச்சந்தனப்
பொதும்பரிலே பிண்டியானறஞ் சார்ந்ததனை நீர்பெற்றதன்மை கடலிலே
வீழ்ந்த மணியைப் பெற்றதொக்கும்.

ச. கற்பகத்தினிழலிடத்தேதங்குவான் வேறோர் உபகாரியைத்தே
டான்; அதுபோல இறைவனறங்கேட்டோர்சிந்தை பிறர்செல்வத்தைக்கண்டு
அதற்கு அவாச்செய்யாது.

இ. மணியுயிர் - வீடுபெற்றவுயிர், பொன்னுயிர் - தேவருயிர். வெள்ளியுயிர் - மக்ஞுயிர். செம்புயிர் - மக்களிற் சீழாயினருயிரும், விலங்கினுயிரும். இரும்புபோலவாம் பிணியுயிர் - நரகருயிர்.

இ - ன். அவன் அங்ஙனங் கூறிப் பின்னரும் ஒருவன் தன்னுயிரைக் காக்குமாறுபோலப் பலவுயிரையும் காப்பானுயின், இறைவனாய் மூர்த்தியாய்ப் பொன்னுயிராய் விசும்பின்கணியங்கி வீடுபெறும்; அங்ஙனம் செய்யாது நோய்செய்யின் நரகத்தேவீழும்; அங்ஙனம் வீழாதபடி நீயிர் ஈண்டு அறம்பெற்றதன்மை கடலின்கண்ணே வீழ்ந்த மணியைப்பெற்றதொக்கும்; அவ்வறங்கேட்டோர்சுந்தை அவாச்செய்யாது; யான்உமக்கு இங்ஙனம்பிணியுயிர் ஈராகப் பேசினேன்; இனி அவற்றைத் துணிவீராகவென்றுகூற, அது கேட்டு அவரும் இறைஞ்சித் தொழுது ஏத்தினாரென்க. (இ0க - ௧௩)

3112. விண்ணின்மேன்மலர்மழைபொழியவிற்குபாற்

மெண்ணிலாத்திருமதிசொரியத்தேமலர்

மண்ணின்மேன்மழகதிர்நடப்பதொத்ததே

யண்ணலாருலாய்நிமிர்ந்தளித்தவண்ணமே.

திசைகள்பரந்த மண்.

இ - ன். அத்தலைவன், அருளின்கண்மிக்கு உலாய் உலகிடத்துயிரை அளித்த தன்மை, இளஞாயிறு பூமழைபொழிய மதிநிலாச்சொரியத் திரியுந் தன்மையை யொத்ததென்க.

என்றதனுற்பயன்: இளஞாயிறு இருளைக்கெடுத்து உலகை அளித்தாற் போல, இவனும் மக்கள்மனத்திருளைக்கெடுத்து அறக்கதிரைப் பரப்புகின்றனென்பதாம். மதி - ருடை. பொழியச் சொரியத் திரிவதோர்ஞாயிறு, இல் பொருளுவமை. (இ0கச)

வேறு.

3113. பான்மிடையமிர்துபோன்றபருகலாம்பயத்தவாகி

வானிடைமுழக்கிற்கூறிவாலறவமுதமூட்டித்

தேனுடைமலர்கள் சிந்தித்திசைதொழச்சென்றபின்னாட்

டானுடையுலகங்கொள்ளச்சாமிநாள்சார்ந்ததன்றே.

கூறுபாடுநெருங்கின அமிர்துபோன்றென்றது, கேட்போருணர்விற்கும் அவர் நிற்கின்ற கிலக்குமேற்பக் கூறுபாடுடைய அறங்கொன்றற்கு. வாலிதாய் எல்லாரும் அறியப்படுகின்ற அறம். தானுடையுலகம் - தான் முன்பு செய்ததவத்தாலே தனக்காகிய வீடு.

இ - ன். சாமி, அங்ஙனம் பருகலாம் பயத்தவாய் அறியும் அமிர்தத்தைக் கூறி ஊட்டி எல்லாரும்தொழும்படி நடந்த பிற்காலத்தே வீட்டுலகத்தை அவன் கொள்ளும்படியாக நான்சேர்ந்ததென்க.

என்றது - வீடுபெறக் கற்பித்தகாலம் வந்ததென்றவாரும். (இ0கடு)

* இதனை ஸ்ரீவிகாரமென்பர்.

3114. உழவித்தியுறுதிகொள்வார்கொண்டியப்போகல்வேண்டித்
தொழுவித்தியறத்தைவைத்துத் துளங்கிமிலேறுசேர்ந்த
குழவித்தண்டிங்களன்னவிருக்கையனாக்கோமான்
விழவித்தாய்வீடுபெற்றான்விளங்கிநால்வினையும்வென்றே.

இ - ள். அக்கோமான், உழவுத்தொழிலைப்பரப்பி அதன்பயனைக் கொ
ள்ளவல்லார்கொண்டு பிறவியைத் தப்பப்போகலைத் தான்விரும்பிச் சமவசர
ணத்தே அறத்தை உண்டாக்கவைத்து வைகாசிப்பிறைபோன்ற பல்லியங்கா
சனத்தையுடையனாய் விளங்கி விழவுக்குக்காரணமாய் நால்வினையையும்
வென்று வீடுபெற்றனென்க.

உழவு - வழிபாடு. ஏறுசேர்ந்ததிங்கள் - இடபவீராசியைச்சேர்ந்த திங்
கள். நால்வினையாவன : பின்புரின்ற வேதநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்தி
ரம் என விவை. (டுகசு)

3115. துந்துபிகறங்கவார்த்துத்துகிற்கொடிநுடங்கவேந்தி
யந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகமூர்த்தமரீண்டி
வந்துபொன்மாரிசுந்திமலர்மழைசொரிந்துசாந்துங்
கெந்தநாறகிலுங்கூட்டிக்கிளர்முடியுறுத்தினாரே.

இ - ள். அப்பொழுது, தேவர், ஈண்டி வாச்சியமொலிக்க ஆர்த்து
நுடங்கக்கொடியையேந்தி ஆகாயமெங்கும்விளங்க ஊர்திகளை ஏறிவந்து சிர்
திச் சொரிந்து சாந்தையும் அகிற்புகையையுஞ்சேர்த்தி வணங்கினாரென்க. ()

3116. முளைத்தெழுபரிதிமொய்கொண்முழங்கழற்குளித்ததேபோற்
றிளைத்தெழுகொடிகள் செந்தீத்திருமணியுடம்புதுங்க
விளைத்தபின்விண்ணுமண்னுமங்கலம்வகையிற்செய்து
வளைப்பொலிகடலினூர்த்துவலங்கொண்டுநடந்தவன்றே

இ - ள். எழுகின்றஞாயிறு மிக்கநெருப்பிலே முழுகினுற்போலச் செந்
தீக்கொடிகள் திருமேனியைவிழுங்கும்படி அதனைவிளைத்தபின்பு, விண்ணி
லுள்ளோரும், மண்ணிலுள்ளோரும் பரிநிர்வாணமென்னுங் கல்யாணத்தை
விதியுறச்செய்து சங்காற்பொலிந்த கடல்போலவார்த்து வலஞ்செய்து போ
னாரென்க. (டுகடி)

3117. கேவலமடந்தையென்னுங்கேழ்கிளர்நெடியவாட்கட்
பூவலர்முல்லைக்கண்ணிப்பொன்னொருபாகமாகக்
காவலன்னொருக்கூருக்கண்ணிமையாதுபுல்லி
மூவுலகுச்சியின்பக்கடலினுண்முழ்கினுனே.

இ - ள். கண்ணினையும், கண்ணியையுமுடைய கேவலஞானமென்னும்
பொன் ஒருபாகமாகக் காவலன் தானொருபாகமாகப் புல்லி உச்சியிலேயிருந்து
இன்பக்கடலிலே அழுந்தினுனென்க. (டுகடி)

3118. பிரிதலும்பிணியுமூப்புஞ்சாதலும்பிறப்புமில்லா
வரிவையைப்புல்லியம்பொனணிகிளர்மாடத்தின்றேன்
சொரிமதுமலைசாந்தங்குங்குமஞ்சுண்ணந்தேம்பாய்
விரிபுகைவிளக்குவிண்ணோரேந்தமற்றுறையுமன்றே.

இ - ள். விண்ணோர் மலைமுதலியவற்றை மாடங்களிலேயேந்த நீங்கு
தல்முதலியன வில்லாத அரிவையைப்பருகியுறையுமென்க. (௫௨0)

தேவிமாந்நோற்றியர்வு.

3119. வல்லவன்வடித்தவேல்போன்மலர்ந் துநீண்டகன்றவாட்கண்
மெல்லவேயுறவியோம்பியொதுங்கியுமிருந்துநின்று
முல்லையஞ்சூட்டுவேயின்முரிந்துபோதுசப்பினல்லார்
மல்லற்குன்றேந்தியன்னமாதவமுற்றினாரே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனமுறைகின்றகாலத்தே, நல்லார், தம் கண்ணு
லே ளறும்பிற்கும் ஒரேதம்வாராமற் பாதுகாத்துநடந்தும், இருந்தும், நின்
றும் மலையையெடுத்தாற்போன்ற மாதவத்தை முடித்தாரென்க. (௫௨௧)

வேறு.

3120. சூழ்பொற்பாவையைச்சூழ்ந்துபுல்லிய
காழகப்பச்சைபோன்றுகண்டெறாஉ
மாழைநோக்கினார்மேனிமாசுகொண்
டேழைப்பெண்பிறப்பிடியச்சிந்தித்தார்.

மாழை - இளமை.

இ - ள். அந்நோக்கினார், நன்றென்றுசூழ்ந்த பொற்பாவையைச் சூழ்ந்து
தழுவிய கருஞ்சேற்றையுடைய தோல்போன்று முன்பு தம்கண்டெறுமேனி
யெல்லாம் மாசுகொண்டு பெண்பிறப்புக்கெடும்படி தியானித்தாரென்க. ()

3121. ஆசையார்வமோடையமின்றியே
யோசைபோயுலகுண்ணநோற்றபி
னேசுபெண்ணொழித்திந்திரர்களாய்த்
தூயஞானமாய்த்துறக்கமெய்தினார்.

ஆர்வம் - இரதிகன்மம். ஐயமின்றியென்றது, தரிசனவிசத்தியைக்
கூறிற்று.

இ - ள். ஆசையும், பற்றும், ஐயமுமின்றிப் போய்ப் புகழையுடைய
தேவருலகிலுள்ளவற்றை துகரும்படி நோற்றபின்பு பொல்லாதென்றகூறும்
பெண்பிறப்பைக்கைவிட்டு இந்திரர்களாய் ஞானம்பெற்றுச் சுவர்க்கத்தை
எய்தினாரென்க. (௫௨௩)

3122.

காமவல்லிகள் கலந்துபுல்லிய
பூமென்கற்பகப்பொன்மரங்கள்போற்
ரூமவார்குழற்றையலார்முலை
யேமமாகியவிற்பமெய்தினார்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவர், வல்லிதழுவிய கற்பகமரம்போலே
தெய்வமகளிர்முயக்கத்தைப் பெற்றாரென்க.

இங்ஙனமுயங்கித் தாம் எய்தியசெல்வத்தை வியந்துகூறுதலின், அஃது
ஊடலையும், புலவியையும் வினைத்தென்பர் மேல். (இஉச)

3123.

கலவியாகியகாமத்தின்பயன்
புலவியாதலாற்பொன்னங்கொம்பனா
ருலவுகண்மலருடற்செவ்வினோக்
கிலைகொள் பூணினாரிதயம்போழந்தே.

இ - ள். கலவியாலுண்டாகிய காமத்தின்பயன் புலவியாதலால் அப்
புலவியை மேல்வினைத்தற்கு அவர்தேவியர் ஊழிப்பார்த்தனோக்கு அவர்நெஞ்
சினை வருத்தியதென்க. (இஉ௫)

3124.

பூவினுள்ளவள் புகுந்துமுள்ளத்தா
ணுவிற்றெண் பெயர்நவிற்தீனீரெனக்
காவிக்கண்கடையிடுகக்காற்சிலம்
பாவித்தார்த்தனவம்மென் குஞ்சியே.

இ - ள். அப்பொழுது, அவர், தும்முள்ளத்தே திருமகனிருந்தாள்; நா
மகளையும் வாக்காற்கூறினீரென்று புலவிவினைத்துக் கண்ணருகினோக்குத
லாலே குஞ்சியிலே சிலம்பார்த்தனவென்க.

ஆவித்து - வாய்விட்டு.

(இஉச)

3125.

நெஞ்சினேரிழைவருந்துமென்றுபூங்
குஞ்சியேற்றதுகுறிக்கொணீயெனாப்
பஞ்சின்மெல்லடிப்பாவைபூதுதா
லஞ்சினுர்க்கதோர்தவறதாகுமே.

இ - ள். அங்ஙனம் ஆர்த்தலைப்பெற்றவர்கள், பாவாய்! பூதுதால்! நின்
னடி மார்பிலேபட்டாற் பூணிலே அவை வருந்துமென்று குஞ்சியிலேற்றது;
அத்தன்மையைக் கருதுவாயென்கூறி, பின்னரும், தவறுபிறக்குமென்று
அஞ்சினுர்சிலர்க்குத் தவறாகியவது பிறந்தேவிமாயிருந்ததென்கூறி அவர்
புலவியைத் தீர்த்தாரென்க. (இஉ௭)

3126. க.

தவளைக்கண்கிணித்தாமஞ்சேர்த்தியுங்
சுவளைக்கண்மலர்கோலம்வாழ்த்தியு

மிவளைக்கண்டகண்ணிமைக்குமோவெனாத்
திவளத்தேமலர்க்கண்ணிசேர்த்தியும்.

3127. உ. பன்மணிக்கதிர்ப்பரவைமேகலை
மின்னணிந்துகத்திருத்திவெம்முலைப்
பொன்னணிந்துபூஞ்சுண்ணந்தைவர
நன்மணிக்குழையிரண்டிருக்கவே.

3128. ஈ. செய்தநீர்மையார்செயப்பட்டார்கடா
மெய்தியாவையும்முணர்கவென்பபோன்
மையவாங்குழன்மடந்தைகுண்டல
நையநின்றெலாநாணநக்கவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

தவளைவாயையுடைய சதங்கைமலை. குவளைக்கண்மலர் நன்மணிக்குழையிரண்டையு நக்கவென்றது, ஊடநீர்ந்து கூட்டந்தருதற்கு மலர்ந்து நோக்கினநோக்கை. திவள - அசைய, பொன் - அணிகலம். செய்தநீர்மையார்தாம் யாவையுமெய்திச் செயப்பட்டார்களுன்போல்நக்கவென்றது - முற்பிறப்பிற் பிறமைதியாமற் செய்த தன்மையையுடையவர்கடாம் இப்பிறப்பில் தம்மைவந்து அவை எய்துகையினாலே இப்பொழுது பிறராற்பாராமற் செயப்பட்டார்களுள்கூறுவனபோலக் குண்டல நக்கவென்றவாறு. இது தற்குறிப்பேற்றம். தம்மையொழிந்தனவெல்லாம் இங்ஙனநகாதேநின்று நானாநிற்க நையாநிற்கத் தாம்நக்கனவென்க; என்றது - தேவிமார் முற்பவத்திற் பிள்ளையார் முடியையிதித்த வினைப்பயத்தால் தாங்களும் இப்பவத்துமிதியுண்டாரென்றவாறு.

இ - ள். கண்மலர்நக்க, அதனை உணர்ந்தவர்கள்தாம் தோலத்தை வாழ்த்தியும் சேர்த்தியும் சேர்த்தியும் திருத்தியும் முலையிலே பொன்னையும் சுண்ணத்தையுமணிந்தும் இவளைக் கண்டகண் இமைக்குமோவெனக்கூறித் தைவர அதனைக்கண்டு மடந்தைகுண்டலம் நக்கவென்க.

இவளையென்றும், மடந்தையென்றும் ஒருமையாற்கூறினாரேனும், “ஒரு பாற்கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப.” (தொல். பொரு. பொருளி. 2அ) என்னும் பொருளியல் வழவமைதியாற் பன்மைகூற்றென்றுணர்க. (இ2அ - ௩0)

3129. க. செல்வக்கிண்கிண்சிலம்பத்தேன்சொரி
முல்லைக்கண்ணிகள் சிந்தமொய்ந்நலம்
புல்லிப்பூண்டதார்புரளமேகலை
யல்குல்வாய்திறந்தாவித்தார்த்தவே.

3130. உ. இலங்குகொம்பனார்காமமென்னும்பேர்
கலந்தகள் ளினைக்கைசெய்தையென
மலர்ந்துவாய்வைத்தார்மணிகொள்வள்ளத்தே
நலங்கொள்சாயலார்நடுக்கிரையவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. பூண்டமேகலையென்க.

உ. மணிகொள்வள்ளத்து நலங்கொள் காமமென்னும் பேர்கலந்த
கள்ளினை வாய்வைத்தாரென்றது - முத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட தமது
வாயாகிய வட்டிலிலேயிருந்து நன்மைகொண்ட வேட்கையென்னும் பெயர்
கூடினகள்ளை அவர்கள் வாயிடத்தேவைத்தார்களென்றவாறு. என்றது, இரு
திறத்தோரும் அதரபானம்பண்ணினமை கூறிற்று. கள்ளுப்போலே எயிற்று
நீர் மகிழ்ச்சிகொடுத்தலிற் கள்ளென்றார். மலர்ந்து - மகிழ்ந்து.

இ - ள். அவர்கள் தம் தேவியரை அங்ஙனங்கைசெய்து மலர்ந்து
ஐயென, கொம்பனாராகிய சாயலார் நடுக்கிரையும்படி அவர்மொய்ந்நலத்
தைப்புல்லி வாய்வைத்தார்; அப்பொழுது கண்ணிகள்கிந்தத் தார்புள்ளக் கிண்
கணிகிலம்ப மேகலை வாய்விட்டார்த்தனவென்க.

ஆவித்துத் தேன்சொரி கண்ணி, தேவர்க்கு இமையாமைநோக்கியிருந்து
இன்பநுகர்தலேயன்றி மக்களைப்போலத் தொழிலோடுகூடி இன்பநுகர்தலு
முளதென்பது இதனாற்பெற்றாம். (இருக - உ.)

3131. வெம்மைகொண்டதேனமிர்தமெல்லவே
யம்மையஞ்சொலாராரவுண்டவர்
தம்மைத்தாமகிழ்ந்துறையவித்தலைச்
செம்மைமாதவர்க்குற்றசெப்புவாம்.

வெம்மை - வேண்டதல். தேன் - இனிமை. அம்மை - அமைதி.

இ - ள். அங்ஙனம்புணர்ந்தபின்பு அத்தேவியர் மெல்ல அமுதத்தை
யாராநிற்க, அத்தேவரும் அதனையுண்டு தம்மைத்தாமகிழ்ந்துறையாநிற்க,
இவ்விடத்து நந்தட்டிற்கும் தோழர்க்கும்பிறந்த செய்கை கூறுவேமென்றா
ரென்க. (இருக.)

நந்தட்டன்தோழன்மார்நோற்றியர்வு.

3132. நாள்கண்கூடியநகைவெண்டிங்கள்போற்
காளைநந்தனுந்தோழன்மார்களு
நாளுநாளினுநடுங்கநற்றவந்
தாளினீட்டினுர்தம்மைத்தாய்ப்பெற்றார்.

இ - ள். நந்தட்டனும், தோழன்மாறும் நாடோறுந் தன்னிடத்தே கலை கள்வந்தகூடிய மதிபோலே, நாடோறும் நாடோறும் முயற்சியாலே நற்ற வத்தைக் கண்டார்நடுங்கும்படி ஈட்டினார்; ஈட்டி ஐம்பொறியையும் தம்வச மாக்கினாரென்க.

(௫௩௪)

3133.

பாவனைமரீ இப்பட்டினியொடுந்
திவினைகழுஉந்தீர்த்தன்வந்தியாப்
பூவுண்வண்டனகொட்பிற்புண்ணியர்
நாவின்வேட்கையுநஞ்சினஞ்சினார்.

இ - ள். அப்புண்ணியர் பட்டினிகளோடே * சோடசபாவனைகளை மருவி எழுந்திருந்து இறைவனைவணங்கிப் பின்னர் உயிரைப்பாதுகாத்துத் தவஞ்செய்தற்குரிய மனக்கொட்பினாலே பூவையுண்கின்ற வண்டை யொத்த நாவினாற்கொண்ட உணவையும் பின்னர் நஞ்சுபோலவஞ்சிக் கை விட்டாரென்க.

வண்டொத்தவேட்கையென்றது - வண்டுபோலச் சிறிதாகக்கொள்ளு முணவை; வேட்கை, ஆகுபெயர்.

(௫௩௫)

3134.

சுருவிற்கட்டியகாலம்வந்தென
வருவவெண்பிறைக்கோட்டினேங்கிய
வருவிக்குன்றின்மேன்முடித்திட்டைவருந்
திருவின்றோற்றம்போற்றேவராயினார்.

உயர்ச்சியால் தன்னிடத்தே பிறையையுடைய சிகரத்தாலே ஓங்கிய குன்று.

* சோடசபாவனைகளாவன : (க) தரிசனவிசுத்தி, (உ) விநயசம்பந்நதை, (ங) சேவ்வரதேஷ வந்திசாரம், (ச) அபீக்ஷணஞ்ஞாபையோகம், (ரு) சம்வே கம், (சு) சக்திதஸ்தியாகம், (எ) சக்திதஸ்தபஸ், (அ) ஸாதுஸமாதி, (க) வை யாவிருத்தியம், (க0) அருகத்பக்தி, (கக) ஆசாரியபக்தி, (கஉ) பருசுருதபக்தி, (கங) பிரவசனபக்தி, (கச) ஆவசியகாபரிஹாணி, (கரு) மார்க்கப்பிரபாவனை, (கக) பிரவசனவத்ஸலத்வம் என்பன. அவற்றுள், (க) தரிசனவிசுத்தியா வது - பகவத் அருகத் பரமேசுவரோபதிஷ்டமாகிய மோக்ஷமார்க்கத்துச் சங் காதிகளினறித் தெளிதல். (உ) விநயசம்பந்நதையாவது - குருக்கள் முதலா யினாள் சத்தாரம்பண்ணுதலில் ஆதரமுடைமை. (ங) சேவ்வரதேஷ்வந்தி சாரமாவது - அஹிம்மஸாதி விரதங்களுள்ளும், தத்விரத ரக்ஷணர்த்தமாகிய குரோதாதி நிவர்த்தி முதலாகிய சேவ்விரதங்களுள்ளும் பழுதின்றி ஒழுகுதல். (ச) அபீக்ஷணஞ்ஞாபையோகமாவது - தத்துவஞானத்தினை நித்தியமும் அப் பிரியசித்தல். (ரு) சம்வேகமாவது - தருமத்திலும், தருமபலத்திலும் பிரீதியு டைமை. (சு) சக்திதஸ்தியாகமாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் சந் பாத்திரங்களுள், ஆகாரதானம், அபயதானம், ஞானதானம் பண்ணுதல்; (எ) சக்திதஸ்தபஸாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் இத்திரியங்களும், மனமும் தன்வசமா தற்பொருட்டுக் காயக்கிலேசம் பண்ணுதல். (அ) ஸாது

இ - ள். அங்ஙனம் உணவைத்துறந்த ஐவரும் குன்றிலேநின்று ஏனைத் தவங்களையுமுடித்துவிட்டுக் கருப்பந்தங்குகின்ற காலத்தே இறத்தற்கு விதித்தகாலம்வந்ததாக, இவ்வுடம்பைக் கைவிட்டுத் தேவராயினுரென்க.

தீவினைநீங்கி நல்வினைவந்தால் திருமகள் நினைவின்றித் தோன்றுமாறு போல இவரும் இவ்வுடம்பினைநீக்கித் தேவரயாக்கைகடிதிற்பெற்றாரென்றார்.

வேறு.

3135. அநங்கனைத் தவஞ்செயவழன் றுகண்டவர்
மனங்களைக்கவர்ந்திடுமணிக்கண்வெம்முலைப்
பொனங்கொடிமயிலனாப்புல்லமாப்பிடி
யினம்பயில்கடாக்களிற்றின்பமெய்தினார்.

தாம் தவஞ்செய்தற்கு அநங்கனை அழன்றுநோக்கினவர் - இருடிகள். இனிக் காமனைத் தம்மைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்யும்படி அழன்று தம்மைக் கண்டார்மனங்களைக் கவர்ந்திடுமென்றுமாம்.

இ - ள். அவர் தேவராயினகாலத்தே, தெய்வமகளிருந்தோன்ற அவரை அத்தேவர்புல்லுதலாலே, பிடியினத்தைப்புல்லிய களிற்றினதிற்பத்தை அவரெய்தினுரென்க.

என்றது, களிற்றிற்கு ஊற்றின்பமே மிக்கவின்பமாகலின், ஊற்றின்பத் திற்கு இஃது உவமையாயிற்று. (௫௩௭)

வேறு.

3136. காதணிந்ததோடொருபான்மின்னு வீசக்கதிர்மின்னுக்குழை
யொருபாற்றிருவில்வீசத், தாதணிந்ததாமங்கலொருபாற்சோரத்தா
மரைக்கண்டாமிரங்கப்புருவமாட, மாதணிந்தநோக்கினூல்கும்காசு
மணிமழலைக்கிண்கினியஞ்சிலம்புமேங்கப், போதணிந்ததாருடைய
ப்பொருதுபொங்கிப்புணர்முலைகள் போர்க்களந்தாங்கண்டவன்றே.

ஸமாதியாவது - தபோதனர்க்கு யாதானும் ஒருகாரணத்தினால் தவத்தினுக்கு விரோதம் வந்தால் அதனைத்தீர்த்துத் தவத்திலே நிறுத்தாதல், (க) வையா விருத்தியமாவது - சம்மியத்தரிசனாதி குணங்களையுடைய ஜனங்கட்குத் துக் கம்வந்தால் அதனைத் தீர்த்தல். (க௦) அருகத்பத்தியாவது - அருகத்பரமேசுவரன் எழுகின்றபக்தி. (க௧) ஆசாரியபக்தியாவது ஆசாரியராயினார்கள் எழுகின்றபக்தி. (க௨) பருசருதபக்தியாவது - பருசருதராகிய முனிகளுள் எழுகின்றபக்தி. (க௩) பிரவசனபக்தியாவது - பரமாகமத்துள் எழுகின்றபக்தி. (க௪) ஆவசியகாபரிஹாணியாவது - ஆவசியகம் ஆறினையும் சொன்ன காலங்களுட் செய்தல். (க௫) மார்க்கப்பிரபாவணியாவது - ஞானதப்பூஜாதி களால் ஜினதர்மத்தினைப் பிரகாசித்தல். (க௬) பிரவசனவத்ஸலத்துவமாவது தருமஸ்தராயினாகக் கண்டால் கன்று கண்ட கறவைபோன்றிருத்தல். இவை ஸ்ரீபுராணத்தீர்த்து கூறப்பட்டன; ஆவசியகம் ஆறாவன: ஸாமாயிகம், ஸ்துதி, வந்தனை, பிரதிக்கிரமணம், பிரத்தியாக்கியானம், வியுஸஸ்க்கமென்பன.

இ - ள். அத்தேவர், தேவியருடனே அல்குற்காசம், கிண்கிணியும், சிலம்பும் ஆரவாரிப்பப் பொருகையிலே, அத்தேவியர்முலைகள் ஒருபால் தோடு மின்னுவீச, ஒருபால் மகரக்குழை ஒளியைவீச, ஒருபால் தாமங்கள் சோர, கண்கள் உலகைக் கண்ணீர்வீழ்ப்ப, புருவம் ஏறிமுரிய, கணவரமார் பில் தாருடையப் போர்க்களத்தைக்கண்டனவென்க.

பொருது, பொர.

(இருஅ)

3137. முழுதாரமின்னுமுலைக்குழுட்டினுன்மொய்ம்மார்பிற்குங்குமச் சேறிழுக்கிவீழ, வழுதார்வம்வீத்தியுலப்பிலாறுகர்ச்சிவிளைத்தலார் தகற்பகத்தின்கீ, மெழுதார்மணிக் குவளைக்கண்வலையுட்பட்டிமையா ர்கள்காமமெனுஞ்சுழியுளாழந், திழுதார்மென்பள்ளிப்பூந்தாதுபொ ங்கவீருவர்பலராகியின்புறுபனே.

இ - ள். அத்தேவர்கள், ஊபகத்தின்கீழிடத்துப்பள்ளியிலே தந்தேவி யர் ஆரமுழுதுமின்னுமுலைக்குவட்டாலே மார்பிற் குங்குமச்சேற்றைத் தொ ளியாகவுழுது ஆர்வத்தைவித்தி இன்பத்தைத் தாதுபொங்கவினைத்தலாலே அவர் கண்வலையிற்பட்டுச் சூழியிலேவிழுந்து இன்புறுவரென்க.

இழுதார்பூ - தேனீரைத்தழு. இருவர்பலராகி - அத்தேவரும் தேவிய ரும் பலபல வேடங்களைக்கொண்டு.

(இருக)

3138. மண்கனிந்தபொன்முழுவமழையின்விம்மாமணியாழ்திங்கு ழல்களிசங்கப்பாண்டில், பண்கனியப்பாவைமார்பைப்பொற்றோடுங் குண்டலமுந்தாம்பதைப்பவிருந்துபாட, விண்கனியக்கிண்கிணியுஞ் சிலம்புமார்ப்பமுரிபுருவவேனெடுங்கண்விருந்துசெய்யக், கண்கனிய நாடகங்கண்டமரர்காமக்கொழுந்தின்று* தந்தவந்தாமகிழ்ந்தாரென்றே.

கண்கள் காமமாகிய கொழுந்தையின்று கொடுத்து விருந்துசெய்ய.

இ - ள். விண்ணிலுள்ளோர்மனமுருக, அத்தேவர், முழுவம் விம்ம யாழும் குழலும் பாண்டிலுமிரங்கப் பாவைமார்தாம் தோடும் குண்டலமும் பதைப்பவிருந்து பண்முற்றுப்பெறப்பாட அவர்கள்கண்கள் விருந்துசெய் யக் கிண்கிணியும் சிலம்புமார்ப்ப நாடகத்தைக் கண்ணுருகக்கண்டு மகிழ்ந்தா ரென்க.

(இசுட)

வேறு.

3139. முருகுடைந்தபூங்கோதைமுததணிந்ததோளா ரொருகுடங்கைக்கண்ணுலுளங்கழியவேவுண் டருகடைந்தசாந்தழியவம்முலைமேல்வீழ்ந்தார் திருவடைந்தநீண்மார்பிற்தேர்துளிக் குந்தாரார்.

* தந்தவந்தாமகிழ்ந்தாரென்றும் பாடும்.

இ - ள். அத்தேவர், கோதையையும், முத்தையுமணிந்த தோளாருடைய கண்ணிலே ஏவுண்டு முலையருகேகிடந்த சாந்தழியும்படி அம்முலைமேலே வீழ்ந்தாரென்க. (ஞசக)

3140. நிலனியொளியுமிழுநீளிலவேற்கண்ணூர்
கலவித்துதாகியகாமக்கைகாய்த்திப்
புலவிப்படைபயிலப்பூச்செய்தகோல
முலவித்தறக்கமொளிபூத்ததன்றே.

நிலவி - நிலைபெற்று. பூச்செய்தகோலம் - காமனம்புகள் அவர்கள்மேற்பட்டுச்செய்த கோலம்.

இ - ள். அத்தேவியர் புணர்ச்சிக்குத்தூதாகிய காமமென்கின்ற கையாலே புலவியாகிய படையைக்காய்த்தி அவர்மேலெய்கையினாலே காமனம்புசெய்தகோலம் எங்கும்பரந்து துறக்கம் அவ்வொளிப்பொலிவுபெற்றதென்க.

என்றது, துறக்கத்துள்ளார் இவர்களின்பநுகர்ச்சியைப் புகழ்ந்தாரென்றவாரும். (ஞசஉ)

3141. புருவச்சிலைதுதற்பொன்றுஞ்சுமல்கு
உருவத்துடியிடையாருடலுப்பாகத்
திருவிற்றிகழ்காமத்தேன்பருகித்தேவர்
பொருவற்கரியபுலக்கடலுளாழ்ந்தார்.

சிலைபோன்றதுதல். பொன் - மேகலை. உருவம் - அழகு. உப்பு - இனிமை. திருவினாற்றிகழுங் காமமாகிய தேன். புலக்கடல் - விடயக்கடல்.

இ - ள். அத்தேவர் புருவமுதலியவற்றையுடைய தேவியருடலே இனிமையாகத் தேனைப்பருகி ஒப்புக்கூறுதற்கரிய கடலிடத்தராயினாரென்க. ()

வேறு.

3142. முகமணிபழுத்திமுள்வைரமுள்வேய்ந்துமுத்தம்வாய்ச்சூழ்ந்தகடுபசுமணியார்ந்தங்கார்திருள்பருகியடுபால்விம்மிப்
பகடுபடவடுக்கிப்பண்ணவனூர்தம்மொளிமேனின்றூற்போலுந்
தகடுபடுசெம்பொன் முக்குடையான்றாளிணையென்றலைவைத்தேனே.

முகமணிபகடுபாவிட்டி. இருளைப்பருகி முத்தம் பால்போன்ற ஒளியைச் சொரிந்து. அடுபால் - காயும்பால். முள் - கூர்மை.

இ - ள். தலையிலே மாணிக்கமழுத்தி உள்ளே வைரமழுத்தி விளிம்பிலே முத்தமாலேசூழ்ந்து நடுவே நீலமணிகிறந்து பருகி விம்மி மூன்றகவடுக்கி இறைவனொளி மேலேநின்றூற்போலும் முக்குடையை உடையானது திருவடிகளை என்றலைமேலே வைத்தேனென்றாரென்க.

இவ்விலக்கியம் இடுக்கணின்றி இனிதுமுடிந்த மகிழ்ச்சியான், மீட்டும் வணங்கினார். (ஞசச)

ஓம்படை.

3143. முந்நீர்வலம்புரிசோரந்தசைந்துவாய்முரன்றுமுழங்கியின்
மெய்ந்நீர்த்திருமுத்திருபத்தேழ்கோத்துமிழ்ந்துதிருவில்வீசுஞ்
செந்நீர்த்திரள்வடம்போற்சிந்தாமணியோதியுணர்ந்தாரகேட்டா
ரிந்நீரராயுயர்வரேந்துபூந்தாமனாயாள்காப்பாளாமே.

சோரந்தசைந்து - தளர்ந்துநடுங்கி. வாய்முரன்றுமுழங்கி - வாயினால்
மெல்ல இசைத்துப் பின் மிகவுமுழங்கி. மெய்ந்நீர்க்குத் தன்மெய்யிடத்து நீர்
மையென்றும், புராணத்துப்பொருளாதலின், உண்மையான பொருளினீர்
மையென்றும் கூறுக. செந்நீர்த்திரள் - சிவந்தநீர்மையையுடையமாணிக்கம் ;
ஆகுபெயர். இம்முத்தையும், மணியையுமின்ற வலம்புரி, இல்பொருளுவமை.

இ - ள். சோமுருலமாகிய கடலிலேபிறந்த வலம்புரி, பிறர் குற்றங்கூ
றுகின்றாரென்றுதளர்ந்து அஞ்சி முரன்று முழங்கி ஈன்ற இருபத்தேழாகிய
முத்தையும், மாணிக்கத்தையும் வடம்போலே கோக்கப்பட்டுத் திருவிழு
மிழ்ந்து வீசுஞ் சிந்தாமணியென்னுமிச்செய்யுளை, ஓதியுணர்ந்தாரும், அவர்
கூறக்கேட்டாரும் இந்திரராய்ப் பின்பு வீடுபெறுவர் ; அவரை இப்பவத்துத்
திருமகள் காப்பாளென்க.

இது தேவர்குருக்கள் கூறினாரென்றுணர்க ; தேவர் இங்ஙனம் தம்மைப்
புனைந்துகாத்தலாகாமையின். முத்தாமணியும் கோத்தாற்போன்றதென்றார் ;
எளிதிற்பொருடந்தும், அரிதிற்வெகுளந்தும் நின்றலின். இருபத்தேழுன்றார்,
ஒன்றைப் பத்தாற்பெருக்கின. இருபத்தெழுபதைப் பத்தாற் பெருக்கின
இரண்டாயிரத்தெழுநூற்றை. எனவே தேவருளிச்செய்தசெய்யுள், * இர
ண்டாயிரத்தெழுநூற்றைநூலென்க. (க)

வேறு.

3144. செந்தாமரைக்குச்செழுநாற்றங்கொடுத்ததேங்கொ
ளந்தாமனையாள்கலத்தவன்பாதமேத்திச்
சிந்தாமணியின்சரிதஞ்சிதர்ந்தேன்றெருண்டார்
நந்தாவினக்குச்சுடர்நன்மணிநாட்டப்பெற்றே.

செந்தாமரைக்கு நாற்றங்கொடுத்த அந்தாமரையென்றது, இறைவன்
திருவடிகளை. அந்தாமரையை ஆளுகின்ற விரிந்த ஞானத்தையுடையவ
னென்றது, சீவகனை. சிதர்ந்தேனென்றது, பரக்கக்கூறினெனென்றவாறு.
அவியாதவிளக்கு உள்ளேகின்று எரிகின்ற நன்மணியென்றது, குருக்களை.

இ - ள். குருக்கள் அங்ஙனநாட்டிக்கூறக்கேட்ட தேவர், சீவகனது
இனிய சரிமாகிய சிந்தாமணியை யான் நின்பாதமேத்திச் சிதர்ந்தேன் ;

* மந்தை சசு - செய்யுட்களும் கந்தியாரால் இடையிடையே பாடிச்
சேர்க்கப்பட்டனவென்று சிலர் கூறுகின்றனர் ; அச்செய்யுட்கள் இன்னவை
யென்று புலப்படவில்லை.

இச்சிந்தாமணியை, நன்மணியே! நீ இங்ஙனநாட்டப்பெற்று இவ்வுலகத்தோ
ரும் நன்றென்று தெளிந்தாரென்க. (உ)

வேறு.

3145. செய்வினையென்னுமுந்நீர்த்திரையிடைமுனைத்துத்தேங்கொண்
மைவினைமறுவிலாதமதியெனுந்திங்கண்மாதோ
மொய்வினையிருள்கண்போழுமுக்குடைமூர்த்திபாதங்
கைவினைசெய்தசொற்பூக்கைதொழுதேத்தினேனே.

செய்வினை - முன்செய்தநல்வினை. மைவினைமறு - தீவினையாகியமறு.
மொய்வினையிருள்-செறிந்தவினையாகிய இருள். கைவினைசெய்த-ஆராய்ந்த.

இ - ள். நல்வினையென்னுங்கடலிலே முனைத்து இனிமைகொண்ட நல்
லறிவென்கின்ற திங்களாலே நீ கைவினைசெய்த செய்யுளாகியபூவை யான்
கைக்கொண்டு மூர்த்திபாதத்தேதூவித் தொழுது ஏத்தினேனென்று தேவர்
குருக்களேநோக்கிக் கூறினாரென்க. (ங)

* “தத்தைகுணமாலே” என்னுங்கவியும், “பகைமாற்று” என்னுங்கவி
யும், கந்தியார்கூற்று.

மு த் தி யி ல ம் ப க ம் மு ற் றி ற் று.

ஆகக்கவி, ந,கசரு.

சீவகசிந்தாமணி நச்சினுர்க்கினியருநா

மு ற் றி ப் பெ ற் ற து.

TAMANDI

வாழ்த்து.

திங்கண்மும் மாரிபெய்க திருவறம் வளர்க செங்கோ
னன்கினி தரச னுள்க நாடெலாம் வினைக மற்று
மெங்குள வறத்தி னோரு மினிதூழி வாழ்க வெங்கள்
புங்கவன் பயின்ற நன்னூல் புகழொடும் பொலிக மிக்கே.

* தத்தைகுண மாலையொடு தாவில்புகழ்ப் பதுமை
யொத்தவெழிற் கேமசரி யொண்கனக மாலே
வித்தகநல் விமலையொடு வெஞ்சுரமஞ் சரிதா
னத்தகையி லக்கணையொ டாகமண மெட்டே.

“பகைமாற்று” என்னுங்கவி பிரதிகளில் அகப்படவில்லை.

பின்னேயுள்ள செய்யுட்கள்
சிலபிரதிகளிற் காணப்பட்டன.

வேண்பா.

நாமள்கோ விர்தையொடு நற்காந் தருவதத்தை
தாமகுண மாலே தனிப்பதுமை - கேமசரி
மாகனக மாலேவிம லேசுரமை லக்கணையொ
டாகு திருமணங்க ளாம்.

விருத்தம்.

உருவள ரகவை பூமி யுயர்தவங் கருணை யூக்கம்
பொருவலி விசயம் வீரம் புண்ணிய மாதர் போகம்
பெருநிதி யொழுக்கஞ் சீலம் பிள்ளைகண் மானங் கல்வி
திருமுத லிவையீ ரெட்டுஞ் சீவக னொருவன் பெற்றான்.

வேண்பா.

மண்டித் தடுமாறி வாழ்விழந்தேன் மாதுயரப்
பண்டைப் பழவினைநோய் பற்றற்றேன் - பிண்டித்
திருமாலே முக்குடைக்கீழ்த் தேவாதி தேவர்
பெருமானை யானடைந்த பின்.

திருத்தக்க மாமுனிசின் தாமணி கம்பர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்க
கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறேங் குறளனுக்கே
மெங்கெழிலென் ஞாயி மெமக்கு.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

வேண்பா.

பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுங்கலியும்
ஆரக் குறுந்தொகையு னைஞ்ஞான்குஞ் - சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்தநச்சி னூர்க்கினிய மே.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பாற்கடல் போலப் பரந்த நன்னெறி
நூற்படு வான்பொரு ணுண்ணிதி னுணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
னாற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு மிம்மூன்று
மிழுக்கற வாய்ந்த வழுக்கிறெல் சீர்த்தித்
தொல்காப் பியமெனுந் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுங் குறைவு மின்றி யென்றுங்
கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
நிலையுடை கலத்தி னெடுங்கரை காணக்
கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முனையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து
மான்றோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து
சான்றோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லொருபது பாட்டு முணர்பவர்க் கெல்லா
முனையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
மொலித்தினைத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குங்
கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமும்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்
கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
கிறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளீஇத்

துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்
பாற்பட தூலின் யாப்புற வுரைத்த
நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்
போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
பொய்யில் வான்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்
சிந்தா மணியைத் தெண்கடன் மாநிலம்
வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள் கருத்து பொருட்டொடர்ப் படுத்து
வினையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்து
நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்துந்
தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனி
லென்முசை விளங்க வந்த வாசான்
பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச
னன்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய
தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
தானே யாகிய தன்மையாள
னவின்ற வாய்மை நச்சினூர்க் கினிய
னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியின்
மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
ஆழி யூழி காலம்
வாழி வாழியிம் மண்மிசை தானே.

விருத்தம்.

பச்சைமா லினைய மேகம் பௌவநீர் ப்ருகிக்கான்ற
வெச்சினூற் றிசையு முண்ணு மமிர்தென வெழுநா வெச்சின்
மெச்சிநா னூனும் விண்ணோர் மிசைசுவர் வேத போத
னச்சினூர்க் கினிய னெச்சி னுறந்தமிழ் நுகர்வர் நல்லோர்.

* 'நச்சினூர்க்கினியனானல்லுரைகொள்வர்' என்றும் பாடும்.

சீவகசிந்தாமணிச்

செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்..
அ.					
அஃதேயமிகளும்	549	அடிகளோதுறக்க	765	அந்தரவகடு	369
அகப்படுபொறி	669	அடிசில்வைகலா	29	அந்தோவிசயை	99
அகழ்கிடங்கந்து	425	அடிசிற்கலங்	752	அந்நகர்க்கர	426
அகில்கொண்ட	244	அடிநிலமுறுத	727	அந்நுண்ணிகுந்	521
அகிலார்புகையலாற்	208	அடிநிழற்றருக	326	அநங்கனைத்	911
அகிறருகொழும்	372	அடிமனைபவள	256	அம்புகைவல்லில்	674
அங்கதன்றன	359	அடியிறைகொண்	597	அம்புஞ்சிலையு	670
அங்கருங்காலி	712	அடியுலகமேத்தி	371	அம்பொனாந்து	580
அங்குநின்ற	353	அடித்தசாந்தல	770	அம்பொற்கலத்து	758
அங்கைசேப்ப	748	அடைதுநாநிலா	131	அம்பொற்கொம்ப	575
அங்கைபோல்	57	அண்ணல்குருகுலத்	549	அம்பொற்கொம்பி	115
அங்கையந்தலத்தக	568	அண்ணல்கூறலு	235	அம்பொன்வள்ளத்	300
அங்கையந்தலத்தினு	535	அண்ணல்பிறந்	753	அம்மலரடியுங்	705
அங்கையுமடியு	811	அண்ணலங்குன்	554	அம்மலரணிச்சத்	185
அகம்புபொன்வரை	167	அண்ணலஞ்சிலை	482	அம்மலைச்சின	371
அசைவிலாப்புரவி	65	அண்ணலவ்வழி	388	அம்மெல்லனிச்சம்	706
அசைவுதீர்த்திரு	424	அண்ணலியாழ்	224	அமரிகைக்கோசனை	106
அஞ்சனக்கோலினு	552	அண்ணமுன்செலு	459	அயிலினிற்புனைந்	87
அஞ்சனநிறீக்கி	647	அண்ணமுனுபாப்ப	66	அரக்கியல்செங்	59
அஞ்சனமெழுதின	645	அண்ணமேற்பறவை	244	அரக்குண்டாமரை	405
அஞ்சிலம்பொலியோ	39	அண்ணன்மே	360	அரக்குண்பஞ்சிக	458
அஞ்சுடர்த்தாமரை	879	அணங்கரவுரித்	584	அரக்குநீர்ச்சிவிறி	768
அஞ்சொன்பொ	841	அணிகலவரவத்	460	அரக்குநீரெறியப்	216
அஞ்சொன்மடவா	809	அணிசேரிடக்கை	831	அரக்கெற்குலகனை	175
அட்டிநீரருவிக்	849	அணித்தகுபவள	714	அரசனைக்கண்டு	160
அடங்கலர்க்கீர்த	824	அணிநிலாவீசு	729	அரத்தகமருளச்	708
அடர்பொற்பைம்	100	அணிமுடியரசர்	672	அரத்தினப்பிறந்த	442
அடல்வண்ண	431	அணியார்மணி	861	அரவுகான்றிட்ட	47
அடிக்கலமரற்ற	593	அனுகிமுன்	488	அரவுவெகுண்டன்	547
அடிக்கலமரற்றவே	175	அத்தம்மனைய	10	அரிஞரற்கோழி	514
அடிகள்கண்டாங்	746	அத்தமாமணி	640	அரிபொற்குண்	690
அடிகளுக்கிட	886	அந்தணர்க்காக்	284	அரிமாநோர்மெல்	93
அடிகளுக்கிறை	377	அந்தணனாறு	382	அரியகொள்கை	420
அடிகளையின்றி	510	அந்தரத்தார்மய	75	அரியலாரந்த	372

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அருகமுயிலகவ	738	அலங்குறன்றொடு	391	அன்பொட்டியெ	594
அருங்குணையடக்	643	அலங்குவெண்	518	அன்றகுடிய	688
அருங்கயம்விசும்	191	அலத்தகக்கொழு	566	அன்னங்களாகி	770
அருங்கலக்கொழு	405	அலர்ந்தவந்தாம	705	அன்னனினேழுழி	469
அருங்கலச்சேயி	360	அலைமணிக்கவரி	764	அன்னதேயென்	474
அருங்கலந்தைந்த	863	அவ்வழியிரண்டு	515	அன்னந்தானவ	413
அருடேர்வழிநின்	407	அவ்வளையவி	702	அன்னப்பெடை	720
அருந்தவக்கீழமை	638	அவணத்தவர்	827	அன்னமுமகன்றி	372
அருந்தவக்கொழுக	761	அவனுரைதெளிந்து	169	அன்னமென்	609
அருந்தவஞ்செய்	386	அவாக்கிடந்தகன்ற	704	அன்னமேதோகை	856
அருந்தவன்முத்து	122	அவிரிழைசுடர	733	அனிச்சத்தம்	853
அருந்தவிசாகி	855	அவிழ்ந்தேந்து	595	அனிச்சப்பூங்	230
அருந்தித்தொழிலே	545	அழல்செய்தடத்து	280	ஆ.	
அருப்பிளமுலை	102	அழல்பொதி	365	ஆக்கமுங்கேடு	506
அரும்பனைத்தடக்	624	அழலம்பூநற	285	ஆக்கையுள்ளுறை	402
அரும்பெறற்	323	அழலார்சுரை	861	ஆகந்தானோர்	485
அரும்பேர்வன	226	அழலுறுவெண்	128	ஆகமுமிடையு	144
அரும்பொற்பூணு	97	அழலேந்துவெங்	854	ஆங்கவெல்லை	358
அரும்பொனும்	36	அழிதலின்றியங்	798	ஆங்குருக்காரர	517
அரும்பொனுமணி	117	அழுதுநுண்ணிடை	390	ஆசாரநாணத்	838
அருமணிமரகத்த	60	அழுதுபின்னணி	761	ஆசிரிபா	590
அருமணியிரம்	174	அள்ளந்தேற்று	283	ஆசைமாக்க	277
அருமைமாமணி	77	அள்ளந்தேற்று	518	ஆசையார்வ	906
அருமையினெய்து	796	அள்ளிப்பல	613	ஆட்சியைம்	384
அருவநாகாஞ்	249	அள்ளுடைக்குவளை	265	ஆடகக்கொழும்	404
அருவிக்குன்றமு	520	அளகுசேவலொ	520	ஆடகச்செம்பொ	496
அருவிலையந்	746	அள்துதாங்கொண்	69	ஆடகச்செம்பொற்	160
அருள்வலி	349	அளப்பரியநான்	523	ஆடலின்சுவை	776
அருளிலாரிவ	706	அளித்திளமந்தி	788	ஆடலின்னரவ்வுமு	52
அருளுமாமென்னை	748	அளிந்ததீம்பழ	775	ஆடவர்தனதிட	581
அருளுமேலர	79	அனைச்செறியரும்	539	ஆடவரமனங்க	210
அரைசர்தமுடி	663	அனைவதுகாம	454	ஆடவராண்மை	664
அரைசனதரு	184	அற்றவரவருத்	849	ஆடவரியவேகி	596
அல்லதுவுமெங்கை	547	அற்றமன்று	581	ஆடன்மங்கை	693
அல்லிசேரணங்	393	அற்றுமீழ்தலைகள்	666	ஆடியன்மாமயி	76
அல்லித்தாளாற்ற	834	அறநிலையுல	747	ஆடுகொடியுச்சி	158
அல்லியரும்பதமு	752	அறம்பெரியகூறின்	832	ஆடுதகைபிறங்	58
அல்லியுட்பாவை	441	அறவியமனத்த	834	ஆடுபாம்பெனப்	304
அல்லியுட்புல்லு	422	அறவுணாபின்னைக்	762	ஆண்மரவாணிலத்	239
அலங்கலுங்குழ	412	அறிவினாற்பெரிய	119	ஆணையாணை	193
அலங்கலேந்தி	688	அறுகுவெண்	700	ஆகிவேதம்	370
அலங்கருத்தவிழ்	618	அன்பினினவலி	410	ஆம்பனாறுமரக்	484
அலங்கருத்தவிழஞ்	606	அன்புநூலாக	468	ஆம்பொருள்களா	259

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஆப்களிற்றசனி	337	இசையினிலிவட்டு	231	இலங்குகொம்பனார்	909
ஆய்ந்தகேள்வி	718	இஞ்சிமாகநெஞ்	49	இலங்குசெம்பொ	814
ஆய்ந்தபானிற	698	இட்டதூல்வழா	40	இலங்குநீண்முடி	16
ஆய்ந்ததொன்	719	இட்டவுத்தரியமி	255	இலங்குபூண்	688
ஆய்ந்தமோட்	692	இட்டவுத்தரியமெ	148	இலங்குபொற்குவடு	822
ஆய்பிழிவ்ருத்	23	இட்டவெண்ணில	34	இலங்குபொன்றா	784
ஆய்பொற்புரி	679	இட்டிடையாரி	268	இலங்குபொன்னி	430
ஆய்மணிப்பவ	338	இட்டிவேல்	341	இலங்குபொன்னே	598
ஆய்மதக்களிறு	632	இட்டிவேல்குந்	800	இலங்குவெள்ளருவி	606
ஆயிதழ்பொன்	183	இடத்தொடு	562	இலங்கெயிற்றேன	638
ஆர்கெழுருறடு	253	இடம்படவகன்று	736	இலங்கொளிமர	369
ஆர்த்தகுணச்	902	இடிநறுஞ்சுண்	616	இலம்பெரிதென	869
ஆர்ப்பெதிர்மாறி	246	இடியுமிழெறி	437	இலவம்பூவர்க்கு	548
ஆர்வலஞ்சூழ்ந்	844	இடியுமின்னும்	347	இலவம்போதே	465
ஆர்வவேரரிந்	129	இடுக்கண்வந்து	160	இலைப்பொலி	361
ஆரகிற்சேக்கை	503	இடைச்செறி	704	இலைபொரவெழுதி	187
ஆர்த்துயல்வர	193	இத்தலையிவர்	292	இலையாரெரிமணி	226
ஆரமருளாண்	91	இதுபள்ளியிடம்	357	இலைவிரவுபூம்பை	549
ஆரமின்னவருங்	720	இதுவெனவுரு	306	இவ்வாறெற்கும்	781
ஆரமின்னும்	344	இந்நகரப்புறங்காட்	737	இவ்வுருவுநெஞ்செ	59
ஆரமுன்முளரி	761	இந்நாட்டிவ்வுந்	479	இவையின்னனவும்	284
ஆரறிவிக்கூத்தல்	69	இந்நால்வர்துணை	453	இழிந்தகீழ்நிலை	772
ஆவதாகப்	345	இம்பரிலாநறும்	71	இழுதன்னவெண்ணி	455
ஆழ்கடல்வைய	741	இம்மலைக்கிரண்டு	353	இழுதார்கடர்	446
ஆழிமால்கட	690	இம்மியனதுன்பொ	156	இழுதொன்றுவாட்	139
ஆழியங்கழனி	234	இமைத்தறுங்கண்	823	இழைக்கண்வெம்	582
ஆழியானூர்திப்	140	இயக்கிநின்றே	466	இழைகளரிளமுலை	64
ஆளற்றமின்றி	143	இரங்குமேகலை	457	இழைகொள்வெம்	44
ஆளியமொய்ம்ப	163	இரவிதோய்கொடி	143	இழைத்தபொன்	697
ஆளியாற்பாயப்	836	இரிந்ததேன்குவளை	20	இழைந்தவந்நலத்	787
ஆற்றியமக்க	866	இரிந்தனவிருவினை	873	இழைப்பொறையாற்	562
ஆற்றுவீர்வம்மி	241	இருங்கடன்மணி	533	இழையொளிபர	618
ஆறிருமதி	364	இருநிலமடந்தை	222	இளமுலைபொருது	828
ஆறெலாங்	338	இரும்பறக்கழவி	215	இளமுலைமணிக்	256
ஆனதுவேந்த	620	இரும்பிடிதழீஇய	883	இளமையின்மூழ்	411
ஆனமும்மத	743	இரும்பிடிநூறு	727	இளவளநாகுடல்வி	232
இ.		இரும்பினீர்மை	289	இளவெயின்	354
இகலிருண்முழு	901	இருமலர்க்குவளை	351	இளந்தகாய்குமழ்	434
இங்கதநிலைமை	236	இருள்கெடலிகலி	96	இளிவாய்ப்பிர	778
இங்கிவர்களிவ்வா	155	இல்லாணையஞ்சி	670	இளைமையங்	750
இங்ஙனமிரண்டு	401	இலங்கரிபார்த	828	இளையவன்மகிழ்	609
இங்ஙனமிவர்	334	இலங்கலாழியினான்	15	இளையவந்தா	593
இசைத்திறத்	202	இலங்குருங்கும	794	இன்றதனாற்பய	73

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
இற்றதென்னாவீ	722	ஈ.		உலாவியோயாமை	125
இற்றவந்தேவ	821	ஈங்கினியென்னை	788	உலகமூன்று	370
இறங்கியமாதர்	600	ஈட்டஞ்சாணீணி	314	உலகுணர்கடவு	739
இறுதியில்லமிர்	389	ஈடில்சந்தன	699	உலந்தநாளவர்	621
இறுதுசுப்பினநல்லா	29	ஈசொல்போழித்	24	உலமருநெஞ்சி	740
இறுமருங்குல்	497	ஈண்டழற்குட்டம்	324	உவரிமாக்கட	700
இறுவவாயிவர்	535	ஈரந்தண்கோதை	745	உவாமுதலிரவ	278
இன்கனிகவரு	789	ஈரங்கொண்ட	699	உழந்தவருநோக்கி	183
இன்கனவயாமோ	176	ஈரலங்கலேந்து	178	உழந்தாலும்	758
இன்பக்காரணமா	277	ஈருட்டமீழ்முடி	808	உழவித்தியுறுதி	905
இன்பமற்றென்	902	ஈராஞ்ஞாற்றினை	518	உழந்துபயறுப்	716
இன்புகையார்	462	ஈன்றதாய்தந்தை	329	உழம்பகட்டெருது	804
இன்றுநீர்வீன	275	ஈன்றதாயானு	724	உழையினமுச்சி	664
இன்றையதன்று	170	ஈன்றமயில்போ	848	உள்பொருளிது	825
இன்னகிலாவிலிமு	823	ஈனதுதவிளங்கமுகின்	56	உள்விரித்தினை	397
இன்னகிற்கொழு	60	உ.		உள்ளங்கொள்ள	271
இன்னணமேத்தி	472	உகர்வினைசெய்	732	உள்ளமுடையான்	157
இன்னணமொழுகு	257	உச்சிவனாவனர்	716	உள்ளிழுதுடைய	578
இன்னதருளென்	848	உடம்பினெயிரிற்	174	உனைவனப்பிருந்த	635
இன்னதன்மை	798	உடற்றும்பினி	758	உறக்கெனுமோடை	892
இன்னதோர்காலத்	276	உடுப்பனதுகில்	254	உறங்குமாயினு	79
இன்னபொங்குனை	627	உடைதிராமுத்	767	உறுதிசூழ்ந்தவ	113
இன்னமுதனைய	143	உண்டெனவுரை	96	உறுதிரீயுணர்ந்து	368
இன்னரிச்சிலம்	576	உண்டேதனதியல்	419	உறுதிமுன்செய்த	287
இன்னவர்களில்	589	உண்ணுநீர்வே	467	உறுப்பெலா	897
இன்னவாறுறுதி	456	உப்பிலிப்புழுக்	865	உறுபடைமன்ன	250
இன்னனென்ன	213	உப்புடையமுநீ	88	உறுவரப்பேனை	816
இன்னாப்பிறவி	370	உய்யுமாறுரை	302	உறைகழித்திலங்கு	200
இன்னியமுழங்கி	255	உரிமைதன்னெடும்	794	ஊ.	
இன்னிழலிவரும்	291	உரிமைமுன்போக்கி	86	ஊட்டியன்ன	195
இன்னீரமிர்தன்ன	11	உரிமையுட்பட்ட	829	ஊடியமடந்தை	633
இன்னீரினதிரை	654	உருக்கமைந்தெரியு	188	ஊதுவண்டரற்று	675
இன்னீரரிமா	323	உருகிவாடியென்	477	ஊழ்வினைதரப்ப	800
இனக்களியானை	741	உருமுக்கதிர்வேற்	257	ஊழிவாய்த்தீ	562
இனஞ்சேராவாகி	194	உருவச்செங்கய	719	ஊழினீருண்ப	367
இனத்திடையேறு	504	உருவமாமதிவான்	107	ஊற்றுநீர்க்கூவ	352
இனமாமென்று	70	உருவமாரந்தன	699	ஊறுகொள்ளிங்கம்	381
இனிச்சிறிதெழு	592	உருவமென்று	465	ஊன்கவைத்து	368
இனிதினிங்ஙன	419	உருவளரகவை	916	ஊன்சேருடம்	810
இனையகூறிமற்	218	உருவுஞ்சாயலு	54	ஊன்பிறங்	328
இனையல்வேண்டா	469	உருளிமாமதி	167	ஊன்வினையாமம்	742
இனையையைய	123	உரைத்தவெண்	294	ஊன்றகர்த்தனைய	497
		உரையகங்	164	ஊன்றலைப்பொழு	611

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஊனமர்குறடு	659	எரிமணியிமைத்	565	என்னுங்கட்டுள்	678
ஊனிமிர்கதிர்	700	எரிமாலேவெனுதி	291	என்னுறுநிலை	505
ஊனுடைக்	842	எரிமிடைந்தனைய	883	என்னேமற்றென்	548
ஊனுண்சிங்கக்	484	எரிமுயங்கிலங்கு	121	என்னேக்கண்ட	510
ஊனொடுதேனுங்	368	எரியொடுநிகர்க்கு	561	என்னேக்கொன்றி	295
எ.		எரிவளைப்ப	807	என்னேகேள்	467
எஃகெனவிலங்கு	95	எல்லிருட்கனவிற்	556	என்னையுள்ளம்	488
எங்களுனைய	557	எல்லேழவைந்து	813	என்றோர்மருங்கி	617
எங்கன்பெண்மை	236	எல்லையிற	226	எனக்குயிர்ச்சிறு	558
எங்குள்வனையா	524	எல்லையெய்திய	108	எனக்குயிரென்ன	67
எங்குலமடிகள்	541	எவ்வூரீரெப்பதிக்கு	452	ஏ.	
எங்கோமற்றென்றி	548	எழின்மலை	400	ஏகவெண்குடை	744
எஞ்சுற்றமென்	720	எழுத்தின்பாடலு	772	ஏச்செயாச்சிலை	777
எண்கொண்ட	680	எழுதருபரிதிமாற்ப	66	ஏத்தரியபல்குண	898
எண்முகசவளியு	160	எழுதுவானெடுங்	46	ஏத்தருந்திருமணி	816
எண்ணத்தி	461	எழுந்துவின்பட	233	ஏத்தருமல்லிகை	583
எண்ணமென்னி	682	எள்ளநர்க்களசாய	259	ஏதிலனாயினு	764
எண்ணநகரிய	781	ஏறிகுரும்பரற்று	884	ஏதிலாரிடர்பன்	101
எண்ணெயுநானமு	54	ஏறிகுறவினைய	426	ஏத்தல்வேறிருத்த	90
ஏத்துணைத்தவஞ்	740	என்பரிந்தெரிதலை	869	ஏத்தலைத்தோழ	543
ஏதிர்நலப்பூங்	614	என்பினைநரம்பிற்	463	ஏத்தறன்கண்கள்	652
எம்மனைமாரினி	133	என்புகெந்குருகி	86	ஏத்திராங்களு	715
எம்மைநீர்வெல்ல	234	என்பெழுந்துருகுபு	103	ஏத்தியவேற்பத்	386
எம்வயின்வருக	786	என்போடுநரம்	59	ஏத்துபூங்கோதை	579
எய்த்துநீர்ச்சிலம்	715	என்மனநின்மன	537	ஏத்துமலர்ச்சே	590
எய்த்தவக்கணையு	480	என்வரவிசைக்க	169	ஏத்தெழிலாகரு	632
எயிற்றுப்படை	627	என்றலுஞ்சுநந்	760	ஏமநன்னெறி	421
எரிக்குழாஞ்சுடரும்	618	என்றலுந்தன்	286	ஏமநீருலக	878
எரிகதிர்ப்பைம்	634	என்றலுந்தேனு	368	ஏமமாகியதுப்	828
எரிசுடர்ப்பரிதி	238	என்றலுந்தொழு	686	ஏவாவிருந்த	881
எரித்திறல்வென்றி	541	என்றவளரசன்	210	ஏழாண்டின்மே	574
எரிதலைக்	450	என்றவளுரைப்ப	326	ஏற்றகைத்தொடி	575
எரிதவழ்குன்றத்	330	என்றவனிருப்ப	463	ஏற்றருமணிவரை	362
எரிநீரவேநரக	804	என்றவனுரைத்தலு	579	ஏற்றியும்மிழித்	719
எரிநுதியுற்ற	449	என்றவனுரைப்	138, 290	ஏற்றிரிபோர்த்	624
எரிபொன்மேகலை	798	என்றனதேனின	880	ஏறங்கோண்முழங்	153
எரிபொன்னுலகி	406	என்றனப்புத்தி	554	ஏறாங்கிருளை	452
எரிமணிக்கலாபத்	598	என்றாய்கொன்	573	ஏறுவாரொலியேற்	263
எரிமணிக்குப்பை	663	என்றாணினைந்தாளி	570	ஏனைமன்னர்	54
எரிமணிச்சுண்ண	191	என்றாகூறலுமையு	131	ஐ.	
எரிமணிநெற்றி	189	என்றாகூறவெண்	178	ஐங்கதிக்கலின்ப	241
எரிமணிப்பளிக்கு	171	என்னநாளுமரற்	746	ஐதேந்தகலல்	595
எரிமணியடைப்	621	என்னலாற்பிறர்	82	ஐந்தழுவன்றடுத்த	256

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஐந்துறுதுறுதலை	142	ஒடரியொழுதி	409	கடிப்பிணைகாது	606
ஐயர்குறவு	421	ஒடுதேர்ச்சாரிகை	32	கடிப்புவரங்குலி	820
ஐயருதைபள்ளி	521	ஒடுந்திரைகளு	163	கடிமலர்நிறைந்து	868
ஐயற்கென்றுரை	601	ஒடுமுகில்நீறி	184	கடிமலர்ப்பிண்டி	793
ஐயனுக்கமைந்த	204	ஒம்படைசாற்றற்	509	கடிமலர்மங்கை	695
ஐயனேயறியும்	270	ஒம்பிப்படைத்த	162	கடிமாலோகுடி	462
ஐயனைக்கண்ணி	127	ஒருயிரொழித்திர	760	கடியரங்கணிந்து	205
ஐயனையாமவ	517	ஒலையுட்பொரு	623	கடியவைவழுந்து	764
ஐயாண்டெய்தி	783	ஒலையையவட்கு	205	கடியனகச்சி	435
ஐவகைப்பொறியும்	818	ஒவாநிரண்டு	453	கடுகியவினையர்	326
ஐவாயரவின்	678	ஒவியக்கொடி	402	கடுந்துடிக்குர	359
ஐவிலினகல	498	க.		கடுந்தொடைக்	363
ஓ.		கங்குற்பாற்புகு	577	கடுமதக்களிப்	534
ஒண்மணிக்ஞழை	494	கங்கைமாக்கடற்	667	கடுவளிபுடைக்	757
ஒத்தொளிபெருகி	878	கங்கையின்களிற்றி	190	கடைகந்தன்ன	389
ஒப்பாறொருமகனே	452	கங்கையின்சு	330	கடைதயிர்க்குர	786
ஒப்பிணைதனக்	495	கச்சுறநிமிர்ந்து	346	கடைந் தபொற்செ	583
ஒருகையிருமருப்	298	கச்சுவிசித்தி	585	கடைந் துபெய்மணி	256
ஒருங்கவன்பிற	241	கச்சையுமவீக்கி	536	கடையிலாவறி	825
ஒருபகல்பூசினோ	793	கட்டழற்கதிய	179	கண் கடுஞ்சாகதிர்	746
ஒருவர் தம்வலி	853	கட்டியங்காரனம்	622	கண்கள்கொண்	275
ஒருவனேகளிறு	537	கட்டியங்காரனெ	671	கண்கூன்றிடப்பட்டு	809
ஒருவனேசிலையு	248	கட்டியங்காரனோ	623	கண்டபினின்னை	512
ஒல்லையீருலகமஞ்ச	671	கட்டியினரிசி	565	கண்டபேய்நகரி	355
ஒழுக்கமேயன்றி	818	கட்டியலேறிய	575	கண்டவர்க்காரு	184
ஒழுக்கியலருந்தவ	103	கட்டுமியலனந்தர்	330	கண்டவன்கண்	461
ஒளமுல்லைவர	638	கடத்திடைக்	448	கண்டாறெழுது	313
ஒள்ளிலைச்சுல	728	கடநாகமதங்	356	கண்டாலினியன	164
ஒளிந்துதேர்நான	891	கடம்புகுடிய	299	கண்டாறொரு	830
ஒற்றந்தங்களை	560	கடல்வினையமுத	247	கண்டிர்கருமம்	529
ஒற்றருமுணர்த	608	கடலம்பவளம்	281	கண்ணக்ககண்ணி	599
ஒற்றன்வந்து	342	கடலரணமாகாது	805	கண்ணகன்கடலங்	541
ஒன்பதுவகை	819	கடலெனக்காற்	294	கண்ணயற்களிப்ப	176
ஒன்றாயலுக்க	292	கடவுளரிடனுங்	686	கண்ணாடியன்ன	673
ஒன்றாயினும்பல	653	கடற்சுறவுயரி	352	கண்ணிகொண்	768
ஒன்றுடைப்பதி	686	கடற்படைமன்	749	கண்ணிவெய்ந்து	394
ஒன்றுநீர்கவ	339	கடற்படையனுங்	140	கண்ணிற்காணி	385
ஒன்றேயுயிரை	279	கடனித்திலம்வைத்	444	கண்ணின்மாந்	271
ஒன்றேயெயிற்ற	486	கடாந்திறந்திட்டு	247	கண்ணினுலின்று	708
ஓ.		கடிகமழ்க்குழலினாற்	435	கண்ணினுற்குற்ற	788
ஒங்குகொற்றவர்	690	கடிகமழ்க்குஞ்சிகை	305	கண்ணினோடுபிற	193
ஒங்குமால்வரை	457	கடிகைவாளார	813	கண்ணுதற்கட	214
ஒச்சனைறும்புகை	289	கடிகலக்கரும்பொடு	31	கண்ணும்வாளாற்ற	301

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கண்ணமிழ்தீயினாற்	535	கருந்தடங்கண்ணி	295	கலைக்கோட்ட	645
கண்ணுளார்துங்	28	கருநெறிப்பின்ற	214	கலைத்தொடை	437
கண்ணுறக்காளை	432	கரும்பணிவளவ	425	கலைபுறஞ்சூழ்	599
கண்ணெனக் குவளை	21	கரும்பலாற்கா	842	கலைமுத்தங்	668
கண்ணெனும்வலை	219	கரும்பார்தோண்	74	கலையார் துகிலே	70
கண்ணேகயலோ	858	கரும்பின்மேற்றொ	564	கலையின்பிணை	355
கண்பயிலிளங்க	473	கரும்புகண்ணுடை	24	கலையினதகலமுங்	129
கண்வலைக்காமுக	30	கரும்புந்தேனு	702	கலையினிற்கன்னி	211
கண்வாளுக்குங்	12	கரும்பெறிகழகை	894	கலையுணர்மக	475
கண்வெறிபோகவங்	886	கரும்பேதேனே	706	கலையுலாய்கிரிமிர்	863
கணமலையரசன்	768	கரும்பொணியல்	37	கலைவளர்கிளவி	422
கணிபுனைந்துரை	397	கருமக்கடல்கடந்	794	கவ்வையங்கருவி	51
கணைகழகண்	503	கருமணியழுத்திய	252	கவ்வையுந்கடம்புன	18
கத்திகைக்கண்ணி	294	கருமநீகவல	607	கவியுந்கடந்து	662
கத்திகைக்கழுநீர்	566	கருமுகிற்பொடித்	504	கவிழ்மணிப்புடை	625
கதங்கனல்யானை	745	கருவளிமுழக்குங்	663	கழலவாய்க்கிட	543
கதிர்முடிமன்னர்	188	கருவித்தேன்கலை	471	கழலிற்செந்தா	482
கதிர்விடுதிருமணி	826	கருவிதேனென	458	கழலுநெஞ்சொடு	443
கந்தகௌரி	363	கருவிமாமழை	797	கழித்தகழிப்பி	861
கந்தார்களியா	528	கருவியின்னிசை	812	கழித்தவேலேறு	219
கந்துக்கடனென்ற	525	கருவியுளெங்	646	கழித்தனர்கலை	644
கந்துகப்புடையி	316	கருவிவானங்	224	கழித்துவாளமலை	241
கந்துகன்கழறத்	608	கருவிற்கட்டிய	910	கழுநீருந்தாமரை	860
கந்துகாமணித்	52	கருணைக்கவளந்	617	கழுமணியா ரமார்	843
கப்புரப்பசுந்திரை	64	கருணைவாசமுங்	45	கழைபொதிர்ப்ப	804
கம்பார்களியானை	321	கனாகொன்றிரங்கு	320	கன்வாய்ப்பெயப்	194
கம்பப்பல்கலங்	300	கனாபொருகட	239	கன்வாய்விரித்தகழு	153
கயல்பாய்ந்துகள	827	கனாயுடைத்து	711	கள்ளத்தானம்	623
கயலாலிவையெ	446	கல்சேர்ப்பூண்கொள்	221	கள்ளமுண்டெனீற்	516
கயலினமுகளிப்	882	கல்லார்மணிப்பூண்	636	கள்ளமூப்பினந்	592
கயற்கணை	398	கல்லார்மணிப்பூண்	7	கள்ளலைத்திழித	104
கரப்புநீர்க்கங்	408	கல்லோடுவன்றடி	284	கள்ளவானரமுங்	266
கரியவன்கண்ணற்	122	கல்லோமரனுமிர	860	கள்ளவிழ்கமழ்	701
கரியவன்றிரு	361	கல்லியுங்கொடி	493	கள்ளநந்தேனும்	703
கரியவுள்வெறி	435	கலங்கழுமரவமுங்	254	கள்ளிசெய்கோசி	490
கருங்கடல்வளந்தர	25	கலத்தற்காலங்கல்	301	கள்ளிசேர்கணை	472
கருங்கடற்பிறப்பி	849	கலந்ததுபெரும்	240	களித்தகண்ணி	394
கருங்கடற்போயிற்	163	கலந்தெழுதினா	292	களித்தலைமயங்கி	160
கருங்கனிளமுலை	615	கலம்புரியகலல்	60	களிமுகச்சுரும்பு	94
கருங்குழலுஞ்செ	572	கலவமயில்கால்	848	களிநுணைமைச்சர்	65
கருங்கொடிப்புரு	201	கலவமாமயி	457	களிநுமாய்க்கதிர்	474
கருஞ்சிலைமறவர்	334	கலவியாகியகாமத்	907	கற்சிறையழித்து	755
கருஞ்சிறைப்பறவை	375	கலிவளர்களிறுகை	293	கற்சுணஞ்செய்த	34

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கற்பகங்கலங்கி	123	காதலாற்காமபூமி	61	காலனெடுகுழந்த	628
கற்பாலுமிழ்ந்தமண	5	காதலாண்காதல்	488	காலுற்றகாம	593
கற்றவைம்பதங்	288	காதன்மாமன்	465	காலையொடுதாழ்	590
கற்றார்மற்றுங்	317	காதன்மிக்குழிக்	478	காவலகுறிப்பன்	67
கற்றதபாலினுட்	392	காதன்மைகண்ணு	435	காவலரகலமென்	847
கறவைகாண்	338	காதார்குழையு	679	காவலன்மக்க	492
கறைபன்னீராண்	97	காதிக்கண்ணரிந்து	785	காவிகடந்தகண்ணீ	73
கன்மழைப்பொற்	634	காதிப்போர்மன்னர்	895	காவிகழுநீர்சுவ	521
கன்றியவெருளி	324	காதிவேல்வல	77	காவியன்னகண்ணி	27
கன்னிநாகங்	224	காதிவேன்மன்னர்	75	காவில்வாழ்பவர்	271
கன்னிமாநகர்	274	காதுசேர்ந்த	392	காவிற்கண்டத்தி	266
கன்னிமைகணிந்து	375	காந்தளங்கடி	539	காவின்மேற்கடி	564
கன்னியர்காக	386	காந்தியமணி	354	காழ்ச்சேற்றுட்	452
கன்னியர்குலத்தின்	151	காம்புபொன்செய்த	175	காழ்கழுட்ட	367
கன்னியராயிரர்	763	காமக்கடுநோய்	571	காளமாகிருளை	648
கன்னியருற்றநோ	310	காமமபைப்பயக்	798	காளையகன்	269
கன்னியைக்கடி	383	காமமுடையார்	833	காளையாம்பருவ	557
கனிகொள்காமங்	443	காமமேகன்றி	68	காற்படையுங்	639
கனிகொள்வா	417	காமர்களிறும்பிடியு	183	கான்முகம்புதை	697
கனிபடுமொழி	637	காமவல்லிகள்கலந்	907	கானத்தினேடுகின்	459
கனிவளர்கிளவி	152	காமனன்னதோர்	797	கானவிரியவில்	141
கனைட்டல்கவரச்	885	காமனேசெல்வினுங்	581	கானினாத்தன	871
கனைகடலமுதுந்	601	காய்களிற்றினிடை	875	கி.	
கனைகதிர்க்கடவு	566	காய்சினவெருளி	349	கிடங்குழும்பித்	166
கா.		காய்த்தசெந்நெ	520	கிணைநிலைப்	25
காசறுதுறவின்	261	காய்த்தழல்கவர்ப்	499	கிலுத்தங்கூர்ப்பரங்	481
காசின்மாமணி	134	காய்த்தவல்வளவி	820	கிழவனாய்ப்பாடி	605
காசுதூல்பரிந்து	785	காய்த்தெறிகடுங்	845	கிளிச்சொலினினிய	841
காஞ்சனக்கமுகு	439	காய்மாண்டதெங்கி	15	கிளிவளர்பூமரு	25
காட்சிநன்னிலை	120	காய்வுறுவேட்டை	495	கிளைப்பிரிவருஞ்	831
காட்டகத்தொரு	850	காயத்தின்குழம்பு	242	கு.	
காடியாட்டித்	782	காயமீனெனக்	132	குங்குமக்குவட்டி	290
காடியுண்டபூந்துகில்	28	கார்கொள்குன்ற	771	குங்குமங்குயின்	599
காதலிந்ததோ	911	கார்தோன்றவே	563	குங்குமஞ்சேர்	314
காதலங்கழிந்த	853	கார்வளர்மின்னு	731	குங்குமத்தோளி	65
காதலஞ்சேற்று	866	கார்விரிமின்னொர்	138	குங்குமநுநீர்	625
காதலமல்லமே	837	கார்வினைமேகமன்ன	135	குங்குமமுஞ்சந்தன	260
காதலன்காதலினுற்	74	கார்வினையாடியு	279	குங்குமமெழுகி	39
காதலனல்லை	764	காரின்முழங்கு	636	குஞ்சரங்குனிய	662
காதலார்க்கமிர்	647	காலகம்புடைப்பமு	135	குஞ்சரத்தலை	647
காதலாலெண்	419	காலத்திநகரை	342	குஞ்சரமயாவயிர்	853
காதலாள்கிரிந்து	802	காலற்றவயிரமலை	245	குஞ்சிமேலனிச்சம்	46
காதலாளுடலுள்	477	காலனைச்சு	343	குட்டநீர்க்குவளை	218

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
குடம்புளாசெரு	610	குழன்மலிந்த	568	கூற்றுவுன்கொட	119
குடர்தொடர்	633	குழிமதுக்குவளை	565	கூற்றெனமுழங்கி	297
குடர்வாங்குறு	648	குழியப்பெரியகோன்	780	கூற்றெனவேழம்	659
குடவளையனைய	506	குழைகொள்வா	467	கூறப்பட்டவக்	266
குடிபழியாமை	845	குழைமுகமிடவயி	774	கூன்கருங்குற	236
குடைகவித்தனை	429	குழையுடைமுகத்தி	250	கே.	
குடைநிழற்கொற்	542	குளநென்முன்றி	717	கெடலருங்குரை	558
குடையுடைநிழ	640	குளித்தெழுவைவாரு	897	கெடுதலவ்வழியில்	798
குடையுடைவேர்	239	குளிர் துன்னிய	408	கெண்டையஞ்சிலை	602
குடையொடுகுடை	42	குளிர்மதிகொண்ட	711	கெலுழைநெந்த	561
குண்டலங்குமரன்	296	குறங்கணியி	429	கே.	
குண்டலங்குலவி	822	குறிஞ்சிப்பூங்	460	கேட்டதுமறக்க	148
குண்டலமில்லங்க	635	குறிஞ்சியெல்லை	458	கேட்பதுவிரும்பினு	603
குண்டலமும்பொற்	877	குறுத்தாட்குயிற்	198	கேண்மின்கேண்	691
குண்டலமொரு	305	குறையணிகொண்	731	கேமமாபுரமெனு	426
குணில்பொரக்	643	குன்றமார்பரிந்து	90	கேவலமடந்தை	905
குந்தமேயயில்வா	625	குன்றனாபை	423	கேழ்கிளரெரிகட்	664
குமரிமாநகர்	300	குன்றிரண்டனைய	383	கை.	
குரல்குரலாகப்	223	குன்றின்வீழருவி	889	கைகவிநறுநெய்	126
குரவநீடிய	358	குன்றுண்டோங்	347	கைசெய்துகமழு	713
குரவம்பாவைகொப்	777	குன்றெனத்திரண்	289	கைத்தலமந்தி	741
குரவரைப்பேண	506	குன்றெனமருண்டு	843	கைந்நிறையெஃக	791
குருகுலஞ்சீவக	875	குணிகொள்பாகவெ	217	கைப்படையொன்	652
குருதிவாளொளி	666	கூ.		கைப்பழமிழந்த	789
குரோதனேமானன்	894	கூகையுங்கோட்	555	கைப்பொடிசார்	792
குலங்கெழுமுகளிர்	642	கூட்டினுண்மணி	303	கைப்பொருள்	468
குலத்தொடுமுடிந்த	149	கூட்டுறமுறுக்கி	242	கைபுனைசாந்தமுங்	31
குலநினையனம்பி	150	கூடநீர்நின்ற	513	கைம்மலர்க்கார்	68
குலிகச்செப்பன	195	கூடார்புலியு	673	கைம்மலர்த்	362
குலிகமாரந்த	489	கூடியமும்மை	825	கைம்மாணகடற்	526
குலிகவஞ்சேற்று	854	கூடினார்கண்மலர்	26	கையகப்படுத்தலோ	297
குலைவாழைபழு	356	கூதிர்வந்துலா	773	கையடுசிலையினர்	360
குவளையெய்த	394	கூந்தலகிற்புகை	863	கையவளைமை	586
குழலுடைச்சிகழி	329	கூந்தலின்புகைக்	775	கையார்வளைகள்	93
குழலுநவியமு	132	கூந்தலேந்திய	694	கையாநிலங்கெஃக	526
குழலெடுத்தியா	373	கூந்தலையொரு	769	கையாற்பொதித்	455
குழலிங்கோட்டினம்	55	கூருளிமுகம்பொ	644	கையிற்பொழுதார்	585
குழலிப்பிடிஞ்ஞ	355	கூரெயிறணிந்த	846	கையினற்சொலக்	301
குழலியஞ்செல்வ	536	கூற்றம்மஞ்சங்	114	கையுறைநெய்முதின	254
குழலியாய்ப்பிற	441	கூற்றம்வந்து	630	கையொடுகண்டங்	380
குழலிவெண்முங்கட்	611	கூற்றம்ன்னகூர்	51	கைவளையன்றி	128
குழலிவெண்மதிக்	16	கூற்றின்னிடக்கு	135	கைவளர்கரும்பு	375
குழற்சிகைக்கோதை	80	கூற்றுநாவலறு	820	கைவிசைமுறுக்கி	140

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கோ.		கொழித்தினா	735	கோமகன்கோல	742
கொங்குவிம்முருளிர்	814	கொழுநனைக்குறிப்	506	கோமான்மகனே	528
கொங்குவிம்முழ	774	கொழுமடற்குமரி	786	கோமானடிசாரக்	882
கொட்டமேகமழு	742	கொழுமடற்பெ	728	கோல்பொருகொடு	640
கொட்டுப்பிடிபோ	810	கொழுமெனின்ன	399	கோலநெடுங்கண்	280
கொட்டையம்பு	535	கொழுவாய்விழுப்	680	கோலமணிவாய்க்	589
கொடிக்குழாங்குஞ்	885	கொற்றவன்குறிப்பு	324	கோலமுற்றிய	872
கொடிநெடுந்தே	491	கொற்றவிமகனை	754	கோலிழுக்குற்ற	149
கொடிமுதிர்	367	கொன்வளர்கூவி	305	கோவம்மாவாகி	527
கொடியணியலங்	842	கொன்னுனைக்	641	கோவிர்தனென்னு	708
கொடியார்குளிர்	209	கோ.		கோழரைமணிம்மட	50
கொடியெழுந்த	695	கோக்கணங்கொதி	266	கோள்வயிரரீள்	196
கொடுஞ்சிலையா	314	கோங்குபூத்துதிர்	650	கோளியங்குழுவை	127
கொடுஞ்சிலையுழ	650	கோட்சுரூவினத்	35	கோற்றொழிப்புரி	536
கொடுமரங்குழைய	651	கோட்டிளங்கலை	610	கோன்றமர்நிகள	83
கொடுமரவெயின்	134	கோட்டிளங்கனிற்	151	கோனுடையின	539
கொடுவெஞ்சிலையை	485	கோட்டிளங்குழவி	509	ச.	
கொடுவெஞ்சிலைவா	446	கோட்டிளந்தகர்	28	சங்குடைந்தனைய	170
கொடையுளுமொரு	145	கோட்டிளந்திங்	127	சங்குவிம்முறித்தி	49
கொண்டபூணி	722	கோட்டுமீன்குழா	672	சட்டகம்பொன்	727
கொண்டவாளொடு	134	கோட்புலிச்சுழல்	862	சண்பகந்தமநகந்	253
கொண்டான்பகழி	248	கோடாதசெங்கோற்	6	சண்பகந்றுமலர்	424
கொண்டுகொதை	484	கோழக்கோடுங்	674	சண்பகப்பூங்குன்	650
கொண்டூங்கல்	568	கோழநுண்கிணு	404	சண்பகமாலேவெய்	325
கொதிதுனைக்காம	822	கோடுதையாக்	483	சந்தமாலேத்தொகை	348
கொந்தழல்பிறப்ப	651	கோணிலைதிரிந்து	81	சந்தனக்களியும்	503
கொந்தழல்வேற்	440	கோணைக்களிற்று	13	சந்தனக்காவு	373
கொம்பரின்குயில்	262	கோதைகொண்ட	332	சந்தனச்சேற்றி	438
கொம்பிடுனத்தொ	591	கோதைதாழ்குடை	733	சந்தனஞ்சொரி	666
கொம்மையார்ந்தன	683	கோதைதித்திலஞ்	53	சந்திரகாந்தமென்	180
கொம்மைவெம்முலை	109	கோதைப்பாரத்	719	சலசலமும்மதஞ்	31
கொம்மைவெம்முலை	490	கோதைபுறந்தாழ	225	சர்.	
கொய்தகைப்பொதி	376	கோதைமங்கையர்	798	சாணிடையெழு	709
கொய்யுணைப்புரவி	641	கோதையருவிக்	165	சாதலும்பிறத்தரு	85
கொல்கினயானை	866	கோதையுங்குழ	438	சாதிப்பைம்பொன்	115
கொல்லுலைப்	865	கோதையுந்தா	615	சாந்தகங்குழிய	736
கொல்லையகடனை	366	கோதையுந்துகிலு	855	சாந்தகநிறைந்த	293
கொல்வதேகன்றி	804	கோதையுந்தோடு	229	சாந்தங்குழியமுயங்	867
கொல்வாருங்குட்	807	கோதையொடு	585	சாந்திடைக்குளி	401
கொல்வேனெடுங்	858	கோதைவீழ்ந்தது	361	சாந்தின்மேற்றொடு	532
கொலைக்களங்	529	கோதைவேனம்	530	சாந்தினுன்மெழுதி	501
கொலைகொள்வே	404	கோப்பெருந்தேவி	397	சாந்துங்கோதை	470
கொலைச்சிறையுப்	836	கோமகளுருவமாய்	706	சாமெனிற்சாத	469

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சாரணர்போய	840	சேரவச்சிலம்	278	செங்காற்குழவி	676
சாரவந்திமிசிலை	554	சேவகன்றிருவின	888	செட்டிதனபாலன்	523
சாரிகைதிரியும்	656	சேற்றமிக்கமன்	88	செத்தமரமொய்த்	588
சு.		சேறடியகண்	587	செந்தாமரைக்குச்	914
சிங்கத்துரிபோர்	628	சு.		செந்தார்ப்பசுங்	312
சிங்கநடப்பது	754	சுடுமண்மிசை	720	செந்தீக்கருந்துளை	92
சித்திரமணிக்கு	323	சுண்ணந்தோற்	267	செந்தீப்புக்க	809
சிதரரியொழுகி	811	சுண்ணநல்லன	269	செந்நெருப்புணுஞ்	776
சிறைதப்பருஞ்சேற்ற	187	சுண்ணம்முடைந்து	8	செப்பியசேலமென்னு	824
சிந்திப்பவென்கிறு	522	சுண்ணமுஞ்சூட்டு	614	செம்புருகுவெங்	37
சிந்துரப்பொடி	33	சுண்ணமென்பதொ	267	செம்புறக்கனி	265
சிந்தையிற்பரிதி	353	சுண்ணமேற்சொ	734	செம்பொற்கடம்	487
சிரற்றலைமணி	638	சுந்தரத்துகள்	693	செம்பொற்கண்ணி	44
சினாயைந்தும்	379	சுந்ததைதன்மகன்	726	செம்பொற்புககத்	543
சில்லம்போதின்மே	130	சுமைத்தயிர்	756	செம்பொன்பின்னி	889
சில்லரிக்கண்கினி	583	சுரந்துவானஞ்	221	செம்பொன்மழை	38
சில்லரிச்சிலம்பி	143	சுரிமுகவலம்புரி	104	செம்பொன்மடங்	166
சில்லரிச்சிலம்பு	412	சுரும்பிமிர்மலை	616	செம்பொன்வரை	4
சிலம்பிரங்கிப்	107	சுரும்புகூழ்குவளை	362	செம்பொனாற்செறி	847
சிலம்பெனும்	401	சுரும்புடையலங்க	126	செம்பொனீண்முடி	628
சிலம்பொடுமேகலை	306	சுரும்புநின்றறா	773	செம்பொனோலை	332
சிலைகொணணிற்	417	சுரும்பெழுந்திருந்து	202	செம்மலரடியுநோ	228
சிலைத்தொழிற்	201	சுற்றணிகொடுஞ்	240	செம்மலைப்பயந்த	146
சிலையினன்மாக்கள்	802	சுற்றார்வல்விற்	318	செய்கபொருள்	157
சிலையொடுசெவ்வ	341	சுறவுக்கொடிக்	898	செய்தகீர்மையார்	908
சிலையொடுதிரண்ட	508	சுறாநிறக்கொடுங்	216	செய்தவப்பாவ	251
சிலியியின்மாறு	293	சுணைகள்கண்களா	418	செய்தவனேவினை	899
சிறகராற்பார்ப்பு	559	சுணையநீலமுஞ்	471	செய்தவிஞ்சையை	500
சிறுகண்யாலை	553	சூ.		செய்தானிருவினை	418
சிறுவன்வாய்	836	சூட்டுஞ்சுண்ண	726	செய்பாவையன்	676
சிறுவென்சங்கு	629	சூடுறுகழலினற்கு	290	செய்யதாமரைப்	872
சிறைப்புறங்	343	சூரியற்காண்டலு	639	செய்யதாமரைமேற்	194
சிறையனப்	35	சூழ்கதீர்மதியமன்	120	செய்யவாய்	502
சின்மணிமழலை	101	சூழ்கழன்மள்ளர்	341	செய்வினையென்னு	915
சின்னப்பூவணி	650	சூழ்பொற்பாவையை	906	செயிர்த்தவள்சிவ	577
சின்ன்தலைப்	512	சூ.		செயிர்ப்பொடுசிவந்	475
சின்னவர்க்கட	146	செங்கச்சிளமுலை	859	செருக்கயனெடுங்	374
சின்னத்துணர்முழவ	253	செங்கட்குறுநரி	94	செருக்கிரினந்தின்று	854
சு.		செங்கட்புன்மயிர்	135	செருநாடுசெஞ்	744
சேதகீர்தெளித்துச்	756	செங்கண்மாறெழி	249	செருநிலத்தவ	352
சேந்தாநின்ற	318	செங்கதிர்ச்சிலம்பு	208	செருவினைத்	602
சேர்கொளச்செய்	387	செங்கயலிரட்டை	716	செல்குதிமந்திரம்	363
சேர்தங்குசெம்பொற்	268	செங்கயன்மழை	608	செல்வக்கிண்கிணி	908

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
செவ்வர்க்கேசுற	731	சோலைமீனரும்பி	822	தவளைக்கண்கிணித்	907
செவ்வர்மனத்தி	418	சோலையஞ்சுரும்	278	தழங்குரன்முரசிற்	119
செவ்வற்கின்னணம்	54	சோலைவேய்முள்ளு	302	தழும்மலர்த்தாம	868
செவ்வனுற்ற	345	ஞா.		தழும்மாவலிமைந்	408
செவ்வனையின்று	511	ஞாயில்சூழ	288	தழுமுற்றும்வாராத்	544
செவ்வழியாழினூ	414	ஞாலம்விற்பன	519	தழையுங்கண்ணி	396
செழும்பொன்வே	877	த.		தள்ளாதசும்மை	11
செழுமலராவ	894	தகைமத்யெழிலை	148	தனையவழிகோதை	198
செறியச்சொன்ன	816	தகைவாடிய	447	தற்புற்றத்தனவை	665
சென்றதுதடக்கை	656	தங்கிடையிலாத்	880	தறுகணுண்மைய	626
சென்றதோசெல்	765	தங்கொளிர்த்திலத்	35	தன்கழலொழாத	846
சென்றார்வவாய	313	தடங்கணுள்பணி	220	தன்படையுடை	770
சென்றுகாலங்	277	தடங்கொடாமரைத்	108	தன்பான்மனையா	138
சென்னிமேன்	857	தடம்பெருங்குவளை	648	தன்மத்திவண்	668
சே.		தடமுலைமுகங்கள்	784	தன்றுணைவி	312
சேட்டுலாஞ்சிலை	533	தடித்திறைதிர	430	தன்னமர்காதலா	62
சேட்டிளஞ்செழு	365	தண்கயக்கும்	369	தன்னுயிர்தான்	903
சேட்டினம்ப	138	தண்காஞ்சித்	198	தன்னெறிவளர	729
சேடார்செம்பொற்	876	தண்டிலத்தகத்	711	தன்னையாக்கிய	78
சேதாநறுநெய்	150	தண்டுவலியாக	585	தன்னையான்	476
சேந்துநீண்ட	714	தண்ணந்திம்புன	277	தன்னொப்பானா	403
சேந்தொத்தலர்த்	6	தண்ணுமைமுழவ	293	தனக்கியானுயிரு	623
சேயிழைகணவ	427	தண்ணுமைமுழுவம்	373	தனியேதுயருழ	752
சேலையசில்லரிய	55	தண்மலர்மாற்புற	74	தா.	
சேலுண்கண்ணியர்	689	தண்க்கிறப்பறித்த	837	தாசியர்முலை	582
சேலேவென்றகண்	311	தணிக்குந்தாமரை	398	தானெடுங்குவளை	811
சேவவன்னன்	26	தத்திலினமுயர்	783	தாதணிகொழுநிழ	533
சேறமைசெறவீனாட்	19	தத்துநீர்ப்பவளத்	273	தாதைதானுரை	214
சேனடந்தாங்கு	845	தத்தைகுணமாலை	915	தாதையாருவப்ப	512
சோ.		தத்தையொடுவீணை	258	தாமச்செப்பிணை	57
சொரிபணிமுருக்	413	தப்பில்வாய்மொழி	167	தாமணிநானச்	713
சொல்லருஞ்சூம்	22	தம்பியுந்தோழன்	203	தாமமாற்பனாந்	721
சொல்லியநன்மை	291	தம்பியைச்சேவக	243	தாமமாலைவார்	592
சொல்லியவென்	511	தம்முடைப்பண்	238	தாமரைச்செங்கட்	597
சொற்றிறலன்றி	234	தம்மைநிழலோக்கி	808	தாமரைத்தடக்	505
சொற்றிறற்கூழ்	364	தமிழ்தழியசாய	589	தாமரைப்போதிந்	619
சொன்மருந்து	310	தயங்கிணர்க்கோ	401	தாமரைமலர்தலை	473
சொன்னான்	483	தரணிகாவலன்	530	தாய்தன்கையின்	283
சோ.		தருக்கொடுமுரணு	657	தாய்முலைதழுவி	36
சோர்புயன்	23	தருமணற்றருப்	709	தாயிலாக்குழி	463
சோருங்காரிகை	583	தருமன்றண்ணளி	53	தாயுயர்மிக்கதந்தை	148
சோலைசூழ்வரை	264	தவம்புரிந்தடக்கி	185	தார்ப்பொலிநரு	81
சோலைஞ்ஞை	271	தவளைக்கண்கிணித்	78	தாரணிபரவைமா	659

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தாவிற்றழ்வடந்	700	திருநிறக்காம	726	தீம்பாலடிசிலமிர்	282
தாழ்த்துருபம்பொ	427	திருமகளிவளைச்	230	தீம்பாலமிர் தூட்டி	314
தாழ்ந்துலவிமென்	858	திருமகற்பெற்றென	105	தீம்பாற்கடலைத்	154
தாழிருந்தடக்கை	239	திருமகனருளப்	687	தீம்பாற்பகியினிருந்	281
தாழிவாய்மறைக்கு	863	திருமணிருயின்ற	442	தீம்பானுனாபோற்	883
தாளுடைத்தடங்	441	திருமல்கவந்த	573	திருகத்துமிழும்	656
தானகமாடமேறி	768	திருமலர்க்கமலத்	202	திராவினைதீர்த்து	371
தானமர்காதலிதன்	72	திருமறுமார்பினை	739	திவினுளிழிந்து	159
தானுந்தன்னுணர்	113	திருவடிதொழுது	557	திவினைக்குழவி	900
தானுழந்துற்ற	515	திருவநீணகர்	44	திவினையுடைய	608
தானையுளன்றி	491	திருவமன்னவ	698	து.	
தி.		திருவமாமணிக்	684	துகண்மனத்தின்றி	317
திங்கண்மதிமுகத்த	196	திருவமேகலை	166	துஞ்சாமணிப்பூட்	12
திங்கண்முகக்குடை	47	திருவிலேசொரிந்து	207	துடிக்குரற்குரல	801
திங்கண்மும்	915	திருவிந்கமைந்தான	320	துடித்தலைக்கரு	63
திங்கணலஞ்சூழ்	588	திருவிந்குங்கற்பக	436	துணையிற்றோகைம	281
திங்கணொளான்பது	821	திருவிந்போற்குலா	811	துந்துபிகறங்க	905
திங்குணைகவை	891	திருவிந்முன்மாரி	601	துப்புறழ்தொண்டை	39
திங்கன்குழந்த	315	திருவிந்சாயலொ	282	துளங்குபொற்கு	695
திங்கன்கேர்முடி	325	திருவிந்சாயறன்	517	துளங்குபொன்னக	165
திங்கன்கவாண்	498	திருவினல்லவர்	692	துளங்குமாமணி	698
திங்கனங்கதிர்	274	திருவினோடகன்ற	887	துளங்குவெண்மதி	682
திங்கனங்குழவி	440	திருகடருஞ்சங்கு	159	துறக்கம்மிதுவே	544
திங்கன்கிழிற்சொலி	110	திருபொருகனை	17	துறந்தமன்னவர்	471
திங்கனம்மறுவு	394	திருயிடைக்	495	துறந்தவிந்நங்கை	766
திங்கனைத்தெளித்	351	திருவாணையிப்பி	765	துறவின்பாற்படர்	767
திங்கனோடுடன்	466	திருவநீண்முடி	78	துறுமலர்ப்பினை	63
திண்டேரரசர்	11	திருகமுக்குடைச்	871	துன்பமுந்நவர்க்	178
திண்ணிலைக்கதவ	84	திருந்தமணிக்	738	துன்னிமற்றதத்தை	835
தின்பொருளெய்	515	திருமன்னருய்	13	துனிப்புறுகிளவி	308
திருந்கிளர்மன்ன	533	திருபளிதமலைத்	847	துனிவாயினதுன்	405
திருந்குழன்மக	340	திருவைனைசாரற்	439	து.	
திருந்குறிப்பன்ன	540	தி.		துக்குமின்காளை	334
திருத்தக்கமா	916	திருந்கும்பஹக்	565	துங்குசிறைவா	157
திருத்துயில்பெற்ற	441	திருந்கும்பெருத்திற்	219	துங்குறிக்கிடர்	421
திருந்தியகீழ்த்திசை	879	திருகுயின்மணந்து	50	துசுருழ்பரவை	39
திருந்தியநல்லறச்	852	திருண்டூர்தமைத்	80	துசுலாநெடுந்	391
திருந்துகோதை	312	திருத்துமருவேலான்	678	துசுலாம்பரவை	655
திருந்துசாமரை	263	திருத்தொடைநரம்பி	223	துசுலாய்க்கிடர்	172
திருந்துதகரச்	110	திருத்தொடைமகர	185	துத்திரண்மணி	877
திருந்துபொற்றேரு	294	திருப்பயறியன்ற	213	தும்புடைநெடுந்	75
திருந்துமல்லிகை	443	திருப்பால்கிளிமறந்	864	தும்புடையவென்	858
திருந்துவேற்சேவ	309	திருப்பால்சுமந்து	782	துமங்கமழ்பூந்	322

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தூமங்கமழுங்	280	தேவரேதாமுமா	814	தோடணிமகளிர்	261
தூமஞ்சால்சோ	867	தேவனேமகனல	537	தோடலர் தெரியலா	179
தூமஞ்சுழியு	267	தேறினேன்றெய்வ	598	தோடார்புனை	753
தூமத்தாற்கெழீஇ	233	தேன்கறிகற்ற	436	தோடேந்து	366
தூமமார்ந்தனங்கு	838	தேன்சென்றநெறி	410	தோய்தகைம	552
தூமமார்ந்தது	502	தேன்சொரிமுல்லை	152	தோய்த்தவிசும்	91
தூமமார்ந்தன	694	தேன்மலிந்தகோ	332	தோளாமலர்	717
தூமமேகமழுந்	46	தேன்முழங்குதார்க்	258	தோலாப்போர்	646
தூமலர்மலை	768	தேன்வாயுமிழ்ந்த	14	தோழனுந்தேவி	346
தூமாண்மேகம்	707	தேன்றருமாரி	179	தோளாமணிசுவி	881
தூவியஞ்சிறை	109	தேன்றலைத்துவலை	48	தோளார்புத்து	329
தே.		தேனடைந்திரு	400	தோளாற்றமுவி	323
தெண்டினாரீத்த	868	தேனமர்கோதை	100	தோளினிலவலி	82
தெண்ணீர்ப்பனி	572	தேனவாங்கமழ்	576	தோளினிலைக்க	649
தெண்மட்டுத்துவ	208	தேனார்காமன்	707	தோளினுனியிடை	232
தெய்வதம்வனங்கு	240	தேனினாத்துயர்	16	தோற்பொலிமுழவு	207
தெய்வமேகமழு	502	தேனிற்பாலென	516	தோற்றனண்மடந்	216
தெருள்கலான்படை	705	தேனிசூலனதீஞ்	773	தோன்றியபுண்	285
தெருளலேன்செய்	795	தேனுக்குக்கின்ற	376	ந.	
தெருளிற்பொருள்	833	தேனுடைந்தொழுது	211	நகைமாமணிமா	406
தெள்ளறல்யாறு	409	தேனுயர்மகரவீணை	203	நகைவெண்டிங்	389
தெளிகயம்மலர்	303	தேனுலாமதுச்	40	நங்கைக்கின்றிறத்	381
தெளித்தவின்றுறு	565	தேனுலாமலை	762	நங்கைதன்முகத்	377
தெளிவறுத்தெழு	892	தேனுறுதீஞ்சொற்	9	நங்கைதன்னலத்	178
தென்வரைப்பொதி	215	தேனெய்தோய்	795	நங்கைகின்புக	774
தென்வரைப்பொதி	634	தேனெய்ப்போன்றி	317	நங்கைநீரடக்கல்	85
தென்றிசைமுனை	429	தோ.		நச்சுநாகத்தினுரை	53
தே.		தொடிக்கையாற்	819	நச்செயிற்றரவி	718
தேக்கணின்னகி	167	தொடிகடவழ்	525	நஞ்சுணுணாப்ப	337
தேங்கயத்தணி	424	தொடித்தோண்	681	நஞ்சினையமுத	414
தேங்காதமள்ளர்	9	தொடித்தோள்	595	நஞ்சுகுடித்தாலு	737
தேங்கொள்பூங்	799	தொடித்தாங்கலம்	670	நஞ்சுபதிகொண்ட	90
தேசிகமுடியுந்	735	தொண்டைவாயிவ	443	நஞ்சுமேய்ந்திளங்	689
தேதாவெனவண்	321	தொத்தணிபிண்டி	72	நட்டவற்குற்ற	340
தேந்தாமஞ்செம்	209	தொத்துடைம்மலர்	775	நட்டிடைக்குய்யம்	81
தேம்பெய்கற்பக	675	தொல்லைநம்பி	85	நட்டப்புகையுட்	182
தேமலரங்கட்	616	தொல்லைநாவ்வகை	682	நடுச்சிகைமுத்து	791
தேய்ந்துறுண்	235	தொழித்துவண்டி	577	நணிதினெண்வினை	889
தேய்பிறையருவ	870	தொழுததங்கை	551	நந்தாவிளக்குப்	740
தேர்த்தொகைத்	540	தொழுதிப்பன்மீன்	876	நம்பன்சிறிதே	574
தேரிவருந்தனர்	431	தோ.		நம்பனித்தலைநாக	129
தேவதந்தபி	684	தோக்கையந்தகிலி	714	நம்பனைநகரி	205
தேவர்பண்ணிய	393	தோட்வெண்டொலி	662	நம்பிநந்தட்டன்	508

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நரம்புமீதித்தல்	749	நன்மயிற்பொறி	761	நான்குதூறியரங்	252
நரம்பெழுந்திரங்கி	870	நன்மனவேந்தர்	245	நான்மருப்பின்மத	749
நரம்பொலிபரந்த	849	நன்முடிநின்மக	73	நான்றொபான்மணி	701
நல்லசண்ணமிவை	270	நன்றப்பொருளே	563	நானக்கிடங்காடை	181
நல்லவனோக்க	204	நன்னகர்நோக்கிநா	168	நானகீறிக்கவந்து	281
நல்லவள்வனப்பு	632	நன்னிலத்திட்ட	818	நானமண்ணிய	261
நல்லவைபுரியுமாந்	250	நன்னெறிதூனய	76	நானமுரைத்தாங்	588
நல்லறத்திறைறவனா	121	நனந்தலையுலகின்	116	நீ.	
நல்லனவேயென	899	நனைகலந்தியுயம்	649	நினம்பிலிற்றும்	805
நல்லுயிரீங்கலு	105	நனைவளர்கோதை	602	நினம்பிறங்ககல	643
நல்லொளிப்பவள	669	நா.		நித்திலக்குப்பை	655
நல்லுளத்தாமரை	433	நாகத்தால்விழுங்க	755	நித்திலப்பந்துடனீ	22
நல்லினைக்குழவி	900	நாகத்துப்படங்	228	நித்திலமணிவண்	657
நல்லினைசெய்திலா	101	நாகநெற்றி	674	நித்திலமுலையினார்	556
நல்லிளையுடைய	668	நாகநாண்மலர்	262	நித்திலவடமும்	718
நல்லிளையென்னு	790	நாகம்மருப்பி	703	நிரந்துகன்னலு	693
நல்லிளையொன்று	286	நாட்டகடன்கழித்	566	நிரம்பாதகீர்யாற்றி	806
நலங்கிளர்காண	695	நாட்டியமணி	425	நிராகதிரித்திலங்	36
நலங்குவித்தனை	725	நாடகநயந்து	867	நிராத்ததீவனை	470
நலத்தருநான	34	நாடுமின்னினி	516	நிராவழிருவிந்	406
நலத்தகையவட்கு	153	நாண்சுமக்கலாத	704	நிலஞ்செதிளெடுக்கு	846
நலத்திருமடமக	840	நாண்மெய்க்கொ	336	நிலத்தலைத்திருவ	83
நலத்தைமத்தாக	218	நாணுள்ளிட்டு	780	நிலத்தினீங்கிநிதி	561
நலிவிவருன்றொடு	559	நாறொடுமிடை	607	நிலந்தினக்கிடந்த	432
நளிகிலம்பதனினு	890	நாப்புடைபெயர்த்	803	நிலம்பொறுக்கலாத	127
நற்செய்கை	287	நாமகணலத்தை	117	நிலமிந்தனிக	206
நற்பொறியுயற்றி	837	நாமகள்கோ	916	நிலவியொளியுமி	913
நற்றவஞ்செய்த	793	நாமவென்றி	130	நிலவிலகியுயிரோ	877
நற்றவஞ்செய்வார்	30	நாயுடம்பிட்டி	286	நிலவுவெண்கதி	575
நற்றவம்பரவைஞா	865	நாவாயிழந்து	162	நிலவுநழ்ப்புனி	340
நற்றானஞ்சேலநடுங்	453	நாவநோய்செய்	571	நிலையிலாவலகி	612
நற்றொடிகளினி	584	நாவியகலமெழுதி	462	நிலந்தவெண்குடை	667
நற்றோளவள்	322	நாவீற்றிருந்த	15	நிழன்மணிப்புரவி	642
நறவாரந்த	71	நாழியுளிருதுநா	152	நிழனிமிர்நெடு	455
நறவிரிசோலை	377	நாள்கண்கூடிய	909	நிறத்தெறிந்து	300
நறவிரியநாறு	587	நாளும்புள்ளுந	519	நிறைத்திங்கொளா	342
நறவெங்கோதை	478	நாளுந்துநம்பிபிறந்	7	நிறையாது	570
நறும்புகைநான	869	நானாவருநைய	547	நிறையோதகீர்	724
நறுமலர்த்தாம	803	நாளொடுநடப்பது	102	நின்மகளிவனை	172
நறுமலர்மாலை	896	நாதகடற்பரப்பு	541	நின்றவப்படை	661
நறையுநானமு	45	நாழியுஞ்சுவைத்	399	நினைப்பருகீணி	433
நன்மணிச்சிலம்பி	569	நாறுசாந்தழித்து	721	நீ.	
நன்மணியிழந்த	331	நாறுமும்மதத்தி	232	நீட்டியசுடைய	422

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நீடகமிருந்த	88	நெ.		பகைநரம்பிசை	620
நீடுநீர்மணிநீரு	697	நெகிழ்ந்துசேர்	303	பகைபுறங்கொடு	324
நீண்டதோனெழு	503	நெஞ்சங்கலங்கி	571	பகைவருள்ளமும்	531
நீணிதிவணிக	188	நெஞ்சம்புணையா	8	பச்சிரும்பெகிட்	665
நீணிலம்வகுத்து	48	நெஞ்சினேரிழை	907	பச்சிலைப்பட்டு	606
நீணிலமன்னபோ	84	நெஞ்சினொத்	113	பச்சைமால	918
நீத்யாலறுத்	560	நெட்டிடைநெறி	363	பசுங்குதிர்க்கடவுள்	190
நீந்துநித்திலவர்	263	நெடியவாட்கண்	484	பசும்பொன்செய்	58
நீர்செய்காந்த	489	நெடுங்கொழிழன்	33	பசும்பொன்னிலகிற்	896
நீர்தங்குதிங்கண்	570	நெடுந்தகைநின்ற	383	பஞ்சிகொண்டெழு	855
நீர்துளம்புவயிற்	772	நெடுமணியுபத்திட்	835	பஞ்சிருமல்குற்	743
நீர்நிறைகுளத்து	862	நெடுவரையருவி	786	பஞ்சிமெல்லடி	670
நீர்நின்றிளகிற்றி	221	நெப்க்கிழிவைக்கப்	251	பஞ்சியடரணிச்ச	108
நீர்முழங்குநீல	865	நெய்கனிந்திருண்ட	415	பஞ்சியடிப்பவள	71
நீரகம்பொதிந்த	335	நெய்த்தலைக்கருங்	331	பஞ்சியினையேய்	111
நீரணிமாடவாவி	767	நெய்ப்பருகினைட்	210	பஞ்சுகிறைகொண்ட	451
நீருடைக்குவளை	87	நெய்ப்பெய்நீளெரி	299	பஞ்சுகும்பரவை	256
நீரேந்திரெய்	751	நெய்ம்முகமணிந்து	89	பட்டதெனங்கை	275
நீலத்துகிலிற்	283	நெய்வளங்கனிந்து	792	பட்டபழிவெள்ளி	546
நீலனக்குதெளித்து	273	நெய்விலைப்பசும்	152	பட்டவர்த்தப்பலிற்	36
நீனிமக்குமுனேர்	402	நெருப்புயிர்க்காக்	903	பட்டவெல்லாம்	470
நீனிநங்கொண	853	நெருப்புநற்போல	676	பட்டியன் நகண்டத்	197
நீனிநப்பெனவ	243	நெல்லுயிர்மாந்தர்	844	பட்டலாய்க்கிடந்	594
நீனிநவண்ண	68	நெற்பொறிநிறை	710	படநாகத்தோ	453
நூ.		நெற்றிமேற்கோல்	649	படம்புனைந்தெ	424
நூங்களைவீணை	245	நெறிநீர்வளையு	446	படம்விரிகாகஞ்	296
நூன்கெல்வேத	422	நெறிமருப்பெருமை	19	படுகணமுழுகினி	630
நூன்கெலகலல்	200	நெறியிற்றளர்	356	படுகண்முழவும்	831
நூன்கெனெகிழ்	605	நே.		படுதினாப்பவழுவா	64
நூன்னியவரியொ	498	நேரார்நேருநீணி	479	படுபழிமறைக்கலா	68
நூன்மதிபோன்று	755	நோ.		படுமணிப்பைம்பொ	622
நூன்முத்தமேற்றி	82	நொச்சிமாமலர்	627	படுமழைபருவம்	355
நூனங்குநூண்	109	நொந்தெடுக்க	449	படைப்பருங்கற்பி	173
நூதிகொண்டன	355	நோ.		படைமலர்நெடுங்	304
நூனசீமடிநோவ	445	நோக்கவேதளிர்ந்து	547	பண்கனிந்தினி	412
நூ.		நோக்கினாணிறை	384	பண்கனியப்பருகி	74
நூல்புடைத்தாற்	315	நோக்கினெனெடு	374	பண்கெழுமெல்லிர்	71
நூல்பொரவரிய	144	நோக்கொழிந்தொ	686	பண்டவழுவிரலிற்	76
நூங்கிடங்கொடு	847	நோய்முதிர்குரங்கு	422	பண்டியாற்பண்	316
நூற்படுபுவன்	173	நோற்றிலர்மக	333	பண்ணடிவீழ	325
நூற்றுவர்பாகர்	622	ப.		பண்ணமைதேரி	515
நூனெறிவகையி	118	பக்கத்தாற்	58	பண்ணார்களிறே	809
		பகல்வரைப்பவளச்	885	பண்ணார்களியிப்	320

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பண்ணார்பனை	860	பவழவாய்ப்பரவை	62	பாண்குலாய்ப்	725
பண்ணியல்யானை	231	பழங்குழைந்தனை	354	பாத்தரும்பசும்	33
பண்ணுநாமகளிர்	770	பழங்கொடெங்கிலை	18	பாத்தில்கீர்ப்	538
பண்ணுலாங்கிலவி	434	பதியொடுமிடை	723	பாம்பெழப்பாம்பு	380
பண்ணென்றுபாட	227	பழுத்ததீம்பலவின்	890	பாய்ந்ததுகலின்	242
பணிசெயாயத்	466	பள்ளிகொள்களிறு	276	பார்க்கடல்பரு	890
பணித்தருகோல	309	பளிக்கதைப்பவழ	63	பார்க்கெழுபைம்பொ	251
பணிவரும்பைம்பொ	223	பளிக்கொளிமணி	200	பார்நனைமத்த	642
பனைமுனிந்தாலு	644	பற்றாமன்னன்கர்ப்	99	பார்மலிபரவைத்	542
பத்தியிற்சூயிற்	434	பற்றார்வஞ்சென்ற	881	பார்மிசையுலக	251
பத்திரக்கடிப்பு	658	பறந்தியறருக்கி	641	பாரகங்கழுநர்	802
பதுமுகமரன்	236	பறவைமாநாகம்	381	பாரகூரவம்பல்ல	626
பதுமையைப்பாடி	378	பறையுஞ்சங்கும்	519	பாரத்தொல்	917
பந்தட்டவிரலி	766	பண்மணிக்கடகஞ்	381	பால்பரந்தன்ன	169
பந்துமைந்துந்	569	பண்மணிக்கதிர்	908	பால்வளைபரந்து	844
பரத்தையர்த்தோ	788	பண்மலர்ப்படலைக்	386	பால்வெண்டிங்	692
பார்த்தொளியுமிழ்	192	பண்மாண்குணங்கட்	4	பாலருவித்தங்க	92
பரவைவெண்டினா	796	பன்னலம்பஞ்சி	657	பாலவியும்பூவும்	315
பரிதிபட்டது	387	பனிமதியின்	455	பாலனையகிந்தை	898
பரிந்தமாலை	398	பனிமயிர்குளிர்	712	பாலாராலிப்பை	330
பரிந்தழுகின்ற	506	பனிமுகின்முனை	812	பாலினாச்சீறடி	762
பரியகஞ்சலம்பு	603	பனிவரைமுனைத்த	657	பாலுடையமிர்தம்	112
பரிவுற்றற்பய	476	பனைக்கையானை	635	பாவமிதுநோவ	586
பருகிப்பாயிருணிற்	404	பா.		பாவனைமரீஇப்	910
பருகினேற்கொளி	774	பாகவனாவாங்கிப்	313	பாவைநீடிலி	307
பருகுவாரிற்புல்லி	418	பாங்கின்மாதவர்	420	பாவையவளிருக்கு	183
பருந்துமதனிழ	225	பாசவல்லிடிப்ப	27	பாவையன்னவர்	44
பருமணிப்படங்	600	பாசிப்பாசத்து	483	பாழிநம்பல	235
பருமித்தகளிற்றை	162	பாசிலைசுருட்டி	577	பானைமென்கழுகின்	45
பருமித்தகளிறு	83	பாசிலைசுருட்டுடி	434	பானைவாய்க்கமு	558
பருமுத்துறையும்	445	பாசிலைபரவை	180	பாற்கடல்போல	917
பல்கதிர்மணியு	620	பாட்டாங்கேவல	887	பாற்கடற்பணி	795
பல்கதிராரமும்	614	பாட்டினைக்கேட்	510	பாற்கடன்முனை	696
பல்கிழியும்பயினும்	76	பாடகஞ்சுமந்த	150	பாற்கதிர்ந்துங்கட்	818
பல்பூம்போய்கைத்	115	பாடல்வண்டி	361	பாற்குணையறிந்த	20
பல்லினாற்குகிந்த	137	பாடலொடியைந்	373	பாறறுளிபவள	851
பல்லினைப்பவளப்	174	பாடலோசை	264	பாறடைப்பரிதி	177
பலகைசெம்பொ	282	பாடன்மகளிரும்	615	பாறைபடுதையிர்	133
பலிகொண்டுபேரா	199	பாடினருவிப்	614	பான்மிடையமிர்து	904
பவ்வத்தங்கட்	489	பாடினான்றேவ	596	பானாப்பிறைமரு	93
பவ்வத்துப்பிறந்	508	பாடுதம்பாவை	594	பானிறக்கவரி	542
பவழங்கொள்	377	பாடுபாணிமுக	288	பானிறப்பனிவனா	177
பவழவாய்ச்செறு	120	பாடுவன்முருந்த	580	பானுரைய்யன	726

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பாணுனாயினெய்	717	புண்மல்குமத்த	528	பூ.	
பீ.		புண்முழுதிதை	493	பூக்கணீர்வினை	264
பிடிக்கைபோலுந்	111	புணர்ந்தவர்பிரித	159	பூங்கணவ்வயி	387
பிடிக்கைவென்று	779	புணர்மருப்பியா	475	பூங்கழலாணைப்	480
பிடிமருண்டை	787	புணர்வின்னினிய	406	பூங்கழற்குரிசிறந்த	97
பிடியொழிநின்ற	341	புணரிபோற்சிறு	894	பூஞ்சைநங்கைமா	591
பிண்டமுண்ணும்	538	புதிதினிட்டபூந்	217	பூண்குலாம்வன	645
பிண்டியின்கொழு	874	புதுக்கலம்போலும்	612	பூணிமழையவள்	305
பிணிக் குலத்தக	351	புதையிருளிரியப்	624	பூணினுனெருங்க	856
பிரிதலும்பினியு	906	புரவியுங்களிறு	607	பூணெடேந்திய	303
பிரிந்தவற்கிரங்கி	410	புரிக்குழன்மடந்	777	பூத்தகிரவழும்	555
பில்கித்தேனொழு	634	புரிமுத்தமாலை	669	பூத்தகோங்குபோற்	132
பிள்ளையுள்புகூந்	132	புசிவனையலறி	610	பூத்தகோங்கும்	52
பிள்ளைவெண்பிறை	691	புருவச்சிலைநுதற்	913	பூத்ததைகொம்பு	812
பிளிறுவாண்முரசு	755	புல்லாருயிர்செருத்த	859	பூத்தலைவாரணப்	42
பிறங்கினகெடுங்	450	புல்லுண்புரவி	864	பூத்தின்றுபுகன்று	125
பிறந்தீயும்பூம்	99	புல்லும்போழ்தி	402	பூத்தொழியாப்	431
பிறந்தவக்குழவி	821	புல்லுமல்லியும்	420	பூந்துகில்புனைகல	869
பிறந்தவர்களை	758	புலந்தவன்கொடி	308	பூந்துகில்பொருதி	438
பிறந்தாரம்பெற்ற	756	புலம்பொடுதேயி	122	பூந்துகிற்கொடுத்த	540
பிறனலமரந்தக்கே	212	புலவியுண்மகளிர்	785	பூந்துகின்மாலை	553
பிறையதுவளரத்	81	புலாற்றலைத்தி	567	பூநிறைசெய்த	783
பிறையார்திருதுதலு	226	புலிப்பொறிப்போ	84	பூப்பரிவார்பொன்	860
பிறையெயிற்றெரி	632	புலியாப்புறுத்திக்	636	பூப்பெய்செம்பொற்	111
பின்னிவிட்டபிடி	485	புள்ளிர்விழுந்தது	851	பூம்பாவைவந்து	574
பீ.		புள்ளினைப்பன்ன	237	பூமாலைசூழற்	497
பீலிநன்மாமயிலும்	76	புள்ளின்வாயுரை	310	பூமியும்பொறை	301
பீலிமாமயிலெரு	627	புள்ளுமயாமுங்	747	பூமியையாடற்	396
பீழைசெய்துபெற்ற	178	புள்ளுவர்கையினு	850	பூமுற்றந்தடங்க	823
பு.		புள்ளொன்றேசொ	141	பூமெனச்சேக்கை	390
புக்கான்சுதஞ்சண	881	புற்றிடைவெருளி	382	பூவணையமளி	309
புகழ்ந்துதாமகிழ்	764	புறநகர்மண	474	பூவரம்பாயகோதை	334
புகழ்வரைச்செ	553	புறவணிபூவிரி	133	பூவலர்ந்ததாரினுன்	332
புகையவாவிய	388	புன்காஞ்சித்தாது	198	பூவார்புனலாட்டி	321
புகையார்வண்ணப்	779	புனமாமயிலே	445	பூவியல்கோயில்	493
புடைத்தென்	285	புனலெரிதவழந்	354	பூவினுட்டாழ்குழ	579
புடைதாழ்குழை	653	புனைகதிர்த்திருமணி	102	பூவினுட்பிறந்த	100
புடைநகர்த்தொழி	32	புனைகதிர்ப்பொன்	661	பூவினுள்ளவள்	907
புடையிருகுழையுமி	126	புனைகதிர்மருப்புத்	658	பூவுடைத்தெரி	530
புண்டோய்த்தெடு	13	புனைதார்பொர	407	பூவுண்டகண்ணுள்	571
புண்ணவாம்பு	448	புனைமருப்பழுந்த	842	பூவைகிளிதோகை	834
புண்ணிடங்கொ	89	புனைமலர்த்தாரி	439	பூவையுங்கிளியுன்	723
புண்ணுமிழ்குருதி	507				121

செய்யுளகராதி.

கூடள

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பெ.		பொங்கியாயிரச்	166	பொன்றுஞ்சாகத்	394
பெண்ணிடர்விடெப்ப	513	பொங்குமணிமுடி	754	பொன்றுஞ்சுமார்ப	9
பெண்ணுயிரவல	296	பொய்கைபோர்	667	பொன்றுலாம்பொன்	852
பெண்ணெனப்	468	பொய்கையுட்	414	பொன்னகரவீதி	859
பெண்பாலவர்கட்	570	பொய்யொடுமிடை	833	பொன்னகருள்வே	523
பெண்பெற்றபொலி	734	பொரியனாளுமு	162	பொன்னங்காழிற்	712
பெண்மைநாண்வன	112	பொருகயலுகளிப்	540	பொன்னங்குவட்டி	620
பெய்யார்முதலிற்	677	பொருங்களத்தா	644	பொன்னணிகா	351
பெயன்மழைப்	389	பொருசுரஞ்சலாகை	490	பொன்னணிதி	360
பெரியவாட்டங்	817	பொருதியிருவி	295	பொன்னணிமணி	344
பெரியவின்பத்	815	பொருந்தலாற்பல்லி	552	பொன்னரிமாலைதா	326
பெருந்தகைக்குரிசி	171	பொருந்தியவுலகி	104	பொன்னரிமாலேபூ	731
பெரும்பெயர்ப்	67	பொருந்துபொற்	192	பொன்னறையு	591
பெரும்பொருணீதி	730	பொருமதயானை	613	பொன்னனாள்புண	243
பெருமகற்காககம்	106	பொருவருங்குறா	562	பொன்னாவழி	888
பெருமகன்காதற்	631	பொருளுடைவாய்	107	பொன்னியல்குரு	308
பெருமனைகுறுக	180	பொலிவுடைத்தாரு	843	பொன்னியன்மணி	596
பெருமுழங்கு	737	பொழிந்துகுகாதல்	439	பொன்னிலஞ்சென்	597
பெருவலியதனை	655	பொழிந்துநஞ்சு	382	பொன்னிலத்தெ	428
பெருவெண்டி	487	பொற்கச்சார்த்த	319	பொன்னிறக்கோ	652
பெற்றகூழுண்டு	723	பொற்குடந்திருமணி	763	பொன்னிறாகும்	560
பெற்றவந்சிமித்	339	பொற்குண்ரூயினும்	311	பொன்னுகம்புர	147
பெறுமன்பினளென்	444	பொற்சிறுதேர்	33	பொன்னுடைய	522
பே.		பொற்பமைதாமக்	601	பொன்னேவிட்ட	218
பேதைமையென்னு	409	பொற்புடையபூமா	864	பொனன்கொடி	61
பேரஞரிமும்பை	119	பொற்புடையமளி	500	போ.	
பேரிடர்தன்க	742	பொற்புண்குமந்த	10	போகமகளிர்வலக்	630
பேரினும்பெண்டி	307	பொற்புண்குமந்து	676	போகுமாமழை	693
பை.		பொறிஞலாய்க்	499	போதவிழ்தெரிய	376
பைங்கண்மணி	573	பொறிதவநெருங்க	531	போதுலாஞ்சிலை	388
பைங்கணுனையெ	685	பொறிமயிலிழியும்	556	போதுவாய்திறந்த	428
பைங்கதிர்திய	379	பொறியறுபாவை	105	போதெனக்கிடந்த	875
பைங்கழன்மன்னர்	828	பொறியின்மே	637	போதொடுநான	464
பைத்தரவத்திரை	517	பொறைவிலங்கு	564	போர்த்தோலகீக்கி	679
பைந்துகின்மகளிர்	531	பொன்செய்குடங்	182	போர்த்தகல்	637
பைந்தொடிகளரிர்	728	பொன்செய்வேய்	263	போர்த்தநெய்த்	660
பைந்நாகப்பள்ளி	10	பொன்சொரிகதவு	41	போர்ப்பண்ணமை	139
பைம்பொற்புளகப்	248	பொன்பனிப்புறம்	775	போர்ப்பமைமுழ	234
பைம்பொனியிர்	197	பொன்மகரம்வாய்	196	போர்மயிர்க்கேட	642
பைம்பொனீரு	267	பொன்வகாநிலாக்	841	போழ்ந்துகதிரீரேயி	91
பையரவிழங்கப்	451	பொன்வகாநிலா	604	போழ்ந்துகதிரீரேயி	806
பொ.		பொன்வினைத்த	413	பொள.	
பொங்கல்வெம்முலை	812	பொன்றியவுயி	397	பொளவரீர்ப்	266

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ம.		மண்ணகமடந்தை	185	மதுக்குடம்விரி	581
மகரவெல்கொழு	278	மண்ணாடமலிர	805	மதுக்குலாமலங்கன்	532
மங்கலப்பெருங்	696	மண்ணிடமலிர	189	மதுக்கைமாலே	501
மங்கலமடிந்த	522	மண்மிசைக்கிட	352	மதுமடைதிற	338
மங்கலவணியினர்	185	மணமாலேமடந்தைய	646	மதுமுகத்தலர்ந்த	499
மங்கலவெள்ளை	433	மணிக்கண்மா	726	மந்தாரமாமாலே	685
மங்குலாயகிற்புகை	871	மணிக்ஞடமழுத்தி	438	மந்தாரமாலே	569
மங்கைக்குரியான்	574	மணிசெய்கந்து	298	மந்திரங்கேட்டு	244
மங்கைநல்லவர்	271	மணிசெய்வீணை	714	மந்திரத்தரசன்கா	255
மங்கைமணுவீனைய	805	மணித்துணரீனைய	817	மந்திரத்தரசன்வல்	168
மங்கையர்தம்மொடு	829	மணிநீறமாமை	487	மந்திரமருந்திவை	852
மங்கையர்பண்	578	மணிபுனைசெம்பொற்	40	மந்திரமறந்து	376
மஞ்சிவர்மணிவரை	840	மணிபொதிதுகிலிற்	510	மந்திரமன்னன்	170
மஞ்சிவர்பின்ன	664	மணிமகரம்வாய்	56	மந்திரமூன்றுந்	513
மஞ்சுருழுவதனை	95	மணிமதக்களிறு	316	மந்திரவதியின்	710
மஞ்சுருழுவரை	405	மணியறைந்தன்ன	106	மயக்கப்போர்	893
மஞ்சுருழவிகம்	534	மணியயல்சீப்பிடச்	763	மயற்கையிம்மக்	411
மட்குடமல்லவன	285	மணியியல்வனச்	344	மயிர்வாய்ச்சிறு	617
மட்டவர்வனமலர்ப்	882	மணியியல்வள்ளத்	604	மயிரெறிகத்தரி	56
மட்டவழிகோதை	597	மணியிற்பாலி	361	மயிலினமிரியவாங்	463
மட்டவழிகோதைவா	114	மணியிறுடலையுஞ்	296	மயிலினாடலுமந்தி	392
மட்டவழித்தாரி	212	மணியின்மேற்	501	மரகதமணிப்பசும்	253
மட்டார்பூம்பிண்டி	454	மணியினுங்கொளி	900	மரவநாகமணங்	559
மட்டுவார்தாரி	238	மணியும்முத்தும்	115	மராமரமேழுமெய்த	481
மட்டுவாயவழிந்த	344	மணியுமிழ்திருக்	897	மருங்குலுமொன்று	208
மட்டுவிரிகோதை	590	மணியுயிர்பொன்	963	மருடமுல்லிகை	706
மட்டொளித்துண்	730	மணியுறைகழிப்பது	878	மருப்பினுல்லவழும்	248
மடத்தகையநல்லார்	832	மணியெழுவுணைய	464	மருமகன்வலந்தது	61
மடந்தைத்திறத்தினி	319	மணியொலிவீணை	511	மல்லூங்கற்பக	903
மடநடைபெண்	617	மணிவண்டும்மா	440	மல்லல்யானை	629
மடமாமயிலே	447	மணிவண்டொன்	780	மல்லலங்கங்கை	604
மடலணிபெண்	596	மணிவனையெறி	874	மல்லலந்தெங்கிள	25
மடற்பனைக்குழா	727	மத்தம்புல்லிய	132	மல்லலந்தெழுந்து	85
மடையவழிந்த	92	மத்திமதேசமா	474	மல்லந்நெல்வளத்	466
மண்கணைமுழுவம்	192	மத்தரிப்புடைய	233	மல்லன்மலையினைய	808
மண்கனிந்தபொன்	912	மத்திரரென்னு	396	மல்லன்மாக்கட	872
மண்காவலைமகிழாதி	653	மதியகடுகிஞ்சு	426	மல்லன்மாக்கடலி	177
மண்கேழ்மணி	678	மதியங்கெடுத்த	12	மல்லனீர்மணி	298
மண்டலகிறைந்த	189	மதியம்பொழி	901	மல்லிகைம்மலிந்த	331
மண்டலிமற்றிதென்	379	மதியறியாக்குண	899	மல்லிகைமணங்	429
மண்டித்தமொ	916	மதியினுக்கிவர்த	297	மல்லிகைமாலே	268
மண்ணகங்காவலின்	64	மதியுஞ்சுடரும்	827	மல்லுறையலங்கன்	448
மண்ணகங்காவன்	362	மதுக்களிரெடுங்	306	மலங்குவித்தாவி	813

செய்யுளகராதி.

சூ.ந.கூ.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மலரணிமணிக்	372	மன்னவனினா	542	மாலேச்செற்றான்	673
மலரேந்துசேவடி	472	மன்னன்செய்த	345	மாலேறுதிகொண்டு	89
மலிந்தநன்மாலே	879	மன்னனாங்கோர்	631	மாலேப்பந்தும்மாலே	850
மலேத்தொகை	348	மன்னனாற்சிற	348	மாலேபலதாழ்ந்து	586
மலேபகவடிக்குஞ்	124	மன்னாகவீணப்பட	57	மாலேமகளிரணிந்த	780
மலையச்செஞ்சாந்து	634	மன்னினாபெயர்	137	மாலேமாதீவெண்	629
மழகளிற்றெருத்	398	மன்னுநீர்மொக்கு	450	மாலேயுங்கண்ணி	641
மழைக்குலுரு	903	மனத்திடைச்செ	287	மாலேயுட்கமந்த	568
மழைதவழ்சோலை	165	மனைப்பெருங்	364	மாலேயும்பசும்பொ	33
மழையொக்குளன்	320	மா.		மாலேவாடின	393
மழையிடைக்குளி	395	மாக்கடற்பெருங்	645	மாலேவாண்முடி	691
மழையொடுகுழந்	492	மாக்கவன்வளர	856	மாலேவாய்நெடு	647
மற்பகம்மலர்ந்த	699	மாஃநீர்விசும்பிடை	177	மாலேவெள்ளரு	367
மற்றடிகள்கண்ட	545	மாகம்முழக்கின்	675	மாவடுமருட்டி	428
மற்றவுடந்தநாய்க	185	மாசறுமணியு	603	மாழ்க்குவெய்தயிர்த்	384
மற்றவன்சொலக்கே	516	மாசித்திங்கண்	850	மாழ்குமுடியங்கி	526
மற்றவனுலோகபா	651	மாசிலாள்பிறந்த	427	மாற்றமொன்று	274
மற்றிம்மாநகர்	270	மாசொடுமினடந்து	521	மாற்றவர்மலைப்	343
மற்றிமாதர்தன்	385	மாடமோங்கும்வள	97	மாற்றவர்மறப்படை	37
மறங்கொள்வெங்க	312	மாடியந்தானை	168	மாற்றவன்சேனை	655
மறப்படைபசித்	240	மாதர்தன்வன	721	மாற்றவனொற்ற	621
மறுமுயற்கிவர்த	203	மாதர்யாழ்தடவர	202	மானவயிராந்து	661
மறுவுமனையினிங்	128	மாதர்வாழ்வமன்	178	மானக்கவரிமணி	615
மறுவறவுவன்ந்	739	மாதரர்க்கந்தபி	333	மானயானோக்கி	532
மறையார்வேள்வி	319	மாதவப்பெருமை	526	மானிடம்பழுத்தன	554
மறையொன்று	753	மாதவன்சரிதமுந்	887	மானுமரனுமிரங்க	163
மறைவல்லாற்கு	204	மாதவனென்பெயர்	826	மீ.	
மன்பியரியமாமனடி	260	மாதுயாழ்மழலை	390	மிக்கநாளினால்	130
மன்மதன்மணிக்	591	மாதுகுமயிலினல்	145	மிக்கார்தங்கேட்டின்	366
மன்மதன்னன்னுங்	649	மாந்தருமாவஞ்	734	மிகவாய்தொர்	407
மன்றக்கிடனாமணி	564	மாநகர்க்குடுத	345	மிகுகொடாமுத்தஞ்	436
மன்றன்மாமயி	630	மாநீர்ப்பணிமுகி	400	மினடந்தமாமணி	288
மன்றனாலைஞ்சி	27	மாமணிமுகி	704	மின்றவழ்மணிவரை	498
மன்றனுமணி	815	மாமனுமருளும்	19	மின்றெளித்தெழுதி	117
மன்னர்களவெருண்	246	மாய்தலும்பிறத்த	851	மின்றோய்வரை	616
மன்னர்கோயி	488	மாரிமல்குவளந்	743	மின்னகெனையிரு	103
மன்னர்தம்வெரு	336	மாரியிந்கடுங்கணத்	88	மின்னணங்குறு	304
மன்னவகேண்மதி	886	மால்வரைத்தொடுத்	141	மின்னாரசிலம்பிற்	838
மன்னவவருளி	335	மால்வரையயிறு	181	மின்னினாத்தபை	527
மன்னவன்சிறு	480	மாலேறையா	677	மின்னிலங்கெஃகி	337
மன்னவன்பகை	77	மாலேக்கணம்பல்	660	மின்னிலங்கெயி	346
மன்னவன்றுறவெ	875	மாலேக்கதிர்வேன்	472	மின்னினான்மலையை	335
மன்னவன்னினா	130	மாலேக்குடைமன்ன	810	மின்னினீள்கடம்	567

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மின்னுகுழையினர்	615	முந்துநாங்குறிய	61	முழுப்பதகர்தாடு	806
மின்னுங்கடற்றினா	684	முந்நீர்ப்படுசங்	8	முழைமுகத்திழ	87
மின்னுடைமணி	359	முந்நீர்ப்பவளத்	321	முளரிமுகநாக	832
மின்னும்பூணும்	502	முந்நீர்ப்பிறந்த	5	முளிமரக்காடு	249
மின்னுமிழ்வைவா	697	முந்நீர்வலம்புரி	914	முனைத்தெழுபரிதி	905
மின்னுமிளிர்பூங்	159	முயங்குஞன்சொன்	448	முனைத்தெழுமத்ய	307
மின்னுவாட்ட	265	முரசமாரந்தபின்	692	முறிந்தகோல	681
மின்னுளேபிறந்த	415	முரணவியவென்று	371	முறுவன்முன்சிறிய	461
மின்னெனமிளிரும்	507	முரல்வாயசூழ்	738	முன்னுபுகீழ்த்	763
மின்னேரிடையா	322	முருக்கித்தழுவிக	428	முன்னொருகா	528
மின்னொப்புடைய	280	முருகுகொப்புளிக்	551	முனித்தலைக்கண்	732
மின்னொர்பூம்பொ	395	முருகுடைந்தபூங்	912	முனிமைமுகடாய	472
மின்னொழுஞ்சாய	156	முருகுலாமுல்லை	237	முனிவரும்போக	173
மீ.		முருகுவார்டுழலா	388	முனிவருமுயன்று	369
மீண்டவரோடுதலும்	286	முருகுவிண்ணொ	299	முனைத்தந்தத்து	217
மீன்கணினைவும	22	முருகுவிம்மிய	591	முனைவற்றொழுது	681
மீன்சேர்டுழாமனை	194	முருகுவிம்முகோதை	217	மு.	
மீன்மயங்குதிங்கண்	901	முருந்தினையதூ	757	முகதேன்வாரியல்	495
மீனெறிதூண்டில்	245	முல்லைசூழ்முல்லை	888	முகதேனிரூலில்	41
மீனேறுயர்த்த	6	முல்லைப்பூம்பந்து	230	முகிதேந்தாரி	69
மு.		முல்லைமுகைசொரி	758	முகவாமுதலாவலக	1
முகமெணியழுத்தி	913	முல்லையங்குழ	47	முகுவாய்முல்லை	255
முகிற்றலைமதிய	184	முலைத்தடஞ்சேக	20	மே.	
முட்டிவட்டனைய	856	முலைமுகஞ்சுமந்த	791	மெய்ப்படுசாந்தும்	852
முடிகெழுமன்னன்	493	முலைமுதுறுந்த	736	மெய்ப்படுதானா	770
முடிச்சடைமுனிவ	660	முலையீன்றபெண்	679	மெய்ப்படுமுதுபுண்	836
முடித்தலைமுத்த	784	முலைவட்டப்பூணு	633	மெய்பெறாவெழுத்	59
முடிமனரெழுதரு	643	முலைவைத்தத்தத்	444	மெய்யணிபசம்பொ	41
முடியணியமரரு	878	முழங்கினவின்	696	மெய்யுணாவிலங்கு	832
முத்தகநிறைந்த	716	முழங்குகடனெற்றி	898	மெய்வனகதெரி	423
முத்தணிந்தமுகு	793	முழங்குதிருமணி	897	மெல்லென்சிலம்	228
முத்தமவாய்	51	முழங்குதெண்டினா	299	மெல்லீர்ன்மெலிய	112
முத்தமலைமுப்பு	49	முழவங்கண்டியி	262	மெலியவர்பெற்ற	790
முத்தார்புருப்பினி	778	முழவணிமுதநகர்	42	மெழுகினுற்புனைந்த	409
முத்திலங்காகந்	411	முழவின்னிசை	357	மெழுஞ்செய்படம்	470
முத்தடைவெண்	32	முழவுஞ்சங்க	47	மெள்ளவேபுருவங்	791
முத்தமிழ்தினா	709	முழுவெனத்திரண்ட	116	மென்றினைப்பிறங்	50
முத்துமிழுமுந்நீர்	432	முழாத்திரண்மொ	874	மே.	
முத்தலாய்கடந்	732	முழுதாரமின்னு	912	மேகம்மீன்றமின்	114
முத்தொளிர்தாம	873	முழுதுமுந்திரிகை	888	மேகமேமிடைந்து	165
முதிர்பெயன்மூரி	170	முழுதுமெய்ந்நல	772	மேகலைப்பரவை	658
முதுமரப்பொந்து	251	முழுதுலகெழுவே	766	மேவிநம்பிக்கு	235
முந்துகுந்தமிழ்ந்த	735	முழுநீர்வளைமேய்த	826	மேற்படுகற்பகமலை	880

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மை.		யானையுளரசன்	702	வண்டுமேய்ந்து	744
மைத்துனீண்ட	675	யானைவெண்மருப்பி	359	வண்டுமொய்த்	86
மைத்துன்னவன	316	யானைவெண்மருப்பு	458	வண்டொழுகொ	425
மைதிரண்டவார்	758	வ.		வண்டொழ்பயில்	477
மைதோய்வனா	619	வசையறநிறை	340	வண்டேவடம்ரு	497
மைந்தர்தம்வண்	862	வஞ்சயின்மனத்தி	178	வண்ணத்திங்	465
மைந்தனாப்பார்	554	வஞ்சவாய்க்காமன்	449	வண்ணத்துகி	758
மைந்தரோடே	43	வஞ்சிவாட்டிய	567	வண்ணப்பூமலை	552
மைந்தாற்றினைய	702	வட்டச்சுறையர்	193	வண்ணமாமலர்	794
மைபூத்தலாந்த	636	வட்டம்மலர்த்தா	677	வண்ணவாரசிலை	272
மைபொங்குவனா	884	வட்டிகைப்பா	605	வண்ணவொண்	294
மையணிமதயா	701	வட்டிகைமணி	333	வணக்கருஞ்சிலை	531
மையல்யானையின்ப	683	வட்டுடைப்பொலி	146	வணக்கருந்தானை	187
மையல்யானையின்மு	17	வட்டுடைமருங்குல்	237	வணங்கும்நான்	389
மையலங்களிற்	309	வடகமுந்துகிலுந்	145	வந்தவரவெண்ணை	587
மையன்மதயானை	181	வடதிசைக்குன்ற	229	வந்தவனையாரு	546
மையார்நெடுங்கண்	228	வடதிசையெழுந்த	665	வந்துதரன்கூறிய	258
மையில்வானெடுங்	403	வடமலைப்பொண்ண	830	வந்துதேன்மயங்கி	884
மோ.		வடிக்கண்மகளிர்	283	வம்பலர்கோதை	377
மொய்ப்பச்சரங்	660	வடகயிராய்ந்து	244	வம்பலிழ்கோ	339
மொய்யமர்ளுட்	817	வடித்தபோத்தொடு	519	வம்புகொண்டிரு	137
மொய்வார்குழலார்	671	வடிநிலாநெடிய	766	வம்புடைமூலை	149
மோ.		வடிமலர்க்காவி	411	வம்புவிக்கிவரு	193
மோட்டிளங்கு	494	வடிமலர்நெடுங்	891	வயிரம்வேய்ந்த	346
மோட்டிமுதுநீர்	139	வடிவமிதுமூப்ப	588	வயிரமணிக்கலன்	545
மோட்டிமுதுநீர்ம	522	வடுப்பிளவனைய	461	வயிரமுண்ணினா	801
மோடுகொண்ணி	688	வண்கையாழ்வு	53	வயிரவனா	38
மோடுடைநாறி	95	வண்சிலைகொண்	481	வயிரவில்லுமிடும்	595
மோதுப்பெண்ட	158	வண்சிலையையவன்ப்	55	வரிக்கழற்குரிசின்	604
மௌ.		வண்சிறைப்பவள	475	வரியநாகமணி	890
மௌவலங்கு	315	வண்டலர்கோதை	708	வரிவனையரவ	43
யா.		வண்டலைமலை	659	வருக்கையின்கனி	555
யூண்டுநிறந்தே	524	வண்டளிர்ச்	365	வருக்கையின்பழ	694
யாண்டையாயை	442	வண்டனெந்த	735	வருந்தியின்னாண்	486
யூர்ப்புணையாழ்	584	வண்டார்குவனா	107	வருந்துநீர்மைய	358
யாமகளிதுநீர்	318	வண்டினமுதபடா	60	வருவாநங்கைள்	509
யாவராயினு	79	வண்டுக்கொப்பளித்	475	வனாநிரையரு	43
யாவனையாயினு	306	வண்டுக்குழப்பலி	885	வனாயகன்மார்	429
யாவனையானுமாக	219	வண்டுணமலர்ந்த	180	வனாயின்மங்கை	393
யாழ்க்கொன்றிளவி	606	வண்டுதயில்கொ	520	வனாயுடுத்தபள்ளி	522
யாழங்குழலும்	782	வண்டுதேன்சிலை	582	வனாயோடுமுரு	648
யானவனெளவை	558	வண்டுபடுதேற	182	வனாவிழித்தமை	215
யானைக்குங்கும	889	வண்டுமுகு	131	வனாவனாவளர்	701

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வல்லதெனையென்	589	வாட்டிறற்குரிசி	558	வாளிரண்டுமாறு	580
வல்லவன்வழுத்த	906	வாட்படையனுங்க	136	வாளிருக்குற்ற	326
வல்லான்புனைந்த	544	வாடாதமாலை	740	வாளினுண்மிடை	496
வலம்புரிபொறித்த	66	வாண்மதர்மழை	705	வாளுமவேலு	398
வலம்புரியின்ற	176	வாண்மின்னுவண்	268	வாளுநிலைபாய்	365
வலியுடைக்கைக	23	வாண்முகத்தலர்ந்த	147	வாளுநெடுநெடுங்	110
வலைப்படுமொன	133	வாணிகமொன்றுந்	237	வாளொடுவயவரீ	290
வலையவர்முன்	744	வாணுதற்பட்ட	374	வாணீயின்றிழை	801
வழுங்குதாரவன்	721	வாமான்றின	480	வாணீயினினைந்	23
வழுங்குவங்கக்	264	வாய்ச்சிவாயுறுத்	818	வாண்கலையமிர்த	118
வழிவரவ்வருத்	481	வாய்ந்தவிம்மாதர்	593	வான்மலர்நுணா	701
வழிவளர்மயிலஞ்	602	வாய்ப்படுங்கேடு	844	வான்நருவளத்த	185
வழுவின்றமார்த	694	வாயழலுயிர்க்கு	848	வானக்கின்று	543
வழைச்சுறுசாடி	473	வாயிறோரணங்	872	வானத்தன்வெட்கி	122
வள்ளாரீரமங்கை	262	வார்குழைவில்லிட	72	வானமீனினரும்பி	224
வள்ளைவாச	433	வார்கிலைவழிப்	426	வானமுநரீண்ட	158
வள்ளற்கைத்தல	17	வார்கெலச்செல்ல	147	வானரமுகள	350
வள்ளரூன்வல்ல	379	வார்தருதடங்	96	வானவர்மகளிர்	785
வள்ளியின்னமு	420	வார்தளிர்ந்ததை	400	வானவர்மலர்	874
வள்ளிவாரிய	459	வார்தலங்கை	430	வாளுக்கமழ்	599
வள்ளுகிறுதியி	537	வார்துதேன்றுளி	533	வானிடையொரு	639
வள்ளுகிர்வரித்த	730	வார்பிணிமுரசு	685	வானின்வழங்கும்	417
வளமலர்ணியப்	210	வார்பொனமுடி	544	வாளுநெடுவள்ளி	125
வளமுழநபெவர்	21	வார்புமத்தாளி	633	வாளுநேர்த்துமலர்	898
வளர்த்தகைத்	741	வார்புமத்தாளி	681	வி.	
வளர்த்தசெமை	403	வார்புயங்கு	550	விசயனைவிசயன்	492
வளர்பைம்	357	வாரணிமணித்துடி	840	விசம்பிவரமேம்	164
வளைக்கையா	21	வாரம்பட்டுழி	270	விசையென்று	530
வளைகடல்வலை	335	வாருத்தெவம்	572	விஞ்சைகவல்லே	164
வளைநிறவார்	252	வாருலாமூல	494	விஞ்சையவீர	385
வளையசந்தர	534	வாலரக்கெறிந்த	203	விஞ்சையவெம்	639
வளையறுத்தினைய	43	வாலரிகழுவின	254	விட்டழல்சக்தி	662
வளைகலக்குயவ	755	வாவிப்புண்ணடை	514	விடாக்களிவண்டு	279
வளைகலத்தகிரி	536	வாழ்ச்சிந்கழலடி	308	விடுகணைவிசையி	216
வா.		வாழ்வதோருபா	348	விடுகணைவிசையொ	185
வாக்கணங்கார்	432	வாழியரினைய	336	விசேசம்விசம்	615
வாக்கினிற்செய்	718	வாழைமல்கிய	691	விடுபொறியுர	539
வாசநற்பொடியு	387	வாங்கடைந்	102	விடைகுழேற்றின்	319
வாசநீலங்கழு	490	வாள்களாவே	680	விடையுடை	539
வாசநெய்வண்டு	190	வாளவாயுமின்றி	142	விண்டவருடலங்	624
வாசமிக்குடைய	451	வாளார்த்துடைத்	144	விண்டார்த்தே	479
வாசவெண்ணெயும்	264	வாளார்த்துமி	573	விண்டுவிவநா	796
வாட்டையய	902	வாளியப்பன	476	விண்ணகத்தினை	567

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
விண்ணகத்துளர்	146	விளங்குபாற்கட	618	வீறினமையின்	653
விண்ணகம்வணங்க	168	விளங்குவெண்	690	வே.	
விண்ணவர்வியப்	225	விளங்கொளி	385	வெங்குதிர்க்கட	471
விண்ணாறுசெல்	619	விளங்கொளிலிசும்	711	வெஞ்சிலை...தொ	525
விண்ணியங்கரு	836	விளங்கொளிலிசு	873	வெஞ்சிலை...வெ	212
விண்ணிற்பிங்கள்	275	விளங்கொளிலிசு	886	வெஞ்சினங்குறை	125
விண்ணின்மேன்	904	விளைகபொலிக	83	வெஞ்சினவெரு	177
விண்ணினோடமிர்	78	விற்படைவிலக்குவ	177	வெஞ்சினவேழ	309
விண்ணுமண்ணு	347	விற்பழுத்துமிழந்த	136	வெண்ணெய்மலை	792
விண்ணோர்மடமகள்	857	விற்பொறிசுள்	37	வெண்ணை	584
விண்பாற்கடர்	751	விற்றிறல்விசய	635	வெண்ணிறத்து	422
விண்புகுவியன்சினை	30	விற்றிறலான்	640	வெண்ணிறமழை	191
விண்புதைப்பன	392	விற்றிறனம்பி	422	வெண்ணெய்போ	150
விணவிளக்குவபோ	692	விற்றொழிலும்	524	வெண்ணெயாயது	798
விதையத்தார்	622	வினைக்குஞ்செய்	412	வெண்மதிநெற்றி	576
விம்மகிழ்புகையின்	771	வினைப்பெருந்	463	வெண்மதியிழந்த	496
விம்முறுவியும்	100	வினையதுவினைவின்	161	வெதிர்ங்குதை	138
விரிகிதிர்வளங்கு	399	வினையதுவினைவு	333	வெந்தழித்தின்ற	801
விரிகிதிராமின்னி	713	வினையமாமலை	317	வெந்தனம்மனம்	331
விரிந்துவளம்பூத்	695	வினையுதிர்ந்தவர்	873	வெந்திறலாளன்	231
விரிமாமணிமலை	70	வீ.		வெந்திருக்குற்ற	803
விரியுமாலையன்	682	வீக்கினுன்பைங்	415	வெந்தெரிசெம்பொ	380
விருந்தவன்செய்த	507	வீக்கினுன்றானா	769	வெம்மைகொண்ட	909
விருந்தாயினையெறி	654	வீங்குநீர்விதை	631	வெருகுவேட்பச்	483
விநம்புபொற்றட்டி	829	வீங்குபாற்கடலு	857	வெருவிமாநகர்	683
வினாசெய்தாம	412	வீங்கோதவண்	431	வெல்களிற்றச்சு	514
வினாத்தலைமலை	696	வீட்டருஞ்சிறை	350	வெல்கருங்குஞ்சுர	18
வில்லிமேணி	600	வீட்டிடந்தோ	613	வெவ்வாயோரி	98
வில்லிநமாக்கொன்	797	வீட்டினதியற்றை	824	வெவ்வினைசெய்யு	800
விலக்கிச்சாலை	29	வீடல்பட்டினம்	17	வெவ்வினைவெருண்	124
விலங்கரம்பொருத	703	வீடலைந்தனா	743	வெள்ளணிவணிந்த	188
விலங்கலன்ன	212	வீமேலியுலகின	715	வெள்ளிப்போழ்	27
விலங்கிவிலுமி	350	வீடுவேண்டி	721	வெள்ளிலைவேற்	229
விலைபகர்த்தல்குல்	118	வீணையுங்குழலு	440	வெள்ளிலோத்	776
விலைவரம்பறிதலில்	188	வீணைவித்தகன்	675	வெள்ளியானைமென்	50
விழுக்கலஞ்சொரிய	41	வீணைவென்றிவள்	195	வெள்ளிவெண்மலை	496
விழுக்கொடுவெ	464	வீரவேலுடம்	243	வெள்ளிவேதண்ட	170
விழுத்தருமணி	712	வீழ்ந்தபந்தின்மே	569	வெள்ளருவமலை	717
விழுத்திணைப்பிற	450	வீழ்ந்துமயில்	529	வெள்ளையிற்றரவு	841
விழுமணிமாசு	551	வீழ்ந்துவெண்	458	வெள்ளைமைகல	728
விள்ளாவியனெடும்	550	வீழ்பனிப்பாறை	555	வெளிற்றுடற்குருதி	247
விளக்கழலுறுத்த	174	வீழ்மணிவண்டு	225	வெற்றிவேண்மணி	176
விளங்கினாளுலக	172	வீழ்வினைசெய்	835	வெறிமலைகள்	447

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வென்றவனகலம்	192	வேமென்னெஞ்சு	487	வேற்றுவரில்லா	454
வென்றிராங்கோடு	136	வேயந்தவெண்	829	வேற்றைவந்த	563
வென்றியாக்கலு	560	வேய்நிறக்கரும்	626	வேன்மிடைந்த	88
வே.		வேயேதிரண்மென்	199	வேனில்வாய்க்	772
வேகயானைமீளி	48	வேரிநாறலக்கன்	733	வேனில்வாய்ப்பட்டு	689
வேட்கைமை	790	வேரியின்மெழுக்	45	வேனிலாடும்விரு	778
வேட்கையூர்தர	478	வேலின்மன்னனை	80	வேனிலாவான்	538
வேட்டனபெருமை	810	வேலுடைத்தடக்	491	வேனெடுங்கண்	568
வேண்டியதெம	500	வேலைவாய்மணி	879	வை.	
வேண்டுகனம்பி	124	வேழமும்மதத்	177	வைகிறற்றம்மனை	109
வேந்தனாவுவிக்	415	வேழவெண்கோ	246	வைத்தபந்தெ	51
வேந்திரியக்கனை	518	வேழவெண்டிர	57	வையகமுடைய	121
வேந்தகாயினும்	390	வேள்வியினுண்டி	284	வையகமுன்றும்	276
வேந்தொடுமாறு	327	வேள்வியாய்க்கண்	807	வையமுன்றுமுட	876

செய்யுள்கராதி முற்றிற்று.

V. B. SUBRAHMANYASARMA

TAMIL-PANDIT.

அரும்பதவகராத்முதலியன.

எண் - பக்க எண்.

அ.

அ - அசைச்சொல், 156; உலகறி
பொருள்மேலது; சுட்டு; 71, 72.
அஃகம் - முறைமை, 605.
அஃகிய மதுகை - குறைந்தவலி, 95.
அஃதே, 549.
அஃதோ, 677.
அஃறிணையால் விசேடிக்கப்பெற்ற உ
யர்திணைச்சொல், அஃறிணை வினை
கொண்டுமுடிதல், 18.
அஃறிணையை உயர்திணையாற்கூறு
அக்காரடலை, 282. [தல், 271.
அக்கினிசித்தர், 284.
அகங்கை புறங்கை ஆனாற்போலும்,
அகச்சுவை, 206. [99.
அகத்தியம், 1.
அகத்தியர், 206.
அகநிலைக்கொச்சகம், 725.
அகப்பரிவாரமகளிர் ஐஞ்ஞாற்றுவர்,
அகப்பாட்டு, 509. [92.
அகப்பு - இதயகமலம், 487.
அகம் - மருதம், 473.
அகமடைதிறந்த கடல்போல், 621.
அகமார்க்கம், 206.
அகரவீற்றுப் பலவறிசொல், 26.
அகழி, 36, 372, 425.
அகற்றுவான்-விரியச்செய்தற்கு, 810.
அகில்கொண்ட கொள்ளிவட்டம்,
அகில்தவழும்பூவணை, 485. [244.
அகிலவயிரார்ந்தகோதை, 95.
அகிலார்துகில், 12.
அகிற்குடம், 691.
அகிற்கூட்டு, 167.
அகிற்புகை, 110, 167, 209, 399.
அகிறேய்வை, 586.
அகை - கூறுபாடு, 779. [801.
அகைத்தகைத்தி - அறுத்தறுத்தி,
அகையாது - தாழாமல், 406.
அகையேல் - வருந்தாதேகொள், 447.

ககக

எண் - பக்க எண்.

அங்கநூல் - அங்காகமம், ஐ. 764.
அங்கனும்மேனியாய், 577.
அங்காகமமுதலியமூன்று, ஐ. 371.
அங்குரார்ப்பணம் - தானியமுளைகளைப்
பாலிகைகளில் இடுவதோர் சடங்
கு; அங்குரம் - முளை; அர்ப்பணம் இடு
அங்கைபோல்வயிறு, 57. [தல். 682.
அங்கையென்கண்களாக, 509.
அச்சணங்குவேலோய், 804; “அச்ச
ணங்குவேற்றுருகுவும்” (கூர்ம. சந்
திர. அ). “அச்சணங்கயில்வேல்”
(ஷ. கண்ணன்சிவ. 14).
அச்சணந்தி - சீவகனுடைய ஆசிரிய
அச்ச - வலி, 804. [ன், 129, 783.
அச்சுதம் தெளித்தல் - அறுகும் அரிசி
யுமிடல், 696, 700, 718.
அச்சுறுகொழுந்தொடர் - யானைவே
கத்தை அடக்குவதோர்கருவி. 536.
அச்சுறுத்த - அச்சமுறுத்த; வி. 9.
அச்சுமாரோபணம் - விவாகச்சடங்கி
னுள் ஒன்று; மணப்பெண்ணின்கா
லைக் கல்லில் ஏற்றதல்; (அச்சுமா -
கல்.) 710.
அசுக்குதரிசனாவரணியம், ஐ. 895.
அசுதியாடல் - பரிசாகச்செய்தல். 545,
577, 582.
அசுலகீர்த்தி - கனகமாலையின் சகோ
தரருள் ஒருவன், 492.
அசுலன் - சச்சந்தனுடைய சேனாபதி,
புத்திசேனனபிதா; 492, 523.
அசனவேகம் - கட்டியங்காரனுடைய
பட்டத்துயானை, 295, 622, 668.
அசாரவாசி - வாயில்காப்பவன்; இஃ
து ஆசாரவாசியெனவும் வழங்கும்.
அசி - அரிசி; வி. 254. [134.
அசிப்ப - சிரிப்பன, 202.
அசுணமா - இசையறிவதோர் விலங்கு.
அசுப்பரிணம், ஐ. 892. [413.
அசுபம், ஐ. 893.

எண் - பக்க எண்.

அசும்பு - ஊற்று, நீர்ப்பொசிவு, 88, 152, 164.
 அசும்புசேர்களிறு, 896.
 அசும்புசோரமுதல் - மலம், 852.
 அசும்புதேனலங்கல், 190.
 அசும்புபொன், 167.
 அசும்புவிழ்தல், 366.
 அசுரத்தின்பாற்பம்கைக்கிளை, 302.
 அசை, அசைச்சொல்: (அ, அம், இன், உம், என்ப, ஐ, ஓரும், கள், குரைய, மற்று, மா முதலியவைகள்) 13, 18, 25, 32, 33, 54, 85, 89, 144, 160, 162, 166, 170, 184, 186, 193, 217, 243, 249, 258, 276, 279, 289, 317, 345, 352, 360, 376, 394, 395, 410, 424, 454, 458, 469, 502, 508, 510, 516, 518, 519, 525, 532, 537, 538, 542, 548, 557, 558, 647, 661, 665, 666, 668, 688, 690, 706, 758, 790, 803, 826, 842, 848, 857, 859, 875.
 அசைந்த - இளைத்த, 213.
 அசைந்தசாயல், 361.
 அசைவிலாப்புரவி, 65.
 அசைவின் கட்பாடஞ்செய்தல், 215.
 அசைவு - வருத்தம், 355.
 அசைவென்னும்மெய்ப்பாடு, 805.
 அசோகினீழல்; னை. 121, 612.
 அசோதரன் - பவணமாதேவன்புத்திரன்; சேவகனாகவந்தவன் இவனே. 327, 828.
 அஞ்சப்படுவான் - மதிக்கப்படுவான், 472.
 அஞ்சல் - அஞ்சாதேகொள், 340.
 அஞ்சனக்கோலிறற்றாநாகம், 552.
 அஞ்சனத்தொடு மையணியின், 405.
 அஞ்சனம், 478, 681.
 அஞ்சனமாநதி - சித்திரகூடமலையிலிருந்து பெருகுவதேராரறு; னை. 357.
 அஞ்சனமெழுதப்பட்டன, யானை. அஞ்சனவரை, 553. [645].
 அஞ்சிலோதி, 46, 212, 743.
 அஞ்சுநறுழிப்புலர்ந்தாங்கு, 720.

எண் - பக்க எண்.

அட்டமங்கலம்-அஷ்டமங்கலம், 118, 192, 696, 716.
 அட்டரக்கு - அட்டஅரக்கு; வி. 146.
 அட்டுந்தார், 40.
 அட்டுந்தேன், 743.
 அட்டுந்தேனணிந்தமாலை, 730.
 அட்டுந்தேனலங்கல், 276.
 அட்டுநீரருவிக்குன்றம், 849.
 அட்டம் - வடியும், 810.
 அட்டொளியரத்தம், 36.
 அடிகுமின் ஒட்டகத்தென்றயில்வார்த்தகண்டும், 758.
 அடங்கலர் - பொறிகளைவாட்டாதார், அடர் - இதழ், 59. [824].
 அடர்பொற்பைம்பூணரசு, 100.
 அடாக்களியவர் - ஒழுக்கக்கேடுபண்ணைகளிப்பையுடையவர், 279.
 அடிக்கடி ஆயிரம்பொன்சொரிதல், அடிக்குழல் - அடிச்சேரி, 746. [38].
 அடிக்கெய்துகேன் - கு, உருபுமயக்கம், 500.
 அடிகட்கு அடிகளருள்இற்று, 831.
 அடிகள், 556, 557, 558: 563, 756, 761, 765.
 அடிகள் கண்டருளிச்செய்க, 545.
 அடிகள் சொல்லுமின், 511.
 அடிகள் வாழி, வாழி - அசை, 875.
 அடிகள் வேண்டா, 608.
 அடிகளுக்கு - உமக்கு, (பெண்) 522.
 அடிகளுமுளரோ, (பெண்.) 549.
 அடிகளைச்செவ்வியறி, (பெண்.) 556.
 அடிகளையின்றி நீரேயுண்ணவும் வல்லிரானீர், 510. [547].
 அடிச்சி - குற்றேவல்செய்பவன், 150.
 அடிச்செருப்பாவதல்லால், 316.
 அடிச்சேரி, 747.
 அடிசிலகைதொட்டு, 531.
 அடிசிலேந்த, 510.
 அடிசிறசாலை, 29.
 அடிசிற்புறம் - உணவிற்பொருட்டு விடப்பட்ட இறையிலிநிலம், 743.
 அடிசிறுநளி - மடைப்பள்ளி, 743.
 அடித்தியார், 594.
 அடிகிழற்றருக, 326.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

அடிப்பட்டவழக்கு, 778.
அடிப்பட்டு, 7, 68.
அடிப்பணி - அடிமைப்பணி; வி. 172;
தாழ்ந்து வவல்செய்தல், 316, 395.
அடிமனை - சுற்றுச்சுவர், 256.
அடிமுடி (பாதாதிக்கேசம்) அச்சுதம்தெ
ளித்து, 718.
அடியினை, 429.
அடியிடேத்த - அடியிடுதலை அஃதா
வது அடிவைத்தலைப்புகழ்; 684,
707; "அருந்திறன் மாக்க எடியி
டேத்த" (சில. கால்கோட். கூ0);
"மங்கைய ரடியிடேத்த" (கூர்ம.
வயிரவன். உஅ).
அடியொட்டி - ஒருகருவி, 802.
அடிவீழ்ச்சி - வணக்கம்; 545, 746.
அடுக்கியதிசைச்சொல்லாகிய விலாவ
னை, 527.
அடுக்கு, 52, 194, 527, 548, 691,
708, 814.
அடுத்ததுகாட்டும்பளிங்கு, 63; [685].
அடுத்திரண்பெவனி அரசர்க்கு ஆகா,
அடுத்துவரலுவமை, 39.
அடை, 24, 27, 28, 39, 53, 55, 57,
75, 220, 254, 269, 403, 633,
720, 733, 746, 840.
அடைச்சி - செருகி, 412; சேர்த்து,
300; புதைத்து, 316.
அடைசின - சேர்த்து; 251.
அடைத்தநாள், 821.
அடைத்தனையது - அடைக்குந்தன்
மையது; காலமயக்கம், 32.
அடைப்பை. வெற்றிலைப்பை, 387, 621.
அடையாளப்பூ, 68. [30].
அண்ணலங்கழநகர், அம் - சாரியை,
அண்ணலங்குமரன், அம் - அசை,
665.
அண்ணலம்புள் - அரசஅன்னம், 552.
அண்ணலும், உம் - சிறப்பு, 78.
அண்ணறேர்பறவையென்பார், 244.
அண்ணாவுரிஞ்சி - உள்நாவைஉரிஞ்சி.
782.
அண்பல்லீ ருறமிர்தம். புளிங்கறி. 282.
அண்மைவளி, 440.

அணங்கருஞ்சரம், 643.
அணங்குகள், 389.
அணங்குநுண்ணிகில், 109.
அணல் - கழுத்து, 389.
அணலூன்றி, 525.
அணன்மாநாகம், 93.
அணி - உவமவுருபு, 72, 392, 739.
அணிக்கத்தன்னவன், 398.
அணிகம் = அணி - ஆபரணம், ஊர்தி;
திரிபு. 814, 905.
அணிகலப்பேழை, 264. [133].
அணிகேட்க - அணித்தாகக் கேட்க,
அணிசுண்ணம் - அணிந்துமிக்க சுண்ண
அணித்தகையுடம்பு, 351. [எண், 42].
அணில், 112, 497.
அணிவட்டமதிமுகம், 55.
அத்தம் - அத்தகிரி; வி. 10, 507,
588, 640.
அத், தம்பெருமான், அ - உலகறிபொ
ருண்மேலது, 71.
அத்தலை, 132, 200, 775.
அத்திகாயம் ஐந்து, ஐ. 815.
அத்தினபுரம், 157, 633.
அத்து - சிவப்பு, 539; துவர், 698.
அத்துண்டையர் - இடையர், 539.
அதகம் - மருந்து, 127.
அதட்டம் - கீழ்வாய்ப்பல், 382.
அதனிற்காட்டில், 173.
அதிங்கத்தின்கவளம் - அதிமதுரத்தி
ன் குளகு, 232.
அதிசயங்கள் மூன்று - ஸஹஜாதிசய
முதலியன; ஐ. 815.
அதிமதுரத்தழை, யானைக்குமதத்தை
மிகப்பண்ணல், 232; (தணி. வீரா
அதிர்வு, 221, 826. [ட்ட. 63].
அதிலோபமாதர் புகழேபோல்தோ
ன்றா, புகைகள். 864.
அதிவாஸம் - ஒருசடங்கு; 682.
அதிக்கதமான பரிஞானம். ஐ. 895.
அதிதாவத்தை, ஐ. 454.
அதுக்கல் - அடித்தல், 133, 284. [332].
அதுக்கினார் - அடித்துக்கொண்டார்,
அதுக்கினாள் - அடித்துக்கொண்டா
ள், 235.

எண் - பக்க எண்.

அதும் - அதுவும்; வி. 169.
 அதோ, 774.
 அந்தணச்சாதிப்பாம்பு, 382. [686.
 அந்தணர்களின் இறையிலி நிலம்,
 அந்தணர் தொழில் - திருப்தியடைத
 அந்தணவீரர், 203. [ல், 126.
 அந்தப்புரவிலாவண - அந்தப்புரத்
 துள்ளாருடைய அழகை, 853.
 அந்தப்போதிகை - யானையின் பின்
 னங்காற்சங்கிலி; 534.
 அந்தரகுமரன் - தேவரி லொருசாதி;
 ஐஜ. 375.
 அந்தரத்திவர்த்த - பரந்தன, 532.
 அந்தரத்து அறுவை வைப்பார், 380.
 அந்தரவிசும்பு - விசும்பாகிய அந்தர
 ம்; நடுவாகிய விசும்புமாம், 255.
 அந்தரவோசை - இசைக்குற்றம், 227.
 அந்தில் - அசை, அந்நகரில்; 503,
 522, 525,
 அந்தோ - இரக்கக்குறிப்பு, 313, 528.
 அந்நுவயம், 273.
 அநங்கமாதிலகன், 581. [213, 745.
 அநங்கமாலே - ஒரு நாடகப்பரத்தை,
 அநங்கமாலேண - பவத்த்தன்மனைவி,
 463, 467.
 அநங்கவிலாசினி - கனகமாலையின்
 தோழி.
 அநங்கன் நாணப்பாடினான், 225.
 அநந்தசதுட்டயம் - அநந்தஞானமுத
 லியன; “அநந்தசதுட்டயமவையெ
 ய்த” (பஞ்சகல்யாண அகவல்.)
 ஐஜ. 825, 896, 899.
 அநந்தானுபந்திமாயை, ஐஜ. 892.
 அநந்தானுபந்திமானம், ஐஜ. 892.
 அநந்தானுபந்திலோபம், ஐஜ. 892.
 அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம், ஐஜ.
 893.
 அப்புது அப்புது, ஆது ஆது, ஐ ஐ
 என்னுமொலி: பாகர் யானையைத்
 தம்வழிநடத்தக்கூறும் ஒலிக்குறிப்
 புக்கள், 535.
 அபரகாத்திரம் யானைக்கால்கள்,
 247, 624.
 அபவேட்டிதம்; பர. 374.

எண் - பக்க எண்.

அபிடேகாநக்கக்குடை, 684.
 அபிமந்திரித்த - மந்திரங்களை உருவே
 ந்றிப் பிரதிஷ்டைசெய்த. 696.
 அபிமன்னு, 91.
 அம்பலம் - பலரும் கூத்துக்காணும்
 இடம், 614.
 அம்பழநீண்டவாட்கண், 339.
 அம்பியெய்வவர், 193.
 அம்பு - வளையல், 674,
 அம்பு, பின்முன்னுவீழ்தல், 542.
 அம்புபெய்துணியொத்தான், 660;
 “மாற்புந்தோநூந் தூணியென்ன
 வெய்து” (கூர்ம.கண்ணன்பூமி.50)
 அம்புபோலேபோய், 579.
 அம்புவீழ்ந்தென வாய்மொழி வீழ்ந்த
 அம்புவீழெல்லை, 469. [து, 840.
 அம்பைத் தம்விசையால் விலக்குவன,
 குதிகைகள், 177, 216, 518, 626,
 644.
 அம்மலரணிச்சம், 185. [235.
 அம்மனையோ - அம்மேயோ, 230,
 அம்மா - ஐயோவென்னும் இரக்கக்கு
 அம்மி, 710. [றிப்பு, 759.
 அம்மிமிதந்து சுரைஆழ்தல், 157.
 அம்மென் அமளி, 387.
 அம்மென்மாலே, 300.
 அம்மேயோ, 378.
 அம்மை - அமைதி, 909. [து, 375.
 அமர்ந்துநோக்கி - பொருந்திப்பார்த்
 அமர்மலைந்து - போரை ஏறட்டுக்கொ
 அமராபதி, 675, 693. [ண்டு, 239.
 அமராவதி, 166, 828.
 அமராவதித்தெரு, 828.
 அமரிகையாறு - எமாங்கதநாட்டிற்கு
 ம் தண்டகாரணியத்திற்கும் இடை
 யிலுள்ளநதி; ஐஜ. 106.
 அமளியங்கட்பூவணைப்பள்ளி, 500.
 அமளியஞ்சேக்கை, 565.
 அமிர்தம் - இனிமை, 110; உணவு,
 353, 819; தேவாமிர்தம், 7, 85.
 அமிர்தம் நான்கு - நால்வகையுணவு,
 819.
 அமிர்தமுண்டான் - உணவுண்டான்,
 அமிர்தன்னசாயல், 7. [507.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

அமிர்து-பஞ்சநமஸ்காரமந்திரம், ஐஜ.

9; பொருள்கள், 613.

அமிர்துயிர்க்கும் அகிற்புகை, 778.

அமுக்கி, 635.

அமுதம் - ஆகமம்; ஐஜ. 763; இனிமை, 595.

அமுதுபுளித்தாங்கு, 585.

அமைக, 480.

அமைத்து - பொறுத்து, 823.

அமைந்தது - முடிந்தது, 397.

அமோகம் - இலக்குத்தப்பாமை, 482.

அமோகமாவாசான் - துரோணசாரியர், 482.

அயணம் - அயனம்; பா. 261.

அயாஉயிர்த்த - இளைப்பாற்றிய, 855.

அயாஉயிர்த்தது, 184.

அயோத்தியாசன், 188.

அர - அரவு; வி. 451.

அரக்கார்செம்பஞ்சியனை, 56.

அரக்கி - அமுக்கி, 732.

அரக்குண்செம்பஞ்சி, 57.

அரக்குண்தாமரை, 405. [768.

அரக்குநீர் - இங்குலிகம் கரைத்தநீர்,

அரக்குநீரெறியப்பட்ட அஞ்சனக்குன்றம், 216.

அரக்குவட்டமுத்திவைத்தனைய செங்கண்யானை, 861.

அரக்கெறிகுவளைவாட்கண், 175.

அரங்கக்கூத்திகள், 457.

அரங்கம் - நாடகமாடுமிடம், 614.

அரங்கி - தைத்து, 93.

அரங்கின் இலக்கணம், 206.

அரங்கு புல்லெண்ணப்போகி, 729.

அரசச்சாதிப்பாம்பு, 382.

அரசமுல்லை, 171.

அரசர்க்குச் சிறந்தநான்கு, 130.

அரசவன்னம், 412.

அரசவாழ்க்கை, 413. [வித்தல், 94.

அரசன், தன்பெயரினாற் பறையறை

அரசவா - இராஜயானை. 645, 861.

அரசவாவின் மதமணம், 183, 897.

அரட்டன் - குறும்பன், 364.

அரணபாதம் - ஜினலயமுள்ள ஒரு மலை; ஐஜ. 353, 369.

அரணம்வீசினார் - கவசத்தை அணிந்தார், 239, 539.

அரத்தகம் - அலத்தகம்; திரிபு, 708.

அரத்தனப் பிறந்த பைம்பொன்-தேமல்; 442; அரம்பொருதுருத்தபொற்பிதிரென்னவலிர்சுணங்கு" (கூர்ம. சூரியன். 3.)

அரம்பு - குறும்பு, 790; "அரம்பு செய்ய்பிணிதீர்வெறியாட்டயர்" (தணி. பிரமன்சிரு. 19).

அரவஞ்செய்ய - கலக்க, 812.

அரவவெஞ்சிலை, 666. [539, 626.

அரவின்னோற்றமேபோலுஞ்சிலை, அரவு பைத்து ஆவித்தன்ன கார்தன், 483.

அரவுரித்ததோலனையமேனி, 584.

அரவுவெருண்டன்ன, 547.

அரற்று - யாதுசெய்வேனென்றல். 96, 124.

அரி - அரிசி, வி. 254.

அரிகயிறு - பிடித்தகையை அரியும் கயிறு. 37.

அரிச்சந்தன் - கட்டியங்காரனுடைய அமைச்சன், 664.

அரிசி, 43, 254.

அரிசிப்பண்டி, 252.

அரிசிப்புல் - மத்தங்காய்ப்புல், 19.

அரிஞ்சயன் - விசையையின்பாட்டன், 65, 417.

அரித்தகம்பொழுக்குன்றம், 540.

அரித்தல் - களைதல், மேய்தல், 518.

அரிப்பறை, 777. [699.

அரிபெய்கண்ணியர்க்கநங்குறியினுள்,

அரிபொன் - ஐதாகியபொன், 690.

அரிமானேற்றை, 135.

அருகசரணம் - அருகனைவணங்கல்; இது நால்வகைச்சரணத்துள் ஒன்று; ஐஜ. 4.

அருகந்தாவத்தை - அதிதாவஸ்தை; ஐஜ. 903.

அருகனது இறைமைச்சிறப்பு, 290.

அருகனிருத்தல், 814.

அருங்கலக்கொடியன்னவன், 405.

அருங்கலப்பேழை, 174.

எண் - பக்க எண்.

அருங்கலப்பொடி, 695.
 அருங்கலவெறுக்கை, 168.
 அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதா
 அருச்சுனன், 143, 145. [னம்; 849.
 அருந்ததிக்கற்பினுள், 506.
 அருந்ததிகாட்டல், 711.
 அருந்ததின், வாழ்நாளற்றவர்க்குத்
 தோற்றது, 621.
 அருந்ததியகற்றிய ஆசில்கற்பு, 104.
 அருந்தவக்கிழமைபோல இராதவில்
 அருதநான், 638.
 அருந்தவக்கொடிக்குழாம் - ஆரியாங்
 கணைகளின்கட்டம்; னை. 761.
 அருந்தவர், 552.
 அருந்தீத்தொழிலேபுரிந்தான், 545.
 அரும்புமியையுமயக்கி ஆய்ந்த முல்லை
 ச்குட்டு, 702.
 அரும்பொருணீதி கேளா அரசனிற
 சுருங்கி, 730.
 அருவாய்ப்போதல் - உருவயின்றிப்
 போதல்; னை. 877.
 அருவி (=ஒழுங்கு, நீரோட்டம்) 92;
 134, 226, 357, 418, 471, 489.
 அருவி துகிற்கொடிபோல்வது, 16.
 அருவி முத்தாரம்போல்வது, 16.
 அருவி, முழுவற்றதும்பின, 16, 458.
 அருள்களபல, 833. [630.
 அருள்கோக்கு, 573.
 அருளிறு, 577.
 அருளுக - திருவுள்ளம்பற்று, 377.
 அரை - அரைசு; வி. 701. [696.
 அரைத்தசாந்தணிந்தகோட்டவேழம்,
 அரைத்தலத்தகம் - அரைத்த அலத்த
 கம்; வி. 470.
 அரைவினைகலைநல்லார், 701.
 அவ்வதிலும், இல் - ஏழனுருபு; 477.
 அவ்வல்லவெவ்வினை - பாவம், 12.
 அவ்வலுற்றமுங்கிய, 177.
 அவ்வாந்து - அலமந்து, 859, 860.
 அவ்வாப்ப - அலமருவன, 860.
 அவ்வி-அவ்விக்காயிலுள்ள அரிசி. 112,
 185, 420, 775.
 அவ்விசேரணங்கு - திருமகள். 54.
 அவ்வித்தண்டினால், 834.

எண் - பக்க எண்.

அல்லியரும்பதம்-அல்லியரிசியாலாகி
 ய உணவு, 752.
 அல்லியுட்பாவையன்னுள் - திருமகள்
 போல்வாள். 441.
 அல்லியும்புல்லுமுண்டு - அல்லியரிசி
 யையும் புல்லரிசியையு முண்டு,
 422. [607.
 அல்லீற்றுலியங்கோள், 104, 199,
 அலகம்பு - ஒருவகையம்பு; 477. "அ
 ஞ்சம்பையு மையன்றன தலகம்
 பையுமளவா" (கம்ப. கம்ப. 9)
 அலகு - வீட்டினுறுப்பு, 182, 256.
 அலகையில்லாக் குணக்கடல் - அரு
 கன்; னை. 877.
 அலங்கல் - நெற்றிமாலை, 110.
 அலங்கலந்தாதவிழந்த, 179.
 அலங்கற் றெண்ணீர் - துளங்குகிற
 தெண்ணீர்; 160.
 அலங்கன்மாலை, 280.
 அலங்காரம் - ஒருதூல்; நாவிதர்க்கு
 ரியது, 718.
 அலங்காரமாலை - இலக்கணையின்
 தோழி, 702.
 அலத்தக்கக்கொழுங்களி, 566.
 அலத்தகமெழுதுமுறுப்புக்கள், 705.
 அலரிவாய் கமழக்கூறினன், 474.
 அலவன் - நண்டு, 163.
 அலவனாடல்-நண்டுவிளையாடல். 282.
 அலறுஞ்சங்கு, 636.
 அலைத்தர - அலைய, 216, 331.
 அலோகம்-பார்க்கப்படாதஇடம்; 895.
 அவ்வண்ணலும், உம் - சிறப்பு. 78.
 அவ்வரிவையிற்காட்டில், 187.
 அவ்வருகுபட்டு, 739.
 அவ்வாய் வயிறுகால்வீங்கி, 781.
 அவ்வேனிலான் - நுதல்விழிக்கு அழி
 யாதகாமன், 320.
 அவ்வை - தாய், 315.
 அவ்வையோவென்று - அம்மையோ
 வென்று 377.
 அவண்ணிங்கப்புக்கேன், 515. [827.
 அவணத்தவர் - அங்கேயுள்ளவர்கள்;
 அவதினானம் - முற்பிறப்பையறியுமறி
 வு; னை. 288, 347.

எண் - பக்க எண்,

எண் - பக்க எண்.

அவதிஞானாவரணீயம், ஐ. 895.
 அவதிதரிசுராவரணீயம், ஐ. 895.
 அவந்திமன்னன், 188, 633.
 அவரகாத்திரம்-யானையின்கால், 247.
 அவரை, 458.
 அவலம் - வருத்தம், 85, 96, 124,
 அவலிக்கின்ற, 464, 607. [197,
 அவலித்து - வருந்தி, 162, 277.
 அவாவெனுமுடைகடல், 278.
 அவி - ஹவீஸ்; 470.
 அவிநயம், 206. [198, 199.
 அவைப்பரிசாரம்-சபையைவணங்கல்;
 அவையடக்கம், 5.
 அழல் - விடம், 53, 119, 230, 384,
 678, 861.
 அழல்செய்தடத்துண்மலர்ந்த அலங்
 கன்மலை-பொன்னரிமலை, 280.
 அழலம்பு, 649, 663, 667.
 அழலம்பூநறவு, 285.
 அழலம்பெய்த கண்ணுதல், 649.
 அழலாற்றுவ - வெம்மையைத்தணிப்
 பன, 44, 167.
 அழலுவெண்ணெய், 128.
 அழலேந்திடைமருவி, 420.
 அழற்குட்டம் - தீத்திரள், 324. [858.
 அழகுமை - நஞ்சையுடையபாம்பு,
 அழிக்கொண்ண - அழிக்க ஒண்ணு;
 வி. 259.
 அழிஞ்சிற்பூ, 483.
 அழிந்தோர்நிறுத்தல் - மெலிந்தோ
 ரைப் பழையநிலையிலேநிறுத்ததல்.
 816.
 அழியும்புனல் - பெருகும்நீர், 357.
 அழிவு - வருத்தம், 149.
 அழுகூர்மயங்கி, 761.
 அழுகை, 93, 722.
 அழுகையென்னுமெய்ப்பாடு, 374.
 அழுத்தியகண் - அழுத்தினற்போலங்
 கண், 102, [109.
 அழுகிட்டவே, ஏ - தேற்றேகாரம்,
 அழுகிட்டாள்நெய்யும்பாலுமாகவே.
 694.
 அழுவபோன்றுமுத்தமுக்க, 772.
 அழுவம் - பரப்பு, 160, 670.

அழுவமாரி - பெருமழை, 246.
 அழேல் - அழுவதுசெய்யாதேகொள்,
 447.
 அழேற்க - அழாதேகொள், 334, 382.
 அழைஇ - அழைத்து, 198.
 அள் - செறிவு, 188, 357.
 அள்ளற்சேற, 283.
 அள்ளிக்கொண்டுண்ணக்காமம் கனி
 வித்தார், 791.
 அள்ளிலைப்பலவின் அளிந்துவீழ்குநீ,
 613.
 அள்ளிலைப்பூணிணர், 379.
 அள்ளிலையணிந்தவைவேல், 188.
 அள்ளிலைவேல், 397.
 அள்ளுடைக்குவளைக்கயம், 265.
 அள்ளுறஅளிந்தகாமம் - நுகருந்தன்
 மையுறும்படி பழுத்தகாமம், 409.
 அளக்குவம் - அறியக்கடவேம், 421.
 அளகம் - ஐம்பாலிலொன்று, 702.
 அளகு - காட்டுக்கோழி, கூகைப்பெ
 டை, 520.
 அளந்தனபோகமெல்லாம், 69.
 அளந்தனவாழுநாளும், 69.
 அளமரலிலாதவின்பக்கடல், 257.
 அளமரு - அலமரு; 21.
 அளவழிச்சந்தம் - சனித்தனியே நான்
 கெழுத்துச்சிறுமையும் இருபத்தா
 நெழுத்துப் பெருமையும்பெற்று
 எழுத்தளவு ஒத்தனவாய்க் குருவும்
 இலகுவும் ஒவ்வாத அடிகளால்வரு
 ஞ்செய்யுள், 2.
 அளவழித்தாண்டகம் - இருபத்தேழெ
 ழுத்துமுதலாக எழுத்தளவொத்து
 க் குருவும் இலகுவும் ஒவ்வாத அடி
 களால்வரும் செய்யுள், 2.
 அளவியற்சந்தம் - நான்கெழுத்துச்
 சிறுமையும் இருபத்தாநெழுத்துப்
 பெருமையும்பெற்று எழுத்தளவும்
 குருவும் இலகுவும் ஒத்த அடிக
 ளால் வருஞ்செய்யுள், 2.
 அளவியற்றாண்டகம் - இருபத்தேழெ
 ழுத்துமுதலாக எழுத்தளவொத்து
 க் குருவும் இலகுவும் ஒத்த அடிக
 ளால் வருஞ்செய்யுள், 2.

எண் - பக்க எண்.

அளித்தது - வருத்தத்தைக் கெடுத்தது, 475.
 அளித்தயில்கின்ற வேந்தன், 63.
 அளிது - அளிக்கத்தக்கது, 588, 827.
 அளிந்த பழம், 775.
 அளிய, 708, 805.
 அளியதாம், 855. [கழ்ச்சி; 119.
 அளியமோலு பெரியமேகாண், ஒ - இ
 அளியர் - அளிக்கத்தக்கார், 146.
 அளியீர் - அளிக்கத்தக்கீர், 230.
 அனைச்செறியிரும்புலி, 539. [319.
 அற்கச் செய்த - அடையச் செய்த,
 அற்புதம் (அன்பு அழல்), 322.
 அற்பாகாரிகள் - பத்மினி மங்கையர்,
 அற்புத்தனை, 837. [591.
 அற்புத்தியழனுள்நிற்ப, 499.
 அற்றதோர்கோதை, 73.
 அற்றம் - இடைவிடல், 176; குற்றம்,
 143; பொய், 516.
 அற்றமிலமிர்து, 385. [ன்று, 581.
 அற்றம் அன்று - அத்தன்மையதும்
 அறச்சாலை, 98.
 அறத்தொடுகின்றான் - உண்மைகூறி
 னான். 602.
 அறத்தலை நீங்கக்காக்கும் அரசன் யா
 கை, (வஞ்சினம்) 600.
 அறப்புறம் - தருமத்தின்பொருட்டு
 விடப்பட்டுள்ள இறையிலி நிலம்,
 29.
 அறம் இருவகை, 796.
 அறம் கரிது செய்து என்பது அறி
 யார், 758.
 அறல்படப்பிடித்து, 55.
 அறவமிர்து, 888.
 அறவாழியண்ணல் - அருகன், ஐ. 472.
 அறவியமனத்தார் - அறத்தையுடைய
 மனத்தார், 834.
 அறவியான் - அறத்தையுடையவன்,
 338.
 அறவு - அறுதல்; 71.
 அறவுரை யருவி, 826.
 அறனளித் துரைத்தல், 301.
 அறாதகற்பு - அருட்கற்பு, 736.

எண் - பக்க எண்.

அறாவி - அடித்து, 216.
 அறிமோ - அறி; மோ - அசை, 276.
 அறியப்படாயாதி - அறியப்படுவாயா
 க, 370.
 அறியுநராவியோழுமநங்கன், 461.
 அறிவர் கிறப்பு, 453, 792, 816.
 அறிவல், மறுத்தற்பொருட்டாய இ
 றை பயந்தது, 474.
 அறிவன் அடி - ஸமவஸரணம்; ஜி
 லயம்; ஐ. 13.
 அறிவனல்லதங் காச்சர னாகுவார்.
 478.
 அறிவில்லாருடைய சொற்பொருள் வி
 ரும்பப்படா, 864
 அறிவென்னு மமைச்சன், 75.
 அறுகம்புல்லால் தோய்த்து நெய்யை
 அணிதல், 152, 697, 701.
 அறுகுமெண்மலரளாயவாசகீர், 700.
 அறுகவை நால்வகை யமுதம், 564.
 அறுத்தல் - சீரணித்தல், 823.
 அறுதல் - தங்கல், 73.
 அறுதியிட்ட நாள்கள் ஏழு, 726.
 அறுதியிட்டு, 182.
 அறுபகல் கழிந்த, 203, 559.
 அறுபத்துநாலு கலைகள், 204.
 அறை, 632.
 அறைகென - அறைக என; வி. 184.
 அறைத்தொழிலார் - சீழறுக்குந் தொ
 ழிலையுடையார், 343.
 அறைபோய நெஞ்சு - ஓட்டைபோ
 னமனம், 196.
 அறைமினமென, அம், அசை; 185.
 அறையவோ, 746.
 அறைவாசல், 712.
 அறைவாய்க்கடல், 571.
 அன்பிற்றலைப்பிரிந்த சொல், 85.
 அன்பிற்றலைபிரியாத சொல், 85.
 அன்பினின் அவலித்து, 410.
 அன்பெழுதுவந்த அகரவீற்றுப் பலவ
 றிசொல், 79.
 அன்பெனும் அயில்கொள்வான், 631.
 அன்றி - அன்றாக, 136.
 அன்னங்கள், தாமரையின் அல்லியை
 யுண்ணல், 770.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

அன்னப்பறவை, 62, 125, 307, 473,
அன்னப்பார்ப்பு, 829. [770.
அன்னம் உறங்கும்வரை, 472.
அன்னமும் மயிலும் வளர்க்கப்படுத
ல், 728.
அனங்கவிலாசினி - கனகமாலையின்
தோழி, 488.
அனந்தர் - உணர்ச்சி, 330; மயக்கம்,
577, 604.
அனந்தர்நோக்கு - மயங்கிய நோக்கு,
372.
அனிச்சப்பூ, 108, 186, 706, 853.
அனிச்சப்பூங்கோதை, 230.
அனிச்சமலரும் பொறையாகி, 781.
அனிச்ச மலரையும், அன்னத் தூவி
யையும் மிதியாதபாதம், 706.
அனிச்சமாலை, 771.
அனுசுருதி, 201.
அனுபவிக்கும் துறைகள், 260.
அனுலோமர், 41.
அனைப்பதவயிர்தம், 287.
அனையதனையதாயினர், 218.
அனையதே - அப்படியே, 317.
அனையதொப்ப, 205.
ஆ.
ஆ - இரக்கக்குறிப்பு, 313, 527.
ஆக்க - ஆக்குக; வி. 510.
ஆக்கச்சொல் வருவித்தல், 19.
ஆக்கம் - அமைத்துக்கோடல், 61.
ஆக்கம்பற்றிவந்த மருட்கை யென்னு
மெய்ப்பாடு, 721.
ஆக - பொருந்த, 693,
ஆகம் - நெஞ்சு, 394. [815.
ஆகமங்கள் நாற்பத்திரண்டு, ஐ.
ஆகமவிதி, 762.
ஆகாசகாயினி-ஒருவித்தை; ஐ. 501.
ஆகாரச்சமிதை இரண்டு, 710.
ஆகுபெயர், 5, 8, 11, 13, 15, 16,
22, 27, 29, 32, 34, 36, 49, 52,
58, 68, 71, 86, 88, 90, 100,
102, 127, 177, 200, 246, 278,
288, 392, 487, 517, 570, 752,
777, 792.
ஆகுலப்பூசல், 330.

ஆங்கண் - அங்கண்; வி. 457.
ஆங்கவெல்லை, 358.
ஆச்சியஸ்தாலி, 710.
ஆசனம் ஒன்பது, 200.
ஆசாரம் - அருவி பெருமும்மலைப்பக்
கம், 602; ஒழுக்கம், 838.
ஆசாரியதண்டி - தண்டியாசிரியர்; இ
வர், சிறத்தவடமொழிப்புலவர்களு
ள் ஒருவர், 328.
ஆசினிவருக்கை - ஈரப்பலா, 27.
ஆசெல்தூண் - ஆதிண்டுருற்றி, 132.
ஆசைமாக்கொளா டந்தணர்கொள்க,
ஆசையிற்செல்லும், 113. [277.
ஆட்கழந்தொழுகினான், 276.
ஆட்சியிலுலகம் - இதற்கு முன்பு ஆ
ளாத உலகம்; வீடு, 120.
ஆட்சியைம்பொறியாளன், 384.
ஆட்செற்று, 436.
ஆட்டி - அலைத்து, 789.
ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணம், 160.
ஆடகச்செம்பொனாணி, 496.
ஆடகமாற்றுந்தார் - ஆடகத்தார்; வே
ற்றுமைத்தொகை, 32.
ஆடவர்க்கு உழுவையொப்பாய், 513.
ஆடவர்களின் உதட்டுக்கு முருக்கித
மும்பவளமும் உவமை, 897.
ஆடவர் பெண்மையை அவாவும் அழ
கன், 448.
ஆடியுட்பாவை, 290. [ன், 288.
ஆடுகத்தரின் ஐயெனத் தோன்றினு
ஆடுதல் - பிறத்தல், 278.
ஆடைக்குள்ளேமேகலையணிதல், 434.
ஆடைத்தோணி, 293.
ஆடையை வீசிச் சேனைக்குத் தம்சுரு
த்தைக் குறிப்பித்தல், 542.
ஆண் கடன் - ஆண்மக்கள் கடன்,
336, 412.
ஆண்கோலம்பூண்டமகளிர், 193.
ஆண்டகைக்குரவிர், 124.
ஆண்டகையவிந்தான் - ஆண்தகை
மை குறைந்தான், 91.
ஆண் நண்டு பெண் நண்டுக்குக் கணி
கொடுத்தல், 613.
ஆண் மரவானிலம், 239.

எண் - பக்க எண்.

ஆண்யானை, 845.
ஆணு - நேயம், 303.
ஆணுப்பைங்கிளி, 303.
ஆணை - வஞ்சினம், 195.
ஆணை ஆணை, அடுக்கு, 193.
ஆணையிராமின், 174.
ஆணைவேந்து, 326.
ஆத்து - பிணிக்கப்பட்டு, 548.
ஆதபநாமகர்மம், ஐ. 893.
ஆதரம், 61, 62.
ஆதரம்பெருகுமன்பு, 61.
ஆதிக்காலம், 116, 785.
ஆதிநாயகன், 203.
ஆதிமுதுநாயகன், 525. [ன்ற, 895.
ஆகியந்தகன்ற - ஆகியும் அந்தமுமக
ஆதிண்டுகுற்றி, 132.
ஆந்தை, 381, 411.
ஆந்தைபாடல், 381.
ஆப - ஆவார், 354.
ஆபரணங்களை ஈதல், 751.
ஆபரணத்தோணி, 293.
ஆபரணப்பெட்டி, 174.
ஆம்=அம் - அழகு; வி. 154.
ஆம்பல் - ஆம்பற்பண், 487; ஆம்பற்
பண்ணையுடையகுழல், 389.
ஆம்பல்லவியரிசி, 112.
ஆம்பற்பூ, 675.
ஆம்பனாறுமுதச்செவ்வாய், 175.
ஆம்பனாறுமரக்கார் பவளவாயார், 484.
ஆம்பால்—அம்பால் - அழகிய பால்;
வி. 144, ஆகும்பால், 282; பெரு
ம்பால், 154, 159.
ஆம்புடை - ஆகுங்கூறுபாடு, 75.
ஆம்புடையென்கணிலை, 509.
ஆம்பொருள்களாகும், 259.
ஆமணக்குநட்டு ஆச்சா ஆக்க லாகா
து, பழ. 756.
ஆமந்திரிகை, 43, 207.
ஆமான் - காட்டுப்பசு, 62, 555.
ஆமான்குழவி, 112, 882.
ஆமை, 552, 835.
ஆமைப்பார்ப்பு, 58.
ஆமைபோலுஞ்சிந்து, 810.
ஆய் - இடைச்சூதி, 133.

எண் - பக்க எண்.

ஆய்த்தியர் - இடைச்சியர்; 132.
ஆய்ந்தபானிறம், 698.
ஆய்ந்தமோட்டின - அழகிய வயிற்
றையுடையன்; 692.
ஆய்ப்படை - இடையர்சேனை; 133.
ஆயிடை, 113.
ஆயிதழ்பொன்னலங்கல், 183,
ஆயிரச்செங்கணன், 148. [ல், 427.
ஆயிரத்தெட்டு நேர்ந்த ஆரமுதடிசி
ஆயிரம்பேடைச்சேவல் - சக்கரவாத
ப்புள், 552.
ஆயுக்கன்மம், ஐ. 119,
ஆயுளே - அப்பொழுதே, 131.
ஆயுஷ்யம், ஐ. 905.
ஆர் - ஆர்க்கால், 253, 644.
ஆர்கெழுருறெழுட்டாழி, 253.
ஆர்ந்த - ஆர்த்த, வி. 692.
ஆர்ப்பு, 221. [287, 882.
ஆர்வம் - பெறக்கடவ்தன்மேலது,
ஆர்வவேர், 129.
ஆரம் - ஆர்க்கால், 243. [761.
ஆரழன்முளரியன்ன அருந்தவமரிது,
ஆராய்ச்சியென்னுமெய்ப்பாடு, 220,
ஆராய்தல், 201.
ஆரி=அரி - ஐம்மை; வி. 45.
ஆரியநந்தி - அச்சணந்தியாசிரியன்.
ஆரியாக - அழகாக, மேலாக, 45, 743.
ஆரியங்களைகள் - தவமகளிர்; ஐ.
ஆரும் பிறர் பிறராய், 864. [763.
ஆருயிர்க்கிழத்தி, 86.
ஆருயிர்மேயுநேமி - காலச்சக்கரம்,
ஆல் - ஆதல்; வி. 213. [244.
ஆலத்தி, 148, 711.
ஆலம்பழம், 612.
ஆலம்விதை, 149.
ஆலமரத்திற்குச் சேவகன் இறையிலி
நிலம்விட்டது, 742.
ஆலமரம், 34.
ஆலயம் - இருப்பிடம், 183, 273.
ஆலவட்டம் - விசிறி, 256.
ஆலி - ஆலங்கட்டி, 807, 835.
ஆலியின் உருகி, 835.
ஆலை, 24, 473.
ஆலைக்கரும்பு, 473.

எண் - பக்க எண்.

ஆலோசனை, 551, 555.
ஆவ - அவ்; வி. 684, நெட்டுயிர்ப்பு, 613; மனம், 11.
ஆவிக்கொண்டு - கொட்டாவிக்கொண்டு, 461.
ஆவிக்கொள்ளா - கொட்டாவிக்கொண்டு, 461.
ஆவித்து - வாய்விட்டு; 109, 595, 907, 908.
ஆவித்து அழலுயிரா, 595.
ஆவிமலர் - மனம், 465.
ஆவியந்துகிலார், 266.
ஆவியம்புகை சுழற்றி, 700.
ஆவியன்னதுகில், 27.
ஆவியா அழலெழ உயிர்க்கும், 309.
ஆழ்கலமாந்தரமுங்கல், 348, 798.
ஆழ - வீழ. 89
ஆழத்த கந்திகை, 807.
ஆழி - கூடற்சுழிவட்டம், 313.
ஆழிக்காவலர் - சக்கரவர்த்திகள், 824
ஆழிதொட்டான் - சேனாபதி. 628
ஆழிமெல்விரல்கூப்பி, 600.
ஆழியங்கழனி - சக்கரவியூகமாகிய வயல், 234.
ஆழியுட்கீறுகின்றகீற்று, 313.
ஆழிவாய்விரல், 255.
ஆள்வழக்கற்றது, 276.
ஆள்வழக்கொழிய நீண்டகண், 144.
ஆளத்தி, இசை. 201, 321.
ஆளாபம் - ஆலாபனம். 223, 570.
ஆளி இளமையில் யாளைக்கோடு பறித்தல், 736.
ஆளி எலியைவிரும்பாது, 866.
ஆளிமுழக்கிற்கு யாளைபுலம்பல், 249.
ஆளியமொய்ப்பன், அ - அசை. 163.
ஆளியொன்று பலயாளைகளைக்கொல்லல். 250.
ஆளென்னும் (நாய்) ஒசைக்குறிப்பு. 284.
ஆற்றலோடாண்மைதோன்ற, 655.
ஆற்றிய - தேடிய, 866.
ஆற்றினதோழர் - உதவிசெய்ததோழர், 621. [109, 175.
ஆற்றுகிலாது - ஆற்றாமல், சகியாமல்,

எண் - பக்க எண்.

ஆற்றாறு - கட்டுச்சோறு, 454.
ஆற்றேறலாற்றேறல், 528.
ஆறலாறாயிற்று, 769.
ஆறு - தருமம். 653.
ஆறுகாலத்திற்குமுரிய பாணம், 63.
ஆறுநாள்கழிந்த, 635.
ஆன்பாலவி, 382.
ஆன்பாலுலை, 692.
ஆனம், 281.
ஆனா - அமையாத, 198.
ஆனிடையழித்தபுள் - பசுக்களினி டையிலேகாரியெழுந்தன, 539.
ஆனியம் - இரவுப்பகலும், 113.
ஆனிரையினத்து ஏறனன், 726.
ஆண்பூர்விஇரண்டு, ஐ. 893.
ஆனெய்பாற்கிவரந்ததொத்து, 317.
ஆனெய்வார்த்தையின்கோல், 496.
இ.
இகரவீற்றுவினங்கோள், 146.
இகழ்ச்சி, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு : 37, 65, 83, 94, 119 134, 221, 222, 404, 446, 724, 808, 831.
இங்கிதக்களிப்பு - காமக்குறிப்போடு கூடியகளிப்பு, 49.
இங்கிதநிலைமை. 236.
இங்குசுவை - தங்குகின்றசுவை, 588.
இங்குதல் - தங்குதல், 236, 325, 588, 890.
இங்குலிகத்தாரை, 770.
இங்குலிகத்தைச் சொரிதல், 553.
இங்குலிகமூட்டின குவளை, 175.
இங்குலிகவருவி, 647.
இங்குலிகவிழுவரை, 647.
இங்குவார்கழலினன், 325.
இங்குவார்முரலுங்கலை, 236.
இசைக்கலைநிறைந்தசொல், 226.
இசைத்தலோடும், ஒடு - உடனிகழ்ச்சி. 66.
இசைத்திறத்தனங்கனையனையர், 202.
இசைநிறையுமமை, 247, 265, 334, 409, 423, 441, 845.
இசைநூல், 203.
இசைநூலோர், 198.

எண் - பக்க எண்.

இசைப்பாட்டு, 76, 497.
 இசைமரபு - ஒருதால், 202.
 இசையாசிரியன், 206.
 இசையோசைக்கு உவமைகள், 226.
 இஞ்சிவட்டம் - மதில்வட்டம், 567.
 இட்ட உத்தரியம், 148.
 இட்டி - ஈட்டி. வி. 341, 800.
 இட்டிகையாற்செய்தமதில், 532.
 இட்டிகைவாய்ச்சி, 777.
 இட்டிடை, 333, 344, 387, 582, 592, 597.
 இட்டிடையார், 268.
 இட்டியின் - இமியன்; வினைத்திரி சொல், 736.
 இடக்கண் ஆடல் மகளிர்க்கு நன்னிமித்தம், 556.
 இடக்கண் ஆடலும் சேவகன் தோழனை நினைத்தான், 346.
 இடக்கர், 293, 532, 577, 593, 851.
 இடக்கரடக்கல், 71, 681.
 இடங்கணி-ஒருவகைமதிற்பொறி, 37.
 இடங்கழிகாமன் - தம்மிடத்தினின்றும் நீக்கப்படுவானாகிய காமன், 592.
 இடத்தல் - பெயர்த்தல், 111.
 இடத்து நிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்திற் கேற்றின ஆகுபெயர், 473.
 இடத்து நிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மே னிற்றல், 23.
 இடத்தொடு பொழுதுநாடி, 562.
 இடபதீர்த்தங்கரர் தோன்றிய கால் விசேடம், ஐ. 785.
 இடல் - கைவிடுதல், 365.
 இடவியநிலம், 685.
 இடறியேகினை, இடறி - நிகழ்கால முணர்த்திற்று. 475.
 இடி, 77.
 இடிக்குங்கொல் - கொல்லுமோ, 333.
 இடிக்கும் - கோபிக்கும், 135.
 இடிகன்தவழ்த்திட்டபடநாகம், 525.
 இடித்து - வெட்டி, 182.
 இடித்துக்கூறல் அமைச்சர்க்கியல்பு, இடிபடமுழங்கி, 326. [70.
 இடிமுரசினையசொல், 493.

எண் - பக்க எண்.

இடிமுரசு எருக்கினை, 379.
 இடியினுங்கொடியினுமயங்கி, [இடி-மா] 64.
 இடியுமிழ்தழங்கெனமுழங்க, 691.
 இடியுமிழ்முரசம், 842.
 இடியுருமேற்றிற்சேறி, 326.
 இடியுருமேறு, 234, 326.
 இடுக்கணென்னும்மெய்ப்பாடு, 220.
 இடுக - அருகினோக்க.
 இடுகக்கோட்டி. 605.
 இடுகுறுசப்பு, 831.
 இடுகொடியகலம், 714.
 இடுகொடியெழுதி, 689.
 இடுதல் - ஈடு; வி. 699; உவமித்தல்; வழக்கு, 699.
 இடுபுகை, 143.
 இடுபுண்மருந்து, 571.
 இடுமயிர்ப்புரவி, 727.
 இடுமுள், 239. [780.
 இடைக்கிடப்பு - இடைப்பிடிவரல், இடைகழி=(ரோழி) 126.
 இடைகுழைந்து நின்றார், 732.
 இடைச்செறி - குறங்குசெறியென்னும் ஆபரணம், 704.
 இடைச்சேரி, 133.
 இடைச்சொல், 335.
 இடைதெரிதலின்னறிக் கருந்தலைகள் வெண்டலைகளாய்க் கழியுமுன் னே, 757.
 இடைநகர், 32. [னேன், 558.
 இடைமகன்கொன்ற இன்னுமரத்தி இடையர், 539.
 இடையாயதானம், 819.
 இடையிட்டம்ம, அம்ம - அசை. 89.
 இடையிட்டி - நடுவேயிட்டி, 200.
 இடையீடு, 304.
 இணுங்கினகாய், 434.
 இணுங்கினமலர், 369, 370.
 இணைகடிசியமன்னான், 503. [57.
 இணைப்படம்-இருதலையும்ஒத்தப்படம். இணைமலர்த்தார், 475.
 இணையிலின்பம் - அநந்தசகம்; ஐ. இணையொக்கும், 466. [370.
 இத்தலை, 129, 132, 200, 775.

எண் - பக்க எண்.

இத்தொகை - இத்தொகையர்; வி. 700.
இதா, திசைச்சொல், 367.
இதுவேண்டா, 221.
இந்தளம் - தூபமுட்டி, 174.
இந்தா, திசைச்சொல், 367.
இந்திரகுமரன், 373.
இந்திரகோபம், 459, 532.
இந்திரதிருவன், 376.
இந்திரகீலச்செப்பு, 256.
இந்திரர், 369, 896, 906.
இந்திரவில், 169, 569.
இந்திரவிற்போலுமலை, 601, 699.
இந்திரற்கும், உம் - சிறப்பு. 57.
இந்திரன், 166, 363, 369, 693, 815, 899.
இந்திரியத்திற்கு அவ்வருகுபட்டு நிற்கின்றவன், 393. [கின்ற, 739.
இப்பர் - ஒருவகைவணிகர், 514.
இப்பால் - இவ்விடத்தே, பின்பு. 114.
இப்புறம் - இப்பால், 853. [147, 153.
இம்பரிவ்வுகமொப்பாய்க்கு, 508.
இம்மி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி, 157.
இம்மென்கலையார், 707. [878.
இமயச்சாரங்கருப்புரக்கன்று, 376.
இமயத்திற் பதுமையில் நீர்வீழுகின்ற தாழ்வனாயில் உருத்திரப்படிமமுள்ளது, ஐ. 611.
இமயம் - மந்தரம்; ஐ. 292.
இமயமலை. 290.
இமயமென்னும் பொன்னெடுங்குன்றம்போல நிலவி, 697.
இமவானில் மரகதப்பாறை, ஐ. 60.
இமில், 702.
இமிழ் - கயிறு, 329.
இமிழ்கொளீஇ - பிணைத்து, 535.
இமைக்குங்கண் இவையோ, ஒ - எதிர்மறை. 196.
இமைத்தகண்விழித்தலின்றி, 756.
இமைத்தநுங்கண்கள். 823.
இமைத்தார் ஊண்கலாப்புரவி, 680.
இயக்கி - யகூழிதேவதை; ஐ. இப்பெயர், இசக்கியெனத் தென்னாட்டில்வழங்கும். 183, 306, 353, 371, 469, 485.

எண் - பக்க எண்.

இயக்கியர்மூலம், 363.
இயங்கிடையறுத்தகற்குல், 401.
இயந்திரித்தபொறி, 37.
இயம்ப - மூழங்க, 187.
இயமரம் சிலம்பின, 240.
இயல்புகணத்துக்கண் மெல்லொற்று இயலாசிரியன், 206. [நீரிதல், 23.
இயற்கைப்புணர்ச்சி, 393.
இயற்கையன்புடையார், 398.
இயையபின்மைமாத்திரைக்கியவீசேடனம், 6.
இரக்கக்குறிப்பு, 93, 109, 313, 443, 527, 759.
இரக்கக்குறிப்போகாரம், 209, 211, இரங்கல்வேண்டா, 85. [443.
இரங்கியெங்கி, 96.
இரட்டுற - மாறுபட. 122.
இரட்டைக்கிளவி, 31, 247, 592.
இரட்டைகள் - ஆண்பெண்கள், 621.
இரண்டுகாள் - சிலநாள், 86.
இரணியன்பட்டது, 530.
இரத்தினத்திரயம் - நன்னூனமுதலியன; ஐ. 118, 120, 124, 423, 795, 825.
இரத்தினப்பிரபையென்னும் சாரணர், ஐ. 795.
இரதிகன்மம், ஐ. 96.
இரத்தூட்டுவார், 693.
இரலை - துத்தரிக்கொம்பு, 135, 140.
இரவன்மாந்தர்க்கும், உம் - இழ்வுசிறப்பு. 47.
இரற்றும் - அரற்றும், 35.
இராக்கதமணம், 232.
இராசத்தாற்கூறல் - இராஜோருணசம்பந்தத்தாற்கூறல், 84.
இராசநீதி, 844.
இராசமாகிருஹ நகரம் - மகதநாட்டிலுள்ளதொரு நகரம், 883.
இராசமானாகம் - ஒருவகைப்பாம்பு, 379.
இராசமாபுரம் - சீவகன்நகர்; இஃது ஏமாங்கதநாட்டிலுள்ளது. [379.
இராசமாமந்தம் - ஒருவகைப்பாம்பு, இராமன், 481.

எண் - பக்க எண்.

இரிக்கும் - கெடுக்கும், 518.
 இரீஇ - இருத்தி, 217.
 இரீஇயிர - இருத்திர, 701.
 இருகண்ணும் புதைத்து வைக்கும்,
 இடகாலாவதம்புல்லி, 317. [463.
 இருட்போர்வை, 106.
 இருடிகள்கோபம், 612. [4, 86,
 இருதலைக்கொள்ளியிடத்தற்ற ஏறும்
 இருதலைப்புள்ளின்றொயிரேம், 477.
 இருதலையுமொத்தகாமம், 8.
 இருதுறுகர்வு, 771.
 இருந்தனகள், 717. [545.
 இருந்தாற்கொடோலை கொடுத்தான்,
 இருநவொக - இடைமுரிய, 812.
 இருப்புச்சுற்று - பூண், 341.
 இருப்புநாரசத்தையெய்தல், 490.
 இருப்புயிர் - நாகருயிர்; ஐ. 820,
 903.
 இருப்பெழு - இருப்புத்தான், 31.
 இருபுறவாழ்த்து, 419.
 இருபெயரொட்டு, 283.
 இரும்பறக்கழுவி, 215. [289.
 இரும்பினீர்மை - இழந்தநிலை; ஐ.
 இரும்புஇரத்தாற்பொன்னாதுல்,
 291. [323.
 இரும்புசெய்குழவித்திங்கண்மருப்பு,
 இரும்புண்டீர், 125.
 இரும்புண்டிமுத்தமார்பு, 659
 இரும்புமேயற்கொழிந்தமிச்சில்வரை
 மார்பன், 523.
 இரும்புமேல்விடாநிற்பார், 241.
 இரும்புயிர் - இருப்புயிர்; நரசுருயிர்;
 ஐ. 289.
 இரும்பெச்சிற்படுத்தமார்பர், 680.
 இரும்பை எரிபொன் செய்யுமிரதம்,
 350.
 இடமலர்க்குலையுண்கண், 351.
 இருமுதுகுரவர்-தாய்தந்தையர், 186.
 இருமை - கருமை, 351.
 இடவில் - கரியவொளி, 107.
 இடவில்லளவு, 754. [754.
 இருவிற்கண்டுதெய்வில் இருந்தான்,
 இருன் - அஞ்ஞானம், 814.
 இருள்பின்னிவிட்டன்னகுழல், 428.

எண் - பக்க எண்.

இருநீர்நீங்க, ஐ - அசை. 790.
 இரைக்கிடைந்தபசி - இரைக்குஇடை
 ந்தபசி, 139.
 இனாகொளவியநாகம், 139.
 இல்பொருளுவமை, 54, 63, 64, 83,
 87, 191, 195, 196, 285, 306,
 319, 351, 389, 495, 525, 611,
 684, 712, 750.
 இல்லுறைதெய்வத்துக்குப் பூப்பலிசிற
 தல், 692.
 இல்லுறைதெய்வம், 112, 330, 448,
 692.
 இலக்கணை - சீவகன்மனைவிகளுள்
 இலக்கம் - லக்ஷியம், 61. [ருத்தி.
 இலக்கித்து - எழுதி, 59. [635.
 இலங்கித்திட்டான் - குதித்தான்,
 இலஞ்சி - குளம், 27.
 இலம்பகம் - இலரபம்; தூலுறுப்பு.
 128; ஓரணி, 425; தலைக்கோலம்.
 இலமலர்ப்பஞ்சிப்பாதம், 764. [423.
 இலயம், 210, 224, 374.
 இலயம்தாங்கி, 376.
 இலயமா=லயமாக - அழிய. 373,
 இலவங்கமரம், 554.
 இலவங்காய், 497.
 இலவமபூஅரக்குண்டன்னபஞ்சிமெ
 ல்லடி, 548. [465.
 இலவம்போதேரெழிற் றகையசேறடி,
 இலாபாந்தாராயம், ஐ. 895.
 இலாஜஹோமம் - பொரியாற்செய்யு
 ம்ஹோமம், 710.
 இலிர்த்த - சிலிர்த்த, 873.
 இலிற்றும் - சொரியும், 726.
 இலேசு - சிறுமை, 237.
 இலை - ஆயுதஅவகு. 640; இல்லை;
 வி. 29.
 இலைகொள்பூண், 404, 612.
 இலைப்பலி - இலைச்சாம்பல், 487.
 இலைப்புணாகினைத்தல், பழ. 510.
 இலைப்புணாகினைத்திட்டோம், 509.
 இலைப்பொலிபூண், 361.
 இலைப்பொலியலங்கல், 218.
 இலைபுறங்கண்டகண்ணி, 599.
 இலைபொரவெழுதியன்ன, 187,

எண் - பக்க எண்.

இலையார்கடகத்தடக்கை, 636.
இலையுடைக்கண்ணி, 124.
இலையுழ்த்து - இலையுதிர்ந்து, 777.
இலைவளர்குரம்பை, 422.
இலைவிரவுபூம்பைந்தார், 549.
இலைவைத்தகோதை, 634.
இவ்விருந்தோன் - இவ்விடத்திருந்தோன், 523.
இவ்வெனஉரைத்தமென்று நினைப்பினும்பனிக்குமுள்ளம், 800.
இவர்தல் - செல்லல், பரத்தல், 164, 203, 291, 294.
இவரி - பரந்து, 700.
இவறல் - பேராசையுறல், 744.
இவறினார் - மிக்கார், 293.
இழவென்னும்மெய்ப்பாடு, 228, 509
இழிகை - கைச்சுரிகை, 174.
இழிதொழில் - இழிசுவமொருவிப்பிறத்தலரிது, 797.
இழிந்ததென்பவே, என்ப-அசை. 18.
இழிவுசிறப்பு, (தத்தையே) 723.
இழிவுசிறப்பும்மை, 30, 47, 77.
இழினைன்பன், 692.
இழுக்கி - தப்பி, 500, 647.
இழுக்குற்று - வழுக்கி, 149.
இழுக்குபொன்-உரிஞ்சும்பொன், 71.
இழுங்கு - இழுக்கு; வி; நீங்குதலுமாம். 899.
இழுதமை பெயரிசுடர் விளக்கு, 761.
இழுதன்ன வெண்ணினம், 455.
இழுதார் குடம், 93.
இழுதார் மென்பள்ளி, 462, 912.
இழுது - வெண்ணெய், 463.
இழுதுசேர் கவளம், 251.
இழுதொன்றுவாட்டகணினையார், 139.
இழைத்தது - செய்தது, 537.
இழைத்தபொன்னகர், 697.
இழைத்தது - அமைத்து, 5.
இழைத்தவர் - கூடினவர், 787.
இழைபகஇமைப்பினெய்திட்டு, 492.
இழைமுசத்தெறிபடை, 87.
இழைய - பொருந்த, 467.
இழையொளிவிளங்கப்படுக்கான், 784.
இளக - அசைய; 520; நெகிழ; 412,

எண் - பக்க எண்.

இளகிறது - மெல்கிறது, 221. [704.
இளகுதாடு - தழைத்தகாடு. 520.
இளகும் - தளிர்க்கும், 51.
இளங்கினைச்சுற்றம், 506.
இளங்கோக்கள்-யுவராஜாக்கள் 829.
இளங்கோவடிகள் - சிலப்பதகாரநூலாசிரியர், 156.
இளஞாயிறுநைக்கண்ட ஆம்பல்வாடஇளஞாயிறு, 698. [ல், 675.
இளநலம்பருகுகின்றான், 494.
இளநீர்வண்டி, 25.
இளம்பிடியார் - மகளிர், 610.
இளமரக்கா, 257.
இளமை - அறிவினமை, 469.
இளமைக்கள்ளுண்டு, 757.
இளமையாடியிருக்கும், 717.
இளவரசு, 845.
இளவளநாடு, 232, 233, 366,
இளவுடையான் - யுவராசா, 741.
இளவேனிந்தகாலம், 198, 777.
இளிந்தகாய் - இணங்கினகாய், (பாக்கு) 434.
இளிந்தவி - இணங்கினமலர், 369.
இளியினுமினியசொல்லாய், 450.
இளிவரலாகியசுவை, 789.
இளிவரலென்னுமெய்ப்பாடு, 228.
இளிவாய்ப்பிரசம்யாழாக, 778.
இளிவு - இளிவரவு, 719.
இளையவர் - தேவியர், 784.
இளையார் - சேடியர், 745.
இறபரத்தையர், 118.
இறநிசை - இல்லறம், 566.
இறக்கத்துணிந்தோர் வாட்போர்செய்தல், 658.
இறங்குகண்ணிமையார், கண்ணிமையார் - தேவர்க்கு ஒருபெயர்: 79.
இறந்தகாலவழக்கு, 613.
இறந்தது - மிக்கது, 294.
இறந்தது-பழியுடம்மை, 56.
இறந்தநாளையாவரமீட்டார், 756.
இறப்பு, (வீட்டிழுத்துப்பு) 866.
இறவு - இராமன், 522.
இரால் - தேன்கூடு, 350.
இரால், திங்களுக்குவம். 350.

எண் - பக்க எண்.

இறுகீக்கி - கைவிட்டு, 368.
 இறுகல் - நிலைபெறுதேகொள். 287.
 இறுகி - மூர்ச்சித்து, 95.
 இறுங்கு - சோளம், 458.
 இறுதியில்லமிர்து - மரணமின்மைக்
 குக்காரணமாகிய அமிர்தம், 389.
 இறுப்புத்தண்ட, 741.
 இறுவரை - பெரியமலை, 430, 727.
 இறை - கை, 200.
 இறைகொண்டு - தங்குதல்கொண்டு.
 இறைச்சிக்குன்று, 246. [168.
 இறைச்சிப்போர் - உடம்பு, 465.
 இறைஞ்சல் - கவிழ்தல், 498.
 இறைப்பாரம் - பல்லுயிரைக்காக்கி
 ன்றபாரம், 149.
 இறையிலிசிலம் - ஸர்வமானியம், 30,
 இறைவளைத்தோளி, 377. [686.
 இறைவனது ஆணை, 86. [612.
 இன்கனித்தொண்டையந்துவர்வாய்,
 இன்பக்கனிகவர்கனம் - தேவர். ஐ.
 369.
 இன்பக்கொழு - காமவல்லி, 115.
 இன்பத்தைவெறுத்தவென்னு மெய்ப்
 பாடு, 300.
 இன்பநிலத்தியன்றபொருள், 260.
 இன்பம் - புண்ணியப்பயன், 752.
 இன்பம்நாங்கும் இருங்கனி, 368.
 இன்பழக்கிளவி, 103.
 இன்மை - உடைமைக்குமுறுதலை, 67.
 இன்வளரினம்பிறை, 305.
 இன்றி - இன்றாக, 143.
 இன்னணம்-இப்படி, 124, 243, 257.
 இன்னதென்ப, என்ப - அசை. 25.
 இன்னகாட்பிறந்த இன்னாரென்றல்,
 அரசர்க்குமரபு. 530.
 இன்னம் - இத்தன்மையையுடையே
 ம், 733.
 இன்னாப்பிறவிப் பிணிகின்மருந்தாய
 சொல்லான், 838.
 இன்னாரோலை இன்னார்காண்கவென்
 இன்னம்-பின்னம். 249. [மல், 314.
 இன்னுயிர்த்தோழர், 544.
 இன்னுருபு, உவம்பொருவில்வருதல்.
 4, 329, 512.

எண் - பக்க எண்.

இன்னுருபு, உவம்பொருவில்வருதல்.
 4, 290, 557.
 இன்னுருபு ஏதவில்வருதல். 636, 749.
 இன்னுருபு ஏழனுருபாதல். 364, 400,
 454.
 இன்னுருபு, காரகவேதப்பொருட்க
 ண்வருதல். 3.
 இன்னுருபு, நீக்கத்தில்வருதல். 20, 64.
 இன்னுருபு, பொருவில்வருதல், 515,
 517, 743.
 இன்னுகொடுமின், 764,
 இன்னே - இப்பொழுதே, 73.
 இன - இன்னவற்றை, 517.
 இனஞ்சுட்டினபண்பு, 283.
 இனத்திடையேறு, 433, 504.
 இனந்தலைப்பிலி, 512.
 இனந்திரியேறு - இனத்தை மனத்தா
 ற்கைவிட்ட ஏறு, 787.
 இனம் - (பாவின்) 1.
 இனமலை - ஒருவகைமலை, 484.
 இனிதினின்மலர்ந்த, 637.
 இனேந்திரங்கி, 92.
 ஈ.
 ஈங்கனம் - இங்ஙனம், 565.
 ஈங்கு-உவமவுருபு, 467; என்னிடம், 28.
 ஈட்டா - ஈட்டமரூத; வி. 35.
 ஈடமைபசும்பொற்சாந்தம், 373.
 ஈடு - வருத்தம், 516.
 ஈடுசால்போர், 24. [524.
 ஈண்டவளர்ந்தேம் - கடுகவளர்ந்தேம்.
 ஈமஞ்சேர்மலை, 68.
 ஈமம், 93, 98.
 ஈயல் - ஈசல், 281.
 ஈயின்றியிருந்ததீந்தேன், 219.
 ஈர்ங்குருதி - ஈர்க்குங்குருதி; வி. 645.
 ஈர்ஞ்சடைமாமுனி, 717.
 ஈரம்பொழில், 361.
 ஈரங்கொண்டபின்-ஆற்றியபின், 99.
 ஈற்றகை ஏகாரம், 47, 74, 106, 431.
 ஈறுதிரிந்தசொற்கள், 17, 23, 31, 47,
 50, 97, 112, 358, 383, 434, 662,
 716, 728, 796, 876.
 ஈன்றணிப்பால் - ஈன்ற அணிமையால்.
 ஈனோர்-இவ்வுலகிலுள்ளோர், 14, 733.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

உ.

உகவா - அன்புமிக்கு, 407.
உகளி - பிறழ்ந்து, 540.
உகிர் - நகம்.
உகிர்வரித்தசாந்து, 730.
உகிர்விடுத்தோர் கோலமாலை, 431.
உகிர்வினைசெய்துபஞ்சியூட்டி, 732.
உருக்கிய - உருத்தற்கு, 763. [227.
உச்சம் - ஸங்கீதத்தில் உச்சஸ்தானம்,
உசவு-கரியும்எண்ணெயும், 242, 893.
உசாவுதற்கு - வினாவுதற்கு, 99.
உட்கத்தக்கது - அஞ்சத்தக்கது, 886.
உட்கு - அஞ்சி, 127, 242.
உட்கு - அச்சம், 182.
உட்கோள், 70, 274, 295, 366.
உட்படவுரைத்து, 363.
உடங்கு - சேர, 166. [424.
உடம்பிற்குக் கூறுகின்றஇலக்கணம்,
உடம்பினோயிரிற்றிண்ணி, 174.
உடம்புக்கீடு - கவசம், 891. [302.
உடம்புநனிசுருங்கல் (மெய்ப்பாடு.)
உடம்பெலாங்கண்களாயின், 736.
உடல்சினங்கடவ, 237.
உடற்சி, 512. [செய்ய, 324.
உடற்சிசெய்ய - கோபத்தைமிக்குச்
உடற்றி - வருத்தி, 250.
உடற்றுதல் - கெடுத்தல், 233.
உடன்று - வருத்தி, 583, 678
உடனேசுட - முழுக்கச்சுட, 571.
உடுத்த - குழந்த, 522.
உடும்பு, 367, 837.
உடுவம் - அம்பின்னார்க்கு, 657.
உடுவமைபகழி, 635.
உடைகடலொலி, 42. [798.
உடைகலத்தவருற்றவருத்தம், 348,
உடைஞாண் - அரைஞாண், 647.
உடைநாண் - வல்லிக்கயிறு, 653.
உடைமணி - மேகலை, 695.
உண்கண், 210.
உண்கலங்கள், 126, 588.
உண்டாடல் - விளையாடல், 771.
உண்டு, உவமவாசகம், 348.
உண்டுமில்லையும்கூறல் - அஸ்திநாஸ்தி
கவாதம்; ஐஜ. 419.

கஉக

உண்ணவருக்கிய - தீயஉருக்கிய, 150.
உண்பதுமனத்தினாலே, (தேவபோ
கம்.) 811. [யை, 755.
உணர்ந்தனையாயினானும், ஆண் - சாரி
உணர்ந்துவைத்து, 86.
உத்தமப்பிழ, 233.
உத்தமர்க்குக்கொடுத்தல், 819.
உத்தரகுரு - போகபூமி, 744.
உத்தரட்டாதியான் - சீவகன், 122
உத்தரரசங்கம் - மேற்போர்வை, 708.
உத்தியோதநாமகர்மம், ஐஜ. 893.
உதயகிரி, 56, 241, 502, 624.
உதயகிரியிற் சிந்தாரஅருவி, 56.
உதயத்துச்சி, 241 [494.
உதயாருடக்கவிப்புக்கள் : சோ. 380,
உதாசினம், 73.
உதிதர - உதிக்க, 396.
உதிதன் - தோற்றியவன், 12.
உதிரச்சட்டை, 325.
உதிரம் உறவறியும். பழ. 557.
உப்பமைகாமம் - வெறுப்பில்லாதகா
மம், 39. [று, 865.
உப்பிலிப்புழுக்கல் - உப்பில்லாதசோ
உப்புக்குன்றம் புனற்கு உடைந்தது
போலும், 249.
உப்புப்பண்டி, 252.
உப்புமலகும் உள்ள அளவம்வாழ்வீ
ரென்னும் உலகவழக்கு, 734.
உபசாரம், 386. [ன், 682.
உபதிருஷ்டா - கூடஇருந்துபார்ப்பவ
உபபோகாரந்தராயம், ஐஜ. 895.
உபவேட்டிதம், பர. 374.
உபாதியாகியமன்னர், ஐஜ. 896.
உம்மீற்றால்வருவதோர் ஏவல்கண்ணி
யவியங்கோள், 66.
உம்மைகள் வருத்தத்தின்சிறப்புணர்
த்துதல், 499.
உம்மைத்தொகை, 53.
உம்மைநின்றதொருநூழ்வினை, 109.
உம்மைமாதல், 79; 636.
உம்மையும்உருபும்விரித்தல், 14.
உம்மைவிகாரத்தால்தொகுதல், 11.
உம்மைவிரித்தல், 15.
உமிழ்கட்பீளை-கண்ணுமிழ்பீளை, 465.

எண் - பக்க எண்.

உமிழ்ககைவேலினுனும், உம் - சிறப்பு, 62.
உமைத்துழிச் சொறியப் பெற்றும், உய்த்தனர், 133. [756.
உய்த்தார் - அறிவித்தார், 414; சொன்னார்; 491.
உய்த்து - நீக்கி, 715.
உய்த்துணரவைத்தல், 760.
உயர்கதி, 368.
உயர்மிக்கதந்தை - பிள்ளையுயர்ச்சிமிருதற்குக்காரணமானதந்தை, 148.
உயர்மிசையவர் - தேவர், 293.
உயவுநோய் - வருந்துநோய், 810.
உயிர்க்கவசம், 523.
உயிர்க்கிழவன், 2.
உயிர்க்கும் - நாமும், 110.
உயிர்ப்ப - சுமைபோக்க, 400.
உயிர்ப்பதம்ஓம்பி-இறந்துபாட்டையும்கொடுத்து, 578.
உயிர்பெறவெழுதப்பட்ட ஒவியப்பாவை, 595.
உயிர்போயிருந்தான் - அறிவுமுதலியனபோயிருந்தான், 636.
உயிரின்மேலெண்ணம் - உயிரிடத்தறிவு, 194.
உரத்தலையுருவப்பன்றி, 638.
உரத்தொலி - பிளிறுகின்ற ஒலி, 264.
உரறி, 33.
உராமனம்-நீங்கிப்போமூள்ளம், 481.
உராய் - பரந்து, பெயர்ந்து, 17, 331, 471, 555, 692.
உரிச்சொல் ஈறுதரிதல், 17, 23, 112, 716, 722, 876.
உரிச்சொல் வச்சேடித்தவருதல், 7.
உரிச்சொல் வனைமேல் மெய்தமோறல், 258.
உரிஞ்சியாட்டினார், 697.
உரிஞ்சும்பொன், 470.
உரிப்பால - உரியபால; வி. 173.
உரிமை - மனைவி, 86, 171, 351, 764, 784.
உரிமைதன்னுல்லீராட்டி, 351.
உரிமை தன்னொடும் வலங்கொண்டு, 794.

எண் - பக்க எண்.

உரீஇ - உருவி, 87, 758.
உரீஇயினுன் - உருவினான், 649.
உரு - உட்கு; அச்சம், 396,
உருக்கமைந்தெரியுஞ் செம்பொன், 188.
உருக்கார் அரக்கிட்டு, 517.
உருகினஇரும்பிலே எஃகுவைத்தல், 655.
உருகினபொன்னிலுற்ற நீர்த்துளி, 409.
உருகுவட்டு, 37.
உருணைமி - சக்கரம், 646.
உருத்திரத்தன் - சச்சந்தனுடைய மந்திரி, 99.
உருத்திரப்படிமம் - உருத்திரமூர்த்தியின்வடிவம், 611.
உருத்திரனும்உமையும்போன்று, 325.
உருபினும்பொருளினும் மெய்தமோறி ஒன்றறிவைக்களத்துஒன்றுசெல்லுதல், ௩௪.
உருபுமயக்கம், 12, 186, 229, 352, 500, 551.
உருபு மாறுதல், 3, 38.
உருமுற்ற பாம்பு, 13.
உருவக் கோலி-முடியவளைத்து, 144.
உருவகவணி, 210, 365, 602, 667.
உருவகவுவமை, 91.
உருவச்சாதகம் - வடிவுகூறுமில்லக்கணம், 461.
உருவமோதி - மந்திரத்தைஉருவோதி; உரு-உருவமென ஈறுதிரிந்தது. 383, 470.
உருவுதிரை, 263, 712.
உருவுதிரையையுடையகொல்லாவண்ம, 263.
உருளாயம், 833.
உருளி - உருள்; இ, பகுதிப்பொருள் விருதி, 167.
உருளதல் - கெடுதல், 706.
உரைக்கும்நானம், 254.
உரைத்தவெண்ணெய், 294.
உரைத்தார்க்குஅவன்மெய் மகிழ்ந்தான், 319.
உரைத்துக்கொள், 310.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

உணாமோ, 540. [585.
உணாயியான் - மறுமொழிகொடான்,
உணாவினைத்துரைப்ப - சொல்லைவலி
யளழுப்பிக்கூற, 765.
உரோணி - உரோகிணி; வி. 64.
உரோணியூர்ந்தமதி, 189.
உரோமப்பட்டுத்து, 699.
உரோமப்பூம்பட்டு, 771.
உலக்கை, 34.
உலகம் - உயிர்க்கிழவன், 2.
உலகமூன்று-நாகலோகம், பூலோகம்,
சுவர்க்கம்; ஐ. 815.
உலகவழக்கு, 321, 734.
உலகியல்வழக்கானகந்தாவம், 599.
உலகியலாந்கூறல், 67, 78.
உலகென்னுஞ்சொல் பூரியின் ஏக
தேசத்தையுணர்த்தல், 754.
உலசோடிய, 530.
உலஞ்செய்ததோள், 84%.
உலமயி - முழங்கி, 88, 512, 518.
உலம்பினன் - முழங்கினன், 87.
உலம்புபு - முழங்கி, 639.
உலமபு - இடியொலிசெய்யும், 554.
உலமருளுஞ்சு - அலமருகின்றமனம்,
740.
உலமேந்தியாடல், 212.
உலறி, 860.
உலாப்பிரபந்தம், 729.
உலாம் - உலமச்சொல், 464.
உலாய் - சூழ்த்து, 172.
உலோகமாபாலன் - அச்சணந்தியாசி
ரியன்; பதுமைசகோதரன்; மா,
வியறகோளசையன்றி இனசசிறை
த்துகின்றது. 125, 378, 514, 651.
உலகைக்கலுழச்சி, 93, 608.
உலப்பின் கட பால்மயங்கல், 573.
உலப்பின் கண் அழிவினையுயர் துணையா
தல், 133.
உலமச்சொல், 464, 717.
உலமத்தொகை, 39. [22, 31.
உலமத்தொகைக்கண்வந்த ஆட்பெயர்,
உலமவாசகம், உலமவுப்பு: 7, 13,
23, 72, 92, 348, 392, 464, 469,
571, 689, 717, 739.

உலமிக்கும்பொருள், 18, 457.
உலமை, 28, 35, 51, 56, 58, 59,
62, 72, 78, 87.
உலமையிலக்கணம், 504.
உலமையும்உருபும்விரித்தல், 53.
உலர்க்கும் - வெறுக்கும், 5.
உலர்த்து, 407.
உலர்ப்பின்மை-வெறுப்பின்மை, 816.
உலவுறமகியினெண்மையான், 415.
உலவாகம் - ஒருபக்கம், 78.
உலவறநீர் - ஊறுகின்றநீர், 293.
உலவனித்தல் - வில்லைஎய்யத்தொடங்
குதல், 632.
உலாத்தி - உபாத்தியாயர், 328.
உலாத்திமுதலியோர், 117.
உவை - சுட்டுப்பெயர், 357.
உழ - உழவுத்தொழில், 9 5.
உழந்தவர் - பழகியவர், 183.
உழப்பெருது, 232, 80%.
உழலை - உழலைமாரம், 132, 219, 365.
உழவு - விழ்பாடு, 905.
உழிதருபெருநிதி, 104.
உழுத்தகல் - உழுந்து அகல், 717.
உழுத்தபொடிமுதலியவற்றை
சுழுவல், 792.
உழுவுலன்பு, 460.
உழுவை - புலி, 712.
உழுவை, தோகையோடிருத்தல், 712.
உழைக்கணாளர் - தன்முக்கதிடத்துக்
கண்போன்றதோழர், 582.
உழைக்கலங்கள் - வீட்டிற்குரியபாத்
துரங்கள், 684.
உழைமான், கொம்புசுழன்றால் அத
னை வீசிடல், 664.
உழையம்பிணை, இருபெயரொட்டு.
283.
உழையவர், 830.
உள் - மனவெழுச்சி, 140.
உள்வாங்கு, 136.
உள்ளடிஊசியாய், 802.
உள்ளத்தாலுமிழவேண்டா, 623.
உள்ளம்போற்செவ்வ, குதினை, 518.
உள்ளமில்கவர் - மடிந்திருப்பவர், 17.
உள்ளாளப்பாட்டு, இகை. 201, 227.

எண் - பக்க எண்.

உள்ளுபொருள் - நினைத்தகாரியம், 258.
 உள்ளுழி - உள்ளிடம, 496.
 உள்ளுறுத்த - உள்ளிட்ட, 545.
 உளப்பாட்டுப்பன்மை, 739.
 உளமிருதி - மனச்செருக்கு, 102.
 உளமையாழியிருக்கும், 717.
 உளர்கின்றமஞ்ஞை, 532.
 உளர்தல் - அசைதல், 354.
 உளர்ந்த - சிதறின, 218.
 உளியென்னுங்கருவி, 644.
 உளு, 554.
 உளைந்து - வெறுத்து, 775.
 உளைவனப்பிருந்த மான், 635.
 உற்பலஉருவுகொண்டவிளக்கு, 578.
 உற்றதெல்லாம், 640.
 உற்றதையெவன்கொல், 507.
 உற்று - உவமவாசகம், 7; கீண்டி, 270.
 உறக்கத்தின்மேலுறக்கம்; ஐ. 893.
 உறக்கு - உறக்கம், 383, 892.
 உறவியோம்பி - உயிர்களைப்பாதுகாத்து, 906.
 உறழ்ச்சி - மாறுபாடு, 268.
 உறியிற்கிடந்து தவஞ்செய்தல், 421.
 உறீஇ - அழுத்தி, 217.
 உறுகோளாய்க்கிடந்தது, 463.
 உறுதி - நல்லது, 368.
 உறுப்பினாலேயுணர்ப்ப, 608.
 உறுப்புக்களிற்காட்டில், 430.
 உறுவுது - ஒப்பது, 520.
 உறுவர் - மிக்கவர், 42, 792.
 உறுவார்ப்பெண் - மிக்கோராவிரும்பல், 816.
 உறுவலி - மிக்கவலியையுடையவன்; 432, 536, 659, 742, 770.
 உறைகழித்திலங்குவான், 200.
 உறைகொள்வான், 519.
 உறையிடல், 86.
 ஊ.
 ஊக்கம் - முயற்சி, 292.
 ஊக்கல் - முயற்சி, 232, 233.
 ஊக்கி, 167.
 ஊக்கினான், 415.
 ஊக்குபு - முயன்று, 519.
 ஊசல்பாற்சேனையாட, 655.

எண் - பக்க எண்.

ஊசலாடல் - அசைதல், 27.
 ஊசலாகெழுது, 27, 50,
 ஊசி - எழுத்தாணி, 117, 337.
 ஊட்டரக்குண்ட செந்தாமரையடி, 558.
 ஊட்டியன்ன உருக்கரக்காரடி, 195.
 ஊடல் - ஊடாதேகொள், 475.
 ஊடியமடந்தை, 633.
 ஊடினும் புணர்ந்ததொத்தினியவள், 580.
 ஊடு - இடையென்னுறுபு, 697.
 ஊதவுருதன்மையினோடொலி, 585.
 ஊதியமாகியநடப்பு, 238.
 ஊதியவொழுக்கு-இலாபநடப்பு, 237.
 ஊதுவண்டுரைத்ததாரான், 866.
 ஊமை, 301.
 ஊர்கெழுவியு, 251. [102.
 ஊர்கோள் - பரிவேடம், 341; மேகம்
 ஊர்த்து - ஊற்றி, 660.
 ஊர்தர - மேலிட, 104, 478.
 ஊர்தி - ஏறப்படுவது, 75.
 ஊர்த்து, 198.
 ஊரேறவர, 546.
 ஊழ், 170; ஊழி; வி. 341.
 ஊழ்த்து - உதிர்ந்து, 777; கழன்று. 612.
 ஊழ்த்துச்சொரிதல்-பழகிச்சொரிதல், 510.
 ஊழ்ந்து (பாம்பு ஊழ்ந்து), 458.
 ஊழ்படுகாதலான் - தொன்றுபட்டு வந்தகாதலான், 427.
 ஊழ்வினை - உழுவலபை, 489.
 ஊழி=ஊழ் - முறைமை; திரிபு; 50, 863; ஊழிக்காலம், 347, 744.
 ஊழிக்காலத்துநீர், 87.
 ஊழித்திரை - ஊழ்திரை. வி. 342.
 ஊழினன்றியும் உறுவினை ஓரையின் முடிப்பான், 690.
 ஊற்றிருந்தமும்மதம், 51.
 ஊற்றுடைசெவ்வரை, 88.
 ஊற்றுநீர்க்கூலுளுறையு மீனாரை, 352.
 ஊறிலாவுணர்வு, 338.
 ஊறுகொள்சிக்கம், 381.

எண் - பக்க எண்.

ஊறுமமுதம் - மாறாதஅமுதம். 153.
ஊன்கணர் - மானிடா, 22.
ஊன்செய்கோட்டம் - உடம்ப, 455.
ஊன்சேருயிருய்யக் கொண்டோடிப்
போமின், 194.
ஊன்தகர்த்தனையபோன்று, 497.
ஊன்மதர்த்தவொளிவேற்கண்னார்,
747.
ஊன்வயிரார்த்தஞ்வேல், 661.
ஊன்வினையிடம், 796.
ஊன்றி - கடைப்பிடித்த. 368.
ஊனம் - பழி. 448.
ஊனமர்குருதி - இறைச்சிகொத்தும்
பட்டடைமரம், 659.
ஊனுகியகண், 75.
ஊனினிகின்றார், இன் - அசை. 516.
ஊனுடையருவக்காக்கை, 211.
ஊனைறைந்துருகி, ஐ - அசை. 317.
ஊனையுண்டவருருகும்பசுந்தினை, ஐ -
அசை. 458.

எ.

எஃகமும் புகைந்தது, 237.
எஃகு - படை, 157.
எஃகுதல் - (பஞ்சு) பறித்தல், 657.
எஃகுநூன்செவி, 786.
எஃகெறிபிணை, 95.
எஃகெனிலவங்குவாட்கண், 95.
எங்குமிலை இன்னசுவை, 588.
எங்கெழிலென்ஞாயிறென வளர்ந்தே
ம், 524.
எங்கோபணி, 754.
எச்சவும்மை, 513.
எஞ்சுபொருட்கிளவியானசெஞ்சொ
ல், 212.
எட்டானும்பத்தானுமில்லாதார்க்கு;
ஆனும் உம்மும் அசைகள், 454.
எட்டுத்தேவியர், பட்டமெய்தினர்,
743.
எட்பகவனைத்தாமர்வம்எதமே, 331.
எடுத்தல் - எழுப்பல், 186, 776.
எடுத்துக்காட்டுவமை, 250, 898.
எடுத்துமொழிதல் - உயர்த்துக்கூறுத
எண்ணு, 44. [ல், 163.
எண்குணங்கள், ஐ. 3, 431

எண் - பக்க எண்.

எண்கொண்டஞாப்பு, 680.
எண்ணங்கொள்ளல் - காரியம்விசாரித்
தல், 621. [லாமல், 168,
எண்ணிடமின்றி - எள்ளுக்குஇடமில்
எண்ணுமமைவிரித்தல், 37.
எண்வினை - அஷ்டகர்மம்; ஐ. 292, 419, 889
எதிர்காலத்திற்குரிய பகரத்தோடு அ
ன்பெருதுவந்தஅகரவீற்றுப்பலவ
றிசொல், 79.
எதிர்காலநோக்கியஇறந்தகாலச்சொ
ல், 676.
எதிர்காலமுணர்த்தியநிகழ்காலம், 171
எதிர்காலமுணர்த்தும்எச்சம், 70.
எதிர்நலப்புங்கொடி, 614.
எதிர்நெய்துபரிதலென்னுமெய்ப்பாடு,
220, 302, 407, 445, 573.
எதிர்மறையேகாரம், 196, 209, 313,
323. [422, 447.
எதிர்மறையோகாரம், 79, 196, 409.
எந்திரநூழில், 659.
எந்திரம் - ஆலை, 473.
எந்திரவூசல், 804.
எந்திரவூசி, 75.
எந்திரவெழிளி, 229, 256.
எம்மனை - எம்இல்லாளே, தாயே,
100, 104.
எம்மனைமார் - எம்முடையதாய்மாரே,
எம்மானே-என்பிள்ளாய், 526. [133.
எய், உவமவுருபு, 689.
எய்த்து - அறிந்து, 775.
எய்தும், பன்மைத்தன்மை, 562.
எயிற்றம்பு - அலகம்பு, 24, 665.
எயிற்றுக்கோள், 509.
எயிற்றுப்படை, 627.
எரிதொளுவ, 218.
எரிதவழ்குன்றம், 330.
எரிமலா - முருக்கிதழ், 202.
எரிமலர்ச்சேவடி, 794.
எரியுமெழுக்கு, 218.
எரிவிளக்குறுத்தலென்னும்தண்டனை,
348.
எருக்கி - தாக்கி. 185.
எருக்கினூன், 379.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எருக்குப்பை, 301.
 எருத்தம் - பிடர், 429.
 எருத்தம்இடந்ோட்டி, 485.
 எருமை, 27, 610.
 எருமைப்போத்து - எருமைக்கடா, 24.
 எருமைமறம் - மற்போர், 652.
 எருமையினொருத்தல் - ஆனெருமை, 19.
 எல் - ஒளி, 115.
 எல்லாம், இருதிணைக்கும்பொது, 24.
 எல்லார் - தேவர், 115.
 எல்லி - இவே, 547.
 எல்லிருள் - விடியற்காலத்திருள், 511, 556.
 எல்லே - வெளியாக, வெளியே, 199, 858.
 எல்லொளித்தேவன், 891.
 எலி, 866.
 எலியிர்த்தகம்பலி, 776.
 எலியுயிர்ப்போர்வை, 545, 712, 775.
 எலியிர்ப்புமுதலியவற்றாற்செய்தபட்டு, 699.
 எவ்வம் - வெறுப்பு, 266.
 எவ்வெலாத்திசைகளும், 19.
 எழால்வகை - யாழின் கூறுபாடுகள், 199.
 எழில்செய்கூகை, எழில்செய் - இகழ்ச்சிக்கேறிப்பு; 37.
 எழினி - உறை, 220.
 எழீஇ - எழுப்பி, 197.
 எழுதினை, 104.
 எழுத்தின்பாடல், 772.
 எழுத்துக்களின் தன்மையும் வடிவும், 315.
 எழுத்துவடிவுபடக் கட்டின மாலை, 706.
 எழுத்தவரிகள், 315,
 எழுதருபரிதிமார்பன், 66,
 எழுதினான் - அணிந்தான், 608.
 எழுதுகண்மலர், 579.
 எழுதுகொடி, 260.
 எழுதுதண்ணிடை, 64.
 எழுதினாடம், 823.

எழுமுற்றுந்தோளார், 544.
 எழுமுறையிறைஞ்சி, 885.
 எழுமையும் இயைந்தெய்திய அன்பினர், 399.
 எழுமையும்பெறுகவினன்னஇளங்கினை, 506.
 எழுமையும்முகமேர, 509.
 எழுவுவார்யாழ், 681.
 என், 458.
 என்க - அஞ்ச, 512.
 என்னநர்கன்சாய, 259.
 ஏற்றே - என், 99.
 ஏறித்தல் - பரத்தல், 120.
 ஏறிந்து - குறுகத்தறித்து, 473; தட்டி, 179.
 ஏறுவலி - விசயன்; பெயர், 504.
 ஏறுவலிமுழவுத்தோன், 241.
 என்ப, அசை, 25, 368, 495, 641, 711, 761, 864.
 என்பொடு மிடைந்தகாமம், 789.
 என்மர் - என்பார்; வி. 195, 538.
 என்றார்க்கெழுதென்றார், 319.
 என்றால், ஒருவார்த்தைப்பாடு, 317, 329, 549.
 என்னரொப்புமில்லவர், 776.
 என்னவாட்டமுமின்றி, 265.
 என்னனோ - யாரோ, 567.
 என்னிகிற்படுத்த, 219.
 என்னிற்காட்டில், 166.
 என்னுங்கட்டுள்ளம், 678. [899.
 என்னும் - சிறிதும், 485, 585, 866,
 என்னெஞ்சம்போழ்ந்து தெளிப்பினும் தெளிநர்யாரே, 622.
 என்னை இக்கிருமிகொன்று, 346.
 என்னேநேர், ஐ - இடைச்சொல், 335.
 என்னையா, இரக்கக்குறிப்பு, 527.
 என்னையாவது, ஐ - அசை, 345.
 என்னோரும் - எல்லோரும், 617.
 எனதாவி அகத்துறைவாய், 445.
 எனவெனெச்சம், காரணகாரியப்பொருளில்வருதல், 105.
 எனும் - சிறிதும், 158, 585.
 எனைத்தொருமதி, 364.
 எனையதெனையதெய்தினார், 218.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

ஏ.

ஏ - அம்புத்தொழில், 480; குறிப்பு
மொழி, 92.
ஏபாவம், 91.
ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு, 33, 157.
ஏக்கற - இளைத்து இடைய, 475.
ஏக்கு ஒசிலிலாதவில்தான், 714.
ஏகமாநகர், 693.
ஏகவெண்குடை, 744.
ஏகாங்கயாதல், 421.
ஏகேந்திரியஜாதி நாமகர்மம், ஐ. 893.
ஏங்கி - இளைத்தாநின்று, 585.
ஏச்செயாச்சிலுறுதல், 777. [139.
ஏட்டைப்பசி-இரைக்கு இடைந்தபசி,
ஏட்டைப்பட்டு - இளைத்து, 455.
ஏடா, 368. [237
ஏணிகந்து-திண்மையைக் கைவிட்டு,
ஏத்தரு - ஏத்துதல்தரு; வி. 583.
ஏத்தருங்கொடியனார் - வேள் அம்பு
செலுத்துதலைத்தரும் மகளிர், 812.
ஏத்தருமயில், 33.
ஏத்தாளிகள், 538.
ஏத்தித்தொழுதான்: ஏத்தி - நிகழ்கா
லம், 739.
ஏத்தினுள் - வாழ்த்தினுள், 103.
ஏதிலம் - அயலேம், 85, 837, 853.
ஏதிலாப்புள் - காரணமில்லாதபறவை,
647.
ஏதின்மை, 436. [கல், 12.
ஏதப்பொருள், கருவிக்கண் அடங்
வந்துபொன் - உயர்ந்தபொன், 470.
ஏறீர் - ஏவுகின்றநீர்மை, 400.
ஏப்பெற்றமானிணை, 860.
ஏமமாங்கதம் - ஏமாங்கதம்; பகுதிப்
பொருள் விருதி, 540.
ஏமமாபுரம் - தடமித்தனநகர், 474.
ஏமாவ்தம் - சீவகண்ணாடு.
ஏமராது, 497. [117.
ஏமுதலாயவெல்லாப்படைக்கலம்,
ஏமுற்று - மயக்கமுற்று, 233, 708,
823.
ஏமுற, 536.
ஏமுறுத்து - மயக்கமுறுத்தி, 581.

ஏயினவகை, 427,
ஏயே - என்னேஎன்னே, 199.
ஏர் - எழுச்சி; ஒப்பு, 466, 609; தோ
ற்றப்பொலிவு, 503. [96.
ஏல் - உணர்ச்சி, 529; மனவெழுச்சி,
ஏவ - சொல்ல, 276.
ஏவடுபிணையினோக்கி, 428.
ஏவல், 271, 376.
ஏவலான் - வில்வல்லான், 564.
ஏவா - சொல்லி, 453, 881,
ஏவ்சரு - எழுதரு; வி. 346.
ஏழுநாடத்தல், 59, 408.
ஏழுநாடமை, 170.
ஏழுதினமளவுகொடுத்தல், 97.
ஏழுநாள்கழிந்தகாலே, 726.
ஏழுநாள்கணவின், 691.
ஏழையர்போதகம், 239.
ஏற்றகைத் தொழிலிழந்தென, 575.
ஏற்றியல் - ஏறுதலின் இயல்பு, 536.
ஏற்றிளஞ்சிங்கம், 86. [655
ஏற்றிளஞ்சுருக்கன்போன்றார், வீரர்,
ஏற்றுத்தொழில் - யானைமுதலியவற்
றில் ஏறுதற்றொழில், 515.
ஏற்றுமீனெறியப்பாய்ந்த ஏறிகுறு
ஏறு, 659. [842.
ஏற்றுரிபோர்த்தமுரசம், 621, 624,
ஏற்றுரிமுரசநாணச்சொன்னான், 621.
ஏற்றை - ஏறு, 842.
ஏற்றை அரிமான், 135.
ஏற்றைமேம்படுத்தின, 6.
ஏறக்கொண்டபோய், 172.
ஏறச்செல்லும்சிலைமை, 563.
ஏறட்டுக்கொண்டு, 239, 240, 267.
ஏறப்பறக்கவெனின், 625,
ஏறப்போக, 546.
ஏறப்போந்தான், 158.
ஏறப்போவதற்கு, 546.
ஏறப்போவாய், 367.
ஏறிட்டவில், 201, 601.
ஏறிடல், 777. [722
ஏறியும் இழிந்தும் புருவங்கள்முரிய,
ஏறுகோட்பறை, 153.
ஏறுண்டவர் - வெட்டுண்டவர், 653,
ஏறுண்டு - ஏறுபட்டு, 633.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எனதுமோதிரம் - எனதுப்பட்டத்தா
ரக்குரியமோதிரம், 741. [628
எனதுமோதிரம்செறித்த சேனாதிபதி.
எனையவரும் - எல்லாரும், 615.
எனோரும் - எல்லோரும், 14.

ஐ.

ஐ - வியப்பு; உரிச்சொல், 17.
ஐங்கலை இரணவகை, 217.
ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர் - சேவகன்தோழர்
கள், 298.

ஐஞ்ஞாற்றுவர் - சச்சந்தனுடைய அக
ப்பரிவாரமகளிர், இவர்கள்புதல்வ
ரும் சேவகன்மேருமுகியவீரா.

ஐதா, 191.

ஐத - மெல்லிது, 595.

ஐதபட்டு - இளகுதல்பட்டு, 41,

ஐத்தலைநாகம், 231, 861.

ஐந்துமூன்றுதெச்செல்வத்தமளிமூன்
று, 256.

ஐந்துவில்லகலம், 498.

ஐப்பசி, 518.

[288.

ஐம்பதங்கள் - பஞ்சநமஸ்காரம்; ஐஐ.

ஐம்பதவமிர்தம் - பஞ்சநமஸ்காரமன்
திரம், 287.

ஐம்பான்மயிர், 54, 702.

ஐம்பொறிக்கும் இனியதுகாச்சி, 64.

ஐமமுழவகலம் பூப்பரப்பல், 188.

ஐய - வியப்பையுடைய; ஐ, திரிபு,
17, 217, 876.

ஐயமென்னுந்திறை, 393.

ஐயமென்னும்மெய்ப்பாடு, 220.

ஐயவித்துலாம் - நெருக்குமரம், 37.

ஐயவுமை, 70.

ஐயவோடென்றெழுந்தனன்; ஐய
வோ, இரக்கக்குறிப்பு, 109, 443, 527.

ஐயனதருளினால் - உன்னருளால், 126.

ஐயனீரே, 510.

ஐயனை - உன்னை, 127.

ஐயாண்டெய்தி, 783.

ஐயிற்காட்டில், 379.

ஐயுருபுஇரண்டு முடிதல், 74.

ஐயென - வியவாநிற்க, வியாய, 140,
216, 254, 288, 297, 309, 360,
643, 909.

ஐயெனமன்னனேவ, 276.

ஐயெனவிருப்ப, 254.

ஐயோவென்னுமிரக்கக்குறிப்பு, 759.

ஐராபதம் - ஐராவதம்; திரிபு. 247.

ஐராவணம் - கோவிந்தராசனுடைய
யானை, 617, 628; சேவகன்யானை
ளுள்ளும், 883.

ஐராவத்தின்மேலுள்ளபொய்கையிற்
பூத்ததாமரை; ஐஐ, 749.

ஐராவதம். 812.

ஐவருளொருவனென்ன அடிசினுண்ம
டையவன் - வீமன்போலுமடைய
ன், 792.

ஐவனநெல், 458.

ஐவனநெல்அவல், 459.

ஐவாயரவினவிராழல்போன்று, 678.

ஐவில்லகலமரிவந்திருத்தி, 188.

ஐவில்லகலமின்றாவ கடிதொழுது,
498.

ஐ.

ஐக்கழத்து - ஐக்கவழத்து, 102.

ஐக்குமாரிருந்தது, 478.

ஐசிந்த - சாய்ந்து, 183, 406, 732,
768.

ஐசிந்துகின்றார்கள், 732.

ஐசிய - வருந்த, 299.

ஐசியும் - முறியும், 746,

ஐட்ட - இசைய, 320.

ஐட்டமன்னவர் - பகையரசர். 740.

ஐட்டி - அறுதியிட்டு, துணிந்து, 182,
622; வஞ்சினங்கூறி, 193, 212.

ஐட்டியிருப்போருயிராயினார், 575.

ஐட்டினான். 594.

ஐட்டுவல் - பொருந்துவேன், 271.

ஐடிவு - தவிர்ந்தல், 29.

ஐடு - (முதுபுண்) ஐடுக்கட்டி, 886.

ஐடுருபு, உடனிகழ்ச்சி, 123, 182;
எண், 43, 174, 182.

ஐண்மை - விளக்கம், 167.

ஐத்ததோ - பொருந்தியதோ, 273.

ஐத்ததோ என்சொல், 342.

ஐத்துளது, ஒருசொல், 444.

ஐத்துனை - ஐத்தாய், ஐத்துவருந்தகி
ன்ற, 274.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

ஒத்தென - ஒத்தென; வி, 538.
ஒப்பிணைதனக்கிலாதான், 495.
ஒப்பித்து - வழக்காடிட்டு, 245.
ஒப்பில்போலி, 69, 276, 410.
ஒப்பு, 396.
ஒப்புக்கு, 374. [661.
ஒய்யென - விரைய, 264, 289, 536,
ஒய்யெனவுலம்பி - விரையமுழங்கி,
88, 246.
ஒய்யெனவேவெய்துயிர்த்து, 528.
ஒந்தேவன் - ஒருதேவன்; வி. 9.
ஒருக்கடித்து நோக்கி, 635.
ஒருக்கினபண்டம், 24. [657.
ஒருக்கு - ஒருங்கு; வி. 248, 555,
ஒருக்குற.சேர, 59. [ன்றமை, 562.
ஒருகாக்கை கோடிகுக்கையைக்கொ
ஒருகாதிற்ருளையும்ஒருகாதிற்ருக் கு
ழையும் சேர்த்தல், 214.
ஒருசொல், 44, 62, 134, 145, 273,
287, 296, 304, 388, 444, 544,
549, 616.
ஒருசொல்லைப் பலவிடத்தும்கூட்டுத
ல், 84.
ஒருசொல்விழக்காடு, 549, 616.
ஒருதலைச்சதங்கைமாலை, 768.
ஒருதனியன், 88.
ஒருதாய்க்குஒருபிள்ளை, பழ. 208.
ஒருநாட்டு அரசுணங்க, 744. [761.
ஒருப்பட்டு - துணிந்து, 180, 512,
ஒருப்படுத்தல், 161, 848.
ஒருப்படுத்திவைத்து, 848.
ஒருப்படுத்தல், 365.
ஒருபிடிதுகப்பிணை, 188.
ஒருபுறமாலை, 591. [558, 572.
ஒருபெயர், 79, 197, 382, 531, 542,
ஒருபொருண்மேல் மூன்று அடுக்கல்,
198, 739. [66.
ஒருபொருளுருசொற்பிரிவில்லாமை,
ஒருபோகு, 198
ஒருமகன்உருமிற்றேன்றி, 376.
ஒருமுகவெழிளி, 207
ஒருமைபன்மைமயக்கம், 75, 118,
339, 342, 345, 607, 620, 640,
694, 755, 880.

ஒருயானை தூறுயானைபோலே திரி
தல், 537.
ஒருவகைவியங்கோள், 85. [573.
ஒருவரைக்கூறும்பன்மை, 270, 454,
ஒருவழக்கு, 83.
ஒருவன், கல்வியால்மறுபிறப்பாதல்,
127.
ஒருவனுக்குஒருத்திபோல உளம்மகிழ்
ந்து, 687.
ஒருவார்த்தைப்பாடு, 317, 329, 549.
ஒல்கி - எதிர்கொண்டு, 148.
ஒல்குதல் - ஒதுங்குதல், குழைதல்,
25, 101, 183, 200.
ஒல்லென் சும்மைத்து, 22.
ஒல்லென ஒலிப்ப, 137.
ஒல்லெனயுயர்தவம், 228.
ஒலி - தழைத்தல், 199.
ஒலிகவுளகிண்கிணி, 860.
ஒலிமயிர்ச்சிகழிகை, 712.
ஒலியல் - மாலை, 489, 775,
ஒலியல் ஐம்பால், 838.
ஒலியன்மாலை, 781.
ஒழிக்காமலிங்கென, 28.
ஒழிந்திட்டாள - தங்கினாள், 721.
ஒழிய - தங்க, 682.
ஒழுக - மெல்ல, 22.
ஒழுகக்குறைந்த, 65.
ஒழுகக்கெட்டு, 71.
ஒழுகநின்றமலரும், 827.
ஒழுகநோக்குதல், 58, 430, 779.
ஒழுகவிட்டு - முன்னேமிதக்கவிட்டு,
ஒழுகுதல் - பரத்தல், 156. [768.
ஒழுகுபொற்கொடிமூக்கு, 55.
ஒள்ளிகுப்புக்கை, 27. [229.
ஒள்ளியன் - நல்லன்; திசைச்சொல்,
ஒளி - அரசர்பாறுள்ள கடவுட்டன்
மை, புகழ்வடிவு, 79.
ஒளிமதேர்ஞானம்; ஐ. 891.
ஒளிமுவாள், 65, 643.
ஒளிமுவேல், 474.
ஒளிமுவேல்சுற்றம், 474, 755. [608.
ஒற்றருமுணர் தலின்னி உரையவித்து,
ஒற்றவொற்றுவகை - ஒற்றர்கள் ஆரா
யாதகூறுபாடு, 621.

எண் - பக்க எண்.

ஒற்றல் - அடித்தல், 193.
ஒற்றாட்கள்மூவர், 534.
ஒற்றி - ஒற்றிப்பார்த்து, 205, 491,
சேர்த்தி, 511; தள்ளி, 441; துடை
ஒற்றிவா, 214. [த்து, 412, 515.
ஒற்றுபு - அழுக்கி, 635.
ஒற்றைக்கடிப்பு - ஒருகுதம்பை, 703.
ஒன்றனைக்கூறும்பன்மைக்கிளவி, 630
ஒன்றாய ஊக்கம் - பகிராதமுயற்சி;
ஒன்றுதேர், 131. [ஐ. 292.
ஒன்றும் - சிறிதும், 75.
ஒன்றெனமுடித்தல், 271, 313.
ஒன்றோ - ஆதல்-492, 499; இடைச்
சொல், 316, 317, 345; ஒருகாரி
யம், 511.
ஒன்றொமை - பொருந்தாமை, 370.
ஒ, இரக்கக்குறிப்பு, 93; மகிழ்ச்சிக்கு
றிப்பு, 276.
ஒஒபெரியம், இதழ்ச்சி, 119.
ஒக்கநீள்விசும்பு, 264.
ஒக்கி - புறப்படவிட்டு, 624.
ஒக்கினார் - ஒச்சினார், 769.
ஒகைபோக்கி, 97, 377. [767.
ஒசனித்தல் - பறவை சிறையடித்தல்,
ஒசனை - நாற்காதம், ஐ. 554; யோ
சனையளவு; பா. 36, 106, 289,
357, 490.
ஒட்டறவோட்டி, 494.
ஒட்டிடுப - ஒட்டிடுப; வி. 431.
ஒட்டியுங்கோறும், 509.
ஒட்டைநெஞ்சினர், 196.
ஒட்டைமரச்செவியர், ஐ. 455.
ஒடாததானை, 6.
ஒடிப்போங்கோள், 140, 195.
ஒடுதல் - கெடுதல், 689.
ஒடுகுபு, உடனிகழ்ச்சி, 57, 66.
ஒடை - சந்தனம்வைக்குமடல், 344;
நீர்நிலை, 265.
ஒதி - அவதிஞாணம்; ஐ. 288, 347.
ஒப்பி - ஒட்டி, 802.
ஒ பாவம், 454.
ஒபெரித, 74, 276.
ஒம்படை - பரிகாரம், 76.

எண் - பக்க எண்.

ஒம்பா - பரிகரிக்கவொண்ணாத, 154.
ஒமாலிகைகள் முப்பத்திரண்டு, 190,
ஒர்க்கோலை, 25. [698.
ஒர்குண்டலமில்லங்கநின்றகொடி, 189.
ஒர்த்து - ஒர்ந்து; வி. 234, 235.
ஒரிலைச்சாந்து, 152.
ஒரும் - அசை, 193, 243, 518, 537;
ஆராய்ந்துபாரும், 270.
ஒருரிரண்டல்கமாயிற்று, 605.
ஒரை - முகூர்த்தம், 51, 696.
ஒலக்கம், 347.
ஒலை - திருமுகம், 80, 311, 517, 545,
ஒலைப்பாசரம், 623. [622.
ஒலைப்பாசரமானமலை, 484.
ஒலைவீடுகள், 472.
ஒவர் - வத்தாளிகள், 538.
ஒவென்றுபூசல்செய்தார், 330.
ஒவெனக்கப்பிட்டு, 133.
ஒவெனுமோசை, 537.
ஒள.
ஒளவை - தாய், 390.
ஒளவைமார்கள் - ஆரியாங்கனைகள்,
ஐ. 763; தாய்மார்கள், 377, 760.
க.
கங்கை, 604.
கங்கைச்சுழி, 330.
கங்கைநீர், 190.
கச்சம் - ஒருவகையளவு, 642.
கச்சிற்றிணிப்புண்டு, 512.
கச்சு, 10, 643.
கச்சுவிளிம்பணிந்தவிதானம், 716.
கச்சை, 536.
கச்சைதுணிந்தவேழம், 245.
கசலக்ஷமி = கஜலக்ஷமி, 748.
கசிந்துருகி, 510.
கசிவு - வருத்தம், 340.
கஞ்சனை - கலசப்பாணை, 621.
கஞ்சிகைகையம் - உருவுத்திரையை
யுடையவண்டி, 263.
கட்டுடமுடைப்பெனன்பது ஒருவ
கையார் சங்கேதம், 286.
கட்டமைநீதி - வருப்பமைந்தமுறை,
கட்டழலெவ்வம், 114. [344.
கட்டழற்காமத்தி, 81.

எண் - பக்க எண்.

கட்டளைதப்பாமற்குறல், 707.
கட்டளைப்படிமை, 797.
கட்டளைப்புரவி - பண்ணினையுடைய குதிரை, 237.
கட்டியங்காரன் - சச்சந்தன்மந்திரி.
கட்டியங்காரனும், உம்-இழிவுசிறப்பு,
கட்டியிட்டு, ஒருசொல், 296. [77.
கட்டியினரிசி - கருப்புக்கட்டியுடனே
கலந்த அரிசி, 565.
கட்டில் - சிங்காதனம், 169 ; பிணிப்
பிணையுடைய இல்வாழ்க்கை, 576;
மஞ்சம், 174, 255, 711.
கட்டுடைக்காவல், 36.
கட்டுயிலனந்தர், 330.
கட்பவர் - களைபறிப்போர், 372.
கடகமின்னக் கைமறித்து, 529.
கடகமெற்றல், 82.
கடகு - கேடகம், 642.
கடம்பின்இலை, 611.
கடம்பினெடுவேள், 567.
கடம்புருடியகன்னிமாலை, 299.
கடமை, 686.
கடல், 89, 135, 338.
கடல்போலும் தூற்கேள்வி, 868.
கடல்வளம், 25.
கடல்விளையமுதம் - உப்பு, 247.
கடல்வேட்டமாடி, 802.
கடலயிர்து - கடல்படுத்திரவியம், 613.
கடலில்வீழ்ந்தமணி, 903, [338.
கடவுள் - மூனிவன், 35, 87, 261,
கடவுள்காள் - நல்லநாள், 437.
கடவுள்வாழ்த்தி, 513.
கடவுளரிடன் - தெய்வங்களுக்குவிட்
ட இறையிலிதிலம், 686.
கடற்கரை, 733.
கடன்றலைகழிந்த - முறைமையெல்
லாம் அல்லிடத்தேகீங்கின, 180.
கடாங்கோதை - தேன்பரக்கும்மாலை;
[கள் - தாம்] 436.
கடாஞ்செய்து - மதஞ்சொரிந்து, 297.
கடாவிடுகளிறு, 346.
கடிகை - துண்டம், 679, 894; தோ
ள்வளை, 813; முகூர்த்தம் பார்ப்ப
வன், 682.

எண் - பக்க எண்.

கடிகையர் - மங்கலப்பாடகர், 684.
கடிகையாளர், 538. [746.
கடிசெய்பைந்தார்கமழ்மாலைவேல்,
கடிநிசைச்சிவிகை, 766.
கடிப்பிணை - குதம்பைபோல்வதோர்
பணி, 93, 153, 392, 606, 861.
கடிப்பிணை காதுசேர்த்தி, 606.
கடிப்பிணைச்சி, 185.
கடிப்புவாரங்குலிகொளீ இயகை, கடி
ப்பு - உலைத்தருத்தியின் விலிம்பு
றுப்பு, 820.
கடிமணக்கிழமை, 64.
கடிமணப்பள்ளி, 721. [ன்று, 326.
கடிமதில்மூன்றுமெய்த கடவுளிற்கன
கடிமலர்ப்பிண்டி, [கடி - புதுமை]
கடிமாடம், 8. [793.
கடிமார்பன், 53.
கடிமாலை, கலம் நொய்யதாங்கி, 590.
கடிமிடறு, 201.
கடிமுரசு, 137, 185.
கடியறை - மணவறை, 597.
கடிவட்டு - வட்டுடை, 653.
கடுக்க=கடுக - விராய; வி. 286.
கடுகுமூலம், 893.
கடுச்சுட்டுகிஞ்சு, 780.
கடுத்தஒட்டகம், 519.
கடுத்திறல் - காற்று, நெருப்பு, நீர்முத
லியன, 363.
கடுத்தொடைக்கவர்களை, 363.
கடுத்புப்பகைகாட்டம், பழ. 277.
கடுப்புடையகாமம், 832.
கடுமை - விரைவு, 83.
கடைகந்தன்னதோள், 389.
கடைகின்றது - மிகப்பண்ணுகின்றது,
கடைகுழன்ற, 54. [388.
கடைசிமங்கையர், 372.
கடைத்தெரு, 40, 41.
கடைதயிர்க்குரலவேங்கை, 786.
கடைந்திடுகின்றகாமம், 812.
கடைமடை, 473.
கடைமுகம் - தலைவாயில், 338.
கடையலுற்றான் - அலைக்கலுற்றான்,
590. [ல், 359.
கடையும்கட்டுரல் - கள்ளரிக்குருகுர

எண் - பக்க எண்.

கண்ணிடுக - கண்அருகினோக்க, 907.
கண்ணுமகவிர, 770.
கண்கரிந்து கீராயுருகுவது, 722.
கண்கலக்கப்பூத்தகற்பகம், 734.
கண்கலத்தல் - எதிர்ப்படுத்தல், 734.
கண்கழுவுல், (இடக்கரடக்கல்) 71, 681
கண்கள்கனிந்தநீர்வர, 721.
கண்கள்மலர்ந்திருந்து - உடம்புநுட்பு
வதுங்கண்ணாயிருந்து, 754.
கண்களினெழுதி, 714.
கண்களைஇடுகக்கோட்டி, 605.
கண்கனிந்து - கண்குழைந்து, 161,
412, 721, 764.
கண்களைந்துமுரசுமார்ப்ப, 192.
கண்கொளாத்துகில், 776.
கண்கொளாப்பட்டு, 704.
கண்கோட்டி - கண்ணால்வளைத்துபா
ர்த்து, 147.
கண்சாம்பினார் - கண் ஒளிகுறைந்
தார், 249.
கண்சுழன்றுசோர்ந்து, 634.
கண்குன்றிடப்பட்டு, 809.
கண்டத்திரை - பல்வண்ணத்திரை,
197, 266.
கண்டத்தினுவியார் - கட்டிமுதலிய
உறுப்பாற்புகைத்த அகிற்புகையை
யுடையார், கண்டத்திலே புழுக்கை
யுடையார்; 422, 423.
கண்டாய், 764.
கண்டர் - காணுங்கோள், 171, 231,
245, 333, 454; வினாவொடுசெவ
னது நின்றதோர் அசை, 75.
கண்டுவைத்தம், 209.
கண்டேன் சீதையை, 442.
கண்ணடி - கண்ணடி; வி. 192, 325.
கண்ணயற்களிப்பனயானை - கண்ண
யலில்மதஞ்சொரிவன, யானைகள்,
176.
கண்ணரிந்த-தன்னரிடத்தே இல்லாத
படிநீக்கிய, 369.
கண்ணரிந்து, 551.
கண்ணற்றார் - நடப்புக்குலைந்தார், 267.
கண்ணறச்சொல்லியசொல், 321.
கண்ணனார், 682.

எண் - பக்க எண்

கண்ணனைக்கொல்லத்தெய்வம்பானை
யாய்வந்தது, ஐஐ. 298.
கண்ணாழிக்கேடகம், 642. [664.
கண்ணாடி, போர்க்களத்திற்குவமை,
கண்ணி - குடும்பு; தலையின்மேல்; மு
டிக்குமேல், 63, 68, 123, 135,
151, 242, 390, 396, 551, 741.
கண்ணி, கணையமாக, 768.
கண்ணிகொண்டெறிய, 768.
கண்ணித்திருமுடி, 799.
கண்ணிமையார் - தேவர், 79.
கண்ணியிட்டெறிவார், 834.
கண்ணியும்புகம்பொருளும், 494.
கண்ணிரங்க, 576.
கண்ணிற்சிறந்தஉறுப்பிவலை, 446.
கண்ணினால் இரப்பார், 735.
கண்ணினாளை - கண்ணினாளுக்கு; வரு
புமயக்கம், 229.
கண்ணினையென்று: ஏ - ஆசை, 538.
கண்ணீர்கவுளைப்ப, 595.
கண்ணீர்கள், 605.
கண்ணீரில், சாயைதோன்றல், 447:
கண்ணாட்டி - கோபத்தி, 248.
கண்ணும்வாயுமிழந்து, 347.
கண்ணருகி - நீர்வார்த்து, 210.
கண்ணுற்றென்ன, 541.
கண்ணுறல் - சேர்தல், 239.
கண்ணுறு - எதிர்ப்படுத்தி, 362.
கண்ணுறம் - சேரும், 130.
கண்ணாழல் - கண்பொறி, 707.
கண்ணெனுந்துது, 435.
கண்துடித்தல், 630.
கண் நெருக்குற்ற, 193.
கண்பசுலைபூத்த, 74. [து, 314.
கண்பெப்பித்து - துயில் கொள்ளுவித்
கண்பில்கி - கண்கள் சிறுதுவலையை
விசி, 374.
கண்பின்பருஉக்காம்பு, 779,
கண்புகைத்திரங்கல், 756.
கண்மணிப்பாவை கண்ணீரில் நீந்து
தல், 579.
கண்மலர்த்தாள் - விழித்தாள், 74.
கண்மாயம் - கண்கட்டுவித்தை, 659.
கண்மிசைக்காரந்த, 295.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

கண்முழுதுடம்பிற்றேற்றி, 896.
கண்விடிவற்றதார் - கண் ஒளிமழுங்கு
தற்குக் காரணமானதார், 158.
கண்விடுக்கப்பட்டேம் - அறிவுண்டா
க்கப்பட்டேம், 423. [அம், 577.
கண்விழித்தல், குலவிமலர்வதுபோ
கண்வெறிப்பு, 693.
கணங்கொள்ளல்யாழநங்கண், 185.
கணதார் பதினொருவர், ஐ. 878.
கணந்தொழ, ஐ. 887.
கணம் - தேவகணம்; ஐ. 369.
கணமலையரசன்மங்கை - காந்தருவத்
த்தை, 768. [223, 427.
கணி - ஞாப்போனவன், 40, 97, 181,
கணிக்கிடங்கொடாநலம், 438.
கணிகைசிறுவன் சிறப்பினன், 221.
கணிச்சி - குந்தாலியென்னும்பருவி,
கணித்த - அறுதியிட்ட, 726. [182.
கணிபுனைந்துணைத்தநான், 397.
கணிபெறுநிலன், 685.
கணியிற்கணிபேசிய - ஞாபியுடைப
கணிகூறிய, 320.
கணியின்பெருமை, 690.
கணைக்கவினித்த உண்கண், 187.
கணைக்கோல், 33.
கணைபின்பெறுவியுடல், 159.
கணைமிச்சில், 248.
கணையம் - தண்டாயுதம், 31, 234;
யாணைத்தூண், 31.
கத்திகை - குருக்கத்தி, 294; தொ
டைவிசேடம், 566.
கத்திகைக்கண்ணிநெற்றிக் கைதொ
ழுகடவுள் - முருகன், 294.
கத்திகைப்போது, 361.
கத்திகைத்தொழில், 720.
கதம்பன் - கனகமாலையின் சகோதர
ரில் ஒருவன், 492. [640.
கதலிகைக்கானம் - வாழைக்காடு,
கதலிகைப்போழ்கள், 894.
கதவுதிறத்தல், 441.
கதழொளி - மிக்கஒளி, 512. [ம், 6.
கதாநாயகனை முதலிற்குறல்வேண்டு
கதிஇரண்டு, ஐ. 893.
கதிநான்று, 118.

கதிய - கதுவிய, 179.
கதிர்க்கடவுள் கண்விழித்தகாலை, 566.
கதிர்வட்டம், 88. [ப்பு, 62.
கதிரொளியவருமொத்தார்: உம் - சிற
கதப்பினனம் - மயிருக்கினியபுழுரு,
கதை-பொய்வார்த்தை, 622. [501.
கதையை உட்கொண்டேட்டல், 7.
கந்தட்டினிதினிடோளான், 766.
கந்திகளிறுகொல்லுங்கருவரை யு
வையன்னன், 363.
கந்தாழுட்டி, 492.
கந்தருவமார்க்கச்செய்யுள், 224, 371,
472, 739, 793.
கந்தருவமார்க்கம் - ஸந்தீதவழி.
கந்தருவச்செய்தபூண்கள், 196.
கந்தருவார்மணம், 398.
கந்தன்னதோள், 726. [569.
கந்தாரம் - காந்தாரமென்னும்பண்,
கந்தி - ஆரியாங்களை; ஐ. 328, 766.
கந்தியார்கூற்று, 915.
கந்து - தூண், 52, 180.
கந்துக்கடன் - சீவகனைவளர்த்தவணி
கள்; சீவகன்புதல்வருள் ஒருவன்,
783.
கந்துக்கடன் இறந்தமைகருமைக்கு
க்காரணம். 760. 316.
கந்துகப்புடையிற்பொங்குங்கலினமா,
கந்துநாமன் - கந்துக்கடன், 102,
104.
கந்துநாமனும், உம்-சிறப்பு; 102.
கப்பணம் - இரும்பாற்செய்த யானை
நெருஞ்சிமுள், 90.
கப்பம் - கற்பலோகம்; பா. 168.
கப்பல், 158, 645.
கப்பலுக்குயானை உணமம், 155.
கப்புரப்புகத்தினா, 64.
கப்புரம் - கருப்பூரம்; பா. 64.
கபாலமேந்தல், 421.
கபிலபரணர், 343.
கம்பஞ்செய்ப்பரிவு, 508.
கம்பலம் - கம்பலை; ஒலி; வி. 23, 97,
358; படாம், 645, 785. [கா, 377.
கம்பலம்போர்த்தபோலும் கடிமலர்க்
கம்பலவிதானம், 256, 716.

எண் - பக்க எண்.

கம்பார்களியாணை, கம்பமார், வி. 321.
கம்பிதப்பாட்டு, இசை. 227.
கம்புள் - ஒருவகைப்பறவை, 612.
கம்மகாரர், 159.
கம்மப்பல்கலம், 300.
கம்மியர்-பிறர்தொழில்செய்வார், 156.
கமலவட்டம், 618.
கமலவர்த்தனை, பரத. 207.
கமலை - விமலையின்தாய், 574.
கமழ்கடாத்தயாணை, 861.
கமுகம்பாணை, 36.
கமுகினூசல், 281.
கமுகு, 473.
கயக்கம் - கலக்கம், 124.
கயக்குற்றபோது - கலத்திற்பறித்தபூ,
கயத்தி - கொடியன், 208. [369.
கயத்தியேன், 558.
கயந்தலை - கயத்தலை; வி. 27.
கயம்பட - ஆழம்பட, 182.
கயல், சீவகன்கண்ணுக்குவமை, 719.
கயவாய் - பெரியவாய், 610.
கயற்கண்ணினளவுங் கொள்ளார்கவ
கரணங்கள், 46. [ற்சி, 411.
கரணவிசேடம், 257.
கரந்தகற்படை - சுருங்கை, 49.
கரந்தவரலெழினி, 20.
கரந்தெழுத்திட்டான், 517. [491.
கரப்பறக்கற்று - வெளியாகக்கற்று,
கரப்புநீர்க்கங்கை - பாதாளகங்கை,
பழ. 468.
கரிக்குருவியார்கண்ணுக்குக் காக்கை
யார் பொன்னெடுத்துத்தோன்றுவர்,
பழ. 465.
கரிபோக்கினர் - மையை எழுதினர்,
191.
கரிபோக்கினால், 271.
கரிபோவர், 271.
கரிய - கொடிய, 372.
கரிவினைத்தாய்ந்தசுண்ணம், 602.
கருங்கலம் - சமைத்தற்குரியமண்பா
த்திரம், 36.
கருங்கழல் - கொடியகழல், 507.
கருங்காலிக்கனிகலந்தகாய், 712.
கருங்குரங்கு, 552.

எண் - பக்க எண்.

கருங்குழல்கள், மயிர்மாத்தினாயாய்
ஐவகையையுமுணர்த்தல், 54.
கருஞ்சிறைப்பறவை - மயில், 375.
கருடன், 323, 414.
கருடன் துசுகொலியாற்பாம்புஒடுங்
கருணை, 722. [குதல், 140.
கருந்தலை, 149.
கருந்தலைகள் வெண்டலைகளாய்க் கழி
யுமுன், 758.
கருநெறியின்மருஞ்சி, 214, 228.
கருப்பம்பாருவண்டி, 25.
கருப்புரக்கந்தினின்றயாணை, 727.
கருப்புரமரக்கன்று, 376.
கருப்பூரச்சோலை, 439, 554.
கருப்பூரமாலை, 847.
கருப்பூரமூக்கி, 462. [842.
கரும்பலாற்காடொன்றில்லாக்கழனி,
கரும்பின்னை - காக்கை, 372.
கரும்பின்மேற்றெடுத்ததேன், 219,
கரும்பு, 459. [564.
கரும்புறத்தோர், 797.
கரும்புறம், 725.
கரும்பெறிகழகை - கருப்பந்துண்டம்,
323. [னை, 727.
கரும்பொடு காய்நெல்ஊற்றிநின்றயா
கருமக்கடல்கடந்தசெல்வன் - அருக
ன்; ஐஜ- 794.
கருமங்காழ்த்தமை - காரியத்திலுமுற்
றினமை, 77.
கருமணிப்பாவையன்னுன், 442.
கருமத்தெவ்வர் - இருவினையாகியப
கருமீது, 67. [கைவர், 891.
கருமனரச்சுவெஞ்சொல், 230.
கருமுத்தம், 722.
கருமை - கொடுமை, 55.
கருவலி - பெரியவலி, 656.
கருவலித்தடக்கை, 535.
கருவழிப்பாம்பு, 379. [வில், 643.
கருவி - கவசம், 641; திரள், 51;
கருவித்தேன் - கைத்தளம்போலுந்தே
னிரால், 471.
கருவிமாமழை - தொகுதியையுடைய
மேகம், 797. [இசை. 225.
கருவியும்கண்டமும் உடன்கிழத்தல்,

எண் - பக்க எண்.

கருவியாய்க்கொளீஇ, 643.
கருவிவானம், 224.
கருவினைமலர், 101.
கருவினை - பாவம்; 288, 901.
கருனை - பொரிக்கறி, 805.
கருனைக்கவளம், 617.
கருனையாக்குவார், 254.
கருனையார்ந்த இளவானை, 752.
கருனையாற்றுகழைக்குங்கைகள், 82.
கரைகடல் - முழங்குகின்றகடல், 160.
கரைதல் - கொண்டுபோதல்; திசைச்
கரையுடைத்துகில், 711. [சொல், 25.
கல்யாணம், 241.
கல்லதரத்தம், 355,
கல்லாக்கட்டியங்காரன், 231.
கல்லாடை, 111.
கல்லார்மணிப்பூண்மாப்பு, 636.
கல்லாவினையர்களின் சிரிப்பொலி,
கல்லூரி - கற்குமிடம், 301. [864.
கல்லென்கடற்றினா, 608.
கல்லென்கம்மை, 130.
கல்வி, 468.
கலக்கம், 302.
கலங்கவிழ்த்தல்லல் = கலங்கவித்தது
ல்லல்; வி; காரணகாரியம், 105,
177.
கலங்கமுமரவம் - கலங்கனைக்கழுவுத
லாலுண்டாகும் ஒலி, 254.
கலங்குநீரிடைக் கலக்குறுகருங்கயலி
னை, 688.
கலஞ்செய்ப்போர்வை - கலத்தைப்பிற
த்தேகாட்டும்போர்வை, 746.
கலதிமைப்பாலது - தீவினையின்கூறு,
851.
கலதியம்பு - கேட்டினைச்செய்யுமம்
கலம்பொழியும்கை, 681. [பு, 237.
கலமிழியுந்துறை - கப்பலிறங்கும்கட
ற்றுறை, 474.
கலவம் - மயிற்றீரூகை, 457, 575.
கலவைநீர்தெளிப்பார், 734.
கலாஅய் - கலாய்த்து, 841.
கலாபம்வீக்கி, 191.
கலாபம்வீங்க - கலாபமிறுக, 180.

எண் - பக்க எண்.

கலாம் - மாறுபாடு, 190. [வி. 286.
கலாய்க்குறின் - கலாய்க்கஉறின்;
கலாய்த்திருத்தல் - கோபித்திருத்தல்,
கலாவி - கலந்து, 160. [157, 567.
கலி - ஆரவாரம் 199; வருத்தம், 790.
கலிக்கிறையாய்நெஞ்சு, 84.
கலிங்கக்கடகம் - புடைவைப்பெட்
டி, 264.
கலிங்கம் - ஆடை, ஒருதேயம்.
கலிங்கம்மருங்குலுக் கெழுதிவைத்தா
கலிங்கர்கோன், 634, 650. [ன், 215.
கலிங்கு - ஒருவகைமதகு, 713.
கலுழ - உருக, 561. [தந்தை, 170.
கலுழவேகன் - காந்தருவத்தையின்
கலை - கரணம்; மத. 115, 476.
கலைக்கணுளர் - மந்திரிகள், 561.
கலைத்தொழில்கள், மத. 201.
கலைமூன்று, 318.
கலையார்தீஞ்சொல், 226.
கலையினதியல்பின் - காந்தருவமணன்
கூறியநூலின் இயல்பாலே, 401.
கலையின்றசொல்வார், 679.
கலைவலார் - பரத்தையர், 475, 612.
கலைவளர்கிளவியார், 422.
கவடு - கிளை, 410.
கவந்தம் - குறைத்தலை, 667.
கவர்குரல், 611.
கவர்ப்பு - பலவாதல், 362.
கவரி, 112, 169, 553.
கவரிக்கன்று, 20.
கவரிகன்னூட்ட, 20.
கவரிதிங்கட்கிதிரைப்பொங்க, 897.
கவரிமயிரால்வேய்ந்தகுரம்பை, 359.
கவலல் - கவலாதேகொள், 450; வரு
ந்தாதேகொள், 505.
கவலை, 96.
கவலி - விரும்பி, 485.
கவற்கும் - வருத்தம், 590.
கவறங்குருள, 282.
கவறாடவினிழிவு, 833.
கவாய் - கல்வி, 704.
கவான்முதல் - காலடி, 278.
கவிகள், 97.
கவிப்பர் - ஒருவகைகவணிகர், 514.

எண் - பக்க எண்.

கவிப்பு, சோ. 380.
 கவிமதங்கடந்து, 662.
 கவிரம் - ஒருமரம், 500.
 கவுளழிகடாத்தவேழம், 135.
 கழகம் - குதுபொருமிடம், 485.
 கழல் - செருப்பு, 482.
 கழற்சாயுமொத்தான், 660.
 கழற்சென்றேன், 504.
 கழனிவிளையாடி, 781.
 கழாய் - மூங்கில், 26.
 கழிகண்ணோட்டம், 64.
 கழிபெரு, 66, 104, 481.
 கழிமலர் - கழிப்பூ, 565.
 கழிமீன்கவர்புள், 567.
 கழிப்பெரிய, 780.
 கழிவளர்கயல், 602.
 கழுத்து மாறுபடப்பார்த்து, 460.
 கழுநீர்த்தார், 856.
 கழுநீர்ப்பூப்பிடித்தல், 134, 392, 550, 681.
 கழும் - கழுவும்; வி. 254.
 கழும-திரள, 596.
 கழுமணி, வினைத்தொகை, 786, 843.
 கழுமி - திரண்டு, மயங்கி, 67, 110, 484, 894. [656].
 கழுமியகற்பு, 506.
 கழுமியதுகில், 868.
 கழுமிற்று - நிறைந்தது, 544.
 கழுமுதல் - திரளுதல், 399.
 கழுமொலியரவவானம், 728.
 கழை - கோல், 320.
 கழைக்கரும்பு, 358, 473.
 கழைமுற்றுநீர்தேன், 320.
 கள், அசை. 450, 468, 525, 717.
 கள்வயிற்றலர்ந்தகோதை, 841.
 கள்ளாமை, 832.
 கள்ளாவாபுலியைக்குத்து, பழ. 229.
 கள்ளும் - திருடும், 703.
 களகளமுழங்கும்வேழம், 247, குளுகுளு, என்றல், கன்னடம்.
 களங்கொண்டிட்ட - இருப்பிடமாகக் கொண்டேவிட்டன, 434.
 களத்துப்பாவம்போக்கல், 251.
 களம்பேட்டல், 234, 251, 673, 680.

எண் - பக்க எண்.

களிசெய்கோசிகம் - கஞ்சிதோய்த்தகோசிகப்பட்டு, 490.
 களித்து - தேனையுட்கொண்டு, 724.
 களிப்பன - மதுமுடையன, 176.
 களிப்பாக்கு, 712.
 களிப்பு - பெற்றதன்மேற்செல்வது, களிமகன், 285. [410].
 களிமுகச்சுரும்பு, 94. [பு, 251].
 களிற்றுக்கோடுழுத சால்கொள்மார் களிற்றுக்கிர்ப் பிறழ்பற்பேய்கள், 247.
 களிற்றான், 65.
 களிறுஇறைஞ்சல், 296.
 களிறுகள்தூற்றெட்டு, 690.
 களிறுமாய்கதிர்ச்செந்நெல், 22, 473.
 களிறுமென்றுமிழப்பட்ட க ளு ள ம் போற்றசார்த்து, 755.
 களைகண், 737.
 கற்கடகசிங்கி - ஒருமருந்து, 380.
 கற்குன்றேந்தியதோள், 311.
 கற்சிறை - கலிங்கு, 755.
 கற்சிறையுதித்து வெள்ளம் கடற்கவாயாங்கு, 755.
 கற்சுணஞ்செய்ததோள், 34. [495].
 கற்பகங்காமவல்லியனையநீர், 339, கற்பகச்சோலை, ஐ. 48, 870.
 கற்பகத்தாரினான், 642, 675.
 கற்பகம், 115, 500, 502.
 கற்பகம் இவ்வலங்கொண்டுவரப்பட்டுப் பூவளவேகொடுத்தல், 500.
 கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தல், 115.
 கற்பகமாங்கன்பத்து; ஐ. 870.
 கற்பகமாங்களேந்த, ஐ. 823.
 கற்பகமலை, 545.
 கற்பம் - கற்பித்தஇடம், 184.
 கற்பலோகம்பதினாறு, ஐ. 184, 619, 824.
 கற்பனகள், 525.
 கற்பாலுமிழ்ந்தமணி, 5. [508].
 கற்பிப்பார்க்குவர்த்துச்சொல்லார், கற்பினின், இன் - அசை, 186.
 கற்புடைமகளிர், 333, 469, 688.
 கற்புடையமங்கையறிந் காவலவையிழந்த, 864.

எண் - பக்க எண்.

கற்றடிப்படுத்தல், 227, 382.
 கற்றமார்த்தரைக்கண்ணெனக்கோ
 சற்றனங்கள், 525. [டல், 560.
 கற்றார், கட்டுரைவல்லார், கவி, 317.
 கற்றாழை, 893.
 கற்றேய் நுண்கலிங்கம் - காஷாய
 ஆடை, 111.
 கற்றதுகூற்றுண்ணும் ஞான்று, 756.
 கறவைக்கலம், 27.
 கறவைகன்றிழந்தபோன்று கிடந்தழு
 தல், 381.
 கறவைகாண் கன்றின்வெஃகி, 338.
 கறிகற்ற - கடித்தலைக்கற்ற, 152.
 கறை - கடமை, 97.
 கறையினீங்க முரசறைதல், 685.
 கறையூர்பல்லினார், 859.
 கண்மங்கள்எட்டு - ஞானாவரணீய
 முதலியன; ஐ. 751, 892.
 கண்மேல்நிற்பர், 665.
 கன்றி - அடிப்பட்டு, 7, 119, 804.
 கன்றுகாமம் - தழும்பியகாமம், 50.
 கன்றுசிறைப்பட்ட புனிற்றூப்போல்
 வாள், 345.
 கன்னலங்குடங்கள், 126.
 கன்னற்குடம், 213.
 கன்னன் - கர்ணன், 145.
 கன்னன்மணி - கண்டசருக்கரைத்
 தேறு, 782.
 கன்னிக்கலிங்கம், 485.
 கன்னிப்பிணையினிலைகலங்கி, 486.
 கன்னிப்போர், 247.
 கன்னிமாடம், 219, 274. [151.
 கன்னிமார்பம் - அழிபாதமார்பம்,
 கன்னிமை கனிந்துமுற்றி, 375.
 கன்னியங்கமுகு, 597. [542.
 கன்னியமகளிர், அ - அசை. 360,
 கன்னியர், 81, 567.
 கன்னியாமாடம், 9, 180.
 கன்னியூகம் - கருங்குரங்கு, 266.
 கன்னிவாழைத்தண்டு, 57. [268
 கனகபதாகை - சுரமஞ்சரியின்தோழி,
 கனகமாலை - சீவகன்மனைவிசுள்ளுள் ஓ
 கனகமாலைகண், 490. [ருத்தி.
 கனகமாழை - பொற்கட்டி, 278.

எண் - பக்க எண்.

கனகன் - கனகமாலைகண் சகோதர
 ரில் ஒருவன், 492.
 கனலிவட்டம், 890.
 கனவிற்செய்தது நனவில் அறியாமை,
 கனா, 71. [893.
 கனாநூலின்விதி, 73.
 கனி - ஸாரம், 576.
 கனிக்கும் - உருக்கும், 185.
 கனிகள், 164.
 கனிந்து - உருகி, 201, 224.
 கனிப்புறுசொல் - இனிமையுள்ள
 சொல், 308.
 கனிப்பொறைமலிந்துகின்ற கற்பகப்
 பூங்கொம்பொத்தார், 732.
 கனிய - முற்ற, 253. [455.
 கனியகின்றோடொர் - முற்றத்திரிவார்,
 கனியாதமரங்கள் மகளிராற்கனிதல்,
 556.
 கனிவளர்கிளவி - கனிந்தமைதோற்
 முகின்றசொல், 152.
 கனிவாழை - ஒருவகைவாழை, 458.
 கனைத்துவண்டுணங்கோதை, 412.
 கனைத்து - செறிந்து, 7.
 கனைத்துகன்றி, 7, 802.
 கஷாயம்பதினாறு, ஐ. 892.
 கா.
 காசுறுதுறவு, 261.
 காசியபகோத்திரம், 875. [180.
 காசுகண்பரிய - மணிகள் அற்றுவழி,
 காஞ்சனத்தளிவம் - பொற்கின்னம்,
 665.
 காஞ்சனவட்டு, 711.
 காஞ்சித்தாது-காஞ்சிப்பூவினுள்ளமக
 ரந்தம், 198. [829,
 காஞ்சுகி - சட்டையிட்டவன், 457,
 காட்சிக்கின்பொய்கை, 479.
 காட்சிக்கினியவிழவு, 284.
 காட்சியினமிர்தம் - நற்காட்சிப்பயன்,
 ஐ. 824.
 காட்டமிர்து-காடுபடுதிரவியம், 613.
 காட்டி - காட்டு; இகரவீற்றுவிதம்
 கோள், 146.
 காடி - கஞ்சி, 28.
 காடியாட்டி, 782.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

காடியுண்டதுகில், 28.

காடு கவர்ஜி, 88.

காண்டமந்திரம் - குதிகைகளை வினா
விற்செலுத்துமந்திரம், 244.காண்டலோடும், ஒடு - உடனிகழ்ச்சி,
காண - கேட்க, 591. [570.

காணம் - பழங்காசு, 182, 336, 696.

காணமும்பொன்னும், 695.

காணுங்கோள், 234, 333.

காத்தல்வேண்டும், 65.

காதநான்ககன் நகழநகர், 733.

காதல் - பெருததன்மேற்றலெவது,
62, 74, 410, 866.காதலகைம்மிகல், (மென்பபபடுவ
கை), 301.

காதலம்கழிந்தநாறு, 853. [488.

காதலான் காதுபோலஅகன் நகன்,
காதன்மை, 785.காதிகண்னகரிந்தகாதிகர்மங்களைவெ
ன் றுக்கை.காதிகண்ணரிந்துவென் நகடவுள் - அ
ருகன்; ஐ. 785.காதிகர்மம் - காதிலைகள்; ஆத்மகு
ணங்களைக்கொல்லுவன. அவைநா
ன்கு; ஐ. 785.காதிகான்கு - ஞானாவரணியம், தரிச
னாவரணியம், வேதனியம், மோகனீ
யமென்பன; ஐ. 899.காதிப்போர்மன்னர் - காதிகர்மங்களா
கிய அரசர், ஐ. 895.

காதிலைகள் - காதிகர்மங்கள், 785.

காந்தட்டுப்பு - காந்தட்பூவினிதழ்,
காந்தட்பூமாலை, 539. [112.

காந்தம் - காந்தக்கல், 555.

காந்தருவதத்தை - சேவகன்மனைவிச
ளுள்ஒருத்தி.

காந்தன்முகிழ்விரல், 579.

காந்தள், வளைகளுக்குஉவமை, 510.

காந்தாரின் நகற்பகம், 318.

காந்தாரநாடு - வெள்ளியம்பெருமலை
க்கணுள்ளது; ஐ. 170.

காந்தி - பசித்து, 502.

காப்பியக்கவிகள், 465.

காப்பு - அரசன் நுகருவன, 545.

காம்பழிபிச்சம், சோ. 380.

காம்பிலி - ஒருதேயம்.

காம்பிலிமன்னன், 187, 633, 651.

காம்பேர்தோளி, 281.

காமக்கலன் - பரத்தை, 283.

காமக்கவராடல், 485.

காமக்குழவி, 280.

காமங்காழ்கொளீஇ, 565.

காமத்திற்கனிந்தவூடல், 475.

காமத்தின்கொடுமை, 590.

காமத்தினைப்போற்றுவாயாக, 756.

காமத்துள்ளுயிர் - காமஇன்பம், 729.

காமதிலகன், 601.

காமதீர்ப்புதுத்தளிரணையவள், 306.

காமநூல், 781.

காமம், 570. [ஐ. 219.

காமம்வென்றார் விளைத்த வின்பம்,

காமமாலை, 401. [ற்றம், 68.

காமமேகன்றிறின் நகழுதை, ஏ - தே

காமர்வல்லியும், உம் - சிறப்பு, 64.

காமவல்லி, 64, 115, 325.

காமவல்லிக்கொடி, 171, 593, 704.

காமவல்லிகிடந்தன, 828.

காமற்குக்காமன், 772.

காமன், 184.

காமன்கோட்டம், 582

காமன், சாமன், 19.

காமன்சிலையிரண்டு, 599.

காமன்சேனை - மகளிர், 144, 153.

காமன் தம்பி - சாமன், 502.

காமன்மாடம், 596.

காமன்ருதைநெறி - திருமால்குறிய
வழி, 421. [721.காமனப்பிணை - காமன் அம்புஅணை,
காமனார் கலங்கழிக்கின்ற தொத்தது,
878.காமனும்கனியவைத்தபுலம் - இசை
நூல், 117. [ஐ - அசை, 469.

காமனையென்றும் - காமனென்றும்,

காமினம், அம் - அசை, 706.

காமினி - ஆகாசகாமினியென்னும்ஒ
ருவித்தை; ஐ. 501.காமுகன் - கட்டியங்காரனைச்சார்ந்த
காய்கதிர், 350. [ஒருவீரன், 655.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

காய்த்தநெல், 520.
காய்த்தி - காய்ச்சி, 583.
காய்த்தியட்டு, 812.
காய்த்து - வெவ்விதாக்கி, 52.
காய்த்தும் - எறிக்கும், 701.
காய்த்துறுதமனியம், 42. [678.
காய்த்தெங்குழுந்த கரும்பார்பதி,
காய்தல் - எறித்தல், 148; கெடுத்தல்,
காய்பொற்கலஞ்சித்தி, 752. [645.
காய்பொன், 104, 751.
காய்முதிர்கனியின்னழந்துவீழும்யா
கை, 422.
காய்வுறுவேட்கை, 495.
காயத்தின்குழம்புதீற்றி - பெருங்கா
யத்தினது குழம்பைப்பூசி, 242.
காயாமரம், 457.
கார்க்கெதிர்மேகம், 246.
கார்காலம், 459, 772. [ன், 72.
கார்கெழுஞ் சிறையான் - சலியாதவ
கார்த்திகைவிளக்கு மலையிலேவைத்
தல், 81.
காரணகாரியப்பொருள், 3, 105, 827.
காரணநீர், 409.
காரணியில், 840.
காரணம், 283.
காரிப்புள் - கரிக்குருவி, 132, 539.
காரியங்கடைப்படுதலின், 179.
காரியப்பெயர், 613.
காரியுண்டிக்கடவுள் - சிவபெருமான்,
காசேந்திடிமுரசம், 751. [205.
கால்பொருகடல், 761.
கால்விசைமுறுக்கி, 137.
கால்விரல்மோதிரம், 111.
காலசக்கரம், 244, 536.
காலந்தோன்றாத விளைபெயர், 79.
காலம், 612.
காலமயக்கம், 32, 73, 133.
காலவியாப்பொள்விளக்கு - மணியி
ளக்கு; வெளிப்படை. 315.
காலன் - கூற்றத்திற்குவவல்செய்
வோன், 436.
காலனைக்கண்புதைத்ததுபோல், 762.
காலனைக்குழந்த நோய்போல், 343,
காலாசு - காற்கவசம், 646. [628.

காலாட்கள், 641, 627.
காலாழி - கால்விரன்மோதிரம், 59.
காலினேகினான், 417, 451.
காலுநீடு - தூற்றி, 24.
காலே - பகல், 547.
காலேப்பண், 578.
காவல் - கவசம், 244.
காவலன் - காவலில்லான், 530.
காவலையொழிய, ஐ - அசை, 526.
காவலின்வழுக்கி, இன் - நீக்கம், 64.
காவலோம்பல்-பரிகரித்தல், 148, 236.
காவன்முல்லை - காத்தற்குஅறிகுறியாக
அணந்துகொள்ளுவது, 171.
காவாது - பரிகரியாது, 321.
காவாதுசொல்லிய, 321. [ம், 521.
காவிகுழந்திரவளையாம்பல் கழக்கமல
காவில்வாழ்பவர்தால்வருளர், 721.
காவுகாண்பான், 784.
காவுநீடு - காவிலந்து, 253. [806.
காழ் - காம்பு, 716; குத்துக்கோல்,
காழ்க்கும்வெள்ளிலை - உறைக்கும்வெ
ற்றிலை, 713.
காழ்த்தமை - முற்றினமை, 78.
காழ்நெற்றி - தூணின்தலை, 256.
காழ்பரிந்து - முத்துவடத்தையறுத்
து, 526.
காழகக்கச்சை-கறுப்புக்கச்சை, 285.
காழகம் - கருமை, 367.
காழக மூட்டப்பட்ட காரிருட் னெனி
யொப்பான் - வேடன், 367.
காழார்வெள்ளிமலை, 782.
காழின்னிக் கனிந்தகாமக் கொழுங்க
காளகவுடை, 102. [னி, 606.
காளங்கூடி - காளமுதி, 51.
காளமாகிருள், 648.
காளாத்திரியென்னும்பல், 383.
காளியென்னும்பல், 383.
காளைக்கொழுங்கதிர, 120.
காற்சரி, 207.
காற்படை - காலாட்கள், 895.
காற்பய்தன - காட்டின்கண்ணே
ஓடின, 902.
காறளர்து=கால்தளர்து - அசைந்
து, 768.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

காறொடர்ந்து - கால்தொடர்ந்து, 194,
கானக்கார்முல்லை, 689. [566.

கானயாறு - அ, அசை, 532.

கானவர்குரம்பை, 359.

கானுடைச்செந்நெல், 842. [662.

கானெறியாயினான் - சாளரமாயினான்,
கி.

கிடந்தென - கிடந்ததென; வி. 102.

கிடுகு - கேடகம், 642; தட்டி, 40.

கிடுகுமுற்ற சித்திரகூடம், 620.

கிடுகுடைக்காப்பு, 640.

கிடை - ஒப்பு, 225, 581, 654, 880.

கிடைத்த - கிட்டி, 467.

கிண்கிணி - சதங்கை, 166, 191,
200, 569, 908.

கிண்கிணி ததும்ப, 175.

கிண்கிணியும்சிலம்பும், 111, 583, 587,
695, 841. [ள், 537.

கிணினெனவிசைத்தன, யானைமணிக
கிணைநிலைப்பொருநர் - கிணைப்பறை
கொட்டிக் கொண்டு வேளாளரைப்
புகழ்ந்துபாடும்பொருநர், 25.

கிம்புரிமுத்தம், 606.

கிணத்தம் - முன்கைச்சந்து, 481.

கிணத்தமரம், 554.

கிழக்கிடுபொருள்கலைகளமாகமுத
லொடுமுதலேவந்த வினையுமம்,
கிழமை, 170. [91.

கிழவு, 120.

கிழி - சீலை, 54, 76, 303; படம், 59.

கிழிமிசை உருவுதிட்டி, 316,

கிணைவனைவாயுகிர், 703.

கிளந்து - வெளியாகச்சொல்லி, 303.

கிளவியோடும், உம்-இசைநிறை, 441.

கிளி, 198, 367.

கிளிச்சொல்லிற்காட்டில், 200.

கிளிச்சொலின் இனியசொல்லார்,
கிளிச்சொலினினியவர், 200. [841.

கிளிமுழியைஞ்சொல், 143.

கிளிமுகக்கிளவி, 94.

கிளியைநோவஅகட்டொடுக்கி, 313.

கிளியைமகளிர்முன்கைக் கொள்ளல்,
'35.

கிளியைவயிற்றிலிணைத்தல்மரபு, 314.

கிளிவளர்மருது, 25.

கிணவை, 893.

கிணைக்கமுநீர், 307.

கிணைரம்பனையசொல்லார், 409.

கிணைரம்பனையதிஞ்சொல், 256.

கிணைரம்பிசை, 828.

கின்னரம் - இசையின் குணமுற்றமறி
வதோர் பறவை, 202.

கின்னரமிதுனங்கள் - ஆணும்பெண்
ணுமாகியகின்னரப்பறவைகள், 201.

கின்னரமும் அசனமும், 223.

கின்னரர், 197, 225, 890.

கி.

கீதம் - இசைப்பாட்டு, 370, 714.

கீதவீதி - கீதத்தின்வழி, 592.

கீர்த்தித்தத்தன் - பவதத்தன் தந்தை,
கீழ்ந்து - பிளந்து, 347, 790. [466.

கீழ்நிலையிழந்து, 772.

கீழ்முத்தேவர், ஐ. 816.

கீளிரண்டாக - இரண்டுகூறாக; 649.

கீற்றுப்பட்டு, 241.

கு.

குஉருபுஅதற்குடம்படுதல், 318.

குஉருபுஅதற்குப்படுபொருள், 523.

குஉருபுகொடைப்பொருள், 591.

குஉருபுகைப்பொருள், 508, 774.

குக்குடசர்ப்பம், 377.

குங்குமக்கதிர்க் குழவியஞ்செல்வன் -
இளஞாயிறு, 666.

குங்குமக்கதிர்களோக்கி, 624, 666.

குங்குமக்குழங்கன்மலை, 230.

குங்குமங்கொட்டப்பட்டன, 435.

குங்குமச்சாந்து, 208.

குங்குமமரம், 165, 555.

குச்சு - பாவற்றி, 188.

குச்செனநிறைத்த, 346.

குஞ்சரமயாவயிர்த்தனையரும், 853.

குஞ்சரமுழங்குதி - யானைத்திரோய்.

பஸ்மகவியாதி, 125.

குஞ்சி - குஞ்சம், 136, 629, 885;

கொடிநாட்டுங்குழி, 49; மயிர், 95

யானையின்மத்தகமயிர், 809.

குஞ்சிக்களியானை, 809.

குஞ்சித்து - குந்தி, 108.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

குஞ்சிமாண்கொடி, 49.
குஞ்சிமாமஞ்ஞை, 95. [699.
குஞ்சியைழுதிற்றென்னச்செய்தார்,
குட்டநீர்க்குவளை, 218, 730.
குட்டநோயிலும்நரகத்திலும் அழுந்து
வோர், 81.
குட்டம் - திரள், 324.
குட்டியைத்தின்னலாமோகோட்புலி
புறத்ததாக, 340.
குடகச்செலவு, 201.
குடங்கை, 166.
குடங்கைபோலும்கண்கள், 108, 299,
383, 583, 731, 912.
குடதாடி - தூண்கும்உத்தரத்துக்கு
மடுவேலைக்கப்பட்டது, 182.
குடம்புணாசாய்வழை, 559.
குடம்புணாசெருத்தல், 610.
குடர்குழ்கோட்டகுஞ்சரம், 319.
குடவர் - இடையர், 154.
குடவனாநெற்றி, 297.
குடவனாய்நையகுங்குமத்தோன், 784.
குடவனாய்நையமாப்பு, 506.
குடித்தெய்வம், 170.
குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார், 245,
584.
குடிப்பாட்டு, இசை. 227.
குடும்பம் - மனைவி, 423.
குடிகுட்டுங்கயிறு, 296.
குடிகொண்டான் - வெற்றிகொண்
டான், 649.
குடை, 727.
குடை பின்செல்லல், 766.
குடைமூன்று - சந்திராதித்தியமுதலி
யன, ஐ. 815.
குடைவகை, 263.
குண்டலம், 296.
குண்டலம்ஒருபுடை, தோடுஒருபுடை
305.
குண்டலம்செம்பொனோலை, 207.
குணக்கடல் - அநந்தஞானதிருணங்
கள், ஐ. 815.
குணங்கள்எட்டு - அநந்தஞானம்முத
லியன, 3, 751.
குணப்பண்பு, 8.

குணம், 328.
குணமது, 362. [த்தி.
குணமலை - சீவகன்மனைவிகளுள்ஒரு
குணவதம் - குணவிரதம், ஐ. 119,
817.
குணவிரதம், 84 - லக்ஷம், ஐ. 817.
குதம்பைபோலவதோர்ப்பணி, 93.
குதிரைகள், 518, 525, 641, 644.
குதிரைகள், பறப்பனபோலவிரைதல்,
727.
குதிரைகளின்கால்களைப் பாதுகாத்த
குதிரைகளின்வகை, 625. [ல், 237.
குதிரைத்தார், 518.
குதினாநம்பிரான் - உத்தமஇலக்கண
மமைந்தகுதினா, 626.
குதினாநுகம், 147, 640.
குதினாப்பக்கரை, 518.
குதினாப்பந்தி, 147.
குதினாப்புட்டில் - கெச்சை, 518.
குதினாபிறக்குமிடங்கள், 626.
குதினாமுதலியவற்றினுணவு, 565.
குதினாயின்துடைகளில்அவற்றின் பி
றந்தஇடப்பெயரைஎழுதுதல், 641.
குதினாயேற்றம், 524.
குதினாயைப்பறப்பிக்குமந்திரம், 243.
குதினாவீரர், 626.
குந்தத்தின்வடிவு, 626.
குந்தம் - எறிகோல், 491, 625, 626.
குப்பாயம் - சட்டை, 135.
குப்புற்று - குதித்து, 297, 638.
குபேரத்தன் - சுரமஞ்சரியின்தந்
தை, 602.
குபேரமித்திரன் - குணமாலையின்தந்
தை, 317.
குமரி - அழியாதவன், 116.
குமரிக்கொடிமதில், 106.
குமரிப்பிடி, 263.
குமரிப்போர், 247.
குமரியன்னம், 283.
குமரியாட, 587.
குமரிவாழைத்துநிச்சுருள், 786.
குமிழிவிட்டிழிருருதி, 647.
குய் - தாளிக்குங்கறி, 862.
குய்யம் - வஞ்சனை, 81.

எண் - பக்க எண்.

சூய்வளம் கழுமி, 792.
 சூயம் - மயிர்க்கத்தி, 720.
 சூயவன்நான், 755.
 சூயவனத்திகிரி, 242.
 சூயில், 198.
 சூயில் முழுவமா, 26, 778.
 சூயில் - வாசிப்ப. 373.
 சூயிலுருவம் போல்வது மயிர்முடி,
 305, 705, 785.
 சூயிலைப்பழித்தல், 486.
 சூயிற்பெடை, 198.
 சூயங்கல் - தாழல், 83, 221.
 சூயங்கின - வளைந்தன, 201.
 சூயல் - சாரீரம், 363.
 சூயல்சூலாகப்பண்ணல், இசை. 223.
 சூயவம்பாவை - சூயாமரத்தின்பூ,
 சூயவர், 80. [377, 458, 777.
 சூயாவரும்பு, 483.
 சூயிசிறந்தபுதல்வன், 97.
 சூயுக்கள் - ஆசிரியர், 4.
 சூயுரு, 253.
 சூயுருபாய்தடங்களாய், 254.
 சூயுருலத்தைவிளக்கிட்டான், 753.
 சூயுருலம் - சீவகன்பிறந்தசூலம், 91,
 528, 549, 753, 875.
 சூயுருதத்தை - சீதத்தன் (சீவகன்தோ
 ழன்) தாய், 523.
 சூயுருதிக்கண்ணீர், 671.
 சூயுருதிக்காந்தன் - செங்காந்தன், 483.
 சூயுருதிக்கோட்டுக் குஞ்சாங்கரம் - அ
 ஸ்கினபுரி, 633.
 சூயுருதிச்சாந்து - குங்குமச்சாந்து, 206.
 சூயுருதித்துகில் - செம்பட்டு, 206, 282.
 சூயுருதிவாளரவு - செம்பாம்பு, 666.
 சூயுருதிவான் - செவ்வான், 656.
 சூயுருந்தமரம், 68, 358, 459.
 சூயுருமித்து - முழங்கி, 162. [796.
 சூயுருமை-நிறம்; சூயுரு, ஈறுதிரிந்தது; வி.
 சூயுருவீசேர்மலை, 646
 சூயுராய், அசை, 558.
 சூயுருக்கண்ணியர், 118.
 சூயுருஞ்செய்தருமார், 846.
 சூயுருத்தலைமகளிர் தம்கற்பிற்றிண்ணிய
 வனகிரி, 361.

எண் - பக்க எண்.

சூயுருதெய்வத்தைவணங்கல், 71.
 சூயுரும்புரிந்தனையதோர்கொடி, 60.
 சூயுரும்புரிந்தனையவதிபதி, 176.
 சூயுருமகளிர்கற்பு, 18.
 சூயுராய் - வளைத்து, 725.
 சூயுராய - செய்யப்பட்ட, 636; நிலை
 பெற்ற, 304
 சூயுருகிச்செப்பு, 195.
 சூயுருகமாரந்தகொழுந்தாமரை, 489.
 சூயுருவைட்டம் - அம்பிற்குதை, 633,
 சூயுருவாழை - ஒருவகைவாழை, 356.
 சூயுருவட்டின்வீங்கி, இன் உவமப்பொரு,
 சூயுருவி - சூயுருத்து, 613. [290.
 சூயுருவளை, 849.
 சூயுருவளைக்கண்ணிமொய்ம்ப, 362.
 சூயுருவளைத்தண்டு ஓலைக்குச்சலாகையாத
 சூயுருவளைத்தாது, 779. [ல், 204.
 சூயுருவளைப்பூவுள்வைத்த ஓலை, 204.
 சூயுருவளைப்பூவை நெரித்துவாங்கி, 703.
 சூயுருவளைப்பூவைப் புறவிதழைக் கிள்ளி
 நெரித்து, 703.
 சூயுருவளைமலர்விரவிய மது, 781.
 சூயுருவளைமலை - செங்கழுநீர்மலை, 81.
 சூயுருவளையங்குழி, 26.
 சூயுருவளையின் அகவிதழ்த்தடிப்பவ்வள
 வு சந்தனம்பூசி, 190.
 சூயுருவளையும், உம்மை-சிறப்பும்மை, 21.
 சூயுருவளையேயளவுள்ள, ஏ-தேற்றம், 78.
 சூயுருவளையோடை, 26. [808.
 சூயுருகாடும் - இளையார்தோளைக்கூடும்,
 சூயுருகு - இளமை, 798.
 சூயுருங்கன்மலை, 230, 264, 438,
 591, (கூர்ம, கண்ணனவ. 71; கண்
 ணன்மணம். 51; 126.)
 சூயுருழல் - வேயங்குழல், 132, 166.
 சூயுருழல்கைசெய்து, 394.
 சூயுருழல்கிமிள்கிளவியார், 456.
 சூயுருழல்புணாகிளவி, 441.
 சூயுருழல்பொதிந்ததீஞ்சொல்லாள், 365.
 சூயுருழல்வாய்க்கிடந்ததோதை, 543.
 சூயுருலுடைச்சிகழினை - சூயுருழலையு
 டையமயிர்முடி, 329.
 சூயுருலுறுகிளவி, 128.
 சூயுருலேங்கு மாறேங்கி, 854.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

குழலோன் - வேயங்குழல்வாசிப்பவன், 206.

குழலிக்கோட்டினம்பிறை, 55.

குழலிகள் - பெண்ணும்ஆணும் (உயர்திணை) 821.

குழலியஞ்செல்வன்-இளஞாயிறு, 536.

குழலியமுல்லை, அ - அசை, 376.

குழற்சிகை, 80.

குழற்புரியினால்யாத்து, 583.

குழாசி- உருளையின் குறடு; 644.

குழாமாலை, 618.

குழிமதுக்குவளை, 565.

குழிய - குழிந்திருத்தலின், 780.

குழு - ஆசாரிய, உபாத்தியாய, சாதுக்கள், ஜை. 4.

குழும - முழங்க, 152.

குழுமியம் - குழுமு இயம்; 603.

குழை - கொடிநாட்டுத்தெருப்பண்ணுந்துளை, 404.

குழைஞ்சாதிவல்லீச, 214, 598.

குழைக்கீழ்மகரம் - மகரகுண்டலம், 196.

குழைகள்தாழ்ந்து சாந்தின்வாய்நக்கிமின்ன, 324.

குழைகளும் தோடும், 695.

குழைசிதறி மகளிர் அழுதல், 680.

குழைந்தான் - வருந்தினான், 433.

குழைந்திழைந்து - மெல்கிக்கலந்து,

குழைந்துநினைதல், 164. [373.

குழைப்பொலிந்திலங்குகாதிற்கொற்றவன், 697.

குழைமுசஞானமென்னும் குமரி, 116.

குழைமுகப்புரிசை, 87.

குழைமுகமிடவயிற்கோட்டி, 774.

குழையற்கென - குழையற்க என; வி. 10.

குழையாற் பொறியொற்றுபு, 517.

குழையும் தோடும், 485.

குழையொருபால், 911.

குளங்கரை - குளக்கரை, 437.

குளந்தாம்புவிட்டு, 798.

குளநெல் - ஒருவகைநெல், 112, 717, 752.

குளிக்கும் - தோற்கும், 621.

குளிர்தல் - தங்குதல்; திசைச்சொல், 156, 464, 521, 573.

குளிர்ப்பித்தார், 714.

குளிரும் - தங்கும்; திசைச்சொல், 521

குற்றேல் - குற்றேவல், வி. 318, 342.

குறங்குசெறி - ஓராபரணம், 58, 779.

குறடு - அச்சக்கோப்பது, 253.

குறள்-குறுகியவடிவமுடையது, 193.

குறளர், 810.

குறளி - குறியவள், 484.

குறிக்கொண்டு - கைக்கொண்டு, 158.

குறிஞ்சிலம், 458, 611.

குறிஞ்சிப்பூங்கோதைபோலுங்குங்குமம், 460.

குறிப்பிலேகுமரன்யாரென்றுநோக்க, 506.

குறிப்பு (தொனி) பொருள், 17, 28, 33, 191, 404, 405, 407, 435, 438, 714, 715, 724, 748.

குறிப்புமொழி, 92.

குறிப்பெச்சம், 304.

குறுத்தாட்குயிற்சேவல், 198.

குறுத்தோட்டி, 536.

குறுநரி, 247.

குறுநிலமன்னராதற்குரியோர், 740.

குறுநெறி பயின்றகூந்தல், 461.

குறும்பர் - வேடர், 324.

குறும்பல்கால் - அணுகிப்பலமுறை,

குறம்பு - அரண், 366. [461.

குறம்புகள் - பாலைநிலத்தூர்கள், 796.

குறம்பூழ் - ஒருவகைப்பறவை, 483.

குறும்பாக்கு, இசை. 201.

குறுமுயலின்குருதி, 57.

குறுவிழிக்கொள்ளும்வாட்கண், 870.

குறை - காரியம், 482.

குறைக்குடம்பட்டான், 316.

குறைப்பணி, 41.

குறைப்பினைக்குறாங்கள், 803. [781.

குறையணிகொண்டவாறேயோடி,

குறையரவு - குக்குடஸர்ப்பம், 377.

குறையிரத்தல், 149.

குன்றத்துச்சியிற்பழிவிளக்கிட்டு, 83.

குன்றறன் - சலிப்பிலான், 72, 423, 476,

எண் - பக்க எண்.

குன்றிமணி, 570.

குனிகொள் - குனிவுகொள்; வி. 217.

குனிவளர்சிலை - குனிவுவளரும்வில்,
வி. 152.

கூ.

கூஉய், கூவியென்னும்இகரவீறுதிரி
ந்தது, 31.

கூகை-ஒருவகைக்கொடி, 555. [630.

கூகை பதவிந்முழறல் தீயநிமித்தம்,
கூட்டாக்கெறிந்தபஞ்சிந்கூடியபளிங்
கு, 350.கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புரையாகிய
நோக்கு, 571.

கூட்டு - மண்திரள், 242.

கூட்டுண்ட - திறைகொண்ட, 440.

கூட்டுணும், 46.

கூடநிமிர்தல், 495.

கூடம் - இசைப்பொல்லாமை, 221;

இல்லுறுப்பு, 698.

கூடந்சுழியை இழைத்தல், 313.

கூடார்க்கடந்தான், 740.

கூடாரமாடம், 673.

கூடின்று - கூடியது, 32.

கூடு - உடம்பு, 160.

கூத்தநூல், 43.

கூத்தநூதபள்ளி - நாடகசாலை, 52.

கூத்தி, 361.

கூத்தியரின்பல், 483.

கூத்தும், பாட்டும் வருத்தார், 752.

கூதிர்க்காலம், 773.

கூதிர்க்குரியது, பாலடிசில், 591.

கூந்தல்தொடேல், (ஆணை) 366.

கூந்தலின்னும்பால், 54.

கூந்தலேந்தியகழுஞ், [கூந்தல்-தலை].
50, 694.

கூந்தளம்பாவை - பூவ்சேடம், 489.

கூந்தற்குமரிப்பிடி, 263.

கூம்பு - பாய்மரம், 162.

கூர்ப்பரம் - முழங்கைக்குமுன், 481.

கூர்ப்பிடுதல் - கூர்மையிடுதல், 665.

கூவித்து - கூவுவித்து; வி. 251.

கூழை - கூந்தல், 436; மயிர்ப்பாடு,
486.

கூழைமௌவல், 152.

எண் - பக்க எண்.

கூழையிலைத்தாமரை, 829.

கூற்றங்கள் பலவுந்தொக்க கூற்றத்திற்
கூற்றமொப்பான், 343.

கூற்றங்கொண்டோட, 454.

கூற்றத்தைக்கொம்மைகொட்டி - யம
னைக் கைதட்டி அழைத்து, 333.கூற்றம் கயிறுரீஇக்காட்டியிட்டார்,
708.

கூற்றம்கூற்றம், வினாவு, 194.

கூற்றம்வந்துபுறத்திறுத்தது, 630.

கூற்றரும் குருதிவாள், 88.

கூற்றிற்காட்டில், 285.

கூற்றின்திக் குறிப்புநிகழ்த்தது, 529.

கூற்றுநாவனையவாள், 820.

கூற்றொடுகொம்மைகொட்டுவ, 645.

கூறிக்காணீர், 208.

கூன்களும் குறளும், 236.

கூனர், 236, 810.

கூனி - சண்பகமாலை.

கே.

கேட்டேன், இரக்கக்குறிப்பு, 276.

கேடலரும் குரையகொற்றம், குரைய-
அசை, 558.

கேடிற்று - ஒருவகைமீன், 430.

கேழிய - கேழுவிய, 158.

கேழுமினார்க்கு - பொருந்தினார்க்கு,
233.

கேழுவி - பொருந்தி, 355.

கே.

கேட்டவர்மருளக்கொடுத்து, 741.

கேடகங்கள், 642.

கேண்மினமிது, அம் - அசை; 848.

கேண்மையைவினைத்தி, 381.

கேமசரி - சீவகன்மனைவிகளுள்ளுருத்
தி. 427.கேமமாபுரம் - சுபத்திரனுடையஊர்,
426.கேவணங்கள் - ஆபரணங்களில்மணி
யழுத்துங்குழி, 780.

கேவலக்கிழுவன்-அருகன்; ஐ. 262.

கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி,
ஐ. 888.

கேவலஞானாவரணியம், ஐ. 895.

கேவலதரிசுனாவரணியம், ஐ. 895.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

கேவலமடந்தை - முத்தியாகியமங்கை; ஐ. 14, 905.

கேவலோற்பத்தி - கேவலஞானத்தின்தோற்றம், ஐ. 888.

கேழ்த்தெழுந்து-நிறத்தெழுந்து, 750.

கேழல் - குளநெல், 420.

கேள் - கணவன், 317.

கேள்வித்துறைபோய் - கேள்வியில்முற்றி, 221, 690, 718.

கேள்வியும்காட்சியே, 592.

கேளாது - உடன்படாது, 379; முடியாமல், 527.

கை.

கை - காம்பு, 255, 758; சாந்தாற்றிய ஹப்பு, 256.

கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார், 251.

கைக்கிளைவகையாகியஇராக்கதமென்னுமணம், 81.

கைகடுத்து, 332.

கைகவி நறுநெய், 126.

கைகழுவல், 389.

கைச்சுரிகைக்கட்டில், 174.

கைத்தலத்தகன்றபந்திற் கைப்படுவான், 411. [471.

கைத்தளம் - ஒருவகைக்கருவி, 458,

கைத்து - செலுத்தி, 775.

கைதிரண்டவேல், [கை - காம்பு.] 758.

கைதேவேலி, 170.

கைநிகரமைந்தவேல், 426.

கைப்படுதி - காண்பாய், 469.

கைப்படு பொருளி லாதான் காமம்போற் காளை மீண்டான், 652.

கைபுடைத்து, 636.

கைபோய் - முற்றக்கற்று, 218.

கைம்மலர்க்கார்தள்வேலி, 68.

கைம்மலர்ந்தனையகார்தள், 362.

கைம்மறித்தகார்தள் - கைகவித்துவிலக்கின கார்தள், 366.

கைம்மாறில்லையே, 752.

கைம்மிகலென்னும் மெய்ப்பாடு, 219.

கையரிக்கொண்டு - கைகளாலே அரித்தல்கொண்டு, 17.

கையரிக்கொண்டுங்காணுள், 451.

கையலகு, 183.

கையவாஞ்சிலை, 502.

கையாறு-செயலறுதல், 96, 95, 123.

கையாறென்னும்மெய்ப்பாடு, 220.

கையுறையெழுதினர், 254.

கையூழ், இசை. 201.

கையெறிந்து (தட்டி) நக்கார், 179.

கைவட்டனை, பர. 374.

கைவளாயன்றில்லாமடங்கல் - ஒழுக்கத்தின் எல்லைகடவாத சிங்கம், 128. [794.

கைவலச்செல்வன் - அருகன், ஐ.

கைவலத்தொழிந்தார், 610.

கைவிதிர்ப்ப, 683.

கைவிரனுதியிற்சுட்டி, 656. [498.

கைவில்லுங் கணையுமில்லாக் காமன்,

கைவிளக்கு, 452, 679, 790.

கைவினைசெய்த - ஆராய்ந்த, 925.

கோ.

கொக்கரிப்பு - விளித்தல், 104.

கொக்குகிர்போலும் வணசோறு,

கொங்கு - தேன், 20. [862.

கொங்கு கொப்புளிக்கூ நீலமலர், 637.

கொங்கு சூழ்குழல், 288.

கொங்கு விம்முகோதை, 49, 774.

கொச்சக ஒருபோகு, 179, 198.

கொச்சகம், 200.

கொட்டமேகமழும், 742.

கொட்டில் - வில்பயிற்றுமிடம், 301.

கொட்டுப்பிடி - கொட்டாப்பிடி, 810.

கொட்டுப்பிடிபோலும் கூனும் குறநம், 810.

கொட்டை - கடைமணி, 40.

கொட்டைக்கவரி, 626.

கொட்டையம்புரோசை, 535.

கொட்டி - குதிரைக்கதிவிசேடம், 169.

கொடி - துவசம், 166.

கொடிக்கரும்பு, 355.

கொடிப்புருவம், 201.

கொடிப்புல், 283.

கொடிப்புற்று, 384.

கொடிபடத்திரிந்திவெ, குதிரை, 518.

கொடிபல அணிந்தமார்பிற் கோவிந்தன், 660.

எண் - பக்க எண்.

கொடியின்னிடை, 389.
கொடிமுதிர் கிழங்கு, 367.
கொடிமூக்கு, 55.
கொடியணிந்த குஞ்சரம், 646.
கொடியணிந்தமார்பு, 622, 654, 660,
714, 715, 842.
கொடியெடுத்தது, 259.
கொடிவலம் - காக்கைவலம், 372.
கொடுக்கிய - கொடுத்தற்கு, 577.
கொடுங்கோலால் வருந்திங்கு, 81.
கொடுங்கோள், முன்னிலைப்பன்மை,
427.
கொடுமரளியினர், 134.
கொடுமே - கொடு; மோ, முன்னி
லையகை, 219.
கொடைக்கடன், 115.
கொடைக்கு ஒருவன், படைக்கு ஒரு
வன், பழ. 145.
கொண்டதெல்லாம், 118.
கொண்டாட்டம், 74.
கொண்டார் - ஏற்றார், 11.
கொண்டார் குடங்கையளவேயுள
கண்ணினான், 11.
கொண்டுகூட்டு, 900.
கொண்டுகூறல், 14, 54, 478.
கொண்டுவருங்கோள், 406.
கொண்டேத்தல், 184.
கொண்டை - ஜம்பாலில் ஒருவகை,
702.
கொண்மு = கொண்ம - மேகம்,
வி. 139.
கொண்மென - கொண்மினென; வி.
20.
கொத்தலர்த்தும்பைகுடி, 658.
கொத்தருவேலினான், 396.
கொத்தழல், 651.
கொப்புள் - கொப்புளம், 166.
கொம்மை - பெருமை, 683.
கொம்மென வுயிர்த்து, 100.
கொம்மென வுலர்த்தி, 771.
கொம்மை கொட்டல் - தட்டியழைத்
தல், 333; புறத்தைத்தட்டல், 166;
பொய்க்கத்தட்டல், 535.
கொய்சகம், 391.

எண் - பக்க எண்.

கொய்தாமந்தாழ்ந்தொசிந்த குளிர்
பூம்பின்டி, ஐ. 419.
கொய்தாமமலை, 619, 636.
கொல்லாமை, ஐ. 832.
கொல்லாவண்டி - ஒருவகைவண்டி,
263, 264; கள்ளிக்கோட்டை முத
லிய இடங்களில் மாடுகட்டியகூட்
டுவண்டி, கொல்லர் வண்டியென
வழங்கப்படுகின்றதென்பர்.
கொல்லிப்பாவை, 64, 204.
கொல்லியல்வேனெடுங்கண்ணியர்,
268.
கொல்லுதல் - தடுத்துக்காத்தல், 839.
கொல்வளர் வேல், 433.
கொலைத்தலையவேல், தலைய - வினைக்
குறிப்பு; 29.
கொலைநர் - கொலைஞர், 802.
கொலையிலாழி - அறவாழி, ஐ. 370.
கொழிக்கும்பழி - எடுத்துச்சொல்லு
ம்பழி, 345.
கொழித்துணர்குமர - தீங்கைநீக்கி
நன்மையையுணர்கின்ற குமரனே,
845.
கொழிப்பில்பொன் - ஒட்டற்ற்பொன்,
196.
கொழங்கயற் கண்ணினார், 696.
கொழும்லர்க்குவினைப்போது: மலர், மு
தக்கேற்ற அடை, 383.
கொள்கை - விரதம், 125, 129, 531.
கொள்ளாதகடல் - கரைபுரண்ட
கடல், 153.
கொள்ளி, 37, 140,
கொள்ளிமண்டிலம், 518.
கொள்ளிவட்டம், 244.
கொள்ளிவட்டம்போற்குலாய், 638.
கொள்ளுதல் - கோள், வி. 382.
கொளீஇ - கொளுத்தி, 273.
கொளுத்தக்கோடல், 576.
கொளுத்தி - பொருத்தி, 206.
கொளையமைத்து, 485.
கொற்பழுத்தெரியும் வேலார், 136.
கொற்றம் வைப்பின், 66.
கொற்றவன் பரிதியாக, 733.
கொற்றவி - அரசி, 754.

எண் - பக்க எண்.

கொறுகொறுப்ப - கோபிப்பன, 592.
கொன்றாய் - வருத்தினாய், 196.
கொன்றை, சிவபெருமானுக்குஅடையாளப்பூ, 68.
கொன்றையினுஞ்சடை, 16.

கோ.

கோக்கணம் - அரசரினம், 266.
கோங்கமரம், 457, 471, 559, 650.
கோங்குபூத்துதிர்ந்தகுன்று, 650.
கோசலதேயத்தரசன், 633.
கோட்டுறைவின்றியாக்கி, 603.
கோட்டகம் - பயிருடைத்தானநீர்நிலை, 18.
கோட்டம் - சிறைச்சாலை, 83, 555.
கோட்டவீணை - கோட்டுறுப்பையுடையவீணை, 331,
கோட்டி - ஒருவரோடுகூடஇருத்தல், 312; சாய்த்து, 460.
கோட்டிமிலேறு, 134.
கோட்டிளந்திங்கள், 127.
கோட்டுமண்கொண்டமார்பன், 662.
கோட்டுமீன் - சுரு, 672.
கோட்பாட்டையுடையவயிரம், 197.
கோட்புகாதகன்னிக்கமுரு, 56.
கோட்புலியினம், 136.
கோடகம் - ஐவகைமுடிகளுள்ளுன்று, கோடணை, 185, 874, 889. [867.
கோடாதசென்கோல், 6.
கோடாலி, 133. [6, 674.
கோடி - அநேகர், 197; இருபதுபட்டகோடிகம்-தட்டு, 111; பூந்தட்டு, 783.
கோடித்த - அவங்கரித்த, 143.
கோடுபுய்க்கலாதுகின்றயானை, 658.
கோடும் பறைகளும், 541.
கோண்மா - புலி, 346.
கோண்முகப்புலி - கொல்லுமுகத்தையுடையபுலி, 147.
கோணம் - குறுந்தெரு, 188.
கோணைக்களிறு, ஐ - அசை, 13.
கோணைப்போர், 195, 250. [464.
கோதம் = குரோதம் - பொல்லாங்கு, கோதாவரி - நந்தகோன்மனைவி, 149.
கோதுசெய்குணக்கோது - நன்றியறத்தல், 77.

எண் - பக்க எண்.

கோதை - பூமாலை, மார் பிலனியுமாலை, 132, 724, 811.
கோதைகண்படுக்கும் குழல், 110.
கோதைநித்திலம், உம்மைத்தொகை, 53.
கோதையர் - கோதாகிய பொருளையுடையவர், 900.
கோதையருவி, 165.
கோதையும்தாரும் பிணங்க, 615.
கோதையும்தோமெின்ன, 229.
கோதையும் மாலையும், 568.
கோப்ப - எதிர்க்க, 383.
கோபக்குறிப்பு, 82.
கோபித்தயானையின்தன்மை, 323.
கோமான்இங்கேவருகென்றான், 754.
கோமுகன் - காமுகன் தம்பி, 656.
கோய் - குகை, பரணி, 236, 256, 555.
கோயில்வட்டம், 288.
கோயில்விலாவணை - அரண்மனையிலுள்ளார் அடிதல், 860.
கோல்-திரட்சி, யாழ்நரம்பு, 68, 144.
கோல்பொரச்சிவந்தவிரல், 203.
கோல்வள்ளம்-விளம்புபிரம்புகட்டினவட்டில், 781.
கோலம் - குவளைப்போது, 290.
கோலம்வீற்றிருந்ததோளான், 290.
கோலவியாவெஞ்சிலையான், 315.
கோலிளகிற்று - அரசன் இறந்தான், 622.
கோலொற்ற - அம்புதொடுத்தற்கு, 245.
கோவன் - அரசன், 537; இடையன், 143.
கோவிந்தராசன் மாதத்திலிருந்து படைகாண்டல், 624.
கோவிந்தன் - சீவகன்புத்திரருள்ளுருவன், 846; நந்தகோன், விசயைசகோதரன்; இவன்கோவிந்தமகாராசனெனவும்கூறப்படுவான்.
கோவிந்தன்வாழ்கவென்று, 658, 660.
கோவிந்தை - நந்தகோன்மகன்; இவன் பதுமுகன்மனைவி, 149.
கோழி, 611
கோழிச்சண்டைமுதலியன, 28.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

கோழிநாமத்தரவு - ருக்குடஸர்ப்பம், 514.

கோழிமேலெறிந்த குழை, 33.

கோள் - கொலை, 84.

கோள்வயிரம் - கோட்பாட்டையுடைய வயிரம், 196.

கோளகை - யானையின் தந்தப்பூண், 32, 197.

கோளியங்குழுவை, 127.

கோளுடைக்கிழமை, 291.

கோளுலாஞ்சிங்கம், 232.

கோற்கடல்மன்னன், 795.

கோற்றொடிப்புரிசை - தொடிபோல் வளைந்த மதில், 536.

கோளூமகள், 707.

சு.

சக்கரச்செல்வம், 799.

சக்கரப்படை, 89.

சக்கரயுகம், 234.

சக்கரவர்த்தி, 16, 360, 454, 882.

சக்கரவர்த்தியுடைய மகளிர், 360.

சக்கரவாளசக்கரவர்த்தி, 697.

சக்குதரிசனுவரணியம், ஐ. 895.

சகடம் - வண்டி, 115.

சகுனம், 519.

சகோடயாழ், 186.

சங்கத்தார்சொற்கள் ஆராய்ந்தமை, 5.

சங்ககீணிதி, 47, 682.

சங்கம் - ஒரெண்; 156; மங்கலத்திற்

குரியசங்கு, 216.

சங்கமுரன்றன, 550.

சங்கராசாதி, 41.

சங்கவெண்மலை - சுதஞ்சனனுடைய மலை, 290.

சங்கறுக்குமொலி, 864.

சங்கிலியை வலிக்கும்நாய், 647.

சங்கீர்த்தனங்கள், 777. [170.

சங்குடைந்தனையெவன் டாமரை,

சங்குலிம்முசித்திலம், 49.

சங்கேதம், 286.

சச்சந்தனன் - சச்சந்தன், 783.

சச்சந்தன் - சீவகன்பிதா, சீவகன்புதல்வருள் ஒருவன்.

சஞ்சுவலனக்குரோதம், ஐ. 894.

சஞ்சுவலனமாயை, ஐ. 894.

சஞ்சுவலனமானம், ஐ. 894.

சஞ்சுவலனலோபம், ஐ. 892, 894.

சட்டகம் - சட்டம், 727.

சடங்கு - கிரியை, 255.

சண்டம் - கொடுமை, 734.

சண்டமன்னன், 134.

சண்டையிலேகொள்ளுமிடத்தைக் கொள்ளல், 490.

சண்பகச்சாம்பல் - சண்பகப்பூவாடல், 679.

சண்பகப் பூங்குன்றெற்பான், 650.

சண்பகமரம், 471, 559.

சண்பகமலை - விசையின்தோழி, 100.

சதக்கினி - நூறுபேர்களைக்கொல்லுவதொருபடை, 37.

சதங்கைமலை - ஒருதலைமலை, 591, 768, 908.

சதங்கைமலை சக்கரமென்ன, 768

சதுக்கம் - நாற்றெருக்கடுமிடம், 40.

சதுத்தம்பவேதிகை - நான்குதூணுள்ளதிண்ணை, 710.

சதுமுகமாக - நான்குவகையாக, 236.

சதுரிந்திரியசாதிராமகர்மம், ஐ. 893.

சந்தத்தாண்டகம் - சந்தவடிமிக்கும் தாண்டகவடிமிகாதும் வரும்செய்யுள், 2.

சந்தம் - நிறம், 348.

சந்தனஆலவட்டம், 556, 714.

சந்தனக்களி - சந்தனக்குழம்பு, 503.

சந்தனக்காவு, 373.

சந்தனக்காற்று, 555.

சந்தனச்சாந்தச்செப்பு, 256, 884.

சந்தனஞ்சொரிதனகதிர் த்திங்கள், 666.

சந்தனத்தளிர்மலை, 769.

சந்தனத்தாரையை, சு - முகமாச்சச்செலுத்துங்கருவி, 770.

சந்தனத்தால்நிலத்தைமெழுகல், 197.

சந்தனத்தேய்வைகொட்டி, 191.

சந்தனத்தோணி, 293.

சந்தனத்தளிர்ந்தல், 170.

சந்தனம் வாய்மெழக்கிட்ட, 404.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

சந்தனாதிக்கூட்டு, 123
 சந்திரகார்த்தக்கல்நீர், 378.
 சந்திரகார்த்தமென்னுந்தண்மணி, 180.
 சந்திரமண்டலம் சூரியமண்டலத்திற்
 குக்கீழுள்ளது, 167.
 சந்திரன், 671.
 சந்திரனிடத்துமுயல், 81.
 சந்திராபநகர் - தனபதியின்நகர், 372.
 சந்திராபரணமென்னும் சோதிடநூ
 ல், 190.
 சந்திரோதயம் - ஒருமலை, ஒருநகர்,
 351, 452.
 சந்திரோதயவருணனை, 452.
 சந்நாகம் - கவசம், 646.
 சம்மியகமித்தியாத்தவம், ஐஜ. 892.
 சம்மியத்துவப்பிரகிருதி, ஐஜ. 892.
 சமசந்தத்தாண்டகம் - சந்தவடியும்
 தாண்டகவடியும் ஒத்துவழங்கும்பெ
 றறசெய்யுள், 2.
 சமம், இசை. 227.
 சமயநூல்கள், 315.
 சமயமிருக்குமண்டபம், 685.
 சமயம், 170.
 சமவசரணத்துள்ள பதினொருபூமி,
 ஐஜ. 872.
 சமவசரணம் - ஜினாலயம்; இதனியல்
 பை, 871 - ம் பக்கத்துக்குறிப்பா
 ழுணர்க, 129.
 சமமூது - வருந்தாது, 302.
 சமாவர்த்தனம் - பிரமசரியவிரதத்தை
 ஒழித்தற்குச்செய்யுங்கிரியை, 152,
 252, 254.
 சயந்தம் - ஒருநூல், 206. [828.
 சயமதி - பவணமாதேவன் மனைவி,
 சயை - திருநயை, அஷ்டமி, திரயோ
 தசியென்னுந்திதிகள், 181.
 சரகூடம்கட்டல், 492.
 சரணம்நான்கு, ஐஜ. 3, 121.
 சரவு - சரயுந்தி, 18.
 சரியைகோடல் - பிணைக்குச்செல்ல
 ல், ஐஜ. 818, 891.
 சருக்கரைப்பண்டி, 252.
 சல்லியும் தூக்குமாகவிட்ட முத்தமா
 லையையுடையகுடை, 351. .

சலசயனம், 490.
 சலசல, 31.
 சலஞ்சலச்சங்கு, 60, 101, 610.
 சலஞ்சலவடிவச்செப்பு, 711, 713.
 சலநிதி - சேவகன்தோழர் ஐஞ்ஞாற்று
 வருள் ஒருவன், 625, 662.
 சலாகை - இருப்புநாரசம், 204, 490.
 சலாகைமின்ன, 780.
 சவட்டி - அழித்து, 507.
 சவரர்வாழ்க்கை - வேடர்வாழ்வு, 484.
 சலிமது - செவ்விதேன், 662.
 சளி - குளிர்ச்சி, 490.
 சன்மார்க்கமதி, ஐஜ. 891, 892.
 சனம் - ஜனம், 41, 253.
 .
 சா.
 சாகரத்தன் - விமலையின்பிதா.
 சாகரன் - சச்சந்தன்மந்திரி, 522.
 சாசாரன் - கற்பலோகம்பதினாறு, 12-வதாகிய ஸஹஸ்ராரகற்பத்திலு
 ள்ளவன்; ஐஜ. 619, 838.
 சாடி, 473,
 சாணிடைநெடியவாட்கண், 709.
 சாத்து - வாணிகர்திரள், 519.
 சாத்திரி - பரணிக்கூட்டு, 1556.
 சாதகஞ்செய்தல், 97, 127, 163, 494.
 சாதகம், 494.
 சாதாரண சரீரம், ஐஜ. 893.
 சாதிப்பன்மை, 275, 452.
 சாதியொருமை, 67, 69, 221.
 சாதிவைரம், 507.
 சாதுசரணம் - நான்கு சரணங்களுள்
 ஒன்று; ஆசிரியர் முதலியோரை
 வணங்கல், ஐஜ. 4.
 சாதுயர், 483.
 சாந்தகங்குழிய, 736. [ன், 385,
 சாந்தம்வைத்தாலொப்பத்தைவந்தா
 சாந்தாற்றி - சிற்றுவலட்டம், 256.
 சாந்திக்கூத்து, பர. 206, 711.
 சாந்திரமானபகூம், சோ. 155.
 சாந்தின்மேற்றெடுத்த தீந்தேன்,
 532.
 சாந்துக்கோய் - சந்தனப்பரணி, 236.
 சாந்துப்புறம் - சந்தனத்தின்பொருட்
 டிவிடப்பட்டஇறையிலிநிலம், 743.

எண் - பக்க எண்.

சாம்பினான் - கெட்டான், 374.
சாம்பினர் - குவிந்திர், 686.
சாம்புதல் - மேனிலாடுதல், 225.
சாமகீதம், 592.
சாமம் - ஒருபாயம், 231, 232.
சாமம், 112, .
சாமரை, 134.
சாமரைவெம்பரிமான், 243.
சாமன் - காமன்தம்பி, 502.
சாமி - ஸ்வாமி; தலைவன், பா. 6, 260, 507, 546, 904.
சார்பறுத்து - பிறப்பறுத்து, 364.
சார்வும்திண்ணையும், 39.
சாரணரிருவர், ஐ. 794.
சாரணரிருவர்க்கு இருகூடரு வமை, ஐ. 840.
சாரணரைத்துதித்தல், 371.
சாரல், 366.
சாரிகை திரியும்யாணை, 656.
சாரியை, 30, 113, 114, 292, 665, சாரீரவினை, 201, 594. [755].
சால், 27.
சாலிகை - கவசம், 642.
சாலை - அறச்சாலை, 97, 753,
சாவாகிடந்தார், (நிகழ்காலம்), 881.
சாற்றி - அமையச்செய்து, 568, 663.
சாற்றினான் - பலரறியக்கூறினான், 77.
சாற்றாமாயிருந்தது, 571.
சாறயர்ந்து - விழாச்செய்து, 364, 693.

சி.

சிக்க - அகப்பட; திசைச்சொல், 9, 10, 551, 839.
சிகழிகை - மயிர் முடி, 383, 425.
சிகழிகையின்வடிவு, 705. [705].
சிகை - தலை, 184; முடி, 64.
சிங்கக்குட்டி, 115.
சிங்கக்குழுவியினையிறு, 484.
சிங்கஞ்சூழ்த்தவேங்கையினம், 509.
சிங்கத்திரிபோர்த்தகேடகம், 628.
சிங்ககூடப்பதுபோற்சேர்ந்து, 754.
சிங்ககாதன் - உலோகபாலனுடைய வீரன்.
சிங்கநோக்கு, 460.

எண் - பக்க எண்.

சிங்கம், நரிவலைப்பட்டது, 562.
சிங்கமடங்கல், 124.
சிங்கவேற்றை - ஆண்சிங்கம், 203.
சிங்கவேறெள்ளிச்சூழ்ந்த சிறுநரிக்குழாம், 325.
சிங்களம் - ஒருவகைக்கூத்து, 206.
சிங்கி ஒருமருந்து, சுக்கு, 379.
சிங்கினார் = சிங்கினார்; வி. 821.
சிச்சிலிப்பறவை, 720.
சித்தசரணம் - நால்வகைச்சரணத்துள்ளன்று, ஐ. 34.
சித்தபரமேஷ்டிகள் - ஸித்தர், ஐ. சித்தர் - இருடிகள், 224. [292].
சித்தராருடமென்னுதல், 383.
சித்தகேஷத்திரம் - முத்தியிலு, ஐ. சித்திரகூடம், 620. [290].
சித்திரகூடமலை, ஐ. 357, 419.
சித்திரச்சுருங்கை, 48.
சித்திரப்புற, 176.
சித்திரம், 183.
சித்திரமாமண்டபம், 685. [மி, 466].
சித்திரமாமலை - பவதத்தனுடையமா சித்திரமெழுதல், 303, [து, 489].
சித்திரிக்கப்பட்டது - கோக்கப்பட்ட சித்திராவைகாசியிற் குடகமலையிற் கார்காலம், 612.
சித்தர்ந்து - சித்தி, 333.
சித்தர்தேன் - பரக்கக்கூறினான், 914.
சித்தரி, 811.
சிதைந்தது - தன்மைகெட்டது, 295.
சிதைப்பருஞ்சிறந்துப்பு, 187.
சிதைவுபிறர்க்கின்மையென்னும் மெய்ப்பாடு, 219, 302, 723.
சிந்தாமணி, 99, 685, 914,
சிந்து - குறள்வடிவத்திற் சற்று உயர்ந்தவடிவம், 193, 810.
சிந்துரப்பொடி, 33. [டம், 56].
சிந்துராகரம் - உதயகிரியிலுள்ள ஓரி சிந்தை-வருத்தம், 338, 387, 497.
சிந்தையிற்செல்வல், 363.
சிம்பற, 174, 204.
சிம்பு - தம்பு, 174, 204.
சிமிழ்த்தல் - அகப்படுத்தல், 335.
சிரமுட்டி, 492.

எண் - பக்க எண்.

சிரல்-மீன்கொத்துக்குருவி, 191.
 சிரந்திர, 714.
 சிரற்றலைமணிகள், 638.
 சிரித்தாற்பல்லையுருப்பேம், பழ.366.
 சிரா ஐந்து, 379.
 சில்சுணங்கு, 429.
 சில்லம்போது, 130.
 சில்லரிச்சிலம்பு, 187.
 சில்லென்களிக்கிளவி, 589.
 சிலதன்-சோலையில் ஏவல்செய்பவன்,
 சிலதியர் - சேடியர், 64. [789.
 சிலம்பநொந்து, 506.
 சிலம்பி, 612.
 சிலம்பிறுலாற் சிமிழ்ப்புண்டசிற்க
 மொத்தான், 335.
 சிலம்பிலலந்ததுபோற் போர்வைபோ
 ர்த்து, 108.
 சிலம்பியாய்நீராலுண்டானதால், 335.
 சிலம்பிற்சிலம்பும் அன்னம், 838.
 சிலம்பின்வள்வார்ச் சிறுபறை, இன்-
 அசை. 144.
 சிலம்பு - பக்கமலை, 361.
 சிலம்புங்கிண்கினியும், 576, 600.
 சிலம்பும் கிண்கினியும் கலையும் ஏங்க,
 780.
 சிலம்புரி=சிலம்புபுரி; வி. 60.
 சிலம்பெனும்வண் பொட, 401, 828.
 சிலம்பொடிலகமுந்திருத்தி [பாதா
 திகேசம்], 689.
 சிலாவட்டம், 362.
 சிலேடை, 587 - 9, 594. [417.
 சிலைகொணுணிற்றீராத்கிருந்துகற்பு,
 சிலைத்தழும்பு, 11, 482.
 சிலைதொட்டான் - வில்லையெடுத்தா
 ன், 542.
 சிலைபாரித்தான் - வில்லைவளைத்தான்,
 660.
 சிலைபொரத் திரண்ட திண்டோள்,
 187. [667.
 சிலைமுத்தங் கொள்ளந் திண்டோள்,
 சிலைமுத்தம் - வானவிற்போலுமுத்து
 வடம், 191.
 சிலையிடம்பிடித்தஞானேதெவ்வரை
 செருத்தநம்பி, 736.

எண் - பக்க எண்.

சிலையுலாய்நிமிர்ந்தமார்பன், 863.
 சிலையைக்கொளையமைத்து - வில்லை
 நாணேறிட்டு, 485.
 சிலையொடுதிரண்ட திண்டோள், 508.
 சிலைவடிப்ப - வில்லைப்பயிற்ற, 426.
 சிலைவித்தகனே, 444.
 சிவந்தமுன்று, 87.
 சிவபெருமான், 184.
 சிவிகை, 760.
 சிவிகையேறிப்புக்காள், 600.
 சிவிரி - நெடுந்துருத்தி, 33, 230,
 293, 767, 768.
 சிவிரியிலிருந்து ஆயிரம்தானாசென்
 சிற்பம், 786. [மன, 768.
 சிற்றடிச்சி, 545.
 சிற்றணுக்கன், 136.
 சிற்றலவட்டம்-சிறுவிசிறி, 257.
 சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுத
 லேவந்தமெய்யுயமம், 91.
 சிறப்புமமை, 21, 41, 45, 57, 62,
 64, 74, 78, 102, 197, 218.
 சிறப்போகாரம், 887.
 சிறிதும் அன்பில்லாத பெண்கூந்தலை
 யான் அணைவேன், (வஞ்சினம்) 582.
 சிறியநோக்கா - கடைக்கணித்துப்பா
 ர்த்து, 460.
 சிறிய மோதிரங்கள், 780.
 சிறியவர் கேணமை, 418.
 சிறியவர்கெய்த திமைகளைப் பெரியவர்
 பொறுப்பர், 604.
 சிறுகுறைபாகம் ஓர்கைபாகமுடுத்து,
 சிறுசொல், 63. [758.
 சிறுதேர், 32.
 சிறுநாகம் யானையைக்கொல்லும்,
 552.
 சிறுபிழகேள்வ, 617.
 சிறுபுறம் - முதுகு, 191.
 சிறுமி, 429.
 சிறுமுதுக்குறைமை, 317.
 சிறுமுதுக்குறைவி, 602. [753.
 சிறுவர்ப்பயந்து இறைவற்றொழுவிர்,
 சிறை - தடுத்தல், 831, 859.
 சிறைக்கோட்டம் சிப்பித்து, 97, 685.
 சிறைப்பள்ளி-சிறைக்கோட்டம், 451.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

சிறைப்புறம் - சிறை, 343.
சிறையழிந்ததோர்செம்புனல், 519.
சின்மணிமழலைநாவிற்சின்னகிணி, 101
சின்னத்துணி - சிறியதுணி, 850.
சின்னப் பூவணிந்தருஞ்சிச் சேத்தன்,
சின்னமலர்க்கோதை, 684. [650.
சின்னீர்மாக்கயல் எதிர்ந்தவேபோல்,
732.
சின்னீரிடத்தே கலங்கியகயல், 689.
சினகரம்=ஜினச்சிருகம், பா. 371.
சினதத்தை - பவதத்தன்தாய், 466.
சினம்தலைப்பெருக்கி, 512.
சினவுபொன்வான், 650.
சினவுவாட்கன், 523.
சினையிற்கூறுமுதலறிகளவி, 57.
சினைவினை முதலொடுமுடிதல், 38,
451, 748.
சினைவினைமுதன்மேலேறல், 111,
கீ.

சேத்தன் - இராசமாபுரத்துள்ள ஒரு
வணிகன்; இவன் வெள்ளிமலையி
லிருந்து காந்தருவதத்தையை
அழைத்துவந்தவன்; சேவசன் தோ
முருள் ஒருவன், கோலிந்தராசன்
பிதா, கோலிந்தராசன் புத்திரன்,
523, 621, 650.

சேமண்டலி-ஒருவகைப்பாம்பு, 379.
சேந்தாநின்ற - கோபியாநின்ற; சிந்தா
நின்ற, வி. 318.

சேப்பிடச்சிவக்கடம்பாணுதல், 753.

சேப்பினுறை, 702.

சேமான் - சேத்தினுடைய மாமன்,
சேமின், 97. [466.

சேரியதறவு, 760.

சேக்கடலாடி, 882. [124.

சேப்பயனும் காட்சிப்பயனும், ஐஜ.

சேலம் - நிலை, 264, 453, 816.

சேலம் கூலியாக்கொண்டு, ஐஜ. 758.

சேலமில்லனை சினக்களிறு நற்றுமின்,
சேலவேலி, 120. [491.

சேலசாரம், பதினெண்ணாயிரம், ஐஜ.
817.

சேலாடைசின எலியிர்ப் படச்சட்
டை, 551.

சேவ - ஜீவித்திரு, 102,
சேவகசரிதை, 259, 782, 783.

சேவகசாமி, 6, 667, 755.

சேவகசாமியிரே, 558.

சேவகன் - இக்காப்பியத்தலைவன்.

சேவகன் குணவிசேடங்கள், 349.

சேவகன், தாயைக்காண்டல், 557.

சேவகன் வஞ்சினம், 138, 238, 314,
582, 600, 670.

சேவகனது கேசத்தின் இயற்கைம
ணம், 897. [897.

சேவகனதுவாயின் இயற்கைமணம்,
சேவகனுக்குச் சந்திரன் உவமை, 114,
120, 122, 142, 269.

சேவகனுக்குச் சூரியன் உவமை, 216,
429, 618, 671, 685, 719.

சேவகனுடைய கேசாதிபாத வர்ணனை,
429.

சேவபுற்கலம், ஐஜ. 819.

சேவரம் - துவருட்டின ஆடை; இது
பௌத்தர்களுக்குரியது, 421.

சேவரம்போர்த்தல், 421.

சேவிதம் - விருத்தி, 405, 625.

சேழ்க்கை - நாவின் தலையைமடித்துச்
செய்யும் ஒலி, 140.

சேழ்க்கைக்கூத்து-சேழ்க்கையொலியுட
னெடுக்கூத்து, 43.

சேறுபுவெருண்டான், 889.

சு.

சுக்கிரன் வானுங்கிட்டசுட்டிபோல மு
னைத்தது, 255, 449.

சுக்கிலத்தியானம் - எல்லாக்கருமங்க
ளும்நீங்கியபரமான்மாவாகத் தன்

னைப்பாவத்தல்; இதுபரமான்மபா
வையெனப்படும்; பரமான்மபாவ

னை, நான்குவகைத்து; இதனை ஸ்ரீ
புராணத்தில் 24 - ம் தீர்த்தங்கரர்

புராணத்தால் உணர்க; ஐஜ. 92,
739, 895, 899.

சுகதா - சுதத்தைத்தநரபவனே, 899.

சுகிர்ந்த - கிழித்த, 137.

சுகிர்புரிநரம்பு - சேவிமுறுக்கினரம்பு,
225. [893.

சுகுச்சை - ஜுகுப்பை, அருவருப்பு,

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளப்பட்டு
ஐந்துநிலம்பெற்ற கந்தருவம், 393.
சுட்டிடுங்கள், கள் - அசை, 803.
சுட்டு, 210, 720, 753.
சுட்டுப்பெயர், 436, 753.
சுட்டுப்பெயர், கதைகையுட்கொண்
டுவருதல், 7, 10.
சுட்டுப்பெயர், தருகிபற்றிவருதல், 7.
சுட்டுப்பெயர் வினைக்கொருங்கியல்,
சுட்டுவருவித்தல், 9, 28. [7.
சுடாதும் ஆமே, உம்-இசைநிறை, 423.
சுமெண்மிசை மாரிசொரிய நிமிரவி
நாறும்மேனி, 720.
சுடுவில் - சுடுதலால், 131.
சுண்ணச்செப்பு, 884.
சுண்ணத்தால்விளக்கவிப்ப, 34.
சுண்ணத்தை முதுகிலேதீட்டல், 191.
சுண்ணப்பட்டு, 34, 294.
சுண்ணப்பொடி, 270.
சுண்ணமேற்சொரிவார், 734.
சுத்தநிருத்தம், 206.
சுதங்கள் - ஸூதஜ்ஞானங்கள்; ஸூ
துணர்ச்சி, ஐ. 885.
சூ.
சூரியகாந்தக்கல், 639.
சூரியன், 429, 671, 685, 719.
சூரியன், முகத்திற்குவமை, 504, 719.
சூரியனைப்பாம்புசேர்தல், 329.
சூரியாத் தமயவருணனை, 441.
சூரியோதயம், 365, 414. [டம், 728.
சூலந்தெண்ணீருலாமுகில்கிழிக் குமா
சூலம்வைத்தகோபுரம், 872.
சூலம்வைத்தமடம், 728.
சூலல் - தோண்டல், 809.
சூழ்ந்துதகை - சூழ்ந்தகை; வி. 779.
சூழ்மணியாழி, 741. [னி, 242, 881.
சூளாமணி-ஓரியானை, 727; முடியின்ம
சூளறுவு - சபதம், 546. [மை, 617.
சூளறும்=சூளறுதும்; பன்மைத்தன்
சூற்பேய், 246.
சூன்று - தோண்டி, 192, 867.
சே.
செருக்கும் - வெல்லும், 555.
செங்கழுநீர் உள்ளிதழ், 59.

கஉடு

செங்காந்தட்டி, 483.
செங்கோட்டியாழ், 186.
செங்கோல், 743, 744.
செச்சை - சட்டை, 324. [69.
செஞ்சொல்லாய் முற்படக்கிளத்தல்,
செஞ்சொன்மலை, 212.
செஞ்சோற்றுக்கடன், 647.
செண்ணிவெளி, 87, 88.
செண்ணவஞ்சிலம்பு - நுண்ணியதொ
ழிலையுடையசிலம்பு, 394.
செண்பகப்பு, 483, 777, 818.
செத்தல் - செத்துதல், 463.
செதிள் - தூளி, 846.
செதுமக - சாப்பிள்ளை, 338.
செந்தாமரைமகளையல்லது பெண்
சாராதமண்டபம் - சமயமிருக்கும
ண்டபம்; 685. [ன், ஐ. 740.
செந்தாமரைமேல்நடந்தான் - அருக
செந்தார்ப்புகங்கிளியார், 312.
செந்துறைப்பாடாண்பகுதி, 1, 732.
செந்நீர் - புதுநீர், 8. [776
செந்நெருப்புனுஞ்செவ்வலிமயிர்,
செந்நெண்முனையை வித்தல், 19.
செப்பட - செவ்வதாக, 770.
செப்படுபஞ்சவாசம், 792.
செப்பினுள்துகிலுஞ்சார்த்தம், 386.
செப்பினுள்மலை, 488.
செப்போடு: ஓடு - எண்ணெடு, 174.
செம்பகை - யாழில்நரம்பினிசையா
ற்பிறக்கும் குற்றத்துள்ளுன்று, 221.
செம்பட்டு, 57.
செம்பழக்காய், 712.
செம்பாலை, 223.
செம்புகொண்டன்ன இஞ்சி, 137,
செம்புயிர் - மக்களிற் கீழானேருயி
ரும் விலங்கினுயிரும்; ஐ. 903.
செம்புருகுவெங்களிகள், 37.
செம்பொற்கொடி-கனகபதாகை, 268.
செம்பொற்கூட்டு - பட்டம், 741.
செம்பொற்புரிசை, 197.
செம்பொன்நாமன் - கனகன், 492.
செம்பொன்வாயுவிட்டு, 240.
செம்பொனீள்கொடித்தேர், 129.
செம்மலர்த்திரு, 185.

எண் - பக்க எண்.

செம்மலர் துதல், 705.
செம்மற்று - தலைமைத்து, 21, 168.
செம்மாந்திருந்தான், 681.
செம்மைமாதவர், 110.
செய் - உவமச்சொல், 717.
செய்குன்று, 50.
செய்ததற்பின், 192.
செய்தெனெச்ச அடுக்கு, பிறவினை
கொள்ளல், 9, 31, 891.
செய்தெனெச்சங்கள், காரணப் பொ
ருளவாதல், 533, 555.
செய்தெனெச்சங்கள் செயப்படுபொ
ருளனவாதல், 81, 294, 520.
செய்தெனெச்சத்திரிபு, 41, 54, 68,
86. [கூடல், 25, 38.
செய்தெனெச்சம் விரிந்தசொல்லொடு
செய்தெனெச்சமுடிபு, 62.
செய்பாவை - திரு, 676.
செய்யணிகலம், 42.
செய்யவாய் நெடியகண்ணுள், 502.
செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென்
களவியாதல், 370.
செய்வசெய்க, 67.
செய்வசெய்தேன், 67.
செய்வதன் தொழில், 15.
செய்வதையெல்லாம், 106.
செய்வெனெச்சம் காரண காரியப்
பொருட்கண் இறந்தகால முணர்த்
தல், 15.
செயற்கையழகு, 215.
செயிர்ப்பு - குற்றம், 475.
செருக்கற்றபஞ்சிமலர் - வாழின இல
வமலர், 676.
செருக்கிய - மயங்கிய, 596.
செருக்கியகண், 768.
செருக்கு - களிப்பு, 108.
செருக்குபு - மயங்கி, 381.
செருக்குரற் சிறுபறை, 777.
செருமி, 45.
செல்லம் - செல்லாநிற்குமென நிகழ்
காலமேயுணர்த்தும், 147.
செல்வக்கொடியே செல்வம்வருமொ
ழுங்கே, 574.
செல்வநாமன் - ஸ்ரீமான், 466.

எண் - பக்க எண்

செல்வநிலையாமை, 69.
செல்வப்போர், 144.
செல்வம்மூன்று, 47.
செல்வர்க்கே சிறப்புச்செய்யுந், திருந்
துநீர்மாதர், 731.
செல்வர்மனம், 418. [566.
செலக்குறைபடாததோர் செல்வம்
செலவழுங்குவித்தல், 224.
செலவு - செல்லுதல், 201.
செலவுநேர்தல், 363.
செலவைக் குறிக்கொண்டு, 225.
செலீஇய - சென்ற, 729.
செவ்வழிபாடராதி, 515. [414.
செவ்வழியாழிநூறுந் தீஞ்சொலாள்,
செவ்வன் - நேரே, 18, 314, 599,
705, [162.
செவ்வனம் - நேரே; அம், அசை,
செவ்வி - சமயம், 744.
செவ்விஞ்சி - எலுமிச்சம்பழ நீரிலூறி
னஇஞ்சி, 775.
செவிட்டிநோக்கி, 635.
செவிப்படிக்கம் - வளையையுடையப
டிக்கம், 711, 712.
செவிமதக் கடலங்கேள்விச் சேவகன்,
662.
செவி மூன்றுவகை, 787.
செழுந்து - செழுமை; உரிச்சொல்
ஈறுதிரிந்தது, 716.
செழுமலர் - வளமைமிக்க, 894.
செற்றவாச்செருத்தல் அறம், 261.
செற்றி - பின்னி, 88,
செறலின்கண் திணை மயக்கம், 486.
செறும்பு - செற்றம், 287.
செறுவார் - செறப்பவோர், 157.
சென்றதோசெல்க - உலகத்தநிகழ்ந்
தபழி நிகழ்ந்தேபோக, 765.
சென்றார் வரையகருமம், 313.
சே.
சேக்கைக்கோழி - வலைப்பட்டகோழி
சேக்கைமரீஇய சிங்கம், 681. [140.
சேட்டினளஞ்செழுங்கயல், 365.
சேட்டப்பட்டான் - எதிர்ப்பட்டான்,
சேடர் - பெரியோர், 261. [429.
சேடன் - சேவகன், 614.

எண் - பக்க எண்.

சேடி - வெள்ளிமலையின் மேலுள்ள
தொரு பகுப்பு,
சேணிகராஜன் - மகததேயத்தரசன்,
சேணிகன் வரவு, 882. [883.
சேணிலத்தினைஞ்சிச்சொன்னான், 84.
சேத்தல் - துயிலல், 408.
சேதா, 125, 150.
சேதாநறுநெய், 150.
சேந்த - கோபித்தன, 104.
சேந்து - சிவந்து, 6. [408.
சேப்புழி - துயில்கின்ற அளவிலே,
சேமத்தால் வைக்க - சேமத்திடத்தே
வைக்க; ஆல், உருபுமயக்கம், 205.
சேமவில், 249. [678.
சேய்ச்செந்தவிசு - மிகச்சிவந்ததவிசு,
சேய்த்து-செம்மைநிறமுடையது, 758.
சேய்பொற்கமலமகள், 679.
சேயுடம்பு - பெரியஉடம்பு, 286.
சேயுயர்மதில், 36.
சேயுயருலகம், 148.
சேரிப்பரத்தையர், 118.
சேல்நடந்தாங்குமோடி; உம்மை - இ
சைகிறை, 845.
சேலுண்கண்ணியர், 689.
சேலேறு சின்னீரிடைச்செல்வன
போன்று, 677.
சேறு - தேன், 587; மது, 133.
சேறுபடுமலர், 133.
சேன் - சேனன்; வி, 492.
சேனன் - கனகமாலையின்சகோதரரு
ள்ஒருவன், 492.
சை.
சைத்தியஉபசாரம், 489.
சையம்பூண்டிசமுத்திரம் நீந்துவான் உ
ய்யின், 421.
சோ.
சொக்கம் - சுத்தநிருத்தம், 206.
சொல் - நெல், 22. [ற்றல், 6.
சொல்கட்டுப்பெயர் மாத்திரையாய்நி
சொல்மாறல், 86.
சொல்லிய - தீர்த்தற்கு, 344.
சொல்லெச்சம், 5, 138, 178.
சொல்லுமுன்னும்பின்னும்கூட்டுதல்,
சொல்வகை, 339. [40, 62.

எண் - பக்க எண்.

சொல்வருவித்தல், 4, 19, 561, 593,
சொல்வளர்த்தார், 433. [596.
சொல்விரித்தல், 192. [பது, 111.
சொலிப்பது - இடப்பது; பெயர்ப்
சொற்பழுத்தவர் - சொல்லெல்லாம்
கைவந்தவர், 136.
சொற்றிறற்குழ்ச்சி, 364.
சொன்மலை, 666.
சோ.
சோடசபாவனை, ஐ. 910.
சோதிட்கர் - சந்திரன், சூரியன், மற்
றக்கோள்கள், 27-நகஷத்திரங்கள்,
தாரகைகள்; ஐ. 184, 816.
சோதிடநூல், 167, 173.
சோதிடநூலார், 167. [686.
சோதிடநூலரின்இறைவிலிநிலம்,
சோருங்காரிகையான் - அழகுஒழுக்கப்
பெற்றவன், 583.
சோலை, 121, 165, 266, 365, 480,
520, 533, 559.
சோலைநுகர்வு, 783.
சோலையிலுள்ள கன்னி மாடம், 589.
சோழகுல மாகியகடல், 914.
சோற்றுக்குவால் - சோற்றுக்குவியல்,
சௌ. [284.
சௌரமானம் - சூரியஸம்பந்தமான
அளவு, 155. [தல்; 115.
சௌளம் - சூடாகர்மம்; குடுமிவைத்
து.
சுமலிக்குத்தவிசுடுதல், 66.
சுமன் - நமன், 80.
சூ.
சூயில் - மதிஹுப்பு, 38, 288.
சூயிற்றின் விமானம், 380.
சூன்றன - தொங்கின, 48.
சூனம், ஐ. 795.
சூனாவரணியம் முதலாயின, ஐ.
சூ. [785.
சூமிறு, 20.
சூ.
சூமுங்க, 736
த.
தக்கநாடு - கேமமாபுரத்தையுடைய
தேயம், 358, 514.

எண் - பக்க எண்.

தக்கோலமரம், 554. [317.
தகனிலாக்கேள்வி-தட்டற்றகேள்வி,
தகரச்செந்தீ - தகரவிநகாலாக்கின
நெருப்பு, 606.
தகரச்செந்நெருப்பு, 110.
தகவா - தகும்படி வா, 407.
தருதிபற்றியவழக்கு, 692.
தகை - அழகு, 153, 166.
தகைத்து - நெருங்கி, 253.
தகைதல் - தடுத்தல், 839.
தகைபாட - நலத்தைப்பாட, 406.
தகைபாடினார் - நலம்பாராட்டினார்,
தகைபாராட்ட, 781. [395.
தசுருமாரசரிதம் - ஒருவடதால்; கத்
திய காவியம்; பத்துக்குமாரர்கள்
விஷயமாகச் செய்யப்பட்டமையி
ன், இஃது இப்பெயர் பெற்றது;
உச்சுவாஸங்களென்கிற பருப்புக்
களையுடையது; இந்நூலை இயற்றி
யவர், தண்டியாச்சரியர்; 328. [382.
தட்டம் - பாம்பின் மேல்வாய்ப்பல்,
தட்டித்திரியுஞ்சுரும்பு கான், 272.
தட்டியழைத்து, 333.
தட்டுடைத்தோர், 237.
தட்டுவேய்ந்து, 52.
தட்ப - தடுப்ப, 147.
தட்பஞ்செய்ய, 529.
தடங்கண்ணென்னும் குடங்கையில்
நொண்டு கொண்டு, 736. [479.
தடமித்தன் - கனகமாலையின் பிதா,
தடவளர்முழங்கு செந்தீ, 686.
தடாம்பிறை - வளைந்தபிறை, 247.
தடாயின - வளைந்த, 90, 662.
தடிதடிகிடந்த போழ்து, 464.
தண்ட, 741.
தண்டாரணியம் = தண்டகாரணியம் -
ஒரு தவவனம், 107, 548.
தண்டிலம் - ஹோமம்பண்ணுதற்குக்
கற்பித்த இடம்; 710.
தண்டுவலியாக நனிதழ்ந்து, 585.
தண்டோபாயம், 231, 234.
தண்ணீர்ப்பந்தர், 29.
தண்ணுமைமுதல்வன், 206.
தண்ணுமை முழுவம், 373.

எண் - பக்க எண்.

தண்ணென்மலை புணையாக, 487.
தண்மதிபோலு நேமி - அறவாழி;
தணக்கு - வால், 837. [ஐ. 371.
தணப்பற - தட்டற, 118.
தணிவருங்கயம், 464.
தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடு சிவ
னிய ஆகுபெயர், 545.
தத்தன் - சீதத்தன், 783.
தத்தை - காந்தருவதத்தை, 185, 258.
தத்தையங்களிவி, 316.
தத்தையிரே, 723.
தத்தொளிமணி, 49.
ததும்ப - கிணைய, 768.
ததும்பி - நிறைந்து, 459.
ததும்பின - முழங்கின, 458.
தந்திரம் - தொழில், 75.
தந்திகென - தருவாயாகவென்று; வி
னைத்திரிசொல், 809.
தம்பலம், 817. [140.
தம்மிற்றும்படைவருத்துவினையாடல்,
தம்மின் - தாருங்கோள், 414, தாரும்,
324.
தம்மென - தாருங்கோளென்று, 501.
தம்மைநிழல்நோக்கித்தாங்கார் மகிழ்
தாங்கி, 808.
தம்மைப் பிறப்போற்குறல், 94, 735.
தம்மோ - தா, 276.
தம்மோய் - தாய், 341. [து, 253.
தம்மைக்கொழுந்து - மருக்கொழுந்
தமாலம்-பச்சிலைமரம், பச்சிலைக்கொ
தமாலமலை, 775. [டி, 253.
தமிழ்தழிய சாயவலர், 589.
தமிழியற்கையின்பம் - இயற்கைப்பு
ணர்ச்சியாகிய இன்பம், 599.
தயிர்ப்பித்தைக்கோவலர், 459.
தயிர்ப்புள்ளிமொய்த்ததோள், 132.
தயிர்முழங்கப்புகுதல் நன்னியித்தம்,
152.
தரணி - உலோகபாலன், சிவகன்புத
ல்வருள் ஒருவன், 783.
தரணிகாவலன், 530.
தரணிலகநகர் - இராசமாபுரத்திற்
கும் தண்டகாரணியத்திற்கும் இ
டையேயுள்ளதோளர், 106.

எண் - பக்க எண்.

தரணிமேற்றிலகமன்னாய், 353.
தரத்திற்கேற்றப்பட்டமும் ஆபரணமு
ம், 40.
தரமநிர் துசிதப்புச்செய்தல், 543.
தரன் - கலுழவேகணித்தாளன் ஒரு
வித்தியாதரன், 163, 546.
தராய்ச்சாறு - பிரமிச்சாறு, 782.
தரிசனமோகனியப்பிரகிருதி, ஐ. 906. [120.
தரிசனவிசத்தி, ஐ. 906. [120.
தருக்கினர் - மிருத்தார், 491.
தருகும் - தாரும், வி. 352. [710.
தருப்பாக்கிரம் - தருப்பையின் துனி,
தரும் - தாரும்; வி. 352.
தருமத்திற்கு ஒரு இடப்பவடிவம், 901.
தருமத்தன் - சச்சந்தன் மந்திரி.
தருமம், 737.
தருமனையரிதிற்கண்ட தனஞ்சயன்
போல, 504.
தருவி - சட்டுவம், 711.
தலைக்கட்டு - மயர்க்கட்டு, 641.
தலைக்குறை, 115.
தலைக்கொள - அதிகரிக்க, 374.
தலைக்கோலமாகியமுத்து - ஓராபரண
னம், 110.
தலைச்சென்று-இடத்தேசென்று, 403.
தலைப்பட்டான் - எதிர்ப்பட்டான்,
தலைப்பட்டு, 185, 467, 548. [367.
தலைப்பாளை - ஓரணி, 791.
தலையானமலை, 133. [198.
தலைவந்தது - அவ்விடத்தேவந்தது,
தலைவர்துறந்தால், கூடப்பவர்துறப்பர்
தலைவலங்கிய, 372. [761.
தவ்வை - செவிலிக்கு மூத்தவன், 395.
தவ்வையர் - ஐவகைத்தாயின் மக்க
ளாய்த் தனக்கு மூத்தவர், 60.
தவஞ்செய்வார்க்கு மஃதிடம்; உம் -
இழிவு சிறப்பு, 30.
தவத்தின்பெருமை, 737, 865.
தவப்பள்ளி, 110.
தவம், 453.
தவம்புரியாச்சிறியார்கள், 301.
தவமகளிர் உணவு, 752.
தவமுடையோர், பிறரை உயர்த்துக்
கூறவேண்டும், 113.

எண் - பக்க எண்.

தவவிளக்கு, 826.
தவவீரர், 902.
தவழ்தல் - பரத்தல், 165.
தவனைக்கிண்கிணி, 78, 715, 907.
தவனைக்கிண்கிணித்தாமம் - சதங்கை
மலை, 907.
தவனைக்குரங்கிண்கிணி, 715.
தவிசு, 66.
தவிர்தல் - தங்கல், 474.
தவிர்வெய்ய காமந்தாங்கி, 733.
தழங்குரல் - தழங்குரல், வி. 18,
119, 127, 897.
தழிய - தழுவ, 780. [843.
தழும்லர்க்கொம்புபோலுந்தத்தை,
தழும்லர்த்தாமம், 868.
தழும்புறம்வாரத்திரடாமங்கள், 544.
தழுவவர்த்தாமம், 685.
தழுவும்பதம் - தழும்பதம், வி. 354.
தழை - ஒருவகைமலை, 396.
தழைத்துகிற்பெண், 367.
தழையலங்கலேந்தி, 440.
தளம், 222.
தளர்கு - தளர்வேன், 407.
தளவளமுக்கொள்பல்லான், 232.
தளி - கோயில், 97.
தளித்த - பூசின, 45, 394. [394.
தளித்தசுண்ணம் - பூசினசுண்ணம்,
தளிர்கவரியேந்த, 786.
தளிர்கவரிவீசு, 791.
தளிர்த்துநோக்கி, 170.
தளையவிழுகோதை, 198.
தற்காத்தல்வேண்டும், 552. [908.
தற்குறிப்பேற்றவணி, 366, 706, 839,
தற்புறந்தந்து வைத்த, 665,
தறிவலைமான், 802. [752.
தன்புண்ணியப்பயனைப் பிறர்க்குநதல்
தன்மசாரணம் - நால்வகைச்சாரணத்து
ளொன்று; ஐ. 4.
தன்மையினின்; இன், அசை, 184.
தன்வினைபுரைக்குந்தன்மைச்சொல்,
407.
தன்னஞ்சிறிதேதயின்று, 589.
தன்னினெய்தி: இன் - காரகவேதப்
பொருட்கண்வந்த ஐந்தாமுருபு, 3.

எண் - பக்க எண்.

தன்னுடையதிசுட, 103.
தனஞ்சயன் - அருச்சுனன், 237.
தனபதி - பதுமையின் பிதா, 378, 513.
தனபாலன் - சச்சந்தனுடையசெட்டி;
இவன் பதுமுகன் தந்தை, 523.
தனிச்சித்தம் வைத்தேற்றாரும், 853.
தனிசு - கடன், 98.
தனிது - தனித்து; வி. 419.
தனிமைத்தலைமை, 472.
தா.
தாக்கணங்கு - எல்லாரிடத்திலும் சென்று தங்கும் திரு, 266, 432.
தாக்கமோகம், ஐ. 893.
தாங்கல் - தாங்கு, 607.
தாங்கள், 82.
தாசியர் - சேடியர், 582.
தாடி - ஆசு (விருலுறை). 658.
தாண்டகச்சந்தம் - தாண்டகவழிக்
கும் சந்தவழிகாதம் வரப்பெற்ற
செய்யுள், 2.
தாண்முதற்கிடந்தகம்பி, 505.
தாணிழல், 129.
தாதகி - ஒரு தீவம், 826.
தாதின்மேல் நடந்ததோர் தன்மை
த்து, வழி. 361.
தாதுகொண்டளகத் தப்பி, 855.
தாதுரிஞ்சியுண்ணும் வண்டினம், 666.
தாதுதல் - தாதைஉண்ணல், 110.
தாந்தாமென்றிரங்குந்தண்ணுமை, 92
தாபதப்பள்ளி - முனிவராச்சிரமம்,
107, 110, 419.
தாபதர் - முனிவர், 356.
தாம் தம்பொன்னடிபோற்றி - தாம்
தம்மைப்பாது காப்பாராக, 547.
தாம்பால் - தம்பால்; வி. 154.
தாம்வளைவார்பிறர்க்கு ஊற்றங்கோ
லாகார், பழ. 321.
தாமகள் = தம்மகள், வி. 318.
தாமச்செப்பிணை முகட்டு, 57.
தாமமாலை, 401, 427.
தாமரைக்காடு, 412.
தாமரைச்சதங்கைமாலை, 768.
தாமரைத்தடாகம், 780.

எண் - பக்க எண்.

தாமரைத்தாதுறை தேவி - திருமகள்,
108.
தாமரைநாமன் - பதுமுகன், 344.
தாமரைப்பூவின் இதழ்களின் வகை.
667.
தாமரைபுல்லும் பேரூர் - பதுமபுரம்,
தாமரையல்லிப்பாவை, 705. [466.
தாமரையிதழின் கனத்தோடே சந்த
னத்தெப்பூசி, 699.
தாமரையிலையைக்கோவித் தண்ணீர்
கொணர்ந்து, 467.
தாமரையென்னுமென், 505.
தாமரைவளையம், 489.
தாமவரங்கு, 209.
தாயங்கூறி, 282.
தாயத்தீர்வு, 840.
தாயர், 60, 525.
தாயர் ஐவர், 60, 115.
தாயிலாக்குழவி, 463.
தார் - கிண்கிணிமாலை, 32, 123, 532;
மார்பின்மாலை, 296.
தார்கிடக்கும் நாடா நெய்தற்றொழிற்
குரியகருவி, 876.
தார்வடுப்பொறிப்ப, 314.
தாரணி - கார்தருவத்தையின் தாய்,
தாரும் ஆரமுமிளிர, 635. [168.
தாரும் கண்ணியும், 596.
தாரொனுந்திருவில், 713
தாலம் - உணகலம், 126.
தாலி, 780.
தாவரநாமகர்மம், ஐ. 893.
தாலிடுமின் - வருத்தத்தைக் கைவிடு
வீராக, 232.
தாழ் - தாழக்கோல், 120.
தாழ்தல் - தங்குதல், 164.
தாழ்பீலி - சிறு சின்னம், 643.
தாழ்வடம், 700.
தாழ்வு - மலையடி, 518.
தாழம்பட்ட ஓசை, 2, 198, 739.
தாழிசைக்கொச்சகம், 226. [224.
தாழிசைக்கொச்சகவொருபோகுகள்,
தாழிசைமூன்று, 794.
தாழிவாய்க்குவளை, 255.
தாழிவாய்மறைக்குங்குவளை, 863.

எண் - பக்க எண்.

தாழைமலர், 382.
தாள் - தாழக்கோல், 41, 454.
தாள்நெடுஞ்வுளை, 811.
தாள்முதல், 505. [353.
தாள்வாய் - தாள்வரை ; பாதசைலம்,
தாளத்தையொற்றுதல், 747.
தாளியல்தவங்கள், 127.
தாளொற்றி, 802.
தான்யாதுமின்றிமயங்கி, 620.
தானகம் - தன்னகம் ; வி. 768.
தானப்பயன், 820.
தானம்=ஸ்தானம் - சிறந்த இடம்,
169, 231, 234, 453, 459, 761,
818.
தானவர் - வித்தியாதரர், ஐ. 167.
தானுந்தராயம், ஐ. 895.
தானுடையுலகம், 904.
தானையோட நானி, 650.
தி.
திக்கயங்கள், 524.
திகை - திசை, 898.
திங்கட்குதிர்க்குப்பையன்னகவரி, 727.
திங்கண்மணி - சந்திரகாந்தக்கல், 570.
திங்கண்முக்குடையான் - அருகன், 47.
திங்களுக்குந்த பன்மீனென, 395.
திங்கன்விரவியபெயரினான் - புத்திசே
னன், 205. [மன்பு, 394.
திங்களும்துறவும்மெனச்சேர்ந்ததுநம்
திங்களைத்தெளித்திட்டன்ன தெண்
னார், 351 [வன், 427.
திசைகளெல்லாம்பேர்நலம்பொறித்த
திசைச்சொல், 9, 10, 11, 25, 103,
156, 229, 367, 521, 551, 563,
573, 839.
திட்டை - மண்ணேமே, 162.
திடல், 247.
திண்டோள்ஊழ்பிணந்து - கையோ
டுகைமாறித் தோளிலேறத்தட்டி,
336.
திண்ணை, 338, 532. [ணல், 532,
திண்ணைவெண்மணல் - உயர்ந்த ம
திண்ணிமுழவு, 711.
திண்ணைவிராய் எண்ணி உயர்திணையால்
முடிதல், 139.

எண் - பக்க எண்.

திப்பிலி, 782, [893.
திமிசுத்துண் - வேங்கைமரத்துண்,
திமிசுமரம் - வேங்கைமரம், 554.
திமிர்த்தசார்த்தம் - பூசியசந்தனம், 44.
திமிர்த்திட்டு - பூசி, 322.
திமிர்த்து - பூசி, 190, 262.
திமிரி - பூசி, 552.
தியாகமுரசு, 751.
திரவியபாணம், 217.
திரவியம் ஆறு, ஐ. 815.
திராய் - ஒருகீரை, 782.
திரிதர - நீங்க, 361.
திரிபன்றியந்திரம், 631.
திரிபு, 35, 47, 50, 247, 708, 863.
திரியக்கத்தியாநுபூர்வி, ஐ. 893.
திரீந்திரியசா திராமகர்மம், ஐ. 893
திரு - நல்லினை, 736, 737.
திருக்கிட்டு - நீளமுறுக்கி, 54.
திருக்குறிப்பு, 540.
திருத்தக்கான், 479.
திருத்தகைத்தன்று, 788.
திருத்துயில்பெற்றமார்பன், 441.
திருத்துசோலைக்கருங்குயிலே, 486.
திருப்பார்க்கத்திளகெல்லாமநீங்கும்,
345. [கவிட்ட, 175.
திருப்புறக்கொடுத்திருமகனைப்போ
திருமகள், 793.
திருமகன், 427, 607.
திருமல்க வந்ததிருவே, 573.
திருமால் போந்தான், 684.
திருமுகம், 311, 613.
திருமுடித்திலகம் - குடாமணி, 242.
திருமொழி - ஆகமம்; ஐ. 361.
திருவச்சேரடி: அ, அசை, 690.
திருவகீர்: அ, அசை, 666.
திருவமன்னவன், அ - அசை, 698.
திருவமாமணி: அ, அசை, 684.
திருவமேகலை: அ, அசை, 166.
திருவாழி - மோதிரம், 311.
திருவிருந்தகன்றமார்பன், 562.
திருவில் - இந்திரவில், 107, 555, 601,
682, 719, 779.
திருவிந் கோர் திலகம், 192.
திருவிந்நீர்த்தவர் - வறியவர், 520.

எண் - பக்க எண்.

திருவின்பாவாய், 100.
திருவின்போரன் - ஸ்ரீதத்தன், 242.
திருவினல்லவர், 692.
திருவெழுத்திட்டு, 613
திருவேபுருதக, 616.
திருவோடொப்பாள், 197.
திரை - வெற்றிலை, 64, 434, 589.
திரைந்து - சாய்ந்து, 130, [41
திரையியம்பியாங்கும், உம் - சிறப்பு,
திரைவினையிப்பி, 765.
திலகநீண்முடி, 78.
திலகம், 183.
திலகவெண்குடை, 60.
திலோத்தமை - பதுமையின்தாய்; புத்
திசேனன்தாய், 378, 514, 523.
திலோத்தமையாற் பிரமன் நான்முக
முற்றது, 67.
திவ்யத்தொனி - தேவர்கள் அருகனு
க்குச்செய்யும் எண்வகைச் சிறப்பி
னுள் ஒன்று, 874.
திவ்வியகிளவி - இனியசொல், 179.
திவண்ட - தினைத்த, 668.
திவண்டது - குழைந்தது, 598.
திவண்டு, 293, 419. [523.
திவன - அசைய, 877, 908; விளங்க,
திவளம் - தவளம், 394.
திவளமின்போல், 770.
தினைக்கும் - அசையும், 457.
தினைத்தல் - அறாதொழுதுதல், 164.
தினைத்தவர் - தொழிலில் இடைவிடா
து பயின்றவர், 21.
தினைப்பாற - அசைதலமையாத, 56.
திற்ப்பட - கூறுபட, 892.
திறம் - குலம், 171; சுற்றம், 601.
திறலாற்றலான் - திறலைநடத்துதலு
டையான், 80.
திறவினற்றுகத் தெவ்வரை; கு உருபு
பகைப்பொருட்கண்ணது, 508.
திறவிதின் - நன்றாக, 43.
திறவிது - நன்று, 762.
திறனல - நெறியல்லாதன, 212.
தினைக்கதிர், 889
தினைக்கதிரில் மறைத்தஓலை, 311.
தினைக்குரலைக்குடிஞன், 313,

எண் - பக்க எண்.

தினைகள்காய்க்கும், 367.
தி. கோபம், 80, 637.
திக்கை - திக்கை; னை. 128, 762.
திக்கொடி - தியொழுங்கு, 319.
திக்கோளுறுப்பு - திக்கோட்பாட்டை
யுடைய உறுப்பு, 512. [342.
திச்சுவரர் - நெருப்புவைக்கும்வேடர்,
திச்சொல், 157.
திஞ்சொல் நவீனற்புள், 271,
திண்வெந்து, 442.
தித்தம்முலேலான், 678.
திது - மாணம், 104.
திந்தொடை - யாழ், 393.
திந்தொடைநரம்பு, 223.
திந்தொடைமகரவீணை, 185.
திபனம் - வளரஅல்லதுபிரகாசிக்கச்
செய்யும்நருவி, 750.
திம்பண்டம் - இனியபழம், 25.
திம்புகை, 696.
திம்பூந்தார் - திவியபூந்தார், 661.
திம்பூமரம், 3, 439, 554.
திம்பூமலை, 847.
திம்பூவாலாக்கினநறவு, 285.
தியினுமிரித்தம்பெய்தாங்குளன்னுயிர்
செருப்பல், 463.
திர்த்தங்கரர் - ஆகமங்களைஇயற்றிய
இருபத்துநூல்கள், 116.
திர்த்தம் - ஆகமம், 371.
திர்த்தன், 251.
திவிகை - திபம், 672.
திவியதிருமணி, 795.
திவியதுப்பு - இனியநுகர்ச்சி, 64.
திவிழித்து - திப்புறப்படவிழித்து, 241
திவிழியா - திப்புறப்படவிழித்து, 135.
திவினைத்தேர்களுந், 804.
திவினைப்பறவைதேர், 478.
திற்றல் - உண்பித்தல், 902.
திற்றி - பூசி, 242.
திற்றதம் - பூசுவோம், 379.
தி. துக்கம் கூறுவோர், கேட்பவர் பொ
றுக்கும்படி மெல்லக்கூறவேண்டும்
துகில் - வெண்பட்டு, 770. [677.

எண் - பக்க எண்.

தகில் விளிம்பொன்றேந்தி, 460.
தகில்விதில் ஒருவகைக்குறிப்பு, 542.
தகிலிகைக்கணக்கு, 204, 205.
தகிலிகைப்பாவையொத்தார், 733.
தகிலிற்பொன்னுண்தயல் வரப்போ
ந்து வேந்தன், 324. [191
தகிலுக்குள்ளே கலாபத்தைவீக்கி,
தகிற்குள்ளேகிடக்கும் பவளமேகலை,
தகிற்கொடி, 16. [355.
தகின்முடி - தலைக்கட்டு, 457, 640.
தகினூல்-வெண்ணூல், 76. [து, 835.
தகினெருப்புற்றதேபோல் மெய்வெந்
தகைத்ததனபம் - வருத்தினவருத்
தம், 410. [702.
தஞ்சை - ஐம்பாலினுள் ஒருவகை,
துட்கென - துணுக்கென, 285, 598.
துடித்தலைக்கருங்குழல், 63.
துடுப்பு, 711. [890.
துணங்கையாய்ந்து - துணங்கையாடி,
துணிகதிர், 56.
துணைக்கு - தோழிக்கு, 146.
துணைமலர்க்கண்ணி, 475. [தம், 111.
துணைமுத்தம் - பலவடஞ்சேர்த்தமுத்
துணையமைவடிவு - ஒப்பிலாதவடிவு,
துத்தரிக்கொம்பு, 136, 140. [503.
துதி=ஸ்துதி, 370, 431, 739, 793;
துருத்தி, 820.
துப்புமிழ்ந்து, 64.
துப்புரவு, 158, 159, 165.
துப்புறு தொண்டைச்செவ்வாய், 39,
தும்பற, 203. [172.
தும்பி, 366, 418.
தும்பியும்வண்டும், 262.
தும்பு - சிம்பு, 223.
தும்பைமாலை, 658.
தும்முதல்நன்னிமித்தம், 102, 122.
துய் - சிம்பு, 174.
துயரி - யாழ்நாம்பு, 280. [680.
துயிலேற்றான் - துயிலுணர்ந்தான்,
துயிறல் - தங்குதல், 441.
துரால் - செத்தை, 44.
துரியோதனன், 143, 533.
துருவம் - ஒப்பு, 249.
துரோணசாரியர், 482.

எண் - பக்க எண்.

துவக்குசங்கிலி - தானேசென்றுகட்
டுஞ்சங்கிலி, 37.
துவர்க்காய், 339. [323.
துவர்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய்,
துவர்ப்பு ஆறு - ஆஸ்யம்முதலியன,
ஐ. 892, 893.
துவர்ப்பத்து, 190, 191, 698,
துவராடைஆயர், 152.
துவலை, 601, 696.
துவீந்திரியசாதிராமகர்மம், ஐ. 893
துவை, 43, 758.
துழாய் - துழாவி, 642
துள்ளற்செலவு, 201.
துளக்கத்தின்மேற்றுளக்கம், ஐ. 893
துளக்குறுத்தன - வருத்தமுறுத்தின,
458.
துளங்கல் - வருந்தாதேகொள், 511.
துளங்கல்வேண்டா, 230
துளப்பிடுதல் - கிலக்குதல், 334.
துளம்ப - இளக, 888; எழ, 490;
வருந்த, 888.
துளம்புதல் - அசைதல், 543, 772.
துளம்பு நலத்தார், 838.
துளம்பு முந்ரீர், 346.
துளம்புவான், 820. [வீழும், 758.
துற்று அவிழும். உண்ணப்படுவதோர
துறக்கத்திற்கு எணி, 849.
துறந்த மன்னவர், 471.
துறவுணர்த்தல், 847.
துறை - கடற்றறை, 474.
துறைபேய் - முற்றக்கற்று, 626.
துன்பமுற்றவர்க்கலால் இன்பமில்லை,
துனித்து - வெறுத்து, 230. [178.
துனிப்புறுகிளவி, 308.
துனிவரமார்பன், 657.
துா.
துாக்காயி முத்தமாலை, 351.
துாக்குபு - துளக்கி, 72. [160.
துாங்குள் - செறிந்த இளம், 99, 102,
துாங்கும் - செறியும், 368.
துாசம் - புரோசைக்கயிறு, 470, 535.
துாசி, பர. 206.
துாச - ஒலியல், 387.
துாசலாநெடுந்தோகை, 391,

எண் - பக்க எண்

தூசுலாய்க்கிடந்த, 172.
தூண், 182.
தூண்களிலுறையுந் தெய்வம், 849.
தூண்டிப்படஅடித்து, 541.
தூணிற்கைபுடைத்தல், 381. [309.
தூது - காரியம், 546; வார்த்தை, 308,
தூதுமுனிவின்மை, 301.
தூப்புடையவன் - தூயநெஞ்சிடத்தை
யுடையவன், 584.
தூபக்குடம் - தூமக்குடம், 691, 707.
தூபமுட்டி, 174, 748.
தூபை - ஸ்தூபை, 872.
தூம்பழிஞளம், 380.
தூம்பார் நெடுங்கைம்மா, 864. [574.
தூம்பியாதுமில்லாக்குளம்போன்றது,
தூம்புடை நெடுங்கைவேழம் - விளா
மரத்திற்கு வருவதொருநோய்; கை,
அடை, 75. [858.
தூம்புடைய வெள்ளையிற்றுநாகம்,
தூமக்கொழுமென்புகை, 748.
தூமங்கமழ்பூந்துகில், 322.
தூமங்கமழுங்கோதை, 280.
தூமங்கமழுஞ் சேக்கை, 46. [721.
தூமங்கொப்புளிக்குந்துகிற் சேக்கை,
தூமஞ்சூடியதூத்துகில், 267.
தூமத்தாற்கெழீஇயகோதை, 233.
தூமத்தினூர்த்துகில், 571.
தூமம் - தூமமுட்டி, 748; புகை, 197.
தூமமார்த்ததுகிலிண்ப்பள்ளி, 502.
தூமமார்த்ததுகிலுறை, 221.
தூரகமனம், 364, 472.
தூரிய இடம், 363.
தூவல் - அழிதல்; ஒழிதல், 847.
தூவலரொலியலார், 847,
தூவழியென்னும் பண், 262.
தூவி - மயிலின் குட்டு, 26; மிகச்
சொரிந்து, 142.
தூவிகள் - ஸ்தூபிகள், 166.
தூவிப்பொன் - கிளிச்சிறை, 514.
தூவிமடநாரை, 521.
தூவியஞ்சிறையன்னம், 109.
தூவியன்னம், 44.
தூவியிட்டான்: ஒருசொல், 273.
தூவியெரிக்கும்புழு, 45.

எண் - பக்க எண்.

தூவியொழிபுள்ளிற்றோன்றி, 462.
தூற்றிக்கொளப்பட்டார், 628.
தே.
தெகிழ்ந்தமலர் - வாய்விட்டமலர்,
தெங்கின்பழம், 34. [424.
தெங்கினிலை, 18.
தென்மட்டு, 383, 734.
தென்மட்டுத்துவலைமலை, 208, 400.
தெய்வச்சின்னங்கள், 289.
தெய்வப்புகை, 115.
தெய்வப்பாவை, 201.
தெய்வமன்னாள், 766.
தெய்வமேகமழுமணி, 502. [651.
தெரியற்றார் - தெரிதலையுடையமலை,
தெழிக்கப்பட்டவலம்புரி, 249. [814.
தெழிக்கப்பட்டு - கோபிக்கப்பட்டு,
தெழித்தனர் - கோபித்தார், 644.
தெழித்தான் - கோபித்தான், 135.
தெழித்து-உரப்பி, 24; கோபித்து, 241.
தெள்விளி - இசைப்பாட்டு, 202.
தெள்விளியெடுப்பி, 185.
தெள்ளி, 65.
தெள்ளியீர்-அறிவுடையீர், 851.
தெள்ளு திங்கனி, 420.
தெளித்த இன்முறுவல், 565. [ன், 569.
தெளித்தசெம்பொன்-ஒடவைத்தபொ
தெளித்ததேறல், 694, [வது, 459.
தெளித்தனையது - கரைத்தாற்போல்
தெளித்து - கரைத்து, 273, 303, 486.
தெளியுங்கோள், 380.
தெளிர்க்கும்வளை, 394, 703.
தெளிவுபற்றியகாலமயக்கம், 73, 85.
தெற்றி-பிணங்கி, 294. [பகுதி, 170.
தென்சேடி - வித்தியாதரநலகின்னொரு
தென்வரைச்சந்தனம், 604, 840.
தென்வரைப்பொதியில், 215, 634.
தே.
தேக்கனின்னகில், 718. [லினாள், 718.
தேக்கனின்னகிலினாவிதேக்கிடுஞ்மு
தேங்காத - கெடாத, 9.
தெங்கொள் ஐயவி, 40.
தெங்கொள்சண்ணம் - ஒளியும் நார்
றமும் ஊறும் இனிமைகொண்ட
சண்ணம், 8.

எண் - பக்க எண்.

தேங்கொள்மாற்பு; தேம் - கட்டுனி
மை, 457. [வகை, 206.
தேசி - மெய்த்தொழிற்கூத்தில் ஒரு
தேசிகப்பாவை - ஒருபரத்தை; இவன்
பதுமையின் தோழி, 375, 400,
745, 749.
தேசிகம்=தேசு - ஒளி; வி. 434.
தேசிகமுடி, 735.
தேசு - புகழ், 238. [902.
தேட்டையிற் கொண்ட தொக்கும்,
தேடி - அதிவிடயம், 782.
தேதாவென வண்டொடுதேன்வரிசெ
தேதி, 155. [ய்ய, 321.
தேந்துளிக்ஞந்தாரார், 912.
தேந்தேமென்னுமுழுவம், 92.
தேம் - இனிமை, 484.
தேம்பாவெழுத்தோலை, 314.
தேம்பிழி கோதை, 380.
தேம்புதல் - கெடுதல், 75. [75, 858.
தேம்புடை - தேம்புதலையுடைய; வி.
தேமாவலெறுத்தாங்குப்புனிற்றுப்பா
ல்பிலிற்றி, 732.
தேய்ப்பிறையிரும்பு - அரிவாள், 23.
தேய்ப்பிறையருவக்கேணி, 870.
தேர், 627, 640.
தேர்க்குப்பலிகொடுத்தல், 147.
தேர்க்குழிசி, 243.
தேர்க்குறடு, 243, 627.
தேர்க்கொட்டில், 147.
தேர்ச்சாரிகை, 32.
தேர்த்தொழில், 524.
தேர்பரிகடாவி - தேரைச்செலவிலேக
தேர்வீரர், 627, 641. [டாவி, 138.
தேருருள், 644.
தேரை, 193, 842.
தேரைநடத்தல், 193.
தேரைபோயிற்றென்றல், 309.
தேவகதித்துன்பம், 811. [596.
தேவகேம் - தேவனுற்பெற்றபாட்டு,
தேவகோடி - ஓரளவு; ஐ. 642.
தேவதத்தன்-விசயதத்தனுடையபுத்தி
ரன்; இவன் சீவகன் தோழருள் ஒரு
தேவதர்த்தபி, 684. [வன், 242, 523.
தேவபாணி, 1.

எண் - பக்க எண்.

தேவபாணிக்கொச்சகொருபோரு, 370.
தேவபாணித்தாழிசைக்கொச்சகொவா
ருபோரு, 419, 739.
தேவமாதத்தன் - தேவதத்தன்; மா -
அசை, 508, 650.
தேவர் - திருத்தக்கதேவர், 205, 247,
250; திருவள்ளுவர், 552, 562; பெ
ண்பன்மை, 703
தேவரநோக்கத்தால்துகர்தல், 72, 111.
தேவிப்பட்டம், 740.
தேவிமார்துறவு, 868.
தேவியிற்காட்டில், 303.
தேவீரகாள், 528.
தேவிளங்குமரன், 215.
தேவு - தெய்வம், 3.
தேற்றான் - தெளிவியான், 493.
தேற்றேகாரம், 40, 46, 47, 52, 62,
68, 78, 428, 436, 559. [533.
தேன் - வைத்ததேன், 25, 72, 266,
தேன்கணக்கரும்பு, 22.
தேன்கறிகற்றகூழைச் சண்பகமாலை,
தேன்காள் வண்டுகாள், 722. [436.
தேன்கூடு திங்களுக்கூவமம், 350.
தேன் சென்றநெறி, 410.
தேன்மழைபாற்கடலிற்பெய்ததுபோ
லும், பழ. 603.
தேன்வயிரூர்த்தகோதை, 661.
தேன்வாயுமிழ்ந்தவமிர்து - தேனை உமி
ழ்தற்குக்காரணமாகிய அமிர்து, 14.
தேன்வெம்மையாயின்நஞ்சாகும், 601.
தேன்றருமாரிபோன்று திவ்வியகிளவி,
தேனிற்பாலென, 516. [179.
தேனிறுல்போலும் அடை, 773.
தேனினங்காள், 271.
தேனினம் யாழ்செயும், 306.
தேனுக்குக்கின்றகண்ணி, 376.
தேனும் வண்டும், 110.
தேனும் வழங்கும்பைந்தார்: உம், இ
சைநிறை, 417.
தேனுழந்தாற்றுந்தாரான், 515.
தேனுறு தீஞ்சொல், 9.
தேனெய் - தேன், 58, 317, 859,
368, 448, 689, 795, 889.
தேனெய்மாற்பு, 689.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

தேனெய்வார்சுனை, 889.
தேனெனப் பாவெனச் சில்லமிர்தூற்
றென மொழிகின்றான், 72.
தேனெனமாரியன்னுன்; ஐ - அசை, 54.
தை.
தைவரல், இசை, 201.
தோ.
தொங்கல் - பரியமாலை, 768.
தொங்கல், தோமரமாக, 768.
தொட்டிமை - ஒற்றுமை, 594, 605.
தொட்டுவிடுத்தேன், (குன்றவு) 546.
தொடக்கினேன் - பிணித்தேன், 178.
தொடக்கொடுதுக்கி - சல்லியுந்தாக்கு
தொடர்-சங்கிலி, 37. [மாகநாற்றி, 397,
தொடர்நிலைச்செய்யுள்-காப்பியம், 1.
தொடர்ப்பாடு - காமநுகர்ச்சி, 421.
தொடர்பிணியுறுத்த செந்நாய், 801.
தொடர்பிணி வெளில்முதல், 295.
தொடிக்கட்டிவை, 283.
தொடித்தோள்வளை, 595.
தொடி, வளையலின்வேறாதல், 147.
தொடுத்தம்பு - தொடுத்த அம்பு; வி.
671.
தொடேல் - திண்டாதேகொள், 367.
தொடை - கட்டு 92; தாறு, 15.
தொடை நரம்பு, 186.
தொடைமலர் - தொத்தாகியபூ, 784.
தொடைமுரண், 4.
தொடையலங்கோதை - கட்டுதலையு
டைய அழகியமாலை, 145. [131.
தொண்டகப்பறை - ஆகோப்பறை,
தொண்டிழக்கன் - நெல்லாலாக்கினகன்,
தொத்தணிபிண்பு, ஐ. 72. [368.
தொத்தொளிமுத்துத்தாமம், 767.
தொய் - குற்றம், 713.
தொய்யில்விசேடம், 325, 704.
தொல்காப்பியம், 1.
தொல்காப்பியனார், 91.
தொல்மரம் - ஆலமரம், 157.
தொல்லைநல்வினை, 108.
தொலை - தொலை; வி. 836.
தொழித்தல்-ஆரவாரித்தல், 861 890.
தொழித்து - கோபித்து, 666, 675 ;
சிதறி, 577.

தொழிந்து-தொழித்து; சிதறி; வி, 773
தொழில் - தந்திரம், 363.
தொழிலுவம், 26, 487, 567.
தொழிப்பெயர் (வினையாலணையும்பெ
யர்) 16, 21, 26, 44, 53, 96, 136.
தொழுத்தையேன் - தொழில்செய்தற்
ருளியேன், 788. [ம்ப, 812.
தொழுதக - நன்குமதிப்ப, 602; விரு
தொழுதகுதெய்வமன்னுள் - அருந்ததி
போல்வான், 557.
தொழுதனன்பெயர்ந்துநின்ப, 257.
தொழுதாற்ற - தொழுதுசெல்ல, 746.
தொழுதி - கூட்டம், 694.
தொழுதிச்சிறகு, 355.
தொழுவுனர், 616.
தொழுநையாறு - யமுனைநதி, 68.
தொள்ளையுணர்வு - புரைபட்டவுண்
ர்வு, 157. [148.
தொறு - இடைச்சாதி, 149; பசுநிரை,
தொறுத்தியர் - ஆய்ச்சியர், 152.
தொறுவினுள்ளேன் - இடையிடத்
தொன்னலம்பருகி, 604. [தேன், 149.
தோ.
தோக்கை=தோகை - கொய்சகம்; வி.
தோகை - முன்றானை, 235. [714.
தோகை செம்பொனிலம் திவள, 780.
தோசம் - குற்றம், 521.
தோட்கட்டு, 196, 430.
தோட்டி - அங்குசம், 535, 584.
தோட்டி நீவாதுகிடத்தல், 528.
தோட்டிமையுருவம் - ஒற்றுமைவடி
வம், 373. [790
தோட்டியாற்றொடக்கப்பட்டகளிறு,
தோட்டியை நீவாதகளிறு, 847.
தோட்டியை நீவுங்களிறு, 65.
தோட்டுவண்டொலியல்மாலை - தொகு
தியாகியவண்டுகள் ஒலித்தலையுடை
யமாலை, 662. [517.
தோடு - தொகுதி, 264; பனைமடல்,
தோடுஇடவயினுடங்க, 374.
தோடும் குழையும்அணிதல், 152.
தோடேந்துபூங்கோதை, 866.
தோடொருபால், 911. [329, 689
தோண்மகரம் - ஓரணி, 74, 111, 196

எண் - பக்க எண்.

தோணிக்கு யானையுலமை, 155, 159.
தோணிக்கோழி, 328.
தோணிவகை, 293.
தோணீர்க்கடல், 780.
தோணைக்கினூர், 537.
தோதகம் - வருத்தம், 145.
தோய் - உலமவுருவு, 13, 92.
தோய்ந்த - செறிந்த, 91, 718
தோய்பிழி - செறிந்தமது, 499, 849.
தோரியமடந்தையர் - பற்றுப்பாடு
வோர் ; பர. 209.
தோரை - ஒருவகைநெல், 420; [430.
பொன்வடம், 618 ; மூங்கிலரிசி,
தோரைநெல், 420.
தோரையகைவிரல், 430.
தோல் - செய்யுட்களுக்குரிய எண்வ
கைவனப்பினுளென்று, 1.
தோலடி, 473.
தோழ் - தொழுவம், 152.
தோழ, 368.
தோழிமார், 364.
தோழிமாரும், உம் - சிறப்பு, 218.
தோழியைமறைந்து - தோழியைமுன்
னிடத்தேகொண்டு, 593.
தோள் - கை, 7.
தோள்முத்தம் - ஓரணி, 74, 329.
தோளாமணி, 881.
தோளிர்ண்டன்னதோழர், 580.
தோளிர்ண்டும் நோக்கி, 259.
தோளுக்கு நாகமூலமை, 647.
தோளுற்று: உற்று - உலமவாசகம், 7.
தோற்றுருத்தி - உடம்பு, 465.
தோன்றல் - தலைமை, 100; தோன்று
தலையுடையன, 640; விளக்கம், 375.
தோன்றா எழுவாய், 3, 34.
தோன்றி, அஞ்சுடரேந்த, 458.
தோன்றிப்பூ - செங்காந்தட்டூ, 28.
ந -
ந - சிறப்புப்பொருளுணர்த்துவதோரி
டைச்சொல், 150.
நக்க - கெடுத்த, 543.
நக்கி - தீண்டி, 245, 569.
நக்கிமம் - சிரித்திடும், 181.
நக்கிரன், 150.

எண் - பக்க எண்.

நகர் - இடம், 716; கோயில், 47, 165;
சடங்குசெய்யுமிடம், 762; மண்ட
பம், 216; மனை, 609; வீடு, 103.
நகுலன், 432. [டம், 87, 130.
நகை - முத்தம், 45, 186; முத்துவ
நகைமுகங்கோட்டிநின்றான், 460.
நகைமுகம் - முகச்செவ்வி, 149.
நகைமுகவிருந்துசெய்தான், 315.
நகையார்கவுளகிண்கிணி, 779.
நங்கள், கள் - அசை, 395.
நங்கூரம், 645. [377.
நங்கையடிகள் - பதுமையின் தாய்,
நங்கையடிகளோவென்று, 377.
நங்கைவாட்படை, 236.
நச்சறை - நஞ்சுக்கு இருப்பிடம், 836.
நச்சிலை வேற்படை - நஞ்சுதோய்த்த
அலகையுடையவேல், 640.
நச்சு நாகத்தினூரழல்; நச்சு, நாகத்தி
ற்கு அடை, 53.
நச்செயிற்றம்பு, 665.
நச்செயிற்றாவனோக்கி, 718.
நச்செள்ளை - சங்கமேறிய புலமைவா
ய்ந்த ஒருவர் ; இவர் பெண்பாலார்,
150. [மாகாது, 414.
நஞ்சினையமுதமென்று நக்கினுமமுத
நஞ்சுடையமிர்துண்டா ரி த் த வ ல் ப,
நஞ்சுபோலுஞ் சீற்றம், 53. [813.
நஞ்சுயிர்த்து, 841.
நட்பிடைக் குய்யம்வைத்தான், 81.
நடந்து திரியாதேகொள், 445.
நடப்பு, 237.
நடலை - வருத்தம், 558.
நடுக்கமென்னு மெய்ப்பாடு, 220.
நடுக்கற்பாட்டு, 227.
நடுக்குறு கிளவி, 607. [லைக்க, 791.
நடுச்சிகைமுத்துத்தாமம் நான் று து த
நடுச்சிகையுள்மலைவனைஇ, 391.
நடுநடுங்கி, 227.
நடை - முறைமை, 126.
நடைக்கொடி, 406.
நடையறி புலவர், 205
நடைவிளக்கெரிக்கும், 348.
நண்டு உகிருற்றென, 425.
நண்பன் - கணவன், 392.

எண் - பக்க எண்.

நணிது - அண்ணிது, 889.
 நத்தை, 842.
 நத்தைமுட்டை, 22.
 நத்தையின்கா, 22.
 நத்தகோன் - கோவிந்தையின் பிதா.
 நத்தட்டன் - கந்துக்கடன் புதல்வன்.
 நத்தட்டன்கேட்க, 508.
 நத்தன் - நத்தட்டன், 524, 842.
 நத்தன்வாழ் கென்ன, 661. [914.
 நந்தாவிளக்கு - அவியாவிளக்கு, 74,
 நந்தியாவட்டம், 382.
 நத்தை - சுநத்தை; தலைக்குறை, 115.
 நற்பாலத்தர் - ஒரு சங்கப்புலவர், 150.
 நப்பின்னை - நப்பின்னைப் பிராட்டி.
 யார்; இவர் கண்ணனுடைய தேவி
 மர்களுள் ஒருவர், 150.
 நபஞ்சகவேதம், ஐ. 892, 893.
 நபுலமாவிபுலர்; மா-இசைநிறை, 242.
 343, 524.
 நபுலவிபுலர் - சேவகன்தம்பியார்; இவ
 ர்கள்வியையின்புதல்வர்களல்லர்.
 நபுலன், 223, 652.
 நம்பப்புகுந்து, 543. [741.
 நம்பன், 115, 129, 147, 205, 248,
 நம்பன்சிறிதே இடைதந்திதகேட்க,
 நம்பன்மின்செல்வம், 758. [574.
 நம்பி - நம்முதனிலையாக, நமக்கு இன்
 னானென்பதுபட வருவதோருயர்ச்
 சிச்சொல், 557; விரும்பி, 241.
 நம்முள்நாம், 852.
 நமரங்கான், அம் - அசை; 170, 758.
 நமைத்த - குட்டிய, 823.
 நமோ அரஹந்தாணம்-பஞ்சநமஸ்கார
 மந்திரங்களுள்ளுற்று, ஐ. 429.
 நயப்பு, 394.
 நயப்புரைத்தல், 154:
 நயம்வர - விருப்பம்வர.
 நரகத்ததியாநுபூர்வி, ஐ. 893.
 நரகத்தித்துன்பம், 800.
 நரகத்தில்அழிந்தஉடம்புமேலும் வழ
 நரகம்எழு, 816. [வகடும், 801.
 நரதேவன் - தடமித்தன், 543.
 நரபதி - நரதேவன், 474. [426.
 நரபந்தேவன் - கேமமாபுரத்தரசன்,

எண் - பக்க எண்.

நரம்பிசையாற்பிறக்குங்குற்றம், 221.
 நரம்பு தேனாத்தெனத்தீண்டி, 221.
 நரம்புளர - நரம்பைத்தடவ, 202.
 நல்கூர்சிறுதுகம்பு, 720.
 நல்கூர்ந்தார்க்கில்லை சுற்ற மென்றுறு
 ண்ணுசுப்புநைய, 731.
 நல்லதேபோலுமென்றான்; போலும் -
 ஒப்பில்போலி, 69.
 நல்லமணத்தே செல்வனவாகிய வண்
 றெழுதலியன, 272.
 நல்லவேதுகர்வார்பள்ளி, 420.
 நல்லவைபுரியுமாந்தர் நார்தகம்பிழை
 த்துவீழாது, 250.
 நல்லறங்காக்க, 122. [852.
 நல்லறச்செம்பொற் கற்பகம், 790,
 நல்லறம், 122, 758, 790, 852.
 நல்லார்வாய்க்கொண்ட அமுதமொப்
 பான், 836.
 நல்லுயிர் - ஆன்மா, 105, 401.
 நல்லொழுக்கம், 120.
 நலங்கனிந்து - அன்புமுற்றி, 598.
 நலத்தகு-நலத்துக்குதக்க இலக்கணம்
 அமைந்த, 34, 149.
 நலந்துறைபோய, 618.
 நலம் - அன்பு, 39, 395, 600.
 நலம்புரிந்தனைய காதற்றேவி, 176.
 நலம்பொறுக்கலாதபிண்டி நான் முக
 ண் - அருகன், ஐ. 127. [790.
 நலிவிலாவுலகம் - முத்தியுலகம், ஐ.
 நவ்வியம் பிணைகொணோக்கி, 315.
 நவபுண்ணியக்கிரமம், ஐ. 338, 820.
 நவியம் - கோடாலி, 132.
 நளினை - கனகமாலையின்தாய், 479.
 நற்காட்சி - ஸம்மியத்தரிசனம்; ஐ.
 நற்றவஞ்செய்தவீரர், 793. [120.
 நற்றவத்துஉச்சிகொண்டார், 838.
 நற - நறவு, 182.
 நறவமுல்லை, 366.
 நறவயாவுயிர்க்குமாலை, 338.
 நறவற - நறுநாற்றம்தன்னிடத்தேத
 ங்க, 128. [ந்ப, 587.
 நறவிரிய - பூமணங்கொல்லாம்தோ
 நறுஞ்சுண்ணம்உகிரினுமுது, 778 [43.
 நறுநெயொடுகறி; ஒடு. எண்ணெறு,

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

நறுமென்கமழ்தாரவனே - சுமழ்தார்,
பெயர்மாத்திரை, 444.
நறைக்கொடி, 45.
நன்குரங்கு - பொல்லாங்குக்கு நன்
குரங்கு, 580. [120.
நன்னாண் - ஸம்மியக்ஞாண்; ஜை.
நன்பால் - நல்லொழுக்கம், 138.
நன்பொன்விளைகழனி, 182.
நன்மணியிழந்தநாகர், 331.
நன்மார்தர், இகழ்ச்சி, 83.
நன்றியறிவு, 740, 742, 752, 753.
நன்று, 17.
நன்னிமித்தப்பாட்டு, 509.
நன்னிமித்தம், 163.
நன்னிலத்திட்டவத்து, 818.
நன்னிலமிதித்தல் - அரசர்க்குரியதோர்
நனந்தலையுலகு, 116. [கிரியை, 684.
நனியென்பது, விசேடித்தல், 7.
நனியொல்லே, 274.
நா.
நா - சொல்; ஆகுபெயர், 100.
நாகணையினன், 90.
நாகணைவிடை, 598.
நாகநகர் - பவணலோகம்; ஜை. 129.
நாகநீரநன்னகர், 48.
நாகப்பாம்பு, 175.
நாகப்பைந்தார், 622.
நாகம் இடிக்குவருந்தல், 77.
நாகமரம் - ஒருவகைமரம்; சுரபுன்னை
யன்று, 165, 439, 460, 471, 559.
நாகமலை - சச்சந்தனது அகப்பரிவார
மகளிருள்ளிருத்தி, 204, 214.
நாகர் - நாகலோகத்தினர், 8, 70.
நாகர்நாகம் - பவணலோகம், 744.
நாகர்நுகர்ச்சி, 398.
நாகர்மகளிர், 144. [சூயினர், 70.
நாகரினியினரே - நாகரைப்போல்ஒன்
நாகலோகம், 168.
நாகான்கன்று, 152.
நாகிலை, 610.
நாகிளந்தாமரை, 71.
நாகு - இளமை, 29.
நாகுபுன்னை, 29. [516.
நாங்கள்; கள், பகுதிப்பொருள்விருதி,

நாச்செறு - நாவால்வதை, 818.
நாசி - வீட்டுறுப்பு, 184.
நாட்கடன்கழித்தல், 566, 578.
நாட்காலம், 46. [601.
நாட்செய்தல் - நாட்கொள்ளல், 140,
நாட்டம் - அழகு, 522.
நாட்டிலமிந்து-நாடுபடுதிரவியம், 613.
நாட்டின்னே, 25.
நாட்டு - நிலை, 744.
நாடகப்பரத்தையை அணிதல், 206.
நாடகம், 179, 206, 373, 742.
நாடகவழக்கும் உலகியல்வழக்கும்
பொருந்திய அகப்பொருள், 393.
நாடி - நாசி; வீட்டினுறுப்பு, 184.
நாண், 112, 310, 570.
நாண்சுமக்கலாதநங்கை, 704.
நாண்முதற்பாசம் - நாணகியமுதற்
னை, 147.
நாண்வேலி, 218.
நாணென்னும்மெய்ப்பாடு, 228.
நாத்தலை மடிவிளிக்கூத்து - சிழ்க்கை
க்கூத்து, 42.
நாத்தழும்பு ஏத்தாதார், 431.
நாதன், 165, 418.
நாமம் - நாம்; வி. 502.
நாமவேற்றடக்கை, 68.
நாமற - நாமமற; வி. 13.
நாய், 284.
நாய்க்கு மயில் அஞ்சல், 805.
நாய்நாச்சேறடி, 779. [807.
நாய்வேட்டமாடாதமாத் தி னா யே,
நாயனார் - தந்தையார், 608.
நாயில் - ஞாயில்; மதினுறுப்பு, 425.
நார்மடலன்றில், 389.
நாரை, 611, 864.
நாரைக்குரல், 864. [519.
நால்கு - நான்கு; பெயர்த்திரிசொல்,
நாலவனாவிட்டாற்கு அவர்சென்றார்,
நாலமிர்தம், 338. [317.
நாலிருவழக்கிற்குப்பதக்கம், 420.
நாவழி - நாவைவழித்தந்திரிய கருவி,
246, 883.
நாவாய், 809.
நாவிக்குழம்புநீர், 778.

எண் - பக்க எண்.

நாவிதன்குலவரலாறு, 717.
 நாவிதன்பெற்ற சிறப்புக்கள், 718.
 நாவிநாறுங்கூந்தல், 771.
 நாவிநாறுமேனிநங்கை, 608.
 நாவிநாறெழின்மேனி, 109.
 நாவியகலமெழுதி, 462,
 நாவினுஞ்ஞலகமெல்லாநடக்கும், 100.
 நாழிகையைக் கணிகள்கூறல், 791,
 792.
 நாள்முதலியனவற்றின்நலம், 519.
 நாள்வேங்கை, 366.
 நாளினால் - நாளில், 130.
 நாளினுநாளும் - நாடோறும்நாடோறு
 ம், 115, 398.
 நாளென்னும்நாகம், 756.
 நாற்கடல், 880.
 நாற்காதம், 419.
 நாற்றி - நான்மடங்கு, 177.
 நாறி - மோந்து, 270.
 நாறு - நாற்று, 19.
 நாறுமதம் - புழுகு, 484.
 நான்குசாதி, 41.
 நான்மறையாளர்நிலன், 685.
 நான்றயான்சாவல், 724.
 நான்செப்பு, 174, 713.
 நானகீர், 41, 188, 281.
 நானம் - புழுகு, 45, 54, 184, 484.
 நானமிடித்தல், 34.
 நானமுரைத்து - வாசவெண்ணெயை
 ஊட்டுவித்து, 588.
 நானவாவி, 823. [778.
 நானவெண்ணெய் கதுப்புரைத்து,
 நி.
 நிகரமைந்த - ஒப்பில்லாத, 58.
 நிகோதமென்னும்நரகம் - ஏழுநரகத்தி
 ற்கும் கீழுள்ளதொருநரகம்; ஐஜ.
 809.
 நிணக்கொடும்புருறுதிவாள், 187.
 நிணந்து - பிணித்து, 389.
 நிணப்புடையுடும்பு, 837.
 நிணப்புழுக்கல், 368.
 நித்திராதிமூன்று, ஐஜ. 893.
 நித்திராதித்திரா, ஐஜ. 893.
 நித்திலக்கோதை, 131.

எண் - பக்க எண்.

நித்திலப்பந்து - நத்தையின்முட்டை;
 உவமத்தொகைக்கண்வந்த ஆகுபெ
 யர், 22. [யாளை, 657.
 நித்திலமணிவண்டு - பதுமுகனுடைய
 நித்திலமுறுவலுண்டான், 411.
 நித்திலவட்டம் - முத்துவட்டம், 392.
 நித்திலவூர்தி - முத்துப்பந்தர், 263.
 நிதி-திரள், 127; பெரியபொருள், 157.
 நிதிதலைதிறந்து, 105.
 நிப்புதி - கேமசரியின் தாய், 432, 449.
 நிமித்தம், 339.
 நிமித்திகன் - சச்சந்தன் மந்திரி, 66; சகு
 னஞ்சொல்லுவோன்; [நிமித்தம் -
 சகுனம்] 131, 168.
 நிமிர்பொன்சொரியும்வரையே, 406.
 நியமம் - ஊர், ஆகுபெயர், 752.
 நிரந்த, 541.
 நிரந்து, 693.
 நிரயபாலர், 802.
 நிரியாசம் - பிசின், 167.
 நிருத்தம் - நடனம், 210.
 நிருமிதமகன், 217.
 நிரை கோடல், 539.
 நிரைத்த - இடைவிடாத, 470.
 நிரைத்திட்டது, ஒருசொல், 145.
 நிரை பண்ணினார், 538.
 நிரையைவாரி, 134.
 நிரைவியூங்கல், 539.
 நிரோதனை, ஐஜ. 894.
 நிலஞ்செதி ளெடுக்குமான்தேர், 846.
 நிலத்தலைத்திருவனாள், 83.
 நிலந்தினக் கிடந்தனநிதி, 432.
 நிலம்பிறக்கிடுவபோலும் புரவி, 884.
 நிலம்புடை பெயர்க்குமாற்றல், 187.
 நிலம்பொறுக் கலாதசெம்பொன், 127.
 நிலம் வீசும் தோள், 90.
 நிலமகள் கேள்வன், 150.
 நிலமயக்கம், 20, 520.
 நிலமோந்துழி, 676.
 நிலவி - நிலைபெற்று, 913.
 நிலவின்நிமிர்தேர் - சந்திரன், 446.
 நிலவுபோலுந்துகில், 575.
 நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூண், 567.
 நிலாப்போலும் ஆடை, 575, 704, 762.

எண் - பக்க எண்.

நிலை - ஒருவகைஇசைப்பாட்டு, 198.
 நிலைக்கண்ணாடி, 174, 664.
 நிலைபெறுதேகொள், 287.
 நிலையாமை, 798.
 நிலைவிசேடம், 481.
 நிவந்து - ஏறி, 740.
 நிழலின் நீப்பருங்காதல், 443.
 நிழலுறுமதியம், 128.
 நிழற்றல் - ஒளிவிடல், 392.
 நிழற்றிகழ்வேல், 80. 642.
 நிழறுழாய்க்குணர்ந்துகுத்து ம யா னை,
 நிழன் மணி, 177.
 நிழன்றனசாமரை, 696.
 நிழன்று, 331, 377.
 நிறுமின், 97.
 நிறை, 590.
 நிறைக்கதவம், 219.
 நிறையாற்றப்பட்டுத்துநின்றான் - நிறை
 யைப்போக்கினின்றான், 571.
 நிறையெனுஞ்சிறை, 218.
 நின்றதை - நின்றது; ஐ, அசை, 279.
 நின்றிழல்போலநீங்கேன், 291.
 நினையல் - நினையாதேகொள், 337.
 நினைவு - வருத்தம், 105.
 நினைவுபோலச்சென்று, 365.
 நீ.
 நீகவலவேண்டா, 428.
 நீங்கள், 315.
 நீங்கியினர்-நீங்கினர்; இ-அசை, 424.
 நீடு - நெடுநேரம், 91.
 நீடுநீர்-கங்கைமுதலியதீர்த்தநீர், 698.
 நீண்டமுடி - அரசன்; ஆகுபெயர், 90.
 நீண்மைக்க ணின்றவந்த நிதி - தொ
 ன்றுதொட்டுவந்தபொருள், 336.
 நீணிநிவணிகர், 188.
 நீத்தறச்செல்லவேலித்து, 125.
 நீத்திட - பெருக்கிட, 407.
 நீதி - முறைமை, 234.
 நீதிச்செல்வம் - செளளம், 115.
 நீதப்பெய்து - தொலைக்கவொண்ணு
 தபடிபெய்து, 693.
 நீத்துநித்திலவிதானம், 698.
 நீம்-நீர்; (முன்னினைப்பன்மை)நிசைச்
 சொல், 563.

எண் - பக்க எண்.

நீர்க்கடன் - உதக்கிரியை, 98, 508.
 நீர்க்கீழரும்பு, 307. [எம்நெய், 862.
 நீர்க்குளத்துமாரிசொரிந்தெனத் து ள்
 நீர்க்கோலம் - நீர்விளையாட்டுக்குரிய
 கோலம், 823.
 நீர்கள்: கள் - அசை, 410. [489
 நீர்செய்கார்த்தம் - சந்திரகார்த்தக்கல்,
 நீர்ப்பறவைகள், 612.
 நீர்ப்பூக்கள், 459.
 நீர்ப்போர்த்தொழில், 768.
 நீர்பிரிந்து - கோபித்து, 706.
 நீர்பிலிற்றுவாய்ச்சாந்தாற்றி, 490.
 நீர்மஞ்சள், 893.
 நீர்மிசைச்செல்மா, 742.
 நீர்மொக்குளொக்கும்மானிடரிளமை,
 நீர்விளையாட்டணி, 767. [450.
 நீர்விளையாட்டுவிழவு, 262.
 நீர்விளைவமை, உப்பு, 252. [823
 நீரணி-நீர்விளையாட்டுக்கோலம், 771,
 நீரணிமாடம், 767,
 நீராவிமண்டபம், 829.
 நீரிது - நீர்மை, 503. [த்தல், 293.
 நீரில் வாத்தியவோசையைப் பிறப்பி
 நீருஞர், 535.
 நீலக்கண், 275.
 நீலக்களிறு, 196.
 நீலக்குஞ்சி, 661.
 நீலச்சுரா, 646.
 நீலம் கழுநீர் குவளை, 490.
 நீலமணி, பாலைவெறுபடுத்தல், 392.
 நீலயானை, 50, 636.
 நீவி - கோதி, 189; நீக்கி, 152.
 நீழல் - நிழல்; வி. 101.
 நீளமா - தூரியகை, 649.
 நீறு - புழுதி, 734.
 நீறு அட்டியிட்டேம், 867.
 நீனிதவினை - பாவவினை, 287.
 நு.
 நுகத்தள கிவல்லை நோக்கிச்செல்லல்,
 நுகப்புரவி, 541. [ஐ. 818.
 நுகம் - பாரம், 66, 641, 809.
 நுகம்பூட்டிப் புரவிபண்ணி, 139.
 நுகம்பூண்டார், 809.
 நுகர்ச்சியிலுலகம் - வீடு; ஐ. 119.

எண் - பக்க எண்.

நங்கி - விழுங்கி, 895.
 நங்குதல் - விழுங்குதல், 330.
 நகப்பிளையொசிய - இடை ஒசிய
 இன், ஐ-அசை, 144.
 நகப்பும் கண்ணின்புலனாயிற்று, உம்-
 சிறப்பு, 74.
 நடக்கி - ஒன்றாகக்கொத்து, 235.
 நன்கொடியறுகு, 716.
 நன்கொப்புலவர் - அமைச்சர், 844.
 நன்கேவியளஞ்சேவல், 198.
 நண்ணவிரறுவை - நண்ணிய பீறின
 புடைவை, 584.
 நண்ணுற்றோட்டி, 755.
 நண்துகிலிகை, 333.
 நண்துகிற்பிரைகள், 792.
 நண்பொருணுழைந்த, 173.
 நணவரிவாய், 498.
 நுணுக்கி - கூரிதாக்கி, 270.
 நுணுக்கியிட்டும், 803.
 நுணுகு நல்லார், 547.
 நுதற்பசலை, 226, 509.
 நுதற்பட்ட மின்ன, 374.
 நுதி - முன்பு, 563.
 நுகுகொள் நாகரிகன், 334,
 நுகியிர்த்துகிற்புப்பாயம், 251.
 நுகியடிற்சூட்டம், 506.
 நுகம்கலை நூறும்புகுவதாக, 232.
 நுகம்மனைமார், 133. [500.
 நுகையனார் - நுகமுடைய தமையனார்,
 நுகாகிழித்தனையனொய்ம்மை நுகண்டு
 கில், 215.
 நுகன் - உனது; திசைச்சொல், 103.
 நுகனேறடி, 445. [819.
 நுகனித்தலைம் - கூர்க்கரி கழ்த்தினலைம்
 நுகனித்தலைமம், 795.
 நுகனித்தவன் - கூரிதாக்கத்தவன், 491
 நுகனித்து - கூர்த்து, 190.
 நுக.
 நுகக்க - (ஊசலைநுகக்க), 281.
 நுக்கினான் - பரிசுகரித்தான், 251.
 நுகல்குழியனோக்கிப்பண்ணியவீதி, 244
 நுகல்குழிகை - நெய்தற்றொழிற்குரிய
 தோர்கருவி, 876.
 நுகல்பரிந்து - நுகலற்று, 785.

எண் - பக்க எண்.

நுகல்புடைத்தாற்போற்கிடந்தவித்த க
 ஞ்சேர் நுகண்வரிகள், 315.
 நுகல்மூன்று - மூன்றுவகை ஆகமங்கள்
 நுகலார்கோதை, 330. [ஐ. 815.
 நுகலைக்கூர்க்கப்பார்த்து, 244.
 நுகழிலாட்டி - கொன்றுகுவித்து, 235.
 நுகழிற்கொடி, 64.
 நுகற்கடல், விரி, 270. [வி, 847.
 நுகற்கிடங்கொடுத்தகேள்வி நுகன்செ
 நுகற்புடலவன் - கணி, 173.
 நுகற்றுலாமண்டபத்து ஏறினான், 792.
 நுகற்றுலாக்கொல்லி - ஒருபடை,
 நுகற்றுலில், 519. [37.
 நுகற்றெட்டுக்கரணம் - சுத்த நுகுத்
 சத்துக்குரிய அங்கங்கள், 206.
 நுகற்றெட்டுக்குடம், 683.
 நுகறு - சுண்ணாம்பு, 713.
 நுகறும்புகுவானென்று வாழ்த்தி, 593.
 நுகற்றையுரைத்தல், 482.
 நெ.
 நெக்கது - கெட்டது, 133.
 நெஞ்சுகநுகழந்தவேலைப்பறித்து,
 நெஞ்சுமூன்று, 87. [662.
 நெஞ்சறிபொருண்மேலாதல், 86.
 நெஞ்சினுத்தினியான், 113.
 நெஞ்சுகையெறிந்துகைய, 642.
 நெட்டிடை - நெடுந்தூரமான இடம்,
 நெட்டிருங்குந்தல், 255. [268, 363.
 நெடித்தல்செல்லாது - தாழாது, 623.
 நெடுங்கொடி, 425.
 நெடுந்துருத்தி, 293.
 நெடுந்தோட்டி, 536.
 நெடுமுடிக்குரிசில், 84.
 நெடுமை - பெருமை, 568.
 நெடுமொழிமகளிர் - வஞ்சினம்கூறு
 தற்குரியமகளிர், 651.
 நெய் - தேன், 359; நெயம்; வி. 884;
 புழுகு, 31, 332.
 நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார், 251.
 நெய்களிர்திருண்டவைம்பால், 415.
 நெய்கை - நெய்தல், 876.
 நெய்த்தலைக் கருங்குழல், 331.
 நெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பட்டார், 251.
 நெய்ப்புகி, 386.

எண் - பக்க எண்.

நெய்பெய்நீளெரி, 299.
 நெய்பொதிந்தநெஞ்சு, 884.
 நெய்பொதிந்தபித்தை, 134.
 நெய்மலிகவளம், 323.
 நெய்முதிர்தொடையல் - தேன்முதிர்ந்த இரூல், 358.
 நெய்யேற்றுதின்னார், 697.
 நெய்விலைப்பசும்பொற்றோடு, 152.
 நெரிபுறத்தடற்றுவான், 726.
 நெருஞ்சிப்பூ, சூரியனைநோக்கல், 144.
 நெருஞ்சியின்றபழம், 108. [299].
 நெருப்பில்வீழ்ந்தமலைபோற்கரிந்து, நெருப்பிற்காய்ந்தஇரும்பு, 820.
 நெருப்பிற்குமுகம், 570. [492].
 நெருப்பும்மீருமாகிய அத்திரங்கள், நெல்லிச்சாந்து, 778.
 நெல்லும்பொன்னும்வழங்கல், 623.
 நெற்கதிசாக்குடல், 781.
 நெற்காடு, 23.
 நெற்கூடு, 24.
 நெற்றி-உச்சி, 15, 20, 33, 134, 189.
 நெற்றிக்குட்டு - மகளிரணித்தற்குரியதொன்று, 151.
 நெற்றிப்பட்டம், 305.
 நெற்றிமலை, 296, 333, 705, 811.
 நெற்றியில், சுட்டியாகஇட்டசந்தனம், 569.
 நெற்றி வார்ப்புருவமாகி, 82.
 நெற்றி - கடல், 446.
 நெற்றிமையினிழந்து, 556.
 நெற்றியிற்சொன்னான், 66. [135].
 நெளிபரந்தது - நெளியப்பரந்தது, வி. நே.
 நேடிய, 80.
 நேமி - நேமிதீர்த்தங்கரர்; ஐ. 278.
 நேமிக்கிறைவன் - சக்கரவர்த்தி, 230.
 நேமியஞ்செல்வனாகி - சக்கரவர்த்தியாகி, 697,
 நேமியிற்சொறித்திதல், 682.
 நேமிஸ்வாமிகள் - நேமிதீர்த்தங்கரர்; நேர்கட்டி, 167. [ஐ. 278, 431].
 நேரம்புணை - நொய்யதெப்பம், 767.
 நேர்மரப்பலகை, 642.
 நேர்வளை - ஒத்தவளை, 255.

எண் - பக்க எண்.

நை.

நையை - அவசமாக, 154.
 நையல் - நையாதேதொள், 303, 547.
 நைவளம் - நட்டப்பாடை, 702.
 நைவளமிகுசாயனங்கை, 702.

நோ.

நொச்சிப்பூ, 627.
 நொசித்த - வருத்தின, 200.
 நொசிதவம் - நுண்ணியதவம், 340.
 நொசித்தநோக்கு - வளைந்தபார்வை, 584.
 நொடித்தான் - சொன்னான், 181.
 நொடிப்பின்மரத்தினா - இன், அசை, நொடிப்பு-ஒருகண்ணம், 639. [519].
 நொடியில் தூற்றுவிடலேருவ, 519.
 நொண்டுகொண்டு - முகந்துகொண்டு, 374, 477, 496, 521, 736.
 நொந்தார் - பகைவர், 740, 809.
 நொந்தார்க்கடந்தான், 740.
 நொய்தா-வினாவாக, 296, 623.
 நொய்தாகஒப்பித்தல் - மெல்லிதாக அலங்கரித்தல், 392,
 நொய்து - வினாவு, 82, 517.

நோ.

நோக்கனோக்கம், 111, 304, 662.
 நோக்கானுகர்வாதேவர், 111.
 நோக்கிக்காணீர், 209.
 நோக்கொழிந்தொடுங்கினீர், 686.
 நோய்க்கினாயாவோர், 80.
 நோய்முதிர்குரங்கு, 422.
 நோயுற்றமன்னுதேதோற்றம், 510.
 நோன்புணை - நொய்யதெப்பம், 340.
 நோன்மினம், அம் - அசை, 866.
 நோன்மை - பொறுமை, 809.
 நோனான் - பொருள், 89, 622, 655.

ப.

பக்கரை - குதிசாக்கல்லணை, 177.
 பகட்டரசன்மதவிசேடம், 683.
 பகடுபடவடுக்கி, 913.
 பகர்குற்றேன், 114.
 பகர்ந்ததைந்து, 639.
 பகர்ந்தெடுத்துரைத்தும், 65.
 பகல் - முகூர்த்தம், 637.
 பகவான் - திருமால், 421.

எண் - பக்க எண்.

பகற்கோயில், 829.
பகற்சோறு, ஐ. 182.
பகுஒளி - பேரொளி, 811.
பகுத்துண்ணப்பாவிள், 808.
பகுதிப்பொருள்விருதி, 78, 79, 114, 120, 167, 284, 393, 516, 540.
பகைத்தி - பகையையுடையாள், 437.
பகைநரம்பிசையுங்கேளாக்கோயில், 620. [து, 725.
பகைப்புலம்புக்கவேந்திற் கலங்குவித் பகைவர், 553.
பகைவருடையயானையின் வலமருப் பையீர்த்துசெய்த கட்டில் - சிங்காதனம், 740.
பங்கப்பட்டார்மேற் படைநினைந்தே னக (வஞ்சினம்), 315. [774, 891.
பங்கயப்பகைப்பருவம் - பனிக்காலம், பங்கயப்படு-தாமரைமடு, 274.
பங்கயமேபோல்வானை, 859.
பங்கியைவம்பிற்கட்டி, 658. [261.
பங்குனிப்பருவம் - பங்குனி மாதம், பங்குனியில் இளவேனில்தோன்றுதல், 198.
பச்சிரும்பு - உருகினஇரும்பு, 665.
பச்சிரும்புளிக்கிட்டாங்கு, 665.
பச்சிலைப்பட்டு, 606.
பச்சைப்பாம்பு, 22.
பச்சைபுகுதல் - கலியாணத்திற்குவரிசைபுகுதல், 252.
பச்சையெழுதிமுதலிட்டவர்கள், 254.
பசலை, 118, 226, 732, 774.
பசலேனோய், 774.
பசியடறிற்றல், 300.
பசுக்களுக்குவிண்மீன்உவமை, 132.
பசுக்கன்று, 132.
பசுங்காய்க்குலை, 253.
பசுங்கிளிரித்தபாய்மா, 542,
பசுங்குட்டையும் பனிநீரையுங்குட்டி, 735.
பசுறெய்பாலுக்கு விருப்பங்கொண்டாற்போல, பழ. 317.
பசுவந்தொழுவும்போல்மூக்க, 152.
பசை - பற்று, 530.
பசையாப்பு-பற்றுகியதொடர்ச்சி, 370.

எண் - பக்க எண்.

பசையினாற்பிறந்தபாவம், 422.
பஞ்சகிருத்தியம் (போர்வகை), 491.
பஞ்சநமஸ்காரம்-ஐந்துமந்திரம்; ஐ. 9, 284, 289, 383.
பஞ்சமுகவாசம், 553, 589, 681,
பஞ்சரத்தக்களி, 692. [748, 780.
பஞ்சவர்விமானம் - ஜ்யோதிஷ்கருடையவிமானம்; ஐ. 184. [780.
பஞ்சவாசம் கவுட்கொண்டு, 681,
பஞ்சி - வெண்ணெய், 717.
பஞ்சியடர், 108.
பஞ்சியிற்காட்டில், 552.
பஞ்சியின்மெல்லிதேனும்பகைசிறிதென்னவேண்டா, 552. [451.
பஞ்சிதறகொண்டபைம்பொற்கலை, பஞ்சு - ஆடை, 256, 689; படாம், பட்டடைமரம், 659. [182.
பட்டதை, ஐ - பகுதிப்பொருள்விருதி, 114, 284.
பட்டதையெவன்கொல், 326.
பட்டம், 148, 265, 523, 703.
பட்டமங்கையர் தனியேயிருந்தமாடங்கள், 688.
பட்டமணிர்தாள் - பட்டத்தேவி, 677.
பட்டாங்குகூறுதல், 403.
பட்டாபிஷேகம், 683.
பட்டிமை - வஞ்சனை, 597.
பட்டினி, 338, 910.
பட்டினிவிட்டு, 453.
பட்டினொடுபஞ்சுதுகில், 182.
பட்டு, 169.
பட்டுக்கச்சை, 554.
பட்டுகிணர்கட்டில், 590.
பட்டோலைகள், 254.
பட - ஒப்ப; உவமவுருபு, 23.
படத்திடைப்பாவைபோன்றோர்நோக்கினளாகிற்ப, 461.
படநாகம் தோலுரித்தாற்போற்றறந்து, ஐ. 453.
படப்பை - தோட்டம், 564.
படம்புணர்த்தெழுதிய வடிவு, 424.
படர்நோய், 388.
படலிகை - தட்டு, 361, 763; பூவிடுபெட்டி, 784; பெட்டி, 253.

எண் - பக்க எண்.

படலைமலை, 151, 551.
படாம், 182.
படாமுரசு - ஓவியவியாமுரசு, 494.
படி - உருவம், 347; தன்மை, 55.
படிக்கம், 712.
படிக்கால் - ஏணி, 833.
படிமம் - பாவை, 764.
படியகம் - படிக்கம், 621.
படியர்-படிவத்தையுடையார், 331.
படிவம் - வடிவம், 125, 350, 582.
படிவவொற்றாள் - மறைந்தவேடத்
தையுடைய ஒற்றர், 38.
படு - மடு, 274.
படுக்கைமூன்று, 256.
படுக்கையைந்து, 256.
படுகண்முழுவ, 630, 831.
படுகளங்கண்டு, 251.
படுத்தலோசை, 382.
படுத்து - தலமிசைத்து, 182.
படுவி - குறியவள், 484 [கரை, 177.
படை - கல்லணை, 626; குதிநாட்பக்
படைக்கலப்பயிற்சி, 490.
படைக்களிறுபோல உயங்க, 724.
படைசாட்டல், 628.
படைச்சுற்றம், 176.
படைசாற்றி - போர்கூறி, 490.
படைப்பருங்கற்பினுள், 173,
படைமலர்நெடுங்கணுள், 304.
படைமூன்று-இரத்தினத்திரயம், 815.
பண் - இசை, 21. யாழ், 71.
பண் அழவீழும் திஞ்சொல், 325.
பண்எறிந்தார், 197.
பண்கெழுமெல்லிரல், 71.
பண்கொண்டசொல்லார், 680.
பண்டசாலை, 158.
பண்டம்சுமக்கும்விலங்குகள், 519.
பண்டம் - பழம், 25.
பண்டவழ்விரல், 76.
பண்டறிசட்டு, 426.
பண்டி - வண்டி, 25.
பண்டிஅச்சிழுமுன், 758.
பண்டையுழி-கிருதயுகம், 744.
பண்ணகத்துறையுஞ்சொல்லார், 146.
பண்ணமைத்து - சமைத்து, 139.

எண் - பக்க எண்.

பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவை,
பண்ணல், இசை, 201. [225.
பண்ணவர் - முனிவர், 125.
பண்ணவிற்த்தயானை, 680.
பண்ணியல்யானை, 231.
பண்ணினுக்கரசன் - சீவகன், 596.
பண்ணுரை - புனைந்துரை, 74.
பண்ணுறிஇ - பூட்டி, 19.
பண்ணையாட - விளையாட, 463.
பண்புத்தொகை, 3.
பண்புதொகுமொழி, 255.
பண்பு, பண்புடைப்பொருள் மேனி
ன்ற ஆகுபெயர், 8.
பண்புளி - பண்புள்ளி, 396.
பண்விட்டது - நிலைகுலந்தது, 208.
பணி - பரத்தல், 730.
பணித்தகு கோலம், 309.
பணித்தே செய்தம், 531.
பணித்து - மிதித்து, 610, 613.
பணிநலம்புதியதுண்டான், 488.
பணிமினமடிகள், அம் - அசை, 826.
பணிவருங்கற்பு, 106.
பணிவருங்குரிசில், 296.
பணை - பண்ணை; வி. 25; பிழைத்
தல், 100, 445; முரசின்விசேடம்,
643.
பணையவருறைபதி - முரசறைவார்
ஊர், 185.
பத்தி - யானைநடைவிசேடம், 536.
பத்தியிற்குயிற்றிய, இன் - அசை, 32.
பத்திரக்கடிப்பு - நன்றாகிய குதம்பை,
பத்திராலாபனம், 632. [657, 658.
பத்தினிப்பாவை, 233.
பதம் - மந்திரம், 287.
பதாறுதிருமொழி, 826.
பதாகை - பெருங்கொடி, 37.
பதார்த்தம் ஒன்பது - நவபதார்த்தம்;
ஐ. 815.
பதிகொண்டு - பதிதல்கொண்டு, 355.
பதிதர், 806. [பரிதி, 297.
பதியமைபரிதி - இருப்புத்தவிர்ந்த
பதினாறுயாண்டுகடமைகொள்ளாமை,
பதினெண்பாஷை, 34. [686.
பதினைந்தும் படுத்தார், 712.

எண் - பக்க எண்.

பதினேந்துவருடத்திற்குப்பின் ஆட
வர்க்கு நல்லினையாற் பிறக்குங்கு
ணங்கள், 129.
பதமபுரம் - பவதத்தனூர் ; மத்திம
தேயத்துள்ளது, 466.
பதமயோனி, 71.
பதமவியூகம், 667.
பதமாசனம், 200.
பதமுகன் - தனபாலனுடைய புத்தி
ரன் ; இவன் சீவகன் தோழர்நால்
வருள் ஒருவன் ; 655.
பதமை - ஒருபொய்கை ; ஐ. 60,
303, 611 ; ஸ்ரீதத்தன்மனைவி ; சீவ
கன்மனைவிகளுள் ஒருத்தி ; 156,
பதமைபுலம்பல், 402. [514.
பந்தட்டவிரலினார், 766.
பந்தாடல், 51, 281, 332, 568.
பந்தாழ்மி, 51.
பந்து - மட்டத்தருத்தி, 33, 293.
பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுங் கலி
பம்பைப்பறை, 18, 643. [மான், 258.
பம்மை - பத்மை - ஓர் ஆரியாங்கனை ;
பயம்பு - குழி, 554. [ஐ. 761.
பயறியின்றசோறு - பருப்புச்சோறு,
பயறு, 458. [213.
பயனிழைத்தமென்பள்ளி, 389.
பயனுவமம், 345.
பயிர் - அருவருப்பு, 595 ; யானைக்
குரியபரிபாஷை, 535.
பயிர், மரகதப்பலகைபோலும், 458.
பயிர்ப்பு - மனங்கொள்ளாதிருக்கின்ற
தன்மை, 475.
பயிர்வனை - அழைக்கின்றசங்கு, 891.
பயிரிலாநரம்பு, 595.
பயிரும் - அழைக்கும், 300.
பயிற்றுக்கின்றார், 482.
பயின் - பிசின், 76.
பரசுராமன், 492.
பரடு - காலிலுள்ளது, 704.
பரணிநாட்பிறந்தான் - சச்சந்தன், 530
பரத்தராகின்றதீர் - பரத்தலைத்தராகி
பரத்தையர், 418. [ன்றதீர், 535.
பரத்தையர்நெஞ்சம்போலப் பகைவர்
ப்பட்டவழி, 362.

எண் - பக்க எண்.

பரத்தையர்வீதி, 39.
பரத்தையரிற்கண்ணியர், 118.
பரதசேனாபதியம் - ஒருநூல், 206.
பரதராஜசக்கிரவர்த்தி - மஹாசக்கர
வர்த்திகள் பன்னிருவருள் ஒருவர் ;
ஐ. 116.
பரதன் - அச்சணந்தியாசிரியரின், சீ
வகன்புதல்வருள் ஒருவன், 783.
பரந்துளது - பரந்தது, ஒருசொல், 383.
பரந்தெலாம் - பரந்தஎல்லாம் ; வி. 117.
பரமாகமம், 288
பரவைஞாட்டி, 641.
பரவைத்தானை, 231.
பரவைவமார்பு, 251.
பரவையாழ் - பேரியாழ், 166.
பரவைவெங்கதிர், 44.
பரற்றலைமூரம்பு, 408.
பரி - செலவு, 520.
பரிகரம் - நாற்புறத்தும் தொழில்செ
ய்வோர்தொகுதி, 609.
பரிகரிக்கமாட்டார், 79.
பரிகரித்தான், 251.
பரிகாரம் - தீங்குநீங்குகவென்பது, 84.
பரித்தவை - ஓடியவை, 540.
பரிதிசுள் - சமியை விசேடங்கள், 710.
பரிதிசேர்வரை, 646. [போதே, 96.
பரிதிபோலப் பொன்னனுப்பிறந்த
பரிதிபோற்றிறவினான், 508. [118.
பரிதியங்கடவுள்ளனனகோன் - அருகன்
பரிதியன்னமுகம், 464.
பரிதிவட்டம், 423, 452.
பரிதிவெள்வேல், 125.
பரிந்த - அற்ற, 281. [ஐ. 905.
பரிநிர்வாண மென்னும் கல்யாணம்,
பரிபரியென்றல், 535.
பரியகம் - காற்சரி, 207.
பரியகம், சிலம்பு, கிண்குணி, 603.
பரியம் - பரிசம், 316.
பரியாயச் சொற்கள், 839.
பரியாளம் - பரிவாரம், 288.
பரியும் - அழியும், 421.
பரிவட்டனை, பர. 201.
பரிவர்த்திதம், பர. 374.
பரிவாரம், 437.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பரிவேடிப்பு - பரிவேடம், 331, 341, 627.

பரிதி - பரிந்து வாங்கிக்கொண்டு, 27, 473. [676]

பருக்கென்ற - பருத்துக்காட்டின, பருகியிட்டமின் - பருகியிடுமின் ;

வினைத்திரிசொல், 736.

பருகியிடுதல், ஒருசொல், 62.

பருகுதல், 517.

பருகுபைங்கழலினர், 551.

பருந்து, 611.

பருந்துபறத்தலின்முறை, 226.

பருந்தும்நிழலும்போலும் பாட்டு ம் எழாலும், 225.

பருப்பு-பருமை, 381, 657.

பருப்படைத்தூண், 381.

பருப்புப்பண்டி, 252.

பருமயானை, 129, 640.

பருமித்தகளிறு, 83, 162, 818. [614.

பருமித்து - பலபிரகாரமாக அணிந்து, பல்வவதேசமன்னன், 650, 658.

பல்வவதேயம் - தனபதியின்நாடு, பல்லி, 552. [355, 513.

பல்லியங்காஸனம் - ஒருவகையாஸனம்; ஐ. 905.

பல்லியும்பட்டபாங்கர், 556.

பல்லினாற்சுகிந்தநார், 137.

பல்லையுருத்திலும், 366. [197.

பல்வண்ணத்திரை - கண்டத்திரை, பலகாரம்-யானைமேற்றவிசு, 646.

பலகைக்கேடகம், 642.

பலசொற்றொகை, இருசொற்றொகையாய்நிற்கல், 12.

பலவகைமகளிர், 676.

பலாக்கனி, 555. [483.

பலாச்சுனைகளை மாலையிற்சேர்த்தல், பலாசந்துடுப்பு, 255.

பலி, 42, 884.

பல்வம் - கடல், 160. [ஐ. 118.

பல்வியலீவன் - பக்குவமுள்ளசீவன் ; பவணம்-நாகலோகம், ஐ. 50, 827.

பவணமாதேவன் - அசோதரன் தந்தை, 327, 828.

பவத்தன்-ஒருவணிகள், 462, 467.

பவழஉழக்கு, 282.

பவழப்பாவை, 602.

பவள அம்மியரைத்தசாந்தம், 748.

பவளக்கன்னல் - பவளக்கரகம், 556.

பவளச்செப்பு, 713, 884.

பவளத்தாமம், 209. [டி, 664.

பவளத்திண்கை நீடுளரிநிலைக்கண்ணா

பவளத்தூண், 601, 701.

பவளம் கொள்கோடுநாட்டி, 377.

பவளம்புரை, பாவையன்னமடவார், 543. [ரைகளுள் ஒன்று, 631.

பவனவேகம் - கோவிந்தராசன் குதி

பவளக்குடை, 685.

பவித்திராகுமரன் - சீவகன், 351.

பவித்திரத்தும்பி, 667.

பவித்திரம் நல்க, 588.

பவித்திரன், 683, 768.

பவித்திரை - பதுமுகந்தாய்; தன

பாலன்மனைவி, 523.

பழங்குழைந்தனையதோர்மெலிவு, 354

பழத்தின்செருக்கு, 108.

பழம்பகைநட்டமாம், பழ. 509.

பழம்பெய்தவண்டி, 25.

பழமொழி, 229, 277, 321, 465,

509, 510, 557.

பழனப்படப்பைப்புனாடு, 564.

பழிச்சு ஆறு, 55.

பழுக்கக்கேட்டு, 74.

பழுக்காய், 339.

பழுக்காய்க்குலை காவூரீஇ, 253.

பழுக்காய்க்குலைவண்டி, 25. [424.

பழுக்காயினோடு, உருவமெல்லிலை,

பழுத்தல் - உடம்புபோதல், 410.

பழுத்து - அடிப்பட்டு, 136.

பழுதிலாவறிவு, ஐ. 853.

பழுப்பு - அரிதாரம், 382.

பழுமரப்பறவை - ஆலமரத்தின்கட்

செல்லும்பறவை, 253.

பழுவம் - காடு, 417.

பள்ளி - இடைச்சேரி, 132, 133; மு

னிவராச்சிரமம், 113, 520. [276.

பள்ளிகொள்களிறுபோல உயிர்த்து,

பள்ளிச்செம்பொற்படையமளிகெல்,

பள்ளிப்படுத்தார், 92. [747.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பள்ளிமாடம், 50.
 பள்ளியிடம், 357.
 பளிக்கறைப்பவளப்பாவை, 63.
 பளிக்குக்கோல்போலுமழை, 891.
 பளிக்குச்சுவர், 183.
 பளிக்குமாடம், 171.
 பளிக்கொளி மணிச்சுவரொழிணி, 200.
 பளிங்கில்வெண்பஞ்சுதெத்தல், 257.
 பளிங்கு - கருப்பூரம், 681.
 பளிங்குகாய், 282.
 பளிதச்சுண்ணம், 869.
 பளிதம் - கருப்பூரம், 694.
 பளிதத்திற்று - கருப்பூரத்தைவேதித்
 து, 325.
 பற்சீவி - பல்விளக்கி, 216.
 பற்றம் - கற்றை, 499.
 பற்றற்றரியல்பு, 300. [கை. 531.
 பற்றார்பகை - தழுமப்பேரிக்கிடந்தப
 பற்றார்வஞ்செற்றம், கை. 881.
 பற்றார்வம், கை. 881, 902.
 பற்றி இழிவு, 865.
 பற்று - உலர்ந்தனமேற்று, 287, 882.
 பற்றுப்பூவொர் - வாரம்பாடும்தோரி
 யமடந்தையர், 209.
 பறந்தான், 164.
 பறந்தியல் தருக்கினகுதிகாகள், 641.
 பறவைகளை ஒற்றாகப்படிணர்த்தல், 121.
 பறவைகளைச் சிறையிலவைத்தலாகா
 து, 833-4. [பரிவுதிர்ந்தான், 338.
 பறவைதாதுண் - வண்ணம் பட்டினிப்
 பறவைமாநாகம் - குக்குடசர்ப்பம்,
 381. [க்குமுவுமை, கை. 834.
 பறவையுந்நிழலும் உயிருக்கும் வினை
 பறியாராயிற்று, 21.
 பறை - பறத்தல், 731.
 பறைஅனுங்க ஆர்க்குமேகலை, 604.
 பறைக்குற்றாற் பறைக்கலாமே, 422.
 பறைந்தன - அழிந்தன, 398. [803.
 பறையலகு-பலகறை; மருஉ; எதுகை,
 பறையாயறையும் பசப்பு, 571.
 பறையினாலுவு - பறையொலிபோலே
 முழங்குவன, 626.
 பன்மலர்ப்படலைக்கண்ணி, 386.
 பன்மையொருமைமயக்கம், 682.

பன்றி, 632.
 பன்றிப்பொறி - இலக்கணியின் வி
 வாகத்தின்பொருட்டுக் கோவிந்த
 மஹாராசனூல் இயற்றுவித்தவராக
 யந்திரம், 12. [638.
 பன்றிப்பொறியின்மேலுள்ள உரல்,
 பன்னரும்மாலையான் - ஆராய்தற்க
 ரியர் இயல்பையுடையான், 326.
 பன்னலம்பஞ்சி - எஃகுதலையுடைய
 பஞ்சி, 657.
 பன்னி - ஆராய்ந்து, 810.
 பனங்குரும்பை, 728.
 பனம்பழம், 644, 800. [308.
 பனிக்கதிர்ப்பகைமலர் - தாமரைமலர்,
 பனிகொளமாமதிபோற்பசப்பூர, 443.
 பனிச்சை - அளகம்; ஐம்பாலில் ஒரு
 வகை, 702, 855.
 பனிப்பாறைகள், 555.
 பனிப்பிறைப்பூனிதான், 592.
 பனிமுகில்-பனிமாசு, 812.
 பனுவல் - ஆராய்ச்சி, 145.
 பனைத்திரண்டினையதோளாய், 364.
 பனைபோலும்பூமலை, 679.
 பனைமடல், 302.
 பனைமடிந்தினையன மலைப்பாம்பு, 554.
 பா.
 பாக்கியம் - நல்லினை, 334.
 பாக்குவகை, 712-3.
 பாகதம்-பாகதச்சொல், 6, 36, 64,
 106, 168, 260, 261, 288, 289,
 357, 490, 507, 546, 904.
 பாகம் - கூறு, பங்கம், 658.
 பாகவரைவாங்கி, 313. [217.
 பாகவெண்மதிக்கூரியும்பு - தோட்டி,
 பாகுடம்-கையுறை, 784. [556.
 பாங்கர் - கணவர், 728; நல்லிடம்,
 பாங்கிலார், 387.
 பாங்கு-உறவு, 651; நல்லிடம்; 420.
 பாசம்-அன்பு, 391; சாலபாசம், 199.
 பாசவல், 27.
 பாசறைப்பரிவு, 261.
 பாசிப்பாசம் - பச்சைக்கயிறு, 483.
 பாசிழை, 180.
 பாட்டு - பட்டு; வி. 135.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பாட்டிம்கூத்தும் காமத்திற்குத்திபன
பாடகம், 150, 160, 567. [ம், 750.
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினை, 160.
பாடம் - ஒளி, 183, 215, 605.
பாடம்மிக்குத்தோன்ற, 605.
பாடல் ஆடல் கருவி, 373.
பாடல்வண்டரற்றும்பிண்டி, 290.
பாடற்படுநரம்பு இளகியாங்கு, 412.
பாடிவீடு, 261.
பாடினருவி-ஒசை இனிய அருவி, 614.
பாடுகுறித்தவீரர் பொற்றகட்டைத்
தம்வாயிலிட்டுக்கொள்ளல், 240.
பாடுடைமயிலந்தோகை=பக்கமுடை
ந்த மயிற்பொறி, 95.
பாடுவண்டிருந்தவன்ன பல்கலை, 580.
பாண் - தாழ்ச்சி, 475.
பாண்குலாய்ப்படுக்கவேண்டா, 725.
பாண்டவர், 68, 368.
பாண்டில் - எருது, 596; கஞ்சதாளம்,
565, 714, 860, 870, 912.
பாண்மைச்சொல் - தாழ்ச்சிச்சொல்,
பாண்வலை, 592. [725.
பாணி - தாளம், 370.
பாணிமுகமென்னுங்கதி, ஐஜ. 288.
பாணியாழ் - பாட்டையுடையயாழ்,
440. [0, 705.
பாணுவண்டு - பாட்டையுடையவண்
பாத்தரும்புகம்பொன்-ஒடினபொன்,
33, 126.
பாத்திலிசீர் - நீக்கமில்லாதசீர், 538.
பாதமூலம், 161.
பாதாலமுத்தி, 709.
பாதாளகங்கை, 408.
பாதிநிப்பூ, 22, 483.
பாந்தன் - மலைப்பாம்பு, 554.
பா நான்கு, 1.
பாம்பிண்குணம் எட்டு, 382.
பாம்பிண்சாதி நான்கு, 382. [704.
பாம்பிண்பாப்போலும், முன்னுனை,
பாம்பு தோலை உரித்தல்போலத் துற
ந்து, ஐஜ. 882.
பாம்புபோல ஆடல், 51.
பாம்பு மின்னாலும் இடியாலும் பதை
த்தல், 891.

பாம்புரி - அகழியிற் கீழேபுறப்படப்ப
டுத்தது, 372, 425.
பாம்புவிழுங்கியதிங்கள், 755.
பாய்ச்சுக்காட்டுவான், 298.
பாய்த்தி - பரப்பி, 180, 377.
பாய - பரப்பிய, 13.
பார் - தட்டு, 15.
பார்கெழுநூல், 73.
பார்கெழுபைம்பொன், 251.
பார்த்திபருமான், 493. [563.
பார்தோன்ற-பூமி கின்னாலேவிளங்க,
பார்ப்பனப்பூதம்முதலியநான்கு, பா.
பாசுற - தட்டி, 15. [206.
பாசாவனையம் - ஒருவகைச்சுக்கரப்ப
டை, 768.
பாரித்திட்ட - பார்த, 217, 619.
பாரித்து - பரக்கவந்து, 733.
பாரித்தேன் - பரக்கக்கூறினேன், 69.
பாரிற்றுக்கட்டினகடமை, 685.
பாருடைப்பனிக்கடல், 87.
பால்பரந்தன்னபட்டு, 69.
பால்வரைதெய்வம், 80.
பால்வரைமணி, 181.
பாலக்கிரகாரிட்டம், 98.
பாலமாகுமான், காமப்பிலிநாட்டரசு
ன்; மா, இசைநிறைத்தது, 187.
பாலமிர்தம் சிறியஅயின்ற, 590.
பாலவி, 315, 700.
பாலன்ன பஞ்சிமெல்லனை, 841.
பாலனையகந்திக்கொம்பு-தூய்மையாற்
பாலைப்போன்ற கந்திரியார்; ஐஜ.
பாலாராவிப்பைந்துகில், 330. [766.
பாலாவி, 692.
பாலிகை - சுத்திப்பிடி, 641.
பாலிகையனைபுகனை, 361.
பாலுற்ற - பாலுண்ட, 593.
பாலைத்திரிவு, இசை. 224.
பாலைநிலம், 355, 611.
பாலைப்பண் ஏழு, 189.
பாலையாழ்மழலை, 586, 822.
பாவபாணம், 217.
பாவமூலகை, 805.
பாவாற்றி, 188, 346.
பாவை, 171, 837.

எண் - பக்க எண்.

பாவை, இருபாற்கும்பொது, 215, 276.
பாவைகளைவாழ்க்கைப்படுத்தல், 391.
பாளத்தைக்கொழிந்தினேந்தி, 801.
பாளைவாய்க்கமுகினென்றிப்பபெழும்,
358.
பாளைவாய்க்கமுகு - மடற்கமுகு, 23,
பாற்கடல், 880. [358.
பாற்கடலுநஞ்சாய்வினாந்தது, 857.
பாற்கடன்முனைத்ததோர்பவளப்பூந்
பாற்சோறு, 125. [கொடி, 696.
பாற - சிதற, 141.
பாறுடைப்பரிதிவேல், 177.
பாறைபடுதயிர், 133.
பாறையாகியஉரல், 458. [போல், 315.
பான்மடுத்ததீந்தேன்பருகுவாள்
பான்மயக்குவமம், 652. [173.
பான்மை-நல்வினைப்பயன்; விதி, 169,
பான்மையால்விருந்துசெய்தாள், 507.
பான்மையிற்று - பகுதியையுடையது,
பானக்கதீஞ்சொல், 543. [173.
பானிலத்துறையும்தீந்தேனைய, 558
பானிலாக்கதிர் பாய்தருபள்ளி - கிலா
முற்றம், 772.
பானிறக் குருகிலுய்ந்த, 125.
பானுண்டஞ்சொல்லாள், 484.
பானுடைபோலும்வெண்பட்டு, 883.
பானுரையன பைந்துகில், 726.
பானுரையின்நொய்யஅணை, 717.
பானெடுத்தஞ்சொலாள் : நெடுமை -
பெருமை, 568.
பி.
பிச்சங்கள், மடற்பனைக்குழாம்போன்
றன, 727.
பிச்சம்-பீலியாற்கட்டுவன; பிஞ்சுமெ
ன்னும் வடமொழிச்சிதைவு, 131,
136, 175, 245, 629, 663, 885.
பிடிக்கைக்கூத்தல், 770.
பிடிக்கைவென்றகுறங்கு-துடை, 779.
பிடிமருள்கடையினர், 787.
பிடியேறுதல், 619, 781.
பிண்டமுண்ணும்பெருங்களிறு, 538.
பிண்டித்த - திரண்டு, 379.
பிண்டிப்பெருமானடிக்கள் - அருகனடி
கள், 99.

எண் - பக்க எண்.

பிண்டிபாலம் - தலையிலே பீலிகட்டப்
பட்டு எறிவதோர்படை, 656.
பிணங்க - நெருங்க, 320.
பிணங்குநான்மார்பினன், 584.
பிணிக்குலத்துஅகம் - நாய், 351.
பிணிசெய்நோய், 466.
பிணைத்திட்டமாலே, 16. [153.
பிணைந்தன்ன - சேர்ந்தாற்போன்ற,
பிணையல் - மலர்நெருங்குமார்பின்மா
லை, 63, 145, 484.
பிணையல்மாலே, 152, 631.
பித்திகைப்பிணையல், 294, 631.
பித்தறல், 325.
பிரசங்கலங்கிறுநெனமாதர்பிணங்க,
பிரசம் - வண்டு, 320. [320.
பிரசலாப்பிரசலை, ஐ. 893.
பிரசலை, ஐ. 894.
பிரணீதபாத்திரம், 710. [893.
பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், ஐ.
பிரத்தியாக்கியானமாயை, ஐ. 893.
பிரத்தியாக்கியானமானம், ஐ. 893.
பிரத்தியாக்கியானலோபம், ஐ. 893.
பிரதிலோமர், 41.
பிரப்பங்கொழிக்கேடகம், 642.
பிரப்பு - பிரப்பரிசி, 117.
பிரமசரியம், 219.
பிரமமுடி, 710.
பிரமராசனர் - தபோதனர், 478.
பிராயச்சித்தம், 277.
பிரிநிலை ஏகாரம், 46.
பிரியற்பீர் - பிரியீர், 754.
பிரிவாற்றாதுதேவிமார்புலம்பல், 854.
பிரீகிமதி-விசயத்தனுடையமனைவி,
523.
பில்கி - சிறுதுவலையாகவிட்டு, 751.
பிழிந்தகொள்வணையபெண்மை, 439.
பிழிப்பொலிகோதை, 735.
பிழிபடுங்கோதைபோலாம்பெண்டிர் -
பரத்தையர், 724.
பிழியல் - தேன், 368. [480.
பிழைப்பெய்து - பிழைப்பளய்து; வி.
பிள்ளை - கரிக்குருவி, 464; கிளி, 303,
312. [த்தல், 403.
பிள்ளைகளுக்குக் காவலாகவிளக்குவல்

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பிள்ளைப்பால் அளித்தல், 753.
 பிள்ளைப்பிறை, 691.
 பிள்ளைமை - பிள்ளைத்தன்மை, 728.
 பிள்ளையார் (சீவகன்), 71, 75, 91, 260.
 பிளவியல்பயறு, 252.
 பிளிற்றல் - பிலிற்றல், 382.
 பிளிறுவார்முரசுத்தானை, 755.
 பிளிறுவார்முரசு, 65, 755.
 பிளிறுவாரிடிமுரசு, 474.
 பிற - இடைச்சொல், 247.
 பிறகள், 468, 626, 821.
 பிறங்கல் - திரள், 50.
 பிறங்காது - பேராது, 58.
 பிறங்கி - பெருத்து, 15.
 பிறங்கினகெடுங்கள், 450.
 பிறந்தேன், இனிப்பிறவேன், பிறவா
 தாயைப்பெற்றேன், 738.
 பிறர்கட்டோன்றியபுதுமை, 229.
 பிறர்மனைநயவாமை, 832.
 பிறர்மனைபிழைக்குமார்தர், 817.
 பிறவறமல்ல - அறமல்லவாகியபிற,
 பிறவிகளறவுகா, ஐ. 826. [128.
 பிறவின் - பிறவாற்றால், 291.
 பிறவினை, 66.
 பிறவினை, தன்வினைப்பொருளில்வரு
 பிறுண்டு, 2. [தல், 82.
 பிறிதினியைபுரீக்கியவிசேடணம், 6.
 பிறைக்கை, பர. 374.
 பிறைத்தலைஅம்பு, 343.
 பிறைபோற் குலாயசிலை, 63.
 பிறையணிகொண்டவண்ணல் பெண்
 னொர்பால்கொண்டதொத்தார்,
 பிறையம்பு, 670. [731.
 பிறையிரும்பு - அரிவாள், 23.
 பிறையையவிண்ணோர்வணங்கல், 168.
 பிறைவடம், 57, 189.
 பின்பனிக்காலம், 776.
 பின்றிரீங்கின்-மீண்டுபோந்தால், 534.
 பின்னிவிட்டபிழக்கை, 485.
 பின்னைநாள், ஐ - அசை, 510.
 பீ.
 பீடிகை, 640.
 பீர்தங்கி - வெளுத்து, 570.
 பீலிக்குடை, 263.

பீலிநன்மாமயில் - ஆண்மயில், 76.
 பீலிவேய்ந்த ஊர்திகள், 264.
 பீழை-துன்பம், 178; பிழை; வி. 336.
 பீறினபுடைவை, 584.
 பு.
 புகல் - மகிழ, 7.
 புகழ்த்தத்தன் - கீர்த்தித்தத்தன், 466.
 புகழ்ப்பஞ்சி, 257. [ன், 76.
 புகழ்வெய்யோன்-புகழைவிரும்பியவ
 புகழும்பழியுமெழுநாள், 345.
 புகழைவித்தி, 381.
 புகற்சி - விரும்பப்பண்ணல், 39.
 புகற்றும் - விரும்பப்பண்ணும், 266.
 புகன்றிங்குழல், 565.
 புகன்று - மகிழ்ந்து, 122. [178.
 புகன்றுக - உவந்து உவகையொழுக,
 புகிய - புக, 236.
 புகையவாவியபூந்துகில், 388.
 புகையார்த்தபள்ளி, 462.
 புகையார்வண்ணப்பட்டு, 779.
 புகைவகை, 863.
 புட்குரல்நிமித்தம், 131.
 புட்டில் - குதிரைக்கு உணவுகட்டுங்
 கருவி, 565; செச்சை, 641, விரற்
 புடை - ஒலி, 680. [சரூ, 638.
 புடைக்கொண்டன, 407.
 புடைக்கொள்ளும்படி, 180.
 புடைவைச்செப்பு, 713.
 புண்டவழுவேல், 77.
 புண்ணிடங்கொண்டவெஃகம், 89.
 புண்ணியநம்பி, 480.
 புண்ணியமுதல்வனை - புண்ணியத்திற்
 குக்காரணமானதன்மையையுடை
 யை, 739.
 புண்ணியர் - பார்ப்பார் சான்றோருள்
 ளிட்டோர், 114. [தல், 251.
 புண்பட்டவீரர்க்குப் பரிசாரம்செய்
 புண்பெற்றவேலினன், 734.
 புண்மதித்துடைந்தபோது, 496.
 புண்மாந்தி - தசைகனையுண்டு, 818.
 புண்முழுதிறைஞ்சுங்கோட்டுப்பொரு
 களிறு, 493.
 புண்மேற்கிழிபோற்றுறத்தல், 858.
 புணர்வின்இனியபுலவி, 406.

எண் - பக்க எண்.

புணரிழுமேலி - சக்கரவாளகிரி, 885,
புத்தனார், 68. [507, 523, 534.
புத்திசேன் - புத்திசேனன்; வி, 342.
புத்திசேனன் - அசலனுடையபுத்திர
ன்; இவன்சீவகன்தோழர்நால்வரு
ள் ஒருவன், 203. [அசை, 649.
புத்திமாசேனன்-புத்திசேனன்; மா-
புத்தத்தொறும்-வாயில்தோறும், 693.
புதல்வர்ப்பேறு, 781.
புதல்வற்பயந்தபுனிறு, 107.
புதவந்தோறும்-வாயில்தோறும், 738.
புதவி-கோவிந்தராசன்மனைவி, 621.
புதா - கதவு, 454.
புதிதினிட்ட: இன் - அசை, 217.
புதுக்கச்சார்ந்தபொன்வான், 501.
புதுக்கலத் தெழுந்தபாற் பொங்கல்,
532.
புதுக்கலம்போலும்பூங்கனியால், 612
புதுநீர்விழவு, 8.
புதுமணவாளப்பிள்ளைகள், 132.
புதுமணவாளனார், 547.
புயமுட்டி, 492.
புயல் - கீர்; ஆகுபெயர், 177.
புரவிக்கொட்பிற்காதல், 169.
புரவிவட்டம், 32, 138.
புராணப்பொருள்-பழையபொருள், 5.
புரி - முத்துவடம், 189.
புரிக்குழல், 777.
புரிகதிர் - மிக்ககதிர், 399.
புரித்த - விரும்புவித்த, 694.
புரித்தன - அழுத்தின, 51; பூரித்தன;
புரிந்தாமங்கள், 263. [வி. 360.
புரிநரம்பு, 202.
புரிநெகிழ்த்துரோமங்காட்ட, 223.
புரிவளர்குழல், 43.
புருடவேதம், ஜை. 893.
புரைவிடுத்துரைமோ - கூறுபாடு
ல்லாமவேறுபடுத்திக்கொல், 507.
புரோசைக்கயிறு - யானைக்கழுத்திற்
கட்டுங்கயிறு, 470, 535.
புரோசுணீபாத்திரம், 710.
புல்லரிசி, 420.
புல்லுகைவிடாது, 439.
புல்லயிர், 105.

எண் - பக்க எண்.

புல்லு வந்தெனும், 309. [729.
புல்லென்ன - பொலிவழிந்துதோன்ற
புலநெறிவழக்கல்லாதகாந்தருவம்,
302.
புலம்பலர் - வெறார், 606, [௫, 300
புலம்பித்தோன்றலென்னு மெய்ப்பா
புலம்பு-குற்றம், 607; வெறுப்பு, 251.
புலம்புதல்வேண்டா, 506.
புலம்புவித்து - அவசமாக்கி, 725.
புலமகள் - நாமகள், 15, 682, 740.
புலவன்சித்திரித்தசிலம்பு, 465.
புலவு - குருதி; ஆகுபெயர், 93.
புலி, 619. [862.
புலிக்கண்போலும்கருணைக்கிழங்கு,
புலிக்குத் தன்காடும் பிறகாடும் ஒக்
கும், பழ. 366.
புலிக்குழாத்திற்சீறி, 512.
புலிகாண்கலையிற்புலம்பி, 636.
புலிப்பொறிப்போர்வை, 84.
புலிமுகப்பு, 536.
புலியனையநாகம், 216.
புலியாப்புறுத்திக்கொண்டேன் - புலி
யை அகப்படுத்திக்கொண்டேன்,
புலியின்இயல்பு, 512. [636.
புலியைவாலுருவிவிட்டதப்பும், 636.
புலியைவென்றஏறு, 842.
புலைமகன், 865.
புழுக்கல் - புழுக்கியது; உணவு, 865.
புழுப்பயில்தேன், 818.
புழைக்கடை, 473.
புள் - வளை, 747. [வன், 139.
புள்மொழிந்தான் - நிமித்தங்கூறின
புள்ளண்கிடங்கு, 170. [237.
புள்ளிணைப்பன்னபொற்றார்ப்புரவி,
புள்ளும்நிமித்தமும், 629.
புள்ளுவமகன் - வேடன்; புள்ளினோ
சையைத்தன்னிடத்துடையவன்,
புள்ளுவர் - வேடர், 850. [592.
புளிங்கறி, 282.
புளித்தல் - தன்மைதிரிதல், 585.
புற்கற்றைநீற்றி, 902. [நீந்தி, 818.
புற்கெனவினைந்து - பொல்லாதாகவி
புற்றிடைவெருளினாகம், 382.
புறக்கணித்திடப்பட்டார், 686.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

புறக்கணித்து - திரியப்பார்த்து, 441.
 புறக்கொடை, 238, 422.
 புறக்கொடைகாணும், 422.
 புறங்காப்ப - காப்ப, 328.
 புறங்கொடுத்திட்டது, 634.
 புறஞ்செயச்சிதைதலென்னும்மெய்ப்
 பாடு, 300, [488.
 புறஞ்சொல்லென்னும் பெருஞ்ரியுறு,
 புறஞ்சொற்கூர்முள்மத்திகை, 817.
 புறத்தின்மேகலை, 146.
 புறந்தந்தான் - விட்டவன், 80.
 புறந்தந்து, 99.
 புறந்தரல் - பாதகாததல், 821.
 புறப்படைவீடு, 32, [ம், 328.
 புறம்-இறையிலிநிலம், 742, 743; வீர
 புறம்பிணை - நகரத்திற்குப்புறம்பேய
 ணைந்த மருதநிலம், 32, 34.
 புறவம் - புற, 422.
 புற, 27, 45, 422.
 புறத்தலைவேடன், 141.
 புனகம்பூ, 483.
 புன்னாது, 899, 900.
 புன்னிலத்திட்டவித்து, 818.
 புண்ணைமரம், 29.
 புனத்திடைமயிலுறள், 504. [643.
 புனல்மறலுமார்தறிப்போர்செய்தார்,
 புனலாட்டு, 321.
 புனற்கண்ணிகொண்டிழிந்தது, 18.
 புனிற்றுப்பால்பிலிற்றி, 732.
 பூ.
 பூச்சிதறல், 197,
 பூச்சுமை, 253, [387.
 பூசுறுத்து - பூசுந்தொழிலைமுடித்து,
 பூசி - வாய்பூசி, 589, 718.
 பூசுசார்தாற்றி-சிறுஞ்லவட்டம், 555.
 பூசுதல் - கழுவுதல், 521.
 பூசுறுபரிதி - கைசெய்தபரிதி, 289.
 பூசை - பூனை, 553.
 பூஞ்சிகை, 744.
 பூட்சி, 384.
 பூட்டுசிலையிறவு, 522.
 பூண் - கவசம், 84, 654.
 பூண்களைவரையாமற்கொடுத்தல், 751.
 பூண்பிறழுவோடி, 585,

பூணி - ஒருவகைப்பறவை, 612,
 பூத்தகிறவழும்போர்வை, 555.
 பூத்தகோங்கு, 132, 650.
 பூத்தலைவாரணப்போர், 42.
 பூத்தொழியாப்பிண்டி, 431.
 பூந்தட்டுப்போலும்பொழில், 361.
 பூந்தலிசு, 217. [540.
 பூந்துகிற்கொடுத்ததீந்தேனகிற்புகை,
 பூப்பரிந்து, 761.
 பூப்பலி, 885.
 பூம்பந்து, 484, 735.
 பூம்பந்தையெறிவார், 735.
 பூம்பெய்கோதை, 675.
 பூம்பொருக்கு - பூவாடல், 190.
 பூமகட்புணர்ந்தவன், 684.
 பூமகண்மருங்குல்போற்குயிற்றியநகர்
 பூமகன், 228. [695.
 பூமழைமுனைவன் - அருகன், 566.
 பூமனும்புனைதலின்றி - பூவும்புனைத
 பூமாலை, 484. [லின்றி, 469.
 பூமாலைச்செப்பு, 256.
 பூமாலைத்தோணி, 293.
 பூமாலை பஞ்சில்வீழ்தல்போல், 95.
 பூமிதேவி, 645, 672. [828.
 பூமிமாதிலகம் - பவணமாதேவனகர்,
 பூமிமேல்திலகம்வைத்தனையது, 426.
 பூமியும்பொறைஆற்றருந்தன்மை,
 பூரித்து, 660. [301.
 பூரணசேனை - கட்டியங்காரனுடை
 யபடைத்தலைவன், 659, 660.
 பூவரசோலை: அர், பகுதிப்பொருள்வி
 பூவரம்பாய்கோதை, 334. [குதி, 393.
 பூவினுட்பிறந்ததோன்றற்புண்ணிய
 ன் - முருகன், 100. [சகம், 571.
 பூவுண்டகண்ணை: உண்ட, உவமவர
 பூவுண்வண்டனகொட்பு, 910.
 பூவையார்கற்பித்தார், 723.
 பூவையுங்கிளியுங்கேட்டுப்புழைமுகம்
 வைத்து, 723.
 பூவொடுபுரையுஞ்சாயல், 428.
 பூளைமெல்லனை, 476.
 பெ.
 பெட்டைச்சிங்கம், 233, 326.
 பெட்ப - மிசு, 487.

எண் - பக்க எண்.

பெடைமயிற்சாயலாள், 510.
 பெண்கள்கொண்டவிடர்:பெண்கள் -
 சாதிப்பன்மை, 275.
 பெண்டிழிற்பெரியகோற்றாள், 735.
 பெண்டிருமாண்மைவெஃகிப்பேதுறு
 பெண்ணருங்கலம், 64. [ம், 155, 180.
 பெண்ணலங்காதலிற் பேயுமாயினன்,
 பெண்ணிற்காட்டில், 409, [584.
 பெண்ணிற் பேதையரில்லே, 499.
 பெண்ணினின்பம் பெரிது: [பெண்
 கின், 78.
 பெண்ணைத்திரடாமம் - பனைபோன்ற
 திரண்டமாலை, 676.
 பெண்பாலவர்க்கணியாய்ப் பிரியா
 தநான், 570.
 பெண்பிறப்பும்இனிது, 385.
 பெண்மயம் - பெண்தன்மை, 74.
 பெண்மயமோபெரிதே: ஓ, வியப்பு;
 ஏ, ஈற்றகை, 74.
 பெண்மை - அமைதித்தன்மை, 112.
 பெண்மைப்பெருவிளக்காகிகின்றாள்,
 427. [755.
 பெண்மையைப் பெண்மைவெண்ணர்,
 பெண்வலைப்படாதவாறுபெருமை, 30.
 பெயர் - புகழ், 67, 406:
 பெயர்த்திரிசொல், 519, 623.
 பெயர்பொறித்தமோதிரம், 314.
 பெயர்மாத்தினா, 194, 436, 444.
 பெயரெச்சம், நிலப்பெயர்கொள்ளல்,
 பெயரெச்சமுடிபு, 42, [523.
 பெரிதுமேகாண், உம் - இசைநிறை,
 பெரியவர்க்கெண்மை, 793. [384.
 பெரியோர்பெருமான் - பிரமன், 600.
 பெருஞ்ஞாயிருந்தது, 478.
 பெருங்காயத்தின்குழம்பைப்பூசிய
 இரும்புவலிதாதல், 242.
 பெருங்குடியர் - ஒருவகைவணிகர், 514.
 பெருஞ்சிறுவற்பயந்தீர், 753.
 பெருந்திணைப்பாற்படும் கந்தருவம்,
 பெருந்திருவி, 572. [61.
 பெருந்துருத்தியின்னகவுளயானை,
 பெருநம்பி, 846. [861.
 பெருநவை, 379.
 பெரும்பாம்பு, 664.

எண் - பக்க எண்.

பெரும்புணையாயதோழன், 742.
 பெரும்பெயர்ப்பிரமன், 67.
 பெரும்பொருணிதிச்செங்கோற்பெரு
 மகனாக்கம்போல, 730
 பெரும்பொருள், 61.
 பெருமகன் - அரசன், 60, 530, 531.
 பெருமகிழுவகை, 788.
 பெருமங்கலம்பாலொர், 98.
 பெருமான்: நகரவொற்று, இங்கே
 பெண்பாலுணர்த்தியது, 754.
 பெருமை - அருமை, 500.
 பெருமைபற்றிய மருட்கையென்னு
 மெய்ப்பாடு, 374.
 பெருவளைப்பிட்டுக்காத்தகற்பிது, 602
 பெறுதற்கருமை, 796.
 பே.
 பேசலோடும், ஓடு - உடனிகழ்ச்சி, 123.
 பேசுநேற்றேன் - பேசுதலையறியேன்,
 82. [து, 231 - 233.
 பேதம் - நால்வகைஉபாயத்துளொன்
 பேது - மயக்கம், 320, 582, 591; வரு
 த்தம், 510.
 பேதுசெய்ப்பிணிப்பெரும்புலி, 798.
 பேதுறுகின்ற - இனிமையுற்றமயங்
 பேதைமூல்லை, 509. [குகின்ற, 733.
 பேதையாரொடும் பெண்ணொடும்பே
 சன்மின், 530.
 பேந்தருபேய் - அச்சம்தரும்பேய், 354.
 பேய்கள் தண்டித்தற்குரியன, 233.
 பேய்காள், 233.
 பேய்நகர், 355.
 பேர் - பெயர்; மருஉ; (எதுகை) 60, 417.
 பேர்த்து, 516.
 பேரணி - ஒருவகைப்படை, 88, 404.
 பேரணிகலம், 676.
 பேரருள் - கழிகண்ணோட்டம், 64.
 பேரன்பெனப்படும் எரி, 476.
 பேராலவட்டம், 556.
 பேரியாழ், 166, 186.
 பேரெலி, 554.
 பேழைவகை, 174.
 பை.
 பைங்கண்மா - நாவீ, 827. [517.
 பைத்து - படம்விரித்து, 10; பொங்கி,

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பைந்நாகப்பள்ளிமணிவண்ணன், 10.
பைப்பயக்கழிய, 798.

பைம்பொற்புளக்ககளிற்றான், 543.

பைம்பொனெடு, ஒடு-எண்ணெடு, 182

பையணனாகம், 127.

பையமெல்ல, 870.

பையரவிழுங்கப்பட்டமதியம், 451.

பையுடையாக்கையர், 360.

பையென, 162, 354.

பொ.

பொங்க - எழுந்திற்ப, 298; மிகுத்
துக்காட்ட, 197.

பொங்கல் - பெருமை, 812.

பொத்திலத்துறையுமாந்தை, 411.

பொத்தும்புமாயை, 723.

பொதியவிழ்மாலை, 426. [856.

பொதிர்த்தன - புடைக்கொண்டன,

பொதிர்த - வீங்கின; புடைக்கொண்
டன, 407. [440, 804.

பொதிர்ப்ப - புடைக்கொள்ள, 180,

பொதுநோக்கு - உள்ளே ஒன்றுகொ
ள்ளாதபார்வை, 321.

பொதும்பர் - இளமரச்செறிவு, 786.

பொதும்பு - குறுங்காடு, 882.

பொம்மலோதி, 490, 683.

பொம்மென - கடுக, 105, 562.

பொய்க்கத்தட்டல், 535. [107.

பொய்கை - மானிடராகாதநீரிலை,

பொய்கைப்போர்வை - பொய்கைவழி

வாக எழுதினபடாம், 312.

பொய்கைபார்ப்பெழு, 23.

பொய்கைவற்றக் கனகன்டேன்,

பொய்கைவினையாட்டு, 292. [602.

பொய்நங்கைமார்கள், 736.

பொய்நாட்டு - பொய்யாகநாட்டிக்

கொள்ளப்பட்டது, 479.

பொய்யாமை, 832.

பொர - எதிர்த்தற்கு, 144.

பொரிக்கறி, 862.

பொரியரைஞாழல், 162. [374, 533.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; ஒப்புக்கு,

பொருட்டுன்று - மேரு, 849.

பொருதல் - தடவுதல், 524. [207.

பொருமுகவெழினி-ஒருவகைத்திரை,

பொருவிற்றாம்பி-உவமிக்கின்றாம்பி,
601.

பொருவெண்பொற்குடம், 698.

பொருள் - காரியம், 86, 185, 345, 534,

538, 607; சுணங்கு, 144; தருமம்,

121; தன்மை, 260; பிள்ளை, 85.

பொருள்செய்வார்க்குமதிடம்: உம்,

இழிவுசிறப்பு; 30.

பொருளாமோ - அறமாமோ, 858.

பொருளின் பெருமை, 560.

பொருளுடைவாய்மொழி, 107.

பொருளுரை - காரியவார்த்தை, 337;

பொல்லாக்களு, 630. [மந்திரம், 504.

பொல்லாமை, 221. [85.

பொல்லாய் - அறிவிலியாயிருந்தாய்,

பொலி, 24.

பொலிசை - இலாபம், 734.

பொழிந்துகூதல்பூண்டு, 439.

பொழிப்பிண்டி-சோலையாகிய அசோ

கமரம், 751.

பொழுது - சூரியன், 511.

பொழுதுபோய்ப்பட்டபின்பை, 511.

பொள்ளென, 81.

பொற்கடிகை - பொன்போர்த்தமூங்

கிற்சூழாய், 679.

பொற்கண்ணடி, 192, 543.

பொற்கண்ணி, 44, 90.

பொற்கத்தி, நாவிதனுடையது, 717.

பொற்கலம், 126.

பொற்குடத்தை மணிகளால்நிரப்பிய

துபோல் உடம்பைக் குணங்களால்

நிரப்பி, 763.

பொற்குவை - குடவரை, 822.

பொற்குன்றம் தலைதிறந்திட்டு, 97.

பொற்சிலிகை, 263.

பொற்சுண்ணம், 634.

பொற்செப்பிற் பிணையல், 344.

பொற்படை, 630.

பொற்படைப்புரவி, 177.

பொற்பன்றி, 632.

பொற்பிதிர்வு, 4. [யில், 543.

பொற்புளக்கத்தினஞாயிறு செற்றகோ

பொற்புளகம்-பொற்கண்ணடி, 248.

பொற்பூமி, 115, 126.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பொற்றூவும்பொன்னுலும்பெற்றவி
ஷவைத்தியர், 380.

பொற்ற - நல்ல, 270; பொற்பென்
னும் உரிச்சொல்திரிந்தது, 722.

பொற்றசுண்ணம், 270.

பொற்றது - பொலிவுபெற்றது, 649.

பொற்றமம், 210.

பொற்றமனாயிற்றிரு, 148.

பொற்றேரை - பெர்ன்வடம், 618.

பொறி-அறிவு, 75, 637; உத்தமஇலக்
கணம், 396; ஒளி, 19; நல்வினை,
505, 638; பட்டம், 523; முத்தி
ரை, 545; யந்திரம், 7, 75, 837;
வரி, 84.

பொறிகள் ஐந்து, 119.

பொறிஞலாய்க்கிடந்தமார்பிற்புண்ணி
யன், 499.

பொறித்த, பிறவினை, 66.

பொறித்திரிபன்றிமூன்று, 637.

பொறிதவநெருங்கநோற்று, 531.

பொறிப்ப - தெறிப்ப, 20.

பொறிப்பன்றிதிரிதல், 638.

பொறிமயிர்ப்புறவம், 176.

பொறிமுதல் - உயிர், 146.

பொறியறுபாவை, 105.

பொறியிலாதேன், 505.

பொறியின்வகைவண்ணம், 259.

பொறியின்வேலி:இன்-சாரியை, 292.

பொறியினுக்கம் தேராகநின்றான்,
பொறியினியல்பு, 504. [401.

பொறியொற்றிக்கொண்டான், 503.

பொறிவரம்பாகிய, 739.

பொன்-ஆபரணம், 372; பசப்பு, 448;

பெறுதற்கருமை, 688.

பொன்கிளர்பூமுடி-பொன்னுலகு, 744

பொன்செய்நாணிற் குஞ்சியைக்கட்

பொன்னான், 659. [டி, 661.

பொன்தெளித்ததாமம் - பொற்றகட்

டை ஒப்பஞ்செய்ததாமம், 848.

பொன்புணையுசம், 176.

பொன்மாரியை உலகமுண்ணச்சிதறி

பொன்மாலை, 192, 427. [ஞன், 752.

பொன்வண்ணப்பழுக்கல் - பருப்புச்

சோறு, 282.

பொன்வான் வெம்பப்பிடித்து, 670.

பொன்வினைகீவு, 38.

பொன்றக்கெட்டது, 127.

பொன்றருமாரிவண்கை, 290.

பொன்றூழ்வரைப்புலிப்போத்தென,

பொன்றஞ்சாகத்தினாய், 560. [653.

பொன்றஞ்சாகம்-திருத்தங்குமார்பு,

பொன்றஞ்சுமார்பன், 9. [277; 304.

பொன்றொட்டோம் (குளுநவு), 594.

பொன்னங்குவட்டிற் பொலிவெய்தி,

பொன்னசும்பு, 17. [620.

பொன்னசும்புகான்று ஒழுகி, 369.

பொன்னடர் - பொற்றகடு, 573.

பொன்னடிபோற்றி, 547.

பொன்னணிதிரியஞ்செல்வன்-சக்க

ரவர்த்தி, 360.

பொன்னணிபகழி, 243. [650.

பொன்னணிபுளகம்வேய்ந்தயானை,

பொன்னணிமார்பன், 257.

பொன்னரிமாலை, 110, 408, 439, 731,

770, 822.

பொன்னரியகிண்கினியும் பூஞ்சிலம்

பொன்னறை, 76. [பும், 848.

பொன்னாட்சி-வியாழக்கிழமை, 190.

பொன்னாரமார்பன், 284.

பொன்னாவட்டம், 490.

பொன்னிஞ்சியெயில், 370. [றை, 458.

பொன்னிதழ்ப்பைந்தார்க்கொன்

பொன்னிலேபிறத்தல், 278.

பொன்னிழைசுடருமேனி, 137.

பொன்னிறக்குன்றம், 652.

பொன்னினுடையுக்கற்பு, 375.

பொன்னுடம்பு-மேலானஉடம்பு, 103.

பொன்னுயிர்-தேவருயிர், 289, 835,

பொன்னுலகம், 165. [902, 903.

பொன்னுளேபிறந்தபொன்- ஓடவை

த்தபொன், 415.

பொன்னூர்தழலான், 11. [370.

பொன்னெயில்வட்டம், 120, 262,

பொன்னெலாம்வினைத்து பூயிபொலி

ய, 82. [டைப்ப ஓடி, 729.

பொன்னெறிமணியிற் குழல் புறம்பு

பொன்னைவிட்டசாயல் - திருவைக்

கடந்தமென்மை, 218.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

பொன்னோலை(ஆடவராணி), 208, 653, 731. [911.
பொனங்கொடி - பொற்கொடி, 116, போ.
போக்கில்லாத அருவழி, 363.
போக்கு - மீட்சி, 382.
போக்குதல் - உணர்த்தல், 271.
போகக்கலப்பை - போகத்திற்குரிய யாழ்முதலியவற்றையிட்டபெட்டி, போகட்டவுடம்பு, 289. [264.
போகடாத, 631.
போகடாய் - போகவிடாய்; வி. 403.
போகடுவித்தல், 464.
போகத்துறெறி, 228.
போகநுகரும்பாத்தையர், 118.
போகபூமி, 744.
போகபூமிப்போகம், 173.
போகபூமியார், 61.
போகமகளிர், 630. [மான், 114.
போகமீன்றபுண்ணியன் - சிவபெரு போகாந்தராயம், 895.
போகயர்நீள்கழை, 420.
போகயர்மதியம், 217. [ம்; வி. 594.
போகொட்டோம் - போகவொட்டோ போதக - போதுக, 145.
போதர்வான் - போதருவான்; வி. 474.
போதர்வேன் - மீள்வேன், 579.
போதனபுரத்துவேந்தன், 634.
போதனபுரம் - ஒருநகரம், 634. [116.
போதிச்செல்வம் - அறிவாகியசெல்வம், போது - அவர்கின்றமுனை, 366.
போதுலாங்கண்ணிமைந்தர், 214.
போம்பொருள்கள்போகும், 259.
போமினம்: அம் - அசை, 416.
போர்க்கலாம், 189.
போர்க்களம், 645.
போர்க்களம் வீரருடைய ஆண்மை தோற்றம் சிலைக்கண்ணாடி, 664.
போர்க்களவருணனை, 645.
போர்க்கோலம், 679.
போர்ப்பண்ணமைத்து, 139.
போர்வு - செற்போர், 24.
போர்வை - உறை, 84.
போரிற் கண்ணிமைத்தல்குற்றம், 652.

கௌரு

போரிற் குளிக்கவம், 195.
போரினமுழங்கும்புரவி: இன்னுருபு, போருக்கோக, 130. [ஏது, 636.
போலவொத்தார், 655.
போலா - போன்று, 138.
போவர் - உணர்த்துவர், 271.
போவுடம்புவாழியர், 332. [806.
போழ்மதிபோற்கூறும்பு-தோட்டி, போற்றல் - விரும்பல், 107.
போற்றி - பரிகாரம், 84; பாதுகாத்துக்கொள், 503; வியங்கோள், 547; விரும்பி, 114.
போற்று - திருவுளம்பற்று, 134.
போனிதம் - பொன்னிதம்; வி. 243. ம.
மக்கட்கதித்துன்பம், 808.
மக, 553. [524.
மகவேவாற் குலம் தூய்மைபெறல், மகண்மாக்குழாம், 554.
மகதநாடு, 882.
மகதராசன், 634.
மகதையார்கோள், 652.
மகப்பயந்தோர்க்குப்பயந்தபொழுதே பால்சுரவாது, 97.
மகரத்திற்கும் குண்டலத்திற்கும் இடையில் ஓட்டினசலாகை, 780.
மகரப்பணி, 56, 57.
மகரப்பெழுவாய்மதனன், 81.
மகரயாழ், 186.
மகரவாய்ப்பணி, 703.
மகரவீணை, 185. [87.
மகரவொற்று வண்ணத்திற்குத்தல், மகளிர்உற்றவர்க்குரியர், 397.
மகளிர்கடன், 412. [மை, 785.
மகளிர்கூந்தல்முடிக்குக் குயில்உவ மகளிர் பொழில்வினையாடல், 391.
மகளிர்மாமையோன்றினியது தக்க மகளிர்வினையாட்டு, 785. [நாடு, 424.
மகளிரியல்பு, 468.
மகளிருள் திருவன்னன், 256. [469,
மகளிரை வசிகரிப்பதொருமந்திரம், மகன்றில் - நீர்ப்பறவைகளுளொன்று, 96, 372.
மகனென், 523.

எண் - பக்க எண்.

மகாவிரதங்கள், ௧௦௦ - கோடி, ஐ. மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு, 276. [817.
மகிழ்ச்சியாந் கூத்தாடுதல், 896.
மகிழ்தூங்க - மகிழ்ச்சிசெறிய, 183.
மகிழ்ந்த - விரும்பி, 786.
மகிழ்வாறு - மகிழ்வடங்காத, 54.
மகிழ்மூ, 483.
மகிழ்மரம், 612.
மங்கலக்கடிப்பு, 152.
மங்கலக்கருவி-வபனக்கத்தி, 696.
மங்கலக்கூற்று, 608.
மங்கலத்துகில் - வெண்ணிலு, 344.
மங்கலமரடி, 623.
மங்கலவணி - வெள்ளணி, 185.
மங்கலவெள்ளைவழித்து - சந்தனத்தா
லேமெழுதி, 433.
மங்குல் - இருள், 471.
மசகவரி - கொசுக்குவலை, 256.
மஞ்சரி - சுரமஞ்சரி, 273.
மஞ்சிக்கர்க்கேற்றான் - நாவிறகுட்சிறந்
தோன், 718.
மஞ்சிகை - காசணி, 690.
மஞ்சு - வெண்மேகம், 827. [177.
மஞ்சுவயிறழிந்து-மேகம்மருக்கலங்கி,
மட்டத்துருத்தி, 293.
மட்டித்தார் - பூசினார், 300.
மட்டித்து - பூசி, 190, 808. [730.
மட்டுஒளித்துண்ணும்தர்மாண்பு,
மடங்கரு - மடக்கரு; வி. 650.
மடங்களுக்கியர், 166.
மடத்தகையவளொடும்-மடத்தகைய
வனை; ஒடு - உருபுமயக்கம்; உம் -
அசை, 352. [10, 301.
மடத்தபவுணாத்தலென்னும்மெய்ப்பா
மடநடை - மென்னடை, 617.
மடப்படல் - மடம்படல்; வி. 562.
மடலணிபெண்ணையின் மணிமருள்
குரும்பை, 596.
மடலிலிருந்தசாந்து, 344.
மடலூர்தல், 302.
மடலெழுந்தலமருங்கமுரு, 695.
மடவாய்க்கு - உனக்கு, 74.
மடவார் - மூடர், 157.
மடம்பனை, 727.

எண் - பக்க எண்.

மடிந்து, 891.
மடைதூல், 45.
மடையயிழ்ந்தவெள்ளிலேவேல், 92.
மண் - மார்ச்சனை, 192.
மண்கணைமுழவம், 192.
மண்கருதும்வேலான், 365 [வன், 74.
மண்கணிப்பான் - மண்ணையுருக்குப
மண்கொண்டவேலான், 680.
மண்டப்பளிக்கறை, 475. [244
மண்டலம், பர. 206; குதினாக்கதி,
மண்டலமுத்து - வட்டமானமுத்து
மண்டலிப்பாம்பு, 379. [மாலை, 296.
மண்டினார் - மிக்ஞ்சென்றார், 131.
மண்ணகம்வளருந்தோளான், 66.
மண்ணூர்வேற்கண், 497.
மண்ணுதல் - பண்ணுதல், 227, -
மண்ணூர் - மஞ்சனநீர்; 672, 696,
701, 751.
மண்ணூர்மருளஆட்டி, 672.
மண்ணூர்ராட்டினர், 701.
மண்ணூர்ராடி, 751.
மண்ணுப்பெய்து-குளிப்பாட்டி, 398.
மண்ணுறுப்ப - நீராட்ட, 679. [515.
மண்ணெலாஞ்செல்லநின்மகிழ்ச்சி,
மண்பகவிடிக்ஞ்சிங்கம், 650,
மண்பத்து, 698. [734.
மண்பெற்றஆயுள்பெற்று மண்ணுவாய்,
மண்மல்குதாரான், 528.
மணநாற்புகுகின்றான், 479.
மணநிலைவகையிற்பிறந்தபெண்பாலா
ர் - பரத்தையர், 732.
மணப்பந்தர், 707.
மணமகளிர்போன்றதுகாடு, 262.
மணமகன், 633.
மணமுரசுறைதல், 690.
மணவறை, 256, 326. [326.
மணவறையினின்றும்புறப்பட்டவன்,
மணி - உருண்டை, 296.
மணிக்கட்பீலி, 256.
மணிக்கலத்தமிர்தனையமாண்பு, 352.
மணிக்ஞடை, 175.
மணிக்கைக்கண்ணாடி, 692.
மணிக்கைவெண்கவரி, 684.
மணிக்கண்ணம், 191.

எண் - பக்க எண்.

மணிச்செப்பு, 192, 713.
 மணிச்செவிப்படியகம், 712.
 மணிசெய்கந்து, 298.
 மணித்தாலம், 717.
 மணித்துணரணையகுஞ்சி, 817.
 மணித்தூண், 707. [190.
 மணிநிறங்கழீஇயதொப்ப ஆட்டினார்,
 மணிநிறமாமை, 487.
 மணிநிறவண்ணன் - திருமால், 685.
 மணிரீர்-சந்திரகார்தரீர், 697.
 மணிநூற்றணையவைம்பால், 521, 779.
 மணிப்புறா, 27. [மூவகைகள், 510.
 மணிபொதிதுகிலிற்றேரூன்றுமஞ்சு கு
 மணிமதக்களிறு, 316.
 மணிமலர் - நீலமலர், 472.
 மணிமாலை, 427.
 மணியங்கழலான், 544. [106.
 மணியறைந்தன்னவரியறலைம்பால்,
 மணியிழந்தநாகம்வருந்தல், 442.
 மணியுயிர்-வீடுபெற்றதயிர், ஐ. 834,
 மணியெரிய, 717. [901, 903.
 மணியைஒப்பமிடல், 190.
 மணியைநடுக்கடல் வீழ்த்ததுன்பம்,
 836, 903.
 மணிவண்ணன் - ஒருசாரணன், 795.
 மணிவண்ணன்னுன், 128.
 மணிவரையணையமாதவன் - இரத்தின
 ப்பிரபையென்னும்காரணன், 840.
 மணிவிளக்கு, 387.
 மனை - பலகை, 281.
 மத்தகம் - தலை, 650.
 மத்தகமயிரெனவளர்த்தகா, 878.
 மத்தம் - மத்து, 132.
 மத்தம்புல்லியகயிறு, 132.
 மத்திமதிவணி, 13. [யம், 474.
 மத்திமதேயம் - தடமித்தனுடையதே
 மத்திமநாடு - பவத்தனுடையநாடு,
 மத்திரிப்பு-செற்றம், 233. [466.
 மத்தெறிதயிர், 132.
 மதங்கமழ்கோதை, 745.
 மதம் - தேன், 745.
 மதயானை, 668, 716.
 மதர்வை - மயக்கம்.
 மதர்வையோக்கம், 149, 173, 708.

எண் - பக்க எண்.

மதர்வைவெங்கதிர், 102.
 மதாரி - கதிர்த்தஅமுகு, 811.
 மதவலி - அரசன்; மத - விசேடித்த
 உரிச்சொல், 66, 163, 329.
 மதவொளி - மிக்கவொளி, 181.
 மதனகீதம், 361.
 மதனன் - கட்டியங்காரன்மைத்துன
 ன், 81, 324, 639, 648. [68.
 மதிக்கண்ணியான் - சிவபெருமான்,
 மதிஞானம் - ஸ்வபாவபுத்தி; ஐ. 900. [மறைப்பது; ஐ. 895.
 மதிஞானவரணியம் - மதிஞானத்தை
 மதிதரன் - தனபதியின்மன்கிரி, 396.
 மதிதள்ளியிடம்-அறிவைக்கெடுக்கும்,
 மதிதோய்குடையாய், 746. [357.
 மதிப்பாக்கக்-கத்தித்தீட்டுங்கல், 719.
 மதிப்புடைவியாழம், 189.
 மதிபோற்கல்வியன், 420.
 மதிமுகம்மைதவந்திட்டான், 500.
 மதிமுகமென்னுமவித்தை, 499.
 மதியன்னான் - மதிப்பிறை, 114.
 மதியன்புங்கவன்-அருகன், 185.
 மதியிழந்தமீன்போற் புல்லெனவெய்
 தி, 362, 496.
 மதியுடம்படுக்கலுற்று, 315.
 மதில், 37, 372.
 மதிற்பொறிகள், 37. [ஐ. 815.
 மதினமூன்று - உதயதரமுதலியன;
 மது - பூவினாள், 25, 266, 533.
 மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையார், 581.
 மதுக்கைமாலை, 501.
 மதுகை - அறிவு, 203,
 மதுச்செப்பு, 194. [மாய், 264, 545.
 மதுத்தண்டு - மதுப்பெய்த மூங்கிற்கு
 மதுப்பலி, 147.
 மதுபர்க்கம் - விருந்தினர்க்களிக்கும்
 பால், பழம், தேன் முதலியவை
 சேர்ந்ததொகுதி, 710. [781.
 மதுமகிழந்தார் - மதுவைஉண்டார்,
 மதுமகிழந்து-மதுவையுண்டு, 604.
 மதுமடைதிருந்துதீந்தேன் வார்தரு
 கோதை, 338.
 மதுவுண்டுகளித்து, 659.
 மதுவும்தேனும், 635.

எண் - பக்க எண்.

மந்தம் - படுத்தலோசை, 227.
 மந்தாரமரம், 500.
 மந்தாரமாலையேய்ந்து, 569.
 மந்தி-பெண்குரங்கு, 376, 741.
 மந்திகொண்டகைமகப்போன்று,
 மந்திமக-குரங்கிள்குட்டி, 553.[741].
 மந்திரத்தாசன் - கலுழவேகன், 168,
 255. [255].
 மந்திரம் - வித்தியாதரலோகம், 168,
 மந்திரமடந்தையன்னன், 503.
 மந்திரமன்னன், 170.
 மந்திரமூன்று, 363, 513,
 மந்திரமென்று-பஞ்சமஸ்காரம், 287.
 மயற்கை - தூரால், 411.
 மயற்கையில்லவர், 398,
 மயன், 75, 389. [ன், 389].
 மயனிழைத்தவம்பாவையின்வைகிள
 மயானம், 95.
 மயிர்க்கட்டு - தலைக்கட்டு, 457.
 மயிர்க்கத்தி, 719.
 மயிர்க்கவரிநல்லான்கன்றுண்ண, 786.
 மயிர்க்கிடுகு-மயிர்க்கேடகம், 642.
 மயிர்க்கேடகம், 87, 88, 642.
 மயிர்ப்பாடு, 486.
 மயிர்ப்புரவி, 624.
 மயிர்ப்பேரெலி, 553.
 மயிர்பறித்தல், ஐ. 763.
 மயிர்வினைக்கல்யாணம், 696, 715,
 716, 717.
 மயிருகுத்தமயில், 763.
 மயிரெறித்தத்திரிகை, 56.
 மயில், 403, 414.
 மயில்நாயைப்பிடிக்கச்செல்லல், 281.
 மயில்கவிற்பென்பதும்மரபு, 31.
 மயிலிற்காட்டினல்லார், 145.
 மயிலை - இருவாட்சி, 152.
 மயிற்பொறி - விசையணுந்துசென்ற
 யந்திரமயில், 86.
 மார்க்கடநியாயம், 741. [221]
 மரக்குற்றத்தாற்பிறக்கும் தியஇசை,
 மரத்திற்குரியனோய்நான்கு, 222.
 மரபு - வழிபாடு, 257.
 மரவடி - பாதக்குறடு, 386.
 மரவம்பாவை, 777.

எண் - பக்க எண்.

மரவமரம், 457, 460, 559, 777.
 மரவரியுடை, 367.
 மரப்பழம், 676-
 மரியதோள், 523.
 மரியவர் - மருவியவர், 361
 மருங்கு-செல்வம், 849; வடிவு, 358.
 மருங்கொற்றி, 806.
 மருட்கையென்னும்மெய்ப்பாடு, 229.
 மருத்துவநூல், 792.
 மருதமரம், 540.
 மருதயாழ், 578.
 மருத்தின்சாயல், 312.
 மருப்பினம்பிறை, 102.
 மருப்பு - பிறைக்கோடு, 102.
 மருப்புத்தாடி - யானைக்கொம்பாற்
 செய்த விரைக்கவசம், 658.
 மருமான்முகநோக்க, 544.
 மருவார்சாயல், 224.
 மருவின்பாத்தியது, 3.
 மருளி, இ-பகுதிப்பொருள்விகுதி, 79.
 மருளிநோக்கு - இன், அசை, 661.
 மருஉ, 803.
 மல் - மற்றொழில், 85.
 மல்கின்று - நிறைந்தது, 471.
 மல்லர்நீராட்டினார், 791.
 மல்லலைத்தெழுந்துவீங்கி, 85.
 மல்லன்மலையணையமாதவர், 808.
 மல்லிகைமலை - ஒருமங்கையின்பெ
 யர், 784. [321].
 மலங்க-கெட, 472; சுழல, 108; பிறழ,
 மலங்குமீன், 522.
 மலங்குவித்தாவியாட்டி, 813.
 மலம் - பற்று ஆர்வம் செற்றம், 813.
 மலமறுதிகிரி - அறவாழி; ஐ. 739.
 மலயச்செஞ்சாந்து, 634.
 மலர்ப்பலிசுந்தினர், 692.
 மலர்ப்பள்ளி, 720.
 மலர்பெய்பண்டி, 25.
 மலராணிமணிக்குடம், 372.
 மலிர - நிறைய, 189, 541.
 மலை, 134.
 மலைத்தெய்வதம், 371.
 மலைந்து - மாறுபட்டு, 231.
 மலைநாட்டார்வழக்கு, 282.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

மலைபொரவரியமார்பு, 187.
மலைமகள் - காந்தருவதத்தை, 511,
மலைமாங்கள், 471, [513].
மலைமுகத்தனையமார்பு, 791.
மலைமுத்தங்கொள்ளும்மார்பு, 668.
மலையார்மணிமார்பன், 70.
மலையிற்றவஞ்செய்தல், 146.
மலையுடையுரும - மலையையுடைக்கி
ன்ற இடி, 508.
மலைவருணனை, 470, 471.
மலைவழி, 418, 553.
மலைவிளக்கு, 81, 83.
மழலை, 59.
மழலைக்குழல், 714.
மழலைச்சொற்கள், 285.
மழலைத்தீஞ்சொல்லார், 132.
மழலைப்பொற்சிலம்பு, 194.
மழலைவண்டு, 441.
மழைக்கவின்மெழந்த அறுகு, 697.
மழைதழீஇயகை, 805.
மழைமருண்மாடம், 615.
மழையின்னெனஒருதேவன்வந்து, 9.
மழைமொக்குட்போகம்விட்டு, 766,
மழைமொக்குள்ளன்னநகில், 320.
மழையிடைமின்னிளைய்தாமரைந்த
மழைவள்ளல், 274. [என், 250].
மற்பகமலாந்தகன்றமார்பு, 699.
மற்பழுத்தகன்றமார்பம், 136.
மற்றத்தேர்: மற்று - அசை, 33.
மற்று அசையாகவருதல், 132, 157,
240, 275, 290, 305, 381, 547.
மற்று, வினைமாற்றில்வருதல், 20, 57,
79, 99, 146, 148, 186, 276, 341,
745.
மற்றைநாளிற்சமயம், 681.
மற்றொழில், 524.
மறப்புலி, 233.
மறலி, 243.
மறலினா - மாறுபட்டார், 293.
மறலும் - மாறுபடும், 358.
மறவெங்கானம், 478.
மறித்து - மீட்டு, 164.
மறித்தும் - பின்பும், 365.
மறிய - மீள், 183.

மறுகல் - சுழலாதேகொள், 287.
மறுகு - நெடுந்தெரு, 188.
மறுவலும்புல்லி, 317.
மறுவாயிரத்தெட்டு, ஐ. 4.
மறைத்து - மறைந்து; வி. 342.
மறைபுறப்படுமென்று, 608. [365].
மறைபொருள் - இரகசியப்பொருள்,
மறையின் - மறைத்த, 42.
மறையோ-வஞ்சினங்கூறவோ, 724.
மறைவல்லன், 589.
மன்மதன் - மதனன்தம்பி, 649.
மன்றலமாலை, அ-அசை, 661.
மன்றன்மாமயில் - பெடையோடுகூடி
யமயில், 630.
மன்னர்கோயிலுறைவார்பொறி செறி
த்தமாண்பினர், 488.
மன்னாக்குடுமிகொண்டான் - மன்
னரை வெற்றிகொண்டான், 649.
மன்னுலகம் - சுவர்க்கம், 370.
மன்னீர் - அரசர்களே, 234.
மன்னுடன் - மிகுதியுடன், 344.
மன்னுடைவேலியை - அரசர் கெடு
தற்குக்காரணமான வேலையுடை
யாய், 359.
மன்னும் - மிகவும், 218, 344.
மன்னும்வருக - மிகவும்வருக, 344.
மனக்கினிதுறைக, 741.
மனத்ததேசுரக்கும் கறவையிற்கறக்
கும் அறம், 834.
மனத்தினுள் ஆவியுள்ளாய், 550.
மனத்து இழைக்கின்றான் - மனத்தே
சுழாரின்றான், 327. [895].
மனப்பரியயனாளுவரணியம், ஐ. 4.
மனப்பொலிவு - மனம்பொலிவு; வி.
மனம்கையற்றொழிந்த, 245. [216].
மனம்தனைபரிய, 116.
மனம்போலே வருந்தாமற் கடிதுசெ
ல்வேன், 364.
மனவனையமென்குலும்பு, 805.
மனையேற்போய், 312.
மனையைச்சூழ்ந்தமதில், 147. [253].
மனையைச்சூழப் பச்சைசிறிதத்தல்,
மனைவி, 553.
மஷி - மசி, 51.

எண் - பக்க எண்.

மா.

மா - அசை, அசை நிலை, இசைநிறை,
125, 187, 242, 327, 343, 378,
508, 514, 524, 549, 560, 581,
582, 650, 654, 824, 828; ஆகா
து; 152; வடசொல்; மாறு; வி. 98.
மாக்கள் - ஐயறிவினர், 34, 380.
மாகநீள்விசம்பு, 177.
மாகம் - திக்கு, மஞ்ச, 177.
மாகமாய்-மாகத்திலேதீண்டி, 744.
மாசனம், 253.
மாசனமகிழ்ச்சிமன்றல், 61.
மாசனமாக்கடல்மன்னவனாலின்-அ
ரசன் பொன்னிலேபிறக்கையி னு
லே, 277,
மாட்டினன் - செலுத்தினன், 379.
மாட்டென்னும்செய்யுளுறுப்பு, 38,
மாடக்கீழ்நிலைவகிஞர், 776. [379.
மாடகம்-பாலிகைவடிவாய் விசுக்குங்
கருவி; யாழறுப்பு; 223, 496.
மாடங்கள், 51.
மாடவீட்டகம்-மாடத்திரளிடம், 125.
மாடியந்தாணை-கவசத்தையுடையசே
னை, 168.
மாண்டளயிற்றெகினம் - நாய், 286.
மாணக்கரியல்பு, 482.
மாத்தனகனி-மாங்கனி, 356.
மாத்தொடு-மாவொடு, 265.
மாதங்கி - யாழ்த்தெய்வம், 130, 172.
மாதரம்பாவை, 229, 255, 323, 362.
மாதவர்பள்ளி, 358.
மாதவிப்பந்தர், 392.
மாதியாழ் - காதலையுடையயாழ், 390.
மாது - காதல், 112, 145.
மாதுருமயிலின்லார் - காதலொழுது
கின்ற மயிலிற்காட்டின்லார்; ப
ரத்தையர்; 145.
மாதுகொண்டசாயல், 332.
மாதுபடுபெருமைப்பட்ட, 158.
மாதுலாமழலை, 488.
மாந்தளிர்மலர்களம்பாக்கொண்ட வ
ன் - மன்மதன், 582.
மாபெருந்தேவி, 413, 526, 757.
மாமன்மருகருக்குள்ள அன்பு, 19.

எண் - பக்க எண்.

மாமனார், 546.
மாமான், 151.
மாமிமார், 766.
மாமைநிறம், 384, 392, 394, 570.
மாமைவிளர்த்து, 309.
மாயந்தார்-மறைந்தார், 142, 162.
மார்பிற்காட்டில், 557.
மார்பிற்கொடியெழுதி, 632.
மார்பினலம்பருகி, 781,
மார்புள்ளவிரிமுன்று ஆடவர்களின்
உத்தம இலக்கணம், 429.
மார்பெழுதி, 385.
மாரட்டம் - மஹாராஷ்டிரம், 627.
மாரட்டனெனும்பொற்குன்று, 650.
மாரி, 115.
மாரிமழைவள்ளல், 158.
மாரிமாமயிலனார், 733.
மாரிமொக்குளின்மாய்ந்து, ஐ. 129
மால் - அருகன், 292, 454, 472; மு
ருகன், 90.
மால்வரைத்தொடுத்தமாரி, 141.
மாலை - குணமாலை, 271, 272, 396,
510; குணமாலையின்தொழி, 267.
மாலைக்கண் - காமாலைக்கண், 693.
மாலைக்குப்புகையூட்டல், 40.
மாலைக்கேற்றவார்குழல், 674.
மாலைகட்டுமாறுகூறியதால், 474.
மாலைகளின் வகை, 768, 847.
மாலை கால்தொடும், 303.
மாலைச்செப்பு, 713, 884.
மாலைப்பந்து, 850.
மாலைப்பிண்டி - மாலையாகப்பூக்கும்
அசோகமரம், 419.
மாலைப்பொழுதுகண்டிரங்கல், 486.
மாலையெழுட்டாகப்பெய்து, 378.
மாலையவாளாகக்கொண்டு, 768.
மாலைவெள்ளருவி, 367, 688.
மாவடுமருட்டுநோக்கு, 428.
மாவலி - சச்சந்தன், 72.
மாவை - இளமை, 636.
மாவைவாண்முகங்கள், 731.
மாற்றம்மஞ்சம்மன்னியகற்பு, 114.
மாற்றருஞ்சிறப்பின்மரபு, 778.
மாற்றற்புடையுண்டு, 809.

எண் - பக்க எண்.

மானக்கவரி, 615.
மானம் - ஒப்பு, 796; புலவி, 689.
மானயானோக்கியர், 532.
மானிடம்பழுத்தனிலுத்தம், 554.
மானினம், 176.
மானினோக்கி: இன் - சாரியை, 113.
மானுமானுமிரங்குமொழிதல், 163.
மானினோக்கியர் - மான் நைனோக்கி
யர், 743.

மி.

மிக்காங்கும்: உம் - இசைநிறை, 247.
மிகை, 88, 89.
மிச்சில்சீப்பவர், 254.
மிஞ்சி - மிக்கு, 81.
மிஞிறிற்சுரும்புகிறந்தது, 271, 273.
மிஞிறீட்டங்கார், 271.
மிஞிறும்சுரும்பும் எல்லாமணத்திலு
ம்செல்லும், 272.
மிடற்றுப்பாடல், 225.
மிடா, 213.
மிடித்தார் - வறுமையுற்றார், 731.
மித்தியாத்துவம், ஐ. 892.
மிலேச்சர், 135, 457.
மிலைச்சர், 641.
மிழற்றல் - மெல்லக்கூறல், 476.
மிழற்றி - சிலசொல்லி, 676.
மிளவுவார்கொடியூசல், 520.
மிளிர்ந்த - பிறழ்ந்த, 153.
மிளிர்ந்து - குதித்து, 50; பிறழ்ந்து,
576; புரண்டு, 408.
மிளிர்ந்துபாய்ஞாதி, 534.
மிளிர் - பிறழ், 323, 485.
மிளை - காவற்காடு, 343.
மிறைக்கொளிகிருத்தினன், 89.
மிறைக்கொளிகிருத்துவான் - இள
க்கத்தைப்போக்குவான், 662.
மின்எழுஉப்பறப்பசொத்து, 291.
மின் துளும்புமேகலை, 361.
மின் தெளித்தெழுதியன்னநல்லார்,
117.
மின்னணங்குறுமிடை, 304.
மின்னிலங்கெயிற்றுவேழம், 346.
மின்னுக்கொடி, 175.
மின்னுமிழ்ந்துலாமேனி, 705.

எண் - பக்க எண்.

மின்னுருக்குறுமிடை, 60. [415.
மின்னுளேபிறந்ததோர்மின்னின்,
மி.
மீசை=மிசை-மேலிடம்; வி. 278.
மீளிமை-வன்மை, 286, 290, 407,
மீன்கண், 22. [436.
மீன்சென்றநெறி, 410.
மீனெறிதுண்டல்போன்ற, நாணற்ற
மீனேறு, 6. [வில், 245.

மு.

முக்கி, 462.
முக்குடை, 370, 431.
முக்கங்குழி, 566.
முக்குச்செய்கோலம், 207.
முக்குச்செய்து, 415,
முக்கிலைமுரிவு, இசை. 198.
முகப்ப - எடுப்ப, 102.
முகப்பூ - முகப்பொலிவு, 675.
முகம் - தியானம்; ஐ. 383. [798.
முகம்புடைத்து அங்குழைந்துஅழ,
முகம்புதைத்தல், 709.
முகம்பெற்று, 413.
முகமாகாமைகண்டு, 337.
முகமுகங்குணைக்கினரே, 528.
முகவாசச்செப்பு, 256. [713.
முகவாசம் - இவற்றிலை, 256, 318,
முகவாசவெந்நீர், 883.
முகவியர்முனிவுதீர்த்தார், 594.
முகிழ்த்த, 172.
முகிழ்ந்து-அரும்பி, 304, 595.
முகூர்த்தவிதானி-முகூர்த்தம்பார்ப்ப
வன், 683.
முகைநெரித்தனையவுண்கண், 461.
முகைவிமமும்-மலரும், 738.
முசு, 417.
முட்கோல்-தாற்றுக்கோல், 244.
முட்டாது - குறையாமல், 173.
முட்டிவிசேடம், 481.
முட்டுடைமுடுக்கர் - போக்கில்லாத
அருவழி, 363.
முடக்கு, 160.
முடமுட்டாழை, 738.
முடிக்கவிழ்த்த-தலையைச்சாய்த்த, 361.
முடி, குடைப்புறத்தைதொக்கும், 430.

எண் - பக்க எண்.

முடிச்சடைமுனிவன் - வீரபத்திரதேவர், 660.
முடித்தல் - வீடுபெறுதல், 891.
முடிதவக்கடல், 891.
முடிதிட்டினான் - வணங்கினான், 764.
முடிதுளக்கி - தலைசாய்த்து, 548 ; வணங்கி, 681, 738. [793.
முடிதுளக்கினான் - வணங்கினான், முடிதுக்குடி, 72. [ள், 65.
முடியுந் குடையுமொழிந்தசிறப்புக்க முடியுடைவேந்தராதற்குரியோர், 740
முடியுலகமூர்த்தி - சித்தன்; ஐஜ. முடியுலகு, 589. [371.
முடுகியல், 739.
முணை - மிகுதி, 643. [793.
முத்தணிந்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்தி, முத்தணிமாலை - முத்தையொத்தமா முத்தம்முரிஞ்சும், 10, [லை, 72.
முத்தமணல்-183, 313.
முத்தமாலை-489.
முத்தவிராழி - கொற்றக்குடை, 794; முத்தாலேகோலமிடல், 433.
முத்தீன்றவலம்புரி, 782.
முத்துக்கோக்கக்கற்ற கல்வி, 333.
முத்துதல் - சேர்தல், 159.
முதல் - முதற்பொருள், 237.
முதல், சினைவினையொடுமுடிதல், முதல்வங்கியம், 207. [400.
முதலா - தோன்றாத, 1.
முதலை, 35, 139.
முதலைக் குப்பை, 35.
முதற்கந்தருவம், 393.
முதற்கேற்றஅடை, 383, 566, 612.
முதிரை, 25.
முதுகண், 738.
முதுமரப்பொந்துபோல முழுமெயும் புண்களுற்றார், 251.
முதுவாய்வலவை - முதியஉன்மையால்வெந்தியையுடையை, 876.
முதுவேனிந்காலம், 772.
முந்திரிகைப்பழச்சோலை, 888.
முந்தை - முன்பு, 170.
முந்நாட்பிறை, 779.
முந்நீர், 5.

எண் - பக்க எண்.

முப்பழச்சுனை, 29.
முப்பழநீர், 681.
முப்புரம், 342. [றும், 475.
மும்மதம் மணமகள்கதுப்பெனநா மும்முறைதழுவிக்கொண்டு, 505.
மும்முறைநீர்குடித்து, 387.
முயலின்கண், 882.
முயற்கூடு - சந்திரன், 660.
முரசுதிரிமிழிசை, 184.
முரசநாணியும்பினன், 842.
முரசம், 170.
முரசறைவித்தல், 686.
முரசறைவோன்கூற்று, 185.
முரசார்த்தநன்னினியித்தம், 474.
முரசொடுமுழவம்விம்ம, 696.
முரன்றற்கு, 591. [569.
முரன்றபாட-ஆளாபஞ்செய்துபாட, முரித்திட்டு, 633.
முரிந்து, 175. [667.
முரிமுரிந்த - முரிதலைச்செய்தன, முரிய - வனையாநிற்க, 772.
முரிவிலர் - நீங்காமல், 118
முரிவு - வருத்தம், 476.
முருக்கிதழ்குலிகழட்டிவைத்தனசெ முருக்ககடவுள், 150. [வ்வாய், 428.
முருகவேந்தாமரையில்தோற்றியது, முருகன், 310. [300.
முருகன்வேல், 384.
முருகுபொறையுயிர்க்கும் கா, 738.
முருகுஆர்ப்பு, 520.
முருந்தின்காறுங்கழைய, 486.
முல்லை - கற்பு, 211.
முல்லைஎயினின்றது, 377.
முல்லைக்கண்ணிகள், 908.
முல்லைக்கத்திகை - முல்லைமாலை, 299
முல்லைக்கொடி, 358, 366, 377.
முல்லைக்கோதை கண்படுக்குங்கூந்தல், 464.
முல்லை கற்பிற்குச்சூட்டல், 209, 733.
முல்லைச்சூட்டு. 191.
முல்லைச்சூழ்முல்லைவேலி, 888.
முல்லைநிலம், 458.
முல்லைப்பூம்பந்து. 230.
முல்லைமாலை, 137, 237.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

முல்லைமுகைபோலும் வெண்ணேசோறு,
முல்லைமுறுவலித்து, 366. [758, 862.
முல்லையங்குமலார், 47.
முல்லையங்கோதை, 604.
முல்லையஞ்சூட்டு, 906.
முல்லையரும்பு, 483.
முல்லைவடம், 171.
முழவம், 192, 630.
முழவம்கண்டியிலாதநகர், 262.
முழவிசைபோல்வது அருவியொலி,
357, 458, 630.
முழவுமுத்தரிஞ்சியின்ன, 863.
முழா - முழவு, 166. [874.
முழாத்திரண்மொய்யம்மலர்த் தாமம்,
முழாவின் - தழுவுதலால், 732.
முழுதம் - முழுவுதம்; வி. 544.
முழுப்பதகர், 806.
முழுமாணிக்கம், 56.
முழுமுற்று, ஒருசொல், 544.
முழுமெய்யும் - மெய்முழுவுதம், 108.
முழுமெய்யுமும்புமேய்ந்திட, 625.
முழுவலி, பெயர், 770.
முழைக்கண்வாளரியேறு, 582.
முழைமுடித்தடியரி, 87.
முழையிடைச்சிங்கமன்னன், 250.
முள் - தாற்றுக்கோல், 641.
முள்குதல்-முயங்குதல், 211, 417, 577.
முள்கும் ஆயர் - புது மணவாளப்பிள்
முள்வாயெயிறு, 153. [னைகள், 132.
முள்ளிலவின் காய், 242.
முள்ளூறி, 641.
முள்ளெயிறு, 237, 331, 791.
முள்ளைக்கொண்டுமுள்ளைக்களைதல்,
பழ. 560.
முள்ளிருகநாகம் - யானை, 832.
முளவுமா - எய்ப்பன்றி, 367.
முளையெயிற்றிவளை, 593.
முளையெயிற்றுயானை, 716.
முற்படவளையார், 151. [துன்பம், 850.
முற்பிறவியிற்கொடாமையால் வரும்
முற்றி - தழுப்பிருந்து, 491.
முற்றிமை - முதுக்குறைமை, 723.
முற்றில்-சிறுகளாகு, 331. [ன், 865.
முற்றுவளைத்திரிசொல் (சொல்லிவூ

முற்றெடுத்து-முழுக்கவெடுத்து, 471.
முறிந்த - தளிர்ந்த, 681.
முறிமிடைபடலைமலை, 151.
முறுகி - மிக்கு, 441.
முறுகியவிசை - கடுகியவிசை, 244.
முறுகியூர்தா - மிக்கணுக, 354.
முறுவற்றாது, 791.
முறுவன்முன்சிறியதோற்றா, 461.
முறுவனோக்கம் - மகிழ்ச்சிகொண்ட
பார்வை, 308.
முறைமைப்படநோக்கி, 845.
முன்கையிற்காப்புக்கட்டி, 397.
முன்படு - முன்புஅடு, 770.
முன்பணிக்காலம், 774.
முன்னம் - குறிப்பு, 131.
முன்னால், ஆல் - அசை, 417.
முன்னிலைப்படர்க்கை, 516, 559,
664, 600.
முன்னிலைப்புறமொழி, 82, 443.
முன்னிலையசை, 219, 507, 540, 843.
முன்னினன் - அனுசினன், 372.
முன்னீர் - முற்பட்டீர்மை, 557.
முன்னீர்க்கனைகடல் - பழையநீரை
யுடைய கனைகடல், 161.
முன்னுபு - பொருந்தி, 763.
முன்னையாள்போன்று முகத்துளே
தோன்றுகின்றனாள், 476.
முன்னோர்கூறியகுறிப்பின்கண் வந்த
செந்துறைப்பாடாண்பகுதி, 1, 732.
முனாது, 419.
முனித்தலைச்சிறார் - இருமுகந்தலை
போலும் புன்மலைச்சிறுவர், 732.
முனிமை - முனித்தன்மை, 472.
முனிவர்களுடைய உணவு, 338, 420.
முனிவர்பெருமை, 369.
முனிவர்புற்றம், 112.
முனிவருண்ணல், 338.
முனிந்திரன், 899.
முனை - தவம், 217.
முனைத்தண்டு, 341.
முனைவர் - இருமுகன், 217.
மு.
மூக்க - மூத்திகை, 152.
மூக்கு உயர்த்தார், 782.

எண் - பக்க எண்.

மூக்கு வயிரத்தோட்டிபோலும், 430.
 மூங்கிலரிசி, 420.
 மூங்கிற்பினிச்சு, 194.
 மூசுறு - மூசுதல் அருது; வி. 131.
 மூட்டு, 378.
 மூப்பிமார், 552.
 மூப்புலடிவம், 584.
 மூர்ச்சனை - நெட்டுயிர்ப்பு, 476.
 மூர்ச்சைதெளிவித்தல், 756.
 மூர்த்தி - தவவேடமுடையவன், 891.
 மூரித்தேர்தாரினாய், மூரி-பெயர், 70.
 மூரிநூல், 185.
 மூரிப்பேரொக்கல், 505.
 மூவகைப்பாவம், 513.
 மூவா - இறுவாத, 1.
 மூவாமுதல்வன், 472.
 மூவியல், சோ. 494.
 மூவிநகணிதைஞ்சுகின்றான், 498.
 மூழ்த்தம் - மூகூர்த்தம், பா. 800.
 மூதி-பாண்டவிசேடம், 710; பெட்டி,
 மூழிவாய்-பூவிடுபெட்டி, 255 [863].
 மூழிவாட்டுமல்லைமலை, 255, 863.
 மூழை - அகப்பை, 152.
 மூள்கும் - புதுதம், 581. [ல், 97.
 மூன்றாகக்கோடிப்பொன்கொடுத்த
 மூன்றனைத்துலகம் - மூன்றாகியஉலக
 மனைத்தும், 329.
 மூன்றிற்குணம்புரிந்து, [மூன்று-மன
 ம், வாக்கு, காயம்], 819.
 மூன்றுகடிமதினும்கட்டித்த, 371.
 மே.
 மெத்தி - அப்பி, 463.
 மெய்க்கூத்து, பா. 206.
 மெய்ப்பட்டணர்வுதோன்றி, 789.
 மெய்ப்பொருட்கேள்வியன், 420.
 மெய்ப்பொருள் - தத்துவம், 468.
 மெய்ப்பொறி - உத்தம இலக்கணம்,
 424, 567.
 மெய்ப்பொறியாக்கையான், 424.
 மெய்ப்புருவன்னமுயக்கம், 689.
 மெய்யசையாமல் அவசமானது, 405.
 மெய்வழி - விலாப்புடை, 193.
 மென்கோல் - பற்கொம்பு, 246, 883.
 மெலிய - மெல்லிய; வி. 195.

எண் - பக்க எண்.

மெல்லிலை - வெற்றிலை; வினைத்தொ
 கை, 25, 45, 253, 694.
 மெழுக்கு - மெழுகுதல், 45.
 மெழுகினாற்புணந்தபாவை, 409.
 மெழுட்செய்ப்படம், 470.
 மெழுக்கெரிமுகந்ததொக்கும், 607.
 மென்மெலமலர்மேன்மிதித்தேகினுள்,
 395. [டுதல், 7.
 மென்மை ஐம்பொறியாலும் துகரப்ப
 மே.
 மேகத்திலம்மறையுமின்னல், 395.
 மேகப்புள் - வானம்பாடி, 841.
 மேகம் வேண்டாமற்கொடுத்தல், 115.
 மேகலை, 770.
 மேகலை, களனென்றொலித்தல், 210.
 மேகலைத்தேன்களார்ப்ப, 401.
 மேகவிநாசம்; ஐ. 821.
 மேம்படஇய-மேம்படுத்துதற்கு, 241.
 மேயந்து - பருகி, 15.
 மேயினார் - பொருந்தினார், 202.
 மேருவிந்நாலிமணம், 897.
 மேலிநகவி, 31, 210.
 மேலநீள்விசும்பு, ஐ - அசை, 647.
 மேவார்சாயல்-மேவருசாயல்; வி. 304.
 மேவர்தமிழ்-மேவருதமிழ்; வி. 393.
 மேழகக்குரலினுள், 367.
 மேழகம் - ஆடு, 164, 367.
 மேற்பொறி, 622.
 மை.
 மைத்தல் - ஒளிகெடுதல், 675.
 மைத்துனத்தோழன் - வினையாடுமு
 றையையுடையதோழன், 376.
 மைத்துனமன்னர், 675, 742.
 மைத்துனன், 316, 502, 506.
 மைந்தருட்காமனன்னுள், 256.
 மைந்தரெல்லாம், 544.
 மைந்துறவு - வலியுறுதல், 470.
 மைந்நிகர்மழைக்கண்ணார், 426.
 மைந்துறுவெற்கண், 142.
 மைபூத்தலர்ந்தமழைக்கண், 636.
 மைம்மலர்க்கோதை - இறைவி; ஆடு
 பெயர், 68.
 மைம்முகமணிந்தமதயானை, 89.
 மையணிமதயானை, 701.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

மையலவர் - பித்தர், 585.
மையன்மதயானைநினை, 181. [798.
மையாடி - மையோலைபிடித்து, 783,
மையாடுக - மையோலைபிடிக்க, 116.
மையாணலமணிநாகம், 678.
மையெழுத்துசி, 517. [417.
மையெழுதியவைபோலுமுகத்தமுசு,
மையோலை, 116.
மைவழிநெடுங்கணன், 515.
மைவிலைபெற்றகண்ணன், 498.
மைவினைகமுநீர் - நீலோற்பலம், 702.

மோ.

மோ, 843.
மோட்டிருங்கதிர், 365.
மோட்டிளங்குரும்பை, 494.
மோட்டிளமுல்லை, 610.
மோட்டிரு, 35.
மோட்டுமீன் - நகைத்திரம், 672.
மோட்டுமுத்து, 726.
மோட்டுமுதுநீர்மலங்கு, 522.
மோட்டுமுதுநீர்முதலை, 139.
மோட்டொளிமுத்தம், 127.
மோடுபுடைபட்டவயிறு, 824. [667.
மோழவம்பன்றி - ஆண்பன்றி, 367,

மௌ.

மௌவல் - மல்லிகைகவிசேடம், 152.
மௌவலமணந்ததண்டார் - அம்,
அசை, 508.

ய.

யமதுதர், 324.
யமதுதியென்னும்பல், 383.
யமனென்னும்பல், 383.
யவத்தன் - ஒருவணிகன்; இவன்
சேத்தன்தந்தை, 156,
யவனக்கைவினையடைப்பை, 434.
யவனச்செப்பு, 344.
யவனப்பேழை, 41, 174.
யவனர், 87.

யா.

யாக்கை - முயங்குதல், 402.
யாக்கைநிலையாமை, 69.
யாத்திராதானம், 158. [150.
யாதுஆவது-இதனால்வரும்தின்கு என்,
யாப்பினர், 310.

யாப்புடையாழ், 584.
யாமக்கடல், 487.
யானா: ஐ - அசை, 289.
யானாயென்றாற்கு, ஐ - அசை, 502.
யாவதும் - எல்லாம், 359.
யாழ், 174. [172.
யாழ்க்கணங்கொடெய்வம் - மாதங்கி,
யாழ்க்கோட்டுறுப்பு, 222.
யாழ்க்கோல், 174.
யாழ்செயும் - பாடும், 306.
யாழ்த்தழிஇயிருப்ப, 100.
யாழ்நரம்பு, 174, 223.
யாழ்ப்பத்தர், 174, 223.
யாழ்ப்பத்தருறுப்பு, 222.
யாழ்ப்போர்வை, 174.
யாழ்மண்டபம், 198. 216.
யாழ்முரல்வதோர்பொழில், 564.
யாழ்வாசினை - யாழ்வாசித்தல், 199,
202, 203.
யாழ்வெற்றிக்குவாகைகுடல், 197.
யாழறிவித்தகன், 308.
யாழாசிரியன், 206.
யாழாணி, 174.
யாழில்வார்க்கட்டு, 174.
யாழிற்குரியமரம், 222.
யாழின்சூறுபாடு, 199.
யாழுறுப்பு, 223.
யாளி, 554.
யாற்றகம், 108.
யானை, 176, 624, 640, 643, 645, 809.
யானை ஆயிரத்தெட்டு, 696.
யானை ஆவித்தன்னபுண், 680.
யானை இசைக்குணங்கல், 232.
யானைக்கண், 861.
யானைக்கவளம், 875. [294, 586.
யானைக்குரிய உவமைப்பொருள்கள்,
யானைக்குவெள்ளணியணிதல், 690.
யானைக்கூடம், 31, 271. [779.
யானைக்கைபோன்ற மல்லிகைமாலை,
யானைக்கொம்பால் உழுவிற்குத்தன்
டனை, 832.
யானைக்கொம்பாற்செய்ததோடு, 703.
யானைக்கொம்புஉலக்கை, 458.
யானைகளின்வகை, 625.

எண் - பக்க எண்.

யானை, கொம்பையிழந்ததுபோன்றார்,
சோழன்மார், 340.
யானைச்செவிப்புடை, 680.
யானைத்தந்தச்செப்பு, 884.
யானைத்தீ-பெரும்பசியைவினைப்பதொ
ருளோய்; இது பஸ்மகவியாதியென்
றும்கூறப்படுமீ, 125.
யானைத்தொழு, 291.
யானைத்தோலின் இயல்பு, 807.
யானைத்தோலின் நூற்றுவா, 482.
யானை, தன்மதநாற்றத்தால் மற்றயா
னைகளை அஞ்சுவத்தல், 232. [843.
யானை, துதிக்கையவைக்கும் இடம்,
யானைநடை, 536.
யானைநெற்றிக்கச்சு, 553.
யானைநாதத்திற்கேற்றியது, 232.
யானைப்போர், 491. [653.
யானைப்போருக்கு வேல்வேண்டும்,
யானைமத்தகத்திற் சங்கம் அணிதல்,
666
யானை, மரக்கலம்போல்வது, 643.
யானைமேற்கொடி, 640.
யானையரசினது வலமருப்பீர்த்துசெய்
தசீப்பு, 702. [த்தல், 248.
யானையின்பருமத்திற் கண்ணாடினை
யானையின்பழுப்போற்பொங்குகாய்க்
குலையவரை, 458. [897.
யானையின்மதமணம், 183, 475, 683,
யானையினுச்சியில் தீர்த்தநீரை எடுப்
பித்தல், 190.
யானையினுறுப்புக்களுள் விலந்தோய்
வனவரு, 625. [ல், 491.
யானையுடன் தனித்துப்போர்செய்த
யானையென்னுளோய், 75.
யானையேற்றம், 296, 524, 535, 536.
யானையேறுவார் அதனைத்தொழுதல்,
யானையையுடக்கல், 296. [470.
யானைவீரர், 640.
யானைவேட்டை, 18.
யோ,
யோகம் - நூல், 190; மருந்து, 526.
யோகு - யோகம்: கிரியு. 35.
யிஷபஸ்வாமி-முதல்தீர்த்தங்கரர், 116.

எண் - பக்க எண்.

வ.

வகிர்படுமழைக்கண், 732.
வகை - குறுந்தெரு, 145.
வகைநிலைக்கொச்சகம், 725. [779.
வகைமாலை - உறுப்புமாலை, 151, 551
வங்கக்கலிங்கக்கடகம், 264,
வங்கநீதியும் உடன்மீழும், 574.
வச்சிரநுதியினிட்டளெத்தனன், 450.
வச்சிரம் - மரவயிரம், 755.
வச்சிரமனத்தனனன், 791.
வச்சிரயாப்பு, 170.
வச்சிரவண்ணன்காப்ப, 718.
வசந்தரி - தடமித்தனுடைய அரண்ம
னையில் வேலைசெய்பவன், 503.
வஞ்சம் - பொய், 443.
வஞ்சிநுண்ணிடை, 689.
வஞ்சியங்கொம்பு, 113.
வஞ்சினங்குறிஞன், 275.
வஞ்சினம்-சபதம், 182, 275, 542.
வடக - கெட, 127.
வட்டக்குடை, 263.
வட்டக்குறையர், 193. [374, 701.
வட்டனை - வட்டவனை; வி. 206,
வட்டம், 208, 536.
வட்டம்பொழிந்து, 208.
வட்டம்விட்டித்தது, 263.
வட்டமலர்த்தார், 677.
வட்டனையகோலமுத்த, 856.
வட்டிகைப்பலகை, 578.
வட்டிகைப்பாவை, 605.
வட்டிகைமணிப்பலகை, 333, 578.
வட்டித்து - சுழற்றி, 748.
வட்டு, 37, 187, 297, 711.
வட்டுடை - முழந்தாளளவாக வீரருடு
க்குமுடைவிசேடம், 146, 287,
654.
வடகடல்நகத்துளையில் தென்கடற்
கழிசேர்ந்ததொக்கும், 796. [144.
வடகம்-அத்தவாளம்; உடைவிசேடம்,
வடசொற்றிரிபு, (வடமொழிச்சிதைவு)
10, 202. [229.
வடநிசைக்குன்றமன்ன வான்குலம்,
வடநிசையெழுந்தமேகம், 665.
வடமலைப்பொன்னனார், 830

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

வடவனாவைவரம், 506. [244.
வடிகயிறு - குதிரையின்வாய்க்கயிறு,
வடித்தநுண்ணூல், 86.
வடித்தநூற்கேள்வியார், 538.
வடித்தபோத்து - பண்ணினளருது,
வடித்தல் - பயிற்றல், 427. [519.
வடித்தலைக்கண், 63.
வடித்தாரை-வடித்தாரை; வி. 670.
வடிநிறைநெடியகண்ணார், 766.
வடிப்ப - பயிற்ற, 426.
வடிவமைமனம், 493.
வடிவிற்குத்தக்ககுணம், 352.
வடிவுகூறும் இலக்கணம், 461.
வடிவுவமை, 10, 26, 820.
வடுகு - ஒருவகைக்கூத்து, 206.
வண்டர் - கழகையர், 538.
வண்டலர்-வண்டிதூகைத்தலர்ந்த, 23.
வண்டனார் - முனிவர், 478.
வண்டானம் - நாரா, 611. [806.
வண்டியெருத்தைப் புனைதல், 596,
வண்டு உண்ணல், 338.
வண்டுகள், 271.
வண்டுமேதமலை, 376. [ல்லும், 272.
வண்டும், தேனும் நல்லமனத்தேசெ
வண்டும்தேனும் யாழ்செய்யும், 358.
வண்டுபடுதேறல், 182.
வண்டும்சரும்பும், 599.
வண்டுமொய்த்தரற்றுப்பிண்டி, 86.
வண்டியாழ்செயும்-வண்டுபாடும், 361.
வண்டுளர்ந்த தார், 217.
வண்ணச்சுடையமுதம் - பருப்புச்சோ
வண்ணத்தின்மழுங்கி, 498. [று, 753.
வண்ணம் - இசைப்பாட்டு விசேடம்,
201, 496; கரைத்தவர்ணம், 333.
வண்ணவுவமை, 10.
வண்ணித்தல்-வர்ணித்தல், 708.
வணக்கருஞ்சிலையினுள், 531.
வணிகச்சாகிப்பாம்பு, 382.
வணிகர்பட்டம், 40.
வணிகர்வகை, 514.
வதம் - விரதம், 120.
வந்தாய்-அவதாரித்தாய், 883.
வந்துறுங்கள்; கள்; அசை, 160.
வந்தென - வந்ததென; வி. 308.

வபனமுறை, 718 - 9.
வம்பு - புதியவழுக்கு, 321.
வம்புண்கோதை, 44.
வம்மினநீர், அம்-அசை, 889.
வம்மென-வாவென, 113, 309.
வயங்காக்கூத்து, 782.
வயமா - புலி, 804.
வயா, 74.
வயாமரங்கள், 777.
வயிரத்தொழு, 446
வயிரத்தோட்டி, 430.
வயிரம்-கோளகை, 657; வலி, 197.
வயிரவில்லுமிழம்பைம்பூண், 595.
வயிறதுக்கினார், 332, 333.
வரகதி, னை. 422, 795.
வரகறுப்போர்பாடல், 358.
வரகாத்திரம்-யானைத்தலை, 247.
வரகு, 358, 458.
வரந்தருந்தெய்வம் - அருந்ததி, 442.
வரம் - வேண்டுவகோடல், 65, 202.
வரன்றி - அரித்து, 663.
வரான்மீன், 19, 358.
வரி-பாட்டு, 321, 744.
வரியென்னும்பண், 578.
வருடைமான், 369, 554.
வருத்தாதேகொள், 609.
வருத்தித்து-உறுப்புவிளங்களழுதி, 59.
வருந்தல், அல்லீற்றுவியங்கொள்,
வருபவந்துறுங்கள், 160. [104.
வருவது இடைத்தங்காது, 158, 160.
வரையமிர்து, 613.
வரையாடு, 457.
வரையுடைமார்பன், 495.
வரையுமிழாவி, 613. [மார்பு, 215.
வராவிழித்திமைப்பதொக்கும் ஆர
வராவியோமார்பன், 125.
வல்லாளுடியமணிவட்டு, 297.
வல்லிக்கயிறு - அரைஞாண், 647,
வல்லிது, 204. [653, 659.
வல்லே - வினாவாக, 84, 168.
வல்லையாய் - கற்று, 243.
வல்லினாந்து, 104, 284.
வல்லினாவரிசி - பொரி, அவல்முதலி
யன, 775.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

வலக்கண்ணாடல் ஆடவர்க்கு நன்னி
மித்தம்; மகளிர்க்குத் தீகிமித்தம்,
629 630, 847.
வலத்தல் - சூழ்தல், 108.
வலத்தது - கூறியது, 61.
வலம்புரி, 60, 610.
வலம்புரித்தடக்கையான், 252.
வலம்புரிடொறித்தவண்கை, 66.
வலம்புரிமுத்தம், 122, 176, 215, 695.
வலம்புரியின்கீழ்வளிமுதுக்கு, 606.
வலம்புரியினீரைஉட்கொள்ளல், 252.
வலம்புரிவடிவச்செப்பு, 713.
வலவைவெற்றியையுடையை, 876.
வலித்தது-துணிந்தது, 180, 561.
வலிப்புநீறி - வற்புறுத்தி, 395.
வலிப்புநீறியிடுமின் - கிலைபெறுத்தியி
டுமின், 343. [164.
வலியினம் - துணிவீர்; அம், அசை,
வலிய அலர்த்திக்கட்டின கழுநீர்மா
லையை வீணையிற்குட்டி, 431.
வலை, 88.
வலைப்பமொன், 133.
வழங்குதாரவன், 721.
வழி - மலைப்பக்கம், 602.
வழிபாட்டோடேவாசித்தல், 257.
வழிபாடுதோன்றக் கூற்றின் திருநி
ப்புக்கிழந்தமை, 529.
வழியாதுண்டாகும் இன்பம், 361.
வழிவங்கியம், இசை, 207.
வழிவளர்மயிலஞ்சாயல், 602.
வழுப்பு, 464.
வழுவுமைக்குஞ்சொல், 5.
வழுவுழுத்து, 82.
வழை - சுரபுண்ணைமரம், 460, 559.
வழைச்சு - இளமை, 473.
வள்ளார்க்குந் திருமுரசம், 624.
வள்ளார், 262.
வள்ளல் - வன்மை, 17; வரையாது
கொடுப்பவன், 8, 141, 245.
வள்ளி=வல்லி - கொடி, 592; வளை,
வள்ளித்தண்டை, 642. [182.
வள்ளிதழ்க்கோதை, 276.
வள்ளியையியார், 150. [420.
வள்ளியின்முது - வள்ளிக்கிழங்கு,

வள்ளிவாரியசூழி, 459.
வள்ளுவன்-கிமித்திகன், 132. [ல், 623.
வள்ளுவர்-வள்ளுவர்; பெயர்த்துரிசொ
வள்ளாரம் - ஊன், 455. [26, 56.
வள்ளைவாடு - வாடியவன்னைக்கொடி.
வளம் - அமுது, 232.
வளர்ந்ததை, வினைத்தொடுக்கொல், 72.
வளாய் - சூழ்ந்து, 702.
வளாயினார், 726.
வளிமுகச்சுடர், 94.
வளைநிறவரிசி, 252.
வளைப்பு - காவல், 602.
வளையசுந்தரம் - தடமித்தனதுபட்ட
த்துயானை, 534.
வளையவன், 199. [ஒன்று, 423.
வளையாபதி - ஐந்துகாப்பியங்களுள்
வளையெழுந்தார்த்த, 531.
வளைவேறு தொழுவேறு, 147.
வற்கம்இட்டவண்பரிமா, 319; (வல்க
ம், வடமொழி.)
வறியவர்மனம், 418.
வறமைபுற்றார்க்கு உறவில்லை, 731.
வறைகள் - துவட்டினகறிகள், 792,
862.
வன்செலலத்திரி, 519. [459.
வனகிரி-ஜிஹுவமுள்ளொருமலை, 361,
வனதெய்வம், 112.
வனப்பு - வகுப்பமுது, 503.
வனப்புநீற்றிருந்த, 662.
வளைகலத்தகிரி, 536.
வளையலாம்படித்தலாவடிவு, 218.
வா,
வாக்கமைபாவை - திருத்தமமைந்த
பாவை, 204.
வாக்கமையுரு, 874.
வாக்கி-வார்த்து, 147. [ர்க்கத்தி, 718.
வாக்கினிற்செய்தபொன்வான் - மயி
வாக்கு - திருத்தம், 204, 432.
வாகனமில்லாதபொழுதுகவசமணித
ல்கூடாது, 84.
வாங்கி - தழுவி, 180.
வாச்சியம், 905.
வாசனன்னெய், 793.
வாசகெய்ப்புகி, 180, 438.

எண் - பக்க எண்.

வாசவல் - பாசவல்; வி. 458.
 வாசியறியாதான் - உயர்வுதாழ்வுசெரி
 வாசியின்றி, 223. [யாதவன், 274
 வாட்டாக்கொண்டு - வாளாலேகடா
 விட்டு, 343. [ம் கண்ணானுள், 433.
 வாட்கண் அன்றுள் - உடம்பெல்லா
 வாட்கூத்து, 241.
 வாட்டொழில், 524.
 வாட்படை - வான்வீரர், 136, 509.
 வாடாமாலேப்பிண்டி, ஐஐ. 876.
 வாடுவன்னை, 26, 56.
 வாணுள் - உயிர், 894.
 வாணிகம், 237, 410. [440.
 வாணிகமகளிர் தாமேவாணிகம்வல்லர்,
 வாமலேகை - அறங்கமாலையிந்தோழி,
 747, 749.
 வாமன்கோயில் - அருகன்கோயில்,
 வாமனார் - புத்தர், 68, [793.
 வாய் - வடு, 142; விளிம்பு, 183.
 வாய்க்கிலையறிதலில்வான், 367.
 வாய்ச்சி, 818. [மேனி, 777.
 வாய்ச்சியால் இட்டிகைசெத்தமார்தர்
 வாய்த்த - தப்பாத, 132, 187.
 வாய்த்தலை, 18.
 வாய்ந்த - வாய்த்த; வி. 593.
 வாய்ப்பறையறைந்துதாற்றி, 68.
 வாய்ப்பூசி, 386.
 வாய்மொழிந்துகாக்கலுற்றாள், 499.
 வாய்வது, 221, 831.
 வாய்வழிகடாம், 233. [ச்சி, 182.
 வாய்விடொடுபருகி, ஒடு - உடனிகழ்
 வாயில் - வழி, 593; கூட்டுவார், 301
 வார் - கடைகயிறு, 219.
 வார்பிணிமுரசம், 685.
 வார்மதமுண்டு உருத்திகுகளிறு, 60.
 வாரணத்தொழுயானைத்தொழு, 290.
 வாரணவாசி - ஓசர், 125, 187, 634.
 வாரணவாசிமன்னன், 634.
 வாரம்படல் - பகட்பாதமுறல், 270.
 வாராக்கதி - முத்தி; ஐஐ. 371.
 வாராததனால்வந்ததுமுமத்தல், 272
 வாரி - செண்டு வெளி, 87, 88; சேர
 க்கைக்கொண்டு, 134; யானையை
 அகப்படுத்திடம், 217.

எண் - பக்க எண்.

வாரிமணுளன் - கோவிர்தராஜன்யா
 னைகளள்ளுன்றன்பெயர், 631.
 வாரிமல்கி - வருவாய்மிக்கு, 743.
 வாருங்கோள், 241.
 வாலவெடிப்பனசிக்கம், 555.
 வாலசிகிறைசை - ஒருதூல், 115.
 வாலரக்கெறிந்தகார்தள், 213.
 வாலிதன்று - நன்றன்று, 80.
 வாவற்பறவை, 63.
 வாவி, 107, 360, 521.
 வாழ்க்கைப்படுத்தல் 391, 437.
 வாழ்க்கைப்படுத்தினார், 437.
 வாழ்க, சீவகன், 509.
 வாழ்கநீன்கழலடிமைந்த, 308.
 வாழ்கநுங்கண்ணி. 551.
 வாழ்கநுங்கலை, 232.
 வாழ்க்கை - வாழ்க என; வி. 7.
 வாழ்வாரின்வைத்து, 367.
 வாழ்வு - சிவிதம், 678.
 வாழி - அசை, 842, 857.
 வாழிநீலம், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, 724.
 வாழிய, அசை, 394.
 வாழியர், ஊழி, 718.
 வாழியரொழிக, 67.
 வாழைக்குருத்தில்களிர் நகத்தாற்
 செய்யும்சிற்பத்தொழில், 786.
 வாழைத்தண்டு - வாழையினரை, 752.
 வாழைப்பழம், 613.
 வாழைமுறை, 29.
 வாள், 89.
 வாள்இருபுடையும்வீக்கி, 237.
 வாள்வலை, 88.
 வாள்வாய் - வாள்வடு, 142.
 வாளமலை - வாட்கூத்து, 241.
 வாளரத்தடைத்தவைவெல், 144.
 வாளம், 144, 703.
 வாளி - வட்டம், 138.
 வாளியம்பு - அலகம்பு, 476.
 வாளின்வாய்கார், 893.
 வாளினுற்பேசல், 82.
 வாளினுன்மிடைத்தகண்ணுள், 496.
 வாளுழலை, 365.
 வாளுற்றகண், 7.
 வாளெனவானையாய், 744.

எண் - பக்க எண்.

வாளேறு - வாள்வெட்டு, 210.
 வானமீன், 358.
 வானநோக்கிப்பேசல், 84. [557.
 வானியாடுமயகண்ணுள் - ஐ, அசை,
 வான்முல் - உண்மையறிவு, 244.
 வான்பொற்பூண் - வாலிதாகியபொ
 ன்னாற்செய்தபூண், 544.
 வான்றருமாரிவண்கை, 329.
 வானம்பாடிப்புள், 841.
 வானவிழ்புளையுழைந்தார், 363.
 வானிடுகிலை, 288.
 வானுயர் - வானிலுள்ளார், 203.
 வி.
 விக்கிரமாதித்தன் எறும்பின்பாலைஷ
 யை அறிந்தவன், 272.
 விகாரமுற்றசொற்கள், 6, 7, 9, 10,
 13, 17, 18, 20, 25, 27, 29, 30,
 35, 45, 60, 64, 70, 75, 98, 101,
 102, 117, 127, 131, 135, 136,
 139, 146, 151, 152, 154, 169,
 173, 179, 182, 184, 189, 192,
 195, 213, 216, 234, 235, 248,
 251, 254, 258, 259, 268, 278,
 286, 304, 308, 314, 318, 321,
 325, 341, 342, 346, 352, 382,
 418, 431, 451, 457, 470, 480,
 492, 502, 507, 510, 538, 544,
 555, 562, 575, 583, 611, 613,
 635, 640, 645, 657, 671, 684,
 688, 699, 701, 710, 714, 768,
 773, 779, 800, 821, 826, 836,
 858, 884, 894, 897, 899.
 விச்சாதரி, 194.
 விச்சாலோகமாநகர் - வெள்ளிமலை
 ன்மேலுள்ள ஒருநகரம், 170.
 விசயத்தன் - தேவதத்தனுடையந்
 தை, 523. [ளுள்ளுன்று, 631.
 விசயம் - கோவந்தராஜனுடையதேர்க
 விசயன் - கனகமாலைசகோதரருள்ளுரு
 வன், 479, 492, 635, 648; சேவகன்
 பிள்ளைகளுளொருவன், 783.
 விசயை - சேவகன்நற்ருய்.
 விசயைகண்ணுளிர்த்த, 672.
 விசயையின் அணிநிலைக்கல், 110.

எண் - பக்க எண்.

விசம்பறுத்திழிந்து, 886. [329.
 விசேடித்த உரிச்சொல், 7, 66, 163,
 விசைமுறுக்கி - விசையுண்டாகமுறு
 க்கி, 140.
 விஞ்சைகள் - வித்தைகள், 164, 548.
 விஞ்சையர், 647,
 விஞ்சையர்வேந்தன், 128.
 விஞ்சையனெற்கொண்டேக, 463.
 விஞ்சைவீரர்கள், 225.
 விஞ்சைவேந்தர், 250.
 விட்டது - தங்கிற்று, 520.
 விட்டார்கள் - தங்கினார்கள், 555.
 விட்டிடு, ஒருசொல், 287.
 விட்டேறு - ஓராயுதம், 37.
 விழந்ததையன்றே, 71.
 விடுக்கிய - விடுத்தற்கு, 847, 880.
 விடுகணைவிசை, 185.
 விடுகதிர்ப்பரிதி, 229.
 விடுத்தேன் - விட்டேன்; வி. 258.
 விடுதல் - தங்குதல், 630.
 விடுத்த - விடுத்த; வி. 314.
 விடுமின் - விடுங்கோள், 454.
 விடைக்கு ஓரிடத்தும்பற்றிராது, 447.
 விடைகுழேறு, 319.
 விடைநீர், 894.
 விடைப்பு.வேறுபடுத்தல், 173.
 விடையன்னவன், 286.
 விண்டு, 131, 512, 635. [289.
 விண்ணிறுத்து - விண்ணைக்கடந்து,
 விண்ணினின்றும்வழுக்கிவீழ்ந்த கட
 விண்புகுவியன்சினை, 30. [வுள், 87.
 வித்தல் - பரப்புதல், 472.
 வித்தி - பரப்பி, 905.
 வித்திய, 74.
 வித்தியபுகழினான், 740.
 வித்தியாதரருக்கு மேகம் ஊர்ந்தி, 9.
 வித்து - காரணம், 905.
 விதிக்கிடைகாணலாம்வீதி, சிற்பநூற்
 கு ஒப்புக்காணலாம்வீதி, 581.
 விதியுளி - முறையாலே, 620.
 விதித்தபுள்ளியன், 584.
 விதிர்விதிர்த்து - நடுநடுங்கி, 451.
 விதும்பி - மனமசைந்து, 729.
 விதும்பினார் - நடுங்கினார், 786.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

விதையத்தார்கோன், 622, 631.
விதையம் - விதேகதேசம், 54, 613.
விநயமாமாலை - குணமாலையின்தாய்,
விநோதக்கூத்து, 206. [317.
விபுலன் - சீவகன் தம்பி, 653.
விம்மகிற்புகை, 771.
விம்மாந்து - பொருமி, 526.
விம்முயிர்த்து - விம்மிஉயிர்த்து, 86.
விம்முறவு - வருத்தம், 478.
விம்முறுதுசப்பு, 185.
விம்முறுவிழுவெந்நோய், 100.
விம்மலை - சீவகன்மனைவிகளுள் ஒருத்தி.
விமானம், 176.
வியங்கோன், 186
வியத்தகு, 34.
வியநெறி - ஏவல்நெறி, 549.
வியப்போகாரம், 74.
வியவர் - ஏவல்செய்வோர், 184.
வியாவர்த்திதம், பர. 374.
வியாழம் தோன்ற - பிருஹஸ்பதி உதி
வியாழவோரை, 161. [க்க, 711.
விரகு - உபாயம், 104, 123.
விரலிற்பாணி, 39.
விரவு, உவமவுருபு, 549.
விரற்சரடு, 255, 638.
விரற்றைப்புட்டில்வீக்கி, 638.
விரனுதிகொண்டேபூசி, 191.
விராகு - விராகம், வி. 894.
விராடபுரம், 533.
விரிச்சிகன் = ப்ருச்சிகன் - கணி; கே
ள்விகேட்கப்படுகிறவன், 190.
விரிசிகன் - கோவிர்த்தராசனுடைய வே
லைக்காரன், 622.
விரிமுகவிசம்பு, 104.
விரீஇ=விரீகி - நெல், 33.
விருத்தக்கவித்துறை, 2.
விருத்தி - சீவிதம், 405, 625, 743.
விருத்தி ஒன்பது, பர. 200.
விருத்துவண்டு - புதியவண்டு, 23.
விருந்தினன், 482.
விருந்தொடுமுண்ப, உம்-சிறப்பு, 45.
விருப்புவெறுப்பின்மை, 764.
வினாகுழல், வினாக்குழல்; வி. 189.
வினாசெலவினையவர், 184.

கட்க

வினாசென்றடைந்தகுழலான், 320.
வினாசொல்லுக்கு, 194, 454, 527,
528, 708.
வினாத்தலைமலைகுட்டி, 696.
வினாதர்வேன்-கடுகவருவேன், 843.
வினாயாது-கலங்காமல், 162.
வினாயைந்து, 190, 191, 698.
வினாவழித்து-வினாயைப்பூசி, 215.
வினாவினையாடுந்தார், 125.
வினாவினர், 164, 188.
வினாவென்னும் மெய்ப்பாடு, 219.
வில்பொருதோன்மன்றா, 808.
வில்லகவிரல், 613.
வில்லுடைக்கடவுள், 481.
வில்லெல்லை, 480.
வில்லை உறையினீக்கி, 635.
வில்வித்தைகற்பார், எருவினும் இலக்
கிலும் எய்துகற்றல், 301.
வில்லிலங்க - ஒளியைக்குறுக்கிடும்படி
யாக, 858.
விலக்கினார் விலக்குண்டவர்க்கு அடி
மையாய்ப்பிறப்பார், 284.
விலங்கரசனையகாளை - சிங்கம்போன்ற
காளை, 607, 822. [கா, 703.
விலங்கரம் பொருத சங்கின் வெள்வ
விலங்கிவில்லுமிழும்பூணை, 350.
விலங்குகதித்துண்பம், 804.
விலங்குபாய்வன, 519.
விலாஇற்று, 247.
விலாசி-இலக்கணையின்தோழி, 702.
விலாப்புடைவீங்கவுண்ணல், 126.
விலாவம் - அழகை, 530.
விலாவனை - அழகை, 620.
விலாவீக்கின்றது-அழாநின்றது, 329.
விலைவரம்பறிதலில்லா வெண்ணெய்,
விழ - விழவு, 905. [188.
விழித்திமைப்பவர் - மக்கள், 410.
விழிப்ப - விளங்க, 659.
விழக்காடிட்டு, 245.
விழக்காடு, 245, 549, 616.
விழக்கு, 464.
விழங்கல் - கொல்லல், 122.
விழுங்குகாதலான், 299.
விழுங்குவான்போலவாகி, 229.

எண் - பக்க எண்.

விழுச்சிறை - சீரியசிறை, 350.
விழுப்பற அதுக்கியிட்டு, 802.
விழுப்புண்குணப்பொலி, 680.
விழுமவெந்நோய் - சீரியகாமநோய்,
விளக்கினுளாயிற்று, 753. [146.
விளக்கு, 403, 669, 764.
விளக்குப்புறம் - விளக்கிற்காகவிடப்
பட்ட இறையிலிசலம், 740.
விளி - இசைப்பாட்டு, 778; ஒசை,
186; கொக்கரிப்பு, 140.
விளித்தஇன்னமுதறழ்க்கீதம், 565.
வினைக்கிய - வினைத்தற்கு, 831.
வினைகபொலிக, ஒருவழக்கு, 83.
வினாம்துக்கண்ணி, 198.
வினையாட்டிற்கேற்ப வாவியைச் சந்த
னமுதலியவற்றாழ்ப்புரித்தல், 767.
வினையாட்டு, 201.
வினையாட்டே சலமாம்; பழ. 277.
வினாவமைதயிர், 43.
விற்பக ஆரம்வில்லிட, 699.
விற்படை - அம்பு, 177.
விற்படைநிமிர்ந்ததோளான், 500.
விற்பயிற்றுமிடத்தை வழிபடல், 503.
விற்பழத்துமிழ்ந்தபழி - வில்வனை
விற்பழம்பு, 11. [துகான்ற அம்பு, 136.
விற்பொழில், 524.
வின்மரீஇகீண்டதோளான், 456. [474
வின்மரீஇவாங்கியவீங்குதோளிளுள்,
வின்னியிர்ந்ததோள், 311.
வினத்தருவார் - வினவுவார், 572.
வினவேகாரம், 68, 317, 389, 428,
440, 443, 527.
வினிதையரசன்; [வினிதை-ஒருநகர்]
வினைக்கள்வராறலைப்ப, 431. [632.
வினைக்குறிப்பு, 29.
வினைக்கொருங்கியன்றது, 7.
வினைத்திரிசொல், 72, 106, 736, 809.
வினைத்தொகை, 12, 18, 25, 36, 45,
62, 700, 786, 843.
வினைநாங்கு - வேதநியமுதலியன;
வினையிற்பொறி, 755. [ஐ. 905.
வினையெச்சத்திரிபு, 9, 24, 37.
வினையெச்சம்முற்றாய்த்திரிதல், 8, 21,
விஷ்ணுஹஸ்தஸ், 383. [66, 267.

எண் - பக்க எண்.

வி.

வீக்கம் - பெருமை, 639.
வீக்கறவிசித்து-இனி இறுகாதென்னும்
படிவிசித்து, 326.
வீக்கறுத்து-வீக்கமறுத்து, 639.
வீக்கி - அடைத்துநிறைத்து, 167.
வீக்கினுன்றாறாவெய்தா, 769.
வீக்குதல் - முறுக்குதல், 769.
வீகலந்தமஞ்ஞை - கேடுகலந்தமயில்,
வீங்க-இறுக, 256; விம்ம, 180. [332.
வீங்குதல்-வீக்குதல்; வி. 268.
வீட்டாலுண்டாகும்பயன், ஐ. 825.
வீட்டிடம்-விடுதலையுடையஇடம்; வி.
வீடல் - விடல்; வி. 6, 98. [613.
வீடலின்றி, 97.
வீடில் - விடுதலில்லாத, 743. [825.
வீடு-விடுதல்; வி. 17; வினைவிடுதல்,
வீடுபெற்றவரும்விரும்பும்விமலை, 580.
வீடுமலியுலகினவர்-அரனும் அரியும்,
715.
வினாபதி - காந்தருவதத்தையின்தோ
வீணை, 201. [ழி, 173, 198.
வினைக்கிழவன் - சீவகன், 13.
வினைச்செல்வம் - இசைப்பாட்டு, கா
வினைத்தண்டு, 222. [மம், 129.
வினைநரம்புரிப்பாட - யாழ்வாசித்து
வினைப்போர், 203. [ப்பாட, 576.
வினைபொருது, 525.
வினைபொருதொழில், 524.
வினையுறுப்பு, 222.
வினைவாட்போர், 189.
வினைவித்தகன்-சீவகன், 303, 675.
வினைவேந்து - சீவகன், 750. [733.
வீதராகர் - ஆசையைவிட்டுவிட்டவர்,
வீதி, 40, 244, 536. [188.
வீதியில் நடத்தற்குத்துகிலைவிரித்தல்,
வீமன், மடைநூலில்வல்லன், 792.
வீரக்கல்லைப்புலவர்புகழ்தல், 665.
வீரசுவர்க்கம், 665. [நகை, 84.
வீரத்தின்கண் எள்ளுதலாற்பிறந்த
வீரபானமிருக்குங்குழாய், 545.
வீரமகன், 130.
வீரமந்திரம் இரண்டு, 243.
வீரர், தலைவினைவாழ்த்தல், 240.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

வீர்பொற்றுகெனவாப்கொள்ள
வீரணி, 653. [ல், 665.
வீரன்-24-ம் தீர்த்தங்கரர்; ஐ. 129,
வீரஸ், 238. [874.
வீராபிடேகம், 672.
வீரியந்தராயம், ஐ. 895 [இறப்பு, 95
வீழ்ந்தது, நிகழ்காலத்திற்கேற்றிய
வீழ்ந்தென-வீழ்ந்தென; வி, 30, 575.
வீழும் - திரளும், 157.
வீளை-சீழ்க்கை, 140.
வீற்றிரீஇ - வீற்றிருத்தி, 843.
வீற்றிருந்து - வருத்தமின்றியிருந்து,
85, 490, 499, 842.
வீற்றுத்தெய்வம், 57, 130, 186.
வீறு-சுல்லினை, 530; வேறென்றற்கி
ல்லா அழகு, 19, 153.
வீறுடை இளைஞர், 177.
வே.
வெகுளிரீக்கிக்கைகட்டி, 327.
வெகுளியென்னுமெய்ப்பாடு, 239.
வெங்கண்வேந்தற்கமுதாகி வேற்கட்
பாவை பகையாய்கொங்கை, 110.
வெங்காரம்ண், 721.
வெச்சென்றிட - வெவ்விதாக, 585.
வெடி - பணத்தல், முழக்கம், 239.
வெடிசிரிப்பு, 82.
வெடித்தூராய், 512.
வெடிபடமுழங்கி, 160.
வெடிபடமுழங்குஞ்சொல், 84.
வெடிபடுபொர்த்தொழில், 239.
வெண்கடப்பம்பூ, 483.
வெண்டலைப்புணரி, 355.
வெண்டலையின்றகாடு, 96.
வெண்டலையோடுகோடல், 421.
வெண்ணகைவெருண்டெக்கு, 82.
வெண்ணஞ்சு - மூளைவிசேடம், நினை
வெண்ணாயுடுத்து, 770. [ம், 464.
வெண்ணூல் நீலமுண்டதனைக்காற்ற
வெண்ணெய்உருகல், 555 [ல், 582.
வெண்ணெய்க்குன்றெரியுற்றற்போ
ன்மெலிந்து, 468.
வெண்ணெய்தீயுற்றவண்ணம், 373.
வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலிறுருகு
தல், 216, 449.

வெண்ணெய்வெங்கணம்மிசைவை
த்ததொத்து, 388.
வெண்ணெயிற்குழைந்து, 768.
வெண்பட்டுச்செப்பு, 681. [879.
வெண்படலிகை - வெள்ளித்தட்டு,
வெண்பொற்கட்டில் - வெள்ளிக்கட்டி
ல், 698.
வெண்மதியீழ்ந்தமீன், 362, 496.
வெண்மூள், 762.
வெதிர்ங்குதைச்சாபம். 138.
வெதிரேகம், 273.
வெந்தனக்கொண்டு, 553.
வெந்தெரிபுகம்பொன் - ஓடவைத்த
பொன், 180, 369.
வெப்பர் - வெம்மை, 511.
வெம்பல் - கொதித்தல், 772.
வெம்பி, 332.
வெம்பினை - ஒலித்தன, 643.
வெம்புதல் - விரும்புதல், 4, 129.
வெம்புவேட்கை-எளிகின்றகாமம், 262
வெய்து - விரைவு, 42. [றை, 409.
வெய்துறுத்தாங்கும், உம் - இசைநி
வெய்யதென்வாய்க் கொண்டாற்போ
ல்விழுங்கலோடுமித்ததேற்றான்,
வெருகு - காட்டுப்பூனை, 554. [601.
வெருகுசிரித்தல், 483. [யர், 58.
வெருட்டி - வெருட்டியவைகள்; பெ
வெருளி-செல்வச்செருக்கு, 28, வெரு
ள்; இ, பகுதிப்பொருள்விருதி, 167.
வெருளிமார்தர், 24. [188.
வெள்ளணி - பிறந்தநாளிலொப்பனை,
வெள்ளணிணிந்தயானை, 701.
வெள்ளணிதி, 276.
வெள்ளமென்னுமெண், 263.
வெள்ளி (சுக்கிரன்) உதயம், 449.
வெள்ளிக்கட்குடும், 285.
வெள்ளிடைப்படாதநீர், 556.
வெள்ளிடைப்படுத்து, 136.
வெள்ளிமனை, 697, 700.
வெள்ளிமலை-சுலுழவேகன்மலை, 165.
வெள்ளியாற்கள்ளின்கடுமைதீர்தல்,
285.
வெள்ளியுயிர்-மக்களுயிர்; ஐ. 903.
வெள்ளிலையணிந்தவேல், 104, 397.

எண் - பக்க எண்.

வெள்ளிலோத்திரப்பும்பொருக்கரை
த்தசாந்து, 190.
வெள்ளிலோத்திரமலை, 776.
வெள்ளிவட்டகை, 285.
வெள்ளிவள்ளி - வெள்ளிவளை, 132.
வெள்ளிலிலங்கு, 328.
வெள்ளிவெண்டி - வெள்ளிக்கம்பி,
வெள்ளிவெற்பு, 125. [459].
வெள்ளிவேதண்டம் - வெள்ளிமலை,
வெள்ளிவேல், 170. [170].
வெள்ளெயிறறவுமேயந்தமிச்சில்,
841.
வெண்ணோக்கு-உள்ளேஒன்றும்பொரு
ள்ளாதோக்கு, 331, 728.
வெளி - வெள்ளி; வி. 182.
வெளிப்படை, 209, 239, 315, 380.
வெளிற்றுடல் - உதிரநீங்கினபிணம்,
247.
வெளிற்றுறா-பயனில்லாதவுரை, 422.
வெளிநிலவாள், 891.
வெளிநிலாக்கேள்வியான், 65, 474.
வெளிநிறு - குற்றம், 891.
வெளிநிறுண்டித்திப்பிண்ணை வச்சிரம்
வினைத்தலாமோ, பழ. 755.
வெற்றிலைக்கா - வெற்றிலைத்தோட்சு
மை, 253.
வெற்றிலைச்செப்பு, 64, 318, 713.
வெற்றிலைப்படலிகை, 253.
வெற்றிலைவிடினும்வேலாம், பழ. 250.
வெறையிரம் - வேறையிரம்; வி. 29.
வெறிப்பு, 693. [மகள், 545].
வெறுக்கைக்கிழவன்மகள் - குபேரன்
வெறுப்ப-மிக, 173. [556].
வெறுமையினவர் - அறிவில்லாதவர்,
வெறுவாய்க்கிலைகெட்டவன்; பழ. 367.
வென்றவர் - வித்தபரமேஷ்டிகள்;
ஐ. 290.
வென்றவருவகம் - சித்தகேத்திரம்;
ஐ. 290. [290, 292].
வென்றார்-வித்தபரமேஷ்டிகள்; ஐ.
வென்றார்தம்மீன-வித்தகேத்திரம்,
ஐ. 292.
வென்றானு, 423. [672].
வென்றிமலை - வென்றியொழுங்கு,

எண் - பக்க எண்.

வென்றியங்குவேல் - வென்றுபுகழ்பா
ந்தவேல், 661.
வே.
வேகம்-நஞ்சு, 379.
வேங்கைக்குரல், 786.
வேங்கைப்பூப்போலும்பச்சை, 732.
வேங்கைப்பூ, பொற்றூலிபோல்வது,
வேங்கைமரம், 33, 471. [483].
வேட்கைபிறக்கின்றபருவமகளிர் (பெ
தும்பையர்), 729.
வேட்கைபிறந்தமகளிர் (மங்கையர்மு
தலியோர்), 729.
வேட்கைபிறவாப்பருவமகளிர் (பேதை
வேட்கைமை, 790. [யர், 729].
வேட்கையினோடும்-வேட்கைசெல்லு
கின்ற, இன்-சாரியை, 114.
வேட்கையுள்ளநோன்பு, 7.
வேட்கைவேர், 409.
வேட்டார்க்கு வேட்டனவேபோன்றி
னியவேய்மென்றோன், 314.
வேட்டுவர், 133, 367.
வேடன், 367.
வேடு - வேட்டுவச்சாதி, 139.
வேண்டா-67, 291, 339, 411, 475, 604,
வேண்டாவாயிற்று, 607. [607, 678].
வேண்டுகோள், 66. [712].
வேண்டுமிடத்திற்குரியமுத்துப்பந்தர்,
வேண்டுமென்பது, ஒருவியங்கோள்,
85.
வேண்டுவல் - அல்லீற்றுத்தன்மைச்
சொல், 124.
வேண்டேட்டிசில் - தாம்விரும்பப்படு
கின்ற பொருள்களையுடைய அடி
சில், 621.
வேணுக்கோல்-மூங்கிநிபளிச்சு, 193.
வேதநீயம்; ஐ. 905.
வேதவாணிகள், 426.
வேதனைமரங்கள், 409.
வேது - வெம்மை, 771, 773.
வேதுசெய்சார்தம்-அகிற்சார்தம், 773.
வேதுசெய்து, 771.
வேந்தன்பெயரார்பொறியும்பெற்ற
ன் - அரசன்பெயரோடு பட்டமும்
பெற்றான். 523.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

வேந்தனுக்குஇறைஞ்சினான் - கு, உரு
புமயக்கம், 718. [தொழில், 327.
வேந்தொமொறுகோடல்விளிகுற்றார்
வேம்புற்ற - உவர்த்தலுற்ற, 162.
வேமானியர் - தெய்வமகளிர், 707.
வேய்ங்குழல், 132.
வேய்ந்து-மறைக்கப்பட்டு, 361, 418.
வேய்ந்துணி - புல்லாங்குழல், 539.
வேய்வெறுத்தமைந்ததோளாள், 495.
வேயழத்திரண்ட மென்றோள், 848.
வேயுலாந்தோள், 463.
வேரி, 45.
வேல், முருகக்கடவுள், முக்கட்கடவுள்,
கூற்று, இவர்களுள் ஒன்றப்பெற்ற
து, 751.
வேல்வரினிமைப்பேனாயின், 669.
வேல்விருந்துதிருக்கொண்டான், 661.
வேலருவி - வேலொழுங்கு, 92.
வேலாலே சுட்டி, 241.
வேலின்பெருமை, 751.
வேலினனும், உம் - சிறப்பு, 62.
வேலுண்கண், 115.
வேலேறு, 219, 677.
வேழம் துற்றியவெள்ளில், 75.
வேழமுண்டவிளங்கனி, 337.
வேழமுண்டவெள்ளில், 309.
வேழமென்னும்கோய், 75, 309, 337.
வேழவெண்கோட்டுமெல்கோல்தின்
று, 246. [ய், 126.
வேழவெந்தி - யானைத்தீயென்னுநோ
வேள்வித்தீப்போலுங் கற்பினள், 319.
வேள்விமுளரி, 301.
வேள்வு=வேள்வி; திரிபு. 47.
வேற்கண், கண்ணென்னும்மாத்திரை,
வேற்படை, 136. [436.
வேற்றுநாட்டதன்சுவை, 352.
வேற்றுமைத்தொகை, 29, 32, 70.
வேற்றுமைத்தொகை, ஒற்றடாதுநிற்
றல், 29.
வேற்றுவர் - ஆயலார், 454, 866.
வேற்றைவந்தன்னதுதிவெம்பாற்கா
னம், 563.

வேறுசெய்து - பகைப்பித்து, 234.
வேறுபடவந்தவமவியேடம், 426.
வேறுபடுமேகலைகள், 587.
வேறுபாடினமையின்வேறுபடவந்த
வமம், 62.
வேறுவேறுபாப்ப, 364.
வேன்மிடைந்தவேலி, 88.
வேனல், 743.
வேனிரைசெய்கண்ணி, செய்-உவமை
ச்சொல், 717.
வேனிரைவான்மதில், 538.
வேனிலான்வருநெறிவெண்முள்வித்
தினார், 762.
வேனிலான்விழைந்தசேரி, 40.
வேனிற்ருன்றெனமெய்வெந்து, 516.
வேனிற்றதானை, 68.
வேனிற்றமன்னர், 243.
வை -
வைக்கிய - வைத்தற்கு, 243.
வைகாசிப்பிறை, 905.
வைத்த - கூர்த்த, 258.
வைத்து (உரைநடை) 86, 209, 367.
வைம்முகமணிந்ததுதிவான், 89.
வையகமூன்றும்விற்குமாமணி, 276.
வையம் - வண்டி, 596.
வரைத்தோட்டி, 495.
வரைம், 849.
வரைவாள்வலை, 835.
வளவா -
வளவாற்பறவை, 157.
ஸ்ரீ -
ஸ்ரீகோயில், 48, 278.
ஸ்ரீதத்தன் - ஒருவணிகள், 156.
ஸ்ரீமான் - ஒருவணிகள், 466.
ஸ்ரீவர்த்தமானஸ்வாமிகள் - 24-ம் தீர்
த்தங்கரர்; ஜை. 129, 873.
ஸ்ரீவிஹாரம், 904.
ஸ் -
ஸ்தியானக்கிரந்தி, 893.
ஸ்திரீவேதம், 892, 893.
ஸ் -
ஸஹஸ்ராரகற்பம், 838.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக் கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
12	13	உரோகணி ...	உரோகணி
18	33	கவ்வை ...	கௌவை
39	24	செக்கை ...	சேக்கை
45	17	பெயருமாம் ...	கூந்தலார், பெயருமாம்.
52	23	சுவரிலே ...	சுவரிலே
64	20	காமர் ...	காம
74	10	பெரிது ...	ஒபெரிது
86	2	பிறந்துமென ...	பிறந்தும் ஏதிலமென
110	28	இசை ...	இசைப்
117	20	திதிகரிக்க ...	அதிகரிக்க
127	33	தந்ஸத ...	தந்தை
128	10	நறவு ...	நறவு
133	3	சுழலும் ...	சுழலும்
"	14	தலையான ...	தலையின்
134	36	ஆசார ...	ஆசார
138	2	குதைச்சாபம் ...	குதைச்சாபம்
"	34	சேட்டினம் ...	சேட்டினம்
142	17	தூவுதலான் 'அறுத்தான்'	தூவுதலான் அறுத்தான்
148	5	கோதைமார்பின் ...	கோதைமாதர்
"	7	ஆயிரத்தெண்மர் ...	மாதர் ஆயிரத்தெண்மர்
158	8	அவ்விடத்து ...	அவரிடத்து
168	2	கற்பத் ...	கப்பத்
171	6	கெட்டாலும் ...	சுட்டாலும்
174	5	வடங்கலர் ...	யடங்கலர்
175	27	வைத்தனைய ...	பைத்தனைய
180	28	வரவொருப்பட்டு ...	வாயொருப்பட்டு
199	2	இனையவள் ...	இனையவள்
208	26	தாய்க்கும் ...	இவள் ஒருதாய்க்கும்
210	8	கூத்தில் ...	இலயம் - கூத்தில்
211	25	முழ்கும் ...	முள்கும்
"	32	"	"
215	13	குடி ...	குட்டி
220	17	நடுக்கமெய் ...	இது, நடுக்கமென்னுமெய்
225	29	நிழலும் ...	நிழலும்போற்

பக் கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
228	23	ஒல்லென் ...	ஒல்லென
251	19	நோக்கினானே ...	நாக்கினானே
266	4	வேய்ந்தவ், ...	வேய்ப்தவ
269	11	போல்வானைக் ...	போல்வான்
"	"	தோற்றுவிப்பதாக ...	தோற்றுவிப்ப
"	36	கண்ணியர் ...	கண்ணியர்
285	14	மல்குட ...	மட்குட
287	14	மாண ...	மரண
302	30	அசுரத்தின் ...	ஆசுரத்தின்
311	24	புறத்திணையியலில் ...	புறத்திணையாயின்
331	25	ஒன்று ...	ஒன்றுங்
341	16	முனை ...	முனை
"	19	" ...	"
346	2	மாந்தர் ...	மாந்தர்க்
366	15	வேங்கை ...	வேங்கைத்
"	34	எம்மிற் ...	எம்மில்
377	34	அருளுகின்றான் ...	அருளுகென்றான்
382	3	வல்லையாத ...	வல்லை; ஆத
417	14	முழ்கும் ...	முள்கும்
"	20	" ...	"
437	6	தன்மையின ...	தன்மையின்
444	24	இடமெத் ...	இடனெத்
451	35	நடுங்கி ...	நடுநடுங்கி
"	38	அரவு ...	அரா
463	25	குளிர்க்கும் ...	குளிர்க்கும்
464	33	பீனை ...	பீனைப்
474	35	பொருட்டாய் ...	பொருட்டாய
480	30	கழனி ...	கழலி
482	21	ஐம் ...	பின்னும்
504	19	மயிலனாற ...	மயிலனாறந்
515	22	வேற்று ...	ஏற்று
516	37	மின்மை ...	மன்மை
524	24	ஈண்டு ...	ஈண்ட
535	4	கட்டுவது ...	"
540	14	நரபதிதேவன் ...	நரபதி
552	22	குரங்கு ...	கருங்குரங்கு
566	14	நனை ...	நனைமலர்
577	2	முழ்க ...	முள்க
593	2	மரற்ற ...	மரற்ற
601	25	அப்பாற் ...	வப்பாற்

பக் கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
602	11	சாயல் ...	சாயற்
607	6	சுர ...	சுர
609	23	தெல்லாந் ...	வெல்லாந்
623	8	துதா ...	துத்தா
629	11	வாய்ப்பவ ...	வாய்ப்பவ
641	12	ஞறுத்திய ...	ஞறுத்தி
"	20	மிலேச்ச ...	மிலேச்ச
647	1	சுசௌ ...	சுசௌ
"	28	பவளங் ...	பவளக்
698	7	பார் ...	பார்"
701	14	வெள்ளிரு ...	வெள்ளணி
725	33	புலம் ...	புலம்பு
731	19	வான் ...	வாண்
757	17	ஏவிய ...	ஏவிய
760	27	துறவால் ...	துவள் துறவால்
765	7	வளை ...	வளை
777	18	ஏறட்டும் ...	ஏறிட்டும்
785	4	நீணில ...	நீண்மலர்
801	17	யகைத் ...	யகைத்
816	25	பூர்வாயுஷ்யம்முன்பே ...	முன்பே
820	33	வாய் ...	வாய்
832	36	நடுப்பு ...	நடுக்கு
841	33	கலாய் ...	கலாய்
847	24	அழிகின்ற ...	ஒழிகின்ற
"	"	அழிதல் ...	ஒழிதல்
852	14	பாமபை ...	போகிறபாமபை
864	7	புலம்பி ...	புலம்பு
"	27	கொண்டன் ...	கொண்ட
883	23	மேயி ...	மேயி
894	21	அவ்விருவினை ...	அவ்வினை
897	11		மணியரும்பதம்

